

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S.D.N. CLEMENTEM XII.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à RR. PP. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA;

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis Locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS OCTAVUS.

A CLEMENTE XI. AD BENEDICTUM XIII.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. 1672.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

INDEX
TRIUM ROMANORUM
PONTIFICUM,

Quorum Conſtitutiones juxta temporum ſeriem continentur in hac *Continuatione*,

Parte Secunda.

INDEX
INITIORUM, OMNIUM ET QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc opere habentur.

A

B

C

D

E

F

H

I

L

M

N

O

P

Pius

F I N I S.

INDEX
INITIORUM QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM, AC RUBRICARUM PONTIFICUM,

Quæ in hoc opere habentur.

Index Initiorum quarumcumque Conſtitutionum, ac Rubricarum earundem CLEMENTI XI.

PARS PRIMA.

Continet Bullas, Conſtitutiones, Chirographa, & Brevia Memorabilia à Clemente XI. Pont. Max. edita ac promulgata.

INDEX CONSTITUTIONUM

Sacræ

INDEX CONSTITUTIONUM

PARS SECUNDA.

Comprehendit Edicta, Decreta, Monitoria, & Mandata memorabilia ad Spirituale, ac temporale Urbis, Ditionisque Pontificiæ Regimen pertinentia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. ejusque auctoritate ab Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus Vicario, Camerario, Signaturæ Justitiæ Præfecto, & Prodatario, nec non à RR PP. DD. Gubernatore Urbis, Auditore Generali & Thesaurario Generali C. A. Auditore Papæ, & Congregationibus particularibus à Sanctissimo specialiter deputatis prodierunt: *Juxtà temporis seriem disposita.*

28. Præ-

cam

cam Immunitatem, & turbatam jurisdictionem locorum ejusdem Abbatiæ ad S. Sedem Apostolicam, Summumque Romanum Pontificem pertinentem. 380

72. Ordinando la Riforma &c. Edictum Eminentissimi & Reverendiss. Domini Cardinalis Pro-Auditoris Sanctissimi, quo jussu Sanctitatis suæ omnibus Romanæ Curiæ Judicibus præcipitur, ut Mandata personalia contra debitores relaxent, quotiescumque ab initio; debuerint summam majorem scutis octo & obulis quadraginta, licet eam posthoodum unâ vel pluribus solutionibus imminuerint, ut comprehendatur sub reformatione fel. mem. Pauli V. cui, cæterisque contrariis quibusque derogatur 382

73. Quoniam Sanctissimus &c. Decretum quo omnibus Confessariis, etiam Pœnitentiariis Basilicarum Urbis, & aliis privilegiatis interdicitur, ne Pœnitentes à quibusdam Censuris, & Casibus Apostolicæ Sedi reservatis absolvant, & absolutiones, si forte obtentæ fuerint, nullæ ac irritæ declarantur. 382

74. In Congregatione à Sanct. &c. Declaratio Officialium, & Ministrorum Cameralium, quibus permittitur facultas deferendi Scloperos parvos, & longiores, non tamen prohibitas intus, & foris, oneratos, intra Civitates, & loca Status Ecclesiastici muris; & fossis, seu vallo circumdata. 383

75. Cum ad aures &c. Declarationes, Provisiones, & Decreta super Sportulis, quæ Judicibus, Commissariis, Rotæ, aliisque Tribunalibus persolvi debent. 383

76. Cum ad aures &c. Decretum pro tollendis abusibus per eos invectis, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à Locis immunibus, ad quæ confugerant, dolosè extractos fuisse, frequenter allegare solent. 385

77. In Congregatione Particulari &c. Decretum quo declaratur Prælato Inferiori non sufficere quadragenariam præscriptionem unà cum titulo colorato ad acquirendum Territorium separatum, ac jurisdictionem Ordinariam, & quasi Episcopalem in Clerum, & Populum cum Episcopi exclusione in aliquo speciali loco, sed ad id omninò requiri, aut clarum, & undequaque subsistens Apostoli in Privilegium, aut consuetudinem immemorabilem cum his omnibus requisitis ritè probatam, per quam Apostolicum Privilegium de jure præsumi valeat. 385

78. Consulendum esse &c. Decretum in causa Vacationis Decanatus Sacri Collegii Cardinalium die 28. Februarii 1721. habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R. P. D. Auditoris sanctissimi, cui interfuerunt, RR. PP. DD. Petra Secretarius Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Marefuscus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerrus, Herrera Sacræ Rotæ Auditores, Ansideus, Assessor S. Officii, & Lambertius Sacræ Congregationis Concilii, & hujus Particularis Congregationis Secretarius. 386

PARS TERTIA.

Complectitur Edicta, Declarationes, & Decreta memorabilia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. ejusque auctoritate,

A Sacris Congregationibus Urbis,

Nempè Sancti Officii, Episcoporum, & Regularium, Concilii Tridentini Propagandæ Fidei, Immunitatis, Ecclesiasticæ, Sacrorum Rituum, Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum, Indicis Librorum prohibitorum, Disciplinæ Regularis Visitationis Apostolicæ, Rerum Cæremonialium, Consultationis super negotiis Status Ecclesiastici, & Reformationis Tribunalium ejusdem Urbis prodierunt.

1. IN Congregatione Generali &c. Decretum quo Folia, seu Summaria inscripta *Lega spirituale de Viventi fermata co' Morti*, damnantur cum aliis Ordinationibus. 386

2. In Congregatione Generali &c. Decretum quo libercllus inscriptus *Lotto spirituale &c.* damnantur cum aliis Ordinationibus. 387

3. Carolus Maigrot Sacerdos &c. Acta Causæ Rituum, seu Cæremoniarum Sinensium complectentia. 387

4. In Congregatione Generali &c. Decretum quo sententia, seu Decretum à Consilio Brabantiæ emanatum, ut Libertatis, Immunitatis, ac Jurisdictionis Ecclesiasticæ manifestè læsivum damnatur, ac nullum & irritum declaratur cum aliis Ordinationibus. 396

5. Sacra Congregatio &c. Decretum quo Constitutiones Theologicæ Gasparis Juvenin damnantur; earumque retentio & lectio sub gravibus pœnis interdicitur. 397

6. La Santità di Nostro &c. Edictum quo quibuscumque personis sub excommunicationis latæ Sententiæ, & aliis gravissimis pœnis interdicitur, ne quempiam, cui Secretum S. Officii commissum est, ad illud ullo modo violandum adducere; vel etiam requirere audeant. 397

7. In Congregatione Generali &c. Decretum super omnimoda, ac inviolabili observatione Responsorum aliás in causa Rituum, seu Cæremoniarum Sinensium à Sacra Congregatione datorum & à Sanctissimo approbatorum, cum aliis Ordinationibus. 398

8. Per riparo delle &c. Lettera, scritta da Monsignor Assessore del S. Offizio al P. Generale della Compagnia di Giesù li 11. Ottobre 1710. d'ordine della Santità di Nostro Signore. 398

9. In Congregatione Generali &c. Decretum super denegatione suffragiorum Ecclesiæ & privatione Ecclesiasticæ Sepulturæ Petri Coddei Archiepiscopi Sebasten. defuncti absque ullo resipiscentiæ, ac pœnitentiæ signo in suâ damnabili contumaciâ & inobedientiâ Decretis Apostolicis. 400

10. Reverendiss. Pater &c. Declaratio Reverendissimi Patris Michaelis Angeli Tamburini Præpositi Generalis Societatis Jesu super Postulato unanimiter sibi facto à RR. Patribus Assistentibus Nationum, & Procuratoribus Provinciarum ejusdem Soc. Romæ Congregatis Mense Novembri 1711. Sanctissimo Domino Nostro Domino Clementi XI. Pontifici Maximo humiliter oblata ab eodem P. Præposito Gen. die 20. ejusdem mensis. 401

11. Sacra Congregatio &c. Decretum quo tria opuscula in Gallis adversus Apostolicam Constitutionem *Unigenitus* evulgata proscribuntur. 402

12. Essendo a Noi &c. Edictum quo quibuscumque personis sub Excommunicationis latæ sententiæ, aliisque gravibus pœnis præcipitur, ut S. Officio, vel Locorum Ordinariis revelent, & denuncient reos criminum ad id Sanctum Officium pertinentium. 403

13. Essendo a Noi &c. Edictum plura præscribens ad coërcendam temeritatem impugnantium Apostolicas Constitutiones *Unigenitus* & *Pastoralis*. 404

14. In Congregatione S. Romanæ &c. Decretum quo Instructio Pastoralis Domini Cardinalis de Noailles Archiepiscopi Parisiensis damnatur, ejusque lectio, ac retentio sub gravibus pœnis prohibetur. 404

15. Premendo alla Santità &c. Epistola Encyclica ad universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiæ Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, quâ illis veneratio, ac reverentia Ecclesiæ debita impensissimè commendatur. 405

16. La Santità di Nostro &c. Epistola qua Nuncio Apostolico in Regno Neapolitano jussu Summi Pontificis mandatur, ut omnibus Vicariis Capitularibus ejusdem Regni Pontificio nomine inhibeat, ne litteras dimissorias pro prima clericali Tonsura aliisve Ordinibus cuicumque concedant, tametsi annus à die vacationis Ecclesiarum elapsus sit, absque speciali facultate Sacræ Congregationis. 406

17. Con lettera delli &c. Epistola qua præcedens Mandatum Nuncio Apostolico in Regno Neapolitano injunctum instauratur, & ad Vicarios Capitulares, & Apostolicos Ecclesiarum, quarum vacatio post illud contigerat extenditur 406

18. La sollicitudine Pastorale &c. Epistola Encyclica ad universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos & alios Italiæ Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, quà plura illis dantur Pastoralia monita, & plura itidem injunguntur ad vitiorum extirpationem, Christianarum virtutum cultum, & morum disciplinam pertinentia. 407

19. Non tralascia &c. Epistola Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, quà Monialibus sub gravibus pœnis interdicitur, ne Fenestellis, in quibus Sacra Communio ministratur, nec locis ad Confessiones Sa-

---

Initium Constitutionis unicæ INNOCENTII XIII.

Index

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum Earumdem BENEDICTI DECIMI-TERTII.

F I N I S.

BULLARIUM ROMANUM.

CLEMENS XI. PONTIFEX CCXLVII.

ANNO DOMINI MDCC.

JOANNES FRANCISCUS anteà dictus, Urbini natus est die XXIII. Julii MDCXLIX. ex Albanorum Familiâ, clarâ, in primis apud Urbinates, ac opulentâ. Patrem habuit Carolum, & unicum Fratrem Horatium nomine, natu minorem. Matrem Helenam Moscam Pisaurensem Matronam triennis amisit. Pater, cui sedula Liberorum educatio maximè cordi erat, cognitâ praeclarâ eorum indole, post puerilem illam institutionem, utrumque Romam adduxit, ubi JOANNES FRANCISCUS, de quo sermo Nobis est, liberalibus disciplinis eloquentiae praesertim, & mox gravioribus Philosophiae, Theologiae, ac utriusque Juris studiis sub lectissimis Praeceptoribus operam dedit. Earumdem insuper facultatum publicas Theses (urgente Patre, qui ipsum ostendere Aulae, & assignare famae praetermodum cupiebat) magnâ cum laude propugnavit, ac subindè in celebri Patriae Universitate Doctorali laureâ in omnibus praedictis facultatibus ritè insignitus fuit. Graecas etiam literas ità didicit, ut non minùs graecè, quàm latinè doctissimus haberetur. His itaque instructus praesidiis, quibus vividum ingenium cum praecellenti judicio, assiduoque labore conjunctum accedebat; omnigenam eruditionem, & exquisitam in primis humanarum, divinarumque rerum notitiam sibi facilè comparavit. Quod eò felicius Illi, & ex sententiâ successit, quoniam non tritas omnium ferè Adolescentium vestigiis fallaces, & lubricas secutus est vias: non inanibus aetatis cupiditatibus, ac oblectamentis se abripi passus est; sed rectò illo, etsi difficili, atque salebroso, ad virtutem itinere sibi proposito, totum se literis tradere, nullis uti hominibus, nisi literatis, ac probis, eos colere, ac observare, cum iis sua communicare studia, eorumque judicium exquirere, ab ipso juventutis limine sapienter instituit. Adhuc Adolescens plures habuit cum sacras in Templis, tum morales in publicis Academiis, latino, etruscoque sermone luculentas orationes, à verborum splendore, eloquentiae luminibus, eruditionis varietate, sententiarumque pondere maximè commendatas; Quas insuper auditorum auribus longè jucundiores efficiebant Recitantis statura procera, vultus decorus, vox limpida, actio dignitatis, & gratiae plena. Cum per ea tempora in Collegio Urbano Propagandae Fidei ab aliquibus sacrâ eruditione, & Ecclesiasticae antiquitatis notitiâ praestantibus Viris initium sumpsisset Academia, in qua de rebus ad Oecumenica Concilia, & Historiam Ecclesiasticam pertinentibus, ut etiamnum aliquandò fit, statis diebus disceptabatur; JOANNES FRANCISCUS noster ab ipsis Institutoribus illicò in eam adscitus fuit, ubi pluries de propositis argumentis doctè, eruditèque disserens, concitatam sui expectationem cumulatè sustinuit. Illud tamen in publicâ Aulae Romanae luce laudem, & existimationem singularem Ipsi apud omnes conciliabat, quòd ejus spectata virtus nullo vitiorum confinio laederetur, & cum eximiâ morum innocentiâ, ac integritate, quam ad obitum usque diligentissimè custodivit, assiduum verae pietatis cultum praeclarè conjungeret.

Egregiâ, qua potiebatur, probitatis, & doctrinae opinione multos Aulae Proceres sibi majorem in modum obstrinxit, ac prae caeteris Cardinalem Franciscum Barberinum S. R. E. Pro-Cancellarium, Sacrique Collegii Decanum, erga ejusmodi probos, eruditosque Juvenes mirificè propensum, qui eum, quoad vixit, praecipuâ semper benevolentiâ complexus fuit, & quanti ipsum faceret, variis, iisque non vulgaribus beneficiis apertè declaravit. Nec sanè minori ALBANUS in pretio, & gratiâ fuit etiam apud magnam illam ingeniorum aestimatricem CHRISTINAM ALEXANDRAM Suecorum, Gothorum, Wandalorumque Reginam; quae praeterito seculo non Urbem tantùm, sed Ecclesiam quoque universam insignibus virtutibus, gestisque suis eximiè illustravit. Haec enim in Academiam paucorum, sed summae, ac omnigenae literaturae Virorum, quàm suis in Aedibus instituerat, JOANNEM FRANCISCUM nostrum spontè adscivit: familiari ejus consuetudine plurimùm delectabatur, quavis oblatâ occasione miris Ipsum ornabat laudibus, eumque ad maxima, & excelsa quaeque natum palàm praedicabat; quin etiam, ut acerrimo, praestantissimoque erat judicio, Supremam Ecclesiae Dignitatem Illi non semel, nec obscurè praedixit.

Cùm igitur praeclarae ALBANI dotes omnium

nium fermone celebrarentur, ac Is interea ætatem ad capessendos honores idoneam attigisset, qui tunc Christianam Rempublicam persanctè administrabat, INNOCENTIUS XI. Eum in ordinem Prælatorum, quos utriusque Signaturæ Referendarios vocant, adlegit, ac inter Consultores Sacræ Congregationis Rebus Consistorialibus præpositæ cooptavit. Paulò post, ut illius prudentiam, quæ ceterarum omnium moralium virtutum Princeps, & Regina meritò dicta est, in minoribus Magistratibus probaret, Eum primùm Reatinæ Civitati, deindè Sabinæ Provinciæ, postremò Urbiveteri Gubernatorem præfecit. Quæ quidem munera Ipse ita gessit, ut incredibile sui desiderium illis populis, memoriamque nominis reliquerit immortalem, & simul Pontifici sapientissimo cumulatè satisfecerit. Optabat profectò idem Pontifex Eum ad illustriora ministeria provehere; sed cum nullum tunc in Aulâ vacuum foret, quod animo conceperat, in aliud commodius tempus differre compulsus fuit. Intereà Cardinalis Carolus Barberinus, Vaticanæ Basilicæ Archipresbyter, qui Hominem impensè diligebat, & Aulâ Romanâ diutius abesse ægro animo patiebatur, à memorato Pontifice impetravit, ut ipsum ad Urbem revocare posset, eique munus committeret sui in præfatâ Basilicâ Vicarii, & Judicis.

Brevi itaque Romam rediturus ALBANUS filialis pietatis esse duxit Parentem, qui tunc apud Eum in Urbeveteri commorabatur, adversâ affectum valetudine, & Patriam repetere cogitantem, illuc comitari. Statim ac Urbinum ambo pervenere, Patris ægritudo sensim eò usque processit, ut post aliquot menses illi demum vitam eripuerit. Acerbum ex ejusmodi casu dolorem hausit Præsul noster, qui Parentem optimum, suique amantissimum summo in honore semper habuerat. Paterno funeri multas lachrymas, at longè uberiora Defuncti animæ suffragia tribuit. Patriâ tandem discedens ad Urbem revertitur, ubi injunctum sibi munus diligenter obire, & ad causas cognoscendas, quemadmodum juniores Prælati solent, incumbere cœpit eo planè successu, ut qui anteà summi Oratoris laudem sibi quæsiverat, non imparis deindè Jurisconsulti, ac Judicis integerrimi famam adeptus sit. Intermissa insuper politiorum literarum studia, ad quæ plurimùm à naturâ ferebatur, lubens repetiit, & in Academiâ Reginæ CHRISTINÆ ALEXANDRÆ plures per ea tempora recitavit ornatissimas orationes, quarum una, illa nimirum, qua JACOBI II. Magnæ Britanniæ Regis laudes celebravit, Reginæ jussu typis edita, singulari Eruditorum omnia plausu excepta fuit.

Sed jam tempus erat, ut ALBANI virtus sublimiori loco posita, Christiano Orbi universo testata fieret, & Catholicæ potissimùm Ecclesiæ usui, atque præsidio foret. Itaque Cardinali Joanne Gualterio Slusio, qui gravissimum Apostolicorum Diplomatum, quæ Brevia secreta appellantur, Secretarii Officium sub multis Pontificibus magnâ cum Doctrinæ, & fidei laude gesserat, è vivis sublato, INNOCENTIUS XI. illicò in ALBANUM oculos conjecit, eumque in Defuncti locum, plaudente Aulâ, subrogavit, simulque Vaticanæ Basilicæ Canonicatu auxit. Eò in munere, undè illi ad altiores Dignitates, ac ipsam quoque Supremam B. Petri Cathedram gradus factus est, nedum eidem INNOCENTIO, verùm etiam subsecutis Pontificibus ALEXANDRO VIII., & INNOCENTIO XII. operam suam ità probavit, ut præcipuum auctoritatis, & gratiæ locum apud omnes obtinuerit, omniumque Reipublicæ administrandæ consiliorum, atque rationum vel author, vel particeps semper extiterit. Quantum porrò ALEXANDER VIII., sapientissimus Princeps, Illius meritis, ac virtuti tribueret, indè manifestè colligitur, quòd initio Pontificatus Ipsum inter S. R. E. Cardinales adscripserit. In amplissimâ Dignitate, atque perarduo Ministerio constitutus, non aliud umquam antiquius, nec enixius in votis habuit, quàm ut Religionis incrementa, & Apostolicæ Sedis honorem pro viribus promoveret. Literatorum prætereà Virorum patrocinium libentissimè suscipiebat, ac iis præmia, munera, beneficia, etiam irrequisitus, à Pontifice procurabat. Pluribus etiam omnium ordinum, quos rei familiaris angustiis conflictari noverat, quamvis ut Cardinalis, opibus non abundaret, de suo clam subsidia præbebat. Neminem ad ipsum negotii causâ adeuntem tristi vultu discedere patiebatur, ac ubi postulatis annuere non licuisset, benignis verbis postulantis animum ità lenire consueverat, ut omnem ei molestiam penitùs abstergeret.

Quo circà cum omnium amorem, & existimationem sibi meritò conciliasset, dignus Imperio, quin etiam Imperio proximus, palàm habebatur, etsi nondùm ei accederet prævalidum illud à senectute suffragium. Nec publicis sermonibus, votisque eventus defuit: Nam cum quinquagesimum primum ætatis annum vix excessisset, INNOCENTIO XII. vitâ functo à Sacro Collegio summâ, ac planè insuetâ animorum, studiorumque consensione, Successor designatus fuit. Oblatam tamen Maximam in terris Dignitatem Ipse, qui ejus onera præclarè intelligebat, ac de se demississimè sentiebat, quoad licuit, detrectavit. Eam tandem post Triduum illud, quod ob miram Electorum in proposito firmitatem, nec imparem Electi in recusatione constantiam, omnium fermè Annalium monumentis perpetuò celebrabitur, doctorum, piorumque Virorum, quorum sententiam rogaverat, adductus consiliis die 23. Novembris 1700. suspiria inter, & lachrymas accepit, ac in hono-

rem

tem S. Clementis Papæ, & Martyris, cujus memoria eâ die recolitur, Clementis XI. sibi nomen imposuit. Subindè, cum nondùm Episcopali charactere insignitus esset, Titulumque gereret Presbyteri Cardinali S. Silvestri in Capite, à Cardinali Bullionio Episcopo Ostiensi, Sacrique Collegii Decano Episcopus consecratus, Pontificiâque Tiarâ die 8. Decembris ejusdem anni solemni ritu coronatus de more fuit.

Præcipuam suscepti Apostolatus Officii curam in eo rerum articulo agnoscens Christianæ Reipublicæ pacem, nihil non egit, ut gravissima inter Catholicos Principes tunc exorta dissidia, quæ mox in exitiale, diuturnumque eruperunt bellum, extingueret. Uno, eodemque tempore Orthodoxæ Religioni tuendæ, propagandæque intentus, Patriarcham primùm Antiochenum, tum Alexandrinum, ad Sinarum Imperatorem allegavit. Complures insuper in alias Orbis plagas misit Evangelii Præcones, Populorumque Magistros, ac Pastores, quorum piis laboribus multi vel ab Ethnicâ superstitione ad Christum adducti, vel à Schismate ad Sanctam Romanam Ecclesiam revocati sunt. Duos Germaniæ Principes primi gradus, scilicet Antonium Ulricum Ducem Brunsvicensem, ac Luneburgensem, & Fridericum Augustum Electoralem Saxoniæ Principem, à Lutheranis erroribus abduxit. Sanam doctrinam ubique sartam tectam custodire sategit, & salutaribus editis legibus Novatorum licentiam cohibuit. Celebrem, magnoque Partium studio diù agitatam de Sinicis Ritibus controversiam gravissimâ Constitutione diremit, ac prorsus è medio sustulit. Ejectos propter Fidei, vel Justitiæ cultum, & profugos paternâ charitate excepit, congruisque subsidiis in summâ temporum difficultate recreavit. Veterum laudatissimorum Pontificum exemplo in Solemnioribus Festis plures ad Populum sacras habuit Homilias, in quibus jam prælo vulgatis non Pontificiâ tantùm Majestate digna eloquentia, sed intima etiam Divinarum Scripturarum peritia, atque sincera, & incorrupta Sanctorum Patrum doctrina suspicitur. Antiquos Cardinalium Titulos, & alias fatiscentes Ecclesias ab ævi labe vindicatas restituit. Patriarchales Lateranensem, & Vaticanam Basilicas insignibus auxit ornamentis, nec modicam pecuniæ summam contulit, ut labantia Libetianæ tecta reficerentur. Pio V. P. M., Andreæ Avellino, Felici de Cantalicio, & Catharinæ Bononiensi cœlestes honores decrevit. Turcarum Christianas Provincias, & Corcyram præsertim Insulam, oppugnantium ingentes copias non tam armis, & auro, conquisitisque auxiliis, quàm fusis ad Deum precibus terrâ, marique profligavit. Quamvis non integrâ, immò plerumque affectâ, & ægrâ uteretur valetudine, nemini tamen ipsum adeundi, alloquendique copiam umquam negavit, & infimam quoque plebem non rarò palàm audivit, quòd Principis esse diceret omnia scire, non omnia exequi. Urbanos, externosque Magistratus, ut leges custodirent, & Jus suum unicuique sine personarum acceptione tribuerent, identidem admonere non prætermisit, facilique ad Principem aditu in officio continuit. Cleri, Populique Romani morum disciplinam summâ, & numquam intermissâ vigilantiâ curavit; perditisque Adolescentibus à viâ malâ revocandis Domum, ubi Christianæ vitæ institutis, honestisque artibus imbuerentur, extruxit. Commodiori publici frumenti custodiæ, cui antiqua Horrea à superioribus Pontificibus constructa satis non erant, perampli Ædificii accessione consuluit, Capitolii majestatem multis antiqui operis ære suo coemptis Statuis, perfectoque ædificio, amplificavit. Sueciæ Reginæ Christinæ Alexandræ, de qua supra meminimus, ob relictum Regnum, ejuratam Hæresim, Catholicam Fidem susceptam, & usque ad obitum, qui multos ante annos Romæ contigerat, piè cultam, nobile Monumentum in Basilicâ Principis Apostolorum erexit. Vaticanam Bibliothecam plurimis exoticarum linguarum ab Oriente conquisitis manuscriptis Codicibus locupletavit. Natalis Soli non oblitus (quod natura ipsa cuique facit esse charissimum, & cujus amorem morales antiqui Philosophi eò usque laudibus extulerunt, ut affirmare non dubitaverint omnibus, qui Patriam conservarint, adjuverint, auxerint, certum esse in Cœlo, ac definitum locum, ubi beati ævo sempiterno fruantur) Patriam, Cicer. in Som. Scipio. Concivesque suos multiplicibus ornavir beneficiis, & pecuniis insuper non ex Apostolico Ærario depromptis, sed peculiari suâ paratis industriâ summam conflavit, qua publicum ejusdem Civitatis Æs alienum non leve, superiorum temporum iniquitate contractum, dissolveretur. In publicis calimitatibus, quas vel dura temporum conditio invexit, vel inscrutabilia Dei judicia immiserunt, charitatem erga Subditos, exterosque, & providentiam adhibuit singularem, nullumque ipsis deesse passus est temporale, aut spirituale subsidium, quod ad eas amoliendas opportunum videretur. A re Divinâ, statisque cæremoniis, ac solemnibus potissimùm Sacris, quæ summâ religione, ac majestate peragebat, numquam, nisi morborum incommodo præpeditus, abstinuit. Pietatem eximiè coluit, eamque Fidelium cordibus altiùs inserere omni industriâ satagebat. Nosocomia obire, ægros solari, & Sacramentis reficere: Christi doctrinâ rudes imbuere: peregrinis ad mensam in Palatio adhibitis cibaria suis ipse manibus frequenter ministrare dedignarus non est; in id sedulò, atque perpetuò intentus, ut nedum animarum Pastores, sed etiam reliqui Fideles omnes ex ejus verbis, factisque

que sanctioris vitæ monita, atque præclara bonorum operum exempla sumere possent. In deligendis iis, qui ad Reipublicæ munera, & Ecclesiasticas Dignitates assumi deberent, conditionem, mores, literaturam, & merita cujusque morosissimè pensitabat, nullisque humanis rationibus ad ea immerentibus, aut minùs idoneis deferenda se inflecti umquam passus est. Temporis momenta ita distribuebat, ut maximam partem orationi, & curis Apostolici Ministerii, minimam somno, modicam aliis vitæ necessitatibus, nullam penitus otio impertiret.

Creavit Cardinales LXX., ac inter eos Archiepiscopum Tarsensem MICHAELEM ANGELUM DE COMITIBUS, qui illi in Pontificatu successit, assumptoque INNOCENTII XIII. nomine, modò Catholicam Ecclesiam sapienter æquè, ac feliciter moderatur. Eluxit in Eo Subditorum utilitates, & commoda, Urbisque splendorem amplificandi perpetuum studium, in excipiendis Supplicum votis clementia singularis, in publicis expediendis negotiis indefessus labor, in sublevandis egentium necessitatibus inexhausta beneficentia, in Apostolicæ Sedis authoritate, & juribus propugnandis robur invictum. Frugalis in se, parcus in suos, liberalis in alios, literarum potissimùm, bonarumque artium Professores, quos in pretio habuit semper, & usque ad obitum benigno fovit patrocinio: numquam elatus prosperis, nec fractus adversis: justitiæ, pietatis, doctrinæ, aliarumque Romano Pontifice dignarum virtutum laudem ab ipsis etiam Romani Nominis hostibus obtinuit.

Gravi demùm, brevissimoque consumptus morbo, omnibus Ecclesiæ Sacramentis summâ religione perceptis, vivere desiit die 19. Martii 1721. Qua quidem die BEATISSIMÆ VIRGINIS SPONSO S. JOSEPH consecratâ si mortem oppetere sibi contigisset, id maximi beneficii loco se habiturum fuisse vivus adhuc, & valens dictitare consueverat; nam hausto à Majoribus exemplo per omnes ætatis suæ gradus cultui ejusdem Sancti Patriarchæ addictissimus fuit: quin etiam Illius novo ex idoneis Sacræ Scripturæ verbis composito Officio, quod Romano deindè Breviario insertum est, veterem Fidelium erga Ipsum Sanctum devotionem confovere, majoremque in modum augere studuit. Compos itaque justissimi voti factus, post triduum consuetarum novemdialium Exequiarum, in Basilica Principis Apostolorum temporario tumulo mandatus fuit. Statim ab ejus obitu Romanorum, Exterorumque pietas adeò se in Illius venerationem effudit, ut frequentissimi ex utroque sexu homines per omnia ferè diurni temporis momenta ad præfatum tumulum genibus flexis orantes conspicerentur. Die verò 18. Martii Ann. 1722.; felicis ejusdem in Domino obdormitionis pervigilio, cum Cadaver à memorato loco ad Conditorium, quod sub Choro Basilicæ, juxta humile Illius votum, curâ & sumptibus ANNIBALIS Cardinalis ALBANI, S. R. E. Camerarii, ejusdem Basilicæ Archipresbyteri, prædictique Pontificis ex germano Fratre Nepotis constructum fuerat solemni pompâ comportaretur (cui quidem translationi omnes, quotquot Romæ degebant, Cardinales, duobus exceptis ægritudine impeditis, interfuerunt) tantus populi ad ipsam Basilicam concursus factus est, ut Urbs penè tota ad recolendam, venerandamque extincti Pontificis memoriam confluxisse videretur. Alii porrò Feretrum manibus, vel saltem precatoriis coronis attingere, alii lachrymis, precibusque illud comitari, ac obire, alii demùm Sepulcri recens disjecti, quo eòusque occlusum fuerat, cæmenta, fractorumque laterum frusta certatim arripere nitebantur, virtutum, ac meritorum Defuncti famâ permoti, quæ sane, glorificante Domino Servum suum, amplioribus in dies incrementis augetur. Vixit annos 71. mens. 7. dies 25. Sedit ann. 20. mens. 3. dies 26.

Pars prima continet Bullas, Constitiones, Chirographa & Brevia Memorabilia à CLEMENTE XI. PONT. MAX. edita ac promulgata. ANNO 1710.

JUBILEUM UNIVERSALE I.

Ad implorandum Divinum auxilium initio Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, meritis licèt Imparibus, collocati, dum Pontificiarum curarum molem humilitati, atque infirmitati nostræ impositam, si unquam aliàs, nunc certè inter tam gravia imminentium bellorum discrimina, aliasque plurimas rerum, ac temporum difficultates, maximè onerosam contuemur, crebra ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur, ingenti sanè pavore correpti, ne in altitudinem maris delati, surgentibus undique tempestatum procellis obruamur. Quamvis verò in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se confundi non patitur, spem nostram collocantes, omnem pro salute commissi Nobis Dominici gregis laborem alacriter subire parati simus, nec non pro eo, quo publicæ quietis custodiendæ desiderio tenemur, quicquid in Nobis est virium, atque consilii, in id conferre studeamus, ut Principum Christianorum animi, sublatis omnibus illis, quæ concordiam turbare possent, arctiori, atque indissolubili charitatis vinculo conjungantur; attamen quia vani sunt hominum conatus, nisi gratiæ cœlestis ope adjuventur, ad vestrum

Exordium.

Bellorum inter Christianos Principes imminentium pericula narrat.

trum omnium, quibus nostra impendenda est sollicitudo, orationes confugimus, ut exoratus con cordibus fidelium precibus Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, populumque suum optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Hæc autem, ut ferventiori charitate, majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem sequentes, Ecclesiæ thesauros dispensationi nostræ creditos proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Plenariam Indulgentiam elargitur adimplentibus opera hic indicta.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam feria quarta proximæ hebdomadæ, quæ erit tertia Dominica Quadragesimæ, à Cappella publica Palatii nostri Apostolici in Vaticano ad Basilicam Principis Apostolorum unà cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit; ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Præscribit adimplenda à degentibus extra Urbem. Regularibus, carceratis, & aliis impeditis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfata, quam extra eam, ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ; etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones: quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Facultatem concedit eligendi Confessarios, quibus permittitur, ut à reservati absolvere, & vota commutare possint, religionis, & castitatis exceptis.

Mandat præsens Jubileum ab Ordinariis ubique publicari.

§. 3. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Declarat Jubileum non suffragari pro irregularitate publica, vel occulta, nec excommunicatis & suspensis publicè denunciatis.

§. 4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seù aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogat amplissimè quibuscumque contrariis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones,

fiones, nifi de illis expreffa mentio, aut fpecialis derogatio fiat, cuiquam fuffragari queant; necnon regula noftra de non concedendis indulgentiis ad inftar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, fivè Inftitutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apoftolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apoftolicis eifdem Ordinibus, Congregationibus, & Inftitutis, illorumque perfonis quomodolibet conceffis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, etiamfi de illis, eorumque totis tenoribus fpecialis, fpecifica, expreffa, & individua, non autem per claufulas generales idem importantes, mentio, feù quævis alia expreffio habenda, aut aliqua alia exquifita forma ad hoc fervanda foret, illorum tenores præfentibus pro fufficienter expreffis, ac formam in eis traditam pro fervatâ habentes, hac vice fpecialiter, nominatim, & exprefsè ad effectum præmifforum derogamus, cæterifque contrariis quibufcunque.

Fide adhiberi decernit exemplis authenticis.

§. 6. Ut autem præfentes noftræ, quæ ad fingula loca deferri non poffunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earundem præfentium tranfumptis, vel exemplis, etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorfus fides habeatur, quæ haberetur ipfis præfentibus, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ. Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris die xxv. Februarii MDCCI. Pontificatus noftri anno primo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Noftri Jefu Chrifti millefimo feptingentefimo primo, Indictione nona, die verò 25. Februarii. Pontificatus SS. D. N. D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. anno primo fupradictæ literæ Apoftolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Bafilicarum Lateranenfis, Vaticanæ, & Liberianæ, Cancellariæ Apoftolicæ, Montis Citatorii, Aciei Campi Floræ, ac aliis locis folitis, & confuetis Urbis per me Joannem Græcum SS. D. N. PP. Curf.

Laurentius Criftallinus Curforum Magifter.

ERECTIO

Congregationis Sublevaminis pro Alma Urbe.

Proœmium.

Reverendifs. Cardinale Galeazzo Marifcotti. Fra le molte, e gravi cure, che c' occupano l'animo nel principio del noftro Pontificato, non è la minore quella del follievo, e benefizio della noftra Città di Roma, non folo per quello riguarda il rinovare, promovere, e far rifiorire l'Arte dell'Agricoltura, d'onde può derivare sì rilevante benefizio all'ifteffa Città, la confervazione, ed augmento dell'Arti, che vi fono, e l'introduzione dell'altre, il facilitare il trafico, e negoziazione per mare, e per terra, il riformare, e togliere gl'abufi introdotti, mà ancora per quello riguarda il decoro, e ftima del Senato Romano, il benefizio e fgravio della Camera Capitolina, e generalmente l'ottimo, e felice governo economico della medefima Città in tutte le fue parti. E benche da noftri Predeceffori per il buon regolamento dell'Annona, e Grafcia, tanto in detta Città di Roma, come in tutto il noftro Stato Ecclefiaftico fiano emanate diverfe Coftituzioni, e fpecialmente da Sifto V. e Paolo V. di fel. ricord. in data delli 23. Marzo 1587., e delli 7. Maggio 1588., e delli 19. Ottobre 1611. rifpettivamente e iftituite à tal effetto diverfe Congregazioni, nientedimeno per la lunghezza del tempo, ò per la morte di quelle Perfone, ch'erano ftate deputate, ò per altra cagione fono in poco ufo, e quafi del tutto antiquate; Di quà è, che per confeguire con maggiore facilità il noftro intento unicamente diretto al publico bene, ed evitare la confufione, che per la moltiplicità, e numero delle medefime Congregazioni poteffe inforgere, abbiamo deliberato erigere, ed inftituire una nuova Congregazione con fopprimere, & abolire l'antiche fudette; E perciò di noftro moto proprio, certa fcienza, e pienezza della noftra poteftà Pontificia, fopprimendo, e abolendo l'antiche Congregazioni fopradette, erigiamo, & deputiamo una Congregazione degli Reverendiffimi Cardinali Marifcotti, Spada, Panciatici, Francefco Barberino, e di S. Cefareo Camerlengo, e degli Monfignori Teforiere Generale, Prefetto dell'Annona, Prefidente della Grafcia, Caftarelli, Origo, e Commiffario della noftra Camera, e delli Marchefe Antonio Santa Croce, Conte Aleffandro Capizocchi, Urbano Rocci, e Tiberio Cenci, ò altri da deputarfi da Noi, Prefetto della quale vogliamo fiate voi, Reverendiffimo Marifcottò, e Segretario Monfignor Silvio de Cavalieri, con la facoltà di chiamarvi anco à voftro arbitrio, fecondo, che richiederà la qualità delle materie, che dovranno effaminarvifi, li Confervatori pro tempore della detta Città di Roma, li Confoli dell' Agricoltura; ed altre Perfone; Trasferendo in detta nuova Congregazione tutte, e fingole facoltà conceffe, e contenute nelle fopradette Coftituzioni di Sifto V. e Paolo V. ed altri noftri Predeceffori, il tenore delle quali vogliamo per efpreffo nel prefente Chirografo; e in oltre dando, e concedendo alla medefima nuova Congregazione per le cofe fopradette, e fecondo richiederà la neceffità, ò utilità poblica, le facoltà opportune di fare Editti, e Regolamenti per il follievo della detta Città di Roma, e fpecialmente per ben regolare l'Agricoltura, Annona, e Grafcia, e generalmente per ogn'altra cofa, che poteffe rigoardare il buon governo temporale economico di effa Città, e Popolo di Roma, e Camera Capitolina; Dichiarando, che le facoltà rifpetto all'Agricoltura, Annona e Grafcia s'intendano conceffe anche per tutto il noftro Stato. Volendo, e decretando, che il prefente fegnato da Noi, benche non ammeffo, e regiftrato in Camera, fecondo la Bolla di Pio IV. de regiftrandis noftro Predeceffore, habbia il fuo pieno effetto, e quel tanto, che farà dalla medefima Congregazione rifoluto, debba havere l'efecuzione, non oftante tutte, e fingole cofe premeffe, e qualfivoglia altra Coftituzione Apoftolica munita con qualfivoglia claufola, ufo, ftile, e confuetudine in contrario, alle quali, e qualunque altra cofa faceffe, ò poteffe fare in contrario, deroghiamo per l'effetto fudetto, effendo così noftra mente, e volontà deliberata. Dato dal noftro Palazzo Apoftolico di S. Pietro in Vaticano quefto di 1. Febraro 1701.

Veteres Congregationes pro Annonæ regimine inftitutas abolet, & novam erigit.

Cui amplas tribuit facultates pro directione rerum ad Agriculturam, & Annonam, necnon ad œconomicum Cameræ Capitolinæ regimen pertinentium.

Clamens Papa XI.

LITERÆ PROCESSUS

Publicatæ die Cœnæ Domini Anno MDCCI.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Exorditur ab obligatio-

Paftoralis Romani Pontificis vigilantia, & follicitudo, cum in omni Chriftianæ Reipublicæ

pace,

ne Romani Pontificis conservandi sartam tectam Fidem Catholicam.

pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maximè elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in terris Vicario Rom. Pontifice Beatiss. Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ unitatis dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita Divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quietæ gaudeant, ut futura quoque beatudine perfruantur. Ob quas sanè causas Rom. Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam, Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicat Hæreticos cujuscumque Sectæ eorum Fautores, necnon legentes, & imprimentes, eorum libros & demum Schismaticos.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostrà, quoscumque Hussitas, Vviclefistas, Lutheranos, Zvinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana Fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscunque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractanter sine auctoritate nostra, & Sedis Apost. scienter legenter, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Excommunicat, ac respectivè Interdicto supponit quascumque personas & Universitates Rom. à Pontifice ad futurum Concilium appellantes.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint. Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Excommunicat Piratas Mare Sedis Apostolicæ infestantes, eorumque fautores.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipuè à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Naufragorum Christianorum in quacumque maris regione bona surripientes.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in littore inventa cujuscunque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quàm in cæteris cujuscunque maris regionibus, & littoribus, surripuerint; ità ut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcunque prætextum excusari possint.

Imponentes nova Pedagia, & Gabellas, vel ea augentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seù Gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsificantes literas Apostolicas, & supplicationes signatas necnon falsò publicantes literas Apostolicas.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seù gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes Literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes ad Christiani nominis hostes, & hæreticos arma & alia usui bellico apta, nec non nunciantes ad statum Reipublicæ Christianæ pertinentia in Christianorum damnum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica Instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quàm alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Impedientes eos, qui victualia, & alia necessaria ad Urbem deferunt.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Rom. Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiasticâ, vel mundanâ præfulgeant dignitate.

Offendentes sua, vel aliorum opera eos, qui ad Sedem Apost. veniunt, vel ab ea recedunt, & sine Jurisd. vexantes eos, qui Romæ commorantur.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem suâ, vel aliorum operâ interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent; necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel Nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Offendentes eos, qui ad Urbem devotionis causa peregrinantur, vel ibi degunt, ac recedunt.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales, aliosque Ecclesiarum

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episco-

Prælatos, necnon Legatos, & Nuncios Sedis Apostolicæ.

pos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios aut eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes: necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes eos, qui pro suis negociis ad Rom. Curiam recurrunt, ac eorum Procuratores, & Judices ea causis dd. negotiorum.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curiâ prosequentes, aut procurantes, negotiorumque Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine, vel futura executione Literarum Apost. ad secularem potestatem.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares cujuscuoque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tam gratiam, quàm justitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab eâ instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quivè illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta, Parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, Exequutores, & Subexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quivè aliis quibuscunque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

Impedientes editionem actorum executionis Literarum Apostolicarum necnon vexantes quomodolibet Partes Notarios, aliosque Officiales ex causa hujus executionis.

Temerè avocantes à Delegatis Sedis Apost. aliisque Judicibus Ecclesiasticis causas Beneficiales, & spirituales.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propriâ, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & Literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumque cursum, & audientiam, ac Personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se in illarum cognitione, tanquam Judices interponunt; quivè partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel aliàs, compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam, donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii ordinarii, vel extraordinarii quorumcunque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel aliâ quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Impedientes executionem Literarum, Apostolicarum, aliarumque expeditionum, seu prædictorum Judicum.

Judices seculares, qui Ecclesiasticas personas trahunt ad sua Tribunalia.

§. 15. Quivè ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causâ, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur seu nostris & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur.

Publicantes Statuta Ecclesiasticæ libertati præjudicialia, iisque utentes.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quominùs sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscunque utantur, secundùm quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt: ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcunque sententias, & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Impedientes Ecclesiarum Prælatos, aliosque Judices Ecclesiasticos ne sua jurisdictione utantur.

Recurrentes ad Curias Seculares ad eludenda Judicia Fori Ecclesiastici, & qui in his decreta edunt, vel præstant auxilium.

§. 17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causâ, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressâ licentiâ sequestrant.

Usurpantes, & sequestrantes Jurisdictionem & fructus spectantes ad Sedem Apostolicam, & personas Ecclesiasticas ratione Ecclesiarum.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesia-

Imponentes collec-

tas. & alia onera personis Ecclesiasticis, eorumque bonis.

rum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressâ licentiâ imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Nec non qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare ... verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ...us, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissimè celebrato, quàm in aliis Conciliis generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Judices Sæculares, qui se interponunt in Caussis criminalibus contra Personas Ecclesiasticas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Exequutores, Subexequutores quomodolibet se interponentes in caussis capitalibus, seu criminalibus, contra Personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specificâ, & expressâ hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentiâ, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illâ perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes almam Urbem, aliasque Civitates, & Provincias Ecclesiæ Romanæ, illiusque jurisdictionem usurpantes.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trabariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediatè, vel immediatè subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Absolutionem à censuris, ut supra, latis Ro. Pontifici reservat.

Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium, quàm per Rom. Pont., nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundanâ excellentiâ fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scripturâ in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicatos absolvere præsumentes contra tenorem præsentium.

Quòd si fortè aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Pontifici absolutio eos tantum comprehendit, qui à præmissis destiterint.

Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint; ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus, locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari; quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Derogat contrariis.

Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiasticâ, & mundanâ præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis à prædictâ Sede, ex quavis causâ, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia formâ, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, & scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias, quominùs includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentes pro expressis habentes, penitus tollimus, & omninò revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiam Indulto, quod qui excommunicari non possint, nisi fact. ejusdem Indulti mentione.

Ut verò præsentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, valvis Basilicæ S. Jo. Lateran., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quòd ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere,

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis præsentationis.

landat præntes annuam publicari er quoslibet rælatos in ropriis Eclesiis.

aut ignorantiam allegare, cum oon sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eò fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo, mandamus, ut per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium reducant, ouncient, & declarent.

ingulí Prælati, & animarum curam habentes, ac simdices Confessarii has literas penès e retinere lebeant.

Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis authoritate deputati, transumptum præsentium literarum penès se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem

ides habenlaTransumptis.

in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo primo, Nono Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

anctio pœnalis.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

Philippus Porta.

Loco ✝ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Consimiles literæ Processus iisdem prorsus concepta verbis publicata fuere die Cœnæ Domini singulis sequentibus annis, usque dum Clemens XI. vitam cum morte commutavit.

IV.

F A C U L T A S.

Transferendi pensiones Ecclesiasticas usque ad summam scutorum centum monetæ Romanæ pro RR. PP. DD. in Signatura Justitiæ Votantibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, Supremus gratiarum Dispensator in Terris à Domino constitutus, illos, qui assiduos, gravesque labores pro Justitia unicuique æqua lance administranda laudabiliter sustinent, specialibus privilegiis exornat, sicut eorum meritis convenire arbitratur. Itaque ad eximia Dilectorum Filiorum modernorum utriusque Signaturæ nostræ Referendariorum in Signatura nostra Justitiæ Votantium in Nos, ac Apostolicam Sedem merita, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eosque proinde, ac illorum Successores, ut eò alacriùs fidem, operam, industriam, atque sedulitatem in ejusdem Sedis obsequium adhibere studeant, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Votantium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum, præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis, & pro tempore existentibus Referendariis dictæ Signaturæ Justitiæ Votantibus, ut ipsi pensiones annuas Apostolica sibi auctoritate super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reservatæ, & pro tempore reservandas usque ad summam centum scutorum monetæ dumtaxat, ad favorem unius, seu plurium personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac aliàs pensionum hujusmodi capacium, etiam in mortis articulo, coram Notario, & testibus, & cum alicujus Prælati, seu Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ interventu transferre (servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii PP. XI. prædecessoris nostri super translatione pensionum editæ) liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus; aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu, notari, impugnari, retractari, infringi, seu ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudvè quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posset, neque ipsas præsentes literas, sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibna, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel Romanos Pontifices successores nostros, & Sedem præfatam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet, & quandocumque faciendis, comprehendi, vel comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriore datâ per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicquè, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios; & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantet

Signaturæ Justitiæ Votantibus facultatem concedit transferendi pensiones usque ad summam scutorum centum monetæ.

Præscribit modum in translatione servandum.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

Executores deputat Cardinales V. Cancellarium, & Camerarium, & A. C.

rantes contigerit attentari. Quocirca Dilectis filiis noſtris ejuſdem S. R. E. Vicecancellario, & Camerarios & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quandò opus fuerit, & quotiès pro parte prædictorum Vutantium, ſeu alicujus eorum, vel aliorum intereſſe in præmiſſis pro tempore habentium deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes; illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra ipſas præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi, ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ipſoſque modernos, & pro tempore exiſtentes Votantes, & alios, quos eædem literæ concernent in futurum, præſentium literarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos, ſeu eorum quempiam deſuper quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri: Contradictores quoſlibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſitâ, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis: Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, ac quatenus opus ſit, de præſtando conſenſu in paritionibus, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Martii MDCCI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Oliverius.

V.

CONCESSIO

Privilegiorum pro nonnullis ſuis familiaribus.

CLEMENS PAPA XI.

Nomina Familiarium Sanctitatis Suæ.

VEnerabilibus fratribus Thomæ Ruffo Nicæno Cubiculi noſtri Præfecto, Ulyſſi Joſepho Gozzadino Theodoſien. Archiepiſcopis, Literarum noſtrarum in forma Brevis, quæ ad Principes ſcribuntur, Secretario, necnon Dilectis filiis Magiſtris Carolo Columnæ Romano Palatii noſtri Præfecto, Joanni Dominico Paracciano Romano Auditori noſtro, & Curtio Origo Romano in utroque Signatura noſtra Referendariis, libellorum ſupplicum Nobis porrectorum Secretario Prælatis domeſticis noſtris, ac Fabio de Abbatibus Oliverio Piſauren. Brevium noſtrorum ſecretorum Secretario, Bartholomæo Maſſei Montiſpolitianen. Pincernæ, Antonio Mariæ Raſpono Ravennaten., Rodulpho ex Comitibus Montis Veteris Fanen., Paulo Ubaldino Civitatis Caſtelli, Nicolao Sala Romano, Alexandro Bonaventuræ Urbinaten. Veſtiario, & Eleemoſynario ſecreto, Guido Paſſioneo Foroſempronien. notariorum arcanarum Secretario, Joanni Mariæ Lanciſio Romano Medico ſecreto, Cubicularis intimis, ſeu ſecretis, & Urbano Roccio Romano Florerio majori itidem Cubiculario ſecreto, necnon Petro Marcellino Corradino Terracinen. Subdatario, Ac Joanni Paulo de Sanctis Camerinen. Caudatario, Petro Severii Feretran., Bartholomæo Fantono Urbinaten., Ludovico Marocco Romano, Cappellanis ſecretis, necnon Fabritio Felici Urbinaten., ac Joſepho Magnani Sarſinatem., Franciſco de Magiſtris Romano, Marino Severi Feretran., & Marco Antonio Adriani Romano reſpectivè Civitatum, vel Diœceſum Clericis, ſeù Presbyteris, vel Laicis Cubiculi noſtri adjutoribus, familiaribus continuis Commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium à ſolito favores, & gratias elargienda Familiaribus Pontificiis.

Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt ac, quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpici convenire. Hinc eſt, quòd nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum Nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſollicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus perſonas veſtras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea eaſdem perſonas veſtras peculiari favore gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque, & quemlibet veſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de merâ liberalitate, & certâ ſcientiâ noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine vos, & quemlibet veſtrum reſpectivè in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio Dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Rnmanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectorum Cives cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus Vobiſque, etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà decreta Lateranen. Concilii noviſſimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultati-

Motu proprio eoſdem Familiares creat Protonotarios, Comites Palatinos, Equites Nobiles Romanos & Cives Urbis, aliarumq; Civitatum Ditionis Eccleſiaſticæ.

bus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citta tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium; etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, & in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanorum, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis suscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa Insignis gentis nostræ sivè integrè, sivè cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

[Margin: …oncilii Tri-…entini re-…rmationem …serva, ac …aliquibus …rivilegium …stringit.]

[Margin: …signis gen-…tilia suæ …nctitatis …ncedit.]

§. 1. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque; illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentis, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis; & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causâ (pro subventione contra Infideles dumtaxat exceptâ) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos aliàs quàm, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiù servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

[Margin: …ximit à De-…mis, impo-…tionibus, …xis, aliis-…ue tributis …urante ser-…tio.]

§. 2. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectivè; ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentium, etiamsi unum ex illis omnibus cum curâ, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, officium hujusmodi consuevetit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum aliàs canonicè conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodò illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam, quamdiù Nobis inservieritis tantùm, in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum Parochianorum) per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum quâ illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sivè locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora à jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in altaris ministerio ministrare, necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque

[Margin: Concedit Indultum retinendi duo Beneficia sub eodem tecto in tribus Ecclesiis.]

[Margin: Indultum non residendi, ac percipiendi fructus in absentia quousque durat servitium.]

[Margin: Indultum completo adhuc servitio suscipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia Ordinarii.]

[Margin: Indultum audiendi Jus Civile, illudque docendi, & Causas Ecclesiasticas, & Civiles patrocinandi.]

[Margin: Eligendi Confessarium, qui à censuris, & reservatis absolvere, & vota commutare possit, cum aliquibus tamen restrictionibus.]

Eccle-

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultatem indulget transferendi Pensiones etiam alias translatas usque ad summam trecentorum ducatorum auri de Camera.

§. 3. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curiâ, quàm extra eam, ad id per vos respectivè coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summâ videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul, vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integrè persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis fœl. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Indultum testandi, & quomodolibet disponendi usque ad summam sex mille ducatorum auri de Camera, etiam sine solemnitatibus.

§. 4. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ & sine curâ sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditium, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectanctibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penès Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & singillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulativè, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus

quàm, etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcomque locorum piorum favorem, & usum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cojuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, & fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minus solemni, coram doobus, vel tribus testibus, aut etiam cedulâ sola manu vestra scriptâ, vel subscriptâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitor, etiam in ipsâ Curiâ, & in mortis articulo, etiam nullâ factâ mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatem, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluriès disponere, statuere, & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni alio meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totom revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Liberat à spolio, & vult in casu obitus ab intestato bona deferri ad hæredes sanguinis, iisque deficientibus ad Familiares, qui fuerint nominati.

§. 5. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ullâ, vel cum minus validâ bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dictâ Curiâ, vel extra eam tàm continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet vestrum respectivè mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nullâ subsistente causâ, ab bomanis decedatis, omnia, & singula boona, ses, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque qoantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuaotur, nisi de aliâ dispositione, vel intentione vestrâ, scripturâ etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu executores omninò exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, etiam nullâ, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisqoe rebus supradictis, in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet factâ cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & è contra pro dictâ sex millium docatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosqoe defectus quoscumque, si qui intervenerint, aot intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibos habenda esset, supplemus. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cojuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Confirmat dispositiones, quæ super Bonis fieri contigerit, necnon illarum supplet defectus.

Inhibet, nè molestentur Universitates, Hæredes, Legatarii, & Executores occasione dictarum dispositionum.

Clausulæ præservativæ.

§. 6. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque aliâ Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestrâ sola voluntate, & nullâ subsistente causâ non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. me. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residantiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declaraoonibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis, quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata foerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori datâ, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligendà apponendis, & latissimè specificandis reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetuà firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consoetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex ona, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia oti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seù quæ bona jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, qoam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum,

vel

vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§. 7. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causâ, & instantiâ, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestrâ desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmitèr observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis, super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit; auxilio brachii sæcularis.

Executores præsentium Literarum designat.

Derogat contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris etiam nostri de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII., per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camerà nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. Urbani Papæ VIII. pariter prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Anti nis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expressè, vel tacitè, quòd Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus, habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolicà auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas insinuatæ, & non

alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi exactores, & appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; quodque vos optimam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præscribit quædam adimplenda ante usum Notariatus.

§. 9. Volumus autem, quod antequam gratiâ creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem à Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini; Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subcriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Mandat fidem haberi Transumptis harum Literarum.

Prohibet, nè Indulta testandi, & pensiones transferendi suffragentur iis, qui alia hujusmodi Indulta obtinuerunt.

§. 10. Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respectivè etiam familiares continui commensales erant, & concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

VI.

CONCESSIO

Indulgentiæ Plenariæ Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus pro Pace inter Principes Christianos.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Quòd jam pluriès indictis publicè precibus à Patre misericordiarum supplici, devotaque humilitate flagitavimus, ut Regum, ac Principum Christianorum animos, sublatis discordiis, arcto, atque indissolubili charitatis vinculo conjungere dignaretur; id nunc præcipuè, cùm armorum strepitus in dies crescere, atque ad Christiani sanguinis effusionem, non sine maximo animi nostri dolore, fermè in circuitu Jerusalem deveniri conspicimus, ferventiori spiritus ardore, majorique animi contentione faciendum censemus: ut Clementissimus Dominus, & Deus noster, qui facit pacem in sublimibus, & Reges in thronis collocat, fidelem Populum ab Iracundiæ suæ terroribus liberet, nostrosque labores, & curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate collocavimus, optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Nuper siquidem omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex certis à Nobis tunc designatis Almæ Urbis nostræ Ecclesiis, seu Basilicis, in quarum qualibet per tres continuos dies Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ fidelium venerationi expositum fuerat, devotè visitassent, sibique auxilium de Sancto in præsentibus Ecclesiæ, ac Christianæ Reipublicæ urgentissimis necessitatibus invocassent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus. Nunc autem Divinam opem similibus Christianæ pietatis operibus in universâ quoque Italia, & Insulis adjacentibus implorari cupientes; Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiæ, & Insularum adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus præsentium serie committimus, & mandamus, ut statimatque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos pervenerint, in aliquibus suarum respectivè Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Ecclesiis per eos designandis memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum feriis sextis, ac Sabbatis, & Dominicis duarum continuarum Hebdomadarum publicè pariter fidelium venerationi exponi curent: Nos enim de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui aliquam ex Ecclesiis hujusmodi eo tempore, quo idem Sanctissimum Sacramentum publicæ venerationi ibidem sic expositum fuerit devotè visitaverint, ac aliquo ex iisdem Sabbatis jejunaverint, & verè pœnitentes, ac confessi die Dominicâ immediatè sequenti Sabbatum hujusmodi sacra Communione refecti fuerint, ac in eisdem Ecclesiis ante prædictum Sanctissimum Sacramentum per aliquod temporis spatium, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effundendo Divinam opem pariformitèr invocaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem similiter concedimus, & elargimur. Regularibus verò utriusque sexus in clausurâ viventibus, qui pariter uno ex dictis Sabbatis jejunaverint, eorumque respectivè Ecclesias in aliquo ex memoratis diebus visitaverint, ac verè pœnitentes, & confessi, Sacrâque Communione in aliquâ ex Dominicis hujusmodi refecti, Deum, ut supra, oraverint, ut eamdem plenariam Indulgentiam, & peccatorum remissionem consequantur, indulgemus. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxix. Julii, Pontificatus nostri Anno primo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi MDCCI. Indictione nona, die verò 30. Mensis Julii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N, D. Clementis Divina Providentia Papæ XI, anno primo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerant ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Philippum Castiglia Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Sebastianus Vasellus Pro Curs. Mag.

EXTEN-

EXTENSIO

Facultatis transferendi pensiones usque ad summam scutorum centum monetæ aliàs concessæ Votantibus Signaturæ Justitiæ, & Declaratio, quod etiam dimissi Votantium hujusmodi Officiis eâ uti possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ nobis divinitùs dispensationis ratio exigit, ut illos, qui plus laboris, & obsequii in Apostolicæ Sedis honorem, ac Ecclesiæ Catholicæ utilitatem jugiter perferre, & impendere non desistunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, eis uberiora Pontificiæ nostræ benignitatis dona largiamur.

Prioris Indulti substantiam capontt.

§. 1. Aliàs siquidem Nos tunc, & pro tempore existentibus Referendariis Signaturæ nostræ Justitiæ Votantibus perpetuò concessimus, & indulsimus, ut ipsi pensiones annuas Apostolica auctoritate eis super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reservatas, & pro tempore reservandas usque ad summam centum scutorum monetæ duntaxat, ad favorem unius, seu plurium Personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac aliàs pensionum hujusmodi capacium, etiam in mortis articulo, coram Notario, & Testibus, ac cum alicujus Prælati, seu Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ interventu transferre (servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI, Prædecessoris nostri super translatione pensionum editæ) liberè, & licitè possent, & valerent, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Martii proximè præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac deverbo ad verbum haberi volumus; uberiùs continetur. Nunc autem Nos ad egregia Dilectorum Filiorum modernorum ejusdem Signaturæ Justitiæ Votantium merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benignè perpendentes, quantum ipsi singulari sint Sedi præfatæ adjumento, Romanæque Curiæ ornamento, eosque proinde, ac illorum Successores, ut alacriores in dies ad præstanda eidem Sedi obsequia reddantur, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Referendariorum Signaturæ Justitiæ hujusmodi Votantium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatis modernis, & pro tempore existentibus Referendariis ejusdem Signaturæ Justitiæ Votantibus, ut ipsi, etiam dimissis Votantium hujusmodi Officiis, facultate transferendi pensiones annuas usque ad summam centum scutorum monetæ à Nobis per nostras literas præfatas, ut præfertur, concessâ uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si Officia Votantium hujusmodi tunc exercerent, tenore præsentium, concedimus pariter, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari; infringi, seu ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, sed adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem præfatam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet, & quandocumque faciendis comprehendi, vel comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo, sub quacumque posteriori datâ per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligendâ, concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Merita Votantium Signaturæ Justitiæ commendat.

Eis indulget, ut etiam dimissis Votantium officiis facultate transferendi pensiones illis aliàs concessa uti, & gaudere possint.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 2. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Executores deputat. Card. V. Cancellarium, & Camerarium, & A. C.

§. 3. Quocircà Dilectis Filiis Nostris ejusdem S. R. E. Vicecancellario, ac Camerario, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Votantium, seu alicujus eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium desupèr fuerint requisiti, solemniter publicantes, in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabilitèr observari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Votantes, & alios, quos eædem literæ concernent in futurum, præsentium literarum, & in eis contentorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos, seu eorum quemplam desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in supradictis nostris literis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Augusti MDCCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

VIII.

CONCESSIO

Plurium Indulgentiarum perpetuarum pro Congregatione Missionis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

PIas personarum Ecclesiasticarum Congregationes in Militanti Ecclesia ad Dei laudem, & gloriam, spiritualemque Christifidelium ædificationem providè institutas, ut ad pia, & salutaria, quæ exercent, opera promptiores, alacrioresque reddantur; Indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, & confovemus, prout ad earum devotionem, animarumque salutem augendam conspicimus in Domino expedire.

§. 1. Hinc est quòd nos Congregationem Missionis in vinea Domini ad animarum salutem strenuè laborantem spiritualibus Indulgentiarum muneribus cumulare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, præter, & ultra omnes, & quascumque alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes eidem Congregationi hactenus quomodolibet, & ex quàvis causâ, Apostolicâ auctoritate concessas, omnibus, & singulis Presbyteris, Clericis, & Laicis, qui dictam Congregationem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, *plenariam*: Illis quoque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, & in ea viventes quatuor vota simplicia, nempe Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ, necnon stabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum se toto vitæ tempore saluti pauperum rusticanorum applicandi, post biennium probationis juxta Constitutiones prædictæ Congregationis auctoritate Apostolicà confirmatas emiserint, & verè similiter pœnitentes, & confessi, eo die sacra Communione refecti fuerint, itidem *plenariam*: Ac præfatis Presbyteris, Clericis, & Laicis nunc, & pro tempore existentibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pariter pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen JESU ore, si potuerint, sin minus corde, devotè invocaverint, etiam *plenariam*: Prætereà eisdem præsentibus, & futuris Presbyteris, Clericis, & Laicis verè similiter pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam dictæ Congregationis Ecclesiam, vel Oratorium, vel Parochialem Ecclesiam Loci, ubi pro tempore commorabuntur, die festo Conversionis Sancti Pauli à primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro felici Congregationis præfatæ progressu, & propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, *plenariam*: Insuper eisdem Presbyteris, Clericis, & Laicis, qui spiritualia exercitia per octiduum continuum in aliqua ejusdem Congregationis domo peregerint, & interea verè quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac ut præfertur, oraverint, similiter *plenariam* semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 2. Ac demum eisdem Presbyteris, Clericis, & Laicis præsentibus, & futuris in memoratâ Congregatione viventibus, qui singulis diebus conscientiam suam diligenter examinaverint, cum proposito à peccatis abstinendi, & se corrigendi, ac Litanias Beatæ Mariæ Virginis devotè recitaverint, & ut suprà expressum est, oraverint, *centum dies* pro unoquoque die, quo id egerint, de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consuetâ relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Superioris Generalis Congregationis prædictæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quinta Novembris MDCCI. Pontificatus Nostri anno primo.

F. Oliverius.

IX.

CONFIRMATIO

Decreti Sacrorum Rituum Congregationis, quo Officium cum Missa de Beato Augustino Dalmata pro Civitatibus Lucerina, Zagabriensi, & Traguriensi, necnon earum Diœcesibus, & pro Ordine Prædicatorum de communi tamen Confessorum Pontificum indulgetur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper ad supplicationem Dilecti Filii Antonini Cloche Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Lucerina Canonizationis Beati Augustini Dalmatæ Ordinis Prædicatorum Episcopi Zagabriensis, & demum Lucerini. Cùm Sacrorum Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Petrucci sub die xix. Junii MDCC. cum subsecuta approbatione Sanctissimi censuerit constare de Cultu immemorabili B. Augustino prædicto præstito; Pater Antoninus Cloche Ordinis Prædicatorum Magister Generalis humiliter Sacrorum Rituum Congregationi supplicavit, quatenus concedere dignaretur, ut in Civitate Lucerina continuari possit in celebratione Festi dicti Beati Augustini cum Officio, & Missa propriis ejusdem Beati, prout asserebatur fuisse hactenus recitatum, necnon ut idem Indultum ad totum Ordinem Prædicatorum, ad Provinciam Beneventanam, in qua sita est Civitas Lucerina, ad Civitatem, & Diœcesim Traguriensem, Patriam ejusdem Beati; Necnon ad Civitatem, & Diœcesim Spalatrinam benignè extendere dignaretur: Et Sacra eadem Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Gabrielli, tam in voce, quàm in scriptis Reverendissimo Archiepiscopo Myren. Fidei Promotore audito, accedentibus piis supplicationibus Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Ursini Archiepiscopi Beneventani, Archiepiscopi Spalatrini, Episcopi Lucerini, ac aliorum Episcoporum totius Provinciæ Beneventanæ, & Episcopi Traguriensis, Sanctissimo Domino Nostro porrectis, & ad eamdem Sacrorum Rituum Congregationem remissis, Officium cum Missa de Beato Augustino prædicto pro Civitatibus Lucerina, Zagabriensi, &

Tragu-

Traguriensi, necnon earumdem Diœcesibus, & pro Ordine Prædicatorum, de communi tamen Confessiorum Pontificum, posse concedi censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit, die prima Octobris MDCCI. Et factâ deinde de prædictis per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die XIX. ejusdem mensis Octobris, & anni MDCCI. G. Cardinalis Carpineus. Loco ✝ sigilli.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Antonius Magister Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret; Nos ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes; & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur; quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Oliverius.

X. DECLARATIO

Ut quotiescumque Festum S. Francisci Xaverii inciderit in primam Dominicam Adventus, illud in feriam secundam immediatè sequentem cum Indulgentiâ transferatur.

BEATISSIME PATER.

Cum sa. me. Gregorius XV. in literis in forma Brevis die 8. Junii 1622. omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus, confessis, & Sacra Communione refectis, qui Ecclesias Societatis Jesu, vel earum aliquam in Festo S. Francisci Xaverii, tunc die secunda Decembris celebrari solito, à primis Vesperis usque ad occasum Solis ejusdem diei, devotè visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino, & in perpetuum concesserit; & san. me. Urbanus VIII. in suis pariter literis 22. Decembris 1638. præfatum Festum quandocumque in Dominicam primam Adventus inciderit, in unum ex diebus infra octavam dicti Festi cum eadem Indulgentia transtulerit; Deinde san. me. Innocentius X. in suis item litteris 27. Octobris 1651. in dicto casu incidentiæ Festi in Dominicam primam Adventus, celebrationem ejusdem Festi in feriam secundam immediatè sequentem, cum Indulgentia, futuris etiam perpetuis temporibus transferri mandaverit; Cumque demum sa. me. Alexander VII. in suis pariter literis 18. Julii 1662. Festum prædictum S. Francisci Xaverii die secunda Decembris tunc, ut supra, celebrari consuetum, in diem tertiam ejusdem mensis, etiam cum Indulgentiâ, perpetuò celebrandum transtulerit, nullâ mentione factâ casus incidentiæ superius enunciatæ; excitatum fuit dubium, an adhuc vigeat pro dicta Indulgentia sanctio Innocentii X., vel standum sit postremo Decreto Alexandri VII., ex quo dubio, cum aliqua ritus difformitas oriri possit, Procurator Generalis ejusdem Societatis, ad ritus uniformitatem in Societate universâ servandam, ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus, supplex orat; ut tam anno currenti 1702., quàm futuris quoque temporibus in perpetuum declarare, & decernere, dignetur, servandum esse Breve san. me. Innocentii X., non obstante Brevi sa. me. Alexandri VII. ita ut quandocumque Festum S. Francisci Xaverii, quod hodie tertia Decembris celebratur, in Dominicam primam Adventus inciderit, in feriam secundam immediatè sequentem, & sic in diem quartam cum Indulgentiâ plenaria transferatur. Quam Deus &c.

Sanctissimo D. N. D. CLEMENTI Papæ XI.

Pro

Procuratore Generali Societatis Jesu.

Die XXIV. Novembris 1702.

Sanctissimus declaravit Servandum esse Breve sa. me. Innocentii X., non obstante Brevi sa. me. Alexandri VII.

F. Oliverius.

XI. CONFIRMATIO

Decreti D. Card. Protectoris Ordinis Carmelitarum, authoritate Sacr. Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ facti, quo declaratur facultatem erigendi Confraternitates S. Mariæ Montis Carmeli competere duntaxat Superioribus Generalibus Ordinis Carmelitarum tam Calceatorum, quàm Excalceatorum, & ab aliis erectas non esse legitimas; & plura alia statuuntur quoad modum recipiendi habitum, seu Scapulare pro acquisitione sacratum Indulgentiarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte Dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Excalceatorum nuncupatorum Ordinis

Beatæ

Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito exposito: Quod non ita pridem nonnulli dictæ Congregationis Hispaniæ Fratres in Peruviam Conventum Congregationis hujusmodi ibi fundaturi profecti essent; Scapularia ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Christifidelibus illarum partium absque legitimâ ad id facultate, seu auctoritate distributa fuisse, & adhuc distribui compererant: Et cum necessarium esset, ut illa recipientes ad consequendas Indulgentias, & gratias spirituales ea gestantibus, & quædam præscripta opera pia peragentibus à Sede Apostolica concessas alicui ex Confraternitatibus scapularis hujusmodi adscriberentur: hæcque adscriptio nonnisi a Prioribus Conventuum Fratrum Carmelitarum, sive Calceatorum, sive Excalceatorum, aut ab eis, qui facultatem à Superioribus Generalibus, vel Provincialibus, si ad id delegatam haberent, fieri valeret; in dictis verò partibus nullus reperiretur, nec unquam fuisset fundatus Conventus prædictorum Fratrum Calceatorum, neque dicti Fratres Excalceati ullam facultatem hujusmodi cuiquam delegassent; præsumendum erat dicta Scapularia forsan ab aliquo sub figmento attributæ sibi facultatis turpis lucri gratia distributa, & minimè benedicta fuisse; & in eadem expositione subjuncto, quod per hujusmodi distributionis abusum, pietas dictorum Christifidelium eludebatur, ac facultati dictis Fratribus Carmelitis specialiter competenti adscribendi ipsos Christifideles Confraternitatibus præfatis, eisque dicta Scapularia distribuendi præjudicabatur. Ideoque pro parte dicti Procuratoris Generalis etiam supradictæ Congregationis Hispaniæ nomine, præfatæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut quò abusui, & ex eo emergentibus inconvenientibus hujusmodi occurreretur, declarare dignaretur Indulgentias, & gratias spirituales præfatas illis tantùm suffragari, qui à dictis Prioribus, aut ab aliis, quibus necessaria, & opportuna ad id facultas à memoratis Superioribus Generalibus, & Provincialibus attributa esset, prædicta Scapularia ab illis benedicta recepissent, & in posterum recepturi essent; eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die XIS. Augusti anni proximè præteriti emanatum, attenta relatione Dilecti Filii nostri Josephi dictæ S. R. E. Cardinalis Sacripantis nuncupati Ordini præfati apud Nos, & dictam Sedem Protectoris sibi super præmissis facta, eidem Josepho Cardinali, & Protectori benignè commisit, ut veris existentibus narratis circa dicti Procuratoris Generalis preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & prudentia expedire censuisset; Unde ipse Josephus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris qui sequitur, videlicet: Josephus Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Cardinalis Sacripantes totius Ordinis Carmelitarum apud Sanctam Sedem Protector. Inhærentes arbitrio per Sacram Congregationem S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositam Nobis, ut præfertur, benignè impertito, censemus esse indulgendum, seu declarandum, prout tenore præsentis auctoritate Nobis, ut supra delegatâ injungimus, & declaramus Confraternitates nuncupatas Sanctæ Mariæ Montis Carmeli instituendas, seu erigendas esse à Superioribus Generalibus Ordinis Carmelitarum tam Calceatorum, quàm Excalceatorum: ab aliis autem, quam à prædictis institutas, seu erectas; non fuisse, nec esse, seu fore legitimas, neque in illis acquiri Indulgentias, seu gratias spirituales hujusmodi Confraternitatibus concessas; Admissos insuper ad aliquem canonicè erectam Confraternitatem hujusmodi, teneri primâ vice recipere habitum, seu Scapulare benedictum à Superioribus Religionis, vel ab alio Sacerdote, cui dicta benedicendi facultas fuerit attributa, ac per hujusmodi admissionem cum aliquibus piis operibus Indulgentias à Summis Pontificibus concessas acquiri; aliter autem admissos, seu admittendos, seu Scapularia aliàs, quàm, ut supra, dicitur pro prima vice benedicta, seu distributa, ac benedicenda, seu distribuenda recipientes, seu recepturos, Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium non fuisse, nec esse, seu fore participes; salva tamen semper auctoritate Apostolica circa erectiones, & Indulta Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, si quæ fuerint à Sancta Sede factâ, & concessæ, seu in posterum fient, & respectivè concedentur. Datum in Dataria Apostolica ex Ædibus nostræ habitationis hac die VIIS. Septembris 1701. Joseph Cardinalis Sacripantes Protector. Loco † Sigilli.

Decretum Card. Protectoris.

§. 5. Cum autem, sicut dictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs; Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum à memorato Josepho Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis aliâ firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Pontifex confirmat præfatum Decretum cum clausulis consuetis.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in

judicio,

judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Novembris MDCCII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

F. Oliverius.

Loco † Annuli Piscatoris.

XII.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinum auxilium implorantibus in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper Nos ad Divinam opem in præsentibus Christianæ Reipublicæ urgentissimis necessitatibus implorandam in omnibus Almæ Urbis nostræ Patriarchalibus, & Collegiatis, ac Parochialibus, & aliis quibusvis Secularium, & Regularium utriusque sexus Ecclesiis campanam majorem per quindecim dies continuos à secunda Dominica Adventus proximè præteritæ computandos, horâ secundâ noctis quotidie per spatium octavæ partis horæ pulsari jussimus. Ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanæ hujusmodi flexis genibus, vel aliter, prout valuissent, quinquies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam devotè recitassent, ac Divinam clementiam exorassent, ut Regibus, & Principibus Christianis pacem, & veram concordiam benignè largiri, necnon Catholicam Religionem à gravibus sibi imminentibus periculis, ac damnis pro sua immensâ bonitate immunem servare dignaretur, singulis diebus, quibus id egissent, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consueta relaxavimus: Insuper iisdem Christifidelibus, qui præmissa per integrum quindecim dierum hujusmodi curriculum peregissent, ac in uno eorumdem quindecim dierum verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, aliquam ex Ecclesiis, seu Basilicis Urbis præfatæ in honorem Beatissimæ Virginis Mariæ dicatis itidem devotè visitassent, divinamque clementiam ibidem similiter implorassent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus.

§. 1. Nunc autem, ut iram Domini flagitiis hominum provocatam multiplicatis in dies Christianæ pietatis operibus placare studeamus, ac quod fideliter petimus, validiori conjunctarum precum intercessione ab Omnipotentis Dei misericordiâ impetremus, Divinum auxilium in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus pariformiter invocari cupientes; Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum universæ Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus harum serie committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad illos pervenerint, campanas quotidie pariter per quindecim dies continuos ab eis præfiniendos spatio octavæ partis horæ in suarum respectivè Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum tam Sæcularium, quàm Regularium utriusque sexus Ecclesiis pulsari mandent, ac Ecclesias, ut infra, visitandas designent, seu designari curent; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanarum hujusmodi quinquies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam pariter recitaverint, divinamque clementiam, ut supra, imploraverint, quocumque die id egerint, similem pœnitentiam relaxationem. Illis verò, qui continuatâ per dictos quindecim dies ejusmodi devotione in uno eorundem quindecim dierum verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ Communione refecti, Ecclesias per memoratos Ordinarios, & Prælatos, seu eorum Vicarios respectivè, sive illorum jussu designandas devotè visitaverint, ibique Divinam clementiam similiter imploraverint, plenariam itidem omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concedimus pariter, & elargimur.

§. 2. Cæterum regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, necnon aliis Christifidelibus præfatis in carcere, vel corporis infirmitate, aliove quolibet impedimento detentis, qui Ecclesias, ut præmittitur; designandas, visitare nequiverint, ut ejusmodi visitationem Confessarius ex approbatis, seu approbandis ab Ordinariis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi pœnitentes adimplere poterunt, concedimus similiter, & indulgemus. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Januarii MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo tertio, Indictione undecima, die verò 5. mensis Januarii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno tertio, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, aliisque locis solitis; & consuetis Urbis per me Thomam de Unienibus SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Magist. Curs. Joannes Baptista de Capellis Apost. Curs.

JUBILEUM XIII.

Pro Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præsentibus necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. DE salute Dominici gregis curæ nostræ divinitus commissi naternæ charitatis studio soliciti inter

Christianæ Reipublicæ calamitates narrat.

ter tot tantasque, quibus Christiana Respublica his calamitosissimis temporibus undequàque premitur, angustias, publicis pluries indictis precibus, ad sacram Misericordiarum Domini aram cum omni fiduciâ accedere non prætermisimus, supplici, devotâque humilitate flagitantes, ut clementissimus Dominus noster cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, fidelem populum ab iracundiæ suæ terroribus liberaret, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reponimus, optatæ tandem cumularet lætitiâ tranquillitatis. Verùm nondum oblito Domino delicta populi sui, ac de peccatis nostris adhuc vindictam sumere meditante, cum nuperrimè ejus vocem, quâ commota est, & contremuit terra, auribus nostris, sub potenti manu Dei humilitati, non semel audiverimus; hoc ipsum verò propter indignationem Domini exercituum, & propter diem iræ furoris ejus evenisse probè agnoverimus, ac proinde Christifideles tam in Almâ Urbe nostrâ, quàm in aliis quibusdam Status nostri Ecclesiastici, necnon Regni Neapolis Civitatibus & Diœcesibus, quas manus Domini propriùs tetigit, degentes, opportunaque cælestis opis auxilia fl grantissimo cordis affectu implorare cupientes, ad iram Dei, quæ flagitiis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, ac jejunia, & eleemosynas, sincerasque, & unanimes obsecrationes, atque orationes placandam, prolatis largâ manu Ecclesiæ thesauris, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, iterum atque iterum excitare studuerimus; Id ipsum nunc, ut & reliqui quoque Christifideles Italiæ universæ, & Insularum illi adjacentium, scissis per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, facere connitantur, eos omnes, & singulos paternè adhortandos, & monendos, eorumque pietatem, erogatis itidem amplissimis cælestium gratiarum muneribus, incitandam, atque fovendam esse censuimus.

Et novissimum Terræ motus flagellum, quo plurima loca, & ipsa Alma Urbs concussa fuere.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in universâ Italiâ, & Insulis ei adjacentibus hujusmodi degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel devotè visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint, ac quartâ, & sexta feriis, & Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum Dominicâ immediate sequenti, vel aliâ die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem præfatam constitutas concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Plenissimam indulgentiam, & peccatorum remissionem elargitur adimplentibus opera, quæ præscribit.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel Majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper præfatis omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti in universâ Italiâ, & Insulis ei adjacentibus prædictis, sicut præmittitur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis ut præfertur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quâvis causâ latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam per literas die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeat; & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Explicat opera à Navigantibus, Claustralibus, Carceratis, Captivis, & Infirmis adimplenda pro consecutione Jubilei.

Facultatem Confessariis tribuit absolvendi à reservatis, & commutandi Vota, Religionis, & Castitatis excepUS.

§. 3. Quapropter harum serie in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus atque mandamus Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum Italiæ, & Insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum ibi exercent, ut cum primùm easdem præsentes literas, sive illarum transumpta, seu exempla etiam impressa acceperint, illas, seu illa statim, & absque ullâ morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi; & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut dabere.

Jubileum ubique publicari mandat

Declarat suffragari non debere excommunicatis & publice denunciatis, nisi infra terminum præfixum satisfecerint.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinatio-

Derogat contrariis quibuscumque.

nationibus Apostolicis, præsertim illis, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, seù Institutorum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Martii MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo tertio. Indictione undecima, die vero 12. mensis Martii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno tertio, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, per me Thomam de Unionibus Sanctissimi D N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus.

XIV.

CONFIRMATIO

Quorumdam Capitulorum cum deputatione Vicarii Generalis, & Definitorum, aliisque Ordinationibus pro Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui charitas est, & Deus pacis, vices licèt immeriti, gerentes in terris, ea, quæ inter Christifideles quoscumque, & præsertim illos, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sunt, religiosæ tranquillitatis stabiliendæ studio providè, prudenterque disposita, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia permaneant Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter corroboramus, & aliàs felici ipsorum Religiosorum statui, regimini, & quieti providemus, sicut conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Ruiz Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & Clemens à Jesu Fratrum Discalceatorum Congregationis Gallicanæ ejusdem Ordinis Procuratores Generales, quod occasione variarum controversiarum, quæ dicti Ordinis statum, & religiosam quietem diu perturbarunt, ad majorem Dei gloriam, ac pro felici, prosperoque ipsius Ordinis regimine, & gubernio condita fuerunt nonnulla Capitula, per quæ videlicet ordinatur. Primò; ut Fratres omnium Provinciarum dicti Ordinis observare promittant illius Constitutiones, & additiones à fel. rec. Alexandro Papa VII. Prædecessore nostro approbatas, in iis tamen, quæ infrascriptis non adversantur; & casu, quo in proximè futuro Capitulo Generalis ejusdem Ordinis aliquid pro felici ipsius Ordinis gubernio statuendum sit, sive scilicet ampliando, sive declarando dictas Constitutiones, sive etiam aliquam de novo condendo, possit id fieri accedente consensu majoris, & sanioris partis Vocalium; Ità tamen, ut quod inibi statutum fuerit, nullam vim, nec efficaciam habeat, nisi prius ab hac S. Sede confirmatum fuerit. II. Electio Ministri Generalis dicti Ordinis nunquam à solis quatuor antiquis Provinciis Galliæ, sed ab omnibus Provinciis ipsius Ordinis fiat, sicut per primitivas, & fundamentales ejusdem Ordinis leges in prima, & nona rec. mem. Innocentii III., ac decima Clementis IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum literis sub plumbo expeditis, & prædictis ab Alexandro Prædecessore approbatis Constitutionibus contentas disponitur, necnon anno MDCLXXXVII. à dictâ Sede declaratum fuit. Porro quicumque dicti Ordinis Religiosus cujuslibet Nationis in Ministrum Generalem ipsius Ordinis eligi possit, omnesque Religiosi vocem activam, & passivam in electione hujusmodi habentes, vel habituri, ea, quæ in Constitutionibus, earumque additionibus prædictis ordinantur, semper observare debeant. III. Idem observetur in Capitulis Generalibus correctivis, in quibus ea omnia, quæ in dictis Constitutionibus, & additionibus ordinantur, observanda sint. IV. Ministris, seu Superioribus localibus quatuor antiquarum Provinciarum Franciæ, Campaniæ, Normandiæ, & Picardiæ dicti Ordinis vox activa in Capitulis Generalibus minimè competat, prout nec competit Ministris, seu Superioribus localibus hujusmodi aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis. V. Omnes Superiores locales sint triennales, & eorum electiones fiant secundùm dictas Constitutiones. VI. Dictum proximè futurum Capitulum Generale, quod erit electivum simul, & correctivum, Dominicâ quartâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni proximè venturi MDCCIV. in Conventu Cervi Frigidii nuncupato dicti Ordinis celebretur, ibique agatur, num de cætero omnia Capitula Generalia electiva dicti Ordinis in eodem Conventu habenda sint; ejusmodi verò deliberatio per suffragia majoris partis Vocalium fieri, illiusque confirmatio à Sede prædictâ obtineri debeat: Præterea in eodem proximè futuro Capitulo Generali locus pro Capitulis Generalibus correctivis de sexennio in sexennium de cætero celebrandis determinari possit, hujusque determinationis confirmatio à dictâ Sede pariter obtineri debeat. VII. Dicta Capitula Generalia correctiva de sexennio in sexennium, quemadmodum per Constitutiones, & earum additiones prædictas declaratur, celebrantur, & in illis Procurator Generalis (qui in hâc Almâ Urbe residere tenebitur) ac Definitores Generales dicti Ordinis ad sexennium tantùm eligantur, eaque omnia, quæ in

Fratres observare promittant statuta, & additiones ab Alexandro VII. approbatas.

Minister Generalis Ordinis ab omnibus Provinciis eligatur & quilibet Religiosus cujusvis Nationis ad id munus eligi possit.

Superioribus localibus quatuor Provinciarum Franciæ, atque etiam aliarum Provinciarum Ordinis vox activa in Capitulis generalibus non competat.

Superiores locales sint triennales.

Locus determinetur pro Capitulis Generalibus electivis, & correctivis.

Capitula Generalia correctiva de sexennio in sexennium celebrentur, & in eis Procurator Generalis, & Definitores Ordinis tantùm eligantur.

Minister Generalis Ordinis sit perpetuus

eisdem Constitutionibus, & additionibus ordinantur; observentur. VIII. Minister Generalis dicti Ordinis sit perpetuus, prout memoratis Innocentii, & Clementis Prædecessorum literis, ac Constitutionibus convenit, & ab initio ejusdem Ordinis usque ad annum MDCLXXXV. quo quondam Petrus Mercier illius, dum vixit, Minister Generalis obiit, semper observatum fuit. IX. Semper, & in perpetuum sint decem Definitores Generales Ordinis prædicti, nempe quinque pro novem Provinciis Galliæ, & quinque pro Provinciis Hispaniæ, Italiæ, & Lusitaniæ, unus scilicet ex Castellæ, alter ex Bethicæ, alius ex Aragoniæ, alius ex Italiæ, & alius demum ex Lusitaniæ Provinciis, pro ipsis respectivè Provinciis; Quod si aliquem ex dictis Definitoribus ab humanis decedere, aut qualibet aliâ de causâ deficere contigerit, Minister Generalis dicti Ordinis pro tempore existens intra tres menses à notitiâ illius obitus, vel amotionis, aut defectus numerandos, alium Definitorem Generalem ex Provinciâ illius, qui defunctus, vel amotus fuerit, aut defecerit, propriâ auctoritate nominet; Si verò eum intra dictos tres menses non nominaverit, tunc Minister Provincialis Provinciæ hujusmodi cum illius Definitoribus Provincialibus illum ex ipsâ Provinciâ nominet, & eligat pro eâdem Provinciâ. X. Procurator Generalis totius Ordinis prædicti in Capitulo Generali correctivo ad sexennium tantùm alternatim eligatur, ita scilicet pro uno sexennio sit ex Hispaniæ, Italiæ, aut Lusitaniæ, pro alio verò sexennio ex Galliæ Provinciis prædictis; Is autem in Urbe prædicta pro gerendis negotiis totius Religionis, residere debeat, ibique expensis omnium Provinciarum dicti Ordinis sustentetur juxta dictas Constitutiones: Cæterum primus Procurator Generalis hujusmodi sit ex dictis Hispaniæ, Italiæ, aut Lusitaniæ Provinciis, sequenti verò sexennio sit ex prædictis Provinciis Galliæ. XI. Serventur dicti Ordinis Constitutiones libro 1. cap. 37. §. 12. pag. 205. XII. Ministri Generales dicti Ordinis pro tempore futuri habeant facultatem liberè, & per se solos nominandi duos Secretarios Generales, qui eis assiduè inserviant, & assistant, quorum unus sit ex dictis Galliæ, alter verò ex Hispaniæ, Italiæ, aut Lusitaniæ Provinciis, quique juxta Constitutiones, & additiones prædictas graduati de justitiâ esse debeant, & ambo vocem in prædictis Capitulis Generalibus electivis habeant, ac expensis ipsorum Ministrorum Generalium sustententur. XIII. Quoad Graduatos, Magistros, Præsentatos, & Prædicatores Generales Ordinis præfati pro dictis Provinciis Galliæ per memoratum proximè futurum Capitulum generale provideatur.

Definitores Generales sint decem, & quomodo, & quibus ex Provinciis assumendi.

Procuratoris Generalis munus duret ad sexennium, & ex qua Natione assumi debeat.

Minister Generalis nominare, ac deputare valeat duos Secretarios Generales, unum nempe ex Gallia, alium ex aliis Provinciis.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Franciscus, & Clemens Procuratores Generales Capitula hujusmodi, quo firmiùs subsistant, & serventur exactiùs Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac aliàs opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infra, indulgeri summoperè desiderent. Nos ipsorum Francisci, & Clementis Procuratorum Generalium votis hâc in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac eorum, & infra nominatorum Fratrum expressè professorum Ordinis prædicti singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Francisci, & Clementis Procuratorum Generalium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus super hoc negotio, à Nobis specialiter deputatæ consilio, prænarrata Capitula cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

De Consilio S. Congregationis Episcoporum, & Regularium præfata Capitula, confirmat.

§. 3. Cæterum felici, prosperoque dicti Ordinis regimini, & gubernio salubriter providere cupientes, ac de infrascriptorum ejusdem Ordinis professorum fide, prudentiâ, integritate, charitate, vigilantiâ, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Gregorium de la Forge in Sacra Theologia Magistrum in Vicarium Generalem, ac Josephum du Bois Conventus de Cala pro antiquis Provinciis Franciæ, & Normandiæ: Joannem Roubaud Conventus de Catalauno pro Provinciis Campaniæ, & Picardiæ: Ignatium Vigneaux Conventus de Meduleo dicti Ordinis respectivè Ministros pro Provinciis Linguæ Occitaniæ, & Provinciæ ejusdem Ordinis: & Michaelem Trossier Exprovincialem pro Provinciis Galliæ, & Provinciæ Congregationis mitigatæ, seu reformatæ nuncupatæ prædicti Ordinis: necnon dictum Clementem à Jesu Procuratorem Generalem, qui Conventus Sancti Dionysii de dictâ Urbe prædictæ Congregationis Gallicanæ Minister existit, pro Provinciis Provinciæ, & Italiæ dictæ Congregationis Gallicanæ, & Vincentium Tavarex itidem in eâdem Sacrâ Theologiâ Magistrum Fratres expressè professos ejusdem Ordinis pro prædictâ Lusitaniæ Provinciâ in Definitores Generales Ordinis hujusmodi respectivè, qui nunc deficiunt, usque ad proximè futurum ipsius Ordinis Capitulum generale, quod dictâ Dominicâ quartâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrandum erit, cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, eâdem auctoritate harum serie constituimus, & deputamus. Alios autem quatuor Definitores cæterarum Hispaniæ, & Italiæ provinciarum prædictarum nunc existentes in suis muneribus continuare, hosque omnes decem Definitores Generales vocem in dicto proximè futuro Capitulo generali habere; in futurum verò per ipsum Capitulum generale, quod eos hac prima vice tantum confirmare valeat, de illis provideri debere, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & ordinamus. Prætereà eidem Gregorio eâdem auctoritate concedimus, & indulgemus, ut dictum Capitulum generale convocare, ac in eo præsidere, ibique etiam in Ministrum Generalem dicti Ordinis eligi liberè, licitè, & validè possit, & valeat, ipsumque Gregorium adversus quodcumque impedimentum ratione prædictarum controversiarum, seu illarum occasione quomodolibet contractum ad officium Ministri Generalis hujusmodi obtinendum, & exercendum, auctoritate, & tenore prædictis opportunè habilitamus, habilemque, & capacem facimus, & declaramus; demum omnes actus tempore dictarum controversiarum, tam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quàm in Definitoriis, ac in particularibus, & privatis tractatibus, seu Instrumentis, aut aliàs quomodolibet factos, & gestos, necnon omnes, & singulas institutiones Superiorum, collocationes Fratrum, & professiones in dicto Ordine hactenus factas, & emissas, adversus quoscumque juris, & facti defectus, qui propter controversias hujusmodi desuper quovis modo intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi valerent, dictâ auctoritate earumdem tenore præsentium revalidamus, ipsosque defectus supplemus, tollimus, sanamus, & abolemus.

Constituit, & deputat Ministros, qui Ordinem usque ad proximum Capitulum generale gubernent.

Vicarium generalem habilitat, ut in Ministrum Generalem eligi possit.

§. 4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedien-

Officiales deputatos ab

obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis Ordinis, & Congregationum hujusmodi Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut suprascriptos Fratres ad officia eis respectivè per præsentes demandata, illorumque liberum exercitium juxtà earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, & illis in omnibus, quæ ad eadem officia pertinent, pareant, & obediant, faveantque, & assistant respectivè; Ac decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri, debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, illiusque Congregationum, & Provinciarum præfatarum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, & illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Augusti MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Loco † Annuli Piscatoris.

F. Oliverius.

Omnibus recognosci, illisque debitam obedientiam præstari mandat.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

Derogat contrariis quibuscumque.

Anno 1704.

XV.

CONCESSIO

Indulgentiarum pro Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ZElum, ac Religionem Christifidelium universæ Italiæ, necnon Insularum illi adjacentium, eo potissimùm recurrente tempore, quo illorum plurimi vocem Domini, quâ commota est, & contremuit terra, non semel audiverunt, ad gratias Divinæ bonitati pro receptis beneficiis agendas, ejusque opem in aliis gravissimis Christianæ Reipublicæ, ac Catholicæ Religionis præsentibus necessitatibus ferventiùs implorandam, spiritualium gratiarum muneribus incitare cupientes: Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum universæ Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus harum serie committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad illos pervenerint, campanas quotidie per quindecim dies continuos ab eis præfiniendos spatio octavæ partis horæ in suarum respectivè Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, tam Secularium, quàm Regularium utriusque sexus Ecclesiis pulsari mandent, ac Ecclesias, ut infra, visitandas designent, seu designari curent; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanarum hujusmodi quinquies orationem Dominicam, & totidem vicibus salutationem Angelicam in honorem quinque vulnerum Domini Nostri Jesu Christi flexis genibus, seu aliter, prout poterunt, devotè recitaverint, ac Divinam Clementiam, ut supra, exoraverint, quocumque die id egerint, quinque annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliàs per eos debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxamus; Illis verò, qui præmissa per dictos quindecim dies continuos præstiterint, & in uno ex illis verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ communione refecti, Ecclesias per memoratos Ordinarios, & Prælatos, seu eorum Vicarios respectivè, sive illorum jussu designandas devotè visitaverint, ibique, sicut præmittitur, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur.

Cæterum Regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, necnon aliis Christifidelibus præfatis in carcere, vel corporis infirmitate, aliove quolibet impedimento detentis, qui Ecclesias, ut præmittitur, designandas, visitare nequiverint, ut ejusmodi visitationem Confessarius ex approbatis, seu approbandis ab Ordinariis, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi pœnitentes adimplere poterunt, concedimus similiter, & indulgemus. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die V. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, die 5. Januarii, Indictione 12. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Pro Mag. Curs.

XVI.

DAMNATIO

Et prohibitio Libelli typis editi sub titulo: *Veritable Tradition de l'Eglise sur la predestination & la grace &c. Par Mr. de Launoy Docteur en Theologie, de la Maison & Societé de Navarre. A Liege MDCCII.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, sicut Nobis innotuit, in lucem prodierit libellus quidam, cui titulus: *Veritable Tradi-*

tion de l'Eglise, sur la prædestination & la grace &c. Par Mr. de Launoy Docteur en Theologie, de la Maison & Societé de Navarre. A Liege chez Nicolas le François, proche les Carmes en Isle, à la prudence MDCCII. Nupetrimè verò Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales in totâ Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores à Sede Apostolicâ specialiter deputati, auditâ libelli hujusmodi censurâ, illum ad minus, tamquam impium, blasphemum, necnon fulgidissimo Catholicæ Ecclesiæ lumini, maximoque Doctori Sancto Augustino quinimò ipsimet Ecclesiæ, atque Apostolicæ Sedi injuriosum, damnandum, & prohibendum esse censuerint: Hinc est, quod Nos pro commissâ Nobis divinitùs gregis Dominici curâ, animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfati libelli lectione, & usu provenire possent, pastorali sollicitudine, quantum cum Domino possumus, occurrere cupientes, necnon Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui ejusdem Sancti Doctoris præcelsam doctrinam magno semper in pretio habuerunt, totoque mentis affectu amplexi fuerunt, laudabilibus vestigiis firmiter inhærere volentes, de memoratorum Cardinalium consilio, libellum prædictum auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ac legi, seu retineri prohibemus, ipsiusque libelli impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specificâ, & individuâ mentione & expressione dignis, sub pœnâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium obtinere valeat, omninò interdicimus. Volentes, & auctoritate præfatâ mandantes, ut quicunque libellum hujusmodi penès se habuerint, illum statim atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi verò exemplaria sibi sic tradita illicò flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs perducantur, nec quisquam illarum ignoranter allegare possit, volumus, & auctoritate prædictâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; sic verò publicatas omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Ipsarum autem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem tam in judicio, quàm extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur eisdem præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die xxviii. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII. *die verò* XXVIII. *Januarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum SS. D. N. Papæ Curs.*

Pro D. Magistro Cursorum Sebastianus Vasellus Cursor.

DAMNATIO, XVII.

Reprobatio, ac prohibitio quorumdam Foliorum impressorum sub titulo: *Acte d'Appel interjetté par le Procureur General de Lorraine, & Barrois de l'execution du Bref du 22. Septemb. dernier &c.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm Nos aliàs per quasdam nostras in simili formâ Brevis literas librum quemdam Gallico idiomate conscriptum, & in duas partes divisum, sub titulo: *Ordonnance de Leopold I. Duc de Lorraine, & de Bar &c. donnée à Nancy au Mois de Juillet* 1701. *A Nancy Chez Paul Barbier Imprimeur, & Libraire à la Ville Neuve MDCCI.* damnaverimus, & reprobaverimus, ac legi, seu retineri prohibuerimus, & alias, prout in prædictis nostris literis die XXII. Septembris proximè præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur; Subinde verò ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam Folia eodem gallico idiomate typis impressa, quibus titulus: *Acte d'Appel interjetté par le Procureur General de Lorraine, & Barois de l'execution du Bref du 22. Septembre dernier rendu contre l'Ordonnance de Son Altesse Royale du mois de Juillet 1701. de notre Saint Pere le Pape Clement XI. mal informé, à notredit Saint Pere le Pape, lors qu'il sera mieux informé, avec l'Arrêt d'enregistrement d'icelui*: Nos nonnullos ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, aliosque in Sacrâ Theologiâ Magistros, & in Decretis Doctores ad eorumdem Foliorum examen delegimus, qui omnes Folia ipsa, tanquam continentia propositiones falsas, temerarias, calumniosas, in praxi perniciosas, Ecclesiæ injuriosas, ac jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ læsivas, similiter damnanda, & prohibenda esse censuerunt. Auditis itaque eorumdem Cardinalium, Magistrorum, & Doctorum sententiis, creditum Nobis à Domino pastoralis curæ, atque vigilantiæ munus, quantum Nobis ex alto conceditur, salubriter exequi cupientes, de ipsorum Cardinalium consilio, Folia supradicta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus pariter & reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, sub pœnâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

§. 1. Volentes, & eâdem auctoritate mandantes, ut quicumque Folia hujusmodi penès se habuerint, illa statim atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur. Præterea eadem folia, necnon appellationem, arrestum, aliaque in eis contenta quæcumque nemini suffragari posse, ad effectum impediendi, declinandi, seu etiam suspendendi executionem præfatarum nostrarum literarum, quæ juxta earum formam, & tenorem servari omninò debeant, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus. Non obstantibus constitutionibus,

&

& ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium ootitiam faciliùs perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfatâ similiter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Coriæ generalis io Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apod S. Petrum sub annulo Piscatoris die xi. Februarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Olivesius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione xii., die verò undecima Februarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ. Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Horatium Pierum SS. D. N. P. P. Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Sebastianus Vasellus Cursor.

CONFIRMATIO

XVIII. Et Ampliatio Constitutionis Pauli PP. III. Privilegiis Neophytorum quoad bona temporalia, cum aliis Ordinationibus pro faciliori Infidelium, ac præsertim Judæorum cooversione.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à debito providendi, ne Infidelium conversio retardetur.

PRopagandæ per universum Terrarum Orbem Christianæ Fidei, cujus illibatum, ac perenne Depositum Romana in primis servat Ecclesia, pro commissi Nobis Apostolici moneris debito jugiter inteodentes, dum in remotissimas quasque partes Evangelii præcones ablegare satagimos, in eam simul curam diligenter incumbimus, ut quicumque disjectis Infidelitatis tenebris ad verum Justitiæ Solem, qui Christus est, agnoscendum, eo adjuvante festinant, nullis, quoad fieri potest, humanarum rerum obstaculis impediantur; sicque ad Catholicæ Ecclesiæ gremium ex omni natione, quæ sub cœlo est, eò frequentior, quò facilior expediatur accessus.

Et propter decet curam habere de rebus temporalibus eorumdem Infidelium.

§. 1. Quamvis enim non temporalium rerum commodo, sed æternæ potiùs hæreditatis intuitu ad suscipiendam Christi Fidem Infideles allici oporteat, quin etiam edoceri præcipuam Christiani hominis gloriam in eo maxime sitam esse, ut terrena despiciat, existimetque omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini Nostri; nihilominus rationi congruum, & piæ Matris Ecclesiæ institutis consentaneum arbitramur ita paternam nostram erga eos, qui adhuc in Fide parvuli lacte potiùs, quàm cibo solido nutriendi sunt, providentiam temperare, ut infirmiores quique à Christianæ Religionis proposito amittendarum facultatum, incurrendæque potiùs miseræ egestatis horrore noo retrahaotur: cum potiùs juxta Canonicas sanctiones, eos, qui ad Fidem veoiunt, melioris conditionis esse oporteat post Baptismum, quàm, antequam Fidem susciperent, haberentur, & in illis etiam impleri debeat Christi certa promissio: Quærite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.

Ob id Summi Pontifices plura privilegia in Neophytos contulere.

§. 2. Quam quidem ob causam complures Romani Pontifices Prædecessores nostri, pro traditâ sibi divinitus in iis, quæ ad ejusdem Sanctæ Fidei favorem, & propagationem pertinent, Apostolicâ potestate, multa in Neophytorum commodum privilegia concesserunt, aliis quoque additis ordinationibus, quibus & indemnitati ipsorum, & Christianæ Religionis dignitati, & faciliori simul infidelium conversioni consultum foret; Præcipuè verò fel. rec. Paulus PP. III. Apostolicam Constitotionem edidit in hæc verba, videlicet

Tenor Constitutionis fel. me. Pauli III.

§. 3. Paulus Papa Tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes Judæos, & alios Infideles quoslibet ad Fidem Catholicam converti, & prætextu bonorum per eos antea possessorum ab eadem Fide noo distrahi, motu proprio, & ex certâ nostrâ scientiâ, authoritate Apostolicâ, tenore præsentium, hac in posterum valitura Constitutiooe sancimus, quod cuicunque eorumdem Judæorum, & Infidelium, ad dictam Fidem converti volenti, etiam si in patriâ potestate constitutus fuerit, bona sua quæcunque, tam mobilia, quàm immobilia intacta, & illæsa permaneant. Ita ut etiam filii familias, & in patriâ potestate, ut præfertur, constituti, legitimâ, & quâcunque portione bonorum patrimonialium, aut maternorum eis de jure, seu successione bonorum eis alias debitorum, per eorum parentes fraudari, aut privari noo possint, neque debeant; sed eis integrè, etiamsi contra voluntatem patentum suorum ad Fidem ipsam conversi fuerint, etiam eorum parentibus viventibus, debeantur.

Retentionem bonorum concedit Infidelibus, ac Judæis conversis, filiisque familias legitimam.

§. 4. Et si bona ipsa ex usura, aut illicito quæstu fuerint acquisita, & notæ sint personæ, quibus eorum fuerit de jure facienda restitutio (quia oon dimittitur peccatum, nisi restituatur malè ablatum) illa eisdem personis omninò restituantur; personis verò non extantibus prædictis, quia bona ipsa essent per manus Ecclesiæ in pios usus convertenda, bona hujusmodi eisdem Judæis, & aliis Infidelibus, in favorem suscepti Baptismatis, tanquam in pium usum liberè concedimus, eaque apud ipsos sic conversos Judæos, & alios Infideles, remanere decernimus. Interdicentes sub divini anathematis pœnâ, quibusvis tam Ecclesiasticis, quàm sæcularibus personis, ne ullam super bonis hujusmodi quovis quæsito colore molestiam inferant, aut inferri patiantur; sed magnum se fecisse lucrum existiment, dum tales Christo lucrati fueriot.

Bona illicitè acquisita personis, quæ notæ sunt restitui debent: aliàs applicentur ipsis Conversis.

§. 5. Et quoniam, ut scriptum est, qui habuerit substantiam mundi hujus, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in ipso? si ipsi conversionis tempore inopes, aut indigentes fuerint, omoes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares, per viscera misericordiæ Dei oostri exhortamur, ut ipsis Cooversis manus porrigant adjutrices: ipsi quoque Diœcesani non solùm Christianos ad subveniendum ipsis exhortentur, sed etiam tam de reditibus Ecclesiarum, prout poteroot, quàm de his, quæ ad paoperum usus per ipsos coovertendos devolvuntur, hujusmodi Neophytos sustentare non negligant, ipsosque à detractioni-

Hortatur Christi Fideles, ut Neophytis opem ferant.

bus, & contumeliis paterna affectione defendant.

Privilegia Civitatis concedit.

§. 6. Et quoniam per gratiam Baptismi Cives Sanctorum, & domestici Dei efficiuntur, longéque dignius existit regnare spiritu, quàm nasci carne, eâdem Constitutione statuimus, ut Civitatum, & locorum, in quibus sancto Baptismate pro tempore regenerabuntur, verè Cives sint, & privilegiis, ac libertatibus, & immunitatibus, quæ alii ratione nativitatis, & originis dumtaxat consequuntur, gaudeant.

Instruendi sunt in articulis Fidei, ac ritibus Ecclesiæ.

§. 7. Curent insuper Sacerdotes baptizantes, & alii de sacro fonte eos suscipientes, tam ante baptismum, quàm post, illos in articulis Fidei, ac legis novæ præceptis, Catholicæque Ecclesiæ ritibus diligenter instruere, & tam ipsi, quam Diœcesani operam dent, ne cum aliis Judæis, seu Infidelibus, saltem per longum tempus, conversentur; ne, sicut quandoque contigit, ab infirmitate curatis modica occasio ad pristinam damnationem recidivam efficiat.

Curandum à Episcopis; ut matrimonia contrahant cum originariis Christianis.

§. 8. Et quoniam experientia teste compertum est mutuum ipsorum Neophytorum inter se conversationem, ipsos in Fide nostrâ fragiliores reddere, ac saluti ipsorum plurimùm officere, hortamur locorum Ordinarios, ut quantum pro incremento Fidei viderint expedire, curent, & studeant Neophytos ipsos cum originariis Christianis matrimonio copulare.

Abstineant omninò à ritibus antiquæ Sectæ.

§. 9. Et prohibeant eisdem sub gravibus pœnis, ne mortuos more Judæorum sepeliant, aut Sabbata, aliasque solemnitates, & antiquæ sectæ ritus quoquo modo observent, sed & Ecclesias, & prædicationes, prout alii Catholici, frequentent, & in omnibus Christianorum moribus se conformes reddant.

Contravenientes quoad prædicta, denuncientur, & puniantur.

§. 10. Contemptores autem prædictorum, per Sacerdotes, in quorum Parochiis degent, aut alios ad quos de jure, vel antiquâ consuetudine de talibus inquirere spectat, aut etiam per alios quoscunque, Diœcesani, seu Inquisitoribus hæreticæ pravitatis deferant, & invocato, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, per eos taliter puniantur, quod aliis transeat in exemplum. Et insuper de his omnibus, in provincialibus, & synodalibus Conciliis diligens fiat inquisitio, & tam circa Episcopos, & Sacerdotes in præmissis negligentes, quàm ipsos Neophytos, & Infideles prædictos contemptores, opportunum adhibeatur remedium.

Pœna contra fautores Neophytorum in observantia supradictorum rituum, & eosdem Neophytos.

§. 11. Si quis autem cujuscumque gradus, vel præeminentiæ fuerit, hujusmodi Neophytos, ne observationem ritus Christiani, & aliorum præmissorum complectantur, foverit, aut defenderit, pœnas contra Fautores Hæreticorum promulgatas, ipso facto incurrat; Neophyti verò, si se corrigere post monitionem canonicam neglexerint, & ad vomitum judaizantes redire comperti sint, contra eos tanquam perfidos hæreticos, per Ordinarios locorum secundùm Sacrorum Canonum instituta procedatur.

Derogatio contrariorum.

§. 12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis, indultis, & literis etiam Apostolicis, seu etiam Regiis, vel Imperialibus eisdem Judæis, vel Infidelibus quomodolibet concessis, quæ quatenus in detrimentum Catholicæ fidei, aut nominis Christiani, seu aliquorum ex præmissis, quomodolibet vergant, & ad effectum præsentium, cassamus, & irritamus, ac cassa, & irrita esse decernimus, aliis decretis, & constitutionibus Apostolicis, quæ super præmissis sunt condita, in suo robore duraturis.

Decretum annuæ publicationis.

§. 13. Et, ut hujusmodi sanctæ Constitutionis jugis memoria habeatur, & ne quisquam ipsius ignorantiam prætendere possit, illam per singulas Cathedrales, & Collegiatas Ecclesias, aliaque pia loca, in quibus uberior erit Fidelium concursus, semel in anno ad minus infra divina publicari volumus, & decernimus.

Fides habenda transumptis.

§. 14. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferre, volumus, & etiam declaramus, quod earundem præsentium transumptis, seu copiis, etiam impressis, & manu alicujus Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, ubicunque forent exhibitæ, vel ostensæ.

Data Constitutionis Paulinæ.

§. 15. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Martii millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, Pontificatus nostri anno octavo.

Continuatio Constitutionis san. mem. Clem. XI.

§. 16. Nos igitur, ne tam salubris Constitutionis memoria temporis diuturnitate deficiat, & observantia neglectu cujuspiam obsolescat, aut etiam Fidei hostium dolo notitia converti volentibus supprimatur, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus hujusmodi negotium commisimus expendendum, consilio, atque etiam motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem præinsertam Constitutionem, omniaque, & singula in eâ contenta tenore præsentium confirmamus,

Confirmat præinsertam.

approbamus, & innovamus, eamque ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari perpetuis futuris temporibus debere statuimus, & mandamus.

Illius dispositionem extendit etiam ad bona adventitia Filiorum familias, necnon præstationem dotis, & alimentorum.

§. 17. Simulque, ad omnis dubitationis umbram penitus removendam, eadem à memorato Paolo Prædecessore statuta clariùs explicantes, & quatenus opus sit, etiam ampliùs extendentes, bona quælibet adventitia, quocumque modo talia censeantur, ad filios familias Christianam Religionem profitentes, utpote à patriæ potestatis jugo, quo parentibus infidelibus subdebantur, sacri Baptismatis beneficio prorsus exemptos, pleno jure spectare, neque super illis usumfructum, aut aliud quodcumque jus præfatis parentibus, quamdiu in infidelitate permanserint, ullo modo competere; è contra verò parentes ipsos aliosque quoscunque, qui Conversis, eorumque descendentibus aliàs alimenta, seu Dotem præstare quocunque titulo, etiam in subsidium tenerentur, ad eadem alimenta, seu Dotem illis subministranda pariter teneri, & obligatos esse post conversionem eorum, similiter tenore præsentium declaramus, atque etiam ex integro statuimus, decernimus, & mandamus.

Juxta Constitutionem fa. me. Gregorii XIII. dat. die 13. Septembris 1581. prohibet, ne Infideles, ac Judæi occultent, vel quocumque modo distrahant bona in fraudem filiorum conversorum additis notaulis provisionibus.

§. 18. Et quoniam Infidelium, ac præ cæteris Judæorum, malitiam eo usque in odium Christiani nominis processisse pluries compertum est, ut bona sua occultando, seu in alios transferendo, vel aliàs de illis inter vivos, vel etiam in ultimâ voluntate disponendo, Filios, aliosque Consanguineos ad Christi Fidem conversos eorumdem bonorum successione, ad quam ab intestato legitime admittendi fuissent, aut etiam spe successionis ejusdem fraudare tentaverint; Idcirco Nos, rec. mem. Gregorii PP. XIII. Prædecessoris nostri, qui per suas quasdam sub annulo Piscatoris die 13. Septembris 1581. Pontificatus sui anno decimo datas literas hujusmodi malo, utpote in Christianæ Fidei detrimentum cedenti, occurrendum meritò censuit, vestigiis inhærentes, Judæos quoslibet, sicut & alios Infideles, bona sua, & jura quæcunque in præjudicium filiorum, aut aliorum Consanguineorum, qui aliàs ipsis ab intestato decedentibus successuri essent, & Christianam susceperint Religionem, quocunque modo alienare, seu occultare, vel diminuere inter vivos; aut in quâlibet ultimâ voluntate non posse; sed potiùs eadem bona, & jura quæcunque (traditâ statim post Baptismum legitimâ quibuscunque aliàs post obi-

tum

rum competeret eorumdem (integrè conservare teneri, & obligatos esse ; tamque ipsos, quàm alios bonorum eorumdem detentores, vel occupatores ad illa, seu eorum rationes, quoties opus fuerit, exhibenda, & de eisdem Inventarium legitimè faciendum, & de utendo, & fruendo arbitrio boni viri cavendum, opportunis juris, & facti remediis compelli posse ; atque in eorum bonis, & juribus, si in infidelitate decesserint, ipsorum Filios, seu alios quoscunque Consanguineos, ut præfertur, Christianos eodem prorsus modo, & jure, nullâ etiam obstante ingratitudinis, aut aliâ quantumvis legitimâ exhæredationis causâ, quam, ob suscepti postea Baptismi venerationem, sublatam prorsus esse volumus, succedere debere, ac si iidem Judæi, seu alii Infideles, nullum fecissent, aut ordinassent testamentum, vel aliam ultimam voluntatem ; omnesque, & singulas bonorum, & jurium, sive inter vivos, sive in ultimâ voluntate, alienationes, distractiones, aut alias dispositiones prædictis in hujus nostræ Constitutionis fraudem, & in odium Christianæ Fidei factas, seu potiùs attentatas censeri, ac nullius propterea roboris, & momenti esse, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium, sancimus, decernimus, & ordinamus.

Præcipuum zelum exprimi pro Judæorum conversione.

§. 19. Cæterum ne dum providâ sollicitudine temporalia Conversis ad Fidem commoda comparamus, spiritualle animarum lucrum negligere videamur in Convertendis; quemadmodum Infideles cæteros, qui longè sunt, sacris Missionibus institutis, Evangelicâ prædicatione instruere non cessamus ; ita de Judæis etiam, qui magno numero inter Christianos vivunt, & nostris quodammodo oculis observantur, æternâ salute procurandâ præcipuè cogitamus. Tristitia enim Nobis magna est (fidenter cum Apostolo dicimus,) & continuus dolor cordi nostro, dum paterni amoris visceribus miseremur Israeliticam gentem, olim Deo amabilem populum, quem elegit Dominus in hæreditatem sibi, & custodivit quasi pupillam oculi sui ; nunc autem (postquam Judaica in summum sceleris erumpente perfidiâ, verè iratus est furore Dominus in Populum suum, & usque in finem abominatus est hæreditatem suam) velut gregem sine Pastore dispersum per invia quæque, & inaquosa miserè divagantem, ac verbi Dei, quod illi unicum supereſt, salutari pabulo destitutum, solo scilicet literæ, quæ occidit, à Judæis cortice degustato, spiritu verò, qui vivificat, ab animalibus hominibus non percepto.

Aliam Constitutionem fan. me. Gregorii XIII. sub die prima Septembris 1584. quoad conciones ad Hebræos habendas innovat.

§. 20. Propterea ad eosdem Judæos in Sanctæ Fidei veritate salubriter erudiendos, & trahendos ad Christum, ea omnia, & singula, quæ de sacris lectionibus, seu sermonibus per singulas hebdomadas ad ipsos, ubicunque eorum Synagogæ fuerint, habendis memoratus Gregorius Prædecessor noster in aliis suis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo quarto Kalendis Septembris, Pontificatus sui anno tertiodecimo editis Apostolicis literis, quarum tenorem pro expresso in præsentibus haberi volumus, sapienter constituta sunt, ab omnibus, ad quos pertinet, inviolatè servari, & sicubi in desuetudinem abierunt, in usum revocari præcipimus, & mandamus; Concionatores omnes, qui ad id munus electi fuerint, specialiter admonentes, ipsque etiam in nomine Domini districtiùs injungentes, ut memoratos Judæos non injuriis, contumeliis, aut nimiâ verborum asperitate, quibus in Judaicâ magis perfidiâ obfirmarentur, sed charitate potiùs, & mansuetudine, quàm mitis nos, & humilis corde Christus edocuit, velut oves errantes ad Sanctæ Ecclesiæ causas suaviter allicere,

Concionatoribus injungit, ut in concionibus benignè agant.

& patefactâ ex veterum potissimum, quas venerantur, Scripturarum oraculis, Christianæ veritatis luce, velamen ab oculis eorum detrahere omni studio satagant, ut ex Judaicæ pravitatis tenebris, quibus obscurati sunt oculi eorum, ne videant, Dei Omnipotentis operante virtute, liberentur.

Ecclesiarum Prælatis, ac Sæcularibus Principibus, omnibusque Christifidelibus Neophytos commendat.

§. 21. Postremò Judæos omnes, cæterosque Infideles quoscunque, qui ad Baptismi gratiam, Deo donante, pervenerint, omnibus Ecclesiarum Prælatis, ac secularibus etiam Principibus per misericordiæ Dei nostri viscera commendamus, ut eos patrocinio foveant ; authoritate adjuvent, potentiâ tueantur, neque ab aliis, præsertim verò à Judæis, aut quibusvis Infidelibus ullâ in re indebitè vexari patiantur ; Universosque ubique Terrarum Christifideles in Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi, cujus vice fungimur, nomine hortamur, & obsecramus, ne venientes ex Infidelitate, præsertim pauperes, despiciant, aut aversentur ; sed potiùs novellâ hujusmodi Ecclesiæ germina officiis, ac beneficiis, prout quisque poterit, excolere, & irrigare non desint, atque, ut veros in Christo fratres, ac domesticos Fidei effectos benignè excipiant, in necessitatibus sublevent & omni demum Christianæ charitatis genere prosequantur ; ut de suscepto Sanctæ Fidei proposito gaudium ipsorum sit plenum, & exultatio, iis verò, qui foris sunt, & adhuc infidelitatis caligine detinentur, ad ejusdem Sanctæ Matris Ecclesiæ gremium properandi desiderium excitetur.

Decreta roborantia cum clausula sublati, & irritante.

§. 22. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes eisdem non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliâque quâvis de causâ, quantumvis legitimâ, & in corpore juris clausâ, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, vel in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quot spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quâvis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate ubique judicari, & definiri debere ; irritum quoque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa eaà quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obstantibus de jure quæsito non tollendo, ac cæteris nostris, & Cancellariæ regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon aliis quibuslibet, etiam Juramento, Confirmatione Apostolicâ, aut aliâ quavis firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis, etiam Apostolicis, seu etiam Regiis, & Imperialibus eisdem Judæis, vel Infidelibus quibuslibet singulis, aut eorum Universitatibus quomodolibet, & ex quibusvis causis, etiam publicis, gravissimis, & urgentissimis, atque etiam titulo oneroso, & vim contractus hinc inde obligatorii inducente concessis, quæ quatenùs in detrimentum Catholicæ Fidei, quam humanis quibusque rationibus quicunque debet præferre Christianus, quomodolibet vergant, & ad effectum dumtaxat præsentium cassamus, & irritamus ac cassa, & irrita esse decernimus, aliisque omnibus sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis quomodolibet in contrarium præmissorum editis,

confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectiva habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decretum annuæ publicationis.

§. 23. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus innotescant, quibuscunque locorum Ordinariis, In quorum Diœcesibus aliqua Judæorum Synagoga, aut notabilis aliorum Infidelium numerus reperiatur, injungimus, & mandamus, ut ea omnia, quæ à Nobis, ut præfertur, constituta, & ordinata sunt, ad eorumdem Judæorum, aliorumve Infidelium notitiam quintannis semel, seu pluries, & eo modo, qui iisdem Ordinariis opportunior visus fuerit, sermone vernaculo deduci faciant, & in memoriam revocari; atque ut nemo prorsus earumdem literarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illæ, seu earum exemplum

Affixio in Urbe vim habeat personalis intimationis.

ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, ac præfatæ Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis Innocentianæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur; quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perindè afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Fides habenda Transumptis.

§. 24. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 25. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, declarationis, extensionis, statutorum, decretorum, mandatorum, sanctionis, ordinationis, præceptorum, admonitionis, commendationis, irritationis, cassationis, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quarto. Quinto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

Philippus Porta.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII. die verò undecima Martii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno quarto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. PP. Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Thomas Orlandus Cursor.

XIX.

CONCESSIO

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ visitantibus Ecclesias Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis Dominicâ tertiâ mensis Septembris.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cœlestium munerum thesauros dispensationi nostræ à Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem speramus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque Dilecti Filii Joannis Petri Bertazzoli Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis, tam hactenùs erectis, quàm imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, Dominicâ tertiâ mensis Septembris à primis Vesperis usque ad occasum Solis Dominicæ hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Junii MDCCIV. Pontificatus nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno 1705.

XX.

DEPUTATIO

R. P. D. Vicesgerentis pro tempore in Judicem privativum quarumcumque causarum civilium, criminalium, & mixtarum Domus Cathecumenorum Urbis, locorumque piorum illi annexorum, necnon Cathecumenorum, & Neophytorum, eorumque liberorum cum derogatione quibuscumque contrariis.

Monsignor Vescovo di Veroli nostro Vicegerente.

Exordium.

ESsendoci stato rappresentato, per parte della Casa de Catecumeni di Roma, Chiesa della Madonna de Monti, luoghi Pii ad essa annessi, e Neofiti, che li nostri Predecessori considerando, che detta Casa, e Luoghi pii, come eretti, e fondati nella Città Capitale del Christianesimo per propagare la nostra Santa Fede, e li Neofiti, come germogli novelli, e persone, che dalle loro tenebre sono venute alla luce del Santo Vangelo, erano degni d'una singolar protezzione della Chiesa Romana, trà gl' altri molti privilegii à loro concessi havevano con loro lettere in forma di Bre-

Cathecumeni, & Neophyti olim suberant Cardinali Protectori.

ve

ve assegnato in perpetuo a detti Luoghi pii un Cardinale della S. R. C. per Protettore, al quale per evitar le spese delle liti, & la distrazzione in diversi Tribunali, come anche l'ingiurie, ò vessationi, che si potessero dare, specialmente dall' Infideli stessi, ò dalla Natione Ebrea a' Neofiti, e per facilitare alla detta Casa, Luoghi pii, e Neofiti l'esattione de' loro crediti, e assegnamenti, particolarmente da pagarsi d'all Università degl'Ebrei di Roma, e altre Università parimente d'Ebrei esistenti nel nostro Stato Ecclesiastico, havesse la facoltà privativa rispetto à tutti gl'altri Tribunali, e Gindici di conoscere tutte le Cause attive, e passive, tanto civili, come criminali di detti Luoghi pii, e de' Neofiti, come dalle lettere in forma di Breve della fel. ric. di Paolo Terzo l'anno 1542. li 19. Febraro, confermate dalla fel. ric. di Paolo Quarto sotto li 23. Marzo 1556., e da Pio Quarto sotto li 23. Gennaro 1560., e da altri nostri Predecessori, e che dopo il Decreto, ò Decreti d'una Congregatione Particolare confermato, ò, confermati dalla fel. ric. d'Innocenzio XII. nostro Predecessore sotto il dì 24., e 31. Agosto 1692., ne' quali fu abolita la giurisditione contentiosa a Cardinali della S. R. C. Protettori di Luoghi pii, e furono soppressi molti Tribunali particolari, detta Casa de' Catecumeni, e detti Luoghi pii, come anche i Catecumeni, e Neofiti, distratti da diversi Tribunali, habbiano molti pregiudizi, e frequenti vessationi patito.

Qui quascumque eorum causas privativè quoad omnes alios cognoscebat.

Ejusmodi jurisdictio, & Tribunal ab Innocentio XII. abolitum, suppressumque fuit.

§. 1. Noi per tanto per far conoscere la Paterna pietà, che habbiamo verso li detti Luoghi pii fondati per la conversione d'Infedeli, la quale è il nostro primo Instituto Apostolico, e verso li Catecumeni, e Neofiti, che sono venuti, e in futuro verranno alla nostra Santa Fede, quali sono degni della nostra special protezzione, e assistenza, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà Apostolica, avocando à noi tutte, e singole liti, e cause, si civili come criminali, e miste, attive, e passive di detta Casa de' Catecumeni, Luoghi pii annessi de' Catecumeni stessi, e Neofiti, figli di primo grado de' medesimi Catecumeni, e Neofiti, e mariti di Neofite, ò di figlie di primo grado di Neofiti mosse, ò respettivamente da moversi in avvenire da qualsivoglia persona, e contro qualsisia persona per qualunque causa in qualsivoglia Tribunale, avanti qualsisiano Giudici Ordinarii, Delegati, Ecclesiastici, e Secolari, Congregazione anche de' Reverendissimi Cardinali, e generalmente avanti qualsisiano Giudici, henche privilegiati, e privilegiatissimi, le medesime liti, e cause, tanto attive, quanto passive, anco già instrutte nello stato, e termine, nel quale si trovano al presente, e anco tutte l'altre cause, che in avvenire, e in qualsivoglia tempo s'introdurranno, attive, e passive, civili, criminali, e miste; pro, ò contro detta Casa de' Catecumeni, e Luoghi pii annessi, Catecumeni, e Neofiti, e loro figli di primo grado, ò mariti di Neofite, ò pure delle loro figliole di primo grado in prima istanza, le commettiamo, e respettivamente le rimettiamo a Voi, come nostro Vicegerente di Roma, e all'altri Vicegerenti, che saranno pro tempore per gl'Atti del Notaro del nostro Vicario di Roma, ò d'altri Notari di altri Tribunali da deputarsi sempre da' Deputati di detta Casa de' Catecumeni privativamente ad ogn'altro Giudice, Tribunale anche Collegiale, e Magistrato, e Notaro, con piena, ampla, libera, e assoluta facoltà, e autorità di poterle con tutti i loro incidenti, dependenti, emergenti, annessi, connessi, e anco con la clausola quam, & quas conoscere, decidere, finire, e terminare, ancorche si trattasse, ò procedesse per vigore di obblighi Camerali, e giurati, e che le persone, che havessero interesse, si attivamente, come passivamente in dette liti, e cause, fossero Basiliche, Chiese, Cappelle, e Religioni, Commende, Monasteri, Conventi, Ospedali, Confraternitate, e anche Luoghi pii anco insigni, e quantosivoglia privilegiati, e privilegiatissimi, e ancorche fossero Pupilli, Vedove e Minori, anche per causa de' mercedi, alimenti e doti, e qualsisiano altre personne, che havessero privilegi tali, che per comprenderli havessero bisogno di special menzione, e di potere nelle dette cause procedere ogni giorno, e ora, non però feriato in honor di Dio, senza servatione di termini sostantiali, confezzioni d'estratti, e registri, ed ancora senza produzzioni d'Instromenti, e Scritture publiche, mà con le sole copie semplici, ò indicatione di quelle a vostro, e de' vostri Successori arbitrio, e ancora senza deposito ò pagamento di sportole, ò propine, con le sole citationi domi dim. copia, per contradette, ò per editto anco fuor di Roma, e tutto il nostro Stato Ecclesiastico in qualsivoglia luogo, benche de jure per Costitutioni, Statuti, Stili, e Consuetodini fossero necessarie di farle personalmente, e di esseguire tutto ciò sommariamente, e essecutivamente, e senza strepito, e figura di Giuditio, e veduta la sola verita del fatto, posposta, e rimossa ogni qualunque appellatione, e ricorso, fuori che al Nostro Auditore, tanto nella seconda, quanto che in altre istanze, anco per capo di restituzione in integrum, e non ad altro Tribunale, benche supremo, dandovi perciò ancora piena, e ampla facoltà, e autorità di avvocare, e reassumere le cause, e liti sudette da qualunque Giudice, ò Tribunale, come sopra, e à quelli inhibire sotto le pene, e censure à vostro arbitrio, che non ardischino porvi più le mani, nè ingerirvisi in modo alcuno.

Pontifex omnes, & quascumque illorum causas à quibuscumq; Judicibus, & Tribunalibus avocat.

Easque committit V. Gerenti pro tempore.

Etiamsi agerentur cum personis quantumcunque privilegiatis.

Cum facultate procedendi summariè, solaque facti veritate inspecta.

Necnon reassumendi, & inhibendi cuicumque Judici, & Tribunali etiam sub censuris.

§. 2. Volendo, e decretando, che al presente nostro Chirografo non possa in alcun tempo opporsi di sorezzione, obrezzione, ò difetto della nostra volontà, e intentione, nè di alcun altro vitio, ò difetto, benche sostantiale, e formale, e che ammettendosi, e registrandosi in Camera, secondo la dispositione della Bolla di Pio Quarto nostro Predecessore de registran. &c. vaglia, e debba haver sempre il suo pieno effetto, esecutione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizzione, e ancorche non siano stati chiamati, citati, nè sentiti qualsisiano persone, e Luoghi pii, che havessero già mosse liti, e cause contro della Casa de' Catecumeni, Luoghi pii annessi, e Neofiti, e Persone sopra specificate, e qualsisiano altre Persone, le quali sopra di ciò direttamente, ò indirettamente, ò in qualunque altro modo havessero, ò pretendessero di havere interesse, e che sopra tutte, e singole cose sudette, e così e non altrimenti debba sempre giudicarsi, deffinirsi, e interpretarsi, tanto da Voi, quanto da altri, che pro tempore vi succederanno, senza che altri possano ingerirsi nè in giudicare, nè interpretare, ancorche fossero Legati da Latere, overo Auditori della nostra Rota, Camera, Segnatura, e qualsisiano altri Giudici Ordinarii, Commissarii, Delegati, e Subdelegati, come sopra, togliendo Noi ad essi, e à ciascheduno di loro sopra le cose sudette la facoltà, e autorità di giudicare, interpretare, e diffinire altrimente, e dichiarando Noi adesso, per quando potesse venire il caso, preventivamente irrito, nullo, e invalido tutto ciò, che in contrario si facesse, non obstanti le Costitutioni d'Innocenzio VIII., Giulio II., Gregorio XIII., Gregorio XIV., Innocenzio XII., e altre de' Sommi Pontefici sopra le facolta di qualsisiano Giudici, e Tribonali, qualsivoglia privilegii a qualsisia Persona fosse concedoti, e compe-

Derogat quibuscumque contrariis ordinationibus cum clausula sublata, & decreto irritanti.

tenti per le qualità de' contratti, e Persone sudette, la regola della nostra Cancellaria de jure quæsito non tollendo, e qualsisiano altre Costitutioni, & Ordinationi Apostoliche de nostri Predecessori, Leggi civili, e canoniche, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, ò potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, ancorche contenessero clausole insolite derogatorie e derogatorie di derogatorie, supplendo Noi con la pienezza della nostra potestà à qualsivoglia difetto, sì sostantiale, come formale, che sopra ciò potesse intervenire, havendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, & all' effetto sudetto amplamente, & in ogni altro miglior modo derogbiamo. Dato nel Nostro Palazzo Vaticano questo dì 21, Gennaro MDCCV.

Clemens Papa XI.

Die Veneris 30. Januarii 1705. Præsens Chirographum Sanctissimi in plena Camera Apostolica exhibitum, & præsentatum fuit, illudque commissum Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Alexandro Falconerio Cameræ Apostolicæ Clerico, deindè die Mercurii 4. Februarii ejusdem anni cit. desuper Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Silvio de Cavaleriis Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissario Generali ad relationem ejusdem Illustrissimi & Reverendissimi Domini Falconerii admissum, & registratum fuit in libro Signaturarum ejusdem Sanctissimi fol. 147.

Ita est Antonius Petruccius Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarius.

XXI.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo sancitur constituendum esse Procuratorem Generalem pro Discalceatis, & Recollectis, qui Romæ in Conventu Aracœlitano resideat, & plura alia circa regimen eorumdem Regularium statuuntur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs ad supplicationem Dilectorum Filiorum Fratrum Provinciarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum familiæ Ultramontanæ emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositâ Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum; & Regularium præposita, re maturè discussâ, & perpensis objectionibus exadverso oppositis per Patrem Procuratorem Generalem de Observantiâ, referente Eminentissimo Domino Cardinali Sperello sub diebus 15. Junii, & 31. Augusti, ac iterum sub die 7. Decembris Anni 1703. censuit constituendum esse Procuratorem Generalem pro Discalceatis, & Recollectis, qui Romæ, & in Conventu Aracœlitano debeat residere, donec de alio Conventu in Urbe ei provideatur, una cum Socio, qui eidem in munere Secretarii deserviat: Officium autem ipsius duret per sexennium, videlicet ab uno Capitulo Generali ad aliud, isque res peragat omnium Discalceatorum, & Recollectorum tam Hispaniæ, & Italiæ, quam etiam Galliæ, aliarumque Regionum, & Provinciarum, exceptis Germano-Belgicis, qui, nullâ factâ innovatione, remanere valeant sub dicto Procuratore Generali de Observantiâ. Et similiter quotquot ex Poloniâ, Bohemiâ, aliisque Provinciis hactenùs fuerunt sub Procuratore Generali Reformatorum Cismontanæ Familiæ residente in Conventu S. Francisci ad Ripam, sub eodem remanere debeant, cui nusquam præjudicium inferatur, sed præcedentiæ, & alia Jura semper illæsa permaneant. Ad hujusmodi Officium alterâ vice assumi debeat unus ex Recollectis, & alterâ unus ex Discalceatis, idque ab eorum Vocalibus in Capitulo Generali. Electio autem fiat per schedulas, & vota secreta, nemine proponente. Socius verò Secretarii munere functurus, cum Procurator erit ex Recollectis, assumatur ex Discalceatis; & è contra, cum erit ex Discalceatis, assumatur ex Recollectis. Pro hac primâ vice sit Procurator Generalis Pater Joannes Damasceuus Mesnard Recollectus Provinciæ S. Dionysii, cujus Officium ex nunc incipiat, & duraturum sit usque ad aliam electionem faciendam ex familiâ Discalceatorum in Capitulo Generali anni 1712. Et quia ipse Pater Mesnard est absens extra Italiam, donec ad Urbem venerit, ejus partes, & vices impleat Pater Isidorus à Jesu Discalceatus Provinciæ S. Josephi in Castellâ. Hujusmodi Procuratoris munus sit in omnibus simile muneri Procuratoris Generalis Reformatorum Cismontanæ Familiæ cum iisdem facultatibus, & prærogativis quibuscumque. Romæ &c. G. Cardinalis Carpineus. Locus † sigilli.

Derretum Sac. Congregationis.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Fratrum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent Nos præfatos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiastici sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus, super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis ac quatenus opus sit, Provinciarum, Conventuum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus

Confirmatur salva authoritate Sacr. Congregationis.

autem

autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xij. Martii MDCCV. Pontificatus nostri Anno Quinto.

F. Oliverius.

XXII.

CONFIRMATIO

Et Innovatio Constitutionum Innocentij Papæ X, & Alexandri Papæ VII. adversus Jansenianam hæresim editarum cum nonnullis declarationibus pro debita illarum observantia adjectis.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum. Dei Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à solicitudine curandi observantiam eorum, quæ pro extinguendis pravis erroribus Prædecessores ordinarunt.

Vineam Domini Sabaoth, quæ est Catholica Ecclesia, pro commisso Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere custodire, atque excolere omni studio, atque industriâ jugiter satagentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad succrescentes in illa perniciosarum novitatum vepres radicitùs evellendos prudenti, salubrique consilio constituta esse noscuntur, ut quibuscunque Inimici Hominis molitionibus dejectis, firmius semper, atque exactius observentur, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus, atque aliàs desuper solicitudinis, & providentiæ nostræ partes interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad fidelem, ac tutam orthodoxæ veritatis custodiam, necnon Animarum pretioso Unigeniti Dei Filij Domini Nostri Jesu Christi Sanguini redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Narrat sanme. Alexandrum VII. confirmasse Constitutionem fel. rec. Innocentii X. condemnatoriam quinque propositionum excerptarum è Libro Cornelii Jansenii.

§. 1. Sanè postquam fel. rec. Innocentius Papa X. Prædecessor Noster per quamdam suam desuper editam Constitutionem quinque famosas Propositiones ex libro Cornelij Jansenii Episcopi Iprensis, cui titulus *Augustinus* excerptas Apostolicæ censura judicii ritè confixerat, rec. mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster ad ejusmodi jam damnatos errores è Christifidelium mentibus prorsus abolendos, publicæque tranquillitatis perturbatorum subtili tectas calliditate machinationes penitùs evertendas, prædictam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, toto illius inserto tenore, confirmavit, novarumque declarationum accessione constabilivit, sua in id pariter editâ Constitutione tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor Constitutionis Alexandrinæ.

§. 2. Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Ad Sanctam Beati Petri Sedem, & Universalis Ecclesiæ regimen, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquiùs ex muneris nostri debito esse duximus, quàm ut sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati, tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus. Ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, novæ decisionis, sive declarationis accessione nequaquam indigeant, quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur; ne morbus iste latiùs divagetur, promptum Apostolicæ authoritatis remedium censuimus non esse differendum.

Exordium à debito conservandi integritatem Fidei.

Refertur Constitutio Innocentii X. condemnatoria, quinque propositionum, ut supra.

§. 3. Emanavit siquidem aliàs à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet: Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Cùm occasione impressionis Libri, cui titulus *Augustinus* Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, inter alias ejus opiniones, orta fuerit, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos institerunt, ut easdem propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundùm præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia; deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

Tenor dictarum propositionum.

Diligentiæ adhibitæ pro illarum discussione.

§. 4. Nos quibus inter multiplices curas quæ animum nostrum assiduè pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tutò militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè navigare, & ad optatum salutis pervenire possit; pro rei gravitate coram aliquibus S. R. E. Cardinalibus ad id specialiter sæpius congregatis, ac pluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, easdem quinque propositiones, ut supra, Nobis oblatas fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata maturè consideravimus, eosdemque Magistros, variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differentes audivimus. Cùm autem ab initio hujuscemodi discussionis, ad Divinum implorandum auxilium multorum Christifidelium preces, tum privatim, tum publicè indixissemus; postmodum iteratis eisdem ferventiùs, ac per Nos solicitè implorata Sancti Spiritus assistentiâ, tandem Divino Numine favente ad infrascriptam devenimus declarationem, & definitionem.

Condemnatio earumdem propositionum cum particulari in singulas censura

§. 5. Primam prædictarum propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus, secundùm præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sangui-

nem

nem ·fudisse: falsam, temerariam, scandalosam; & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit, impiam, blasphemam, contumeliosam, Divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

…ræceptum …hristifideli…us injunc…im parendi prædictæ …finitioni.

§. 6. Mandamus igitur omnibus Christifidelibus utriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, ac prædicare aliter præsumant, quàm in hac præsenti nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut Contradictores, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, omninò coerceant, & compescant.

…rotestatio …ondemna…onis citra …probatio…em aliarum …opositio…um in supra…arrato libro …ontentarum.

§. 7. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Jansenij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junij, Pontificatus Nostri Anno Nono.

…ata Consti…tionis In…ocentianæ.

…ontinuatio …onstitutio…is Alexa……rinæ.

§. 8. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filii prædictas quinque propositiones, vel in libro prædicto ejusdem Cornelij Jansenii non reperiri, sed fictè, & pro arbitrio compositas esse, vel in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere, magno cum Christifidelium scandalo, non reformident.

…onfirmat …onstitutio…em Inno…entianam.

§. 9. Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt, sufficienter, & attentè perspeximus, utpote qui ejusdem Innocentii Prædecessoris jussu, dum adhuc in minoribus constituti Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica authoritate eadem causa discussa est, eâ profectò diligentiâ, quâ major desiderari non posset, quamcunque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, ut omnes Christifideles in ejusdem Fidei unitate sese contineant ex debito nostri Pastoralis Officij, ac maturâ deliberatione, præinsertam Innocentii Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem, harum serie confirmamus, approbamus, & innovamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelij Jansenij Episcopi Iprensis, cui titulus est *Augustinus* excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac uti tales, inustâ scilicet eâdem singulis notâ, quæ in prædicta declaratione, & definitione unicuique illarum singillatim inuritur, iterum damnamus, ac eumdem librum sæpè dicti Cornelii Jansenij, cui titulus *Augustinus*, omnesque alios tam manuscriptos, quàm typis editos, & si quos forsan inposterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelij Jansenii Doctrina, ut supra, damnata defenditur, vel astruitur, aut defendetur, vel astruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christifidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo, vel scripto exponant, vel interpretentur, publicè, vel privatim, palàm, vel occultè imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in Jure expressis ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis.

…efinitivè …eclarat, su…radictas …opositio…es à fel. rec. …nnocentio …. proscrip…as fuisse in …ensu à Jan…enio intento. Prohibitio …ibrorum, & …efensionis …octrinæ Jan…enii.

Præceptum curandi observantiam Constitutionis Innocentianæ.

§. 10. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ac Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, ut præinsertam ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, juxta præsentem nostram determinationem, ab omnibus observari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, aliisque juris, & facti remediis, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omninò coerceant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Decimo septimo Kalend. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Data Constitutionis Alexandrinæ.

Prosequitur Constitutio san. me Clementis XI. enarrans formulam editam à recol. me. Alex. VII.

§. 11. Subinde verò, quò omnis Apostolicarum definitionum eludendarum aditus intercluderetur, memoratus Alexander Prædecessor, priscum Ecclesiæ morem sequutus, certam edidit Formulam ab omnibus Ecclesiastici Ordinis, tam Secularibus, quàm Regularibus personis subscribendam per aliam suam hac in re promulgatam Constitutionem tenoris sequentis, videlicet

Tenor Constitutionis ejusdem Alexandri VII.

§. 12. Alexander Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Regiminis Apostolici divinâ providentiâ Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postulat, ut ad ea potissimum, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque saluti, & Fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animum, & curam omnem, quantum licet, in Domino applicemus.

Recenset gesta pro extinctione Hæresis Jansenianæ, quæ plenum adhuc effectum non habuerant in Galliæ Regno.

§. 13. Quamobrem Cornelii Jansenii hæresim, in Galliis præsertim serpentem, ab Innocentio X. fel. rec. Prædecessore nostro ferè oppressam, ad instar colubri tortuosi, cujus caput attritum est, in varios gyros, & cavillationum defluxus euntem singulari Constitutione ad hunc finem editâ altero assumptionis nostræ anno extinguere conati fuimus. Sed ut multiplices Hostis humani generis artes adhibet, nondum plenè consequi potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unicus erat votorum, & curatum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sane studio Venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliæ, earundem Constitutionum Apostolicarum executioni præcipuè intenti contulerunt, & Charissimus in Christo Filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit.

Instantia Regis Christianissimi, pro impetranda à Sede Apostolica formula, in qua damnarentur suprad. propositiones.

§. 14. Cùm autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Urbe Oratorem Nobis significari, exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ hujus contagionis reliquiis extirpandis adhiberi posse, quàm si omnes certam Formulam subscriberent nostra authoritate firmatam, in quâ quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui titulus *Augustinus*, excerptas sincerè damnarent, ac proinde illam à Nobis quantocyus expediri, ad quælibet effugia præcludenda, omnesque removendos obtentus, flagitaverit.

Præceptum subscribendi formulam injunctum omnibus Ecclesiasticis, & Graduatis.

§. 15. Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benignè annuendum esse ducentes, Formulam infrascriptam ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon aliis quibuscumque Ecclesiastici Ordinis, tam Regularibus, quàm Secularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatis, aliisque Collegiorum Rectoribus, atque Magistris subscribi distinctè mandamus, idque intra tres menses à die publicationis, seu notificationis præsentium; aliàs contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus juxta Canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta.

Formula à supradictis subscribenda

Tenor Formulæ.

§. 16. Ego N. Conſtitutioni Apoſtolicæ Innocenni X. datæ die 31. Maii 1653. & Cnnſtitutioni Alexandri VII. datæ die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me ſubjicio, & quinque propoſitiones ex Cornelii Janſenii libro, cui nomen *Auguſtinus* excerpras, & in ſenſu ab eodem Authore intento, prout illas per dictas Conſtitutiones Sedes Apoſtolica damnavit, ſincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: Sic me Deus adjuver, & hæc ſancta Dei Evangelia.

Decreta firmitatis cum clauſula ſubiata, & irritante.

§. 17. Decernentes inſuper præſentes literas ſemper, & perpetuò validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenos, & integros effectus ſortiri, & obtinere. Sieque per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiri debere, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quocunque quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Commiſſio curandi obſervantiam.

§. 18. Quo circa Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut ſinguli in ſuis Diœceſibus, ac locis ſuæ jurisdictioni ſubjectis præſentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & exequutioni mandari, ac obſervari ob omnibus curent, & inobedientes quoſcunque per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſitâ, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit brachii ſæcularis auxilio, omninò compellant.

Fides habenda Tranſumptis.

§. 19. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 20. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc noſtram Conſtitutionem, & Ordinationem infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto, Quintodecimo Kalendas Martii, Pontificatus noſtri Anno decimo.

Data Conſtitutionis Alexandrinæ.

Sequitur continuatio Conſtitutionis ſa. me. Clementis XI.

§. 21. Sic equidem Cauſa finita eſt; non tamen ſic, ut par erat, finitus eſt error, Apoſtolico toties mucrone percuſſus: Neque enim defuere, nec adhuc deſunt, homines veritati non acquieſcentes, & nunquam Eccleſiæ contradicendi finem facientes; qui variis diſtinctionibus, ſeu potius effugiis ad circumventionem erroris excogitatis, Eccleſiam ipſam turbare, eamque interminatis quæſtionibus, quantum in ipſis eſt, involvere, & implicate conantur; quodque deterius eſt, ipſamet Apoſtolicæ Sedis decreta redarguendu eorum pravis ſenſibus condita, ac præſertim quaſdam piæ memoriæ Clementis Papæ IX. die 19. Januarii 1669. ad quatuor Galliæ Epiſcopos, necnon binas ſimilis memoriæ Innocentii Papæ XII. etiam Prædeceſſorum noſtrorum die 6. Februarii 1694. & die 24. Novembris 1696. ad Epiſcopos Belgii in forma Brevis reſpectivè datas literas, in erroris ſui patrocinium advocare, temerario planè auſu, non erubeſcunt: Perinde ac ſi memoratus Clemens Prædeceſſor, qui eiſdem ſuis literis ſe Innocentii X. & Alexandri VII. Prædeceſſorum Conſtitutionibus ſupradictis firmiſſimè inhærere, ac à dictis quatuor Epiſcopis veram, & totalem obedientiam, adeòque Formulæ à præfato Alexandro Prædeceſſore, ſicut præmittitur, editæ ſincerè per eos ſubſcribi voluiſſe declaravit, aliquam in tam gravi negotio exceptionem, ſeu reſtrictionem, quàm nullam prorſus ſe unquam admiſſurum fuiſſe proteſtatus fuit, re ipsâ admiſiſſet; dictus verò Innocentius XII. Prædeceſſor, dum ſapienter, ac pruvide prædictas quinque propoſitiones ex memorato libro Janſenii excerptas in ſenſu obvio, quem ipſamet propoſitionum verba exhibent, ac præ ſe ferunt, damnatas eſſe pronunciavit, non de ipſomet obvio ſenſu, quem in Janſenii libro habent, quive ab eodem Janſenio intentus, ac à præfatis Innocentio X., & Alexandru VII. Prædeceſſoribus damnatus fuit, ſed de alio quopiam diverſo ſenſu cogitaſſet, dictaſque Innocentii X. & Alexandri VII. Prædeceſſorum Conſtitutiones temperare, reſtringere, aut alio quovis modo immutare voluiſſet iiſdem ipſis literis, quibus eas in ſuo robore fuiſſe, & eſſe, ſeque illis firmiter inhærere verbis apertiſſimis aſſerebat.

Exponit adhuc errores durare, ac ſiniſtra interpretatione eludi quaſdam literas in forma Brevis ſcriptas à ſa. me. Clemente IX. & Innocentio XII. adverſus conantes infringere obſervantiam præinſertarum Conſtitutionum.

§. 22. Præterea iidem inquieti homines ſparſis undequaque ſcriptionibus, ac libellis, exquiſitâ ad fallendum arte compoſitis, non ſine gravi Apoſtolicæ Sedis injuriâ, maximoque totius Eccleſiæ ſcandalo docere non ſunt veriti: Ad obedientiam præfatis Apoſtolicis Conſtitutionibus debitam non requiri, ut quis prædicti Janſeniani libri ſenſum in antedictis quinque propoſitionibus, ſicut præmittitur, damnatum, interiùs, ut hæreticum, damnet; ſed ſatis eſſe, ſi ea de re obſequioſum (ut ipſi vocant) ſilentium teneatur. Quæ quidem aſſertio, quàm abſurda ſit, & animabus Fidelium pernicioſa, ſatis apparet, dum fallacis hujus doctrinæ pallio non deponitur error, ſed abſconditur; vulnus tegitur, non curatur; Eccleſiæ illuditur, non paretur; & lata demum filiis inobedientiæ via ſternitur ad fovendam ſilentio hæreſim; dum ipſam Janſenii doctrinam, quam ab Apoſtolicâ Sede damnatam Eccleſia Univerſalis exhortuit, adhuc interiùs abjicere, & corde improbare detrectant.

Narrat jactationes quorumdam hominum non opus eſſe, ut quis interiùs damnet ſenſum Janſenii, ſed ſufficere ſilentium obſequioſum.

§. 23. Quin etiam eò impudentiæ nonnullos deveniſſe compertum eſt, ut veluti naturalis honeſtatis, nedum Chriſtianæ ſinceritatis oblitî, aſſerere non dubitaverint præfatæ formulæ à memorato Alexandro Prædeceſſore præſcriptæ ſubſcribi licitè poſſe, etiam ab iis, qui interiùs non judicant prædicto Janſenii libro doctrinam hæreticam contineri. Quaſi verò, contra quam ſcriptum eſt: Qui loquitur veritatem in corde ſuo, &: Qui jurat proximo ſuo, & non decipit; hujuſmodi erroris ſectatoribus liceat Eccleſiam ipſam jurejurando decipere, ſimulque Apoſtolicæ Sedis providentiam fallere; dum ejuſdem Formulæ conceptis verbis loquuntur, quod Eccleſia loquitur, quod tamen ſentit ipſa, non ſentiunt; ſeque parere Conſtitutionibus Apoſtolicis profitentur, quibus animo contradicunt.

Alii aſſeruerunt licitè ſubſcribi poſſe prænotatam formulam ab iis, qui interiùs non damnant, uti hæreticam Janſenii doctrinam.

§. 24. Hinc eſt, quod Nos ad opportunum, & efficax tam exitiali morbo, qui ut cancer ſerpit, & quotidie in deteriùs vergit, remedium adhibendum, non minus demandatæ Nobis omnium Eccleſiarum ſolicitudinis debito, quàm plurimorum Venerabilium Fratrum noſtrorum diverſarum partium, ac præſertim Regni Galliarum, Epiſcoporum zelo ac precibus excitati, ne hujuſmodi pravi homines Catholicæ Eccleſiæ pacem ſubvertere impunè pergant, & ſimplicium, ac puſillorum mentibus imponere, docentes, quæ non oportet; neve ullus, apud eos quoque, qui bonâ, ut aiunt, fide, ac falſis rumoribus decipi ſe fortaſſe patiuntur, de mente, ac ſententiâ Apoſtolicæ Sedis ampliùs ambigendi ſuperſit locus; Divino prius tam privatis noſtris, quàm publicè indictis precibus, implorato præſidio, ac re maturè diſcuſſâ, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium conſilio, auditiſque complurium in Sacrâ Theologiâ Magiſtrorum ſuffragiis; Primò quidem præinſertas Innocentii X. & Alexandri VII. Prædeceſſorum Conſtitutiones, omniaque, & ſingu-

Providè hiſce malis mederi pergit.

Confirmat præinſertas Conſtitutiones ſa. mem. Innocentii X. & Alexandri VII.

la in eis contenta authoritate Apostolicâ, tenore præsentium, confirmamus, approbamus, & innovamus.

Definitivè declarat obsequioso silentio satis non fieri obedientiæ debitæ iisdem Constitutionibus, sed requiri internam, & verbalem condemnationem propositionum, eodemque modo subscribendam esse Formulam.

§. 25. Ac insuper, ut quævis imposterum erroris occasio penitùs præcidatur, atque omnes Catholicæ Ecclesiæ filii Ecclesiam ipsam audire, non tacendo solùm (nam & impii in tenebris conticescunt) sed, & interiùs obsequendo, quæ vera est Orthodoxi hominis obedientia, condiscant; hac nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione: Obedientiæ, quæ præinsertis Apostolicis Constitutionibus debetur, obsequioso illo silentio minimè satisfieri; sed damnatum in quinque præfatis propositionibus Janseniani libri sensum, quem illarum verba præseferunt, ut præfertur, ab omnibus Christifidelibus, ut hæreticum, non ore solùm, sed & corde rejici, ac damnari debere; nec alia mente, animo, aut credulitate supradictæ Formulæ subscribi licitè posse; itaut qui secus, aut contra, quoad hæc omnia, & singula, senserint, tenuerint, prædicaverint, verbo, vel scripto docuerint, aut asseruerint, tanquam præfatarum Apostolicarum Constitutionum transgressores, omnibus, & singulis illarum censuris, & pœnis omninò subjiceant, eâdem authoritate Apostolica decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus.

Decreta roborantia cum clausula sublatâ, & irritante.

§. 26. Decernentes pariter easdem præsentes, & præinsertas literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiri debere, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præceptum super observantia præsentis Constitutionis.

§. 27. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, & Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, committimus, & mandamus, ut singuli in suis respectivè Diœcesibus, ac Locis suæ jurisdictioni subjectis, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & exequutioni mandari, & observari ab omnibus curent, & inobedientes, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas præfatas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio, omninò coerceant, & compellant.

Fides habenda Transumptis.

§. 28. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 29. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ Confirmationis, Approbationis, Innovationis, Decreti, Declarationis, Statuti, & Ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinto, Decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

Locus ✠ Plumbi.

Philippus Porta.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quinto, Indictione decimatertia, die verò decimasexta Julii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Quinto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus ejusdem SS. D. N. PP. Cursorem.

Joannes Græcus Mag. Curs.

XXIII.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo Manuale Cæremoniarum Provinciæ S. Evangelii de Mexico Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia approbatur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ S. Evangelii Mexican. in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod aliàs in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe Anno MDCC. celebrato pro bono regimine spirituali, & temporali omnium Provinciarum Indiarum dicti Ordinis, ac ad occurrendum incommodis, & gravibus malis, quæ oriebantur ex instabilitate Cæremoniarum, & Rituum, quos Commissarii novæ Hispaniæ, & Regni Peruani Ordinis prædicti Ritibus propriæ, alteriusque Provinciæ conformare nitebantur, sancitum, ac sub privationis Officii pœnâ dictis Commissariis injunctum fuerat, ut permitterent Provincias vivere juxtà suas laudabiles Cæremonias, & Ritus in his, quæ non erant contra Sanctæ Sedis præscriptum, nec ea quoquomodo innovare, aut alterare attentarent, decernendo irritum, & inane quidquid in contrarium fecissent, committendo insuper pro tempore existenti Ministro Generali, & Commissario itidem Generali Indiarum dicti Ordinis in Oppido Matriti pro tempore commoranti, ut Statutum hujusmodi inviolabiliter observari facerent, & aliàs, prout in dicto Statuto uberiùs dicebatur contineri.

Decretum Capituli generalis habiti anno 1700.

§. 1. Subinde verò ad instantiam tunc etiam existentium Fratrum dictæ Provinciæ, ac etiam de ejus Superiorum jussu hujusmodi Cæremoniæ, & Ritus per Dilectum Filium Isidorum Alphonsum de Castaneira Fratrem dicti Ordinis expressè professum in septem Paragraphos, quibus titulus: Manuale Cæremoniarum Provinciæ Sancti Evangelii de Mexico juxtà ordinem prædicti Capituli Generalis collectæ fuerant. Et in eadem expositione subjuncto, quod verebatur, ne temporis decursu præmissa ab aliquo Superiore, non sine gravi dictæ Provinciæ spirituali, temporalique jactura moderarentur, aut innovarentur; Ideòque ipsi Exponentes quo Statutum, seu Decretum hujusmodi perpetuò servaretur, nec illud ullo unquam tempore à Superioribus dictæ Provinciæ, nisi de ejus consensu immutaretur plurimùm cupiebant, Decretum hujusmodi una cum dictæ Provinciæ cæremoniis, sicut præmittitur, congestis, auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium confirmari. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui se-

Fr. Isidorus Alphonsus de Castaneira author Cæremonialis Provinciæ S. Evangelii de Mexico.

Idem Cæremoniale approbatur à

Sac. Congregatione Episcoporum anno 1705. die 8. Augusti.

sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositâ, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, & attentis narratis petitam confirmationem Oratoribus benignè concessit. Romæ VII. Augusti MDCCV. N. Cardinalis Acciajolus: Loco † sigilli.

Pontifex confirmat Decretum ejusdem Sac. Congregationis salva &c.

§. 2. Cùm autem sicut dicti Exponentes Nobis subindè exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, &

Cum Decreto irritanti.

Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciarum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Septembris MDCCV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Oliverius.

XXIV.

UNIO PROVINCIÆ ITALIÆ

Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationi Hispaniæ ejusdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Amedeus de Sanctis Frater expressè professus, ac Procurator Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quòd cum aliàs tunc existentes Fratres Discalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis, ob defectum regularis observantiæ, aliisque justis, & rationabilibus de causis in Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositâ probatis, & justificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquos, sivè in spiritualibus, sivè in temporalibus religiosos progressus facere valerent, seque proindè Congregationi Hispaniæ Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis uniri petiissent, & successivè Superiores dictæ Congregationis consensum unioni hujusmodi præstitissent, ac deindè iidem Fratres Discalceati Provinciæ præfatæ supplicem libellum fel. rec. Innocentio Papæ XI. Prædecessori nostro pro unione hujusmodi obtinendâ porrexissent, isque ab ipso Innocentio Prædecessore ad dictam Cardinalium Congregationem, & ab eâdem Congregatione ad bon. mem. Alderanum S. R. E. præfatæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis, dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectorem remissus fuisset, dictus quidem Alderanus Cardinalis, & Protector suum pro dictâ unione votum justis de causis una cum eo relatis præfatæ Congregationi Cardinalium exhibuit; verùm cum

Decretum Sacræ Congregationis Episcoporum.

die quinta Maii MDCXC. causa in ipsâ Cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanavit ab eâdem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus præfatis constituta fuit separata, supradictæ nempè Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religiosi sub obedientiâ Ministri Generalis dicti Ordinis juxtà formam tamen in quibusdam rec. me. Urbani PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri literis in simili formâ Brevis die XIS. Septembris MDCXXIX. expeditis præscriptam permanerent. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Religiosi observantiam Constitutionum dictæ Congregationis Hispaniæ in solemni eorum Regulari professione expressè promiserint; adeoque eas observare teneantur; illæ verò ipsos ad subjectionem pro tempore existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis Hispaniæ omninò obligent, ipsique proindè, quo faciliùs vota sua Altissimo reddere, & propria Instituta regularia adimplere valeant, memoratæ unionis gratiam summoperè expetant: Nobis propterea dictus Amedeus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsius Amedei votis, hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris dictæ S. R. E. Cardinalibus super causâ hujusmodi unionis dictæ scilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religiosorum præfatæ Congregationi Hispaniæ inter eumdem Amedeum ex unâ, & Dilectum etiam filium Vincentium Coppolani Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex alterâ partibus controversâ à Nobis specialiter deputatorum, qui ipsos Amedeum, & Vincentium Procuratorem Generalem, tam ore, quàm scriptis informantes audiverunt, negotioque maturè perpenso, justis, ac rationabilibus de causis unio-

Proœmium.

Pontifex unit, & annectit Provinciam Italiæ Congregationi Hispaniæ.

nem præfatam fieri posse consuerunt, consilio, præfatam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium, unimus, conjungimus, annectimus, & incorporamus, ac Dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis subjicimus.

Cum Decreto irritanti, & clausulis salutaribus.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac memorati Urbani Prædecessoris super erectione Congregationis reformatæ Fratrum pariter Discalceatorum dicti Ordinis, & quibusdam nostris, etiam in simili formâ Brevis die XVIII. Augusti MDCCIII. super unione, seu confirmatione Capitulorum unitnuis totius ejusdem Ordinis respectivè emanatis literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatæ Congregationis Cardinalium Decretis, ac Provinciæ Conventuum, Congregationum Hispaniæ, & Reformatæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur; si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Novembris MDCCV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Oliverius.

Anno 1706.

XXV.

ASSIGNATIO

Loci fixi perpetui inter Auditores Rotæ Perusinæ uni ex Civibus Civitatis Urbini, qui in illius Studii Generalis Universitate ad lauream doctoralem in utroque Jure promotus, & Collegio Generali Doctorum ejusdem Civitatis adscriptus sit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Clemens VII. Rotam Perusinam erexit.

CUm, sicut Dilecti Filii Commonitas, & Homines Civitatis nostræ Perusin. Nobis nuper exponi fecerunt, dudum in dicta Civitate Tribunal Rotæ noncupat. ad Causarum decisionem per quasdam fel. rec. Clementis PP. VII. Prædecessoris nostris literas in simili formâ Brevis expeditas erectum, ac per statuta, & ordinationes ipsius Tribunalis vigore facultatis per dictas Clementis Prædecessoris literas attributæ condita, expressè cautum fuerit, ut quatuor Auditores, quibus Tribunal hujusmodi constat, Exteri, seu Forenses esse deberent, nunc tamen unus eorum juxtà aliarum rec. mem. Clementis PP. X. Prædecessoris pariter nostri in eâdem formâ Brevis emanatarum literarum dispositionem ex Doctoribus Legistis, qui de Collegio Doctorum dictæ Civitatis Perusin. existant, & alter in vim conventionis aliàs inter eamdem Civitatem Perusin. ex una, & Civitatem pariter nostram Maceraten. ex altera partibus initæ, ac per Nos hodiè, seu nuper per nostras in pari formâ Brevis literas confirmatæ, ex Civibus ipsius Civitatis Maceraten. respectivè eligendi sint; reliqui verò duo ex aliis etiam Civitatibus, seu locis liberè eligantur: Ac proinde ipsi Exponentes perpetuum aliquod sinceræ eorum in Nos devotionis, propensæque in Civitatem etiam nostram Urbinaten., Patriam nostram dilectissimam, voluntatis, nec non præclaræ, quàm de eadem Civitate habent, æstimationis argumentum extare cupientes, post maturam à Magistratu, & deinde in publico, & generali Consilio dictæ Civitatis Perusin. communibus suffragiis habitam deliberationem, Nobis supplicandum esse duxerint, ut singulis quadrienniis, quibus juxtà prædictarum Clementis VII. Prædecessoris literarum formam ad Auditorum præfatorum electionem deveniri solet, unum eorum e Civibus dictæ Civitatis Urbinaten., quam plurium semper doctrinæ, & integritatis laude præstantium Virorum copia florere conspiciunt, de cætero assumendum esse decernere dignaremur; Nos ipsorum Exponentium votis hac in re favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Card. super Consultationibus Civitatum, Terrarum, & Locorum Status nostri Ecclesiastici, auctoritate Apostolica deputatorum, qui rem maturè discusserunt, consilio, ut de cætero perpetuis futuris temporibus unus ex Auditoribus Tribunalis Rotæ præfati, quotiescumque eosdem quatuor Auditores renovari contigerit, è Civibus, dictæ Civitatis Urbinaten., qui in illius Studii generalis Universitate ad Doctoratus Lauream in utroque Jure promoti, necnon Collegio eòam generali, ut vocant, Doctorum ipsius Civitatis adscripti fuerint, ac cæteroquin qualitatibus in Tribunalis præfati erectione, seu aliàs requisitis præditi reperiantur, ab illis, ad quos spectat, servatis alias servandis, eligi, seu assumi debeat, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis

Statuit, ut quatuor constarct Auditoribus exteris, seu forensibus.

Clemens X. unum ex ipsis ex Collegio Doctorum Civitatis Perusinæ eligi indulsit.

Alterum eligi ex Civibus Civitatis Maceratæ juxta conventionem inter d. Civitatem, & Civitatem Perusiæ initam indulsit Clemens XI.

Itaut duo tantùm Auditores ex aliis locis eligendi superessent.

Civitas Perusina supplicavit Sanctitati suæ, ut locum fixum in dicta Rota uni Civi Urbinati decernere dignaretur.

Sua Sanctitas de consilio Sac. Consultæ annuens petitioni.

Locum fixum perpetuum in d. Rota assignat uni ex Civibus Civitatis Urbini, qui in illius Universitate lauream doctoralem susceperit, & Collegio Doctorum ejusdem Civitatis adscriptus, aliisque necessariis requisitis præditus sit.

Cum clausula sublata, decreto irritanti, & derogationibus opportunis.

Perusin.,

Perusin., & Tribunalis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii MDCCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Oliverius.

XXVI.

INDULTUM

Pro Militibus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani annuam navigationem contra Infideles suscipientibus, ut ea occasione in bellicis ipsorum navibus Missam celebrari facere possint tranquillo mari, cœloque sereno, & cum assistentia alterius Sacerdotis, seu Diaconi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Franciscus de Marevil Frater Miles Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliique Præfecti, seu Capitanei Navium bellicarum, ac Fratres Milites ejusdem Hospitalis, quod cum alias fel. rec. Pius IV., & *Sixtus* V. Romani Pontifices Prædecessores nostri Fratribus Militibus dicti Hospitalis privilegium utendi in terrâ Altari portatili in navigationibus; quas ipsi singulis annis contra Infideles suscipere solent, concesserint, prædictum verò privilegium eis inutile reddatur, eo quia magnæ Naves, quibus dictos Infideles de præsenti insequuntur, in alto mari navigant, ac rarissimè terram attingunt: ipsi Exponentes ad consulendum spirituali consolationi Navigantium, & ad tollendam omnem controversiam, quæ super alio Indulto hac in re per rec. mem. Innocentium Papam VIII. Prædecessorem pariter nostrum die 28. Aprilis 1485. (ut asseritur) concesso, oriri posset, facultatem celebrari faciendi Missam in Navibus hujusmodi, in quibus, cum magni ponderis, & firmæ structuræ existant, & quælibet ipsarum quinquaginta, & ultra tormenta ænea bellica sustineat, nullum in celebratione Missæ inconveniens enasci potest, sibi à Nobis concedi plurimùm desiderant. Nobis propterea prædicti Exponentes, ac etiam Dilectus Filius Raymundus de Perellos, & Roccafull Magnus Magister memorati Hospitalis, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur piis ejusdem Raymundi Magni Magistri votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, ejusdem Exponentibus, & pro tempore existentibus Fratribus Militibus Hospitalis prædicti petitam facultatem celebrari faciendi Missam in supradictis magnis Navibus occasione dictæ navigationis, dummodò Naves hujusmodi enunciatæ qualitatis sint, ac celebratio Missæ, eo dumtaxat tempore, quo mare tranquillum, & cœlum serenum reperiatur, & cum assistentiâ alterius Sacerdotis, seu Diaconi fiat, itaut periculum effusionis sanguinis in dictâ celebratione minimè adsit, authoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus; Salvâ tamen semper in præmissis authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Oliverius.

XXVII.

ERECTIO

Computistatiatum Locorum Montium.

CLEMENS PAPA XI.

Motus proprius Pauli V. quoad Secretarias, & Computistarias Montium.

MOtu proprio &c. Aliàs à fælicis recordationis Paulo Papa V. Prædecessore Nostro emanavit Motus proprius tenoris, qui sequitur, videlicet: Paulus Papa V. Motu proprio &c. Cùm Romani Pontifices Prædecessores Nostri, & forsan Nos ex justis causis in Montium erectionibus, & institutionibus Officia Secretariatus videlicet, & Computistariarum pro uno Secretario, seu Computista idoneo, qui rationem administrationis bonorum, & fructuum Montium hujusmodi tenere, & de eis, quæ ad loca Montium, & eorum possessores ea in parte spectant, notam sumere, ac patentes literas super eorum concessionibus expedire, aliaque munia respectivè obire debeant, Apostolicâ authoritate erexerint, & instituerint, seu erexerimus, & instituerimus, officia verò hujusmodi, sicut accepimus, nonnulli tanquam per successionem Parentum, & Antenatorum suorum ad se spectantia, alii in vim assertarum deputationum nulliter factarum, ac venditionum ab eorum occupatoribus similiter factarum, alii per modum provisionis, & tacitè, alii etiam nullo titulo occupata detineant, illaque ad eorum libitum in aliorum, quam nostris manibus, ac etiam coram solis Notario, & Testibus resignare, & vendere præsumpserint, Sede Apostolica desuper inconsultà, in præjudicium jurium dictæ Sedis, & Cameræ Apostolicæ. Nos igitur, ne de cætero officia hujusmodi Personis minus idoneis conferantur, providere, & cum plurimum intersit Cameræ prædictæ, ut ejus bonorum, & proventuum per Ministros idoneos, & peritos, quantum fieri potest, ratio habeatur, indemnitati Sedis, & Cameræ prædictarum consulere volentes, Motu proprio simili, & ex certà nostrà scientiâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine præsentium tenore omnia, & singula Officia Secretariarum, & Computistariatum Montium tam vacabilium, quàm non vacabilium de Urbe, sic ut præfertur, erecta, & instituta, quorum concessio, & assignatio, & quælibet alia dispositio ad Nos, & Sedem prædictam spectare, & pertinere dignoscitur, & de quibus per Nos, aut Romanos Pontifices Prædecessores nostros specialiter dispositum hactenus non fuit, à primæva eorum erectione, & institutione vacare, & vacavisse declaramus, & decernimus: Ea verò, quæ in erectionibus

Quas in Officia vacabilia, & resignabilia erexit.

Montium hujusmodi, seu alias erecta non fuerunt, ex nunc, prout ex tunc in Officia vacabilia, & resignabilia ad instar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus perpetuò, & instituimus, eisque sic erectis, & institutis, omnes, & singulos honores, salaria, & emolumenta solita, & quæ hactenus dictorum Officiorum detentores, licitè tamen, perceperunt pro illa obtinentium substentatione etiam perpetuò applicamus, & appropriamus. Decernentes nullum præter Nos, & Romanos Pontifices pro tempore existentes de Officiis prædictis disponere potuisse, sivè posse, illaque tam primâ vice à primævâ erectione, seu institutione hujusmodi, ut præfertur, vacantia, quàm etiam cum primum per cessum, vel decessum, aut resignationem, privationem, vel quamvis aliam amissionem illa obtinentium, seu aliàs quomodolibet vacare contigerit, per Nos, & Romanos Pontifices pro tempore existentes dumtaxat per viam supplicationis in Dataria nostra ad instar aliorum Officiorum vacabilium dictæ Curiæ concedi, & resignari debere, & si quis ex eorum Officiorum detentoribus, idoneitate sibi suffragante, illud, vel illa, quæ detinet, aut aliquod aliorum assequi intendat, supplicationem super illius, vel illorum concessione in dicta Dataria infrà semestre proximum omninò expedire teneatur; alioquin ab eorum exercitio amotus, & illis perpetuò privatus censeatur eo ipso, & ab illo, vel illis penitùs abstineat, præsentemque nostrum Motum proprium, & literas forsan desuper conficiendas ex quacumque causa, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, vel annullari posse, sed valida, & efficacia existere, suosque effectus sortiri debere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quascumque literas, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu proprio &c., etiam consistotialiter, ac cum datæ præsentium expressa mentione, ac sub quibuscumque tenoribus, & formis, nec non cum quibusvis clausulis pro tempore factis, & concessis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, nec non quoties illas revocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit toties in pristinum statum etiam sub priori datâ restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo concessas esse, & censeri. Sicque per quoscumque Judices &c. etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublatâ, &c. judicari &c. debere, irritumque &c. non obstante regula nostrâ de non tollendo jure quæsito, quatenus opus sit, nec non Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Collegiorum, & Officiorum hujusmodi, ac Montium erectionibus, & institutionibus, si in aliquo obstent, eorumque statutis, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam motu proprio, aut consistorialiter concessis, quibus omnibus &c. eorum tenores &c. etiam si de illis &c. hac vice specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis. Fiat Motu proprio C. Et de erectione institutione, applicatione, singulis decretis derogatione, aliisque præmissis, ut supra latissimè extenden.; Et quod præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regulâ contrariâ quâcumque non obstante. Per præsentes autem non intendimus alicui Officiali, Collegio, seu cuicumque personæ, cui expressim facultas disponendi de dictis Officiis, vel eorum aliquo per Nos, vel Antecessores nostros forsan concessa fuit, in aliquo præjudicare, sed illis, & cuilibet eorum sua jura intacta, & illæsa remaneant. Fiat C. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem pridie idus Julii anno decimo quarto. Et subinde piæ memoriæ Alexander VII. pariter Prædecessor noster Montes Restauratos primæ, secundæ, & tertiæ erectionis instituendo, Computistarias eorumdem locorum Montium in Officia vendibilia, & per obitum eorum, qui illa obtinuerint, vacatura erexit, voluitque per Datariam Apostolicam ad instar aliorum Officiorum Romanæ Curiæ conferri, Personis tamen per Thesaurarium Generalem pro tempore existentem quoad peritiam approbandis, seu commendandis, prout in diversis literis itidem motu proprio expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis habemus, fusius continetur.

Ac in Dataria perpetuò resignari, & expediri debere decrevit.

Cum clausula sublata & decreto irritanti.

Alexander VII. Computistarias Montium restauratorum in officia vacabilia, & venalia erexit.

Cùm autem Urbanus VIII., Innocentius XI., & alii forsan Pontifices Prædecessores nostri diversas alias Montium erectiones fecerint, atque instituerint, in quibus de Officiis Computistariarum hujusmodi, aut diversimodè dispositum fuit, aut non ita clarè in Officia vacabilia erecta fuerunt; Hinc est, quod inter Datariæ nostræ Administros, & Dilectum Filium Thesaurarium Generalem nostrum exortum est dubium super modo, & formâ concedendi, & expediendi Computistarias prædictas; cui dubitationi, ne cleri negociorum expeditioni impedimento esset, pro posse, sicuti tenemur, providere volentes, illius cognitionem, discussionem, & resolutionem Venerabilis Fratris Prodatarii nostri, & nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum particulari Congregationi prout de jure demandavimus, & à Congregatione prædicta, fundamentis utriusque in voce, & in scriptis deductis accuratè discussis, sub diebus 16. Martii 1705., & 10. Februarii 1706, declaratum, & resolutum fuit, providendum esse de omnibus Officiis Computistariarum per organum Datariæ, Personis tamen approbandis per Thesaurarios pro tempore, quam declarationem, & resolutionem subinde ad Nos relatam sub die 12. ejusdem mensis Februarii approbavimus, & executioni jussimus demandari; Ne autem materia hæc plenè discussa, & resoluta imposterum revocetur in controversiam, omnes Montium institutiones per Prædecessores nostros factas, & illarum tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, ac Pauli, & Alexandri prædictorum, & forsan aliorum Pontificum Prædecessorum vestigiis inhærentes motu pari omnes, & singulas locorum Montium tam erectorum, quàm forsasè imposterum erigendorum Computistarias in Officia vacabilia, vendibilia, & resignabilia, quatenus opus sit, de novo erigimus, & instituimus, & pro erectis, & institutis, tanquam in primæva dictorum Montium fundatione haberi volumus, & decernimus. Statuentes, quod Computistariarum Officia sic erecta perpetuis futuris temporibus per Nos, & Romanos Pontifices pro tempore existentes dumtaxat per viam supplicationis in Dataria nostrâ, & per organum ejusdem expedienda ad instar aliorum Officiorum dictæ Curiæ, Personis tamen approbandis per Thesaurarios pro tempore, solutis tamen, ultra pretium pro compositione in concessione, seu resignatione singularum Computistariarum locorum Montium per prædictos Prædecessores nostros jam erectorum, & institutorum octo quoad Sancti Petri nunc a prima usque ad nonam erectionem inclusivè, ultra emolumenta Monti Datariæ nostræ debita, ac aliis octo quoad prædictos Restauratos, & Novennales, ac Fidei, comprehensis ejusdem Montis Datariæ emolumentis, ac quoad Communitatis,

Urbanus VII. & alii Pontifices de similibus Officiis diversimodè disposuerunt.

Ortâ quæstione de modo, & formâ expediendi similes Computistarias, Pontifex eam definiendam commisit particulari Congregationi.

Quæ censuit de ejusmodi Officiis providendum esse per organum Datariæ Personis tamen approbandis per Thesaurarium generalem.

Pontifex ejusmodi resolutionem confirmat.

ac

ac Religionis vacabilis, comprehensis similiter emolumentis Montis Datariæ hujusmodi, necnon quoad Sancti Pauli Religionis respectivè Montes ducatis duobus auri de Camera, computatis emolumentis prædicti Montis Datariæ, seu aliàs soluta compositione arbitrio dicti Prodatarii nostri, & illius pro tempore Successorum, justà qualitatem locorum in singulo Monte existentium concedi, & resignari debeant. Mandantes propterea, ut si quis Computistariarum Officium, seu Officii sine titulo per organum Datariæ expedito quocumque modo nunc detineat, supplicationem super illius, seu illorum concessione in Datarià nostra infra tres menses proximos, prævia prædicti Thesaurarii approbatione, omninò expedire teneatur, alioquin ab exercitio amotus, & Officia Computistariarum hujusmodi vacare eo ipso censeantur. Decernentes præsentem nostrum Motum proprium, ac literas forsan desuper conficiendas, & in eis contenta ex quacunque causâ nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, retractari, vel annullari posse, sed semper valida, & efficacia fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus per quascumque literas, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per Nos, & Successores nostros, etiam motu proprio, etiam consistorialiter, ac cum datæ præsentium espressà mentione, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, necnon cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis, & concessis, seu concedendis comprehendi, sed semper ab illis excepta, necnon quoties illa revocari, seu limitari, vel suspendi, seu eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant, statum & sub priori datà restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa esse, & censeri, sicque, & non alias per quoscumque Judices &c. etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata &c., judicari &c. debere, irritumque &c. decernere, non obstantibus per prædictus Prædecessores nostros in erectionibus supradictorum Montium aliter, seu in contrarium dispositis, ac regulà nostra de jure quæsito non tollendo, quatenus opus sit, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam motu proprio, aut consistorialiter concessis &c., quibus omnibus &c., eorum tenores &c., etiamsi de illis &c., hac vice specialiter, & espressè motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Eique inhærendo mandat, omnes Montium Computistarias expediri per Datarii Personas a Thesaurario approbandas, alias [illegible] pena [illegible] quantitate.

Clausula sublata cum decreto irritante.

Fiat Motu proprio J. F.

Et quod erectionum Montium hujusmodi tenores etiam veriores habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis; & de perpetuis erectione, institutione, cognitione, discussione, resolutione, approbatione, executione, voluntate, decreto, statuto, mandato, derogatione, aliisque præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ac alias, prout supra, in literis latissimè extensi; Et cum decreto, quod sola præsentis nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra, regulà quacumque contrarià non obstante, seu, si videbitur, literas desuper, etiam per viam de Curià, quandocumque expediri. Et cum alio decreto, quod moderni Computistæ, qui deinde post acquisitum officium habuerunt alios Montes additos, non teneantur ad augmentum pretii pro additionibus hucusque factis; Illi verò, qui nullo modo pretium persolverunt, illud omninò solvere teneantur Datariæ Apostolicæ ad rationem bononenorum, seu bajoccorum duorum cum dimidio pro quolibet loco. Datum Romæ apud S. Petrum sexto Idus Aprilis Anno VI.

Fiat J. F.

J. Pro-Datarius.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit in Acie Campi Floræ, ac Curia Innocentiana Montis Citatorii, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum SS. D. N. Papæ Curs.

Joseph Batialis Magister Cursorum.

JUBILEUM UNIVERSALE. XXVIII.

Ad implorandam divinam opem pro pace inter Principes Christianos, & aliis præsentibus Catholicæ Ecclesiæ necessitatibus,

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ex eminenti Principis Apostolorum Sede, in quâ per ineffabilem Divinæ suæ bonitatis abundantiam, meritis licèt imparibus, collocare Nos voluit Altissimus, terrarum Orbem universum, nostras videlicet curas, solicitè circumspicientibus Nobis, miserior in dies, semperque luctuosior se offert Christianæ Reipublicæ facies. Cum gravissimo siquidem, ac vere lachrymabili totius penè Europæ incendio Christiani Principes inter se decertantes (quæ olim extrema minatus est Deus inimicis nostris atque iis, qui insurgunt adversus Nos) diuturno nimium, & sanè acerbissimo bello se invicem depascuntur, ac proprio sanguine, quasi musto, inebriantur. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio, undique percutimur, undique amaritudinibus replemur. Visitavit profectò Nos Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatiosam. Ascendit fumus in irà ejus, & ignis à facie ejus exarsit. Commota est, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis. Sed nunquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet, ut complacitior sit adhuc? Absit. Non enim obliviscitur misereri Dominus, nec continet in irà misericordias suas; sed qui multus est ad ignoscendum, ac propitiatur invocantibus eum in veritate, effundet in Nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis humili confessione agnoscamus, dignosque pœnitentiæ fructus faciamus. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, ac ne exprobrari Nobis audiamus propheticum illud: quæsivi de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terrâ, ne dissiparem eam, & non inveni: & effudi super eos indignationem meam, obsecrationibus, jejuniis, eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram, acceptabili hoc Dominici Adventus tempore, placare studeamus, Regique pacifico, qui proximè venturus est, ut pacem annuntiet hominibus bonæ voluntatis, in

Exordium à continuatis Christianæ Reipublicæ calamitatibus ob acerbum inter Christianos Principes bellum.

Fideles hortatur, ut divinam indignationem placare contendant, & in divinam misericordiam fiduciam collocent.

novitate vitæ ambulantes humiliter occurramus. Suppliciter ab eo petamus, ut flagella, quibus nos corripit ad emendationem, clementer à nobis avertat, & qui castigat nos propter scelera nostra, ipse salvet nos propter misericordiam suam; potissimum verò eum deprecemur, quatenue septimo, quem nunc Divinâ favente clementiâ inimus, nostri Pontificatus anno faciat remissionem, ut verè sit Sabbatum terræ requietionis Domini, sublatisque dissidiis sedeat Christianus populus in pulcbritudine pacis, & in tabernaculis fiduciæ, & in requie opulentâ. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matrie, & Magistræ more cælestium munerum thesauros; quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, aperire, & largâ manu erogare decrevimus.

Soiemnem Processionem indicit Cappella Palatii Vatiani ad Basiicam Principis Apostolorum.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illâ ligandi, atque solvendi potestate, quàm Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in almâ Urbe nostrâ degentibus, qui solemni processioni, quàm feria quinta proximæ hebdomadæ; quæ erit secunda Adventus, à Capellâ publicâ Palatii nostri Apostolici in Vaticano ad Basilicam Principis Apostolorum una cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchie, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus; Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè sequenti, vel aliâ die intra eamdem hebdomadam, reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ, decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Omnibus, ui eidem Processione nterfuerint, el Patriarhales Basilis enunciatis visitaverint, & opera præscripta impleverint, plenissimam Indulgentiam in forma Jubilei elargitur.

amdem Indulgentiam xtendit ad ios quoscumque fideles extra Urbem degentes.

Necnon ad navigantes, & iter agentes.

§. 2. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Et Regulares utriusque sexus.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfatà, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quàvis causâ latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Licentiam tribuit eligendi Confessarium approbatum, cui facultatem concedit absolvendi à censuris, & casibus reservatis, & commutare vota, religionis, & castitatis exceptis.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Ordinariis locorum præsentis Jubilei publicationem injungit.

Non intendit dispensare super irregularitate publica, vel occulta, nec facultatem tribuere super ea dispensandi, multoque minus absolvendi excommunicatos, suspensos, & interdictos palam denunciatos.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reser-

Amplissimè derogat omnibus contrariis.

vatur,

vatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Decembris MDCCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo sexto, Indictione XIV., die verò 3. Decembris Pontificatus SS. D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno sexto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Vaticanæ, & Liberianæ, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, Aciei Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. P. P. Cursorem.

Joannes Græcus Cursorum Magister.

Anno 1707.

XXIX.

DECLARATIO

Nullitatis quamplurium decretorum, ordinationum, mandatorum, edictorum, aliorumque gestorum in Ditione Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quàm citra montes, libertati, immunitati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium, cum illorum damnatione, revocatione, & abolitione, ac insuper cum decreto quod ii, qui illa perpetrarunt, eàque de causâ Ecclesiasticas censuras Sedi Apostolicæ reservatas incurrerunt, minimè propterea liberi censeantur ab obligatione gesta hujusmodi etiam per seipsos revocandi, & abolendi, vel alias debitam eidem Sedi, & Ecclesiæ satisfactionem realiter exhibendi, ad hoc, ut absolutionis beneficium obtinere valeant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponitur series plurium attentatorum, quæ tempore fa. me. Innocentii XII. in præjudicium Sanctæ Sedis ac libertatis Ecclesiasticæ gesserunt Ministri Ducis Sabaudiæ.

Aliàs cum ad fel. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri aures pervenisset, plura per Ministros Dilecti Filii Nobilis Viri Victorii Amedei Sabaudiæ Ducis, & Pedemontii Principis, ejusque Magistratus Laicos, videlicet Delegatos super conservatione, ac reunione regestri, & ratificatione, contractuum nuncupatos, necnon Senatus Niciensem, & Taurinensem gesta fuisse, & attentata Sedis Apostolicæ authoritati, & Ecclesiasticæ jurisdictioni, libertati, atque immunitati nedum contraria, sed illarum læsiva, ac prorsus destructiva, necnon Generalibus Conciliis, & Sacris Canonibus, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus penitus adversantia: Inter alia verò eidem Innocentio Prædecessori innotuisset, quod prius, nempe die 18. Septembris 1697. præfati Delegati super conservatione, & reunione regestri, & ratificatione contractuum, edictum typis mandatum publicaverant, in quo inter cætera §. 6. continebatur præceptum Sindicis, Consiliariis, Secretariis, ac aliis regimini & gubernio Civitatum, Terrarum, & locorum ditionis ejusdem Victorii Amedei Ducis pro tempore præpositis injunctum sub certis inibi expressis pœnis, ne aliquod beneplacitum, vulgò: Placet: de cetero amplius concederent, ad hoc, ut quisquam clericalem statum assumeret, vel jam minoribus ordinibus Initiatus ad sacros ordines promoveri posset, minusque super quantitate patrimoniorum sacrorum convenirent, nisi prius Officialem, Patrimonialem Generalem nuncupatum, certiorem facerent de instantiis, quas sibi, & à quibus pro dicto beneplacito, seu placet obtinendo fieri contingeret, transmissâ eidem informatione tam qualitatum, & capacitatis personarum, quàm numeri Parochialium Ecclesiarum in Civitatibus, terris, & locis prædictis existentium, atque Ecclesiasticorum celebrantium, & ad sacros ordines promotorum nondum celebrantium, aliorumque Clericorum, qui in illis reperirentur, necnon numeri fratrum, & sororum, & quantitatis bonorum Instantium, prout etiam, an parentes haberent, & an bona per illos possessa obnoxia essent alicui hypothecæ ad favorem Communitatum, seu Universitatum, civitatum, terrarum, & locorum hujusmodi, ad hoc, ut dictus Patrimonialis opportunam relationem ipsis Delegatis facere valeret, & ab ipsis decerneretur, quid expedire conveniret circa ejusdem Beneplaciti, seu Placet concessionem, ac Patrimoniorum constitutionem, juxta Ecclesiæ indigentiam, & Concilii Tridentini dispositionem; Idem Innocentius Prædecessor Venerabili Fratri Archiepiscopo Taurinen. mandavit, ut congruam moderationem, seu declarationem præfati edicti in partibus Ecclesiasticæ libertati, & jurisdictioni præjudicialibus obtinere satageret; Quod sanè spatio vigintiseptem mensium frustra fuit ab ipso omni studio tentatum, donec tandem die 17. mensis Decembris 1699. renovata fuit ejusdem edicti publicatio, addita declaratione, quod in edicto prius publicato fuerant demandatæ præfatæ diligentiæ, ad hoc, ut Patrimonialis generalis, supplendo negligentiam Officialium Communitatum, & Universitatum, posset securiùs earum statum Superioribus Ecclesiasticis repræsentare, ut pro eorum prudentiâ, atque justitiâ, præjudicio, quod illis ex nimis aucto Ecclesiasticorum numero resultasset, remedium afferre posset, ipsum coercendo ad limites necessitatis, atque utilitatis Ecclesiarum, necnon patrimoniorum excessum ad formam Concilii Tridentini supradicti reducendo; Quâ tamen declaratione insufficienti compertâ, postquam pro eâ obtinenda, quæ sufficiens fuisset, inutiliter trium mensium spatio renovatæ fuerant instantiæ; fuit tandem per Archiepiscopum prædictum die 20. Martii 1700. publicatum Edic-

Edictum die 18. Septembris 1697., quo cautum fuit, ne beneplacitum pro assumentibus statum clericalem, vel pro novendis ad sacros ordines amplius concederetur, nisi certa forma servata.

Renovatio ejusdem Edicti secuta die 17. Decembris 1699. cum insufficienti declaratione.

Edictum Archiepiscopi Taurinensis

declaratorum nullitatis utriusque precedentis Edicti.

tum, quo nulla declarata fuerunt ea, quæ per Delegatos præfatos prius edita, & promulgata fuerant in iis partibus. quas idem Archiepiscopus Ecclesiasticæ libertati, & jurisdictioni adversari, & eisdem læsionem inferre posse arbitratus fuit.

Edictum diei 12. Julii 1699. promulgatum in Civitate Hipporegiensi super recognitione Personarum Ecclesiasticarum ad effectum sol. rionis annui oneris nel Tasso vocandi per Laicos Ministros cum aliis ordinationibus.

§. 1. Cumque pariter ad ejusdem Innocentii Prædecessoris notitiam devenisset, quod die 12. Julii 1699. in Civitate Hypporegiensi fuerat authoritate laicali publicatum Edictum, quo Ministris publicis præcipiebatur, ut cum omni celeritate, ac diligentiâ recognoscerent omnes Personas Ecclesiasticas, Universitates, Corpora, atque Collegia, non concurrentia solutioni annui oneris *Tasso* nuncupati, pro bonis in Catastro descriptis, & ab ipsis possessis, ac similiter pias Confraternitates eadem bona detinentes, pro quibus nedum a prædicti, sed etiam aliorum onerum solutione eximebantur. ejusmodi verò recognitionem, & informationem transmitterent Delegatis generalibus super reunione, ac conservatione regestri, procedendo interim ad sequestram super fructibus bonorum in Catastro descriptorum, absque ullâ personarum exceptione, cum aliis etiam dispositionibus, quibus læsa remanere poterat Ecclesiastica libertas, & jurisdictio. Ac præterea significatum fuisset Edicti præfati publicationem in aliis etiam Pedemontanæ ditionis Civitatibus factam fuisse, adeoque pro veriori rei habenda informatione scriptum fuisset omnibus illius Regionis Episcopis, ut super hoc referrent, & interum defensioni, atque conservationi Ecclesiasticæ libertatis incumberent: Habitâ ex ipsorum responsis notitiâ nedum dictæ publicationis nonnullis in locis sequutæ, sed quod varii, gravesque alii abusus in præjudicium Ecclesiasticæ immunitatis, atque jurisdictionis alicubi irrepserant, ultra particularia remedia juxta casuum exigentiam præscripta, generaliter à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præposita, demandata fuit præfatis Episcopis publicatio contrarii edicti, qua Ecclesiæ jura sarta, & tecta servarentur, & novis, quæ in dies excrescere poterant, præjudiciis obviaretur, quod sanè per nonnullos Pedemontanæ ditionis Episcopos, prout in mandatis habuerant, peractum fuit. Verùm ejusmodi contrariorum edictorum publicationem, scilicet tam illam ab Archiepiscopo Taurinen. factam contra Edictum, sicut præmittitur, emanatum à Delegatis super conservatione, de reunione regestri die 18. Septembris 1697., & renovatum die 17. Decembris 1699., quàm aliam expressè demandatam à memoratâ Congregatione Cardinalium, & editam à tunc existente Episcopo Hypporegiensi, ac à nonnullis aliis Episcopis contra aliud edictum, ut præfertur, publicatum in dicta Civitate Hypporegiensi die 12. mensis Julii 1699. ægreferentes Delegati super conservatione, ac reunione regestri ad instantiam Patrimonialis generalis die 12. Maii anni 1700. novum ediderunt edictum, sive, ut aiunt, Rescriptum typis mandatum, & publicè affixum, in quo declararunt, esse non potuisse mentem ejusdem Archiepiscopi edicta prius ab ipsis promulgata irritare, & quatenus voluisset, id præstare non potuisse; nullum propterea, invalidum, ac irritum ipsius Archiepiscopi edictum declarando, ac insuper præcipiendo in omnibus, & per omnia suorum edictorum observantiam, non obstante illorum irritatione factâ per dictum Archiepiscopum, illum monendo, ne illorum executionem in posterum turbaret, sub pœnâ reductionis suorum bonorum temporalium, eodemque modo irritum declararunt aliud edictum per aliquos ex Episcopis, sicut præmittitur, promulgatum, similiter declarando mentem eorumdem esse non potuisse contrario edicto ipsorum jurisdictiones turbare, & quatenus voluissent, non potuisse id peragere, neque exactionem onerum certorum, ac solvi consuetorum à possidentibus bona in Catastro descripta, atque edictorum super hoc editorum executionem impedire; Ac propterea attentâ notorietate antiquæ possessionis eadem onera exigendi, in eâ conservandum esse Ducale Patrimonium, cum inhibitionibus opportunis, præcipiendo insuper eorumdem laicalium edictorum omnimodam observantiam sub pœnis quoad Laicos etiam corporalibus, & monendo Episcopos, ut abstinerent ab ulteriori perturbatione in concernentibus tam executionem edictorum quam onerum exactionem sub pœna reductionis eorum bonorum temporalium. Non tulit profectò idem Innocentius Prædecessor inultam remanere tam gravem Ecclesiasticæ libertatis, atque Jurisdictionis læsionem, sed approbando Decretum à præfata Congregatione Cardinalium hac in re editum die 8. Junii dicti anni 1700. ejusdem executionem Archiepiscopo Taurinen., aliisque Episcopis injunxit; Tenor autem Decreti est, ut sequitur: *Archiepiscopo Taurinen., qui procedat, prout de Jure tam contra Delegatos, quam Patrimonialem, & Fornerium pro publicatione Edicti emanati sub die 12. Maii, necnon contra omnes, qui executionem eidem Decreto præstiterint: communicetur Episcopis ordo datus Archiepiscopo. & injungatur eisdem, ut in casu publicationis præfati Edicti in eorum Diœcesibus procedant, prout de jure contra Affixores & Publicatores, & quatenus de eisdem non possit constare, procedant in genere, declarando incursos in censuras omnes, qui tale Edictum promulgaverint, vel eidem dederint executionem, & deinde procedant, prout de jure contra omnes, qui præfato edicto in eorum Diœcesibus dederint executionem.* Cumque dictus Archiepiscopus, in executionem mandati sibi injuncti, affigi jussisset Monitorium contra ipsos Delegatos, & Patrimonialem generalem, aliosque inibi expressos, & comprehensos, iisdem assignando terminum quindecim dierum ad comparendum, & dicendum causam quare declarari non deberent incursi in censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus comminatas, propter publicationem præfati Edicti editi die 12. Maii ejusdem anni, nedum per Curiæ laicalis Satellitum Præfectum, vulgò Baroncellum, Monitorium præfatum cum notorio contemptu defixum fuit, sed non expectato lapsu termini in eo assignanti per eosdem Delegatos ad instantiam ipsius Patrimonialis die 3. Augusti dicti anni 1700. editum, & successivè die 5. ejusdem mensis publicatum fuit novum Edictum, in quo præviâ declaratione assertæ notoriæ nullitatis, & injustitiæ Monitorii supradicti, eumdem Archiepiscopum, cum manifesto authoritatis excessu, monere ausi sunt, ut illud revocaret intra terminum duorum mensium, ac ab omni ulteriori processu abstineret sub pœnâ reductionis suorum bonorum temporalium, aliisque (ut erroneè assertum inibi fuit) de Jure, atque usu permissis; inhibendo insuper omnibus in Monitorio comprehensis, ne coram quocumque Judice Ecclesiastico in dicta causa comparerent sub pœnâ mortis naturalis. Ac sub eâdem datâ emanavit, atque typis mandatum & publicè affixum fuit simile Edictum Senatus Taurinen. ad instantiam Procuratoris generalis, declarans nullatenus per edicta dictorum Delegatorum fuisse læsam libertatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam, quinimò evidenter laicalem per Archiepiscopi, & aliorum Episcoporum Edicta fuisse violatam, ac propterea confirmans omnia per eosdem Delegatos, uti ad naturalem, & legitimam

Publicatio ejusdem Edicti in aliis Locis Ditionis Pedemontanæ.

Edicta supradicti contra ea promulgata per nonnullos Episcopos.

Edictum diei 12. Maii anno 1700, quo Ministri irrita declararunt edicta Archiepiscopi, aliorumque præsulum cum aliis ordinationibus.

Decretum S. Congregationis Immunitatis approbatum à fan. me. Innocentio XII., quo mandatum fuit, ut supradicti Prælati procedant contra Ministros, prout de Jure.

Affixio Monitorii facta ex parte Archiepiscopi pro declaratione incursus censurarum, illiusque defixio.

Edictum Ministrorum contra Archiepiscopum pro revocatione Monitorii aliisque provisionibus.

Edictum Senatus Taurinensis declarans per alia Ministrorum Edicta non fuisse læsam libertatem Ecclesiasticam cum monitione; ut revocaretur dictum Monitorium.

(quod

(quod non minus perperam prætensum fuit) defensionem gesta, monendo ipsum Archiepiscopum, ut pariter intra terminum duorum mensium revocaret, & à registris suæ Curiæ aboleret. & expungeret præfatum Monitorium, uti nullum, atque injustum, omnesque actus illud concernentes, ac insuper nullam in eo comprebensis molestiam inferret, nec ulteriùs turbaret jurisdictionem laicalem sub eàdem pœnâ reductionis suorum bonorum temporalium, & respectivè quoad laicos in Monitorio comprehensos, qui coram Tribunali Ecclesiastico comparuissent, mortis naturalis.

Abusus potestatis laicalis commissus à Senatu Niciensi in cognitione causæ exactionis fructuum Ecclesiæ Parochialis Rocasteronis vacantis, ad Cam. Apostol. spectantium cum actis subsecutis.

§. 2. Grave etiam accidit eidem Innocentio Prædecessori non minùs Ecclesiasticæ libertati, quàm suæ, & Sedis Apostolicæ jurisdictioni inflictum vulnus per Senatum Niciensem, assumendo scilicet cognitionem causæ ad instantiam Cajetani Albanelli provisi de Ecclesiâ Parochiali Loci Rocasteronis Glandeven. Diœcesis in Comitatu Nicien. sitâ, pro impedienda exactione fructuum inexactorum dictæ Ecclesiæ ad Cameram Apostolicam pertinentium, super quibus ab eodem Senatu decretum fuit sequestrum cum eorum successivâ relaxatione ad favorem ipsius Cajetani, ac ulterius turbando Jurisdictionem Nunciaturæ Apostolicæ, ad quam juxta facultates eidem à Sede prædictâ tributas ejusmodi cognitio privativè spectabat, sicuti etiam ratione præventionis, intolerabili siquidem ausu, idem Senatus temerè mittens manus in messem alienam, sub prætextu assertæ notoriæ nullitatis sententiæ excommunicationis latæ contra præfatum Cajetanum in Tribunali ejusdem Nunciaturæ, ob recursum ab ipso factum ad Senatum in spretum jurisdictionis ipsius Nunciaturæ, prævià admissione appellationis interpositæ per Procuratorem Fiscalem mensæ Episcopalis Glandevensis, ac per Procuratorem Fiscalem Patrimonialem generalem, inhibuit ipsi Cajetano, ne coram alio Judice, præter Senatum, compareret, sub pœna reductionis bonorum, præcepitque Syndicis Universitatis dicti loci, & cuicumque Personæ, ne auderent eumdem impedire in libero exercitio Parochialis officii, quamvis à Tribunali Nunciaturæ fuisset, ut præfertur, nominatim excommunicatus, ob idque ex Ecclesiæ præcepto vitandus, & à divinorum nedum administratione, sed etiam participatione suspensus, atque submotus. Ac insuper idem Senatus contra Procuratorem Cameræ Apostolicæ, licèt notoriè exemptum, procedere ausus fuit, ipsum citando ad comparendum cum subsequutâ reductione bonorum tam Josephi Aude Advocati Cameræ prædicti, quàm Canonici cognominati Tortini tunc Subcollectoris Apostolici, in odium actuum ab ipsis gesturum, ut proprio muneri satisfacerent. Dum verò opportunæ reparationi per tunc existentem Episcopum Niciensem, in executionem Decreti memoratæ Congregationis Cardinalium opera dabatur, nova emersit attentati species; Nam Ven. Frater Archiepiscupus Ebredunensis, tanquam Metropolitanus ex abrupto, nullàque judiciariâ formâ servatâ, sibique omninò incompetentem authoritatem cognoscendi de Juribus S. Sedis, & de gestis per illius Nuncium, absque dubio Superiorem suum, assumendo, & quod magis intolerabile est, sese supra ipsum extollendo, ad petitionem præfati Cajetani, licèt ante rejectam, & ad quos de jure à tunc existente Episcopo Glandevensi suo Ordinario, apud quem ille prius institerat, remissam temerè declaravit nunquam in Diœcesi Glandeven. spoliorum Jus usu fuisse receptum, eidem Cajetano, aliisque omnibus Ecclesiasticis suæ Metropolitanæ Jurisdictioni subjectis propterea inhibendo, ne dictum Jus spoliorum directe, vel indirectè unquam recognoscerent; præterea nullam esse pronunciavit sententiam excommunicationis contra dictum Cajetanum latam à Tribunali Nunciaturæ, absolutionem eidem ad cautelam tribuendo, licitumque in dicta Provincia recursum ad Senatum in materiâ spoliorum, uti semper usitatum, asseruit.

Declaratio Archiepiscopi Ebredunensis super asser. incompetentia Juris spoliorum favore Cam. Apost. in Diœcesi Glandeven. cum aliis ordinationibus.

Cujus sanè ordinationis, tanquam notoriâ nullitate ob defectum Jurisdictionis in materiâ, de quâ agebatur, infectæ, nec minus Ecclesiasticæ immunitati adversantis, quàm jurium hujus Sanctæ Sedis manifestè læsivæ demandata fuit cassatio, revocatio, & annullatio tunc existentibus tam Nuncio Taurinen., quàm Prolegato Avenionen., prout ambo illam cum omnibus inde secutis cassarunt, revocarunt, & annullarunt; Sed cùm dictus Prolegatus affigi jussisset valvis Ecclesiæ dicti Loci Rocasteronis declarationem desuper ab eo editam, fuit carceribus mancipatus Cursor ad id peragendum transmissus, & in aliis plurium mensium spatio detentus, quousque fugâ sibi consuluit. Similiter nec potuit prædictus Episcopus Nicien. exequi mandata dictæ Congregationis Cardinalium procedendi, prout de Jure, contra Senatum, non repertis ob illius perhorrescentiam Ministris, vel Officialibus, qui eidem parere voluerint, ut ipse eidem Congregationi rescripsit.

Cassatio præmissorum facta per Nuncium Taurinensem, & Prolegatum Avenionensem cum attentatis subsecutis ex parte Secularis Potestatis.

§. 3. Nec minus temerarium extitit, quod ab eodem Niciensi Senatu attentatum fuit occasione prætensionis, quod Subditi ditioni temporali Comitatus Niciensis, Ventimilien. Diœcesis, vigore assertorum privilegiorum, trahi non possent extra temporale dominium ejusdem Comitatus pro cognitione Causarum in prima instantia coram Episcopo peragenda. Ad hanc siquidem prætensionem confovendam, immemor idem Senatus, quod non licet laicali potestati in concernentia causarum spiritualium cognitionem sese ingere, ac multò minus Judici Ecclesiastico circa propriæ Jurisdictionis exercitium legem imponere, loco recurrendi, ut aliàs peractum fuerat, ad Sedem Apostolicam prædictam, ad quam unicè eorundem assertorum privilegiorum declaratio spectabat, publico Edicto die 26. Novembris 1697. edito, vetuit omnibus Subditis, ne pro ullâ causâ comparerent in Tribunali Episcopi Ventimilien. sub pœnâ privationis gratiæ Principis, eumdemque Episcopum monuit, ut intra terminum viginti dierum deputaret Vicarium in parte suæ Diœcesis subditâ in temporalibus ditioni Niciensi, cum facultate decidendi omnes causas, tam contentiosas, quàm gratiosas, sub pœnâ reductionis Bonorum à Mensa Episcopali possessorum, quorum fruitione deinde dictus Episcopus ob non factam petitam deputationem fuit per abusum potestatis laicalis violenter privatus: Præterea eodem anno 1697. idem Senatus Niciensis mandavit tunc existenti Vicario foraneo Loci Sospelli, ut cognosceret omnes causas, & illas, pro quibus ei defecisset authoritas, concessis testimonialibus, ad tunc pariter existentem Nuncium Taurinensem remitteret; Quocirca d. Episcopus, postquam spatio trium annorum plures, & sanè ferventissimas instantias, quamvis inutiliter, fecerat pro reintegratione suæ Mensæ, sui tandem muneris partes esse censuit, parendo etiam mandatis memoratæ Congregationis Cardinalium, quosdam Ministros laicos censuris innodatos declarare; ipse verò Senatus Niciensis in eam prorupit audaciam, ut ad aram Domini non quidem erigendam, sustinendamque, quod adhuc severâ, ingentique adeò ultione fuisse à Deo punitum in sacris paginis legimus, sed ad illam deturbandam, prosternendamque sacrilegas manus extollere non erubuerit, ac inaudito forsan hactenus ausu, sanctissima Ecclesiæ institu-

Edictum Senatus Niciensis promulg. tum die 26. Novembris 1697., quo Subditi temporalis Ditionis Comitatus Niciensis prohibentur non obstan. asser. privilegiis comparere in Curia Episcopali Ventimiliensi cum aliis attentatis subsecutis.

Declaratio incursus censurarum facta per Episcopum Ventimilien. contra quosdam Ministros laicos.

instituti, atque præcepta intervertere tentaverit: Cùm enim non minus providè, quam salubriter Ecclesia jubeat Excommunicatos, velut igne, & aqua interdictos, & tanquam putrida membra Canonicæ severitatis mucrone abscissa, ne totum corpus inficiant, ab omnibus Christifidelibus esse vitandos, ipse Senatus publico, typisque tradito Edicto laicali jurisdictioni Subditis, mortis naturalis pœnâ contravenientibus impositâ, præcepit, ut cum illis commercium haberent. At cum pariter Ecclesiæ præcepto statutum sit, ut censuris irretiti a communione Fidelium, ac divinorum participatione arceantur, peculiari etiam impositâ pœnâ iis, qui illos ad spirituale consortium admitterent, Senatus itidem præfatus, quem hac re obsequendi potiùs manebat necessitas, quam authoritas imperandi, solemniter edixit, atque omnes Ecclesiasticos monuit, ut eosdem Excommunicatos ad communionem in divinis reciperent, & Sacramentorum participes redderent, cum comminatione gravium pœnarum in casu contraventionis. Licet autem Edictum hujusmodi in hac dumtaxat posteriori parte, seu clausula Ecclesiasticos, ut præfertur, tangente, ex speciali jussu supradicti Victorii Amedei Ducis revocatum fuerit, nihilominus cum in aliis omnibus ejus partibus expresse præservatum, adeòque confirmatum fuerit, nova potius per insufficientem, ac imperfectam ejusmodi revocationem Ecclesiæ læsio illata sunt, quam prior reparata.

Alterum Edictum Senatus Niciensis, quo mandatum fuit, ut omnes cum Excommunicatis conversarentur, & Ecclesiastici eos in divinis admitterent.

§. 4. Hæc sanè omnia, quæ dum in humanis ageret memoratus Innocentius Prædecessor, contigerunt, ac Nobis, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, Congregationibus, in quibus de rebus hisce actum fuit, pluries interfuimus, apprimè innotuerant, una cum aliis præsentium temporum facilè prævisis calamitatibus, mentis nostræ oculis obversata effecerunt, ut Nos ad Supremi Apostolatus apicem, non minus inviti, quam immerentes vocati, totà animi contentione gravissimum hoc onus subire detrectaverimus; Verum quia obsequi tandem debuimus divinæ vocis imperio, primas profectò pastoralis solicitudinis nostræ partes esse duximus lapidem omnem movere, ut Ecclesiasticæ libertatis Violatores ad cor redirent, & recogitantes flagella, quibus divina ultio ejusmodi criminum reos percutere consuevit, debitam Ecclesiæ satisfactionem exhiberent; Dum hæc tamen, omnibus adhibitis Apostolicæ longanimitatis, & paternæ benevolentiæ mediis agebamus, non sine maximo animi nostri mœrore accepimus, à præfato Senatu Niciensi, mala malis accumulando, per suum Decretum die 19. Januarii 1701. editum, admissam fuisse appellationem pro parte Procuratoris Fiscalis generalis Ducalis interpositam à Decretis Curiæ Legationis Avenionen., & Tribunalis Nunciaturæ Taurinensis super circumscriptione, & cassatione sententiæ irregularis, ac totaliter incompetentis latæ per Curiam Archiepiscopalem Ebreduuensem die 7. Maii 1700. in causâ superius relatâ dicti Cajetani Albanelli; Quo sanè Decreto typis impresso dictus Senatus eò temeritatis processit, ut declarationes tam Legationis, quàm Nunciaturæ præfatarum, tanquam nullas, & abusivas pronunciare, atque damnare non erubuerit. Novis hisce injuriis lacessiti patienter adhuc sustinuimus; Quinimò cum post elapsos quamplures terminos à Nobis assignatos ad præstandas necessarias, & frustra diù expectatas reparationes, Nobis exhibita fuisset instantia pro parte tunc existentis pro eodem Victorio Amedeo Duce apud Nos, & Sedem prædictam Residentis, ut aliquem ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deputaremus, cum

Zelus fa. me. Clementis XI. pro emendatione supradictorum abusuum.

Decretum supradicti Senatus diei 19. Januarii 1701 pro admissione appellationis à Decretis Prolegati Avenion., & Nuncii Taurinen.

qui de his rebus agere posset, quamvis omnia jam diù in dicta Congregatione Cardinalium maturè discussa, & Nobis quoque plerumque intervenientibus, & suffragantibus, supra relatæ resolutiones captæ, & partim etiam executioni demandatæ fuissent; eodem Innocentio Prædecessore nedum approbante, sed jubente; Adhuc tamen, ut verè possemus dicere, quid ultra potui facere, & non feci? Dilecto Filio Nostro Sperello Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam ejusdem S. R. E. Presbytero Cardinali Sperello nuncupato commisimus, ut ea, quæ per dictum Residentem, ejusque Defensores deducerentur, audiret, & Nobis referret. Verùm post aliquos inter eosdem Sperellum Cardinalem, & Residentem hac in re habitos congressus contigit, ut dictus Residens re infectà ab hac Urbe discesserit. Nova interim in dies in præfati Victorii Amedei Ducis ditionibus Ecclesiæ vulnera infligi acerbiori semper doloris sensu intelleximus; Ortà scilicet jampridem, nempe anno 1698. controversia inter Mensam, & Curiam Episcopalem Augustanam Provinciæ Tharantasien. ex una, ac Canonicos Regulares Sancti Ægidii Loci de Vertesio ex altera partibus, super Jure conferendi nonnullas Parochales Ecclesias, introductoque Judicio in Tribunali Nunciaturæ supradictæ, utrâque Parte consentiente, ac jura sua in eodem deducente, secuta vacatione duarum ex dictis Ecclesiis, Procurator Fiscalis dictæ Curiæ Episcopalis Augustanæ causam deferre studuit ad Sabaudiæ Senatum, eidem exponendo, quod licèt Episcopus reperiretur in possessione dictas Ecclesias conferendi, fuerint tamen eidem per præfatos Canonicos Regulares illatæ molestiæ, cum præsentatione citationis cum inhibitione, ejusque executione, & quia per Tribunal Nunciaturæ dictis Canonicis Regularibus decreta fuerat manutentio, dictus Promotor Fiscalis ad eumdem Senatum appellaverat, à quo citationem nedum contra ipsos, sed etiam contra Judicem Ecclesiasticum obtinuit; Ac tandem comparere coactis eisdem Canonicis Regularibus coram dicto Senatu, prodiit Sententia, per quam revocata fuit præcedens, tanquam (ut malè prætensum fuit) nulliter, & abusivè per Tribunal Nunciaturæ lata, simulque omnibus Ecclesiasticis, & aliis prohibitum fuit sub pœnâ nullitatis, ac scutorum mille auri, aliisque, ne ad dictum Tribunal causas deferrent; Et hæc quidem sententia in Civitate Augustana ad sonum tubæ publicata fuit die 10. Maii anni 1701. Gravia profectò fuerunt hæc, & mucrone Canonicæ severitatis resecanda: Unde contra ea clamare non cessavimus, ita Domino Nos per Prophetam admonente, ac Apostolici muneris debito exigente, ne veluti canes muti non valentes latrare, ac lupos gregem Dominicum devastantes arcere negligentes corriperemur, & spiritualis interitus ovium Nobis à Domino commissarum rei evaderemus. Verùm præfati Senatus, aliique laicæ Jurisdictionis Ministri, atque Officiales, veluti aspides surdi, & aures suas obturantes, ne vocem venefici incantantis sapienter audirent, adhuc in sua malitià perseverantes, & obdurati, nec paternis exhortationibus nostris, nec minis flecti potuerunt, ut animarum suarum saluti consulerent, & Ecclesiæ, quàm toties, & tam graviter læserant, satisfacerent; Quin potius hæc inter novum aliæ Ecclesiasticæ libertati, & Sedis Apostolicæ authoritati vulnus inflictum fuit, dum ex abrupto, quàcunque ejusdem Sedis reverentià postpositâ, Dilectus Filius Alexander Codebo jampridem Auditor Nunciaturæ præfatæ, tuncque illam in Civitate Taurinensi nomine nostro administrans, ab omnibus ipsius Victorii Ame-

Commissio data cla. me. Card. Sperello, ut in præmissis ageret cum Ministro Ducis Sabaudiæ

Appellatio interposita per Promotorem Fiscalem Curiæ Episcopalis Augustanæ à Decreto Tribunalis Nunciaturæ ad Senatum Sabaudiæ in causa Mensæ Episcopalis, & quosdam Regulares.

Sententia dicti Senatus revocatoria Judicati Nunciaturæ cum prohibitione amplius deferendi causam ad dictum Tribunal.

Dimissio Auditoris Nunciaturæ è Civitate Taurini.

dei Ducis eo tempore à dicta Civitate absentis, dominiis, in manifestum tam Clericalis Ordinis, quàm Muneris, quod de mandato nostro exercebat, contemptum dimissus fuit, assignato eidem brevi duorum dierum termino pro discessu à Civitate præfatâ; & quatuor ab universâ dicti Victorii Amedei Ducis ditione, ne quidem illi permissâ facultate Nos de hoc sibi injuncto discedendi præcepto per Cursorem citatis equis transmittendum certiores reddendi, nostrumque desuper responsum expectandi, itant in locum Tilliolarum nuncupatum, huic Sanctæ Sedi etiam in temporalibus subjectum se recipere coactus fuerit.

Diligentiæ adhibitæ, ut præfati Senatus, & Ministri Laici Ecclesiæ satisfacerent: & Breve à san. me. Clemente XI Duci Sabaudiæ conscriptum pro consequenda emendatione præmissorum quod tamen effectu caruit

§. 5. His omnibus maturâ deliberatione perpensis, & implorato prius divino præsidio, die 7. Februarii 1702. super præmissis omnibus dictæ Congregationis Cardinalium, qui rem totam diligenter, ac maturè coram Nobis discusserunt, vota exquisivimus, iisque auditis, novum aliud paternæ nostræ longanimitatis experimentum facere decrevimus; ac proinde nostras in formâ Brevis expeditas literas supradicto Victorio Amedeo Duci conscripsimus, in quibus acerbissimum cordis nostri dolorem ob ea, quæ ab illius Magistratibus adversùs Ecclesiasticam libertatem, Dei ordinatione, & canonicis sanctionibus constitutam, debitamque huic Sanctæ Sedi observantiam attentata fuerunt, fusè explicavimus, eumque propterea admonuimus, rogavimus, atque obsecravimus, ut per egregiam, & ad magna quæque, ac præclara propensam, quam sortitus fuerat, animi indolem, per uberem erga ipsum, ejusque Domum divinæ beneficentiæ fontem, per veterem denique, & constantem nostram in ipsum voluntatem, auferret tandem malum de domo Israel, omnique morâ postpositâ, quæ injustè acta fuerant, celeri, & magnanimâ retractatione revocaret, Ecclesiæ pristinam dignitatem, & læsa Jura restitueret, Nosque ipsos à tam gravi, qua angebamur, solicitudine liberaret. Neque enim alias tot, tantaque mala, quibus Ecclesiæ authoritas lædebatur, sacrorum Canonum norma contemnebatur, & ipsa Beati Petri Sedes injuria afficiebatur, traditæque à Domino claves impetebantur, diutius, absque animæ nostræ periculo, divinæque indignationis incursu dissimulare valebamus. Porrò has ipsas literas tunc in humanis agenti bo. me. Carolo, dum vixit, S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato, quem eidem Victorio Amedeo Duci ob præclaras, & nunquam satis laudatas ejus animi dotes summoperè acceptum esse noveramus, consignavimus, ut illas ipsi Victorio Amedeo Duci, quàm celeriùs fieri poterat, transmitti, simulque rem totam ad ipsum sincerè deferri curaret, non dubitantes, quin ea diligenter perspectâ, ex ipsâ, qua præstat, animi magnitudine omnia perperam gesta protinus emendaret; Verùm non modò conceptâ hac spe frustrari Nos vidimus, sed alia, & quidem non minus gravia præfatæ Sedis jurisdictioni, & libertati Ecclesiasticæ in illis partibus præjudicia in dies inferri percepimus.

Edictum supradicti Ducis publicatum die 3. Maii anni 1703. super executione, ac interpretatione alterius lati an. 1563. Ecclesiasticæ libertatis læsivi cum certis provisionibus.

§. 6. Etenim die tertiâ Maii 1702. nomine ipsius Victorii Amedei Ducis publicatum fuit Edictum in executionem, ac interpretationem, sive ampliationem, ut in eo asserebatur, alterius Edicti ab ejus Tritavo lati anno 1563., cujus tamen longæva abeò inobservantia satis illud viribus carere monstraverat; in quo quidem numero Edicto plura continebantur circa successionem Personarum, & Communitatum Regularium & circa dotes Monialium, Ecclesiasticæ jurisdictionis usurpationem manifestè præseferentia, ejusdemque libertatis summoperè læsiva: declarando scilicet omnes Religiosos utriusque sexus cujusvis Ordinis in Regionibus ultramontanis ipsius Victorii Amedei Ducis temporali dominio subjectis degentes, etiam Societatis JESU, atque Ordinis Militaris S. Joannis Hierosolymitani, post emissam professionem sive expressam, sive tacitam, per vota solemnia, vel simplicia, civiliter mortuos, & incapaces testandi, ac de propriis bonis disponendi, tam inter vivos, quàm per ultimam voluntatem, ac generaliter quoque incapaces omnium effectuum, ac actuum civilium, & ullas recipiendi, aut colligendi successiones tam præteritas, quàm futuras; sive ex testamento, sive ab intestato, easdem propterea deferendo proximioribus Consanguineis Jure ordinario successivo; quodque per professionem votorum solemnium, vel simplicium expressam, aut tacitam, purificatæ censerentur omnes substitutiones, perinde ac si Religiosi præfati naturaliter defuncti fuissent, relictâ solùm ipsis facultate recipiendi annuam pensionem vitalitiam convenientem, titulo sumptus, & alimentorum, sicut Senatus æquum judicasset; Ac insuper earundem successionum incapaces declarando dictum Ordinem, & Religionem Sancti Joannis Hierosolymitani, & omnes alios Ordines, & Religiosas Communitates, Societates, Conventus Ecclesiasticos, Regulares, & Seculares, & Militares, sicut etiam Collegia Cathedralium, Collegiatarum, & alias omnes Societates Ecclesiasticas, Regulares, & Seculares per dispositiones titulo universali, per testamentum, codicillos, aut donationem causâ mortis, & etiam per donationem inter vivos, & titulo particolaris legati, præter unam sextam partem suppellectilium dictorum Donantium, aut Testatorum, etiam ex causa ingressus in dictas Religiones, Monasteria, Societates, & Conventus, exceptis Hospitalibus, & Ordine Militari Sanctorum Mauritii, & Lazari. Præterea in eodem Edicto additum fuit, quod Religiosi utriusque sexus, qui per sex annos habitum regularem cujuscumque Ordinis detulissent, numerando sexennium à die suscepti habitus regularis hujusmodi quoad eos, qui illum post expletum decimum sextum suæ ætatis annum susceperunt: quoad alios verò qui illum ante dictam ætatem susceperunt, à fine dicti decimi sexti anni, etiamsi nullum fecissent votum, vel tantùm vota simplicia, censerentur mortui civiliter, & privati omni jure civili, tam pro casibus præteritis, quàm futuris, ipsos quoque privatos declarando facultate possidendi propria sua bona, quovis tandem prætextu deposuissent, vel deponerent habitum regularem in futurum, quibus tamen adjudicari posset à Senatu aliqua provisio alimentaris de bonis Parentum, vel Religionis, à quà egressi fuissent, prout dictus Senatus æquum judicasset, facultatem reclamandi ad sexennium, ut supra, computandum, citatis interesse habentibus restringendo: ita quod, non obtentâ ultimis duobus annis declaratione nullitatis, reclamationes amplius non attenderentur; Circa verò receptiones Religiosorum utriusque pariter sexus, in eodem edicto dispositum, & declaratum fuit, quod Domus, Conventus, Societates, aut Monasteria, cùm reciperent aliquos Religiosos, nihil possent acceptare quovis prætextu sumptuum, ingressus in Religionem, novitiatus, suppellectilium, vestium, fundationum, & aliorum, nisi mille florenos illarum partium; liberum tamen esset dictis Religiosis sibi reservare ex eorum bonis pensionem quinquaginta florenorum similium, quæ pensio extendi posset ad summam ducentorum florenorum, ratione studiorum tantùm, & hoc per decennium à die professionis; Et quoad Religiosas, & Moniales, Monasteria, in quæ ingressæ fuissent, acceptare nihil possent

quovis

quovis prætextu sumptuum, ingressus in Religionem, novitiatus, dotis, supellectilium, vestium, fundationum, aut aliorum, nisi summam pro qualitate locorum in præfato edicto taxatam, impositâ contravenientibus certâ pœnâ pauperibus applicandâ, ex bonis temporalibus Monasteriorum, & Regularium Communitatum sumendâ. Postremò in eodem edicto sancitum fuit, quod hæc omnia effectum haberent retroactivum quoad successiones, aliasque res delatas præfatis Communitatibus, quæ, ut præfertur, incapaces declaratæ fuerant quidquam consequendi, quod illis fuisset delatum per actus ultimæ voluntatis, exceptis tamen rebus, quæ eisdem Communitatibus per sententiam jam fuissent adjudicatæ, & hoc quidem edictum verificatum, atque, ut dicitur, per Senatum Sabaudiæ interinatum fuit die 17. Aprilis 1703. inhærendo præcepto desuper in ejus calce specialiter inserto, licèt quoad clausulam retroactivam, & bona à Communitatibus supradictis pacificè possessa, fuerit ab eodem Senatu modificatum. Porrò ambigi nequit, quin omnia in illo disposita manifestam Ecclesiasticæ potestatis, & authoritatis usurpationem, ejusdemque libertatis violationem præseferant, nullatenus tolerabilem. Quamvis verò incertus ad Nos pervenerit rumor suspensam subinde fuisse præfati edicti executionem, nihilominus, præterquamquod nullum hactenus suspensionis hujusmodi certum accepimus documentum, nemo non intelligit solam suspensionem minimè sufficientem fuisse ad prævissam gravissimam læsionem tollendam.

Exponitur publicatio.

Monitorii S. R. E. Cardinalis Camerarii, quo subditis Montafiæ, Cisternæ, & Cortansæ injuncta fuit recognitio privativa Sedis Apostol. in supremam Dominam.

§. 7. Præterea cùm ad retundendas graves, & frequentes molestias, quas Ducales Ministri subditis, & feudatariis hujus Sanctæ Sedis Locorum Montafiæ, Cisternæ, & Cortansæ non sine manifesto directi, & supremi dominii ad Nos, & ad eandem Sedem in prædictis locis unicè, & privativè spectantis, pridem intulerant, nuvasque, quas illis inferre præfati Ministri minabantur, instante Dilecto Filio Commissario Generali Cameræ Nostræ Apostolicæ, per Dilectum Filium Nostrum Joannem Baptistam S. R. E. Cardinalem Spinulam nuncupatum, ejusdem S. R. E. Camerarium, die 8. Augusti 1702. expeditum atque transmissum, & eorumdem feudorum Syndicis præsentatum, necnon Feudatariis eo, quo licuit, modo intimatum fuisset monitorium; quo districtè prohibebatur, ne alium Supremum Dominum, præter Sedem Apostolicam, & Romanam Ecclesiam recognoscere auderent, fuit ad similem Patrimonialis Ducalis requisitionem mense Septembris 1705. per Cameram, quam vocant Computorum aliud publicatum, & respectivè intimatum Edictum, seu Decretum, quo, prævia declaratione nullitatis, & invaliditatis ejusdem monitorii, tam ipsis Feudatariis, qui extenùs Sedem, ejusque supremam authoritatem constanter recognoverant, ipsis etiam Sabaudiæ Ducibus id approbantibus, quàm Syndicis Universitatum, atque Vassallis sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm ipsius Victorii Amedei Ducis authoritatem recognoscerent; Ad hujus verò Edicti publicationem præfatarum Universitatum Syndicos vi, metuque Ducales Ministri compellere tentarunt, omnibusque renuentibus, nonnulli in Civitate Astensi deprehensi, carceribus mancipati, alij verò, qui ad illam accedere recusarunt, militaribus copiis à dictis feudis violenter extracti, similiter detenti fuerunt, morte etiam sclopo illata alteri ex ipsis, qui fuga sibi consulere studuerat.

Edictum Cameræ Computorum Ducis Sabaudiæ super declaratione asser. nullitatis dicti monitorii ac recognitione in supremum Dominum ad favorem d. Ducis facienda.

Violentiæ illatæ Syndicis suprad. locorum.

Edictum Senatus Taurinen. diei 2. Decembris 1701., quo Episcopus Aquensis monebatur, ne extra ditionem temporalem dicti Ducis evocaret Parochum Loci Mombaldoni à divinis suspensum.

§. 8. Nec minor apparuit alia Senatus Taurinensis audacia; cùm enim Venerabilis Frater Episcopus Aquensis a divinis suspendisset Parochum Loci Mombaldoni, ejus Diœcesi subjecti, quamvis siti in ditione temporali ejusdem Victorii Amedei Ducis, pro coercenda illius inobedientiâ, ex quo comparere contumaciter recusaverat, licèt pluries vocatus ad se expurgandum de gravibus delictis, de quibus fuerat delatus, & signanter, quod in manifestum, ac detestabilem contemptum Clavium, ad Divinorum participationem admisisset Comites Franciscum, Dominicum; & Michaelem suos Fratres, per publicarum schedularum affixionem, sequutam die quinta Februarii 1701, tanquam excommunicatione irretitos denunciatos, ipsisque præsentibus, & assistentibus celebrasset, habito ad memoratum Senatum recursu per Procuratorem Fiscalem laicalem, promulgatum fuit edictum ab eodem Senatu die secunda Decembris 1701., quo præfatum Episcopum monuit, sub pœnâ reductionis bonorum temporalium, ne ipsum Parochum extra ditionem Ducalem evocaret, sed in illa Vicarium deputaret, eidem Parocho inhibendo, ne alibi compareret, sub simili pœnâ reductionis bonorum temporalium, super cujus Edicti affixione in Palatio Prætorio sequutâ, sumptis contra ipsum Parochum per Curiam Episcopalem informationibus, eoque in contumacia perseverante, atque in Divinis ministrante, necnon in Parochialis officii exercitio, se se immiscente, die 52. dicti mensis Decembris idem Parochus declaratus fuit irregularis, ac subinde in executionem mandatorum dictæ Congregationis Cardinalium, die 54. ejusdem mensis Decembris expeditorum ad compescendam ejus proterviam, & consulendum spirituali bono animarum ipsi commissarum, die 24. Januarii subsequentis tam ipsius Parochialis, quàm aliarum ruralium Ecclesiarum valvis affixum fuit edictum, quo ipse omnibus nunciabatur à Divinis suspensus, & irregularis, ac ad omnem Ecclesiasticam functionem peragendam inhabilis, interdictâ ei Sacramentorum administratione, ac respectivè receptione; Quâ tamen suspensionis, & irregularitatis publicâ denunciatione contemptâ, præfatus Parochus celebrare continuavit, omnemque lapidem apud dictum Senatum movit, ut impediretur Sacerdoti, supplendis ejus vicibus deputato, Parochialis muneris exercitium; Quocirca novum ab eodem Senatu expeditum fuit Edictum die 27. Aprilis 1702. ad similem instantiam Procuratoris Fiscalis, quo Episcopus, sub pœna reductionis bonorum temporalium, iterum monebatur, ut revocaret provisiones contra dictum Parochum captas, & Vicarium in ditione Ducali pro exercenda jurisdictione deputaret, eidemque Parocho prohibebatur, ne alibi personaliter, vel per Procuratorem compareret. Unde dictus Parochus, edicti hujusmodi authoritate fretus, magis in dies contumax, & ordinariæ, ac delegatæ authoritatis contemptor evasit, dum animo prorsus obdurato, iterum suspensus, & irregularis declaratus, respondere, & comparere detrectavit.

Declaratio irregularitatis dicti Parochi cum affixione edicti super illius suspensu à Divinis, & irregularitate.

Edictum alterum d. Senatus die 27. Aprilis 1702. quo Episcopo demandatum fuit ut revocaret provisiones editas contra dictum Parochum.

§. 9. Ad hæc idem Senatus Taurinensis in aliam prorupit temeritatem; nam die 10. Octobris 1705. ad instantiam Procuratoris Generalis Ducalis jurisdictionis, per decretum typis impressum inhibuit omnibus Fratribus Familiæ, seu Conventus Ordinis Minorum Sancti Francisci, Conventualium nuncupatorum, ne executionem darent cuidam sententiæ de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ die 15. Julii 1702. contra Carolum Augustinum Mallettum Fratrem expressè professum dicti Ordinis, latæ, qua

Decretum ejusdem Senatus diei 10. Octobris 1702. prohibens executionem sententiæ excommunicationis latæ contra Carolum Augustinum Mallettum Ordinis Minorum Conventualium.

ipse

ipse declaratus fuerat excommunicatus, omnibusque gradibus, & officiis sui Ordinis privatus, ob damnabilem recursum habitum ad laicalem potestatem, ad effectum impediendi accessum Custodum Conventuum ejusdem Ordinis in ditione ipsius Victorii Amedei Ducis existentium, ad Provinciale Capitulum, quod in Civitate Alexandrinà Provinciæ Mediolanen. celebrari debebat, mandatum ab eadem laicali potestate impetrando, quo illis sub pœnà Ducalis indignationis præcipiebatur, ne ab eadem ditione recederent, illudque Custodibus ipsis intimando, qui omnes ei paruerunt; Dictam porrò sententiam, quamvis Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum, ac præcipuè Literarum quotannis in die Cœnæ Domini legi solitarum dispositioni conformem, adhuc tamen memoratus Procurator Generalis Ducalis jurisdictionis, in recursu ad dictum Senatum habito, evidenter, & intolerabiliter injustam asserere non erubuit, ipseque Senatus, ejusdem instantiæ annuendo, præfatæ sententiæ publicationem, & executionem, ac ne quidquam in præjudicium dicti Caroli Augustini innovaretur, quousque habitus fuisset recursus, ad quem de jure competeret, sub eadem Ducalis indignationis pœnà districtè prohibuit; Unde idem Carolus Augustinus, præmissorum calore fretus, spreta excommunicatione, qua per dictam sententiam fuerat innodatus, in Divinis ministrare ausus fuit, & ob id irregularis evasit.

Ordinatio Senatus Niciensis, ne Episcopus Antonino Arnaud Officiali Archiepiscopi Ebredunensis inhiberet exercitium Vicariatus Loci Barcinonettæ in propria Civitate.

§. 10. Inter hæc ad Nostrum pervenit auditum, aliud à Senatu Niciensi Ecclesiasticæ auctoritati illatum præjudicium; cum enim supradictus Episcopus Niciensis auctoritate prius ordinarià, & deinde sibi delegatà a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhibuisset cuidam Antonino Arnaud Fratri expressè professo Ordinis Prædicatorum, Officiali deputato ab Archiepiscopo Ebredunensi, pro exercenda jurisdictione Metropolitica prius in loco nuncupato Barcinona, seu Barcinonetta, in ejus Diœcesi sito, & in temporalibus subdito Gubernio Niciensi, exerceri consueta, ac deinde translato illius exercitio in ipsam Civitatem Niciensem, ne in eam se se ingereret, cum id manifestè tenderet in turbationem, atque imminutionem ordinariæ jurisdictionis ipsius Episcopi, & Sacrorum Canonum sanctioni adversaretur, ut eadem Congregatio declaravit, habito recursu per eumdem Antoninum ad Senatum prædictum, ipse die 14. Decembris 1701. monuit præfatum Niciensem Episcopum, ne sui officii exercitium ipsi Antonino impediret, sub prætextu publici populorum beneficii, cùm comminatione pœnæ reductionis ejus bonorum temporalium, eamdemque monitionem, & inhibitionem renovavit die 26. Januarii 1702. ad instantiam Procuratoris Fiscalis Laicalis, etiam post acceptam notitiam decreti præfatæ Congregationis, officii hujusmodi exercitium improbantis, additâ ulterius sub eadem pœnà, necnon Ducalis indignationis, prohibitione cuilibet Personæ, etiam Ecclesiasticæ, ullam citationem exequendi, vel intimandi sententiam, aut ordinationem cujuscumque Tribunalis extra Statum siti, prout de facto impedita fuit intimatio memorati Decreti, cum citatione per Episcopum præfatum transmissà, malè scilicet prius habito, & postea etiam detento quodam Clerico, pro eàdem præsentandà, adhibito.

Deploratur in his omnibus violatio libertatis Ecclesiasticæ.

§. 11. Cùm autem præmissa omnia, nimium sanè per Nos hucusque tolerata, libertatem, immunitatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam manifestè læserint, & violaverint, ac lædant, & violent, nec non Nostris, ac Sedis Apostolicæ juribus, atque authoritati maximum, & gravissimum intulerint, atque adhuc inferant; quinimò in ipsorum Senatuum, Magistratuum, Judicum, Officialium, aliorumque tam Mandantium, quàm Consulentium, Exequentium, illisque favorem, & auxilium quoquo modo Præstantium, aut Approbantium, & cum possint, non Impedientium, nec Corrigentium perniciem, ac præterea in scandalum plurimorum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerint, & deplorandis malis involvere pergant; Cumque adhuc Senatus, Magistratus, Judices, Officiales, aliique prædicti, eisque adhærentes, & ab ipsis gesta approbantes post plures, ac toties repetitas nostras paternas monitiones à pluribus annis factas & diligentias, atque instantias adhibitas pro gestorum hujusmodi retractatione ab eis obtinendâ, adhuc id minimè præstiterint, nec Ministro Apostolico, laicali authoritate à Ditione memorati Victorii Amedei Ducis, sicut præmittitur, expulso, adhuc fuerint revocata, ac sublata impedimenta, ad hoc ut possit ad suam residentiam suique muneris exercitium liberè redire. Hinc est quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum Assertores in Terris à Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, ac proindè tam graves sæcularis potestatis abusus diutiùs dissimulare non possumus, libertatem, immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, necnon animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, necnon Senatuum, Magistratuum, Judicum, Officialium, aliorumque præfatorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certà scientià, ac maturà deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfata omnia, & singula Decreta, Ordinationes, Mandata, & Edicta, ac alia quælibet à Senatibus, Magistratibus, Judicibus, & Officialibus supradictis, aliisque quibusvis Personis, etiam specificà, & individuà mentione dignis, in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque authoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi, debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientià, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, re-

Declaratio nullitatis omnium, & singulorum præmissorum.

Revocatio, & reprobatio.

probatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Decretum firmitatis censurarum, & obligationis reponendi in pristinum omnia præmissa, cum reservatione aliarum pœnarum.

§. 12. Cæterum cum notorii, & explorati Juris sit eos omnes, qui Decreta, Ordinationes, Mandata, & Edicta prædicta ediderunt, promulgarunt, aut quoquo modo pro iis institerunt, vel illis usi fuerunt, eaque executioni demandarunt, ac alia præmissa, vel eorum aliqua perpetrarunt, necnon illorum Fautores, Consultores, Mandantes, & Adhærentes, atque in eorum sequelam, & executionem gesta approbantes, Censuras Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis inflictas, necnon feudorum, si quæ eis à Romanâ, vel aliis Ecclesiis concessa fuerunt, privationis, ac omnium, & quorumcumque privilegiorum, gratiarum, ac indultorum sibi a Nobis, seu Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet forsan concessorum amissionis pœnas, eo ipso, incurrisse, nec à censuris hujusmodi à quoquam, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras eò ipso, quò convaluerint) absolvi, & liberari posse, ac insuper inhabiles, & incapaces esse, qui absolutionis, & liberationis beneficium consequantur, donec supradicta Decreta, Ordinationes, Mandata, Edicta, omniaque in eorum executionem, gesta, atque secuta, & quomodolibet attentata publicè retractaverint, revocaverint, cassaverint, & aboleverint, eaque novis Edictis, Ordinationibus, Mandatis, atque Decretis è medio sustulerint, ac omnia in pristinum statum plenariè, & cum effectu reintegraverint, dictoque nostro, & Sedis prædictæ Administro liberum regressum ad suam residentiam cum plenario sui Officii exercitio respectivè permiserint, vel alias debitam, & condigna Ecclesiæ, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi satisfactionem in præmissis præstiterint: idcircò illos omnes etiam specialissimâ mentione dignos, necnon illorum Successores in officiis, à retractatione, revocatione, cassatione, & abolitione Decretorum, Ordinationum, Mandatorum, Edictorum, aliorumque præmissorum per seipsos faciendâ, vel aliàs debitâ, & condigna Ecclesiæ, ac Nobis, & dictæ Sedi satisfactione realiter, & cum effectu in eisdem præmissis exhibendâ, præsentium literarum, seu alio quocumque prætextu minimè liberos, & exemptos, sed semper ad hæc obligatos fore, & esse, ut absolutionis beneficium obtinere valeant, earumdem tenore præsentium decernimus, & pariter declaramus; Facultatem insuper quandocumque procedendi ad alia canonica, & severiora remedia, quatenus præfati Ecclesiasticæ libertatis, & Jurisdictionis Apostolicæ violatores in sua contumaciâ persistenter, censuras, & pœnas Ecclesiasticas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Sedi expresè reservantes.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritanti.

§. 13. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni, illis non consenserint, sed ad eà vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quomodolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac cogitato & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet, quàcumque præeminentiâ, & potestate fungenter, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis prædictis, aliisque quibuslibet Personis, etiam quàcumque Ecclesiastica, vel mundanâ Dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habendâ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ, observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium vim habeat personalis intimationis.

§. 15. Cùm autem eædem præsentes literæ in locis Ditionis prædicti Victorii Amedei Ducis subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenus experientia compertum est, & Nobis notoriè constat, prout tenore præsentium declaramus, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis

in

in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. mensis Maii Anno MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Fides habenda Transumptis.

Die 17. Maii anno 1707.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo die prima mensis Augusti Indictione 15. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno septimo, supradicta Litera Apostolica affixæ, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilica Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolica, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Benedictum Baldi Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vasellius Mag. Curs.

XXX.

INDULGENTIA PLENARIA

Perpetua pro visitantibus Ecclesias tam Fratrum, quàm Monialium tertii Ordinis S. Francisci in Festis diebus S. Ludovici Regis, & S. Elisabethæ Reginæ Hungariæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cœlestium munerum Thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cùm id ad augendam in Terris Sanctorum in Cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & fovendam erga illos fidelium devotionem, & ad Animarum salutem speramus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque Dilecti Filii Bonaventuræ Guglieri Ministri Generalis Tertii Ordinis S. Francisci nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium ejusdem Ordinis hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubique locorum existentibus in Sancti Ludovici Regis, ac Sanctæ Elisabethæ Reginæ Hungariæ festis diebus, à primis vesperis usque ad occasum Solis Festorum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, seu Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis obsignatis, ubique eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Maii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Oliverius.

XXXI.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Concordiæ in Sedis Apostolicæ, & S. R. E. præjudicium initæ super hybernis stationibus, quas Milites Germani in Ducatu Parmæ, & Placentiæ locarunt: firmis remanentibus Ecclesiasticis censuris eidem Sedi reservatis, per eos quovis modo incursis, qui tam eâ occasione loca Ducatus prædicti invaserunt, & perturbarunt, quàm opperrimè onerata, & gravamina bonis personarum Ecclesiasticarum ejusdem Ducatus intulerunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponit irruptiones militum Nationis Germanicæ in loca Ducatus Parmæ, & Placentiæ, ac declarationem inibi figendi stationes hybernas.

AD Apostolatus nostri notitiam non sine gravi animi nostri molestiâ ante aliquot menses pervenit, quod cùm prius, videlicet mense Novembri proximè præterito, nonnullæ Germanorum militum legiones in plura loca Ducatus Parmæ, & Placentiæ ex inopinato irrupissent, dictorumque locorum incolis plurima, & sanè gravissima damna intulissent, ac insuper legionum hujusmodi Ductores, seu Moderatores hybernas ibidem stationes de facto, ac violenter se figere velle declarassent; nec ad mala ista avertenda quidquam profuissent plures tam à Dilecto Filio Nobili Viro Francisco Farnesio Parmæ, & Placentiæ Duce, quàm à Dilectis Filiis Communitatibus, & Hominibus Civitatum Parmen., & Placentin. adductæ rationes, eo potissimùm fundamento innixæ, quod Ducatus ipse, & ejus loca prædicta Nobis, & huic Sanctæ Sedi, etiam in temporalibus, mediatè subjecta essent, ideòque ab ejusmodi oneribus, ac gravaminibus libera prorsus, & immunia esse deberent; tandem mense Decembri subsequenti Communitatibus, & Hominibus præfatis assentientibus, qui tamen vi, & necessitate coacti, nec alio, quàm imminentia graviora mala propulsandi consilio, hæc peragere protestati fuerunt, ipsoque Francisco Duce ob easdem rationes annuente, inita fuit super præmissis quædam concordia in decem capitula, seu articulos distincta, cujus tenor est, qui sequitur, videlicet:

Quamvis Ducatus prædictus mediatè subsit Sedi Apost., & ob id à Duce, & hominibus dd. Civitatum fuerit reclamatum.

Articoli concordati tra S. E. il Sig. Marchese di Priè, come Plenipotentiario di Sua Maestà Cesarea in Italia, in virtù dell' Imperiale Diploma delli 4. Maggio scaduto, e l' Illustrissimo Sig. Governatore Francesco Malpeli Deputato da S. A. Serenissima il Signor Duca di Parma coll' intervento delli Illustrissimi Signori Conte Gio. Francesco Marazzani Visconti, e Marchese Annibale Scotti, due Cavalieri di questo Publico di Piacenza, dal quale coll' approvazione, e consenso dell' A. S. Serenissima, come da sue benignissimo foglio in data de' 20. Novembre prossimo passato, sopra il regolamento del presente Quartiere d' Inverno, che si è preso di fatto ne' Stati di Parma, e Piacenza, mediante l'ingresso delle Truppe Cesaree, e Collegate, non ostanti li vari ricorsi, e le rimostranze più efficaci fatte dal predetto Sig. Duca, e col mezzo de suoi Ministri, come pure da queste Communità di Parma, e Piacenza, s'è venuto all' accordo infrascritto, affinchè si stabilisca il buon ordine, e si scansino li maggiori danni, e pregiudizi.

Tenor Concordiæ hac de re initæ per Marchionem de Priè cum Hominibus dictarum Civitatum.

Procemium ejusdem Concordiæ cum protestatione recursuum à Duce, & dictis hominibus habitorum.

Determinatio, ac distributio contributionum ex causa dictarum stationum faciendarum à Laicis.

I. Si è fissato dal sudetto Sig. Marchese di Priè per parte del Commissario Cesareo l'ammontare di essi quartieri alla somma di doppie novantamila di Spagna, ò loro valore, delle quali ne toccheranno doppie sessanta settemila settecento cinquanta alli particolari secolari d' essi due Stati (esclusa la tangente delli Ecclesiastici riservata nell' articolo nono) da sborsarsi ne' termini, e modi infra espressi alla Cassa Cesarea per il mantenimento delle Truppe, che resteranno acquartierate in questi Stati, e de' Regimenti di Cavalleria, che si sono rimossi per maggior sollievo di essi, mediante la qual somma sarà bonificato tutto ciò, che verrà somministrato in natura dal Paese tanto per le porzioni da bocca, che di Cavalli, e dovranno pure non meno li Signor. Generali, ed Officiali, che li Soldati communi (escluse le infrascritte porzioni) pagare puntualmente la carne, vino, e tutti li commestibili, che saranno tassati à giusti prezzi, & seguendo qualche disordine contro il buon regolamento, che si publicherà, e stabilirà, ne' quartieri, sarà riparato con ogni più accurata diligenza da' Signori Commandanti de Regimenti, che dovranno obbligare li transgressori ad una congrua indennizazzione, la quale ove non si ottenesse col loro mezzo, si ricorrerà all' Eccellentissimo Signor Generale della Cavaleria Marchese Visconti Commandante in questo quartiero che farà dar loro la dovuta sodisfazione.

Bonificatio Panis subministrati tam Ecclesiasticos, quam Saeculares in communem dictarum contributionum.

II. Ha pure condesceso detto Signor Marchese di Priè alla compensa di doppie cinquemille dalla total somma delle doppie 90000. tanto à favore degl' Ecclesiastici, secondo la loro porzione, che de' Secolari, in sconto del pane somministrato in occasione dell passaggio dell' Armata Cesarea nello scorso mese d' Agosto, di cui si promise la restituzione, come pure del Pane, & altri commestibili ricevuti in più occasioni dalle Truppe Assiane, e dal Corpo delli 500. Cavalli commandati ultimamente dal Tenente Colonnello Sant' Amor, e si è havuto in ciò pure qualche riguardo alli Carri, che verranno proveduti da essi Stati per la vettura de' Grani, ed Avena, che converrà introdurre da varie parti per la sossistenza delle Truppe, e per non accrescere la penuria del Paese, cui verranno concessi gl' opportuni Passaporti, che saranno bramati tanto per acqua, che per terra, per l' introduzione pure de' Grani, che mancassero al loro bisogno

Destinatio terminorum solutionis contributionum explendarum à Laicis.

III. Per facilitar maggior mente il Paese al pagamento della sudetta somma spettante à' Secolari, si è convenuto per patto espresso, che saranno sborsate le due terze parti, che importano doppie 42500. nel mese d' Aprile, & l' altra terza parte di doppie 21250. mediante l' obbligazione de' migliori Banchieri di questi Stati in due termini, cioè la metà nel mese d' Agosto, el' altra metà in Ottobre dell' anno prossimo venturo, con le quali somme si dichiara da detto Sig. Marchese di Priè, che s'intende sodisfatto per parte del Signor Duca alle obbligazioni feudale, che gli corrono verso Sua Maestà Cesarea.

Erectio Montis, ac assignatio fundi pro faciliori exactione sub certis legibus.

IV. Come si è creduto spediente per minore peso di questi Stati di devinire all' erezzione d'un Monte per un capitale di doppie trenta sei mila, e più, così si publicherà senza ritardo nel mense corrente, Sarà destinato per fondo di esso Monte, che ascenderà à doppie di Spagna 36000. è più, un reddito annuo da assegnarsi sopra li propri effetti di S. A. Serenissima à raggione del cinque per cento, che dal giorno dell' impiego correrà à favore de Compratori. Si daranno in oltre tutte le cautele possibili per sicurezza, & invito di essi Compratori, & à questo fine s'obbligheranno non solo li Publici delle Città di Parma, e Piacenza, mà ancora in solidum sei delle Case più commode, e bene stanti, e li migliori Banchieri d' ambedue dette Città, il puntuale pagamento de' frutti, come sopra, di trimestre in trimestre à termini maturati, & alla restituzione del Capitale in due termini, cioè doppie 18000. in Ottobre dell' anno 1708., e l' altre 18000. o più nello stesso mese del 1709. Perche poi detti Signori hanno dubitato (atteso le circostanze de' presenti tempi) di non poter ritrovare tutta la somma per riempire il Monte, però si è benignamente accollato S. E. il Sig. Marchese Priè (nel caso suddetto) di prendere sopra di se il carico di trovare una, o più Persone, che suppliscano sino alla somma di doppie vintimila nella compra d' esso Monte, la quale fra tanto dall' E. S. sarà compensata in detti termini. Si è però convenuto, che si pratichino senza ritardo da sudetti Signori tutte le possibili diligenze a Milano, Genova, o Bologna per rinvenire il più prontamente, che si potrà, tutta essa somma, ed ove ciò riesca, & a misura ch' entrerà il denaro, si farà sborsare indilatamente alla Cassa Cesarea di guerra.

Praescribitur modus subministrandi victualia.

V. A fine d' accertare il punto più essenziale, che si è assunto, cioè il modo di potere stabilire, e combinare col serviggio Cesareo, e sossistenza delle Truppe, la conservazione del Paese, e perciò il sostentamento del Popolo, e del bestiame (attesi li frequenti passaggi di Truppe, la penuria de' grani, e de' foraggi, che si prova nel corrente anno per la siccità della scorsa estate, e le straordinarie innondazioni ultimamente accadute) si è convenuto, che l' obbligazione per parte del Paese di provedere il pane sia puramente ristretta alli tre Reggimenti Imperiali di Cavalleria, e Dragoni, e sarà buonificato per oncie trenta di peso, che importa per cadauna porzione, & oncie dieci otto carne al giorno: che sarà somministrata dal Paese, doppia una di Spagna al mese, comprese lire dodeci di questa moneta di Piacenza, che saranno pagate per il vino, che si venderà a' Soldati nel Paese stesso à giusti prezzi; Quanto poi alle Truppe di Prussia sarà totalmente a carico del Commissariato Cesareo il provederle, e l'introdurre grani per la sossistenza loro, e saranno puramente somministrate le vetture dal Paese entro il Territorio; Si farà però l' anticipazione per un mese di tre milla porzioni di pane ogni giorno, il quale sarà puntualmente restituito in tanto grano della medesima specie; Dovrà pur anche somministrarsi il foraggio con Carri del Paese, e distribuirsi, con tutto il miglior ordine, e la più esatta misura che sarà possibile, cioè a ragione di quindeci libre di fieno per ogni porzione da Cavallo, e si proveder'à per quattro milla in circa, secondo la ripartizione, specificazione, che sarà data da' Commissari di guerra di Sua Maestà Cesarea, purche si lasci la necessaria sossistenza per il bestiame, senza la quale non havrebbe potuto questo Paese assumere, ne supplire alle sudette obbligazioni; Si restringerà però esso bestiame al numero puramente indispensabile alla cultura de' Terreni, & alla metà delle Vaccherie, e si destineranno pur' anche Commissari da ambe le Parti per fare la ricognizione, e conscrizione de' foraggi, e procurare, che tutto ciò sia posto puntualmente in esecuzione.

Taxatio pretii commeatuum pro servitio equorum.

VI. Si è fissato il prezzo del foraggio, regolato alle sudette libre 15. al giorno, e due terzi di doppie di Spagna ogni mese, e l' altro terzo per l' avena di libre 8. per porzione, che si somministrarà dal Paese sino al fine di Gennaro prossimo (passato il qual tempo sarà tenuto il Commissario Cesareo a provederle) con facoltà al Paese medesimo di poter somministrare in difetto dell' avena sudetta altri grani confacevoli alla sossistenza della Cavalleria Imperiale, secondo una giusta porzione, che dovrà stabilirsi col sudetto Signor Marchese Generale Visconti, e dove venissero det-

te

te porzioni da Cavallo ad essere calcolate a maggiore prezzo nello Stato di Milano, si seguirà la stessa regola.

Onus Subditorum præstandi habitationem, aliasque commoditates pro indigentiis militum.

VII. Mediante le acennate prestazioni; & obligazioni, non devranno li sudetti Stati essere astrecti, ne sogetti ad alcun' altro peso, toltone il coperto con l' uso del fuoco, lume, e letto, o pure pagliarizzo, secondo il commodo de' Paesani per li Soldati in casa de' Particolari, & esigendosi di più, si sarà sodisfare da loro Officiali. Parimente non saranno astretti li Stati sudetti, che a dare il puro coperto, e la legna (in quella quantità, che sarà limitata dal Signor Generale Visconti) per li Signori Generali, & Officiali, li quali pure non potranno obligare il Paese a somministrare il foraggio per li loro Cavalli, il quale potesse eccedere le porzioni, che sono a loro assegnate &c.

Compensatio subministrationum præcedenter factarum in prædictis commeatibus.

VIII. Sarà compensato nella detta somma l' ammontare del foraggio per tutti li Reggimenti Cesarei, e Prussiani dal tempo, che sono entrati in questo Paese, e sono stati di passaggio dal principio dello scorso mese di Novembre, e perche non si può fare presentemente un' esatto calcolo di tutto ciò, che di foraggio, & avena hanno ricevuto, si dichiara, che per temperamento d' equità si compensarà ogni porzione a quattro quinti di doppia, si fara pure rimborsare d'a Reggimenti il pane, carne, e vino che si giustificarà essere stato dal sudetto tempo somministrato, o ricavato dal Paese. Lo stesso si praticarà esattamente nell' avvenire per tutte le Truppe, che occorresse di far passare per questi Stati, eccettuato il foraggio in erba, che si somministrarà senza alcun pagamento del Paese, spicato il termine de' quartieri.

Præservatio exigendi ab Ecclesiasticis ratam dictarum contributionum.

IX. Per egualgliare il peso del presente quartiere, e sollevare questi Stati devranno concorrere li Particolari tutti indistintamente, ancorche privilegiatissimi, mentre l' A. S. Serenissima istessa effettivamente concorre per la quota de' suoi beni, e come li Ecclesiastici, siano Secolari o Regolari, possedono buona parte de' terreni in ambi detti Stati, & hanno già concorso altre volte a' quartieri, come pure concorrono anche attualmente per la quarta parte de' Secolari al mantenimento de' Presidi di Parma, e Piacenza, così si riserva il Commissorio Cesareo la facoltà nelle dovute, e legitime forme, di ricavare da essi la loro rata sino a doppie vintunmille, e ducento cinquanta, mediante il che restono pure esenti li beni de' sudetti Ecclesiastici dalli danni maggiori, che havrebbero potuto patire indistintamente, quando non si fossero divertiti con li sudetti temperamenti, nel che tutto però si protista per parte de' Secolari di non voler havere alcuna parte, ne ingerenza.

Obligatio tuendi exactam disciplinam in hybernis stationibus.

X. Il Sig. Marchese Generale Visconti Commandante di queste Truppe sarà osservare ogni più esatea, disciplina nelli sudetti quartieri alla mente, e conformità di questo stabilimento, ed invigileranno pure li Signori Commissari di Sua Altezza Serenissima, e di questi Stati, accio si adempisca a tutto ciò per parte di essi, & affinche si faccia la più giusta, e proporzionata disposizione e distribuzione de' quartieri.

Dat. supradictæ concordiæ.

In fede di che si è sottoscritta la presente, e munita de' rispettivi Sigilli. Piacenza nel Convento di S. Savino li 14. Decembre 1706.

Il Marchese di Prie. Francesco Malpeli Governatore, e Delegato. Gio. Francesco Marazzani Visconti. Annibale Scotti.

Nullitas ejusdem concordiæ tamquam læsivæ supremo Sedis Apost. dominio in d. Ducatu.

§. 1. Porrò licet explorati juris esset concordiam prædictam, quàm non quidem approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus inserendam duximus, utpote nostrorum, & dictæ Sedis jurium, necnon directi, ac supremi dominii Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in Ducatu supradicto competentis manifestè læsivam nullius prorsus esse roboris, & momenti; ac insuper notum esset fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum Apostolicæ Sedis, & Romanæ Ecclesiæ præfatarum jura à quibuscumque præjudicialibus hujusmodi per quasdam suas die v. Junii MDCXLI. expeditas literas amplissimè præservasse; adeòque nullà prorsus opus esset ulteriori declaratione, ad hoc ut eadem Concordia, tanquam irrita, inanis, ac invalida ab omnibus haberi deberet: nihilominus, cùm ad Nos delata res esset occasione petiti à Nobis beneplaciti super iis, quæ in nono capitulo, seu articulo ejusdem Concordiæ quoad portionem, seu ratam pecuniarum à Personis Ecclesiasticis tam Secularibus, quàm Regularibus Ducatus prædicti persolvendam, sicut præmittitur, conventa fuerant, Nos beneplacitum hujusmodi denegando, Concordiam præfatam non modò à Nobis approbari non posse, sed semper reprobari, ac damnari debere non obscurè declaravimus: quinimò animo revolventes quàm diras, omnique humanæ potestati terribiles censuras, & pœnas irrogent canonicæ sanctiones spiritu Dei conditæ, quæque deterrima, ingeminatæ quotannis Ecclesiæ voces imprecentur iis, qui Ecclesiastica jura violant, aut bona diripiunt, vel illis damna, & onera divinis, humanisque legibus vetita inferre non verentur, per quasdam nostras ad eumdem Franciscum Ducem die v. Januarii proximè præteriti manu nostrà conscriptas literas eos omnes, qui loca prædicta, sicut præmittitur, invadere, illaque, ac supremam jurisdictionem in eis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ competentem perturbare, & vexare temerè, & de facto præsumpserunt, censuras, & pœnas supradictas incurrisse, nec eis illas à Nobis quovis modo remissas, vel condonatas intelligi debere, disertè significavimus: sperantes, ubi hæc innotuissent, abundè sufficere posse, ut redirent Prævaricatores ad cor, absque eo quod Nos apertiùs ad severiora procedere cogeremur.

Reprobatio ejusdem concordiæ, utpote comprehensæ sub dispositione Bullæ quotannis publicari solitæ in die Cœnæ Domini.

Insinuatio ejusdem reprobationis facta Duci Parmæ.

§. 2. Cùm autem, sicut accepimus, non solùm studia hæc nostra optato, quem sperabamus, fructu vacua remanserint, sed, quod maximè deplorandum est, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus prædictis portionem, seu ratam pecuniarum in dicto nono capitulo, seu articulo, sicut præmittitur, conventam solvere meritò recusantibus, eò quia necessarium ad id nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum non modò non concessum, sed expressè, ut præfertur, à Nobis denegatum fuerat, inaudito, ac detestabili ausu plures militum turmæ in earumdem Personarum Ecclesiasticarum domos, prædia, ac bona immissæ fuerint, ibidem expensis Personarum hujusmodi permansuræ, donec illæ tædio affectæ portionem, seu ratam prædictam realiter, & cum effectu persolverint: hæc verò, quæ nonnisi summo omnium rectè sentientium horrore, ac mœrore audiri potuerunt, nullatenùs tolerabilem libertatis, immunitatis, ac jurisdictionis Ecclesiasticæ violationem importent.

Narratur immissio militum in Domos, & Bona Ecclesiasticorum solvere detrectantium ratam contributionum.

§. 3. Hinc est quod Nos, qui omnia paternæ charitatis officia, quæ pro ejusmodi tollendis malis sedulò adhibere curavimus, vana hactenus, & inania experti fuimus, quique ex commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, quorumcumque eidem Romanæ, aliisque inferioribus Ecclesiis, necnon quibusvis Personis, & bonis Ecclesiasticis competentium jurium Assertores in terris à Domino constituti sumus: tametsi non dubitemus Venerabiles Fratres Episcopos illarum partium, quorum zelum excitare non prætermisimus, strenuè, ac fortiter hac in re muneris sui partes impleturos esse; & forsan etiam jam implevisse, ac insuper certò credamus tam iniqua militum facinora, ac etiam iniquiora consilia longè ab æquissimà Charissimi in Christo Filii

Memorat propriam obligationem hisce malis occurrendi, & diligentias ab Episcopis adhibendas.

nostri Josephi Romanorum Regis in Imperatorem electi mente aliena esse, quinimò ipsum in eos, qui illa perpetrarunt, severè, ut omnis justitia exigit, animadversurum esse speremus: nihilominus, ne in tanta Ecclesiæ afflictione diutiùs silentes, ac Sacerdotibus Ministris Domini inter vestibulum, & altare plorautibus, & dicentibus: Parce Domine, parce populo tuo, & ne des hæreditatem tuam in opprobrium: otiosi, ac desides, incumbenti Nobis Apostolicæ servitutis officio deesse videamur, ac nimiâ longanimitate proditæ Ecclesiasticæ libertatis, desertæque turpiter Dei causæ Rei efficiamur, exurgentes in Domino, ac tam memorati Urbani Prædecessoris, quàm rec. mem. Leonis PP. X. etiam Prædecessoris nostri, qui per quamdam suam octavo Kalen. Junii anno MDXV. editam constitutionem Personas omnes etiam specificâ, & individuâ mentione dignas, quæ Civitates, Terras, & loca ad dictam Romanam Ecclesiam mediatè, vel immediatè pertinentia, præsertim verò Parmen., & Placentin. Civitates invasissent, excommunicavit, anathematizavit, ac maledictionis, & damnatioois æternæ mucrone percussit, vestigia sectantes; ac insuper Apostolicis literis, quas plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri die Cœnæ Domini legi, & promulgari fecerunt, & Nos similiter singulis annis legi, & promulgari fecimus, ac signanter canonibus decimo octavo, & vigesimo literarum hujusmodi, firmiter inhærentes. Mntu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prætinsertam concordiam, ejusque articulos, & capitula quæcumque cum omnibus, & singulis in eis, eorumque quolibet contentis, ac inde secutis, & quandocumque secuturis, ipso jure nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi juramento vallata sint, observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari potuisse, vel debuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, aut præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, vel facta non fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò haberi debere tenore præsentiom declaramus. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus.

Declarat inhærere Constitutionibus Antecessorum & Bullis diei Cœnæ Domini.

Declarat nullitatem suprarelatæ concordiæ cum omnibus inde secutis.

Tollit vim juramento, & quodcumque jus, & actionem ex eo descendentem.

Reprobat eamdem concordiam.

§. 4. Firmas præterea, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ii omnes, qui præmissa perpetrarunt, ab Episcopis supradictis juxta ea, quæ ipsis mandavimus, palàm, & publicè de more denunciandi, vel forsan jam denunciati, tam scilicet, qui terras, & loca Ducatus supradicti, ut præfertur, invadere, perturbare, & prænarratis modis vexare, quam qui prædicta onera, & gravamina Personis, ac bonis Ecclesiasticis Ducatus hujusmodi inferre, & imponere, per se, vel alios, directè, vel indirectè præsumpserunt, necnon Adhærentes, Fautores, & Defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes, quocumque tandem gradu, seu dignitate præfulgeant, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; à quibus post debitam damnorum illatorum refectionem, ac alias condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, atque cum reincidentiâ eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant.

Decreta firmitatis censurarum contra Perturbatores, & Invasores prædicti status, necnon imponentes onera Ecclesiasticis Personis, et bonis.

Absolutionem reservat Papæ.

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificâ, & individuâ mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quacùnque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite à jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 6. Non obstan. præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo; legibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis aliâ firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil

Derogatio contrariorum.

peni-

penitus omissu; & formâ in illis traditâ observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Julii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Dat. die 27. Julii ann. 1707.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, die prima mensis Augusti Indictione 15. Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno septimo supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, per me Benedictum Baldi Apost. Curs.

Sebastianus Vasellius Mag. Curs.

XXXII.

COMMUNICATIO

Et Extensio omnium privilegiorum, & facultatum, quæ Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium ministrantium Infirmis competunt, ad Congregationem Fratrum Bethlemitarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum Christianæ charitatis, & Hospitalitatis operibus ex professo laudabiliter incumbentium curam gerentes pium illarum exercitium, & Institutum, quo labores expeditiùs suscipiendo, illud alacrius continuent, & ferventiùs exequantur, liberalibus gratiarum, & privilegiorum muneribus confoveamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut Dilectus Filius Michael de Jesu, & Maria Congregationis Fratrum Bethlemitarum nuncupat, in Hospitalibus Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus se exercentium in Romana Curiâ Procurator Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio aliàs à fel. rec. Innocentio PP. XI. Prædecessore nostro per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Martii 1687. expeditas literas in Religionem erecta fuerit; Fratres verò dictæ Congregationis tria essentialia vota in illa ad instar cæterorum Ordinum, & Institutorum à Sede Apostolicâ confirmatorum de præsenti emittant, aliaque multiplicia, atque insignia pietatis, & Christianæ charitatis opera erga Pauperes, & Convalescentes in eorum Hospitalibus degentes non sine spirituali animarum beneficio exercuerint, & in dies exercere non desinant. Ut autem illa semper impensiùs, & indefessi obeant, & continuent, ipse Michael plurimùm cupiat gratias, & privilegia Ordinum Mendicantium, & Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quæ alias rec. me. Urbanus PP. VIII. Prædecessor pariter noster Ordini, tunc Congregationi nuncupat. Fratrum Sancti Joannis Dei communicavit, & concessit: Nosque subinde nempe die xxv. Junii MDCCI. per quasdam nostras in simili itidem formâ Brevis desuper expeditas literas ad Congregationem charitatis sub titulo S. Hippolyti Martyris in Indiis sub certis modo, & formâ tunc expressis extendimus, prædictæ Congregationi Fratrum Bethlemitarum, illiusque Fratribus, & locis à Nobis pariter communicari & concedi.

Congregatio Bethlemitarum erecta fuit ab Innocentio XI.

§. 2. Nos eamdem Congregationem Fratrum Bethlemitarum, & pia illius Instituta confovere, & promovere, ac proinde d. Michaelem, & dilectos Filios Fratres Congregationis hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus ejusdem Michaelis nomine Nobis super hac humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attentâ relatione Dilecti Filii nostri Thomæ Mariæ Ferrarii tituli S. Clementis ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis S. Clementis nuncupati super præmissis dictis Cardinalibus factâ, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias, & indulta, cujusvis generis existentia, spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint; dummodò tamen sint in usu, & non sint revocata: vel aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, vel memoratis Regularibus dictæ Congregationis Bethlemitarum Institutis non adversentur, prædictis Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, domibus, & aliis locis Regularibus, ac Ordinum, & Congregationis hujusmodi Generalibus, Præsidentibus & quibusvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, & quibusvis eorum Regularibus Personis tam in Urbe, quàm etiam in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & Successores nostros, aut aliàs auctoritatem habentes concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, vel consuetudine, privilegio; seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim quàm divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, ad prædictam Congregationem Bethlemitarum, & singula illius Hospitalia, domos, & alia loca Regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque Regulares Personas auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus.

De consilio Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

Omnia Indulta concessa, & concedenda Ordinibus Mendicantibus, & Congregationi Ministrantium infirmis.

Amplissimè extendit, & communicat Congregationi Bethlemitarum, ejusq; domibus.

§. 3. De-

Constitutionem roborat clausulis saturanibus, & decreto irritanti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinera, ac illis, ad quos spectat, & pru tempore quandocumque spectabit io omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigeret attentari.

Executores deputat locorum Ordinarios, & A. C.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, nec non Dilecto Filio Causarum Curiæ Cam. Apost. Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum d. Congregationis Bethlemitarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem plenum earum effectum sortiri, & obtinere, illisque omnes, quns concernunt, parificè frui, & gaudere; non permittentes quemquam desuper contra illarum tenorem sub quovis Prætextu, & causâ etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimò quidquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omninò semper in pristinum reponi: Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia oportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris nostri de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinum, & Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatinne de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & formâ derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eâdem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Cum amplissimis derogatoriis.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Julii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno septimo.

F. Oliverius.

DECLARATIO

XXXIII.

Nullitatis gestorum à Præside, aliisque Ministris, & Officialibus Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilan., libertati, & Immunitati Ecclesiasticæ præjudicialium, tam circa cujusdam Rei, qui Clericatum allegaverat, condemnationem, non expectatâ desuper declaratione Ecclesiæ, quam circa sequestrum bonorum Mensæ Episcopalis Aquilan., & subinde secutam ejectionem bon: mem: Ignatii de la Zerda tunc Episcopi Aquilan. è sua Diœcesi, cum illorum omnium damnatione, revocatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ponderat ærumnas, quas ex causa tuendæ Immunitatis Ecclesiasticæ passus fuit bo. me: Ignatius la Zerda Episcopus Aquilanus.

AB ipsis Pontificatus nostri primordiis non sine gravi animi nostri molestiâ seriò perpendimus quot, quantasque non multò ante obitum fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri tunc in humanis agens bo: me: Ignatius de la Zerda, dum vixit, Episcopus Aquilan. ærumnas, & contumelias à tunc existentibus Præside, Auditoribus Rotæ, Advocato Fiscali, aliisque Ministris, & Officialibus Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilan. pertulerit, eò quia Ecclesiæ jura sarta tecta pro viribus tueri, illaque à Laicorum violationibus fideliter, ac strenuè asserere non dubitaverat.

Narrat, illum anathema vibrasse in Ministros Regiæ Audientiæ ob affectum ultimo supplicio Clericum Josephum Carosi.

§. 1. Nobis siquidem innotuerat, quòd aliàs postquam d. Ignatius Episcopus q. Josephum Carosi, qui unius, seu plurium homicidiorum reus asserebatur, Clericali charactere, quemadmodum ex pluribus testium depositionibus, aliisque non levibus documentis apparebat, insignitum, in potestatem Curiæ Laicalis dictæ Civitatis incidisse, ipsamque Curiam ultimi supplicii sententiam in illum jam latam executioni demandari facere paratam esse compererat, sub comminatione censurarum Ecclesiasticarum Ministros, & Officiales præfatas monuit, ut dictum Josephum unà cum actis ad suam Curiam Episcopalem remitterent; quod cùm illi, suspensâ dumtaxat contra eumdem Josephum sententiæ supradictæ executione, minimè præstitissent, eos iterum, parendo mandatis Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositæ, sub eâdem comminatione monuit, ut ipsum Josephum sibi consignarent, ad effectum cautè eum custodiendi in carceribus Ecclesiasticis, vel saltem illum, prævià debitâ cautione, in carceribus Laicalibus nomine Ecclesiæ pro tutiori custodiâ retinerent: donec ipse Ignatius Episcopus omnibus maturè perpensis, ac servandis declarasset, an de Clericatu ejusdem Josephi verè constaret.

§. 2. Verùm per Ministros, & Officiales prædictos comminatione censurarum hujusmodi penitus contemptâ, idem Josephus ad ultimum supplicium traductus, eoque affectus fuit; Unde

dictus

dictus Ignatius Episcopus, ut tam gravem injuriam Ecclesiæ, à qua de veritate dicti Clericatus juxta Sacrorum Canonum dispositionem privativè cognosci, & judicari debebat, illatam vindicaret, prædictos Ministros, & Officiales memoratas censuras Ecclesiasticas propter præmissa incurrisse declaravit; dicti verò Ministri, & Officiales cœco consilio & odio abrepti eò inconsiderationis, & temeritatis postmodum devenerunt, ut nonnullos tunc pariter existentium Ministrorum dictæ Curiæ Episcopalis, eorumque, qui examen ad favorem dicti Josephi super præmissi subierant, Consanguineos absque ulla sexus, vel ætatis distinctione carceribus nuncupaverint, ac insuper sequestrum super bonis Mensæ Episcopalis Aquilan. apposuerint, &, quod gravissimum, ac plenè detestabile fuit, ipsius Ignatii Episcopi à dicta Civitate, totoque Regno Neapolitano expulsionem, ingeminatâ Præconis voce in publicâ ejusdem Civitatis plateâ, promulgari fecerint, ac subinde Militum, & Satellitum, seu Birruariorum turbâ stipati ad Palatium Episcopale accedere, illudque ingressi eidem Ignatio Episcopo violentiis, & minis adjunctis, semel, atque iterum exilium intimare ausi fuerint, itaut dictus Ignatius Episcopus, quò se à violentiâ, & minis hujusmodi eximeret, Ecclesiam suam Aquilan., sibique commissum Dominicum gregem deserere, ac è præfato Regno exire coactus fuerit, eademque Ecclesia Aquilan. suo Pastore in gravissimis, quibus reperiebatur, angustiis destituta remanserit.

Narrat in odium excommunicationis plures molestias illatas Ministris Curiæ Episcopalis, sequestrum bonis Mensæ appositum, ac violentam Episcopi ejectionem è sua Sede.

Deliberatio puniendi hos excessus per interdictum Civitatis Aquilæ.

§. 3. Hæc profectò omnia animo revolventes, ac in quantum per illa Ecclesiæ libertas, necnon Episcopalis Jurisdictio, sacerque character, & sublimis dignitas vilipendium, & contemptum adducta fuerint, sedulâ cordis nostri meditatione cogitantes, ne tam indigna, probrosaque facinora inulta remanerent, in eam deveneramus sententiam quæ aliàs à Congregatione nonnullorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, de quorum numero tunc in minoribus constituti eramus, à præfato Innocentio Prædecessore super præmissis specialiter deputatâ, inita fuerat, quæque ipsius Innocentii Prædecessoris infirmitate, ac demde obitu supervenientibus executioni demandari minimè potuerat; quod scilicet dicta Civitas Aquilan., ejusque Diœcesis Ecclesiastico interdicto subjicerentur; Verùm sperantes mitiùs agendo fore ut redirent Prævaricatores ad cor, ejusmodi consilium exequi distulimus, & interim nullum studium, nullamque diligentiam, aut operam prætermisimus, ut eos ad suos excessus agnoscendos, illosque condignâ pœnitentiâ delendos, præcipuè verò ad dictum Ignatium Episcopum à memorato ejus auxilio ad suam residentiam honorificè revocandum, omnesq; prænarratos actus libertatis Ecclesiasticæ læsivos cassandos, & abolendos converteremus.

Suspensio ejusdem deliberationis ob spem resipiscentiæ.

§. 4. Interea tamen cùm dictis Prævaricatoribus de die in diem resipiscere differentibus, ac secundum duritiam suam, & impœnitens cor thesaurizantibus sibi iram in die iræ, dictus Ignatius Episcopus à Civitate, & Diœcesi hujusmodi exul ab humanis decessisset, adeòque eâ unicâ spe, qua animi nostri mœrorem solabamur, quod scilicet per ipsius Ignatii Episcopi honorificum ad suam Ecclesiam reditum violata Ecclesiastica libertas, læsusque Episcopalis dignitatis honor aliqua ex parte reparari potuissent, frustrati remansissemus valde turbatum fuit cor nostrum, indeque pristinum de apponendo Ecclesiastico interdicto præfato consilium reassumpsimus; Verùm antequam ad publicationem literarum Interdicti hujusmodi procederemus, infelix illa Civitas horribili terræmotu concussa, ac prorsus eversa remansit, itaut in ejus excidio justi, & misericordis Dei inscrutabilia judicia, & investigabiles vias ejus mirari fuerimus: licet enim eam tantâ plagâ percusserit, & afflixerit Dominus, adhuc tamen illam in multitudine misericordiæ suæ respexisse visus fuit, disponendo, ut tempore dicti terræmotus Ecclesiastico Interdicto præfato supposita minime reperiretur. Porrò miser ille, ac penè luctuosus dictæ Civitatis status ad commiserationem, potius, quàm ad ulteriorem vindictam Nos movit, ac propterea memorati Interdicti publicatione, ne afflictionem afflictis adderemus, suspendimus. Cùm tamen interea præfati Ministri, & Officiales, Cœlo, terrâque frustra clamantibus, pro tot, tantisque injuriis, & offensionibus Ecclesiæ, ut præfertur, illatis, ne minima quidem ex parte tot annorum spatio satisfacere curaverint, ne illæ ex diuturniori tolerantiâ negligi penitus, aut dissimulari videantur, ac Ecclesiasticæ Immunitatis Violatorum in dies crescat audacia, ea tandem, quæ Pastoralis officii nostri ratio postulat, implere decrevimus.

Res[illegible] obitus dicti Episcopi exulis.

Terræ motus quo dicta Civitas eversa est.

Taciturnitas Regiorum Ministrorum.

Declaratio nullitatis omnium gestorum in condemnatione Josephi Carosi, appositione sequestri, ac Episcopi expulsione, cum omnibus inde secutis.

§. 5. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, libertatem, Immunitatem, ac Jurisdictionem Ecclesiasticam à temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, illæsam tueri, & conservare cupientes, ac omnium, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, necnon Tribunalium Ministrorum, Officialium, & aliorum quorumcumque in præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula per prædictos Præsidem, Auditores Rotæ, Advocatum Fiscalem, aliosque Ministros, & Officiales Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilan., nec non quoscumque alios in præmissis quomodolibet culpabiles tam circa condemnationem præfati Josephi, ac sequestrum bonorum Mensæ Episcopalis Aquilan., quàm circa supradicti Ignatii Episcopi exilium, & expulsionem, ac alias in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ quomodolibet acta, decreta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerariè attentata, & de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, tenore præsentium declaramus.

Rescissio, ac revocatio omnium præmissorum.

§. 6. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu, penitus, & omnino vacuis semper haberi debere, earumdem tenore præsentium decernimus, & pariter declaramus, illaque damnamus, & reprobamus; Firmis tamen remanentibus censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas Præses, Auditores Rotæ, Advocatus Fiscalis, Ministri, Officiales, aliique præfati propter præmissa quovis modo incurrerent, à quibus nonnisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente post debitam, & condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem (præterquam in mortis

Præservatio firmitatis censurarum contra supradictos Ministros cum reservatione absolutionis Sedi Apost.

articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant; ac expressè insuper Nobis, & huic S. Sedi reservatâ facultate, quatenus illi minimè redierint ad cor, ad alia canonica, & severiora remedia, quandocumque Nobis placuerit, procedendi.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 7. Decernentes etiam ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione & expressione digni illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâlibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari infringi, retractari, incontroversiam vocari, aut ad terminos juris reduci seu adversus illas aperitionis oris restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstan. præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Judicibus, Curiis, Tribunalibus, & Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 9. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Maii 1707. Pontificatus nostri anno septimo.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 21. Maii 1707.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, die prima mensis Augusti, Indictione 15., Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Clementis Divina providentia Papæ XI. anno septimo supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Benedictum Baldi Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vasellius Mag. Curs.

CAROLUS DE MARINIS

Protonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ Sanctiss. D. N. Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eâdem Romanâ Curiâ, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor, necnon in præsenti Causâ à SS. D. N. Clemente PP. XI. specialiter Delegatus.

Monitorium Auditoris Cameræ super declaratione incursus Censurarum contra Ministros Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ.

Universis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, necnon Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

Exponitur condemnatio Clerici Josephi Carosi facta per Regiam Audientiam, non obstante illius remissione petita per Episcopum ad propriam Curiam.

Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Perill. & Excellentissimi D. Philippi Antonii Tutti Sanctissimi D. N. PP. ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procuratoris Fiscalis, & expositum, quod cùm de mense Martii 1700. seu &c. quondam Joseph Carosi de Terra Fossæ, Aquilanæ Diœcesis, carceratus à Curia Laicali Civitatis Aquilæ, & successivè per Regiam Audientiam ejusdem Civitatis pro uno, seu pluribus homicidiis, morti, ut ferebatur, damnatus, allegasset in Foro

Episcopali Clericatum primæ Tonsuræ; tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda Episcopus Aquilanus, ut Immunitatem Ecclesiasticam pro viribus tueretur, ac præjudiciis, quæ ei ex capturâ dicti Josephi, & respectivè executione sententiæ contra illum latæ inferri potuissent, opportunè occurreret; captis primùm nonnullis probationibus super præfato Clericatu, mox sub die 12. dicti mensis Martii, ad instantiam sui Promotoris Fiscalis, Monitorium contra Ministros præfatæ Regiæ Audientiæ, pro obtinendâ remissione dicti Josephi, unà cum actis ad suam Curiam Episcopalem, sub pœnâ excommunicationis majoris, decrevit, & exequi mandavit, cui quidem Monitorio non integraliter obsequentes iidem Ministri Regiæ Audientiæ, sed dumtaxat suspensâ executione sententiæ, præfatum Josephum è Cappellâ, seu, ut vocant, Confortariâ, educi, & ad carceres publicos poni mandarunt; unde postmodum, scilicet sub die 29. dicti mensis Martii, idem Episcopus parendo mandatis Sacræ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, aliud Monitorium expediri, & exequi curavit contra præfatos Ministros Regiæ Audientiæ, jubendo ipsis pariter sub pœna excommunicationis majoris, ut consignarent, vel consignari facerent ante dictum Josephum ad effectum cautè eum custodiendi in carceribus Ecclesiasticis, vel saltem, ut iidem Ministri Regii, accedente tamen obligatione Personæ legitimæ, in formâ validâ, pro tutiori custodiâ, illum retinere deberent in carceribus laicalibus nomine Ecclesiæ, donec in Judicio Ecclesiastico emanasset sententia declaratoria, an gaudere deberet, vel non privilegio Clericatus; Verùm dicti Ministri, acceptis, ut fama tulit, responsis à Civitate Neapolis pro omnimodâ executione sententiæ, prænominatum Josephum versùs finem dicti mensis Martii, prædictis Monitoriis neglectis, nullâque habitâ ratione censurarum in eis comminatarum, ultimo supplicio, scilicet, furcarum, extra Civitatem affici fecerunt; quamobrem præfatus Episcopus, ne inultum relinqueret vulnus planè gravissimum Ecclesiasticæ Immunitati, & Jurisdictioni, sicut præmittitur, inflictum, excommunicatos, & excommunicatione majori innodatos declaravit, & publicavit Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes Auditores Rotæ Regiæ Audientiæ, Fulvium Salsanum Advocatum Fiscalem, & Cajetanum Milani Magistrum actorum ejusdem Regiæ Audientiæ, reservando Præsidem, & nonnullos alios Officiales pro gubernio Provinciæ, & Causarum prædictæ Regiæ Audientiæ. Delatâ postmodùm notitiâ declarationis hujusmodi tunc existenti Proregi Neapolitano, ab eodem, & tunc pariter existentibus Regentibus Regii Collateralis binæ literæ datæ diebus 3, & 24. mensis Aprilis 1700. eidem Episcopo fuerunt conscriptæ, in quarum primâ monebatur, ut in posterùm abstineret à petendâ remissione prætensorum Clericorum, nisi prius servatus fuisset allegatus, at semper à S. Sede Apostolica improbatus, Ritus Magnæ Curiæ Vicariæ, nec non revocaret Censuras latas contra antedictos Ministros Regiæ Audientiæ. In altera verò præfatus Episcopus fuit vocatus Neapolim; Ac insuper in odium Justitiæ, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Consanguinei Ministrorum, & Officialium Curiæ Episcopalis, & Testium, alioquin Ecclesiastico caractere insignitorum, qui ad favorem antedicti Josephi, ad effectum probandi Clericatum recepti fuerunt, tam masculi, quam fœminæ, nullâ habitâ ratione sexus, & ætatis, carceribus authoritate laicali mancipati fuerunt. Cùmque dictus Episcopus se Neapolim contulisset, ibique per longum temporis spatium inutiliter moratus esset, absque eo quod ad audientiam memorati Proregis unquam admissus fuisset, tandem de ordine fa: mem: Innocentii PP. XII. inde discessit, ac ad pascendas oves sibi commissas reversus fuit ad Civitatem Aquilæ, quo cùm pervenisset, excommunicatos declaravit, ob mortem illatam dicto Josepho reliquos Ministros, aliàs reservatos pro gubernio Provinciæ, nempè Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti Præsidem dictæ Civitatis Aquilæ, & Doctorem Gasparem Narbonam, alterum ex Auditoribus Rotæ Regiæ Audientiæ, ac pariter excommunicatum declaravit Philippum Mancini Procuratorem Fiscalem, & Sabbathum Raito Actuarium prædictæ Regiæ Audientiæ, ex causâ appositionis sequestri super fructibus, & redditibus Mensæ Episcopalis. Qui tamen Philippus, & Sabbathus, necnon Cajetanus Milani Magister Actorum, postquam eorum quilibet Ecclesiæ satisfecerat, plenariam absolutionem obtinuerunt: Quibus sic ita se habentibus sub die 20. Julii dicti anni 1700. sono tubæ per Præconem, cum notorio contemptu, & maximo totius Populi scandalo, fuit ter publicata expulsio dicti Episcopi ab ejus Civitate, Diœcesi, & toto Regno, & respectivè eidem Episcopo ausu temerario, Dei timore posthabito, ac Dignitatis Episcopalis reverentia prorsus neglecta, fuit præsentatum Præceptum in formâ publicâ, & sigillo munitum, tenoris sequentis videlicet: *Carolus Dei gratia Rex &c. Don Orontio Monforte Duca di Lauriro, Marchese di San Giuliano, utile Signore delle Terre di Montano, e Massicelle, Prencipe del Sagro Romano Imperio, Preside, Governatore dell' Armi e Commissario Generale della Campagne in questa Provincia di Abruzzo ultrà &c. Noi Dottor Nicola Gaudiosi Capo di Rota, Auditori Dottor Antonio Cortes, Dottor Cesare di Capua, e Dottor Fulvio Salsano de Luna Auditor Fiscale della Regia Audienza di detta Provincia &c. Avendoci Sua Eccellenza ordinato con dupplicati dispacci, uno in data de' 10. del corrente Mese di Luglio, e l' altro de' 17. del medesimo, che si ordini a questo Monsignor Vescovo della Città dell' Aquila D. Fr. Ignazio della Zerda, che come inconfidente di S. M., che Dio guardi, e del suo Real Dominio, è indegno della sua Real grazia per aver perturbata la publica quiete di questo Regno, & essere stato disobediente agl' ordini Reali, che parta subito da questo Regno, e che in quello non ritorni senza special permessa della prefata Eccellenza, & acciò possa con tutta sollecitudine obbedire nell' istesso tempo, che li sarà notificato nella forma solita, quanto Sua Eccellenza commanda, se gli fà noto, che avanti della Porta della sua abitazione sta pronta la lettiga per condurlo fuori di detto Regno, in esecuzione degl' ordini di detta prefata Eccellenza. Aquila li 20. Luglio 1700. Loco † Sigilli. Il Duca di Lauriro, Nicolaus Gaudiosus. Antonius Cortes, Cesare di Capua, V. F. scus, Aniellus de Petris Secretarius &c.* Sicque idem Episcopus, ex quo Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptis inhærere, & suo muneri, & Episcopali Officio pro defensione Ecclesiasticæ Immunitatis satisfacere voluit, compulsus fuit abire, & suam Ecclesiam Pastoris solatio destitutam relinquere. Quamobrem in Civitate Reatis se recepit, ubi post aliquod tempus à sua Ecclesia exul, ex hac vitâ migravit, rebusque aliis &c. Prædicta omnia memorati Don Orontius Monforte Dux Lauriti, Nicolaus Gaudiosi, Antonius Cortes, Cæsar de Capua, Fulvius Salsano de Luna Auditores Rotæ, & Advocatus Fiscalis respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non Procurator Fiscalis, & Aniellus de Petris Secretarius commiserunt, & patrarunt; pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi solitâ contentas, damnabiliter incurrendo, tam conjunctim, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c.

sed

Excommunicatio per Episcopum indicta contra nonnullos ex Ministris dictæ Audientiæ.

Vexationes illatæ Episcopo, & Officialibus illius Curiæ.

Declaratio incursus Censurarum contra Præsidem Aquilæ, aliosque Ministros

Publica expulsio Episcopi è dicta Civitate.

Tenor præcepti ejusdem expulsionis.

Mora ejusdem Episcopi in Civitate Reatis, ejusque obitus.

sed & omni &c. super quibus &c. Quæ omnia, ut pro parte ejusdem D. Procuratoris Fiscalis subjungebatur, cùm evenerint circa tempus longæ, lethalisque infirmitatis fa: me: Innocentii PP. XII. ejusdem subsecutus obitus fuit in causa, ut injuria Ecclesiasticæ Immunitati tam enormiter inflicta, vindicari tunc temporis minimè valuerit.

Diligentiæ adhibitæ per fa: me: Clementem XI., ut Ministri resipiscerent.

Verùm ad Summi Apostolatus apicem evectus Sanctissimus D. N. Clemens Papa XI., patienter adhuc, & suaviter ex sua innatà Clementia agendum ducens, paternis officiis egit, ut debita satisfactio præstaretur Immunitati, & libertati Ecclesiasticæ tam graviter læsæ, sperans, quod Violatores illius, animo revolventes flagella, & calamitates, quibus Divina Justitia ejusdem læsiones sæpè ulta est, ideoque resipiscentes, & ad cor revertentes, quidquid adversus Immunitatem Ecclesiasticam, & Ecclesiam ipsam actum, gestumque fuerat, corrigerent, & emendarent. Quoniam verò intra plurium annorum spatium, quà die ejusdem enormissimæ læsionis Immunitatis Ecclesiasticæ effluxerunt, illius Violatoribus longanimitate Sanctitatis Suæ semper abutentibus, eorum resipiscentiæ spes omnis prorsus evanuit; Justitia profectò ulteriorem non patitur desidiam, in adhibendis iis remediis, quæ de jure competunt, ad corrigendos, & emendandos tam graves excessus.

Instantia Procuratoris Fiscalis pro decernendo præsenti Monitorio contra eosdem Ministros.

Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati D. Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus, firmis remanentibus censuris latis contra supradictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosum, Antonium Cortes, Gasparem Natbonam, ac Fulvium Salsanum de Luna, occasione prædictæ executionis sententiæ contra prænominatum Josephum Carosi, & sine præjudicio procedendi ad similem declaratoriam incursus Censurarum hujusmodi, tam pro expulsione prænominati Episcopi, quàm pro aliis omnibus præmissis contra alios quoscumque in eisdem præmissis repertos culpabiles cujuscumque gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiam specialissimà mentione dignos, suis loco, & tempore nominan. & cognominan. de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes, ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Carolus de Marinis Auditor, & Judex antedictus, debitam præstantes obedientiam, & respectivè inhærentes Decreto à Sanctissimo D. N. edito in Sacra Congregatione Generali Immunitatis Ecclesiasticæ habità coram Sanctitate Sua, tenoris sequentis videlicet:

Decretum S. Congregationis Immunitatis pro confectione Processus coram A.C. super narratis excessibus.

Aquilana. Cùm de anno 1700. *die* 20. *Julii de mandato Orontii Monfortis Ducis Lauriti tunc temporis Præsides Civitatis Aquilanæ, & aliorum Ministrorum ejusdem Regiæ Audientiæ, fuerit per abusum potestatis laicalis, cum maximo Jurisdictionis Ecclesiasticæ, & Dignitatis Episcopalis contemptu, & omnium Christifidelium scandalo violenter expulsus à sua Diœcesi, & toto Regno Neapolitano, tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda illius Civitatis Episcopus, Sanctiss. D. Noster videns non sine magno animi sui mœrore irritos, & inanes evasisse omnes conatus, quos adhibuerat, & omnes terminos, quos ex innata animi sui Clementia, per plurium annorum spatium assignaverat, pro obtinenda congrua tanto vulneri jurisdictioni Ecclesiasticæ, & Episcopali Dignitati inflicto, reparatione, & evidenter agnoscens, ejusdem reatus Auctores abuti sua paterna longanimitate, prospicere omninò intendens tuitioni Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ sibi divinitus creditæ, in Congregatione Generali Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium, & Prælatorum controversiis Jurisdictionalibus, & Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum habita in Palatio Quirinali coram Sanctitate Sua, die infrascripta, auditis in tam gravi causa omnium suffragiis, decrevit, & mandavit, ut super præfata expulsione, tam manifestè Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ læsiva; A.C. procedat, servatis servandis, contra prædictum Orontium Monfortem, omnesque alios culpabiles ad declaratoriam incursus omnium censurarum in Bulla Cœnæ, & in aliis Apostolicis Constitutionibus, & Sacris Canonibus contentarum. Romæ hac die* 17. *Junii* 1704. *Gaspar Cardinalis Carpineus. I. Archiepiscopus Athenarum Secretarius Loco* † *Sigilli.* Petitioni hujusmodi annuentes, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute s. obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate, antedictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsanum olim Præsidem, Auditores Rotæ, Advocatum Fiscalem respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, necnon illius Procuratorem Fiscalem, & Aniellum de Petris Secretarium ejusdem, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, citari & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie, citamus, monemus, & requirimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra quadraginta quinque dierum spatium, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & reliquos quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinà canonica monitioni assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Antonio Sabbaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali, legitimè comparuisse, & comparere, & deducendum & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullà in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solità contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto D. Procuratore Fiscali, & aliis cum quibus opus fuerit, juri stetisse, deque illorum innocentià, si quæ sit, legitimò docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

Monitio contra supradictos Ministros ad comparendum, & dicendum causam quare non debeant declarari incidisse in censuras.

Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, quod si in prædicto Monitorio termino non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit; Nos nihilominus, sive dictus in Criminalibus D. Locumtenens noster infrascriptus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum, usque ad sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum, procedemus, sive procedet, eorum contumacià, vel absentià, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cùm Nobis constet per Testes fide dignos, de mandato nostro examinatos, ad Civitatem Aquilæ, & alia loca in Regno, & ad prædictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsano olim Præsidem, Auditore Rotæ, & Advocatum Fiscalem respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, aliosque, ut supra, citandos, & monendos, pro præsenti nostro Monitorio exequendo, tutum non patere accessum, volumus, & au-

cto-

Affixio hujus Monitorii in Urbe, & confinibus vim habeat personalis executionis.

ctoritate nostra decernimus, præsens nostrum Monitorium in Romanâ Curiâ ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam inconfinibus hujus Status Ecclesiastici, versus Regnum Neapolis, nempe in Civitatibus Asculi, Reatis, Terracinæ, Verulatum, & Civitatis Vetulæ, necnon Terrarum Nursiæ, Mnntis S. Joannis, Sublaci, & Ceprani ad valvas Cathedralium, & respectivè majorum Ecclesiarum, per dimissionem, & affixionem illius copiæ, & in actis infrascripti Notarii legitimè reproductum, ita eosdem Monitos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In qnorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curia Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi milesimo septingentesimo septimo, Indictione decimâ quintâ; die verò trigesimâ mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno septimo.

Die 30 Julii anno 1707.

Antonius Sabbainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Loco ✠ Sigilli.

Paulus Fatius Curia Caus. Cam. Apost. Not.

DAMNATJO.

XXXIV.

Reprobatio, & prohibitio quorumdam Opusculorum, & aliorum quorumcumque Librorum, & Libellorum, tam editorum quam edendorum adversus Decretum Apostolicum super remotione R. P. D. Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni à Vicariatu Apostolico Missionum Hollandicarum, necnon super damnatione quarumdam illius scriptionum, cum prohibitione, sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, idem Decretum de cætero quomodocumque impugnandi, sivè ei contra veniendi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm (sicut Nobis innotuit) obtentu tam defendendæ causæ Venerabilis Fratris Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni, quem Nos dudum ab Apostolico Hollandiæ, illique fæderatarum Provinciarum Vicariatu, nostro desuper die 3. Aprilis 1704. edito Decreto, removendum duximus, quàm tuendarum quarumdam ejusdem Petri Archiepiscopi scriptionum, quas eodem Decreto damnavimus, & prohibuimus: quamplurimi inquietorum Hominum, & publicæ tranquillitati adversantium operà in lucem prodierint, & in dies prodeant libelli, quorum evulgatione exortæ hactenus inter Catholicos illarum Partium turbæ, atque dissidia foventur; imò & pravæ doctrinæ semina ad simplicium subversionem, non sine maximo orthodoxæ fidei detrimento diffunduntur: Nos dum de aliis tam gravi morbo, in animarum Nobis ab Altissimo commissarum perniciem vergenti, opportunè adhibendis remediis sedulò cogitamus, aliquos interea ex iisdem libellis, qui ad Apostolatus Nostri notitiam pervenerunt, Latino, Gallico, & Belgico respectivè Idiomate typis impressos, Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus in tota Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sede Apostolicâ specialiter deputatis examinandos commisimus, quorum tituli sunt infrascripti, videlicet:

Apologia pro Clero Ecclesia Batavorum Romanæ Catholica, seu rationes, ob quas Clerus censuit in locum Reverendissimi Archiepiscopi Sebasteni non esse illico recipiendum D. Theodorum Cokkium. Per Joannem Palaopistum. Delphis apud Henricum Van Rhyn, 1702.

Assertio Juris Ecclesia Metropolitana Romano Catholica adversus quosdam, qui eam ad instar Ecclesiarum per Infidelium persecutiones destructarum Jure pristino penitus excidisse existimant. Per I. C. E. I. V. Licent. ejusdem Ecclesia Canonicum. Delphis Typis Henrici Rhenavi, 1703.

Imago Pontificia Dignitatis penicillo Sacrarum Scripturarum, ac Traditionis nativè delineata: Ubi quid Pontifici Romano competat, vel non competat, collectis ex Ecclesiastica supellectile documentis, luculenter, ac compendio demonstratur. Auctore Desiderio Paleophilo. Constantia apud Æneam Sylvium, 1704.

Cleri Catholici per Fæderatum Belgium, & Archiepiscopi Sebasteni Religio vindicata contra Libellum Memorialem de statu, & progressu Jansenismi in Hollandia. Joannis Clerici in S. Augustinum censura refellitur. Scripta varia ad rem pertinentia ad calcem appenduntur. Authore Christiano Philireno Presbytero S. T. Professore. Trajecti ad Rhenum, 1703.

Motivum Juris pro Capitulo Cathedrali Harlemensi. Harlemi Typis Nicolai Braan, 1703.

Refutatio responsi ad Libellum, cui titulus: Motivum Juris pro Capitulo Cathedrali Harlemensi, sive Elucidatio ulterior Jurium ejusdem Capituli. Harlemi Typis Nicolai Braan, 1703.

Epistola Petri Coddai Archiepiscopi Sebasteni ad Catholicos Incolas Fæderati Belgii de suo ad Urbem itinere, ac de muneris sui administrandi interdictione. Trajecti ad Rhenum typis Theodori ab Eynden, 1704.

Epistola secunda Petri Coddai Archiepiscopi Sebasteni ad Catholicos Incolas Fæderati Belgii, Trajecti ad Rhenum ex Bibliopolio Theodori ab Eynden, 1704.

Even redige Samenspraek ophet Verwyzen Van Onsen Saligmaker Jesus Christus, en op de Zack Van den Arschbischop Van Sebasten.

Xenicum Chronographicum, sive Selecta Innocentia per invidiam calumniamve oppressa exempla Illustrissimo ac Reverendissimo D. Petro Coddao Archiepiscopo Sebasteno &c. Pro strena, oblata cordis, & animi sinceritate 1705.

Lettre de Monsieur N. à un Seigneur d'Angleterre sur la demande s'il est bon demployer les PP. Jesuites dans une Mission? Qu'on à trouvé à propos de donner derechef au public en tant qu'elle fournit de la lumiere dans l'affaire de Monseigneur de Sebaste, 3. *Fevrier* 1686.

Klagende Merkuur Opgedragen aan de Herr Franciscus Fariemunt Theol. Doct. Door Henrick Spoor Ph. & Med. Doct. Tot Utrecht Gedrukt Voor den Autheur by Johan Visch, 1703.

Lettre d'un Homme de qualité pour servir de réponse à une autre, à Luy addressée par Monseigneur l'Internonce Apostolique avec la Bulle, qui à pour Titre, Datée à Rome le 7. *d'Avril,* 1703.

Adeodatus Pr. Compresbyteris de Clero per Fæderatum Belgium D. Theodor. Cokkium, ut Provicarium non recipientibus S.P.D. Delphis apud Henricum Van Rhyn, 1703.

Responsio Henrici Spoor ad Epistolam sibi scriptam à D. Internuntio Bruxellensi edita Latino, & Belgico idiomate, & data Ultrajecti.... Maii 1703.

Lamenta, & querela Sponsa Sebastena, per Clementem XI. viduata, ad eundem pro Sponso suo.

Cato Uticensis redivivus ad amplissimos Archidiœcesis Ultrajectensis, & Diœcesos Harlemensis Capitulares Viros. Pro Aris, & Focis.

Gisberti Amstelii expostulatio altera adversus Loiolitas, fœdos Societatis Jesu desertores. Coloniæ apud Balthasar ab Egmont, 1704

Collyrium Theodoro de Cok dono missum per M.M. A.P.C. Cordis amicitia. 1704

Declaratio, & responsiones ab Archiepiscopo Sebasteno, cum in Urbe esset, EE. DD. Cardinalium tradita, & jam Orbi pandita Christiano, 1704.

Avis sinceres aux Catholiques des Provinces Unies sur le decret de l'Inquisition de Rome contre M. l'Archevêque de Sebaste Vicaire Apostolique avec plusieurs Pièces, qui ont raport à son affaire, 1704.

Reflexions succintes sur la lettre d'un Catholique Romain à un de ses Amis d'Italie, touchant l'etat present des Catholiques Romains en Hollande, 7. Novembre 1704.

Litera ad Archiepiscopum Sebastenum nomine S. Congregationis de propaganda Fide 25. Augusti 1703. ut fertur, scripta, ab inquietis quibusdam hodie in lucem edita, notis verò brevibus illustrata per Joannem Parrhasium. Amstelodami 1704.

Diotrephes sivè Spiritus, & Opera Theodori Cokii accuratè descripta, & justificando Clero eum in Vicarium Apostolicum non recipienti in lucem data, ab Eugenio Clario Theologo. Lugduni apud Henricum Aersen, 1704.

Jesuitarum, aliorumque Romanæ Curiæ adulantium de Summi Pontificis authoritate commenta, Regnis, Regibusque infesta, ac specialiter Supremis, Præpotentibusque Fœderati Belgii Ordinibus periculosa: succinter proposita per Juris Consultum Batavum, Ecclesiæ, & Patriæ amantem. Amstelodami, 1704.

Notæ breves in Epistolam ad Catholicos Hollandiæ, quæ sub nomine Pontificis Clementis XI. circumfertur, per Juris Consultum Batavum.

Notæ in Decretum, quod sub Inquisitionis nomine circumfertur contra Archiepiscopum Sebastenum per Janum Parrhasium.

Disquisitio Theologica de Potestate, ac jurisdictione, quibus in Fœderati Belgii Provinciis etiamnum fruitur Archiepiscopus Sebastenus, ablato licet Vicariatu Apostolico, nunquam antehac Typis edita.

Zedelyke Overweginge van het Decreet der Roomse Inquisitie, des Jaars, 1704. 3. April. Tegen de Ver Klaringe en Verantwoordinge des Aartsbisschops Van Sebasten. Roterdam 1704. Id est Modesta consideratio Decreti Romanæ Inquisitionis anni 1704 3. Aprilis &c.

Vreedzamige Waarschouwing, over Zekere Brief de Naam Voerende van Clemen. XI. Idest Pacifica Admonitio super certam Epistolam nomen ferentem Clementis XI.

Denunciatio Apologetica Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni sinceris, solidisque documentis firmata, quam circa præcipua causæ suæ capita evulgandam duxit. Trajecti ad Rhenum.

§. 1. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, qui relatas sibi super iisdem libellis plurium in Sacr. Theologia Magistrorum censuras diligenter perpenderunt, sententiis, creditum Nobis à Domino Pastoralis curæ, atque vigilantiæ munus, quantùm Nobis ex alto conceditur, salubriter exequi cupientes, de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, non modò omnes, & singulos supradictos libellos, utpote multa falsa, calumniosa, Apostolicæ Sedi ejusque Ministris injuriosa, piarum aurium offensiva, scandalosa, temeraria, erronea, atque in apertum schisma tendentia respectivè continentes: verùm etiam omnes, & quoscumque alios libros, libellos, epistolas, & alia quævis opera, seu opuscula directè, vel indirectè adversus præfatum nostrum Decretum remotionis supradicti Petri Archiepiscopi, nec non damnationis, & prohibitionis memoratarum ejus scriptionum quocumque idiomate hactenus edita, & sique in posterum edi contigerit, tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ac pro damnatis, & reprobatis perpetuò haberi debere decernimus.

Damnat omnia præfata scripta, & libellos hactenus edita.

Et quævis alia in posterum edenda.

§. 2. Ac proinde omnium, & singulorum tam supra descriptorum, quàm aliorum quorumlibet similium libellorum, librorum, epistolarum, operum, seu opusculorum impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specificâ, & individua mentione, ac expressione dignis, sub pœnâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus, & prohibemus. Volentes, & Apostolicâ authoritate mandantes, ut quicumque libros, libellos, epistolas, opera, seu opuscula prædicta, vel eorum aliquod penes se habuerint, illa, seu illud, statim atque præsentes literæ eis innotuerint, teneantur tradere, atque consignare locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, qui exemplaria sibi sic tradita illicò flammis aboleri curent.

Eorum lectionem, & retentionem vetat sub pœna excommunicationis Summo Pontifici reservata.

Mandat exemplaria dictorum librorum, & scriptorum tradi locorum Ordinariis, vel Inquisitoribus.

§. 3. Insuper sub pari excommunicationis pœnâ interdicimus similiter, & prohibemus, ne quis in Concionibus, Catechismis, Lectionibus, aut aliis ad populum Sermonibus prædictum nostrum decretum in causa memorati Petri Archiepiscopi, summâ quidem maturitate, & justitia editum, ullo tempore, vel quovis prætextu impugnare præsumat, vel eidem quomodolibet ausu temerario contraire.

Prohibet sub pœna excommunicationis impugnari decretum Pontificium in causa Archiepiscopi Sebasteni.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum, ut ipsæ præsentes literæ omnibus faciliùs innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & authoritate præfata decernimus, illas ad valvas Basilicæ, Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curiæ Generalis in Monte citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; Sic verò publicatas omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, & arctare, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent: Earumdem autem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Derogat quibuscumque contrariis & jubet præsentium literarum publicationem in Urbe factam omnes afficere, ac si cuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 5. Demum omnes, & singulos, qui in præfatis fœderatis Provinciis verè Catholicorum nomine censeri volunt, & Apostolicæ Sedi communione sociari, atque eos præsertim, qui in sortem Domini vocati, spiritu humilitatis, lenitatis, & obedientiæ debent cæteris prælucere, pro paternæ nostræ charitatis debito hortamur, rogamus, atque obsecramus in Domino Jesu, ut depositis simultatibus, & Partium studiis, discant idipsum sapere in Domino, donantes invicem, si quis adversus

Paternè hortatur Catholicos fœderati Belgii ad mutuam charitatem, & pacem.

versus aliquem habet, querelam, sicut & Christus donavit Nobis, ut non blasphemetur nomen Domini; sed unanimes honorificemus Deum, & qui una fide jungimur, unitate spiritus, & vinculo pacis invicem copulemur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1v. Octobris MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Oliverius.

Publicatio. *Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, Indictione 15. die vero 8. mensis Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. Anno Septimo, supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilica Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, Curia Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Staggium Apostolicum Cursorem.*

Pro D. Magistro Cursorum Ludovicus Cappelli Curs.

XXXV.

DAMNATIO

Et prohibitio librorum sub titulis: *Doctoru Laurentii Pires Carvalho Quastiones selecta de Bulla Cruciata Lusitania &c. Ep.tome das Indulgencias, e Privilegias da Bulla da Sancta Cruzada repardido para major clareza em titulos pellas Indulgencias, e div.rsas faculdades, que contem, cam alguãs advertencias no principio, composto por Laurenct Pirez de Carvalho &c.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, sicut Nobis innotuit, in lucem prodierint ante aliquot annos duo Libri, unus quidem in duos tomos divisus sub titulo infrascripto, videlicet, *Doctoru Laurentii Pires Carvalho Quastiones selecta de Bulla Cruciata Lucitania, Pars prior & posterior. Ulyssippona* 1698.; alter verò Locitanico idiomate editus, cui titulus: *Epitome das Indulgencias, & Privilegios da Bulla da Sancta Cruzada repard do pera major slareza em titulos pellas indulgencias, e diversas faculdades, que contem, cùm alguàs advertencias no principio; composto por Laurenct Pirez de Carvalho do Consalho de sua Magestade deputado do Tribunal da Consciencia, e Ordens, e do Conselho dos tres estados, Commissario Geral da Bulla da Sancta Cruzada nestes Reinos, e dominat de Portugal. Liboa* 1696. Et Venerabiles Fratres nostrà S. R. E. Cardinales in totâ Republicâ Christiana contra Hæreticam pravitatem generales Inquisitores à Sede Apostolicâ specialiter deputati auditâ librorum hujusmodi censurâ sibi relatâ illos damnandos, & prohibendos esse censuerint. Hinc est, quod Nos pro commissà Nobis divinitus gregis dominici curâ Animarum periculis, atque detrimentis; quæ ex eorumdem librorum lectione, & usu provenire possent, pastorali solicitudine, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, de memoratorum Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, libros supradictos, & eorum quemlibet tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, ipsorumque librorum, & eorum cujuslibet impressionem, descriptionem, retentionem, lectionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendâ, à quâ nemo per quemquam, nisi per Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit, omninò interdicimus. Volentes, & Apostolicâ auctoritate præcipientes, ut quicumque libros prædictos, vel aliquem eorum penès se habuerint, illos, seu illum, statim atque præsentes literæ ad eorum notitiam pervenerint, teneantur tradere, atque consignare locorum Ordinariis, vel Hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, qui exemplaria sibi tradita illicò flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Cæterum, ut ipsæ præsentes literæ omnibus faciliùs innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam valeat allegare, volumus pariter, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur; Sic verò publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent: utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ monitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Decem. 1707. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo Indictione 15. die verò vigesima Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno octavo, supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilica Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, Curia Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum Apostolicum Cursorem. Publicatio.

Nicolaus Vasellus Pro Mag.

DECLARATIO XXXVI.

Nullitatis Electionum duorum Administratorum Ecclesiarum Gnesnensis, & Uladislaviensis ab illarum Capitulis, & Canonicis per abusum laicalis potestatis ac in præjudicium modernorum Archiepiscopi Gnesnen., & Episcopi Uladislavien. respectivè factarum, necnon quorumcumque inde secutorum, & secutororum, cum illorum damnatione, revocatione, & abolitione, ac cum aliis diversis ordinationibus, & decretis super eâ dem materiâ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exorditur à propria obligatione tuendi jura Sedis Apostolicæ, ac inferiorum Ecclesiasticorum.

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine à Domino constitutus sua, & Apostolicæ Sedis, inferiorumque Ecclesiarum, ac illarum Præsulum Jura, ex commissi sibi cœlitus Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, & si quando ea temerariis quorumcumque ausibus violata esse novit, ab ejusmodi violationibus asserere studet, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitratur.

Narrat translationem Stanislai Szembek Episcopi Uladislaviensis ad Metropolitanam Gnesnensem.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sine gravi animi nostri molestiâ pervenit, quod tametsi Nos alias, nempè die 7. Junii 1706. in Consistorio nostro Secreto, ut moris est, Ven. Fratrem Stanislaum Szembek tunc Episcopum Uladislaviensem a vinculo, quo tenebatur, Ecclesiæ Uladislavien., cui tunc præerat, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & Apostolicæ potestatis plenitudine absolventes, illum ad Metropolitanam Ecclesiam Gnesnen. certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam, de consilio, & potestatis plenitudine paribus transtulerimus, ipsumque eidem Ecclesiæ Gnesnen. in Archiepiscopum præfecerimus, & Pastorem: curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Gnesnen. illi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo, liberamque illi ad Ecclesiam Gnesnen. hujusmodi transeundi licentiam tribuendo; necnon, tametsi subinde, nempè die 25. ejusdem mensis Junii itidem in Consistorio nostro secreto ipsi Ecclesiæ Uladislavien. per translationem hujusmodi vacanti de Persona Venerabilis Fratris Constantini Szianiavvski Nobis, & Cardinalibus præfatis ob suorum exigentiam meritorum acceptâ, de eorumdem Cardinalium consilio, authoritate Apostolicâ providerimus, ipsumque Constantinum eidem Ecclesiæ Uladislavien. in Episcopum præfecerimus, & Pastorem: curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Uladislavien. illi in spiritualibus, & temporalibus plenariè similiter committendo, & aliàs prout in binis, seu pluribus nostris sub plumbo desuper expeditis literis uberiùs continetur: ac tametsi demum ipsi Stanislaus Archiepiscopus, & Constantinus Episcopus, post captam, & apprehensam Ecclesiarum præfatarum possessionem, suos in illis respectivè Officiales constituerint, & deputaverint; nihilominus non defuit, qui omnium humanarum æquè, ac divinarum legum immemor, nullaque ad id legitimâ authoritate suffultus, sed solâ laicali potestate, seu potius armorum violentia fretus, per suas literas Dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen. die 16. Septembris anni proximè præteriti, seu alio veriori tempore conscriptas dictum Stanislaum Archiepiscopum usurpatorem illius Ecclesiæ nuncupare, ac proinde ab ipsis Capitulo, & Canonicis aliquem ex eorum gremio in Administratorem bonorum ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ, perinde ac si illa adhuc vacaret eligendum esse, temerè, injustè, & sine ullo prorsus legitimo fundamento asserere præsumpsit; ac subinde non minus audacter per alias suas die 23. ejusdem mensis Septembris, seu alio vel superiori tempore exaratas literas eisdem Capitulo, & Canonicis injungere ausus fuit, ut omnes proventus dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen. unquam vacantis à tempore obitus postremi illius Archiepiscopi tam præteritos, quam futuros titulo mutui futuro Archiepiscopo, ut asserit, per rempublicam resarciendi, in manibus cujusdam Capitanei Commissarii à se nominati, ad effectum illos erogandi pro authorandâ totius Patriæ militiâ, consignari, extradi, & numerari absque ullâ cunctatione curarent; sub pœnis per leges contra mandatorum regiorum Transgressores statutis, ac jactâ insuper executionis militaris comminatione.

Provisionem Ecclesiæ Uladislaviensis factam de persona Constantini Szianiawski.

Supradicti Archiepiscopus, & Episcopus possessionem Ecclesiarum cœperunt.

Nihilominus per abusum laicalis potestatis insinuatum fuit Capitulo Gnesnensi ut eligeret Administratorem; ac fructus Ecclesiæ traderet Capitaneo.

Vis armata de Capitulo illata pro supradicta electione.

§. 2. Successivè verò, cùm animadvertisset quod literæ hujusmodi, & mandata in eis contenta (Capitulo, & Canonicis præfatis obtemperare eis meritò detrectantibus) inania prorsus, & absque ullo effectu remanebant, militaribus copiis, inter quas plures Acatholicorum secum fœderatorum legiones numerabantur, stipatus, versus civitatem Gnesnen. se contulit, ibique in Oppido Shupen nuncupato à dictâ Civitate quatuor circiter milliaribus distante easdem militares copias disposuit, deinde autem per quemdam Ablegatum suum ad eamdem Civitatem missum, Capitulum, & Canonicos præfatos ad electionem memorati Administratoris, qui Officiali, quem præfactus Stanislaus Archiepiscopus, ut præfertur, constituerat, amoto, regimen dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen., necnon curam, & administrationem bonorum illius Mensæ Archiepiscopalis susciperet, urgere cœpit; comminando renuentibus omnimodam ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ desolationem, omniumque illius Mensarum Archiepiscopalis, & Capitularis bonorum devastationem, aliaque similia gravissima damna in ipsorum perniciem, & eversionem inferenda.

Inde secuta est electio Joannis Cluzeuski in Administratorem cum successiva approbatione.

§. 3. Portò Capitulum, & Canonici supradicti ejusmodi minis perculsi die 3. Octobris proximè præteriti, licèt illa non esset dies Capitularis, secluso, ut asseruerunt, contemptu Clavium, ac declaratâ verbis erga hanc Sanctam Sedem obedientiâ illâ, quàm re ipsâ negabant, Venerabilem Fratrem Joannem Cluzeuski Episcopum Gratianopolitan. Suffraganeum Chelmen., ac dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen. Custodem, in illius Administratorem Generalem, non tamen sine aliquorum dissensu, elegerunt, ac plenariam jurisdictionem administratoribus hujusmodi de jure, & consuetudine competentem tam in spiritualibus, quàm in temporalibus concesserunt, totamque ei regimen tradiderunt. Subinde verò, nempe die 21. ejusdem mensis Octobris, dictis militaribus copiis ipsam Civitatem Gnesnen. adhuc circumsidentibus, adeoque eodem metu perdurante, electionem Administratoris hujusmodi in omnibus, & per omnia approbarunt, & ratificarunt.

Similis electio Adalberti Ignatii Bardzinki in Administratorem Ecclesiæ Uladislaviensis.

§. 4. Cæterum non minus injustè, ac violenter cum Ecclesiâ Uladislaviensi actum fuit; Dilecti siquidem Filii Capitulum, & Canonici de Ecclesiæ Uladislavien., cùm literas non dissimiles eis, quæ ad Capitulum, & Canonicos Gnesnen., sicut præmittitur, transmissæ fuerant, imò eâdem die 23. Septembris proximè præteriti, eodemque nomine sibi conscriptas, & per eadem ferè verba exaratas recedissent, in quibus scilicet falsò æque, ac temerè præsupposito, quod dicta Ecclesia Uladislavien. vacaret, fructus, & proventus illius Mensæ Episcopalis tam præteriti, quàm futuri per aliquem è sui gremio eligendum Administratorem colligendi, similiter titulo mutui per Rempublicam futuro Episcopo resarciendi, eidem Capitaneo Commissario, ut præfertur, nominato pro authorandâ quantocius Patriæ militiâ consignari demandabantur; & cum subinde ipsi gravium malorum comminationibus perterriti fuissent, ni-

si ad

si ad Administratoris hujusmodi electionem devenissent, ut majora scandala, & infortunia, imò, & bonorum omnium jacturam evitarent, Dilectum Filium Adalbertum Ignatium Bardzinski, qui prius ejusdem Ecclesiæ Uladislavien. Officialis a præfato Constantino Episcopo deputatus fuerat, in Administratorem hujusmodi, ita ut titulo Officialis in alium Administratoris commutato, cæteroqui penès ipsum cura, regimen, & gubernium dictæ Ecclesiæ Uladislavien., ut prius, remaneret, eligere coacti fuerunt.

Improbatur læsio libertatis Ecclesiasticæ in præmissis.

§. 5. Cùm autem hæc omnia per execrabilem, scandalosum, ac à Sacris Canonibus, & Conciliorum Generalium Decretis, Apostolicisque Constitutionibus sub anathemate sæpius damnatum secularis potestatis absum gesta fuerint; adeoque libertatem Ecclesiasticam Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam manifestè læserint; ac lædant, nostramque, & Apostolicæ Sedis authoritatem, quà Stanislaum Archiepiscopum Metropolitanæ Gnesnen. & Constantinum Episcopum præfatos Uladislavien, respectivè Ecclesiis supradictis, sicut præmittitur, præfecimus, gravissimè, & apertè violaverint, & violent: ac prætcrea animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerint, & deplorandis malis adhuc involvere pergant; novasque proinde, & sanè graviores multiplicibus illis, atque diuturnis, quibus florentissimum olim, nunc perturbatissimum Poloniæ Regnum ærumnis premitur, calamitates adjungere noscantur. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum supremi Assertores in Terris à Domino constituti sumus, necnon omnium Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, Regnumque præfatum, & illius inclytam Nationem paternâ charitate complectimur; tametsi non dubitemus Venerabilem Fratrem Julium Archiepiscopum Nazarenum nostrum, & dictæ Sedis in eodem Regno Nuncium omnia, quæ ei hac in re à Nobis mandata fuerunt quæque proinde firma semper, & salva esse volumus, sedulò, ac fideliter, quantùm sibi in præsenti infelicissimo illarum rerum statu permissum fuerit, jam implevisse: nihilominus, ex injuncto Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, præfatarum Gnesnen., & Uladislavien, Ecclesiarum, illarumque Præsulum indemnitati uberiùs consulere, nostraque, & dictæ Sedis Jura sarta tecta, atque illibata enixiùs tueri, & conservare, necnon animarum hujusmodi periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, per amplius occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in præmissis tam à Capitulis, & Canonicis Gnesnen., & Uladislavien. præfatis, quàm ab Administratoribus per eos, ut præfertur, electis, & aliis quibuscumque quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causam, & occasiones, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè & accuratissimè specificatis habentes.

Declaratio nullitatis, ac reprobatio utriusque electionis, ac omnium, quæ exinde secuta sunt.

§. 6. Motu proprio, ac ex certâ scientiâ; & maturâ deliberatione nostris, deque Apost. potestatis plenitudine, electiones eorumdem Joannis Episcopi in Metropolitanæ Gnesnen., necnon Adalberti Ignatii in Uladislavien. Ecclesiarum præfatarum, earumque bonorum, redituum, & proventuum Administratores, ac cujuscumque jurisdictionis concessionem, & regiminis traditionem eis ab earumdem Ecclesiarum Gnesnen., & Uladislavien. Capitulis, & Canonicis respectivè factas, ut præfertur, & quomodolibet ratificatas, seu confirmatas, aliaque omnia, & singula in præmissis, vel circa ea tam à Capitulis, & Canonicis quàm ab Administratoribus hujusmodi, vel illorum aliquo, præfatarum suarum electionum, eisque sicut præmittitur, respective commissarum administrationum vigore, seu prætextu, per se, vel alios quomodocumque, qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, ordinanda, cum omnibus, & singulis indè quovis modo secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, & defacto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuò fore, tenore præsentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus; ac nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, nec ullum per ea Ecclesiis, earumque Præsidibus prædictis præjudicium illatum fuisse, aut inferri quandocumque posse, sed ipsas Ecclesias earumque Præsules in suis primævis Juribus continuare debere similiter declaramus, in omnibus, & per omnia, perinde ac si illa nunquam facta fuissent, nec evenissent neque unquam fierent, vel evenirent.

Prohibitio, ne asserti Administratores se ingerant in regimine dictarum Ecclesiarum sub diversis pœnis.

§. 7. Quocirca Joanni Episcopo, & Adalberto Ignatio administratoribus, ut præfertur, nulliter electis prædictis, & eorum cuilibet in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub obtestatione Divini Judicii, & interminatione maledictionis æternæ, necnon, ipsi quidem Joanni Episcopo sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, dicto verò Adalberto Ignatio sub excommunicationis majoris utriusque demum sub privationis beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia simili, vel dissimila quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœnis, districtè prohibemus, & interdicimus, ne suarum Irritarum electionum, sibique nulliter, ut præfertur, commissarum administrationum hujusmodi vigore, seu prætextu præfactarum Gnesnen., & Uladislavien. respectivè Ecclesiarum regimen suscipere, & assumere, sive jam susceptum, & assumptum de cætero retinere, minusque ullam Jurisdictionem, potestatem, vel authoritatem, in illis exercere, ullumve inibi actum jurisdictionalem facere, seu continuare, neque illarum fructus, redditus, & proventus percipere, seu forsan jam perceptos cuiquam alteri, nisi earumdem Ecclesiarum respectivè Præsulibus, seu illorum legitimis Procuratoribus vel aliis, quibus Nos illos tradi, vel consignari mandaverimus, tradere, vel consignare ulteriùs audeant quovis modo, seu præsumant.

Pœnarum impositio contra auxilium, & consilium præstantes, & Fautores.

§. 8. Eos quoque, qui illis, vel eorum alicui scienter in præmissis paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo præstiterint, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, similibus pœnis eo ipso innodamus, & innodatos fore, ac beneficia hujusmodi, quorum privationis pœnam propter transgressionem præsenti prohibitionis per præfatos quomodolibet incurri contigerit, ipso facto absque alia declaratione vacare, illaque per quoscumque impetrari posse decernimus itidem, & declaramus; necnon eorumdem beneficiorum sic vacantium collationem, provisionem, & omnimodam dispositionem, ac præ-

Gerenda per alter. Administratores viribus vacua esse monet.

fatarum pœnarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus. Monentes insuper omnes utriusque sexus Christifideles, & quorum æternâ salute solliciti esse debemus, præfatos Joannem Episcopum, & Adalbertum Ignatium nullam in eisdem Ecclesiis, suarum irritarum, ac invalidarum electionum, eisque nulliter, & de facto, ut præfertur, respectivè commissarum administrationum hujusmodi vigore, vel prætextu, sive quoad temporalia, sive quoad spiritualia, jurisdictionem, aut potestatem habere, vel habuisse; adeòque nec ullam circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, aut aliàs forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernunt, authoritatem interponere ullo modo validè posse, nec potuisse, neque contra hæc allegari vel prætendi posse excusationem ex communi errore; nam præterquam quod satis omnibus notum erat, atque est, neutram ex Ecclesiis prædictis vacare, & utramque illarum suum habere Pastorem à Nobis canonicè constitutum, abusus sæcularis potestatis in electione Administratorum prædictorum ferè communiter innotuit, omniumque rectè sentientium horrore, & detestatione reprobatus fuit, prout illum ab omnibus damnari, & reprobari volumus.

Nec excusare commune errorem ob notorietatem abusus laicalis potestatis, ut supra, admissi.

§. 9. Præterea cum notorii, & explorati juris sit eos omnes, qui Capitula, & Canonicos supradd. ad præmissa peragenda per se, vel alios quoquomodo adegerunt, necnon Adhærentes, Fautores, Consultores, & Defensores eorum, quocumque tandem gradu, seu dignitate quantumcumque sublimi præfulgeant, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis contra similia perpetrantes inflictas damnabiliter eo ipso incurrisse: notum similiter omnibus esse volumus, illos à censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ, ac partibus præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constitutos, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstitâ, atque cum reincidentiâ eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse.

Absolutionem excommunicationis & pœnarum, in quas Delinquentes, eorumque Fautores incurrerunt, notificat esse reservatam Romano Pontifici.

§. 10. Decernentes etiam easdem præsenter literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd præfati, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritanti.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon præfatarum Gnesnen., & Uladislavien. Ecclesiarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Personis etiam quâcumque Ecclesiastica, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 4. Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno. VIII.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 4. Februarii anno 1708.

F. Oliverius.

DAMNA-

DAMNATIO

XXXVII. Et prohibitio Libri Gallico idiomate impressi in plures tomos distributi sub titulo: *Le Nouveau Testament en François avec des réflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Ac aliter: *Abbregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apôtres, des Epitres de St. Paul, des Epitres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chrétiennes sur le Texte de ces Livres sacrez, &c. A Paris 1693. & 1694. se vendent à Bruxelles chez Eugene Henry Fricx.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

UNiversi Dominici gregis cura humilitati nostræ cælitùs demandata Nos urget, ut sacrarum Scripturarum, quibus potissimùm Ecclesia Catholica pascitur, & nutritur, puritati, & integritati custodiendæ sedulò advigilemus, ac Christifidelium animas pretioso ejus sanguine redemptas, pravis, atque fallacibus Docentium quæ non oportet, institutionibus decipi, aut à viâ veritatis abduci minimè patiamur; salutaribus enim veterum Patrum documentis instruimur, perversâ petulantium ingeniorum interpretatione de Evangelio Christi fieri Evangelium hominis, & in populi Dei seductionem, & exitium cedere si præsertim pietatis obtentu offendicula parentur incautis, & catholicæ veritati, velut zizania in medio tritici, mala semina misceantur erroris. Cùm itaque, sicut accepimus, in lucem prodierit liber quidam Gallico idiomate impressus, & in plures tomos distributus, sub titulo: *Le Nouveau Testament en François avec des réflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Ac aliter: *Abbregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apôtres, des Epitres de St. Paul, des Epitres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chrétiennes sur le Texte de ces Livres sacrez &c. A Paris 1693. & 1694. se vendent à Bruxelles chez Eugene Henry Fricx*; ac pluries typis recusus fuerit, non sine bonorum offensione, & ingenti animarum periculo propter ejus frequentem, etiam in variis Provinciis, lectionem, & usum, quemadmodum pariter ad Apostolatum nostrum multorum querelâ delatum est: Nos librum hujusmodi nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, aliisque in sacrâ Theologiâ Magistris maturè, ut rei gravitas postulare videbatur, examinandum commisimus; illi verò mandatis nostris obsequentes librum ipsum, post accuratam ejus discussionem, unanimi consensu prohibendum esse censuerunt, utpote qui sacrum ipsum novi Testamenti textum exhibet damnabiliter, nec sine ausu temerario vitiatum, & alteri versioni gallicæ dudùm à fel. rec. Clemente PP. IX. Prædecessore nostro per quasdam suas in simili formâ Brevis die 10. Aprilis 1668. expeditas literas damnatæ in multis conformem, à vulgatâ verò editione, quæ tot sæculorum usu in Ecclesiâ probata est, atque ab Orthodoxis omnibus pro authenticâ haberi debet, multipliciter discrepantem, & aberrantem; Notas insuper, & observationes continet, babentes quidem speciem pietatis, sed ad virtutem ejus abnegandam subdolè deducentes, in quibus passim occurrunt doctrinæ, & propositiones seditiosæ, temerariæ, perniciosæ, erroneæ, aliàs damnatæ, & Jansenianam hæresim manifestè sapientes. Hinc est, quod Nos creditum Nobis à Domino pastoralis curæ, atque vigilantiæ munus, quantùm Nobis ex alto conceditur, salubriter exequi cupientes, de eorumdem Cardinalium consilio, librum suprædictum sive præmissis, sive alio quovis titulo inscriptum, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quavis editione, aut versione hactenus impressum, aut in posterum (quod absit) imprimendum, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ipsiusque libri impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis sub pœnâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à qua nemo à quoquam (præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente) nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus, & prohibemus. Volentes, & eâdem auctoritate mandantes, ut quicumque librum hujusmodi penes se habuerit, vel in futurum quandocumque habebunt, illum statim atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignari teneantur; hi verò exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus facilius innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate prædictâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari illarumque exempla ibidem affixa relinqui, itaut sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent; Ipsarum autem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Julii 1708. Pontificatus nostri Anno Octavo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo octavo, Indictione prima, die verò decima quarta Julii, Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papa XI. Anno octavo, supradicta Litera Apostolica affixæ, & publicata fuerunt ad valvas Basilica Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, Curia Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. P P. Cursorem.

Jo: Baptista de Cappellis Mag. Curs.

PROHIBITIO

XXXVIII. Extrahendi quomodolibet Libros, Chartas, & Mobilia quæcumque ex Bibliothecâ Monasterii SS. Fabiani, & Sebastiani extra, & prope muros Urbis sub pœnâ excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUm sicut Dilectus Filius noster Joannes Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Gabrielli nuncupatus Nobis nuper exposuit, ipse in Monasterio Sanctorum Fabiani, & Sebastiani ad Catacumbas nuncupato prope, & extra mœnia Urbis Congregationis Reformatæ Sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis, quamdam mansionem ad usum Bibliothecæ cum suis forulis, & mensulis, mobilibus, aliisque necessariis ornamentis decenter suâ impensâ instaurari curaverit, ac in eâ libros collocare intendat, cupiatque propterea eorumdem librorum conservationi, & manutentioni opportunè in præmissis à Nobis provideri. Nos ipsius Joannis Mariæ Cardinalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne quisquam cujusvis gradus, status, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existat, aut quocumque officio, auctoritate, vel superioritate fungens, libros, quinterna, quinternetta, folia, chartas, scripturas, & volumina quæcumque tam impressa, quàm manuscripta dictæ Bibliothecæ, prædicto Monasterio per memoratum Joannem Mariam Cardinalem hactenus, quomodolibet donata, & assignata, seu per eum, vel quoscumque Christifideles in posterum quandocumque donanda, & assignanda es ipsâ Bibliothecâ, sub quovis quæsito colore, prætextu, ingenio, causâ, vel occasione extrahere, vel asportare, aut ut extrahantur, vel asportentur, permittere, vel consentire audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à quâ nemo absolutionis beneficium à quoquam, præterquam à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, valeat obtinere, ac quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso absque aliâ declaratione incurrendis, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus. Permittimus autem Superiori pro tempore existenti prædicti Monasterii, ut libros vulgaris idiomatis lectionis ad Mensam, & Capitulum habendæ, vel reficiendi gratiâ extrahere possit, ita tamen, ut finito eorum usu, & postquam illi refecti fuerint, statim in Bibliothecam prædictam reportari, in eâque reponi debeant, sub eisdem pœnis. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictorum Monasterii, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ; vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conspicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die vigesimâ primâ Novembris, millesimo septingentesimo octavo, Pontificatus nostri anno octavo.

F. Oliverius.

PROHIBITIO

Extrahendi, commodandi, commutandi, & asportandi quomodolibet sactos libros, & quæcumque paramenta, & ornamenta, ac utensilia Ecclesiastica, vasa, calices, & quamcumque aliam sacram suppellectilem ex quâlibet materiâ formatam ex Sacristia, Choro, Ecclesiâ, & Monasterio SS. Fabiani, & Sebastiani extra, & propè muros Urbis sub pœnâ excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ. XXXIX.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUm sicut Dilectus Filius noster Joannes Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Gabrielli nuncupatus Nobis nuper exposuit, ipse ad usum, & pro servitio Ecclesiæ, & Chori Monasterii Sanctorum Fabiani, & Sebastiani ad Catacumbas nuncupati propè, & extra mœnia Urbis Congregationis Reformatæ Sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis, libros sacros, pluvialia, planetas, dalmaticas, aliaque paramenta, & ornamenta Ecclesiastica etiam argentea suâ impensâ fieri curaverit, illaque eidem Monasterio donaverit, quinimò alia supellectilia, & utensilia sacra in futurum similiter donare intendat; ne autem illa deteri, seu etiam deperdi contingat, eorum manutentioni, & conservationi opportunè à Nobis provideri plurimùm desideret. Nos piis ipsius Joannis Mariæ Cardinalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam etiam quâcumque præeminentia, dignitate, vel potestate præditus libros sacros, pluvialia, planetas, dalmaticas, aliaque paramenta, & ornamenta Ecclesiastica tam ex auro, vel argento, quam ex alia quavis materia confecta eidem Ecclesiæ per dictum Joannem Mariam Cardinalem, sicut præmittitur, donata, & assignata, nec non alia quæcumque supellectilia, & utensilia sacra hujusmodi per eumdem Monasterio in posterum quandocumque donanda, & assignanda, aut quamcumque illorum partem aliis Ecclesiis, etiam ejusdem Congregationis, & locis piis, aut Personis quibuslibet etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis commodare, vendere, vel oppignorare, aut sub quovis quæsito colore, prætextu, causa, vel occasione ex Ecclesia prædicta, vel illius Sacristia, Choro, & Monasterio extrahere, & asportare, seu ut commodentur, vendantur vel oppignorentur, aut etiam extrahantur, vel asportentur, consentire, seu permittere audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendâ, à quâ nemo ab alio, quàm à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis valeat beneficium obtinere, & quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit Monasterii, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum

in-

infertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum exemplum in Sacristia prædicti Monasterii, vel alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesimâ primâ Novembris 1708. Pontificatus nostri anno octavo.

F. Oliverius.

CONSTITUTIO

XL. Ut Festum Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ de præcepto ubique in posterum observetur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissi Nobis divitùs Sacrosancti Apostolatus officii exigit ratio, ut gloriosissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, cujus Conceptio gaudium annuntiavit universo Mundo, venerationem, & cultum, plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum more, ampliare studentes in terris, illius, quæ super Choros Angelorum exaltata pro populo Christiano sedula exoratrix apud Eum, quem genuit, assiduè intercedit in Cœlis, potentissimam opem, in tot tantisque, quibus premitur, Christianæ Reipublicæ, & Catholicæ Ecclesiæ necessitatibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, promoveri jugiter satagamus. Sincerâ itaque nostrâ erga eamdem Augustissimam Cœli Reginam, Patronam, & Advocatam nostram devotione incitati Festum Conceptionis ipsius Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ ubique Terrarum in posterum ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, sicut alia Festa de præcepto servari, & celebrari, ac sub præcepto observationis Festorum comprehendi, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 6. Decembris 1708. Pontificatus nostri anno octavo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate DN. Jesu Christi millesimo septingentesimo octavo, die 6. Decembris, Indictione prima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus octavo, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Mag. Cursorum.

CONCESSIO

XLI. Indulgentiarum Christifidelibus Status Ecclesiastici tam mediati, quàm immediati divinam opem implorantibus, quàm in præsentibus gravissimis necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à gravissimis ærumnis Subditorum Sanctæ Sedis.

INter tot, tantasque, quibus Sancta Romana Ecclesia hoc turbulentissimo tempore undequaque premitur angustias, gravissimis potissimum, quibus nostri, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia Subditi affliguntur calamitatibus, paternâ charitate commoti ad Deum toto corde clamore non cessamus, ac quemadmodum indictis publicè precibus jam pluries fecimus, ita etiam nuperrimè Christifideles in Almâ Urbe nostrâ degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, ac jejunia, & eleemosynas, sincerasque, & unanimes obsecrationes, atque orationes placandam prolatis largâ manu cœlestium gratiarum dispensationi nostræ divinitùs creditarum thesauris excitare studuimus. Id ipsum nunc, ut & reliqui etiam Christifideles universi Status nostri Ecclesiastici scissis per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosinarum largitiones viribus orationis facere contitantur, eos omnes, & singulos paternè adhortandos, & monendos, eorumque pietatem, erogatis itidem amplissimis cœlestium gratiarum muneribus, incitandam, atque fovendam esse arbitramur.

Ordinariis locorum injungit, ut processiones, publicasque preces indicant.

§. 1. Itaque Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Nobis, & eidem Sedi in temporalibus mediatè, vel immediatè subjectorum, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituant, publicasque preces indicant; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesias, à quâ, & ad quam aliqua Processionum hujusmodi fiet, eodem, vel aliquo ex septem subsequentibus diebus devotè visitaverint, ibique Divinum auxilium, ut præmittitur, imploraverint, ac insuper peracto unius diei jejunio ecclesiastico aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, per unumquemque Christifidelem semel tantùm lucrifaciendam, misericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiam plenariam concedit adimplentibus opera præscripta.

§. 2. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi

Pœ-

Pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

§. 3. Præterea eisdem Christifidelibus; qui recitationi Litaniarum omnium Sanctorum cum collectis, & precibus consuetis in aliqua ex Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum præfatorum per memoratos Locorum Ordinarios respectivè designandis, mense à die publicationis earumdem præsentium computando durante dumtaxat, itidem devotè interfuerint, ibique, ut supra dictum est, oraverint, quocumque die intesea id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu per eos quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consuetâ relaxamus; Nec non, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes præfatæ animabus fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint, similiter indulgemus.

Et faculta-
em Confef-
ariis appro
oatis abfol-
vendi à refer-
vatis.

§. 4. Cæterùm cupientes Christifideles præfatos hujus pretiosissimi thesauri fieri participes, quibuscumque Presbyteris Confessariis tam Sæcularibus, quam Regularibus ad id in Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi per prædictos Ordinarios specialiter deputandis, ut eosdem Christifideles ibidem ad se occasione consequendi Indulgentiam plenariam hujusmodi pro hac vice dumtaxat recurrentes, eorum confessionibus diligenter auditis, ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quàvis causâ latis, seu inflictis, nec non ab omnibus eorum peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, etiam quantumvis gravibus, & enormibus, ac etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per literas Apostolicas die Cœnæ Domini legi solitas, aut alias quascumque nostras, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, pœnitentiâ salutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro conscientiæ, & eâ vice tantùm absolvere, & liberare valeant, facultatem impertimur.

Non tamen
dispensandi
per irregu-
laritate, nec
absolvendi
excommuni-
catos publicè
denunciatos.

§. 5. Non intendimus autem præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quomodolibet contractâ dispensare, vel aliquam tribuere facultatem dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque easdem præsentes literas illis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu alias in sententias, vel censuras incidisse declarati, vel publicè denuntiati fuerint, nisi prius satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & præsertim illis, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nequidem similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhi-
benda tran-
sumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 4. Januarii 1709. Pontificatus Nostri Anno nono.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo nono, die 4. mensis Januarii, Indictione secunda. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, Domini Nostri D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus nono supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Thomam de Unionibus SS. D. N. Papæ Cursorem.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

XLII.

DECLARATIO

Nullitatis Electionis, seu nominationis R. P. D. Francisci de Solis Episcopi Ilerdensis in Gubernatorem Ecclesiæ Abulensis ab illius Decano, Capitulo, & Canonicis per abusum Laicalis potestatis factæ, nec non quorumcumque inde secutorum, & secuturorum, cum illorum revocatione, & abolitione, ac aliis diversis ordinationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium

IN Supremo Apostolicæ Dignitatis culmine, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam collocati, Ecclesiasticam Immunitatem Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam, nostraque, & hujus Sanctæ Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura, ex commissi Nobis cœlitùs Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, & si quando ea quorumcumque, præsertim Laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere satagimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestiâ pervenit, quod aliàs tunc existens Secretarius universæ, ut vocant, Expeditionis Charissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici dilectis filiis Decano, Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Abulen. per suas literas die 4. Februarii proximè præteriti, seu alio veriori tempore eis conscriptas nunciavit, quod cùm dilectus etiam filius Froilanus Diaz Frater expressè professus Ordinis Prædicatorum dudum ad dictam Ecclesiam per obitum ultimi illius Episcopi solatio Pastoris destitutam à dicto Philippo Rege Nobis præsentatus, præsentationi hujusmodi, antequam illam à Nobis admitti contingeret, renunciasset, ac subinde idem Philippus Rex ad Ecclesiam prædictam Venerabilem Fratrem Franciscum de Solis Episcopum Ilerden. (ut in eisdem literis asseritur) similiter præsentasset, quin ab illo sic præsentato curam, & regimen dictæ Ecclesiæ quamprimùm suscipi, & assumi cupiebat, eidem Secretario mandaverat, ut Decano, Capitulo & Canonicis præfatis significaret ipsi Philippo Regi gratissimum fore, si dictus Franciscus Episcopus incunctanter

ab

ab eis in Provisorem, & Vicarium Generalem, seu Gubernatorem prædictæ Ecclesiæ eligeretur, seu nominaretur, eique jura, & facultates, quæ ipsis, illius Sede Episcopali vacante, competebant, attribuerentur, ad hoc ut absque ullâ morâ, donec dictæ Ecclesiæ de personâ ipsius Francisci Episcopi a Nobis provideretur, & literæ Apostolicæ desuper de more expedirentur, eumdem Ecclesiam, tanquam futurus ejus Sponsus, regere, & gubernare posset, & valeret; Dicti verò Decanus Capitulum, & Canonici per suas etiam literas die 21. ejusdem mensis, seu alio veriori tempore exaratas, Secretario præfato rescripserunt, se quæcumque jura sibi circa gubernium dictæ Ecclesiæ, illius Sede Episcopali vacante, competentia dicto Philippo Regi libenter deferre; paratos se exhibentes in ejus voluntatis implementum illa dicto Francisco Episcopo subdelegare, eumque in Gubernatorem ejusdem Ecclesiæ eligere, ac nominare, & aliàs, prout in binis literis supradictis, quarum tenores, non approbandi, sed omnino reprobandi animo, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius dicitur contineri.

Capitulum Abulense in Gubernatorem Ecclesiæ Abulensis elegit Episcopum Ilerdensem.

§. 2. Cùm autem, sicut pariter Nobis innotuit, in præmissorum sequelam Decanus, Capitulum, & Canonici prædicti juribus sibi, sicut præmittitur, competentibus in eumdem Franciscum Episcopum translatis, illum subinde in Provisorem, seu Gubernatorem dictæ Ecclesiæ eligere, seu nominare ausi fuerint, ipseque Franciscus Episcopus, electionis, seu nominationis hujusmodi vigore Ecclesiam suam Ilerden. absque nostrà licentià deserere, necnon curam, regimen, & gubernium ejusdem Ecclesiæ Abulen. suscipere, gerere, & exercere præsumpserit, & adhuc præsumat: explorati verò juris sit ipsum Franciscum Episcopum minimè potuisse, nec posse sub Oeconomatus, Procuratoris, Provisoris, Vicarii Generalis, seu Gubernatoris nomine, aut alio quovis quæsito colore, seu titulo curam, regimen, & administrationem ejusdem Ecclesiæ Abulen. in spiritualibus, vel temporalibus per se, vel alium, pro parte, vel in totum gerere, vel recipere, aut illis ullatenus se immiscere, antequam à vinculo, quo tenetur Ecclesiæ Ilerden. cui præest, & à quo nonnisi à Nobis absolvi potest, realiter, & cum effectu absolvatur, ac ad præfatam Ecclesiam Abulen. transferatur, eique de illius personâ à Nobis provideatur; præsertim cum ejusmodi absolutio, translatio, & provisio adhuc à Nobis nequidem petita fuerit, quinimo nec asserta ejusdem Francisci Episcopi ad dictam Ecclesiam Abulen. præsentatio Nobis ullatenus facta fuerit; indeque pateat, quàm temerè, & perperam præmissa omnia in Regnis Hispaniarum hactenus inaudita, contra eorumdem Regnorum consuetudines, contra Sacrorum Canonum, Apostolicarumque Constitutionum dispositionem, ac rectum ordinem per damnabilem sæcularis potestatis abusum gesta fuerint: quantùm illa Ecclesiæ, & nostra jura læserint, ac lædant, quàm gravibus denique periculis animas pretioso Salvatoris, & Domini Jesu Christi Sanguine redemptas involverint, & adhuc involvere pergant. Hinc est, quod Nos, qui libertatis, ac jurisdictionis, aliorumque jurium Ecclesiasticorum Assertores in terris à Domino constituti sumus, omniumque Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, Ecclesiæ præfatæ Abulen. Nostrorumque, & Apostolicæ Sedis jurium indemnitati providere, nec non animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in præmissis tam à Secretario, quàm à Decano, Capitulo, & Canonicis, nec non Francisco Episcopo supradictis per se, vel alios quoscumque quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causas, & occasiones, aliave quælibet, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè specificatia habentes: Motu proprio, ac ex certà scientià, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, electionem, seu nominationem ejusdem Francisci Episcopi in Provisorem, seu Gubernatorem præfatæ Ecclesiæ Abulen., ac quorumcumque jurium, & facultatum circa ejusdem Ecclesiæ regimen, & administrationem Decano, Capitulo, & Canonicis prædictis, illius Sede Episcopali vacante, competentium in ipsum translationem, seu concessionem ei ab eisdem Decano, Capitulo, & Canonicis factas, ut præfertur, aliaque omnia, & singula tam ab ipsis Decano, Capitulo, & Canonicis, quàm à dicto Francisco Episcopo suæ electionis, seu nominationis, ac in ipsum, sicut præmittitur, translatorum, seu ei concessorum jurium, & facultatum hujusmodi vigore, seu prætextu per se, vel alios quoscumque, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignos in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, tenore præsentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus, ac nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, revocamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus in omnibus, & per omnia, perinde ac si nunquam facta fuissent, nec evenissent, neque unquam fierent, vel evenirent.

Contra Sacrarum Sanctionum præscriptum.

Summus Pontifex ejusmodi electionem damnat & irritat cum omnibus inde secutis & secuturis.

§. 3. Quocirca eidem Francisco Episcopo in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, nec non interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrendis pœnis districtè prohibemus, & interdicimus, ne suæ irritæ electionis, seu nominationis, aliorumque præmissorum hujusmodi vigore, seu prætextu susceptum præfatæ Ecclesiæ Abulen. regimen, seu gubernium de cætero retinere, minusque ullam jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem Ecclesiasticam, & Spiritualem, in Civitate, vel Diœcesi Abulen. exercere, ullumve inibi actum jurisdictionalem facere, seu continuare, neque ullos dictæ Ecclesiæ Abulen. fructus, & proventus percipere, seu forsan jam perceptos retinere audeat quovis modo, seu præsumat. Illos verò, qui ei in præmissis paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo præstiterint, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, excommunicationis majoris, nec non privationis fructuum Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, aliorumque quorumvis reddituum Ecclesiasticorum per eos respectivè obtentorum similiter eo ipso incurrendis pœnis, innodamus, & innodatos fore decernimus, & declaramus;

Præcipit Episcopo Ilerdensi, ne in administratione Ecclesiæ Abulensis ullo modo se ingerat.

ipsa-

ipsarumque pœnarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

Decernit, ut Vicarius Capitularis vacantem Ecclesiam administret.

§. 4. Cæterùm de salute Dominici gregis paternâ charitate soliciti omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Ecclesiasticis Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quàm Laicis harum serie denunciandum, & ad eorum notitiam deducendum esse censuimus, præfatum Franciscum Episcopum nullam in eâdem Ecclesiâ Abulen. suæ irritæ, & invalidæ electionis, seu nominationis, aliorumque præmissorum hujusmodi vigore, vel prætextu, sive quoad temporalium, sive quoad spiritualia jurisdictionem, aut potestatem habere, vel habuisse, adeòque nec ullam circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, causarum cognitionem, aut aliàs forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernunt, auctoritatem interponere ullo modo validè posse, nec potuisse. Ne autem dicta Ecclesia Abulen. tempore, quo præsens illius Sedis Episcopalis vacatio duraverit, Administratore in spiritualibus careat, volumus, & ordinamus, ut ejus Vicarius Capitularis antea legitimè deputatus, Officium Vicarii hujusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus ejusmodi Vicariis Capitularibus de jure, usu, & consuetudine, ac aliàs quomodolibet juxta Decreta Concilii Tridentini competentibus, cum quibus illud ante præfatam irritam ejusdem Francisci Episcopi electionem, seu nominationem gerebat, & exercebat, seu gerere, & exercere poterat, etiam nunc, & in posterum gerere, & exercere pergit, ac quatenus opus sit, illum in eodem Officio harum serie confirmamus, ut illud etiam nostrâ, & Sedis Apostolicæ auctoritate, donec tamen alius similis Vicarius a Capitulo, & Canonicis præfatis legitimè deputatus non fuerit, gerat, & exerceat.

Decreta roborantia cum amplissimis; consuetis clausulis

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod præfati, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâlibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiata causâ, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et signanter decreto irritanti & clausula sublata.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo; aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Abulen., & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Personis etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 24. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

F. Oliverius.

CON-

XLIII.

CONFIRMATIO

Decreti Congregationis Sacrorum Rituum editi super Sententia lata Anno MDCXLVII. à bon. me. Cardinale Francisco Maria Macchiavello tunc Episcopo Ferrariensi, qua declaratum fuerat constitisse, & constare de cultu immemorabili Beatæ Luciæ de Narnia exhibito, ac propterea non esse contraventum Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere Beatarum Christi Ancillarum in Cælis cum eo regnantium, in quibus, utpote vasculis imbecillioribus opus dexteræ excelsi mirabilius, ac illustrius apparuit, quæque non humanum, sed divini Spiritus infusione depromptum Apostolicum consilium secutæ, cogitarunt quæ sunt Domini, ut essent Sanctæ Corpore, & Spiritu, venerationem, & cultum libenter in terris promovemus, sicut pia Personarum non minus virtutum meritis, quàm sublimi Cardinalatus dignitate fulgentium vota postulant, & Nos ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ decus, spiritualemque fidelium populorum, præsertim nostrorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia subditorum ædificationem, ac devotionem fovendam, atque augendam conducibile fore in Domino arbitramur.

Card. Macchiavellus Episc. Ferrarien. processus confecit super cultu, virtutibus, & miraculis B. Luciæ de Narnia.

§. 1. Cum itaque aliàs, videlicet die xxx. Januarii MDCLIV., ad humillimas, ac repetitas preces, & instantias tunc existentium Magistratuum Civitatum nostrarum Ferrarien., Viterbien., & Narnien., necnon tunc etiam existentis Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum nomine ejusdem Ordinis facta relatione in Congregatione tunc paritèr existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum coram fel. rec. Innocentio PP. X. Prædecessore nostro habitâ à bon. mem. Baccio, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. Aldobrandino nuncupato de contentis in duobus processibus auctoritate ordinaria confectis per similis me. Franciscum Mariam, etiam dum vixit, dictæ S. R. E. Cardinalem Macchiavellum nuncupatum, tunc Ecclesiæ Ferrarien. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulem: primo nimirum Anno MDCXLVII. super cultu, scientibus, & tolerantibus Ordinariis, ab immemorabili tempore exhibito Beatæ Luciæ de Narnia Moniali Ordinis S. Dominici, quæ feliciter obdormiverat in Domino die xv. Novembris MDXLIV. & casu excepto à decretis rec. mem. Urbani PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis, cujus vigore idem Franciscus Maria Cardinalis. & Præsul per sententiam latam die xix. Decembris ejusdem Anni MDCXLVII. pronunciaverat constitisse, & constare de immemorabili cultu dictæ Servæ Dei, & propterea non fuisse, nec esse contraventum decretis Apostolicis supradictis: secundo autem Anno MDCXLVIII. super sanctitate vitæ, virtutibus, & miraculis, cum exhibitione etiam nonnullorum antiquorum documentorum super Stigmatibus, quæ inibi dicuntur impressa in corpore prædictæ Beatæ Luciæ; decretum fuerit, signari posse commissionem introductionis hujus Causæ eidem Congregationi Cardinalium directam, ut cognosceret, an ritè, & rectè pronunciatum fuisset per supradictum Franciscum Mariam Cardinalem, & Præsulem super casu excepto, ex immemorabili.

Pronunciavit constare de cultu immemorabili ejusdem.

Causa introducitur in Congregatione Sacrorum Rituum.

§. 2. In hujusmodi verò Commissionis executionem subinde à piæ mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædecessore nostro signatæ nuper, nempe die xv. Februarii proximè præteriti ad humillimas itidem preces Dilecti Filii nostri Josephi tituli S. Mariæ Transpontinæ ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis Sacripantis nuncupati, etiam nomine Dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum dictæ Civitatis nostræ Narnien. Patriæ suæ porrectas, necnon Dilecti Filii Antonini Cloche Magistri Generalis memorati Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasterii Sanctæ Catharinæ de Senis præfatæ Civitatis nostræ Ferrarien., prout etiam Dilecti Filii Thomæ Ripoll Fratris expressè professi ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri causæ hujusmodi postulatoris in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum ipsius S. R. E. Cardinalium eisdem Sacris Ritibus præpositorum à Dilecto etiam Filio nostro Thoma tituli Sancti Clementis dictæ S. R. E. Presbytero Cardinale Ferrario nuncupato in locum memorati Baccii Cardinalis deputato, seu subrogato propositum fuerit dubium, an sententia prædicti Francisci Mariæ Cardinalis, & Præsulis super cultu immemorabili erga præfatam Beatam Luciam præstito esset confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, auditisque desuper tam in voce, quàm in scriptis prius quidem quondam Joanne Baptista Bottinio, dum vixit, Fisci, & Cameræ nostræ Apostolicæ Advocato, atque ad supplendas vices Venerabilis Fratris Prosperi Archiepiscopi Myrensis Promotoris Fidei specialiter deputato: subinde verò Dilecto Filio Prospero de Lambertinis Aulæ nostræ Consistorialis Advocato, necnon ejusdem Prosperi Archiepiscopi, & Promotoris Coadjutore, ultimo dicta Congregatio Cardinalium censuerit sententiam præfati Francisci Mariæ Cardinalis, & Præsulis, ut præfertur, latam super cultu immemorabili non esse infirmandam in casu, & ad effectum de quo agebatur, si ita Nobis visum fuisset: Hinc est, quod Nos piis, atque enixis ejusdem Josephi Cardinalis supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, Decretum ab ultimo dicta Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod scilicet Sententia supradicti Francisci Mariæ Cardinalis, & Præsulis super cultu immemorabili dictæ Beatæ Luciæ non sit infirmanda, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate ultimodictæ Congregationis Cardinalium.

In ea proponitur dubium, an sententia Card. Macchiavelli sit confirmanda.

Deciditur non esse infirmandam.

Pontifex decretum Sacræ Congregationis confirmat cum solitis clausulis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xxvi. Martii MDCCX. Pontificatus nostri Anno Decimo.

F. Oliverius.

XLIV.

CONSTITUTIO

Præscribens modum, & formam gubernandi Congregationem Cistercienſem (vulgo S. Bernardi) in Regnis Caſtellæ, Legionis, & Galleciæ &c.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus Officium ſuperni diſpoſitione concilii Nobis, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, impoſitum ſalobriter exequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes eaorta inter Religioſos Viros, quos vota ſua Altiſſimo in ſanctitate, & juſtitia, paceque fraterna reddere decet, animorum diſſidia, opportunis rationibus dirimere, illisque, ne rurſus quandocumque excitari valeant, anſam maturè præcidere ſtudemus, ſicut prudenti deliberatione prævia, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Animarum ſalutem arbitramur in Domino capedire.

Narratur recurſus P. Mantille ad Clementem IX., à quo peculiaris Congregatio deputatur.

§. 1. Dudum ſiquidem cum per tunc in humanis agentem Dionyſium Mantilla Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercienſis eaortis gravibus controverſiis inter Monachos ejuſdem Congregationis recurſus ad fœl. rec. Clementem PP. IX. Prædeceſſorem noſtrum habitus fuiſſet, ipſe Clemens Prædeceſſoc cauſam controverſiarum hujuſmodi ad quandam Congeegationem tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper Reformatione dicti Ordinis ſpecialiter deputatam remiſit, cui cum idem Dionyſius quædam gravamina per quoſdam Monachos Manchenos, & Alcarrenos novos Caſtellanos nuncupatos Monachis aliarum Nationum illata eapoſuiſſet, dicta Congregatio particularis tunc exiſtenti Epiſcopo Valliſoletano commiſit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proximè celebrando præſideret, & partes diſſidentes concordare, ortaſque differentias extinguere ſatageret; Ipſe verò Epiſcopus commiſſionem hujuſmodi eaecutus Capitulo generali hujuſmodi interſuit: Sed cum pro reconciliandis partibus, & diſcordiis tollendis ſedulam operam navaſſet, nihil ad effectum perducere valuit, ea eo quia nulla diſcordantium pars ſuis prætenſionibus cedere voluit, & ſic abſoluto Capitulo præfatus Epiſcopus, re infecta, diſcedere coactus fuit.

Determinatio Congregationis prædictæ.

Narratur Concordia, quæ à d. Clemente IX. fuit confirmata.

§. 2. Porrò tranſacto anno à Capituli hujuſmodi celebratione tunc pariter exiſtentes Generalis Reformator, & ſex Definitores quandam tranſactionem, ſeu concordiam formaverunt eamque quondam Hyacinto de Albengozar Monacho dictæ eorum Congregationis, tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratore Generali, ut illius confirmationem à Sede Apoſtolica obtinere curaret, tranſmiſerunt; Cumque ſubindè præfata Concordia per quaſdam ejuſdem Clementis Prædeceſſoris literas die xxiv. Octobris MDCLXIX. in ſimili forma Brevis expeditas confirmata fuiſſet, rec. mem. Clemens PP. X. ùidem Prædeceſſor noſter circa præfatas Clementis IX. Prædeceſſoris literas per alias binas ſuas die xiv. Februarii, & die xxiv. Decembris MDCLXXI. in eadem forma Brevis expeditas literas, diverſas edidit declarationes, & ordinationes ſuper æqualitate, & Abbatiis, aliiſque Officiis inter Monachos ex locis citra, & ultra Montes Caſtellam veterem à nova ſeparantes ſitis reſpectivè oriundos ſervanda, nonnullaque ſtatuit de Abbatibus immediatè non reeligendis, illorumque electionibus non amplius per Monachos Conventuales, ſed in Definitorio per Generalem Reformatorem, & Definitores, & ſex Electores certa forma eligendis, præterquam in caſu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliàs prout in præfatis utriuſque Clementis Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, uberius continetur. Sed quia memorata tranſactio, ſeu concordia ad producendam pacem, & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum inſufficiens recognita fuerat, imò potius experientia compertum extiterat ex ea diſcordias, contentiones, & perſecutiones in dicta Congregatione emanaſſe, ideoque dilecti Filii Monachi Regni Galleciæ, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum deſiderantes, ut zizania fructus bonorum operum ſuffocantia tandem eradicarentur, & pax, atque mutua charitas ſuæ Religioni reſtitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyria, & Dionyſium Ximenez Monachos expreſsè profeſſos ejuſdem Congregationis in eorum Procuratores conſtituerunt, illoſque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejuſmodi malis remedium à Sede Apoſtolica obtinerent, miſerunt. Cumque iidem Paulus, & Dionyſius Procuratores Anno MDCC. rec. mem. Innocentio Papa XII. Prædeceſſori pariter noſtro ſupplicem libellum ſuper præmiſſis porrexiſſent, idem Innocentius Prædeceſſor eorum cauſam Congregationi tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ commiſit. Ipſa verò Cardinalium Congregatio die xx. Aprilis ultimodicti anni, cognito ſupradictorum literarum impedimento, reſcripſit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent.

Narrantur variæ declarationes, & proviſiones factæ à Clemente X.

Fit novus recurſus per Monachos Galleciæ, & Campos PP. Freyria, & Ximenez Procuratoribus, & incipit narrativa litis.

§. 3. Nos autem ut in negotio hujuſmodi, quod grave ſatis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto Filio noſtro Franciſco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Hiſpaniarum Regnis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio ſcripſimus, ut ſuper in dicto libello expoſitis ſuam Nobis tranſmitteret relationem, ipſe vero Franciſcus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & earum Procuratoribus in Oppido Matriti exiſtentibus, præſertim dilecto Filio Chriſtophoro Oſſorio Ex generali præmemoratorum Pauli, & Dionyſii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratore Generali dictæ Congregationis ex altera partibus die xxiii. Aprilis MDCCII. relationem ſuam ſuper ſtatu Religionis una cum punctis, ſeu articulis coram ipſo inter dictas partes concordatis, ad Nos tranſmiſit, ex quibus ſatis apparebat expoſita ab eiſdem Paulo, & Dionyſio Procuratoribus maximum habere fundamentum: Unde ſubinde, nempe die xxvii. Novembris hujus anni præfata cauſa in Signaturâ noſtrâ Gratiæ coram Nobis habita propoſita, & contradicente pro parte Monachorum Caſtellæ novæ, Rivogiæ, Aſturianorum, & Montanearum Burgenſium dilecto pariter Filio Joanne Guerrero Monacho ejuſdem Congregationis, qui per mandata procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator miſſus fuerat, de ejuſdem Signaturæ voto reſcripſimus pro aperitione oris arbitrio ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Sanctiſſimus ſcribit Nuncio Hiſpaniarum pro informatione.

Nuncius [illegible] Sanctiſſimo ſuam relationem una cum punctis inter Partes coram ſe concordatis.

§. 4. Cumque iſta Cardinalium Congregatio in ſuis decretis ſuper dicto arbitrio emanatis variaſſet, commiſimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apoſtolici, ſuffragantibus omnibus ejuſdem Auditorii Cappellanis noſtris, & Auditoribus, procederet, qui rationibus à dictis Paulo, & Dionyſio adductis moti die xix. Novembris MDCCIII. ſuum votum una cum deciſione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt, & ſubinde, nempe die xxiii. Septembris MDCCIV. eadem cauſa in eadem Signatura Gratiæ coram

Referuntur Deciſiones Rotæ in cauſa, & [illegible] quitur narrativa litis.

Nobis

Nobis habita denuo proposita, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipsa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem Bipartitæ stabilitæ per transactionem, seu concordiam à præfatis Generali, & Definitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædecessoris literis insertam, cum voto eorumdem Auditorum, suffragantibus pariter omnibus, similiter procederet; dicti verò Cappellani, & Auditores die XII. Januarii MDCCV. demonstrantes plutibus rationibus dictam Bipartitam, seu Concordiam, imò transactionem esse nullam, injustam, inæqualem, & enormiter læsivam, die IV. Februarii ejusdem anni aliam decisionem, & votum, in quo literas compulsoriales à prædicto Joanne Monachorum Castellæ novæ, eisque adhærentium Procuratore petitas negarunt, ediderunt. Postmodum autem cum dicta Bipartita nulla, & injusta declarata fuisset memorati Paulus, & Dionysius Procuratores in eadem Signatura Gratiæ die XXII. Septembris MDCCV. coram Nobis pariter habita, institerunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipsa pro novo temperamento stabiliendo cum voto eorumdem Auditorum, & Cappellanorum nostrorum procederet; Votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata Causa Congregationi particulari a Nobis deputandæ committeretur. Proposita autem prædicta causa die IV. Februarii MDCCVII. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium per Nos specialiter deputata, non sine scissura votorum rescriptum fuit; Nobis supplicandum esse pro expeditione aliarum literarum Apostolicarum in simili forma Brevis cum sanatione nullitatum Bipartitæ, aliorumque defectuum, si qui essent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante subrogatione proximiorum in defectum graduatorum; Verùm quia defectus sanandi detecti, & publicati in decisionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum nostrorum enormem læsionem, & injustitiam, quorum sanatio, præcipuè post tam longam litem, rationi, & æquitati parum consona videbatur, ostendebant. Idcirco prædicti Paulus, & Dionysius Procuratores super dicta resolutione Congregationis particularis à Nobis iterum audiri impetrarunt: Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die XXVI. Junii dicti Anni MDCCVII. respondit: in decisis juxta modum: Modus autem fuit, ut Bipartita etiam quoad tres Præsidentias servaretur; quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate ad Monachos Nationis de Puertos à cà nuncupat. spectan. Monachis Campesinis conferrentur septem Abbatiæ, ex quibus quatuor essent matrices. Gallecis autem sex, ex quibus tres pariter essent matrices, & ulterius inter ipsos quolibet triennio una Præsidentia alternaretur; Quodque Officia Capitularia, nec non Voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis conferrentur dictis Monachis Gallecis, & Campesinis, facta inter eos æquali distributione, & data dictis Monachis Campesinis prælatione in casu numeri inæqualis, ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quàm Officia hujusmodi variarentur; Reliquæ verò Abbatiæ, Præsidentiæ, Officia Capitularia, & Voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos à cà nuncupat. distribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Asturiani, Rioxani, & Montanenses sex tantùm haberent; Officium verò Generalatus in secundo proximo Capitulo Monacho Galleco, vel Campesino conferretur.

Votum Congregationis particularis à Pontifice deputatæ.

§. 5. Porrò cum hæc resolutio, quæ aliqualiter læsionem temperat, eisdem Monachis Campesinis, & Gallecis gravamen minime tollat nec auferat, imò potius prædominium factionis adversæ confirmet; Iidem Paulus, & Dionysius Procuratores, contradicente ex adverso eodem Joanne præfatorum Monachorum Castellæ novæ Rivogiæ, Asturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt; Unde proposita iterum causa in eadem Signatura Gratiæ die XIV. Maii MDCCIX. coram Nobis itidem habita, Ponente Dilecto pariter Filio Magistro Annibale Albano in utraque Signatura nostra Referendario, Nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commissio pro avocatione ad Nos dictæ Causæ à dicta Congregatione particulari Cardinalium; factaque propterea tam super meritis causæ, quàm super ultimo posteriori Decreto ejusdem Congregationis particularis Cardinalium edito matura consideratione: Decretum hujusmodi ultimo loco emanatum præfatis Monachis Gallecis, & Campesinis læsivum, & ad sedandas factiones, pacemque in eorum Religione stabiliendam insufficiens judicatum fuit, ac proinde emanavit ab eadem Signatura rescriptum pro avocatione ejusdem causæ ad Nos, & quod daretur resolutio in Camera. Hinc est, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmissis quantùm cum Domino possumus benignè consulere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eandem causam, ac lites, & controversias quascumque inter Partes antedictas quomodolibet, & in quacumque instantia, tam in Sacro Palatii Apostolici Auditorio, quàm in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactissimè specificatis haberi volumus in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, à præfatis, & aliis quibusvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum serie avocamus, illasque omnes, & singulas supprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus ac perpetuum desuper utrique parti silentium imponimus, osque occludimus.

Sanctissimus post quatuor propositiones Causæ coram semet ipso in Signatur. Gratiæ contradicente P. Guerrero ex adverso avocat causam ad se, & dat resolutionem in Camera motu proprio & de plenitudine potestatis.

§. 6. Præterea earumdem tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis Congregatio Cisterciensium Hispaniæ, quæ consistit in quadraginta duobus Monasteriis; nempe decem, & septem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis, tredecim in Regno Galleciæ, sex in Castella nova, & præcisè in Regno Toleti, tribus in Asturiis, & duobus in Provincia Rioxæ, & uno in Montaneis Burgensibus, in duas partes dividatur, unam nempe faciant Galleci, & Oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis, alteram verò Oriundi ex Castella nova, Asturiis, Rivogia, & Montaneis Burgensibus. Secundò, quod inter Monachos, Gallecos ex una, & Campesinos, & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera Partibus fiat subdivisio in duas partes animadverso, quod censeatur, & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita divisis, & subdivisis ille, qui in aliqua ex illis natus est tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis domicilium permanens in prædictis Terris habebat. Tertiò, quod omnia Officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra, quàm extra Capitulum generale, distribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris, ut supra divisis,

Divisio Provinciarum, & unde sumenda oriunditas.

Distributio Officiorum Capitularium in genere

divisis, ita ut tot Officia Capitularia habeant Religiosi oriundi ex Terris Castellæ novæ, Asturiæ, Rioxæ, & Montanearum Burgensium, quot Religiosi oriundi ex Regno Galleciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis, alternando inter has duas Partes sic divisas Officium dispar, quatenùs adsit, subdividendo pariter medietatem præfatorum Officiorum tangentem Monachos Gallecos, & Campesinos in duas partes æquales quarum una in omnibus, & singulo triennio conferatur Religiosis oriundis ex Gallecia, & altera Religiosis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas Partes Monachorum sic subdivisas Officium dispar. Quartò, quod Officia Capitularia, quæ eliguntur in singulo Capitulo Generali, & sunt sexdecim, nempe sex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Visitatores Generales, duo Suppletores Visitatorum, unus Promotor Fiscalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales, in quarum una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiscalis: In alia verò tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli, & inter has duas partes divisas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiscalis: Ex his verò duabus partibus unam habeant Monachi ex Castella nova, Astoriis, Rioxa, & Montaneis de Burgos, aliam habeant Monachi ex Gallecia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis, alternando inter dictas duas partes Generalatum de triennio in triennium, quod Officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monacho Galleco, vel Campesino, sicque de triennio in triennium alternetur. Quintò, quod hæc pars tangens Monachos ex Gallecia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis subdividatur inter Gallecos ex una, & Campesinos, & circumvicinos Regni Legionis ex alia partibus; Ita tamen ut ex una parte ponantur duo Definitores, unus Procurator Generalis, & Secretarius Capituli, vel Promotor Fiscalis ad formam alternativæ primæ divisionis: Ex alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Visitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes subdivisas inter has Nationes quolibet Capitulo, & sic Officium Generalis Reformatoris; Ita ut quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Galleciæ, & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Galleciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos, & Terris circumvicinis Regni Legionis. Sextò, quod triginta octo Abbatiæ, quæ sunt in Religione (exclusa Palatiolensi, cujus Abbas semper est Generalis Reformator) distinguantur in tres Classes, quarum prima sit Collegiorum, quæ sunt sex; Secunda sit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices, seu Monasteria, in quibus recipiuntur, educanturque Novitii, & sunt viginti; Tertia Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, & sunt duodecim, quæ omnia per suas Classes, ut supra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monasteria matricia, & sex Monasteria non matricia. Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex Classibus designatis dividantur pro æquali, & una pars, nempe decem, & novem conferantur Monachis oriundis ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; alia verò Monachis oriundis ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis. Octavò, quod decem, & novem ex prædictis Abbatiis conferendis dictis Monachis Gallecis, Campesinis, & Terris circumvicinis memorati Regni, Legionis subdividantur in duas partes æquales, ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuscumque Classis pro qualibet parte, & una pars sic subdivisa conferatur Gallecis; altera verò Campesinis, & oriundis ex Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis, impar verò Monasterium inter ipsos alternetur. Nonò, quod ex tribus Præsidentiis una conferatur singulo triennio Castellanis novis, Asturianis, Riovogianis, & Montanensibus; altera Gallecis, Campesinis, & circumvicinis ejusdem Regni Legionis; tertia verò alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Generalem non habet in triennio, conferatur: Illa verò tangens Campesinos, & Gallecos inter ipsos alternetur. Decimò, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis, alius autem ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; Ita tamen ut si una vice fuerit electus Monachus oriundus ex Gallecia, alia vice Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis eligatur. Undecimò, quod duodecim Magistri jubilati antiquiores & quatuor Prædicatores jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo generali dividantur in duas partes æquales, scilicet sex Magistri, & duo Prædicatores pro qualibet parte, & unam partem habeant Monachi oriundi ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; aliam verò partem habeant Monachi oriundi ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis: Hæc verò secunda medietas subdividatur æqualiter inter Gallecos, & Campesinos, nempe tres Magistri jubilati, & unus Prædicator jubilatus pro Gallecia, & alii tres Magistri, & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod si aliqua ex supradictis partibus divisis, & subdivisis non habeat Magistrum jubilatum, vel Prædicatorem jubilatum per lecturam seu Prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem subrogandi proximiorem in exercitio Lecturæ, vel Prædicationis. Duodecimò, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum Capitulum, & Generalis Reformator providè attendant, ut eligantur Monachi ex omni Natione juxta divisionem, & subdivisionem, ut etiam inter ipsos post jubilationem, & assequutionem Cathedrarum præfixa æqualitas servetur. Decimotertiò, quod si intra triennium, factâ jam electione in Capitulo generali quacumque ex causa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam, seu quodcumque Officium ex supradictis, in locum sic vacantem promoveri debeat, & subrogari ab iis, ad quos spectat Monachus oriundus ex illa parte, ut supra divisa, & subdivisa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem, promotionem, renunciationem, aut privationem Officium vacare contigerit, qui sic subrogatus exercere valeat munus suum dumtaxat ad tempus, quod supererat decedenti, renuncianti, privato, vel promoto.

§. 7. Volumus autem, quod in reliquis omnibus præsentibus nostris ordinationibus non repugnantibus serventur Constitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Constitutiones Apostolicæ, utque hic modus observandi Bipartitam inseratur inter Constitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & una cum illis legatur temporibus legi solitis in Monasteriis d. Congregationis, & in omnibus Capitulis Generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus observantia omnium prædictorum antequam procedatur ad electiones; Quod si forte aliquis

jurare,

Specifica eorumdem Officiorum distributio, & alternativa Generalatus.

Distributio Abbatiarum per suas Classes.

Distributio Monasteriorum quæ dicuntur Præsidentiæ.

Distributio Prædicatorum generalium.

Distributio Magistrorum & Prædicatorum cum voto.

Providetur quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum.

Ad Officium vacans intra triennium eligatur alius ejusdem Nationis.

Præscribitur modus observandi præsentem bipartitam.

In omnibus Capitulis generalibus juretur observantia à Capitularibus antequam veniatur ad electiones. Renuens ejiciatur extra Capitulum, & careat voce activa, & passiva.

jurare, & observare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa, & passiva pro eâdem vice careat, sicque lis extincta remaneat.

§. 8. Præterea mandamus, ut hæ provisiones nostræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis servari debeant, iisque completis perseverent, si dissensiones cessaverint, sin minus ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem recursus pro nova provisione fieri debeat.

Clausula sublata, & decretum irritans.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nominantur Executores.

§. 10. Quo circa Venerabili Fratri Episcopo Astoricen., vel eo absente, seu impedito, Venerabili etiam Fratri Episcopo Calaguritano per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostrâ illos, & eorum quemlibet præsentium literarum & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittens illos desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postpositâ compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Præscribitur executio omni appellatione postposita, & publicatio præsentium literarum, & pœnæ contra Rebelles.

Derogatur contrariis, & expressè Brevibus Clementis IX. & Clementis X.

§. 11. Non obstan., quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, aliisque omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ, regulis, necnon rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri de unà, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit. Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicà, vel quàvis firmitate alià roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiasticà constitutæ munitis eadem prorsus fides, in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCX. Pontificatus nostri Anno Decimo.

F. Oliverius.

XLV.

DECLARATIO

Nullitatis Precum Primariarum, Sacro Romano Imperio vacante, à Vicariis, seu Provisoribus Imperialibus expeditarum, & quarumcumque provisionum, earumdem Precum vigore factarum, seu faciendarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium, in quo narrat notitiam habuisse precum primariarum vacante Imperio, à Vicariis, seu Provisoribus Imperialibus expeditarum.

CUm, sicut accepimus, in præsenti Sac. Romani Imperii Interregno Vicariorum, seu Provisorum Imperialium nuncupatorum nomine, nec non assertorum jurium illis competentium obtentu preces quædam, quas primarias vocant, quamplurium Collegiatarum, & forsan etiam Cathedralium, ac Metropolitanarum Ecclesiarum Præsulibus, Capitulis, & Canonicis, aliisque diversorum Beneficiorum Ecclesiasticorum tam Sæcularium, quàm Regularium, in variis ejusdem S. R. I. ac potissimum Germaniæ Inferioris partibus consistentium Collatoribus, seu Collatricibus directæ, pro Canonicatibus, & Præbendis Ecclesiarum hujusmodi, cœterisve Beneficiis præfatis, nonnisi certis personis vigore earumdem precum commendatis, per eos, ad quos pertinet, conferendis, concessæ, expeditæ, ac præsentatæ, & forsan etiam aliquæ effectum suum sortitæ fuerint; Explorati verò juris sit nemini fas esse absque hujus Sanctæ Sedis Indulto quempiam ad Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia hujusmodi sic commendatis conferenda, compellere: satisque insuper omnibus notum sit quàm enixis dudum, & pluries tam à Nobis sive per diversas Nostras in simili forma Brevis literas, sive aliàs, quam à Nostris & ejusdem Sedis Nunciis jussu nostro iteratis ordinationibus, & decretis, illæ similiter similes primarias preces, quæ à cla: mem: Josepho, dum viveret, Romanorum Rege in Imperatorem electo porrectæ, seu expeditæ fuerunt, utpote Apostolicæ auctoritatis munimine destitutas, nullatenus admittendas, sed pœnitus, & omnino rejiciendas, ac repellendas fuisse, & esse mandaverimus, & declaraverimus.

Similes preces ab Imperatore Josepho expeditas rejecit.

§. 1. Hinc est, quòd Nos, qui jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris à Domino constituti sumus, ac proinde tam gravem Laicalis potestatis abusum dissimulare non possumus, libertatem, Immunitatem, ac Jurisdictionem Ecclesiasticam, quantum Nobis ex alto conceditur, sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, tenores, & datas, ac circumstantias quascumque: Personarum verò, à quibus illa, vel eorum aliquod respectivè emanarunt, qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine: Omnes, & singulas primarias preces supradictas, prætextu ejusmodi S. R. I. assertorum Vicarialium jurium, pro quorumvis Canonicatuum, & Præ-

Ejusmodi preces nullas declarat, ac ubicumque repelli mandat.

bendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, sive Sæcularium, sive Regularium cujusvis Ordinis, seu Instituti collatione, quibusvis Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum hujusmodi Collatoribus, seu Collatricibus ad favorem quarumvis Personarum hactenus quomodolibet porrectas, & præsentatas, ac (quod absit) in posterum porrigendas, & præsentandas, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino illicitas, nullas, irritas, & invalidas, viribusque, & effectu vacuas, & de facto attentatas nulliusque roboris, & momenti fuisse, esse, & fore, nec ullatenus attendi debuisse, nec debere; Sed illas, perinde ac si nunquam factæ fuissent, vel emanassent, neque unquam fierent, vel emanarent, pro non extantibus, & non factis semper habendas esse: Collationes insuper, & provisiones, aliasve quaslibet dispositiones Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum præfatorum in vim precum hujusmodi hactenus quovis modo forsan factas, & quas in futurum quomodolibet fieri contigerit, pari modo nullas, invalidas, inanes, & irritas, nulliusque roboris, & momenti fuisse, esse, & fore, nec ullum, etiam coloratum, illis, in quorum favorem factæ fuerunt, aut in posterum fient, possidendi, aut retinendi titulum præbuisse, aut præbituras esse, neque Provisos de Cannonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis hujusmodi fructus, redditus, & proventus illorum suos fecisse, aut quandocumque facturos esse, sed ad illorum restitutionem omnino teneri, & obligatos existere, & fore, tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus.

Collationes insuper, & provisiones earum intuitu factas, & faciendas irritas declarat & nemini suffragari debere pronunciat.

§. 2. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificà, & individuà mentione, & expressione digni, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quàlibet, etiam quantumvis juridicà, & privilegiatà causà, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato seu etiam motu, scientià, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quàcumque præeminentià, & potestate fungentes, & functuros; sublatà eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrà, & Cancellariæ Apostolicæ Regulà de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicà, vel quàvis firmitate alià roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Personis quibuslibet, etiam quacumque Ecclesiasticà, vel mundanà dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientià, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis.

Cum clausula sublata & decreto irritanti.

§. 3. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formà in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die tertià Octobris MDCCXI. Pontificatus Nostri Anno XI.

Derogatio amplissima quibuscumque contrariis.

F. Oliverius.

DECLARATIO

XLVI.

Nullitatis quamplurium Decretorum, Ordinationum, Mandatorum, Edictorum, aliorumque gestorum in Hispaniis Libertati, Immunitati, & Jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque Authoritatis Apostolicæ præjudicialium, cum eorum omnium damnatione, revocatione, & abolitione; firmis remanentibus Ecclesiasticis censuris Apostolicæ Sedi reservatis per eos, qui illa perpetrarunt quovis modo incursis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs ad Apostolatus nostri notitiam delatis iis, quæ non ita pridem in Regnis Hispaniarum, non minus adversùs sanctiora quævis Ecclesiæ Jura & libertates, quam adversùs Nostram, & Apostolicæ Sedis Dignitatem, ac Jurisdictionem per Sæculi potestatem, non sine

Exponuntur gesta in Regnis Hispaniarum adversùs Dignitatem, ac Jurisdictionem S. Sedis

maximo

maximo totius Christiani Orbis scandalo, perpetrata fuerant; potissimum verò per Nos accepto, quod expulso ab eisdem Regnis Venerabili Fratre Antonio Felice Archiepiscopo Damasceno, Nostro, & dictæ Sedis Nuncio, simulque inde ejectis omnibus illius Curiæ Officialibus, ac proinde abolito prorsus Pontificio Tribunali, occupatisque Tabulariis ad illud pertinentibus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi prædictorum Regnorum ad causas, quæ eis minimè competebant, cognoscendas, aliaque Jura ad eandem Sedem, ac illius Nuncium pro tempore existentem unicè spectantia exercenda, Regii Nominis authoritate, seu potius abusu, injustè non mines, quàm nulliter excitati fuerant: Quocumque Fidelibus illarum Partium cum hac Romanâ Curiâ, ubi Nos universæ Ecclesiæ regimini, nullis licèt meritis nostris, præsidemus, vetito commercio, omnique eorum ad illam pro gratiâ, sive justitiâ obtinendâ recursu ita penitus interdicto, ut illis etiam, qui eâ de causâ ex Hispaniis huc advenerant, sub comminatione Regiæ indignationis jussum fuerit, quatenus à cœptis desisterent, atque ad propria sine ullâ morâ reverterentur; Nec sanè minori ausu inter alia multa utrique Cloro earumdem Partium perperam injuncta, Regularibus universis vetitum fuerat, ne Superioribus Generalibus suorum Ordinum in hac Almâ Urbe commorantibus, non secus, ac si apud Hostes degerent, ullum cultum, ullamve obedientiam, quâ eis cæteroqui solemnis voti Religione obstricti reperiebantur, exhibere præsumerent; ac demum ad Nos allato, quod ad conflandam majorem Regio Nomini invidiam, inter cætera antehac ibi inaudita, acerbissimum Pontificiæ Nostræ authoritati inflictum fuerat vulnus novis Literarum Apostolicarum executioni interjectis impedimentis, quibus illæ contra fas omne Laicorum Hominum censuræ subjiciebantur; aliaque plura, quæ longum nimis esset referre, in maximum Ecclesiasticæ Potestatis contemptum, & injuriam patrari contigerat, perinde, ac si Inclytæ Hispanorum Nationi ob cultum pietatis, ac singularem in Romanos Pontifices devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotum esset gravissimis per Sacros Canones irrogatis pœnis, ac censuris illos irretiri, qui Arcam Dei prophanâ manu sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Expulsio Nuncii Sedis Apostolicæ.

Interdictio commercii cum Romana Curia.

Prohibitio facta Regularibus, ne reverentiam exhiberent Generalibus propriorum Ordinum in Alma Urbe commorantibus.

Impedimenta præstita executioni literarum Apostolicarum.

§. 1. Nos præmissa omnia in mœrore, & amaritudine cordis nostri seriò considerantes, tum paternis Literis, quas lachrymis potius, quàm atramento conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis, arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportunè, importunè, juxta Apostoli monitum, in omni patientiâ, & doctrinâ, ut prænarrati excessus, debitâ actorum rescissione, congruâque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur. Charitati interea nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admiserant, in eam, à qua tam longè aberraverant, Justitiæ viam, agnitâ tandem veritatis luce, redirent.

Diligentiæ adhibitæ pro emendatione præfatorum excessuum.

§. 2. Cum autem, sicut non sine ingenti animi nostri molestiâ, nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem Regiæ Dignitatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re charitate suadente, & quasi anteactorum obliti, hucusque peregimus, parandæ optatæ tranquillitati adeò non profuerint, ut iis penitus neglectis, nova potius in dies gravamina prioribus adjecta fuisse audiverimus; Cujusmodi profectò sunt Decreta illa, quibus sæcularem potestatem eò devenisse percepimus, ut non modò ad vacantium in dictis Partibus Ecclesiarum fructus, juxta veterem, ac immemorabilem, consuetudinem nec non notissimam tot Apostolicarum Constitutionum dispositionem ad Cameram Nostram Apostolicam spectantes, manus apposuerit, contemptis prorsus Ecclesiasticis censuris tam generatim per Concilium Tridentinum sess. XXII. de Reformat. cap. XI. adversus cujusvis Ecclesiæ bonorum, rerum, jurium, fructuum, ac redditaum Occupatores latis, quam speciatim per easdem Apostolicas, ac præsertim fel. rec. Pauli III., Julii etiam III., Pii V., ac Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum super Ecclesiarum in Hispaniis vacantium fructibus, illorumque administratione editas Constitutiones, adversus illarum Transgressores, inflictis: Verùm etiam novam quandam ab Hispanis in Apostolicarum Literarum expeditione servandam formam, & hanc quidam Pontificiæ Jurisdictionis summopere læsivam, ac illius libertatis, quâ Fidelibus omnibus, in suis potissimum spiritualibus necessitatibus, ad hanc Sanctam Sedem, unde Catholicæ Religionis oracula in universum Orbem diffunduntur, recurrere fas est, penitus eversivam, præscribere non erubuerit.

Illis non obstantibus secuta est usurpatio fructuum Ecclesiarum vacantium, spectantium ad Camer. Apost., per abusum laicalis Potestatis.

Nova forma indicta in expeditione literarum Apostolic. S. Sedi læsiva.

§. 3. Hinc est, quod Nos, ne in tam apertâ Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, desertæque turpiter Dei Causæ rei efficiamur: tametsi notorii, & explorati juris sit ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiæ, ejusque Jurium, præsertim à Laicis, quovis modo attentantur, nullius prorsus esse roboris, & momenti; quinimmò rec. mem. Urbanus Papa VIII. itidem Prædecessor Noster dictæ Apostolicæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum jura quæcumque à præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die v. Junii MDCXLI. editam amplissimè præservaverit: Ac Nos ipsi plura ex præmissis, quæ tunc Nobis innotuerant, quæque in quibusdam Literis ante duos annos Episcopis; Ecclesiis, Universitatibus, ac Clero Regulari Hispaniarum à Sæculari Potestate conscriptis continebantur, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata fuisse, & esse per alias nostras in simili formâ Brevis Literas die 11. Octobris MDCCIX. expeditas, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac inserto haberi volumus, declaraverimus: Nunc tamen Ecclesiæ, & dictæ Sedis jurium indemnitati peramplius consulere, necnon Animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, uberius occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula Decreta, Ordinationes, Literas, Intimationes, Mandata, Edita, & alia quælibet in præmissis, seu earum occasione in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque authoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi,

Nullitas omnium præmissorum.

Præsertim ex capite Constitutionis fel. record. Urbani VIII., ac Brevium per san. me. Clementem XI. scriptorum.

Declaratio nullitatis omnium Ordinationum, Decretorum, & gestorum circa præmissa, cum reprobatione juris, tituli, & actionis cujuscunque inde profluentis.

vel præscribendi, causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium denuo declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo protestamur.

probatio nium præ- ssorum.

ecretum nitatis surarum, pœnarum tra præ- ssa perpe- tes cum ervatione olutionis Sedi.

§. 4. Firmas præterea, ac salvas esse similiter volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ii omnes, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, à quibus, post condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Facultate insuper Nobis, & eidem Sanctæ Sedi expressè reservatâ, quatenus illi minimè redierint ad cor, ad alia canonica, ac severiora remedia quandocumque procedendi.

creta ro- rantia cum usula su- ta, & irri- te.

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati, aut alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quàlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque Personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve qualibet mundana, vel ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplatione, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie, etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xvii. Octobris MDCCXI. Pontificatus Nostri Anno XI.

Dat. die 17. Octobris anno 1711.

F. Oliverius.

CONSTITUTIO

XLVII.

Super studiis, & gradibus Ordinis Carmelitarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Narratur observantia quarumdam Constitutionum tam circa studia, quam circa promotionem Studentium ad gradus scholasticos in nonnullis Provinciis Ordinis Carmelitarum usque ad annum 1680.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Thomas Sanchez Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quòd licèt per Constitutiones dicti Ordinis antiquæ Observantiæ nuncupat. part. prima cap. 17. & 18., certa forma tam circa studia, quam circa qualitates in Studentibus ad gradus scholasticos promovendis requisitas, incipiendo ab officio

Cur-

Curloratus nuncupat, usque ad Magisterium observanda præscribatur, eaque in omnibus prædicti Ordinis Provinciis (exceptis illis Hispaniarum, & Portugalliæ, quæ circa præmissa Statutis particularibus utuntur) non sine magno scientiarum emolumento ab immemorabili tempore usque ad annum MDCLXXX. servata fuerit, nihilominus in Capitulo Generali ejusdem Ordinis quod dicto anno MDCLXXX. celebratum fuit, eidem formæ nonnulli Articuli ad praxim minimè adducibiles adjuncti fuerunt; verùm paulò postea, nempe die 28. Septembris MDCLXXXII. iidem Articuli ad evitanda incommoda, quæ ex eorum observantiâ oriri posse prævidebantur, per quondam Angelum Monsignani tunc existentem Priorem Generalem dicti Ordinis ex vivæ vocis oraculo à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore nostro habito ad Superiorum Provinciarum Italiæ ejusdem Ordinis instantiam suspensi fuerunt, quousque in tunc proximè futuro Capitulo Generali, quod subinde, nempe anno MDCLXXXVI. celebratum fuit, an iidem Articuli penitus abrogandi, seu corrigendi forent discuteretur, ac interim id, quod super præmissis per dictas Constitutiones sancitum reperiebatur exactè observari debere, decretum fuit.

Immutatio dd. Constitutionum expleta in Capitulo anni 1680.

Redintegratio observantiæ dd. Constitutionum anni 1686.

§. 1. Porrò prædictis Articulis in Capitulo Generali hujusmodi examinatis, eorumque difficillimo usu recognito, totum negocium arbitrio, & prudentiæ quondam Pauli à S. Ignatio in ultimo dicto Capitulo Generali in Priorem Generalem electo, remissum fuit; Ipse verò Paulus Prior Generalis nil aliud circa studia, & gradus hujusmodi, quàm formam per dictas Constitutiones præscriptam durante suo Generalatus officio observavit; Subinde autem cùm in alio Capitulo Generali ipsius Ordinis anno MDCXCII. celebrato ad prædicti Ordinis regimen quondam Joannes Feyxoo de Villalobos assumptus fuisset, ipse zelo ductus sperans se eam formam, quæ circa eadem studia in dictis Hispaniarum Provinciis servatur, ad omnes alias suæ Religionis, & signanter Italiæ Provincias extendere posse, diversa decreta praxi quidem earundem Provinciarum Hispaniæ consona, sed formæ à supradictis Constitutionibus præscriptæ penitus adversantia promulgavit, illasque per quasdam subinde rec. mem: Innocentii Papæ XII. etiam Prædecessoris nostri die 11. Octobris ejusdem anni MDCXCII. in simili formâ Brevis desuper expeditas literas totum illorum tenore inserto confirmata executioni, demandare curavit.

Nova immutatio earundem in Capitulo anni 1692. roborata per Breve fan: mem: Innoc. XII.

§. 2. Verùm cum id non modò difficile, sed ferè impossibile tam ipse Joannes Prior Generalis, quam ejus Successores experti fuerint ob paupertatem, & angustias earundem Provinciarum Italiæ, Collegiorum in prædictis Decretis designatorum numerum ferre minimè valentium, prout 18. annorum experientia comprobavit; Exindeque multa mala, & incommoda memoratis Italiæ Provinciis obvenerint, non sine magno studiorum, quæ ferè penitus collapsa sunt, detrimento, cùm major inibi Lectorum, quàm Studentium, & Studiorum numerus reperiatur, eàque de causâ quamplurimi contra earundem Constitutionum formam gradibus insigniti fuerint, novissimè in Capitulo Generali Ordinis supradicti anno MDCCIV. celebrato iisdem Decretis per dictum Joannem Priorem Generalem, ut præfertur, confectis maturè perpensis, eorumque praxi ferè impossibili recognitâ, edita fuerunt nova alia Decreta in omnibus, & per omnia antiquæ formæ per memoratas Constitutiones stabilitæ consona, cum solo additamento duorum salubrium Decretorum in aliis Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis annis 1645. & 1660. celebratis confectorum tenoris sequentis videlicet:

Nova Decreta sancita in Capitulo anni 1704. conformia supra relatis Constitutionibus.

EX CAPITULO GENERALI 1704.

De Studiis, & Studentibus.

Tenor eorumdem Decretorum.

CArmelitis olim majoribus nostris in Eremis, ac solitudine latentibus unicum porrò erat necessarium, Deo nimirum vacare per continua contemplationis exercitia: Verùm ex quo ad publicum Ecclesiæ famulatum, Agrique Dominici culturam Summorum Pontificum auctoritate translati sumus, nostri jam instituti ratio postulat, ut cum Theologiâ misticâ, quæ sanè pars est Carmelitarum optima, literarum, scientiarumque studia, non impigrè conjungamus. Quare statuimus in primis, quod in universo Ordine nostro sint studia generalia quadraginta quatuor, videlicet; Romæ, Parisiis, Tolosæ, Paduæ, Papiæ, Neapolis, Florentiæ, Senis, Pisis, Taurini, Cremonæ, Ravennæ, Cataniæ, Drepani, Messinæ, Panormi, Barchinonæ, Salmanticæ, Compluti, Ilerdæ, Conimbricæ, Toleti, Vallisoleti, Valentiæ, Oschæ, Granatæ Hispali, Ossunæ, Cordubæ, Coloniæ, Moguntiæ, Lovanii, Avenioni, Perpiniani, Burdegalæ, Andegavi, Licii, Cracoviæ, Viennæ, Sanctæ Mariæ de Vita, Duacii, Vilnæ, Capuæ, ac Bononiæ, in quibus omnibus sint continuæ Regentes, & Lectores Artium, & Theologiæ cum Studentibus idoneis.

Decernitur, quod in universo Ordine sint quadraginta quatuor Studia generalia expressis Civitatibus.

Item ordinamus, quod quælibet Provincia possit mittere Studentes ad quodlibet studium generale, de licentiâ tamen, & assensu Prioris Generalis; Declarantes, quod si in Provinciis, ubi propter observantiam vitæ communis conventualitas est abrogata, in Conventu aliquo essent plures Fratres idonei ad studia, Provincia talis ex communi Ærario Provinciæ teneatur solitam subventionem pro suis necessitatibus supplendis assignare omnibus, & singulis sic missis. In aliis verò Provinciis, ubi nondum viget vita communis, sed conventualitas adhuc in usu est, solita subventio Studentium fiat à Conventibus, quorum sunt filii, & talis provisio assignetur cuique, quandiu actualiter Studentes erunt. Decernentes insuper, quod quilibet Conventus Ordinis habens facultatem nutriendi octo Fratres, teneatur manutenere unum Religiosum suæ Provinciæ in studio, & ei solitam subventionem dare, sub pœnâ privationis officii Priori, & rebellionis Fratribus dicti Conventus huic Statuto se opponentibus, infligenda; Unde consequenter statuimus, quòd si contingat plures esse Studentes filios unius Conventus, cui facultates non suppetunt omnibus solitam subventionem dare, Provincialis, seu Generalis eos distribuat, & assignet aliis Conventibus ejusdem Provinciæ, qui vel non habent Alumnos studentes, vel si habent, non in eo numero, quo possunt in studio sustentare. Studentes verò ad Studia generalia intra, vel extra suam Provinciam missi, nullo modo promoveantur, nec quidem in formâ simplicis Cursoratus, sine Prioris Generalis licentiâ, & servatis iis, quæ inferius determinabuntur, quod intelligendum est de Italiæ Provinciis, quinimò nec Provincialis neminem possit promovere ad studia, nisi cum licentiâ Patris Generalis, & habitis parentibus ejusdem.

Facultas concessa cuilibet Provinciæ Studentes mittendi ad quodlibet Studium generale cum declaratione circa administrationem expensarum.

Studentes ad studia missi non promoveantur absque licentia Prioris Generalis.

Ad hæc studia nullus mittatur discolus, vel de inhonesta conversatione suspectus, aut qui crimen perpetravit, vel scandalum fecerit, etiamsi ab Ordine non recesserit. Similiter qui ab Ordine apostatavit, sed solùm illi, quos virtutis, & honestatis amantes, Prior Provincialis Patri Ordinis præsentandos esse judicaverit, habitis etiam super hoc testimonialibus literis à Conventu, in quo per sex ultimos menses ante studium vixerint, & post debitos annos in Seminario, vel Professorio à professione completos, nisi aliquando justâ de causâ

Prohibitio ne ad studia mittantur criminosi, vel Apostatæ sed tantùm ii, qui testimoniales habuerint.

à

à Diffinitorio de manſione in Conventu continuà per ſex menſes diſpenſarentur, quæ cauſæ ſimiliter ad Reverendiſſimum Generalem tranſcribantur; idque intelligendum volumus de omnibus Studentibus, ſive intra, ſive extra Provinciam ad ſtudium mittantur, ſub pœna depoſitionis Provinciali ab officio, & Diffinitoribus ſub pœnâ inhabilitationis ab actu definiendi impoſterum. Et ſi ex quâcumque Provinciâ tales rixoſi, diſcoli, & aliis ſupra nominatis vitiis affecti ad Lectoratus, Baccalaureatus, imò & Magiſterii gradus fuerint promoti; aut in ſtudio, ad quod tales ſunt miſſi, tales fuerint reperti, ipſo facto ſint privati perpetuò omni ſtudio, & gradu.

Studentes reverti non poſſint ad Provincias ſine licentia.

Item ordinamus, quod nulli Studentes à quibuſcunque ſtudiis generalibus redeant ad ſuas Provincias ſine Prioris Generalis, & ultra montes, ſaltem ſine Provincialis aſſenſu, neque Prior ſtudii generalis habeat poteſtatem talibus licentiam dandi ad eorum inſtantiam ſub pœnâ depoſitionis ab officio.

Nemo ad gradum Licentiæ, vel Doctoratus admittatur ſine facultate Prioris Generalis.

Item firmiter ſtatuimus, quod nullus Frater præſumat gradum licentiæ, ac lauream doctoralem in aliquâ Univerſitate ſuſcipere abſque expreſsâ licentiâ Reverendiſſimi P. Generalis ſpecialiter conceſsâ, ſub pœnâ excommunicationis latæ ſententiæ, & privationis gradus, & honorum in perpetuum, aliiſque pœnis in Bullis Martini V. & Eugenii contentis.

Præfinitio temporis quoad principium, & finem lectionum.

Item ordinamus, quod lectiones in Logicâ, Philoſophiâ, & Theologiâ initium ſumant à feſto Nativitatis Beatæ Virginis Mariæ uſque ad Dominicam Sexageſimæ, & à die Cinerum denuo reſumantur uſque ad diem ultimam menſis Junii, neque intermittantur lectiones, niſi deputati, ad legendum aliquâ fuerint infirmitate correpti, cujus rei curam ſpecialem P. Provincialis habebit in ſuis viſitationibus.

Deſtinatio vocationis qualibet hebdomada.

Studentes regulariter non feriabuntur à ſcholis, niſi ſemel per diem in unaquaque hebdomadâ, ubi nullum feſtum occurrit.

Forma ſervanda in collatione Graduum in toto Ordine, excepta Hiſpania, & primò quod illa fiat per Priorem Generalem prævio examine.

Gradus extra Provincias Hiſpaniæ (pro quibus infra ſpecialis erit dicendi locus) hoc modo, & non aliter à Reverendiſſimo P. Generali concedi poterunt ſub pœnâ nullitatis. Primò nullus gradus, qualiſcunque is demum ſit, conferetur, aut conferri poterit à Reverendiſſimo Patre Ordinis, niſi prævio examine, & approbatione de ſufficientiâ doctrinæ ad ſingulos gradus reſpectivè requiſitæ, ſicuti de vitâ, & moribus graduandorum à Prioribus Conventuum ſtudiorum faciendâ cum totâ communitate per ſuffragia ſecreta, nec non præſentatione Diffinitori Provincialis Propriæ Provinciæ tantùm, ſi in ea permanſerint, imò etiam alienæ, ſi per annum in illa commorati fuerint. Decernentes, quod Priores, & Lectores, ſive Regentes ſtudiorum tenebuntur mittere ad Capitula Provincialia, & Congregationes annuas Diffinitorum exactam relationem ſub jure jurando faciendam, de ſufficientiâ doctrinæ, & moribus ſingulorum Studentium, & RR. Admodum Patres Provinciales in ſuis viſitationibus omnes, & ſingulos Studentes ſeriò examinabunt unà cum Sociis ſuis reſpectivè, & Regentibus, in quo examine, relatione, & præſentatione conſcientias ſingulorum, quorum intereſt, ſub jure jurando adſtrictos, & gravatos eſſe volumus in diem Domini, ſuper quibus nec Reverendiſſimus Pater Ordinis diſpenſare poterit, quod nominatim intelligi volumus, etiam de Conventu Tranſpontinæ.

Relatio annuatim facienda circa ſufficientiam doctrinæ, & morum qualitatem cujuſque Studentis.

Secundò, præſcribitur quid ſervandum in collatione ſingulorum Graduum, incipiendo à Curſoratu, qui tamen Gradus non eſt.

Secundò, gradus ſinguli hoc modo, & non aliter conferri poterunt, nempe Curſoratus (tametſi is gradum non conſtituat) perfecto curſu per integrum triennium totius Philoſophiæ, incluſâ Metaphyſicâ, & Ethicâ, non conferatur, niſi præmiſſo ſupradicto examine, præmiſſis etiam ſolemniter quatuor lectionibus coram toto Conventu, prima de phyſico auditu, ſecunda de Cœlo, vel Generatione, tertia de Animâ, & quarta de Metaphyſicâ, & ultimò habitis etiam priùs diſputationibus publicis ſuper univerſâ Philoſophiâ.

In collatione Lectoratus.

Lectoratum autem nonniſi purificatis ſequentibus conditionibus conferri volumus; Videlicet, primò, ut hoc gradu inſigniendus ſit Sacerdos, ſecundò, ut quatuor annis integris ſtuduerit Theologiæ cum profectu, tertiò, ut intra quatuor annos prædictos habeat diſputationes publicas de univerſâ Theologiâ.

In collatione Baccalaureatus.

Baccalaureatus conferatur, ubi poſt Lectoratum per duos integros annos legerit Philoſophiam, vel Theologiam, vel per biennium in ſtudiis permanendo, duas publicas diſputationes ex primâ parte, & prima ſecundæ habuerit.

In collatione Magiſterii.

Gradus denique Magiſterii, ubi poſt Baccalaureatum per duos alios annos, vel legerint Philoſophiam, ſeu Theologiam, vel habuerint in eodem biennio duas publicas diſputationes ex ſecundâ ſecundæ, & ex tertiâ part. in ſtudiis pariter permanendo, dummodo in ætate triginta annorum ſint conſtituti, & Romam accedant, ut examinentur; & approbentur, ſervatis tamen circa hoc in Provinciis Poloniæ legibus municipalibus earumdem.

Patentes aliter conceſſæ irritæ ſint.

Patentes verò aliter, vel alio modo conceſſæ nullæ ſint, & cenſeantur tanquam ſi nunquam conceſſæ fuiſſent, eo quod ſuper præmiſſis Reverendiſſimus Pater nullam habeat diſpenſandi facultatem.

Curſoratus propriè non eſt Gradus; & ordo profeſſionis inter Curſores ſervandus.

Sciant autem Curſores, ut ſupra inſinuatum eſt, ſe non eſſe graduatos, & inter ſe tenere debent locum ſuæ profeſſionis, imò ſi quis ex inferioribus Studentibus prius fuiſſet profeſſus in choro, refectorio, & proceſſionibus locum ſuæ profeſſionis obtinebit, quamquam in his, quæ pertinent ad ſtudium, Curſores in cunctis debeant illos præcedere.

Regulæ communes Lectorum tam Artium, quàm Theologiæ.

Regulæ autem Lectorum tam artium, quàm Theologiæ, ſequentes erunt. Primò quotidie legant præter conſuetos dies vacationis, & feſtos; Secundò quotidie explicent totum id, quod eo die in ſcriptis dictant; Tertiò quotidie conferentiam, vel diſputationem ritè habeant cum Studentibus; Quartò ſingulis menſibus habeant concluſiones menſtruas coram toto Conventu, vel Patribus gravioribus; Quintò ſemel in anno habeantur concluſiones impreſſæ publicæ, ad quas exteri Arguentes invitabuntur; Sextò probationes ſupradictorum præſentabuntur Capitulis Provincialibus, vel Congregationibus annuis, à quibus, ſi tanquam legitimæ approbatæ fuerint, expleto tempore præfatæ lecturæ, vel permanentiæ in ſtudio cum conditionibus ſuperiùs aſſignatis, poterunt Lectores, & Baccalaurei à toto Diffinitorio Capituli, vel Congregationis annuæ præſentari Reverendiſſimo Patri pro eorum promotione cum expreſſo ejuſdem Diffinitorii teſtimonio de vitâ, & moribus eorumdem.

Quomodo ſe gerere debeant Lectores Theologiæ in lectionibus, & ſtudio Doctorum.

Lectores Theologiæ ſtudeant tum gravitati, tum brevitati, tum maximæ perſpicuitati, non obiter, aut leviter attingant difficultates ſcholaſticas, neque verò tam in conquerendis Doctorum auctoritatibus immorentur, quàm in ſolidis rationibus ſeriò examinandis. Quod ſpectat ad D. Thomam illius doctrinam amplectantur cum interpretatione Doctorum Ordinis noſtri; Inſuper ſeriò moneantur Regentes, & Juniores noſtri, ut juxta antiquiores Ordinis Conſtitutiones diligenter ſtudeant Doctorum noſtri Ordinis determinationes ſuſtinere, ſententias ſequi, & allegare, præſertim Joannis Bachonii Doctoris reſoluti nuncupati. Lectores vero Philoſophiæ ſtudeant Ariſtoteli adhærere, quantum Fides Catholica patitur.

Exemptio quorumcunque Lectorum durante exercitio ab assistentia Chori, aliæque ordinationes pro illorum commodo.

Lectores, sive Artium, sive Theologiæ quandiu deputabuntur ad docendum, erunt exempti ab officio chori juxta Decreta Clemento VIII.; pro reform. Regul. 25. Junii 1599. Diebus tamen solemnioribus, & Dominicis majori Missæ, & Vesperis interesse tenebuntur, & Sabbatis Completorio; Non concionabuntur, nisi diebus festis, & in eodem loco, in quo est Conventus ipsorum, vel in convicinis; Cæterum curabit omnino diligenter Superior, maximâ cum charitate Lectoribus administrari victum, vestitum, aliaque necessaria; Quandiù verò Lectorea actualiter ducebunt, sub se Studentes voce, & loco præcedant.

Studentes reverentiam Lectoribus deferant, & modestè se gerant in scholis; aliter pœnis corrigantur.

Lectoribus Studentes, aliique omnes honorem ubique deferant, & eam in scholis modestiam servent, quæ decet viros religiosos; Si quis secundò monitus ab immodestiâ, & loquacitate in scholâ non abstinuerit, gravi pœna subjaceat. At verò post tertiam vicem expellatur à Priore, & Lectore, donec Generalis moneatur. Item si quis irreverenter se gesserit erga Lectores, panem, & aquam in terrâ comedat, & nisi ter monitus sese corrigat, per Provincialem de consilio Prioris, & Regentis expellatur à studiis, donec moneatur Reverendissimus Pater Generalis.

Studentes quomodo se gerere debeant extra scholam.

Audito signo lectionis modestè cum silentio scholam adire festinabunt, statim etiam post lectiones in suas cellas se recipiant sub pœnâ gravi assuetis contrafacere, & otiosè vagari, verborum contentiones, vociferationem, gestusque immodestos summopere devitent, etiam inter disputandum; quicumque verò Frater offenderit verbo, statim moneatur ab illo, qui est inter ipsos Præfectus, aut professione major sub pœnâ gravi, si quis arroganter resistat.

Modus à Studentibus servandus in exercitio studiorum.

Fratres studio deputati, nec concionibus, nec aliis studiis, quam ei, cui sunt addicti, sese applicent ex professo sub pœnâ gravi assuetis. Omnes, & singuli non solùm lectiones excipiant, sed etiam functiones omnes scholasticas obeant suis vicibus; quod si negligentes in his aliqui reperiuntur, & tertiò moniti non se corrigant, à studio removeantur. In quotidianis autem disputationibus, postquam à Studentibus aliquid de scriptis repetitum fuerit, duo argumentabuntur; Arguent autem primo loco Studentes ejusdem classis, deinde replicare poterunt Studentes superioris classis. Quod si qui ultra triennium manserint in studiis inutiliter, & sine aliquo profectu, ordinamus, quòd revocentur à studio, & remittantur ad alios Conventus, ne frustra ulterius locum occupent aliorum.

Fratres quomodo erudiendi in literis humanioribus, & Sæculares in studiis non admittendi.

Ad literas humaniores addiscendas Fratres nostri nunquam mittantur extra Conventum, sed singulis annis nominentur, qui juniores eruditionem doceant. Item scholæ nostræ nullis pateant Sæcularibus ad lectiones excipiendas, vel audiendas sub pœnâ gravi, si tamen id necessarium, ut in aliquâ Provinciâ, dispensabit Reverendissimus, consentiente Capitulo Provinciali.

Assignatio Laicorum, Confessariorum, & Concionatorum in Conventibus studiorum.

Ad Conventus studiorum tot assignabuntur Laici, ut ad officia communia sufficiant, quibus proinde Studentes ordinariè non applicabuntur. Item in illis Confessarii, & Concionatores esse debent ordinarii. Nolumus enim actu Studentes operibus ejusdem vacare, nisi pro rarâ, & urgente necessitate, vel pro brevi exercitatione, quæ studia non impediat.

Studentes adire debeant Processiones.

Omnes tamen, & singuli Studentes tam ad publicas, quàm ad privatas Processiones ire teneantur sub pœnâ gravi.

Opera pietatis, quibus vacare teneantur Studentes.

Item omnes non Sacerdotes semel in hebdomadâ sacram Eucharistiam sumere teneantur, singulis quoque annis petant, & illis concedatur per aliquot dies in cellulis suis solitudini, silentio, & pietate vacare ferventiùs.

Nemo instituatur in Gradibus ex gratia, vel saltu.

Nullus imposterum instituatur Magister, Præsentatus, Baccalaureus, vel Lector, qui dicatur de gratiâ graduatus, neque ex saltu, etiam si per aliquot annos in studiis se exercuerit, super quo nec poterit dispensare Reverendissimus.

Exprimuntur officia, quæ Magistri in Theologia consequi possunt.

Item ordinamus, quod Magistri in Theologiâ, ultra Regentias, Lecturas, Prædicationes, Prioratus tam locales, quàm provinciales, & generales, seu Provinciarum Visitatores, & Procuratorem Ordinis, aut Societates Reverendissimi Patris Generalis, seu Provincialis, non possint habere alia officia in Ordine; Neque audeant sub pœnâ privationis dignitatis, & gradus ipso facto suscipere Procuratorias, Sacristias, vel hujusmodi officia ad simplices Fratres attinentes immediatè, nisi fortasse in aliquo Conventu ex dispensatione solius Reverendissimi P. Generalis expediret ex Magistris aliquem pro Conventus beneficio de prædictis aliquid exercere, quod non fiat, nisi in casu rarissimo.

Prohibitio typis edendi libros, nisi prævia licentia Prioris vel Capituli Generalis.

Nullus libros imprimere præsumat, nisi ad hoc licentiam, & approbationem obtineat per Priorem Generalem, aut per Capitulum Generale sub pœnâ privationis gradus, vocis, & loci: Volumus autem, ut talis approbatio à Reverendissimo Patr. Ordinis non detur, nisi prius liber ille imprimendus à duobus Magistris in Theologiâ, vel Theologiam actualiter docentibus, aut qui illam per aliquot annos docuerint; ad id specialiter deputandis, revisus, & approbatus fuerit.

Lectio casuum conscientiæ bis facienda in qualibet hebdomada.

In omnibus Conventibus incumbet præcipuè Superiori obligatio curandi, ut bis in hebdomadâ fiat lectio casuum conscientiæ, non tamen scripta dictando, sed Auctorem selectum prælegendo, & explicando, dubia proponendo, & dissolvendo, huicque lectioni teneantur interesse omnes Sacerdotes, etiam graduati legitimè non impediti, nisi à Provinciali dispensationem in scriptis obtinuerint.

Continuatio Brevis ejusdem Clementis XI.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, tollendis multiplicibus confusionibus hactenus invectis, stabiliendæque ejusdem Ordinis ejusque studiorum, & graduum salubri directioni maximè expediat, ut præinserta decreta, abrogatis aliis per memoratum Joannem Priorem Generalem, sicut præmittitur, editis Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio muniantur; Nobis propterea prædictus Petrus Thomas Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur; Nos igitur ipsum Petrum Thomam Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio studia, & gradus dicti Ordinis ad formam Decretorum Capituli Generalis ejusdem Ordinis anno MDCCIV. celebrati auctoritate Apostolicâ tenore præsentium reducimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Reductio studiorum, & Graduum, in Ordine ad formam Decretorum Capituli Generalis anno 1704. celebrati.

§. 4. Decernentes ipsas easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illi, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

causa-

Derogatio contrariorum, præcipuè Brevis fa. mem: Innoc. XII. de quo supra.

causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus prædictis Innocentii XII. Prædecessoris nostri literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quâvis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda Transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Novembris MDCCXI. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Dat. die 10. Novemb. anno 1711.

Pro R. P. D. Oliverio.

I. C. Battellus.

Anno 1711.

XLVIII.

PRÆCEPTUM

Super observatione generalis Interdicti, cui R. P. D. Fabritius Episcopus Lyciensis à Sæculari potestate violenter ejectus in actu suæ ejectionis Civitatem, & Diœcesim Lyciensem supposuerat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Episcopus Lycien. à Sæculari potestate violenter ejectus Civitatem, & Diœcesim Interdicto supponit.

Cujus ad observantiam nonnulli Sæculares Ecclesiastici, & forsan Regulares se non teneri prætendunt, illudque palam contemnunt.

CUm, sicut ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, in Civitate, & Diœcesi Lycien. quas nuper Venerabilis Frater Fabritius Episcopus Lycien., non solùm à suâ Ecclesia Lycien. verùm etiam à toto Regno Neapolis, per intolerabilem Laicalis potestatis abusum violenter ejectus, in actu ejusmodi suæ ejectionis, juxta Sacrorum Canonum præscriptum, Ecclesiastico Interdicto supposuit, nonnullæ personæ Ecclesiasticæ Sæculares, & forsan etiam Regulares reperiantur, quæ temerario ausu, sive variis ab Ordinariorum auctoritate exemptionis, ac immediatæ huic Sanctæ Sedi subjectionis, nec non Apostolicorum earum Ordinibus, vel Institutis concessorum privilegiorum prætextibus, sive etiam eà ratione, quòd earum Ecclesiæ, Conventus, & Monasteria sub prætensâ protectione Regiâ, aut de prætenso Regio jurepatronatu esse dignoscantur, se ad dicti generalis Interdicti observantiam minimè teneri, ac Missas, & alia Divina Officia celebrare, necnon Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrare, Fidelium defunctorum cadavera Ecclesiasticæ sepulturæ tradere, aliosque actus per eosdem Sacros Canones tempore Interdicti prohibitos, cum gravi Fidelium scandalo, publicoque auctoritatis Ecclesiasticæ contemptu, exercere posse præsumunt.

Pontifex Interdictum confirmat, & ab omnibus observari mandat.

§. 1. Hinc est, quòd Nos Sacrorum Canonum præfatorum, & Concilii Tridentini dispositioni inhærentes, ac generale Interdictum, cui præfatus Fabritius Episcopus Civitatem, & Diœcesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, pro valido, & justo habentes, illudque ad majorem cautelam, ac quatenus opus sit, approbantes, & confirmantes, eique Civitatem, & Diœcesim præfatas de novo subjicientes, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, cujusvis tandem gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis etiam Jesu; Regulares, ad exactam ejusdem Interdicti observantiam omnino teneri, & obligatas existere, ac fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis etiam privatis, ac Cappellis domesticis, etiam in Fortalitiis Regiis Civitatis, & Diœcesis prædictarum existentibus, quocumque privilegio, exemptione, & Indulto, etiam prætensæ protectionis Regiæ, seu prætensi jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus ab hac Sanctâ Sede approbati, suffultis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum prædictum administrari, minusque Fidelium defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus; Adeoque privilegia, exemptiones, indulta, protectiones, & jurispatronatus hujusmodi, etiamsi cæteroqui de jure subsisterent, nemini ad effectum se eximendi ab observantiâ præfati generalis Interdicti ullatenus suffragari posse, harum serie declaramus.

Contraventores in censuras incidisse declarat, quarum absolutionem sibi reservat.

§. 2. Præterea omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui statuto, decreto, & ordinationi nostris hujusmodi, sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu hactenus quomodolibet contravenerunt, seu contravenient in futurum, etiamsi Cappellanorum Regiorum honore, seu alio quovis titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per præfatos Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper inflictas, & impositas incidisse, illisque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec ab eis a quoquam, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, earumdem tenore præsentium similiter statuimus, & declaramus.

Alias pœnas in eos constituit.

§. 3. Facultatem insuper contra Transgressores Ecclesiasticos, si quidem Sæculares fuerint, ad Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum privationis, aliaque in posterum obtinendi inhabilitationis: si verò Regulares, ad Officiorum quorumcumque, ac vocis activæ, & passivæ privationis, aliasque pœnas canonicas procedendi, Nobis, & Apostolicæ Sedi specialiter, & expressè reservantes,

Cum amplissimis clausulis.

§. 4. Ac decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificà, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu,

&

lis, & decreto irritanti.

& capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionia, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel intereſſe babentium conſenſua, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſiouem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſu, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, étiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, alioſve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quàvia auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulâ de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinom, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, ac quorumvis Monaſteriorum, Conventuum, Eccleſiarum, Locorum piorum, aliiſve, quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, ac monaſteriis, Conventibus, Eccleſiis, & Locis piis prædictis, illorumque reſpectivè Superioribus, & Perſonis quibuslibet, in genere, vel in ſpecie, præſertim quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem, ac alias ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Imperiali, Regali, aliàve quâlibet mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu aliis quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluties iteratis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, innovatis, & approbatis.

Derogat quibuſcumque contrariis.

§. 5. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum Inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac pleniſſimè, & ampliſſimè derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Decembris 1711. Pontificatus Noſtri Anno XII.

F. Oliverius.

XLIX.

MOTUS PROPRIUS

Conceſſionis Venerabilis Eccleſiæ, & Collegii Sanctæ Mariæ Montium Congregationi Piorum Operariorum de Urbe.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à dignitate Beatæ Virginis Mariæ, cujus Eccleſiarum cultum promovere ſatagit.

SAlvatoris Noſtri vices, licèt immeritò gerentes, ea præcipuè curare debemus in Terris quæ idem Dominus Noſter Jeſus Chriſtus curat in Cælis. Cum itaque ipſe magnum, & Ineffabile redemptionis noſtræ myſterium impleturus ex omni Creaturâ Mariam Virginem Puriſſimam, atque ſanctiſſimam ſibi Genitricem prælegerit, unaque cum uberrima fæcunditate virginitatis florem illibatum perpetuò ſervaverit, & Spiritu Sancto eam obumbrante, tanta præfulſerit in ea ſanctarum pulchritudinis, & virtutum majeſtas, ut Sol, & Luna, totaque natura eam mirantes obſtupuerint, ac Infernus quoque contremuerit; Ipſa quidem diu expectata Patribus tandem veniens gratiarum luminibus ornata Nos ſalutifera fæcunditate ſuâ liberavit à captivitate, & Serpentis caput triumphali pede calcans amictâ Sole, Lunam habens ſub pedibus, victrix duodecim coronâ Stellarum ab æterno Rege ejus Filio coronari, ac ſuper Angelorum choros Regina Cœli, & Terræ conſtitui promeruit: dum tanta meritorum inſignia, quibus ipſa Virgo Dei Genitrix glorioſa ſedibus illata ſydereis, quaſi Stella refulget matutina, piæ conſiderationis acie perſcrutamur, dignum, quin potius reputamus debitum, ut ſicuti Redemptor noſter, & Deus ipſam Sacratiſſimam Virginem ſublimavit in Cœlis, honorari procuremus in terris; & in Eccleſiis ſuo nomine, & celebri miraculorum copiâ, ac ſplendore illuſtribus aſſiduò noſtra nos pulſat ſollicitudo, ut per Miniſtrantium vitæ integritatem, morumque puritatem, quantùm in humanis viribus eſt, par ille ſibi Religionis exhibeatur in mundo cultus, qui ab Angelis eorum Reginæ miniſtrantibus exhibetur in Cœlo.

Præcipua Eccleſia B. V. in Alma Urbe recenſetur S. Mariæ in Montibus nuncupata; apud quam degunt Juvenes Neophyti.

§. 1. Inter hujuſmodi Eccleſias in Almâ Urbe noſtra exiſtentes, illam clareſcere conſpicimus Sanctæ Mariæ in Montibus nuncupatam, in quâ ejus Sacratiſſimas Imago olim ex humili loco divinitus detecta venerabiliter aſſervatur, aſſiduâque fidelium Religione, ac miraculorum copiâ effulget in dies, & ſub cujus auſpiciis felix illa alitur Juventus, quæ à Genitorum infidelitatis tenebris

erutia, nova Orthodoxæ Fidei nostræ adolescit lumini. Nos igitur pervigil studium Venerabilis Fratris nostri Fulvii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Astalli nuncupati moderni Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, illiusque Domus Protectoris, qui laudabilem infrascriptorum Presbyterorum vigilantiam ad Ecclesiæ, Domusque præfatarum regimen conduxit, commendantes in Domino, ut cultus Ecclesiæ, & Juventus ipsa per piam proborum morum instructionem, & efficax Christianæ pietatis, quod Presbyteri ipsi de se perhibent exemplum, Ecclesiæ, Religionisque cultui uberiores ad Divini Nominis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis gloriam afferant fructus, ad ea libenter Apostolicæ potestatis effundimus plenitudinem, ad quæ Nobis potissimùm ex alto potestatem ipsam commissam fuisse arbitramur.

Vigilantia el. me Card. Astalli Protectoris in curanda recta educatione dd. Juvenum laudatur.

§. 2. Cùm itaque, sicut accepimus, aliàs, & postquam fel: rec: Paulus Papa III. Prædecessor noster ad Omnipotentis Dei, totiusque Curiæ cælestis laudem, & gloriam, & orthodoxæ fidei augumentum unam Domum, seu unum Hospitale ad Ecclesiam Sancti Joannis in Mercatello nuncupati regionis Campitelli de Urbe pro Hebræis, seu Judæis, qui divinitus inspirati tenebrosa Patrum suorum cæcitate abjectâ ad veri luminis agnitionem se convertebant, & salutari Baptismatis lavacro abluti, deposita in eo immundâ veteris perfidiæ leprâ, æternæ renascebantur saluti, & in Domo, seu Hospitali hujusmodi pro illius bonis administrandis, admittendisque, & regendis Hebræis, seu Judæis pro tempore, & convertendis prædictis, unam Archiconfraternitatem Clericorum Sæcularium, quæ Archiconfraternitatis per unam ex illius Confratribus Clericis per eos tantùm de triennio in triennium eligendum, & Rectorem, seu etiam quolibet mense, Præpositum nuncupandum, ac duodecim Clericos, seu Presbyteros Sæculares exemplaris vitæ, & Religionis Zelatores, quos Rector, seu Præpositus prædictus pro tempore existens duxisset eligendos, regeretur, & gubernaretur: Cum hoc tamen, quod de numero eorundem Clericorum, seu Presbyterorum Confratrum hujusmodi nullus Prælatus, seu alicujus Ordinis Professor existeret, ipsique Rectori, seu Præposito prædicto pro tempore existenti omnimodam, & plenariam obedientiam, & reverentiam uti eorum Superiori præstare, illumque in curâ, & administratione Domus, seu Hospitalis hujusmodi coadjuvare, ac duodecim Clerici, seu Presbyteri, ut præfertur, eligendi prædicti, ut circa præmissa liberius attendere possent, nulli alteri Confraternitati, seu Societati aggregari, seu ad illam admitti valerent, ipsique, ac Præpositus prædictus, per Confratres prædictos Clericos tantùm, de triennio in triennium ex eorum gremio, ut præfertur, eligendus, eorumque Officium per triennium, & non ultra durare respectivè, perpetuò erexerat, & instituerat: Ac insuper ut ipsi Confratres, illorumque Rectores, Administratores, Gubernatores, Oeconomi, aliæque Personæ ab indebitis molestiis relevarentur, unum ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, quem ipsi duxissent, ad id eligendum, in eorum Protectorem, & Judicem, cui, & nulli alii subjecti essent, constituerat, & deputaverat: Et deinde ejusdem record. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster providè Fidei Christianæ propagationi, & incremento incumbens, ac æternæ saluti, piæque eruditioni illorum Puerorum, & Adolescentium, qui ex Judæorum, Turcarum, & Maurorum, aliorumque Mahometanorum genere procreati ad Jesu Christi fidem pro tempore convertebantur; paternè prospicere, & providere volens, ut eis prodirent Operarii ad Evangelii opus idonei, qui in ipsâ Urbe, aliisque Italiæ locis, atque adeo in universis Terrarum Orbis partibus, in quibus Judæi, aliique Infideles degunt, Christianæ Fidei mysteria, etiam propriâ illorum lingua, sivè Hebræâ, sivè Arabicâ, explicare, docere, & prædicare possent, & valerent; ad ejusdem Omnipotentis Dei gloriam, Sanctæque Fidei nostræ exaltationem in eâdem Urbe, & in loco ejusdem Urbis ad id tunc eligendo unum Collegium Ecclesiasticum Adolescentium Neophytorum nuncupandum, quod pro duabus ex iis, qui à Judaismo, pro reliquâ verò tertiâ partibus ex illis, qui à Mahometismo recedentes, sive Turcæ, sive Mauri, sive alterius cujusvis infidelis Nationis Christianam Fidem recens amplexi forent, vel saltem eis non existentibus, ipsis ex parentibus Neophytis procreati fuissent constaret, etiam perpetuò erexerat, & instituerat, volueratque, quod idem Collegium, illiusque Rectores, Oeconomi, Magistri, Præceptores, atque Scholares in eo pro tempore existentes, & eorum Domestici Officiales, & Ministri similiter pro tempore existentes, dictique Collegii, ac illorum bona mobilia, & immobilia cujuscumque qualitatis, & quantitatis in prædictâ Urbe, & extra illam, ac aliàs ubilibet locorum consistentia ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentis Senatoris, Conservatorum, Reformatorum dictæ Urbis, nec non Rectoris Studii Generalis, Vicarii Urbis, & cujusvis Ordinarii Locorum, & aliorum quorumcumque Judicum, & Officialium in ipsâ Urbe, vel alias ubilibet locorum constitutorum exempta forent, ac Collegio, illiusque Scholaribus, Rectoribus, & Oeconomis prædictis, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, & indultis, quibus Studium generale dictæ Urbis, illiusque Rector, & Doctores in eo, etiam actu legentes quovis modo utebantur, potiebantur, & gaudebant, etiam uti, potiri, & gaudere potuissent quomodolibet in futurum ad eorum instar, & pari modo uti, frui, potiri, & gaudere valerent in omnibus, & per omnia, concesserat, & indulserat, illaque eis communicaverat. Ac propterea Rectoribus, ac Superioribus dicti Collegii cum assistentiâ tamen ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ejusdem Collegii Protectorum, qui pro tempore fuissent, seu alicujus eorum, vel de ipsorum consilio, & expresso consensu illos, quos in dicto Collegio, & alibi per debitum tempus studuisse, ac literarum scientiâ, & moribus idoneos esse reperiissent ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratusque, & Magisterii gradus, servatâ formâ Concilii Viennen. juxtà Universitatis ejusdem Urbis consuetudinem, seu aliàs promovendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, quodque sic promoti facultates, in quibus studuissent, legere, & interpretari, ac de eis disputare, ac quoscumque gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis, quibus alii in prædictâ dictæ Urbis, seu aliis Universitatibus, & alibi, juxta illius, & aliarum Universitatum hujusmodi constitutiones, & mores ad gradus prædictos promoti de jure, vel consuetudine utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere possent, & deberent; perinde ac si gradus prædictos in ipsâ ejusdem Urbis Universitate, juxta consuetudines, & mores prædictos, suscepissent, concedendi, & indulgendi liberam Apostolicâ auctoritate dederat facultatem, & potestatem. Ac propterea, ut ipsius Collegii conservationi, bonorumque regimini, tam in his, quæ ad institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque

Narrat fel. record. Paulum III. erexisse Hospitale S. Joannis in Mercatello cum Archiconfraternitate Clericorum Sæcularium pro directione Judæorum ad Fidem convertendorum.

Regulas præd. Archiconfraternitatis refert cum subjectione Card. Protectori.

Narrat erectionem Collegii pro institutione adolescentium neophytorum Judæorum, quam Infidelium factam à fa. me. Gregorio XIII.

Prosequitur narrationem privilegiorum, & exemptionis concessæ eidem Collegio.

hu-

Deputationem trium S. R. E. Card. Protectorum recenset cum certis facultatibus.

hujusmodi necessaria pertinebant opportunius consoleretur, tres ex ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ejusdem Collegii Protectores constituerat, & deputaverat; quorum consilio, & ope omnia, & singula præmissa, & alia quæcumque ad eosdem in Collegio admittendos Scholares, retinendosque admissos spectantia agerentur, statuerentur, & ordinarentur, tribuens eisdem, & pro tempore existentibus Protectoribus hujusmodi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem pro salubri directione, & conservatione dicti Collegii, illiusque bonorum, & rerum, ac jurium tam temporalium, quàm spiritualium Oeconomos, Advocatus, Procuratores, aliosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, amovendique, & eorum loco alios subrogandi, Ordinationesque, & Statuta licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversantia faciendi, & edendi, eaque, cùm visum foret revocandi, immutandi, corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuissent, perinde haberi voluit, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata fuissent, illaque ab omnibus Rectoribus, Magistris, Scholaribus, aliisque Personis in Collegio prædicto pro tempore servientibus, & ministrantibus inviolabiliter observari, ac juxta eorumdem Statutorum dispositionem à quibusvis Judicibus, sublatâ eis quâvis aliâ aliter judicandi facultate, judicari, & definiri debere, & si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigisset attentari, irritum decreverat, & inane.

Applicationem oblationum, quæ fiebant Imagini Beatissimæ Virginis intra limites Parochiæ SS Sergii, & Bacchi, secutam anno 1580. favore d. Archiconfraternitatis indicat.

§. 3. Ac subinde de anno Domini 1580. propter varia miracula, & signa, quæ, ut piè credebatur, miserator, & misericors Dominus tunc operari, & edere dignabatur meritis Beatissimæ Mariæ Virginis Cœli Reginæ, Matris Misericordiæ, perpetuæ humani generis Adjutricis, & apud ipsum Deum pro devoto Populo Advocatæ apud illius Imaginem tunc proximè detectam in parietinâ unius Fœnilis intra limites Parochiæ Parochialis Ecclesiæ Sanctorum Sergii, & Bacchi Regionis Montium de eâdem Urbe, quamplures Infirmi diversis languoribus gravati, & aliæ miserabiles Personæ, atque adeo Christi fidelium multitudo devotionis causâ, & impetrandi ipsius Beatæ Mariæ Virginis intercessione spiritualium gratiarum munera, ad ipsam Imaginem certatim confluentes, plures eleemosynas, & oblationes quotidie conferebant, idem Gregorius Prædecessor tantæ devotionis fervore commendato, illorum spirituali consolationi consulere, ac simul piè eleemosynarum, & oblationum ipsarum dispensationi piè providere volens, Imaginem prædictam, nec non omnia, & singula eleemosynas, oblationes, reditus, proventus, res, bona, & legata apud eam, & pro eâ eatenus tunc donata, legata, relicta, & facta, ac in posterum donanda, leganda, relinquenda, & facienda, eidem Archiconfraternitati perpetuò donaverat, concesserat, & elargitus fuerat, ita quod liceret bon: mem: Guillelmo tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna, tunc dum existeret, prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Sirleto nuncupato, ac etiam, tunc dum existeret ejusdem Archiconfraternitatis Protectori, nec non ejusdem Archiconfraternitatis tunc existentibus Administratoribus in loco Imaginis hujusmodi unam Cappellam construere, ac postquam illa constructa, & consecrata fuisset in eâ Missas, & divina Officia per Presbyterum, seu Presbyteros idoneum, seu idoneos ad eorum nutum ponendum, & amovendum, seu ponendos, & amovendos, à Vicario tamen dictæ Urbis pro tempore existente approbandum, seu approbandos celebrari, & aliis illi in divinis deserviri facere, ipsamque Cappellam, & ejus res, & bona per se, vel alios ab eis pro tempore deputatos regere, & gubernare, illorumque fructus, reditus, & proventus, nec non dictas eleemosynas, & oblationes percipere, exigere, & levare, ac in Cappellæ, & Archiconfraternitatis hujusmodi, aliosque pios usus eis benevisos convertere, cujusvis licentia desuper minimè requisitâ; statuens Cappellam ipsam, postquam illa erecta fuisset, ut præfertur, nullo unquam tempore in titulum perpetui Beneficii Ecclesiastici erigi, aut tanquam Beneficium Ecclesiasticum, vel aliàs à Sede Apostolicâ, vel illius Legatis, aut quibusvis aliis per quoscumque impetrari, neque ejus eleemosynas, oblationes, legata, res, & bona per alios, quàm Protectores, Administratores, & Deputatos præfatos regi, gubernari, & administrari posse, & quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigisse attentari, irritum quoque decreverat, & inane, & aliàs prout in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis Apostolicis, eorumque respectivè exemplis, plenius continetur.

Nec non concessionem ejusdem Imaginis, cum conditione tamen construendi Cappellam in loco ubi prius existebat d. Imago.

Narrat. fa. m. Urbanum VIII. Hospitale, & Collegium prædictum transtulisse ad vicinas domos Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus.

Recolendæ memoriæ Urbano Papæ VIII. similiter Prædecessori nostro pro parte bon: mem: Antonii tituli Sancti Honophrii, tunc dum viveret, ejusdem S.R.E. Presbyteri Cardinalis Barberini nuncupati, ac Domus, seu Hospitalis, nec non Collegii præfatorum, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ nuncupatæ apud eundem Urbanum Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectoris tunc existentis exposito, quod ipse Antonius Cardinalis, & tunc existentes Prælatus, & Deputati Congregationis ad gubernium Domus, seu Hospitalis, ac Collegii, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ præfatorum canonicè institutæ per eundem Antonium Cardinalem, & Protectorem electi tunc providè considerantes, quòd pro majori ipsius Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus, cujus bona, & reditus per Prælatum, & Deputatos hujusmodi pro tempore existentes, ex concessione Apostolicâ regi, & administrari, atque in ejusdem Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus, nec non Domus, seu Hospitalis, & Collegii præfatorum usus, & necessitates, Ministrorum quoque necessariorum manutentionem converti consueverunt, decore, & ornamento Divini cultus in eâdem Ecclesiâ Beatæ Mariæ in Montibus augmento, ac Domus, seu Hospitalis & Collegii præfatorum faciliori commoditati, & prosperiori gubernio, regimine, & administratione, ac directione expediens foret, Collegium, quod tunc in Sancti Eustachii, ac Domum, seu Hospitale hujusmodi, quæ, seu quod etiam tunc in præfata Campitelli regione prædictæ Urbis respectivè, atque à præfatâ Ecclesiâ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus non parum distantia sita erant, ad unum locum eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus contiguum, seu vicinum transferre; nam mediante translatione hujusmodi, expensis in diversorum Ministrorum pro illorum ad invicem, ut præfertur, separatorum gubernio, necessariorum manutentione fieri solitis opportunè consultum foret, ac eidem Ecclesiæ præfatæ Beatæ Mariæ in Montibus festivis diebus per ejusdem Collegii Alumnos Divinis Officiis in Choro præfatæ Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus personaliter assistentes erectæ, non mediocri ipsius Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus decore, Divinique cultus incremento, ac spirituali Christifidelium ad illam devotionis causâ passim confluentium consolatione deserviretur, idem Urbanus Prædecessor præmissis, & aliis rationabilibus causis adductus, motu simili, & ex sua merâ liberalitate domum seu Hospitale, ac Collegium hujusmodi ad alias præfatæ

Causæ prædictæ translationis desumptæ ex commodiori Locorum administratione, & augmento cultus divini ob assistentiam Alumnorum d. Collegii in Choro in præfata Ecclesia.

Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi vicinas domos cum omnibus, & singulis eorum respectivè bonis, reditibus, juribus, rebus, & pertinentiis, ac quibuscumque privilegiis, indultis, exemptionibus, Indulgentiis, & aliis gratiis spiritualibus, & temporalibus eis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos quomodolibet concessis, ac quibus illa de jure, usu, Privilegio, consuetudine, aut aliàs quomodolibet tunc utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, Collegium videlicet, ad ædes præfatæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi ad effectum præmissum tunc acquirendas, postquam tamen illæ ad debitam Collegii formam redactæ fuissent, ac Domum, seu Hospitale hujusmodi ad alias ad id aptas, seu quatenus opus esset, opportune aptandas, dictæque Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi vicinas ædes Apostolica auctoritate transtulerit, & alias, prout in ejusdem Urbani Prædecessoris Literis Apostolicis desuper expeditis etiam pleniùs continetur. & Domus, seu Hospitale, ac Collegium prædicta per translationem hujusmodi, ut præfertur, factam suam usque nunc senserint, & sentiant utilitatem, ac felicius dirigantur, & salubrius gubernentur, nec non prædicta Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, quæ in suis annuis reditibus sacra suppellectili satis congrue dotata reperitur cuique in Divinis per unum Presbyterum Rectorem, & nonnullos alios Presbyteros Cappellanos respectivè nuncupatos, aliosque Ministros Ecclesiasticos à pro tempore existentis unius ex prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Dumus, seù Hospitalis, ac Collegii hujusmodi, dictæque Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus apud Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Sedem eamdem Protectoris, ac aliàs juxta prædictarum ejusdem Gregorii Prædecessoris literarum formam amovibiles hactenus deservire consuevit, divinus in eâ cultus per musicam, Divinorum Officiorum decantationem, ac personalem Alumnorum prædictorum in Choro diebus prædictis assistentiam suum usque nunc obtinuerit, & obtineat decus. Nihilominus cupientes Nos, qui sub clementissimis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Adjutricis nostræ auspiciis onerosas Pastoralis, quo fungimur Officii nostri curas suscepimus, Religionem, quam semper erga ipsam Dei Genitricem animo inclusam gessimus externo quoque testimonio aperire, ac in Alumnis ipsis illam inseri per piam morum educationem fidem, per quam dulciores, ac uberiores provenlant æternitati fructus.

Utilitas ex hujusmodi translatione effectu comprobata.

Votum excitandi in Alumnis d. Collegii majorem devotionis affectum erga Beatam Virginem.

§. 4. Quapropter pervigil Fulvii Cardinalis prædicti sollicitudo nostris inhærens desideriis nobis nuper exponi fecit, quòd ipse providè considerans, quòd Congregatio dilectorum filiorum Presbyterorum Sæcularium in communi viventium Piorum Operariorum nuncupatorum in Urbe prædictâ introducta, juxta illorum laudabile institutum ea, quâ decet sedulitate in Vineâ Domini laborans, non solum per Urbem prædictam, verùm etiam per vicina quoque eidem Urbi loca Divini luminis lucem effundit, ac Orationi, & ministerio verbi se instanter exhibens, illos affert dignos æternæ salutis fructus, qui ad Divini Numinis gloriam, & Ecclesiarum cultum propagandum uberes dignoscuntur; nonnullos ex Congregatione præfatâ Presbyteros ad dictam Ecclesiam prædictæ Beatæ Mariæ in Montibus in Divinis inserviendum, nec non Collegii prædicti Alumnos regendos, illorumque mores piè erudiendos introduxerit. & postquam usu compererat quantùm Divinus Cultus in prædictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ in Montibus, quantùmque Collegium prædictum in illius Alumnorum morum educatione intra exiguum temporis spatium sumpserit augumenti, in majoritate temporis majorum circa præmissa effulgente securitate bonorum prædictæ Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii hujusmodi quoad ejusdem Collegii Alumnorum morum correctionem, & directionem, illorumque ædium, ac Sacristiæ utensilium, mobilium, ac sacrarum suppellectilium usus eidem Congregationi, illiusque præposito Generali, & Presbyteris sub infrascriptis conditionibus primò videlicet.

Laudat Institutum Presbyterorum Sæcularium in communi viventium Piorum Operariorum nuncupatorum.

§. 5. Quod dictus Fulvius Cardinalis, & Protector eidem Congregationi, illiusque Presbyteris apud dictam Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & in Collegio prædicto, ut præfertur, illorumque ædibus residentibus, & commorantibus plenam, & liberam facultatem propriis Congregationis, ac Presbyterorum prædictorum sumptibus, prædictam Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegium hujusmodi ædificandi, ornandi, illique ampliandi concedere, cum hoc tamen, quod Congregatio, ac Presbyteri prædicti, antequam ædificatio, ornatus, & ampliatio per eos fiant, ædificationis, ornatus, & ampliationis per eos faciendorum hujusmodi, formam Protectori nunc; & pro tempore existenti præbere, illumque desuper informare, & ab eo licentiam desuper in scriptis reportare debeant, & teneantur.

Narrat introductionem dd. Presbyterorum factam in Collegio, & præfata Ecclesia B. Mariæ in Montibus sub certis conditionibus.

Facultas concessa eisdem Presbyteris construendi, & ampliandi Ecclesiam, & Collegium prævia licentia Protectoris.

§. 6. Secundò, quod Congregatione illiusque Presbyteris prædictis ab Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædictis discedentibus, illaque deserentibus, quidquid a Congregatione, & Presbyteris prædictis pro ædificatione, ornatu, & ampliatione prædictis ab eis usque tunc pro tempore factis inpensum fuerit, Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædictis liberè cedere debeat, & teneatur.

In casu discessus eorundem Presbyterorum quicquid fuerit impensum, cedere debeat beneficio Ecclesiæ, & Collegii.

§. 7. Tertiò, quòd post concessionem, & dationem infrascriptas omnes, & singulæ expensæ, quæ tam veterum ædificiorum Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum, quam de novo à Congregatione, & Presbyteris prædictis in posterum, ut præfertur, faciendorum (non tamen resarcitionum Collegii prædicti ædificiorum nunc existentium, ac omnium, & singularum viarum silicibus structarum, & struendarum, tam ad Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus quam ad Collegium prædictum spectantium manutentioni, resarcitionique pro tempore necessariæ fuerint) ad Congregationem, illiusque Presbyteros spectent, & pertineant.

Expensæ ædificiorum spectare debeant ad dd. Presbyteros, exceptis resarcionibus.

§. 8. Quartò, quòd Congregatio, illiusque Presbyteri prædicti in administratione omnium, & singulorum bonorum temporalium ad dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegium prædictum nunc, & pro tempore quomodolibet spectantium, nullo unquam tempore se intromittere, seu intromitti prætendere possint; sed administratio prædicta ad nunc, & pro tempore existentem Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii prædictorum Protectorem pleno jure, ac juxta literarum Apostolicarum desuper editarum dispositionem spectet, & pertineat.

Administratio bonorum temporalium reservatur Eminentissimo Protectori.

§. 9. Quintò, quòd Congregatio, illiusque Presbyteri prædicti inibi semper, & quandocumque saltem sex ejusdem Congregationis Presbyteros, qui Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus juxta illius laudabilem consuetudinem in Divinis deservire, & in ea Sacramentales Christifidelium Confessiones audire, verbum Dei enunciare, nec non Collegio prædictis, illiusque Collegialism, & Alumnorum directioni incumbere debeant, manutenere similiter debeant, & teneantur.

Numerus saltem sex Presbyterorum pro servitio Ecclesiæ, & Collegii præfinitur.

§. 10.

Obligatio præstandi congruam sustentationem dd. Presbyteris, sicut antea servabatur.

§. 10. Sextò, quòd Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegium prædicta pro congruâ eorumdem Presbyterorum Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis quidquid pro manotentione omnium, & singulorum Presbyterorum, Sacristæ, Confessariorum, Rectoris, Præfecti Collegii prædicti, aliorumque Ministrorum Ecclesiasticorum Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum servitiis antea incumbentium annuatim præstabat, annuatim præstare ; ita tamen, quod per viam computi diligenter perpenso ad quidquid manutentio prædicta annuatim ascendebat, id totum etiam annuatim de mense in mensem, pro ratâ illius parte, eidem Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis pro supportandis perpetuò omnibus, & singulis oneribus prædictis nunc, & pro tempore existens Protector prædictus persolvi facere respectivè debeat, & teneatur.

Assignatio redditaum pro manutentione Alumnorum, Musicorum, & Ministrorum Ecclesiæ, ac supportatione aliorum onerum.

§. 11. Septimò, quòd idem servandum sit tam in Alumnorum prædictorum in dicto Collegio pro tempore degentium, quàm Musicorum, aliorumque Ministrorum eidem Ecclesiæ prædictæ Beatæ Mariæ Virginis in Montibus inservientium salariis, nec non Sacristiæ, ac cujuscumque alterius oneris ipsius Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi cultum, servitiumque concernentium supportatione; nempe, quòd facto prius computo omnium, & singularum expensarum, quæ de uno ad alterum annum, annuis manutentioni Alumnorum etiam quoad illorum victum, vestitum, ac utensilium, & mobilium usum, M[illegible]orum salario, Sacristæ, aliorumque dicto[illegible] onerum supportationi prædictis necessariæ fuerint, id totum, ad quod omnes, & singulæ expensæ prædictæ annuatim ascendere compertæ fuerint, & ad summæ hujusmodi rationem tantùm, Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis, absque eo quod ipsi aliquid ultra ullo unquam tempore pro præmissis omnibus, & singulis supportandis prætendere possint, quin sub expressâ eorum obligatione de præmissis omnibus, & singulis oneribus prædictis perpetuò, exactèque supportandis, similiter, & ut præfertur, earumdem expensarum rata pars de mense in mensem annuatim persolui debeat.

Admissio, & respectivè dimissio Alumnorum, & electio Magistri Musicæ spectet ad Protectorem.

§. 12. Octavò, quòd Alumnorum admissio ad Collegium, illorumque stabilimentum juxta Apostolicarum Constitutionum desuper editarum tenorem, & formam, & eorundem Alumnorum dimissio, nec non Musicæ Magistri electio, illiusque amotio ad modernum, & pro tempore existentem Protectorem prædictum liberè spectet, & pertineat.

Jus visitandi, & corrigendi pertineat, ut supra.

§. 13. Nonò, quòd Cardinalis modernus, & pro tempore existens Protector prædictus omnimodam auctoritatem, ac plenam, & liberam facultatem Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, nec non Collegium prædicta, & Alumnos in Collegio hujusmodi existentes visitandi, & Alumnos prædictos corrigendi, prout ejusdem Fulvii Cardinalis, ac Protectoris Prædecessores in vim Constitutionum prædictarum obtinuerunt, obtineat.

Deputatio Rectoris ex Congregatione dictorum Presbyterorum fieri debeat, qui se præsentare teneatur Protectori, & ad hunc spectet illius amotio.

§. 14. Decimò, quòd futurus, & pro tempore existens Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum Rector unus ex ejusdem Congregationis Presbyteris ab ejusdem Congregationis legitimis Superioribus hujusmodi regimini deputandus esse debeat, & qui videlicet, ut præfertur, deputatus fuerit, & antequam in hujusmodi regimine se immisceat, coram Cardinale tunc, & pro tempore existente Protectore prædicto se præsentare debeat; & si postquam Presbyter Rector, ut præfertur, deputatus hujusmodi regimen susceperit, per Cardinalem, ac nunc, & pro tempore existentem Protectorem prædictum, uti minus idoneus ad regimen hujusmodi exequendum compertus fuerit, Cardinalis, ac nunc, & pro tempore existens Protector prædictus illum prævio nuncio per epistolam Superioribus prædictis, qui alterum ex ejusdem Congregationis Presbyteris prædictis magis idoneum subrogare omnino debeant, amoveri facere liberè, & licitè possit, & valeat.

Sacrista, & Concionator deputetur à Superioribus Congregationis, sint tamen subjecti Protectori qui possit illos amovere.

§. 15. Undecimò, quòd futurorum, ac pro tempore existentium Rectori prædicti, ac Presbyterorum ejusdem Congregationis Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii prædictorum regimini, Sacristiæ, & concionibus tempore quadragesimali pro tempore existentium deputatio ad ejusdem Congregationis Superiores prædictos, cum hoc tamen, quod Rector, ac Presbyteri prædicti ad regimen, & omnia prædicta exequenda, ut præfertur, deputandi in his, quæ eorum regimen, & munia ejusmodi respiciunt, omnimodæ jurisdictioni, & superioritati Cardinalis nunc, & pro tempore existentis Protectoris prædicti subjecti sint, & esse debeant; & si Cardinalis nunc, & pro tempore existens Protector prædictus, quos, seu quem ex Presbyteris, ut præfertur, deputatis prædictis, uti minus idoneum, seu idoneos ad regimen, & omnia hujusmodi, aut illorum aliquod exequenda compererit, illum seu illos à Superioribus prædictis, prævio nuncio prædicto, amoveri, aliosque, seu alium in eorum, seu ejus locum subrogari facere possit, & valeat, spectet, & pertineat: & insuper antequam ille ex Presbyteris prædictis, qui ad munus Concionatoris in Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus tempore quadragesimali præfato explendum deputatus fuerit, munus hujusmodi explere incipiat, benedictionem à Cardinali nunc, & pro tempore existente Protectore prædicto sumere debeat, & teneatur, & quia Presbyteri Congregationis prædictæ in multis locorum Ordinariis, Presbyteri verò, qui servitiis Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum pro tempore usque nunc institerunt, omnimodæ superioritati Cardinalis Protectoris nunc, & pro tempore existentis prædicti respectivè subjecti esse dignoscuntur, & consueverunt, quod in posterum ejusdem Congregationis Presbyteri deputati prædicti ejusdem Cardinalis nunc, & pro tempore existentis Protectoris prædicti superioritati, prout Presbyteri Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum, servitiis insistentes de cætero esse debeant, & censeantur.

Concionator benedictionem obtinere teneatur à Protectore.

Presbyteri addicti servitio præfatæ Ecclesiæ subjecti sint superioritati Protectoris.

Fieri debeat Inventarium ac æstimari omnia sacra suppellectilia argentea, & mobilia Ecclesiæ, & Collegii.

§. 16. Duodecimò, quòd omnium, & singulorum sacrorum suppellectilium, argenteorum, aliorumque pretiosorum, quæ in Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, illiusque Sacristiâ, necnon omnium, & singulorum mobilium, & utensilium, quæ in Collegio prædicto respectivè reperiuntur, Inventarium fieri, illaque præviâ illorum æstimatione per Peritum de communi Congregationis, illiusque Presbyterorum, ac Fulvii Cardinalis, & Protectoris prædictorum consensu facienda, Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis consignari, ac Congregatio, illiusque Presbyteri de omnibus, & singulis suppellectilibus, rebus argenteis, pretiosisque, nec non utensilibus, ac mobilibus quietare, illaque, prout eorum existentia, & sufficienti probatione, æstimatio, ac Inventarium prædicta stent, manutenere, & quoties ad id requisiti fuerint, etiam per viam subrogationis illorum, quæ consumpta fuerint, exhibere debeant, & teneantur.

Consignentur postea Presbyteris cum reportatione quietantiæ, & obligatione manutenendi.

Modus solutionis faciendæ pro manutentione Ministrorum Ecclesiæ, & Collegii præscribitur.

§. 17. Tertiodecimò, quòd totum id, quod Congregationi, illiusque Presbyteris, prædictis

pro Alumnorum Eccleſiæ, illiuſque Sacriſtiæ prædictorum manutentione annuatim, ac menſtruatim, ut præfertur, perſolvi conventum fuit, id totum eo modo Congregationi, illiuſque Presbyteris prædictis, quo Eccleſiæ ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum Oeconomo, Sacriſtæ, Præfecto, Rectori, Cappellanis, ac Muſicis uſque nunc perſolutum fuit, perſolvi debeat; nempe id quod menſtruatim in numeratâ pecuniâ Oeconomo, Sacriſtæ, Præfecto, Rectnri, Cappellanis, ac Muſicis prædictis perſolvi conſueverat, Congregationi, ejuſque Presbyteris prædictis menſtruatim in eâdem pecuniâ, reliquum verò juxta commodum, per quod annuatim perſolvi conſuevit, perſolvi debeat.

Satisfactio celebrationis Miſſarum eventitiarum ſpectet ad Presbyteros.

§. 18. Quattodecimò, quòd Congregationi, illiuſque Presbyteris prædictis eleemoſynas, quas Chriſtifidelium ad prædictam Eccleſiam ejuſdem B. Mariæ in Mnnribus devotionis causâ confluentium voluntas pro celebrandis inibi Miſſis de die in diem elargitur, quolibet menſe inquirendi, dictaſque Miſſas eventitias nuncupatas celebrandi, ſeu celebrari faciendi onus incumbat, & attento quod in prædictâ Eccleſiâ ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus inter Miſſarum celebrationes quæſtuari, quæſtuſque hujuſmodi in uſus, & utilitatem Eccleſiæ ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum converti conſueverunt; hine quæſtus prædicti, qui conſiderato per viam calculi eorum valore ad rationem ſcutorum trium monetæ etiam quolibet menſe aſcendere ſolent, Congregationi, illiuſque Presbyteris prædictis, cum hoc tamen, quod ex quâlibet ex menſtruis præſtationibus in pecuniâ numeratâ Congregationi, illiuſque Presbyteris, ut præfertur, faciendis prædictà ſcuta tria ratione quæſtuum prædictorum detrahi debeant, liberè cedant.

Eleemoſynæ quæſtu acquiſitæ applicentur Presbyteris cum aliqua modificatione.

§. 19. Decimoquintò, quod omnia, & ſingula pia legata, aut relicta, ac hæreditates facta, & collata, aut facienda, vel conferenda Presbyteris prædictæ Congregationis præfatæ Eccleſiæ ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus aut in eâ commorantibus, ad effectum illorum inſtitutum exercendi, aut miſſiones explendi, aut eos, qui ad exercitia ſpiritualia apud eoſdem Presbyteros exequenda ſe conferunt, recipiendi, aut ſe alendi, aut fabricandi, aut poſſidendi aliquem ſe recreandi causâ locum, ad Congregationem, illiuſque Presbyteros præfatos ſpectent, & pertineant, & cum hoc tamen quòd ſi Congregatio, illiuſque Presbyteri prædicti legata, relicta, & hæreditates prædicta à Congregatione illiuſque Presbyteris prædictis in ampliandis Collegii ædificiis, ac Eccleſiæ ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus ædibus erogata fuerint, in eorundem Presbyterorum ab illinc receſſu Collegio, ac ejuſdem Beatæ Mariæ in Mnntibus Eccleſiæ prædictis liberè remaneant. Quo verò ad pia legata, relicta, & hæreditates Collegio, ac ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus Eccleſiæ, illiuſque Sacriſtiæ prædictis facta, & facienda, aut collata, vel conferenda, ad Collegium ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus, Eccleſiam, illiuſque Sacriſtiam prædictas ſpectent, & pertineant; eâ tamen declaratiône adjecta, quod omnia & ſingula relicta, & hæreditates uſque nunc facta, & collata, etiamſi nondum devoluta, nec purificata, ſed in poſterum devolvenda, & purificanda, ad Collegium, & Eccleſiam ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus prædicta ſimiliter ſemper ſpectent, & pertineant. Ac denique quoad relicta, quæ eiſdem Presbyteris Piis operariis in genere in Collegio, & ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus Eccleſiâ prædictis commorantibus in poſterum fieri contigerit, ad illos ſpectare, & pertinere debebunt, ad quos, ut infra, ſpectare, & pertinere declarabitur.

Hæreditates & legata ratione proprii Inſtituti dd. Presbyteris relicta ad eos pertineant, dummodo erogata non fuerint in beneficium Eccleſiæ, & Collegii.

Hæreditates, & legata Eccleſiæ, & Collegio relicta, ad illam, & illud ſpectent.

Relicta Presbyteris in genere, ad ipſos, ut infra, pertineant.

§. 20. Decimoſextò, ac demum, quod Congregatio, illiuſque univerſi Presbyteri præfati ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum omnium ſtatutorum obſervationem, & implementum, nec non perpetuam ſuppellectilium, argentorum utenſilium, ac mobilium prædictorum conſervationem ſolemniter, & expreſsè ſe obligare debeant, & teneantur, & aliàs, prout in Inſtrumento publico deſuper inter Fulvium Cardinalem, & Protectorem, ac dilectum etiam filium Dominicum de Longobardis Presbyterum dictæ Congregationis, ejuſdem Congregationis Procuratorem Generalem ſtipulato, & per acta dilecti etiam filii Franciſci Nicolai Orſini Curiæ Capitolii Notarii ſub die 31. Octobris proximè elapſi rogato, pleniùs continetur, noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito perpetuò conceſſerit, & aſſignaverit.

Obligatio Presbyterorum obſervandi omnia ſupradicta, & conſervandi ſuppellectilia.

Stipulatio inſtrumenti conceſſionis cum reſervatione beneplaciti.

§. 21. Nos, qui ad ea, per quæ Congregationum, aliorumque piorum locorum quomodolibet præſertim in Urbe noſtrâ prædicta ſtudio piorum operum vacantium proſperiori ſtatui cum Divini cultus augumento, ac ſpeciali fidelium conſolationi facta dignoſcuntur, ut in eorum firmitate, perpetuâque perſiſtant tranquillitate, noſtras Apoſtolicæ poteſtatis manus extendimus adjutrices: Propterea que, ſicut ex fide dignis relatibus intelleximus, conceſſio, & aſſignatio prædictæ non modicum cultui erga ipſam Beatiſſimam Virginem incrementi, ædificationique Alumnorum prædicnrum allatura ſint utilitatis, providè circa conceſſionem, aſſignationemque hujuſmo [illegible] dictum Fulvium Cardinalem, & Protectorem, ut præfertur, diſpoſita, ejuſque pium propoſitum, ac devotam vigilantiam laudantes in Domino, nec non ejuſdem Congregationis Presbyteros, illorumque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, motu proprio, non ad eorumdem Presbyterorum, ſeu alicujus alterius inſtantiam, ſed ex certâ ſcientiâ, merâque liberalitate noſtris, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſionem, & aſſignationem hujuſmodi, ac prout illas concernit, Inſtrumentum deſuper confectum prædictâ Apoſtolicâ auctoritate perpetuò approbamus, & confirmamus, illiuſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quàm facti, & ſolemnitatum defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, in eiſdem ſupplemus. Et ut conceſſio, & aſſignatio hujuſmodi, ac omnia, & ſingula præmiſſa ſemper firma, & valida perſiſtant, & de illorum validitate, & firmitate nullo unquam tempore hæſitari contingat, ac quatenus opus ſit, Eccleſia ejuſdem Beatæ Mariæ in Montibus, quæ minimè collativa exiſtit, illiuſque Sacriſtiæ, ac Collegii prædictorum, illorumque ædium, ſuppellectilium, utenſilium, & mobilium uſus prædictos, ad effectum præmiſſorum tantùm, ac cum omnibus, & ſingulis conditionibus, pactis, & obligationibus in dicto inſtrumento contentis, & expreſſis, & non aliàs, Congregationi, illiuſque Presbyteris prædictis, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, quoad uſus prædictos tantùm, per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, prædictæque Congregationis nomine, propriâ auctoritate apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, Apoſtolicâ authoritate perpetuò concedimus, & aſſignamus illoſque ſervitio Eccleſiæ ejuſdem B. Mariæ in Mootibus, & Collegii prædictorum pro tem-

Enarrat utilitatem provenientem ex prædicta conceſſione Eccleſiæ, & Collegii facta Presbyteris.

Motu proprio confirmat ſupradictam conceſſionem cum omnibus, & ſingulis pactis, & conditionibus in ea contentis.

Eximit à Juriſdictione Ordinariorum Presbyteros addictos ſervitio Eccle-

pore

fiæ, & Collegii cum largitione Privilegiorum, & gratiarum aliàs concess. Presbyteris Sæcularibus.

pore addictos à Locorum Ordinariis in illis, in quibus ipsi Ordinariis prædictis subesse dignoscuntur, dicta Apostolicâ authoritate eximimus, & liberamus. ac exemptos. & liberatos, & omnimodæ Superioritati, jurisdictionique Cardinalis nunc, & pro tempore existentis Protectoris prædicti subjicimus, illique subjectos esse, & fore volumus. ac ejusdem Congregationis Presbyteris prædictis eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus. & Collegio prædicto pro tempore inservientibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, facultatibus, indultis, exemptionibus, indulgentiis, ac privilegiis, quibus Presbyteri, aliique Ministri Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædictis antea pro tempore inservientes de jure, usu, consuetudine, privilegio, & concessione Apostolicâ, aut aliàs quomodolibet utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, uti, frui, potiri, & gaudere, liberè, & licitè possint. & valeant, eâdem authoritate concedimus, & indulgemus.

Declarat, Legata, aliaque relicta spectare debere ad Ecclesiam nisi constet, dictos Presbyteros fuisse contemplatos.

§. 22. Ac insuper legata pia, & res à piis Benefactoribus Presbyteris Piis Operariis prædictis in Ecclesiâ ejusdem B. Mariæ in Montibus hujusmodi degentibus, vel commorantibus, vel Presbyteris piis Operariis ejusdem Ecclesiæ B. Mariæ in Montibus, vel ipsi Ecclesiæ B. Mariæ in Montibus, relinquenda, & relinquendas, ad Ecclesiam ipsam prædictæ B. Mariæ in Montibus nisi ex verbis vel conjecturis, circumstantiis, aut verisimili Testatorum mente appareat, vel apparere possit Testatores eosdem Presbyteros principaliter contemplatos fuisse, aut eorum contemplatione principaliter motos fuisse ad relinquendum, spectare, & pertinere debere, Apostolicâ authoritate prædictâ. declaramus: Decernentes Congregationem, illiusque Superiores, & Presbyteros pro tempore existentes, nec non Cardinalem, ac nunc. & pro tempore existentem Protectorem prædictos ad omnia, & singula in prædicto Instrumento concessionis hujusmodi contenta, illorumque observantiam, & executionem obligatos fore, & esse; nec non illa omnia, & singula ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuò firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

Demandat observantiam instrumenti concessionis.

Decreta roborantia cum clausula sublata & irritanti.

§. 23. Præsentes quoque etiam ex eo, quòd quicumque interesse habentes, vel habere prætendentes præmissis non consenserint, atque ad ea vocati non fuerint, vel causæ, propter quas illa fiant, aut facta sint, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel aliàs ex quocumque capite, quantumvis juridico, & legitimo, de subreptionis, vel obreptionis, vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversùs illas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, aut concedi nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuò validas. & efficaces, esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, obtinere debere, nec non sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quâcumque posteriori datâ per eosdem Congregationem, illius Superiores, ac Presbyteros, nec non Cardinalem nunc, & pro tempore existentem Protectorem quandocumque eligenda concessas esse, & fore: sicque, & non aliàs per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, quàvis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, de latere Legatos, Vicelegatos, seu quosvis alios, sublatâ eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi formâ, ubique, & in quâcumque instantiâ judicari, & definiri debere, irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executio præsentis Bullæ committitur Episcopis Portuensi & Prænestino.

§. 24. Quo circa Venerabilibus Fratribus nostris Portuensi, & Prænestino Episcopis nunc, & pro tempore existentibus per easdem præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Congregationis, ac pro tempore existentium illius Presbyterorum, nec non Cardinalis nunc, & pro tempore existentis prædictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostrâ præsentes, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac singulos, quos ipsæ præsentes concernunt, illis pacificè frui, & gaudere; non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper quomodolibet molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna remedia juris, & facti, appellatione postpositâ, compescendo, nec non legitimis soper his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxiliu brachii sæcularis. non obstantibus Pauli, Gregorii, & Urbani prædictorum, nec non Pauli Secundi, quatenus opus sit, Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus nec non nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, nec non Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, Administratoribus, Deputatis, aliisque Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressiu habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac latissimè. & plenissimè, motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum, & præcipuè Bullarum supra relatarum: nec non Pauli II. de rebus Eccles. non alienandis.

Sanctio pœnalis.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris adjectionis, defectuum suppletionis, ac novæ concessionis, & assignationis, indulti, declarationis, mandati decreti, derogationis, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo duodecimo. quarto, nonas Januarii Pontificatus nostri Anno duodecimo.

Dat. die 2. Januarii anno 1712.

L. Vannicellus.
C. Cerrus.

Lo-

Loco ✠ Plumbi.
A. Mire.
I. P. Paloccius,
Hieronymus Bertus Pro-Sigillator.

L.

CONSTITUTIO

Qua Superioribus, & Monachis Ordinis Carthusien. sub pœnâ excommunicationis latæ Sententiæ Romano Pontifici reservata interdicitur, ne cuicumque personæ, etiam Cardinali, in Monasteriis ejusdem Ordinis carnibus vesci permittant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ Servitutis munere in eam praeipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut regularem observantiam, religiosamque tranquillitatem inter Religiosos Viros, qui à sæculi turbis longè remoti vota sua Altissimo, mente quietâ, & ad Deum per contemplationis sublimitatem, atque suavitatem reddere student, quantùm Nobis ex alto conceditur, tueri, atque conservare satagamus. Supplicationibus itaque Dilecti filii nostri Annibalis S. R. E. Diaconi Cardinalis Albani nuncupati nostri secundùm carnem ex Fratre germano Nepotis, Ordinis Carthusien. apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quispiam Monasteriorum dicti Ordinis Superior, vel alius ejusdem Ordinis Monachus, sive alia quælibet Persona, quemcumque sive Ecclesiasticum sæcularem, vel regularem quâvis mundanâ, vel Ecclesiasticâ præeminentiâ, potestate, vel dignitate, etiam Cardinalitiâ, fungentem carnibus in Monasteriis Ordinis hujusmodi adversùs illius antiquam, & laudabilem consuetudinem, sive publicè, sive secretò uti, & vesci permittere audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ Sententiæ, à quâ nemo, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, obtinere queat, aliisque per Statuta memorati Ordinis authoritate Apostolicâ confirmatâ inflictis pœnis eo ipso absque aliâ declaratione incurrendis, dictâ authoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno Priori Generali dicti Ordinis harum serie committimus, & mandamus, ut ipsas præsentes literas in omnibus, & singulis Ordinis prædicti Provinciis, & Monasteriis quamprimum publicari curet, ne quispiam illarum ignorantiam allegare possit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus, omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Maii MDCCXII. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

F. Oliverius.

LI.

CANONIZATIO

S. PII QUINTI PONTIFICIS MAXIMI
Ex Ordine Fratrum Prædicatorum, illiusque in Sanctorum numerum relatio.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INter multiplices tribulationes, quæ inviserunt nos, nimis Clementissimus Deus, qui non continet in irâ misericordias suas, visitavit Populum suum in pace, & de cœlestium charismâtum abundantiâ, quibus locupletavit Electos suos, velut ab ubertate domus suæ, replevit Nos gaudio, atque in tantis periculis constitutos novis subsidiis instruxit, & confirmavit. Enimverò egregia Sanctorum Virorum facinora, tametsi magnalia Dei potissimum, ejusque potentiam loquantur, & prædicent, qui ex humanæ naturæ figmento vasa misericordiæ constare dignatur, ut per infirma Mundi fortia quæque confundant; ipsa tamen immensa Dei bonitas, artifex ad salutem, in paucorum triumphis plurimorum commodis prospicit, & virtutem præcedentium instructionem efficit posterorum: ut nimirum, qui viderint fragiles homines, eâdem generis infirmitate circumdatos, in carne supra carnem vixisse, & per fidem operantes justitiam, adeptos esse repromissiones, pari Religionis ardore excitentur ad pugnam, ac nitantur ad coronam; Eorumque intuentes exitum conversationis, imitentur, & fidem; Simul etiam ne quis certantibus diffidentiæ torpor obrepat, in ipsis Servorum suorum operibus, in quibus proponit imitationis exemplum, imbecillitati nostræ præsidium parat, eorumque merita nostra vult esse suffragia. Tantas profectò sui in nos amoris divitias uberrimè effudit Dominus, cum dedit nobis de Pii V. Romani Pontificis Prædecessoris nostri virtutibus, ac meritis lætari, & exultare. Cui enim dedit Sacerdotium Magnum, ut haberet laudem in nomine ipsius, & quem induit virtute ex alto, ut præliaretur prælia Domini, & virtute irrumperet iniquitates, factus in columnam ferream, & in murum æreum pro domo Dei; eumdem etiam translatum de hoc sæculo, & signis admira-

bili-

bilibus illustratum posuit in lucem, ac lætitiam Populi sui, quem provocaret exemplis, ac foveret auxiliis.

Inter præsentium temporum calamitates gaudet Pontifex B. Pium Sanctorum fastis adscribere, illiusque virtutes omnibus Episcopis imitandas proponere.

§. 1. Nos igitur, quos in hac sublimi Apostolatus speculâ constituit Dominus, ut annunciemus Populis mirabilia ejus, atque ad currendam viam mandatorum ipsius, Christifidelium animos excitemus, officii nostri esse duximus, ut eumdem Pium Quintum, quem Nos divinâ fruentem in Cœlis Beatitate jampridem colebamus, in terris etiam, authoritate Nobis à Domino traditâ, Sanctorum fastis solemniter adscriberemus; atque ita universa Christi Ecclesia inter pia gaudia Deum prædicaret mirabilem in Sanctis suis, tantæque pietatis incitamento, ac tutelâ proficeret. Neque enim sine peculiari divinæ Providentiæ consilio contigisse arbitramur, ut eo planè tempore, quo Orthodoxæ Religioni tot ab ejus hostibus undequaque struuntur insidiæ: quo Sacrorum Canonum salutaris norma tam impudenter contemnitur: quo turbulenti homines continuâ novitatum prurigine laborantes damnatos dudum errores subdolis artibus instaurare conantur: quo abundante nequitiâ Christiani Populi charitas plurimum refrigescit: quo sæculi Potestates nova in dies vulnera Ecclesiasticæ libertati inferre moliuntur: quò demum suprema hæc Beati Petri Sedes tot contumeliis, & injuriis palàm afficitur: Is Pontifex in Sanctorum album referretur, adeoque Nostræ non minus, quam Episcoporum omnium imitationi proponeretur, in quo fuit Religionis propagandæ perpetuum studium, in Ecclesiasticâ disciplinâ restituendâ indefessus labor, in extirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egentium necessitatibus indeficiens beneficentia, in Sedis Apostolicæ juribus vindicandis robur invictum. Sed præstat jam his nostris literis virtutum ipsius, vitæque rationem enucleatè referre, ut tantorum meritorum memoria Apostolici etiam Ministerii nostri præconio, ac testimonio propagetur.

B. Pius anno 1504. de nobili Prosapia oritur, & Michael in baptismate appellatur.

§. 2. Gens Ghisileria perantiquâ, & generosâ nobilitate Bononiæ illustris, atque Ordini Senatorio adscripta, civilium dissidiorum causâ in varias Italiæ Regiones distracta, in Oppido Boschi Dertonensis Diœcesis apud Insubres sedem, ac domicilium posuit: Ubi licèt avito fortunarum splendore exuta, reique familiaris difficultate depressa, non ultimum tamen locum inter cæteras honestiores Familias retinens, anno reparatæ salutis MDIV. Paulo Ghisilerio, & Dominicâ Angeriâ parentibus, Michaelem, qui ad Apostolicam deinde Cathedram evectus Pius Quintus est appellatus, in lucem protulit.

Decimo quarto ætatis anno Ordinem Prædicatorum ingreditur.

§. 3. Sacro regenerationis lavacro Cœlo renatus, generosus Alumnus, ac piâ, Christianâque educatione imbutus, futuræ Sanctitatis præludia ab ipsâ edidit adolescentiâ; Nam statim ac quartum supra decimum ætatis annum attigit, Mundo, sæculique illecebris valè dicens, Fratrum Prædicatorum Instituto nomen dedit, præclara illius Ordinis decora, ac potissimum eximia in hanc Sanctam Sedem merita plurimum aucturus. Hic enim ille est laudatissimus Sancti Dominici Ordo, in quo, ut primùm institutus fuit, tamquam in opimo, ac fertili agro, eodemque benè, ac diligenter subacto, & exculto, Viri doctrinæ præstantiâ, & vitæ Sanctitate conspicui nunquam alii aliis succrescere desierunt.

Lectoris, Prioris, & Definitoris muneribus functus zelo adversùs hæreticos ita emicat.

§. 4. Strenuus itaque in his Castris Miles munia ejusdem Ordinis, Lectoris scilicet, Prioris, & Definitoris, quæ exactâ Regularis disciplinæ observantiâ promeruit, summâ cum laude obivit, totusque in eo fuit, ut viva probatorum Patrum exempla sibi proponeret imitanda; Ratus, & quidem meritò, basim, ac fundamentum Religiosæ vitæ in assiduâ ad Deum precatione, atque in legendis, imitandisque Sanctorum Virorum gestis, Sancti Dominici præsertim, ac eorum, qui Dominicanam familiam Sanctitatis famâ illustraverant, esse collocanda.

Ut Fidei quæsitor apud Novocomenses, & deinde Bergomates renuncietur.

§. 5. Cùm autem plurima in hoc Viro admirabilia fuerint, præcipuè singulare studium conservandæ veræ, & Catholicæ Religionis, & adversùs eorum fraudes, & insidias; qui illam ullâ ex parte labefactare conarentur, implacabile odium semper eluxit. Quare apud Novocomenses primùm, deinde apud Bergomates Fidei Quæsitor renunciatus, illis, qui ab Ecclesiâ descivissent, perpetuum bellum indixit; tum, ut errantes ipsos in viam salutis revocaret, tum, ut cæteros ab erroris contagione servaret illæsos.

Munus sibi commissum periculis omnibus, etiam vitæ contemptis, impavidus adversùs quoscumque de Fide suspectos etsi Magnates, & præpotentes, exequitur.

§. 6. Ergo cum ei munus in eos publicè inquirendi mandatum fuisset, non ille potentum inimicitias, non pericula, non vitæ, ac capitis dimicationes; dum illos modis omnibus persequeretur, sibi fugiendas putavit; sed potius ultrò, ac cupidè appetiit, servatoque à Deo mirabiliter non animum Martyrio dicendum, sed Martyrium animo defuisse. Erat tunc temporis suo viduata Pastore Curiensis Ecclesia apud Rhetios, cui Canonicus quidam, etsi suspectæ fidei, ob suffragiorum munerum fortè præficiendus erat. Mittitur propterea hujusce Causæ cognitor Beatus Pius; Eâque ad juris normam probè confectâ, Hæreseos criminis reus Canonicus ille declaratus est. Pius verò rem hanc totam ita forti animo gessit, ut numquam Ordinis sui indumenta etiam per breve tempus exuere voluerit, quanquam eum omnes alieno vestitu incedere hortarentur, ne oculos Hæreticorum offenderet, qui capitale odium adversùs Dominicanos Fratres profitebantur. Negavit id se facturum Pius, sanctè testatus se quam libentissimè, si ita Deo visum fuisset, sacrâ illâ veste indutum mortem oppetiturum.

Bergomensem Civitatem ab Hæreticis purgat, & falsos Dogmaticos expellit.

§. 7. Pari sanè constantiâ Bergomensem Civitatem ab Hæreticorum peste diligenter purgavit; Ubi invicto animo adversùs Medolacum falsæ doctrinæ Propagatorem acerrimè institit, quamvis magnâ Amicorum, ac Consanguineorum copiâ suffultum, à quibus subinde graves excitatæ sunt turbæ.

Ejusdem Civitatis Episcopus opera B. Pii, cui insidias paraverat, de hæresi damnatus à Sede ejicitur.

§. 8. Id quod præstitit etiam adversùs ejusdem Civitatis Episcopum, cujus profectò præpotens authoritas eò devenerat insaniæ, ut quosdam nefarios homines immitteret, qui integerrimum Fidei Ministrum vi, dolovè captum maximis cruciatibus perimerent. Verùm uterque tandem jure, ac meritò Hæreseos damnatus Hæreticorum pœnas luit. Medolacus enim carceri apud Venetos mancipatus extremum diem miserrimè clausit: Episcopus verò è Sede Episcopali dejectus dignitatem amisit.

Supremæ Inquisitionis Commissarius declaratur: Ecclesiæ Nepesinæ præficitur: Cardinalis creatur, & supremus, ac perpetuus Inquisitor efficitur.

§. 9. Demum cum in hoc arduo munere strenuè, fideliterque laborasset, Supremæ Romanæ Inquisitionis Commissarius à fel. record. Paulo Papa IV. Prædecessore Nostro declaratus fuit, inde ad Episcopale Nepesinæ Ecclesiæ regimen assumptus, ac subinde anno MDLVII. in Sacrum S. R. E. Cardinalium Ordinem cooptatus, eique supremi, ac perpetui Inquisitoris Provincia demandata fuit, factâ omnibus Episcopis, ac Delegatis jussione, ut in rebus ad Sanctum Officium pertinentibus ipsum, veluti Superiorem agnoscerent.

Confirmatus in perpetuum Inquisitorem à Nepesina ad Ecclesiam Montis Regalis transfertur.

§. 10. Hanc verò amplissimam Dignitatem, quæ nemini unquam, nec antea, nec postea collata fuit, recolendæ memoriæ Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, qui memorato Paulo Prædecessori in Pontificatu successerat, Cardinali Alexandrino (hoc nomine Beatus Pius inter Purpuratos Patres nuncupabatur) nedum confirmavit,

ve-

verùm etiam illum novis in dies fulgentem meritis a Nepesino Episcopatu ad ampliorem regendam Ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis transtulit.

In Cardinalatu modestiam, humilitatem, cæterasque virtutes, & adhuc religiosæ vitæ institutum excolit.

§. 11. Divinâ itaque Providentiâ ad majora vocatus, Sacræque Purpuræ ornamento cohonestatus, ita modestiam, humilitatem, cæterasque virtutes omnes excoluit, ut illæ novo lumine illustratæ, & adauctæ magis, magisque suspiciendæ intuentium oculis apparuerint. Paucis enim in famulatu, probisque in primis, adscitis, paternâ illos charitate complexus, more Religiosorum secum vitam agere, Deoque inservire verbo docuit, & exemplo.

In arduis Religionis negotiis vertentibus in Tridentina Synodo illius censura præ cæteris æstimatur.

§. 12. Coactâ eâ tempestate apud Tridentum Oecumenicâ Synodo, cùm ardua ibi Religionis, disciplinæque Ecclesiasticæ negocia tractarentur, illaque Romæ maturo examini in Conventu Doctissimorum Virorum subjicerentur; Magni apud omnes ponderis, summoque in pretio fuit Cardinalis Alexandrini calculus, qui posthabitis sæculi rationibus, nihilque sapiens terrenæ affectionis, Apostolicâ planè libertate sententiam dicere semper visus fuit, quamquam simultates, & odia sæpius eâ de re subiturus.

Unanimi Patrum voto in Summum Pontificem renunciatus Ecclesiæ regimen, implorato prius divino lumine suscipit.

§. 13. Intereà præfato Pio IV. Prædecessore rebus humanis exempto, summo omnium Patrum consensu Cardinalis Alexandrinus die VII. Januarii anni MDLXVI. Pontifex Maximus renunciatur, assumptoque Pii V. nomine, Ecclesiæ Universalis gubernacula, post fusas Deo ferventissimas preces, non minori Populorum gaudio, quam expectatione suscepit. Nec profectò communem opinionem fefellit; Nam vix supremo fastigio admotus, nil antiquius habuit, quàm clementiæ, ac beneficentiæ testimonia, & singularia edere documenta, nedum erga illos, qui vel minimum commodi ipsi contulerant, verumetiam in eos, qui de se malè meriti fuerant, ut perfectissimam imitaretur charitatem Patris Nostri, qui in Cœlis est.

Inter Pontificatus curas nihil de pristinæ religiosæ vitæ severitate intermittit.

§. 14. Inter tot, tantasque Apostolici Ministerii curas nunquam à piissimo Pontifice, quanquam affectâ ætate, & corpore admodum imbecillo, intermissa jejunia, carnis macerationes, orationum, precationumque frequentia, interdiu nunquam posthabita, de nocte verò sæpius adaucta, quoties pro re Catholicâ quidquam magni momenti decernendum accideret. Nihil enim de pristinâ religiosæ vitæ severitate remiserat, demptisque Principatus Insigniis, & externo Dignitatis splendore, in mentis recessu privatum agebat: imò, quanquam adhuc in terrâ positus, versabatur in Cœlo; cumque inter Mortales degeret, jam tamen Civis erat Sanctorum, & Domesticus Dei.

Consanguineorum commodo, honoribus & divitiis non indulget.

§. 15. Hinc Consanguineos suos non titulis, non divitiis, non honorum gradibus insignitos, ac donatos voluit; sed Michaelem Bonellum suum ex sorore Pronepotem, nonnisi post exactum in Dominicanâ Familiâ tyrocinium, sacrarumque literarum peritiam adeptam, totius Sacri Collegii non approbatione tantùm, sed enixis etiam precibus accedentibus, inter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales assumpsit.

In aula Pontificia nonnisi probatissimos viros admittit.

§. 16. Nemini item in Aulâ Pontificiâ locum dari passus est, nisi cui probatæ vitæ ratio illum comparasset; Adeo ut Pontificis Familia ad exemplum Domini sui instituta, atque composita nullâ re magis, quàm modestiâ singulari, & præcipuâ quadam animi, morumque integritate à cæteris discerneretur.

Dignitates ecclesiasticas benemeritis tantum largitur.

§. 17. Nulli apud ipsum ad Ecclesiæ Dignitates aditus patuit, nisi cui merita prudenti judicio expensa ad illas obtinendas viam stravissent, viresque ad easdem probè exercendas abundè suppeditassent.

Strenuum, & indefessum se Catholicæ Religionis Assertorem, & Ecclesiasticæ disciplinæ Instauratorem exhibet.

§. 18. Flagrans in eo propagandæ Religionis Catholicæ desiderium, indefessus pro instaurandâ Ecclesiasticâ Disciplinâ labor, incredibilis, ac quasi perpetua in extirpandis erroribus vigilantiâ, pro tuendis Ecclesiæ Juribus ferreum pectus, in castigandis corrupti sæculi moribus, malorumque hominum licentiâ, & temeritate duriores renovatæ Leges, atque excitata Judiciorum severitas. Contra verò pronâ, ac semper inexhaustâ beneficentiâ curavit Subditorum commoda, quorum querelas, supplicesque recursus non modico valetudinis suæ dispendio, datâ cuilibet adeundi, fandique copiâ, prolatâque audiendi patientiâ à mane usque ad vesperas, penè quotidie excipiebat.

Subditorum preces etiam cum valetudinis incommodo quotidie excipit.

§. 19. Talis demum, ac tantus in eo effulsit splendor Virtutum, ut ab ejus Sanctitatis radiis illustrati, & Nobilis quidam Anglus, & Ollicæ Dux, Hebræique nonnulli ad admirabile Evangelii, Orthodoxæque Fidei lumen libenter accesserint. Quos inter Elias quidam Archisynagogus divitiis, famâque celebris unâ cum filiis Vaticano in Templo solemni Ritu Pii Pontificis manu Sacri Baptismatis beneficium accepit.

Ejus virtutibus, & Sanctitate illustrati plures Hæretici, ac duriores Hebræi ad Evangelii lumen accedunt.

§. 20. Quâ integritate, quâ justitiâ, quâ æquitate Sanctæ hujus Sedis regimen, totiusque Catholicæ Ecclesiæ procurationem Pius gesserit, editæ ab eo sanctiones inter alia Romanorum Pontificum Decreta Typis vulgatæ probe testantur.

Sanctissimas edidit leges pro Ecclesiæ Catholicæ regimine.

§. 21. Quanta protinus ipse fecerit, ut in Galliâ, Belgio, Germaniâ, Scotiâ, Angliâ, Poloniâque sarta tecta Catholica Religio conservaretur, ac propagaretur, ex luculentis Scriptorum monumentis, ac publicis, omnique fide dignis Historicis colligi potest, adeo ut plenè miraculo proxima sit ingens illa vis pecuniarum, quâ omnibus ferè Orbis Christiani partibus inopiâ pressis, aut Religionis causâ laborantibus, sine ullâ cunctatione subvenit.

Religionis Propagator & Vindex Christifidelibus ubique locorum pro confessione fidei laborantibus larga manu subvenit.

§. 22. Cùm Galliam omnem Hæresis Calviniana Hugonottorum appellata susquedeque verteret, atque hujus rei causâ nonnulla inibi Orthodoxæ Religioni parum consentanea in publicum emissa essent Decreta; Tam forti animo apud Regem Christianissimum institit Pius, ut illa penitus è publicis Tabulis deleta fuerint, atque abrogata. Tum consilio, pecunia, commeatu, ac Militibus in Galliam, Duce Comite Sfortia Sanctæ Floræ Domino, opportunè transmissis, ita Catholicorum partes adjuvit, ut inflictâ Hæreticorum Copiis insigni plagâ, Regnum Regi, Regno Religionem, verum Deo cultum restituerit.

Hugonottorum hæresim in Gallia, abrogatis edictis regiis ad eorum instigationem editis, missisque opportunis subsidiis reprimit.

§. 23. Neque minores in Belgio turbas ad labefactandam Religionem excitaverant Heterodoxi, quibus ne statim cursum retardaret Hispaniarum Rex curatis tunc solummodo politicis rebus, ac dilato in aliud tempus Religionis negocio, auctores erant Aulicorum Consiliariorum quamplurimi. At Pius Pontifex evertit tam perniciosa consilia, collatâque tempestivè pecuniâ; ac nonnullis inter Italos bellicosis Viris, ut Belgium pro Fide pugnaturi pergerent, persuasis, in causa fuit, ut quamplurimæ Albano Duce Belli summam dirigente, de Hæreticis victoriæ fuerint reportatæ, exuviæque, & vexilla perduellium è parietibus Lateranensis Basilicæ, celebris facti monumenta, dependerint.

Hæreticorum Turbas in Belgio adversus Catholicos conspirantes consilio, & ope dissipat.

§. 24. Propè erat, ut Cæsar necessitate compulsus in Austriæ Archiducatu Hæreticis Augustanæ, ut vocant, Confessionis liberum suæ hæreseos exercitium permitteret, nisi Pius Pontifex misso in Germaniam Cardinali Commendono, pericula Orthodoxæ Religionis, quæ jam imminebant, opportunè avertisset.

Augustanæ Confessionis exercitium ab Archiducatu Austriæ avertit.

§. 25. Si-

Poloniæ Regem Catholicæ religionis perpetuum fore defensorem solemni jurejurando devovet, Regnumque hæreticis purgat.

§. 25. Similiter cum apud Polonos publicis edictis mulctati fuissent Antitrinitarii, aliique Hæretici: Verum dictæ Confessionis Augustanæ, Calvinianæque Hæreseos Professoribus in eodem Regno degere esset permissum, Pius apud Regem effecit, ut ille solemnem ac jurejurando firmatam sponsionem ederet, quâ sese in Religione Catholicâ ad mortem usque perseveraturum, ac nunquam passurum, vel minimum imminui, immutarique Romanæ Fidei dogmata, avitosque Ritus (quidquid contra niterentur Hæretici) sanctè promitteret. Plurimas è scriptis Michaelis Baii excerptas propositiones, è quibus tanquam errorum fonte, Janseniana labes nata in hæc usque tempora derivavit, ac licet à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, imò etiam à Nobis sæpius confixa, atque proscripta, adhuc tamen latenti propagine reviviscere, virusque contagii effundere non desinit, provido, & Ecclesiæ salutari consilio edita sanctione in ipsâ origine damnavit.

Mariam Stuardam ab Elisabetha Regina mancipatam piis solatur Epistolis: Catholicis Germaniæ Principibus periclitantem in Scotia fidem commendat.

§. 26. Hærebat squallore carcerum, Hæreticorum dolis, odioque implacabili Elisabethæ prætensæ Reginæ Angliæ mancipata cl. me. Maria Stuarda Regina Scotorum, Religiosissima fœmina, resque Catholica in illo Regno lacerata, & undique collisa animum Sanctissimi Pontificis paternæ charitatis stimuli exagitabat: Quare afflicto illo rerum statu explorato, Mariæ Reginæ constantissimam amantissimis, sanctoque zelo refertis epistolis fovere non desiit, ac excitare, ut à puritate Fidei, quàm à Parentibus hauserat, & eatenus illibatam servaverat, nullis se conditionibus divelli pateretur menteque recoleret longè potiora esse æterna Cœli præmia, quàm caduca hæc, & inania terrenæ dominationis Bona. Eodem verò tempore Catholicos Germaniæ Principes adhortatus est, ut traductis in Scotiam opportunis auxiliis periclitantem Fidem, ac Religionem validissimè tuerentur. At ubi, per summum scelus Mariæ Reginæ supradictæ Carnificis manu caput abscissum, omnesque Anglici Regni Episcopos à sede sua violenter depulsos cognovit, atrocitate rei commotus impiam Elisabetham flagitiorum Servam, uti hæreticam, & hæreticorum fautricem, horribili anathemate ferire nil cunctatus, à juramento fidelitatis proceres subditos, & populos, dicti Regni perpetuò absolvit, illamque omni, & quocumque ejusdem Regni prætenso jure, dominio, dignitate, ac privilegio privatam Pontificiâ authoritate declaravit.

Elisabetham ob impia illius gesta in Mariam & Religionem Catholicam publice anathematizat, ac jure Regni privatam declarat.

Insignis victoria contra Turcas in prælio navali, nedum armis, verùm etiam ferventissimis ejus precibus reportatur.

§. 27. Verùm quos labores susceperit, quot, quantosque sumptus, ac curas impenderit pro Christianâ Republicâ servandâ, propulsandoque à Fidelium cervicibus Hoste immanissimo, ac potentissimo nemo est, qui ignoret; Cum scilicet Navali prælio commisso præclaram illam, & post hominum memoriam insignem, maximamque victoriam, Christo Duce quem in vexillo Imperatoriæ Triremis elevari jusserat, reportavit.

§. 28. Expugnata siquidem superiori anno Nicosiâ, Regnoque Cypri florentissimo (dolentes recordamur, & acerbitate jacturæ adhuc ingemiscimus) in ditionem redacto, secundis rebus elatus Turcarum Tyrannus Selimus, odioque in Christianum nomen, ac insatiabili avaritiâ inflammatus, Classem instructissimam comparaverat, quâ Cretam, Corcyram, Zacyntum, orasque omnes maritimas incendiis, rapinis, miserorumque captivitate fœdè populabatur, ipsamque Italiam, & Almam hanc Urbem superbâ spe devorabat.

§. 29. Nemo erat tunc temporis, qui expensis nefarii hostis viribus, & effrænatâ illius regnandi cupiditate, opprobria, ignominia, servitutem, vitæque extrema non expavesceret. Quique Religiosissima Templa, arasque sanctissimas complexus pro liberis, pro conjugibus, pro fortunis, proque dulci hujus lucis usurâ lacrymans deprecabatur. At verò, in tantâ rerum perturbatione, ac inveteratâ apud omnes opinione, ferocissimum Hostem Christianorum armis superari non posse, invicta Pii constantia, inito cum Christianis Principibus sacro Fœdere, ac Classe copiosissimâ instructâ, præliatus est Bella Domini, & in spiritu vehementi Naves Tharsis penitus contrivit, atque delevit.

Superno lumine eadem die, & hora, qua pugnatur, felices Victoriæ hujusmodi videt eventus.

§. 30. Nec tantæ Victoriæ nuncium, optatumque rumorem diu expectavit Sanctissimus Pontifex; defixis quippe oculis in Imagine Redemptoris Nostri è Cruce pendentis, cùm anxiis precibus & voce fletus sui solito uberioris, divinam misericordiam exoraret, ne gentibus efferatis hæreditatem suam diripiendam relinqueret, sed in brachio excelso Populum suum salvum faceret, in excessu mentis superno lumine illustratus videre meruit Christianæ Classis prosperos eventus illo ipso die, ac eâdem horâ quâ feliciter ad Chinadas Insulas pugnatum fuit.

Majora ad Religionis incrementum cogitans extremo morbo corripitur mortemque à se prævisam specialibus actibus ostendit.

§. 31. Sed & alia, & fortasse majora ad Religionis incrementum cogitantem Pium, Deo sic disponente, communis necessitas prævenit; Cujus in occursum humilem, constantem, patientemque animum præseferens piissimus Senex extremâ vi morbi correptus, acerbissimos dolores tam fortiter toleravit, ut solùm ad Jesu Christi Crucifixi Imaginem dulciter suspirans, hæc sæpius ingeminare verba auditus fuerit: Domine auge dolorem, sed & auge patientiam: Mortem autem sibi ab ipso morbi principio certam, atque exploratam ita non exhorruit, ut de eâ sine ullâ prorsus aut vultus, aut animi perturbatione coram Familiaribus suis loqueretur, eamque à se in lucro poni, anteactæ vitæ fiduciâ planè demonstraret. Cæterum quod ex illo morbo sibi pereundum fore divinâ revelatione præscivisset, duas apertas, atque illustres ejus rei significationes dedit; Unam scilicet, quod Cardinalem Alexandrinum pridie Parasceves, hoc est vigesimo nono ante ipsius obitum die, Sacrosanctam Eucharistiam sibi porrigentem, & usitatâ verborum formulâ utentem jussit subsistere, & ita verba concipere, ut in iis tantum sit qui Sanctissimum illud Sacramentum pro Viatico accipiunt, supremum iter, & viam universæ carnis ingressuri. Alteram verò, quod cum aliquâ morbi remissione, depulsum ab eo mortis periculum constans opinio esset, septem præcipua Urbis Templa invisere voluit, ejusque itineris quanquam viribus infirmâ valetudine dejectis, magnam partem pedibus confecit; apertè profitens velle se eorum reliquias postremo videre, quorum animas non multo post visurum esse speraret in Cœlo.

Imminente obitu Christianorum fœdus Card. Alexandrino commendat, & psalterii Davidici pasculo recreatur.

§. 32. Denique vi morbi invalescente, statim ac novissimam appropinquare horam præsensit, Sacrum Christianorum Principum Fœdus Cardinali Alexandrino ferventissimè commendavit: Deinde Psalmos Davidicos sibi prælegendos poposcit, lectori mandans illos altâ voce pronuntiare, interpositâ singulis versiculis morâ, ut ipse divina eloquia per aures admissa dulci contemplationis affectu sensim degustaret, sitientemque spiritum irroraret nectare suavissimo.

Passionis Dominicæ mysteria contemplans suaviter obdormit in Domino.

§. 33. Tandem, cùm Historia Passionis Domini Nostri Jesu Christi ex Evangelio legeretur; manibus in modum Crucis expansis, nullo motu, strepituve edito, suaviter efflavit animam, eamque reddidit Creatori.

Maxima fama ejus sanctitatis in obitu: & publica jactura prodigiis contestata.

§. 34. Maxima, eo defuncto, statim percrebuit fama illius Sanctitatis; Cujus nempe desiderium, publicamque jacturam ipsa etiam muta ele-

men-

Concursus Populi Romani, & Advenarum ad ejus cadaver.

menta Terræ fremitu, fulminibus, Amniumque exundatione testata fuerunt. Quare noo Romani Populi solùm, verùm etiam plurimorum è vicinis Regionibus hominum concursus ad visendum illius cadaver factus est, adeo ut majorem Custodum, Militumque numerum adbibere opus fuerit, ne Pupuli fervor, qui Beati Cadaveris vestes jam violenter sciderat, earnes etiam in frusta distractas secum asportaret.

Anno 1621. instructis processibus, & examinatis à tribus Rotæ Auditoribus, isti referunt, constare de virtutibus pii in gradu heroico, & miraculis: Relatio approbatur à Sacr. Congregatione cum duobus miraculis postmodum subsecutis.

§. 35. Agi cœptum de Pio inter Sanctos referendo Anno MDCXXI. cujus rei gratiâ instructis variis tam Ordinariâ quàm Apostolicâ authoritate Processibus, fuit, ut mos erat illius temporis, tribus antiquioribus Romanæ Rotæ Judicibus eosdem examinandi demandata facultas, qui lato de hac re judicio, & documentorum authoritatem probarunt, & Virtutum præstantiam heroicum gradum attigisse, necnon Miracula supra communem naturæ usum fuisse patrata dixerunt. Horum Judicio Sacrorum Rituum Congregationis examen superinductum, in quo pariter juridica Actorum validitas, atque in gradu heroico comprobatæ virtutes, simulque duo, quæ subsecuta fuerant, miracula plenè comprobata.

I. Duæ Imagines B. Pii ex papyro una, altera ex tela illesæ à vehementissimo incendio, quo cætera conflagraverant, præservantur

§. 36. Quorum fuit primum, ab igne penitus illæsas remansisse hujus Beati Pontificis duas imagines, ex papyro unam, alteram ex tela confectas in privaro Oratorio, seu Sacello Antonii Cordubæ, & Cardonæ Ducis Sessæ è pariete pendentes, licèt ignis ita vehementer per totam ædem grassatus fuisset, ut etiam argeotea simulacra flammarum vi liquefacta fuerint, lapideumque Altare in formam cocti punicis transierit, ac universa illius ædiculæ sacra suppellex (dictis dumtaxat duabus Imaginibus, eâque strati Altaris prædicti parte, in quam altera earumdem Imaginuoı eeciderat, exceptis) in favillam, & cinerem redacta fuerit.

II. Mulier ad extrema redacta per applicationem indusij B. Pii instantaneè sanatur contra commune Medicorum præsagium.

§. 37. Alterum fuit Tiburtiæ Florentinæ Auximanæ mulieris septuagenariæ repentina sanatio. Hæc siquidem acutâ, malignâque febri correpta, aliisque congestis morbis oppressa, ita ut Medicorum judicio intra trium horarum spatium jam jam moritura crederetur: Ubi pii Indusium ægro corpori devotè applicuit, nulla interpositâ morâ, sana, & incolumis è lectulo surrexit, vitamque ad multos aonos feliciter protraxit.

Congregationis Judicium super præmissis Pontificio decreto confirmatur.

§. 38. Fuerunt Pontificio Decreto firmata, tum quæ ad virtutes, tum quæ ad miracula pertinebant, supradictæ Congregationis Judicia; remisso in aliud tempus reliquorum miraculorum, quæ à Caosæ Postulatoribus proponebantur, examine.

Compilato novo processu ad normam decretorum Urbani VIII. & constito de illorum observantia, assumptoque examine super miraculis, & superventis post obitum, duo ex illis approbantur.

§. 39. Intereà cum piæ mem. Urbanua Papa VIII. pariter Prædecessor Noster super hujusmodi causis quædam nova Decreta edidisset, oovum condere Processum super non cultu, ac quasdam à Pio exaratas epistolis exhibere necesse fuit. Quibus omnibus impletis, constitit de observantia eorundem Decretorum, prout etiam nihil in prædictis epistolis contineri, quod pietatem tanti Pontificis non redoleret: Quamobrem instauratum fuit examen miraculorum, nedum aliàs relictorum, imò & ipso Pio vivente patratorum, sed etiam eorum, quæ postmodum intermedio tempore asserebantur contigisse. Horum duo præcipuè in memoratâ Congregatione eoram similis me. Clemente Papa X. etiam Prædecessore Nostro habitâ omnium calculis admissa, & ab eodem Clemente Prædecessore approbata fuerunt.

I. Victoriæ navalis contra Turcas cognitio, quam superno lumine rescivit.

§. 40. Primum fuit divina illa B. Pio immissa cognitio, quâ ipsa eodem prorsus die, eâdemque horâ quibus navalis, quam supra innuimus, victoria à Christianis reportata fuerat, clarissimè illam rescivit, atque iis, qui secum aderant, patefecit; qui, cum mensem, diem, horamque adnutassent, ubi postea certus de victoria Nuncius advenit, illam, uti Pius ipsis prædixerat, evenisse apertissimè cognoverunt.

II. Farinæ perampla, & mirifica Multiplicatio.

§. 41. Alterum fuit mira quædam, ac perampla triticeæ farinæ multiplicati, quæ contigit in Monasterio Monialium S. Dominici apud Pratum in Hetruria.

Quibus admissis Beatorum Cathalogo Pium adscribendum prævio voto S. Congregationis, eique cultum publicè exhibendum Pontificio oraculo sancitur.

§. 42. His itaque duobua miraculis, sicut præmittitur, admissis, cum subinde eadem Congregatio, ipso Clemente Prædecessore approbante, censuisset, Servum Dei Pium V. Beatorum Cathalugo adscribi posse, nec non Officium, ac Missam in ejus honorem concedi, idem Clemens Prædecessor Anno 1672. Pium V. prædictum Beati nomine nuncupari, ejus Corpus, & Reliquias venerationi Fidelium exponi, & aliquibus in locis de eo Officium recitari, Missamque de Confessore Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani celebrari posse indulsit.

Novi compilantur processus de superventis post indultam venerationem, eorumque validitas approbatur.

§. 43. Porrò reassumptâ denuo Causâ, expeditisque Remissorialibus, ac Compulsorialibus Literis, ut quæ post venerationem eidem Beato Pio, sicut præmittitur, indultam supervenerant, ritè probarentur, novi Processus efformati fuerunt; quorum diligenter perpensâ, & deinde admissa validitate ab eâdem Sacrorum Rituum Congregatione, illius sententiam approbavimus.

Et duo miracula in eis contenta admittuntur.

§. 44. Firmatâ Actorum validitate, suum subiit examen eorundem relevantia; adeoque duo de novo superventa miracula in ipsâ Congregatione coram Nobis habitâ diligenter expensa, & ab eâ approbata fuerunt.

I. Instantaneæ sanationis à diuturna Paralysi.

§. 45. Primum fuit de Margarita Massia decenni Puellâ paralysi diuturnâ in coxis, & cruribus laborante, statim, & incontinenti pristinæ sanitati restitutâ.

II. Instantaneæ emissionis fœtus in utero præmortui cum præservatione Genitricis

§. 46. Alterum de instantaneâ emissione fœtus materno in utero à pluribus diebus jam mortui, absque ullo Isabellæ Ricciæ Genitricis parientis dolore editi cum ipsius Genitricis præservatione ab evidenti mortis periculo.

Auditis desuper consuetis suffragiis, & implorato divino auxilio.

§. 47. Auditis tamen desuper tam Cardinalium, quàm Consultorum præfatæ Congregationis suffragiis, nihil tunc fuit à Nobis definitum, ut in re tanti momenti Divinum prius de more imploraremus auxilium.

Pontifex approbat dd. miracula, & audito voto Congregationis Generalis coram eo habitæ, imploratoque iterum divino lumine B. Pium inter Sanctos referendum decernit.

§. 48. Quod cùm à Nobis peractum fuisset, Nos pariter duo hæc postrema miracula approbavimus. Deinde habitâ iterum coram Nobis Generali Congregatione supradictâ, fuit in deliberatione positum: An tutò ad solemnem Canonizationem B. Pii deveniri posset; licèt autem omnes unanimi consensu affirmativè respondissent, adhuc tamen, antequam in tam arduo negocio quidquam decerneremus, denuò superni luminis adjutorium expetendum esse censuimus. At postmodum dictæ Congregationis Secretario, nec non Coadjutore Promotoris Fidei accitis die iv. Augusti MDCCX. Sancto Dominico Fundatori Ordinis Prædicatorum sacrâ, Beatum Pium V., non tam ad novum, ac præclarum decus præfati Ordinis de Catholicâ Ecclesiâ optimè meriti, quàm ad majorem ipsius Apostolicæ Sedis honorem, & gloriam canonizandum, & inter Sanctos referendum esse decrevimus.

Facta omnium Præmissorum relatione in Consistorio secreto unanimi Cardinalium voto ad solemnem Canonizationem deveniri posse censetur.

§. 49. Reliquum erat, ut accurata præmissorum omnium relatio universo S. R. E. Cardinalium Collegio de more fieret; quod cùm rectè, fideliterque præstitisset tunc in humanis agens bon. me. Joannes Maria ejusdem S. R. E. Cardinalis Gabriellius nuncupatus pro Venerabili Fratre nostro Gaspare Episcopo Sabinen. dictæ S. R. E. Cardinali Carpineo nuncupato præfatæ Congregationis Præfecto tunc ægrotante; totius summâ Processus in Consistorio Nostro secreto die 20. Aprilis proximè præteriti habito plenè relatâ, re-

liqui

liqui omnes Cardinales, qui tunc aderant, unanimi voce dixerunt sibi placere, quod Nos ad solemnem Beatii Pii Canonizationem deveniremus.

Exhortatio facta per Pontificem in Consistorio publico.

§. 50. Quocirca sequenti publico Consistorio, in quo dilectus Filius Marcellinus Corius Aulæ nostræ Consistorialis Advocatus pro eâdem Canonizatione luculenter perotavit, ac nomine totius Ordinis Prædicatorum, ut ad eam procederemus, humiliter supplicavit: Nos attentâ rei gravitate, Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos ibidem præsentes omni animi contentione hortati sumus, ut orationibus, jejuniis, & eleemosynis sedulò incumberent, quo divina voluntas clarius Nobis elucesceret.

Pontifex in Consistorio semipublico plura de Sanctitate & miraculis B. Pii commemorat. auditisque omnium Ad stantium suffragiis diem Canonizationis indicit, pii sque operibus Spiritus Sancti gratiam implorandam hortatur.

§. 51. Deinde in semipublico Consistorio, vocatis non solùm Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, sed etiam Nostris, & Sedis Apostolicæ Notariis, Prothonotariis nuncupatis, ac Palatii Nostri Apostolici Causarum Auditoribus de more præsentibus, plura à Nobis de eximiâ Beati Pii sanctitate, ac miraculis commemorata fuerunt; cumque omnes concorditer ad ejus Canonizationem deveniendum esse suffragiis suis apertè censuissent; Nos unanimi eorum consensu audito, aperuimus os Nostrum in Benedictionibus, ac Dei nutum, & voluntatem secuti, justum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in Cœlis, Nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in Terris, diem celebrandæ Canonizationis indiximus, cunctos adhortati, ut in orationibus, jejuniis, & eleemosynis perseverantes, Spiritus Sancti gratiam Nostræ humilitati in tam alto negocio impetrare studerent.

Die Dominico SS. Trinitatis festo servatis servandis B. Pium Sanctum esse pronunciat, & definit, ac Sanctorum Catalogo adscribit.

§. 52. Demum peractis omnibus, quæ ex Sanctorum Patrum authoritate, Canonicis Sanctionibus, S. R. E. antiquâ consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, hodie, hoc est Festo Sanctissimæ Trinitatis, in Sacrosanctâ Beati Petri Apostolorum Principis Basilicâ, in quâ solemni Ritu cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis supradictis, nec non Dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Fameliaribus Nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maximâ populi frequentiâ mane convenimus; post repetitas à Dilecto Filio Nostro Annibale S. R. E. Diacono Cardinali Albano nuncupato, Nostro secundùm carnem ex Fratre germano nepote, per Marcellinum Advocatum prædictis instantias illas, quæ dudum Sedi Apostolicæ à Catholicis Regibus, & Principibus pro Canonizatione hujusmodi porrectæ fuerant, Nobisque à præfato Ordine Fratrum Prædicatorum assiduè porrigebantur, post sacros Hymnos; Litanias, aliasque preces decantatas, ac Spiritus Sancti gratiam humiliter imploratam; ad honorem ejusdem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, authoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostrâ, maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpius imploratâ, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatum Pium V. Sanctum esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum Catalogo adscripsimus, prout tenore præsentium similiter decernimus, definimus, & adscribimus; statuentes ab Ecclesiâ universali illius memoriam quolibet anno die v. Maii inter Sanctos Confessores Pontifices piâ devotione recoli debere: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.

Indulgentiam concedit visitantibus Sepulchrum S. Pii die v. Maii.

§. 53. Patique authoritate omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis dictâ die v. Maii ad Sepulchrum, in quo ejus Corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus in formâ Ecclesiæ consuetâ.

§. 54. His peractis, Deum Patrem Ingenitum, Regemque Gloriæ Christum Dominum, Patris Filium Unigenitum, ac Sanctum Paraclitum Spiritum unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerari, Sacroque Hymno Te Deum magnâ cum animi Nostri exultatione decantata, Patri misericordiarum, & Deo totius consolationis gratias agere non cessavimus, quod Sanctissimum hunc Prædecessorem Nostrum in conspectu omnium gentium honorificaverit, cumque Nobis dederit in hac tribulationum Nostrarum nocte, tanquam Solem fulgentem in Templo suo, ut qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est justus, in tempore iracundiæ fieret reconciliatio. Missam deinde ad Altare S. Petri Apostoli ejusdem Basilicæ solemniter de more celebravimus, omnibusque Christifidelibus ibidem præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus.

Hujus Bullæ transumptis fidem adhiberi mandat.

§. 55. Cæterum, quia difficile foret, præsentes ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si exhibitæ essent, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 56. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Nostrorum Definitionis, Decreti, Adscriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, Concessionis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac eorumdem Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo duodecimo, Undecimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

✠ Ego CLEMENS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
†
†
†
†
† G. Card. Marescottus.
† F. Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Astallius.
†
†
†
†
†
†
†
† Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
†
† F. Tit. SS. Jo. & Pauli Presbyter Card. Paulutius Major Pœnitent.
†
†
†
†
†
† Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.

†
† Franciscus Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.
†
†
† Philippus Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Gualterius.
† J. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Vallemanus.
†
†
†
†
† C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabrouus.
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Jo. Baptista è Societate Jesu Presbyter Card. Ptholomæus.
†
†
† B. S. Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Otthoboous.
†
† J. R. Diaconus S. Georgii in Velabro Card. Imperialis.
† Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
† L. S. Nicolai in Carcere Tolliano Card. de Alteriis.
† C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Cardinalis Columna.
†
† Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.

Locus † Plumbi,

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R. P. D. Masserio

L. Sergardus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

LII.

CANONIZATIO S. ANDREÆ AVELLINI

Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, illiusque in Sanctorum numerum relatio.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

NUnquam profectò, Divinâ favente bonitate, contigit, excitatis ab implacabili Humani Generis Hoste procellis, dirisque tempestatibus, ita mare tumescere, ac infremere, ut Apostolici Piscatoris cymba in altum jactata, vel scopulis miserè allidat, vel in profundum naufraga demergatur: quinimo magis, magisque sævientibus fluctibus, ac ingruente Aquilonis turbine, exoriri non raró solet amicum sidus, suoque lumine offusis undequaque tenebris dissipatis, tutum iter, placidumque super instabili elemento, despumante furores suos, aperire, ac sternere.

Ecclesiæ Cymba nunquam demergitur.

§. 1. Hac sanè ducti fiduciâ, quam Nobis Divina Oracula fecerunt, tot calamitates, & acerba vulnera Christianæ Reipublicæ difficillimis hisce temporibus illata, alacri, erectoque animo ferebamus, sperantes à Deo misericordiarum, totiusque consolationis, ut Ecclesiam suam Sponsam intactam, & immaculatam præsenti auxilio fovere, ac erigere dignaretur, illud jugiter Divinum, interque amaros lachrymarum imbres Nobiscum recolentes promissum: *Portæ Inferi non prævalebunt.*

Hac fiducia Pontifex ductus temporum procellas sustinet impavidus.

§. 2. Affulsit tandem expectatum, optatumque è Cœlo Jubar, Nobisque, licèt immerentibus, supernâ tamen dispensatione Catholicæ Ecclesiæ gubernaculo præpositis certam, firmissimamque in Domino spem excitavit omnes Sæculi fluctus, & Tenebrarum potestates aspectus sui tranquillitate facilè sedaturum: etenim ex altâ Militantis Ecclesiæ speculâ, sublimique Fidei, & Religionis Arce ad æternam illam, beatamque Patriam Cœlestis Hierusalem, quo corporeus non fertur intuitus, effuso translati desiderio amictum præ cæteris splendoribus, & triumphalibus lætitiæ coronis circumdatum, egregium, insignemque miraculis Virum ex inclyta Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatâ Congregatione Andream Avellinum stupore afflati conspeximus, quem, sicuti dum in humanis ageret, sanctâ, piâque conservatione Animarum saluti, & Religionis incremento enixè, feliciterque consuluit, ita ab illâ immortali securitatis regione Nobis militantibus adfuturum hilari animo confidere incepimus.

Ad illas sustinendas B. Andreas Avellinus è Theatinorum Congregatione præsidium cælitus datum sperat.

§. 3. Hunc itaque insignem Christi Confessorem non mortalibus honoribus universo Christifidelium cœtui colendum exponere, Arasque, & supplicationes idem decernere cupientes, fusis noctu, dieque precibus, in jejuniis, & lacrymis orantes, intensique cordis affectu Patrem Luminum deprecantes, ut in re tam grandis momenti, & supra humanam conditionem positâ, mentem nostram cœlesti suâ luce perfundere, ac instruere dignaretur. Tandem infirmitati nostræ suffragantibus universæ Ecclesiæ orationibus, piisque operibus ad id sedulò adhibitis, visum est Spiritui Sancto, qui in Nobis Divinâ miseratione operatur, & loquitur, lucernam ardentem super Ecclesiæ candelabro Andream Avellinum extollere, ut illum in Albo Sanctorum solemni ritu translatum Christianus Orbis exoret, tantisque ingruentibus calamitatibus tutelam, validumque præsidium se habere apud Deum intelligat, & deprecari assuescat nuncupatione votorum.

Relaturus illum in Albo Sanctorum, orationes, jejunia, aliaque pia opera adhibet.

§. 4. Gaudemus profectò, sanctâque in Do-

Ejusdem Canonizatio.

nem sibi reservatam, & decernendam gaudet.

mino exultatione replemur infirma, luteaque vasa deferentibus, & adversùs sæcularia desideria, Mundique procellas assiduè luctantibus nptatam è Cœlo tandem illuxisse Cynosuram, quæ, lumine nunquam defuturo, securos beatæ Sion portûs, & exemptam ab omni ærumnarum, fluxæque vitæ periculis quietem in sinu æternitaris demonstret. Gaudemus generosum Christi Athletam Mundo exutum, soloque Deo armatum è castris, ac tentoriis Religiosæ Theatinorum Familiæ in arenam prodiisse, bonumque certamen certasse, quem quidem Sanctitatis odorem longè, latèque exhalantem, probatumque heroicæ virtutis documentis gloriæ coronâ donandum provida Æternæ Mentis consilia nostris temporibus reservarent. Gaudemus demum, ita postulantibus meritis, & miraculis, quibus inclaruit, cœlestes in Terris Sanctorum honores illi decernere, qui mirâ humilitate contempsit humanos. Audite ergo Populi Israel, & laudate Dominum in Atrio Sancto ejus.

B. Andreæ ortus, Patria, Parentes, Adolescentia, studia, castitas, illiusque heroica conservatio.

§. 5. Andreas itaque in sortem Domini usque ab meunte ætate vocatus, apud Castrum novum in Regno Neapnlitano, Lucanæqne Provinciæ Oppidum anno MDXXI. à Joanne Avellino, & Margaritâ Apellâ Conjugibus, optimisque Parentibus suæ mortalitatis exordium suscepit, atque inibi Christianis moribus, & primis Grammaticæ rudimentis ab ejus Patruo ejusdem Loci Archipresbytero imbutus, sublimiores scientias alibi assecuturus, paternâ è domo se abdicavit: scientiis hujusmodi assequendis nunquam illarum initium, quod Dei timor est, in oculis habere prætermisit, tantique principii assiduo, ferventique cultu universam, quam pertransivit studiorum semitam illustravit, & pubescentem, ætatis suæ florem futuris sæculis consecravit, ac ita Piissimus Adolescens lubrica voluptatum irritamenta invicto pede calcavit, ut perfectæ ætatis gradum præcoci virtute transcenderit; nam sæpè ab impudico Mulierum æstu, & præsertim ab effrænâ ejus Nutricis licentiâ, quæ honestissimi nominis pudorem meritricio dedecore violaverat, imperitus, generosâ fugâ victor evasit.

Clericali militiæ adscriptus rudimenta fidei pueros edocet, incolas instruit: Neapolim tendit ad studia juris civilis.

§. 6. Patriæ se reddens, Divino Spiritu ductus Clericali Militiæ nomen dedit, & Christi Tyrunculus, in ejus studio non Sæculi, sed Cœli lucra quæsivit; quippe in Patriâ commorans, & per vicina Oppida excurrens, Pueros ad Christianæ Fidei præcepta discenda, amplectendaque, & illarum Regionum Incolas ad pia monita exequenda, non sine ingenti Animarum quæstu, cœpit à Sæculi somno excitare: Verùm quia legibus nondum vacaverat, ejusque Parens, spe futurorum erecta, Filium à se divelli ægrè minus ferebat; Andreas, materno acquiescens consilio, Neapoli Juri Civili operam daturus concessit.

Jurisperitus, & Sacerdos effectus, ac foro Ecclesiastico deditus sui Confessarii consilio avertitur, uni Deo, animarumque saluti vacat.

§. 7. Hic itaque Juris utriusque peritiam adeptus, reliqua Literarum ornamenta novâ Jurisprudentiæ accessione cumulavit, & ad Sacerdotalem Dignitatem evectus, & in eâ constitutus, Causas in Foro Ecclesiastico pro quibusdam Personis privatis dumtaxat, juxta Sacrorum Canonum præscriptum, tuendas suscepit; donec à Joanne Marinonio Clerico præfatæ Congregationis, Viro probatæ Virtutis; & quem ille sibi conscientiæ ducem elegerat, sanctè callidior factus, ab hujusmodi procuratione se avertit, & nihil doctius, nihilque ditius arbitratus, quàm uni Deo vacare, æternoque Animarum quæstui incumbere, à lubrico cujuscumque humanæ spei fastigio descendens, Divinæ Sapientiæ quadrigam ascendit, ac, velut Auriga Christi, ad perennis beatitudinis metam concitatus se convertit.

Vicarius deputatus pro correctione nonnullarum Monialium, munusque sibi commissum pro zelo exercens, jussu nefarii Viri, cui accessum ad dictum Monasterium interdixerat, lethaliter in facie vulneratur, sed Dei opera convalescit, nullo penitus cicatricis superstite signo.

§. 8. Quapropter rectius iter aggressus, ita probis Neapolitanæ Urbis Ecclesiasticis piè vivendi more antecelluit, ut ab ejusdem Civitatis Archiepiscopo ejus Vicarius ad revocandas nonnullas cujusdam Monasterii Sanctimoniales, quæ à recto Regularis observantiæ tramite aberraverant, deputatus fuerit. Ille verò, porrectis prius ferventissimis Deo precibus, exploratoque conscientiæ suæ Moderatoris consilio, munus hoc arduum suscepit, illudque, ita, Deo ejus votis, & laboribus annuente, feliciter absolvit, ut Virgines illæ, quæ procul ab immortali eorum Sponso dormitaverant, validis Andreæ clamoribus Sponsum advenientem nunciantis, excussæ surrexerint, ornatisque novo reformationis zelo lampadibus suis, quæ circumfusis inobservantiæ tenebris jamjam defecerant, recenti lumine pulchriores cum illo intraverint ad Nuptias. Una tamen ex eis diuturno cujusdam profani Viri commercio detinebatur: Sed Andreas hoc vetus, & arctissimum Satanæ vinculum forti brachio conterere aggressus est, facto utrique interdicto, Viro scilicet, ne ad Monasterium, Moniali verò ne ad crates eum alloquendi gratiâ accederent. Tantus hominis illius nequam exarsit in Hnminem Dei furor, ut Sicarios, qui Andream, sicubi invenissent, perderent, quater immiserit. Horum primò nefarios delusit impetus non eis benè nota Venerandi Viri facies. Secundò Loci Sanctitas eos deterruit; nam flexis genibus orantem in Templo Andream invenerunt. Tertiò impium facinus aggressi, leve in ejus facie vulnus inflixerunt. Quartò demum geminâ in vultu plagâ pariter illatâ, pessimè habitum reliquerunt: nam alterum ex vulneribus profundius adactum, dissectâ insigniori Arteria, aut proximam ei mortem allaturum, aut, si medicas unquam manus admisisset, maximum, perpetuumque deformitatis vestigium ejus in vultu relicturum existimabatur. Ipse quidem ore impavido vulnera sustinuit, & felix cruor ille, qui pro gloriâ Dei ex vulneribus, velut è gemino Charitatis fonte, in Æternitatis coronam saliebat, non doloris gemitûs, non vulnerantium contumeliam, sed vulnerati constantiam, Divinasque laudes generosè murmurabat. Ut autem per levamen, & auxilium in Terris sibi præpararet triumphum, quem tunc proximè se assecuturum sperabat in Cœlis, ad cœnobium S. Pauli Theatinorum dictæ Civitatis se protinus afferri proposuit, ut ibi à præfato Joanne Marinonio idem cœnobium tunc gubernante, qui eum ad cursum animavit, ad coronam quoque Martyrum pompâ redimitus adduceretur. Verumtamen, Deo sic disponente, ad majora sibi differtur triumphus, & ne vulnerum imago triumphi merita reposceret, ita convaluit, ut nullum cicatricis vestigium, nisi de proximo, & diligentius intuenti, apparuerit.

Data, & impetrata etiam apud Pro-Regem venia Percussoribus (prout alias egerat pro sui Nepotis Interfectore.) Congregationem Theatinorum ingreditur.

§. 9. Decumbentis itaque Andreæ Virtus juxta Patrum Theatinorum Virtutem posita, illorumque suavibus, ac piis sermonibus inflammata, postquam Percussoribus suis hilari animo ignoverat, & tunc existentem Pro-Regem, etiam adhibitâ Amicorum operâ pro Reis rogaverat, quod grande hujus Christianæ mansuetudinis exemplum erga cujusdam ejus Nepotis interfectorem etiam mirificè jam antea exhibuerat, divinis succensa flammis, eorumdem Patrum Virtuti, quorum laudabilem vivendi rationem, & suis consonam desideriis probaverat, perpetuò consors efficitur, & per mutuum utriusque Virtutis consortium gemmeus ille componitur meritorum nexus, quo Andreæ nomen Congregationi, & Congregatio Andreæ nomini addicta perpetuum, & commendabilem sibi invicem mutuantur in Domino decorem.

In Tyrocinio exemplar cæteris Tyronibus, humilitati, & charitati addictissimus. Frenetico, cui assistere jubetur.

§. 10. Anno igitur Domini MDLVI. ætatis suæ XXXV. Clericis Regularibus præfatis adscriptus, sortitusque in ejus Regulari Tyrocinio, Præceptorem illum, quem in Sæculo providum ejus conscientiæ sibi Moderatorem elegerat, præfatum nempe Joannem Marinonium, quo duce præcipua

Religiosæ Vitæ præcepta celeri pede discurrens, cœteros in se erudivit, normâque ejus Tyrocinii immensum habuit consumatæ Virtutis exemplum. Nihil habuit Humilitate præstantius, nihilque amabilius: hac enim Virtutum omnium custode in exercendis vilioribus ministeriis ita hominibus, Deoque gratum, ac satis superque, juxta laudabilia Regularium Instituta, probatum se exhibuit, ut jussus operam suam cuidam seni infirmo continuâ, ob morbi violentiam, phrenesi laboranti impendere, illam ab Officiis contemptilibus, & nauseam moventibus minimè abhorrens, sedulò, summoque charitatis affectu exhibuerit: Quin, vi morbi ægrum aliquando acrius agitante, pugnis, colaphisque Andreas plectebatur: at ille furentes ictûs amabili prosequebatur amplexu, & quo sævior dementis furor, eò ardentius Andreæ charitas æstuabat, nec antea etiam per biennium post emissam Professionem tantæ Pietatis officium dimisit, quam æger è vitâ discesserit.

§. 11. Peracto Regularis probationis curriculo, gloriosis Dei militis præcinctus insigniis, Romam Superiorum permissu Loca Sacra veneraturus accessit; ibique Martyrum Sepulchra uberibus lacrymis detergens, nova sibi procurabat incendia charitatis; adeout pretiosæ illæ nostræ mortalitatis exuviæ, dum fervida sentiunt amoris suspiria, lætæ exultaverint in Domino, vitalique spiritu frigidi cineres propemodum afflati in amplexum Sanctissimi Viri exilire viderentur. Quapropter ipse tantæ exultationis gloriam debita pensans meditatione, sanctæque æmulationis impetu permotus, spiritum, vitamque suam, in sanguine, lacrymis saltem in Orthodoxæ Fidei obsequium jugiter adeò profundebat, ut uberes fletûs prope Martyrum cineres defluentes dulcem concupitæ Passionis dolorem avido cordi resonarent, mentemque fallerent errore gratissimo.

§. 12. Diebus quinque supra triginta in Urbe moratus, Neapolim rediit: ubi Tyronum Præfecturæ adscitus, summum cujuslibet religiosæ rei bonum è rectâ Tyronum educatione originem trahere prudenti consilio existimans, ita in id negocii sedulò incubuit, ut prima Sanctarum Virtutum lineamenta, quæ in Magistro elucebant, in Noviciorum animis perfectè duxerit, eosque præsertim ad Orationis studium excitavit: Animarum enim cibum Orationem esse asserebat, & Religiosum illum, qui ab hujusmodi, consuetudine se arcebat, non solidam, sed hebetem veræ Pietatis substantiam Animæ suæ præbere, Religionisque convivio indignum esse putabat.

§. 13. Quamplures extant celebres hujusmodi Institutionum memoriæ, quibus formati Tyrones, deposita pravi gustûs titillatione, ad salubres Æternitatis escas suam acuerunt cupiditatem. Inter hos Nicolaus Zechius insignis Humanarum Literarum Doctor, Legumque Interpres, qui prope sexagenarius in præfatorum Clericorum Regularium Ordinem admissus, depositâ Fori Togâ, nondum totum illud mundani tumoris, qui à Sæculi Doctrinâ, illiusque plaudente clamore exurgere, animoque inhærere solet, deposuisse videbatur. Andreas providè animadvertens, quòd Regularis Tunica, quam Nicolaus sumpserat, rerum humanarum contemptum plenè non probabat, quodque habitus difformi sermoni repugnabat, perfectæ humilitatis Disciplinam ita Nicolao amplectendam proposuit, ut totum se illius studio committens, non amplius elate sapere visus fuerit, sed de Mundo viliter, de se humillime sentiens, sublimem virtutum omnium lauream, humilitate magistrâ, assequi contenderit.

§. 14. Theatina Familia tanto Prudentiæ lumine illustrata de abscondito Tyrocinii angulo ad universæ suæ Domûs Sancti Pauli per eum gubernandæ regimen lumen illud evexit, ut per ejus virtutis operam non solùm oriens, verum etiam adulta Regularis ætas in præfatâ Domo degens uberes afferret Altissimo fructus. Andreas itaque Præpositi munere decoratus, veluti lucerna supra candelabrum posita, suos undique effundebat radios, quibus vigilantia, Oratio, Sanctarum rerum, sollicitudo, Concordia, Rituum Observantia, & silentium non otiosæ noctis quietem, sed in noctis etiam quiete operosi diei lucem sentiebant, & quos vigil Præsul vigiles cernebat laborare, sui præsentiâ fovebat exempli. Pigros verò, & Dormitantes Censuræ premebat acumine.

Ministrando Pœnitentiæ Sacramento designatus, sedulòque incumbens aspera quæcumque constanti animo, & proprii corporis afflictiones negligit pro animarum solatio.

§. 15. Hoc autem charitatis jubar, quod suis Domi, alienæ quoque effundebat utilitati; Ad ministrandum enim Pœnitentiæ Sacramentum Superiorum auctoritate designatus, non Tyrocinii, non Magisterii, non Præfecturæ sollicitudines illum unquam detinuerunt, quin Confessarii munus ipsum fideliter, patienterque exequeretur. His postmodum expeditus curis totum se piissimo labori alacer mancipavit, & vigilantissimus æternæ Animarum salutis Opifex, Divinique Amoris propagator aspera cuncta in hujusmodi Officio obeundo constanti animo sustinuit. Non Personarum conditio, non incommoda, non itinerum difficultates, non hyemis rigor, non æstivi Cœli fervor, non pluviæ noctes, non locorum pericula, nec demum humana quæque mundi dictamina, Andreæ extinguere potuerunt charitatem, imò, irruente aliquo ex impedimentis hujusmodi, magis magisque acuebantur charitatis flammæ, & Pœnitentibus majorem rutilabant in lucem, ac ita spirituali omnium utilitati, & necessitati expositus nullum sibi tempus certum esse voluit, in quo suæ quoque consuleret valetudini: Nam dilapsis sibi in scrotum intestinis, dolor ipse incredibilis, quo aliquando torquebatur, non ei impedimento fuit, quin leni vultu, paternoque amore ad se venientes exciperet, omnibus ad omnia factus, ut animas Christo lucrifaceret, quapropter totius Civitatis Neapolitanæ Animarum Moderator, & Magister nuncupari promeruit.

Novum Disciplinis tradere volens Christianæ disciplinæ rudimentum propriæ voluntatis abnegationem in omnibus jure jurando devovet, & constanter, perfectèque adimplet.

§. 16. Huic itaque intentus lucro animas, quas cæcus Mundi furor perdiderat, ad cœlestem revocavit lucem, quas verò Dei lumen irradiabat, ut tutiores in viam Domini dirigerent gressus, & de virtute in virtutem perfectius ascenderent, per solidam, quâ præditus erat, spirituum discretionem certo tramite deducebat, & ut Discipuli in Magistro dignum, semperque novum addiscerent Christianæ disciplinæ rudimentum, propriæ voluntati se nunquam obtemperaturum, nullamque diem sine novo perfectionis calculo se numeraturum sacro jure jurando spopondit, ac tam grande Sacramentum ad exempli virtutem, ad Discipulorum institutionem, ad laudem, Deique gloriam, cui soli omnia dirigebat, constanter, perfectèque adimplevit.

Mediolanum mittitur ad erigendam ibi suæ Congregationis Domum: Ita exoptante D. Carolo Borromeo, qui illius consilio in arduis non semel utitur.

§. 17. Bonus tantarum virtutum odor, qui ea Andreæ operibus erumpebat, undique jam totam Divi Pauli Domum, universamque Urbem Neapolitanam, & proxima illis Regiones repleverat, cum Beatus Carolus Borromæus Ecclesiæ Mediolanensis tunc Antistes, qui aliàs & tempore Pontificatûs fel. rec. Pii IV. Prodecessoris nostri Romæ degens usu compererat, quàm uberes in vineâ Domini Congregatio præfatorum Clericorum rectâ vivendi, bonique exempli ratione fructûs afferret, ut Mediolani ejusdem Congregationis Domus institueretur, avidè exoptavit in Domino. Quapropter præfatæ Congregationis Comitiis generalibus Anno Domini MDLXX. celebratis, ad tam pium Beati Caroli votum explendum nonnulli ex Clericis præfatis; inter quos Andreas Vicarii titulo insignitus, mittuntur,

sum-

summaque humanitate, ac veneratione excipiuntur à Mediolanensibus. Tum Beatus Carolus Andreæ virtutibus æquâ lance pensatis, illàrumque pondere comperto, non audiendis duntaxat Confessionibus, cæterisque hujusmodi piis exercitationibus Andream addixit, verùm etiam in arduis quibusque amplissimæ Diœcesis negociis illius non semel usus fuit consilio, à cujus nitore lux illa in hujusmodi negociis oriebatur, quæ Dei gloriam rutilabat.

Placentiam petit novam excitaturus Domum: Ab Episcopo benignè excipitur, & plura ibidem pietatis opera exequitur, quibus nonnullæ impudicæ mulieres ad Deum convertuntur.

§. 18. Nondum maturaverat annus, quo Congregatio præfata Mediolani primam fixerat sedem, cum Andreas, ægrè id nimis ferente Beato Carolo, jussus Placentiam, inibi novam Congregationis præfatæ Domum excitaturus, petiit. Placentinæ Ecclesiæ tunc præerat Paolus de Aresio ejusdem Congregationis olim Professus, & Andreæ in Tyrocinio Socius, qui postea Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium cœtui adscriptus, & Neapolitanæ Ecclesiæ præfectus fuit, ac tandem eâ sanctitatis famâ obiit, ut ejus Beatificationis causa apud Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositam agi cœperit. Hic ergo piissimus Præsul, quos olim in sui Professione habuit Fratres, hos in Pastorali sui Gregis curâ voluit Coadjutores. Placentiæ itaque benignè, adamanterque à Paulo Andreas excipitur, Pietasque Pietatem amplectitur, & osculatur; Quidquid autem Andreæ virtus Pauli Socii unita virtuti in administrandis inibi Sacramentis, procurandâque Animarum salute peregerit opera ipsa testantur. Unum tamen præ cæteris loquatur flagrantissimæ charitatis monumentum, quo Mulieres infisæ in profundo libidinis cœno feliciter emersæ demonstrantur. Ex harum numero duodecim, Episcopo opem dante, intra septa cujusdam Domûs Beatæ Mariæ Magdalenæ postmodum nuncupatæ, veluti intra hortum conclusum primas Pœnitentiæ plantas transtulit. Has ubi ingeniosus Agri Dominici Cultor Divino inseruit Amori, tanta germinavit ex eis bonarum frugum ubertas, aliorumque beata Palmitum propago, ut Domus illa sudore assiduo, & laboriosâ Agricolæ sollicitudine exculta Paradisi viretum Cœli rore fœcundatum ipsis Angelorum oculis videretur.

Placentinæ Diœcesis Clerum pravis moribus tunc corruptum pristinæ disciplinæ restituit.

§. 19. Non absimiles laboris sui fructûs collegit in reformando Placentinæ Diœcesis Clero, quem crescentes quorumdam vitiorum, & corruptorum morum vepres suffocabant. Paulus Episcopus præfatus vi Decretorum Concilii Tridentini perniciosos hujusmodi sentes evellere cupiens, Beati Andreæ operà, opportuno satis consilio, ut statuit. Andreas ergo, Dux cæteris Viris huic operi piè adlaborantibus datus, opus illud difficillimum usque ad extremum perfecit, evulsisque altè defixis vitiorum radicibus, Clero præfato Bonæ Terræ nomen dedit, bonoque Reformationis semine in eam deinde projecto, multiplex exoriens, fœcundaque virtutum messis spem Agricolæ, quamvis avidam, non fefellit.

Post visitatam Provinciam Insubriæ Præpositus in nova Mediolani domo præficitur, ubi insigne suæ regularis observantiæ Divo Carolo Borromeo specimen exibet: Romanas deinde ædes, ac Neapolitanas visitat.

§. 20. Interea ad propria suæ Congregationis incrementa totius Insubriæ Provinciæ Visitator designatus fuit, & deinde Mediolanum, ut in novâ Domo Præpositi munere fungeretur, delegatus, nova exhibuit Sancto Carolo suæ probitatis exempla. Illud equidem præcipuum, quòd ex eleemosynis à liberali ejusdem S. Caroli manu quolibet mense sibi donatis Andreas, illâ tantùm portione retentâ, quæ ad alendam ejusdem Domûs Familiam satis erat, reliquum, verè Sancti Cajetani Filius, remittebat Donanti, qui donum à se missum pulchrâ virtutis usurâ adauctum ad se reverti mirabatur. Ad Romanam postmodum, ac Neapolitanam Provincias visitaturus accessit, & in eis perlustrandis maximas Ordini suo utilitates indefesso labore procuravit.

Invitus iterùm S. Pauli Domui præficitur, ortaque seditione ob annonæ penuriam; horrei domestici frumento pauperibus erogato, precibusque solemnibus indictis verbis, & exemplo tumultu sedat.

§. 21. Demum, etsi ab omni Præeminentiæ gradu abhorreret, invitus ad iterum præfati Sancti Pauli Domum regendam, Deo sic disponente, expetitus fuit, ut insignis ejus virtus illuc rursus elata cœleste lumen copiosius effunderet: Eâ quippe tempestate deficiente Neapoli Annonâ, populosa illa Civitas seditiosè ferebatur in Principem. Andreas jejunis ventribus, animisque clamantibus providè occurrit; nam quidquid frumenti in domestico horreo servabatur, Pauperibus distribuit, solemnesque ad avertendam Cœli iram supplicationes indixit; quapropter illius verbo, & exemplo quamplurimi ad pœnitentiam revocati a seditiosorum Turbâ se substraxerunt, factaque est Populo illi æstuanti tranquillitas magna.

Propheticæ lumine illustratus etiam occulta humani cordis aliquando cognoscit.

§. 22. Tot itaque meritorum radiis coram Deo elucebat, & hominibus, ac præfatis duobus emanatis ab eo votis constanter incumbens, mortificationemque Jesu Christi in corpore suo circumferens, propriæ semper ita obstitit voluntati, ut Divinæ gratiæ roboratus præsidio, novum de die in diem perfectionis gradum contenderet, & asperrimis sui corporis afflictationibus pœnitentiæ victimam sanctæ mortificationis gladio mactatam sese offerret Deo, qui hujus hostiæ odoratus odorem suavitatis, quamplura charismatum Dona fideli, bonoque Servo suo ad illustrandas ejus virtutes largiri dignatus est. Emicuit inter ea divinitùs collatum, ac penè sibi familiare Propheticæ lumen, quo quidem illustratus, futura; & absentia, quasi præsentia sæpè vidit, occultaque humani cordis aliquando cognovit.

Anno 88 suæ ætatis, dum sacrum agere incipit, apoplexia corripitur.

§. 23. Verùm octavum jam supra octingesimum suæ ætatis annum, qui erat nostræ reparationis MDCVIII. attingens Beatus Andreas, primo mane è strato surgens, ac Sacellum ingressus, & sacerdotalibus de more ornamentis indutus, ad aram Missæ sacrificium celebraturus accessit: Ubi verò rem Divinam agere cœpit, ad illa verba: *Introibo ad Altare Dei*; ita repente Apoplexiâ percussus fuit, ut nisi Minister Sacrificio inserviens jam jam labantem suppositâ manu sustentasset, in terram corruisset, si corruere utique poterat fortis ille Senex, quem senectus Christo occupaverat servientem, & quem extrema dies Salvatori invenerat militantem.

Ad ædem templo proximam adductus, ac vi morbi loquela destitutus, mente tamen illæsa nutibus ad aram majorem perduci obtestatur.

§. 24. Adfuere protinus Adstantes, tum Patres, hac de re moniti, supervenientes illum in Ædem Templo proximam adduxerunt, & sacris exuerunt vestibus: Plura subinde, sed frustra, adhibita fuerunt medicamina: nam violenta morbi rabies omnem ei loquendi usum abstulerat, illæsâ tamen in totum discernendi facultate, quod per data ab eo signa planè compertum fuit, motibus nempe quibusdam, ac nutibus, ut ad aram majorem perduceretur, ardens ostendis desiderium, ut stans coram illâ, & in eâ consumptâ Deo universâ mortificati sui corporis hostiâ, extremus, qui supererat, & morituro tunc in pectore vitæ ignis tepebat, quemadmodum vivens exarserat, Divino quoque moriens extingueretur amori.

Anhelans ut Superiori innuit, ibidem Sacrosancto Eucharistico Cibo recreari.

§. 25. Dum verò Superior, an suscipiendæ Eucharistiæ gratiâ id expeteret, interrogasset, annuit ille iterato capitis flexu: nec à nutibus desistere, & quiescere visus, nisi cùm hoc de negocio se idem Superior illi satisfacturum spopondisset, postquam scilicet, quod erat tunc opportunius, in cubiculum Ægrotans asportatus fuisset. Eò perductus, ac lectulo stratus, Medicis, qui jam advenerant, nullam salutis spem dantibus, sed intra paucas horas Ægrum moriturum pronunciantibus, Sanctissimo Viatico, extremâque deinde Unctione munitus fuit: In tantâ verò spirituum

perturbatione, singulari Dei beneficio, ita mente semper liberâ permansit, ut viso à longè in Sacerdotis manibus Divino Sacramento, editis haud vulgaribus Pietatis, & Devotionis indiciis, è lecto surgere, quantum ver vires licuerat, conatus fuerit, non nisi humi stratus Dominum Gloriæ in sui corporis hospitium suscepturus, quibus & morbi adversarius impetus, & Superioris obstitere præceptum.

§. 26. Itaque susceptis Ecclesiæ Sacramentis, per aliquor horas aliquatenus conquiescens, tum ex Religiosis Viris, tum ex Sæcularibus in ejus cubiculum introeuntibus, atque ab eo benedictionem postulantibus, singulos ille penitus agnovisse indicans, singulorum vota paternæ benedictionis munere dignatus est. Extremo demum ingruente Agone, non semel equidem validissimum cum humani generis Hoste cer·men in illâ novissimâ vitæ suæ arenâ se initurum ipse prædixerat, proptereaque omnes Orationi instantes veller, ut iis intercedentibus Divinæ misericordiæ auxilium, quo victor evaderet, affuturum speraret. Mox ubi, qui præsentes erant, Andreæ vultum, quasi inductâ trepidationis, ac mœroris nube obumbratum viderunt, certamen ab ipso prædictum ei adesse rati, ferventissimas pro eo preces ad Deum fundere cœperunt. Verùm Andreas, conversis iterum atque iterum firmissimo intuitu oculis ad piissimam imaginem è cubiculi pariete pendentem, consuetæ redditus tranquillitati hilaris Triumphans in Cœlum ad capessendam boni certaminis, quod certaverat, coronam, & attingendam beatam consummati cursûs metam evolavit.

§. 27. Post ejus in Domino obdormitionem longè, latèque diffusa est sanctitatis suæ fama: Quapropter Anno MDCVIII. defunctus; Anno verò MDCXXV. à fel. record. Urbano PP. VIII. Prædecessore nostro inter Beatos solemni Ritu adscriptus fuit: Et quia nondum Apostolicæ prodierant Constitutiones, quibus cavetur ne hujusmodi Beatificationis Servorum Dei quorumcumque, ac Canonizationis causæ, nisi post lapsum ab illorum obitu annum quinquagesimum, tractarentur, hoc solùm interea permisso, ut scilicet, & virtutum, & miraculorum probationes procurare, ac conficere liceret, ne per longa temporis hujusmodi intervalla certiora, & illustriora sanctitatis monumenta penitus intercciderent. Idcirco nonnulli post Beati Andreæ decessum Ordinariâ primùm, & deinde Apostolicâ auctoritate instructi fuere Processûs, quorum examine, secundùm consuetudinem eo tempore receptam, tribus Antiquioribus tunc existentibus causarum Palatii Apostolici Auditoribus demandato, illi Actorum validitatem approbarunt, & Beati Andreæ virtutes heroicum attigisse gradum, & octo inter alia partim, dum viveret, partim post mortem ab ipso patrata miracula communem operandi modum à naturâ institutum transcendisse, prævià discussione declararunt.

§. 28. Horum omnium Relatio in præfata Rituum Congregatione exposita unà cum eorumdem Auditorum judicio discussa fuit; quâ discussione peractâ, eadem Rituum Congregatio, & validos Processûs; & Andreæ virtutes heroicas esse censuit, admissisque inter vera, & probata miracula septem instantaneis sanationibus, infrascriptum quoque pro miraculo habitum fuit.

§. 29. Accidit aliquando, ut Beatus Andreas Domum Camili de Curtis Neapolitanâ in Curia Regentis, Catharinam Caraffam morbo decumbentem visitaturus adiret, eique Christianæ pietatis officia more suo præstaret, quibus inde perfunctus circa tertiam noctis horam, recusato quod in promptu erat, Rhedæ commodo, pedes ad præfatam Sancti Pauli Domum reversurus discessit, interim copiosiùs, dum iret, è Cœlo indesinenter cadebat imber: Nihilo tamen minus ne una quidem aquæ guttula Servi Dei, Sociique vestes aspersit, tetigitve; imò Homines duo, qui viæ comites dati, ut accensam præferrent facem, ubi hæc imbrium, & ventorum impetu extincta fuit, Andream repentinâ luce circumfusum viderunt, quare Homines ad præfatam Sancti Pauli Domum feliciter pervenerunt. Ad hæc iidem duo per longum itineris tractum, & dum Dei Servo famularentur, & dum ad suas postmodum Ædes redirent, continuò maximâ circumquaque imbrium copia decidente in nullâ, aut corporis, aut vestimentorum parte injuriam, quantumvis minimam, ab aquis undique defluentibus acceperunt.

se, & non madefactus cum sociis incesserit.

Anno 1625. ab Urbano VIII. Beatorum fastis solemni ritu adscribitur Missa, & Officium in die anniversaria ejus obitus PP. Theatinis indulgetur.

§. 30. Porrò quidquid à præfatâ Rituum Congregatione de validitate Processuum, tum de heroico virtutum gradu, ac de miraculis judicatum, idem Urbanus Prædecessor confirmavit, ejusdemque Rituum Congregationis, esse locum solemni Servi Dei Beatificationi pronunciantis Decreto annuens, die x. Junii præfati Anni MDCXXV. Andream Beatorum Fastis adscripsit, & Clericis Regularibus Theatinis præfatis, ut in ejus honorem Officium, ac Missam de communi Confessorum non Pontificum celebrarent anniversaria die obitûs Servi Dei quotannis concessit, ac id ipsum cæteris Sacerdoribus die præfato in eorumdem Clericorum Regularium Theatinorum Ecclesiâ celebraturis indulsit.

Idem Pontifex audita prius Sac. Rituum Congregationis Sententia Neapolitanis, ac Capuanis indulget, ut eum in Patronum sibi eligere possint, aliaque indulta pro illius cultu elargitur.

§. 31. Interea Neapolitana, nonnullæque Siciliæ Urbes Beatum Andream in Patronum, ac Prorectorem sibi eligendum statuerunt: Et quia nondum ab Apostolicâ Sede, ne ii, qui Beatorum dumtaxat nomine insigniti, nec inter Sanctos adhuc solemniter relati fuerunt, in Urbium, Locorumque Patronos adscriberentur, statutum fuerat; idem Urbanus Prædecessor, auditâ prius hac de re præfatæ Rituum Congregationis Sententiâ, ut de Beato Andreâ tanquam de Patrono, ac Protectore apud Neapolitanos, Capuanosque Missa, Officiumque recitarentur, benignè indulsit, Patribusque Theatinis, in quorum generalibus Comitiis statutum extiterat, ne quemquam, vel minimâ à Beati Cadavere distractâ portione donatum vellent, facultatem dedit, ut Neapolitanis Civibus partem Corporis Beati Andreæ inter Lipsana Majoris Ecclesiæ Neapolitanæ reponendam dono darent.

Reassumpta causa Canonizationis, & adaucta in dies Sanctitatis fama, ejus nomen in Martyrologio Romano adnumeratur, discussisque octo miraculis, tertium, quartum, & sextum approbantur.

§. 32. Post autem ejusdem Urbani Prædecessoris Decretorum promulgationem, factâ novæ Commissionis gratiâ, Negocium Canonizationis Beati Andreæ reassumptum fuit, & ad tenorem Apostolicarum desuper editarum Constitutionum præfatarum, hujusmodi causam excipiendam declaratum, & adauctâ in dies Beati Andreæ famâ Sanctitatis, ejus Nomen unà cum eis, quæ in Romano Martyrologio leguntur, ritè adnumeratam Apostolicâ auctoritate extitit, ac Patribus Theatinis permissum, ut proprias de eodem Beato Andreâ lectiones à præfatâ Rituum Congregatione, audito Fidei Promotore, approbatas in secundo Nocturno publicè recitarent. Datis postea Literis Remissorialibus, ac Compulsorialibus, ut ea, quæ post Beatificationem hujusmodi acciderant, probarentur, varii de novo diversis in Locis conditi fuerunt Processus, quorum postea discussa, & probata fuit validitas, & ex octo à Postulatoribus in Congregatione coram Nobis habitâ propositis miraculis, tertium, quartum, & sextum plenè approbata fuerunt.

III. Sanitas instantaneè restituta.

§. 33. Tertium autem fuit Sanitas Jacobo Giovio in instanti restituta. Hic enim attractâ, & exsiccatâ nervorum compage in dimidiâ superiori corporis parte vitale officium minimè expeditum habebat.

IV. Alia instantanea curatio gravissimi vulneris.

§. 34. Quartum fuit instantanea item curatio Joannis Baptistæ Corizzi a nimis altè capiti inflicto vulnere, ne relicto quidem vel minimo cicatricis vestigio.

VI. Sanitas pariter in instanti consecuta.

§. 35. Sextum denique fuit Scipionis Arlei instantanea pariter sanatio: Siquidem hujus graviter contusa frons, ac luxatæ, quæ per collum extenduntur, vertebræ, illico fuerunt pristinæ integritati restitutæ.

Eadem miracula Pontificis oraculo approbantur.

§. 36. His itaque ordine suo peractis, Nos dilato per id temporis judicio nostro, ut precibus ad Deum de more porrigendis in re tam gravi summè necessariis in antecessum vacaremus, postmodum die xxv. Maii Anni MDCCIV. præfata tria miracula Auctoritate nostrâ Apostolicâ comprobavimus.

Et audito postmodum Congregationis generalis unanimi voto, indictisque precibus solemnis Canonizatio decernitur.

§. 37. Denique cum die xviii. Novembris præfati Anni MDCCIV. Generali Congregatione coram Nobis habitâ, propositoque dubio an tutò solemnis Beati Andreæ Canonizatio perficienda foret, affirmativè Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales præfatæ Congregationis Sacris Ritibus præpositæ respondissent; Nos & preces ipsi fundere statuimus, & ut a Christifidelibus funderentur indiximus. Demum vocatis dilectis filiis Secretario præfatæ Rituum Congregationis, & Fidei Promotore die xis. Maii Anni MDCCVII. ut Beatus Andreas solemni ritu Sanctorum Albo adscriberetur, auctoritate nostrâ præfatâ decrevimus.

Facta relatione præmissorum omnium in Consistorio secreto unanimi suffragio in Canonizationis sententiam conceditur.

§. 38. Supererat, ut præmissorum relationem, & universam causam iidem Cardinales de more accuratissime recenserent, ac pro rei gravitate recognoscerent, id quod cum rectè, fideliterque præstitissent, idemque omnes censuissent, ac deinde Dilectus Filius noster Ferdinandos ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Abduâ pro Venerabili Fratre nostro Gaspare Episcopo Sabinen. præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Carpineo nuncupato, præfatæque Congregationis Præfecto, qui tunc legitimo morbi impedimento detinebatur, suam, Collegarumque sententiam cum totius summâ Processûs retulisset in Consistorio nostro secreto, reliqui Cardinales, qui aderant in eamdem concesserunt Sententiam.

Indicto publico Consistorio Pontifex divinum auxilium desuper implorandum hortatur. In semipublico deinde peroratur de eximia sanctitate, & miraculis B. Andreæ: Instantias Regum, Principum, ac Ordinis Theatinorum pro illius Canonizatione refert, omniumque Adstantium unanimi suffragio diem canonizationis indicit.

§. 39. Nos itaque, cum in publico Consistorio Dilectus etiam Filius Philippus Sacripantes Fisci, Cameræ Apostolicæ, & Consistorialis Aulæ nostræ Advocatus pro ejus Canonizatione luculenter peroraffet, ac nomine totius Ordinis Clericorum Regularium præfatorum, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter supplicasset, de tantâ re Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales. & Episcopos præfatos præsentes vehementer in visceribus Christi hortati sumus, ut Orationibus instantes, in jejuniis, & eleemosynis eorum animas coram Deo nobiscum humiliantes, assiduis precibus à Patre Luminum exposcerent, ut ex alto super Nos lucem suam, & veritatem suam emittere, quæ Nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoscendum, & perficiendum deduceret. Igitur in semipublico Consistorio, quod subinde celebratum est, vocatis non modò Cardinalibus, sed Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Curiâ Romanâ existentibus, præsentibus etiam nostris, ac Sedis Apostolicæ Notariis, nec non causarum præfatarum Auditoribus, cum plura à Nobis de eximiâ sanctitate Servi Dei, ac miraculorum celebritate commemorata fuissent, expositis etiam instantiis, quæ à Catholicis Regibus, & Principibus dudùm in hujusmodi causæ primordio Apostolicæ Sedi porrectæ fuerant, & Nobis nunc à toto Ordine præfato porrigebantur, omnes concorditer, ac uno ore benedicentes Deum Beatum Andream canonizandum esse, atque inter Sanctos Confessores adscribendum censuerunt. Quorum omnium audito consensu, intimo cordis affectu exultavimus in Domino, qui Ecclesiam suam misericorditer respexerit, Canonizationis publicavimus diem, eosdemque Fratres, ac Filios nostros monuimus, in orationibus, & eleemosynis perseverarent, ut in tanto opere exequendo splendor Domini Dei nostri esset super Nos, opusque manuum nostrarum ad ejus voluntatem perficiendam dirigeret: Demum peractis omnibus, quæ ex Sacris Constitutionibus, Romanæque Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hodie, quæ fuit dies Dominica Sanctissimæ Trinitatis, in Sacrosanctâ Principis Apostolorum Basilicâ Cœlestis Sponsæ ritu ornatâ cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maximâ Populi frequentiâ convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine præfato à Dilecto Filio nostro Annibale Tituli Sancti Eustachii Cardinali Albano nuncupato nostro secundùm carnem ex Fratre Nepote per Dilectum etiam Filium Marcellinum Corium advocatum, decantatis sacris precibus, & litaniis, ac Spiritus Sancti gratiâ humiliter imploratâ, ad honorem ejusdem Sanctæ, & individuæ Trinitatis; & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti, Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostrâ, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romanâ Curiâ præsentium consilio, ac unanimi consensu, piæ memoriæ Andream Avellinum, de cujus vitæ Sanctitate, Fidei sinceritate, & miraculorum excellentiâ plenè constabat, & constat, Sanctum esse definivimus, ac Sanctorum Confessorum Catalago adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illumque universos Christifideles, tanquam verè Sanctum honorare, & venerari mandavimus, & mandamus.

§. 40. Ac ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesias, & Altaria, in quibus Sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari, & singulis annis die x. Novembris, quâ ad Cœlestem gloriam vocatus est, ab universali Ecclesiâ memoriam ipsius inter Sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli statuimus, ac omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac singulis annis eâdem die x. Novembris ad Sepulchrum, in quo Corpus ejus requiescit, visitandum accedentibus unum annum, & unam quadragenam, iis verò, qui in ejusdem Festi octavâ ad Sepulchrum præfatum accedent, quadraginta dies de injunctis pœnitentiis misericorditer in Domino eâdem auctoritate relaxamus.

§. 41. Postremò gratias Deo cum exultatione animi nostri agentes, quòd Sanctum suum in conspectu omnium Gentium honorificaverit, ac tam insigni splendore Ecclesiam suam decoraverit, omnibus Christifidelibus, qui Nobis ad Altare Principis Apostolorum in præfatâ Basilicâ Missam solemniter celebrantibus cum ejusdem Sancti Confessoris commemoratione interfuerunt, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus.

§. 44. Cæterum, quia difficile foret, præsentes ad singula Loca, ubi opus esset, deferri; Volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur; quæ eisdem præsentibus adhiberetur si exhibitæ essent, vel ostensæ.

§. 56. Nulli ergo omnino hominum liceat

hanc

hanc paginam Nostrorum Definitionis, Decreti, Adscriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, Concessionis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo duodecimo, Undecimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

✠ Ego CLEMENS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† Nicolaus Episcopus Portuen. Card. Acciajolus.
†
†
†
† Fabritius Episcopus Prænestinus Cardinalis Spada.
† G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyt. Card. Marescottus.
† F. Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Astallius.
† B. Tit. S. Praxedis Presbyter Card. Panciaticus.
† F. Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis de Abdua.
†
†
†
†
† Fr. Thomas Maria Ord. Prædic. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.
† Joseph. Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
† J. B. Tit. S. Cæsarei Presbyter Card. Spinula S. R. E. Camerarius.
† F. Tit. SS. Jo. & Pauli Presbyter Card. Paulutius Major Pœnitent.
†
†
† Franciscus Tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Martellus.
†
†
† Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.
†
† Franciscus Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.
†
†
† Philippus Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Gualterius.
† J. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Vallemanus.
†
†
†
† J. Tit. Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Card. de la Tremoille.
† C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Aloysius Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis Priolus.
†
† Jo. Baptista è Societate Jesu Presbyter Card. Ptholomæus.
† Fr. F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Casinus.
†
† B. S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Otthobonus.
† Carolus S. Agathæ Cardinalis Bichius.
† J. R. Diaconus S. Georgii in Velabro Card. Imperialis.
† Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
† L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Card. de Alteriis.
† C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Cardinalis Columna.
† Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Grimaldus.
† Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.

Loco † Plumbi.

Joseph Card. *Prodatarius.*

F. *Oliverius.*

Visa de Coria pro R. P. D. *Masserio*

L. *Sergardus.*

L. *Martinettus.*

Registrata in Secretaria Brevium.

DECLARATIO LIII.

Nullitatis, damnatio, & reprobatio restitutionis Ecclesiasticæ communioni Officialium Civitatis Liparen. *Catapani* nuncupatorum, quos ex causâ violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ R. P. D. Nicolaus Maria Tedeschi Episc. Liparen. in Censuras incurrisse declaraverat, temerè, ac damnabiliter præsumptæ per quemdam Delegatum prætensi Tribunalis Siciliæ, nec non injustæ detentionis Didaci Hurtado Vicarii Generalis illius Ecclesiæ, aliorumque exinde secutorum, cum nonnullis Declarationibus, Decretis, & Ordinationibus.

Exponit molestias illatas Nicolao Mariæ Episcopo Liparen. in odium excommunicationis quam incurrisse declaraverat Officiales illius Civitatis.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi animi nostri perturbatione pervenit, quòd cum Venerabilis Frater Nicolaus Maria Episcopus Liparen. ante aliquot menses Joannem Baptistam, sivè Baptistam Tesorerum, & Jacobum Christo Civitatis Liparen. Officiales, vulgò: *Catapani*: nuncupatos ex causâ violatæ ab eis Immunitatis Ecclesiasticæ pœnâ excommunicationis Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatæ innodatos, ritè, ac servato juris ordine, declarasset, Sæcularis potestatis Regni Siciliæ Administri, quamvis ejusmodi negotio, quod ad eos non pertinebat, nullatenus sese ingerere debuissent, nihilominùs minimè attento, quòd Ecclesiæ Liparen. Antistes Nobis, & huic Sanctæ Sedi immediatè subjectus, ac tot, tantisque ab eâ gratiis, & privilegiis insignitus repetitur, eumdem Nicolaum Mariam Episcopum, ejus-

ejusque Ministros multiplicibus, gravibusque vexationibus propter præmissa afficere, ac exagitare veriti non fuerunt.

Quamvis hæc excommunicatio esset reservata S. Sedi, absolutio tamen concessa fuit à quodam prætenso Tribunali Siciliæ.

§. 1. Quinimò, tametsi excommunicatio prædicta, tamquàm ab Ecclesiasticæ Immunitatis violatione proveniens, in earum numerum referenda esset, quarum absolutio nonnisi à Romano Pontifice pro tempore existente obtineri potest, ita ut nemini alteri, etiam ad cautelam, ac cum reincidentiâ, & ad effectum agendi tantùm, eam concedere fas sit; attamen quoddam prætensum Tribunal ejusdem Regni nullâ ad id legitimâ facultate suffultum Officialibus prædictis, sicut præmittitur, excommunicatis absolutionis beneficium impendere ausum fuit. Qua postmodum re ad Judicium nostrum delata, & à Nobis Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ commissâ ab eadem Congregatione, prævio diligenti, ac maturo examine, Decretum prodiit, quo absolutio à dicto prætenso Tribunali concessa præfatis Excommunicatis nulla prorsus, ac irrita ex defectu jurisdictionis declarata fuit, idemque Decretum à Nobis approbatum, in dictâ Civitate Liparen. jussu nostro promulgatum subinde fuit, ut pro veteri Ecclesiæ more iidem Excommunicati, velut aquâ, & igne interdicti, & tamquam putrida membra canonicæ severitatis gladio abscissa, ne totum corpus inficerent, ab omnibus Christifidelibus vitarentur.

Eadem absolutio irrita declarata fuit à Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ cum successiva publicatione Decreti in d. Civitate.

§. 2. Hinc porrò secutum fuit, ut quidam Vincentius Ancellus Ecclesiæ Sancti Petri Panormi Canonicus cum Notario, armatâque familiâ Liparam ablegatus fuerit ad hoc, ut nedum Authores, & conscios promulgationis memorati Decreti diligenter inquireret, ac puniret, verùm etiam prædictos Officiales, sicut præmittitur, excommunicatos Christifidelium commercio, Sacramentorumque participationi, publicâ ejusdem Congregationis declaratione comtemptâ, restitueret. Quæ omnia idem Vincentius pro Regio, sive antedicti prætensi Tribunalis Delegato se gerens, non sine maximo Fidelium scandalo, summâque Ecclesiasticarum Legum injuriâ, ac manifestâ etiam Apostolicæ Sedis offensione, audacter executus fuit. Primum enim omnium, statim ad Liparam pervenit, prædictos Excommunicatos secum ad Ecclesiam B. Virginis Gratiarum nuncupatæ palàm adduxit, & Sacrasanctum Missæ Sacrificium celebrare ipsis præsentibus non exhorruit.

Excommunicatos tamen Ecclesiasticæ communioni restituit quidam Delegatus prætensi Tribunalis Siciliæ, qui celebravit Missam coram eisdem excommunicatis, aliaque temerè, & attentatè gessit.

Vicario generali Didaco Hurtado expeditioni Causarum S. Officii incunbenti domum pro carcere assignavit.

§. 3. Deinde pluribus ex Sæculari, & Regulari Clero Sacerdotibus ad se accitis injunxit, ut ipsos Excommunicatos ad communionem in divinis, & Sacramentorum participationem admitterent, gravibus, si secus fecissent, judictis pœnis; quin etiam nonnullos, qui divini judicii timore correpti iis Sacramenta Ecclesiæ administrare ante illud tempus meritò detrectaverant, pecuniariis mulctis afficere, & ad eas repræsentandas vi compellere non erubuit; Præterea peccata peccatis adjiciens, misso Francisco Aucello Nepote suo una cum Laurentio Mauricello, sive Morello executore ad Dilectum Filium Didacum Hurtado prædicti Nicolai Mariæ Episcopi Vicarium in Spiritualibus Generalem, tunc maximè in Episcopali Palatio de rebus ad Sanctum Officium pertinentibus cum Consultoribus, & Qualificatoribus ad id deputatis agentem, pati temeritate personaliter ei præcipi, ac intimari fecit, ut sub pœnâ quadringentarum unciarum monetæ Siculæ usque ad novum ipsius Vincentii mandatum domum pro carcere retineret; Cumque idem Didacus Vicarius Generalis ipsius Vincentii impetum coercere, eumque ad salubriora consilia revocare satagens illi transmisisset judiciale Monitorium, quo tam ipse; quàm Franciscus ejus Nepos, ac Laurentius prædicti causam dicere requirebantur, propter quam declarandi non essent innodati censuris, quæ Apostolicis Constitutionibus; ac præsertim fel. rec. Julii Papæ III., quæ incipit; *Licèt à diversis*: nec non Pii Papæ V. Prædecessorum nostrorum, cujus initium est: *Si de protegendis*: adversùs impedientes Inquisitores, & Causas Sanctæ Inquisitionis præscribuntur: idem Vincentius cæcâ, inconsultâque abreptus irâ eo audaciæ progressus fuit, ut non modo binos Sacerdotes, qui ejusmodi Monitorium ipsi reddiderant, constringi vinculis, ac arctissimum in carcerem detrudi mandaverit, verum insuper assumptis secum Joanne Baptista de Albertis Notario, Nicolao Sciacca Actuario, prædicto Laurentio Mauricello, seu Morello, & Josepho Xhiaaia Executoribus, vulgò *Algozirins* nuncupatis, nec non quinquaginta Militibus Stationariis, Episcopale Palatium, ubi supradictus Didacus Vicarius Generalis morabatur, bellico more circumsepserit, portam, vi adhibitâ, occupaverit: injectisque in eumdem Didacum Vicarium Generalem sacrilegis manibus, tum ipsum, tum etiam Dilectum Filium Ildephonsum Aretium Monachum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis memorati Nicolai Mariæ Episcopi Confessarium captivos detineri præceperit, domumque ipsius Didaci Vicarii Generalis, in quam ambo mox sese receperant, à prædictis Stationariis Militibus diu, noctuque per plures dies custodiri fecerit. Ad hæc pari audaciâ in custodiam tradiderit Notarium, Actuarium, ac reliquos omnes Curiæ Episcopalis Liparen. Ministros, nec non dilectum pariter filium Franciscum Canalem Parochum Cathedralis Ecclesiæ Liparen., & octo alios Sacerdotes non alterius criminis reos, nisi quod præfatis Officialibus, quibus Sacris interdictum erat, Ecclesiæ Sacramenta ministrare abnuissent.

In odium Monitorii præsentati pro declaratione incursus censurarum eumdem Vicarium; & Episcopi Confessarium captivos detineri curavit; ac Ministros Curiæ Episcopalis, nonnullosque Sacerdotes abnuentes ad communionem admittere supradictos excommunicatos carcerari.

Domesticam supellectilem Vicarii describi curavit, eamque redimi pecunia data coegit.

§. 4. His verò minimè contentus præfatus Vincentius dictum Didacum Vicarium Generalem bonis quoque exuere aggressus fuit, ejusque domesticam suppellectilem a supradictis suis Ministris, & Executoribus accuratè describi fecit, ac publico in foro venalem se propositurum comminari non timuit, nisi ingens pecuniæ summa re ipsâ sibi numeraretur, quam cum prædictus Didacus Vicarius Generalis promptam non haberet, illam ad redimendam suam supellectilem præfatam, fœnore accipere compulsus fuit. Nec tamen eâ expressâ pecuniæ summâ, totque, ac tantis aliis illatis vexationibus idem Vincentius ingenio suo adhuc satisfecisse videbatur, sed, quemadmodum novissimæ illarum partium literæ nunciarunt, de præfato Didaco Vicario Generali, & aliis aliquot Sacerdotibus in custodiâ detentis Panormum traducendis cogitabat. Quid porrò deinde iis evenerit, incompertum hactenus nobis est; deteriora tamen quæque metuere nos cogit Viri temeritas, ac impudentia qui tam probrosa, ad indigna facinora admittere non dubitavit, Ecclesiasticæ Immunitatis hostis, & eversor factus, qui utpote Ecclesiæ ministeriis addictus, illius potius vindex, ac propugnator esse debuisset.

Motiva infra recensenda declarationis & reprobationis.

§. 5. Cùm autem præmissa omnia, quæ ex processibus desuper confectis respectivè constant, ac ita notoria, & publica existunt, ut nullâ possint tergiversatione celari, præfatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus manifestè adversentur, nec non Ecclesiæ libertati, atque authoritati maximum, & gravissimum præjudicium intulerint, atque adhuc inferant: ac præterea in scandalum plurimorum tendant, animasque pretioso

Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerint, & deplorandis malis involvere pergant; Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, libertatem, immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam à temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus illæsam tueri, & conservare, nec non animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, nec non Tribunalium, Judicum, Ministrorum, Officialium, & aliorum quorumcumque in præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula decreta, præcepta, processus, sententias, ordinationes, mandata, & alia quælibet tam à prædicto Vincentio Aucello, sive per se, sive per alios, quam à quibusvis Tribunalibus, Judicibus, Ministris, & Officialibus, aliisque quibuscumque personis etiam specificâ, & individuâ mentione dignis in præmissis, seu eorum occasione, in præjudicium, ac detrimentum libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque authoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Omnium præmissorum attentatorum, nullitatem declarat.

Eaque pariter reprobat, ac damnat.

§. 6. Præterea motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ex parte Omnipotentis Dei, authoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostrâ, eosdem Vincentium Aucellum, ejusque Neputem Franciscum Aucellum, Joannem Baptistam de Albertis Notarium, Nicolaum Sciacca Actuarium, Laurentium Mauricellum, sive Morellum, & Josephum Xhiaxia Executores vulgò *Algozirios* nuncupatos necnon N. N. N. N. N. N., & N. Stationarios Milites, qui prædicto Vincentio in præmissis damnabilem operam, & auxilium, ut præfertur, præstiterunt; propter eadem præmissa in majorem excommunicationem, ac in alias censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, Universalibus Conciliis, nec non prædictis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, ac specistim illâ quotannis in die Cœnæ Domini legi solitâ contra similia perpetrantes inflictas, promulgatas, & fulminatas, à quibus nonnisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, atque cum reincidentia en ipso, quo convaluerint) absolvi valeant, damnabiliter incurrisse, earumdem tenore præsentium declaramus, ipsosque, & eorum quemlibet excommunicatos publicamus, & denunciamus.

Officiales, & Ministros hic nominatos, & alios, qui operam in præmissis præstiterunt, in censuras S. Sedi reservatas incidisse declarat.

§. 7. Easdem porrò censuras, & pœnas se incurrisse scient nedum alii omnes, cujuscumque tandem status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis fuerint, qui præmissa mandarunt, perpetrarunt, & executi fuerunt, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, sed, & illos, qui in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eisdem præmissis quovis modo culpabiles fuerunt; seque præterea à censuris, & pœnis hujusmodi nonnisi pariter à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo sub certis modo, & formâ superius expressis) absolvi, & liberari posse.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod tam specialiter nominati, ac cæteri supradicti, quàm alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiata causâ, colore prætextus, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantialissimo, ac incogitato, & incxcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis supradictis, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, à Sede prædictâ ex quàcumque causâ, etiam

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

Derogatio contrariorum.

per

per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis; etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, & indultis hujusmodi mentionem.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi prò illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda Transumptis.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXII, Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Dat. 18. Junii 1712.

F. Oliverius.

LIV.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo sancitur servari solitum in electione Provincialium Provinciarum S. Antonini, & S. Crucis Ordinis Prædicatorum in Indiis Occidentalibus, hoc est, admitti ad ferendum suffragium Priores Domorum, seu Conventuum, ubi minus etiam, quam quatuor Fratres degunt, non obstante Brevi contrario Pauli V., & aliis quibuscumque.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Status controversiæ.

NUper pro parte Dilecti Filii Didaci de Herrera Lobaton Fratris expresse Professi Ordinis Prædicatorum, Procuratoris Provinciarum S. Antonini novi Regni Granatensis, & Sanctæ Crucis ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod inconcussa, & inveterata praxis in dictis Provinciis semper viguerat, ut licèt ab earum Conventibus, seu Domibus exiguis, nempe duorum, trium, vel quatuor Religiosorum numerus aleretur, & in aliqua ex Domibus hujusmodi unus tantùm Religiosus nomine Prioris habitare, eo quia aliquot ex dictis Domibus pro Doctrinis, seu Parochiis ad instructionem Populorum illarum partium destinatæ erant; nihilominus Domorum præfatarum Priores, seu Vicarii votum, sive suffragium in eorum Capitulis Provincialibus semper tulerant, ac in electione proprii Prioris Provincialis, tanquam legitimi Vocales habiti fuerant, quemadmodum dicta praxis approbata, & præscripta reperiebatur ad formam propriarum Constitutionum à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, videlicet à fel. rec. Clemente PP. VII. Prædecessore nostro vigore quarumdam suarum literarum in simili forma Brevis die XI. Julii MDXXXIII. expeditarum, ac à rec. mem. Paulo PP. III. itidem Prædecessore nostro per binas suas itidem in forma Brevis, primas quidem sub Dat. x. Aprilis MDXL. in quibus per sequentia verba disponebatur; id est: & quatenus Domus, & Loca ejusdem Ordinis duodenarium numerum Fratrum non habuissent, & numerum quatuor Fratrum hujusmodi dumtaxat continuissent, illarum voces pro electione hujusmodi Prioris Provincialis juxta earumdem Constitutionum formam sufficerent: alteras verò literas hujusmodi sub Dat. primâ Januarii MDXLVI. per infrascripta verba indulgebatur: ut dictarum Domorum Vicarii, etiamsi in eis minus, quàm quatuor Fratres extitissent, vocem in electione dicti Prioris Provincialis haberent.

In Provinciis S. Antonini, & S. Crucis Priores Domorum, ubi nullus alius religiosus degebat semper suffragium tulerunt in

Capitulo provinciali.

§. 1. Præterea idem colligebatur ex quibusdam aliis piæ mem. Gregorii PP. XIII. similiter Prædecessoris nostri, Idibus Julii MDLXXX. sub plombo signanter ad favorem memoratæ Provinciæ S. Antonini expeditis literis; & denique per alias rec. pariter mem. Alexandri PP. VII. itidem Prædecessoris nostri die VIII. Novembris MDCLXIV. in eâdem formâ Brevis expeditas literas statuebatur, & ordinabatur, ut eorumdem Priorum electiones in Capitulo Provinciali fierent; si verò electio extra Capitulum Provinciale facienda esset, illa per vota, sive suffragia secreta à Priore Provinciali una cum duodecim aliis Religiosis antiquioribus, ac in Conventu Principali fieret; ipsique Priores postea d. votum, sive suffragium in Capitulo præfato liberè offerre possent.

§. 2. Porrò, hoc minimè obstante, sæpe prætensum fuerat, illam electionem Prioris Provincialis fuisse nullam, quæ celebrari contigisset in aliqua ex dictis Provinciis cum voto, sive suffragio Priorum, seu Vicariorum Domorum, seu Conventuum, in quibus non alebatur saltem octo Religiosorum numerus juxta præscriptum quarumdam literarum similis me. Pauli PP. V. etiam Prædecessoris nostri die 23. Septembris MDCXI. in simili formâ Brevis pariter expeditarum, per quas statuebatur, ut Conventus præfati, qui numerum octo Religiosorum sustentare non potuissent, supprimi deberent; Si verò id executioni demandari non valuisset, Regulares ad alios Conventus, seu ad alias Domos Regulares transferrentur: Ita ut in partibus Indiarum non reperiretur Monasterium, aut Regularis Domus, in quo, seu qua minor numerus octo Monachorum, seu Fratrum regularem vitam duceret; & aliàs prout in supradictis Clementis, binis Pauli III., Gregorii, Pauli V., & Alexandri Prædecessorum præfatorum expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, uberius dicebatur contineri; & in eadem expositione subjuncto, quòd memorati Pauli V. Prædecessoris literæ aliis supradictis, & præ cæteris illis ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, quæ posterius emanarunt, adversabantur, minusque ejusmodi Pauli V. Prædecessoris literæ, quarum executio arbitrio Episcoporum tunc in eisdem partibus existentium commissa fuerat, ut si ita pro Divini Cultus augmento,

Referuntur Brevia Pontificia ea de re statuentia.

& Regularis Disciplinæ observantia expedire judicassent, super quo eorum conscientia onerabatur, ab eis executioni minimè demandatæ reperiebantur, ac ex diurna experientia compertum fuerat, quod eædem Pauli V. Prædecessoris literæ tunc producebantur, quando prætendentes agnoscebant, se, votum ferentibus, vel non ferentibus dictis Prioribus, posse includi, vel excludi; adeò ut hoc tantum tenderet ad perturbandas dictas Provincias, & ad fovendas continuas discordias inter Religiosos, & ad validandam, vel annullandam ad proprium libitum electionem. Proindeque eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut ipsa circa præmissa solitum juxta antiquam praxim Ordinis, & Provinciarum præfatarum servari mandaret, nempe, ut præfatis Pauli V. Prædecessoris literis minimè obstantibus, Domus, seu Conventus, in quibus, tametsi numerus octo Religiosorum non aleretur, vel sustentaretur, in pristino ejus statu conservarentur, attentâ spirituali utilitate, quæ ex assistentiâ, & fervore memoratorum Religiosorum in instruendis in mysteriis Fidei Populis earumdem Partium proveniebat, prout Venerabilis Frater modernus Archiepiscopus Sanctæ Fidei in eisdem Indiis præfatæ Congregationi Cardinalium retulerat, ac insuper, ut hujusmodi Domorum, seu Conventuum Priores, & Vicarii voce, sive suffragio in electionibus Priorum Provincialium in posterum gaudere deberent: Itaut electiones juxta tenorem Clementis, Paulis III., Gregorii, & Alexandri Prædecessorum præfatorum literarum exinde faciendæ, pro validis, & canonicis haberentur: Emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum remisit, audito Patre Magistro Generali Ordinis, referente Eminentissimo de Abdua, censuit, ac decrevit, servandum solitum, non obstante enunciato Brevi Pauli V., & aliis quibuscumque. Romæ x. Junii MDCCXII.: G. Cardinalis Carpineus: F. Arch. Nicænus Secret. Locus † sigilli.

acra Cong. ecernit ser- ari solitum on obstante ontrario revi Pauli . & aliis uibuscum- ue.

§. 3. Cùm autem, sicut dictus Didacus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, & servetur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desideret: Nos ipsius Didaci votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum authoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Pontifex ejusmodi Decretum confirmat cum clausulis consuetis.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Julii MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

F. Oliverius.

CONSTITUTIO LV.

Qua Conventus S. Luciæ in Monte Civitatis Neapolitanæ, & Hospitium S. Petri de Alcantara Provinciæ Neapolitanæ reuniuntur, & reannectuntur Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano, eorumque dismembratio antea facta extinguitur, & aboletur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia exigit, ut quæ aliàs pro reducenda inter Religiosos Viros pace, & tranquillitate provide, prudenterque constituta, & ordinata fuerunt, si mutatis rerum, temporumque circumstantiis regulari disciplinæ, & observantiæ detrimentum afferre noscantur, in pristinum, ac debitum statum restituat, sicut conspicit in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem per Nos accepto, quòd inter Dilectos Filios Fratres Neapolitanos, & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti Fratres habitatione, & rerum communione conjuncti, animis, & contrariis studiis non dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invicem segregari: Nos motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Conventum Sanctæ Luciæ de Monte nuncupat. Civitatis Neapolitan., & Hospitium dicti S. Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diœc. ab eâdem Provinciâ perpetuò separavimus, & dismembravimus, illaque sic separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem S. Petri de Alcantara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuò univimus, annexuimus, & incorporavimus. Volentes, & ordinantes, ut in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundodictæ Provinciæ pro tempore existenti subjecti essent, habitarent, & collocarentur, alii verò primodictæ Provinciæ Conventus,

Pontifex ad tollenda dissidia inter Conventum Sanctæ Luciæ de Monte & Hospitium S. Petri de Alcantara dismembraverat à Provincia Neapolitana, eaque perpetuò univerat Provinciæ S. Petri de Alcantara Regni Castellæ.

qui

qui octo tunc numerabantur, Religiosis Neapolitanis, & Itali tantùm remanerent, ac eadem primodicta Provincia octo Conventibus hujusmodi constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Italiæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti, subjaceret, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis die xv. Septembris MDCCII. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 1. Cùm autem, sicut pariter accepimus, ob præsentes bellorum motus, interdictaque inter Castellæ, & Neapolis Regna commercium, & communicationem Conventus S. Luciæ de Monte, & Hospitium S. Petri de Alcantara prædicta; ac Religiosi in eis degentes à tempore eorum separationis, & dismembrationis, ac unionis, & incorporationis hujusmodi à Ministris Provincialibus secundo dictæ Provinciæ hactenus minimè visitata fuerit, & valde dubitandum sit, quod cessantibus etiam bellis propter magna dictorum Regnorum ab invicem distantiam non rarò sine debitâ visitatione, & correctione, veluti acephala remanere possint cum non modico Ecclesiasticæ Disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento: Hinc est, quod Nos pro commissi Nobis cælitus pastoralis officii curâ, ne Regularis in Conventu S. Luciæ, & Hospitio S. Petri prædictis disciplina propter præmissa excidat, sed ut semper in suo vigore conservetur, quantùm cum Domino possumus providere volentes, de Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hoc negotio à Nobis specialiter deputatæ consilio, ac etiam motu, scientiâ, & deliberatione; deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, literas nostras prædictas tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac proinde Conventum S. Luciæ de Monte, & Hospitium Sancti Petri de Alcantara prædicta à secundo dictâ Provinciâ S. Petri de Alcantara Regni Castellæ, motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus harum serie perpetuò pariter separamus, & dismembramus, illaque sic separata, & dismembrata primo dictæ Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano itidem perpetuò reunimus, reannectimus, & reincorporamus, illaque in pristinum, ac eum, in quo, antequam prædictæ nostræ literæ emanarent, quovis modo erant, statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, ac tam illa, quàm omnes alios Conventus ejusdem primodictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano unico Ministro Provinciali, qui dilecto etiam filio Commissario Generali Familiæ Cismontanæ dicti Ordinis subjectus sit, subjicimus.

Ex novis justis causis hujusmodi dismembrationem annullat, eademque Conventum, & Hospitium reannectit Provinciæ Neapolitanæ cum solitis clausulis.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmissis Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut quâvis aliâ etiam quantumlibet juridicâ, piâ, & privilegiatâ causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris, reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædicta Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non præfatorum Ordinis, Provinciarum, Conventuum, & Hospitii, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis & literis Apostolicis etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis & locis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimi & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiii Septembris MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

F. Oliverius.

LVI.

ABROGATIO

Edicti in Civitate Januen. nomine Ducis, & Gubernatorum illius Reipublicæ promulgati super prætensa inefficacia declarationis à Domino Cardinali Flisco Archiepiscopo Januen. Sanctitatis Suæ jussu publicatæ, qua Frater Thomas Granellus Ordinis Minorum S. Fraocisci de Observantiâ nuncupatorum Professor denuuciatus fuerat excommunicatus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memotiam.

Procemium.

CUm, sicut od Apostolatus Nostri notitiam non sine gravi animi Nostri molestiâ pervenit, aliàs postquam Dilectus Filius noster Laureotius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Fliscus nuncupatus, Metropolitanæ Ecclesiæ Januen. ex concessione, & dispensatione Apostolicâ Præsul, in executionem mandatorum nostrorum publicas schedulas in sui, ac Cleri dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ, nec non frequentis Populi præsentiâ, od valvas ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ solemniter affigi fecerat, per quas Thomas Granellus Ordinis Fratrum Minoeum Sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum Professor, eo quia præcepto nostro, quo illi dudum sub pœnâ excommunicationis majoris ipso facto incurrendâ injunctum fuerat, ut à Civitate Januen. discederet, & ad Conventum Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Bononien. dicti Oedinis se cunferret, elapso termino sibi ad id præfioo non paruerat, excommunicatus declarabatur: Laicalis Potestas cum maximo Immunitatis, libertatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ contemptu, Edictum quoddam promulgare ausa fuerit, per quod prætensam inefficaciam dictarum schedularum, tanquam à Notariis publicis, seu per Cancellarias Notariorum publicorum minimè subscriptarum, quæque propterea nullius roboris esse, & minimè attendi debere temerè asserebantur, od publicam notitiam deducere præsumpsit, & aliàs, prout uberius continetur in præfato Edicto in eadem Civitate Januen. nomine Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis, & Gubernatorum Reipublicæ Januen. publicato, tenoris qui sequitur videlicet: *Duce e Governatori della Serenissima Republica di Genova. Essendo pervenuto à nostra notezza, che il Signor Cardinale Lorenzo Fiesco Sabbato mattina prossimo passato 29. del corrente mese d'Ottobre abbia attaccato, ò ha fatto attaccare alla Porta della Chiesa Catedrale, di questa Città una Scrittura data in Genova l'istesso giorno 29. Ottobre non sottoscritta da Notari publici, ò Cancellarie di Notari publici, nella quale si dichiara scommunicato il Padre Granelli d'ell Ordine de' Minori Osservanti di S. Francesco: Ma perche crediamo col fondamento delle Leggi cosi communi, che municipali, e dell'inveterata consuetudine del Paese, che tale informe Scrittura non porti effetto alcuno, benche minimo, tanto rispetto al contenuto in esso, quanto rispetto all'enunciative, intenzioni, e relazioni, ne possa esserne tenuto alcun conto, perciò deduciamo à notizia publica l'inefficacia, come sopra di tale Scrittura in ogni sua parte; Se ne fa perciò la presente grida de publicarsi, & affiggersi ne' luoghi soliti, e consueti, acciò pervenga à notizia d'ogn'uno. Data nel nostro Real Palazzo li 31. Ottobre 1712. nella Cancellaria del Magnifico Vincenzo Ventura Cancelliere, e Segretario.*

P. Granellus declaratus fuit excommunicatus ob non paritionem mandato Apostolico.

Edictum promulgatum nomine Reipublicæ Januensis.

§. 1. Hinc est, quod Nos pro commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii munere Ecclesiastica Jura, quorum Assertores in Terris à Domino constituti sumus, à temerariis, & scandalosis hujusmodi ausibus illæsa, sartaque, & tecta tueri, & conservare, ac animarum periculis occurrere cupientes, nec non omnium, quæ ejusdem Edicti, qood non quidem approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, seu in eo contentorum occasione quovis modo acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque eoam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes, Motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, & quæcunque in eo contenta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, temerariè attentata, & à personis, quibus nulla Censuras Ecclesiasticas, sive declarationes super earum incursu à potestate Ecclesiasticâ promulgatas inefficaces decernendi facultas competit, aut competere potest, de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti esse, & perpetuò fore tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Quod Pontifex nullum, ac irritum declarat.

§. 2. Præterea Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus declarationem super excommunicatione à prædicto Thoma incursâ, sicut præmittitur, editam, nec non schedulas desuper à memorato Laurentio Cardinale, & Præsule, & à Cancellario ad id ab eo deputato subscriptas, & publicatas ritè, rectè, & validè promulgatas fuisse, ac uti tales ab omnibus, & singulis censeri, & reputari debere, nec ut validæ, & authenticæ habeantur, publici Notarii Laicalis subscriptione, uti erroneè, ac temerè in præinserto Edicto innuitur, indigere: Ac proinde dictum Thomam, tanquam vigore earumdem schedularum, ritè, legitimè, & validè denunciatum excommunicatum ab omnibus, & singulis Christifidelibus habendum esse, ac uti talem sub censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contra eos, qui cum Excommunicatis commercium, vel consortium habent, inflictarum, & insuper quoad Regulares eoam perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, ac munerum, & Officiorum Regularium per eos obtentorum, perpetuæque pariter inhabilitatis ad illa similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda, ipso jure absque aliâ declaratione incurrendis pœnis vitari omninò debere, earumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Ac insuper declaratione excommunicationis P. Granelli validam decernit, ipsumque ut excommunicatum ab omnibus vitandum esse pronunciat.

§. 3. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod Dux, & Gubernatores, ac Thomas præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex aliâ quâlibet quantumvis juridicâ, & privile-

Cum Decreto irritanti, clausula sublata, & aliis consuetis.

gratia causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu, aut ex alio quovis capite à jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces, existere, & fore, suosque plenarios. & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit. inviolabiliter, & inconcusè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et amplissima derogatione quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, legibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roborati, statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, & aliis quibusvis personis, etiam quacumque dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis à Sede prædictâ ex quàcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Cum autem eædem præsentes literæ in supradicta Civitate Januen., aliisve locis ditionis ejusdem Reipublicæ subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenus experientiâ compertum est, & nobis notoriè constat, prout harum serie declaramus: Volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die tertia Decembris MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo duodecimo, Indictione quinta, die vero decima Decembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo tertio supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jacobum Vasellum Apostolicum Cursorem.

Pro Mag. Curs. Sebastianus Vasellus.

INDULGENTIA PLENARIA

Perpetua pro visitantibus aliquam Ecclesiam tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis Prædicatorum die v. Maii Festo S. Pii V.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu-Christi qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & Cœlestis beatitudinis consortes effecit, vices, licet immeriti; gerentes in terris Spiritualium munerum Thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Cœli Incolas Fidelium devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Pium PP. V. Prædecessorem nostrum, qui in minoribus constitutus religiosam vitam in Ordine Fratrum Prædicatorum professus fuit, authoritate Nobis à Domino traditâ, Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, illumque Sanctorum Catalogo solemni ritu adscripserimus; Hinc est quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris piâ charitate intenti

ac de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quarumcumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis prædicti hactenus erectis, & in posterum quomodocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus, die quinta Maii Festo ejusdem Sancti Pii à primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Januarii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo-tertio.

F. Oliverius.

LVIII. CONCESSIO

Facultatis Magistro Generali Ordinis Prædicatorum Antonino Cloche substituendi, quoad vixerit tantum, Vicarios Provinciales Missionariorum ejusdem Ordinis pro erectione Confraterni[illegible]um Sanctissimi Rosarii in Tunkini, ac Sinarum Regnis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod cum dilecti pariter Filii Religiosi Missionarii dicti Ordinis in Tunkini, ac Sinarum Regnis ob devotionem Christifidelium utriusque sexus erga Sanctissimum Rosarium ab eo facultatem erigendi, seu fundandi in illis Ecclesiis Confraternitates ejusdem Sanctissimi Rosarii petiissent, ipse Antoninus Magister Generalis, qui vigore facultatis sibi à Sede Apostolicâ attributæ per se ipsum tantum Confraternitates hujusmodi erigere, ac instituere potest, quò facilius, & quam citiùs pio eorumdem Missionariorum desiderio, attentâ immensâ illarum Provinciarum distantiâ satisfacere, valeat, facultatem delegandi ad præmissum effectum Vicarios Provinciales dictorum Missionariorum immediatos Superiores sibi à Nobis concedi plurimùm desiderat; Nobis propterea idem Antoninus Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censoris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, eidem Antonino Magistro Generali, quoad ipse vixerit dumtaxat, petitam substituendi facultatem in supradictis Regnis præfatos Vicarios Provinciales ad præmissorum effectum authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus: Ita tamen, ut ab eo Substituti, seu Deputati alios substituere, vel subdelegare non possint, & quotannis eumdem Antoninum Magistrum Generalem de Confraternitatibus erectis certiorem reddere teneantur, ac salva semper in præmissis authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Februarii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimo-tertio.

F. Oliverius.

CONCESSIO LIX.

Facultatis Magistro Generali Ordinis Prædicatorum erigendi in Sinarum Regnis unam pro Viris, & alteram pro Mulieribus Confraternitatem Sanctissimi Rosarii in eodem Loco cum declaratione quod tam Viri, quàm Mulieres ejusdem Sanctissimi Rosarii Indulgentiis in eorum respectivè Ecclesiis frui possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum quod cum in Sinarum Regnis inviolabilis mos vigeat, quod Ecclesiæ Christifidelium, tam respectu situs, quàm Mulierum, inter eas, & Viros distinguantur, ita ut nec Viri ad earumdem Mulierum Ecclesias, nec prædictæ Mulieres ad illas Virorum accedere valeant, ipse Antoninus Magister Generalis, ne Mulieres hujusmodi à participatione Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii cujus Confraternitates in Ecclesiis Virorum

erigi,

erigi. illarumque erectio à Constitutionibus Apostolicis in unâ dumtaxat Ecclesiâ cujuslibet Civitatis permitti solent, excludantur, easdem Indulgentias etiam ad Ecclesias prædictarum Mulierum, quarum non minor est erga eidem Sanctissimum Rosarium devotio, per Nos extendi plurimùm desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, eidem Antonino Magistro Generali, ac ei, quem ipse in illis Regionibus delegaverit, facultatem erigendi in eodem loco unam pro Viris, & alteram pro Mulieribus Confraternitatem Sanctissimi Rosarii, cum declaratione, quod tam viri, quam Mulieres eisdem Sanctissimi Rosarii Indulgentiis in eorum respectivè Ecclesiis frui possint, & valeant, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus, & indulgemus; Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxv. Februarii 1713. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

LX.

DECLARATIO

Pro Confraternitatibus B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod in locis, ubi Processiones in unâ Dominicâ cujusque mensis peragi nequeunt, Confratres, & Consorores earumdem Confraternitatum proprias Ecclesias visitando, & alia præscripta opera adimplendo statutis diebus, consuetas Indulgentias consequantur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod alias felicis recordationis Paulus Papa V. Prædecessor noster inter alias Indulgentias, & peccatorum remissiones per eum Confratribus, & Consororibus Confraternitatum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo extenus erectarum, & in posterum erigendarum concessas, omnibus, & singulis Confratribus earumdem Confraternitatum, qui verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ Communione refecti, Processioni in unâ Dominicâ cujuslibet mensis per dictos Confratres de Ordinarii licentiâ faciendæ devotè interfuissent, ibique orassent, septem annos, & totidem quadragenas, perpetuò concessit, & aliàs prout in ejusdem Pauli Prædecessoris desuper in simili formâ Brevis die xxx. Octobris MDCVI. expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro inserto haberi volumus, uberiùs dicitur contineri. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Processiones hujusmodi in quibusdam Civitatibus, & locis ex certis causis fieri nequeant, Ipse verò modernus Procurator Generalis opportunè in præmissis per Nos provideri, & ut infra, indulgeri summoperè desideret; Nos supplicationibus ejusdem moderni Procuratoris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Confratribus, & Consororibus dictarum Confraternitatum tam hactenus erectarum, quam in posterùm ubique locorum erigendarum, ut ipsi in Civitatibus, & locis supradictis, in quibus ob dictas causas prædictis Dominicis Processiones hujusmodi fieri nequeunt, ut præfertur, in unâ ex Dominicis cujuslibet mensis Ecclesias, in quibus eorum Confraternitates erectæ reperiuntur, visitando, & alia pro consequendâ ipsâ Indulgentiâ septem annorum, & totidem quadragenarum requisita adimplendo, dictam Indulgentiam consequantur, quam consequerentur, si Processioni hujusmodi personaliter interessent, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus nostrâ de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die x. Aprilis MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

LXL

INHIBITIO

Extractionis librorum, & quinternorum Bibliothecæ Conventus S. Mariæ Majoris Tyburis Ordinis Fratrum Minorum Observantium S. Francisci extra ipsum Conventum, absque auctoritate Apostolicâ, sub censuris, & pœnis.

CLEMENS PAPA XL

Ad futuram rei memoriam,

CUm sicut dilecti Filii Fratres Conventus S. Mariæ Majoris nuncupat. Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ etiam nuncupat., ac Officiales Magistratus Civitatis nostræ Tyburtinæ Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs Venerabilis Frater Michael Angelus Episcopus Traguriem. in Minoribus constitutus magni momenti Bibliothecam in prædicto Conventu in eorumdem Fratrum beneficium, tum etiam ad Civium, & Exterorum commoditatem instituerit; ac propterea ipsi Exponentes eorumdem librorum conservationi, & manutentioni opportunè à Nobis provideri plurimùm desiderent; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure. vel ab homine quàvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam etiam quàvis auctoritate, superioritate, officio, vel dignitate fungens, libros, codices, scripturas, quinterna, vel folia tam manu exarata, quàm typis impressa, aut alia quæcumque eidem Bibliothecæ per memoratum Michaelem Angelum Episcopum hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu per eum, vel quoscumque Christifideles imposterum quandocumque donanda, & assignanda, ex ipsâ Bibliothecâ sub quovis quæsito colore, pretextu, ingenio, causâ, vel occasione extrahere, vel asportare, aut ut extrahantur, vel asportentur, permittere, vel consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à quâ nemo absolutionis beneficium à quoquam, præterquam à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, valeat obtinere, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso absque aliâ declaratione incurrendis, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictorum Conventus, & Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque. Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quòd præsentis Prohibitionis exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conspicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

LXII.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio cujusdam Edicti à Laicali potestate editi super Censuris Ecclesiasticis à R. P. D. Petro Secundo Episcopo Casalen. adversùs Comitem Jacobum Nemours promulgatis: cum variis ordinationibus pro exactâ Censurarum hujusmodi observantia, donec vel ab habente legitimam ad id facultatem absolutio ab eis concessa fuerit, vel illæ nullæ, aut injustæ a competenti Judice Ecclesiastico fuerint declaratæ; ac insuper cum Decreto, quod ii, qui alias, videlicet ratione præfati Edicti easdem Ecclesiasticas Censuras quovis modo incurrerunt, post debitam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, nonnisi à Sede Apostolicâ absolutionis beneficium obtinere valeant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NOn sine ingenti animi nostri mœrore novissimè accepimus, quòd cùm nuper, nempe mense Junio proximè elapso, Venerabilis Frater Petrus Secundus Episcopus Casalensis Divini honoris zelo ductus, palam excommunicaverit, seu in majorem excommunicationem incidisse, adeoque ab omnibus vitandum esse declaraverit Comitem Jacobum Nemours, eo quia ipse, dum solemnis Supplicatio, seu Processio Sanctissimi Corporis Christi in Civitate Casalen. habebatur, non tam loci, ac temporis, quàm reverentiæ Episcopali Dignitati debitæ immemor, & quod longè deterius est, ipsi quoque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento debitæ venerationis oblitus, excitatis inanibus, & importunis contentionibus, ejusdem Supplicationis progressum abrumpere ausus fuerat.

Exponit, Petrum Secundum Episcopum Casalensem declarasse, quod Comes Jacobus Nemours censuras incurrerit ob turbatam Processionem Sanctissimi Corporis Christi, ac inobedientiam præstitam eidem Episcopo.

§. 1. Et quamvis à præfato Petro Secundo Episcopo idem Sanctissimum Sacramentum deferente piis, paternisque vocibus admonitus, atque etiam rogatus, ut à proposito desisteret, obortamque in Populo, qui frequentissimus ad illam sacram functionem confluxerat, gravem offensionem, publicumque scandalum submoveret, ejusdem Præsulis authoritatem in oculis omnium temerè oppugnare, & quam illi præstare tenebatur, obedientiam pertinaciter detrectare non erubuerat: Sæcularis potestatis illarum partium Officiales, seu Administri, cæco abrepti consilio, ac eorum, quæ memoratus Antistes, ut Divinum honorem, simulque Episcopalem dignitatem tueretur, egerat, odio incitati, profanas manus ad Arcam Domini extendere, & Sanctissima Ecclesiæ Instituta, præscriptamque à Canonicis Sanctionibus disciplinam penitus subvertere, ac convellere minimè veriti fuerunt. Licèt enim satis perspectum omnibus sit Ecclesiasticis censuris innodatos, veluti aquâ, & igne interdictos, ac tanquam putrida membra canonicæ severitatis gladio abscissa, ne totum corpus inficiant, pro veteri Ecclesiæ more, ab universis Christifidelibus, sub pœnis in Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus disertè præfinitis, vitandos esse: nihilominus præfati Sæcularis potestatis Officiales, seu Administri, instante potissimum, ac urgente cognominato Rivalto ejusdem Sæcularis potestatis asserto Procuratore Fiscali, eò temeritatis, & audaciæ devenerunt, ut nomine, & authoritate dilecti Filii Nobilis Viri Victorii Amedei Sabaudiæ Ducis, & Pedemontii Principis abutentes, Edicto typis edito, publicèque promulgato, non modò quibuscumque personis cujusvis status, gradus, & conditionis inhibuerint, ne dicti Jacobi Comitis,

Attentatum refert Sæcularis Potestatis prohibentia sub pœna mortis, ne dictus Comes censuris irretitus à Christi-Fidelibus vitaretur.

sicut

ſicut præmittitur, excommunicati, ac palam denunciati conſuetudinem, atque commercium, ejuſmodi excommunicationis ratione, vitare auderent, graviſſimis, etiam mortis cuilibet, qui ſecus fecerit, indictis pœnis: (quâ planè horrendâ comminatione Chriſtifideles earumdem partium in manifeſtum diſcrimen conjecti fuerunt, vel capitis pœnam ſubeundi, ubi ejuſmodi Edicto morem gerere detrectarent, vel ſanè æternæ ſalutis jacturam faciendi, quatenus eidem Edicto obtemperando debitam Eccleſiæ mandatis obedientiam præſtare renuerent:)

Aliud attentatum dictæ Poteſtatis præcipiendo Epiſcopo ſub pœna ſequeſtri Bonorum temporalium, ut ab aliis actibus ſe abſtineret, ac præjudicium ab Excommunicatione proveniens repararet.

Verùm etiam ſcandala ſcandalis adjicientes, eumdem Petrum Secundum Epiſcopum ſub pœnâ occupationis, ſeu reductionis bonorum temporalium, tam ſcilicet illius patrimonialium, quàm ſuæ menſæ Epiſcopalis monuerint, ut ab inferendâ ipſi Jacobo Comiti quâcumque ulteriori moleſtiâ omnino abſtineret, ac interim præjudicium illi per dictam excommunicationem, quam nullam, injuſtam, ac præcipitanter promulgatam nuncuparunt, irrogatum opportunè ſarciret; perinde ac ſi, ubi ipſa excommunicatio nulla, vel injuſta foret, competentia Tribunalia Eccleſiaſtica non extarent, quæ de illius prætensâ nullitate, vel injuſtitiâ rectè, ac ordine cognoſcere, legitimumque de eâ judicium ferre poſſent, & aliàs, prout uberius continetur in præfato Edicto, quod non alio quidem animo, quam ut clariùs, & apertiùs dignoſci ab omnibus poſſit, quàm inſitati exempli, quantique horroris, & ſcandali illud ſit, præſentibus inſerendum duximus, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Tenor edicti, in quo per injuriam aſſeritur, præfatam excommunicationem eſſe nullam, & injuſtam, nec non præmiſſa omnia demandantur.

Vittorio Amedeo II. per Grazia di Dio Duca di Savoja, e Monferrato, Prencipe di Piemonte, Rè di Cipro &c. Ad ogn'uno ſia manifeſto, che viſta la Supplica ſportaci per parte del Procuratore Fiſcale Generale noſtro Rivalta, ed il tenor di quella ben conſiderato; Per le preſenti, atteſa l'evidente nullità, ingiuſtizia, e precipitazione della Scommunica profeita dal Veſcovo di Caſale in odio del Conte Giacomo Nemonet Habbiamo inhibito, ed inhibiamo a qualſivoglia Perſona di qualunque ſtato, grado, e condizione, tanto Sudditi, che Foraſtieri, habitanti in eſſa Città di Caſale, che qualunque altro luogo de Stati noſtri di evitare il commercio, e conſorzio di detto Conte Nemours, ſotto preteſto di tal ſcommunica, meno per tal cauſa moleſtarlo, nè motteggiarlo in qualunque maniera ſotto pene gravi, e graviſſime, eziandio della morte: Ed in oltre habbiamo monito, e moniamo detto Veſcovo, ed Ufficiali della ſua Curia di non ſolo aſtenerſi da ogni, e qualunque ulterior moleſtia, ed aggravio verſo detto Conte, ma ancora di dover indilatamente, ed in ogni miglior modo epurare l'ingiuſta violenza, e traſcorſo di eſſo con la fulminata nulla, ingiuſta, e precipitata ſcommunica, ſotto pena della reduzzione de beni temporali del Veſcovato, e ſuoi. Mandando le preſenti regiſtrarſi, dichiarando l'eſecuzione di queſte da farſi in Perſona di alcuno di detti Ufficiali di detta ſua Curia, ò di alcuno de ſuoi Domeſtici quanto al detto Veſcovo, ed all' Albo Pretorio, e Luoghi ſoliti di detta Città, quanto ad ogni altro, valer, ed alla copia ſtampata dal Stampatore noſtro Prielli doverſi preſtar tanta fede, come al proprio Originale, che tal è noſtra mente. Dato in Caſale li 7. Luglio 1703. Per S. A. R. à relatione del Senato: Pereone: In Caſale, per Pietro Maria Prielli Stampator Ducale: Con privilegio.

Dat. Edict.

Proſecutio præſentium literarum cum declaratione incompetentiæ facultatis cognoſcendi da juſtitia, & validitate

§. 2. Cùm autem notorii juris ſit nulli Laicali Poteſtati fas eſſe decernere, ſeu edicere, quod Cenſuræ ab Epiſcopis promulgatæ, ſeu declaratæ, ſub obtentu, quòd nullæ, vel injuſtæ ſint, attendi non debeant, ac in his, quæ ad Eccleſiaſticam Juriſdictionem pertinent, Sæculi Magiſtratus obſequendi mancat neceſſitas, non authoritas imperandi, adeòque præmiſſa in graviſſimum Chriſtifidelium ſcandalum tendant, animaſque pretioſo Salvatoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti Sanguine redemptas in maxima pericula adducant, & deplorandis malis involvere poſſint; Hinc eſt, quod Nos, qui Jurium Eccleſiaſticorum aſſertores in Terris à Domino conſtituti ſumus, ac proinde tam graves Sæcularis Poteſtatis abuſus diſſimulare non poſſumus, libertatem, immunitatem, & juriſdictionem Eccleſiaſticam à pernicioſis ejuſmodi conatibus illæſam tueri, & conſervare, nec non animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & ſingulorum, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo acta, & geſta fuerunt, ſeriem, cauſas, & circumſtantias, etiam aggravantes, nec non tam præfatorum, quàm alterius cujuſcumque Senatus, Magiſtratus, Judicis, Miniſtri, Officialis, Notarii, Scribæ & aliarum quarumvis perſonarum in eiſdem præmiſſis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam ſpecificam, ac individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & exactè ſpecificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa ſcientiâ, & maturâ deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, Edictum præinſertum, ac quæcumque in eo contenta cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis, nulla, irrita, invalida, injuſta, reprobata, damnata, inania, & à non habentibus poteſtatem temerè, & damnabiliter attentata, ac de facto præſumpta, nulliuſque roboris, & momenti, vel efficaciæ eſſe, & ab initio fuiſſe, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, imò nec illa à quoquam obſervari poſſe, vel potuiſſe, adeoque neque ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinda, ac ſi nunquam emanaſſent, nec facta fuiſſent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præſentium declaramus.

§. 3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula, prout etiam quæcumque alia præmiſſorum occaſione in præjudicium Libertatis Immunitatis, & Juriſdictionis Eccleſiaſticæ quovis modo emanata, edita, acta, geſta, & perpetrata cum omnibus pariter inde ſecutis, & quandocumque ſecuturis, harum ſerie damnamus, reprobamus, revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, ac omnino vacuis ſemper haberi volumus, & mandamus

§. 4. Præterea, tametſi perſpecta Cleri, Populique Caſalenſis pietas, & Religio ſpem Nobis certam ingerat, fore ut memorati Edicti nullam hactenus, ut par erat, rationem habuerint, eoque non attento à quâlibet conſuetudine, & commercio cum præfato Jacobo Comite, tanquam vere excommunicato, ac omnino vitando, penitus ultrò abſtinuerint, & abſtineant; nihilominus motu, ſcientiâ, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine paribus, eumdem Jacobum Comitem, tanquam verum excommunicatum, vitandum ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus habendum eſſe donec, & quouſque abſolutionis beneficium Chriſtianâ humilitate petierit, illudque ab habente legitimam ad id facultatem impetraverit, vel quatenus cenſuræ adverſus eum promulgatæ nullæ, aut injuſtæ prætendantur, eas uti tales competenti Judice Eccleſiaſtico declarari obtinuerit, cum ante ejuſmodi declarationem pro validis, ac juſtis ab omnibus haberi debeant, earumdem tenore præſentium decernimus, & ſimiliter declaramus.

§.

Mandat universis Ecclesiasticis, ut servent ea, ad quæ tenentur erga excommunicatos denunciatos.

§. 5. Quocirca universis Presbyteris, & Clericis tam sæcularibus cujuscumque gradus, præeminentiæ, & dignitatis fuerint, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, regularibus in Divinis ministrantibus harum serie districtè præcipimus, & mandamus, ut quatenus prædictus Jacobus Comes ad earum Ecclesias, seu Oratoria accedere, ibique divinis Officiis, aliisve sacris functionibus interesse præsumeret, cum eo ita se gerant, quemadmodum ex Sacrorum Canonum præscripto cum Excommunicatis publicè denunciatis agendum esse probè norunt, sub pœnis ab ipsis Sacris Canonibus in eos, qui secus fecerint, constitutis.

Reservat absolutionem à censuris, quas incurrerunt authores Edicti, quive auxilium præstiterunt.

§. 6. Cæterum cum exploratum sit tam præfatum cognominatum Rivalta, qui præmissa ab eadem Sæculari Potestate edici, & ordinari petiit, ac institit, ut præfertur, quàm cognominatum Petronum, qui præinserto Edicto subscripsit, nec non Petrum Mariam Prielli Typographum, qui illud suis typis impressit, aliosque omnes, & singulos cujuscumque pariter status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, quantumvis sublimis fuerint, qui eadem præmissa mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse: Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, atque cum reincidentiâ eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium pariter decernimus.

Alias pœnas reservat contra prædictos Ecclesiasticæ libertatis Violatores.

§. 7. Facultatem insuper quandocumque procedendi ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in suâ contumaciâ persistentes censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi expresse reservantes.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

Ac decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente, defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, ac quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, locorum piorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & locis piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, regali, aliave quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium Instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac plusies iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 9. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Latera-

nen-

nensis, ac Basilicæ Principis Apostnlorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ;

Fides habenda Transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVIII. Julii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno XIII.

Dat. 28. Julii 1713.

F. Oliverius.

Publicatio. *Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decima quarta Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo tertio supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jacobum Vasellum Apostolicum Cursorem.*

Antonius Placentinus Magister Cursorum.

LXIII.

CONFIRMATIO

Decretorum Congregationis Sacrorum Rituum super Cultu immemorabili S. Liberati de Lauro Ordinis Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci, Provinciæ Marchiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs, & nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, emanarunt in Causa Servi Dei Liberati de Lauro, Sancti nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum, ad supplicationem dilecti Filii Lucii à Turricellâ Fratris expressè professi Provinciæ Marchiæ dicti Ordinis, ac Lectoris Jubilati, & ejusmodi causæ Postulatoris, duo decreta tenoris sequentis videlicet: Camerinen. Servi Dei Liberati de Lauro Ordinis Minorum Sancti Francisci Sancti nuncupati. Demandatâ per Sacram Rituum Congregationem sub die XX. Junii MDCLXXXXVII. amotione Imaginum prædicti Servi Dei ab Altaribus, Ecclesiis, & Claustris Conventuum prædicti Ordinis, in quibus depictus erat in lectulo decumbens, cui Beatissima Virgo Virginibus, & Angelicis associata Choris, liquorem propriis manibus administrabat, recursum interposuerunt ad eamdem Sacram Congregationem Patres ejusdem Ordinis, allegantes cultum eidem Servo Dei intra, & extra prædicti memoratum Ordinem sic, & aliis, atque multiformiter exhibitum extitisse, nedum per centum annos ante Decreta fel. rec. Urbani VIII. sed per quatuor, & ultra sæcula, ac proinde humiliter insistere pro manutentione prædicti Servi Dei in eodem cultu absque ullâ innovatione, quæ læderet possessionem, in quâ pacificè erat à præmemorato immemorabili, ac legitimo tempore: Unde Sacra eadem Congregatio præfixo, & pluries prorogato eidem Ordini tempore ad probandam eamdem immemorabilem possessionem, sub pœnâ remotionis cujuscumque cultus eidem Servo Dei quomodolibet præstiti, in se ejusdem Causæ cognitionem benignissimè suscepit.

§. 1. Quamobrem allato ad ipsam per Religiosos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Marchiæ (in quâ adest Conventus cum Ecclesiâ sub titulo Sancti Liberati, ubi, ut à Reverendiss. Episcopo Camerinen. asseritur, ipsius, ac Beatorum Humilis, & Pacifici ossa requiescunt) authentico Processu, unà cum Sententiâ super præmisso cultu auctoritate ejusdem Episcopi Camerinen. Ordinarii Loci dicti Conventus, ritè prolatâ: Nec non instituto super præmissis omnibus judicio, & prætendentibus subinde Postulatoribus non esse necessariam in casibus similibus propulsionis contrarietatum Commissionem manu Sanctissimi signatum; eadem Sacra Rituum Congregatio perpendens plura afferri in comprobatione præmemorati cultus, quæ in præsenti casu indigebant speciali dilucidatione; producebantur siquidem nonnulla eidem Servo Dei uti anonymo, vel incognito ab Historiatoribus attributa, & alia pariter, quæ ipsum cum alio quodam Liberato Maceratense Congregationis Cœlestinorum, seu Clarenorum ejusdemmet Ordinis confundere poterant, ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Vallemani pro Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinale Carpineo Ponente, Sacra eadem Rituum Congregatio, audito tam in scriptis, quàm in voce D. Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, & Reverendissimi Archiepiscopi Myren. Fidei Promotoris Coadjutore, rescribendum censuit: Causam indigere signaturâ Commissionis in casu, de quo agitur. Die VII. Septembris MDCCIX. Ita reperitur in Regestris Decretorum Congregationis Sacrorum Rituum. In quorum fidem &c. die 3. Augusti MDCCXIII. Loco † Sigilli. Gratis. N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus Sacræ Rituum Congregationis Pro-Secretarius: Camerinen. Servi Dei Liberati de Lauro Ordinis Minorum Sancti Francisci Sancti nuncupat. Orta controversiâ in Sacrâ Rituum Congregatione: An cultus ab immemorabili tempore, juxta Postulatorum sensum Sancto Liberato prædicto præstitus, essetne permittendus, seu potius removendus, eadem Sacra Rituum Congregatio sub die VII. Septembris MDCCIX. censuit, antequam ad discussionem dubii super casu excepto à decretis fel. rec. Urbani PP. VIII. deveniretur, necessariam esse dubii propositionem super signaturâ Commissionis, ideoque disputato dicto dubio, an esset signanda Commissio, Sacra eadem Congregatio ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Ptolomei pro Eminentiss. & Reverendiss. Cardinale Carpineo Ponente, & ad instantiam Fratris Lucii de Turricellâ Ordinis Minorum de Observantiâ Sancti Francisci dictæ causæ Postulatoris, audito prius tam in voce, quàm in scriptis R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, respondit: Pro nunc non esse locum signaturæ Commissionis, & nihil esse innovandum super cultu eidem Servo Dei præstito, firmo tamen remanente Decreto in hac Causâ edito die XXII. Julii MDCLXXXXVII. super amotione Imaginum dicti Servi Dei, cui in lectulo decumbenti Beatissima Virgo Angelicis Choris associata cibum subministrabat, si Sanctiss. Domino Nostro placuerit, die XXVIII. Januarii MDCCXIII. Factaque deinde per infrascriptum Pro-Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die 17. Februarii ejusdem

anni MDCCXIII. G. Cardinalis Carpineus. Loco † Sigilli. C. Collicola Sac. Rituum Congregationis Pro-Secretarius.

§. 2. Cùm autem sicut prædictus Lucius Nobis subinde exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desideret, Nos ipsum Lucium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causà latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die secunda Septembris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

LXIV.

DAMNATIO

Quamplurium propositionum excerptarum ex Libro Gallico idiomate impressu, & in plures Tomos distributo sub titulo: *Le Nouveau Testament en François avec des reflexions morales sur chaque verset &c. à Paris 1699.* ac aliter: *Abregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensees Chretiennes sur le Texte de ces Livres Sacrez &c. à Paris 1693. & 1694.* cum prohibitione ejusdem Libri, & aliorum quorumcumque in ejus defensionem tam hactenus editorum, quàm in posterum edendorum.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium à voce Divini Salvatoris, qua monemur, ut caveamus à falsis Magistris decipientibus sub Specie Sanctitatis.

Unigenitus Dei Filius pro nostrâ, & totius Mundi salute filius hominis factus, dum Discipulos suos doctrina veritatis instrueret, universamque Ecclesiam suam in Apostolis erudiret, præsentia disponens, & futura prospiciens, præclaro, ac saluberrimo documento Nos admonuit, ut attenderemus à falsis Prophetis, qui veniunt ad Nos in vestimentis Ovium, quorum nomine potissimum demonstrantur Magistri illi mendaces, & in deceptione illusores, qui splendida pietatis specie prava dogmata latenter insinuantes, introducunt sectas perditionis sub imagine Sanctitatis; utque faciliùs incautis obrepant, quasi deponentes lupinam pellem, & sese Divinæ Legis sententiis, velut quibusdam Ovium velleribus obvolventes, Sanctarum Scripturarum, adeoque etiam ipsius novi Testamenti verbis, quæ multipliciter in suam, aliorumque perditionem depravant, nequiter abutuntur: antiqui scilicet, à quo progeniti sunt, mendacii Parentis exemplo, ac magisterio edocti, nullam omnino esse ad fallendum expeditiorem viam, quàm, ut ubi nefarii erroris subintroducitur fraudulentia, ibi divinorum verborum prætendatur authoritas.

Statuit validiori uti remedio adversùs doctrinam contentam in libris, de quibus hic est sermo, aliàs damnatis.

§. 1. His Nos verè divinis monitis instructi, ubi primùm, non sine intimâ cordis nostri amaritudine accepimus, Librum quemdam gallico idiomate olim impressum, & in plures tomos distributum, sub titulo: *Le nouveau Testament en François avec des reflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Aliter verò: *Abregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensees Chretiennes sur le Texte de ces Livres Sacrez &c. à Paris 1693. & 1694.* tametsi alias à Nobis damnatum, ac revera Catholicis veritatibus pravarum doctrinarum mendacia multifariam permiscentem, adhuc tamen tanquam ab omni errore immunem, à pluribus haberi, Christifidelium manibus passim obtrudi, ac nonnullorum nova semper tentantium consilio, & operâ studiosè nimis quaquaversùm disseminari, etiam latinè redditum, ut perniciosæ institutionis contagium, si fieri possit, pertranseat de gente in gentem, & de Regno ad Populum alterum: versutis hujusmodi seductionibus, atque fallaciis creditum Nobis Dominicum Gregem in viam perditionis sensim abduci summoperè doluimus; adeoque Pastoralis non minus curæ nostræ stimulis, quàm frequentibus Orthodoxæ Fidei Zelatorum querelis, maximè verò complurium Venerabilium Fratrum, præsertim Galliæ Episcoporum literis, ac precibus excitati, glisceuti morbo, qui etiam aliquando posset in deteriora quæque prorumpere, validiori aliquo remedio obviam ire decrevimus.

Propterea declarat, velle distinctè explicare pravitatem inibi latentem.

§. 2. Et quidem ad ipsam ingruentis mali causam providæ nostræ considerationis intuitum convertentes, perspicuè novimus summam hujusmodi libri perniciem ideo potissimùm progredi, & invalescere, quod eadem intus lateat, & velut improba sanies, nonnisi secto ulcere foras erumpat; Cùm liber ipse primo aspectu legentes specie quadam pietatis illiciat; molliti enim sunt sermones ejus super oleum: sed ipsi sunt jacula, & quidem intento arcu ita ad nocendum parata, ut sagittent in obscuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut salubrius præstari à Nobis posse arbitrati sumus, quam si fallacem Libri doctrinam generatim solummodò à Nobis hactenus indicatam, pluribus singillatim ex eo excerptis propositionibus, distinctiùs, & apertiùs explicaremus, atque universis Christifidelibus noxia zizaniorum semina è medio tritici, quo tegebantur, educta, velut ob oculos exponeremus. Ita nimirum denudatis, & quasi in propatulo positis, non uno quidem, aut altero, sed plurimis, gravissimisque, tum pridem damnatis, tum etiam novè adinventis erroribus, planè confidimus, benedicente Domino, fore ut omnes tandem apertæ jam, manifestæque veritati cedere compellantur.

§. 3.

Idque conducere ad sedandas, scissuras in Galliæ Regno.

§. 3. Id ipsum maximè è re Catholicâ futurum, & sedandis præsertim in florentissimo Galliæ Regno exortis ingeniorum variè opinantium, jamque in acerbiores scissuras pretendentium dissidiis apprimè proficuom: Conscientiarum denique tranquillitati perutile, & propemodum necessarium non modò præfati Episcopi, sed, & ipse in primis Charissimus in Christo Filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus, cujus eximium in tuendâ Catholicæ Fidei puritate, extirpandisque erroribus zelum satis laudare non possumus, sæpius Nobis est contestatus; repetitis propterea verè piis, & Christianissimo Rege dignis officiis, atque ardentibus votis à Nobis efflagitans, ut instanti animarum necessitati prolatâ quantocius Apostolici censurâ judicii consuleremus.

Consultatio adhibita in examine plurium propositionum contentarum in dictis libris.

§. 4. Hinc adspirante Domino, ejusque cœlesti ope confisi, salutare opus sedulò, diligenterque, ut rei magnitudo postulabat, aggressi sumus, ac plurimas ex prædicto Libro, juxta supra recensitas respectivè editiones, fideliter extractas, & tum Gallico, tum Latino idiomate expressas propositiones à compluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, primò quidem coram duobus ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus accuratè discuti: deinde verò coram Nobis, adhibito etiam aliorum plurium Cardinalium consilio, quàm maximâ diligentiâ, ac maturitate, singularum insoper propositionom cum ipsomet Libri Textu exactissime factâ collatione, pluries iteratis Congregationibus, expendi, & examinari mandavimus. Hujusmodi autem propositiones sunt, quæ sequuntur, videlicet:

Series earumdem propositionum.

1. *QUid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia, hoc est generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum?*

2. *Jesu Christi gratia, principium efficax boni cujuscumque generis, necessaria est ad omne opus bonum: absque illa, non solùm nihil fit, sed nec fieri potest.*

3. *In vanum Domine præcipis, si tu ipse non das quod præcipis.*

4. *Ita Domine: Omnia possibilia sunt ei, cui omnia possibilia facis, eadem operando in illo.*

5. *Quando Deus non emollit cor per interiorem unctionem gratiæ suæ, exhortationes, & gratiæ interiores non inserviunt, nisi ad illud magis obdurandum.*

6. *Discrimen inter Fœdus Judaicum, & Christianum est, quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis à Peccatore, relinquendo illum in sua impotentia, in isto verò Deus Peccatori dat, quod jubet, illum sua gratia purificando.*

7. *Quæ utilitas pro homine in veteri fœdere, in quo Deus illum reliquit ejus propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admitti ad fœdus in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?*

8. *Nos non pertinemus ad novum fœdus, nisi in quantum participes sumus ipsius novæ gratiæ, quæ operatur in nobis id, quod Deus nobis præcipit.*

9. *Gratia Christi est gratia suprema, sine qua confiteri Christum nunquam possumus, & cum qua nunquam illum abnegamus.*

10. *Gratia est operatio manus Omnipotentis Dei, quam nihil impedire potest, aut retardare.*

11. *Gratia non est aliud, quàm voluntas Omnipotentis Dei, jubentis, & facientis, quod jubet.*

12. *Quando Deus vult salvare animam, quocumque tempore, quocumque loco effectus indubitabilis sequitur voluntatem Dei.*

13. *Quando Deus vult animam salvam facere, & eam tangit interiori gratiæ suæ manu, nulla voluntas humana ei resistit.*

14. *Quantumcumque remotus à salute sit Peccator obstinatus, quando Jesus se ei videndum exhibet lumine salutari suæ gratiæ, oportet, ut se dedat, accurrat, sese humiliet, & adoret Salvatorem suum.*

15. *Quando Deus mandatum suum, & suam æternam locutionem comitatur unctione sui spiritus, & interiori vi gratiæ suæ, operatur illa in corde obedientiam, quam petit.*

16. *Nullæ sunt illecebræ, quæ non cedant illecebris gratiæ, quia nihil resistit Omnipotenti.*

17. *Gratia est vox illa Patris, quæ homines interius docet, ac eos venire facit ad Jesum Christum; quicumque ad eum non venit, postquam audivit vocem exteriorem Filii, nullatenus est doctus à Patre.*

18. *Semen verbi, quod manus Dei irrigat, semper affert fructum suum.*

19. *Dei gratia nihil aliud est, quam ejus omnipotens voluntas: hæc est idea, quam Deus ipse Nobis tradit in omnibus suis Scripturis.*

20. *Vera gratiæ idea est, quod Deus vult sibi à nobis obediri, & obeditur; imperat, & omnia fiunt; loquitur tanquam Dominus, & omnia sibi submissa sunt.*

21. *Gratia Jesu Christi est gratia fortis, potens, suprema, invincibilis, utpote quæ est operatio voluntatis Omnipotentis, sequela, & imitatio operationis Dei incarnantis, & ressuscitantis Filium suum.*

22. *Concordia Omnipotentis operationis Dei in corde hominis, cum libero ipsius voluntatis consensu, demonstratur illicò nobis in Incarnatione, veluti in fonte, atque Archetypo omnium aliarum operationum misericordiæ, & gratiæ, quæ omnes ita gratuitæ, atque ita dependentes à Deo sunt, sicut ipsa originalis operatio.*

23. *Deus ipse nobis ideam tradidit omnipotentis operationis suæ gratiæ, eam significans per illam, qua Creaturas è nihilo producit, & mortuis reddit vitam.*

24. *Justa idea, quam Centurio habet de Omnipotentia Dei, & Jesu Christi in sanandis corporibus solo motu suæ voluntatis, est imago ideæ, quæ haberi debet de omnipotentia suæ gratiæ in sanandis animabus à cupiditate.*

25. *Deus illuminat animam, & eam sanat æquè, ac corpus sola sua voluntate; jubet, & ipsi obtemperatur.*

26. *Nullæ dantur gratiæ, nisi per Fidem.*

27. *Fides est prima gratia, & fons omnium aliarum.*

28. *Prima gratia, quam Deus concedit Peccatori, est peccatorum remissio.*

29. *Extra Ecclesiam nulla conceditur gratia.*

30. *Omnes, quos Deus vult salvare per Christum, salvantur infallibiliter.*

31. *Desideria Christi semper habent suum effectum; pacem intimo cordium infert, quando eis illam optat.*

32. *Jesus Christus se morti tradidit ad liberandum pro semper suo sanguine Primogenitos, idest Electos, de manu Angeli exterminatoris.*

33. *Pro quantum oportet bonis terrenis, & sibimetipsi renunciasse, ad hoc ut quis fiduciam habeat sibi, ut ita dicam, appropriandi Christum Jesum, ejus amorem, mortem, & mysteria, ut facit Sanctus Paulus dicens: Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.*

34. *Gratia Adami non producebat, nisi merita humana.*

35. *Gratia Adami est sequela creationis, & erat debita naturæ sanæ, & integræ.*

36. *Differentia essentialis inter gratiam Adami,*

& sta-

& status innocentiæ, ac gratiam Christianam est, quod primam unusquisque in propria persona recepisset: ista verò non recipitur, nisi in persona Jesu Christi ressuscitati, cui nos uniti sumus.

37. Gratia Adami, sanctificando illum in semetipso, erat illi proportionata: Gratia Christiana nos sanctificando in Jesu Christo, est omnipotens, & digna Filio Dei.

38. Peccator non est liber, nisi ad malum, sine gratia Liberatoris.

39. Voluntas, quam gratia non prævenit, nihil habet luminis, nisi ad aberrandum; ardoris, nisi ad se præcipitandum; virium, nisi ad se vulnerandum; Est capax omnis mali, & incapax ad omne bonum.

40. Sine gratia nihil amare possumus, nisi ad nostram condemnationem.

41. Omnis cognitio Dei, etiam naturalis, etiam in Philosophis Ethnicis, non potest venire, nisi à Deo, & sine gratia non producit, nisi præsumptionem, vanitatem, & oppositionem ad ipsum Deum, loco affectuum, adorationis, gratitudinis & amoris.

42. Sola gratia Christi reddit hominem aptum ad Sacrificium Fidei; sine hac nihil, nisi impuritas, nihil, nisi indignitas.

43. Primus effectus gratiæ baptismalis est facere, ut moriamur peccato; adeo ut spiritus, cor, sensus non habeant plus vitæ pro peccato, quam homo mortuus habeat pro rebus Mundi.

44. Non sunt, nisi duo amores, unde volitiones, & actiones omnes nostræ nascuntur; Amor Dei, qui omnia agit propter Deum, quemque Deus remuneratur; & Amor, quo nos ipsos, ac Mundum diligimus; qui quod ad Deum referendum est, non refert, & propter hoc ipsum fit malus.

45. Amore Dei in corde Peccatorum non ampliùs regnante, necesse est, ut in eo carnalis regnet cupiditas, omnesque actiones ejus corrumpat.

46. Cupiditas, aut Charitas, usum sensuum bonum, vel malum faciunt.

47. Obedientia legis profluere debet ex fonte; & hic fons est Charitas. Quando Dei amor est illius principium interius, & Dei gloria ejus finis, tunc purum est, quod apparet exterius; alioquin non est, nisi hypocrisis, aut falsa justitia.

48. Quid aliud esse possumus, nisi tenebræ, nisi aberratio, & nisi peccatum sine Fidei lumine, sine Christo, & sine Charitate.

49. Ut nullum peccatum est sine amore nostri, ita nullum est opus bonum sine amore Dei.

50. Frustra clamamus ad Deum, Pater mi: si spiritus Charitatis non est ille, qui clamat.

51. Fides justificat, quando operatur; sed ipsa non operatur, nisi per Charitatem.

52. Omnia alia salutis media continentur in fide, tanquam in suo germine, & semine; Sed hæc fides non est absque amore, & fiducia.

53. Sola Charitas Christiano modo facit (actiones Christianas) per relationem ad Deum, & Jesum Christum.

54. Sola Charitas est, quæ Deo loquitur, eam solam Deus audit.

55. Deus non coronat, nisi Charitatem: qui currit ex alio impulsu, & ex alio motivo, in vanum currit.

56. Deus non remunerat nisi Charitatem, quoniam charitas sola Deum honorat.

57. Totum deest Peccatori, quando ei deest spes, & non est spes in Deo, ubi non est amor Dei.

58. Nec Deus est, nec Religio, ubi non est Charitas.

59. Oratio Impiorum est novum peccatum, & quod Deus illis concedit, est novum in eos judicium.

60. Si solus supplicii timor animat pœnitentiam, quo hæc est magis violenta, eo magis ducit ad desperationem.

61. Timor nonnisi manum cohibet, cor autem tandiu peccato adducitur, quandiu ab amore justitiæ non ducitur.

62. Qui à malo non abstinet, nisi timore pœnæ, illud committit in corde suo, & jam est Reus coram Deo.

63. Baptizatus adhuc est sub lege sicut Judæus, si legem non adimpleat, aut adimpleat ex solo timore.

64. Sub maledicto legis, nunquam fit bonum, quia peccatur sive faciendo malum, sive illud nonnisi ob timorem evitando.

65. Moyses, Prophetæ, Sacerdotes, & Doctores legis mortui sunt, absque eo quod ullum Deo dederint filium, cum non effecerint, nisi mancipia per timorem.

66. Qui vult Deo appropinquare, nec debet ad ipsum venire cum brutalibus passionibus, neque adduci per instinctum naturalem, aut per timorem, sicuti Bestiæ, sed per fidem, & per amorem sicuti filii.

67. Timor servilis non sibi repræsentat Deum, nisi ut Dominum durum, imperiosum, injustum, intractabilem.

68. Dei Bonitas abbreviavit viam salutis claudendo totum in Fide, & precibus.

69. Fides, usus, augmentum, & præmium Fidei totum est donum puræ liberalitatis Dei.

70. Nunquam Deus affligit innocentes, & afflictiones semper serviunt, vel ad puniendum peccatum, vel ad purificandum Peccatorem.

71. Homo ob sui conservationem potest se se dispensare ab ea lege, quam Deus condidit propter ejus utilitatem.

72. Nota Ecclesiæ Christianæ est, quod sit Catholica, comprehendens & omnes Angelos Cœli, & omnes Electos, & justos terræ, & omnium sæculorum.

73. Quid est Ecclesia, nisi cœtus Filiorum Dei manentium in ejus sinu, adoptatorum in Christo, subsistentium in ejus persona, redemptorum ejus sanguine, viventium ejus spiritu, agentium per ejus gratiam, & expectantium gratiam futuri sæculi.

74. Ecclesia, sive integer Christus, Incarnatum Verbum habet, ut Caput; omnes verò Sanctos, ut membra.

75. Ecclesia est unus solus homo, compositus ex pluribus membris, quorum Christus est Caput, vita, subsistentia, & persona; Unus solus Christus, compositus ex pluribus Sanctis, quorum est Sanctificator.

76. Nihil spatiosius Ecclesia Dei, quia omnes Electi, & Justi omnium sæculorum illam componunt.

77. Qui non ducit vitam dignam Filio Dei, & membro Christi, cessat interiùs habere Deum pro Patre, & Christum pro Capite.

78. Separatur quis à Populo Electo, cujus figura fuit Populus Judaicus, & Caput est Jesus Christus, tam non vivendo secundum Evangelium, quàm non credendo Evangelio.

79. Utile, & necessarium est omni tempore, omni loco, & omni personarum generi studere, & cognoscere spiritum, pietatem, & mysteria Sacræ Scripturæ.

80. Lectio Sacræ Scripturæ est pro omnibus.

81. Obscuritas Sancta verbi Dei non est Laicis ratio dispensandi se ipsos ab ejus lectione.

82. Dies Dominicus à Christianis debet sanctificari lectionibus pietatis, & super omnia Sanctarum Scripturarum. Damnosum est velle Christianum ab hac lectione retrahere.

83. Est illusio sibi persuadere, quod notitia mysteriorum Religionis non debeat communicari fœminis, lectione Sacrorum librorum. Non ex fœminarum simplicitate, sed ex superba Virorum scientia, ortus est Scripturarum abusus, & natæ sunt hæreses.

84. Abripere è Christianorum manibus novum

Testamentum, seu eis illud clausum tenere, auferendo eis modum illud intelligendi, est illis Christi os obturare.

85. *Interdicere Christianis lectionem Sacræ Scripturæ, præsertim Evangelii, est interdicere usum luminis filiis lucis, & facere ut patiantur speciem quamdam excommunicationis.*

86. *Eripere simplici Populo hoc solatium, jungendi vocem suam voci totius Ecclesiæ, est usus contrarius praxi Apostolicæ, & intentioni Dei.*

87. *Modus plenus sapientia, lumine, & charitate, est dare animabus tempus portandi cum humilitate, & sentiendi statum peccati, petendi spiritum pœnitentiæ, & contritionis, & incipiendi, ad minus satisfacere justitiæ Dei; antequam reconcilientur.*

88. *Ignoramus quid sit peccatum, & vera pœnitentia, quando volumus statim restitui possessioni bonorum illorum, quibus nos peccatum spoliavit, & detrectamus separationis istius ferre confusionem.*

89. *Quartus decimus gradus conversionis Peccatoris est quod, cùm sit jam reconciliatus, habet jus assistendi Sacrificio Ecclesiæ.*

90. *Ecclesia authoritatem excommunicandi habet, ut eam exerceat per primos Pastores de consensu, saltem præsumpto, totius Corporis.*

91. *Excommunicationis injustæ metus, nunquam debet nos impedire ab implendo debito nostro: Nunquam eximus ab Ecclesia, etiam quando hominum nequitia videmur ab ea expulsi, quando Deo, Jesu Christo, atque ipsi Ecclesiæ per charitatem affixi sumus.*

92. *Pati potiùs in pace excommunicationem, & anathema injustum, quàm prodere veritatem, est imitari Sanctum Paulum: tantùm abest, ut sit erigere se contra authoritatem, aut scindere unitatem.*

93. *Jesus quandoque sanat vulnera, quæ præceps Primorum Pastorum festinatio infligit, sine ipsius mandato: Jesus restituit, quod ipsi inconsiderato zelo rescindunt.*

94. *Nihil pejorem de Ecclesia opinionem ingerit ejus inimicis, quàm videre illic dominatum exerceri supra fidem Fidelium, & foveri divisiones propter res, quæ nec fidem lædunt, nec mores.*

95. *Veritates eò devenerunt, ut sint lingua quasi peregrina plerisque Christianis, & modus eas prædicandi est veluti idioma incognitum; adeò remotus est à simplicitate Apostolorum, & supra communem captum fidelium; Neque satis advertitur, quòd hic defectus sit unum ex signis maximè sensibilibus senectutis Ecclesiæ, & iræ Dei in Filios suos.*

96. *Deus permittit, ut omnes Potestates sint contrariæ Prædicatoribus veritatis, ut ejus victoria attribui non possit, nisi Divinæ gratiæ.*

97. *Nimis sæpè contingit membra illa, quæ magis sanctè, ac magis strictè unita Ecclesiæ sunt, respici, atque tractari tanquam indigna, ut sint in Ecclesia, vel tanquam ab ea separata; sed justus vivit ex fide, & non ex opinione hominum.*

98. *Status persecutionis, & pœnarum quas quis tolerat, tanquam Hæreticus, flagitiosus, & impius, ultima plerumque probatio est, & maximè meritoria, utpote quæ facit hominem magis conformem Jesu Christo.*

99. *Pervicacia, præventio, obstinatio in nolendo, aut aliquid examinare, aut agnoscere se fuisse deceptum, mutant quotidiè quoad multos in odorem mortis id, quod Deus in sua Ecclesia posuit, ut in ea esset odor vitæ, V. G. bonos libros, instructiones, sancta exempla &c.*

100. *Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus, persequendo veritatem, ejusque discipulos. Tempus hoc advenit..... Haberi, & tractari à Religionis Ministris, tanquam impium, & indignum omni commercio cum Deo, tanquam membrum putridum, capax corrumpendi omnia in societate Sanctorum; est hominibus piis morte corporis mors terribilior, Frustra quis sibi blanditur de suarum intentionum puritate, & zelo quodam Religionis, persequendo flammâ, ferroque viros probos, si propria passione est excæcatus, aut abreptus aliena, propterea quòd nihil vult examinare. Frequenter credimus sacrificare Deo Impium, & sacrificamus Diabolo Servum.*

101. *Nihil spiritui Dei, & doctrinæ Jesu Christi magis opponitur, quàm communia facere juramenta in Ecclesia, quia hoc est multiplicare occasiones pejerandi, laqueos tendere infirmis, & ignaris, & efficere, ut nomen, & veritas Dei aliquando deserviant consilio Impiorum.*

§. 5. Auditis itaque tum voce, tum scripto Nobis exhibitis præfatorum Cardinalium, aliorumque Theologorum suffragiis, divinique in primis luminis, privatis ad eum finem, publicisque etiam indictis precibus, implorato præsidio omnes, & singulas propositiones præinsertas tanquam falsas, captiosas, malè sonantes, piarum aurium offensivas, scandalosas, perniciosas, temerarias, Ecclesiæ & ejus praxi injoriosas, neque in Ecclesiam solùm, sed etiam in Potestates Sæculi contumeliosas, seditiosas, impias, blasphemas, suspectas de hæresi, ac hæresim ipsam sapientes, nec non hæreticis, & hæresibus ac etiam schismati faventes, erroneas, hæresi proximas, pluries damnatas, ac demum etiam hæreticas, variasque hæreses, & potissimùm illas, quæ in famosis Jansenii propositionibus, & quidem in eo sensu, in quo hæ damnatæ fuerunt acceptis, continentur, manifestè innovantes respectivè, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, damnamus, & reprobamus.

§. 6. Mandantes omnibus utriusque sexus Christifidelibus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, ac prædicare aliter præsumant, quàm in hac eadem Nostra Constitutione continetur; ita ut quicumque illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis, etiam disputativè publicè, aut privatim tractaverit nisi forsan impugnando, Ecclesiasticis censuris, aliisque contra similia perpetrantes à Jure statutis pœnis ipso facto absque alia declaratione subjaceat.

§. 7. Cœterum per expressam præfatarum propositionum reprobationem alia in eodem libro contenta nullatenus approbare intendimus, cum præsertim in decursu examinis complures alias in eo deprehenderimus propositiones illis, quæ, ut supra, damnatæ fuerunt, consimiles, & affines, iisdemque erroribus imbutas; nec sanè paucas sub imaginario quodam, veluti grassantis hodie persecutionis obtento, inobedientiam, & pervicaciam nutrientes, easque falso Christianæ patientiæ nomine prædicantes; quas propterea singulatim recensere & nimis longum esse duximus, & minimè necessarium; ac demum, quod intolerabilius est, Sacrum ipsum novi Testamenti Textum damnabiliter vitiatum compererimus, & alteri dudum reprobatæ versioni Gallicæ Montensi in multis conformem: à vulgatâ verò editione, quæ tot Sæculorum usu in Ecclesia probata est, atque ab Orthodoxis omnibus pro authenticâ haberi debet, multipliciter discrepantem, & aberrantem, pluriesque in alienos, exoticos, ac sæpè noxios sensus, non sine maximâ perversitate detortum.

§. 8. Eumdem propterea librum, utpote per dulces sermones, & benedictiones, ut Apostolus loquitur, hoc est, sub falsa piæ institutionis imagine, seducendis innocentium cordibus longè accommodatum, sive præmissis, sive alio quovis titulo inscriptum, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quâvis editione, aut versione hactenus impressum, aut in posterum (quod absit) imprimendum, authoritate Apos-

stolicâ tenore præsentium iterum prohibemus, ac similiter damnamus; quemadmodum etiam alios omnes, & singulos in ejus defensionem tam scripto, quàm typis editos, seu forsan (quod Deus avertat) edendos libros, seu libellos, eorumque lectionem, descriptionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus sub pœnâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto incurrenda, prohibemus pariter, & interdicimus.

xceptum ıer obser- ıtia præ- ıris Conf- ıtionis.

§. 9. Præcipimus insuper Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, nec non hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas præfatas, aliaque juris, & facti remedia, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii Sæcularis auxilio, omninò coerceant, & compellant.

les haben- Transum- ıs.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

ıctio pœ- ıis.

§. 11. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis, & interdictionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo decimotertio, sexto Idus Septembris, Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

ıat die 8. ıptembris ıno 1713.

J. Card. Prodatarius. F. Oliverius.

Visa de Curia L. Sergardus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

L. Martinettus.

ıblicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Decimo tertio supradicta litera Apostolica affixæ, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, Curia Generali in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Curs.

LXV.

CONFIRMATIO

Decreti Congregationis Sacrorum Rituum editi super Cultu immemorabili,

BEATO GREGORIO PAPÆ DECIMO

Exhibito, & casu excepto à Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ıordium.

INjuncti Nobis cælitus pastoralis officii sollicitudo Nos urget, ut gloriosorum cœlestis Hierusalem Civium, quorum sapientiam narrant Populi, & laudem nuntiat Ecclesia, illorumque potissimùm, quos Unigenitus Dei Filius gregi sui Pastores constituit secundum cor suum, quique in generationibus gentis suæ gloriam adepti, placuerunt Domino in diebus suis, ac fidei gubernaculum viriliter tenentes, anchoram spei tranquillâ jam in statione composuerunt, plenamque cœlestibus divitiis, & æternis mercibus navem optato in littore collocarunt, venerationem, & cultum promovere studeamus in terris, sicut pia Catholicorum Antistitum in partem sollicitudinis nostræ vocatorum aliorumque Christifidelium, ac præsertim pietate non minùs, Christianisque virtutibus, quam generis splendore fulgentium vota postulant, & Nos ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, & præsidium, spiritualemque fidelium populorum ædificationem, ac devotionem fovendam conducibile fore in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque aliàs in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum processus authoritate Apostolica constructi super virtutibus, & miraculis in specie fel. rec. Beati Gregorii PP. X. Prædecessoris Nostri exhibiti fuerint, illorumque validitate de more examinatâ, ac die 12. Januarii MDCXXX. ad relationem bon. mem. Cosmi, dum vixit, ejusdem S. R. E. Cardinalis de Torres nuncupati respectivè approbatâ, successivè, nempe die 15. Maii ejusdem anni, ab eadem Congregatione Cardinalium favorabile rescriptum emanaverit: constare de virtutibus heroicis; deinde verò ad humillimas preces Venerabilis Fratris Benedicti Episcopi Aretini, etiam nomine dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis Aretinæ nec non Antonii Mariæ Bonucci Presbyteri Regularis expressè professi Societatis Jesu ejusmodi Causæ Postulatoris, per Dilectum Filium nostrum Ferdinandum supradictæ S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Abdua nuncupatum in locum similis mem. etiam, dum vixit, Francisci prædictæ S. R. E. Cardinalis Montalti nuncupati, qui anno MDCXLII. in locum ejusdem Cosmi Cardinalis subrogatus fuerat, deputatum, proposito dubio in eadem Congregatione Cardinalium die 21. Februarii proximè præteriti super signaturâ Commissionis reassumptionis Causæ ad formam novissimorum decretorum rec. me. Innocentii Papæ XI. itidem Prædecessoris nostri, responsum fuerit, esse locum signaturæ Commissionis, prout per Nos signata fuit, cum facultate videndi, & examinandi, an ex supradictis processibus Apostolicis, sicut præmittitur, confectis constaret de casu excepto à decretis piæ mem. Urbani PP. VIII. similiter Prædecessoris nostri, & de eorum paritione, sive de cultu publico, & immemorabili dicto Beato Gregorio PP. X. exhibito; demumque in hujusmodi commissionis sequelam propositâ Causâ per eumdem Ferdinandum Cardinalem super prædicto dubio, illoque in prædictâ ordinariâ Congregatione Cardinalium discusso: ipsa Congregatio, audito prius tam scripto, quàm voce dilecto Filio Magistro Prospero de Lambertinis in utrâque Signatura nostra Referendario, Fidei Promotore, respondendum esse censuerit; constare de cultu immemorabili, seu de casu excepto à prædictis Urbani Prædecessoris decretis.

Exponitur causæ status

Congregatio Sacrorum Rituum decernit constare de cultu, & casu excepto.

§. 2. Hinc est, quod Nos non modo piis, devotisque Benedicti Episcopi, ac Communitatis, & hominum, nec non Antonii Mariæ prædictorum, sed etiam enixis novissimè additis dilecti Filii Nobilis Viri Cosmi Etruriæ sibi subjectæ Magni Ducis supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum, quantùm cum Domino possumus, præbere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunica-

Pontifex ejusmodi decernit confirmar salva &c.

nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Decretum à prædicta Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quòd scilicet de cultu immemorabili eidem Beato Gregorio PP. X. exhibito, seu de casu excepto à Decretis prædicti Urbani Prædecessoris constet, Apostolicâ authoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salvâ tamen semper in præmissis authoritate, memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XII. Septembris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno XIII.

Decretum irritans cum consuetis clausulis.

F. Oliverius.

LXVI.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem pro præservatione, seu liberatione à grassante in præsens epidemicâ Animalium lue implorantibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

INter diuturnas, ac sanè gravissimas, quibus ab eo propemodum die, quo humilitatem nostram ad Supremi Apostolatus fastigium evocavit Altissimus, undequaque premimur, Christianæ Reipublicæ calamitates, eâ novissimè, quâ Deus visitare Nos voluit, ærumnâ, dirâ scilicet Animalium, ac præsertim Boum epidemicâ lue, paternæ nostræ Charitatis studio vehementer commoti, ad Supremum misericordiarum Patrem, illum scilicet, qui laboribus hominum, etiam de mutis Animalibus solatia subrogavit, toto corde clamavimus, & adhuc elatâ magis voce clamare non cessamus, ut sine quibus non alitur humana conditio, nostris faciat usibus non perire. Indictis idcircò nuperrimè publicis precibus, Christifideles in Almâ Urbe nostrâ, quam manus Domini tetigit, ac etiamnum graviter tangit, degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, ac jejunia, & eleemosynas, sincerasque, & unanimes obsecrationes, atque orationes placandam, spiritualium gratiarum, quarum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, elargitione excitare studuimus. Id ipsum verò nunc, ut & reliqui etiam Christifideles Italiæ universæ, & Insularum illi adjacentium, quippe qui ejusmodi flagelli aut metu anguntur, aut sensu affligantur, scissis per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis facere enitantur, eos omnes, & singulos paternè adhortandos, & monendos, eorumque pietatem erogatis itidem Cœlestium gratiarum thesauris incitandam, atque fovendam esse arbitramur. Itaque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiæ, & Insularum ei adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in Spiritualibus Generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exempla, etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituant, publicasque preces pro illorum à flagello prædicto præservatione, ac liberatione respectivè indicant; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesiam, à quâ, & ad quam aliqua Processio hujusmodi fiet, eodem vel aliquo ex septem subsequentibus diebus devotè visitaverint ibique Divinum auxilium (ut præmittitur) imploraverint, ac insuper peracto unius diei jejunio Ecclesiastico, aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per unumquemque Christifidelem semel tantùm lucrifaciendam, misericorditer in Domino concedimus præterea eisdem Christifidelibus, qui recitationi Litaniarum Omnium Sanctorum, cum Collectis, & precibus consuetis in aliquâ ex Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum prædictorum per memoratos Locorum Ordinarios respectivè designandis mense à die publicationis earumdem præsentium computando durante dumtaxat, itidem devotè interfuerint, ibique, ut supra dictum est, oraverint, quncumque die interim id egerint decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu per eos quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consuetâ relaxamus, nec non ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes prædictæ Animabus fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint, concedimus pariter, & indulgemus. Cæterum Regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, nec non aliis Christifidelibus quibuscumque in carcere existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi Pœnitentes adimplere poterunt, similiter indulgemus. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate consti-

tutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XIV. Octobris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimotertio. Indictione sexta, die verò decima quarta Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus decimotertio, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Andream Grasum Apost. Curs.

Laurentius Christallinus Pro-Mag. Curs.

LXVII.

CONSTITUTIO

Pro feliciori regimine Congregationis Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum S. Augustini.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut prospero Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui consulere, & ea, quæ Regulari Disciplinæ impedimentum adferre noscuntur, quantùm cum Domino possumus è medio tollere studeamus.

Narrat abusus, & relaxationes in Congregationem invectas.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Congregationis Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quòd eadem Congregatio, cui dudum ob Regularem Observantiam tunc in ea vigentem nonnulla privilegia à Sede Apostolica concessa fuerant, adeo à primævo ejus instituto excidit, ut ei Novitiorum vestitio suspensa fuerit; Una verò ex præcipuis causis, quæ relaxationi in dicta Congregatione fomentum præbuit est perpetuitas gubernii, & despotici dominii, quod quinquaginta ab hinc annis in ea ad favorem Vicariorum Generalium absolutorum introductum fuit, quippe qui, cum nullum Superiorem realiter recognoscant, omnia in eadem Congregatione ad eorum libitum disponunt, eo quia ii, qui Vicarii Generalis munere functi sunt, remanent perpetui Definitores cum voto in omnibus Capitulis, Dictis, & Congressibus ordinariis, ac extraordinariis ejusdem Congregationis, & præsertim Definitorii Generalis, tametsi ipsis locus juxta ejusdem Ordinis Constitutiones 3. par. cap. 9. §. 7. nu. 5., dictæque Congregationis Definitiones antiquas capit. 30. num. 37., quarum vigore Definitorium Præsidente scilicet, Vicariis Generalibus actuali, & proximè absoluto, quatuor Definitoribus, ac totidem Visitatoribus componitur, minimè competat, & exinde oritur, quod cum ad idem Definitorium Priorum, aliorumque Officialium electio spectet, Vicarii Generales absoluti in omnibus electionibus perpetuò se ingerunt; Nec Definitoratus gradu perpetuo contenti, in Vicesgerentes proprii districtus, seu Provinciæ cum præcedentià supra Superiores locales, imo etiam supra ipsos Definitores, & Visitatores, qui, ad formam earundem Constitutionum, & Definitionum, omnibus aliis, præterquam Vicariis Generalibus, actuali, nempe, & immediatè absoluto, præcedere debent, constitui, & deputari curant: Ideòque Vicesgerentes, id est, Provinciales perpetui eorum districtus, seu Provinciæ fiunt, non obstante quadam Constitutione à fel. rec. Martino Papa V. Prædecessore nostro, quæ incipit: *Pro cunctorum &c.* desuper editâ per quam prohibetur expressè, ne Provinciales completo triennio eorum Officii in eo continuare valeant.

Alia inconvenientia, & corruptelas narrat.

§. 2. Porrò plurima numerantur inconvenientia, quæ ex præmissis oriri solent, quorum primum est dispendium Conventuum, qui ultra ordinarias collectas, quas pro manutentione Vicarii Generalis persolvunt, nedum illas prædictis Vicesgerentibus, verùm etiam expensas itinerum occasione eorum accessus ad Capitula dictæ Congregationis, contribuere teneantur. Præterea memorati Conventus aliis sumptibus, & dispendiis gravati reperiuntur; nam Priores, aliique Officiales, qui ærarium administrant, benevolentiam illorum, à quibus unicè in spem adducuntur se gratiis, & beneficiis affici, ita captare student, ut Religiosorum indigentiis consulere, ac officinas, eorumque cellas rebus ad id necessariis instruere, nec non in Conventibus ejusdem Congregationis Religiosorum numerum valdè minorem eo, qui ali possit, non sine Cultus Divini, ac Ecclesiarum servitii detrimento, retinere negligant. Alterum verò inconveniens existit, quòd omnes Religiosi ab arbitrio, & voluntate ipsorum Vicariorum Generalium absolutorum unicè dependent: Ita ut Prioribus, aliisque Officialibus solus titulus remaneat, ac mandata ipsius Vicarii Generalis, ut plurimùm illis Vicesgerentis, non sine maximo scandalo, postponuntur; nec Superiores Locales illis sese opponere, nec Religiosi contra hujusmodi abusus reclamare audent, quia omnes sperant eosdem Vicesgerentes sibi gratos fore, unde gratiam apud eos quærere, illorumque desideriis obsecundare procurant.

Alium abusum explicat.

Instantia [illegible] perpetuitatis Superiorum.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, perpetuitas Superiorum in guberniis hujusmodi, ita Regulari Observantiæ obnoxia, in Capitulo Generali memoratæ Congregationis in hac Almâ Urbe nostrâ anno 1664. celebrato, in quo nonnullæ Definitiones factæ, ac postmodum à rec. mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædecessore nostro per quasdam suas desuper in simili formâ Brevis die 18. Julii ejusdem anni expeditas literas, confirmatæ fuerunt, introducta fuerit, experientiâ verò plurium annorum compertum sit illam eidem Congregationi magnum præjudicium attulisse, ac propterea ipsi Exponentes, quò abusus hujusmodi de medio tollantur, Regularisque Observantia in ea reflorescat, ejusmodi perpetuitatem per Nos aboleri, nec non prærogativas eorumdem Vicariorum Generalium absolutorum ad terminos, in quibus ante prædictum Capitulum Generale reperiebantur, per Nos reduci plurimùm desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Formam præscribit de cetero in ejusdem Congregationis gubernio observandam.

§. 4. Nos igitur Regularem Observantiam in eadem Congregatione, sublatis impedimentis, promovere cupientes, ac ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad

effec-

effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Nobis specialiter deputatorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, Diffinitorium Generale ejusdem Congregationis in posterum ex Vicario Generali proximè absoluto, quatuor Definitoribus, & totidem Visitarntibus constituendum esse, & propterea in eo Ex-Vicarins (reservata tamen facultate interveniendi solùm illis, qui cum hac qualitate. Ex-Vicariorom de præsenti reperiuntur) non esse admittendos, authoritate Apostolicâ tenore præsentium dececnimus, & declaramus; Quòdque respectu eorumdem Vicesgerentium constituendorum Cunstitutio in eap. 31. §. 6., & quatenus opus sit eam declarando, observetur. Prælerea non posse coustitui Vicesgerentem unum, aut plures in diversis primodictæ Congregationis partibus, nisi extra Congregationem, aut st ad ipsius Congtegationis extrema loca Vicarium Generalem ire contigerit, & extra dictos casus non posse constitui, nisi unum in Lombardia, si ultra Montes Apenninos etiam intra Congregationem ipsam iverit, quæ deputatiu tantùm tempore absentiæ durare intelligatur, ut supra, & non amplius, harum serie ordinamus. Er quoad personam deputandam cap. 4. sub. 28. num. 1. pariter observetur; quodque non possit eligi, qui per sex annos continuos munus quodcumque jurisdictionis exercuerit, nisi pariter per triennium vacaverit; Ac ulterius eisdem Vicesgerentibus subministrari aliquid ratione expensarum à Conventibus, pro quibus constituti fuerunt Vicesgerentes hujusmodi, ut supra enunciatis, prædictis Alexandri Prædecessoris Literis cæterisque contrariis non ostantibus, authoritate, & tenore prædictis interdicimus, & prohibemus.

Cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes nostras Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis aothoritate scienter, vel ignocanter contigerit attentari: Non obstantibus prædictis Alexandri Prædecessocis Literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Congregationis, & Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in coutrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Et derogatione quibuscumque contrariis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illi aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xx. Octobris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

LXVIII.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio plurimorum gestorum ab asserto Judice prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ, necnon à quibusdam ejus Delegatis, tam super abrogatione Censurarum, quas R. P. D. Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentin. è Civitate, & Diœcesi Agrigentin. per abusum Sæcularis potestatis ejectus Expulsores suos incurrisse declaraverat, quam super revocatione Ecclesiastici Interdicti, cui idem Episcopus eâ occasione Civitatem, & Diœcesim præfatas subjecerat.

Cum diversis Ordinationibus, Decretis, & Declarationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à ponderatione gravium ærumnarum, quas Ecclesiæ & Sedis Apostolicæ auctoritas in Regno Siciliæ patitur, inflictas per Sæcularem Potestatem; iisque mederi velle declarat.

AD plurimas, & verè acerbissimas, quas in Regno Siciliæ non minùs Ecclesiæ, quàm hujus S. Sedis authoritas à Sæculari potestate jamdiu pertulit, & adhuc perfert, injurias, considerationis nostræ intuitum convertentes, id fermè Nobis evenire experimur, quod patientissimo Viro Job accidisse Sacræ Literæ commemorant: ut scilicet unius ærumnæ Nuncium alius gravioris calamitatis Relator excipiat, novaque in dies, ac semper tristiora ex illis partibus ad Nos afferantur. Nostra proinde, & ejusdem Sedis, Ecclesiæque Jura, ex commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii debito, ab ejusmodi Laicorum ausibus constanter asserere pergimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Memorat declarationem incursus censurarum factam ab Episcopo Agrigentino Ramirez contra proprios Expulsores, & suppositionem Civitatis & Diœcesis Ecclesiastico Interdicto.

§. 1. Nuper siquidem ad Apostolatus Nostri notitiam pervenit, quod aliàs postquam Venerabilis Frater Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentinus non aliâ profectò de causâ, nisi eo quod Ecclesiasticâ authoritate strenuè assertâ, ministerium suum diligenter implevisset, & quo par erat, obsequio Nostris, atque ejusdem Sedis mandatis fideliter obtemperasset, per summam injuriam, ac intolerabilem ejusdem Sæcularis potestatis abusum è suâ Civitate, ac Diœcesi Agrigentin., totoque Regno Siciliæ expulsus, ejusmodi suæ expulsionis Executores, nec non quoscumque illius complices, auxiliatores, & mandantes in Excommunicationem majorem ab Apostolicis Constitutionibus, & speciatim illâ die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitâ contra similia perpetrantes inflictam incidisse declaraverat; ac insuper Civitatem, & Diœcesim Agrigentin. præfatas Ecclesiastico interdicto subjecerat: Tametsi hæc omnia ab eo ritè, ac rectè, necnon juxta Sacrorum Canonum præscriptum, imo etiam de speciali, ac prævio mandato nostro peracta fuerint, nihilominus paucos post dies, ineunte scilicet mense Septembri proximè præterito, quidam Andreas Ficani, tanquam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiusque asserti Judicis specialiter ad infrascripta Delegatus, primùm quidem, nempe die secundâ ejusdem mensis Septembris, Ecclesiam Sancti Joannis [illegible] is Agrigentin., quæ

Subinde narrat violenter secutam fuisse aperitionem Ecclesiæ S. Joannis d. Civitatis expletam de mandato Andreæ Ficani Delegati prætensæ Monarchiæ, necnon absolutione supradictarum censurarum, ab eo indultam.

jurisdictioni supradicti prætensi Tribunalis subesse prætenditur, temerè, ac violenter aperiri fecit.

§. 2. Deinde verò eos, quos dictus Franciscus Episcopus in Excommunicationem Nobis, & eidem Sedi reservatam incurrisse, sicut præmittitur, declaraverat, majori temeritate absolvere præsumpsit, vigore scilicet prætensæ facultatis sibi ad id concessæ à Francisco Mirandà, & Gayarre asserto Judice supradicti prætensi Tribunalis per ejus literas die 31. Augusti proximè præteriti expeditas, quibus execrando non minus, & impudenti ausu, quam falsis, & ineptis rationibus eadem Excommunicatio, sive Excommunicationis declaratio nulla, injusta, insubsistens, temeraria, & irregularis declarabatur: ipsique Andreæ nihilominus mandabatur, ut ad tollendum quodcumque scandalum, aditumque præcludendum cuivis pharisaico zelo (hoc nomine in eisdem literis Christiana illa obedientia, quæ Ecclesiæ mandatis exhiberi debet, impiè traducebatur) Excommunicatos prædictos, si absolutionem petiissent, tanquam specialiter Delegatus à dicto prætenso Tribunali, absolvere deberet; & aliàs, prout uberius legi potest in supradictis literis, quas memoratus Andreas eâdem die secundâ Septembri promulgari, ac in pluribus locis Civitatis Agrigentin. affigi mandavit, tenoris, qui sequitur, videlicet. Nos utriusque Juris Doctor D. Franciscus Miranda, & Gayarre, de Consilio Sacræ Catholicæ Majestatis, Abbas Sanctæ Mariæ Terranæ, ac Judex Ordinarius Tribunalis Apostolicæ Legatiæ, & Regiæ Monarchiæ pro præfata Catholica Majestate in hoc Siciliæ Regno. Reverendo Sacerdoti Andreæ Ficani Delegatos in Causa Fideli Regio Dilecto salutem: *Ha pervenuto non senza doglianze alla nostra notizia, e di questo Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, che essendo stato il Reverendissimo Arcivescove Vescovo di Girgenti Don Francesco Ramirez intimato d'ordine di S. E. à partirsi da quella Diocesi, e da questo fidelissimo Regno per li giusti motivi mossero l'animo di S. E., concernenti al Real servigio, e publico bene, e quiete del Regno, valendosi con matura riflessione, ed evidente giustizia della potestà economica contro il nomato Prelato, quello abusandosi del Titolo speciaso di Consigliere di Sua Maestà (che la Divina guardi,) e del proprio giuramento di fedeltà, ed osservare le prerogative Regie, e del Regno, facendosi fondo, benche ideato, d'esser lesa la libertà Ecclesiastica, e d'havere patito violenza dal Capitano Ochoa, Dottor D. Giovan Battista Guzzardo, Clerico D. Pompeo Grugno, Ettore Antinori, ed altre Persone generalmente, specialmente, & individualmente nominate passò à scommunicarli, e supponendo, che l'esercizio di tal Potestà economica fosse enorme delitto, passò ad interdire la Cathedrale, e tutte le Chiese dello Diocesi, mostrando in ciò poco buon genio verso il Real Servigio, e la Potestà economica di S. E., per la totale elevatione del quale Interdetto per l'evidente nullità, ed altre ragioni, e per aprirsi le Chiese con la continuazione de divini Officî, ed amministrazione di Sacramenti, si stan spedendo per via del Tribunale gl'ordini opportuni, ma per adesso riflettendo, che la riferita censura fulminata contro le persone, così in specie, come in genere riferite, hà processo indebitamente ex abrupto, de facto, nullo Juris ordine servato, contro la forma de Precetti Evangelici, de sacri Canoni, Concili Ecumenici, con publico scandalo, evidente perturbazione de Popoli, ed impedimento al corso della Giustizia, ed esercizio della potestà economica, ed in esecutione di supposta potestà concessali dalla Corte Romana non esecuta, ne presentata nel Regno, in grave pregiudizio delle Regalie, e prerogative del Regio Exequatur, secondo si prescrive da più Reali dispacci de Serenissimi Monarchi, fondati in evidenti ragioni, avvalerate da antichissima, ed immemorabile osservanza, mai interrotta nel lungo corso di più Secoli, non solo in questa fedelissima Regno, ma anche per tutto il Mondo Cattolico, come uniforme al dritto delle genti, alli sacri Canoni, Concilii Universali, e Concordie con la Santa Sede; ed accrescendosi li motivi di sudetta nullità, ed insussistenza dalli notabili eccessi, ed evidenti aggravi, resta la sudetta censura, come sopra, fulminata assolutamente nulla, ed ingiusta, da temersi solamente da chi la fulminò, non havendo ne tampoco precessa le solite, o necessarie monizioni, ne tampoco la citazione ad dicendum causam Quare, secondo precettò l'istessa Verità increata, li sacri Canoni, Consili Ecumenici, e senza veruna inibizione à desistersi dal fatto, ò pretese violenze; havendo perciò tutto maturamente esaminato, e discusso con matura riflessione, habbiamo stimato dichiarar nulla, ingiusta, insussistente, temeraria, ed irregolare la riferita censura per le ragioni riferite, con fare à voi le presenti, per rendere manifesta, e publica la nullità di sudetta censura, e per togliere anche da cotesta Città, e Diecesi li Cedoloni, Interdetti, ed altre Scritture forse affissate contro le accennate persone in specie, & in genere nominate, e benche stante la sudetta nullità, ed ingiustizia, non vi fusse di bisogno veruna assoluzione, nondimeno per non dar luogo à verun zelo farisaico, ò à qualunque scandalo possibile, che potesse originarsi nelle conscienze semplici, erroneo, e scrupolose; Perciò vi ordiniamo, che presentandosi innanzi à voi le succennate Persone, in specie, & in genere nominate, & ogn'uno di loro, domandandavi l'assoluzione della sudetta Scommunica, vogliate, e dobbiate Voi, come Delegato di questo Tribunale della Regia Monarchia, à quelli, ed ogn'uno di loro assolvere libere dalla sudetta Scommunica, e fatta la sudetta assoluzione ne fatete fede, e quella transmitterete, dove sarà di bisogno, per averfene piena scienza, ed altra trasmettere à Noi, e questo Tribunale della Regia Monarchia, con vostre lettere responsali, per havere anche Noi scienza della sudetta assoluzione, procedendo sopra ciò contro li perturbanti, & impedienti l'esecuzione delle presenti à quelli rimedi, che vi pareranno convenienti, e di giustizia; Commandando per le presenti à tutti, e singoli Officiali così Spirituali, come temperali del Regno, che sotto la pena de scudi cento per ogn'uno di essi d'applicarsi al Fisco di questo Tribunale della Regia Monarchia v'habbiano, e debbono dare, e prestare ogni lor braccio, ajuto, e favore tante volte, quante da voi saranno richiesti, che Noi sopra le cose sudette vidiamo, e concediamo ogni nostra potestà, ed autorità necessaria, e così esigurrete ad istanza delle sudette prenominate Persone, sin di qualsivoglia Persona per esse presentante, e comparente, etiam senza procura, per quanto la grazia di Sua Maestà tenete cara, e sotto le pene à Noi ben viste.* Datum Panormi die trigesima prima Augusti sexta Indictionis 1713.: *Don Franciscus Miranda, & Gayarre: Julius Rotundo Pro-Magister Notarius: Jesus: Præsentetur: Exequatur, Registretur, & Affigatur: Sacerdos Don Andreas Ficani Delegatus in Causa: Die 2. Septembris 1713. præsentes præsentata, executa, & registrata fuerunt, & sunt in Officio admodum Reverendi Sacerdotis D. Andreæ Ficani degentis in hac Civitate Agrigenti, uti Delegati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini D. Francisci Miranda, & Gayarre Judicis Ordinarii Tribunalis Regiæ Monarchiæ, & fuerunt affixa juxta supradictam decretationem.* Un-

Tenor literarum Judicis prætensæ Monarchiæ quibus Delegato prædicta omnia peragendi facultas conceditur.

Refertur excommunicatio per supra laudatum Episcopum propriis Expulsoribus inflicta, & simul Interdictum ab eo latum.

Proferuntur insubsistentia motiva circa prætensam nullitatem gestorum, ut supra.

Declaratur eadem prætensa nullitas.

Temerè ad cautelam committitur Delegato facultas absolvendi, Expulsores, aliasque personas cum diversis ordinationibus.

de-

de &c, : Clericus Angelus Fiano Magister Notarius in Causa , &c.

Prosecutio præsentium literarum Apostolicarum cum expositione plurium attentatorum.

§. 3. Post hæc Ministri dicti prætensi Tribunalis , cum forsan suarum iniquitatum mensuram ngndum satis per præmissa implevisse sibi viderentur , admissis criminibus nova, & sanè semper graviora crimina adjicere non formidarunt. Quidam enim Canonicus Isidorus Navarro , asserens se ejusdem prætensi Tribunalis , illiusque asserti Judicis delegatum existere , nec non speciale ab eo mandatum habuisse revocandi generale Interdictum , cui præfatus Franciscus Episcopus Civitatem , & Diœcesim supradictas , ut præfertur , supposuerat , ad prædictam Civitatem Agrigentin. die 15. ejusdem mensis Septembris , plurium armatorum Militum turma stipatus se contulit , ibique tam Ecclesiasticos ad aperiendas , quàm Populum ad frequentandas Ecclesias inducere tentavit ; Sed cum illos in exacta ejusdem Interdicti observantiâ , fidelique erga Pastorem suum , atque hanc Sanctam Sedem obedientiâ firmissimos invenisset , ad violenta remedia confugit , eorumque constantiam , antiqua propemodum ab Ethnicis in Christifideles illatarum persecutionum exempla renovando , bonorum interceptionibus , carceribus , exiliis , aliisque irrogatis mulctis , expugnare studuit. Plures proinde tam Sæculares , quàm Regulares Sacerdotes , sive in carceres , & vincula crudeliter conjecit , sive bonis spoliavit , sive exulare acerbè jussit , atque hos inter plerosque etiam Parochos oves Christi sibi commissas , eo planè tempore , quo Pastorum suorum præsentiâ , ac custodiâ maximè indigebant , deserere coegit ; Et , quod sanè sine honore , ac lachrymis audiri nequit , tres Vicarios in spiritualibus Generales à memorato Francisco Episcopo successivè deputatos , nempe dilectos Filios Petrum Attardum , Josephum Mariam Rhinum , & Gasparem Salernum , in odium constantiæ , & invicti illorum zeli pro Ecclesiæ Jurium , atque Apostolicæ authoritatis tuitione in carceres detrusit , ingenti prius pecuniâ ab eis extortâ ; ac quartum , qui illis successerat , nempe quemdam Blasium Mairam , nisi hic intereà non tam lethalis morbi violentiâ , quam innumeris pro eadem Ecclesiæ causâ toleratis ærumnis confectus , ac penè morti proximus : ad gravis pecuniariæ mulctæ solutionem impio ejusdem Isidori jussu immanissimè adactus , ab humanis decessisset , eâdem carceris pœnâ afficere decreverat. Neque his contentus dictus Isidorus , propriæ non minus conscientiæ , quàm divini timoris penitus immemor , censuris omnibus , ac pœnis in Ecclesiastici Interdicti violatores per sacros Canones , & Apostolicas sanctiones inflictis prorsùs contemptis , Cathedralem Ecclesiam Agrigentinam violenter aperiri fecit , ibique detestabili impietate à sacrilegiis ad Altare progrediens , imò Altare ipsum sacrilegiis polluens , majori Excommunicatione , aliisque censuris non uno , sed plurimis nominibus innodatus , Sacrosanctum , ac tremendum Missæ Sacrificium , concrepantibus interea plurium sclopporum dispositionibus per ejus Milites factis , aliisque igniarii pulveris fragoribus additis , cum interventu quorumdam , qui ad eamdem Ecclesiam metu , & violentiis compulsi convenerant , celebrare ausus fuit : promulgato tamen prius in eâdem Civitate Agrigentin. quodam Edicto , per quod idem Isidorus Interdictum præfatum nullum , injustum , illegitimum , insubsistens , & irritum , nulliusque roboris , & efficaciæ declaraverat , adeòque omnibus Superioribus Ecclesiarum tam Sæcularium , quàm Regularium , nec non Parochis , Beneficiatis , Cappellanis , Presbyteris , & Clericis Civitatis , & Diœcesis Agrigentin. præfatarum , ut illo minimè attento , Ecclesias omnes apertas , ut prius , retinere , in illis Missas , & alia Divina Officia celebrare & celebrari , ac Christifidelibus Ecclesiæ Sacramenta administrare , & administrari facere deberent , perinde ac si Interdictum hujusmodi nunquam emanasset , sub Excommunicationis , aliisque pœnis districtè mandaverat , & alias , prout etiam uberiùs continetur in præfato Edicto , tenoris sequentis , videlicet. Nos Doctor Don Isidorus Navarro Canonicus Sanctæ Metropolitanæ Primariæ hujus Siciliæ Regni Ecclesiæ Panormitanæ Examinator Synodalis , & Delegatus Tribunal Apostolicæ Legatiæ , & Regiæ Monarchiæ seri ad infrascripta constitutus vigore literarum datarum Panormi die nonâ Septembris septimæ Indictionis 1713. præsentatarum , executarum , & registratarum in hac Civitate Agrigenti die 15 Instantis , ad quas &c. : Omnibus , & singulis Christifidelibus utriusque sexus hujus prædict. Civitatis , ejusque Diœcesis salutem in Domino sempiternam : *Non senza doglianza , e perturbazione della publica quiete ha pervenuto alla notizia di S. E. , e del Reverendissimo Monsignore D. Francesco Miranda , e Gayarre Abbate di Santa Maria di Terrana , del Consiglio di sua Maestà , (che la Divina guardi) e suo Giudice Ordinario del Tribunale dell' Apostolica Legazia , e Regia Monarchia in questo fedelissimo Regno , che essendo stato il Reverendissimo Arcivescovo D. Francesco Ramirez Vescovo di Girgenti intimato d'ordine di S. E. à partirsi da questa Diocesi , e da tutto il Regno per li giusti motivi mossero il zelo indefesso , e l'animo di S. E. , attinenti al Real servigio , publico bene , e quiete de Popoli , valendosi con matura riflessione ; e con giustizia della Potestà Economica contro il succennato Prelato , quale abusandosi del titolo specioso di Consigliere di Sua Maestà , e del proprio giuramento di fedeltà , e di osservare le Regie prerogative , privilegi , e lodevoli osservanze del Regno , fingendo hi esser stata lesa la libertà Ecclesiastica , e di haver patito violenze dal Capitan D. Giovanni Ochoa , Dottore D. Giovan Battista Guzzardi , Clerico D. Pompeo Grugno , Ettore Antinora , e d'altre persone generalmente , specialmente , ed individualmente nominate , passò à scommunicarli , e supponendo , che l'esercizio di tal Potestà Economica fosse enorme delitto , credendo esser Prelato per la sola grazia della Corte Romana , non per la Real munificenza , interdisse questa Cathedrale , e tutte le Chiese della Diocesi , con lo scudo di essersi commesso gravissimo eccesso contro il Pastore di questo Gregge , senza però riflettere le turbolenze , e pessime conseguenze può partorire tanto scandaloso attentato contro il Real servigio , publica quiete , ed in dispregio della Potestà Economica , ma anche totalmente irregolare , assolutamente , & de facto , & ex abrupto , nullo Juris ordine servato , contro la forma de sacri Canoni , e Concilii Generali , mancando li requisiti necessarj dell' Interdetto , e la materia , e causa efficiente del medesimo , con supposizione di violenze non vere , ed eccessi non commessi , mentre il mettere in dubio la Potestà Economica , e chiamare abuso , violenza , ed eccesso l'esercizio della medesima è contro ogni dritto , contro ogni Jus delle genti , e l'inveterate , e mai interrotte prerogative , e dritti di Sua Maestà (che la Divina guardi) , e di questo fedelissimo Regno , e Tribunale dell' Apostolica Legazia , e Regia Monarchia , maggiormente , che si asserisce in sudetto asserto , e nullo Interdetto d'haver processo per potestà concessali dalla Corte Romana , non esecuta , ne presentata nel Regno in grave pregiudizio , anzi dispregio delle Regalie , e prerogative del Regio Exequatur , secondo si prescrive da più Reali dispacci de Serenissimi Monarchi , fondati in evidenti raggioni ,*

Accessus nempe Canonici Isidori Navarro tamquam Delegati prætensæ Monarchiæ ad Civitatem Agrigenti pro violenter obtinenda Ecclesiarum apertione, ac frequentatione.

Occupationis bonorum , aliarumque molestiarum Ecclesiasticis ac etiam Parochia renuentibus illatorum.

Carcerationis secutæ trium Vicariorum Generalium , ac etiam præparatæ contra quartum.

Aperitionis Ecclesiæ Cathedralis violenter factæ jussu ejusdem Delegati.

Celebrationis Missæ per eum inibi sacrilegè expletæ , promulgato prius Edicto revocatorio Interdicti.

avvalorate d'antichissima, ed immemorabile osservanza mai interrotta nel lungo corso di più Secoli, non solo in questo fedelissimo Regno, mà anche per tutto il Mondo Cattolico, come uniforme à drito delle Genti, alli sacri Canoni, Concilj Universali, Privilegi Apostolici, e Concordie con la Santa Sede, ed includendo per consequenza manifesta ingiustizia, notoria insussistenza, ed evidente nullità, si hà stimato perciò dal detto Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, e dal riferito Reverendissimo Monsignore Giudice della medesima provedere d'opportuno rimedio, riparando col suo zelo non solo alli pregiudizj del Real servigio, ma anche à quelli delli Popoli di questa Diocesi ingiustamente lesi dal sudetto Prelato loro Pastore contro la carità Pastorale, ha deliberato commettere à Noi la sua autorità, e potestà, ac vices, & voces suas, & ejusdem Tribunalis, con ordinarci, che dovessimo passare in questa Città, è qualsivoglia parte della Diocesi, e levare, e far levare sudetto Interdetto, e qualsivoglia Cedolone affissato, e dichiarare juxta Juris formam ex Commissione speciale l'istesso Interdetto nullo, ingiusto, illegitimo, ed insussistente. Per tanto Noi valendoci della sopradetta potestà amplissima nelle sopracitate lettere, come speciali Delegato in questo negozio, e Causa, precedendo le prove legitime di non esser veri li motivi addotti nel citato Interdetto, passassimo in dorso la petizione del nostro Procuratore Fiscale D. Domenico Piccione, con interlocutoria in scriptis à dichiarare nullo, ingiusto, illegitimo, ed insussistente, irrito, di nessuna forza, e valore il succennato Interdetto; In tanto per il nostro presente Editto authoritate, qua supra, publichiamo la nullità, ingiustizia, ed insussistenza del medesimo, ed ordiniamo in virtù della facoltà à Noi specialmente, come s'hà detto, concessa, à tutti li Superiori delle Chiese, tanto Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cappellani, Sacerdoti, e Chierici, che non ostante il sudetto Interdetto, stante la sua notoria ingiustizia, nullità, ed insussistenza, dovessero tenere le Chiese aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini Officj, e Messe, come si faceva prima del sudetto ingiusto, nullo, ed insussistente Interdetto, ed amministrare à tutti li Fedeli li Santi Sacramenti della Santa Chiesa, come prima, e come se mai vi fosse stato detto Interdetto, nullo, ingiusto, ed insussistente, e questo sotto la pena alli Contraventori, e disobedienti della Scommunica Maggiore riservata al sudetto Reverendissimo Giudice della Regia Monarchia, della disgrazia di Sua Maestà, & di altre pene à Noi ben viste, e non altrimente. Datum Agrigenti die trigesima Septembris septimæ Indictionis 1713. Assignatur: Canonicus Navarro Delegatus. Innocentius Guerreri Magister Notarius.

Enarratur facultas collata ut Delegatum accedendi ad Civitatem, & Diœcesim, ac revocandi Interdictum.

Prætensa nullitas Interdicti declaratur, addita ordinatione aperiendi Ecclesias, & Divina Officia celebrandi.

§. 4. Idem porrò Edictum à memorato Isidoro per universam Diœcesim Agrigentin. transmissum fuit, ut juxta ejus tenorem Presbyteri omnes singulorum locorum Diœcesis hujusmodi, Interdicto præfato nequaquam obstante, Missas celebrare, aliaque Divina peragere per assertos Delegatos locales supradicti prætensi Tribunalis compelli possent; quemadmodum inter cæteros ita fecisse; atque executum fuisse Nobis innotuit quemdam Josephum Alexandri, qui asserens se ejusmodi Delegatione munitum esse, in Oppido *Castel Tervine* nuncupato ejusdem Diœcesis quoddam præceptum, seu mandatum hac de re edidit, additâ in eo adversus Transgressores pœnâ incorporationis omnium bonorum, illudque nonnullis Ecclesiasticis dicti Oppidi transmisit, imò & ad quorumdam ex eis domorum januas affigi fecit, tenoris sequentis, videlicet: *Die 28. Octobris septima Indictione 1713. Portiero d'ordine del Reverendo Sacerdote Don Gioseppe Alessandro Delegato del Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in virtù di Lettere Patenti date in Palazzo in detto Tribunale diebus &c., e di Commissione parimente del Reverendo Signor Canonico D. Isidoro Navarro Delegato speciale in Causa di detto Tribunale, e in virtù di suo ordine e Lettera data in Girgenti diebus &c. alli quali &c. s'ingiunge, notifica, & intima al Sacerdote D. Antonino Matteliano, quatenus domane Domenica 29. del corrente 7. Indictione 1713. e successivamente in appresso di giorno in giorno habbia, voglia, e debba celebrare la Santa Messa, assistere in detto giorno die 29. Ottobre alla Messa Cantata, e Divini Officj, Administratione delli Santissimi Sacramenti, stante l'evidente nullità dell'Interdetto, come chiaramente si vede nelli Editti affissati d'ordine di detto Reverendo Delegato in Causa nelli luoghi publici di questa predetta Terra. Altrimente, facendo il contrario, e non facendo copia di se, s'intende incorso in quelle pene publicate, ed espressate in detto ordine, e Lettere, procedendosi per la disubedienza all'espressi nell'istesse Ordinazioni, con la incorporazione di tutti li suoi beni. Unde &c.*

Prosecutio præsentium literarum.

Enarrat transmissionem præfati Edicti per totam Diœcesim, & specialiter illius executionem in Oppido Castel Tervino.

Tenor præcepti facti in sequelam Edicti cuidam Presbytero, ut Missam celebret, ac Sacramentorum administrationi assistat.

§. 5. Cum autem nimiùm evidens sit, nec quisquam inficiari valeat gravissimam ex præmissis Ecclesiasticæ Libertati, imò etiam Pontificiæ authoritati illatam fuisse injuriam: ac similiter explorarum sit nullum Judicem, quacumque tandem potestate, & authoritate suffultum, quoties de Excommunicatione, Interdicto, aliisque censuris ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac potissimum de speciali Nostro, & Sedis Apostolicæ mandato latis, agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, seu injustitiæ cognitionem, quæ, non nisi Nobis, ac dictæ Sedi reservata est, se ingerere ullatenus posse; adeòque eadem præmissa in maximam plurimorum perniciem, ac scandalum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in gravissima pericula, & errores conjicere, ac deplorandis malis involvere valeant. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris à Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & sollicitudinem supernâ dispositione gerimus, Libertatem, Immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam, nec non Sanctæ hujus Sedis authoritatem ab ejusmodi nefariis, ac perniciosis conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & tùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes: omniumque & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, nec non præfatorum, ac quorumvis aliorum Tribunalium, Judicum, Ministrorum, etiam Principalium, seu Supremorum Officium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Literas, Edictum, ac Præceptum, seu Mandatum præinserta, nec non quæcumque in iis contenta, aliaque omnia eâ occasione per memoratos Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem dicti prætensi Tribunalis; nec non Andream Ficani, Isidorum Navarro, & Josephum

Continuatio præsentium literarum, exposita enormitate omnium præmissorum.

Motivum infra recensendæ declarationis nullitatis, & reprobationis.

Declarat nullitatem literarum, Edicti, ac Præcepti præinsertorum.

Alexandri vigore suarum respective assertarum Delegationum acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis; penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Ad cautelam revocat omnia præmissa.

§. 6. Prætereà, tametsi de veteri Nationis Siculæ pietate, ac Religione confisi, minimè dubitemus Christifideles illarum partium, ac præsertim Civitatis, & Diœcesis Agrigentin. præfatarum Incolas, etiam nostrà hac declaratione minimè expectatà, Literas, Edictum, ac Præceptum, seu Mandatum hujusmodi, aliaque per dictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream, Isidorum, & Josephum gesta pro irritis, & invalidis, nulliusque prorsus roboris, ac valoris jam habuisse, & in posterum habituros esse, adeòque omnia è converso per supradictum Franciscum Episcopum acta, & ordinata religiosè, ac exactè observasse, & observaturos esse, nihilominus ad majorem similiter cautelam, generale Interdictum, cui præfatus Franciscus Episcopus Civitatem, & Diœcesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes Excommunicationis ab eo contra suos Expulsores promulgatas pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac censuras, seu declarationes hujusmodi authoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostrà approbantes, & confirmantes, ac adversus præmissa, quatenus opus sit, renovantes; Motu, scientià, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam sæculares cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares ad exactam ejusdem Interdicti observantiam omninò teneri, & obligatas existere, & fore, ita ut in quibusvis Ecclesiis, locis piis, Oratoriis, etiam privatis, ac Cappellis domesticis Civitatis, & Diœcesis Agrigentin. prædictarum, prætensà etiam memoratæ assertæ Monarchiæ Siculæ authoritate munitis, sive aliàs quocumque privilegio, exemptione, & indulto etiam prætensæ Protectionis Regiæ, seu prætensi Jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus à Sede præfatâ approbati suffultis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minusque Fidelium Defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem pariter tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Ac similiter confirmat Interdictum & censuras ab Epis. po inflictas.

Decernit omnes personas quibusvis privilegiis munitas ad Interdicti observantiam teneri, nulla etiam habita ratione Ecclesiarum vel locorum quantumvis exemptorum.

§. 7. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos qui statuto, decreto, & ordinationi Nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravenerint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per præfatos Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latas, & impositas incidisse, illisque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec ab eis à quoquam, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentià in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

Contravenientes incurrisse censuras Sedi Apostolicæ reservatas statuit.

§. 8. Cæterum, cum notorii Juris sit non tam eos, quos præfatus Franciscus Episcopus in actu suæ expulsionis Excommunicatos declaravit, quàm supradictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream Ficani, Isidorum Navarro, & Josephum Alexandri, ac ulterius Julium Rotundo Promagistrum Notarium, qui præinsertis literis prædictis Francisci Miranda, & Gayarre, Clericum Angelum Fiano Magistrum Notarium, qui promulgationi literarum hujusmodi per dictum Isidorum, ut præfertur, factæ, ac Innocentium Guerreri similiter Magistrum Notarium, qui præinserto Edicto ejusdem Isidori respectivè subscripserunt; nec non Dominicum Piccione, ad cujus nimirùm instantiam, uti Procuratoris Fiscalis ejusdem prætensi Tribunalis, dictus Isidorus in suo præinserto Edicto se processisse asseruit; aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, dignitatis, quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive Francisci Episcopi expulsionem hujusmodi, sive gesta per dictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream, Isidorum, & Josephum quovis modo mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac prælertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint id circò illi omnes, etiam specialissimà mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, non nisi à Nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstità, ac cum reincidentià præfatà eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout harum serie similiter decernimus, & declaramus; facultatem insuper quandocumque procedendi ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in suà contumacià persistentes censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi expressè reservantes.

Absolutionem censurarum quoad expulsores Episcopi, aliosque omnes participes in expulsione, aliisque ut sup. gestis ejusdem Sedis reservat.

§. 9. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd prædicti, & alii quicumque, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificà, & individuà mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alià quâlibet, etiam quantumvis juridicà, & privilegiatà causâ, colore, prætextu,

Decreta roborantia.

&

& capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormia, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aot nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aot ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcomque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nllo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscomque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, qoovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præsitæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Etiam adversus oppositiones, quas præstare posset assertum Tribunal Monarchiæ.

Clausula sublata, & irritans.

§. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, locorum piorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & locis piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluties iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis qoibuscumque.

Derogatio contrariorum etiam Privilegiorum Societatis Jesu.

§. 11. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeator, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris, 1713. Pontificatus nostri anno Decimoquarto.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

Fides habenda Transumptis.

Dat. 23. Decembr. 1713.

F. Oliverius.

Anno 1714.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima, die verò vigesima octava Novembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Decimo quarto supradicta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Bartolottum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Curs.

DIVERSÆ ORDINATIONES LXIX.

Ad vindicandam Dignitatem, ac Jurisdictionem R. P. D. Isidori Bertrau Archiepiscopi Tarraconensis ab iis, quæ adversùs illum per abusum Laicalis Potestatis attentata fuerunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

IN excelsâ Sedis Apostolicæ speculâ, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ bonita-

tis

tis abundantiam constituti, nostra, & ejusdem Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura; ex commissi Nobis cœlitùs Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, ac si quando ea temerariis quorumcumque, præsertim Laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non authoritas imperandi, ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere studemus, sicut divinitus concessa Ecclesiæ libertas, atque animarum pericula postulant, ac Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis æquitati, & justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Narrat laicalis potestatis audaciam, quæ Archiepiscopum Tarraconensem non agnoscere præsumpserat, eumque à sua Diœcesi exulare coegerat.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sine gravissimo animi nostri dolore, pervenit, quod cùm Venerabilis Frater Isidorus Bertran Archiepiscopus Tarraconensis, qui aliàs, nempe priusquam Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi in Archiepiscopum, & Pastorem à Nobis præfectus esset, Canonicatum, & Præbendam, nec non Archidiaconatum majorem nuncupatum Ecclesiæ Gerundensis obtinebat, in plenâ, & quietâ supradictæ Ecclesiæ Tarraconensis possessione reperiretur, ac munere consecrationis ritè suscepto, Pallioque Archiepiscopali, quod ei tradi jusseramus, recepto, quæcumque suæ Dignitati annexa munia pacificè exerceret: redditæ ei fuerunt literæ à Laicali potestate illarum Partium non ita pridem, videlicet die xv. Decembris anni proximè præteriti conscriptæ, illique per summam, ac penè incredibilem temeritatem, tanquam Canonico, & Archidiacono majori dictæ Ecclesiæ Gerundensis, ac in præfatam Ecclesiam Tarraconensem intruso directæ, quibus perinde, ac si ipsi Laicali potestati fas fuisset Archiepiscopum ab hac Sanctâ Sede institutum impunè destituere, ac Christum Domini indelebili charactere à Spiritu Sancto insignitum arbitratu suo exauthorare, nulla non minus, quàm injusta provisio dictæ Ecclesiæ Tarraconensis de illius personâ à Nobis facta impudenter asserebatur, eique propterea sacrilegâ, ac verè detestabili audaciâ præcipiebatur, ut non modò è suâ Civitate, sed etiam ab universâ Diœcesi, ac Provinciâ Tarraconensi illicò exiret: nec interim quempiam, qui sui exulantis loco vices suas inibi suppleret, Ecclesiæque ab eo deserendæ gubernationem susciperet, subrogare, aut constituere præsumeret, ita ut nemini ab ipso, sive ante sive post suam expulsionem deputato, vel deputando, jurisdictionem Ecclesiasticam ejus nomine exercere ullatenus permissum esset.

Ac insuper Capitulo Tarraconensi præceperat, ne eumdem Archiepiscopum agnosceret, fructusque Archiepiscopalis mensæ exigeret & in forma depositi servaret.

§. 2. Eodem fermè tempore, nec sanè minus temerè Laicalis eadem potestas per alias suas literas die, & anno supradictis datas, ac, quod planè intolerandum est, Decano, & Capitulo Ecclesiæ Tarraconensis *Sede vacante* inscriptas, dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ hujusmodi de iis omnibus, quæ memorato Isidoro Archiepiscopo, sicut præmittitur, scripserat, certiores facere non erubuit, eis insuper injungendo, ne illum in Archiepiscopum ullatenùs agnoscerent, seu reciperent, quinimò juribus sibi competentibus uti deberent, quibus verbis, attentâ præsertim secundo dictarum literarum inscriptione præfatâ, satis, superque ea omnia, quæ à Cathedralium Ecclesiarum Capitulis illarum Sede Episcopali vacante, peragi, atque exerceri possunt, aut debent, indicata fuisse compertum est: interim verò omnes, & singulos mensæ Archiepiscopalis Tarraconensis fructus, redditus, & proventus exigere, ac colligere, illosque tutâ, & fideli sub custodiâ, atque ad formam depositi servare tenerentur & alias, prout in ambabus literis prædictis, quarum tenores non alio, quàm illos penitus, & omninò reprobandi, ac damnandi animo præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis haberi vol mus, plenius continetur, Hujusmodi porrò lit ris tam Isidoro Archiepiscopo, quàm Capitulo & Canonicis supradictis publicè præsentatis, ide Isidorus Archiepiscopus, ut graviores sibi, Ecclesiæ imminentes injurias effugeret, commi sum sibi gregem deseruit, nec solùm à Civitate, s etiam à Diœcesi, ac Provinciâ Tarraconensi pr satis incunctanter discessit.

§. 3. Cùm autem præmissa, ad quæ eade Laicalis potestas non minùs malorum, & calam tatum, quibus Divina Justitia execrabiles ejusm di ausus sæpè etiam in hoc sæculo ulcisci solet penitus immemor, quam censurarum omnium ac pœnarum Ecclesiasticarum per Sacros Can nes, Conciliorum Generalium Decreta, & Apo tolicas Constitutiones adversùs similia perpetrar tes, eorumque Adhærentes, Fautores, Consu tores, & Defensores, quocumque tandem gr du, ac dignitate præfulgeant, inflictarum, m fetè oblita, damnabiliter devenit: Ecclesiastica libertatem Dei ordinatione, & Canonicis sancti nibus constitutam apertè læserint, ac lædant nostramque, & hujus Sanctæ Sedis authoritatem quâ Isidorum Archiepiscopum præfatum Eccles Tarraconensi supradictæ, sicut præmittitur, pra fecimus, gravissimè violaverint, & violent, s insuper animas pretioso Salvatoris, & Domi Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in max ma pericula conjicere possint; adeòque novum & sanè peracerbum vulnus multiplicibus aliis, s diuturnis injuriis quas Sancta Dei Ecclesia jan pridem in iis Ditionibus pertulit, & adhuc pe fert, adjungere noscantur. Hinc est, quod No qui jurium Ecclesiasticorum Assertores in Terris Domino constituti sumus, omniumque Eccles rum, & Christifidelium curam, & solicitudine superuâ dispositione gerimus; tametsi probe sci mus, quantus semper fuerit, & quam constar Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ Tarraconer sis hujusmodi erga Nos, & Sedem prædicta sinceræ fidei, ac devotionis affectus: quantu itidem, & quam tenax Ecclesiasticæ disciplin studium: quanta demùm, & quam religiosa S crorum Canonum, Conciliarium Ordinationun & Apostolicarum Sanctionum observantia; adec que non dubitemus pios illorum animos ad pra narratos sæcularis potestatis excessus vehement exhorruisse, nec eos unquam sacrilegis, & in nibus potestatis hujusmodi jussis obtemperasse aut obtemperaturos esse credamus; nihilominus ne incumbenti Nobis muneri ullâ ex parte dee se, ac tam horrendum dictæ sæcularis potestati abusum dissimulasse videamur, Metropolitan Ecclesiæ Tarraconensi supradictæ, illiusque Pra sulis indemnitati opportunè consulere, nost que, & ejusdem Sedis jura sarta tecta, atque illi bata tueri, & conservare, nec non animaru periculis hujusmodi, quantùm Nobis ex alt conceditur, occurrere cupientes, omniumque & singulorum in iisdem præmissis quomodolibe actorum, & gestorum, seriem, causas, & occa siones, aliave quælibet etiam specificam, & indi viduam mentionem, & expressionem requirent præsentibus itidem pro plenè, & sufficienter ex pressis, ac exactissimè specificatis habentes; Mo tu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deli beratione Nostris, deque Apostolicæ potestati plenitudine, omnem, & quamcumque jurisdi ctionem, seu potestatem tam in spiritualibus quàm in temporalibus Archiepiscopo Tarraco nensi pro tempore existenti quovis modo compe tentem nequaquam ab alio, quàm à memorato Isi doro Bertran Archiepiscopo, quem scilicet autho ritate Omnipotentis Dei Sanctorum Apostolorum

Petri

Petri, & Pauli, ac nostrà, præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi, ut præfertur, præfecimus, sive ab iis, quos ipse loco sui absentis ad regimen dictæ Ecclesiæ constituerit, ac interim ab illo, cui ante suum discessum vices suas commiserat, juxta facultates eis respectivè concessas, vel concedendas, exerceri posse, aut debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 4. Adeòque Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ bujusmodi sub excommunicationis latæ sententiæ, nec non privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœnis, quarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, districtè prohibemus, & interdicimus, ne per se, vel alios, sub quovis quæsito colore, causa, titulo, ratione, aut prætextu, ac multò minùs, quod absit, præfatarum literarum sibi à sæculari potestate damnabiliter, sicut præmittitur, scriptarum vigore, supradictæ Ecclesiæ Tarraconen. regimen suscipere, & assumere, sive jam susceptum, & assumptum de cætero retinere, minúsque ubi inibi jurisdictionem, potestatem, vel authoritatem Archiepiscopo Tarraconensi pro tempore existenti quovis modo competentem exercere, ullumve jurisdictionalem, seu alium actum ex iis, qui a Capitulis Cathedralium Ecclesiarum illarum Sede Episcopali, sive Archiepiscopali vacante de jure, vel consuetudine, seu alias quomodolibet fieri possunt, aut debent facere, seu continuare, neque demum ipsius Ecclesiæ, seu mensæ Archiepiscopalis administrationi ullatenùs se immiscere, illiusque fructus, reditus, & proventus sub quovis titulo, etiam custodiæ, seu depositi de cætero percipere, colligere, & exigere, ac forsan jam perceptos, collectos, & exactos, nisi eidem Isidoro Archiepiscopo, ad quem nimirùm ii legitimè pertinent sive ejus legitimo Procuratori, vel aliis, quibus ille eos tradi, vel consignari mandaverit, tradere, vel consignare audeant quovis modo, seu præsumant.

§. 5. Cæterum de salute Dominici gregis paternà charitate solliciti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Ecclesiasticis Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quam Laicis harum serie denunciamus, attentis præmissis, nullam à quoquam in præfatà Ecclesià Tarraconensi jurisdictionem, aut potestatem sive quoad spiritualia, sive quoad temporalia, præterquam a dicto Isidoro Archiepiscopo, seu personis ab eo deputatis, vel deputandis exerceri posse; adeòque omnia, & singula, quæ circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, causarum cognitionem, aut aliàs forum conscientiæ, vel contentiosum Archiepiscopi Tarraconensis pro tempore existentis quomodolibet concernere possunt, à Capitulo, & Canonicis supradictis, postquam præsentes literæ ad eorum notitiam devenerint, per se, vel alios agi, geri, fieri, mandari, decerni & ordinari contigerit, cum omnibus, & singulis inde quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ perpetuò fore, prout illa earumdem tenore præsentium similiter declaramus.

§. 6. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd præfati & alii quicumque in præmissis seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificà, & individuà mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alià qualibet, etiam quantumvis juridicà, & privilegiatà causà, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientià, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentià, & potestate fungentes, & functuros, sublatà eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum decreto irritanti, clausula sublata, & aliis salutaribus.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrà, & Cancellariæ Apostolicæ regulà de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non præfatæ Ecclesiæ Tarraconen. & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicà, vel quavis firmitate alià roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet personis, etiam quacumque ecclesiasticà, vel mundanà, ac sublimi dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientià, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut

Et amplissima derogatione quibuscumque contrariis.

ali-

aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nibil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter espressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annullo Piscatoris die XVII. Martii 1714. Pontificatus nostri Anno XIV.

F. Oliverius.

LXX.

CONSTITUTIO

Qua plura disponuntur, & ordinantur in favorem Artis Agrariæ, & eam exercentium.

CLEMENS PAPA XI.

Exordium.

MOtu proprio &c. Inter gravissimas Pastoralis officii nostri curas, quibus jugiter premimur, in illam peculiari studio incumbimus, ut hæc nostra Alma Urbis, ad quam quotidiè tanquam ad Principis Apostolorum Sedem, & communem omnium Christifidelium Patriam, catholicæ omnes Nationes confluunt, & quam Nos quantùm in Domino possumus, ac misera præsentium temporum conditio patitur, commodis omnibus atque ornamentis instruere, & augere jugiter satagimus, non solum rei frumentariæ inopia nequaquam laboret, sed feliciori in dies ubertate perfruatur.

Paulus V. solicitus de arte agraria restituenda plura disposuit in favorem Agricultorum Mercatorum & Colonorum.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Paulus Papa V. Pædecessor noster, ut prospero Annonæ, & Grasciæ ejusdem Urbis regimini opportunè consuleret, potissimùm verò Artem Agriculturæ in illius Territorio, ac districtu, nec non Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis restitueret, ac ampliaret, specialem Congregationem nonnullorum Prælatorum, & aliorum Virorum, in qua scilicet tunc, & pro tempore existentes Thesaurarius Generalis, Annonæ Præfectus, Grasciæ Præses, Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis, ac ulterius q. Jo. Baptista Costaguti ejusdem Pauli Prædecessoris Familiaris interesse deberent, ibique potissimùm de Arte Agriculturæ restituenda, & augenda, nec non de statu Annonæ, & Grasciæ hujusmodi, rebusque omnibus illas concernentibus invicem conferrent, tractarent, & diligenter perpenderent, eidemque Paulo Prædecessori quidquid ab ipsis resolutum fuisset referrent, erexit, atque instituit; Ac subinde alia plura, eodem consilio disposuit, & ordinavit: inter cætera verò, ut Agriculturæ Artem exercentibus, quò faciliùs Arti hujusmodi incumbere, pecuniasque minori interusurio habere possent, opportuna aliqua subventione succurrere volens, tunc existentibus Provisoribus, ac Ministris Sacri Montis Pietatis Urbis districtè mandavit, ut cuilibet Agricultori usque ad summam mille scutorum monetæ, seu aliam ab eodem Annonæ Præfecto ordinandam, recepto emolumento duorum pro centenario nomine meriti, seu aliàs ab aliis ratione expensarum solvi consueto, nec non accepto idoneo, & sufficienti pignore, aliisque ejusdem Montis legibus, & instituris adimpletis, & observatis, de licentiâ Præfecti Annonæ prædicti subministrare deberent. Ac insuper omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tam in propriis, quàm in alienis, & conductis terris in Territorio, & districtu Urbis, nec non Latii, Campaniæ, Maritimæque Provinciis hujusmodi Agriculturam exercuissent, & sementem fecissent, singulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in eàdem Urbe per ipsos Agricultores, & Mercatores vendendi à tempore messis, & recollectionis usque ad Kalendas Martii cujuslibet anni summam juliorum quinquagintaquinque in singula Rubra non excessisset, quintam partem totius frumenti per ipsos eodem anno recollecti, deducto tamen semine, ad quævis loca, præter Infidelium, & S. R. E. hostium, terrâ, marique liberè extrahendi, & transportandi seu extrahi, & transportari faciendi facultatem concessit: prævio tamen Chirographo ab eodem Paulo Prædecessore subsignando, ac solutis prius Cameræ nostræ Apostolicæ, tunc suæ, juliis quinque pro quolibet Rubro extrahendo, & aliàs prout in Cedulà motus proprii memorati Pauli Prædecessoris desuper expeditâ, ac die XIX. Octobris 1611. publicatâ, cujus tenorem præsentibus &c. pro plenè &c. volumus, uberiùs continetur.

Narrat diram boum pestilentiam, & damna indè in Agriculturam profecta.

§. 2. Cùm autem novissimè, nempe à mense Septembris anni mox elapsi, peccatis nostris graviores in dies calamitates promerentibus, non sine ingenti paterni cordis nostri dolore, mortiferâ bovum pestilentia per Urbem illiusque districtum, ac provincias prædictas immaniter grassante, integra penè armenta interierint, adeo ut perempti animalibus, de quibus ineffabilis Dei providentia laboribus hominum solatia subrogavit, agrorum culturam planè deseri, terrasque in proximè præterito Autumno minimè seri contigisset, nisi Nos tam frumento, quàm pecuniis per dilectum filium Annonæ Præfectum abundè subministratis, Agricultorum inopiam sublevassemus, aliisque opportunis, ac salubribus provisionibus ei, quam benedicente Domino speramus, futuræ messis ubertati consuluissemus; tempus verò, quo agri serendis frumenti proventuri anni 1715. messe destinati aratro proscindi debent, jam advenerit: domini tamen prædiorum, Mercatores, Coloni, aliique Artem Agriculturæ prædictam exercentes ob ingentia damna, quæ ex suorum animalium jacturà passi fuerunt novo indigeant paternæ providentiæ nostræ subsidio, ut expensas pro emendis bobus, & laboreriis necessariis faciendas subire valeant.

Confirmat disposita à Paulo V.

§. 3. Hinc est, quod Nos publicæ causæ nullà ex parte deesse, nostrorumque, & Apostolicæ Sedis subditorum commodis peramplius providere volentes, motu simili, ac ex certâ scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cedulam motus proprii Pauli Prædecessoris supradictam, quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, ac usu recepta reperiuntur, earumdem tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & præsidium adjungimus.

Congregationem instaurat à Paulo V. erectam pro re agraria. & Agricultoribus suppeditari mandat scuta centum millia cum certis cautelis.

§. 4. Præterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus Congregationem Prælatorum à præfato Paulo Prædecessore, sicut præmittitur, institutam, cui scilicet dilecti Filii nunc, & pro tempore existentes Thesaurarius noster Generalis, Annonæ Præfectus, Grasciæ Præses, Commissarius Generalis Cameræ nostræ prædictæ, ac loco q. Jo: Baptistæ Costaguta ab eodem Paulo Prædecessore deputati Præceptor

Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia intereſſe debeant harum ſerie renovamus, ac quatenus opus ſit de novo erigimus, & inſtituimus. Eidemque Congregationis toties, quoties opus fuerit, habendæ facultatem concedimus, & impartimur, ut iiſdem Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, aliiſque Artem Agriculturæ prædictam exercentibus, ac ſive proprios, ſive alienos, & conductos agros in Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis prædictis colere, & ſerere volentibus, pecunias neceſſarias pro novis terris proſcindendis, aliiſque laboretiis perficiendis pro meſſe dicti venturi anni milleſimi ſeptingenteſimi decimi quinti a dilectis Filiis Proviſoribus, & Miniſtris Sacri Montis Pietatis, nec non Menſæ nummulariæ S. Spiritus in Saxia uſque ad ſummam centum millium ſcutorum monetæ, nempe medietatem ex dicto Monte Pietatis, & aliam medietatem ex dictâ Menſa nummulariâ Sancti Spiritus, cum licentiâ ab eodem Annonæ Præfecto ſubſcribenda, ac Proviſoribus, & Miniſtris Montis, & Menſæ nummulariæ prædictis dirigendâ ſubminiſtrari cureot & faciant, unicuique ſcilicet pro eâ ſumma, quæ juxta cujuſque Agricultoris, & aliorum prædictorum indigentiam, & idoneitatem eidem Congregationi congrua, & opportuna videbitur, ac cum cautionibus pro indemnitate Montis Pietatis, & Menſæ nummulariæ hujuſmodi ab eis, qui pecunias acceperint, præſtandis, ac a præfatâ Congregatione (citra tamen illius periculum, ſeu damnum) recognoſcendis, & approbandis.

§. 5. Cæterum, ut facilius ſubminiſtratio dictarum pecuniarum Agricultoribus, & aliis prædictis fieri poſſit, volumus, & mandamus, ut pro eâ quantitate, quæ ejuſdem Congregationis arbitrio, intra tamen ſummam dd. centum millium ſcutorum monetæ, Agricultoribus, & aliis prædictis ſuminiſtranda erit, ſolvi debeant quotannis uſque ad reſtitutionem ſummæ ſubminiſtratæ, Monti Pietatis,, & Menſæ Nummulariæ prædictis ſcuta duo pro quolibet centenario nomine meriti, ſeu expenſarum, quas tam Mons Pietatis, quam Menſa nummularia hujuſmodi pro ſalariis Miniſtrorum, & Officialium ſuſtinere coguntur.

Agricultoribus pro anno tantum 1715. tractam gratis indulget quintæ Partis frumenti ab ipſis recollecti.

§. 6. Demùm Agricultoribus, & aliis prædictis, ut alacriùs laboreria neceſſaria pro ſerendo frumento in proximè futuro Autumno perficere, ac complere valeant, quintam partem frumenti (detracto tamen ſemine) in ſubſequenti meſſe Anni milleſimi ſeptingenteſimi decimi quinti per ipſos recolligendi ad quævis loca, præter Infidelium, & S. R. E. hoſtium terrâ, marique libere extrahendi, & tranſportandi, ſeu extrahi, & tranſportari faciendi gratis, & abſque ullâ ſolutione tractæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ ſolvi ſolitæ, expedito tamen priùs Chirographo per Nos ſignando, ac ſolutis emolumentis Officialibus, & Miniſtris Cameralibus pro ejuſmodi licentiarum expeditione debitis, licentiam concedimus, & impartimur; Dummodo tamen ſive pretium, & valor frumenti tunc currens, ſive aliæ temporum circumſtantiæ eidem paternæ charitati, qua Subditorum noſtrorum commodis conſulere cupimus, aliter non ſuadeant. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices &c. ſublatâ &c. judicari, & definiri debere, ac irritum &c. decernimus.

§. 7. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, ac præſertim Annonæ Præfecto, ut præſentes noſtras literas, & in eis contenta quæcumque obſervent, & exequantur, & ab aliis, quantum in eis erit, condignâ pœnarum inflictarum animadverſione, aliiſque opportunis juris, & facti remediis firmiter, & inviolabiliter obſervari faciant, & curent. Dantes eis, ac præcipuè eidem Annonæ Præfecto, in præmiſſis, & circa ea plenam, & omnimodam facultatem, & poteſtatem.

Derogat ampliſſimè in quibuſcumque contrariis.

§. 8. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de jure quæſito non tollendo, ac rec. mem. Pii Papæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ prædictæ concernentibus in eâdem Camerâ intra certum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Urbis, Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque, ac Montis Pietatis, & Menſæ nummulariæ Sancti Spiritus prædictorum, aliiſve quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, Conſuetudinibus, Reformationibus, Decretis, Privilegiis, Indultis, & Literis Apoſtolicis Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis, ac Sacri Monti, & Menſæ nummulariæ præfatis, illorumque reſpectivè Communitatibus, Univerſitatibus, Miniſtris, Officialibus, & aliis perſonis quibuslibet à Sede prædictâ, vel a Nobis forſan conceſſis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quæ eis, quoad præmiſſa oolumus ſuffragari, & quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi &c. illorum tenores &c. pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes hac vice ad effectum præſentium dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſimè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 9. Volumus etiam, quod præſentium ſola ſignatura ſufficiat, etiam abſque aliâ datâ, & regiſtratura, regulâ quacumque contrariâ pariter non obſtante. Et nihilominus literæ in quavis formâ expediri poſſint cum clauſulis opportunis, præſentiumque literarum deſuper forſan expediendarum tranſumptis etiam impreſſis, manu unius ex Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notariis ſubſcriptis, & ſigillo alicujus, ex Congregatione prædicta obſignatis in judicio, & extra plena fides adhibeatur.

Placet motu proprio I. F.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo decimo quarto, Indictione ſeptima: Pontificatus Sanctiſſimi D. Noſtri Clementis Papæ XI. Anno decimo quarto, die verò 24. Martii, ſupradicta Cedula Motus proprii publicata, & affixa fuit in magna Curia Innocent. Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Bartholomæum de Camillis Apoſt. Curſ.

Antonius Placentinus Mag. Curſ.

LXXI.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio Edicti promulgati à quodam Delegato aſſerti Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati ſuper abrogatione Eccleſiaſtici Interdicti, cui Vicarius Generalis R. P. D. Nicolai Mariæ Epiſcopi Liparenſis Civitatem, & Diœceſim Liparen. in actu ſuæ ab eis expulſionis per manifeſtum Sæcularis poteſtatis abuſum ſecutæ ſubjecerat, cum aliis diverſis Ordinationibus, Decretis, & Declarationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Narrat expulſionem Didaci Hurtado Vicarii Generalis Liparenſis in odium obedientiæ præſtitæ mandatis Sedis Apoſtolicæ ſecutam.

AD Apoſtolatus noſtri notitiam, non ſine gravi paterni cordis noſtri dolore, pervenit quòd cum aliàs dilectus filius Didacus Hortado Vene-

nerabilis Fratris Nicolai Mariæ Epiſcopi Liparenſis Vicarius in ſpiritualibus Generalis, non aliâ profectò de causâ, niſi quod quibuſdam mandatis noſtris Apoſtolicæ authoritatis tuitionem reſpicientibus, ſibi antea per literas die xxxi. Auguſti MDCCXIII. à dilecto filio noſtro Fabritio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Paulutio nuncupato Secretario noſtro Status ei juſſu noſtro conſcriptas datis illâ qua par erat fide, & obedientiâ obtemperans, ob executione cujuſdam diſpenſationis matrimonialis ſibi ab Alonſo Mercorella, qui illam obtinuerat, exhibitæ providè abſtinuiſſet, per ſummam injuriam, ac manifeſtum ſæcularis poteſtatis abuſum, adnitente in id, atque inſtigante apud ejuſdem ſæcularis poteſtatis Miniſtros ſupradicto Alonſo, è Civitate, ac Diœceſi Liparen. expulſus fuerit; Ipſeque in actu ejuſmodi ſuæ expulſionis, quo Immunitati Eccleſiaſticæ per id enormiter læſæ conſuleret, ac vim vi repelleret, Joannem Baptiſtam Caſtaldum, & Carolum Alconanda expulſores ſuos, omneſque alios, qui eamdem expulſionem mandarunt, ſeu illi auxilium, favorem, aut conſilium quovis modo præſtiterunt, cujuſcumque gradus, & conditionis eſſent, in excommunicationem majorem à Conſtitutionibus Apoſtolicis, & ſpeciatim illâ quotannis die Cœnæ Domini legi ſolitâ contra ſimilia perpetrantes inflictam incidiſſe declaraverit, ac inſuper Civitatem, & Diœceſim Liparen. præfatas generali Eccleſiaſtico Interdicto, affixis ſuper excommunicatione, & interdicto hujuſmodi publicis ſchedulis ſubjecerit.

Nec non declarationem incurſus excommunicationis factam adversùs Expulſores, aliosque operam præſtantes.

Ac ſuppoſitionem Civitatis, & Diœceſis Liparenſis Eccleſiaſtico Interdicto.

§. 1. Tametſi hæc omnia, a memorato Didaco Vicario generali ritè, ac rectè, nec non juxta Sacrorum Canonum præſcriptum, imò de ſpeciali prævio mandato noſtro peracta fuerint: nihilominus quidam Joſephus Marotta Canonicus Sæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ S. Petri Panormitan., aſſerens ſe ſpecialem prætenſi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiuſque aſſerti Judicis Delegatum exiſtere, unà cum Franciſco Bruno Notario, Corrado Chirco Fiſcali, Franciſco Navaglio executore, Algozzino vulgariter nuncupato, ad dictam Civitatem Liparen. acceſſit, ibique aſſumpto in Conſultorem Joſepho Ruſſo Liparenſi Edictum quoddam promulgari, ac in locis publicis ejuſdem Civitatis affigi fecit, per quod temerario non minùs, quàm execrando auſu, generale Interdictum, qui præfatus Didacus Vicarius generalis Civitatem, & Diœceſim prædictas, ſicut præmittitur, ſuppoſuerat, nullum, irritum, injuſtum, illegitimum, inſubſiſtens, nulliuſque roboris, & valoris declaravit, illoque minimè attento, mandavit, ut Eccleſiæ omnes tam ſæculares, quàm regulares Civitatis, & Diœceſis hujuſmodi apertæ, ut priùs, retineri, ac in illis Miſſæ, & alia Divina Officia celebrari, nec non Chriſtifidelibus Sacramenta adminiſtrari deberent, perinde ac ſi ipſum Interdictum nunquam emanaſſet, & aliàs, prout uberiùs continetur in præfato Edicto, quod non alio quidem, quàm illud penitus, & omninò reprobandi animo præſentibus inſerendum duximus, tenoris, qui ſequitur, videlicet, Nos D. Joſeph Marotta Cap. & M. & Canonicus Regiæ Cappellæ Sancti Petri S. R. P. Sen. Judex Eccleſiaſticus revisionis cauſarum deciſarum in Tribunali Conſiſtorii S. Regiæ conſcientiæ, & Delegatus Regiæ Monarchiæ hujus Regni ſeriò ad infraſcripta conſtitutus vigore literarum datarum Panormi die prima Februarii 1714. ad quas &c. Omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus hujus prædictæ Urbis, ejuſque Diœceſis ſalutem in Domino ſempiternam: *Eſſendo pervenuto a notizia, non con poca maraviglia dell'Illuſtriſſimo Monſignor Giudice della Monarchia che eſſendo ſtato intimato il Reverendo Don Diego Hurtado Canonico & Vicario Generale della Catedrale Chieſa di queſta nobile, e fedeliſſima Città di Lipari dal Luogotenente Giovanni Battiſta Caſtaldi, e di ordine ſpeciale del Governo à partirſi dalla Città, ed Iſola di Lipari, e ſua Dioceſi, per li motivi maturamente eſaminati, che moſſero il zelo del Governo, a far ciò per l'accertato del Real ſervizio, publico bene, e quiete de Popoli, eſercitando con matura rifleſſione la Poteſtà economica, e le regole del buon Governo contro il ſudetto Vicario perturbator di detta quiete, il quale ſcordatoſi l'obligo di fedel Vaſſallo, e di oſſervare le Regie prerogative, e lodevoli oſſervanze del Regno; luſingando, per farſi ragione, di eſſer ſtata leſa Immunità Eccleſiaſtica, e di haver patito violenza dal riferito di Caſtaldi, & Carlo Alconada Agiutante, coprendoſi col ſpetioſo ſcudo, erroneo però, e premeditato non meno, che affettato, di eſſere il ſudetto di Caſtaldi Commiſſario, ſeu Delegato del Tribunale della Monarchia, a cui per sfogo del ſuo naturale dà indebitamente il titolo di preteſo, e quando il ſudetto Tribunale della Regia Monarchia non hà dato ordine contro il ſudetto Vicario, ſua Corte, e Chieſa, ne mai il detto di Caſtaldi fù Commiſſario, ſeu Delegato di detto Tribunale, ne diſſe, ne poteva dire, eſſere Miniſtro con delegazione ſpeciale di detto Tribunale, come nella ſcommunica, e quel che è più, con molto diſconſolo di tutti li Fedeli non ſolo di queſta, ma del Regno interdiſſe queſta Santa Catedrale, e tutte l'altre della Città, e Dioceſi, ſottomettendoli ad Interdetto locale, e generale, ſenza però rifletter alla falſità delle ſuppoſizioni, ed alte turbolenze, e peſſime conſeguenze può partorire tal ſcandaloſo attentato contro il Real ſervizio, e publica quiete, e quel che è più, nullo juris ordine ſervato, e contro la forma de Sagri Canoni, per mancanza delli requiſiti neceſſarii all'Interdetto; Perciò ſi hà ſtimato da detto Monſignor Illuſtriſſimo Giudice della Regia Monarchia provedere dell'opportuni remedi, riparando col ſuo ſommo zelo alli pregiudizj del Real ſervizio, ma anche a quello de Popoli di queſta Città, & Dioceſi, i quali ſono ſtati tanto ingiuſtamente leſi dal Sudetto Vicario contro la carità non ſolo Paſtorale, ma Ordinaria, tanto dal Sommo Dio incaricata; Deliberò commettere a Noi la ſua autorità, & poteſtà, ac vices, & voces dicti Tribunalis, e di conferirci in queſta, e dichiarando ex commiſſione ſpeciali lo ſteſſo Interdetto nullo, ingiuſto, illegitimo, ed inſuſſiſtente, far levare, il ſudetto Interdetto. Per tanto Noi valendoci della ſudetta Poteſtà ampliſſima in dette lettere ſopracitate, come ſpeciale Delegato in queſto negozio, dichiariamo con il preſente noſtro Editto, authoritate, qua fungimur, nullo ingiuſto, illegitimo, inſuſſiſtente, irrito, e dineſſa forza, e valore il cennato Interdetto, ed ordiniamo a tutti i Superiori delle Chieſe, tanto Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cappellani, Sacerdoti, e Clerici, che non oſtante il ſudetto Interdetto ſtante la ſua notoria ingiuſtizia, inſuſſiſtenza, e nullità, doveſſero tenere le Chieſe aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini Uffici, e Meſſe, come ſi faceva prima di detto Interdetto, ed amminiſtrare a tutti i Fedeli li Santiſſimi Sagramenti della Santa Chieſa, come prima, e come mai vi foſſe ſtato il ſudetto nullo Interdetto, e queſto ſotto pena alli Contravenienti, e Diſobedienti di ſcommunica maggiore riſervata al ſudetto Monſignor Giudice della Monarchia, della diſgrazia di Sua Maeſtà (che Dio guardi) ed altre pene a Noi, ed a detto Monſignore riſervate, e non altrimenti.* Datum Liparæ die 10. menſis Februarii 1714. *Aſſignatur: Canonicus Don Joſeph Marotta Delegatus: Dominus Don Franciſcus Bruno Magiſter Notarius.*

Canonicus Marotta aſſ. Monarchiæ Delegatus præfatum Interdictum revocat, promulgato hac de re publico Edicto.

Tenor ejuſdem Edicti.

Per injuriam exponit Interdictum à Vicario appoſitum eſſe publicæ quietis perturbativum, Regiorumque jurium læſivum.

Refert delegationem factam à Judice aſſ. Monarchiæ in ſ. ſonam promulgantis præſens Edictum.

Declaratur prætenſa nullitas Edicti addita ordinatione, quod nemo ex quibuſcumque Eccleſiaſticis illi pareat.

§. 2. Subindè verò dictus Joſephus Marotta, his minimè contentus, dilectos quoque filios Franciſcum Canalem Canonicum, & Paro-

Proſecutio præſentium literarum.

ehum Ecclesiæ Liparen., Dominicum Francolinum, Franciscum Corsum, Dominicum Sciachitanum, Alonsum Bonica, Presbyteros, & Franciscum Canalem Clericum, non alterius delicti reos nisi quod affixioni schedularum excommunicationis, & Interdicti hujusmodi operam suam præstitisse, ac in actu expulsionis dicti Didaci Vicarii Generalis campanas sono funebri pulsasse insimulati fuerint, in carceres detrudi jussit. Cùm autem valdè manifestum sit nec quisquam inficiari valeat gravissimam tam Ecclesiæ quàm huic Sanctæ Sedi illatam fuisse injuriam ex prædicti Didaci Vicarii Generalis expulsione, aliisque præmissis adversùs personas Ecclesiasticas sacrilegè perpetratis: præsertim verò ex promulgatione Edicti præinserti præfatum Interdictum temerè annullantis; tum quia exploratı Juris est nullum Judicem, quacunque tandem potestate, & auctoritate suffultum, quoties de excommunicatione, Interdicto, aliisve Censuris ex causâ læsæ, seu violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac potissimùm de speciali nostro, & Sedis Apostolicæ mandato latis agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, seu injustitiæ cognitionem, quæ nonnisi Nobis, ac eidem Sedi reservata est, se ingerere posse; Tum etiam quia satis similiter perspectum est, Ecclesiam Liparensem Nobis, ac dictæ Sedi immediatè subjectam esse, & quoad spiritualia à quorumcumque Tribunalium, etiam Ecclesiasticorum Regni Siciliæ jurisdictione exemptam, & liberam existare; Quandoquidem licèt dicta Civitas Liparen. anno MDCIX. per claræ memoriæ Philippum III. dum visit, Hispaniarum Regem Catholicum, qui etiam utriusque Siciliæ Rex existebat, à Regno Neapolitano pro majori commoditate gubernii dismembrata, & separata, ac eidem Regno Siciliæ ultra Pharum unita, & incorporata fuerit: indubitati tamen juris est ejusmodi dismembrationem, & unionem solâ Sæculari, ac Regiâ auctoritate, ut præfertur, factas, locum habere ad summum potuisse quoad ea, quæ gubernium ac regimen rerum temporalium dumtaxat concernunt, ac semper sine præjudicio directi dominii utriusque Siciliæ hujusmodi, juriumque ab eo dependentium ad eamdem Sedem etiam in temporalibus, ut notum est, pertinentium: nunquam verò quoad ea, quæ administrationem rerum Ecclesiasticarum, ac Spiritualium respiciunt, quarum statum, & ordinem Laicalis potestas immutare non valuit.

§. 3. Unde nec Indulgentiæ illæ, & gratiæ tam spirituales, quàm temporales Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, aliàs ab hac Sanctà Sede diversis earumdem Hispaniarum Regibus Catholicis, Religionis Christianæ contra Turcas defensioni incumbentibus, nec non Christifidelibus in ipsarum Hispaniarum Regnis, & illis adjacentibus, ac Sardiniæ Insulis consistentibus, & ad illa declinantibus, qui quædam sibi injoncta opera adimplevissent, ad certum tunc expressum tempus concessæ, ac subindè ad Regnum Siciliæ ultra Pharum extensæ, & pluries prorogatæ: nec etiam jus præsentandi personas idoneas Romanis Pontificibus pro tempore existentibus ad præsentationem hujusmodi præficiendas quibuscumque Cathedralibus, etiam Metropolitanis Ecclesiis prædicti Regni Siciliæ ultra Pharum, memorati Philippi Regis descendentibus in Hispaniarum, ac Siciliæ ultra Pharum Regnis hujusmodi legitimis Successoribus, quamdiù illi vixissent, ab eâdem Sede concessum, & assignatum: neque demum Tribunal Inquisitionis Hispaniarum adversùs hæreticam pravitatem auctoritate Apostolicâ institutum, cujus jurisdictio ad prædictum Siciliæ ultra Pharum Regnum cæteroqui extenditur: in Ecclesiâ, Civitate, ac Diœcesi Liparen. prædictis locum unquam habuerunt; imò nec ipsi Ministri sæculares ejusdem Regni Siciliæ ultra Pharum, sive sub dismembrationis, & unionis prædictarum obtentu, sive sub alio quovis prætextu præmissa locum habere debuisse, vel debere unquam prætenderunt.

Motivum annullandi præfatum Edictum ex obligatione tuendi Ecclesiasticam libertatem, & Sedis Apostolicæ auctoritatem.

§. 4. Hinc est, quod Nos, qui jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, libertatem, immunitatem, jurisdictionem Ecclesiasticam nec non Sanctæ hujus Sedis authoritatem, ac dignitatem, ab ejusmodi nefariis, ac perniciosis conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, animarumque periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, circumstantias etiam aggravantes, nec non prædictorum, ac quorumvis aliorum Tribunalium, Judicum, Ministrorum, etiam principalium seu Supremorum Officialium, Notariorum, Scribarum, & personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes; In præmissis verò supradictæ Ecclesiæ Liparensis immediatam Nobis, & Sedi præfatæ subjectionem, illiusque quoad spiritualia à quocumque Tribunali, etiam Ecclesiastico Regni Siciliæ exemptionem, ac libertatem approbantes, & confirmantes, ac quatenus opus sit, innovantes: Motu proprio, & ex certa scientiâ & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, nec non alia per memoratum Canonicum Josephum Marotta ea occasione vigore suæ assertæ delegationis acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitùs, & omninò, nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inanoia, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præsentium declaramus.

Privilegium Immediatæ subjectionis Ecclesiæ Liparensis erga S. Sedem confirmat.

Declarat nullitatem suprarelati Edicti cum irritatione omnium gestorum per dictum Delegatum Marottam.

§. 5. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula & si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum sequelam per prædictum Canonicum Josephum Marotta, aut quæcumque præfati Regni Siciliæ Tribunalia, seu eorum Delegatos, vel Commissarios hac in re de cætero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Omnia præmissa reprobat.

§. 6. Præterea, tametsi de perspecta Populi, & Incolarum Civitatis, & Diœcesis Liparen, præfatarum pietate, illorumque veteri in Ecclesiam, atque hanc Apostolicam Sedem devotione tam præclarè sentiamus, ut minimè dubitemus ipsos, etiam ejusmodi nostra declaratione minimè expectata, præinsertum Edictum aliaque per

Ad cautelam Generale Interdictum Civitatis, & Diœcesis Liparensis, nec non censuras contra Vicarii Expulsores confirmat.

dictum

dictum Canonicum Josephum Marotta, gesta, pro irritis, & invalidis, nulliusque prorsus roboris, ac valoris jam habuisse, & inposterùm habituros esse, adeòque omnia è converso per supradictum Didaeum Vicarium Generalem acta, & ordinata religiosè, ac exactè observasse, & observaturos esse: nihilominus ad majorem similiter cautelam generale Interdictum, cui præfatus Didacus Vicarius Generalis Civitatem, & Diœcesim supradictam, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes excommunicationis ab eo contra prænominatos Joannem Baptistam Gastaldum, & Carolum Alconenda expulsores suos, aliosque omnes, qui eamdem expulsionem mandarunt, seu illi opem, favorem, aut consilium quovis modo præstiterunt, promulgatas, pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac Censuras, seu declarationes hujusmodi auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli ac nostrâ approbantes, & confirmantes, ac adversùs præmissa, quatenus opus sit, innovantes: Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam Sæculares, cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares, ad exactam ejusdem Interdicti observantiam juxta formam à Sacris Canonibus præscriptam omninò teneri, & obligatas existere, & fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis etiam privatis, ac Cappellis domesticis Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quibuscumque tandem privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam prætensæ protectionis Regiæ, seu prætensi jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus ab hac Sanctâ Sede approbati munitis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minùsque fidelium defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Observantiam ejusdem Interdicti strictè præcipit cum derogatione quarumcumque contrariarum, & quarumvis exemptionum.

§. 7. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvia exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui Statuto, Decreto, Ordinationi nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravenerint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per eosdem Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latas, & impositas incidisse, illiusque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec eos a quoquam, nisi a Nobis seu Romano Poontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas, eo ipso, quod convaluerint) à censuris, & pœnis hujusmodi absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

Præmissis Contravenientes, quantumvis exemptos censuris Sedi Apostolicæ reservatis declarat irretitos.

§. 8. Cæterùm cum notorii juris sit, non tam eos, quos præfatus Didacus Vicarius Generalis in actu suæ expulsionis excommunicatos declaravit, quàm supradictum Canonicum Josephum Marotta, nec non Franciscum Bruno Magistrum Notarium, qui præinserto Edicto subscripsit, Corradum Chirco Fiscalem, Josephum Russo Consultorem, Franciscum Xavaglio Executorem, Alonsum Mercorella Instigatorem, aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive ejusdem Didaci Vicarii Generalis expulsionem, sive publicationem, & affixionem præinserti Edicti, sive detrusionem in carceres Presbyterorum, ac Clerici præfatorum, sive alia gesta per dictum Canonicum Josephum Marotta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu aliàs in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, ut præfertur, & tunc cum reincidentiâ præfatâ eo ipso quo convaluerint absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus pariter, & declaramus; Facultatem insuper, ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in suâ contumaciâ persistentes, censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi reservantes.

Absolutionem à censuris, quas Vicarii Expulsores, promulgatores præinserti edicti, quive Ecclesiasticos ut supra carcerarunt, vel in his auxilium præstiterant, S. Sedi reservat.

Alias pœnas contra De inquentes præservat.

§. 9. Demùm, cum etiam intellexerimus, quod postquam idem Didacus Vicarius Generalis, sicut præmittitur, exulare coactus fuit, dilecti Filii Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Liparen. in Vicarium Generalem hujusmodi dilectum quoque filium Emanuelem Carnevale præfatæ Ecclesiæ Archidiaconum elegerint; notorii autem, & explorati juris sit, quod quemadmodùm Pastoralis cura ejusdem Ecclesiæ penes prædictum Nicolaum Mariam Episcopum, tametsi ab ipsâ Ecclesia absentem, omninò atque integrè remansit, ita sanè ad ipsum quoque jus deputandi suum Vicarium Generalem irrefragabiliter spectabat, & spectat; Idcircò in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ Sententiæ pœna per Contrafacientes eo ipso incurrendâ, à quâ nemo, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi possit, Capitulo, & Canonicis supradictis, nec non reliquo Clero tam Sæculari quàm Regulari Civitatis, & Diœcesis Liparen. præfatarum districtè prohibemus, & interdicimus ne postquam earumdem præsentium, nec non deputationis alterius Vicarii in spiritualibus Generalis à prædicto Nicolao Maria Episcopo factæ, vel faciendæ notitiam habuerint, eumdem Emanuelem Archidiaconum, ut Vicarium Generalem ampliùs agnoscant, aut illi actum ullum obedientiæ præstent; illos seriò monentes, ac tam eis, quàm universo Populo Civitatis, & Diœcesis hujusmodi enixè præcipientes, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à memorato Nicolao Mariâ Episcopo deputatus fuit, vel in posterum deputabitur, congruam obedientiam exhibeant; Simulque sciant ea omnia, quæ de cætero Vicariatus ejusmodi titulo, sive à supradicto Emanuele Archidiacono, sive à quovis alio, qui absque nostrâ, seu præfati Nicolai Mariæ Episcopi facultate dicti Vicariatus auctoritatem sibi quomodolibet usurparet, geri contingeret, omnino irrita, invalida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti fore, quemadmodum Nos verè illa pro irritis, invalidis, & inanibus habenda esse harum serie similiter declaramus.

Prohibet, ne obedientia præstetur Vicario Generali deputato post dictam expulsionem à Capitulo Ecclesiæ Liparen. ac respectivè injungit, ut soli Vicario deputando per Episcopum obedientia exhibeatur.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis

Decreta roborantia etiam adversus ordinationes, quæ à Tribunali asserto Monarchiæ Siculæ possent emanare cum clausula sublata, & irritante.

ANNO 1714.

præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas a sæculari potissimùm potestate, seu prædicto asserto Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet illatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorum.

§. 11 Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, Nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus; etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis, à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis: aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarum comque personarum etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicati non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 12. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent:

Fides habenda transumptis.

Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno XIV.

F. Oliverius.

Publicatio

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima: die verò vigesima prima Novembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. Anno decimo quarto supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Baziale Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

CONCESSIO

LXXII.

Indulgentiarum pro recitantibus Coronam S. Birgittæ, & declaratio, quod Superiores, & Religiosi Ordinis S. Birgittæ dumtaxat facultatem habeant ejusmodi Coronas benedicendi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

DE salute gregis Dominici Divina dispositione Nobis commissi sollicitè cogitantes Christi-

fi-

nuchus Spiritualibus muneribus adjuvare non cessamus, ut eorum devotio ad omnipotentis Dei cultum in dies magis augeatur. Cùm itaque, sicut dilectus Filius, modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum S. Birgittæ Nobis nuper exponi fecit, dilecti filii Fratres dicti Ordinis Coronas, quas vocant, ejusdem S. Birgittæ, jampridem Fidelibus dispensare consueverint; dictus verò Procurator Generalis ejusmodi Coronas Indulgentiis ad Spiritualem Fidelium consolationem, & animarum salutem à Nobis decorari plurimùm desideret; Nos piis ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quàvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem nomine Nobis nuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum consilio omnes, & singulas Indulgentias eisdem Coronis quomodolibet concessas (salvis tamen iis ejusmodi Coronis à fel. rec. Leone Papa Decimo Prædecessore nostro per quasdam suas desuper sub plumbo 6. Idus Julii 1515. expeditas literas concessis) harum serie, revocantes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum prædictam Coronam, dummodo sit saltem quinque decadum, recitaverint, & subinde verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum exstirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam semel in anno, die per unumquemque ex eis eligenda, omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem quam etiam animabus Christifidelium; quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§. 2. Præterea declaramus, quòd Superiores dumtaxat Monasteriorum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentia supradicta cesset, nulliusque sit roboris, vel momenti. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

F. Oliverius.

DECLARATIO

Super omnimodâ, & inviolabili observantiâ Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, & Diœceses Cataniensis, & Agrigentina subjectæ reperiuntur, cum rejectione quarumcumque excusationum ab ejusdem Interdicti Transgressoribus allatarum, ac additione aliarum pœnarum in eos, ultra illas, quas ex præscripto Sacrorum Canonum jam incurrerunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab inobservantia Interdicti Civitatibus, & Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentinæ appositi, deplorata mali gravitate.

UBi alias ad multiplices, & sanè gravissimas, quas Sancta Dei Ecclesia in Regno Siciliæ, per inauditum, ac penè incredibilem Sæcularis potestatis abusum tamdiu sustinuit, & adhuc sustinet, calamitates, insignem illam, ac verè atrocem accessisse novimus injuriam, quâ non minùs sacrilegè quàm crudeliter erepto eidem Ecclesiæ unico illo, ac tristi solatio, quod miseris omnibus ipsa infelicitas relinquum facit, mala scilicet sua publicis mœstitiæ significationibus deplorandi; suas ipsa lachrymas sistere jussa fuit luctumque illum abjicere, quo prius, januis Templorum clausis, Sacrorum solemniis intermissis, Sacerdotibus ejus gementibus, Virginibus ejus squallidis, dolores suos longè latèque aperiens, a fidelibus quidem filiis amaritudinis suæ levamen, à Rebellibus verò irrogatarum sibi contumeliarum pœnas deposcere cœperat; Ubi alias (iterum repetimus) maximâ cum animi nostri molestiâ intelleximus tam multos, etiam ex charioribus Ecclesiæ filiis, ignavâ, ac damnabili illarum pœnarum formidine perculsos, quas eis minabantur illi, qui corpus quidem occidunt, animam autem non possunt occidere, ad ea miserè progressos fuisse ut exutâ Ecclesiasticis Decretis debitâ obedientiâ, indictum jussu nostro in Cataniensi, & Agrigentinâ Civitatibus, ac Diœcesibus Sacrorum justitiam turpiter violaverint: illisque interrogantibus, qui captivos eos duxerunt, verba cantionum, ex ipsi, quæ in salicibus suspenderant, organa ad lætitiam revocare, & hymnum cantare de canticis Sion minimè erubuerint; Ubi hæc (ut ajebamus) jampridem inaudivimus, nullam profectò ærumnâ hac iniquiorem, asperiorem nullam Ecclesiæ ipsi miseriam evenire potuisse, aut unquam posse credidimus. Nostris propterea auribus continenter obstrepere videbantur tristes illius voces: Quis mihi hoc tribuat, ut plorans plorem in nocte? Quis mihi det, ut plangam paululum dolorem meum?

§. 1. Ita planè credidimus. Sed citò nimis Nos falli cognovimus; ubi scilicet omnibus antea in præfato Regno Siciliæ illatis Ecclesiæ vulneribus graviorem aliam, & planè acerbiorem plagam ejusdem Ecclesiæ pectori subindè inflictam fuisse percepimus ab ipsismet ejus filiis, ingratis filiis, filiis desertoribus, qui adversus Matrem suam pugnantes, nec solum ipsi illius mandatis parere detrectantes, verùm & alios ad paris inobedientiæ crimen incitantes, os Domini non interrogarunt, sed habentes fiduciam in umbrâ Ægypti, docuerunt, quæ non oportet, ut excusarent excusationes in peccatis; ii siquidem aquam turbidam, non de fontibus Salvatoris sed de Babylonis fluminibus haustam, incautis propinantes: hoc est, falsas non minùs quàm perniciosas doctrinas in eorum patrocinium, qui metu malorum sibi à Sæculari potestate denunciatorum Ecclesiasticum Interdictum in memoratis Civitatibus, ac Diœcesibus appositum minimè servassent, abs-

Maliciam eorum perstringit, qui falsis doctrinis ad violationem Interdicti alios induxerunt.

que

que ullo rubore obrudentes, plurimos fascinarunt non obedire veritati, illosque non sine maximo Christifidelium scandalo, ac manifesto hujus Sanctæ Sedis contemptu, ad ejusdem Interdicti, tametsi authoritate nostrâ Apostolicâ pluries comprobati, inexcusabilem violationem, per quam nimirùm, ut Sacri Canones docent, Ecclesiasticæ disciplinæ nervus disrumpitur, apertè seducere non formidarunt; latam nimium sic aperientes viam universæ propemodum Christianæ Legis deformationi, ac ruinæ: *Si enim ita nequissimorum timeatur audacia, ut quod illi jure, atque æquitate non possunt, temeritate, ac desperatione perficiant*, *actum est*, ut Sanctus Episcopus, & Martyr Cyprianus præclarè scriptum reliquit, *de Episcopatus vigore, & de Ecclesiæ gubernandæ sublimi, ac divina potestate: Nec Christiani ultrà aut durare, aut esse jam possumus, si ad hoc ventum est, ut perditorum minas, atque insidias pertimescamus.*

Et similiter eorum, qui perperam jactarunt Interdicti transgressionem approbari à Sede Apostolica.

§. 2. Quod verò planè deterius, ac intolerabilius est, alii etiam novissimè non defuerunt, qui adjicientes peccatum super peccatum, atque ipsamet nimiâ forsan longanimitate nostrâ, quâ pœnitentiæ spatium damus, subdolè abutentes per illam tradiros ab eis errores tacitè saltem à Nobis approbari, adeòque ipsam quoque Interdicti transgressionem minimè improbari impudentissimè vulgarunt. Quis jam tam hebeti, ac gelido erit animo, qui ad effrenatam hanc, atque execrabilem temeritatem non exardescat? Quis unquam sanæ, rectæque mentis inveniri poterit, qui Nos prorsus immemores celebris illius documenti à Sanctissimo Prædecessore Nostro Leone traditi, cùm scripsit: *Nimis hæc improba, nimis sunt prava, quæ Sacratissimis Canonibus inveniuntur esse contraria*: eo tandem prolapsos fuisse existimet, ut illas quovis modo probare, aut saltem non improbare potuerimus doctrinas, quæ non alio nixæ fundamento, quàm metu, veris Christi Militibus indigno, in quorum scilicet cordibus hospitari debet charitas Christi quæ foras mittit timorem, Apostolicis Sanctionibus apertissimè adversantur.

In reprobationem præmissorum ad memoriam revocat Literas in forma Brevis datas ad Vicarios Agrigentinos 4. Novembris 1713.

§. 3. Ignotæ forsan cuiquam sunt Nostræ illæ Literæ jam ante annum hoc est, die IV. Novembris MDCCXIII. ad tres Agrigentinæ Ecclesiæ vicarios Generales in simili formâ Brevis datæ, eodemque tempore, ut omnibus paterent, typis editæ, quibus nimirùm homines illos, qui ut ambulantes in veritate ad carnalis prudentiæ semitas traducerent, eosdem, aut similes errores in vulgus spargere præsumpserant, perditionis filios nuncupavimus: contra verò effusis, meritisque laudibus virtutem, atque constantiam eorumdem trium Vicariorum, ob intrepidam Ecclesiasticæ libertatis, ac Pontificiæ authoritatis defensionem, in carceres conjectorum, extulimus, qui aures suas obturaverant, ne exaudirent voces incantantium, quique propterea quod & ipsi Interdictum, cui eadem Agrigentina Ecclesia subjecta reperiebatur, custodire vellent, & ab aliis, ut par erat, similiter custodiri satagerent, nullas minas, pœnas nullas, nullam quantumvis sævam, atque horribilem tempestatem formidaverant.

Alias itidem literas in simili forma expeditas ad Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Agrigentinæ 10. Martii 1714.

§. 4. Nonne perspectæ etiam omnibus sunt aliæ Nostræ Literæ Capitulo, & Canonicis præfatæ Agrigentinæ Ecclesiæ posteriùs, hoc est, die X. Martii proximè præteriti in eâdem forma Brevis conscriptæ, ac typis pariter evulgatæ, quibus ea in primis, quam muneris nostri debitum exposcebat, gravi constituta animadversione in quemdam Canonicum Joannem Baptistam Formicam, qui pro Vicario Generali ejusdem Ecclesiæ perperam se gerebat, ac non modo memoratum Interdictum palàm, & sudacter contempserat, verùm, ut & ab aliis similiter contemneretur, author fuerat; eisdem subindè Canonicis vehementer exprobrare non omisimus, quod quamplures ex eis à pristinâ, ac debitâ Ecclesiæ mandatis obedientiâ descivissent: Reprobato potissimùm eo metus obtentu, quo ipsi gravem suum lapsum excusare studuerant; illisque insuper injunximus, ut conscientiarum suarum securitati opportunè consulerent: quæ nequiter egerant, debitâ emendatione corrigerent, nullâque interpositâ morâ inustam dignitati suæ labem abolere contenderent.

Præceptum pariter indictum Superioribus quorumcumque Ordinum, ut ab eorum subditis in Regno Siciliæ observari curarent Interdictum.

§. 5. Anne quempiam latet, quod simul ac Nobis innotuerunt errores illi, quibus Magistri mendaces, ponentes tenebras lucem, ac lucem tenebras, tanto cum animarum Christifidelium periculo, tantoque cum Ecclesiasticæ disciplinæ dispendio, Interdicti violationem excusare conabantur; Nos jam advenisse rati tempus illud ab Apostolo prænuntiatum, cum ad Timotheum scripsit: *Erit tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt sed, ad sua desideria coacervabunt sibi Magistros prurientes auribus: & à veritate quidem auditum avertent*: quorumvis Regularium Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus districtè præcepimus, & mandavimus, ut à suis quisque Subditis in Monasteriis, Conventibus, Collegiis, ac Domibus Regularibus Regni supradicti respectivè commorantibus Interdictum præfatum sub pœnis per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones in eos, qui secus fecissent, præscriptis, exactè, & inviolabiliter observari curarent, & facerent; nec illud quovis titulo, colore, ingenio, causâ, excusatione, seu prætextu, violari sinerent, aut permitterent, donec à Nobis, vel jussu nostro Interdictum ipsum expressè sublatum, abrogatumque fuisset? Quomodo jam publica hæc nostra, atque alia plurima dicta, iisque perpetuò respondentia facta congruere unquam possunt cum iis, quæ ad diuturnam, ac detestabilem Contemptorum Ecclesiæ inobedientiam, & pervicaciam fovendam temerè confinguntur?

Ex præmissis infert quænam fuerit vera mens super interdicti observantia.

§. 6. Hæc profectò omnia abundè sufficere possent, ac deberent, ut vera mens, ac voluntas nostra omnibus hac in re nota fieret, simulque apertæ, ac perspectæ essent fallaces artes, quibus filii hujus sæculi graviora semper vulnera Ecclesiæ infligere, acerbioribus semper injuriis Apostolicam authoritatem impetere, nec non animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in majora semper pericula conjicere nituntur. Cupientes nihilominus (donec divinâ Nobis ope suffragante, ad funditùs extirpandam tot malorum radicem, nec non ad Ecclesiasticam immunitatem, Sanctæque hujus Sedis dignitatem ab iis, quæ adversus utramque in supradicto Regno Siciliæ enormissimè attentata fuerunt, cumulatè vindicandam, ea validiùs exequamur, quæ Pastoralis Officii nostri ratio postulat, quæque assiduis, ac ferventibus tam nostris, quàm alienis precibus humiliter imploratum cœlestis gratiæ lumen ostendet) omnia interim, & quæcumque, tametsi inania, ac prorsus futilia eorum subterfugia, qui debitam Ecclesiasticis, imò Apostolicis, mandatis obedientiam præstare recusant, penitùs, & omnino præcludere; Et quia nihil obedientia prodesse videretur humilibus, si contemptus contumacibus non obesset: ac juxta Canonicas Sanctiones quædam sunt culpæ, in quibus culpa est relaxare vindictam, contumaciam hujusmodi audaciam, & impudentiam severiori insimul animadversione compescere, ac cohibere.

§. 7. Hinc

Statuit nihilominus idem Interdictum esse inviolabiliter observandum sublata quacunque exemptione, ac rejecto prætextu metus cujusvis periculi.

§. 7. Hinc est quod Nos illius vices, licet immeriti, gerentes in terris, qui Discipulis suis dixit: *Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit*: ac alias addidit: *Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus, & publicanus*: opportunè ac in præmissis providere, ac desuper concessæ Nobis à Domino potestatis partes, quantùm Nobis ex alto conceditur, interponere volentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, generale Interdictum, cui memoratæ Civitates, ac Diœceses Cataniensis, & Agrigentina jussu nostro ab earum Præsulibus respectivè, sicut præmittitur, subjectæ fuerunt, omninò, & ab omnibus (exceptis dumtaxat temporibus, & casibus à jure permissis) in quibusvis Ecclesiis, Locis Piis, Oratoriis, etiam privatis, Civitatum, & Diœcesum præfatarum, prætensa etiam assertæ Monarchiæ Siculæ authoritate munitis, seu aliàs quocumque Privilegio, Exemptione, & Indulto, etiam prætensi Jurispatronatus Regii, tametsi pluries, & quantiscumque vicibus ab hac Sancta Sede approbati, suffultis, exactè, & inconcussè observandum esse, & ab initio fuisse, ac in posterùm fore; Nec illud à quoquam, sive cujuscumque periculi metu, sive alio quovis prętextu, titulo, causâ, vel colore violari unquam potuisse, vel posse, tenore pręsentium decernimus, & declaramus.

Contemptores Interdicti monet de incursu censurarum, aliarumque pœnarum, quarum absolutionem S. Sedi reservat.

§. 8. Noverint propterea omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sęculares, cujusvis gradus, pręeminentię, ac dignitatis fuerint, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares, qui pręmissis contraire, ac Interdictum hujusmodi violare quovis modo hactenus pręsumpserunt, vel de cætero pręsumpserint; se censuras omnes, & pœnas adversus Ecclesiastici Interdicti Violatores à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, latas, & impositas, ac potissimum Irregularitatem, nec non privationem vocis activę & passivę eo ipso, & absque alia declaratione incurrisse, ac respectivè de cętero incursuros esse: adeòque eos ad quęcumque Ecclesiastica tam Sęcularia, quàm Regularia respectivè officia, beneficia, ac dignitates minimè eligi, aut postulari, nec cum aliis ad eligendum, seu postulandum admitti debuisse, vel unquam debere, neque demum censurarum, ac pœnarum hujusmodi absolutionem, seu relaxationem à quoquam (pręterquam à Nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente) obtinere potuisse vel posse, prout earumdem tenore pręsentium similiter declaramus.

Alias pœnas privationis Beneficiorum quoad Sæculares, Officiorum, & Graduum quoad Regulares adjicit cum aliis ordinationibus.

§. 9. Pręterea, ut non modò quibusvis transgrediendi prętextibus, sicut pręmittitur, sublatis, sed auctis etiam contra Transgressores pœnis, omnes in posterùm ad debitam Nobis, & Ecclesię obedientiam exhibendam revocentur, omnibus, & singulis Ecclesiasticis pręfatis quantumvis exemptis, & quovis modo privilegiatis, pręter, & ultra omnes alias censuras, & pœnas superiùs enuntiatas, si Sæculares fuerint, seu dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, cujusvis generis, seu naturæ sint, si verò Regulares, sub officiorum, dignitatum, & graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis pœnis, harum serie districtè prohibemus, & interdicimus, ne Decreto, ac declarationi nostri supradictis de cætero contravenire audeant quovis modo, seu præsumant. Dignitates autem, & Beneficia hujusmodi, quorum privationis pœnam propter transgressionem præsentis prohibitionis per præfatos Ecclesiasticos Sæculares contrafacientes quomodolibet incurri contigerit, etiam ipso facto, & absque aliâ declaratione vacare, illaque per quoscumque impetrari posse pariter decernimus; Nec non eorumdem Beneficiorum, & dignitatum sic vacantium collationem, provisionem & omnimodam dispositionem, prout etiam pœnarum de novo sic additarum relaxationem similiter Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

Decreta roborantur.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis, non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas a Sæculari potissimùm potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Eisque propterea, omnibus, & singulis per eamdem Sæcularem potestatem sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Etiam adversus exceptiones, quæ opponi possent ab ass. Tribunali prætensæ Monarchiæ Siculæ.

Clausula sublata, & irritans.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam

Jesu, & quotumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus. Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu. ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis, à Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 12. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris die VI. Novembris MDCCXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

Fides habenda transumptis.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquarto, Indictione septima die verò nona Novembris, Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquarto, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum Cappellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Curs.

LXXIV.

DECLARATIO

Nullitatis Præcepti, seu Mandati à quodam Delegato asserti Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati ad impediendam executionem Literarum, Decretorum, Mandatorum, aliorumque Rescriptorum Apostolicorum promulgati, ac ab eo per universam Diœcesim Cataniensem transmissi, cum ejusdem Præcepti, seu Mandati, ac inde secutorum, & secuturorum quorumcumque reprobatione, damnatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Memorat attentatum aliàs commissum à Cajetano Buglio Delegato asser. Monarchiæ Siculæ in declaratione prætensæ nullitatis Interdicti Cataniensis.

Nova semper in dies, ut aliàs non semel diximus, & semper acerbiora ex Regno Siciliæ ad Nos afferuntur. Nuper siquidem Nobis innotuit, quod ille idem Cajetanus Buglio, qui dudum, uti Delegatus prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, generale Interdictum, cui Venerabilis Frater Andreas Episcopus Cataniensis è sua Civitate Cataniensi, ejusque Diœcesi, per execrabilem Sæcularis potestatis abusum ejectus, in actu ejusmodi suæ ejectionis Civitatem, ac Diœcesim præfatas non ita pridem jussu nostro subjecerat, nullum, irritum, injustum, ac illegitimum, speciali suo in eadem Civitate Cataniensi ad id promulgato Edicto, temerè declaravit.

Refert aliud attentatum ejusdem Delegati Buglio in promulgatione Mandati declarantis nulla esse Rescripta Sedis Apost. ni præcedat permissio executionis à Potestate Seculari.

§. 1. Gravissimo hoc patrato crimine minimè contentus, sed secundùm duritiam suam, & impœnitens cor addens peccatum super peccatum, ac thesaurizans sibi iram in die iræ, animo forsan, ut stultè opinabatur, enervandi efficaciam eorum, quæ ex injuncti Nobis Apostolici muneris debitu adversus ipsum, ejusque acta à Nobis decerni contigisset, ac potissimùm eludendi executionem quarumdam nostrarum in simili formâ Brevis Literarum die XVII. Junii MDCCXIII. expeditarum, quibus non modò illius Edictum præfatum, aliaque per ipsum eà occasione vigore suæ assertæ Delegationis perperam gesta, cum omnibus inde secutis, & quandocumque secuturis, damnavimus, reprobavimus, cassavimus, & irritavimus, ac pro damnatis, reprobatis, cassatis, & irritis semper, & omninò haberi voluimus, & mandavimus: verùm etiam eumdem Cajetanum, nec non Joannem Baptistam Perino Magistrum Notarium, qui memorato Edicto subscripserat, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis contra similia perpetrantes inflictas incurrisse declaravimus; sequenti mense Julii ejusdem anni; in suarum iniquitatum cumulum, impudenti non minus, quàm detestabili ausu, Præceptum quoddam, seu Mandatum edidit, illudque typis impressum, & ab eodem Joanne Baptista Perino similiter subscriptum Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus universæ Diœcesis Catanien. transmitti, ac denunciari curavit, per quod inter cætera ipsæmet Apostolicæ Literæ, aliaque Decreta, Mandata, Edicta, Censuræ, Interdicta, & Rescripta quæcumque ab hac Romana Curiâ, hoc est, ab hac Sanctâ Sede provenientia, quorum executionem Sæcularis potestas minimè permisisset, nulla, irrita, ac, quod horrendum est, conscientiarum Christifidelium tranquillitati adversantia, impiè, & sacrilegè declarantur: gravibus constitu-

tia

tis pœnis adversus eos, qui illa quovis modo executi fuissent, & alias, prout uberiùs continetur in eodem Præcepto, seu Mandato, quod non alio quidem, quam illud penitus, & omninò damnandi, & anathematizandi animo præsentibus inferendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Porticeo. D'ordine del Reverendissimo Dottor Don Gaetano Boglio Decano, e prima Dignità di questa Santa Proto Metropolitana Chiesa di Messina Commissario Ordinario del Tribunale del Santo Officio, e Santissima Inquisitione, e Delegato del Tribunale della Regia Monarchia di questo Regno di Sicilia, non solo Ordinario in questa Città di Messina, ma ancora Delegato speciale in Causa dato all' Illustriss., e Reverendissimo Dottor D. Francesco Miranda e Gayarre del Consiglio di Sua Maestà (che Iddio Divina guardi) e suo Giudice Ordinario dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in questo Regno di Sicilia in, virtù di lettere spedite dal Tribunale della medesima sotto il primo Luglio corrente presentate, & esecute nell Officio dell' istesso Buglio sotto li 11. del medesimo, iniungi, ed intima con la seguente ingiunzione trasmessane dal Tribunale di detto Illustrissimo, e Reverendissimo Giudice: Qua tenus nel caso si publicassero qualsivoglia Editti, Interdetti, Censure, ò altri qualsisia Ordini, Decreti, ò Rescritti, eziamdio in forma Brevis della Corte Romana per qualsivoglia via, ò sotto qualsivoglia Titolo, senza prima precedervi il Regio Exequatur; Per li quali, o qualsivoglia di loro direttamente, ò indirettamente, tacita, ò espressamente venissero revocati, lesi, e pregiudicati, ò in qualsivoglia modo alterati gl' Editti publicati d'ordine di Sua Eccellenza, o d'altri d'ordine nostro, stante le speciali Commissioni per via dell' istesso Tribunale sotto li 25. Aprile, e 16. Maggio scorsi, ò che rinovassero l'Interdetto, Censure, ed oltre publicate d'ordine del Reverendissimo Monsignor Don Andrea Riggio Vescovo di Catania, ò d'ordine di qualsisia Prelato, Vicario Generale, ò altro Commissionato di sudetta Corte, ò vero, che publicassero altri Editti, Interdetti, e Censure contra qualsisia persona di qualunque stato, e condizione, che fosse, non habbia, ne debba quelli eseguire, ne osservare, ne fare eseguire, ne osservare da proprj Sudditi; Et quatenus fossero eseguiti, ò in qualsivoglia modo osservati, habbia, voglia, e debba ogni cosa ridurre allo stato primiero, come se mai fossero stati li sudetti Decreti, Editti, Interdetti, e Censure ne publicati, ne osservati, ne affissati, e questo sotto pena della disgrazia di Sua Maestà, (che la Divina guardi) di privazione di voce attiva, e passiva & di anni cinque di carceri formali per ogni Contravventore, ed altre pene riservate all' arbitrio di Sua Excellenza, e Tribunale sudetto; e questo stante che li sudetti Decreti, Brevi, Interdetti, Rescritti, e Censure non sono nel Regno esecuti, anzi tendono contro la publica quiete del Regno, contro la tranquillità delle Conscienze di Fedeli del medesimo, & in grave pregiudizio delle Regalie di Sua Maestà, (che la Divina guardi) del Regno, e di sudetto Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, con evidente perturbazione de Popoli, scandali, ed inconvenienti, contro la publica quiete, & contro la disposizione delle Leggi del Regno, di più Reali Dispacci de Serenissimi Monarchi, fondati in evidentissime ragioni, avvalorate da antichissima, ed immemorabile osservanza, mai incorrotta nel corso di più Secoli, ma uniforme al dritto delle Genti, Sacri Canoni, Privilegj Apostolici, e Concordie con la Santa Sede, e stante che notoriamente sono di nessuna forza, e valore li Decreti, e Rescritti sudetti, come quelli, che tengono l'origine d'altri Decreti assolutamente non essecuti nel Regno, ma emanati de facto, & ex abrupto, nullo Juris ordine servato, e senza essere intese le ragioni di Sua Maestà, del Regno, de Regnicoli e del Fisco di sudetto Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, senza veruna cognizione, ne discussione di Causa, e senza monizione, ne citazione alcuna, assolutamente necessaria per ogni Legge Divina, & humana, e ne meno senza citazione ad dicendum causam Quare, secondo li precetti dell' istessa Verità increata, Constituzioni Apostoliche, e Concilj Generali, e non altrimenti &c. Fiat D. D. Cajetanus Buglio Delegatus: Jo. Baptista Perino Magister Notarius.*

Tenor ejusdem Mandati.

Decernitur, ut quæcunque Edicta, Interdicta, vel quæcunque à Curia Romana Præcepta non dentur executioni absque Regio Exequatur.

Et in casu exparte executionis omnia reducantur in pristinum.

Per injuriam dictæ Romanæ Curiæ ordinationes vergere in damnum publicæ quietis & jurium Regnorum.

§. 2. Cum autem in præcepto seu Mandato hujusmodi nullum planè sit verbum per quod tam Ecclesiastica Libertas Dei ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constituta quam Apostolicæ Sedis authoritas acerbissimè non lædantur: potissimùm verò per ea, quæ inibi continentur, illamet suprema ligandi, atque solvendi potestas Beatissimo Apostolorum Principi, ejusque Successoribus à Christo Domino tradita Sæcularis potestatis arbitrio per summam injuriam, atque intolerabilem temeritatem manifestè subjiciatur: nec non exequendus abusus quoquo modo impediendi executionem Literarum Apostolicarum per eosdem Sacros Canones, & plurimas notissimas Pontificias Constitutiones sub anathemate damnatus, plenè confirmis non tam Juri Gentium, quam ipsismet Sacris Canonibus, Privilegiis Apostolicis, ac Concordiis cum Sede præfata initis, falsò non minus, quam perversè nuncupetur: adeòque animæ pretioso Salvatoris Nostri Sanguine redemptæ in maxima pericula conjici possint.

Continuatio præsentium literarum enormitatem suprad. Mandati explicans.

§. 3. Hinc est, quod Nos, qui quorumcunque tam ejusdem Apostolicæ Sedis, quàm Ecclesiæ Jurium Assertores in terris à Domino constituti sumus, tametsi, credamus Præceptum, seu Mandatum præinsertum, omniaque in eo contenta, satis, superque tam per seipsa, quam vigore eorum, quæ in aliis memoratis nostris Literis pro reprobatione, irritatione, & annullatione Edicti ab eodem Cajetano dudum promulgati, nec non aliorum ab eo in vim suæ assertæ Delegationis gestorum, omniumque inde secutorum, & quandocumque secuturorum, sicut præmittitur, editis, amplissimè decrevimus, & mandavimus, pro reprobatis itidem, irritis, & omninò nullis haberi potuisse, ac debuisse, & forsan a sanioris saltem mentis hominibus jam habita fuisse; nihilominus, cum inter tanta gravia animarum pericula liberum Nobis non sit fidelibus populis documenta salutis subtrahere nec Nos in tam apertâ, atque effrenata Sacrarum Legum violatione turpiter tacere, aut Pastoralis providentiæ nostræ ministerium otiosum esse velimus: omnium idcirco, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione tam ab eodem Cajetano, quam ab aliis quibuscumque in sequelam Præcepti, seu Mandati præinserti quovis modo decreta, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, nec non præfatarum nostrarum Literarum tenorem, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Præceptum, seu Mandatum, præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, nec non alia à memorato Cajetano Buglio in præmissis, vel circa ea quomodocunque, & qualitercunque acta, gesta, mandata, decreta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta,

Meminit irritationis aliàs factæ gestorum, & agendorum per supra nominatum Delegatum Buglio.

Declarat nullitatem præinserti Mandati, ac omnium, quæ exinde secuta sunt, & sequi possent

re-

reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observaci posse, vel potuisse adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem habere tenore præsentium declaramus.

§. 4. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, sivè in eorum sequelam à prædicto Cajetano, seu ejus jussu mandato, vel nomine ab aliis quibuscunque in futurum (quod Deus avertat) agi, geri, mandari, decerni, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alià specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad es vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alià qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, pretextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientià & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à Sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem Sæcularem potestatem, sivè per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò ejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros: sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus; vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumvis longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, à Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cumquibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, iritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplationem, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 7. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Novembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 29. Novembris 1714.

F. Oliverius

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima, die verò quarta Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquarto, supradicta Litera Apostolica affixa,

&

& publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joan. Trifellium Apost. Curs.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

LXXV.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, & abolitio Edicti, seu Bannimenti à quâdam Congregatione *Giunta* nuncupatâ, per Sæcularem Potestatem Regni Siciliæ deputatâ novissimè promulgati, ad effectum impediendi in eodem Regno executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum: cum pari damnatione, & abolitione quorumcumque similium, quæ forsan de cætero inibi eodem consilio, sive ad eumdem finem quandocumque, & quomodocumque geri, aut ordinari contigerit, itaut illis non obstantibus Literæ, Mandata, & Decreta hujusmodi omninò observari debeant: ac cum Decreto, quod illi omnes, qui ea de causa Ecclesiasticas Censuras quovis modo incurreront, seu incurrent, nonnisi a Sede Apostolicâ absolvi possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Narrat post devulgationem Brevis super observantia Interdicti Civitatum, ac Diœcesum Cataniensis, & Agrigentinæ lexutam in Regno Siliciæ, fuisse ibidem quoddam Edictum Potestatis Sæcularis publicatum.

Accepimus nuper, quòd statim ac in Regno Siciliæ vulgatæ fuerunt quædam nostræ in simili forma Brevis Literæ die IV. Novembris proximè præteriti expeditæ, quas pro omnimodâ, ac debitâ observantiâ Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Diœceses Cataniensis, & Agrigentina jussu nostro subjectæ reperiuntur, tuenendâ, nec non quibuscumque effugiis ad excusandam ejusdem Interdicti transgressionem exquisitis penitus præcludendis, novissimè edidimus: Sæcularis Potestatis in eodem Regno Administri nullam dimittentes occasionem, quæ eis offeratur, novis semper injuriis Pontificiam authoritatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam impetendi, ac forsan, tametsi inaniter, arbitrantes posse earumdem Literarum Nostrarum efficaciam eludere, simulque executionem illarum ulteriorum, graviorumque deliberationum præpedire, quas Nos, ut Pastoralis muneris Nostri debito satisfaciamus, omninò suscipere compellimur, quasque ipsi sese abundè promereri minimè ignorant: absque ulla cunctatione in Panormitanâ Civitate, ac forsan etiam in aliis prædicti Regni Locis, promulgare præsumpserunt, præfixo nomine cujusdam Congregationis, Giuntæ nuncupatæ, specialiter deputatæ super conservatione, ac defensione jurium, & prærogativarum, quæ eidem Sæculari Potestati in illo Regno competere prætendontur, Edictum, seu Bannimentum quoddam Typis impressum, tenoris sequentis, videlicet: *Bando, e comandamento, d'ordine dell'Illustre Giunta deputata da S. S. R. M. (che Dio guardi) sovra la conservazione, o defensione delli Reali dritti, che hà, e possiede, come Re Augusto, e Monarca in questo Regno, e di quelle prerogative, e Privilegi, che il medesimo gode, come con suo Real ordine in data di 17. Aprile 1714. Invigilando Sua Maestà (che Dio guardi) colla sua Regia protezione ed amore, all'intera conservazione de' Privilegi, ed antiche consuetudini di questo fedelissimo Regno, come della sua Real giurisdizione, ed antichissima preminenza della Legazia Apostolica, o Regia Monarchia, si per sostegno de' dritti toccanti alla sua Real Corona, che della giusta difesa, e buon governo de' suoi Vassalli, accordando anche in questi punti quelli providenze supplicateli dal General Parlamento detenuto in questa felice, e fedelissima Città di Palermo capo di questo Regno sotto li 7. del trascorso Marzo composto da tre Bracci, Ecclesiastico, Militare, e Demaniale rappresentate il Regno tutto; ha determinato stabilire una Giunta di Ministri, quali debbano invigilare con particolar zelo, attenzione, e cura, perche venghino ovviati, ed impediti gl'inconvenienti, e riparati tutti i pregiudici, che potessero in qualche maniera indursi. Essendosi servita la Maestà Sua per sua Real benignità appoggiare à noi Don Giuseppe Fernandez Presidente del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Antonino Nigri Presidente del Tribunal del Concistoro della Sacra Regia coscienza, Conte Borda Consultore, Don Nicolò Pensabene Presidente Avvocato Fiscale del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Francesco Maria Cavallaro Giudice della Gran Corte Civile, e Don Ignazio Perlongo Avvocato Fiscale del Tribunale del Real Patrimonio l'incumbenza di tanta premura, e rilievo, conferendoci tutte l'opportune potestà, e giurisdizioni necessarie ad usarsi per il conseguimento di si importante fine: E perche non solo conviene che fosse manifesta a tutti la Real determinazione mà anche cognosca ogn'uno come da sua parte debba corrispondere all'obligo di buon Vassallo di S. M. sù l'osservanza dell'accennati Privilegi, consuetudini, preeminenze e regali, e quali siino le pene s'incorreranno da Trasgressori, si è devenuto d'ordine nostro alla presente general Notificanza, ed Editto in vigore della giurisdizione, e suprema potestà Economica conferitata da S. M., a ciocche resti inteso, e notificato ogni Persona di qualsivoglia grado, e condizione si Secolare, che Ecclesiastica, ò Regolare, come arrivando in questo Regno, o sue Isole coadiacenti per via diretta, ò indiretta qualsisia legge, rescritto, diploma, determinazione, bando, editto, dispaccio, privilegio, breve, provisione, esorta, ò letera in forma publica, ò privata, manuscritti, ò in stampa, spediti da qualsivoglia Corte, ò Potestà straniera quali immediatamente, o mediatamente venissero, ò senza alcuna particolar direzione, ed udi apparissero candestinamente, o in altra maniera affissi in luoghi publici, ò privati, ò pure con qualche direzione à qualsivoglia Persona publica, ò privata, Giudici, Magistrati, Superiore d'ogn'ordine, convento o Communità, Rettori particolari, ò universali di qualunque condizione di ciascuna Città, Provincia, Diocesi, e Università del Regno, o di sue Isole Coadiacenti, non se li dovrà dare nessuna fede, esecuzione, ed osservanza, ove prima non fossero resi autentici, legali ed esequibili nella forma sempre costumata, si per dritto di legge particolare, o consuetudine legitimamente prescritta in questo Regno, come per altra universal ragione toccante ad ogni Sovrano ne' suoi Domini: Avvertendosi ogn'uno che mai debbano intendersi resi autentici, ed esequibili li rescritti stranieri, ed altri sovracennati, se prima non fussero segnati dal Regio Exequatur per via dell' Avvocato Fiscale del Real Patrimonio, à chi vien commesso l'esame di riconoscere, se racchiudono pregiudizio, ò apportino diminuzione, ò lesione alcuna agli antichissimi Privilegi, Legge, Consuetudine del Regno, ò pure à dritti della Real Corona di S. M., e preeminenze de la Legazia Apost., e Regia Monarchia; E dandosi diversamente fede, osservanza ò esecuzione, si notifica, ed intima in vigor della presente Notificanza, ed Editto alli Controventori, o Trasgressori, se saranno Ecclesiastici, ò Regolari l'occupazione de' beni temporali, o come sediziosi, e perturbatori della publica quiete, avessero fra il termine di giorni quindici da partirsi da questo Regno e non entrare in Parte, Luogo, Terra, ò Città del Dominio di S. M. e se saranno Laici, e Secolari, se gli notifica, ed intima la maggior disgrazia di S. M. ed altre pene le più gravi ad arbitrio nostro etiam usque ad mortem naturalem inclusivè. Ed acciochè venghi alla notizia di tutti, s'hà fatto la presente publica dichiarazione d'affigersi ne i luoghi soliti,*

Tenor ejusdem Edicti.

Motivum deputationis cujusdam Cœtus, sive Giunta pro conservandis Juribus Regiis.

Interdicitur executio quibusvis Rescriptis, Brevis, & Ordinationibus provenientibus ab extera Potestate, ni præcedat Regium Exequatur.

Præscribitur forma servanda in concessione dicti Exequatur.

Contravenientibus, sive sint Ecclesiastici, sive Sæculares, pœna indicitur.

Publicatio ejusdem Edicti.

che servirà per intima formale ad ogn'uno, e non altrimente, ne in altro modo: Promulgetur: Pensabene Præses F. P. P. S. P. U. Benza Sudaius: Die septimo Decembris octavæ Indictionis 1714. Constat per me Franciscum Perino publicum Præconem hujus Felicis, & Fidelissimæ Urbis Panormi, publicasse supradictum Bannum per loca solita, publica, & consueta, Tubis Regiis &c.

Continuatio præsentium literarum.

§. 1. Perspectum profectò, ac compertum habemus eos, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum promulgarunt, Mandata, Literas, aliaque Decreta Apostolica in eo complecti, ac forsan præcipuè comprehendere voluisse; quemadmodum satis, superque conjici potest nedum ex ejusdem Edicti tenore, verùm etiam ex tot aliis præcedentibus actis, quibus ejusdem Sæcularis Potestatis Ministri parvum suum animum etiam apertius ostenderunt, dum minimè contenti publicatione aliorum consimilium Edictorum, Præceptorum, seu Mandatorum, quibus libertas Ecclesiastica & Apostolica authoritas manifestè lædebantur, ac libera hujus Sanctæ Sedis Rescriptorum executio impediebatur, minis insuper, atque terroribus, imò etiam carceribus, vinculis, exiliis, bonorum proscriptionibus, aliisve pœnis eos ferè omnes, qui eidem Sanctæ Sedi debitam obedientiam præstiterunt, temerè non minus, quam sacrilegè afflixerunt: adeòque certi sumus, quod ex sola memorati Edicti lectione quilibet sanæ, rectæque mentis non modò illius evidentem nullitatem, verùm etiam manifestam injustitiam perspicuè intelliget.

Esplicat in præinserto Edicto comprehendi etiam Decreta, & mandata Apostolica.

Illius enormitatem pluribus perstringit.

§. 2. Ambigere præterea non possumus, quin horrore perfundendus sit, quisquis illud legerit, dum inter cætera perspiciet, ac animo reputabit eò temeritatis perventum esse ut Potestatis exteræ titulus Potestati illi adscribatur, quam Nos per Beatum Petrum, ejusque Successores à Domino accepimus in Terris maximam, & quæ in indigno hærede non deficit: perinde ac si Siciliæ Regnum extra Terrarum Orbem situm esset, cum neminem penè lateant, verba, illa quibus inclytus Claravallensis Abbas Eugenium Pontificem allocutus fuit: *Orbe exeundum est, qui forte volet explorare, quæ non ad tuam pertinent curam.* Illud insuper omnibus satis exploratum, ac planè cognitum fore credimus, ejusdem Sæcularis Potestatis Administros, dum in memorato Edicto vetitum voluerunt, ne cujuscumque speciei rescripta ullo modo executioni demandari debeant, nisi priùs ad Advocato Fiscali Regii Patrimonii recognita, ac approbata fuerint expressè declarando eidem Advocato Fiscali injunctum esse munus, prævio examine, discutiendi, an ejusmodi rescripta ullum præjudicium Privilegiis, Legibus, & Consuetudinibus Regni, vel juribus Regiis, aut præeminentiis assertæ Regiæ Monarchiæ inferre possint, execrabili nimis ausu conatos fuisse prædictum Advocatum Fiscalem Judiciorum Apostolicæ Sedis Judicem constituere, ac uno, eodemque tempore sublimem illam Potestatem ligandi, atque solvendi Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti à Domino traditam, quæ non ancilla est, sed libera, ipsius Sæcularis Potestatis arbitrio subjicere, & mancipare; cùm tamen sciamus, quòd Magistratui, ac Principi Sacerdotum exprobrantibus: *Præcipiendo præcepimus Vobis, ne doceretis in nomine isto: & ecce replestis Jerusalem doctrina vestra:* Petrus, & Apostoli responderunt: *Obedire oportet Deo magis, quàm hominibus.*

S. Bernard. de consid. l. 3. c. 1.

Act. Apost. c. 5. v. 29.

§. 3. Demum nec pariter dubitamus, quin quilibet Catholicus, etiam absque ullius peculiaris nostræ declarationis, vel admonitionis ope, satis agniturus per se sit, quàm irregularis, absona, ac scandalosa existat præfati Edicti conclusio, in qua ad iniquitatis non minùs, quàm nullitatis ipsius Edicti cumulum Transgressoribus, & Contraventoribus, illis nempe fidelibus, qui nullâ interpositâ morâ, promptoque animo Mandata Apostolica observant, & exequuntur, Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis Successori, & Jesu Christi Vicario veram illam obedientiam, quàm ei quicumque Catholicus in professione Fidei spondet; præstare non detrectant, eadem Sæcularis Potestas pœnas imponit, si Ecclesiastici quidem fuerint tam Sæculares, quam Regulares, occupationis bonorum temporalium, ac exilii à Regno, tanquam seditiosis, publicæque tranquillitatis perturbatoribus, si verò Laici extiterint, indignationis ipsius Sæcularis Potestatis, præter alias pœnas illius arbitrio irrogandas usque ad mortem naturalem inclusivè.

Motivum infra recensendæ reprobationis.

§. 4. Nihilominus Nos, qui quorumcumque tam Apostolicæ Sedis, quàm Ecclesiæ Jurium Assertores in Terris à Domino constituti sumus, probè intelligentes, & recogitantes liberum Nobis non esse tam apertâ, ac detestabili utriusque oppugnatione silere, ac insuper ambarum indemnitati, quantùm Nobis ex Alto conceditur, opportunè consulere, nec iis tantùm, quæ hactenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verùm etiam aliis, quæ sub iisdem erroneis, falsis, damnatisque principiis, tam ab antedictâ Congregatione, Junctâ nuncupatâ, quam ab aliis quibuscumque Ministris, ac Delegatis, sive ejusdem Sæcularis Potestatis, sive etiam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ deinceps attentari possent, tempestivè occurrere cupientes: Omniumque idcircò, & singulorum, quæ in præmissis, vel circa ea tam ab iis, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum promulgarunt, quam ab aliis quibuscumque, sive in sequelam ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive aliàs ad eumdem finem impediendi in Regno prædicto executionem quarumcumque Literarum, Mandatorum, aliorumve Rescriptorum Apostolicorum quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias; ac tam prædictæ, quàm alterius cujusvis Congregationis, seu Junctæ, Cœtus, & Tribunalis ejusdem Regni, nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem præmissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Edictum, seu Bannimentum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, aliaque omnia sive in illius sequelam, sive eodem consilio, tam ab ipsamet Congregatione seu Junctâ, quæ idem Edictum, vel Bannimentum promulgavit, quàm ab aliis quibuscumque Congregationibus, Cœtibus, Tribunalibus, Judicibus, Ministris, Officialibus, & personis præfati Regni Siciliæ forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus.

Declarat nullitatem præfati Edicti, omniumque secutorum, quæve in posterum sequi possunt.

Reprobas omnia, quæ unquam in Regno Siciliæ geri contingat pro impedienda executione Mandatorum, & Decretorum Sedis Apost.

§. 5. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quæ insuper à prædictis, seu aliis præmissorum occasione, sive ad eumdem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum in eodem Regno quandocunque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cætero similiter agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Sciant propterea universi Christifideles ejusdem Regni, memorato, sive alio quovis Edicto, Mandato, seu Præcepto, quod à præfatæ Sæcularis Potestatis, sive etiam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ Ministris quibuslibet in posterum promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Decretis, Ordinationibus, Mandatis, Literis, aliisque provisionibus Apostolicis quibuscumque, vigore illius potestatis Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici divinitus concessæ tam hactenus editis, quàm de cætero quandocumque edendis, veram, integram, & omnimodam obebientiam præstate, atque exhibere.

Monet Christifideles ejusdem Regni de obedientia, quam, non obstante præfato Edicto, Apostolicis Decretis præstare tenentur.

Omnes, qui in præmissis partem habuerunt, censuras incurisse reservatas Sedi Apost. declarat.

§. 6. Præterea cum notorii Juris sit non tam illos, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum ediderunt, ac promulgarunt, quàm alios omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, publicationem, & affixionem ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive alia eodem consilio, sicut præmittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habueruot, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes à Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse, illasque insuper etiam incursuros esse eos omnes, qui similia ad eundem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, aliorumve Decretorum Apostolicorum in Regno supradicto de cætero peregerint, ut præfertur; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimà mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentià in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout eorumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Et proinde absolvi non posse, nisi à Romano Pontifice.

Decreta roboranna.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis insteresse habentes, seu habese quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificà, & individuà mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alià qualibet, etiam quantumvis juridicà, & privilegiatà causà, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientià, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas a seculari potissimùm potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, illorumve Ministris quibuslibet, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quàvis causà opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Easque propterea omnibus, & singulis per eamdem sæcularem Potestatem, sive per idem assertum Tribunal, eorumve Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentià, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Etiam adversùs oppositiones, & impedimenta, quæ præstari possent per Ministros asserti Tribunalis Monarchiæ.

Clausula sublata, & irritans.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrà, & Cancellariæ Apostolicæ Regulà de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicà, vel quavis firmitate alià roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimà mentione dignis à Sede prædictà ex quàcumque causà, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientià, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque Personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanà, vel Ecclesiasticà Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis; etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes

plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienò derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Cùm autem eædem præsentes Literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tutè publicari, ut hactenus experientià compertum est, ac ex iis, quæ in præinserto Edicto, seu Bannimento habentur, manifestò apparet, imò hoc ipsum insuper per legitimas probationes satis, superque Nobis constat, prout harum serie pariter declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticà Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XI. Januarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimoseptingentesimo decimoquinto. Indictione Octava, die vero duodecima Januarii. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquinto, supradicta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum. Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum Cappellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

EXTINCTIO

Et abolitio prætensæ Apostolicæ in Regno Siciliæ Legationis, & Monarchiæ nuncupatæ, ejusque Tribunalis, Judicis, Ministrorum, & Officialium quorumcumque.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus Noster æqui, bonique supremum Assertorem in terris constituit, ut juxta Propheticum verbum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, ea interdum, quæ non solùm minus legitimis subnixa titulis, in Ecclesiasticæ Libertatis, atque Apostolicæ authoritatis perniciem invecta esse cognoscit, sed quæ etiam rationabilibus ex causis ab hac Sanctà Sede aliquando concessa fuisse non dubitat, ubi rerum experientia ita suadeat, gravioresque causæ, quibus præsertim Ecclesiæ rationibus, animarum saluti, rectoque rerum ordini opportunè consulitur, hoc ipsum exposcant, sapienti consilio abolet, revocat, rescindit, & immutat, ac aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ considerationis trutinà perpensis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Eis revocandi, quæ perperam inducta, & ex justa causa immutandi, quæ aliàs ritè concessa fuere.

Narrat querelas à gravissimis Viris prolatas super abusu Tribunalis Monarchiæ nuncupati in Regno Siciliæ.

§. 1. Sanè, cum Divinà ordinatione, Sacrorumque Canonum definitionibus, Ecclesiasticæ, ac Sæcularis Potestatis discreta sint munera, nemo propè est, qui ignoret gravissimos Viros eximià non minus pietate conspicuos, quàm zelo incorruptæ disciplinæ celebres, sacræque antiquitatis cognitione præclaros, magnas protulisse querelas de eo Regni Siciliæ Tribunali, quod Monarchiam appellant, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Primatui ipsàmet sui nominis novitate plurimùm injurioso, in quo scilicet, non sine apertà Sacrarum Legum violatione, Spiritualia Jura Sanctuarii per Sæcularem Potestatem administrari noverant, prætensæque Pontificiæ Legationis titulo acerbissima Apostolicæ Sedis authoritati vulnera infligi deplorabant. Ut talem proinde, ac tantam Ecclesiasticæ jurisdictionis perturbationem, quantùm in ipsis erat, funditùs everterent, luculentis commentariis primò quidem planum facere studuerunt, non obscuris indiciis deprehendi Privilegium illud, quo Sæculares Ministri Monarchiam Siculam suffultam esse contendunt, quodque dudum Rogerio Siciliæ Comiti à fel. recor. Urbano Papà Secundo Prædecessore nostro concessum fuerunt, vel omninò fictum, ac commentitium esse, vel saltem insignis alicujus Veteratoris fraude corruptum, ac depravatum. Nullum deinde in eo, licet verum esset, ac minimè vitiatum, supradictæ Monarchiæ vestigium reperiri, sed pravos potius plerosque illius Tribunalis usus ipsismet allati Privilegii verbis coerceri declararunt; cum nullam per hujusmodi Privilegium eidem Rogerio Comiti Ecclesiastici juris dicendi facultatem tributam fuisse contenderent, sed filialis auxilii partes dumtaxat demandatas, ut Apostolicas Ordinationes pro suà in Ecclesiam reverentià exequeretur.

Nec non motiva per eosdem Viros adducta pro decernenda abolitione supradicti Tribunalis.

Ass. videlicet Privilegium Urbani II. esse commentitium.

Quinimmo, etiamsi verum sit, ex illius verbis Monarchiæ facultates non deprehendi.

§. 2. Addiderunt præterea, tametsi decantatam illam Apostolicæ Legationis potestatem, ac Monarchiam, memorato Rogerio Comiti, atque ejus filio Simoni, sive alteri, qui legitimus illius hæres extitisset, idem Urbanus Prædecessor concessisset, imò etiam ad alios ipsius hæredes, quod falsum omninò censuerunt, extendisset, nunquam profectò illam ad omnes promiscuè Siciliæ Reges propagari potuisse, aut ita cum temporalibus juribus Regni coalescere, ut in quamdam veluti Sæcularis Imperii prærogativam evaderet. Ad hæc pluribus documentis probarunt prædicti Urbani Prædecessoris Privilegium, si quod unquam concessum fuisset, etiam cum eà potestatis amplitudine, quam Monarchiæ Magistratus temerè arripuerunt (quod tamen illi sine gravi ipsius Urbani Prædecessoris, acerrimi Ecclesiasticorum jurium, ac fortissimi vindicis injurià nequaquam dici posse constanter asserebant) abrogatum postea fuisse iteratis plurium Romanorum Pontificum etiam

Idem Privilegium extendi non potuisse ad omnes Siciliæ Reges.

Abrogatum etiam fuisse per subsequentium Pontificum literas, & decreta.

Præ-

Prædecessorum nostrorum literis, ac decretis quibus nullo obstante Rescripto, quod ab eâdem Apostolicâ Sede fuisset impetratum, Romanæ Ecclesiæ jura etiam quoad legationes, & appellationes in Regno prædicto restituta fuerunt, ipsis Siciliæ Regibus subortos contra Ecclesiasticam Immunitatem abusus palam detestantibus, atque ejurantibus. Postremò, quoniam optima Legum, ac Privilegiorum interpres est consuetudo, hujus etiam plurimis Testimoniis Monarchiam præfatam improbare non omiserunt; recensentes scilicet frequentissimas, post ejusdem Urbani Prædecessoris tempora, Apostolicas in Siciliam missas Legationes, delatas ad Sedem prædictam appellationes, aliosve in Siculorum causis Pontificiæ authoritatis editos actus, quibus asserta memoratæ Monarchiæ Privilegia cohærere minimè poterant. Mirandum idcirco sibi videri, quo pacto nonnisi post plurium Sæculorum silentium emergere potuerint, & confestim ad tantam amplitudinem progredi prætensæ legationis facultates, quarum diploma superiores Siciliæ Reges nunquam produxerint, iis præsertim in controversiis, in quibus illud maximo usui rebus suis fuissent habituri. Hæc omnia neque illustrium Scriptorum authoritate, nec pluribus historiarum monumentis, nec valido demum argumentorum robore destituta esse Majores nostri probè agnoverunt. Maluit nihilominus hucusque Apostolica Sedes de Catholicorum Principum Religione confisa, à Siculorum Regum pietate, quos paternis identidem monitis ad id hortari, atque excitare non prætermisit, optatam, atque integram Ecclesiæ libertatem præstolari, quam positâ ad radicem securi invectæ servitutis causas, quas tamen interea nunquam approbavit, imò sæpiùs reprobavit, exscindere.

Illi pariter adversari observantiam ex legationibus S. Sedis, aliisque actibus per eam editis in dicto Regno.

Admirationem ingerere, quo modo repentè creverint facultates dicti Tribunalis, quamvis Privilegii Diploma nunquam fuerit exhibitum.

Exponit causam tolerantiæ Sedis Apostolicæ.

§. 3. Cùm autem ex diuturnâ patientiâ adeò in dies ingravescere, ac præsertim ab aliquot annis in tantum Apostolicæ Potestatis contemptum grassari malum perrexerit, ut in eos novissimè abusus eruperit, qui nimium omnibus innotescunt, aperteque patefaciunt ultra visibile illud Ecclesiæ, quod à Fidelibus unicum colitur, novum aliud, ac verè monstruosum in Regno Siciliæ ostentari Caput, eidem Ecclesiæ superinductum, à quo scilicet per summam, ac intolerabilem temeritatem, vero Ecclesiæ Capiti, ac Jesu Christi Vicario, quasi infestis signis, bellum palam indicitur, dum ab eo nostra, atque hujus Sanctæ Sedis Mandata rescinditur: Litteræ, ac Rescripta contemnuntur: Censuræ revocantur; illi insuper, qui Nobis, ac Sedi prædictæ debitam obedientiam exhibent, exilii, carceris, bonorum interceptionis, aliisque gravioribus pœnis severè plectuntur; ii demum, qui illâmet ligandi, ac solvendi potestate, quam per Beatum Petrum, ejusque Successores à Domino accepimus, ligati à Nobis sunt, nefariè solvuntur: alique contra, qui a Nobis soluti sunt, impudentissimè ligantur. Explorati verò, ac comperti juris sit, invalescentibus corruptelis, etiam certissima ipsi ab eâdem Sede concessa, ac sæpiùs confirmata Privilegia omninò deleri, atque abrogari posse, imò etiam debere: cum legum omnium judicio Privilegium mereatur amittere, qui permissâ sibi abutitur potestate, nec unquam sit inexcusabilior abusus, quàm cum is, qui Privilegium accepit, adversus eum, qui illud concessit, insurgit, ejusque jussionibus pertinaciter obsistere non veretur: meritò propterea rec. mem. Alexandro Papa III. etiam Prædecessore nostro quibusdam Archiepiscopis, & Episcopis scribente: *Pro certo sciatis, quod Nos concessa Vobis privilegia decurtabimus, cum Ecclesiæ Romanæ scriptis authenticis obviare minimè timeatis.* Hinc est, quod Nos, pro commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, sacrificare sacrificium justitiæ, & Ecclesiæ Dei jura, ac libertatem, nec non hujus Sanctæ Sedis authoritatem, dignitatemque constanter, ac viriliter propugnare parati, nihil profectò de Nobis, sed omnia de eo præsumentes, qui Nos confortat, & operatur in Nobis, exurgere tandem in Domino, atque ut judicium nostrum de vultu illius prodeat, divinâ ejus ope enixis tam nostris, quàm aliorum precibus, humiliter priùs imploratâ, abominationem desolationis stantem in loco sancto, Apostolicæ districtionis sarculo radicitus evellere, atque extirpare decrevimus; probè agnoscentes liberum jam Nobis non esse diuturniori longanimitate committere, ut Siculæ Monarchiæ privilegiorum obtentu Ecclesiastici Ordinis dignitas penitus collabatur.

Inde tamen crevisse mala quæ sigillatim refert.

Ob idque, malis ingravescentibus abrogari oportere Privilegia etiam concessa per Sedem Apostolicam.

Cap. dilecti Filii de privileg.

Natam ex propter fuisse devenire ad extirpationem præfati abusus Monarchiæ.

§. 4. Habitâ itaque super præmissis cum particulari Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, nec non quorumdam dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui rem maturè discusserunt, longâ, ac diligenti deliberatione: auditisque insuper hac in re quampluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, & in decretis Doctoribus, qui omnes unanimi voce adversùs Monarchiam præfatam ad Nos clamarunt, Propheticum illud repetentes: *Succidite arborem, & dissipate illam*: Omnium denique, & singulorum, si quæ sint, Privilegiorum, seu Indultorum tam à memorato Urbano, quàm ab aliis quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris eidem Monarchiæ, illiusque Tribunali quandocumque, & quâcumque ex causâ concessorum, ac quantiscumque vicibus confirmatorum, nec non quarumcumque, si quæ pariter sint, desuper expeditarum literarum tenores, & datas, ac circumstantias quaslibet præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis; Personarum verò, in quarum favorem Privilegia, seu indulta hujusmodi concessa asseruntur, qualitates, ac dignitates quantumcumque sublimes, & in Laicali Ordine supremas, nec non ejusdem Tribunalis Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, seu Officialium quorumlibet nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem requirentia pro plenissimè, & exactissimè specificatis habentes: de eorumdem Cardinalium consilio pariter, & assensu, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine: prætensam Apostolicam Regni Siciliæ Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentiâ, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus; Nec non omnia, & singula Privilegia, Facultates, & Indulta, si quæ sint, tam specialia, quàm generalia illis, & illorum cuilibet à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ex quâcumque causâ, ac quorumcumque meritorum intuitu, & contemplatione, seu aliàs quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, & innovata, penitùs, & omninò rescindimus, cassamus, delemus, revocamus, & abrogamus. Volentes propterea, ac mandantes, ut illa omnia pro extinctis, suppressis, & abolitis, nec non respectivè rescissis, cassatis, deletis, revocatis, & abrogatis ab universis Christifidelibus perpetuò haberi, ac reputari debeant, adeòque eisdem Christifidelibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, ac digni-

Et maturam discussionem habitam fuisse cum S. R. E. Cardinalibus, Rom. Curiæ Prælatis aliisque Viris peritis.

Daniel. cap. 4. v. 20.

Extinguit prætensam legationem Apostolicam, Monarchiam nuncupatam, ejusque ass. Tribunal in Regno Siciliæ.

Omniaque Privilegia, & Indulta, quæ unquam sint.

dignitatis, sive Ecclesiasticæ, sive Laicalis, etiam specialem, & iodividuam expressionem requirentis, existant, barum serie interdicentes, ne aliquid unquam, quod extentioni, suppressioni, abolitioni, aliisque præmissis directè, vel indirectè, seu aliàs quomodolibet adversetur, facere, moliri, seu attentare qooquo modo audeant, vel præsumant, sob pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, per Cootrafacientes absque aliâ declaratione ipso facto incurrendâ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit.

§. 5. Cæterùm, quia ad præmissa devenimus, oon quidem animo avocandi Siculas causas ad nostra hæc Romanæ Curiæ Tribunalia, licèt id cæteroqui perspicuis, ac notissimis hujus Sanctæ Sedis juribus inniteretur, priscoque Ecclesiæ moti omninò esset consentaneum, sed eo tantùm consilio, ut Sacrosanctæ Dei Ecclesiæ libertatem tueremur, nostram, & bujus Sanctæ Sedis authoritatem vindicaremus: nec oon periclitantium animarum saluti pro Pontificiæ solicitudinis nostræ debito prospiceremus; idcircò Christifidelium illarum partium, quos verè in visceribus gerimus paternæ charitatis, incommodis, ac dispendiis, qoæ eis quomodolibet hinc evenire possent, opportunis medis, quaotùm Nobis ex alto conceditur, occurrere non omittemus; interea vero modum aliquem propediem præscrihemus, quo causæ prædictæ ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, etiam abolito Monarchiæ Siculæ Tribunali, de cætero in eodem Regno Siciliæ, &, quod caput est rectè, ac ordine cognosci possint, fineque debito terminari, donec a Nobis, & Sede Apostolicâ prædictâ Nationis Siculæ indemnitati amplioribus gratiis consulatur.

§. 6. Decerneotes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet in præmissis interesse babentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis etiam Regiæ, & Imperialis, existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæqoe, propter quas præsentes emanatint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aot ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore prætexto, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantomvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, iodividuamque expressionem requirente defectu notari, impugoari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitodine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac qoibuscumqoe juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas a seculari potissimùm potestate, seu prædicto abolito, & extincto Mooarchiæ Siculæ Tribunali, illorumve Ministris quibuslibet, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, qoovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem abolitum, ac extinctum Tribunal, eorumque Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè ohservari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumqoe Jodices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam qoàvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Noo obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Regnis, Provinciis, ac Personis, etiam Imperiali, Regiâ, aliâve quâlibet mundanâ, seu etiam Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, seu alias specificâ, & individuâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub qoibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, seu aliàs quomodolibet in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicati non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per claosulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse, volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio præsentium literarum in Urbe supplere debeat personalem intimationem.

§. 8. Cum autem eædem præsentes literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tutè poblicari, ut hactenus experientiâ compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout barum serie declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium ootitiam deveniaot, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, post doos menses à die earum publicationis, & affixionis computandos, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere,

ac

ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum extinctionis, suppressionis, abolitionis, rescissionis, cassationis, deletionis, revocationis, abrogationis, mandati, interdictionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo quarto, decimo Kalendas Martii Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

✠ Ego CLEMENS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† N. Episcopus Portuen. Card. Acciajolus.
†
† Ego F. Episcopus Prænestinus Card. Spada.
† Ego F. Episcopus Sabinen. Card. Astallius.
† Ego F. Episcopus Albanen. Card. de Abdua.
† Ego G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter. Card. Marescottus.
† Ego B. Tit. S. Praxedis Card. Panciaticus.
†
†
†
†
† Ego F. T. M. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.
† Ego Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
† Ego J. B. Tit. S. Cæsarei Card. Spinula S. R. E. Camerarius.
†
† Ego F. Tit. SS. Jo. & Pauli Card. Paulutius Major Pœnitent.
†
†
† Ego F. Tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Martellus.
† Ego L. Tit. S. Petri ad Vincula Cardinalis Casonus.
† Ego Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.
†
†
† Ego T. Tit. S. Mariæ Trans Tyberim Cardinalis Rufus.
†
†
† Ego Joseph Tit. S. Mariæ Angelorum Card. Vallemanus.
†
†
†
† Ego C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.
† Ego M. A. Tit. SS. Quirici, & Julictæ Presbyter Card. de Comitibus.
†
† Ego L. Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Card. Picus.
†
†
†
†
†
†
† Ego P. M. Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.
†
†
†
†
† Ego A. Tit. S. Marci Card. Priolus S. Mar nuncupatus.
† Ego Jo. B. Tit. S. Stephani in Monte Cæli Presbyter Card. Ptholomæus.
† Ego F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinal Casinus.
†
† Ego B. S. Mariæ in Viâ latâ Prior Diaconorum Cardinalis Pamphilius.
† Ego P. S. Laurentii in Damaso Card. Ottbonus S. R. E. Vice-Cancellarius.
† Ego C. S. Agathæ Gothorum Diaconus Car Bichius.
† Ego J. R. S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
† Ego L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Dia Card. de Alteriis.
† Ego C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Car Columna.
†
† Ego Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diacon Cardinalis Grimaldus.
† Ego Annibal S. Eustachii Diaconus Cardina Albanus.
† Ego Curtius S. Mariæ in Dominicâ Diacon Cardinalis Origus.
†

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R. P. D. Masset

L. Sergardus.

Loco † Plumbi.

J. Pelucchius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradic literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Princi Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ C riæ Innocentianæ Montis Citatorii, & in aliis lo solitis, & consuetis Urbis per me Thomam Unionibus Apost. Curs.

Petrus Romolatius Mag. Curs.

LXXVII.

LITERÆ APOSTOLICÆ

In formâ Brevis ad Archiepiscopos, & Episcopos, nec non utrumque Clerum tam Sæcularem, quàm Regularem, reliquosque omnes Christifideles Regni Siciliæ, quibus præscribitur modus, quo causæ dicti Regni ad Forum Ecclesiasticum pertinentes in posterùm, etiam abolito Monarchiæ Siculæ Tribunali, judicari possint, ac debeant in eodem Regno, donec aliâ ratione à Sanctitate Suâ, & Sede Apostolicâ indemnitati, ac commodis Nationis Siculæ pleniùs, & uberiùs consulatur.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Mem r a abolitionem asserti Tribunalis Monarchiæ Siculæ à se præcedenter expletam.

CUm Nos hodie speciali nostrâ, ac perpetuò valiturâ Constitutione, gravissimis, atque justissimis rationibus adducti, seu potius compulsi, prætensam Apostolicam istius Regni Siciliæ Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentià, ac denominatione, traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo authoritate, extinxerimus, suppresserimus, & aboleverimus, nec non omnia, & singula, si quæ essent, illis, & illorum cuilibet à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet concessa, ac pluries confirmata privilegia, facultates, & indulta, penitus, ac omnino resciderimus, cassaverimus, revocaverimus, & abrogaverimus, illaque pro extinctis, suppressis, & abolitis, nec non respectivè, rescissis, cassatis, revocatis, & abrogatis, ab omnibus Christifidelibus perpetuò haberi, ac reputari debere voluerimus, ac mandaverimus: uno, codemque tempore considerantes Apostolicæ nostræ providentiæ esse incommodis, ac periculis vestris maturè occurrere, ac interim modum aliquem præscribere, quo causæ ad forum Ecclesiasticum pertinentes, abolito jam Monarchiæ Siculæ Tribunali, rectè, ac ordine, & nihilominus, quantum fieri potest, sine majori Partium litigantium dispendio cognosci possent, fineque debito terminari; ejusmodi modum non aliunde, quam ex Canonicarum sanctionum censurâ petendum, nec Judices pro earumdem causarum cognitione, ac terminatione alibi, quàm in istomet Regno constituendos esse censuimus; primùm quidem, ut testatum omnibus faceremus, Nos ad præmissa devenisse, non quidem animo augendi Siculis causis Romanæ Curiæ subsellia, sed eà tantùm mente, ut enormibus, ac gravissimis scandalis, quibus universi propemodùm Christifideles summoperè offendebantur, Apostolicâ falce succisis, Ecclesiæ honori, Pontificiæ authoritatis vindicationi, animarumque saluti pro commisso Nobis cœlitus Pastorali munere consuleremus; deinde verò, ut Vobis manifestum fieret Nos eà in re pro paternà, quà Regnum istud in Domino complectimur, charitate utilitatis, commodique vestri congruam habuisse rationem; Hinc igitur est, quod Nos diuturnà, atque maturâ, sicut negotii gravitas flagitabat, consultatione adhibitâ, auditaque desuper nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filiorum ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum, Sacrarum Legum doctrinâ, rerumque usu præstantium sententià, pro facili, rectâ ac ordinatâ prædictarum causarum directione sequentem normam præscribere, ac sancire decrevimus, quam de cætero ab iis omnibus; ad quos spectat, & in futurum spectabit, inconcussè, ac inviolabiliter observari volumus, & mandamus, donec aliâ ratione à Nobis, & ab hac Sanctâ Sede indemnitati vestræ pleniùr, ac uberiùs prospiciatur.

Et captam deliberationem providendi, ut causæ F i Ecclesiastici cognosci possint in Regno Siciliæ donec aliter statuatur.

Motiva ejusdem deliberationis refert.

Declarat statuisse normam servandam in causarum directione usque ad plenam S. Sedis ordinationem.

In prima Instancia causæ omnes Ecclesiasticæ cognosci debeant coram Ordinariis juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini.

§. 1. Causæ omnes ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, cujuscumque sint generis, in primâ instantià coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur, nec ab eorum Tribunali avocari possint, nisi titulo tantùm appellationis à sententià definitivà, aut ab interlocutorià definitivæ vim habente, cujus gravamen per appellationem à definitivâ reparari nequeat, vel nisi integro biennio à die motæ litis computando coram ipsis Ordinariis pependerint indecisæ, quemadmodùm Tridentini Concilii decreto in cap. Causæ omnes sess. XXIV. de reformat. salubriter cautum est; Quod si secus fiat, quævis appellatio, inhibitio, aut sententia ad ejusdem Concilii præscriptum eo ipso irrita sit, ac nullius prorsùs roboris, vel momenti.

Appellatio à sententia Ordinarii, ad Metropolitanum, vel alium Episcopum, ut infra, subrogandum interponatur.

§. 2. A sententià Ordinarii ad Metropolitanum, vel ad alium Episcopum Metropolitani loco à Nobis subrogatum, juxta ordinem inferiùs præscribendum, appelletur, servatâ in omnibus formâ, quæ à supradicto Concilio sancitur.

A Sententia Metropolitani, vel Episcopi subrogati appelletur ad Apostolicum Delegatum, ut infra.

§. 3. Ubi verò Metropolitanus, vel Episcopus Metropolitani loco, ut præfertur, subrogatus, in causâ pronunciaverit, Partibus, vel earum alteri liberum sit ab illius sententià ad Apostolicum Delegatum provocare, servato ordine, de quo infra, ac ipsius Concilii præscripto.

A Delegato Apostolico appelletur ad Romanum Pontificem, qui causam in Partibus cognoscendam committet.

§. 4. Quiscumque à sententià, vel decreto Apostolici Delegati gravatum se senserit, ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem poterit appellare, à quo causæ cognitio Judici Ecclesiastico in partibus Siciliæ committetur per literas Apostolicas necessariis, & opportunis clausulis, prout juris fuerit, muniendas, ac eà potissimum, quod si Partes in ullum non consanserint, alium ipse deputare valeat iisdem Partibus non suspectum.

Facultas concessa tribus Judicibus Synodalibus circa modum committendi appellationes à Judicato Delegatorum cujusq; Diœcesis in causis Beneficialibus vigintiquatuor ducatorum, & in profanis quinquaginta non excedendi.

§. 5. In Causis Beneficialibus valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camerâ, nec non in profanis summam quinquaginta ducatorum similium non excedentibus, Pars, quæ a judicio Delegati Apostolici gravamen illatum sibi fuisse conqueretur, ut appellationis remedio consulere sibi possit, adibit tres Judices Synodales antiquiores Diœcesis ejusdem Delegati, qui tanquam Arbitri, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causa sit committenda, prævio diligenti examine dispicient. Quòd si causam committendam esse censuerint, ipsi, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectum. Hunc autem in finem prædictis Judicibus Synodalibus quascumque facultates necessarias, ac opportunas concedimus, & impertimur.

In Judicatis Conservatorum Regularium agendum coram dictis Judicibus Synodalibus Diœcesis pro admissione, vel rejectione appellationis.

§. 6. Porrò in causis, in quibus Conservatores Regularium decretum, vel sententiam tulerint, qui se ab illis gravatum existimaverit, recurrere similiter poterit ad tres antiquiores Judices Synodales illius Diœcesis, ubi judicium latum est: Qui quidem Judices, tanquam Arbitri, cognitis utriusque Partibus juribus, statuent, an appellatio rejici, vel admitti, & quibus clausulis causa committi debeat. Quod si causam committendam esse duxerint, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectum cum omnibus facultatibus necessariis, ac opportunis. Cæterùm qui à sententià, aut decreto hujus secundi Judicis gravatum se senserit, adibit tres antiquiores Judices Synodales Metropolitanæ Diœcesis, vel illius, quæ Metropolitanæ locum obtinebit in ordine inferiùs præscribendo; Qui sanè

Sic etiam in secundis judicibus recurrendum ad dictos Ju-

Ju-

Judices Synodales Diœcesis Metropolitanæ.

Judices alium deputabunt Judicem eâ prorsùs ratione, quæ supra quoad modum appellandi à judicio Conservatorum præscripta fuit. Omnibus autem prædictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanæ, quàm alterius Diœcesis, quascumque facultates ad præmissorum effectum necessarias, & opportunas concedimus, & impertimur.

Injungitur, quid agendum in causis Regularium tam intra, quàm extra claustra delinquentium pro triplici Instantia.

§. 7. In criminalibus causis Regularium, quando hi deliquerint intra claustra, Tridentini Concilii, & peculiarium illius Ordinis, quem quilibet Delinquens professus fuerit, Constitutionum dispositio exactè servetur. Quòd si delinquant extra claustra, vel extra Monasterium degant, ab Episcopis juxta ejusdem Tridentini Concilii, & Apostolicarum Constitutionum præscriptum judicentur, ac puniantur. Qui verò Episcopi judicio acquiescere detrectaverit, provocare poterit ad tres antiquiores Judices. Synodales Diœcesis illiusmet Episcopi, à quo judicatus fuit; Qui planè Judices, tanquam Arbitri, an appellatio admittenda, vel rejicienda sit, & quomodò causam committi oporteat, prævio maturo examine decernent. Ubi verò eam committendam esse statuerint, Judicem deputabunt Partibus non suspectum cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis. Quod si quis ab hujus secundi Judicis sententiâ, vel decreto se gravatum putaverit, recurret ad tres Judices Synodales antiquiores Metropolitanæ Diœcesis, vel illius, quæ Metropolitanæ loco in ordine, de quo infra, subrogabitur; Hi autem Judices alium deputabunt Judicem eâ prorsùs servatâ ratione, quæ supra quoad modum appellandi à Judicio Episcopi sancita fuit. Omnibus pariter antedictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanæ, quàm alterius Diœcesis, quascumque facultates ad præmissorum effectum quomodolibet necessarias, & oportunas concedimus, ac impertimur.

Causæ majores judicio S. Sedis reserventur.

§. 8. Caveant tamen Ordinarii locorum; ne causis, quæ majores nuncupantur, quæque apud Sedem Apostolicam tractari debent, sive in primâ, sive etiam in aliâ ulteriori instantiâ, ullo pacto sese ingerant, aut immisceant; Sed illæ juxta memorati Tridentini Concilii, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum præscriptum in Romanâ tantùm Curiâ, vel à Judicibus, quos Romanus Pontifex, pro tempore existens specialiter deputaverit, cognoscantur.

Judicibus, ut supra nominatis prohibet, ne absolvant à censuris inflictis per Bullas diei Cœnæ Domini. vel Sedi Apostolicæ reservatus.

§. 9. Nulli præterea ex supradictis sive primæ, sive secundæ, sive etiam tertiæ Instantiæ Judicibus, nec cuiquam alteri Ecclesiastico Judici, cujuscumque gradus, & conditionis existat, tametsi Legati à Latere dignitate insignitus reperiatur, ullo unquam tempore liceat quempiam absolvere, etiam cum reincidentiâ, & ad effectum agendi tantùm, à censuris Ecclesiasticis per literas die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitas, sive alias Apostolicas Constitutiones inflictis, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur; Caveantque omnes antedicti, ne postquam eædem censuræ ab ipsis declaratæ, ac promulgatæ fuerint, ullo modo sese ingerant, aut immisceant cognitioni, an illæ, earumve declaratoriæ validæ, aut nullæ, justæ, aut injustæ sint; cum ejusmodi cognitionem Romano dumtaxat Pontifici pro tempore existenti, & Congregationi ejusdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ, ad id ab Apostolicâ Sede specialiter deputatæ, privativè quoad omnes alios competere satis constet.

Minùsque se ingerant in cognitione validitatis, ac justitiæ earumdem censurarum, postquam declaratæ fuerint.

Profitetur se ad tempus concessurum facultatem absolvendi à censuris, ut supra, reservatis ob violationem Interdicti in Diœcesibus Agrigentina, & Catanien.

§. 10. Attento nihilominus ingenti eorum numero, quos isthic, præsertim ob notam Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Diœceses Catanien. & Agrigentin. jussu nostro subjectæ fuerunt, violationem in ejusmodi censuras Nobis reservatas miserè incidisse novimus, ut æternæ eorum saluti paternâ charitate consulamus, facultatem eos, qui resipuerint, ac humiliter id flagitaverint, absolvendi, ad certum tempus duraturam, istius Regni Episcopis impertiri non detrectabimus, quò faciliùs, atque commodiùs iisdem censuris innodati Sacramentis Ecclesiæ, & communioni Fidelium restitui possint.

§. 11. Causæ demùm omnes, de quibus supra actum est, coram Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis eo, qui inferiùs præscribitur, ordine in posterùm tractandæ erunt.

Statuit ordinem servandum in tractatione causarum usque ad tertiam Instantiam inclusivè pro singulis Diœcesibus Siciliæ, cum deputatione Episcoporum subrogatorum, & Delegatorum Apostolicorum.

§. 12. Prima instantia, juxta Tridentini Concilii dispositionem, ad Ordinarium Loci pertineat, Ab Ordinario autem appellare liceat, & causæ in ulterioribus instantiis cognoscantur, ut infra.

§. 13. Ab Archiepiscopo Panormitano appelletur ad Episcopum Cephaludensem, cujus sit secunda instantia: Ab Episcopo Cephaludensi ad Episcopum Cataniensem provocetur, ad quem, ut Delegatum Apostolicum, spectet tertia instantia.

§. 14. Ab Archiepiscopo Montis Regalis appelletur ad Episcopum Pactensem, & ab hoc ad Episcopum Mazariensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 15. Ab Archiepiscopo Messanensi appelletur ad Episcopum Syracusanum, & ab hoc ad Episcopum Cataniensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 16. Ab Episcopo Cataniensi appelletur ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 17. Ab Episcopo Syracusano appelletur ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Mazariensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 18. Ab Episcopo Agrigentino appelletur ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Syracusanum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 19. Ab Episcopo Mazariensi appelletur ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Messanensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 20. Ab Episcopo Cephaludensi appelletur ad Archiepiscopum Messanensem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 21. Ab Episcopo Pactensi appelletur ad Archiepiscopum Messanensem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Delegatum Apostolicum.

Eumdem ordinem præscribit in causis spectantibus ad Tribunal Archimandritæ Messanensis.

§. 22. Ab Archimandritâ Messanensi, qui jurisdictionem quasi Episcopalem in nonnullis Oppidis, seu Locis Nullius Diœcesis Provinciæ Messanensis exercere asseritur, appelletur ad Episcopum Cataniensem, quem loco Archiepiscopi Messanensis Metropolitani subrogavimus, attentis pluribus litibus, quæ, ut etiam asseritur, inter eosdem Archiepiscopum, & Archimandritam pendent indecisæ; A dicto autem Episcopo Catanien. ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Delegatum Apostolicum.

Nec non Abbatis S. Luciæ Provinciæ Messanensis.

§. 23. Ab Abbate demùm Sanctæ Luciæ, qui similiter jurisdictionem quasi Episcopalem in uno, seu pluribus Oppidis, vel Locis Nullius Diœcesis Provinciæ Messanen. exercere asseritur, appelletur ad Archiepiscopum Messanensem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Delegatum Apostolicum.

Protestatio hujus ordinationis citra approbationem ass.

§. 24. Per præmissa tamen non intendimus dictorum Archimandritæ Messanensis, & Abbatis Sanctæ Luciæ assertam jurisdictionem quasi Episcopalem ullatenus approbare, aut quidquam eis,

seu

jurisdictionis dictorum Archimandritæ, & Abbatis.

seu eorum alteri in quorumvis aliorum præjodicium novi juris tribuere.

Facultatem concedit supradictis Prælatis procedendi in cognitione causarum ordine præmisso.

§. 25. Cæterùm omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis suptadictis tam pro secundà loco Metropolitanorum subrogatis, quàm pro tertiâ respectivè instantiis, sicut præmittitur, delegatis, ut omnes, & singulas causas ad eorum judicium de cætero, ut supra, deferendas cognoscere, ac legitimè definiri possiot, & valeant; quascumque facultates ad id quomodolibet necessarias, & opportunas amplissimè tribuimus, ac elargimur.

Derogat contrariis, ac præcipuè Constitutioni sanctæ me. Bonifacii VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus dietis.

§. 26. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de unà, & Concilii Generalis de duabus dietis, ita ut vigore præsentium etiam ultra duas, pluresve dietas quilibet in judicium trahi possit, aliisque Coostitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in prædictâ nostrâ nuper editâ Constitutione volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Prælatos Regni Siciliæ hortatur, ut alacriter, incumbant executioni præsentium literarum.

§. 27. Vos itaque potissimùm, Venerabiles Fratres, vehementer hortamur, ac admonemus, ut vigore pleno, quo Episcopos agere oportet, ea quæ sancivimus, debitæ executioni pro virili parte demandetis, ac etiam ab aliis, qui vobis subsunt, demandari strenuè satagatis. Zelum proinde vestrum pro Ecclesiæ juribus, ac libertate, proque vestrâ, atque supremâ nostrâ, & Apostolicæ Sedis authoritate hoc tam necessario tempore roborate, palamque proferte, ambulantes in Domo Domini cum consensu, quatenus antiqua vobis, ac per Vos reliquis istis Fidelibus veræ pietatis, ac filialis in hanc Sanctam Sedem devotionis laus constet, & nos gratulari possimus ab electâ istâ Dominici Agri parte evulsa prorsùs fuisse zizania, bonæque frugis integritatem, id est, veterem Ecclesiæ disciplinam, debitam Canonicis Sanctionibus reverentiam, Episcopalem denique, & Apostolicam dignitatem, ope potissimùm Fraternitatum vestrarum pristinum in locum fuisse restitutam. Quæ omnia ut alacriùs exequi valeatis, vobis omnibus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Spiritualium charismatum incrementum ex animo à Deo precamur, perpetuumque paternæ charitatis nostræ pignus, Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Fides habenda Transumptis.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Februarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione Octava, die verò vigesima Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno ejus XV. supradicta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilica SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellaria Apostolica, in Monte Citatorio, in Acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatius Magister Cursorum.

TABELLA

Tribunalium Ecclesiasticorum Regni Siciliæ.

Juxta modum in supradictis Literis Apostolicis præfinitum.

PRIMA INSTANTIA.

Archiepiscopi Panormitani.

Archiepiscopi Montis Regalis.

Archiepiscopi Messanensis.

Episcopi Cataniensis.

Episcopi Syracusani.

Episcopi Agrigentini.

Episcopi Mazariensis.

Episcopi Cephaludensis.

Episcopi Pactensis.

Archimandritæ Messanensis, *Nullius Diœcesis Provincia Messanen.*

Abbatis S. Luciæ, *Nullius Diœcesis Provincia Messanen.*

SECUNDA INSTANTIA.

Episcopi Cephaludensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Episcopi Pactensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Episcopi Syracusani, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

Episcopi Cataniensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

TERTIA INSTANTIA.

Episcopi Cataniensis, *ut Delegati Apostolici.*

Episcopi Mazarien. *ut Delegati.*

Episcopi Catanien. *ut Delegati.*

Episcopi Agrigentini, *ut Delegati.*

Episcopi Mazariensis, *ut Delegati.*

Episcopi Syracusani, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Delegati.*

Epis-

Episcopi Agrigentini, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Delegati.*

LXXVIII.

PRÆCEPTUM.

Super omnimodâ, absolutâ, integrâ, & inviolabili observatione eorum, quæ aliàs à Sanctitate Suâ in Causâ Rituum, seu Ceremoniarum Sinensium decreta fuerunt: Cum rejectione quarumcumque rationum, seu excusationum ad ejusmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præscriptione Formulæ juramenti per Missionarios illarum Partium præsentes, & futuroa hac in re præstandi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab enixo desiderio dirimenda controversias ortas in Sinarum Imperio inter Apostolicos Missionarios tam circa usum quarumdam vocum ad exprimendum Dei nomen acceptarum, quàm circa quosdam ritus inibi vigentes.

EX illâ die, quâ, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, Catholicæ Ecclesiæ gubernacula, hoc est, munus suâ amplitudine gravissimum, ac temporum iniquitate molestissimum, Deo sic disponente, suscepimus: nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quam acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas, semperque in dies magis invalescentes, tam circa quasdam voces Sinicas ad Sanctum, & ineffabile Dei Nomen exprimendum inibi usurpatas, quàm circa nonnullos earum Gentium ritus, veluti superstitiosos à quibusdam ex Missionariis prædictis reprobatos: ab aliis verò, ut potè eos civiles tantùm asserentibus, permissos, Apostolici Judicii censurâ opportunè dirimere, ut sublatis dissidiis, Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu, & in eâdem sententiâ, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Christo Jesu.

Narrat prævia diligenti discussione fuisse his de rebus edita nonnulla responsa per Congregationem S. Officii, eaque subindè Apostolica Authoritate confirmata.

§. 1. Hoc consilio responsa, illa, quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine dudùm, videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri inchoato, ac deinde jussu nostro per plures annos continuato, auditisque utriusque Partis rationibus, nec non complurium Theologorum, & Qualificatorum sententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversùs hæreticam pravitatem authoritate Apostolicâ deputatorum data fuerunt, Nos die xx. Novembris MDCCIV. eadem authoritate confirmavimus, & approbavimus.

Tenor eorumdem Responsorum.

Ad significandum verum Deum approbatur vox *Tien Chu*, rejectis nominibus *Tien*, & *Xang Ti*.

§. 2. Ea autem, quæ in responsis hujusmodi decreta fuerunt, sunt, quæ sequuntur: *Cùm Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas vocabulis europæis exprimi nequeat: ad eumdem verum Deum significandum, vocabulum* Thien Chu, *hoc est, Cœli Dominus, quod à Sinensibus Missionariis, & Fidelibus longo, ac probato usu receptum esse dignoscitur, admittendum esse: Nomina verò* Tien *Cœlum, &* Xang Ti, *Supremus Imperator, penitus rejicienda.*

Appensio Tabellarum cum Inscriptione King Tien prohibetur.

Idcircò tabellas cum inscriptione Sinica King Tien, *Cœlum colito, in Ecclesiis Christianorum appendi, seu jam appensas in posterùm inibi retineri permittendum non esse.*

Christifidelibus interdicitur ministerium, & interventus Sacrificiis Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri consuetis.

Ad hæc nullatenus, nullaque de causa permittendum esse Christifidelibus, quod præsint, ministrent, aut intersint solemnibus sacrificiis, seu oblationibus, quæ à Sinensibus in utroque æquinoctio cujuscumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri solent, tanquam superstitione imbutis. Similiter nec esse permittendum, quod in Ædibus Confucii, quæ Sinico nomine Miao appellantur, iidem Christifideles exerceant, ac peragant cæremonias, ritus, & oblationes, quæ in honorem ejusdem Confucii fiunt; tum singulis mensibus in Novilunio, & plenilunio à Mandarinis, seu primariis Magistratibus, aliisque Officialibus, & Literatis: tum ab iisdem Mandarinis, seu Gubernatoribus, ac Magistratibus, antequam dignitatem adeant, seu saltem post ejusdem possessionem adeptam: tum denique à Literatis, qui postquam ad gradus sunt admissi, è vestigio ad Templum, seu Ædem Confucii se conferunt.

Exercitium iisdem ceremoniarum, quæ statis temporibus peraguntur in honorem ejusdem Confucii.

Præterea non esse permittendum Christianis in Templis, seu Ædibus Progenitoribus dicatis oblationes minùs solemnes eisdem facere, nec in illis ministrare, aut quomodolibet inservire, vel alios ritus, & ceremonias peragere.

Oblationes minus solemnes, aliaque similia in Templis Progenitoribus dicatis vetantur Christianis.

Item nec esse permittendum præfatis Christianis oblationes, ritus, & ceremonias hujusmodi coram Progenitorum tabellis in privatis Domibus, sive in eorumdem Progenitorum sepulchris, sive antequam Defuncti sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetas, una cum Gentilibus, vel seorsim ab illis peragere, eisque ministrare, aut interesse: Imò prædicta omnia, utpotè quæ, perpensis hinc inde deductis, nec non diligenter, ac maturè discussis omnibus, ita peragi comperta sunt, ut à superstitione separari nequeant, Christianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda esse præmissa publica, vel secreta protestatione se non religioso, sed civili, ac politico tantùm cultu erga Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Idque etiam coram Progenitorum Tabellis in privatis domibus.

Non tamen per hæc censendam esse damnatam præsentiam illam, seu assistentiam merè materialem, quam cum Gentilibus superstitiosa peragentibus, citra ullam sive expressam, sive tacitam gestorum approbationem, ac quovis ministerio penitus secluso, eisdem superstitiosis actibus quandoque præstari contingat à Christianis, cum aliter odia, & inimicitiæ vitari non possunt, facta tamen priùs, si commodè fieri poterit, fidei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Quamvia præmittatur publica, vel secreta protestatio, quòd hæc omnia cultu civili expleantur.

Suprapofita prohibitio limitatur in eo sumerè assistentiæ materialis, præhabita fidei protestatione, ac secluso ministerio, & periculo subversionis:

Demùm permittendum non esse Christifidelibus tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis domibus retinere juxta illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinica, qua Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Animæ N. significetur; imò nec cum alia, quæ Sedes, seu Thronus, adeoque idem, ac priori, licèt magis contracta inscriptione, designari videatur. Quo verò ad tabellas solo Defuncti nomine inscriptas tolerari posse illarum usum, dummodo, in eis conficiendis omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo; hoc est, dummodo qui Christiani non sunt, arbitrari non possint tabellas hujusmodi à Christianis retineri ea mente, qua ipsi illas retinent, nec non adjecta insuper declaratione ad latus ipsarum tabellarum apponenda, quæ, & qua sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enuncietur.

Tabellæ Defunctorum Progeniorum vetantur cum Inscriptione Sinica, qua Sedes Spiritus, vel animæ designantur: permissis iis, quæ tantùm continent nomen Defuncti, cessante scandalo.

Per præmissa nihilominùs non vetari, quominùs erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab iis Gentibus, peragi consueta, quæ verè superstitiosa non sint, nec superstitionis speciem præseferant; sed intra limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porrò quænam hæc sint; & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore existentis Commissarii; & Visitatoris Generalis Apostolici, seu ejus vices exercentis in Imperio

Alia erga defunctos præstari consueta permittuntur, dummodo superstitiosa non sint, etiam specie tenus, declaratione circa id relicta Visitatori Apostolico, aliisque Prælatis.

Sina-

Sinarum, tum Episcoporum, & Vicariorum Aposto icorum illarum partium judicio relinquendum esse, qui tamen interea omni, quo poterunt, studio, ac diligentia curare debebunt, Gentium ceremoniis penitus sublatis, illi sensim à Christianis, & pro Christianis hat in re usu recipiantur, Ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis piè præscripsit.

Continuatio præ entium literarum.

Refert Decretum factum die 25. Septembris 1710. super observantia prædictorum Responsorum, ac alterius Decreti editi à Cardinale de Tournon Visitatore.

§. 3. Post hæc verò labente ferè sexennio, nempe die xxv. Septembris MDCCX., auditis iterum dictorum Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentissimè discusserunt, suffragiis, eadem Responsa, nec non Mandatum, seu Decretum, quod illis expresè inhærendo à piæ record. Carolo Thoma, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarchâ Anthiocheno, Commissario, & Visitatore Apostol. Generali in præfato Imperiu Sinarum die xxv. Januarii MDCCVII. editum fuit, ab omnibus, & singulis, ad quos spectabat, inconcussè, & inviolabiliter sub censuris, & pœnis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis observanda esse decrevimus, & declaravimus: quovis contra faciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato, ac potissimùm non obstante quâcumque appellatione à quibusvis personis ad Nos, & Sedem Apostolicam interpositâ, quam propterea prorsus rejiciendam esse similiter decrevimus, ac re ipsâ rejecimus, prout in Decreto hac de re edito fusius continetur.

Causa ex præmissis jam absoluta fuerat.

§. 4. Hæc omnia plenè, & abundè sufficere debuissent, ut ea, quæ inimicus homo superseminaverat, zizania ex agro illo radicitùs evellerentur, Fidelesque omnes nostris, & hujus Sanctæ Sedis mandatis eâ qua par erat, humilitate, & obedientia obsequerentur: præsertim cum in calce Responsorum prædictorum à Nobis, sicut præmittitur, confirmatorum, & approbatorum causam jam finitam esse apertis, & perspicuis verbis prununciatum fuerit.

Executionem nihilominous supra expositorum Responsorum sinistra interpretatione, ac pluribus excitatis prætextibus retardari ait.

§. 5. Verùm cum, sicuti ex eisdem partibus, non sine intimo animi nostri dolore, ad Nostri pervenit Apostolatus auditum, tam enixè à Nobis præscripta Responsorum hujusmodi executio malè à plerisque sive vann, falsoque obtentu, quod illa à Nobis suspensa fuerint, vel minùs legitimè promulgata, sive conditionum, ut perperam asseritur, in eis insitarum, & ante executionem ipsam verificandarum, factorumve, super quibus ipsa emanarunt, non justificatorum ratione, sive ulteriorum à Nobis eâ in re edendarum declarationum colore, sive gravium, quæ tam Missionariis, quàm Missioni ipsi ex demandatâ executione obvenire possent, periculorum formidine, sive demùm Decreti dudùm, nempe die xxi. Martii MDCLVI. super ejusmodi Ritibus, seu Ceremoniis Sinicis à præfatâ Congregatione Cardinalium editi, ac à rec. mem. Alexandro Papâ VII. etiam Prædecessore nostro approbati prætextu, non sine gravi Pontificiæ nostræ Authoritatis injuriâ, Christifidelium scandalo, ac salutis Animarum detrimento, satis diu multùmque eludatur, aut saltem nimiùm retardetur,

Quibuscumque Prælatis, Vicariis, Missionariis, & Officialibus in Sinarum Imperio, certis constitutis pœnis, observantiam injungit prædictorum Responsorum.

§. 6. Hinc est, quod Nos, ex commissæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, difficultates, tergiversationes, subterfugia, & prætextus hujusmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac rejicere, nec non Christifidelium quieti, Animarumque saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes: de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in supradicto Sinarum Imperio, aliisque ei conterminis, sive adjacentibus Regnis, ac Provinciis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ: eorum verò Officialibus, ac Vicariis in spiritualibus Generalibus, aliisque illorum Locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apostolicis, qui Episcopi non sint, eorumve Provicariis, nec non Missionariis tam Sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus, sub excommunicationis latæ sententiæ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis, tenore præsentium præcipimus, ac in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, ut Responsa præinserta, omniaque, & singula in eis contenta exactè, integrè, absolutè, inviolabiliter, & inconcussè observent, ac ab eis, quorum cura ad illos spectat, similiter observari, quantùm in ipsis est, curent, & faciant; Neque illis sive ullo ex superiùs expressis, sive alio quovis titulo, causâ, occasione, colore, vel prætextu contravenire quoquo modo audeant, vel præsumant.

Sub eisdem poenis mandat, ut omnes Missionarii præste e juramentum super dicta observantia juxta formulam infra recensendam.

§. 7. Præterea motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie statuimus, & sub eisdem excommunicationis reservatæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sæculares, quam prædictorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Regulares, ad Sinas, aliave præfata Regna, & Provincias, sive ab hac Sanctâ Sede, sive etiam ab eorum Superioribus missi, & quandocumque in posterùm mittendi, cujusvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint: missi scilicet, statim ac præsentes literæ eis innotuerint, mittendi verò, antequam ibidem aliquod Missionarii munus exercere incipiant, Juramentum de fideliter, integrè, ac inviolabiliter observando ejusmodi Præcepto, ac Mandato nostro juxta formulam in præsentium literarum calce annotandam, in manibus Commissarii, & Visitatoris Apostolici in præfato Imperio Sinarum pro tempore existentis, vel alterius ab illo deputati; sive eo deficiente, in manibus Episcoporum, vel Vicariorum Apostolicorum dictarum partium, in quorum respectivè jurisdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum: Regulares verò in manibus insuper Superiorum suæ Religionis, vel ab illis deputatorum in eisdem partibus existentium, præstare omnino debeant, ac teneantur, ita ut ante præstationem juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eâdem formulâ ab unoquoque, qui juramentum ipsum præstiterit, propriâ manu faciendam, nullum Missionarii munus continuare, aut exercere, imò nec tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Locorum, aut tanquam simplices suæ Religionis Presbyteri, sive alio quovis titulo, causâ, seu privilegio, de quibus expressa, specialis, & specialissima esset facienda mentio, Christifidelium confessionis audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet administrare ullo modo valeant, nullisque omnino facultatibus, sive sibi speciatim, sive suis respectivè Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, hujusmodi generaliter à Sede præfatâ concessis uti possint, sed quoad eos, præter, & ultra superiùs expressas pœnas, omnes, & singulæ facultates prædictæ omnino cessent, nulliusque roboris sint, & esse censeantur.

Personas designat, quæ tale juramentum recipere debeant.

Inhibet Missionariis, ne ante præstationem juramenti munus ipsis incumbens continuare, vel assumere possint, suspensis quibuscumque facultatibus.

§. 8. Omnia autem juramenta hujusmodi per quoscumque Missionarios tam Sæculares, quàm Regulares in memoratorum sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis,

Prædicta juramenta transmitti debeant ad Sac. Congregatio-

sive

nem Sanctissimæ Inquisitionis.

sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, sicut præmittitur, præstanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Commissarium, & Visitatorem Apostolicum pro tempore existentem, Episcopos, & Vicarios Apostolicos ad præfatam Congregationem Cardinalium, quantocitius fieri poterit, transmittantur.

Superiores cujusvis Ordinis, & Congregationis existentes in illis partibus teneri etiam ad exigendum à suis Subditis juramentum, ac transmittendum ad Superiores Generales.

§. 9. Superiores verò Regulares cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, illic nunc, & pro tempore existentes sub eisdem pœnis teneantur non solum idem juramentum in præfatorum, sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, juxta modum supra præscriptum, præstare, ejusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem à suis respectivè Subditis exigere, ac authentica eâ super re documenta quamprimùm transmittere ad suos respectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debebunt.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clausa, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & Substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas, etiam quorumvis à Sede præfatâ concessorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; easque propterea, omnibus, & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum etiam Statutorum, & Privilegiorum Societatis Jesu.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Ecclesiis prædictis, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractûs, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Formula juramenti præstandi, ut supra.

§. 12. Formula autem juramenti, sicut præmittitur, præstandi est, quæ sequitur, videlicet: *Ego N. Missionarius ad Sinas, vel ad Regnum N. vel ad Provinciam N. à Sede Apostolica, vel à Superioribus meis juxta facultates eis à Sede Apostolica concessas missus, vel destinatus, Præcepto, ac Mandato Apostolico super Ritibus, & Ceremoniis Sinensibus in Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis divina providentia Papæ XI. hac de re edita, qua præsentis juramenti formula præscripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lecturam optime noto, plenè, ac fideliter parebo, illudque exactè, absolutè, ac inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties, quoties id evenerit, pœnis per prædictam Constitutionem impositis me subjectum agnosco, & declaro. Ita tactis Sacrosanctis Evangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

Ego N. manu propria.

Mandat, ut præsentes literæ generalibus Superioribus cujusvis Ordinis, & Congregationis

§. 13. Cæterùm volumus, & expressè mandamus, ut eædem præsentes literæ, seu earum exempla, etiam impressa, notificentur, & intimentur omnibus, & singulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Socie-

tionis intimentur, quò illi observantiam nomine proprio, & Subditorum spondeant, aliaque adimpleant pro literarum executione.

cietatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc ut tam suo, quàm prædictorum eis respectivè Subditorum, seu Inferiorum nomine, ipsas literas fideliter exequi, & observare spondeant, actumque sponsionis hujusmodi in scriptis reddant: earum verò exempla prædicta pluribus viis, quanto citiùs fieri poterit, transmittant ad eosdem suos Subditos, seu Inferiores in Sinis, aliisque Regnis & Provinciis supradictis degentes, cum arctissimis præceptis easdem literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia similiter exequendi, & observandi.

Fides habenda Transumptis.

Quia verò difficile foret literas hujusmodi originales ubique ostendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticà dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xix. Martii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione Octava, die verò vigesima Martis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus decimoquinto supradicta Litera Apostolica affixa, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilica SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellaria Apostolica in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Horatium Pierum Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatius Magister Cursorum.

LXXIX.

JUBILEUM UNIVERSALE.

Ad implorandam Divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. à bellico apparatu, & minis Turcarum.

UBi primùm non sine gravissimo animi nostri dolore accepimus nefarium Turcarum Tyrannum tot, ac tantarum ante aliquot annos, cum immortali Christiani nominis gloriâ, acceptarum cladium benè memorem, ac de iis vindictam sumere seriò cogitantem, collectis tot Provinciarum, ac Regnorum, quæ tyrannide suâ opprimit, viribus, efferatiori, quàm unquam rabie, bellum instaurare velle, maximisque tam maritimis, quàm terrestribus copiis Christianorum fines formidabili suâ potentiâ irrumpere decrevisse; Nos imminentibus fideli Populo periculis paternâ charitate vehementer commoti, primùm quidem privatis Nostris Sacrificiis ad Deum toto corde clamare non cessavimus, ut effunderet iram suam in gentes, quæ illum non noverunt, & in Regna, quæ Nomen ejus non invocaverunt: verba illa Josaphat Regis, cum ab Ammonitis, & Moabitis impeteretur, humiliter usurpantes: *Domine Deus Patrum Nostrorum, tu es Deus in Cælo, & dominaris cunctis Regnis gentium: in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. In Nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super Nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solùm habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.* Indictis deindè publicis precibus Christifideles non solùm in Almâ Urbe nostrâ, sed etiam in universâ Italiâ, eique adjacentibus Insulis degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, jejunia, eleemosynas, sincerasque obsecrationes placandam excitare studuimus.

Ex Psal. 78. v. 6. 2. Paralypom. c. 20. v. 6. & 12.

§. 1. Idipsum nunc demum à toto Christiano Populo faciendum esse arbitramur, ut concordi charitatis fervore accedant omnes cum fiduciâ ad thronum gratiæ, scissisque per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus unanimiter implorare connitantur. Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Opportuno igitur recurrente tempore, quo Divinus Spiritus, repentino sonitu super Apostolos, venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda flammantia, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis suppliciter invocemus, ut fideles suos, ac præsertim Catholicos Principes, veræ charitatis indissolubili nexu firmiter vinciat, induatque illos fortitudine, quæ de Cœlo est; undè hostes Christiani Nominis, qui in multitudine contumaci, & superbiâ venientes, Regna, Provincias, & Principatus evertere, cladibusque involvere meditantur, protegente Domino, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, dissipentur, & disperdantur, atque à Christianorum cervicibus longè repellantur.

Christianum populum hortatur ad ea veræ pietatis opera, per quæ divinum præsidium concilietur.

§. 2. Hæc autem ut fructuosiùs, ac promptiùs ab omnibus peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, ex illâ ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in præfatâ Urbe degentibus, qui solemni Processioni, quam feriâ secundâ proximi Festi Pentecostes à Basilicâ Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxià de eâdem Urbe unà cum Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romanâ Curiâ adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, de more agemus, devotè interfuerint: vel Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum à Dominicâ infra currentem Octavam Ascensionis inchoandarum, saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ feriis, & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè sequenti, vel alia die inter eamdem hebdoma-

Solemnem Processionem indicit à Basilica Vaticana ad Ecclesiam S. Spiritus.

Plenariam Indulgentiam elargitur Adimplentibus opera præscripta.

dam

dam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quartâ, & sextâ feriis, ac Sabato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel aliâ die intra eamdem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Præscribit adimplenda à Navigantibus, Regularibus, & aliis.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi Pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causâ latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Facultatem Confessariis tribuit absolvendi à reservatis, & commutandi vota, religionis, & castitatis exceptis.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, terras & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Ordinariis ejusmodi literarum publicationem injungit.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico, etiam eorum nomine speciatim non expresso, excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictatum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Declaratio quoad irregulares, excommunicatos, & alios

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur, ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxxi. Maii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Fides habenda transumptis.

Pro D. Card. Oliverio
I. C. Battellus.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo-quinto, Indictione octava, die verò 31. Maii, Pontificatus D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo-quinto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis.

Publicatio.

sis, Vaticana, & Liberiana Cancellaria Apostolica, Montis Citatorii, Acici Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem SS. D. N. Papæ Curs.

Ludovicus de Cappellis Curs. Mag.

LXXX.

DECLARATIO

Nullitatis, rejectio, damnatio, & abolitio cujusdam actus appellationis, & protestationis à Procuratore Fiscali Regni Siciliæ novissimè editi adversùs binas Literas Apostolicas à Sanctitate Suà non ita pridem emanatas super extinctione prætensæ Monarchiæ Siculæ, nec non super modo in posterùm judicandi Causas dicti Regni ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, cum aliis diversis Ordinationibus, & Decretis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Narrat gesta in Regno Siciliæ post abolitionem Tribunalis asser. Monarchiæ, & destinationem Judicum pro cognitione Causarum Ecclesiasticarum.

INnotuit Nobis nuper, quòd statim ac ad Siciliæ Regnum deferri contigit quasdam Nostras decimo Kalendas Martii proximè præteriti sub plumbo expeditas Literas, quibus, ob gravissimas in eis expressas rationes, prætensam Apostolicam ejusdem Regni Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentià, ac denominatione perpetuò extinximus, suppressimus, & abolevimus: simulque etiam vulgatæ ibidem fuerunt aliæ Nostræ in simili formà Brevis Literæ ad Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios tam Sæcularem, quàm Regularem Clerum, reliquosque omnes Christifideles Regni præfati eà ipsà die, videlicet xx. Februarii nuper elapsi directæ, quibus pro paternà Nostrà erga illos populos charitate, certum præscripsimus modum, quo Causæ digni Recti ad Forum Ecclesiasticum pertinentes de cætero, etiam abolito Monarchiæ supradictæ Tribunali, cognosci, & definiri possent, ac deberent in ipsomet Regno, donec alià ratione à Nobis, & Sede Apostolicà indemnitati, ac commodis Nationis Siculæ oberiùs consuleretur, ac aliàs, prout in ambabus Nostris Literis prædictis pleniùs continetur; Sæcularis Potestatis in illo Regno Administri, in omnem sibi datam occasionem lædendi Nostram, & ejusdem Sedis authoritatem semper intenti, dictarumque Nostrarum Literarum vim, & efficaciam, quantum in ipsis est, tametsi irrito conatu, eludere, ac evertere satagentes: nullà interpositâ morà, sub nomine Procuratoris Fiscalis ejusdem Regni in Civitate Panormitan. edere, ibique, & forsan etiam in aliis ipsius Regni locis pervulgare præsumpserunt super præmissis Actum quemdam appellationis, & protestationis typis impressum tenoris, qui sequitur, videlicet: *Atto di Appellatione, e Protesta del Regio Procurator Fiscale del Regno di Sicilia. Il Regio Procurator Fiscale nel Regno di Sicilia, cui spetta invigilare per la difesa delli Privilegi, Regalie, Dritti e Consuetudini antiquate del Rè, e del Regno, avendo avuta notizia, che nell' Alma Città di Roma sotto li 20. Febrajo del corrente Anno 1715. si publicò una Bolla del Sommo Pontefice Clemente XI. concernente l'Abolizione della Legazia della Monarchia di questo Regno con termine di due mesi, ed un Breve, che dona il sistema alle Cause Ecclesiastiche di essa Legazia, e considerando, che detta asserte Bolla, e Breve furono emanati senza citazione, ed audienza, ed in oltre che sono orrettizi, e surrettizi, e vengono à levare al Rè, ed al Regno una prerogativa, e giuridizione posseduta, ed essercitata per tempo immemorabile di tanti Secoli passata in legitima consuetudine, ed approvata non solo con la fama di antichissimo Privilegio, ma anche confirmata colla Bolla del Pontefice Urbano Secondo, e colli concordati con il Pontefice Adriano Quarto, come nel tempo del Santo Pontefice Pio Quinto, e con più atti susseguenti sì espressi, che taciti, dalli Pontefici Successori fino al Regnante Pontefice Clemente XI. nel 1705. ratificati, ed osservati per lo spazio di sei Secoli, e non mai vulnerati, per essere stati concessi per causa onerosa (passata in forza di contratto) alla gloriosa memoria di quel Grande Eroe il Conte Rogiero Normanno conquistatore di questo Regno di Sicilia da potere dell' Infedeli, e Fondatore di tante belle Basiliche, Vescovati, ed Abbazie, con averle dotate della terza parte di esso, e che con tale osservanza, e possessione si è sempre continuato, sendo li suoi Popoli già connaturalizati à questa forma di vivere, in maniera che con detti asserti Bolla, e Breve vengono ad inferir si gravissimi pregiudizi alla Real Corona, ed à Regnicoli, e perche la detta asserta Bolla di Abolizione, ed in consequenza detto asserto Breve, come orrettizi, e surrettizi, contengono in se ingiustizia, privandosi il privilegiato delle riferite prerogative, e giurisdizione godute per lo corso di tanti Secoli, motivo per il quale crede esso Regio Procurator Fiscale, che la mente del Sommo Pontefice non sii stata bene informata, e che se fosse stata, non averebbe devenuta ad una tale risoluzione coll' abolizione di un dritto, e consuetudine immemorabile comprovata colli cennati Privilegi, e concordati già inviscerati ne' Regnicoli. Per tanto esso Regio Procurator Fiscale, come quello, à cui carico corre invigilare alla difesa delle Regalie, Dritti, Consuetudini, e Privilegi della Corona, e del Regno, ed al riflesso, che variandosi il costume antiquato disturbarebbe la publica quiete, e produrrebbe molti sconcerti, ha giudicato in vigor del presente Atto con tutti li rispetti dovuti alla Santa Sede, ed al Sommo Pontefice (di cui li Popoli di questo fidelissimo Regno sono ubidientissimi figli) fare la presente supplica, ed appellazione dal Sommo Pontefice male informato, allo stesso Sommo Pontefice meglio informando, seu alla Santa Sede Apostolica, seu à chi, ed à quali si posono fare li legitimi ricorsi, ed appellazione, secondo la disposizione delli sacri Canoni per la revocazione delli riferiti due asserti Bolla, e Breve per riceverne la giustizia. E perche secondo la disposizione delle Leggi pendente l'appellazione non si deve innovar cosa alcuna; Perciò stante la presente supplica, ed appellazione s'intenda ipso jure sospesa la esecuzione di detti asserti Bolla, e Breve; protestandosi esso Regio Procurator Fiscale nel caso contrario di tutte le cose lecite, e permesse à protestarsi secondo la disposizione del dritto Naturale, Canonico, e Civile: Implorans &c. Salvo Jure &c. Cum potestate &c. Onde per futura testimonianza, e per passare alla notizia di tutti li Prelati Secolari, e Regolari, ed altri Ecclesiastici, e Popoli di questo Regno, e d'ogn'altro, dove tocca, si è fatto il presente Atto. In Palermo oggi li 20. Marzo 1715. die vigesimo Martii 1715. Fuit, & est redactus in Actis Magnæ Regiæ Curiæ præsens Actus Supplicationis, & Appellationis, & Protestationis: D. Salvator Bisso pro Mag. Not.*

Appellatio, & protestatio Procuratoris Fiscalis Siciliæ.

§. 1. Licèt autem minimè dubitemus, quin absque ullius novæ nostræ declarationis ope, satis omnibus perspectum, exploratumque futurum sit, quantùm præinsertus appellationis, & protes-

tatio-

tationis Actus, solo ejus tenore perpenso, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum dispositioni adversetur: ideòque quàm absonus, quàm irregularis, quàm scandalosus, ac prorsus inanis, & nullus, nulliusque roboris, & efficaciæ existat: attentisque insuper tot derogatoriis, aliisque amplissimis, & efficacissimis clausulis, ac decretis, quæ in præfatis Nostris Literis leguntur, manifestò contemnendus, ac nihili faciendus sit; Nihilominus, ne intolerandum per eumdem Actum Nobis, & huic Sanctæ Sedi illatam injuriam silentio præterire, ac quodammodò dissimulare videamur, ex injuncto Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, memoratæ Sæcularis Potestatis Siculæ, abrogatæque Monarchiæ Ministris omnem, & quamcumque sub obtentu præinserti Actus in injusto abolitæ jurisdictionis exercitio continuandi ansam, seu prætextum omninò tollere; illosque, si qui sint, qui ob appellationem, ac protestationem hujusmodi præfatarum Nostrarum Literarum effectum, vel suspensum fuisse, vel saltem suspendendum esse falsò crederent, ab ejusmodi errore penitùs eripere, ac removere volentes: nec iis tantùm, quæ hactenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verùm etiam aliis, quæ eodem damnabili consilio tam à prædicto Procuratore Fiscali, quam ab aliis, sive ejusdem Sæcularis Potestatis Siculæ, sive etiam extinctæ Monarchiæ Officialibus, & Ministris quibuscumque deinceps attentari possent, quantùm Nobis ex Alto conceditur, tempestivè occurrere cupientes: omniumque idcircò, & singulorum, quæ in præmissis, vel circa ea tam ab iis, qui præinsertum appellationis & protestationis Actum ediderunt, & pervulgarunt, quàm ab aliis quibuscunque, sive in sequelam ejusdem Actus, sive aliàs ad eundem finem impediendi, seu suspendendi executionem prædictarum Nostrarum Literarum quovis modo decreta, jussa, ordinata, & gesta fuerunt seriem, causas, & circumstantias; nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum, Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem præmissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcunque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Actum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, aliaque omnia, & singula sive in illorum sequelam, sive eodem consilio tam à memorato Procuratore Fiscali, quàm ab aliis quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & Personis dicti Regni, etiam speciali, ac individuâ mentione dignis quovis modo forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis indè secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem baberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quæ insuper à prædictis, seu aliis præmissorum occasione sive ad eumdem finem quoquomodò impediendi, seu suspendendi executionem Literarum Nostrarum prædictarum quandocumque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cætero similiter

Actum præfatæ appellationis, & protestationis, & omnia inde secuta, & secutura nulla, ac irrita decernit, nec non illa expressè damnat, & reprobat.

agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie rejicimus, damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro rejectis, damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacuis semper baberi volumus, & mandamus. Sciant propterea Archiepiscopi, & Episcopi supradicti, nec non uterque Clerus tam Sæcularis, quàm Regularis, ac reliqui omnes Christifideles ejusdem Regni, memorato appellationis, & protestationis Actu, sive alio quovis Edicto, Decreto, Mandato, seu Præcepto, quod sive à Sæculari Potestate dicti Regni, sive ab illius, aut etiam abrogatæ Monarchiæ Ministris quibuslibet hactenùs hac in re promulgatum esset, vel in posterùm promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Literis Nostris supradictis absque ullâ morâ, retardatione, vel suspensione etiam minimâ, veram, integram, & omnimodam obedientiam præstare, atque exhibere, & si secus fecerint, omnes, & singulas pœnas in illis adversùs Contrafacientes præfinitas sese noverint eo ipso incursuros.

§. 2. Præterea cùm explorati juris sit non tam illos, qui præinsertum Actum ediderunt ac promulgarunt, seu ei se subscripserunt, quàm alios omnes, & singulos, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, & divulgationem ejusdem Actus, sive alia eodem consilio, sicut præmittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu aliàs in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, non solùm supradictas, sed etiam alias omnes censuras, & pœnas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes a Sac. Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse, illasque insuper etiam incursuros esse eos omnes, qui similia ad eumdem finem quoquomodo impediendi, seu suspendendi executionem earumdem Nostrarum Literarum de cætero peregerint, ut præfertur; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Declarat participes præfati Actus incidisse in Censuras Ecclesiasticas, à quibus præterquam in mortis articulo, à solo Rom. Pontif. absolvi possint.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso,

Decreta roborantia cum clausulis salutaribus consuetis

vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in binis Nostris Literis supradictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cum autem præsentes Literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tutè publicari, ut hactenùs experientia compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Junii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Præscribitur modus publicationis.

Fides habenda transumptis.

Pro D. Card. Oliverio
I. C. Battellus

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesus Christi millesimo septingentesimo decimoquinto Indictione Octava, die verò 23. Julii, Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquinto, supradicta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Vaticanæ, & Liberianæ, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, Acies Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Theodorum Vannonum SS. D. N. Papæ Curs.

Ludovicus de Cappellis Mag. Curs.

LXXXI.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Italiæ, & Insularum ei adjacentium, Divinam opem contra Turcas, aliosque Infideles implorantibus

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

CUm Nos nuper, videlicet in Festo proximè præterito Sanctissimi Nominis Beatæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, solemni Processioni à Collegiata Ecclesia Sancti Marci ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Porticu nuncupat. de Urbe à Nobis institutæ, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos tunc in Romanâ Curiâ adesse contigerat, aliisque Prælatis, & Officialibus ejusdem Curiæ, imò etiam universo Clero, & populo Urbis supradictæ interfuerimus; ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui peracto præcedentis diei jejunio Ecclesiastico, Processioni præfatæ interfuissent, vel utramque Ecclesiam hujusmodi eodem, aut aliquo ex duobus subsequentibus diebus visitassent, ibique Divinum auxilium contra Turcas, aliosve Infideles ingentibus copiis, immanique ferociâ exitium, & clades Christiano nomini inferre molientes, ac Mahumetanæ perfidiæ abominationem longè, latèque propagare satagentes, devotè implorassent, ac insuper aliquam eleemosynam, prout unicuique suggessisset devotio, pauperibus erogassent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus. Nec non ejusmodi Indulgentiæ sub certis modo, & formâ tunc expressis participes quoque fieri voluerimus Regulares utriusque sexus in clausurâ viventes, ac alios Christifideles quoscumque in carcere existentes, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quovis impedimento detentos, qui ad cœlestem opem in hoc gravissimo Christianæ Reipublicæ periculo similiter confugissent: publicasque propterea ad Deum preces indixerimus, ut Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, eâdem Gloriosissimâ Virgine Maria intercedente, Ecclesiam suam sanctam protegere, illiusque hostes secundis armorum suorum initiis elatos, nihilque sibi impervium jam fore confidentes, virtutis suæ potentiâ constringere, & dissipare dignaretur; Nunc verò etiam reliquos Italiæ universæ, & Insularum illi adjacentium Christifideles, ad eadem Christianæ pietatis opera peragenda, similibus spiritualium gratiarum muneribus incitare cupiamus.

Solemnem Processionem habuit Ecclesia S. Marci ad Ecclesiam S. Mariæ in Porticu ad implorandum divinum auxilium contra Turcas.

§. 1. Hinc est, quod Nos Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiæ, & Insularum adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones, in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituant, publicasque preces pro eorumdem Turcarum, & aliorum Infidelium depressione, ac felicibus armorum Christianorum successibus pariformiter indicant; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesias à quâ, & ad quam aliqua Processio hujusmodi fiet, eodem, vel aliquo ex duobus sequentibus diebus devotè itidem visitaverint, ibique divinum auxilium, ut præmittitur, imploraverint, ac insuper pari unius diei jejunio Ecclesiastico peracto, aliquam similiter eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per unumquemque Christifidelem, semel tantùm lucrifaciendam, concedimus pariter, & elargimur.

Italiæ & Insularum adjacentium Ordinariis injungit, ut similes Processiones, publicasque preces instituant, easque peragentibus Indulgentiam plenariam concedit.

§. 2.

Aliam Indulgentiam elargitur interessentibus recitationi Litaniarum omnium Sanctorum.

§. 2. Præterea eisdem Christifidelibus, qui recitationi Litaniarum omnium Sanctorum cum Collectis, & precibus tempore belli contra Paganos, recitari solitis in aliquâ ex Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum prædictorum per memoratos Locorum Ordinarios respectivè designandis, anno à die publicationis earumdem præsentium computando durante dumtaxat, itidem devotè interfuerint, ibique, ut supra dictum est, oraverint, quocunque die interim id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu per eos quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consuetâ relaxamus; Nec non, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes prædictæ animabus Fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint, indulgemus.

Utramque communicat Regularibus aliisque impeditis.

§. 3. Denique Regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, nec non aliis Christifidelibus quibuscumque in carcere existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quocunque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi Pœnitentes adimplere poterunt, similiter indulgemus.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Octobris MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

F. Card. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione Octava, die vero duodecima Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno ejus decimo quinto, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio; in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum Apost. Curs.

Andreas Grecus Magister Curs.

LXXXII.

BEATIFICATIO

Servi Dei Joannis Francisci Regis Sacerdotis professi Societatis Jesu, ejusque Missæ, & Officii certis in locis concessiu.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

VIros gloriosos, qui divites in virtute, adepti sunt gloriam in conversatione gentis, hoc est: Sanctos, & Electos Domini, quos clarituribus multiformis suæ gratiæ charismatibus exornavit Divina dignatio, laudandos esse monet Spiritus Sanctus; Decet siquidem eis, quos æternus Judex immarcescibilis gloriæ coronâ donat in Cœlis, & quorum Sanctitatem sequentibus signis testatam facit in terris, debitæ venerationis cultum etiam à Fidelibus exhiberi, ut sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Narrat virtutes, & merita Servi Dei Jo. Francisc. Regis.

§. 1. Hos inter, cum longè, latèque refulserit Dei Servus Joannes Franciscus Regis Sacerdos professus Societatis Jesu, qui nimirum virtute indutus ex alto, portansque jugum ab adolescentiâ suâ, pœnitentiæ austeritatem cum innocentiæ candore ubiquequaque conjunxit: ac, jugiter dilatante cor ejus Spiritu Sancto, in omnibus exhibuit seipsum, sicut Dei Ministrum, in multâ patientiâ, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in scientiâ, in suavitate: præcipuè verò in charitate non fictâ, quâ in Deum, & proximos mirabiliter æstuavit; Apostolici muneris, quod Nos, viribus licet, & meritis longè impares, gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut illius honorem, ac venerationem, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, Christianique populi spiritualem ædificationem, quantùm Nobis ex alto conceditur, promovere studeamus.

De Consilio Congregationis Sacrorum Rituum Beatum declarat eumdem Dei Servum.

§. 2. Cùm itaque maturè, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus ritè, ac rectè confectis super vitæ Sanctitate, & Virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei Joannes Franciscus multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unâque voce censuerit posse, quandocumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis indultis; Hinc est, quod Nos piis, atque enixis quamplurium Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regni Galliarum, ac potissimùm Provinciæ Occitaniæ, nec non dilectorum Filiorum Magistratuum, Procerum, & Populorum Provinciæ hujusmodi, ac totius insuper Societatis Jesu supradictæ supplicationibus (quas dudum etiam claræ memoriæ Ludovicus XIV., dum viveret, Francorum Rex Christianissimus devotarum suarum precum accessione roboraverat) Nobis super hoc humiliter porrectis paternâ benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, authoritate Apostolicâ, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus Joannes Franciscus Regis in posterùm Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die xxiv. Maii, cum dies xxxi. Decembris, quâ ipse Servus Dei spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut notum est, impeditæ reperiantur.

Indulget, ut ejus Corpus, & Reliquiæ venerationi exponantur, Imagines exornentur, ac de eo Missa, & Officium in certis dumtaxat locis celebrentur.

§. 3. Porrò recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet: in Opido de

Loca designat, ubi Missam celebra-

Fon-

ri, & Officium recitari permittit.

Foncovverte Narbonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei natus est, in Pago *Lalovesci* Viennensis Diœcesis in Delphinatu, undè ad Cœlos evolavit, & ubi venerabile ejus Corpus requiescit, ac in Civitate Aniciensi, in quà plurium annorum spatio, & penè usque ad suum obitum habitare consuevit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, nec non in universà Societate præfatà, & quantùm ad Missam attinet, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias ejusdem Societatis confluentibus.

Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei primo tantum anno sub Ritu duplici majori celebrari indulget.

§. 4. Prætereà primo dumtaxat anno à datis hisce literis, & quoad Indias à die, qua eædem literæ illuc pervenerint, incohando, in Ecclesiis Oppidi, Pagi, Civitatis, & Societatis hujusmodi respectivè Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missâ sub Ritu Duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constitutà, & intra sex menses promulgandà, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia: pro qua re supradictam diem 24. currentis mensis Maii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogat quibuscumque contrariis, & fidem transumptis haberi mandat.

§. 5. Nonobstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die octavà Maii MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

F. Card. Oliverius.

LXXXIII.

IMPOSITIO SUBSIDII

Unius millionis Cruciatorum ad favorem Regis Portugalliæ pro sumptibus belli contra Turcas.

Venerabili Fratri Vincentio Archiepiscopo Laodiceæ nostro, & Sedis Apostolicæ apud Regem Portugalliæ Nuncio.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à pietate, ac zelo Regis Portugalliæ, qui validum bellicarum Navium subsidium adversus Turcas Corcyram obsidentes transmiserat.

CUm Charissimus in Christo Filius noster Joannes Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Illustris non minus pro eximià suà pietate, egregioque, quo fervet, honoris Dei, & Catholicæ Religionis tuendæ zelo, quàm nostris paternis officiis, atque hortationibus excitatus validum complurium bellicarum Navium tam Classi nostræ Pontificiæ, quàm aliis Navibus, & Triremibus ab aliis Regibus, Principibus, & Rebuspublicis Christianis contra Turcas missis, seu mittendis uniendarum, ac insimul adversus eosdem Turcas, Civitatem, & Arcem Corcyren. vehementi obsidione urgentes, militaturarum subsidium transmiserit; Vires verò Ærarii ipsius Regis tam præteritis bellis, quàm gravissimis prædictarum bellicarum Navium expeditione, hactenùs factis, sumptibus attritæ, nec non Laicorum ei subjectorum facultates ulterioribus in ejusmodi causam faciendis expensis pares minimè futuræ sint, ac proinde idem Joannes Rex aliquo præsentaneo ex rebus, & bonis Ecclesiarum, & Locorum Piorum in ejus Regnis, aliisque dominiis consistentium subsidio à Nobis juvari plurimùm desideret, præsertim quia aliud simile subsidium, quod Nos dudum per quasdam nostras in simili formà Brevis die xvi. Aprilis MDCCXII. expeditas Literas, quarum tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, à Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus Regnorum, & dominiorum præfatorum in causam necessariæ eorum defensionis sub certis modo, & formà tunc expressis persolvi posse permisimus, suum effectum non habuit, nec nostræ Literæ hujusmodi executioni demandatæ fuerunt; Nos licet ab Ecclesiarum, & Personarum Ecclesiasticarum, ac Locorum Piorum gravaminibus animo simus maximè alieni, nihilque magis Nobis cordi sit, quàm eorum libertatem, & immunitatem illibatam conservare; considerantes tamen hac in re universæ Christianæ Reipublicæ, immò ipsius Dei, cujus Templa, & Sacra violantur, veraque Religio per Mahometanæ abominationis propagationem conculcatur, & pervertitur, causam agi, adeòque non minùs Clericorum, quàm Laicorum interesse, ut communis, & infensissimi Christiani nominis hostis conatus, & audacia reprimantur, afflictæque rei Christianæ opportunè subveniatur, ejusdem Joannis Regis postulatis quantùm Nobis ex alto conceditur, favorabiliter annuere volentes, nec non memoratum subsidium à Nobis aliàs, sicut præmittitur, solvi permissum, expeditasque desuper Literas nostras supradictas harum serie revocantes, irritantes, & annullantes, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuantes, de Nobis divinitùs attributæ potestatis plenitudine, unum aliud subsidium, seu contributionem unius millionis Cruciatorum monetæ Portugalliæ super omnibus, & singulis fructibus, reditibus, & proventibus omnium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Collegiatarum, Parochialium, & aliarum Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Hospitiorum, Domorum, & aliorum Locorum Regularium utriusque sexus, ac Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Conventualium, Capitularium, & aliarum Mensarum, Prioratuum quoque, Præposituratum, Præpositatuum, Præceptoriarum, seu Commendarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum etiam post Pontificales majorum in Cathedralibus, & principalium in Collegiatis Ecclesiis, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam de Jurepatronatus dicti Joannis Regis, aliorumque Principum, & Laicorum, etiam ex fundatione, & dotatione existentium cum Curà, vel sine Curà Secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cisterciensis, Cluniacensis, Præmonstratensis, Carthusiensis, Monachorum Eremitarum Sancti Hieronymi, aliorumque Ordinum quorumvis utriusque sexus, etiam Mendicantium ex privilegio, & aliàs bona immobilia, seu certos reditus quoquo modo Ecclesiasticos habentium, nec non Societatum etiam Jesu, ac Sancti Salvatoris Lateranensis, & Sancti Joannis Evangelistæ, aliorumque Congregationum, & Institutorum Regularium quorumlibet tam Virorum, quàm Mulierum; præterea Hospitalium pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & reditus ultra usus Infirmorum, & alia, pro quibus instituta sunt, pia Officia exercenda possidentium; nec non Militiarum, cæterorumque Locorum piorum quorumcumque in Regnis, & Dominiis eidem

Et aliud pecuniarium subsidium à Pontifice obtentum nondum exegerat.

Abrogato priori subsidio Pontifex novum subsidium unius millionis Cruciatorum super fructibus quarumcumque Ecclesiarum Portugalliæ, & Dominiorum ejusdem Regis imponit.

Excipit S. R. E. Cardinales, Officium S. Inquisitionis, & Milites Hierosolymitanos.

Designat Beneficia non taxanda.

Joanni Regi subjectis consistentium (exceptis tamen Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Officio Sanctæ Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem, ac Fratribus Militibus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, & quoad Curata iis, quorum quadragiuta, quo verò ad simplicia Beneficia Ecclesiastica iis, quorum annui redditus summam decem ducatorum auri de Camerâ non eacedunt,) ac similiter super omnibus, & singulis pensinnibus annuis super præmissis assignatis, vel assignandis per quoscumque Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, Præpositos, Decanos, Canonicos, Rectores, Beneficiatos, Abbates, Priores, Commendatarios, Abbatissas, Priorissas, Capitula, Conventus, Superiores, Monachos, Fratres, Clericos, & Presbyteros etiam dictæ Societatis Jesu, Moniales, Præceptores, seu Commendatarios, cæterosque quocumque jure, modo, occasione, & titulu præfata obtinentes, seu detinentes, & obtenturos, Oeconomns quoque, & Administratores perpetuos, seu temporales, usufructuarios, ac fructus, pensionesve præfatas quantumcumque exemptas, & quibusvis obligationibus, etiam in formâ Cameræ Apostolicæ, & juramento, etiam eum susceptione censurarum, & de oon contraveniendo, ac etiam fortassè de non impetrando gratias nostras contra eos, & concessis nou utendo, vallatis, & forsan aliis eiam efficacioribus cautelis, & decretis, & clausulis super iisdem pensionibus, etiam medio Cedularum Banchi, seu in formâ depositi, resque, & alia quæcumque hujusmodi Jura, & bona ex quacumque causâ quavis authoritate in toto, vel in parte sibi reservatâ, aut concessâ habentes, seu habituros, cæterasque Personas, ad quas spectat, & spectabit, Seculares, & Regulares (exceptis supradictis) semel tantùm intra tempus à Te præfiniendum, quod tamen non sit minùs triennio, persolvendum, & persolveudam tenore præsentium impouimns, & indicimus.

Nuncio Apostolico committir Exactionem ejusmodi subsidii.

§. 5. Ac proinde de Fraternitatis tuæ pietate, fide, integritate, prudentiâ, charitate, rerum usu, Christianæque Religionis, & boni publici studio plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut ipsorum subsidii, & contributionis sic impositorum, & in dictorum ratas portiones singulas, & singula, Ecclesias, Monasteria, Collegia, cæteraque pia loca, & Beneficia præfata, ac eorum Capitula, Conventus, Prælatos, Rectores, Administratores, & Personas quascumque respectivè contingentes, assumptis tamen, & adhibitis ad hoc aliquibus timoratæ conscientiæ Viris earum rerum peritis, quos assumendos, & adhibendos esse censueris, authoritate nostrâ Apustolicâ taxes, definias, & determines, ipsasque ratas portiones sic taxatas, definitas, & determinatas per Commissarios, Eaactores, Collectores, & Executores à Te constituendos, & deputandos à prædictis omnibus, aliisve quibuslibet, ad quos spectat, & spectabit, cujuscumque qualitatis, status, ordinis, præeminentiæ, cunditionis, & dignitatis, ac quocumque privilegio, immunitate, exemptione reali, personali, & mixtâ quantumlibet antiquâ, & pacificâ, nec unquam interruptâ, & libertate suffulti, seu aliàs, specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni existant, omni, & quacumque appellatione, exceptione, reclamatione, recursu, excusatione, & tergiversatione remotis, & postpositis, eâdem authoritate exigas, & eaigi cures, illosque, & eorum quemlibet tam conjunctim, quàm divisim ad veram, realem, & actualem solutionem subsidii, & contributionis hujusmodi eos respectivè contingentium sine ullâ morâ faciendam opportunis juris, & facti remediis etiam per censuras Ecclesiasticas dictâ authoritate cogas, & compellas.

Cum amplissima facultate cogendi ad solutionem quoscumque renuentes.

§. 2. Nos enim Tibi quoscumque Contradictores, perturbatores, molestatores, & rebelles in præmissis Tibi parere recnsantes, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, ac directè, vel indirectè quovis quæsiro colore præstantes cujuscumque dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis opportunis cogendi, & compellendi, ipsasque censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii secularis quandocumque opus fuerit, invocandi, eos verò qui debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in formâ Ecclesiæ consuetâ absolvendi, ac cum eis super irregularitate per eos eâ de causâ contractâ dispensandi, eosque rebabilitandi, & ad pristinum statum restituendi; Præterea Viros Ecclesiasticos probos, ac fide, & facultatibus idoneos ad præmissa omnia, & singula executioni mandandum, Commissarios tuos, Exactores, Collectores, & Executores in singulis Civitatibus, & Diœcesibus, Provinciis, & Locis Regnorum, & Dominiorum præfatorum, quotquot videris eapedire, cum simili, vel limitatâ potestate constituendi, & deputandi, illosque arbitrlo tuo removendi, & revocandi, & alios eorum loco, toties quoties opus fuerit, deputandi, & subrogandi, in delinquentes, vel contumaces per Te, vel alium, seu alios etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figurâ Judicii inquirendi, & procedendi, eosque debitis pœnis, & animadversionibus puniendi, modos, & formas in præmissis servandos præscribendi, dubia quæcumque in iisdem præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & singula in eis, & circa ea quoquo modo necessaria, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus sit eapressum, faciendi, gerendi, decernendi, statuendi, & exequendi, plenam, liberam, amplam, & omnimodam facultatem, licentiam, & potestatem authoritate præfatâ earumdem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Mandat pecunias exigendas persolvi Regi, vel ejus Ministris, & erogari in sumptus tantùm belli contra Turcas.

§. 3. Volumus autem ut pecuniæ quæcumque ea subsidii, & coutributionis hujusmodi eaactione, quomodolibet proventuræ, & redigendæ memorato Joanni Regi, seu ejus Ministris a Te, seu à Commissariis tuis de speciali mandato tuo, seu pro tempore existentis apud eumdem Joannem Regem nostri, & Apostolicæ Sedis Nuncii, per Te, seu illum subscripto tradantur, & consignentur, ad hoc ut in causam memoraturam, & aliarum eapensarum occasione præfati Belli contra Turcas, aliosve Infideles dumtaxat faciendarum, & non in aliam quamcumque omninò convertantur, super quibus, aliisque omnibus, & singulis præmissis tuam, dictique Nuncii, ac Commissariorum, Executorum, Exactorum, & Collectorum præfatorum, nec non quoad conversionem pecuniarum hujusmodi ipsorum quoque Joannis Regis, ejusque Ministrorum conscientias oneramus.

Decretum irritans cum sublata, & aliis amplissimis clausulis.

§. 4. Decernentes omnia, & singula per Te, seu Commissarios tuos in præmissis juxta earumdem tenorem præsentium facienda, gerenda, dicenda, & mandanda, valida, firma, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, inviolabiliter observari, & adimpleri debere, neque ipsas præsentes Literas, etiam ex eo quod in præmissis quomodolibet

interesse

interesse habentes, seu babere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex aliâ quacumque etiam quantumvis justâ, legitimâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nuquam posse; Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus omnibus, & singulis præmissis; ac felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de unâ, & Concilii Generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Locorum Piorum, ac Ordinum Congregationum, & Societatum etiam Jesu, Militiarum, & aliorum præfatorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, & usibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Conventibus, & Loci Piis, ac Ordinibus, Congregationibus, Societatibus etiam Jesu, Militiis, & aliis prædictis illorumque Præsulibus, Capitulis, Abbatibus, aliisque Superioribus, & personis quibuslibet, etiam in limine fundationis, & erectionis sub quibuscumque verborum tennribus, & formis, & cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis.

Derogat quibuscumque contrariis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter eapressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si præfatis, vel aliis quibuslibet communiter, vel divisim ab eâdem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

In exactione subsidii mandat servari Constitutionem Clementis V. & caveri, ne sacra suppellectilia recipiantur.

§. 6. In percipiendis verò subsidio, & contributione prædictis rec. me. Clementis PP. V. etiam Prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam Constitutionem, ac præsertim, quòd nec Calices, nec libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino Cultui dicata, aliave suppellectilia Ecclesiastica ea causâ pignoris capi, recipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus observari: quinimò volumus, ut illius occasione Ecclesiæ, Monasteria, aliaque pia, & Sacra Loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obsequiis, ac Divinus in eis Cultus, & solitus Altissimo famulantium, & Ministrorum numerus nullatenus minuatur, nec eis quoquo modo injuncta onera, aut pia, quæ exercere solent, opera, & officia ullo modo minuantur, seu negligantur, sed eorum congruè supportentur onera consueta, quodque præsentium literarum exempla, etiam impressa, manu Notarii publici subscripta, & alicujus Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ sigillo obsignata eandem in judicio, & extra illud ubique locorum fidem faciant, quàm ipsæ originales facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

Neve Sacra loca debitis fraudentur obsequiis.

Loco ✠ Sigilli.

F. Card. Oliverius.

LXXXIV.

UNIO PERPETUA

Trium Parochialium Ecclesiarum de Jurepatronatus Regis Portugalliæ Regiæ Cappellæ M. S. in Civitate Ulyxbonen. pro augumento proventuum eidem Regiæ Cappellæ Inservientium.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscopi Bracharen. & Episcopi Lamacen. Officialibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à zelo promovendi incrementum divini Cultus in Ecclesiis præsertim Collegiatis insignibus.

IN Supremo Apostolicæ Dignitatis Solio Divinâ favente clementiâ meritis licèt imparibus constituti ad ea, per quæ quarumdam Collegiatarum Ecclesiarum, quæ inter præcipuas Universi Orbis Ecclesias, utpotè Regio nomine insignitas, ac alicui ex Divis Apostolis dicatas conspicuo honore illustrantur, & frequenti Nobilium interventu, atque Regalium Personarum præsentiâ decorantur, gloriæ, & ornamento, & Ecclesiasticorum Ministrorum in illis Divini cultus insistentium indigentiis consulitur, Pastoralis Officii nostri sollicitudinem favorabiliter interponimus, ut eisdem Ecclesiis, ubi debita venerationis officia, eâ qua par est curâ, religione, & reverentiâ, præstantur, additis majoribus reditibus, ipsorumque Ecclesiasticorum Ministrorum adauctis commodis, & utilitatibus pro majori illorum decore, onerumque illis incumbentium supportatione ad uberiorem æterni nominis gloriam Divinus cultus, ac Fidelium pietas latiùs in dies multiplicetur.

§. 1.

Pontifex in Collegiatam insignem erexit Regiam Cappellam Ulyxbonen. ac in ea sex dignitates, octodecim Canonicatus, & duodecim Beneficiatus instituit.

§. 1. Alias siquidem Nos Regiam Capellam Divo Thomæ dicatam Regii Palatil Civitatis Ulyxbonen. totius Portugalliæ, & Algatbiorum Regnorum Metropolis in Sæcularem, & Insignem Collegiatam Ecclestam sub ejusdem Divi Thomæ invocatione, & in eâ Decanatum Primam, & Principalem, cujus octoginta octo cum duobus tertiis, computatis verò distributionibus quotidianis, ducentotum, & sexaginta sex, ac alias quinque Dignitates, & octodecim Canonicatus, totidemque Præbendas, quarum, & quorum cujuslibet sexaginta sex cum duobus tertiis, computatis verò distributionibux quotidianis, ducentorum, nec non duodecim perpetua simplicia, personalemque residentiem requirentia Beneficia Ecclesiastica, quorum cujuslibet triginta trium ducatorum auri de Camerâ cum uno tertio alterius ducati similis, computatix verò eisdem distributionibus quotidianis centum ducatorum auri similium, respectivè fructus, reditus, & proventus valorem annuum non excederent, pro totidem Clericis, seu Presbyteris futuris in eâ respectivè Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis in eisdem tamen Dignitatibux, ac Canonicatibus, & Præbendis, & Beneficiis hujusmodi ad nomioationem infrascripti Joannis Regis, & ejus in dictis Regnis Successorom Regum per Ordinarium loci, aut alias instituendis, qui apud dictam Collegiatam Ecclesiam residere, illique in Divinis, ac aliàs deservire deberent. Apostolicâ auctoritate ereximus, & instituimus, eidemque infrasctipto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus Regibus præfatis deputandi nonnullos Clericos Mansionarios nuncupatos ad ejus, eorumque respectivè nutum amovibiles. qui eidem Collegiatæ Ecclesiæ unà cum Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis præfatis inservire tenerentur, facultatem tribuimus, & pro majori dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, ubi Rex, & Regina quotidiè functionibus Ecclesiasticis assistunt, decore, & honore, & magnificentiâ alia Indulta, Privilegie, & prærogativax concessimus, pro Mensæ verò Capitularis ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ, ec Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, nec non Beneficiorum hujusmodi dote, nonnullos tunc espressos reditus, & pruventus applicavimus, & appropriavimus.

Quorum nominationem Regi Portugalliæ pro tempore reservavit.

Eidem Regi facultatem insuper tribuit deputandi nonnullos Mansionarios amovibiles, & plures reditus, & varia privilegia prædictæ Collegiatæ concessit.

§. 2. Nuper verò Charissimus in Christo Filiux noster Joennes modernus Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Rex animadvertens, fructus, reditus, & proventus Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, ut præfertur, applicatos, & appropriatos ob illius conspictuitatem, & splendotem impares existere, eique de illis, quantum in se est, providere anhelans, ad hoc, ut Capitulum dictæ Collegiatæ Ecclesiæ se honorificentiùs manutenere valeat, ec Dignitates, & Canonicatus, & Præbendas, nec non Beneficia hujusmodi, nunc, & pro tempore obtinentes in functionibua Ecclesiasticis peragendis, & Divinis Officiis celebrandis Altissimo, Deipatæque Virgini Matiæ, Divoque Thomæ, quotidiè, & assiduè etiam honorificè, & splendidè præstent famulatum, & providè considerans, quòd si ona Sancti Petri de Alfan Degada Fee, cujus septingentotum, & sex, ona verò cum incertis septingentorum, & quadraginta unius, super quibus una nonaginta duorum, & alia Sancti Bartholomæi Oppidi de Villaflor Bracharen., cujus septingentorum, & viginti sex cum duobus tertiis, une verò cum incertis septingentotum, & octoginte unius, super qnibus altera pensiones annuæ, antiquæ, perpetuæ, centum, & triginta Ducatorum auri de Camerâ, cum uno tertio alterius ducati hujusmodi olim dictæ Capellæ Regiæ in Collegiatam erectæ, Apostolicâ auctoritate reservatæ, post verò erectionem, & institutionem præfatas Mensæ Capitulari præfatæ Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi assignatæ respectivè reperiuntur, quæ per præsentem gratiam extinctæ, & cum fructibus, ut infra, applicandis consolidatæ remanebunt, nec non reliquæ Parochiales Ecclesiæ Sancti Jacobi Oppidi de Leomil Lamacen. respectivè Diœcesis, cujus, & illis forsan respectivè annexorum. etiam respectivè, fructus, reditus, & proventus tercentorum, & novem una verò cum incertis tercentotum, & quinquaginta unius insimul deductâ congruâ pro iostascriptis Vicariis mille sexcentorum, & nonagiuta quatuor ducatorum auri de Camerâ cum duobue tertiis alterius ducati similis secundùm communem æstimationem, valotem, annuum, ut asseritur, non excedunt, & quæ, sicut accepimus, de Jurepatronatus præfati Joannis Regis ex fundatione, vel dotatione, aut privilegio Apostolico, cui non est hactenùs in aliquo derogitum, fore dignoscuntur, & ad præsens primo, & secundo dictæ, videlicèt per obitum illarum ultimorum Possessorum extra Romanam Curiam defunctorum; Tertio dictæ verò Parochiales Ecclesiæ hujusmodi certo modo extra eandem Curiam vacantes prævià illarum, & cujuslibet earum tituli collativi suppressione, & extinctione de consensu ejusdem Joannis Regis eidem Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ auctoritate nostrâ Apostolicâ perpetuò unirentur, ex hoc profectò decori, majorique splendori præfatæ Ecclesiæ Collegiatæ, & Divini Cultus in ea augmento consuleretur. Quare pro parte dicti Joannis Regis, & ejus nomine dilecti Filii Nobilis Viri Roderici Annes de Saa Almeida, & Menezes Marchionis de Fontes præfati Joannis Regis apud Nos Oratoris extraordinarii, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Collegiatæ Ecclesiæ præfatæ venustati, & decori in præmissis providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Attenta modicitate redituum imparium conspicuitati, & splendori dictæ Collegiatæ Rex Portugalliæ supplicat Sanctitati suæ, ut tres Parochiales Ecclesias de Regio Jurepatronatus vacantes hic nominatas cum omnibus illarum proventibus prædictæ Collegiatæ Mensæ Capitulari in perpetuum unire dignetur.

§. 3. Nos igitur, qui Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet præsertim in Regiis Palatiis erectarum, statum felicem, & manutentionem sinceris promovere desideramus affectibus, ipsumque Joannem Regem specialis gratiæ favore prosequi volentes, verumque, & ultimum dictarum Ecclesiarum vacationis modum, etiamsi ex illo quævis generalis, reservatis etiam in corpore Juris clausa resultet, præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis omnibus, qui fuerint evocandi, Parochiales Ecclesias præfatas, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex aliorum quorumcumque Personis, seu per liberas resignationes dictorum defunctorum, & quoad tertio dictam Parochialem Ecclesiam illius ultimi possessoris, vel quorumvis aliorum de illis in dictâ Curiâ, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Testibua sponte factas, aut Constitutionem felicis recordetionis Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Execrabilis*, vel assecutionem alterins Beneficii Ecclesiastici ordinariâ auctoritate collati vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quòd earum collatio juxta Lateranen. Statuta Concilii, ad Sedem præfatam legitimè devoluta, dictæque Parochiales Ecclesiæ dispositioni Apostolicæ specialiter reservatæ existant, & super eis inter aliquos lis, cujus statum præsentibus baberi volumus pro expresso, illarumque titulum collativum, statum, & essentiam, & denominetionem, eâdem auctoritate nostrâ etiam perpetuò supprimatis, & extinguatis, ita quòd illæ ex nunc collativæ esse desinant, & uti tales in titulum collativum quàvis auctoritate conferri, & de illis dispooi quovis modo ampliùs nequeat, & si illas deinceps conferri, eue impetrari, aut

Saa Sanctitas Regiæ annuens petitioni mandat Officialibus Archiepiscopi Bracharen. & Episcopi Lamacen. ut ser. ser. ad unionem præfatarum trium parochialium Mensæ Capitulari d. Collegiatæ procedant, omnesque illarum fructus eidem mensæ uniant, & incorporet.

aliàs

aliàs de illis diſponi contigerit, collationes, proviſiones, & quævis aliæ diſpoſitiones de illis quovis modo faciendæ nullæ, & invalidæ exiſtant, nullique ſuffragentur, nec cuiquam coloratum titulum poſſidendi tribuant, nec non dictarum Parochialium Eccleſiarum reſpectivè fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, bona, proprietates, aliaque emolumenta quæcumque in quibuslibet rebus conſiſtentia, & undecumque provenientia, cum infraſcriptis tamen legibus, & conditionibus Menſæ Capitulari dictæ Collegiatæ Eccleſiæ pro Decanatus, & aliarum Dignitatum, ac Canonicatuum, & Præbendarum, nec non Beneficiorum hujuſmodi dotis, & diſtributionum quotidianarum augmento, ita quòd liceat Decano, aliiſque Dignitatibus, & Canonicis, nec non Beneficiatis prædictis eorum, ac dictæ Menſæ Capitularis nomine, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem bonorum, jurium, & pertinentiarum, ac annexorum quorumcumque ad Parochiales Eccleſias præfatas ſpectantium, & pertinentium liberè apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, illarumque omnium, & ſingulorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in eorumdem Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, ac Beneficia hujuſmodi pro tempore obtinentium, communes uſus, & utilitatem, modo tamen infra dicendo, ac ſalvis infraſcriptis, convertere, Diœceſani locorum, vel quorumvis aliorum licentiâ deſuper minimè requiſitâ auctoritate noſtrâ etiam perpetuò uniatis, annectatis, & incorporetis.

Et in præfatis Parochialibus tres Vicarias perpetuas de Regio Jurepatronatus pro adminiſtratione Sacramentorum inſtituant, & ſingulis Vicariis certam hic præſcriptam congruam aſſignent.

§. 4. Nec non in primodictâ unam, & in ſecundo dictâ aliam, ac tertio dictâ Parochialibus Eccleſiis uniendis præfatis reliquam perpetuas Vicarias pro tribus Presbyteris futuris Parochialium Eccleſiarum uniendarum hujuſmodi Vicariis perpetuis in eis ad præſentationem dicti Joannis Regis, ejuſque in dictis Regnis ſucceſſorum Regum præfatorum per Ordinarium loci inſtituendis, & per eumdem Ordinarium prius examinandis, & approbandis, qui apud Parochiales Eccleſias, ut præfertur, uniendas, hujuſmodi continuò perſonaliter reſidere, ac omnia, & ſingula munia, & onera Parochialia eiſdem Parochialibus Eccleſiis, ut præfertur, uniendis, & earum cuilibet quomodolibet incumbentia ſubire, & adimplere reſpectivè debeant, & teneantur, etiam perpetuò erigatis, & inſtituatis, illiſque ſic erectis, & inſtitutis pro illarum congruâ, & competenti dote, eaſque pro tempore obtinentium congruâ ſubſtentatione ex Parochialium Eccleſiarum uniendarum præfatarum fructibus, redditibus, & proventibus ſupradictis primo, & ſecundo dictis, videlicet ſummam centum millium Regalium monetæ Portugalliæ pro quâlibet, tertiodictæ verò Vicariis erigendis hujuſmodi congruam portionem aliàs Rectori tertiodictæ Parochialis Eccleſiæ in actu applicationis illius fructuum, redditaum, & proventuum Conventui Villæ de Batalha Ordinis Fratrum Sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum Ulysbonen Diœceſis pro illius reparatione ad certum tunc expreſſum tempus auctoritate noſtrâ, & ob lapſum temporis hujuſmodi jam ceſſatæ, aſſignatam videlicet octoginta millium Regalium dictæ monetæ Portugalliæ cum pede Altaris ſummam centum ducatorum auri de Camerâ reſpectivè conſtituentium quotannis per Capitulum, & Canonicos præfatos reſpectivè perſolvendam, & per Vicarias erigendas hujuſmodi pro tempore obtinentes annuatim reſpectivè percipiendam, exigendam, & levandam, ac in cujuslibet eorum reſpectivè uſus, & utilitatem convertendam, etiam perpetuò applicetis, & appropríetis, ita tamen, quòd dictarum Parochialium Eccleſiarum, ut præfertur, uniendarum fructus, redditus, & proventus à die vacationis cujuslibet earum uſque, & per totam diem vigeſimam ſecundam menſis Octobris anni Domini milleſimi ſeptingenteſimi undecimi decurſi in Paramentorum Eccleſiaſticorum, ſacrarumque ſupellectilium emptionem, ſeu illorum ſarcitionem, ac pro fabricâ, aliiſque neceſſitatibus, & indigentiis dictæ Collegiatæ Eccleſiæ erogari debeant, reliqui verò poſt dictam diem vigeſimam ſecundam Octobris dicti anni, uſque nunc etiam decurſi, nec non annui redditus dictarum Parochialium Eccleſiarum, ut præfertur, uniendarum, deductâ tamen ex eis ſupradictâ congruâ centum millium pro quâlibet ex primo, & ſecundo dictis,, ac octoginta millium reſpectivè Regalium dictæ monetæ pro tertio dictâ Vicariis, ut prefertur, erigendis inſimul mille ſexcentorum nonaginta quatuor ducatorum auri ſimilium valorem annuum, ut præfertur, non excedentium pro illorum ſextâ parte, videlicet pro ſummâ ducentorum octoginta duorum ducatorum auri de Camerâ hujuſmodi, & juliorum octo monetæ pro Præbendarum dotis augmento, ita quòd Decano, & aliis quinque Dignitatibus, & Canonicis præfatis novem ducati auri hujuſmodi, & julii ſeptem monetæ cum uno tertio alterius julii pro quolibet, cuilibet verò ex dictis Beneficiatis quatuor ducati auri hujuſmodi cum dimidio alterius ducati paris, & julii tres monetæ cum dimidio alterius julii ſimilis annuatim reſpectivè obveniant, reſiduum verò pro diſtributionum quotidianarum, etiam augmento inter Decanum, aliaſque Dignitates, Canonicos, & Beneficiatos præfatos eodem modo proportionabiliter dividendum reſpectivè diſtribuatur.

Mandat fructus earumdem Parochialium decurſos uſque ad diem 22. Octobris 1711. erogari in uſum dictæ Collegiatæ Eccleſiæ.

Alios verò fructus à dicta die decurſos, ac in poſterum decurrendos diſtribui modo hic præſcripto.

Decernit jus præſentandi ad præfatas Vicarias perpetuò competere debere Regi pro tempore, & ampliſſimè derogat quibuſcumque affectionibus, & reſervationibus Apoſtolicis.

§. 5. Et ad dictas Vicarias ſic, ut præfertur, erigendas tam hac primâ vice ab earum primævâ erectione, & inſtitutione, ut præfertur, faciendis vacantes, quàm quoties ex tunc deinceps aliàs quovis modo, etiam ex quorumcumque perſonis, etiam noſtri, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ſeu cujuſvis etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, etiam tunc viventis familiarium continuorum Commenſalium, ſeu Sedis præfatæ Notariorum, Protonotariorum nuncupatorum, & aliorum Romanæ Curiæ Officialium, & Conclaviſtarum, Curialiumque, & aliorum quorumcomque ſpecialiſſimas qualitates habentium, per quas ex uno, vel pluribus capitibus tam perſonalibus, quàm realibus quæcumque reſervatio, vel affectio Apoſtolica inducatur, etiam ex vacatione apud Sedem Apoſtolicam, & in quibuſvis menſibus, Nobis & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, Sedique prædictæ per quaſcumque Conſtitutiones Apoſtolicas, aut Cancellariæ Apoſtolicæ regulas nunc, & pro tempore reſervatis, ſeu Ordinariis Collatoribus, etiam per Conſtitutiones, & regulas eaſdem, ſeu literas alternativarum, aut alia Privilegia, & Indulta hactenus conceſſa, & in poſterùm concedendæ, aut alias de jure quomodolibet competentia, ubicumque, qualitercumque, & quomodocumque vacare contigerit Juſpatronatus, & præſentandi ad Vicarias erigendas hujuſmodi perſonas idoneas per Ordinarium loci inſtituendas præfato Joanni Regi, ejuſque in dictis Regnis ſucceſſoribus Regibus prædictis eâdem Apoſtolicâ auctoritate, eo, quo ante ad dictas Parochiales Eccleſias, ut præfertur, uniendas competebat, modo ſimiliter perpetuo reſervetis, concedatis, & aſſignetis, ac Juſpatronatus, & præſentandi hujuſmodi præfato Joanni Regi, ejuſque in dictis Regnis ſucceſſoribus Regibus præfatis, non ex Privilegio Apoſtolico, ſed uti ex verâ, primævâ reali, & actuali, plenâ, integrâ, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione laicali ex bonis merè laicalibus, Regiique

Patri-

Patrimonii redditibus factis tantùm competere, & uti tale sub derogatione Jurispatronatus ex Privilegio Apostolico, vel consuetudine, aut præscriptione acquisiti, nullatenus comprehendi, nec illi ullo unquam tempore, etiam cujusvis litispendentiæ, vel vacationis præfatarum Vicariarum apud Sedem eamdem, etiam ex resignationis causa permutationis, aut alio quocumque prætextu ex quavis alia causa quamvis urgentissimâ, & legitimâ etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes derogari posse decernatis, ac easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd causæ, propter quas præmissa omnia, & singula facta fuerint coram Ordinariis locorum, tanquam Sedis præfatæ Delegatis vel alias examinatæ, verificatæ, approbatæ, justificatæ non fuerint, ac quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes cujusvis gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione digni existant, eisdem præmissis, eorumque singulis non consenserint, seu ad ea vocati, seu auditi fuerint, etiamsi consentire, seu vocari, & audiri debuissent, aut ex alia quantumvis juridicâ, legitimâ, & privilegiatâ causâ, & quovis alio colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ aliove, quolibet etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari infringi, & in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut adversùs illas quodcumque juris, vel facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, suosque plenarios, & integros, & irrevocabiles, perpetuosque effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Decreta roborantia, & clausulæ salutares.

§. 6. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfatæ Nuncios judicare, & definiri debere, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane eadem auctoritate nostra decernatis, non obstan. nostris, & Cancellariæ Apostolicæ præfatæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac de unionibus, aliisque similibus gratiis, ad partes committendis, vocatis iis, qui fuerint evocandi, ac de exprimendo vero annuo valore, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, & aliis Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis; quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris latissimè, & plenissimè hac vice dumtaxat specialiter & expressè harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexto decimo. Quartodecimo Kalendas Septembris Pontificatus Nostri Anno sexto decimo.

Decretum irritans cum derogationibus quibuscumque contrariis.

LXXXV

CONFIRMATIO

Novorum Decretorum, seu Statutorum Congregationis Musicorum sub invocatione S. Cæciliæ in Urbe institutæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastoralis Dignitatis fastigium, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque clementiæ abundantiam evecti, illa, quæ pro felici Societatum quarumlibet præsertim in Almâ Urbe nostrâ, ex quâ bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes promanant, institutarum, uberesque pietatis, & Christianæ charitatis fructus; adjuvante, & incrementum largiente Domino, proferre laudabiliter satagentium regimine, & directione providè constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id à Nobis petitur, libenter constabilimus. Nuper siquidem pro parte dilectorum Filiorum Congregationis Musicorum sub titulo, seu invocatione S. Cæciliæ in Urbe prædicta canonicè (ut asseritur) erectæ, suasque functiones in Ecclesia S. Caroli ad Catenarios nuncupati de eadem Urbe Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum de præsenti exercentis, Nobis expositum fuit, quòd ipsi pro salubri directione, rectaque administratione dictæ Congregationis Musicorum, & Piorum Operum, quibus incumbit, ultra Statuta, quæ à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die XVIII. Maij expeditas literas confirmari obtinuerunt, cum plenâ approbatione supradictæ eorum Congregationis, ac subscriptione dilecti filii Nostri Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Othoboni nuncupati dictæ Congregationis Musicorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, aliorumque hujusmodi Congregationis Officialium facta fuerunt nonnulla alia nova Decreta, & Statuta tenoris, qui sequitur videlicet.

I. Si è stabilito, inerendo al Capitolo ottavo de' nostri Statuti, che qualunque Persona tanto Ecclesiastica, quanto Secolare, che al presente esercita, ed in avvenire eserciterà la Professione della Musica, sì nelle Cappelle di servizio continuo, come in ogni altra Chiesa di Roma, debba osservare li Statuti della nostra Congregazione, ed ubbidire non solo a' presenti Decreti, mà à tutti gl'altri ordini, e decreti da farsi in avvenire della medesima sotto le pene, che si diranno appresso, volendo, che il presente Decreto comprenda indifferentemente i Mastri di Cappella, Organisti, Cantori, ed Istromentisti, intendendosi però sempre eccettuati li Musici della Cappella Pontificia, li quali formano trà di loro un Collegio affatto distinto dalla nostra Congregazione, e però non sono, nè devono essere mai compresi sotto alcuno delli passati, ò de presenti nostri infrascritti Decreti, e questa dichiarazione, e protesta s'intenda sempre repetita in ciascheduno delli seguenti Capitoli.

II. Per miglior dichiarazione del primo Ca

pitolo de' nostri Statuti, ove si diceva, che ooo debbano ammetersi in Congregazione, se oon quelli, che hanno servigio, ò servano Cappelle ferme, si stabilisce, che anche quelli, che non hanno il servigio fermo di simili Cappelle, possono essere ricevuti in arbitrio della Congregazione, e quandn non fossero ammessi, pur si possa dall'istessa Congregazione dar loro licenza di poter cantare nelle Musiche, ogni volta che si obligheranno di osservare li nostri Statuti; Mà se un Professore sarà stato permanente in Roma un'anno, senza essersi fatto aggregare oostro Fratello, e senza haver pagato nell'ingresso una libra di cera alla nostra Congregazione, non possa essere più ammesso à Musiche Ecclesiastiche, sotto pena al Mastro di Cappella, che l'inviterà, ò riceverà à dette Musiche, di pagare scudi trè del proprio da applicarsi in opere pie solite farsi dalla nostra Congregazione.

III. Ampliando il sudetto primo Capitolo de' nostri Statuti, ove si dice, che, per esser valida la Congregazione Generale, dovrà passare il numero di quaranta, e trà questi dovranoo essere presenti due Guardiani al meno, e sia in arbitrio dell'Emincotissimo Protettore, ò di Monsignore Primicerio supplire all'asseoza dell'altri due Guardiani, come vi fossero stati presenti tutti quattro; si stabilisce, e si aggiunge, che sia in facoltà d'ell'minentissimo Protettore, ò Primicerio sudetti di supplire anco al numero delli sodetti qoaranta Professori, quando ne mancassero due, ò trè, ed anche quattro, mà non più, di modo che colla dispenza, ò approvazione di uno delli sudetti Superiori, basti l'intervanto di due Guardiani, e di trenta sei Professori per fare, che sia valida la sudetta Congregazione Generale.

IV. Per miglior esecuaione del Capitolo secondo de' nostri Statuti, dove si diee, che dovranno esservi ogni anno quattro Guardiani, cioè un'Mastro di Cappella, l'altro Organista, l'altro Cantore, e l'altro Istromentista; Si determina, che delli quattro Goardiani doe ne debbano restare confermati nell'anno seguente per meglior istruzzione delli due nuovi, che si eleggeranno, e così di anno in anno, e però essendo stati oel presente anno confermati il Mastro di Cappella, ed il Musico, nell'anno seguente si confermaranno l'Organista, ed Istromentista, e così in avvenire.

V. Si è stabilito, che si debbano descrivere in una Tabella tutti li Professori di Musica aggregati alla medesima Congregazioone, e detta Tabella debba stare esposta perpetuamente oella stanza dell' Archivio della nostra Congregazione.

VI. Che ciaschedun' Fratello sia obligato accettare l'officio, che gli sarà cooferito dalla Congregazione, e ricusandolo senza giuste cause da approvarsi dalla medesima, se sarà Officio di Festarolo, sia penato di scudi trè, se di Guardiano, sia penato di una piastra, e se altro Officio, sia penaro di due libre di cera, da applicarsi le dette pene come sopra.

VII. Che da ciaschedmna Cappella si debba eleggere la metà de' Musici provisionati, li quali siano obligati intervenire à tutte le Congregazioni Generali, e qnelli, che saranno di Congregazione segreta, siano tenuti tanto all'una, come all'altra, e mancando alcuno senza causa legittima da allegarsi in tempo almeoo appresso uno delli Gnardiani, debba pagare per ogni volta una libra di cera alla Congregaziono, e terminato l'anoo dell'estrazione, succeda l'altra metà all'obligo medemo, ò più, ò meno, che saranno, io caso di numero disparo, e così vicendevolmente si continui anno per anno, eleggendo la metà delli Mastri di Cappella, ed Organisti col medesimo obligo, e con l'alternativa di on'anoo per ciascheduno, così anche gl'istromenisti, che si eleggeranno fino al numero di ventiqnattro, cioè trà Violini, Viole, e Bassi, ed altri Istromenti, la metà de' quali habbia li medesimi pesi, e pena come sopra.

VIII. Così anche si è risoluto, che ogni mese si habbia da fare la Congregazione particolare, ò segreta, per sopra intendere alle cose, che occorreranno.

IX. Inerendo agl'altri Decreti fatti per l'addietro sopra l'osservanza del pagamento dell'annoa elemosina, novamente si decreta, che tutti li Mastri di Cappella di Roma, ed altri, quali sono di Congregazione segreta, debanno pagare un grosso il mese, e tutti gl'altri di Congregazione Generale, e Professori doveranno pagare mezzo grosso il mese, ooo eccettuando alcuno, tanto Istromentista di arco, come di fiato, e timpani, e di qualunque altra sorte, così per ordine dell Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Protettore dato in voce à tutti li Mastri di Cappella, li quali dalla Congregazione sono perpetuamente dichiarati Camerlenghi delle loro Cappelle, per l'esazzione di quanto si commanda in questo Decreto, con obligo di dover renderne conto al Camerlengo Generale da deputarsi dalla Congregazione di anno in anno, dovendo questo denaro servire all'Opere Pie, ed altri oblighi della Congregazione: E perche gl' Istromentisti non sono provisionati mensualmente oelle Cappelle di Roma, si provede anche à questo, deputandosi dalla Congregazione anno per anno quattro di essi per l'esazzione sudetta, li quali doveranno render conto al Camerlengo Generale come sopra, il quale sarà sindicato ogn'anno.

X. E perche si è stabilito, e si vuole, che detta elemosina si paghi indispensabilmente da tutti quelli, che esercitaranno in qualsivoglia modo la oostra Professione, e potrebbe darsi il caso, che si fosse alcuno così povero, il quale non potesse corrispondere à questa, benche tenue contribuzione, in tal caso non sia tenuto farla del proprio, mà si ritenga nell'elemosina, che alli Professori poverisi distribuisce dalli Guardiani pro tempore, e non altrimente.

XI. Si è decretato, che li fogli, ove si scrivono i decreti, e resoluzioni della Congregazione, detti commnnemente stracciafogli, si debbano sottoscrivere almeno da uno delli Guardiani, e subbito che saranno registrati al libro della Segretaria, si portino, e si lascino nell'Archivio della Congregazione.

XII. Che tutti quelli di Congregazione segreta non possano nè palesare, nè discorrere de trattati, che si son fatti, e delle risoluzioni, che si son prese, se non chi sarà stato presente, e contravenendo sia penato ad arbitrio della Congregazione segreta.

XIII. Che gl'Ufficiali, che ritengono appresso di loro denari, libri, scritture, e cose simili della nostra Congregazione, dentro il termine di un mese, dal giorno, che usciranno dall'offizio, debbano farne la consegna al Soccessore, ed in caso di contravenzione siano penati ad arbitrio della Congregazione segreta, come sopra.

XIV. Che il Camerlengo pro tempore debba teoere nn libro in buona forma, nel quale doverà notare totti li Nomi, e Cognomi delli Mastri di Cappella, Cantori, Istromentisti, e Professori, come sopra, nel quale doverà diligentemente registrare tutti li denari, che si esiggeranno per la sudetta annua elemosina, in modo tale, che portandosi detto libro nella Congregazio-

ne, si possa da ciascheduno vedere, chi haverà pagato, e sodisfatto, e così pure debba tenere il conto à parte delle pene, che si saranno riscosse, ed esatte io tutto l'anno, con rendere doppo finito l'anno, il conto delli sudetti denari.

XV. In fin'di ogni anno tutto il denaro, che avanzerà dall'esigenza, doppo havere il Camerlengo pro tempore pagati tutti li pesi, spese, ed ogni bisognevole per la medesima Congregazione, si debba immediatamente impiegare io estinguere il debito, caso che la Congregazione ne habbia.

XVI. E doppo, che la Congregazione sarà liberadalli sudetti pesi, ò vero debiti, tutti li denari, che sopravanzeranno, detratte le spese necessarie, siano depositati nel Sacro Monte di Pietà, ò Banco di S. Spirito di Roma dal Camerlengo pro tempore in credito della Congregazione à disposizione delli Guardiani, e Congregazione segreta, li quali denari non si possino riscuotere senza mandato sottoscritto dalli Guardiani sudetti, ed i medesimi mandati siano spediti io Congregazione segreta con il consenso della medesima Congregazione, perche ensl &c.

XVII. Che la mutazione delli Uffiziali si debba fare nella Congregazione Generale più prossima avanti la Festa di S. Cecilia, ed in tal forma osservarsi di anno in anno nel modo, che prescrivono li nostri Statuti.

XVIII. Trovandosi stabilito nel capitolo nono dell'antichi Statuti, che per il buon regolamento delle Feste solenni della nostra Congregazione si ellegono due Prefetti delle Feste communemente detti Festaroli, dichiarando ed ampliando il sudetto Statuto, si determina, che li sudetti Festaroli debbano essere sei, accioche ripartito trà più persone sia minore l'incommodo, e la spesa, e nella solennità di S. Cecilia alli due Vesperi, ed alla Messa solenne debbano trovarsi in Chiesa pronti li Guardiani per incontrare, e ricevere li Signori Cardinali, che vengono ad onorare la Festa, e si habbia da procurare, che le Feste, e le Funzioni riescano con il maggior decoro possibile.

XIX. In ordine poi al servizio, che tutti siamo tenuti prestare alla nostra Cappella di S. Cecilia, ed alla Chiesa di S. Carlo alli Catinari, ove habbiamo fabricata detta Cappella, si debba eleggere, ed avvisare per tempo chi doverà operare nelle nostre solennità, tanto Mastro di Cappella, quanto Organisti, Cantori, ed Istromentisti, affinche ogni ono si possa preparare. e tale elezzione debba farsi dalla Congregazione segreta, come di già si prescrive negl antichi Statuti al Capitolo nono, e i destinati, ed intimati per tempo in caso, che machino al loro obligo, siano indispensabilmente penati dalla medema Congregazione segreta, cioè il Mastro di Cappella in pena di scudi sei, l'Organista di scudi trè, ed il Musico, ed Istromentista di gioli quindici. E per incorrere detta pena basti l'attestatione del Mandataro della nostra Congregazione di haverli intimati. Ed io caso, che nel tempo dell'intimazione vi fosse, ò doppo sopragiungesse legittimo impedimento, debbano detti intimati mandare l'avviso per tempo alli Guardiani, acciò si possa accettare la scusa, se sarà legittima, ò pure procedere alla pena, ed in taoto io caso d'imminente funzione, e che mancasse il Mastro di Cappella, supplisca il primo Guardiano. come si dispone anco negl'antichi Statuti al Capitolo nono, e ciò si è stabilito da osservarsi inviolabilmente per evitare in avvenire lo scandalo, nel quale ci siamo altre volte trovati in occorrenza di funzioni, non essendosi potuto nè principiare, nè proseguire con publico disordine, e scandalo.

XX. Che per le sudette Musiche della nostra Chiesa si debba stabilire un nomero fisso tanto de Mastri di Cappella, come de Musici, ed Istromentisti à guisa di Turno, ripartendosi ugoalmente le parti, e si debbano avvisar tutti con viglietto, ò bollettino, il qual viglietto ciascheduno debba portarlo seco nel venire al servigio della nostra Chiesa, e consegnarlo al Camerlengo, Mandataro, ò altri, che sarà depotato à tal'effetto, accioche possa rincontrarsi chi sarà mancato, e volendo alcuno mandare un'altro in suo cambio, debba scrivere d'all'altra parte del medemo bollettino il oome di chi manderà, acciò si riconosca, se sarà stato equivalente, e niuno possa partirsi dal servigio senza licenza del Mastro di Cappella, e chi trasgredirà, sia penato di una libra di cera.

XXI. Inerendo al Decreto fatto sotto li 13. Genaro MDCLXXXVI., come nel libro de' Decreti approvati dalla Coogregazione Generale, e sottoscritti dall'Eminentiss. Protettore in quel tempo &c. Si è stabilito, e nuovamente decretato, che in avvenire non sia più lecito ad alcun Musico, ò Istromentista di qualsisia sorte di far Musiche nelle Chiese di Roma senza essere stato prima abilitato, ed approvato per idoneo dalli quattro Mastri di Cappella, che à questo effetto si elegeranno dalla Congregazione ogni anoo, dovendo la medesima invigilare, che nelle Musiche, che si faranno dalli Mastri di Cappella, ed abilitati come sopra, siano le composizioni di vero stile Ecclesiastico, ed in tutto uniforme alla mente del Regnante Sommo Pontefice Clemente XI. ed agl'Editti emanati sopra le Musiche, e per togliere ad ogn'uno, che non sia approvato, ò abilitato come sopra il modo di poter far Musiche si dichiara, che ogni Cantore, ò Istromentista, il quale anderà à cantare, ò sonare alle Musiche di questi non approvati, sia penato in scudi trè per chiascheduna volta, che anderà à cantare, ò sonare à dette Musiche; E perche si potrebbe far fraude, e uno non abilitato potrebbe pregare un Mastro di Cappella, ò abilitato, che li prestasse il oome, e facesse la battota in soa vece, scoprendosi ciò sia penato tanto il Professore, quanto il Mastro di Cappella, ò abilitato ad arbitrio della Congregazione segreta.

XXII. E perche presentemente vi sono molti, che già ritengono posti, e da molto tempo in quà sono tollerati, e fanno Musiche senza essere stati abilitati dalla Congregazione sudetta, se ne sono considerati dodici, i nomi de quali si terranno per ora esposti io Catalogo à parte nell'Archivio della nostra Congregazione, & ad effetto di non recare alli medesimi pregiudizio, ne danno, io levar loro detti posti, che da molto tempo in quà già ritengono, la detta Congregazione hà stabilito, e decretato, che vengano in detta Congregazione à domandare la licenza di potere operare, che gli sarà coocessa subito gratis, e questa grazia, che farà la nostra Congregazione, s'intenda fatta solamente per li sudetti, mà per l'avvenire non si darà più licenza à Persona alcuna, se prima non saranoo abilitati, ed approvati dalli Signori Mastri di Cappella à tal'effetto deputati, come si è detto di sopra.

XXIII. Che ciascheduo Caotore, ò Istromentista, che entrera, ò passerà in alcuna Cappella di servizio fermo, debba pagare nel suo ingresso, ò passaggio ona libra di cera à benefizio della Congregazione, e se sarà Mastro di Cappella, ne paghi due.

XXIV. Essendosi negl'antichi Statuti, e respettivamente ne' presenti nuovi Decreti stabilita l'elemosina d'uo grosso il mese per ciascheduno

Professore, e così pure essendosi stabilite diverse pene pecuniarie contro chi ricusa gl'Uffizij, ò manca alle destinate funzioni, ò in altro modo contraviene agl'antichi, e nuovi Decreti, quali elemosine, e pene sono la maggiore, e quasi l'unica entrata della nostra Congregazione per mantenimento del nostro Altare di S. Cecilia, e per le solennità, funzioni, e spese, ch'ocorrono, si stabilisce, e determina, che ogn'uno debba pagare puntualmente le sudette elemosine decorse, ò pene incorse come sopra senza eccezione, ò dilazione alcuna, altrimenti passati otto giorni doppo finito il mese, ò doppo incorsa la pena si proceda all'esecuzione senza citazione, ò intimazione alcuna, ma solamente si porti nell'Uffizio d'uno de Notari dell'Eminentissimo Vicario la nota degli Contravenienti firmata da due Guardiani, e sottoscritta dal Camerlengo, e secondo la detta nota esibita in dett'Uffizio, senz'altra citazione si spedisca, e si eseguisca il Mandato per le somme, e contro le Persone in detta nota contenute irremissibilmente, perche si tratta di elemosina, e di causa pia, e così si è à pieni voti stabilito, e se qualche Professore, per abitare in qualche riguardevole Corte, ò per haver familiarità di qualche gran Personaggio, ò per rispetto, che in altra maniera esigesse dalli Esecutori, volesse con ciò esimersi dall'elemosina, e pene sudette, in odio di questa sua ostinata contumacia di non voler fare che gl'altri fanno, sia cassato dalla Congregazione, ne possa alcuno Mastro di Cappella chiamarlo in avvenire in alcuna Musica sotto pena di scudi sei, e se il Contumace fosse Mastro di Cappella nissun' Musico, ò Instromentista possa andare à servirlo sotto pena di scudi trè d'applicarsi in beneficio del nostro Altare come sopra.

XXV. Tutti li sopradetti Decreti sono stati approvati à viva voce per Congregazione Generale sotto li ix. Ottobre MDCCXI. coll'intervento di sessanta due Congregati e poi di nuovo sotto li xiii. di Marzo MDCCXV. coll'approvazione ancora dell'Eminentissimo Signor. Cardinale Ottoboni nostro degnissimo, e zelantissimo Protettore, e si è ordinato, che tanto gl'antichi Statuti, quanto questi nuovi Decreti debbano inviolabilmente osservarsi, ed esseguirsi sotto le pene in essi contenute, se bene si spera, che ogn'uno sarà per esattamente osservarli, non già per la soggezzione, ò per il riguardo di queste picciole pene, mà bensì per il solo amore della virtù, e per il buon' regolamento della nostra Congregazione, e per mantenere, & accrescere sempre più il culto, e la devozione verso la gloriosa Vergine, e Martire Santa Cecilia nostra Protettrice nel Cielo.

Il Card. Ottoboni Protettore.
L. Sergardi Uditore, e Primicerio.

Pietro Paolo Bencini Guardiano.
Io Biagio Scarci Guardiano..
Gio: Domenico Grariani Guardiano.
Gioseppe de Carolis Guardiano.

Domenico Antonio Mancini Segretario.

Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes Statuta, & Decreta hujusmodi, quò firmiùs subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attentâ relatione per prædictum Petrum Cardinalem Protectorem eidem Congregationi Cardinalium super præmissis factâ, omnia, & singula Statuta, & Decreta præinserta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes ipsas præsentes literas, ac Statuta, & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia esse, fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis Musicorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die ix. Septembris MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

F. Card. Olivetius.

ERECTIO LXXXVI.

Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, de Jurepatronatus Serenissimi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, divinâ dispositione constituti, pastoralis officii nostri partes circa ea libenter interponimus, per quæ Orthodoxis Regibus, — Exordium ab officio gratias elargiendi Principibus de Catholica Religione optimè meritis quive Christianæ Reipublicæ auxilium præstant.

aliisve

aliisve de Apostolicâ Sede, & Catholica Religione optimè meritis Principibus, illustria grati animi nostri argumenta exhibere possimus, illosque præ cæteris, qui validis subsidiis communem Christianæ Reipublicæ Causam adversus teterrimos illius Hostes adjuvare satagunt, præcipuis, ac verè singularibus Pontificiæ largitatis gratiis prosequamur.

Memoret Bellum à Turcarum Tyranno Venetorum Dominio illatum, nec non militarem apparatum, quo ille alias Christianorum Provincias, & præsertim Corcyræ insulam aggredi parabat.

§. 1. Sanè cum immanissimus Turcarum Tyrannus postquam divinis omnibus, ut notum est, atque humanis legibus infractis, dirum, atroxque bellum superiori anno dilectis Filiis Nobilibus Viris Duci, & Dominio Venetorum nequissimè intulerat, felici, ac celeri Peloponnesi expugnatione summoperè elatus, ac nihil jam sibi impervium fore confidens, non Venetas tantum, sed & alias Christianorum Principum Provincias ingenti, & forsàn antehac inaudito terrestrium, maritimarumque copiarum apparatu, hoc præsenti anno aggredi, ac cladibus involvere, potissimum verò Insulam, & Civitatem Corcyræ, securitatis Italicæ propugnaculum, oppugnare moliretur; Nos tot, tantisque Ecclesiæ ac Reipublicæ, imò & temporalis nostræ Ditionis periculis vehementer commoti, primùm quidem ad Eum, qui potens est in prælio, toto corde clamavimus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, nec daret hæreditatem suam in opprobrium, deindè verò Catholicos Principes, omni paternæ charitatis contentione hortari non prætermisimus, ut labenti rei Christianæ opem ferrent, ac eædemmet, quibus nuper inter se digladiati fuerant, arma in Barbaros converterent.

Ob idque Divinam primò opem implorasse, ac deinde Catholicos Principes, ut opem ferrent, monuisse.

Hinc Portugalliæ Regem plures naves in auxilium misisse.

§. 2. Cùm autem inter illos Charissimus in Christo Filius noster Joannes Portugalliæ, & Algarbiorum Rex illustris eximiæ, non minus suæ pietatis stimulis, quam Officiis nostris adductus, in primis verò clarissimis Majorum suorum Portugalliæ Regum, de Orthodoxæ fidei tuitione, ac propagatione meritissimorum exemplis excitatus, nullis incommodis, nullisque expensis, quantumvis gravissimis, parcens, summo zelo, summâque, ac penè incredibili liberalitate, & alacritate, in auxilium Christianæ Classis validissimum quamplurium bellicarum, munitissimarumque Navium subsidium quàm citissimè transmiserit; Nos probe scientes prædictum Joannem Regem pluribus ab hinc annis, pio desiderio motum habendi in suo Palatio Regio Ulyssiponen. unam Cathedralem Ecclesiam, summoperè exoptasse, ut sæcularis, ac insignis Collegiata Ecclesia in eodem Palatio, sub invocatione Divi Thomæ Apostoli, aliàs à Nobis erecta, & instituta in Cathedralem Ecclesiam hujusmodi, sub invocatione Assumptionis Beatissimæ Mariæ Virginis erigatur; proptereaque Civitas, & Diœcesis Ulyssiponen., in duas partes dividantur, & in eis duo Archiepiscopatus constituantur, Civitatem verò Ulyssiponen. prædictam Lusitaniæ Metropolim, tum ob maritimum Portum, continuam frequentiam omnium Gentium, & Nationum, omnigenam mercaturam, ac divitiarum abundantiam, tum ob ingentem numerum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Conventuum tam Virorum, quàm Mulierum, Confraternitatum, Hospitalium, aliorumque Locorum piorum, tum denique ob plurimas nobilissimas familias, multosque Viros in illustribus gradibus constitutos, & tam literis, quam armis conspicuos, toto Orbe Terrarum celeberrimam esse, proindeque hujusmodi prærogativâ summoperè dignam, ipsasque Civitatem, & Diœcesim Ulyssiponen., tam ob laicalem Populum, quàm ob Clerum secularem, & regularem valdè numerosas; nec non fructus, reditus, & proventus Mensæ Archiepiscopalis Ulyssiponen., cujus Ecclesia ad præsens Pastoris solatio destituta, ut accepimus, existit, ad duorum Archiepiscoporum, postquam Civitas, & Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi in duas partes divisæ fuerint, & in prædictis duabus partibus, mediante unius novi Archiepiscopatus erectione, duo Archiepiscopatus constituti fuerint, commodam, congruamque substentationem sufficientissimos existere.

Exponit ejusdem Regis desiderium obtinendi erectionem Ecclesiæ Collegiatæ S. Thomæ in Cathedralem sub invocatione Assumptionis B. Mariæ Virginis in proprio Palatio Ulyssiponæ, ac divisionem ejusdem Civitatis, & Diœcesis in duos Archiepiscopatus.

Dictæ Civitatis quamplurimas easque valde insignes prærogativas refert.

Itidemque sufficientem redituum pro duobus Archiepiscopatibus.

§. 3. Volentes eidem Joanni Regi aliquod singulare nostri grati animi argumentum præbere, ad majorem Dei gloriam, & divini Cultus augumentum, attentâ amplitudine ejusdem Diœcesis Ulyssiponen., motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Civitatem, & Diœcesim Ulyssiponen. præfatas in duas partes dividimus, ac unam tam Civitatis, quam Diœcesis divisarum hujusmodi partem versus Orientem, antiquo Archiepiscopatui Ulyssiponen. relinquimus, alteram verò partem versus Occidentem, novo Archiepiscopatui per Nos, ut infra erigendo, assignamus; itaut in posterum perpetuis futuris temporibus pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen., qui medietatem Civitatis, necnon medietatem Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem habuerit, Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis; futurus verò ac pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen., qui medietatem Civitatis, itidemque medietatem Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem pariformiter habuerit, Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis respectivè nuncupari debeant.

Supradictam Civitatem, & Diœcesim dividit in duas partes, antiquo Archiepiscopatui relicta quoad Civitatem parte versus Orientem, novo autem assignata parte versus Occidentem cum determinatione futuræ denominationis quoad singulas partes.

§. 4. Divisionem autem prædictæ Civitatis Ulyssiponen. in duas partes, ut infra, faciendam esse decernimus, prout vigore præsentium facimus, unamque partem ab alterâ dividimus, & separamus, itaut Civitatis Ulyssiponen. antiquior, cum suo Castello, & Suburbio Orientali, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem, Suburbium verò Occidentale, quod nova Ulyssipo nuncupatur, ad futurum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem respectivè nuncupandos, respectivè pertineant, unaque pars ab alterâ distinguatur per antiquiores muros Civitatis, nempè per murum Civitatis portæ Consolationis, per murum Costæ de Castello, ac per murum, & Portam Sancti Andreæ, & quidquid inde est, cum Civitate antiquiori in parte Orientali, una cum Parochialibus, aliisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, & Locis Piis quibuscumque ad Orientalem, quidquid verò existit in parte Occidentali, seu novâ Ulyssipone, similiter cum Parochialibus, aliisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, pariterque Locis Piis quibuscumque ad Occidentalem respectivè nuncupandum Archiepiscopum pro tempore existentem spectare, & pertinere debeat; Diœcesim verò Ulyssiponen. pariformiter in duas partes dividimus, ac partem Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali, partem verò ejusdem Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem futuro, ac pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali respectivè nuncupandis, similiter respectivè subjicimus & assignamus.

Terminos cujusque Archiepiscopatus in Civitate designat.

Diœcesim dividit, constituta linea divisoria cum distinctione confinium, & assignatione Locorum cuique ex Archiepiscopis.

§. 5. Linea autem divisoria dictæ Diœcesis Ulyssiponen. incipiet à Locis de Arroios, Campogrande, Povoa Sancti Adriani, & Arruda, cum toto Territorio de Alenquer, qua parte terminat cum Territorio villarum de Ribatejo, & exindè Moinho novo, Otta, Cercal, Sancheira, cum Coutos de Alcobaca, usque ad Confinia Episco-

patus Leyrien., includendo omnia prædicta Loca, Oppida. & Villas, cum suis Territoriis, Dependentiis, Terra, Populationibus, omniaque alia, quæ intra hanc lineam, & littora Maris Oceani reperiuntur, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulissiponen. Occidentalem nuncupandum, spectare, & pertinere debeant; Cætera verò Loca, Oppida, & Villas, quæ ex hac lineâ exclusivè reperiuntur, usque ad Ripas Tagi, & Confinia Jurisdictionis de Thomar, cum omnibus suis Territoriis, Districtibus, & Dependentiis ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem pariter nuncupandum, spectare, & pertinere debeant; ex alterâ autem parte Tagi, Territorium de Setual, qua se extendit intra Flumina Sado, & Canha usque ad Confinis Archiepiscopatus Elboren. cum omnibus Locis, Oppidis, & Villia, eorumque Territoriis, & Dependentiis, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem; Territorium verò de Sanctarem ultra Tagum intra Flumina Divor, & Castellum de Almourol, usque ad confinia Episcopatus Portalegren., etiam cum Locis, Oppidis, & Territoriis ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem respectivè nuncupandos, similiter respectivè spectare, & pertinere debeant.

Archiepiscopatum novum Occidentalem, colleto jure nominandi in Regem, erigit, eumque immediate Sedi Apostolicæ subjicit.

In prædictis autem parte Civitatis, ac parte Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem pro futuro Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali nuncupando sic, ut præfertur, constitutis, & assignatis novum Archiepiscopatum Ulyssiponen. Occidentalem nuncupandum pro uno vero, & futuro Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali nuncupando ad nominationem prædicti Joannis Regis, ejusque in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Successorum Regum pro tempore existentium, ut infra, eidem Archiepiscopatui Ulyssiponen. Occidentali nuncupando Apostolicâ auctoritate præficiendo, qui novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis nuncupandus in nullo penitùs alteri Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali nuncupando, aliisque quibuscunque Archiepiscopis, Prælatis, & superioribus quocumque nomine nuncupatis subjectus sit; sed ab eis, eorumque Jurisdictione, & Superioritate penitùs, & omninò exemptus, ac duntaxat Sedi Apostolicæ immediatè subjectus existat erigimus, & instituimus; dictamque sæcularem, & Insignem Collegiatam Ecclesiam sub Invocatione Divi Thomæ Apostoli in prædicto Palatio Regio, ut præfertur, existentem, præviâ suppressione denominationis, & Tituli Insignis Collegiatæ Ecclesiæ ejusdem Divi Thomæ Apostoli, in veram Archiepiscopalem Sedem, & Ecclesiam Metropolitanam Ulyssiponen. Occidentalem nuncupandam sub Invocatione Assumptionis Beatissimæ Virginis Mariæ pariformiter erigimus, & instituimus, ac nomine Archiepiscopali, & Metropolitano Ulyssiponen. Occidentali, insignimus, & decoramus, ac volumus, quòd ipsa Collegiata Ecclesia, quæ ex sex Dignitatibus, octodecim Canonicatibus, totidemque Præbendis, quas, & quos obtinentes illius Capitulum constituebant, nec non & duodecim perpetuis Beneficiis Ecclesiasticis constituebatur, in Cathedralem erecta eodem numero Dignitatum Canonicatuum, & Præbendarum, quas & quos etiam obtinentes illius Capitulum similiter constituant, nec non eodem numero Beneficiorum constituatur, quorum tamen Canonicatuum tres in Pœnitentiarium, Theologalem, & Doctoralem respectivè Canonicatus per ipsum Joannem Regem designandi erunt, servatis tamen in præsentatione, collatione, & institutione Canonicatuum Pœnitentiarii, Theologalis, & Doctoralia hujusmodi, tam circa ætatem, quàm circa idoneitatem,

Prænominatam Ecclesiam Collegiatam S. Thomæ in Archiepiscopalem Sedem Occidentalem sub invocatione Assumptionis B. Mariæ Virginis instituit,

In eadem Cathedrali confirmat Dignitates, Canonicatus, & Præbendas antea existentes in Collegiata nonnullis additis ordinationibus.

aliasque qualitates Concilii Tridentini decretis.

§. 6. Cumque dicta Cathedralis Ecclesia Ulyssiponen, Occidentalis nuncupanda, olim, ut præfertur, Collegiata Ecclesia, nunc ad hujusmodi sublimitatem, honorificamque excellentiam sublimata existat, dictusque Joannes Rex, ut accepimus, in ea Dignitates, & Canonicos habere, qui certas, & peculiares qualitates habeant, ad hoc ut ad altiores Dignitates, & Cathedralium Ecclesiarum regimina promoveri, seu præsentari possint summoperè desideret, eidem Joanni Regi, ut nonnullos ex Dignitates, & Canonicatus, & Præbendas hujusmodi, ac Beneficia præfata nunc obtinentibus pro hac vice tantùm ab eis removere, aliosque in eorum locum subrogare, dummodò tamen prius indemnitati eorum, qui sic remoti fuerint, saltem æquivalenter, consultum fuerit, liberè, & licitè possit, & valeat & sic remoti à Dignitatibus, aut Canonicatibus, & Præbendis, seu Beneficiis hujusmodi quâvis ratione, & sub quovis prætextu, etiam Triennalis possessionis juvari non possint, nec remotioni hujusmodi contradicere, & se opponere valeant, ac pro remotis Apostolicâ auctoritate haberi volumus, & mandamus, tenore præsentium, motu pari concedimus, & indulgemus. Ad hoc autem, ut tam Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis, quàm Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis pro tempore existentes ultra propriam, & distinctam Diœcesim, ac proprium, & distinctum Territorium, cum propriâ, verâ, & particulari auctoritate, jurisdictione, & potestate in cujusque eorum Subditos, & Diœcesanos habere valeant, Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali pro tempore existenti, ut auctoritatem, jurisdictionem, & superioritatem in Clerum, & Populum, in Castra, Oppida, Villas, Territoria, Districtus, Ecclesias, & Personas tam Sæculares, quàm Ecclesiasticas existentes, & existentia in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem ei, ut præfertur, assignatis, habere debeat, & eas liberè & licitè exercere valeat, ac Loca, & Personæ hujusmodi ejus Jurisdictioni, subjectioni, visitationi, & correctioni semper, & perpetuò subjecta remaneant, citra tamen præjudicium Personarum, seu Locorum, forsan habentium privilegia exemptionis ab hujusmodi visitatione, quæ firma, & illæsa remanere, & ut antea ab hujusmodi visitatione exempta respectivè esse debeant.

Facultatem Regi concedit removendi nonnullos ex possidentibus dictas Dignitates, & Canonicatus, apposita conditione consulendi eorum indemnitati.

Potestatem utriusque Archiepiscopi designat.

Archiepiscopi Orientalis quoad medietatem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem in personas, & Loca inibi existentia, salvis tamen exemptis à visitatione.

§. 7. Nec non eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali ultra jurisdictionem, & auctoritatem in Personas, & Loca in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen, hujusmodi versus Orientem sic, ut præfertur, ei assignatis, collationes, provisiones, & omnimodas alias dispositiones Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque omnium, & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ, ac Præsentationes, electiones ad illa, confirmationes, & Institutiones in eisdem antea in tota Civitate & tota Diœcesi Ulyssiponen prædefunctis Archiepiscopis Ulyssiponen. competentes, salvis tamen, & illæsis semper remanentibus, reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque præjudicio præsentationis Beneficiorum Jurispatronatus Regii, & Laicalis in posterùm pro medietate tantùm Civitatis Ulyssiponen., & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versus Orientem sic, ut præfertur, sibi assignatis, relinquimus & assignamus, eidemque pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. Episcopales Ecclesias, mo-

Sic etiam in provisionibus Dignitatum, & Beneficiorum quoad medietatem; ut supra, cum præservatione Reservationum & affectionum Apostolicarum, ac præsentationum de Jurepatronatus.

Deputat Episcopos Suffraganeos cum consuetis facultatibus erga eos exercendis.

dernosque, & pro tempore existentes illarum respectivè Præsules, seu Administratores pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Ulyssiponen. Orientalis Suffraganeis, qui tanquam membra capiti pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali jure metropolitico subsint, designamus, & deputamus; ita quòd idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis in eisdem Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. Civitatibus, & Diœcesis jus metropoliticum sibi vindicet, & Egitanien., Portalegren., Promontorii viridis, Sancti Thomæ, & Congen. pro tempore existentes Episcopi eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali ad omnia, & singula teneantur, & sint adstricti, ad quæ Suffraganei quicumque suis Metropoliticis Ecclesiis, & Metropolitanis juxta canonicas sanctiones tenentur, & obligati existunt, ac eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali prædictos suos Suffraganeos consecrandi, Provinciales Synodos evocandi, ac cum eisdem Suffraganeis Ecclesiastica negocia agendi, & definiendi, causas quarumcumque appellationum, sive querelas juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decreta cognoscendi, omniaque alia, & singula quæcumque, quæ de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & præcisè ad antiqnum Archiepiscopum Ulyssiponen. antea spectabant, & pertinebant in medietate tantùm Civitatis Ulyssiponen. versus Orientem, & medietate tantùm Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi etiam versus Orientem sic ei pro suis Archiepiscopatu, & Territorio, à Nobis per præsentes relictis & assignatis, gerendi, & exercendi plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem relinquimus pariter, & assignamus.

Archiepiscopo Occidentali confirmat Officium Sacellani Majoris Regiæ Cappellæ, aliasque prærogativas, & jurisdictiones super Familiaribus Regiis.

§. 8. Pro tempore verò existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, qui semper esse debeat Sacellanus major dictæ Regiæ Cappellæ, ut ultra gratias, privilegia, prærogativas, & indulta, quibus frui debebit uti Sacellanus major Regiæ Cappellæ, & præcisè ultra jurisdictionem spiritualem, & temporalem, quæ ei competere debebit super Familiaribus Regiis, aliisque Personis juxta formam, & tenorem privileginrum eidem Sacellano majori aliàs concessorum, ubicumque domicilium habentibus, seu habituris, etiam ipse jurisdictionem, & authoritatem in Clerum, Populum, Castra, Oppida, Villas, Territoria, Districtus, Ecclesias, & Personas tam sæculares, quàm Ecclesiasticas, & Regulares existentes, & existentia in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versùs Occidentem ei sic, ut præfertur, assignatis, habere debeat, ac eas liberè, & licitè exercere valeat, ac Loca, & Personæ hujusmodi ejus subjectioni, visitationi, & correctioni semper, & perpetuò subjecta remaneant, citra tamen præjudicium Personarum, seu Locorum forsan habentium privilegia exemptionis ab hujusmodi visitatione, quæ firma pariter, & illæsa remanere, & ut antea ab hujusmodi visitatione exemta respectivè esse debeant; nec non eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali ultra jurisdictionem, & anthoritatem in Personas, & Loca in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versus Occidentem sic, ut præfertur, ei assignatis, collationes, provisiones, & omnimodas aliàs dispositiones Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque omnium, & singulorum

Eidem jurisdictionem in personas, & Loca quoad medietatem dictæ Civitatis, & Diœcesis versus Occidentem, salvis exemptionibus tribuit.

Provisionem Dignitatum, & Beneficiorum quoad dictam medietatem, salvis tamen Reservationibus, & affectionibus Apostolicis, ac præsentationibus de Jurepatronatus Regio, eidem concedit.

Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ, ac præsentationes, electiones ad illa, confirmationes, & institutiones in eisdem antea in totâ Civitate, & totâ Diœcesi Ulyssiponen. prædefunctis Archiepiscopis Ulyssiponen. competentes, salvis tamen, & semper illæsis pariter remanentibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque præjudicio præsentationis Beneficiorum Jurispatronatus Regii, & Laicalis, inposterum pro medietate tantùm Civitatis Ulyssiponen. ac medietate tantùm Diœcesis Ulyssiponen. versùs Occidentem sic, ut præfertur, pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali assignatis, similiter concedimus, & respectivè indulgemus, eidemque pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali Leyrien, Lamacen., Funchalen., & Angren. Episcopales Ecclesias, modernosque, & pro tempore existentes illarum respectivè Præsules, seu Administratores pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Ulyssiponen. Occidentalis Suffraganeis, qui tanquam membra Capiti eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali jure Metropolitico subjaceant, eique obedientiam, & reverentiam, tanquam proprio Metropolitano, præstate debeant, similiter designamus, & deputamus; ita quòd idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis in eisdem Leyrien., Lamacen. Funchalen., & Angren Civitatibus, & Diœcesibus jus Metropolicum habeat, & habere debeat, & Leyrien., Lamacen., Funchalen., & Angren. Episcopi eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali ad omnia, & singula teneantur, & sint adstricti, ad quæ Suffraganei quicumque de jure, usu, aut consuetudine tenentur, & obligati existunt, ipsique pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali præfatos suos Suffraganeos consecrandi, Provinciales Synodos evocandi, ac cùm eis etiam Ecclesiastica negocia agendi, & terminandi, causas quarumcumque appellationum, sive querelas juxta Sacrorum Canonum statuta, & Concilii Tridentini decreta cognoscendi, omniaque alia, & singula, quæ similiter de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & præcisè ad antiquum Archiepiscopum Ulyssiponen. antea in tota Civitate, & Diœcesi Ulyssiponen. spectabant, & pertinebant in posterùm in medietate tantùm Civitatis, & medietate tantùm Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versùs Occidentem sic ei pariter pro suis Archiepiscopatu, & Territorio, à Nobis per præsentes assignatis, gerendi, & exercendi plenam, & omnimodam facultatem, & anthoritatem concedimus, & impartimur.

Suffraganeos ejusdem Archiepiscopi deputat cum consuetis facultatibus erga illos exercendis.

§. 9. Ut autem tam Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis, quàm Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis pro tempore existentes in actu expeditionis literarum Apostolicarum super eorum promotione ad dictos Ulyssiponen. Orientalem, & Ulyssiponen. Occidentalem Archiepiscopatus ad nominationem dicti Joannis Regis, ejusque Sucessorum Regum præfatorum, ut infra, faciendam, taxam fixam, & invariabilem in libris Cameræ Apostolicæ, ac certos, & distinctos fructus habere valeant, cum taxâ antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. in libris Cameræ Apostolicæ ad bis mille florenos auri descripta reperiatur, & æquum sit, quòd sicuti dividuntur Civitas, & Diœcesis, ita etiam dividantur fructus, & onera, volumus, & ordinamus, quòd in postèrum fructus Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis ad mille florenos auri, & similiter fructus Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis ad alios mille florenos similes respectivè in libris

Taxam servandam in expeditioni

Literarum post, expeditioni pro quolibet e dictis Archiepiscopatib decernit.

Cameræ Apostolicæ taxati respectivè existant.

Cuique ex dictis Archiepiscopis divisim assignat reditus ex qualibet medietate Civitatis, & Diœcesis.

§. 10. Unicuique autem ex prædictis duobus Archiepiscopis Ulyssiponen. Orientali, & Occidentali pro tempore existentibus illi fructus ex decimis, & aliis quibuscumque redditibus, proventibus, bonis stabilibus, censibus, & aliis hujusmodi provenientes obveniant, qui provenire poterunt ex illâ medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. ei sic, ut præfertur, assignatis; & ne antiquum Capitulum Ulyssiponen. ex hac divisione, & dismembratione, ac novi Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis erectione quoad infrascriptos fructus, & alia emolumenta ei, ut infra, spectantia, aliquod detrimentum patiatur, tam fructus, quàm decimæ, & alia emolumenta, quæ antea eidem antiquo Capitulo spectabant, & pertinebant, etiam post divisionem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., ac novæ Metropolitanæ Ecclesiæ hujusmodi erectionem, ut antea, spectare, & pertinere debeant, absque eo quod Capitulum, & Canonici novæ Metropolitanæ Ecclesiæ præfatæ ex dictis decimis, fructibus, & emolumentis ad antiquum Capitulum Ulyssiponen., ut præfertur, spectantibus quidquam exigere, seu prætendere valeant, etiamsi fructus, decimæ, & emolumenta hujusmodi ex quibuscumque bonis, rebus, & Personis in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem existentibus quomodolibet proveniant.

Capitulo antiquo Ulyssiponen. fructus, & emolumenta jampridem spectantia integrè præservat.

Pro conservatione pacis inter utrumque Archiepiscopatum statuit nonnullas provisiones ab Archiepiscopis, eorum Ministris, ac respectivè Subditis servandas.

§. 11. Ad effectum vero, ut ex divisione Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. præfatatum, & existentiâ duorum Archiepiscopatuum intra limites ejusdem antiquæ Civitatis, ejusdemque Diœcesis, discordiæ, & dissensiones non oriantur, cupientes pacem, & tranquillitatem inter Personas Ecclesiasticas, summoperè consentaneam, confovere, omnia, & singula infrascripta, quæ jurisdictionem, superioritatem, aliaque pro quiete, & concordiâ amborum Archiepiscopatuum respicere possunt, perpetuis futuris temporibus tam ab Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali, quàm ab Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, eorumque respectivè Vicariis, Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupandis, ac quâvis authoritate, superioritate, jurisdictione, & facultate pollentibus, nec non Subditis, & Diœcesanis tam Sæcularibus, quàm Ecclesiasticis, firmiter, & inviolabiliter observari debere mandamus. Primò videlicet, quòd Confessarii, & Concionatores, si à proprio ex duobus prædictis Archiepiscopis pro tempore existentibus approbati, & idonei reperti fuerint ad Confessiones audiendas, & verbi Dei prædicationes faciendas in unâ parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., in quâ existit dictus proprius Archiepiscopus, tunc, & eo casu, exhibendo coram altero Archiepiscopo approbationem proprii Archiepiscopi, possint in alterâ parte Civitatis Ulyssiponen., ejusque districtu Confessiones audire, & Verbum Dei prædicare absque alio examine, aliâque approbatione, sed habitâ tantùm licentiâ ab Archiepiscopo loci, in quo Confessiones hujusmodi audire, & Verbum Dei prædicare voluerint.

Quoad Confessarios, & Concionatores approbatos ab [illegible] ex [illegible]is Archiepiscopis.

Quoad casus reservatos, & in posterum reservandos in uno ex eisdem Archiepiscopatibus.

§. 12. Secundò, quòd omnes, & quicumque casus, qui in uno ex prædictis duobus Archiepiscopatibus erunt reservati, vel in posterùm reservabuntur, pariformiter sint, & esse debeant etiam reservati in alio ex prædictis duobus Archiepiscopatibus, ne Subditi unius ex præfatis duobus Archiepiscopatibus hujusmodi committentes excessus, qui in suo Archiepiscopatu sunt reservati, facilè absolvi possint in alio ex præfatis duobus Archiepiscopatibus, in quo similes casus reservati non fuerint.

Quoad associationem cadaverum explendam à proprio Parocho in altera parte Civitatis, & Diœcesis, ac perceptionem emolumentorum.

§. 13. Tertiò in eventum sepeliendi aliquem defunctum unius partis Civitatis, vel Diœcesis in alterâ parte ejusdem Civitatis, vel Diœcesis, vel quia in hac alterâ parte sibi elegerit sepulchrum, vel quia in hac alterâ parte sepulchrum suorum Majorum, & Consanguineorum existat, tunc Parochus defuncti associare debeat cadaver usque ad limites illius Archiepiscopatus, in quo decessit, illudque exinde associabitur à Parocho, intra cujus limites sita est Parochia, sive Ecclesia, in qua cadaver prædictum erit sepeliendum, dividendo tamen inter utrumque Parochum emolumenta debita ratione funeris.

Quoad similem associationem explendam à Religionibus, & Confraternitatibus Laicorum tam fundatis, quàm in posterum fundandis.

§. 14. Quartò Religiones, & Laicorum Confraternitates totius Civitatis, quæ ad præsens in eâdem Civitate reperiuntur, in posterùm associando Cadavera, & in aliis qoibuscumque functionibus, tam eundo, quàm redeundo incedere possint per totam Civitatem processionaliter eisdem modo, & formâ, quibus ad præsens incedunt. Illæ verò Religiones, & Laicorum Confraternitates, quæ in futurum de novo fundatæ, & institutæ fuerint, ad hoc ut in prædictis functionibus incedere possint per totam Civitatem processionaliter, ab utroque Archiepiscopo licentiam petere debeant, & facultatem.

Quoad denunciationes super matrimoniis contrahendis, ac promotionibus ad sacros Ordines.

§. 15. Quintò quotiescumque opus fuerit facere denunciationes super matrimoniis contrahendis, & super Ordinibus conferendis pro Personis in dicta Civitate Ulyssiponen. commorantibus, denunciationes hujusmodi quamvis matrimonium contrahere, & ad Ordines hujusmodi promoveri volentes unius partis dictæ Civitatis, ut præfertur, divisæ habitatores existant, non solùm in eorum Parochiali Ecclesiâ, verùm etiam in unâ ex Parochialibus Ecclesiis alterius partis ejusdem Civitatis, ut præfertur, divisæ, ad hoc ut fraudibus obviari possit, fieri debeant, nec ullo unquam tempore matrimonia contrahi, ac Ordines tam minores, quàm sacri conferri possint absque fide Notariorum, vulgò *Folha Corrida* nuncupata utriusque Archiepiscopatus, in qua expressè caveatur, quòd tam illi, qui matrimonia contrahere voluerint, quàm illi, qui ad Ordines præfatos erunt promovendi, nullo canonico impedimento irretiti existant, nullave criminis infamiâ quoad Ordines hujusmodi laborent.

Quoad publicas Processiones tam in die solemnitatis Corporis Christi, quam ex aliis causis obeundas.

§. 16. Sextò, quòd publicæ Processiones, tam in die solemnitatis Corporis Christi ab utrâque Cathedrali faciendæ, quàm quæ ex consuetudine, vel voto aliis diebus fiunt, vel de cætero fieri poterunt, nequaquam fieri valeant extra limites proprios unius Archiepiscopatus absque expressâ licentiâ, & facultate alterius Archiepiscopi.

Quoad delationem Insignium, & exercitium Jurisdictionis in Ministris cujuslibet Archiepiscopatus.

§. 17. Septimò Ministri, & Officiales unius Archiepiscopatus non possint, nec debeant in aliâ parte & in alio Dominio, & Territorio alterius Archiepiscopi deferre insignia denotantia jurisdictionem, & Justitiam, nec facere per se ipsos executiones, aut aliquem, quamvis sibi Subditum, in carceribus conjicere, sed adhibendæ erunt Literæ hortatoriæ juxta stylum Regni Portugalliæ; excepto tamen casu, quo Rei reperti fuerint, vel in actu fugæ, vel in flagranti crimine, in quibus casibus Rei consignandi erunt Officiali illius Archiepiscopi, in cujus ditione capti fuerint, ad hoc, ut iste, vel eos puniat, si de jure ei competat facultas illos puniendi, vel eos remittat ad Judicem suum, qui de jure debebit procedere ad cognitionem criminis à Reis hujusmodi commissi.

Quoad executionem literarum Apostolicarum ad quemnam ex Archiepiscopis spectare debeat.

§. 18. Octavò omnes & quæcunque Literæ Apostolicæ tam sub Plumbo, quàm sub Annulo Piscatoris in posterùm expediendæ, & tam gratiam,

quàm

quàm justitiam simul, vel separatim concernentes, quæ pro illarum executione committendæ erunt Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen., quotiescumque ex eisdem Literis non constabit, an illarum executio Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen. Orientali, aut Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen. Occidentali commissa fuerit, tunc, & eo casu hujusmodi executio commissa esse intelligatur illi Archiepiscopo, qui jurisdictionem habuerit, vel supra personam, si materia sit personalis, vel supra rem, si realis

Quoad continuationem cognitionis causarum pendentium, illarumque executionem, nec non quoad causas in posterum introducendas.

§. 19. Nonò, omnes, & quæcumque causæ, & litium controversiæ, quæ ad præsens introductæ, & indecisæ reperiuntur continuari, & terminari debeant usque ad sententiam diffinitivam coram eisdem Officialibus, seu Judicibus, coram quibus introductæ fuerunt; executiones verò faciendæ erunt ab Officiali illius Archiepiscopi, cui juxta prædictam divisionem spectabunt, mediantibus tamen solitis Literis hortatoriis juxta stylum Regni Portugalliæ: illæ verò lites, & controversiæ, quæ de novo movendæ, & introducendæ erunt, judicari, & definiri debebunt ab Officiali illius Archiepiscopi Ulyssiponen., aut Orientalis, seu Occidentalis, qui debebit de jure eas cognoscere, & super eis judicare, vel ratione personæ ei subjectæ, vel ratione rei in suo Archiepiscopatu, & in sua Diœcesi existenti.

Quoad creationem novorum Officialium faciendam per Occidentalem Archiepiscopum, & obligationem relevandi antiquos in casu, quo Officia empta sint.

§. 20. Decimò novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis poterit creare, & eligere omnes, & singulos Officiales, qui ibidem creari solent, aut confirmare, & approbare jam creatos, & electos cum eisdem jurisdictione, & potestate aliis Officialibus in parte Civitatis, & Diœcesis sibi assignata competentibus, nec per hoc Officiales antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. aliquam relevationem prætendere possint, præterquam in casu, quo officia ab eis empta fuissent; quia tunc novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis decernere debebit, quod Officiales ab eo noviter electi reficiant damna, quæ Officiales antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. ex hac novâ erectione, & electione Officialium pati possent, & infrascripti Judices Executores summarie, & sola facti veritate inspectâ pretium eisdem antiquis Officialibus debitum persolvere faciant.

Quoad præsentiam obtinentium Dignitates, & Beneficia residentialia cum aliqua modificatione quoad eorum familias.

§. 21 Undecimò, quia in utrâque parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. tam Orientalis, quàm Occidentalis reperiuntur Dignitates, Canonicatus, & Beneficia, quæ personalem residentiam requirunt, ne ob prædictam Civitatis & Diœcesis Ulyssiponen. divisionem Dignitates, Canonicatus, & Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentes in aliquo præjudicentur, volumus, quòd si Possessores Dignitatum, Canonicatuum, & Beneficiorum hujusmodi in unâ parte Civitatis, seu Diœcesis hujusmodi habitaverint, nihilominus habeantur, & reputari debeant præsentes in loco Dignitatum, Canonicatuum, & Beneficiorum hujusmodi; ipsi verò, non tamen eorum Familiæ, & Familiares Subditi illius Archiepiscopi existant, in cujus Civitate, seu Diœcesi Dignitates, aut Canonicatus, seu Beneficia hujusmodi extiterint.

Quoad terminationem controversiarum quæ occasione dictæ divisionis in posterum contingent, summarie explendam coram Executoribus infra nominandis.

§. 22. Duodecimò, quod omnes, & singulæ controversiæ, quæ in posterùm occasione hujusmodi divisionis, ac novi Archiepiscopatus erectionis oriri poterunt, summarie absque strepitu, & figurâ judicii, ac solâ facti veritate inspectâ ab eisdem infrascriptis Judicibus Executoribus definiri, & judicari debeant. Insuper, quod ex omnibus supradictis nullum præjudicium inferatur, nec ullo unquam tempore in futurum inferri possit jurisdictioni jam competenti novo Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, uti Sacellano Majori Cappellæ Regiæ Ulyssiponen., quæ jurisdictio semper, & omni tempore immunis, & illæsa remaneat in suo primævo statu, exercenda tamen à dicto novo Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, uti Præsule dictæ Cappellæ super Familiâ Regiâ, eademque Cappellâ, & ejus Officialibus, ac Familiaribus ipsius Joannis Regis, ad formam Indultorum & Privilegiorum Apostolicorum, usque nunc concessorum ad favorem Sacellani Majoris pro tempore existentis, quibus nullo modo derogatum, seu præjudicatum intelligatur, sed novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis, uti Cappellanus Major dictæ Regiæ Cappellæ ad formam Indultorum, & Privilegiorum Apostolicorum hujusmodi privativè quoad omnes alios Judices, seu Superiores, quâvis authoritate, & dignitate fungentes, suam jurisdictionem Sacellani Majoris absque ullâ diminutione, & controversiâ exercere valeat

Jurisdictionem Archiepiscopi Occidentalis tanquam Sacellani Majoris Regiæ Câpellæ in Regiam Familiam, & Cappellam ad formam Indultorum aliàs concessorum præservat.

Prosequitur in explicatione propositæ majores gratias elargiendi eidem Regi.

§. 23. Denique considerantes prædictam Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem, sic, ut præfertur, à Nobis per præsentes erectam, & institutam in Regio Palatio Ulyssiponen. constitutam existere, inibique ipsas Personas Regias functionibus Ecclesiasticis sæpissimè adesse posse, valde congruum existimamus, ut eadem Metropolitana Ecclesia Ulyssiponen. Occidentalis, ejusque pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis, uberioribus Indultis, privilegiis, & prærogativis ex speciali nostrâ & Sedis Apostolicæ Indulgentiâ condecoretur: hinc prædictum Joannem Regem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, firmis tamen, & illæsis remanentibus supradictis omnibus, & singulis indultis, & privilegiis eidem Cappellæ Regiæ, ejusque Sacellano Majori, sic, ut præfertur, à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, nec non citra ullum præjudicium, seu diminutionem authoritatis, jurisdictionis, præeminentiarum, ac jurium quorumcumque, etiam honorificorum, & merè cæremonialium nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio, seu alteri ejusdem Sedis in eisdem Regnis pro tempore similiter existenti Legato competentium quæ Nuncius, & Legatus supradicti, quoad dictum novum Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem pariformiter, & absque ullâ prorsùs differentiâ, ac quoad alios Archiepiscopos, & Episcopos dictorum Regnorum exercere possint, ac debeant, motu, scientiâ, & potestate similibus eamdem secularem, & insignem Collegiatam Ecclesiam, sicà Nobis in Archiepiscopalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectam & institutam nomine, titulo, & prærogativâ Patriarchalis Ecclesiæ, ejusque Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem pro tempore existentem similiter nomine, titulo, & prærogativâ Patriarchæ Ulyssiponen. Occidentalis, ad instar Venerabilis Fratris nostri moderni Patriarchæ Venetiarum, quoad Provinciam tamen Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis tantùm insignimus, & decoramus cum facultate utendi insigniis, & stemmate propriæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Occidentalis, aliisque ornamentis, quibus idem Patriarcha Venetiarum de jure, usu, & consuetudine utitur, necnon in eisdem Portugalliæ. & Algarbiorum Regnis deferendi Crucem, & Rocchettum apertum, Populum benedicendi, Thronum, & Baldachinum habendi, Pontificalia exercendi, infrascriptas indulgentias concedendi, & supra Bracharen., Ulyssiponens. Orientalem, ac Elborens. Archiepiscopos; Necnon Portu-

Præmittit præservationem Jurium aliàs concessorum, nec non competentium Sedi Apostolicæ ejusque Nunciis, & Legatis in Regno Portugalliæ.

Metropolitanam Occidentalem erigit in Patriarchatum, & Archiepiscopum respectivè in Patriarcham ad instar Patriarchæ Venetiarum, quoad Provinciam tamen duntaxat illi tributam.

Plures prærogativas eidem Patriarchæ impertitur.

Signanter præcedendi Archiep. Bracharen., Ulyssiponen. Orientalem, aliosq; Regni Prælatos etiam in propriis Ecclesiis.

gal-

gallens., Colimbriens., Visens., Mirandens., Lamacens., Egitaniens., Leiriens, Funchalens., Angrens., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, Congens., Algarbiens., Portalegrens., & Elnens. Episcopos, aliosque omnes, & singulos Regnorum hujusmodi Prælatos, in omnibus actibus, & functionibus, etiam in eorum Ecclesiis præcedentiam habendi, quorum nullus etiam in eorum Ecclesiis, eo præsente, aliquem jurisdictionis, honoris, vel facultatis actum gerere possit, quem coram Legato prædictæ Sedis Apostolicæ gerere non valeret; quo verò ad alias jurisdictiones, & facultates aliis Patriarchis, seu prædictæ Sedis Legatis competentes, nullas idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus habere, seu exercere possit, exceptis supradictis, nisi alia jurisdictio, seu facultas hujusmodi, prius per Nos, aut Successores nostros, Sedemque præfatam declarata, & respectivè ei concessa fuerit, nec non utendi Pallio non solùm in diebus festivitatibus, & functionibus in Pontificali Romano descriptis, & designatis, sed etiam in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, in inventionis, & Exaltationis Sanctæ Crucis, Sancti Josephi, Sanctæ Annæ, Sancti Michaelis Archangeli, Sancti Vincentii Civitatis Ulyssiponen. Protectoris, Sanctæ Elysabethæ Reginæ Portugalliæ, Sancti Antonii Ulyssiponen., Sancti Angeli Custodis, & Sancti Georgii Regni Portugalliæ Defensorum Festivitatibus, quæ omnes in ipsa Collegiatâ Ecclesiâ in Cathedralem, & Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectam, & in toto Regno Portugalliæ solemniter celebrantur, nec non in qualibet aliâ die, si quæ fuerit solemnior in Ecclesiâ, in qua per totum Regnum prædictus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus Pontificalibus usus fuerit, ac in benedictionibus nuptiarum, & in solemni Baptismate filiorum, & descendentium Regiorum, ac in aliis similibus, & solemnibus Regiis functionibus, quæ intra, vel immediatè post Missarum solemnia celebrabuntur, quodque prædictus pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus, sic à Nobis per præsentes creatus, & institutus, ac nomine, & prærogativâ Patriarchæ decoratus habitu purpureo ad instar Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Salisburgen., indui possit, easque indulgentias concedere valeat, quas nostri, & prædictæ Sedis Apostolicæ Nuncii in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ejusdem Sedis auctoritate concedere solent; videlicet, centum, aut plures alios dies, non tamen ultra annum, nec non in uno Festo dumtaxat, à primis usque ad secundas Vesperas, & occasum solis diei Festi hujusmodi, quinque annos, & quinque quadragenas, aut infra, ita tamen, ut semel tantùm pro unâ Ecclesiâ, vel Cappellâ fiat, etiam concedimus, & indulgemus.

Declarat concessionem dictarum facultatum.

Usum Pallii concedit certis designatis diebus, & festivitatibus.

Ac singularem gratiam deferendi habitum purpureum ad instar Salisburgensis Archiepiscopi indulget cum facultate concedendi Indulgentias, quas Nuncii concedunt.

§. 24. Capitulo verò dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic à Nobis in Cathedralem, & Metropolitanam Ecclesiam erectæ, ac titulo, denominatione, & prærogativâ Patriarchalis Ecclesiæ decoratæ, ejusque Dignitatibus, & Canonicis, ut ipsi in posterum habitum Prælatitium violacei coloris serici, aut lanei supra Rocchettum, ubique terrarum extra tamen Romanam Curiam, & ubi non fuerit Romanus Pontifex, ad instar Canonicorum Ecclesiarum Patriarchalium de Urbe, quodque ipsi, qui jam vigore Indulti Apostolici habent usum Cappæ magnæ violacei coloris, in posterùm hyemali Cappam etiam magnam rubeam; æstivo verò temporibus Mozettam supra Rocchettum similiter rubeam ad instar Canonicorum Ecclesiæ Pisanæ respectivè in singulis Horis Canonicis, Missa; & aliis Divinis Officiis, nec non Processionibus tam intra, quàm extra eorum Ecclesiam peragendis, nec non actibus Capitularibus publicis, & privatis gestare, & deferre possint, quodque Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis tam habitu Prælatitio, quàm Canonicali induti, & capitulariter existentes, seu incedentes omnia Capitula, etiam in eorum Ecclesiis, omnesque Canonicos quarumcumque Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum totius Regni Portugalliæ; similiter, si unus, vel plures dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis cum alio, vel aliis, Dignitate, seu Canonico, aut Dignitatibus, seu Canonicis alterius, cujusque Ecclesiæ Regni Portugalliæ incedent, seu in aliquâ functione Ecclesiasticâ aderunt, etiam in eorum Ecclesiis præcedere debeant; nec non, ut ipsi, eorumque in Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis hujusmodi Successores perpetuis futuris temporibus, ac tam in parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Occidentalis, quàm in toto Regno, & Dominiis præsente Rege, eoque absente de licentiâ Ordinarii, in Missis, ac Horis Canonicis, solemniter decantandis, & persolvendis ac etiam in Processionibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac in reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, præsente, vel absente Archiepiscopo, Mitrâ, aliisque indumentis, vel paramentis, ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti, nec non in eorum Armis, & Insigniis gentilitiis Mitram apponi facere, ad instar Dignitatum, & Canonicorum Archiepiscopalium Ecclesiarum Beneventanæ, & Mediolanen., quodque ipsius Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Dignitates, & Canonici præfati, eorumque Successores indumenta, & paramenta, aliasque res Ecclesiasticas, in quibus Sacri Olei vel Chrismatis unctio non requiritur, non tamen Calices, neque Patenas benedicere, ad instar canonicorum Ecclesiæ Neapolitanæ, eisdemque prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Canonicis causæ quæcumque, & super quibuscunque Litibus, & controversiis motæ, vel movendæ, committi, respectivè, liberè, & licitè possint, & valeant, etiam concedimus, & indulgemus.

Capitulo Patriarchalis Ecclesiæ usum habitus Prælatitii & Rocchetti tribuit.

Nec non Cappæ magnæ rubeæ tempore hyemali, æstivo autem consimilem Mozzettam ad instar Canonicorum Metropolitanæ Pisanæ.

Jus præcedendi quoad alia Capitula, & Canonicos Regni etiam in eorum Ecclesiis.

Usum Mitræ, aliorum Paramentorum ad instar Abbatum usu Mitræ fruentium.

Usum Mitræ in eorum Armis, & insigniis gentilitiis ad instar Canonicorum Ecclesiarum Beneventanæ, & Mediolanensis.

Facultatem benedicendi sacra indumenta ad instar Canonicorum Ecclesiæ Neapolitanæ.

Prærogativam ut iisdem Canonicis committi possint causæ.

§. 25. Ulteriùs, firmo remanente Jurepatronatus Regio, & præsentandi, ut antea, ad Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, ac Beneficia dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic à nobis in Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectæ, ad Archiepiscopatum Ulyssiponen. Occidentalem, tam hac primâ vice à primævâ illius erectione hujusmodi vacantem, quam in posterùm in quibuscumque aliis vacationibus, quandocumque, & quomodocumque, etiam apud Sedem Apostolicam occurrentibus, Juspatronatus Regium, & nominandi, & præsentandi Personam idoneam Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, ac per Nos, & eumdem Romanum Pontificem pro tempore existentem dicto Archiepiscopatui Ulyssiponen. Occidentali Apostolicâ auctoritate, & mediantibus Literis Apostolicis præficiendam, prædicto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus Regibus similiter perpetuò reservamus, concedimus, & assignamus, ac Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi, prædicto Joanni Regi, ejusque in dictis Regni Successoribus Regibus præfatis, non ex privilegio Apostolico, sed uti ex verâ, primævâ, reali, & actuali, plena, integrâ, & omnimodâ fundatione, & perpetuâ dotatione laicali, ex bonis merè laicalibus factis, competere, & pertinere, & uti tale sub derogatione Jurispatronatus ex privilegio Apostolico, vel consuetudine, aut præscriptione acquisiti, nullatenus comprehendi, aut illi nullo unquam tem-

Jus nominandi, & præsentandi Archiepiscopum Occidentalem, Regi, ejusque Successoribus Regibus reservat.

Hoc Juspatronatus ex fundationis, & dotationis laicalis causa competere decernit: ob idque derogationi jurispatronatus ex Privilegio Apostolico, & effectui vacationis in Curia non subesse.

pore,

pore, etiam ex causâ vacationis apud Sedem præfatam: aut quocumque alio prætextu, aut ex quâcunque aliâ causâ, quamtumvis legitimâ, etiam per nos, & prædictos Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus decernimus.

In casu translationis Regiæ Curiæ durationem Ecclesiæ Metropolitanæ, ut supra, erectæ præservat.

§. 26. Denique, ut in eventum, in quem prædictus Joannes, aut pro tempore existens Portugalliæ, & Algarbiorum Rex, ejusque successores alibi Curiam, eorumque Regias Personas, vel perpetuò; vel per aliquod temporis spatium respectivè transtulerint, nihilominus firma, & illæsa remanere debeant, tam Cathedralitas dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic à Nobis in Metropolitanam, & Patriarchalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectæ, quàm omnia, & singula privilegia, & indulta eidem Cathedrali Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentali, sic, ut præfertur, concessa, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus decernimus, & declaramus.

Executores præsentium literarum designat Episcopos Elven. Algarbien. & Miranden.

§. 27. Ad hoc autem, ut omnia, & singula supradicta à Nobis concessa, & ordinata, ac in præsentibus contenta, & expressa debitæ exequutioni demandentur, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observentur, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, Venerabilibus Fratribus nostris Elven., Algarbien. & Miranden. eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen. & Lamacen. Episcopis tenore præsentium mandamus, quatenus ipsi, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios, etiam quatenus difficultate occurrente, & à Nobis non prævisa, quæ effectum earumdem præsentium minimè retardare valeat, easdem præsentes literas, nullâ interpositâ morâ, debitæ exequutioni demandent, seu demandari faciant, ac unam partem tam Civitatis, quàm Diœcesis Ulyssiponen. præfatæ versus Orientem pro propriâ Diœcesi, ac proprio Territorio Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis, alteram verò partem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versùs Occidentem, similiter pro propriâ Diœcesi, & proprio Territorio Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis constituant, & assignent, ac plantam eum Confinibus, & mensuratione per Peritos faciendam juxta formam à Nobis desuper præscriptam, tam partis Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Orientalis, quàm partis Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Occidentalis hujusmodi, tam in Cancellariis eorum Episcopatuum, quàm in Cancellariis Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis, ac Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis ad perpetuam rei memoriam, seponere, & asservare debeant, quodque ultra divisionem præfatam sic, ut præfertur, factam, omnia & singula supradicta ab omnibus, & singulis perpetuis futuris temporibus per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, & quacumque appellatione remotâ, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii secularis, adimpleri, & inviolabiliter observari faciant.

Eisdem Executoribus mandat, ut plantam divisionis, ut supra factæ reponi curent in eorum Cancellariis, ac utriusque Archiepiscopatus, communicatis insuper quoad præmissorum executionem facultatibus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 28. Decernentes propterea easdem præsentes semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ, & juridicâ, etiam ex eo quod Sedes Archiepiscopalis Ulyssiponen. ad præsens vacet, & proprio Pastore, & Defensore destituta existat, ipsiusque Capitulum, & Canonici, seu quicumque alii cujuscumque Dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quâvis causâ, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium, consensus, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente, defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causâ, etiam in corpore juris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis justâ, rationabili, legitimâ, juridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostrâ, & aliis superiùs expressis nullibi appareret, seu aliàs probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra, posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam præfatam, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datâ, specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omninò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quoscumque quâvis auctoritate, potestate, prærogativâ, & privilegio fungentes, ac honose, & præeminentiâ fulgentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quâcumque instantiâ, judicari, & definiri debere, & si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogat contrariis, & signanter Paulinæ Constitutioni de rebus Ecclesiæ non alienandis quibuscumque Statutis antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Ulyssiponen.

§. 29. Non obstantibus quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus, ac quatenus opus sit, etiam illâ Pauli Papæ secundi similiter Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordina-

tio-

tionibus Apostolicis, ac antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Ulyssiponen. aliarumque Ecclesiarum, & aliorum locorum piorum antiquæ Diœcesis Ulyssiponen. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque etiam specificâ, & expressâ, ac individuâ mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis & innovatis, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis, habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissimè, & plenissimè ac sufficienter, nec non specialiter & expressè motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 36. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri Motus proprii, ac Divisionis, Assignationis, Erectionis, Institutionis, Concessionis, Indulti, Reservationis, Declarationis, Mandati, Voluntatis, Decreti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexto decimo, septimo Idus Novembris, Pontificatus nostri anno sexto decimo

Dat. 7. Idus Novembris 1716.

P. de Comitibus.

LXXXVII

SUSPENSIO

Privilegiorum à Sede Apostolicâ concessorum Facultati Sacræ Theologiæ Parisien. ad Sanctitatis Suæ, & ejusdem Sedis beneplacitum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à studio Romanorum Pontificum erigendi Collegia, ac Universitates, ubi Juventus sana doctrina, bonisque moribus imbueretur.

Circumspecta Romanorum Pontificum providentiâ è sublimi universæ Domus Dei speculâ longè, latèque prospiciens quantam Catholicæ Ecclesiæ utilitatem; atque ornamentum afferant sacrarum; eisque ancillantium bonarum Literarum studia, per quæ depulsâ ignorantiæ caligine hominum mentes luce veritatis illustrantur, ut ad ea Christifideles vehementiùs incenderet, adjuvaretque, Scholas pluribus in locis instituere, Doctorum hominum Collegia excitare, nec non Studiorum generalium Universitates erigere consuevit, ubi sanâ Fidei doctrinâ, optimisque morum præceptis, atque institutis, imbuendæ juventuti daretur opera: simul verò contra deterrima hæresum monstra, veluti armamentaria constituerentur, unde Episcopi, qui in partem Pastoralis sollicitudinis vocati sunt, ad suos greges tuendos arma capere, atque expedite facile possent. Ubi vero saluberrima hæc laudabilium disciplinarum Gymnasia, vel eorumdem Episcoporum curâ, vel Principum liberalitate, vel etiam privatorum Largitorum beneficentiâ, condita fuisse cognovit, novis ea proventibus auxit, gratiis, & privilegiis decoravit, aliisque Apostolicæ benignitatis muneribus, prout in Domino censuit, prosecuta est.

Romani Pontifices Universitatem Sorbonæ in suam, & B. Petri clientelam susceperunt, privilegiis ornarunt, in adversis strenuè tutati sunt.

§. 1. Hinc plures ex iisdem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quibus compertum erat celeberrimam Universitatem Studii generalis Parisiensis, in eaque præcipuè Sacræ Theologiæ Facultatem adeò in dies magis florere præstanti ingenio, eximiâque doctrina Viris, ut ad eos audiendos è remotissimis etiam regionibus ingens undique Discipulorum multitudo conflueret: tanto quoque erga Apostolicam Sedem cultu, & veneratione commendari, ut hoc potissimum nomine excellere gloriaretur, eam maximis hisce virtutum laudibus ornatum in suam & Beati Petri peculiarem clientelam susceperunt: datis, ac sæpius confirmatis immunitatibus, & exemptionibus ab aliâ quacumque Ecclesiasticâ jurisdictione liberam esse voluerunt: aliisque insuper quamplurimis gratiis, ac favoribus cumularunt, quemadmodum ex pluries editis, innovatisque à multis retro sæculis eâ de re Apostolicis Literis apertè dignoscitur. Quin etiam haud semel Facultatem eamdem variis ærumnarum acerbitatibus, molestiisque conflictatam, in hujus omnium Fidelium Matris Ecclesiæ sinum confugientem, ejusque præsidium humiliter implorantem patrocinio munire, nec non paternâ, salutarique severitate in eos, qui malum eidem pararent, animadvertere consueverunt.

Eadem Universitatis sancito Decreto Constitutionem Unigenitus solemniter recepit & ab omnibus observari mandavit.

§. 2. Hæc dum Nobiscum animo reputamus, eo graviori doloris ictu perculsi sumus, cum frequentibus literis, & famâ ubique gentium cum incredibili fidelium scandalo diffusâ, ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, quod, postquam aliàs videlicet mense Martio anni MDCCXIV., in lucem prodierat Decretum quoddam nomine dictæ Facultatis promulgatum, ac publicis literis consignatum, per quod testatum omnibus fiebat eamdem Facultatem die v. ejusdem mensis Martii Constitutionem nostram, quæ incipit; *Unigenitus Dei Filius &c.* anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo decimo tertio sexto Idus Septembris à Nobis editam summâ cum reverentiâ, atque obsequio recepisse, ac in suas tabulas referri jussisse, ut ab omnibus, & singulis Magistris, Doctoribus, Baccalaureis, & Candidatis suis pari obsequio coleretur, & observaretur; Non ita pridem nonnulli prædictæ Facultatis Doctores, majorem forsan, sed certè minimè saniorem sui Cœtus partem constituentes, non minùs antiquæ ejusdem Cœtus gloriæ, perpetuæque in hanc Sanctam Sedem observantiæ, quàm insignium ab eâ ipsi Universitati collatorum Beneficiorum, ac Privilegiorum immemores: quinimò ipsius etiam sui Doctoratus gradus, quo Apostolicâ auctoritate donati fuerunt, prorsus obliti: nullâ Ecclesiasticarum pœnarum formidi-

ne;

Deinde turpiter à proposito desciscens idem Decretum, ut falsum, & adulterinum, abrogavit.

ne: nullâ famæ reverentiâ: nullâ demum illius Jurisjurandi, quo in consortum dictæ Facultatis cooptati, initio omnium actuum se nihil unquam dicturos, scripturosve, quod Pontificiis Decretis repugnaret, disertè spoponderunt, Religione commori: frustra reclamantibus aliis bonam causam strenuè tuentibus, eò impudentiæ processerunt, ut Decretum supradictum falsum, adulterinum, commentitium, atque ex ipsius Facultatis commentariis eradendum esse declaraverint: non obscurè sic agendo ostendentes se, aut debitam memoratæ Constitutioni nostræ obedientiam præstare contumaciter nolle, quippe quam se nunquam præstitisse acerrimè contendetunt, aut verius ab eâ, quam pro muneris sui debito præstiterunt, turpiter descivisse: utcumque verò se res habuerit, semper à Majorum suorum, quos Religionis non minus, quàm Sapientiæ claritas commendavit, vestigiis aberrasse, qui videlicet ab ipsis Scholæ Parisiensis exordiis Apostolicæ Sedis Leges accipere, suarum confirmationem expectare, oracula petere, judicia subire, Decretis obtemperare, pœnas exequi, Sanctionibus acquiescere, verbis, factisque toties professi sunt, maximoque sibi honori inconcussâ devotione duxerunt, prout ex ipsius Universitatis tabulis, & publicis etiam documentis constare notum est.

Præterea nonnulli ejusdem Universitatis Doctores d. Constitutionem impudenter proscindere, & Collegarum, nec non aliquorum Episcoporum illi obtemperantium existimationem impetere non dubitarunt.

§. 3. Ad hæc inquieti homines præfati minimè veriti sunt tum privatis collocutionibus, tum publicis etiam, toto suorum adstante Conventu, habitis sermonibus, moderno præsertim Sindico viam Aberrantium præeunte, prædictam Constitutionem nostram multiformiter impetere, atque proscindere: nec non Clarissimos Collegas suos à veritatis semitâ non recedentes, adeòque ab eis dissentientes, quos non paucos divina Providentia ad Reproborum contumeliam servare voluit, plurimùm divexare, perinde ac si morem Apostolicæ Sedi gerendo gravi aliquo se crimine commaculassent. Præterea nonnullorum Venerabilium Fratrum Galliæ Episcoporum Decreta, quibus à perversâ ejusmodi ipsorum agendi ratione sese abhorrere palàm edixerant, abjudicare, & dispicere, quin etiam publicè impugnare non erubuerunt: Quod utique ingenti animum nostrum mœrore confodit, quippe qui in summo Episcopatus vertice à Domino constituti Episcopalem in primis auctoritatem, dignitatemque defendere omninò tenemur, idque maximè Ecclesiæ Dei, maximè etiam Religionis intersit.

Pontifex paterna usus charitate, & patientia refractariorum resipiscentiam diù expectavit.

§. 4. Multa, & tam gravia mala cum jam diù invaluerint, Nos tamen, ut amantissimus Pater, quem delirantium filiorum miseret, in patientiâ, & longanimitate diutiùs, quoad fieri potuit, expectandum existimavimus, an fortè filii isti desertores conscientiâ commissi sceleris, aut saltem verecundiâ, ad se spontè redirent, vel alieno tandem impulsu, atque operâ revocarentur. Verùm cùm videamus lenitare nostrâ morbum quotidiè magis, magisque ingravescere, ne pœnas à Nobis neglectæ curationis repetat Supremus Ecclesiæ Author, ac Vindex, salubri aliquo canonicæ severitatis remedio vulnus istud tractandum suscipimus, ut, quod planè cupimus, cicatricem ducat, & prævaricatores revertantur ad cor; parati profectò, si secùs accidat, quod absit, ulcisci omnem inobedientiam, & juxtà traditam Nobis à Domino potestatem ad ulteriora procedere.

§. 5. Specialem itaque curam ejusdem Parisiensis Scholæ sub immediatâ Beati Petri protectione à tot sæculis, ut præfertur, susceptæ; Nobis & eidem Apostolicæ Sedi retinentes (neque enim boni Pastoris est infirmas oves deserere sed vigilantiùs custodire) ut illius bono, ut utilitati salubriùs, & efficaciùs consulamus; simulque animo reputantes reliquas omnes gratias, quibus ipsa Sacræ Theologiæ Facultas à Sede prædictâ cumulatissimè ornata fuit, ob tot, ac tanta, ut præfertur, in eâ perperam gesta, jam non in Fidei favorem, Ecclesiæ decus, Episcoporum adjumentum, Fideliumque ædificationem, ut mens profectò concedentium fuerat, sed in errorum potius fomentum, memoratæ Sedis injuriam, atque Episcopalis dignitatis imminutionem fore cessuras; omnium, & singulorum privilegiorum, facultatum, gratiarum, & indultorum dictæ Facultati Theologicæ Parisiensi à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessorum, Literarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in simili formâ Brevis ab eis d. super emanatarum tenores, & datas, etiam veriores, aliaque omnia, & singula, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, insertis, & expressis, ac specificatis habentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hac rè specialiter à Nobis deputatorum consilio, omnia, & singula Privilegia (præfato immediatæ subjectionis huic Sanctæ Sedi dumtaxat excepto) immunitates, libertates, prærogativas, facultates, indulgentias, gratias, & indulta quæcunque sive à Nobis, sive a quibusvis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prædictæ Facultati Theologicæ Parisiensi, sive ejus Doctoribus, Magistris, Decano, Sindico, aliisve Ministris, Officialibus, & Personis quibuscumque tam conjunctim, quàm divisim, quandocumque, quomodocumque, & ex quacumque causâ concessa, ac etiam pluriès confirmata & innovata, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, ad Nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum suspendimus, ac suspensa esse, & fore decernimus, & declaramus.

Eorum tandem diuturna expensa contumacia, ut redeant ad cor, omnia indulta, & privilegia eidem Universitati à Summis Pontificibus concessa suspendit ad suum & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

§. 6. Neminem propterea in posterum, ejusmodi suspensione durante, ad Magisterii, seu Doctoratus, Licentiæ, Baccalaureatus, seu quemvis alium gradum in eâdem Facultate per Cancellarium supradictæ Universitatis, sive alium ipsius Facultatis Ministrum, seu Officialem quemcumque promoveri, eidemque Facultati aggregari ullo modo posse; nec ita fortè promotum, seu aggregatum à Nobis, & Sede prædictâ, ejusve Officialibus, & Ministris, aut à quovis alio Prælato Ecclesiastico Sæculari, vel Regulari, eorumve pariter Officialibus, & Ministris ubique gentium existentibus ullo modo admitti debere; Neque demum præfatorum graduum vigore ad quasvis Ecclesias, dignitates, Beneficia, aliaque munera Ecclesiastica, gradus hujusmodi requirentia, idoneum censeri, aut ad illa recipi quoquomodo posse, authoritate, & tenore prædictis similiter declaramus.

Suspensione durante neminem ad gradus promoveri posse & promotum nec à S. Sede, nec à quovis Prælato admitti debere declarat.

§. 7. Cæterum, quia Romani Pontificis æqui, bonique supremis Assertoris est Justitiæ limites non prætergredi, ne videamur virgam peccatorum relinquere super sortem justorum, Magistros omnes Doctores, Baccalaureos, aliosque quocumque nomine nuncupatos supradictæ Facultatis Alumnos, qui prædictæ Constitutioni Nostræ debitam obedientiam præstiterunt, aut in futurum præstiterint, præsenti gratiarum, & privilegiorum suspensione minimè affici volumus, perinde ac si quoad illos eædem præsentes Literæ prorsus non emanassent. Quinimò eosdem, ut veros obedientiæ filios, ac germanos egregiæ Facultatis Alumnos, paternæ charitatis sinu complectentes hortamur in Domino, ut Apostolicum illud sedulò cogitantes: *Si quid patimini propter justitiam, beati*: in suscepto tuendæ sanæ doctrinæ proposito gloriosâ stabilitate perseverent: quodque verè

Magistros, & DD. Constitutioni obtemperantes sub hujusmodi suspensione non comprehendi decernit.

Christiani Doctoris est, eos, qui contradicunt, arguere, pro traditâ sibi à Domino Sapientiâ non vereantur; certi divinam sibi retributionem, atque hujus Sanctæ Sedis protectionem, & gratiam minimè defuturam.

Sub clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 8. Decernentes pariter ipsas præsentes literas firmas, validas, efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos quovis modo spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos ubique judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, ac irritum, & inane esse, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Mandat fidem adhiberi transumptis.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Novembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo sexto.

F. Card. Oliverius,

Anno 1717.

LXXXVIII.

CONFIRMATIO

Actorum à Delegato Apostolico pro executione Literarum Apostolicarum erectionem novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis concernentium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Solicita Pastoralis officii vigilantia, qua, Divina suffragante Clementiâ, Catholicæ Ecclesiæ præsidemus, enixè efflagitat, ut ea, quæ per nostras literas motu proprio emanatas, ac piis, & rationalibus causis adducti, aliàs concessimus, & indulsimus, suum sortiantur effectum, proindeque actus, qui ab earumdem Literarum Exequutoribus pro ipsarum validitate, & observantiâ facti fuisse dicuntur, Apostolico firmitatis munimine roboremus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Capitulum Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis in deputatione Procuratoris, qui interesset divisioni Civitatis ad formam Motus proprii, non se inscripsit Capitulum Orientale.

§. 1. Exponi sanè Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Capitulum, & Canonici Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen., quod dum à Venerabili Fratre moderno Episcopo Algarbien, exequutioni demandabantur Literæ Apostolicæ in formâ nostri Motus proprii expeditæ super divisione Civitatis, & Diœcesis Ulyxbonen., & erectione novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, aliorumque omnium Gratiarum, & Indultorum, quæ in præfatis Literis continentur, comparuit coram præfato Episcopo Algarbien. Procurator d. Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, eidemque exposuit, quòd Capitulum Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis, tunc, & ad præsens Pastoris solario destitutæ, deputaverat eorum Procuratorem ad effectum interessendi exequutione earumdem Literarum & cognoscendi, an divisio Civitatis, & Diœcesis Ulyxbonen præfatarum, aliaque in præfatis Literis contenta exequutioni demandarentur ad formam præfati Motus proprii, & absque eorum præjudicio, & deputando secundo dictum Procuratorem, non se inscripserunt Capitulum Orientale. Quamobrem Exponentes præfati coram eodem Episcopo Algarbien, institerunt, quatenùs moneret præfatum Capitulum Orientale, ut ab hujusmodi, & aliis similibus perturbationibus se abstineret, ac Mandatum Procuræ supradicto modo exaratum penitùs, & omninò rejiceret; Idem Episcopus Algarbien. animadvertens quòd præfatum Mandatum Procuræ à Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis conflatum non fuerat cum declaratione, & denominatione Capituli Ulyxbonen. Orientalis, mandavit dilecto Filio Emanueli Duarte Franco Notario publico, ut mediante publico Monitorio præfatum Capitulum Ulyxbonen, Orientale sub nonnullis pœnis moneret, ut in posterum in nullo penitùs perturbarent jurisdictionem Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, sed inviolabiliter observarent omnia, & singula in præfato Motu proprio contenta, & expressa, seque Decanum, Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis nuncuparent, dictusque Emanuel die secundâ mensis Januarii proximè præteriti in Sacristiâ dictæ Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis coram dilectis etiam Filiis Carolo Perim Præsidente, ac pluribus dictæ Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis Canonicis, altâ, & intelligibili voce legit, & publicavit Monitorium, in quo præfati Episcopi mandatum continebatur, dictoque Monitorio lecto, & publicato, Præsidens & Canonici præfati Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis præfatæ responderunt, quod se monitos habebant, dictoque Monitorio obediebant, seque jam Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis nuncupaverant.

Monetur à Delegato Apostolico, ut se inscribat, & nuncupet Capitulum Orientale, & Monitorio statim paret;

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, exponentes præfati pro majori subsistentiâ, firmiorique observantiâ omnium, & singulorum in præfatis Literis contentorum plurimùm cupiant omnia, & singula supradicta, cum omnibus, & quibuscumque in vim dicti Monitorii subsequutis, per Nos confirmari, & approbari; Nos igitur Exponentes præfatos specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab Homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolven., & absolut. fore censentes, porrectis Nobis pro eorumdem Exponentium parte super hoc supplicationibus inclinati, omnia, & singula supradicta per dictum Episcopum sic, ut præfertur, facta pro observatione, & exequutione præfatarum Literarum, Apostolicâ authoritate tenore præsentium confirmamus; & approbamus, illisque perpetuæ Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnibus, & singulis tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus Personis, etiam speciali notâ dignis, qui contra præfatas Literas Apostolicas, & in eis contenta quæcumque aliquid jam forsan attentaverint, seu in posterùm attentare voluerint, perpetuum silentium imponimus, sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quâvis authoritate fungentes judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Februa-

Pontifex omnia ejusmodi Acta confirmat.

rii MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

J. Card. Prodatarius.

LXXXIX.

AMPLIATIO

Indultorum ad favorem Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponensis Occidentalis de Jurepatronatus Serenissimi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à sollicitudine decorandi majoribus privilegiis Ecclesias existentes in insignioribus Civitatibus, vel quæ Patriarchali Dignitate fulgent.

INeffabili Divinæ Majestatis providentiâ in supremo Apostolicæ Dignitatis culmine constituti tanquam de excelso monte ad irriguum Militantis Ecclesiæ agrum nostræ considerationis aciem, more vigilis, & operosi Pastoris, jugiter convertimus, & circa ea, per quæ Ecclesiæ præsertim Patriarchali Dignitate insignitæ, & in conspicuis Civitatibus erectæ, sublimioribus privilegiis, ac majoribus prærogativis decorari valeant, peculiari sollicitudine intendimus, prout, earumdem Civitatum qualitatibus, rerumque, & temporum circumstantiis debitè pensatis, ad Divini cultus incrementum, ipsarumque Ecclesiarum honorificentiam, & Ministrorum Ecclesiasticorum decorem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Narrat divisionem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., ac erectionem Ecclesiæ Patriarchalis Occidentalis nuncupatæ cum concessione privilegiorum.

Cùm itaque Nos nuper ex justis, & rationalibus causis adducti, & quemadmodum Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis illustris constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus jure promerebatur, ejusque pia, & laudabilia vota efflagitabant, Civitatem, & Diœcesim Ulyxbonen. in duas partes diviserimus, ac unam tam Civitatis, quàm Diœcesis hujusmodi partem versus Orientem antiquo Archiepiscopatui Ulyxbonen. Orientali nuncupando reliquerimus, in altera verò parte versus Occidentem Patriarchalem Ecclesiam Ulyxbonen. Occidentalem nuncupandam, erexerimus, ipsiusque Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis Patriarchæ, ac Dignitatibus, & Canonicis pro tempore existentibus pro majori ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ majestate, dictorumque Dignitatum, & Canonicorum honorificentiâ plura hucusque privilegia, & indulta tam quoad habitum, quàm quoad præcedentiam, aliasque prærogativas concesserimus, prout in nostris Literis in formâ nostri Motus proprii desuper expeditis, plenius continetur.

Piam Regis Portugalliæ munificentiam refert in augendo ornatu, & majestate d. Ecclesiæ,

Cumque, sicut accepimus, Patriarchalis Ecclesia prædicta, sic à Nobis, ut præfertur, erecta, & singulari ipsius Joannis Regis dilectione, & Regiâ planè munificentiâ pluribus, ac pretiosis suppellectilibus sacris pro Ecclesiasticis functionibus decenter obeundis, opulenter ornata, & undique ad singularem excellentiam sublimata existat, ipseque Joannes Rex præcipuis, ac indefessis studiis Patriarchalem Ecclesiam præfatam præclari amoris, ac religiosæ pietatis significationibus prosequi in dies non prætermittat, & ad elegantiorem structuræ majestatem exornare, piaque opera propediem inibi augere, sacrarumque cæremoniarum usum, & divinarum laudum cantum ad perfectiorem sublimitatem elevare intendat, Nos æternæ Divinæ bonitatis Majestati, quòd tam pia, tamque præclara operosæ Religionis studia ad Christianæ pietatis augmentum, & majorem Divini Nominis gloriam à sollicitâ dicti Joannis Regis pietate ecclesiasticis functionibus jugiter intenti, promanaverint, eaque quàm magnificenter, & sumptuosè adaucta fuerint, gratias agentes, ac volentes, quantùm in Domino possumus, majori dictæ Patriarchalis Ecclesiæ decoris incremento consulere, nec non Dignitates, & Canonicos, ac Beneficiatos, & Cappellanos ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ amplioris gratiæ favore, & excellentioris honoris titulo sublimare,

Declarat p[...] inde valle[...] majoris eju[...] dem Eccles[...] decoris incre[...] mento con[...] lere.

eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, firmis, & illæsis remanentibus omnibus, & singulis privilegiis, indultis, gratiis, & prærogativis, aliàs à Nobis eidem Patriarchali Ecclesiæ, illiusque Dignitatibus, & Canonicis prædictis jam, ut præfertur, concessis,

Præservat f[...] mitatem i[...] dultorum [...] lias conces[...] rum.

Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine sex Dignitatibus, & octodecim Canonicis prædictæ Patriarchalis Ecclesiæ, nunc, & pro tempore existentibus, quibus nuper, ut ipsi hyemali Cappam magnam rubeam cum pellibus armellinis, æstivo verò temporibus Mozzettam similiter rubeam gestare, & deferre valerent, concessimus, & indulsimus, ut ipsi in posterùm perpetuis futuris temporibus, etiam Subtanam, seu Vestem talarem rubeam;

Dignitatibu[...] & Canonici[...] prædictæ E[...] clesiæ Subt[...] næ, seu Fel[...] tis rubeæ d[...] lationem i[...] dulget.

Duodecim verò ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Beneficiatis, similiter nunc, & pro tempore existentibus, quibus aliàs, antequam Ecclesia prædicta in Patriarchalem Ecclesiam sic à Nobis erecta fuisset, ut etiam ipsi hyemali Cappam magnam violaceam cum pellibus cinericiis; æstivo autem temporibus loco pellium cum fodere serico violacei coloris, etiam gestare, & deferre possent, similiter concessimus, & indulsimus, ut ipsi quoque etiam perpetuis futuris temporibus hyeme eamdem Cappam magnam violaceam cum pellibus tamen armellinis, æstate verò, vel eamdem Cappam magnam, vel Mozzettam, etiam violaceam cum fodere serico rubei coloris;

Beneficiati[...] & Cappella[...] nis amovib[...] libus Cappa[...] magnam vi[...] laceam cum[...] pellibus ar[...] mellinis, n[...] non similem[...] Mozzettam[...] concedit.

Cappellanis autem amovibilibus, qui ad præsens numerum trigintaduorum non excedunt, etiamsi numerus hujusmodi in servitio dictæ Patriarchalis Ecclesiæ, arbitrio pro tempore existentis Patriarchæ Ulyxbonen. creverit, vel decreverit, ut etiam ipsi Cappellani amovibiles Cappam magnam violaceam cum pellibus armellinis hyemali, æstivo verò temporibus vel eadem Cappam magnam, vel Mozzettam, etiam violaceam cum simili fodere serico ejusdem coloris rubei, tam in Choro, quàm extra illum, ac etiam in Processionibus, omnibusque aliis actibus Capitularibus, tam publicis, quàm privatis, ac etiam in præsentiâ quorumcumque Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac pro tempore existentis Patriarchæ Ulyxbonen., ac Nostrorum, & Sedis Apostolicæ Nunciorum, nec non Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, & aliorum quorumcumque quâvis authoritate, & potestate fungentium, ac honore, & præeminentiâ fulgentium, respectivè gestare & deferre, illisque uti liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium perpetuò concedimus & indulgemus;

In choro, & [...] extra, aliisq[...] actibus Cap[...] tularibus, [...] etiam in pr[...] sentia Archi[...] episcoporum[...] aliorumque[...] Prælatorum[...] & S. R. E. [...] Cardinalium[...] etiam de la[...] re Legatoru[...]

Molestias su[...] per præmiss[...] prohibet, qu[...] eisdem Dign[...] tatibus, & [...] Canonicis, a[...] liisque non[...] nari inferri[...] possent.

ac Dignitates, & Canonicos, nec non Beneficiatos, & Cappellanos ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ, nunc, & pro tempore existentes super gestatione, & delatione Vestium, Capparum, & Mozzettarum hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Episcopalium,

Archiepiscopalium, vel Primarialium, & quasvis Personas quâvis authoritate dignitate & præeminentiâ præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publicè, vel occultè, directè, vel indirectè impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere; præsentes quoque semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum, firmiter, inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ, & juridicâ, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque Dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causâ, ratione, actione, vel occasione, jus vel interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectum, sivè etiam ex eo, quòd in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causâ etiam in corpore juris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis justâ, rationabili, legitimâ, juridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret; aut quòd de voluntate nostrâ, & aliis superiùs expressis nullibi appareret, seu aliàs probari posset, notari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datâ specialis mentio fiat, pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis, minimè comprehendi, sed tanquam ad majus divini cultus augmentum semper, & omninò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ per nunc, & pro tempore existentes Dignitates, Canonicos, Beneficiatos, & Cappellanos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis authoritate, potestate, prærogativâ, & privilegio fulgentes, ac honore, & præeminentiâ fulgentes sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate in quocumque judicio, & in quacumque instantiâ judicari, & definiri debere, & si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris modernis, & pro tempore existentibus Elven., Algarbien., & Miranden. eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen., & Lamacen. Episcopis per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, & Cappellanorum prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostrâ easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, nec non eosdem modernos, ac pro tempore existentes Dignitates, Canonicos, Beneficiatos & Cappellanos prædictos, illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum aliquem desuper quomodolibet indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii Sæcularis auxilio; Nos enim modernis, & pro tempore existentibus Elven., Algarbien., & Miranden., eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen., Lamacen. Episcopis prædictis, & eorum cuilibet, quoscumque Molestatores, Perturbatores, Contradictores, & Rebelles, etiam per Edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, citandi, eisque, & quoties inhibendum fuerit, etiam per simile Edictum quoad Primates, Archiepiscopos, & Episcopos sub Interdicti ingressus Ecclesiæ, quo verò ad alios Inferiores, etiam sub censuris Ecclesiasticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, applicandis pœnis, inhibendi, nec non eos, quos censuras, & pœnas prædictas incurrisse constiterit, eas incurrisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, ac legitimis super literis habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, motu, scientiâ, auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem, non obstantibus, quatenus opus sit, quibusvis legibus, statutis, stylis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac de vestibus rubeis non deferendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Patriarchalis, aliarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac Locis quibuscumque, etiam speciali, specificâ, expressa, & individuâ mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & in solitis clausulis, irritan-

Præsentium literarum firmitatem decernit cum clausula sublata, & irritante.

Executores designat Episcopos Elven. Algarbien. & Miranden. cum nonnullis facultatibus.

Derogat contrariis etiamsi specificam, & sub certa forma requirerent derogationem.

tibus-

tibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd illis nullatenùs, aut nonnisi sub certis modo, & formâ derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, earundem tenore præsentium, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri motus proprii, ac absolutionis, concessionis, indulti, decreti, commissionis, mandati, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo septimo, quarto Idus Martii, Pontificatus nostri Anno XVII.

Sanctio pœnalis.

Dat. die 12. Martii 1717.

Thomas Sportellus.

XC.

CONCESSIO

Indulgentiæ plenariæ pro Christifidelibus Ecclesiasticum Interdictum in Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparen, Apostolicâ auctoritate appositum inviolatè de præsenti observantibus, ac de cætero, donec illud perduraverit, similiter observaturis.

CLEMENS PAPA XI,

Ad futuram rei memoriam.

AD augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris piâ charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatum, & Diœcesum Catanien. Agrigentin. Liparen. qui Ecclesiasticum interdictum, cui Civitates, & Diœceses præfatæ in præsens jussu nostro suppositæ reperiuntur, eâ, quâ par est, obedientiâ nunc observant, ac etiam in posterùm, quousque illud perduraverit, similiter observare perrexerint, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, si minùs corde devotè invocaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Maii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

F. Cardinalis Oliverius.

XCI.

CONFIRMATIO

Decreti à Delegato Apostolico editi quoad initium, & Distributionem Orationis quadraginta horarum in Civitate Ulyxbonensi.

CLEMENS PAPA XI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificia sollicitudine, ac zelo, ut pax inter omnes sed Ecclesiasticas potissimum Personas conservetur.

REgis pacifici vices, quamquam immeriti, gerentes in Terris, inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Christifideles, præsertim Patriarchali Dignitate insigniri, aliique Dignitates, & Canonicatus in Archiepiscopalibus Ecclesiis pro tempore obtinentes, juxta eorum dignitatem, aut gradum, Divinis obsequiis famulantes, vota sua in pacis amænitate Altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter, si quæ pro litibus, & controversiis inter eos, superseminante humani generis hoste zizania, exortis extirpandis, penitùsque evellendis, simulque pro conservatione Jurium, & Præeminentiarum ad favorem Patriarchalium Ecclesiarum, juxta pia Catholicorum Regum vota per nostras literas concessarum ab Ecclesiarum Prælaris earumdem literarum Exequutoribus facta fuisse comperimus, illa, ne in recidivæ contentionis, & controversiæ vitium denuo prolabantur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis Officii nostri partes, quantùm Nobis ex alto conceditur, sedulò impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Pontifex plenariam Indulgentiam concessit pro Oratione quadraginta horarum in Civitate Ulyxbonen.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Venerabilis Fratris moderni Patriarchæ Ulyxbonen. Occidentalis petitio continebat, quòd aliàs Nos omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui in quacumque Ecclesiâ Civitatis Ulyxbonen. ubi Oratio quadraginta horarum, ad instar illius, quæ ea institutione felic. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri in Alma Urbe nostrâ Româ assiduè celebratur, indicta fuisset & devotè eo temporis spatio, quod illis commodum visum fuisset, orassent plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concessimus, prout in Literis Apostolicis in formâ Brevis sub Annulo Piscatoris die XXIV. mensis Augusti Anni Domini MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno decimo sexto expeditis, pleniùs contineri dicitur: Deinde verò Nos ex justis, & rationalibus causis moti, ac quemadmodum pia Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris vota exoptabant, Civitatem, & Diœcesim Ulyxbonen. in duas partes divisimus, & unam Civitatis, & Diœcesis Ulyxbonen. divisarum hujusmodi partem versus Orientem antiquo Archiepiscopatui Ulyxbonen. in posterum Orientali nuncupando reliquimus; In alterâ verò earundem Civitatis, & Diœcesis, ut præmittitur, divisarum parte versus Occidentem Patriarchalem Ecclesiam Ulyxbonen. Occidentalem nuncupan. ereximus, ac Patriarchali Ecclesiæ prædictæ sic erectæ, alteram Civitatis, & Diœcesis divisarum hujusmodi partem versus Oc-

Postquam eamdem Civitatem in duas partes a divisit, & alteram Patriarchali, alteram verò Archiepiscopali Ecclesiæ assignavit.

cidentem assignavimus, illiusque Patriarchæ, Dignitatibus, ac Capitulo, & Canonicis pro tempore existentibus plura privilegia, pluresque prærogativas, ac præeminentias super omnia Capitula, omnesque etiam Primitiales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesias Regni Portugalliæ concessimus, prout in aliis etiam nostris literis in formâ nostri Motus proprii sub Datum apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXVI. septimo Idus Novembris Pontificatus nostri Anno sextodecimo sub Bullâ Aureâ expeditis, in quibus pro illarum exequutione Venerabiles Fratres Elven., Algarbien., & Miranden. Episcopi deputati fuerunt, etiam pleniùs contineri dicitur.

Dubium oritur, in qua ex duabus Ecclesiis prædictis Oratio quadraginta horarum inchoari debeat.

§. 2. Cumque postmodum, dum ultimo dictæ literæ à prædicto Episcopo Algarbien., cui præsentatæ fuerant, exequutioni demandabantur, attenta divisione Civitatis prædictæ, orta fuerit controversia, in quâ ex duabus Ecclesiis, Patriarchali scilicet Ulyxbonen. Occidentali, & Archiepiscopali Ulyxbonen. Orientali supradicta Oratio quadraginta horarum celebrari, & indici deberet, & in Tabulâ typis demandandâ, in qua omnes Ecclesiæ utriusque partis Civitatis divisæ hujusmodi, in quibus prædicta Oratio celebrari debebat, describendæ erant, an primo loco poni deberet dicta Ecclesia Patriarchalis Ulyxbonen. Occidentalis, vel potius prædicta Ecclesia Archiepiscopalis Ulyxbonen. Orientalis, idem Episcopus Algarbien. tam dicto Patriarchæ Ulyxbonen. Occidentali, quàm Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyxbonen. Orientalis, illius Sede Archiepiscopali vacante legitimè intimatis, eisque, mediantibus eorum legitimis Procuratoribus auditis, & consideratis utriusque Partis rationibus, & fundamentis, decrevit, statuit, & declaravit, ut prædicta Oratio quadraginta horarum incipere deberet à dictâ Patriarchali Ecclesiâ Ulyxbonen. Occidentali, & dum inibi completa fuisset, subsequenter in Archiepiscopali Ecclesiâ Ulyxbonen. Orientali prædictâ celebraretur: In cæteris verò Ecclesiis utriusque Partis Civitatis divisæ hujusmodi Oratio prædicta juxta distributionem earumdem Ecclesiarum ab Officiali Patriarchæ Ulyxbonen. Occidentalis, ac à Vicario Capitulari Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientali concorditer faciendam, etiam fieri, & adimpleri deberet, prout in Decreto ab eodem Episcopo Algarbien. desuper facto, tenoris, prout sequitur: *Perpensis rationibus, quæ tam ex parte Patriarchalis, quàm Ulyssiponen. Orientalis Ecclesiarum adductæ fuerunt super dubiis continuationis quadraginta horarum Orationis emanantibus à divisione antiqui hujus Archiepiscopatus, & ex Motu proprio Sanctitatis Suæ super eadem divisione perspecto ad Nos spectare illa omnia decidere, & absolvere, expressumque esse in eodem Motu proprio, ut in omni peculiari casu, & ubi se offerat occasio, semper Mitra, seu Ecclesia Patriarchalis sit præferenda Ulyssiponensi Orientali Ecclesiæ, neque posse in mentem Sanctitatis Suæ cadere, quòd pro hujus Civitatis divisione, ejus Catholicos Fideles orbare velit gratiis, & indulgentiis in Indulto memoratarum quadraginta horarum contentis; Illud etenim est impertita indistinctè pro omnium beneficio, à cujus comprehensione illos juxta juris regulas non excludi futuræ separationis, & divisionis Civitatis eventus: Quoniam Personæ, quibus concessa fuit gratia adhuc insimul omnes commorantur, seu sunt membra illius Corporis, quod Sanctitas Sua prædictam concessionem elargiendo, in mentem habuit quamvis per accidens subjectum inveniatur alii jurisdictioni. Quamobrem edicimus, ut in catalogo in lucem edi solito primùm recenseatur Sancta Patriarchalis Ecclesia, ut ab illa supramemorata quadraginta horarum Oratio incipere debeat Dominica Paschatis Pentecostes, quæ erit decima sexta currentis Maii dies, in qua dandum est initium catalogo noviter edendo, & elapsis solitis horis, in quibus Sacratissimum Christi Corpus est exponendum in dicta Patriarchali Ecclesia, quæ enumerari debent à meridie Dominicæ Paschatis usque ad eamdem horam subsequentis Feriæ tertiæ, tunc exponetur cum eodem Jubilæo in Cathedrali Ulyssiponensi Orientali; Et ita decernimus, ut adimpleat, & adimplere faciat Reverendum Capitulum ejusdem Orientalis Ecclesiæ, sub pœna, ni ita exequatur, solvendi ex sua Capitulari Mensa quingentos nummos aureos Cameræ Apostolicæ, pro expensis Belli contra Turcas. Item quoad distributionem, seu designationem aliarum Ecclesiarum, ut ex utraque parte conveniant Reverendi Vicarii Generales, ac inter se statuant formam, & modum, qui servari debeat, sub pœna, nisi ita unusquisque illorum perpetret, Nos decreturos, & dispostituros esse dictam designationem, sicuti Nobis expedire videbitur; ne hujusmodi Spirituali bono priventur dicti Catholici Fideles, quibus concessum fuit, & quo sine justissima causa illos privare nequeunt eorum Ordinarii, & huic formæ standum ex utraque parte decernimus Ulyssipone Occidentali decimaquarta Maii MDCCXVII. Josephus Episcopus Algarbien.* pleniùs continetur.

Delegatus Apostolicus decrevit inchoandam esse a Patriarchali, deinde habendam in Archiepiscopali.

Decretum Delegati Apostolici.

§. 3. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictus Patriarcha Ulyssiponen. Occidentalis pro majori subsistentiâ, firmiorique observantiâ omnium, & singulorum in prædicto Decreto contentorum, nec non conservatione Jurium, & Præeminentiarum dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis plurimùm cupiat Decretum prædictum cum omnibus & singulis in eo contentis, & expressis, omniaque, & singula in vim dicti Decreti subsequuta per Nos, & Sedem Apostolicam confirmari. Nos igitur, qui Privilegia, & indulta, præsertim verò circa Præeminentiam, & superioritatem, aliàs Nobis eidem Patriarchali Ecclesiæ concessa, conservare, & promovere, ac pacem, & tranquillitatem inter quoslibet Christi Fideles, ac præsertim Ecclesiasticas Personas confovere sinceris desideramus affectibus, eundem Patriarcham Ulyssiponen. Occidentalem specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum tantùm præsentium consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, controversiamque prædictam ad Nos avocantes, illamque penitùs, & omninò extinguentes, omnibus, & singulis Personis cujuscumque dignitatis, & qualitatis, & speciali notâ dignis super eadem controversiâ perpetuum silentium imponimus, ac benè per dictum Episcopum Algarbien. decretum fuisse declaramus, nec non decretum hujusmodi ab eo sic, ut præmittitur, factum, & promulgatum, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac à Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis, & aliis quibuscumque, & quàvis auctoritate, & potestate fungentibus observari debere, ipsosque ad ejusdem decreti observantiam teneri, & obligatos esse, & fore, nec contra illud aliquid fieri, innovari, seu attentari sub quovis colore, vel prætextu, nec Capitulum, & Canonicos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis ex prædictâ, aliisque de causis per Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis imposterum indebitè inquietari, molestari, & perturbari posse, præmissaque omnia, & singula, ac easdem præsentes validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque ple-

Pontifex præfatum decretum amplissimè confirmat.

narios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Capitulo, & Canonicis dictæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis, aliisque quibuscumque in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, & adimpleri.

Cum amplissimis clausulis, & decreto irritante.

§. 4. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios vel Delegatos, quàvis auctoritate fungentes, causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Nostrum, etiam Sedis Apostolicæ modernum, pro tempore existentem Nuncium in Regno Portugalliæ commorantem, judicari, & definiri debere. Irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non stylis, usibus, & consuetudinibus forsan aliàs observatis privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, & innovatis.

Et consuetis derogationibus.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, etiamsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum validissimum effectum hac vice duntaxat, & harum serie, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Julii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

I. Card. Prodstatius

XCII.

CONFIRMATIO

Capitulorum, seu Ordinationum Regiminis Civitatis Recineti.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium

PAterna cura, quam de Nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, etiam quoad temporalia Subditis gerimus, circa Nos urget, atque impellit, ut ea, quæ pro felici Civitatum, & Terrarum Ditionis temporalis ejusdem Sedis Regimine, & Gubernio providè constituta esse noscuntur, quò firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis Præsidio roboremus, ut in Domino salubriter expedire arbitramur.

Communitas Recineten abrogatis antiquis Capitulis ad Regimen illius Civitatis spectantibus nova confici, & stabiliri curavit.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Communitas, & Homines, ac Regimen Civitatis nostræ Recinaten., quòd cum ipsi ob rerum, ac temporum varietatem, antiqua Capitula ad Bussolum ipsius Regiminis spectantia, quæ aliàs, nempe usque ab anno 1603 à Consilio tunc existen. dictæ Civitatis facta fuerum, providè removere existimassent, per quatuor Deputatos cum facultatibus necessariis, & opportunis ad id electos, *quædam nova Capitula de cætero servanda formari, & stabiliri, illaque subinde in publico ejusdem Civitatis Consilio die 22. Junii proximè præteriti accuratè examinari, ac omnium suffragiis approbari curarunt, prout continetur in Scriptura desuper confecta* tenoris, qui sequitur videlicèt.

§. 2. In Nomine Domini. Amen. Hæc est copia &c. *Novi Capitoli, ed Ordini per lo Regimento della Città di Recanati.*

Già che variato il sistema dello cose insorge la necessità di nuove disposizioni, mente le diverse Età richiedono diversi costumi, e le Leggi, quali fuono una volta neceliarie per il buon' ordine, e maneggio de' publici interessi, cangiandosi i tempi, essigono ancor'esse mutazinne, si stabilisce, che per benefizio del Publico si osservino inviolabilmente nelle renovazioni del Bossolo li seguenti Capitoli, che dovranno per l'avvenire servire per regola, riservandosi l'approvazione della SagraConsulta, attesi gl'ordini precedenti della medesima, che l'Anno 1675. e l'Anno 1709. orditiò, che niente s'innovasse, per essere stati in quel' tempo concepiti in forma totalmente innovativa, e pregiudiziale, sì anche per maggior fermezza di essi, *salva però sempre la facoltà, che dallo Statuto si dà al Conseglio nel Lib. 1. Rub. 8., e Lib. 4. delle Rifermanze fol. 209.*

I. Essendo convenevole, che il Gentil'omo possieda tanto, quanto sia sofficiente per mantenere decensemente il suo grado, li Signori di Magistrato non possano, ne debbano proporre per aggregare allo Regimento alcuno de' nostri Citadini, ò Forastieri (gl'Antenati de' quali per linea Paterna non vi sono mai stati aggregati, che siano però nati di legitimo mattimonio, onorati, che siano vissuti, e vivano civilmente, e che supplichino in scripis di esserci ammessi, sottoscritta la Supplica di proprio carattere in forma antentica) se prima non si provarà, che possieda in Beni Stabili, e fruttiferi, in Censi, ò in simili Capitali, il valore tutto suo libero, almeno di scudi due mila nel nostro Territorio, ò altrove, non compresovi il valore della casa della sua propria abitazione, quando questa sia di sua propria ragione, e detratti i debiti, ed hipoteche; dichiarandosi però, che quando la medesima casa è capace, non solo d'abitarsi dal Padrone, mà che oltre il bisogno di esso potesse anche affittarsene una parte, in tal caso quella porzione, che potrà affittarsi debba computarsi nel capitale delli sudetti scudi due mila à giudizio de' Periti, come anche debba computarsi in simile capitale la Dote, quando questa fusse pingue in maniera tale, che nel caso della restituzione, con il lucro dotale, resti sempre à favore dell'Aggre gando il predetto capitale di scudi due mila, ed in'oltre paghi per la sua ammissione scudi ducento di moneta Romana, da erogarsi in publico benefizio, à disposizione, ed arbitrio del generale Conseglio, a cui però rimanga sempre la libertà d'aggraziare quei Soggetti, che per giusti motivi fussero giudicati meritevoli, senza lo sborso predetto.

II. Non passa il Magistrato proporre quelli di qualunque Famiglia, sì aggregata, che d'aggregarsi, quali essercitassero arti vili, e mecaniche, che secondo il Jus commune derogano alla Nobiltà, che porta seco il nostro Reggimento, e se l'essercitassero dopò la loro ammissione, restino ipso Jure, & ipso Facto senz'altra dichiarazione rasi, e cassi dal Reggimento; Preceduta però monizione del generale Conseglio per Atto publico, e Rogito del nostro Segretario, ò vero, che tale unica monizione venga fatta per ordine del Magistrato pro tempore residente, assegnandosi à chi contravenisse à quest'ordine il termine di giorni quindeci ad'emandarsi; Nel Bussolo però sussequente possino proporre in loro luogo i di loro figli, quando non havessero anch'essi il medesimo ostacolo, nel qual caso militi l'istessa disposizione, per l'inhabilitazione, come sopra; conforme anche si possano proporre i di lui più prossimi Parenti nella Linea Paterna, mà con le medesime circonstanze, e cautele, che si contengono in questo, e nell'antecedente Capitolo, Non siano però compresi in questo divieto quelli che havessero essercitato, ò essercitassero la mercatura nella maniera, e forma permessa della santa memoria di Clemente Papa Decimo.

già che in tal modo non rimane pregiudicata la loro Nobiltà.

III. Che il numero de' Consiglieri non possi essere minore di sessanta, à fine di potere con facilità adunare i Consegli per i publici interessi in numero sufficiente di trenta; resti però in arbitrio, e libertà del medesimo Conseglio d'augumentare il sopradetto numero di sessanta per giusti motivi, che a ciò l'inducessero, senza però pregiudizio delle Famiglie presentemente aggregate.

IV. Se bene i Dottori delle Famiglie, che sono ammesse non sono stati per ragione del loro Dottorato capaci di godere di questo Magistrato per le prohibizioni antiche, che vi erano, ad'ogni modo, che in avvenire anche loro possino ammettersi, già che per li maneggi de' publici interessi possono i medesimi considerarsi con fondamento più che idonei.

V. Ed accio che le cose passino con quiete, e quelli, che tentaranno d'essere ammessi di Reggimento ò che saranno ammessi per altra via, che per la forma sopra espressa, e da esprimersi più a basso ne' presenti Capitoli, siano anche essi tenuti di pagare al Publico scudi duecento, come sopra, e nulla dimeno non s'intenda passare questa dignità ne' Figli e successori.

VI. E perche nessuno alleghi ignoranza di questi ordini, in ogni refezzione del Bussolo si debbano leggere ad alta voce nel Conseglio dal Segretario, avanti di celebrarlo, de' quali i Signori di Magistrato, ed' ogn'uno de' Consiglieri dovrà giurare l'osservanza.

VII. E non essendo l'esperienza in chi non sono gl'anni, nessuno, ò sia del'a Città, ò Forastiere possa ammettersi di Reggimento, se non haverà compiti li 18. anni di sua età da provarsi legitimamente.

VIII. *Si* appartenga al Magistrato dell'ultima Palla la renovazione del Bussolo, il Conseglio di cui sia valido, e sufficiente con numero di trentacinque Consiglieri, compresovi li Signori di Magistrato, quale dovrà intraprenderla prima, che passi il quinto giorno del Bimestre con far esprimere dalli Banditori essere il Conseglio da celebrarsi per rinovare lo stesso Bussolo, e prima non si possa far Conseglio d'altri Negozij, e dandosi il caso, che per mera colpa d'esso Magistrato dell'ultima Palla, ò de' Consiglieri, che non intervenissero, non potesse effettuarsi, si stabilisce, ed ordina che tanto contro il detto Magistrato, che mancasse alle sue diligenze, quanto contro li Consiglieri, che non intervenissero, senza legitimo impedimento, debba essigersi la pena di scudi quattro per ciascheduna volta contro ogn'uno del Magistrato, e contro ogn'uno de' Consiglieri, che havesse mancato, come sopra, da essigersi Manu Regia, e senza alcuna citazione dal Camerlengo pro tempore, qual pena incorsa, dovrà subito porsi dal Segretario della Città al Libro di esso Camerlengo, ed applicarsene la metà in sconputo, e diminuzione de' pesi camerali, e l'altra metà in benefizio, e ristoro del publico Pallazzo, con la pena ancora al Segretario di un scudo per ciascuna volta e per ciascun Soggetto, che ommettesse nella detta descrizzione d'applicarsi similmente, come sopra.

IX. In ogni rinovazione di Bussolo si osservi quest'ordine. Si estragghino prima d'a soliti Bussoli quattro Capopriori, quattro Dicitori, e quattro Consiglieri, uno per Quartiere, li quali subito estrati vadino insieme con li Signori di Magistraro nella Camera, dove deve farsi lo Scrutinio secreto senza parlare à nessuno degl'altri rimanenti, e le schedole estratte di quelli, che fossero assenti, siano lacerate.

X. Giunti in detta camera tutti li sopradetti, ed anche il Segretario giurino prima di tener segreto ciò, che è per farsi, e discorrersi, e di osservare quanto si dispone ne' presenti Capitoli; dopò di che i Signori di Magistraro propongano prima i legitimi Successori de' loro Antenati defonti, e non mai i figli di Famiglia, viventi i di loro Padri, salvo, se non fossero figli legitimi, e naturali di Persone Ecclesiastiche, quali legitimi Successori dovranno passarsi solamente nella Sala del Generale Conseglio per la maggior parte de' voti favorevoli, e successivamente le suppliche di quelli d'aggregarsi di Famiglie non più aggregate, con la regola già detta; Indi propongano quei Consiglieri, che giudicano degni d'essere promossi alli gradi del Capopriorato, e Dicitorato, e se li Proposti in uno de' sudetti casi riportaranno due terzi de' voti favorevoli, vadano li sudetti Elettori à riproporli nella Sala del Conseglio, dove bastera, ottenghino per la maggior parte de' voti favorevoli, avvertendosi di non conservarsi alcuna memoria di quelli, che nello Scrutinio segreto fossero perduti, anzi si abbrugi dal Segretario alla presenza di tutti gl'Astanti per togliere ogn'amarezza, ed odiosità, per il quale effetto, ed ad ogn altro buon fine fu indotto il sudetto giuramento de secreto observando, ed in'oltre seguita ogni Ballotazione, il Segretario debba nel solito bacile mostrare i voti prima a' Signori di Magistrato, e successivamente à tutti gl'Elettori.

XI. Li Signori di Magistrato residenti non possano in quel Bussolo proporre se stessi, nè alcuno degl'Elettori assistenti per Capopriore, ò per Dicitore, e quando si scrutina alcuno nella Camera sì per l'aggregazione, come per li predetti gradi, debbano uscire i suoi prossimi Parenti, cioe Padre, Avo, Suocero, Genero, Fratello, Cognato, Zio, e Nepoti carnali, e riportandosi poi nella Sala, oltre i sopranominati Parenti, debba anche uscire chi si scrutina, e succedendo per qualche straordinario provedimento l'aggregazione d'alcun nostro Cittadino, ò Forastiere fuori di tempo della rinovazione del Bussolo, s'osservino inviolabilmente le solennita, e regole sopra espresse.

XII. Per togliere i dispareri, e le discordie, che potessero nascere per le precedenze nel sedere, e nell'andare, benche tutto il Conseglio formi un sol corpo di una istessa qualità, e natura, e perciò non vi sarebbe bisogno di disporre, si osservi tuttavia per ogni buon fine quest'Ordine, cioè il primo luogo sia del Capo Priore, il secondo del Dicitore, poi gl'altri Priori procedano frà di loro secondo la maggiore età, alla riserva però di quelli novi, che fossero estratti per la prima volta, quali dovranno havere per quel Bimestre l'ultimo luogo senza attendere l'età sudetta.

XIII. Finiti, che saranno li scrutinii, si licenzii il Consiglio Generale, mà restino li Signori di Magistraro, e gl'Elettori sudetti à comporre il Bussolo, nè possano partirsi dal Pallazzo, finche non l'haveranno chiuso, restando però la facoltà libera al Magistrato di concedere licenza à qualch'uno de' medesimi, che per giusta causa non potesse trattenersi, e nel formare le schedole, ed ivi nell'unire i nomi de' Consiglieri, si posponga il proprio commodo, ed interesse al publico benefizio.

XIV. Si dovranno perciò formare tante Palle, che siano proporzionate al numero de' Consiglieri alla ragione di quattro per Palla, in ogn'una delle quali si descriva il nome di un Capo Priore, di un Dicitore, e di due altri Priori, avvertendosi di non accoppiare in alcuna di dette Palle quelli, che fussero trà di loro Parenti carnali sopranominati, e perche difficilmente potrà riuscire il numero giusto per fare le Palle à

quat-

quattro per ciascuna, si possano anco fare secondo il bisogno di cinque, e di trè. Ed in evento, che d'entto lo scrutinio segreto, ò in Sala del Generale Consiglio respettivamente fussero perduti tutti i Soggetti proposti da Signori di Magistrato per Capo Priori, ò per Dicitori, i medesimi con li Signori Elezzionarii ritornino nello Scrutinio segreto per empire quei luoghi, servate però le Disposizioni, e Legghi stabilite nel Capitolo decimo; Quindi ogni schedola si involga in una Palla di cera dorata, ò inargentata, le quali si rinchiudano per mano del Segretario nel sopto Bussolo con il Sigillo publico da riporsi poi nella solita cassa dello Reggimento per estraerne una in ogni Bimestre alli dodici del secondo Mese, il che però non dovrà haver luogo, quando succedesse di farsi il Bussolo doppo il tempo sudetto, mentre in tal caso bisognarà accomodarsi alla necessità per l'Estrazzione della prima Palla.

XV. Accomodate, che siano tutte le Palle del Magistrato, si venga alla refezzione degl' altri Bussoli, cioè del Bussolo de' Spicciolati Capi Priori, de' Spicciolati Dicitori, e de' Spicciolati de' Quartieri da estraersi di Magistrato al suo tempo in luogo degl'impediti, per formare li quali si numerino tutti quelli, che non sono nè Capi Priori, nè Dicitori, e divisi in quattro parti, se ne riponga una parte per ciascun Bussolo, come pure del Bussolo degl'Anziani, che devono assistere in tutti i Consegli Generali, ancorche non fussero consumati. Mà li Bussoli degl'Elettori, ò siano Elezzionarii, de' Sindicatori del Magistrato, e de'Deputati della terza Chiave, non si rinovino, finche non sono affatto consumati, alla riserva delli due Bussoli degl Elezzionarii, Capo Priori e Dicitori, se in ogn'uno di essi Bussoli ne fussero rimasti meno di quattro, nel qual caso si estraggano quelli, che si trovano, come si è detto al Paragrafo nono, e poi si rifaccia immediatamente il Bussolo novo di detti Capi Priori, e Dicitori per estrarne subito quanti ne mancassero per compire il numero di quattro.

XVI. Venendo il caso, che qualunque degl' Aggregati non habitasse nella nostra Città, venga ammesso in tutti i Bussoli, come gl altri, purche però l'assenza non passi il decennio, nel qual caso sia descritto il suo nome in ogni refezzione de Bussolo nel Catalogo de' Consiglieri, e nel Bussolo de' Spicciolati, mà non già nelle Palle sudette, ove verrà rescritto alla prima refezzione del Bussolo, dopò che sarà ritornato ad'habitare.

XVII. E perche ogni grand'affare deve cominciare, e finire col nome di Dio, perciò prima di dar principio al Conseglio già adunato per la renovazione del Bussolo, si dica ad alta voce l'Inno dello Spirito Santo con la sua Orazione, e finito, che sia il Bussolo si dica il *Te Deum laudamus &c.* Terminato il quale al suono delle Trombe, e delle Campane della nostra Torre si riponga la detta cassa del Reggimento, accompagnata d'avanti dalla Famiglia di Palazzo, e dietro da' Signori di Magistrato, Elettori, e Segretario fin al luogo, dove dovrà conservarsi.

XVIII. Quando li Signori di Magistrato, ed' Elettori non osservassero interamente in tutto, ò in parte, quanto si dispone ne'presenti Capitoli, òvero, che da alcuno de'Consiglieri si oprasse, che dette disposizioni non si osservassero, incorra ciascuno di essi Signori di Magistrato, Elettori, e Consiglieri che delinquessero nella pena di scudi cinquanta nella privazione di tutti gl'Offizii onorevoli, anche nel Magistrato per cinque anni d'applicarsi la pena pecuniaria, per la metà per la Fabbrica del Palazzo, e per l'altra in diminuzione de' pesi Camerali, come si è disposto al §. 8.

XIX. Non si possa proporre nel Bussolo, nè per Priore, nè per Dicitore quello, che nel Bussolo finito non havesse preso l'Offizio di Magistrato.

XX. Che con i presenti Capitoli s'intenda derogato, non meno à quelli del 1603., che alla Bolla di Alessandro Sesto dell'ano 1493. che comincia: *Etsi*, al quale effetto si dovrà procurare la conferma accennata nel principio della Sagra Consulta, *facto verbo cum Sanctissimo*, ed'anche un Breve confirmatorio della Santità di Nostro Signor con la Deroga espressa alla detta Bolla del Pontefice Alessandro Sesto, ed'à qualsivoglia cosa in contrario.

Giovanni Condulmari uno de'Capo Priori Deputato.

Girolamo Confalonieri uno de'Dicitori Deputato.

Gio: Filippo Angelita uno de' Dicitori Deput.

Marc' Antonio Massucci Deputato.

Capitula prædicta, ut supra reformata per Dominos Deputatos fuerunt *lecta, accuratè examinata, & approbata à Generali Concilio celebrato sub die 22. Junii 1717. quadraginta novem suffragiis favorabilibus, nemine penitùs discrepante.*

Ita est Franciscus Liberatus Notarius publicus de Visso Spoletanæ Diœcesis ad præsens Illustrissimæ Communitatis Civitatis Recineti à Secretis &c. In fidem &c. hac die 25. Jun. 1717. salva &c.

In Causa Recineten. Reformationis Capitulorum *Sacra Consulta habita sub die 14. Julii proximè præteriti. occasione recursus visa Relatione Gubernatoris Marchiæ, rescripsit*, prout infra videlicet: *Pro approbatione Capitulorum juxta resoluti nem Concilii*: In quorum fidem &c. Datum Romæ hac die 11. Augusti 1717.

A. Banchetius Secretarius.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Exponentes, nè de præmissorum validitate ab aliquibus dubitari contingat, illa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent; Nos ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Negotiorum Status Ecclesiastici hujusmodi deputatorum consilio, omnia, & singula Capitula noviter condita prædicta, confectamque desuper Scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis autheritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salvâ tamen semper in præmissis autheritate Congregationis eorundem Cardinalium Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Pontifex confirmat omnia prædicta nova Capitula de Consilio DD Card. super consultationibus negotiorum status Ecclesiastici deputatorum

Salva authoritate Congregationis eorundem Cardinalium

§. 4.

Cum derogationibus opportunis, signanter Bullæ Alexandri VI.

§. 4. Non obstantibus quibusdam felicis recordat. Alexandri Papæ VI. Prædecessoris nostri Literis desuper tertio decimo Kalendas Junii MCCCCXCIII. Pontificatus sui anno primo sub Plumbo expeditis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Civitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roborans statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Septembris, MDCCXVII, Pontificatus Nostri Anno XVII.

F. Card. Oliverius.

XCIII.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Edicti nomine Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ; & Pedemontii Principatu ad supplicationem Patrimonialis generalis dictæ Sæcularis Potestatis editi in præjudicium supremi Dominii ad Sedem Apostolicam in quibusdam Locis Mensæ Episcopalis Asten. privativè spectantis, cum ipsius Edicti, necnon indè secutorum, & quandocumque secuturorum damnatione, revocatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium à molestiis aliàs illatis Subditis, & feudatariis Sedis Apostolicæ in Ducatu Sabaudiæ & Principatu Pedemontii, & à Monitorio illis intimato, ne alium supremum Dominum præter eamdem Sedem, & Romanam Ecclesiam recognoscerent.

Aliàs ad retundendas graves, & frequentes molestias, quas Ministri Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Principatu Pedemontii Subditis, & Feudatariis hujus Sanctæ Sedis locorum Montasiæ, Cisternæ, & Cortansæ Asten. Diœcesis, non sine manifesto directi, & supremi dominii ad Nos, & eamdem Sedem in prædictis locis unicè, & privativè spectantis præjudicio, jampridem intulerant, novasque quas illis inferre minabantur, instante tunc existente Commissario Generali Cameræ nostræ Apostolicæ per Dilectum Filium nostrum Joannem Baptistam S. R. E. Cardinalem Spinulam nuncupatum ejusdem S. R. E. Camerarium die viii. Augusti MDCCII. expeditum, atque transmissum, & eorumdem Feudorum Syndicis præsentatum, necnon Feudatariis eo, quo licuit, modo intimatum fuit Monitorium, quo districtè prohibebatur, ne alium supremum Dominum præter Sedem Apostolicam, & Romanam Ecclesiam recognoscere auderent.

Camera Computorum Sabaudiæ nullum declaravit dictum Monitorium & præfatos Vassallos compellit ad recognoscendum Ducem Sabaudiæ tantùm in Supremum Dominum.

§. 1. Cùmque subindè ad Patrimonialis generalis nuncupati dictæ Sæcularis Potestatis requisitionem, mense Septembri ejusdem anni per Cameram, quam vocant, Computorum Ducatus, ac Principatus prædictorum publicatum, & respectivè intimatum fuisset quoddam Edictum, seu Decretum, quo præviâ declaratione nullitatis, & invaliditatis prædicti Monitorii, tam ipsis Feudatariis, qui catenùs Sedem præfatam tanquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem constanter recognoverant, ipsâ etiam Sæculari Potestate id approbante, quàm Syndicis Universitatum, atque Vassallis sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm ejusdem Sæcularis Potestatis auctoritatem recognoscerent, & ad hujus Edicti publicationem præfatarum Universitatum Syndicos vi, metuque præfati Ministri compellere tentassent, omnibusque renuentibus, nonnulli in Civitate Astensi deprehensi carceribus mancipati, alii verò, qui ad illam accedere recusaverant, militaribus copiis à dictis Feudis violenter extracti similiter detenti fuissent, morte etiam sclopo illatâ alteri ex ipsis, qui fugâ sibi consulere studuerat; Nos prædictos, aliosque multiplices, ac detestabiles ejusdem Sæcularis Potestatis abusus diutiùs dissimulare non valentes, præfatum, aliaque plurima Edicta, seu Decreta, Ordinationes, & Mandata, & alia quælibet à Senatibus, Magistratibus, Judicibus, Officialibus, aliisve Ministris dictæ Sæcularis Potestatis in præjudicium libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, & gesta cum omnibus, & singulis indè secutis, & quandocumque secuturis per quasdam nostras in simili formâ Brevis literas die xvij. Maii MDCCVII. desuper expeditas, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata, esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore declaravimus, & quatenùs opus esset, ea omnia, & singula damnavimus, reprobavimus, revocavimus, annullavimus, abolevimus, & alias, prout in nostris literis supradictis, quarum tenorum præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Et renuentes graviter vexavit.

Pontifex omnia hujusmodi attentata Sæcularis Potestatis nulla declaravit, damnavit, & reprobavit.

Sæcularis tamen Potestas ab iis non desistit, & ad alias majores exactiones processit quibus sua Sanctitas occurrere non prætermisit.

§. 2. Cœterum cùm post earumdem nostrarum literarum publicationem adhuc præfati Ministri à vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum locorum minimè destitissent, quinimmò prioribus molestiis novas, majoresque in dies adjicientes, non solùm prædictos, sed etiam Subditos, & Feudatarios loci de Cortanzerio eidem Sedi pariter subjectos variis etiam contributionibus, aliisque oneribus, non minus injustè, quàm temerè gravare præsumpsissent, ad hujusmodi intolerabiles ausus reprimendos plura alia successivè Monitoria ad tunc pariter existentis Commissarii Generalis dictæ Cameræ Apostolicæ instantiam ab eodem Joanne Baptista Cardinale, & Camerario die xxiv. Julii, viii. Augusti, & xvii. Octobris MDCCXI ac postremo die xxiii. Maii MDCCXVI. etiam de speciali mandato nostro edita, ac respectivè intimata fuerunt, quibus innovatâ Feudatariis, & Subditis præfatorum locorum memoratâ prohibitione de non recognoscendo alium in supremum Dominum, quàm Sedem præfatam, ipsis sub gravium pœnarum comminatione inter alia injungebatur, ne contributiones, aliave onera sibi à dictâ Sæculari Potestate imposita, vel imponenda persolvere; seu persolvi facere, auderent, aut quoquo modo præsumerent, & aliàs prout in præfatis Monitoriis, quorum tenores præsentibus pro plenè itidem, & sufficienter expressis haberi volumus pleniùs continetur.

Novissimè Sæcularis Potestas, ut prædicta attentata tueretur, Edictum promulgavit, quod infertur.

Edicti tenor

§. 3. Cùm autem sicut nuper non sine ingenti animi nostri molestiâ, accepimus, ad ejusdem Patrimonialis generalis supplicationem sub nomine prædictæ Sæcularis Potestatis prodierit quoddam Præceptum, sive Edictum typis impressum, quod unà cum supplicatione hujusmodi non alio quidem, quàm illud penitus, & omninò damnandi, & reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Real Maestà. Rappresenta il Consigliere, e Patrimoniale generale di V. M. essersi nel mese scorso pretesi pablicare asserti Monitorii sotto nome del Sig. Cardinale Spinola nelli Luoghi d'indubitato dominio di V. M. esistenti nel Contado d'Asti, Cisterna, Cortanze, Montasia, e Cortazone tendenti li medemi à rimovere li Sudditi, ed habitanti, come pure li Vassalli d'esse Terre dall obligo che à medemi corre di non riconoscere altri in loro Signore, e Sovrano che V. M. e suoi Reali Successori in data li predetti Monitorii delli xxiij. Maggio scaduto, sotto pretesto che siano sotto l'immediato*

domi-

dominio della Santa Sede, e ciò in conformità d'altri Monitorii già pretesi di publicare negl'anni MDCCII. MDCCVII. e MDCCXI. e quaotunque l'Esponente sia persuaso essersi già da V. M. sufficientemente provisto io difesa delle iodubitate ragioni, che le competono ia detti Luoghi, e Feudi tanto in dipendenza di detto Contado, che d'altri titoli irrefragabili oltre l'antico & indubitato possesso comprovato da continuati, e successivi atti possessorii, come resta ootorio con haver lassato li Rescritti Camerali sotto li ij. Settembre MDCCII. e ix. Maggio MDCCXI. prohibitivi tanto alli Vassalli, che Sudditi, & habitanti io essi Luoghi d'abbidire alli detti Monitorii con specifico Precetto à medemi di non dover riconoscer, ne ubbidire ad altri io qualità di Sovrano Signore, che ad essa V. M. e suoi Reali Successori sotto le pene ia essi Rescritti cominate, e come meglio dal contenuto in essi si vede: Tutavia, acciò che sotto pretesto de sodetti asserti nuovi Mooitorii qaaatunqae evidentemente invalidi, oolli, abusivi, orrepiti, e surrepiti nissuno de sudetti Vassalli, Sudditi, & habitanti habbia l'ardire di declinare dall'obligo loro Vassallitio, e sadditale verso V. M. e far cosa pregiudiciale al Servitio della medema, hà pensato per ogni maggior precautiooe haver raccorso da Vostrà Sacra Real Maestà supplicandola humilmente degnarsi di dichiarare, come ne precedeoti Rescritti sovra riferiti del MDCCII. e MDCCXI. non haver potoso, ne potere li suddetti asserti Monitorii, e qualunque altra provisione di consimile aatura, come nulli, surrepiti, & orrepiti, iovalidi, insussistenti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle sud dette ragioni, & esercitio dell'alto Dominio, e Sovranità di V. M. meno indurre alcun obligo di non dover riconoscer io essi Feudi, e loro Territorio, oe ubbidire ad altri lo qualità di Sovrano Signore, che V. M. e suoi Successori sotto gravi, e gravissime pene etiandio corporali da incorrersi irremissibilmente da Transgressori; Dichiarando l'esecutione da farsi in persona de respettivi Vassalli, ò Domestici loro e per publicatione, & affissione di copia alli Albi Pretorii della Città d'Asti, e di detti Luoghi valere, e che alla copia stampata dal Stampatore di V. M. si debba prestar tanta fede, come al proprio originale, il che &c. Il Patrimoniale generale di V. M. Vittorio Amedeo per grazia di Dio Rè di Sicilia, di Gerusalemme, e di Cipro &c. Daca di Savoja, e Monferrato &c. Prencipe di Piemonte &c Veduta nella Camera nostra de' Conti l'alligata supplica sottoscritta dal Patrimoniale nostro generale con li precedenti Rescritti ivi riferiti, & designati; Et il teaor del tutto ben considerato: Per le presenti col parer, & participazione d'essa Camera dichiariamo, come io detti precedeoti Rescritti del MDCCII. e MDCCXI. noo haver potuto, ae potere li asserti Monitorii, di cui si tratta, e qualunque altra provisione di consimil natura come nulli, surrepiti, orrepiti, invalidi, insussistenti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle ragioni, & esercizio dall'alto Dominio, e Sovranità nostri, meno indurre alcun obligo alli Vassalli, Sudditi de Luoghi narrati d'ubbidire alli precetti portati da sudetti Monitorii; Anzi facciamo positivo precetto à medesimi di oon dover riconoscere ia quei Feudi, e loro Territorio ne ubbidire ad altri ia qualità di Sovrano Signore, che à Noi, e nostri Reali Successori sotto gravi, e gravissime pene etiandio corporali da incorrersi irremissibilmente da Transgressori: Dichiarando l'esecuzione di qaeste da farsi al modo supplicato valere, & che alla copia stampata dal Stampatore nostro si debba prestar tanta fede, come al proprio originale. Che tal è nostra mente. Dato in Torino li trent'uno Agosto mille settecento sedici: Per Sua Maestà à relatione di detta Camera: Il Secretario della medema Camera: Io Torino, Stampato dal Stampatore di S. M. MDCCXVI.

Loca in edicto memorata ad Ecclesiam Asten. sem pertinere adeoque supremo Pontificio, & non alteri Principis, dominio subesse.

§. 4. Memorata verò, & plura alia loca variis temporibus à tunc existentibus Episcopis Asteo. in feudum concessa diversis personis ad eosdem Episcopos Asten. eorumque Mensam Episcopalem ex libera, & irrevocabili donatione Imperatorum, Regum, ac Piorum fidelium, aliisque legitimis otulis, non autem ad alium quemcumque spectasse, & spectare dignoscantur, ac proindè ambigi, aut inficiari nequeat, quin illa sub alto, & supremo Dominio, ac Superioriate nostris & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, non autem dictæ Sæcularis Potestatis, aut alterius cujuscumque fuerint, ac sint, & censeri debeant; Necnon Feudatarii, Vassalli, & Homines eorumdem locorum nullius alterios, præterquam nostræ, & dictæ Sedis Soperioritati fuerint, ac sint verè subjecti, & quemadmodum ipsi nullum alium in supremum Dominum recognoscere tenentur, vel debent, ita nemini, nisi Nobis, & eidem Sedi licuerit, vel liceat Jura Superioratia, & Supremi Dominii in loca Vassallos, & Homines hujusmodi exercere. Nec minùs compertum sit Romanos Pontifices Prædecessores nostros dictæ Ecclesiæ Asten. juribus, ac Sedis præfatæ Superioritati, & Dominio hujosmodi tuendis, & conservandis jugiter intentos, non omisisse ea à quorumcumque ausibus, & attentatis, si quandoque impeti, aut violari contigit, peculiari studio, ac solicitudine asserere, & vindicare.

S. Pius V. Ducem Sabaudiæ compulit ad eximendum prædicta loca ab oneribus quæ illis imposue-

§. 5. Satis namque perspectum esse novimus, quod dudum fel. rec. Pios Papa Quintus Prædecessor Noster bon: mem: Emanuelem Philibertum, dum vixit, Sabaudiæ Ducem, ac Pedemontii Principem, qui quædam onera tunc existentibus Feudatariis, & Subditis eorumdem locorum nu liter, & de facto indixerat, post prætensorum Junum, ac rationum, sub quorum obtentu idem Emanuel Philibertus Dux ad ejusmodi onerum impositionem devenisse dicebatur, coram Commissario specialiter à prædicto Pio Prædecessore ad id deputato pro parte ipsius Philiberti Ducis deductorum, maturam discussionem, ac demum, comperta eorum insubsistentiâ, rejectionem à cœptis Apostolici muneris ministerio desistere compulerit.

Paulus V. rescidit, & annullavit permutationem aliquorum ex præfatis, & aliorum locorum mensæ Episcopalis Asten. ab illius Episcopo cum Duce Sabaudiæ factam sub reservatione beneplaciti Apostolici.

§. 6. Prout etiam notum est, quod rec: mem: Paulus PP. V. etiam Prædecessor noster expetitum suum, ac Sedis præfatæ beneplacitum super quadam concessione nonnullorum ex præfatis, aliisque locis dictæ Mensæ Episcopalis per bon: mem Stephanum, dum vixit, Episcopum Asten. bon. etiam mem. Carolo Emanueli dum pariter vixit, ejusdem Sabaudiæ Duci, & Pedemontii Principi titulo permutationis sub beneplaciti Apostolici hujusmodi reservatione factâ tanquàm Ecclesiæ, ac Mensæ Episcopali Asten. damnosâ, & præjudiciali, ac superioritatis Sedi præfatæ in illis locis competenti læsivâ, non modò non concesserit, sed expressè, & solemniter denegaverit, ipsamque concessionem, ac instrumentum desuper confectum, & in eo contenta quæcumque reprobaverit, annullaverit, & cassaverit.

Alexander VII. nullum declaravit edictum Ducis Sabaudiæ, in quod ipse supremus Dominus aliquot præfatorum locorum enunciabatur.

§. 7. Ac denique similis mem. Alexander PP. VII. itidem Prædecessor noster quoddam Præceptum, seu Edictum nomine ejusdem Caroli Emanuelis Ducis die 2. Junii MDCLVIII. evulgatum, in quo ipse Carolus Emanuel Dux Supremus Dominus aliquot præfatorum Locorum perperam enunciabatur, nullum, & invalidum cum ejusmodi enunciativis, & assertionibus declaraverit, quemadmodum in eorumdem Pii, Pauli, & Alexandri Prædecessorum literis; prioribus quidem die viii. Maii MDLXVIII. & die xix. Aprilis MDLXIX.; alteris die x. Februarii MDCXII. novissimis verò die xx. Augusti MDCLVIII. in simili formâ Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter

expres-

expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Sua Sanctitasævia comminationis omnium Monitoriorum à Cardinali Camerario expeditorum præinsertum edictum cum omnibus indè secutis, & secuturis annullat, & reprobat.

§. 8. Hinc est quod Nos, qui in supremo Justitiæ solio à Domino constituti universarum Orbis Ecclesiarum gerimus curam, quique tam illarum, quàm Sedis Apostolicæ Jurium assertores sumus, ne in tam apertâ eorum, & Apostolicæ auctoritatis oppugnatione, Pastorali officio nostro quoquo modo deesse videamur, memoratorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, in primis verò prænarrata Monitoria cum omnibus, & singulis in eis contentis aprobantes, ac confirmantes, & quatenus opus sit innovantes; Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Edictum, seu præceptum præinsertum, & in eo enunciata, & contenta quæcumque cum omnibus, & singulis indè secutis, & forsan quandocumque secuturis penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, erronea, damnata, reprobata, inania, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec à quoquam observari potuisse, vel debuisse, neque per illa ullum, vel minimum præjudicium juribus nostris, & dictæ Sedis, ac Ecclesiæ Asten. ejusque Episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, aut inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse earumdem tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et nihilominus pro majoris, & abundantiori earumdem Sedis, & Ecclesiæ Asten. cautela, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis nullis, invalidis, & abolitis viribusque & effectu penitus, & omninò vacuis perpetuò haberi volumus, & mandamus, itaut illis minimè obstantibus jura nostra, & Apostolicæ Sedis, dictæque Ecclesiæ Asten. semper omni tempore ramaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant farta, tecta, integra, illæsa, & illibata in omnibus, & per omnia quemadmodum erant ante editionem præfati Edicti, seu præcepti, cœterorumque præmissorum, & perindè ac si illa nunquant emanassent, nec facta fuissent, neque unquam fierent, seu evenitent.

Cum Decreto irritanti clausula sublata, & aliis amplissimis.

§. 9. Decernentes sic, & non aliter in præfatis omnibus, & singulis censeri, ac per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostram Cameram prædictam, ejusque Officiales quomodocumque nuncupatos, & ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quâcumque auctoritate fungentes, & functuros, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri, debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, nec non legibus Imperialibus, & Municipalibus, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, ac piæ mem: Pii PP. IV. etiam Prædecessoris nostri Constitutione de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in eâdem Camerâ præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literæ, etiamsi in eâdem Camera nullo unquam tempore præsententur, & registrentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant; necnon dictæ Ecclesiæ Asten. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illiusque Præsuli, Capitulo, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Et consuetis derogationibus.

§. 10 Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat præsentes literas affixas locis solitis Urbis omnes afficere, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent & fidem adhiberi transumptis.

§. 11. Cùm autem eædem præsentes literæ in locis ditioni prædictæ Sæcularis potestatis subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenus experientiâ compertum est, & Nobis notoriè constat, volumus illas seu earum exemplas ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personalitèr intimatæ fuissent: Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fidès tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xx. Octobris MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno XVII.

Cardinalis F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo sepsimo, die 23. mensis Octobris, Indictione decima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo septimo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batiale Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vaselli Mag. Curs.

CONFIRMATIO

XCIV.

Constitutionum Academiæ Theologicæ de Urbe cum deputatione nonnullorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Academiæ Protectorum, & quorumdam Privilegiorum concessione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificia sollicitudine promovendi sacrarum ac præsertim Theologicæ Facultatis studia.

INscrutabili divinæ bonitatis, atque sapientiæ providentiâ ad Ecclesiæ Catholicæ per universum terrarum Orbem diffusæ, regimen, meritis licet imparibus evecti, inter multiplices pastoralis vigilantiæ nostræ curas Sacrarum Literarum, ac præsertim Theologicæ Facultatis studia, per

quæ

quæ depulsâ ignorantiæ caligine, mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ fidei puritas ab hæresibus, pravisque dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & divini cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur, ubique locorum, ac præcipuè in hac Alma Urbe nostra, ex qua doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assiduè promanant, quantùm Nobis ex alto conceditur promovere, excitare, & confovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Academia Theologica instituta in Urbe fuit sub auspiciis Sanctitatis suæ.

§. 1. Cùm itaque aliàs nempè ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seu Doctores, aut aliàs graduati, ad pleniorem, & sublimiorem sacrarum, divinarumque rerum cognitionem aspirantes Sacræ Theologiæ, nec non historiæ Ecclesiasticæ disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenus navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seu instituta sit, eique usum loci in ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis conventibus habendis, & functionibus peragendis sub certis modo, & formâ, tunc expressis assignaverimus, & concesserimus; & sicut plurimorum Virorum præstantium testimonio, imò etiam nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpius interfuerunt, relatione accepimus, dilecti Filii Academici eidem Academiæ adscripti notabiles in præfatis disciplinis progressus jam fecerunt, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore, ut dicta Academia, benedicente Domino, non solum majora in posterum suscipiat incrementa, verùm etiam suavissimos, uberesque fructus in Ecclesia Dei quandoque proferat; in eumque finem prædicti Academici pro recto, ac felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seu Statuta, quæ per bon. mem. Thomam Mariam, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Ferrarium, Sancti Clementis nuncupatum, jussu nostro revisa, & subinde approbata fuerunt, jampridem condiderint; quorum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Quæ illi locum in publico Gymnasio Sapientiæ assignavit.

Academici Constitutiones, seu statuta condiderunt, quæ mandante Sanctitate Sua a Card. Ferrario revisa, & approbata fuere.

Tenor earundem Constitutionum.

§. 2 Constitutiones Academiæ Theologicæ: *Academiam Theologicam solùm illis patere volumus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarant.*

Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis, bis in hebdomada, scilicet feria tertia, & sexta, de sacris, divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis Historica disputatio erit: identidem verò vel ad nostræ Religionis dogmata pertinentes controversiæ, vel ad Sacras Literas disceptabuntur.

Ab exercitationibus vacatio erit à Dominica Sexagesimæ, ad Dominicam Quadragesimæ: à die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & à XVI. *Kalen. Octobris ad* XV. *Kalen. Decembris.*

Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipuæ quæstiones à Censoribus selectæ triennii disputationibus absolventur. Eorumdem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quæve in alteram tantùm decernetur. Ordo in Theologicis ad Summam Divi Thomæ: In Historicis ad seriem temporum accommodabitur.

In quocunque Conventu, Academicus cui id fuerit injunctum, primùm ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit. Tum duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt; ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acute refellet, & confutabit.

Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit: sex horas, tres ante, tres post meridiem disputabit.

Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores, quà disputando, quà in solemnibus disputationibus accuratè disceptando sustinebunt. Completo triennio, proximum à Censoribus locum, ac sedem honoris ergò habebunt. De omnibus, quæ ab Academicis consciscentur, suffragium ferent.

Quicunque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus.

De controversiis disceptandis Censoris judicium erit. Unus minus solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt. Quid de illis sentiat, judicabunt: Suffragia occulta erunt: soli Academico à secretis nota, ut possit, cùm fuerit opportunum, doctrinæ cujusque testimonium perhibere.

Academicus à secretis, qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus unà cum duobus aliis Censoribus præerit. Non solemnibus, tunc cum Censorem non adesse contigerit. Diem, solemnibus disputationibus statuet. Eum pro iis habendis designabit, quem integrum annum in Academia exegisse constabit; annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur; Certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere: Eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet mense in tabella descriptas exponet; Scriptoresque, qui de illis uberius, & luculentiùs disserunt, indicabit. Acta omnium, quæ geruntur, conficiet: Academicorum nomina in albo describet & tempus, quo adscripti fuerint, adnotabit. Academicorum doctrinam, labores, Censorum judicio probatas disputationes publicis literis pro cujusque meritis testabitur.

§. 3. Ac proinde, sicut memorati Academici, exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi non minùs ejusdem Academiæ erectionem, seu institutionem, perpetuique usus loci, ei, sicut præmittitur, assignati, concessionem, quàm Constitutiones, & Statuta præinserta, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & aliàs desuper paternæ providentiæ nostræ partes interponi plurimùm desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt; ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorundem Exponentium votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati erectionem, & institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usus loci ei in ædibus dicti Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatas, nec non Constitutiones, & Statuta præinserta cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, sine tamen Universitatis studii generalis ejusdem

Pontifex Academiæ erectionem, locum ei assignatum in ædibus d. Gymnasii, & Constitutiones præfatas amplissimè confirmat, sine tamen cujusquam præjudicio.

Pontifex Academiæ erectionem, locum ei assignatum in ædibus d. Gymnasii, & Constitutiones præfatas amplissimè confirmat sine tamen cujusquam præjudicio.

Urbis, ac cujusquam alterius præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscunque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, amplissimè supplemus; & nihilominus dictam Academiam Theologicam, quatenus opus sit, authoritate, & tenore similibus itidem perpetuò erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfati denuò concedimus, & assignamus.

Lectores Sacræ Theologiæ in Gymnasio constituuntur Censores in Academia.

§. 4. Porrò, ne unquam in eâdem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eâdem authoritate decernimus, ut præter & ultra eos in ejusmodi Statutis & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores, nunc & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, officium Censorum in dictâ Academiâ pariter obtineant: præterea, ut Academici nunc, & pro tempore similiter existentes mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis eò impensiùs solertiùsque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulò, ac laudabiliter adimpleverint, in dignitatibus, personatibus, canonicatibus, & præbendis, aliisque beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem, in cujusque ipsorum patriis, respectivè providendis, aliis omnibus, cæteris paribus, tam in Romanâ Curiâ quam extra eam præferri volumus, & mandamus; seriò idcircò requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios Nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seu locorum Ordinarios, ac quoscunque beneficiorum ejusmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos quorum multi Exteri, & ex diversis nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supra dictæ Academiæ adscriptos, in eaque diu cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis literis testimonialibus manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque sigillo munitis docuerint, in collatione eorundem beneficiorum, quatenus ipsi redditibus ad congruam sui sustentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus, cæteris paribus, similiter præferant:

Academicis prælatio conceditur, cæteris paribus in Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curatis.

Academici Regulares peculiari privilegio decorantur.

Quia verò etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimùm ei adjumenti, atque splendoris huc usque attulerunt, & ut in Domino confidimus, deinceps quoque allaturi sunt, idcircò eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi cupientes, earundem tenore præsentium decernimus, ut postquam iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum adscribendi de Superiorum suorum consensu omnes Academicorum partes per sexennium rectè, ac diligenter expleverint, id eis; & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perinde ac si Sacram Theologiam in suis respectivè Monasteriis, Conventibus, seu Domibus regularibus per triennium actu legissent, ita tamen, ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex unoquoque Monasterio, Conventu, seu Domo regulari de Urbe præfatâ, ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur, à suis respectivè Superioribus deputentur, ad hoc, ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant; iis autem transacto sexennio, alii duo, & non plures subrogentur, sicque de sexennio, in sexennium servari debeat.

Quinque S. R. E. Cardinales Protectores, & Defensores Academiæ deputantur.

§. 5. Demum, ut ejusdem Academiæ conservationi, bonoque regimini, nec non Academicorum commodis, & utilitatibus uberiùs consultum sit, promptumque, & paratum eis suppetat præsidium, dilectos Filios Nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum Sanctæ Anastasiæ Parraccianum, Carolum Augustinum Sancti Augustini Fabronum, Joannem Baptistam Sancti Stephani in Monte Cœlio Ptolomeum Titulorum Presbyteros, nec non Annibalem Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, Nostrum secundùm carnem ex germano Fratre Nepotem prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quàm quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantiam, Academicorum admissionem, & expulsionem, Secretarii, & Censorum deputationem, & amotionem spectantia ac generaliter omnia, & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, & conducere videbuntur, agantur, statuantur, & ordinentur. Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per Nos, & Sedem Apostolicam pariter deputandis, plenam, liberam, & amplam ad præmissa facultatem, & authoritatem harum serie tribuimus, & impartimur.

Quibus plures facultates conceduntur.

Cum decreto irritanti, & clausulis consuetis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia, & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Urbis, & Gymnasii præfatorum ac quorumcumque Ordinum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiii. Aprilis MDCCXVIII., Pontificatus Nostri Anno XVIII.

F. Card. Oliverius.

XCV.

DECLARATIO

Nullitatis, & reprobatin omnium geſtorum, & attentatorum per D. ptincipem Guſtavum Leopoldum de Dupont, intruſum in adminiſtrationem Militiæ Aureatæ Conſtantinianæ S. Georgii: cum confirmatione conceſſionis, & aſſignanionis Muneris Magni Magiſtri ejuſdem Militiæ factæ à fel. rec. Innocentio Papa XII. ad favorem Sereniſſimi Franciſci Farneſii Ducis Parmæ &c. ejuſque Familiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab approbatione & confirmatione facta per Innocentium XII. reſignationis Magni Magiſterii Militiæ Conſtantinianæ ad favorem Seren. Ducis Parmæ, ejuſque Deſcendentium.

ALiàs fel. rec. Innocentius Papa XII. Predeceſſor noſter ſupplicationibus dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Franciſci Farneſii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ac Joannis Macedoniæ & tunc Magni Magiſtri Militiæ Aureatæ Conſtantinianæ ſub titulo S. Georgii & Regula Sancti Baſilii Magni nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, ac etiam motu proprio ex ecrta ſcientia & matura deliberatione ſuis deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine reſignationem Officii, ſeu Muneris Magni Magiſtri, ſeu perpetui Adminiſtratoris dictæ Militiæ dicto Franciſco Duci, ac ejus poſt ipſum Natis, Nepotibus, & Deſcendentibus, aliiſque ejus Familiæ Farneſiæ Succeſſoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore exiſtentibus à prædicto Joanne Andrea Principe, & Magno Magiſtro, qui (ut aſſerebat) Nobilis, & antiquæ Familiæ ſuæ Angelæ Flaviæ Comnenæ ſolus ſuperſtes, ac non tam liberis, quàm ſpe illos procreandi deſtitutus exiſtebat (reſervato deſuper Apoſtolicæ Sedis beneplacito (factam, publicumque deſuper confectum Inſtrumentum, ſeu Scripturam ſub certis modo, & forma tunc expreſſis perpetuò confirmavit, & approbavit, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjunxit, & adjecit, & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus eſſet, ac etiam omni alio meliori modo, via, jure, & forma, quibus firmius, & validius facere potuit, eiſdem Franciſco Duci, ac ejus Natis, Nepotibus, & Deſcendentibus, aliiſque ejus Familiæ Farneſiæ Succeſſoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore exiſtentibus, ſuo ordine reſpectivè, ſupradictum Officium, ſeu Munus Magni Magiſtri, ſeu perpetui Adminiſtratoris Militiæ Aureatæ Conſtantinianæ præmiſſo, vel aliàs certo, quem pro expreſſo haberi voluit, modo tunc vacans, cum omnibus & ſingulis illius honoribus, juribus, præeminentiis, & prærogativis ſolitis, & conſuetis, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, perpetuò conceſſit, & aſſignavit, & aliàs prout in ipſius Innocentii Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die xxiv. Octobris MDCXCIX. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

Princeps de Dupont electionem de ſui perſona factam in Magnum Magiſtrum d. Militiæ à nonnullis ejus Militibus confirmari petiit ab Innocentio XII. ac interim duos Milites creavit.

§. 1. Poſtmodum verò cum dilectus etiam filius Nobilis Vir Guſtavus Leopoldus Princeps de Dupont à dicto Innocentio Prædeceſſore petiiſſet quandam electionem, quam de ſui perſona in Magnum Magiſtrum, ſeu perpetuum Adminiſtratorem dictæ Militiæ à nonnullis illius Fratribus, ſeu Militibus factam fuiſſe aſſerebat, confirmari; Sed prædictæ Innocentii Prædeceſſoris literæ ad ejuſdem Franciſci Ducis favorem jam expeditæ reperirentur, illarumque exemplum ipſi Guſtavo Leopoldo Principi ut earum diſpoſitioni, & ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris voluntati acquieſceret exhibitum fuiſſet, ac nihilominus dictus Guſtavus Leopoldus Princeps die xxv. Martii anni proximè præteriti per quemdam ſuum Procuratorem ad id ſpecialiter conſtitutum prætextu memoratæ Electionis, licèt invalidæ & à paucis dictæ Militiæ Fratribus, ſeu Militibus, abſque ulla legitima auctoritate, ac ſolemnitatibus per Sacros Canones ad Electionis celebrationem requiſitis factæ, Habitum, & Crucem Militiæ prædictæ duobus religioſis Hiſpanis, nempe Franciſco Valentino de Loca Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitaris Redemprionis Captivorum profeſſori, & Bartholomæo Penſpont Monacho, ſeu Fratri expreſſè profeſſo Ordinis Sancti Hieronymi in Hiſpania tradere præſumpſiſſet, & aliàs prout in publico Inſtrumento ſuper traditione hujuſmodi per acta cognominati Orſini Notarii Capitulini confecto diffuſius continetur; Idem Innocentius Prædeceſſor ad cujus notitiam id ſubinde pervenerat, hoc negotium ad Congregationem trium S. R. E. Cardinalium, de quorum numero, tunc in minoribus conſtituti eramus, à ſe ſpecialiter deputatam remiſit; Ipſaque Congregatio Cardinalium ſuum quidem deſuper Decretum, & reſolutionem edidit, ſed dicti Innocentii Prædeceſſoris infirmitate, & deinde obitu ſuperveniente, literæ Apoſtolicæ, quas eadem Congregatio Cardinalium ſuper Decreto, & reſolutione prædictis expediri poſſe cenſuerat, minimè expediri potuerunt.

Innocentius XII. his auditis negotium diſcutiendum commiſit Congregationi trium Cardinalium, de quorum numero erat idem Pontifex, ipſaque Congregatio deſuper Decretum edidit, ſed ob ſecutum obitum prædicti Innocentii Papæ literæ Apoſtolicæ expediri non potuerunt.

Pontifex præfato Decreto inhærens, & literas ejuſdem Innocentii Papæ omninò obſervari volens, electionem d. Principis de Dupont, & cum omnibus inde ſecutis & ſecuturis nulla, irrita, & attentata declarat.

§. 2. Nos proinde Decreto, & reſolutioni hujuſmodi inhærentes ipſiuſque Innocentii Prædeceſſoris literas ad dicti Franciſci Ducis favorem, ut præfertur, emanatas perpetuò firmas & inviolatas permanere volentes, ac prædictæ Electionis modum, & formam nec non omnium, quæ illius prætextu à prædicto Guſtavo Leopoldo Principe quovis modo acta, & geſta ſint, ſeriem, cauſas, & circumſtantias univerſas, aliaque quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & exactè ſpecificatis habentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula per dictum Guſtavum Leopoldum principem, & memoratum ejus Procuratorem dictæ Electionis prætextu quomodolibet acta, geſta, & ordinata, cum omnibus inde ſecutis & forſan quandocunque ſecuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, attentata, ac propterea nullatenus attendenda eſſe, & perpetuò fore; idque in margine dicti Inſtrumenti, ad hoc ut in eo contenta pro irritis, nullis, invalidis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper habeantur, adnotari debere tenore præſentium decernimus, & declaramus; Ac præterea dilecto filio noſtro in dicta Urbe Vicario in ſpiritualibus Generali, & aliis, ad quos ſpectat, harum ſerie committimus, & mandamus, ut Franciſcum Valentinum, & Bartholomæum Religioſos præfatos ad redeundum ad Clauſtra ſuarum Religionum opportunis Juris remediis auctoritate noſtra Apoſtolica cogant.

Duos Milites regulares à d. Principe nulliter creatos ad clauſtra remitti mandat.

Cum ampliſſimis clauſulis roborantibus, & præſertim ſublata, & decreto irritanti.

§. 3. Decernentes etiam eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd Guſtavus Leopoldus Princeps, & Religioſi præfati, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu aliàs ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque propter quas præſentes emanarint, ſufficienter

Anno 1718.

adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnati, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et consueta derogatione quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Militiæ, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & stylis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Militiæ, illiusque Fratribus, & Personis etiam primoribus, seu primis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xx. Aprilis MDCCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

Anno 1718.

XCVI.

ERECTIO

Ecclesiæ Parmensis Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Sacræ Equestris Religionis Constantinianæ S. Georgii, cum pluribus concessionibus ad favorem tam ejusdem Religionis, quàm illius Serenis. Magni Magistri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ejusque Successorum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificio studio promovendi ea quæ decus, & incrementum Ordinum Militarium, & consequenter orthodoxæ fidei & Divini cultus amplificationem respiciunt.

Militantis Ecclesiæ regimini, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, præsidentes, ad ea potissimum, quæ Militarium Ordinum, maximo Christianæ Reipublicæ bono, anteactis temporibus institutorum decus, & incrementa respiciunt, quæque in Orthodoxæ Fidei, Divinique cultus amplificationem cessura esse noscuntur, vigilantiæ nostræ curas libenter convertimus, nostrique Apostolici Officii partes propensâ benignitate desuper interponimus, prout pia Catholicorum Principum vota postulant, & Nos, prudenti consultatione adhibitâ, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Jo. Andreas Angelus Flavius Comnenus Princeps Macedoniæ ultimus Magnus Magister Militiæ Aureatæ Constantinianæ.

§. 1. Sanè aliàs, postquam tunc in humanis agens Joannes Andreas Angelus Flavius Comnenus, dum vixit, Princeps Macedoniæ, ac Magnus Magister Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regulâ Sancti Basilii Magni Familiæ suæ Angelæ Flaviæ Comnenæ solus superstes, ac tam liberis, quàm spe illos procreandi jam destitutus, summopere cupiens in Officio, seu munere Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ prædictæ, quod longissimo tempore ab ejus Progenitoribus continuâ, ac non interruptâ serie obtentum, & possessum fuerat, dari sibi Successorem prævalidum, cujus ope, ac virtute Militia præfata revelaretur, ac præservaretur à noxiis, nec non lætioribus, benedicente Domino, proficeret incrementis, ad Personam dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, egregiis naturæ, gratiæque Divinæ muneribus præfulgentem, mentis suæ oculos providè direxerat, juribusque sibi in hac re quovis modo competentibus, seu quæ sibi competere existimaverat, utens, eidem Francisco Duci, ejusque successivè Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus Officium, seu munus Prædictum, reservato tamen desuper Sedis Apostolicæ beneplacito, resignaverat; felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædecessor noster, firmam in Domino spem concipiens, dictum Franciscum Ducem, cui præter generis splendorem, ac domestica Majorum exempla, Catholicæ Religionis tuendæ zelus, aliæque eximiæ, ac pio, prudentique Principe dignæ virtutes abundè suffragabantur, Militiæ prædictæ plurimùm utilitatis allaturum esse, ac proinde felicibus ejusdem Militiæ, quæ, ut asserebatur, diversis Privilegiis, Gratiis, & Indultis à quamplurimis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tunc suis, insignita fuerat, progressibus opportunè consulere volens supplicationibus tam Francisci Ducis, quàm Joannis Andreæ Principis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædictorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus ac etiam motu proprio, ac

Præfatus Princeps Macedoniæ resignavit munus Magni Magistri dicti Militiæ Constantinianæ Serenissimo Duci Francisco Farnesio, ejusque Descendentibus, aliisque ipsius Serenissimi Ducis Successoribus, reservato beneplacito Apostolico.

Innocentius XII. hujusmodi resignationem confirmavit.

ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione suis, deque Apostulicæ potestatis plenitudine resignationem dicti Officii, seu muneris Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ eidem Francisco Duci, ejusque successivè Natis, Neporibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus à præfato Joanne Andrea Principe, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore factam, ut præferint, publicumque desuper confectum Instrumentum, seu publicam desuper confectam Scripturam cum omnibus, & singulis in eis contentis sub certis modo, & formâ tunc expressis

Et ad majorem cautelam eidem Duci, ejusque Successoribus munus M. Magistri perpetuò concessit & assignavit.

Apostolicâ authoritate perpetuò confirmavit, & approbavit, & ad majorem, & abundantiorem cautelam, quatenus opus esset, ac etiam omni meliori modo, viâ, jure, & formâ, quibus firmiùs, & validiùs facere poterat, eidem Francisco Duci, ac prædictis illius Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque Familiæ suæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo ordine respectivè, supradictum Officium, seu munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ, præmisso, vel aliàs certo, quem idem Innocentius Prædecessor pro expresso haberi voluit, modo tunc vacans cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus, præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, perpetuò concessit, & assignavit.

§. 2. Nec non cum illis super receptionis in Fratres Milites Militiæ prædictæ, ac susceptionis habitus per eosdem Milites gestari soliti, nec non Professionis per ipsos Milites emitti consuetæ Regularium, nec non servitiorum quorumlibet ad ejusdem Militiæ Statutis, seu stabilimentis præscriptorum, ac aliarum quarumvis per eadem Statuta, seu stabilimenta, ac Privilegia, & Indulta Apostolica ad obtinendum Officium, seu Munus hujusmodi, illiusque jurisdictionem, potestatem, præeminentias, & prærogativas exercendum quomodolibet requisitarum qualitatum

Et cum eis super quibuscunque defectibus, & impedimentis obstantibus, seu obstituris ad præmissorum effectum dispensavit.

defectibus, cæterisque impedimentis quibusvis in præmissis eidem Francisco Duci, ejuique Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, prædictis quomodolibet obstantibus, & quandocumque obstituris, seu quæ illis obstare quovis modo prætendi, censeri, vel intelligi possent ad præmissorum effectum, quatenus opus esset, semper, & omni tempore, quo casus hujusmodi eventurus foret, de specialis dono gratiæ dispensavit, & alia disposuit, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis in formâ Brevis die vigesimâ quartâ Octobris millesimi sexcentesimi nonagesimi noni expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberiùs continetur.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, Franciscus Dux, ac Magnus Magister seu perpetuus Administrator præfatus, ut Christianum decebat Principem, susceptique Officii, seu Muneris ratio ab ipso postulabat, ad instaurandam Militiam hujusmodi, ob varia præteritorum temporum infortunia ferè collapsam pio, strenuoque animo incumbens, nullis hactenus pepercerit curis, laboribus, & sumptibus, ut illa ad pristinum honoris, ac Dignitatis gradum restitueretur, & restitutâ ad Catholicam Religionem contra Infidelium insultus pro veteri suo instituto propugnandam usui esse posset; in primis autem antiqua præfatæ Militiæ Statuta, seu stabilimenta renovari meliori, quam olim, methodo, ac ordine disponi, præsentique temporis conditioni, ac rerum statui accommodari sedulò curaverit, quamplures insuper non tam generis nobilitate, quàm animi robore, virtutumque meritô præstantes viros, prævio maturo examine, in eandem Militiam adsciverit; ac demùm cùm implacabiles Christiani nominis Hostes Turcæ in sua feritate confidentes Catholicorum Principum, ac præsertim Venetæ Reipublicæ Dominia nefario bello vexare cæperunt, idem Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator, avitæ pietatis stimulis incitatus, duo peditum millia in sexdecim Cohortes distributa, non sine gravi sui Ducalis Ærarii dispendio, alacri tamen, promptoque animo suis sumptibus conscripserit, ac eorum regimini antedictos Milites sub ejusdem Militiæ vexillo præfecerit, illaque sic conscripta, omnibusque necessariis instructa in Venetorum opem, atque subsidium ad Dalmatiæ partes transmiserit, firmâ spe, fiduciâque conceptis, quod iidem Milites, dirigente Domino fideles eorum gressus, non tam Venetis ipsis, quàm Universæ Christianæ Reipublicæ ad propulsandos Barbarorum conatus non modico futuri essent adjumento.

Serenissimus Dux curavit instaurationem Ordinis Statuta renovando, Milites nobiles adscribendo, & duo millia peditum in subsidium Venetorum contra communem hostem expediendo.

§. 4. Tametsi verò omnia, & singula præmissa hucusque gesta, & laudabiliter constituta prædictæ Militiæ decori, & stabilitati longè sufficectura dignoscantur, nihilominus dictus Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator feliciori adhuc ejusdem Militiæ statui, conservationi, & incremento, nec non prædictorum Militum utilitati, & subventioni consultum esse plurimùm cupiat, proindeque Nobis exponi fecerit, quod Militia præfata certâ Ecclesiâ, certâque Sede Conventualibus, in quibus Milites Divina Officia, aliasque Ecclesiasticas functiones juxta eorum Regulare Institutum pro tempore celebranda celebrare, & conventualiter ad instar aliarum Militiarum hujusmodi vivere respectivè possint; annuisque redditibus, & Commendis adid necessariis, ob superiorum temporum calamitates, destituta reperitur; quodque, si sine curâ Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Parmen., quæ minimè collativa existit, ac pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis patrocinio subest, nec non à quadam Congregatione Clericorum, & Laicorum à præfato Duce eligi, & deputari solitorum regitur, & gubernatur ac à viginti quinque Clericis, seu Presbyteris in cantu Gregoriano approbatis, & apud eam personaliter residentibus, ac ad nutum ejusdem pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis amovibilibus, cum congruâ menstruæ mercedis, seu menstrui salarii assignatione in Divinis deservitur, & in quâ nonnulla perpetua simplicia, personalemque residentiam non requirentia Beneficia Ecclesiastica, quorum duo de Jurepatronatus ejusdem Congregationis, reliqua verò pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum, ex fundatione, vel dotatione existere dicuntur, fundata reperiuntur, in Ecclesiam Conventualem, & certam Sedem prædictæ Militiæ, totiusque Ordinis Militaris hujusmodi Caput, ad quod ob illius Ædificii elegantem structuram, amplitudinem, celebrem ornatum, & divitem sacrarum supellectilium copiam satis apta esse dignoscitur, perpetuò erigeretur, ac in ea unus Magnus Prioratus pro uno Presbytero Milite ejusdem Militiæ, qui à nunc, & pro tempore existente ejusdem Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligi, ac eidem Ecclesiæ, dictæque Militiæ Militibus, ac aliis ejusdem Ecclesiæ Ministris, & Cappellanis eidem Ecclesiæ inser-

Expositio facta per Serenissimum Ducem SS. D. N. pro obtinenda erectione Ecclesiæ Steccatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Ordinis, & concessione Domus Piæ Misericordiæ Curtis Majoris, ac applicatione bonorum, & redituum dictæ Ecclesiæ & Domus Piæ Militiæ prædictæ.

vientibus, cum titulo, ac denominatione Magni Prioria præesse, illorumque Præses, ac Prælatus esse deberet, perpetuò itidem erigeretur, & institueretur; Nec non Pia Domus de *Misericordia* nuncupata in Terra de *Corte Maggiore* Placentinæ Diœcesis Provinciæ Bononien. quæ pariter minimè collativa existit, nullique ad vitam, seu in administrationem concedi consuevit, quæque aliàs à quondam tunc in humanis agente Rolando Marchione Pallavicino, dum vixit, Domino in temporalibus dictæ Terræ fundata, ac deinde à recolendæ memoriæ Alexandro Papa VI. etiam Prædecessore nostro, præviâ ejusmodi fundationis amplissima confirmatione, à quacumque Ordinarii Loci jurisdictione perpetuò exempta, illaque sic exempta eidem Rolando, ejusque Successoribus Dominis in temporalibus dictæ Terræ pro tempore existentibus subjecta fuit, & nunc ad Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem prædictum, uti legitimum Successorem præfati Rolandi spectat, & pertinet, ac per nonnullos homines Universitatis dictæ Terræ ab ipsomet Francisco Duce, cui de annuis reditibus ejusdem Piæ Domus, illorumque administratione singulis annis iidem homines, rationem reddere tenentur, pro tempore nominatos, & deputatos regi, & gubernari solet, eidem Militiæ etiam perpetuò concederetur, insuper omnia, & singula respectivè bona, res, proprietates, ac jura quæcumque ad præfatam Ecclesiam sic erigendam, ac præfatam Domum Piam sic concedendam quomodolibet respectivè spectantia, & pertinentia, illorumque omnes, & singuli fructus, reditus, & proventus, qui dedoctis omnibus, & singulis Ecclesiæ, ac Domus Piæ præfatarum oneribus, ad quingentos septuaginta duos ducatos auri de Camera circiter annuatim, ut asseritur, ascendat, eidem Militiæ in congruam pro tempore existentis Magni Prioris Magni Prioratus, ut præfertur, erigendi hujusmodi, nec non in dotem nonnullarum præceptoriarum, seu commendarum ejusdem Militiæ similiter, ut infra, erigendarum perpetuò applicarentur, & assignarentur, aliaque infrascripta per Nos benignè concederentur, ex his omnibus, & singulis Militia præfata validius suæ stabilitatis firmamentum, ac Divinus cultus in dictâ Ecclesiâ non modicum susciperent incrementum, ac Milites ipsi ad Christianas excolendas virtutes, solidamque sui Ordinis gloriam promovendam, proposito eis præmio, vehementius inflammarentur,

Clemens XI. tempore sui Cardinalatus fuit Protector Ordinis.

§. 5. Nos, qui Militiam hujusmodi, cujus, dum Cardinalatus fungebamur honore, Protectoris munus sustinuimus sincero paternæ charitatis affectu semper prosecuti fuimus, & nunc etiam impensè prosequimur, summoperè gaudentes, quod illa sub Francisci Ducis, ac Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti auspiciis ad pristinum honoris, & Dignitatis locum, benedicente Domino, resurgere jam cœperit, ac proinde eundem Franciscum Ducem novis gratiarum muneribus decorare, ejusque pium, ac laudabile propositum, quantum cum Domino possumus, confovere, nec non ipsam Militiam, ut felicioribus in dies lætari possit incrementis, opportunæ subventionis ope juvare, ac fulcire volentes, ipsumque Franciscum Ducem, ac Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusdemque Militiæ Milites, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, ex certa scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad uberiorem cautelam, ac etiam quatenus opus sit, omni, & quocumque potiori, & meliori modo, ac formâ, quibus firmiùs, & validiùs à Nobis fieri possit, ac valeat, eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac præfatis ejus Natis, Nepotibus, & Descendentibus aliisque Familiæ suæ Farnesiæ Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo respectivè ordine, præfatum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ præfatæ per eumdem Franciscum Ducem, ut præfertur, obtentum, & hucusque præclarè gestum, ac exercitum cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, aliisque gratiis sibi, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis à præfato Innocentio Prædecessore, ob eximiam suorum, & Familiæ suæ Farnesiæ prædictæ meritorum celsitudinem, ut præfertur, concessis, tenore præsentium perpetuò iterum concedimus, & assignamus, omniaque, & singula eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis super libero exercitio Officii, seu muneris hujusmodi ab eodem Innocentio Prædecessore concessa, etiam perpetuò harum serie approbamus, & confirmamus, dictumque Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusque Familiæ Farnesiæ Descendentes, & Successores præfatos in omnibus, & singulis juribus, quæ dicto Joanni Andreæ, ejusque Familiæ Angelæ Flaviæ Comnenæ, si tempore resignationis ab ipso Joanne Andrea eidem Francisco Duci, ut præfertur, factæ, & per eumdem Innocentium prædecessorem etiam, ut præfertur, confirmatæ, & approbatæ, extitissent, ad dictum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris quomodolibet competebant, seu competere poterant, & si dictus Joannes Andreas Officium, seu Munus hujusmodi non resignasset, ipsiusque Familia Angela Flavia Comnena prædicta extincta non fuisset, quomodocumque competerent, & competere possent, gratiosè, ac plenariè subrogamus, & subrogatos esse volumus, & declaramus, nec non Militiam Auream Constantinianam prædictam ab eodem Francisco Duce, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut præfertur, instauratam; ac ferè de novo erectam, & institutam dictâ Apostolicâ authoritate approbantes, & confirmantes, eundem Franciscum Ducem, & ab illius Familiâ Farnesiâ Descendentem, qui Parmæ, & Placentiæ Dux pro tempore extiterit, ordine præfato, Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem ejusdem Militiæ, perinde ac si ab ipsomet Francisco Duce verè de novo erecta, & instituta fuisset, cum honoribus, prærogativis, & facultatibus, quibus alii aliarum Militiarum hujusmodi Apostolicâ authoritate confirmatarum Magni Magistri cum suis Militibus quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, absque ullo prorsus discrimine, & sine aliquo antiquorum jurium præjudicio, sed nova jura antiquis cumulando, eaque conservando perpetuò constituimus, & deputamus.

Pontifex ad cautelam, & quatenus opus sit, Munus Magni Magistri de novo concedit Serenissimo Duci, ejusque Successoribus, & confirmat omnia illis concessa ab Innocentio XII.

Eos insuper plenariè subrogat in omnibus Juribus, quæ ad dictum Munus Magni Magistri Familiæ Angelæ Flaviæ Comnenæ olim competebant.

Militiam Constantinianam approbat, & confirmat.

Serenissimum Franciscum Ducem, & ab illius Familia Descendentem qui Dux Parmæ, & Placentiæ pro tempore erit, Magnum Magistrum d. Militiæ constituit.

Erigit Ecclesiam Steccatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem dictæ Militiæ.

§. 6. Ac Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ præfatam, præviis in ea omnis cujuscumque status, & essentiæ sæcularis, non tamen quoad Beneficia in ea jam, ut præfertur, fundata,

ac

ac de dicto jurepatronatus Laicorum, ut præfertur, existentia, quæ illæsa, & in eorum primæva natura seculari, excepto tamen jure in eis instituendi Clericos Seculares ad illa pro tempore vacantia, ab illorum pro tempore existentibus Patronis præsentandos, quod Nos Magno Priori præfato pro tempore existenti concedere, ut infra, & assignare intendimus, remaneant, extinctione, nec non ejusdem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Regiminis, & Gubernii à Congregatione prædictâ, à qua, ut præfertur, regi, & gubernari usque nunc consuevit, abdicatione, ac prædictorum viginti quinque Clericorum, seu Presbyterorum Secularium præfatorum, à quibus eadem Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ nunc, ut præfertur, in Divinis deservitur, amotione, in certam Ecclesiam certamque prædictæ Militiæ Aureatæ Constantinianæ Sedem Collegialem, seu Conventualem, quæ Caput aliarum Ecclesiarum Militiæ hujusmodi in posterum erigendarum existat, ac omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, authoritatibus, facultatibus, & gratiis, quibus aliæ similes Ecclesiæ Militiarum Capita quomodolibet gaudent, utuntur, fruuntur, & potiuntur, seu gaudere, uti, frui, & potiri debent, perpetuò gaudeat, utatur, fruatur, ac potiatur, nec non à viginti quinque Clericis, seu Presbyteris idoneis à nunc, & pro tempore existente dictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, eligendis & ad sui placitum amovendis aliisque toties, quoties casus evenerit, subrogandis, & ab eo insigni Crucis ejusdem Militiæ, juxta illius statuta, seu stabilimenta donandis, qui apud dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ personaliter residere teneantur, cum congruâ illius menstrui salarii, quod viginti quinque Clericis, seu Presbyteris Secularibus, ut præfertur, amotis, antea assignari consueverat, assignatione in Divinis collegialiter, seu conventualiter deserviri debeat, ubi Milites prædicti nunc, & pro tempore existentes Divina officia, aliasque Ecclesiasticas functiones ab eis, juxta laudabilia ejusdem Militiæ instituta, & consuetudines celebrari solita, ac debita, celebrare liberè, & licitè valeant, eadem Apostolicâ authoritate perpetuò erigimus, & instituimus.

Quæ Caput aliarum Ecclesiarum d. Militiæ in posterum erigendarum constituitur, cum omnibus Privilegiis, quibus aliæ similes Ecclesiæ Militiarum Capita potiuntur.

§. 7. Ac ut in eadem Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Divinum servitium, & Milites prædicti in spiritualibus exactè, pieque dirigantur, in ea unum Magnum prioratum pro uno Presbytero idoneo, Milite ejusdem Militiæ expressè Professo, futuro ejusdem Magni Prioratus Magno Priore, ac à nunc, & pro tempore existente prædictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore ad dictum Magnum Prioratum, dum illum quandocumque, quomodocumque, ubicumque, & ex cujusvis personâ, ac etiam à primævâ illius erectione per præsentes facienda vacare contigerit, eligendo, & in Magnum Priorem dicti Magni Prioratus præficiendo, qui Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ prædictæ, illiusque Cappellanorum Insigni Crucis, ut præfertur, donandorum, aliorumque Ministrorum prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ pro tempore inservientium Caput, Præses, ac Prælatus existat, eique, ac Militibus prædictis in spiritualibus, cum indultis, gratiis, antelationibus, præeminentiis, ac annuis reditibus eidem futuro Magno Priori pro ejus congruâ sustentatione, ut infra, concedendis, & assignandis præesse, illorumque Præses, ac Prælatus esse, ac eorum spirituali directioni incumbere debeat, Apostolicâ authoritate præfata similiter perpetuò erigimus, & instituimus.

Magnum Prioratum in d. Ecclesia Steccatæ instituit.

§. 8. Ac Domum piam de *Misericordia* nuncupatam prædictam in Terra de *Corte Maggiore* Placentinæ Dioecesis dictæ Provinciæ; quæ, ut præfertur, minimè collativa existit, nullique ad vitam committi, minusque in administrationem concedi consuevit, & ad dictum Franciscum Ducem, ut præfertur, nunc spectat, & pertinet, præviâ similiter illius Gubernii, & Administrationis ab Hominibus Universitatis prædictæ Terræ abdicatione, cum omnibus, & singulis illius Ædificiis, Membris, Ædibus, aliisque Pertinentiis, necnon Bonis, Juribus, ac redditibus, ut infrà, applicandis, appropriandis, & erogandis eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur erectæ, omnimodè subjicimus, eamque sic subjectam eidem Militiæ, illiusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus, cum pleno, & libero illius Ædificiorum, Bonorum, ac Jurium quorumcunque prædictorum respectivè usu, & dominio, motu simili, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, de consensu prædicti Francisci Ducis, etiam perpetuò concedimus, & assignamus.

Domum Piam Misericordiæ Curtis Majoris subjicit Ecclesiæ Steccatæ, & eam assignat Militiæ cum omnibus bonis, & Juribus.

§. 9. Ecclesiæ verò Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam dictæ Militiæ, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum eidem Militiæ, illius Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis respectivè, ut præfertur, concessarum, & assignatarum prædia, proprietates, fundos, census, aliaque jura, & bona universa in quibusvis rebus, & ubicumque consistentia, & undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, præviâ illorum, quatenus opus sit, ab Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, & Domo Piâ prædictis opportunâ dismembratione; Ita quòd liceat Militiæ prædictæ, illiusque modernis Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus hujusmodi per se ipsos, vel alios eorum, & prædictæ Militiæ nominibus realem, corporalem, & actualem proprietatum, rerum, prædiorum, censuum, aliorumque jurium, & bonorum universorum respectivè prædictorum possessionem, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, propriâ auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, nec non omnes, & singulos fructus, reditus, proventus, & obventiones, ac emolumenta quæcumque ex eis respectivè quomodolibet provenientia, quæ omnia insimul, deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum respectivè oneribus, ad prædictam summam quingentorum septuaginta duorum ducatorum auri de Camera hujusmodi circiter annuatim, ut præfertur, ascendunt, quæ omnia, & singula respectivè onera prædicta integrè, & absque ulla prorsus illorum diminutione, quantumvis minimâ, semper, & perpetuò supportari, & adimpleri, necnon omnia, & singula Jurapatronatus Beneficiorum in prædictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, jam fundatorum semper, & perpetuò conservari, ac penitùs illæsa remanere, illaque ad eorum respectivè Patronos, nunc & pro tempore existentes ut priùs, spectare, & pertinere debere volumus, atque decernimus, per unam ejusdem Militiæ Militum, ab illius nunc, & pro tempore existente Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligendo-

Omnia bona, & Jura, ac reditus dictæ Ecclesiæ Steccatæ, & Domus Piæ administrari, & respectivè percipi debent à nova Congregatione Militum deputanda per M. Magistrum.

Omnia, & singula onera dictarum Ecclesiæ, & Domus Piæ debent integrè adimpleri.

do-

dorum, & deputandorum, ejusque arbitrio removendorum, Congregationem noviter deputandam, ad quam Jusparronatus, qnud ante hac in duobus ex prædictis Beneficiis in prædictâ Ecclesiâ B. Mariæ *della Steccata* nuncupata in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ etiam, ut præfertur, fundatis, ad primò dictam Congregationem qnomodolibet spectabat, & pertinebat, in posterum, perinde ac si ab illorum respectivè primævâ fundatione, vel dotatione secundò dictæ Congregationi reservatum fuisset, spectet, & pertineat, spectare, & pertinere debeat, & censeatur, integrè, plenariè, ac liberè administrari debere. Ita quòd secundò dictæ Congregationi de novo, ut præfertur, deputandæ liceat omnia, & singula ad Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectam, & Domum Piam præfatas quomodolibet respectivè pertinent a prædia, census, bona, & jura nniversa perpetuò regere, & gubernare, corumqne fructus, reditus, & proventus qnoscumqne percipere, exigere, levare, dislocare, & artendare; Cum hoc tamen quòd ex annuis fructibns, reditibus, & proventibus hujusmodi eadem secundò dicta Congregatio omnia, & singula Ecclesiæ, & Domus Piæ prædictarum respectivè onera juxta illarum Fundationis, aliarumque piarum dispositionum legem annuatim supportanda, ac adimplenda supportare, & plenariè adimplere, ipsamque Ecclesiam, illiusque Sacristiam de supellectilibus, aliisque rebus ad cultum divinum necessariis manutenere, ut prius, debeat; eos autem, qui supererunt, annuos fructus, reditus, & proventus prædictos pro rarâ annuâ centum septuaginta dnorum ducatorum auri similium, in congruam dicti Magni Prioris Magnum Prioratum hujusmodi pro tempore obtinentis sustentationem, reliqnos verò quadringentos ducatos auri de Camera hujusmodi in annuum tot Commendarum dictæ Militiæ, pro tot ejusdem Militiæ Militibus, juxta providam nunc, & pro tempore existentis Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti dispositionem, ac ejus arbitrio erigendarum, & assignandarum stipendium perpetuò convertere, & erogare liberè, & licitè valear, similiter volumus, decernimus, & declaramus.

Et Sacrista de Supellectilibus, aliisque ad Cultum Divinum necessariis manutenere.

Reditus, qui superfunt ascendentes ad ducatos auri 572. erogari debent è nova Congregatione, quoad summam duc. 172: in congruam M. Prioris, quoad residuam in erectionem tot Commendarum.

§. 10. Ac insuper eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ejusque in hujusmodi Officio, seu Munere Successoribus prædictis, quod prædictas, aliasque Commendas, Cappellas, aut Ecclesias ejusdem Militiæ perpetuò erigere, & instituere, dictæque Militiæ perpetuò incorporare, applicare, & appropriare, & Commendarum Fundatoribus, ac Dotatoribus Juspatronatus, & præsentandi Militiæ, ejusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori pro tempore existenti, vel ejus Deputato Personas idoneas ad Commendas hujusmodi pro tempore vacantes, etiam concedere, & reservare, & sic à Patronis præsentatos, juxta stabilimenta dictæ Militiæ à Nobis suis loco, & tempore approbanda, nostrâque Apostolicâ auctoritate confirmanda, Ordinariorum Locorum, & quorumvis aliorum consensu desuper minimè requisito, in ipsis Commendis instituere, ac aliàs illas conferre, & de eis providere possit; Ita tamen, ut quoad Beneficia Ecclesiastica in dictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, jam etiam, ut præfertur, fundata, quorum duo de Jurepatronatus secundò dictæ Congregationis, reliqua verò pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum ex fundatione, vel dotatione, ut præfertur, existunt, ac etiam quoad alia pariter Ecclesiastica Beneficia, quæ in eadem, vel aliis prædictæ Militiæ Ecclesiis de cætero erigi, ac fundari contigerit, idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator nullo modo se ingerere valear, sed quotiescunque Beneficia hujusmodi pro tempore vacaverint, illorum Patroni Magno Priori nunc, & pro tempore existenti Personas idoneas ad Beneficia hujusmodi nominare, & præsentare, eædemqne Personæ sic nominatæ, ac præsentatæ ab eodem Magno Priore canonicam institutionem in eisdem Beneficiis reportare debeant, & teneantur, motu simili, ac ex certa scientiâ deque Apostolicæ Potestatis plenitudine perpetuò concedimus, & indulgemus.

Conceditur facultas M. Magistro erigendi Commendas, easque pro libito conferendi Militibus, absque Ordinariorum consensu.

Necnon reservandi Juspatronatus Fundatoribus Commendarum, & pro tempore præsentatos instituendi.

Instituere verò Rectores ad Beneficia Ecclesiastica tam erecta, quàm erigenda in dicta Ecclesia Steccatæ, aut aliis dictæ Militiæ spectare debet ad M. Priorem ad præsentationem Patronorum.

§. 11. Prætereà Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectam, & Domum Piam prædictas, necnon Commendas, Capellas, & Ecclesias quascunqne prædictæ Militiæ tam hactenus erectas, quàm in posterum, ut præfertur, erigendas, illarumqne omnia, & singula respectivè bona, reditus, & proventus qnoscunque, ac insuper omnes, & singulos ejusdem Militiæ Milites etiam Clericali charactere insignitos, aut in aliquo ex Sacris ordinibus constitutos ubicunque nunc existentes, ac de cætero extituros, nec non eos omnes etiam Cruce hujusmodi Militiæ non insignitos, qui prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, actu inservient, ac intrà ejus septa, & domum residebunt, & sub Magni Prioris prædicti obedientiâ vivent, ab omni Jurisdictione, superioritate, visitatione, dominio, & potestate quorumvis Episcoporum, Archiepiscoporum, aliorumque Locorum Ordinariorum similiter perpetuò penitus, & omninò etiam in habitû amplissimè eximimus, & liberamus, illaque, ac illos respectivè dicti Francisci Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusqne, & qui pro tempore extiterint in munere hujusmodi Successorum, jurisdictioni, visitationi, & correctioni in spiritualibus, & temporalibus immediatè pleno Jure, ac in totum subjicimus, & supponimus. Declarantes tamen, ac decernentes, quòd idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator pro tempore existens, in causis tam civilibus, quàm criminalibus, vel mixtis Militum qnorumcunqne, necnon Ministrorum, aliorumque prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, inservientium, qui Clericali charactere prædicto insigniri, vel in aliquo ex sacris ordinibus constituti, ut præfertur, respectivè fuerint, nullo modo se immiscere possit, nec debeat, sed ejusmodi causas, quotiescumqne, ac ubicunqne casus evenerit, cognoscendas, fineque debito terminandas committere, ac delegare teneatur Magno Priori prædicto, vel aliis Personis præfato tamen Clericali charactere insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiasticâ Dignitate constitutis ejusdem Magni Magistri, seu perpetui Administratoris arbitrio eligendis, & non aliàs, ita quòd Locorum Ordinarii, aliique omnes, & singuli prædicti nullam in Commendas, Capellas, & Ecclesias prædictas, earumque bona, reditus, & proventus, nec non in Milites, aliasque personas prædictas respectivè jurisdictionem, superioritatem, dominium, vel potestatem, etiam ratione cujuscunque contractus, necnon cujusvis generis delicti, etiam turbatæ Jurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, & specialem mentionem reqnirentis, vel alterius rei, ubicunqne

Indulgetur Exemptio amplissima bonorum, & Militum Ordinis etiam in Sacris constitutorum, & Personarum omnium actu inservientium Ecclesiæ Steccatæ ab omni Jurisdictione, Visitatione, & Correctione Ordinariorum, ac aliorum quorumcunque Superiorum Ecclesiasticorum.

Causæ civiles, criminales, & mixtæ dictorum Exemptorum Ecclesiasticorum debent committi per M. Magistrum M. Priori, seu aliis in Dignitate Ecclesiastica constitutis.

loco-

locorum incurrerint contractus, committatur delictum, & res ipsa consistat, exercere valeant, sed Milites, ac alii omnes hujusmodi coram solo Magno Magistro, seu perpetuo Administratore nunc, & pro tempore existente prædicto, tamquam proprio eorum Ordinario, aut aliis Clericali charactere prædicto insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiastica Dignitate constitutis ab eodem Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut suprà, deputandis Personis respectivè omnino privativè quoad Ordinarios Locorum, aliosque omnes, & singulos prædictos in omni, & quocunque casû respondere debeant: Decernentes, quoscunque processus contra illos, vel eorum aliquem per ipsos Locorum Ordinarios, vel illorum Vicarios, seu quosvis alios prædictos etiam in casû negligentiæ Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, vel Magni Prioris prædictorum pro tempore factos, necnon similiter quaslibet etiam excommunicationis, vel suspensionis, aliasque sententias promulgatas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, non obstante quoad omnia prædicta etiam in alterius, quam Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusve Deputati, vel Magni Prioris prædictorum Jurisdictionem quomodolibet per Milites, aliasque Personas hujusmodi præstando consensu, quem non valere, nec attendi debere similiter determinus, & declaramus,

Magno Priori usum habitus Prælatitii concedit, eumque designat cum nonnullis declarationibus.

§. 12. Ac insuper, ut Divinus cultus in dictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, decentiùs, & honorificentiùs peragatur, debitisque futurus Magnus Prior prædictus præfulgeat Insigniis, eidem Magno Priori, ut ipse, illiusque Successores Magnum Prioratum per præsentes erectum hujusmodi pro tempore obtinentes Mozzettam laneam, sive ex camelotto violacei coloris, cum suo Cappuccio, ac Rochettum ad instar aliorum Prælatorum inferiorum, absente tamen Magno Magistro, seu perpetuo Administratore prædicto, unà cum Cruce ejusdem Militiæ super Mozzetta, tam in prædictâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Collegiali, seu Conventuali dictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectâ, quàm etiam in aliis dictæ Militiæ Ecclesiis; Quotiescunque verò dictus Magnus Magister, seu perpetuus Administrator in eisdem Ecclesiis præsens aderit, nec non extrà eas, ac intrà, & intrà Civitatem Parmen. & ubivis locorum; non tamen in Urbe Mantellettum duntaxat consimile cum Cruce ejusdem Militiæ, & Rochettum coram quibusvis Personis etiam Ordinariis Locorum, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, dictæque Sedis etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, ac Nunciis liberè deferre, & gerere, nec non Missam privatam celebraturi, sive in dictâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Collegiali, seu Conventuali, sive in aliis ad eamdem Militiam quomodolibet spectantibus Ecclesiis ante Altare, inter duos Capellanos superpelliceo indutos, cum canone, & instrumento argenteo cum candela, vulgò *bugia* nuncupato, non tamen Paramentis Sacris ab Altari, sed ab aliâ tabulâ à cornu Epistolæ præparatâ, desumptis, ac sine abaco more Episcoporum, & sine Cruce pectorali, ac stolâ à collo liberè pendente, se præparare, & sic præparati cum assistentiâ duorum Capellanorum, unius Clerici, unius Cubicularii, qui pro manuum lotione aquam porrigat & unius Famuli Missam privatam hujusmodi celebrare, nec non Annulum pretiosum in digito deferre, ac Manipulum ad Versiculum *Indulgentiam, absolutionem* &c. suscipere, non tamen ad Populum se vertendo, *Pax vobis*, nec Missâ absolutâ, *Sit Nomen Domini benedictum*, dicere, nec Populo ter benedicere; post Missam verò privatam, ut præfertur, celebratam, Rochetto induto, absque Mantelletto ante Altare inter eosdem duos Capellanos superpelliceo indutos cum canone, ac instrumento argenteo prædictis gratiarum actionem peragere.

Magnus Prior quomodo Missam privatam celebrare possit.

Quomodo Missam solemnem.

Præterea, dum Missam solemnem pro defunctis in Ecclesiis supradictis celebraturi erunt exire è Sacrario cum Cappa inter Assistentes paratos, & in Faldistorio ante Altare posito Sacras Vestes induere, prout etiam quoties Missam solemnem Pontificalem in eisdem Ecclesiis celebrabunt, quinque Assistentes habere, & nobilem Sedem, seu Cathedram coopertam simplici serico panno coloris festivitati congruentis, non tamen auro contexto, aut phrygio, seu basilico opere ornato retinere, eaque, non tamen in præsentiâ Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti, uti Cappâ quoque Magnâ, non tamen Ministro, seu Inserviente, qui ejusdem Cappæ, aut Vestis talaris limbum, seu caudam extollat, nec non Baculo, Mitrâ, Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus indumentis etiam uti; Ac insuper in præfatâ B. Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem d. Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, Ecclesiâ diebus, & Festivitatibus infrascriptis, videlicet in Paschatis, Resurrectionis, & Pentecostes, ac infra octavam Festi Sanctissimi Corporis Christi, Dominicis, nec non Feriâ quintâ majoris Hebdomadæ, ac Nativitatis, Epiphaniæ, & Ascensionis Domini, nec non Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac omnium Sanctorum, & S. Georgii festis diebus: Item in primâ Cappellâ per dictum Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem inibi habendâ, & in ejusdem Militiæ Comitiis Mitrâ pretiosâ similiter uti, nec non Populo ter post solemnium, non autem privatarum Missarum celebrationem, ac eisdem Pontificalibus indumentis, ut præfertur, induti Ecclesias, Cappellas, aliaque Sacra Ædificia tam hactenùs constructa, quàm de cætero construenda dictæ Militiæ dumtaxat benedicere, eaque polluta reconciliare; Ac insuper pro earumdem Ecclesiarum tantum usu, & servitio Paramenta, & Suppellectilia Sacra, exceptis tamen iis omnibus, in quibus Sacri Olei, vel Chrismatis unctio adhibetur, etiam benedicere, nec non Literas Officii Pœnitentiariæ Nostræ Apostolicæ, eis pro executione directas, ad supplicationem ejusdem Militiæ Militum, seu aliarum Personarum illius servitio addictarum expeditas, exequi; Nec non prædictis Cappellanis Cruce prædictâ, ut præfertur, decoratis, & decorandis, ut præter consuetum ejusdem Militiæ Habitum, Rochettum, & Mozzettam cum suo Capuccio violacei coloris, & super ea Crucem ejusdem Militiæ, tam in prædictâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem ejusdem Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ Ecclesiâ, quàm extra eam, nec non extra Civitatem, & Diœcesim Parmen. & ubique Locorum, etiam in Processionibus, & funeralibus, aliisque actibus, & functionibus Ecclesiasticis publicis, & privatis, ac etiam in Comitiis Provincialibus, & Generalibus ejusdem Militiæ, ac etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, Nunciorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumcunque præsentiâ, quibusvis anni temporibus, & diebus similiter deferre, & gestare, illisque pariter uti liberè, & licitè respectivè possint, & valeant, motu pari, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine similiter perpetuò concedimus, & indulgemus.

In quibus Festis uti possit Mitra pretiosa, & ter Populo benedicere.

Aliæ facultates Magni Prioris.

Habitus Ecclesiasticus Capellanorum.

Decretum irritans cum clausulis generalissimis, & specialissimis.

§. 13. Nec non omnia, & singula præmissa, ac easdem præsentes nullo unquam tempore de-

subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel argui posse, ipsaque omnia, & singula præmissa, tamquam Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militiæ, vel Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis ea causâ onerosâ concessâ, sub quibusvis tam earumdem præsentium, quàm similium vel dissimilium gratiarum in genere, vel in specie, suspensionibus, derogationibus, revocationibus, limitationibus, alterationibus, aliisque contrariis dispositionibus à Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, & à Sede prædictâ, quâvis de causâ, quantumlibet legitimâ, & justissimâ, pro tempore emanatarum minimè comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & de novo, etiam sub quâcumque posteriori data, per Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites nunc, & pro tempore existentes prædictos quandocumque eligenda concessa esse, & censeri, nec non eisdem præmissis, eisdemque præsentibus, etiam per quascumque Literas Apostolicas, etiam per quasvis clausulas generales, vel speciales, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas, ac etiam irritantia Decreta sub quacumque verborum expressione in se continentes nullatenùs derogari posse, nec quoad illa derogatum esse pariter censeri, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, & hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eumdem tenorem continentes, tribus distinctis vicibus, Magno Magistro, seu Administratori perpetuo, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis intimatæ, ac insinuatæ fuerint, ac Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ac Militum nunc, & pro tempore existentium prædictorum expressus ad id accedat assensus, & aliter factæ derogationes nemini suffragari, ac Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites prædictos ad parendum literis derogatoriis hujusmodi, & Decretis super illis Processibus ac eorumdem Processuum Executoribus, & Subexequutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minimè teneri, sed illos literarum derogatoriarum hujusmodi executionem omninò impedire, nec ratione resistentiæ, censuris Ecclesiasticis, per eosdem Exequutores, seu Subexequutores latis innodari, sicque, & non alias in omnibus, & singulis præmissis hujusmodi per quoscumque Judices Ordinarios, vel Extraordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, nec non ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublatâ eis & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi, ac interpretandi facultate, potestate & auctoritate, ubique judicari, definiri, & interpretari debere, & quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Auditor Cameræ Apostolicæ, & Archipresbyter Ecclesiæ Parmensis deputantur Executores præsentium literarum.

§. 14. Quocirca Venerabili Fatri nostro Episcopo Imolen., ac dilectis Filiis Causarum Curiæ Cameræ nostræ Apostolicæ Generali Auditori, & Archipresbytero Ecclesiæ Parmen. per Apostolica Scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, & Militum nunc, & pro tempore existentium prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, auctoritate nostrâ, Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites prædictos approbatione, confirmatione, constitutione, subrogatione, erectione, institutione, concessione, assignatione, indolto, decreto, declaratione, derogatione, aliisque præmissis pacificè frui, & gaudere, ac si opus fuerit, Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites nunc, & pro tempore existentes prædictos, vel eorum Procuratorem, seu Procuratores eorum nomine in corporalem possessionem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum suorum præfatorum inducant auctoritate nostrâ, & defendant inductos, amotis quibuslibet Detentoribus ab eisdem, facientes eis, vel pro eis Procuratori, vel Procuratoribus prædictis de illorum, ac annexorum eorundem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè responderi, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia appellatione postpositâ compescendo, nec non legitimis super his habendis servatis Processibus, illos sententias, censuras, & pœnas incurrisse declarando, nec non eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc quatenus opus fuerit, auxilio Brachii Secularis.

Derogatur quibuscumque contrariis, cum clausulis amplissimis.

§. 15. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII, similiter Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus ultrà unam dietam à fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices à Sede prædictâ deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus Deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut aliis vel alii vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem præsentium ad judicium non trahatur, ac Lateranen. Concilii novissimè celebrati, nec non quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & exprimendo vero annuo valore tam uniendorum Beneficiorum quàm eorum, quibus fit unio & quibusvis aliis Apostolicis in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordininationibus, nec non Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in ejusdem Militiæ Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum respectivè fundatione nec non Militiæ, illiusque Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac quibusvis Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis etiam aliis Militiis, ac Ordinariis Locorum, & quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus & Locis, etiam Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, eorumque Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam ad Imperatorum, Regum, Reginarum Ducum, Rerumpublicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque instantiam, etiam consistorialiter, & motu simili, ac aliàs quomodolibet etiam per Nos pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & individua,

non

non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ eisdem præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Sanctio pœnalis.

§. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, constitutionis, deputationis, subrogationis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, exemptionis, declarationis, indulti, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimò septingentesimo decimo octavo, sexto Kalendas Junii, Pontificatus nostri anno decimo octavo. J. Card. Prodatarius.

XCVII.

SUSPENSIO

Diversarum gratiarum ab Apostolicâ Sede Philippo V. Hispaniarum Regi Catholico concessarum, nempe Cruciatæ Sanctæ Subsidii, primæ Decimæ, nec non fructuum Ecclesiasticorum unius mensis respectivè nuncupatarum, ad Sanctitatis Suæ, & ejusdem Sedis beneplacitum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui, bonique supremus Assertor, atque gratiarum dispensator in terris à Domino constitutus, ea interdum, quæ à se, & ab Apostolicâ Sede quibusvis etiam sublimi, ac Regali Dignitate præfulgentibus Personis, tametsi rationalibus ex causis, ac prudenti liberalitate concessa fuerunt, ubi graviores rationes ita suadeant, ac potissimùm eædem causæ, propter quas illa concedi contigit, idipsum exposcant, sapienti consilio abolet, immutat, aut suspendit seu aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Enumerat gratias à Sede Apostolica Regi Catholico diversis temporibus concessas, & à Sua Sanctitate prorogatas.

§. 1. Aliàs siquidem Nos Indulgentias illas, & gratias tam spirituales, quàm temporales ad certum tunc expressum tempus publicandas, & duraturas cla: mem: Philippo II. & Philippo. III. aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, ac illis adjacen. Insulis consisten., & ad illa declinantibus, qui certa munera adimplevissent, à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sub certis modo, & formâ tunc expressis, concessas, & pluries de sexennio in sexennium prorogatas; ac deinde primò quidem à fel. rec. Urbano Papâ VIII., postea verò etiam ab illis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris quoad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis tempore Quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensas, & ampliatas, ac de sexennio itidem in sexennium sæpius prorogatas, Charissimo in Christo Filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extendimus, & prorogavimus; Concessiones itidem tam annui Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex fructibus, & redditibus Ecclesiasticis universarum Hispaniarum, quàm primæ Decimæ in omnibus, & singulis Parochiis in Regnis, & Dominiis dictarum Hispaniarum, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus consisten. eidem Philippo II. Regi ab hac Apostolica Sede ad certum tunc expressum tempus factas, ac subinde pluriès tam ipsi Philippo II., quàm aliis successivè prædictarum Hispaniarum Regibus Catholicis de quinquennio in quinquennium prorogatas, ampliatas, & extensas, memorato Philippo V. Regi ad quinquennium tunc proximum similiter extendimus, & prorogavimus; Et nihilominùs ipsas indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales eidem Philippo V. Regi, & aliis Christifidelibus prædictis ad sexennium; Subsidium verò annuum quadringentorum, & viginti millium ducatorum, ac primam Decimam hujusmodi ad quinquennium respectivè per diversas nostras in simili formâ Brevis, nempe die VIII. & die XIII. Octobris MDCCXIV., nec non binas die primâ Januarii MDCCXVI. desuper expeditas literas de novo concessimus, & indulsimus. Præterea ipsi Philippo V. Regi, per alias nostras in eâdem formâ Brevis die XIV. Martii ejusdem anni MDCCXVI. expeditas literas, assignationem omnium fructuum, & redituum, nec non pensionum super iis reservandarum unius integri mensis omnium Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum quorumcumque Ecclesiasticorum de Jurepatronatus, sive ad nominationem ejusdem Philippi V. Regis tantùm, ac in præfatis Regnis, & Insulis adjacentibus existentium à memorato Urbano Prædecessore cla: itidem me: Philippo IV., dum vixit, earumdem Hispaniarum Regi Catholico ad certum tunc expressum tempus factam, & successivè ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam, ad quinque annos tunc proximos tantùm, similiter prorogavimus, & extendimus, seu de novo concessimus, & aliàs, prout in singulis literis nostris supradictis quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Causa finalis omnium ejusmodi gratiarum fuit, ut Rex Catholicus iis uteretur in expeditionibus contra infideles

§. 2. Cùm autem inspectâ omnium memoratarum gratiarum, ac concessionum, ut præfertur, factarum, & prorogatarum origine, compertum, exploratumque sit prædictas quidem indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales, intuitu, & occasione expeditionis contra Turcas, Mauros, & Saracenos concessas fuisse; Subsidium itidem annuum quadringentorum viginti millium ducatorum præfatorum supradicto Philippo II. Regi pro parandâ, instruendâ, & sustinendâ Classe sexaginta triremium, nonnisi contra Infideles, Hæreticos, vel Schismaticos, & ad Regnorum suorum defensionem educendâ concessum; nec nisi cum eisdem, aliisve legibus, seu

con-

conditionibus Orthodoxæ Fidei incrementa pari modo respicientibus, tam ipsi Philippo II., quàm aliis earundem Hispaniarum Regibus Catholicis respectivè protogatum fuisse; Similiter primam Decimam occasione etiam, & contemplatione expeditionis adversùs eosdem Hæreticos, & expensarum pro Christianæ Religionis contra Turcas tuitione concessam, & indultam fuisse; Ac demum prædictam assignationem fructuum unius integri mensis à memorato Urbano factam, & subinde ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam fuisse cum expressâ prohibitione, quod pecuniæ, quæ exinde perciperentur, in alios usus, quàm Catholicæ Religionis defensionis, & propagationis, nec non obedientiæ erga Romanam Ecclesiam conservationis, pro quibus dumtaxat concessio ipsa facta fuerat, nullatenus converterentur.

Rex Catholicus hoc anno iis usus non fuit contra Infideles, sed suas militares Copias in alium finem ipsis potius utilem, & Christianis damnosum direxit.

§. 3. Verùm, sicut Nobis non sine intimo animi nostri dolore innotuit, prævalentibus apud eumdem Philippum V. Regem eorum consiliis, qui præterito anno pium, ac generosum illius animum à prælhandis bellis Domini, quæ ipse antea valido complurium bellicarum navium, ac triremium subsidio cum immortali nominis sui laude juraverat, nequiter averterunt, frustra Nobis reclamantibus, factum sit, ut etiam hoc anno, quo Turcicum bellum adhuc durat, plurimæ tam terrestres, quàm maritimæ militum copiæ, quas idem Philippus V. Rex ingentibus sumptibus paravit, non quidem adversùs Infideles, ut par fuisset, & Nos majori, qua potuimus animi contentione faciendum esse pluries ediximus, sed in alium finem Christianæ Reipublicæ potius infensum, & damnosum, illiusque teterriminis hostibus indirectè utilem, & proficuum, ut omnibus notum est, dirigantur. Hinc est, quod Nos, ne proventus, & pecuniæ ex prænarratis gratiis, & concessionibus provenientes in ejusmodi causam adeò ab iis, quarum intuitu illæ factæ fuerunt, diversam, nec non à nostrá, nostrorumque Prædecessorum mente, & intentione prorsus alienam converti, & erogari unquam valeant, curam omnem, ac studium Pontificiæ providentiæ nostræ impendere volentes,

Idcirco Sua Sanctitas omnes præfatas gratias suspendit ad Suum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

Motu proprio, ac ex certá scientiá, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas gratias supradictas à Nobis memorato Philippo V. Regi ad sexennium, & quinquennium respectivè prorogatas, ampliatas, & extensas, seu de novo concessas, & indultas, ut præfertur, tametsi sexennium, & quinquennium hujusmodi adhuc duteur, expeditasque desuper omnes, & singulas literas nostras præfatas, nec non omnia, & singula in eis contenta, & expressa tenore præsentium ad nostrum, & Apostolicæ Sedis beneplacitum suspendimus, ac suspensa esse, & fore decernimus, & declaramus.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut præfati Philippi V. Regis, aliorumve quorumlibet interesse in præmissis habentium, seu habere quomodolibet prætendentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, functuros, & sublatá eis, & eorum cuilibet quávis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ, regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Regnorum, Insularum, & Dominiorum præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis legibus, statutis, & consuetudinibus, quantumvis longissimis, & immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Regnis, Insulis, & Dominiis præfatis, ac personis etiam Imperiali, Regiâ, aliave qualibet mundanâ, seu etiam Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione dignis à Sede prædicta ex quacumque causâ, & sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, seu aliàs quomodolibet in genere, vel in specie in contrarium præmissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisitá forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatá exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Junii MDCCXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

F. Card. Oliverius.

MO-

MONITA PASTORALIA

Universis Christifidelibus data adversùs eos, qui Constitutioni Pontificiæ, quæ incipit: *Unigenitus* anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo tertio, sexto Idus Septembris editæ debitam obedientiam præstare hactenus recusarunt, aut in posterum recusaverint.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium

PAstoralis officii, quod superni dispositione consilii gerimus, cura Nos admonet, ut Animarum saluti ubique terrarum procurandæ, ac præsertim Orthodoxæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, puritati servandæ omni studio advigilemus.

Scandala exorta ex libro hinc indicato exorta & curam maximam ad ea extirpanda à Sua Sanctitate adhibitam.

§. 1. Expropter cum in quibusdam ultra Montes Provinciis, & præcipuè in amplissimo Galliæ Regno, varia pravarum Doctrinarum, imò & hæresum semina, occasione damnati cujusdam Libri Gallico idiomate jam pridem editi sub titulo: *le nouveau Testament en François, avec des reflexions Morales sur chaque verset &c.* Aliter verò: *Abbregé de la Morale de l'Evangile, des Actes des Apôtres, des Epitres de Saint Paul, des Epitres Canoniques, & de l'Apocalypse*, vel *Pensees Chrêtiennes sur le Texte de ces livres sacrez, &c.* germinare cognovissemus; iisdem eradicandis, Nostri non minùs muneris debito admoniti, quàm crebris multorum Catholici Orbis, ac præsertim Galliæ Episcoporum, precibus excitati: quin etiam piis, ac sæpius repetitis clar. mem. Ludovici X.V., dum vixit, Francorum Regis Christianissimi votis, & officiis adducti, quascumque potuimus Apostolicæ nostræ solicitudinis partes, adjuvante Domino, interponere non prætermisimus. Quæ autem, & quanta in hoc arduo, gravissimoque negocio per plures annos egerimus, & passi simus, quæve inobedientium hominum, & paucorum (quod valdè dolentes dicimus) illustrium etiam Ecclesiarum Antistitum veritati non acquiescentium operâ in idem inclytum Regnum mala provenerint, Vobis ferè omnibus minimè ignota esse existimamus.

§. 2. Postquam siquidem, Divino in primis implorato præsidio, curâque omni, studio, ac labore, prout rei gravitas exposcebat, diutissimè collatis, adversùs prædictum librum Constitutionem nostram, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius*: anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo tertio, sexto Idus Septembris editam promulgavimus; in qua plures noxios articulos ex eodem libro excerptos censuris variis, quas respectivè, ut aiunt, hoc est, singuli aliquam saltem earum merebantur, notatos pro hujus Sanctæ Sedis more proscripsimus; cujusmodi remedii necessitatem tum memoratus Ludovicus Rex, tum plerique ex Galliâ Episcopi supradicti iteratis obtestationibus inculcaverant, non aliter suborta dissidia sedari posse constanter affirmantes; tota quidem Christi Ecclesia Petrum per Nos, tametsi indignos, loquentem secuta, Apostolicam ejusdem Constitutionis doctrinam debito obsequio, atque obedientiâ suscepit; At Novatores, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident, ex inconsultâ eorumdem paucorum Antistitum hæsitatione ita animos extulerunt, ut incredibili audaciâ Constitutionem ipsam perversè interpretari, & incessere, pravæque etiam doctrinæ per imprudentes calumnias insimulare non erubuerint.

Novatorum Constitutioni Unigenitus adversantium calumnias, ac impudentiam exponit.

Itaque, ut reluctantes illos Episcopos ad sectanda Fratrum suorum vestigia excitaremus, ac turbarum, malorumque omnium fomitem, quem improvida illa cunctatio ministraverat, extingueremus, canonicas animadversiones post diuturna trium annorum longanimitatis experimenta adhibere constitueramus. Verùm Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales, quibuscum rationem consilii nostri communicare æquum esse censuimus, Nos enixè obsecraverunt, ut paulisper à severioribus remediis supersedere vellemus dum interim communibus literis Collegam suum Constitutioni nostræ se subjicere detrectantem, atque iisdem propterea animadversionibus obnoxium ad unitatis, & pacis consilia revocare conarentur.

S. R. E. Cardinales scriptis ad Collegam literis ipsum ad paciconsilia, & ad præstandam dictæ Constitutioni debitam obedientiam adducere studuerunt.

Eorum igitur precibus annuentes, ne quam lenitatis viam intentatam relinqueremus, per illas ipsas inducias Nos quoque ad universos Archiepiscopos, & Episcopos Regni Galliarum literas in formâ Brevis die xx. Novembris MDCCXVI. expeditas dedimus, quibus rerum gestarum serie, & Ecclesiarum perturbatione uberiùs expositâ, illos hortati sumus, ut dissentientes Coepiscopos suos, nostro etiam nomine, convenirent, eosque officii sui fraternâ charitate admonerent, nec non omnibus Sacerdotalis solicitudinis argumentis, imploratoque, nostris etiam verbis, dilectissimi in Christo Filii nostri Philippi Ducis Aurelianensis, ejusdem Regni Rectoris, patrocinio, ad reparanda Ecclesiasticæ unitatis, & disciplinæ detrimenta, atque ad avertenda Catholicæ Religionis pericula flectere satagerent. Speravimus quidem uberem ex ejusmodi nostris literis fructum, junctoque nobiscum præclarissimorum Galliæ Præsulum zelo, qui maximo sanè numero pro veritate certabant, factum iri credidimus, ut dissidentes Fratres, quod Nobis adeo in votis erat, lucrari possemus. Atqui spe nostrâ frustratos confestim Nos vidimus, dolentesque clamare coacti sumus: sustinuimus pacem, & non venit, quæsivimus bona, & ecce turbatio; Et sanè tam gravis, ut qui ex adverso erant, illas ipsas nostras, & hujus Sanctæ Sedis voces variis artibus penè intercludere tentaverint. Neque profectò feliciùs cesserunt officia illa, quæ Cardinales prædicti per impetratas à Nobis, ut diximus, inducias præstiterunt. Quamquam enim communi totius Sacri Collegii epistolâ, suasiones, consilia, obsecrationes, atque omnem ministerii sui fraternæque benevolentiæ fidem, sedulitatem, ac solicitudinem adhibuissent, frustra se tamen laborasse intellexerunt, neque alium, præter inanes scandalorum, ac dissidiorum expostulationes, sed sine voluntate veram amovendi causam, unde illa emerserant, operæ suæ fructum reportarunt.

Sed irrito conatu.

Non tamen propterea concidimus animo, imò needum à mitioribus consiliis recessimus: nihil interim curantes, quomodo homines modum hunc agendi nostrum interpretarentur, quippè qui sciremus Deo æquè per infamiam, & bonam famam serviendum esse. Itaque, ut Aberrantes in viam justitiæ suaviter revocaremus, iteratis sæpius hortationibus nostris, etiam preces addidimus, eumdemque in scopum, privatis literis manu nostrâ conscriptis, ea omnia paternæ mansuetudinis officia implevimus, quæ suggerere nobis potuit Christiana charitas, quæ patiens est, benigna est, omnia suffert, omnia sustinet. Plures intereà Gallicani Antistites non minus sapientiâ, & doctrinâ, quàm pietate, ac studio tuendæ Religionis illustres, ex iis scilicet, qui debitâ submissione Constitutionem nostram amplexi fuerant, dignitatis, & mu-

Alia à Pontifice adhibita officia & monita, ut Contumaces aberrantes ad veritatis, & justitiæ semitam revocaret.

ANNO 1718.

muneris sui probè memores, votisque, & officiis nostris obsecundantes, favente etiam eorum conatibus memorato Philippo Duce, ac Rectore, curas, omnea suas, assiduosque labores ad discordantium Fratrum animos permovendos enixè conferre non omiserunt. Sed hæc omnia prosperum illum, quem summoperè præstolabamur, exitum minimè habuerunt. Obscurati siquidem sunt Renitentium oculi, ne viderent, ac obturatæ sunt aures, ne audirent, adeò ut nonnulli eorum, non sine bonorum omnium luctu, hostiumque Ecclesiæ plausu, ad ea insuper publicè devenire ausi fuerint, quæ omnes ex vobis, quibus illa innotuerunt, improbasse non dubitamus, quæque ipsimet, qui ea perpetrarunt, à Nobis, & à Sanctâ Romanâ Ecclesiâ palam, atque perpetuò damnanda, atque execranda esse non ignorabant.

Constitutioni obtemperantes hortatur ut pro Contumacium resipiscentia Deum precantur.

§. 3. Quare Nos, qui supremo Divini Pastoris mandato deesse nec possumus, nec debemus, quo & illius Oves pascere, & Fratres nostros confirmare præcipimur, animo nobiscum reputantea, quod Verbum Dei non est alligatum, postquam diù tentatis inutiliter consiliis pacis hucusque siluimus, adhuc ulteriùs tacere Nobis non tutum, Christiano autem Populo perniciosum fore censemus. Ad vos proinde omnes ex unaquâque Natione, quæ sub Cœlo est, Christifideles, paternas voces nostras dirigimus, quo primùm quidem doloris nostri particpes, vestras nobiscum ad Deum preces deferatis, ut supernâ adspirante gratiâ, qui hactenus contumaces fuerunt, non jam ulteriùs alta sapientes, sed humilibus consentientes ad debitam cum cæteris Christifidelibus in sanâ, Catholicâque Doctrinâ profitendâ veniant unitatem. Hoc nempè ex animo unicè quærimus, hoc dies, noctesque, nec sine lacrymis à Domino imploramus; Neque enim oblivisci potest mulier infantem suum, nec Sancta Romana Ecclesia filios suos. Deinde ne quis Christianum Populum seducere pergat inanibus verbis, vos omnes, ut necesse est, monitos volumus, & certos facimus, quod frustra, & quidem non sine fermento malitiæ, & nequitiæ, istiusmodi homines nobiscum in Doctrinâ Religionis consentire se jactant, dum interim, Heterodoxorum exemplo præeunte, editam à Nobis Constitutionem, quàm universa Ecclesia veneratione debitâ complectitur, non modò alienis ab ipso verborum tenore interpretationibus, sed & apertis calumniis superinductis, malignè carpere audent, & immanium errorum accusatione perstringere; perinde ac si ipsi soli, aliis Christifidelibus ubique gentium desipientibus, saperent, ipsi soli, reliquis cæcutientibus, lumen veritatis aspicerent. Nec profectò minor est illorum culpa, qui ut faciliùs incautis illudant, cum hæc ipsa moliuntur, eidem Constitutioni nostræ nequaquam adversari, sed solas declarationes, in rebus tamen apud cæteros omnes planè perspicuis, postulare se simulant, non quidem discere, sed tentare cupientes, ut Ecclesiam, si possint, quæstionibus inutilibus, & interminatis immisceant, & luci Catholicæ veritatis tenebras quoquo modo obscuritatis offundant. Ita sanè patientiâ nostrâ abutentes, Apostolicæ authoritati obsequium, ac reverentiam se exhibere gloriantur illo ipso tempore, quo ei gravissimam inferunt injuriam; Iisdem siquidem explicationum petitionibus satis apertè ostendunt ideò se Constitutioni nostræ debitam obedientiam nondum præstitisse, quia verentur, ne per illam Catholica Dogmata convellantur: ne laudabilis, & ab hac Sanctâ Sede probata Ecclesiastica disciplina infringatur: neve demùm salubriores Christianorum morum regulæ subvertantur; quod planè idem est ac vereri, ne defecerit Fides Petri, totaque Christi Ecclesia magisterio Apostolicæ vocis imbuta à viâ veritatis, & salutis erraverit.

Calumnias, dolos, & artes Refractariorum detegit, ac ad oculos ponit, ut ab omnibus accuratè vitentur.

Præterea, ut pessimæ causæ splendidum patrocinium concilient, præfatæque Constitutioni majorem undecumque invidiam faciant, se ab eâ suscipiendâ retardari affirmant, eò quod suspicentur per illam damnari sententias, atque Doctrinas, quas insignes Catholicorum Scholæ absque ullâ censurâ hactenus tenuerunt, ac tradiderunt; Cùm tamen, nisi ab antiquis seminis, Sanctorumque Patrum vestigiis, imò & ad earumdem Scholarum instituto, quod verbis profitentur, reipsâ recessissent, probè reminisci deberent, quod illarum Principea quorum nomina pertinaciæ suæ temerè prætendunt, quemadmodum & cæteri illustriores Ecclesiæ Scriptores, suum semper esse duxerunt, ut ab Apostolicâ Sede discerent quid credere, quid tenere, quid docere deberent: ut ad illam scripta sua examinanda, & emendanda dirigerent: ut inde lumen Catholicæ Fidei reciperent, ubi non posset Fides ipsa sentire defectum: ut nemo eorum denique sententiam suam adversùs Petri authoritatem defenderet. Cæterum in hoc ipso præpostero judicio consuetum calumniandi morem non derelinquunt; nisi enim excæcaret eos malitia eorum, ac nisi diligerent magis tenebras, quàm lucem, ignorare non deberent sententias illas, ac doctrinas, quas ipsi cum erroribus per Nos damnatis confundunt, palàm, & liberè in Catholicis Scholis, etiam post editam à Nobis memoratam Constitutionem, sub oculis nostris doceri, atque defendi, illasque propterea minimè per eam fuisse proscriptas. Verùm supercecidit ignis contentionis, & emulationia, & non viderunt Solem lucidissimæ veritatis. Hinc justo Dei judicio ambulantes in tenebris nesciunt planè, quo vadant: Scandalum siquidem de Constitutione Nostrâ comminiscuntur; sed se ipsos potiùs de pervicaci suâ inobedientiâ scandalum facere non agnoscunt. Sacrosanctam Episcopatus Dignitatem exaltare se velle declarant: sed re ipsâ deprimunt, dum interim fraternitatem ipsi contemnunt, audacissimæ inferioria Cleri rebellioni fomentum tribuunt, universumque Ecclesiasticum Ordinem Laicis Tribunalibus, vel in ipsâ Religionis causâ, indecorè, ac perperam subjici non attendunt. De veteris, ac novæ Legis discrimine, tanquam de re ipsis solis perspectâ, multa, & plerumque inutiliter disputant, novæque præstantiam, quàm omnes agnoscunt, & profitentur, inculcare non desinunt; Utriusque tamen Legis plenitudinem, quæ est dilectio, minimè observant. Charitatem nulli impensiùs laudant: nulli impudentiùs violant. Divinæ Gratiæ virtutem prædicant, quàm Catholicus nullus negat: sed damnatis erroribus faventes Spiritui Gratiæ contumeliam faciunt. Quod verò Nos de Pusillorum scandalo solicitos plurimùm excruciat illud est, quòd dum plerique eorum hæc faciunt, vel consentiunt facientibus, adhuc specioso quodam ementitæ severitatis amictu se contegentes, rigidioris doctrinæ gloriam captare non cessant, instituendæque in meliùs Christianorum vitæ, & ad normam Evangelii componendæ zelum magnificè ostentant.

Contumaces paternè admonet ut resipiscant.

§. 4. Quarè Nos perniciosam hanc larvam, quæ animabus pretiosissimo Christi sanguine redemptis certum parare posset exitium, palàm detrahere, urgente Nos Apostolici Ministerii debito, volentes; ipsos primùm aberrantes Fratres, ut aliàs sæpè privatim fecimus, publicè modò, & coram universâ Ecclesiâ monitos facimua, nè sibi ulteriùs de falsâ exactioris disciplinæ famâ blandiantur; Neque enim vera virtus absque humilitate, pietas absque obedientiâ, Christiana

de-

demùm perfectio absque charitate potest consistere, Porrò quæ humilitas? sensum proprium communi Fratrum sententiæ, quio, & Supremæ Beati Petri Cathedræ judicio obstinatè præferre? Quæ obedientia Apostolicis definitionibus reluctari? Quæ tandem charitas, injuriis, & contumeliis agere, iras, rixas, & contentiones ubique dissemioare? Agnoscant igitur, Divini luminis irradiante fulgore, quàm gravibus coram Deo, & Ecclesia reatibus, & periculis involvantur. Meminerint scriptum esse, quod quasi peccatum ariolandi est, repugnare, & quasi scelus Idololatriæ nolle acquiescere. Omnipotentis Dei, qoi superbis resistit, tremendum, & eminens sibi judiciom rimeant, Ecclesiæque pacem simol, & Reipublicæ tranquillitatem perturbare tandem aliquandò desistant. Reliquos deiodè Vos omnes per Uoiversum Terrarum Orbem Apostolicæ Fidei Cultores paternè admonemus, requirimus, & obtestamur, ut ad eos, qui veniunt ad Vos in vestimentis oviom, probè dignoscendos, certissimam illam, quam Dominus, ac Salvator Noster Nobis reliquit, regulam adhibeatia, videlicet: A fructibus eorum cognoscetia eos. Qui autem fructus, isti sint, ex eorum, qui Constitutionis Nostræ sese lubmittere renuerunt, contumaciâ provenientes, toti jam penè Christiano Orbi nimiùm perspecti sunt, & manifesti; De illis propterea, nè acerbissimi doloris nostri vulnera refricemus, prolixiùs eloqui libenter abstinemus. Nolite ergò, Filii dilectissimi, Vosque potissimùm, qui ut loco, ita, & periculo propinquiores estia, nolite effici participes eorum, nolite omni spititui credere, doctrinis variis, & peregrinis nolite abduci, sed sanam, & Orthodoxam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Doctrinam, quæ sacrum Fidei depositum intemeratè servat, tutò sequimini, & firmiter custodite. Nos verò, quos cæteris zelo Domus Dei non minùs, quàm Dignitates præire oportet, ut ingruentium tot malorum gravitati, quantùm rerum, & temporum præsens conditio patitur, opportunè occurramus, præsertim ne Pastores errantes, & in errorem mittentes, disperdere, & dilacerare gregem Domini, nemine cohibente, prosequantur: Neve ovea Christi, Nobis tacentibos, rapi in præcipitia se sinant, Universis Christifidelibus, quid interim gravissimâ hac in re Nos agere duxerimus, palàm edicere, ac declarare statuimus.

Et Constitutioni obtemperantes, ut ab eorum fraude diligenter caveant.

Denunciat seut Ecclesiæ filios non agnoscere, & pro segregatis à Sede Apostolica habere universos Constitutioni non obtemperantes.

§. 5. Noveriot ergò omoes, qui ibicumque terrarum Catholico nomine gloriantur, Nostri, qui Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris Nostri Jesu Christi vices, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, in terris gerimus, eos omnes, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis illi sint, etiamsi Episcopali, Archiepiscopali, aut aliâ quâlibet, etiam Cardinalatua Dignitate præfulgeant, qui memoratæ Constitutioni Nostræ debitam, & omoimodam obedientiam præstare hactenùs recusarunt, aot in posterum recusare ausi fuerint, ot veros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ filios non agnoscere: neque ut Nobis, & Beati Petri Cathedræ, quod falsò autumant, adhærentes, & consentientes, sed contrà potiùs, uti apertè inobedientes, ac notoriè contumaces, & refractarios habere, tenere, ac reputare. Et quoniam primò ipsi à Nobis, & Sanctâ Romanâ Ecclesiâ, si minùs expressis verbis, factis certè, pertinacisque, & obduratæ mentis multiplici significatione recesserunt, illos similitèr à Nobis, tanquam à Nostrâ, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ charitate prorsùs segregatos haberi: nollamque proinde Nobis, & ipsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ deinceps cum illis communionem Ecclesiasticam extituram, donec (quod faxit Deus) integrè resipiscant rejectâque penitùs audaciâ refragandi, per exhibitionem veræ obedientiæ, qoam complures eorum Romano Pontifici Beati Petri Successor, ac Jesu Christi Vicario in ipsâmet solemni professione Catholicæ Fidei, interpositâ Juris jurandi religione, ad Sancta Dei Evangelia sæpius spoponderunt, pristinæ charitati, & onitati ab eâdem Apostolicâ Sede restitui mereantur.

Nullamque cum ipsis Ecclesiasticam communionem se deinceps habituram, donec resipiscant.

§. 6. Ad vos postremò, Venerabilea Fratres, Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, cæterique omnes Ecclesiarum Præsules, gaudium nostrum, & corooa nostra, Apostolicæ dilectionis nostræ sermonem convertimus, hortantes Vos, & obsecrantes in Domino, ut pro eo, quo polletis, Pastorali zelo, commissas Vobis Christi Oves à venenatis pascuis, id est profanarum Vocum, & Doctrioarum novitatibus sedulò arceatis, simulque paternam sollicitudinem nostram in revocandis ad saniora consilia quibuscumque dissidentibus efficaciùs adjuvetis, ita ot vobis indivulsam cum Sanctâ Romanâ Ecclesiâ in Doctrina Fidei unitatem quod jam plerique Vestrum egregiè præstitistis, firmissimè profitentibus, Christiani omnea agnoscant Vos longè ab iis esse, qui elongaverunt se à Nobis, ac illorum damnabilem inobedientiam unà Nobiscum aversari, & improbare, eosque, nisi resipuerint, à communis, societana charitate prorsùs alienos habere. Utinam qui Paternis hactenùs humilitatis nostræ vocibus reluctati sunt, Vobis omnibus oon modo arguentibus, obsecrantibus, & increpantibus, sed & ab eorum consortio penitùs abstinentibus, erubescant, confundantur, & convertantur, detque illis Deus pœnitentiam ad cognoscendum veritatem, ut secundùm Apostolicam Doctrinam, id ipsum tandem dicamus omnes, & non sint in Nobis schismata: simus autem perfecti in eodem sensu, & in eâdem sententiâ, auxiliante Nobis per omnia gratiâ Domini Nostri Jesu Christi, cui est honor, & gloria in sæcula. Amen.

Præsules obedientes hortatur, ut greges suos à venenatis pascuis arceant, ab omni consortio cum refractariis abstineant, eosque ad obedientiam revocare omni studio contendant.

§. 7. Ut autem præsentes literæ ad omnium Fidelium quibuscomque Locis existentium notitiam faciliùs perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsùs fidem haberi, quæ ipsis originalibus literis haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides adhibenda transumptis.

§. 8. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ admonitionis, edicti, declarationis, hortationia, obsecrationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo octavo, quinto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri anno XVIII.

Sanctio pœnalis.

I. Card. Pro-Datarius. F. Card. Oliverius. Visa de Curia L. Sergardus Pro-Abbreviator.

L. Martinettus.

Loco † plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo octavo, Indictione undecima, die verò 8. mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno ejus xviii., supradicta Literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ

Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum Apostolicum Cursorem.

Ludovicus Cappellus Mag. Curs.

XCIX.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Edicti sub nomine Senatus in Civitate Taurinen. residentis in præjudicium Ecclesiasticæ libertatis, & Pontificiæ auctoritatis nuper promulgati, cum illius damnatione, revocatione, cassatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium ab edicto Senatus Taurinen.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine ingenti animi Nostri mœrore, pervenit sub nomine Senatus in Civitate Taurinen. residentis, ultra tot, tantasque alias Ecclesiæ, ac Sedi Apostolicæ in illis partibus à Sæculari potestate illatis injurias, novissimè prodiisse quoddam Edictum Typis impressum, ac nomine Secretarii Ordinarii ejusdem Senatus subscriptum tenoris, qui sequitur, videlicet, *Il senato di S. M. in Trino sedente. Il desiderio, che hà sempre avuto S. M. di mantenere la tranquillità nè suoi Stati, e di prevenire tutta ciò, che potesse turbala, vien'ad eccitar nuovamente la nostra particolare attenzione, perche in vista d'un fine sì salutare, & in conformità anche delli usi già prasticati non si lasci esegnire alcuna provisione procedente da fuori Stato, sia Bolla, Breve, ò altrà, senza che prima ci sii presentata, per accertarsi, se vi si contenga cosa alcuna contraria, ò pregiudiciale agl' Indulti, Prerogative, e Diritti, sì suoi, che della Corona, e de' Suddici, ad effetto, che quelle di dette provisioni, che non saranno ritrovate contrarie, ò pregiudiziali, come sopra, abbino le loro prontaze spedita essecuzione: E per le altre all'opposto si possa provedere à quanto si conviene, e particolarmente per le procedenti da Roma avvisarne la M. S. per rappresentare à Sua Santità, & quanto all'altre adoperare i mezzi opportuni; A qual fine per suo Regio viglietto delli 13. Giugno corrente, ci hà espressamente incaricati di far publicare il nostro Manifesto, acciò sappia ogn'uno l'obligo suo, com'anco di servirci de' mezzi della Podestà Economica, e Politica in odio de Contraventori secondo l'esigenza de' casi. In essecuzione di che si notifica ad ogni persona di qualsivoglia grado, e condizione, niuna esclusa, nè riservata, che chiunque averà ottenuto, ò verrà ad ottenere Bolle, Brevi, Rescritti, ò altre provisioni procedenti da fuori stato, non possa, nè debba farle essegnire, senza che prima siino state presentate per le cause sovra espresse à questo Senato, & dichiaratosi dal medemo non aver cosa in contrario; Il che si farà dal Senato con ogni prontezza per tutte quelle di dette provisioni, che non saranna contrarie agl' Indulti, Prerogative, e Diritti della Corona, e de' Sudetti, ò che non si ritroveranno essere state surrettiziamente ottenute, e che in caso contrario ne darà immediamente avviso alla M. S. affine di rappresentare come sopra à Sua Santità per le provisioni di Roma, & adoperare quanto alle altre, i rimedii opportuni. Ammoniamo à tal effetto & esortiamo tutti, e chiascheduno degl' Ecclesiastici, ed espressamente inibiamo à Secolari, Prefetti, Giudici, Podestà, Nodari, Segretarii, Sindici, e Consiglieri de' Luoghi, e Communità, ed à chi sia altro di non dare, nè permettere l'esecuzione di dette provisioni, meno essegnirle, autenticarle, ò altrimente prevalersene, salvo che vedino la dischiarubione sudetta di questo Senata, quale s'accorderà senza difficaltà, ritardo, nè spesa alcuna sù la presentazione, che sarà fatta di dette provisioni, da chi le averà impetrate, ò per parte d'esso; Dichiarando, che in caso contrario si procederà in odio di tutti, e ciascheduni i Contraventori con li mezzi della Podestà Economica, e Politica, ò altrimente, sì, e come li casi esigeranna, e chè sarà spediente per là trangnillità publica, & per l'esatta osservanza degl usi predetti. Mandiamo perciò, ed espressamente commandiamo à detti Giudici, Podestà, Sindici, Consiglieri, e Segretarii delle Commonità di dar avviso di dette contravenzioni, cioe quanta alla Provincia di Torina al Segretaria Ordinario di questo Magistrato, & quanto altre à respettivi Prefetti, quali Prefetti incarrichiamo d'essegnire gl' ordini Nostri sotto pena della privazione de' loro impieghi, incapacità d'averne altri, & di scudi cento d'oro al Fisco di S. M. applicandi, quali pene incorreranno anche li Giudici, Podestà, Segretarii, e Nodari, e rispetta à Sindici, e Consiglieri, quella di scudi cinquanta d'oro, e del carcere per mesi trè, ed eziamdio altra maggiore arbitraria secondo i casi rispecto à tutti. Dichiarando la publicazione, ed affissione di questo da farsi all' albo Pretorio di caduna Città, Terre, e Luoghi valer, come se fosse à caduna personalmente eseguita, & che alla copia stampata dallo Stampatore Regio se gli debba prestare tanta fede, come al proprio Originale. Dat. in Torino li venti Giugno mille settecento diecinove: Per detto Eccellentissimo Reale Senato: Il Segretaria Ordinario del Medemo: In Torino, stampato nella Stamparia Regia 1719.*

Tenor Edicti.

Idem Edictum, ut Ecclesiasticæ libertatis, & Pontificiæ authoritatis læsivum, annullatur, reprobatur, & damnatur cum omnibus inde secutis, & secuturis.

§. 1. Cum autem nimiùm evidens sit nec quisquam inficiari valeat ex præfato Edicto, & in eo contentis gravissimum Ecclesiasticæ libertati, ac Pontificiæ nostræ auctoritati vulnus infligi; adeoque illa à Nobis æquo animo ferri, aut dissimulari minimè posse; Hinc est; quod Nos ex commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, Ecclesiæ, atque hujus Sanctæ Sedis jura ab ejusmodi scandalosis ausibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, sarta, tectaque, atque illibata tueri, & conservare, cupientes, omniumque, & singulorum, quæ ejusdem Edicti, quod non alio, quàm illud penitus, & omninò damnandi, & reprobandi animo præsentibus inferendum duximus, seu in eo contentorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, cum omnibus, & singulis indè secutis, & forsan quandocumque secuturis penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus: & nihilominùs ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenùs opus sit, illa omnia, & singula, prout etiam quæcumque alia præmissorum occasione in præjudicium libertatis, & immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, seu

Apol-

Apostolicæ auctoritatis quovis modo emanata, edita, acta, gesta & perpetrata, cum omnibus pariter indè secutis, & quandocumque secuturis, barum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis semper baberi volumus, & mandamus.

Cum decreto irritanti, & clausulis consuetis.

§. 2. Decementes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quicumque io præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individua mentione, & expressione digni, illis non cunsenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse babentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incxcogitato, & iocxcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in iotegrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existera & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarius, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminenoâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstao. præmissis, ac Apostulicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Coociliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito oon tollendo; Legibus quoque etiam Imperialibus, & Municipalibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, & aliis quibusvis persoois etiam speciali mentione dignis, sub quibuscumque verburum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & Potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscunque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

Et derogatione omnibus contrariis.

§. 3. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio babenda, aut aliqua alia exquisita forma ad boc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis babentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum bac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat affixionem præsentium literarum in Urbe omnes afficere debere, & fidem adhiberi transumptis.

§. 4. Cùm autem eædem præsentes literæ in supradictâ Civitate Taurinen., aliisque locis Sæculari potestati earundem partium subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenùs experientiâ compertum est, & Nobis notoriè constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde tractare, & afficere, ac si unicuique eorum nominarim, & personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extrà illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatotis die xviii. Augusti MDCCXIX. Pootificatus Nostri Anno decimo nono.

F. Card. Olivetius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimonono, Indictione duodecima, die verò xxi. mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno ejus xix. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apostolicum Cursorem.

Franciscus Bartolotius Curs. Magister.

C.

REVOCATIO

Suspensiools Cruciatæ Sanctæ in Regnis Hispaniarum pro Anno 1720.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium à Breve suspensionis, quod insertum est supra numero 96.

ALiàs à Nobis emanarunt literæ in simili formâ Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Romanus Pontifex æqui, bonique Supremus Assertor &c. Cùm autem, sicut accepimus, Hispanicæ Nationis Populis longâ annurum serie assuetis gaudere Indulgentiis illis, aliisque tam spiritualibus, quàm temporalibus gratiis, quæ olim ab bac Sancta Sede ad certum tunc expressum tempus cla. mem.

Philippo II., aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis ipsarum Hispaniarum, ac illis adjacen. Insulis consistentibus, & ad ea declinantibus, qui certa munera adimplevissent, ac signanter ex bonis sibi à Deo tributis eam pecuniæ summam, quæ per Commissarium, seu Executorem gratiarum hujusmodi ab eadem Sede deputatum taxata fuisset, in causam expeditionis adversùs Turcas, Mauros, & Saracenos faciendæ liberaliter contulissent, concessæ, & pluries de sexennio in sexennium prorogatæ, deinde verò à fel. rec. Urbano VIII., ac postea etiam ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quoad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis tempore Quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensæ, & ampliatæ, de sexennio itidem in sexennium sæpius prorogatæ fuerant; quasque Nos ipsi Charissimo in Christo filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extenderamus, & prorogaveramus; Summopere grave, ac molestum accidat ratione suspensionis, à Nobis in præinsertis nostris literis demandatæ, indulgentiis, ac gratiis hujusmodi de præsenti carere, adeout maximè etiam verendum sit, ne hujus rei causa non levia scandala, ac perturbationes in illis partibus oriri possint; Verùm nondum Nobis fas sit, præfatam suspensionem ita è medio tollere, ut indulgentiarum, & gratiarum prædictarum intuitu ea nunc exigi emolumenta permittere possimus, quæ priùs exigi consueverant, cum verè minimè adhuc cessaverint rationes illæ, quæ Nos ad earundem indulgentiarum, & gratiarum suspensionem decernendam impulerunt, ne emolumenta prædicta in causam longè ab ea alienam, in quam juxta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, atque etiam nostram superiùs expressam intentionem erogari debuissent, reipsâ erogari, atque converti contingeret.

Grave est Hispanis carere gratiis Cruciatæ.

§. 1. Hinc est quòd Nos supradictæ Hispanicæ Nationi, quæ præcipuum suum Catholicæ Religionis zelum, devotumque, ac sincerum erga Apostolicam Sedem studium præclaris argumentis toties testatum fecit, quantùm cum Domino possumus, gratificari cupientes, simulque eidem Philippo Regi, cujus erga populos sibi Subditos amorem satis perspectum habemus, rem minimè ingratam facturos Nos esse confidentes, sed nihilominus hoc ipsum eâ adhibitâ circumspectione, quam in præsenti rerum statu adhibendam esse censemus, exequi volentes, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ, deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine memoratis Philippo V. Regi, aliisque Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, ac illis adjacentibus Insulis consistentibus, & ad ea, sicut præmittitur, declinantibus, ut præfatâ suspensione minimè obstante per totum præsentem inchoatum annum MDCCXX. dumtaxat omnibus, & singulis indulgentiis illis, & gratiis spiritualibus, quæ à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris intuitu, & occasione expeditionis contra Turcas, Mauros, & Saracenos gratiosè, & independenter à quovis ministerio, vel opera Executoris, seu Commissarii pro aliquarum ex gratiis hujusmodi executione in Apostolicis literis super earum concessione, seu prorogatione expeditis deputati concessæ, & extensæ, ac etiam à Nobis prorogatæ fuerunt: Nec non insuper indulto vescendi prohibitis in eisdem literis, & juxta earum tenorem concesso, ac respectivè extenso, & ampliato, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, dummodò tamen à quavis etiam minima solutione pecuniarum in prædictis literis, ut præfertur, demandatâ, seu alio quovis quæsito colore, titulo, seu prætextu faciendâ penitus abstineant, ac illius loco ea pietatis opera adimpleant, quæ ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, præscribentur, ac in reliquis, præfatarum literarum formam, & dispositionem omnino observent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Revocat suspensionem Cruciatæ pro anno 1720. tantum.

Mandat tamen ejus gratiam concedi absque ulla pecuniarum solutione.

§. 2. Præterea earumdem tenore præsentium decernimus, ut supradicto indulto vescendi prohibitis excepto, quoad reliquas gratias omnes temporales, nec non quoad alias tam spirituales, quàm temporales, quarum executio Commissario, seu Executori præfato in literis super earum concessione, seu prorogatione emanatis committitur, supensio ad nostrum, & Sedis prædictæ beneplacitum in præinsertis nostris literis præscripta firma, & illæsa remaneat, quam etiam firmam, & illæsam remanere volumus quoad cætera Apostolica indulta in iisdem præinsertis literis comprehensa.

Firma remanente suspensione quoad alia Indulta.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos, nec non Nuncios, & alios prædictos nunc, & pro tempore existentes, sublatâ similiter eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit; nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis nostris literis concessimus non obstante cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xiii. Januarii 1720 Pontificatus Nostri Anno 20.

Derogatio quibuscumque contrariis.

Fides adhibenda transumptis.

F. Card. Oliverius.

CON-

C I.

CONCESSIO

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ omnibus utriusque sexus Christifidelibus visitantibus Ecclesiam Conventualem Militiæ Aureatæ Constantinianæ, B. Mariæ della Steccata nuncupatam Parmen. in Conceptionis, & Annunciationis ejusdem B. Mariæ Virginis, nec non Sanctorum Georgii, & Basilii festis diebus, ad supplicationem Sereníssimi Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ac præfatæ Militiæ Magni Magistri.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

AD augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti ac supplicationibus dilecti filii Nobilis Viri Francisci Parmæ, ac Placentiæ Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regulæ Sancti Basilii Magni nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui Ecclesiam Conventualem Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupat. Parmen. prædictæ Militiæ, in Conceptionis, & Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ac eorumdem Sanctorum Georgii, & Basilii festis diebus à primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quâ die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & largimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris: Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Junii MDCCXX. Pontificatus nostri Anno vigesimo.

F. Card. Oliverius.

C II.

PROHIBITIO

Extrahendi libros, & scripturas ex publicâ Bibliothecâ nuper à Sanctitate Sua in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Civitatis Urbinantensis institutâ, cum licentiâ in ea retinendi, & asservandi quoscumque libros prohibitos.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à Pontificia charitate erga Urbinum Patriam suam.

CUm Nos Civitatem nostram Urbinaten., in qua nati, educati, & à primis ætatis nostræ annis instituti fuimus, quamque propterea singulari paternæ charitatis affectu in Domino complectimur, amplioribus in dies beneficiis, & gratiis ornare cupientes, ac ad illa potissimùm, quæ majorem ei utilitatem, & fructum afferre possunt, Pontificiæ nostræ largitatis intuitum dirigentes, publicam Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum dictæ Civitatis ad usum,

Publicam ibi Bibliothecam instituit in Conventu S. Francisci.

& commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad universitatem Studii generalis in eâdem Civitate erectam confluentium instituerimus: non modicâ pecuniarum summâ per Nos in id opus erogatâ, præsertim in constructionem fabricæ ejusdem Bibliothecæ; Eamque non modò scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam plurimis Codicibus ad omnes propè scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive è domesticâ nostrâ Bibliothecâ extractis, qui ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. mem. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus ejusmodi nostræ in suam æquè, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probè conscius, in supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congruè dispositi reperiuntur, instrui fecerimus; illisque nuper etiam alios Codices præsertim ad artem medicam pertinentes quos quondam Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus, propenso in eamdem Patriam nostram animo, dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jusserimus; quinimò etiam in posterùm eamdem Bibliothecam aliis Codicibus, seu Voluminibus, dum benedicente Domino vita suppetet, augere intendamus, ad hoc, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & Studiosi bonarum, ac præsertim Sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodiùs, ac impensiùs vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant: Sicque ad sectandam vestigia tot Illustrium Virorum, qui in prædictâ Civitate omni doctrinæ genere ante hâc eximiè floruerunt, ac permultis in lucem editis operibus plurimum ei decus, ac ornamentum attulerunt, vehementiùs excitentur,

Ex libris collatis partim à suo Sanctitate, partim verò à R. P. D. Fideli Episcopo Æsino, & Lancisio Medico Pontificio.

§. 1. Nunc verò conservationi, manutentioni, & incremento dictæ Bibliothecæ, quantum cum Domino possumus, benignè consulere volentes; idcirco Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne quisquam cujusvis gradus, status, ordinis, præeminentiæ vel dignitatis existat, aut quocumque officio, auctoritate, vel superioritate fungatur, libros, codices, quinternia, folia, chartas, scripturas, & volumina quæcumque, tam typis impressa, quam manuscripta, hactenus à Nobis, vel aliis, ut præfertur, donata, & assignata, seu in posterùm per Nos, & alios quoslibet quandocumque donanda, & assignanda, ex ipsa Bibliothecâ sub quovis quæsito colore, prætextu, capite, vel occasione extrahere, vel asportare, seu, ut extrahantur, vel asportentur, permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, impetrare possit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ, eo ipso absque aliâ declaratione per Contrafacientes incurrendis pœnis, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus.

Vetat sub pœna excommunicationis ne quæcumque volumina ex ea extrahantur.

§. 2. Præterea, ut in Bibliothecâ præfatâ quorumvis etiam Hæreticorum, & Hæresiarcharum, aliorumque reprobatorum Authorum cujuscumque Sectæ, & Classis, etiam primæ, & ex quacumque causâ, etiam ob falsi dogmatis suspicionem, à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac etiam in quibusvis Conciliis generalibus, nec non etiam à Nobis, & Sede Apostolicâ quomodolibet prohibiti, & damnati, ac à Nobis, Suc-

Ibidem retineri indulget quoscumque libros damnatos: ita tamen ut qui de fide tractant, sub clavi custodiantur.

cesso-

cessoribusque nostris Romanis Pontificibus, & dictâ Sede in futurum forsan prohibendi, & damnandi libri, manuscripta, & opera tam hactenus in lucem edita, quàm in posterùm edenda, seu scribenda quæcumque, etiamsi ex professo, & in capite de Religione, & Fide Catholicâ, seu contra Religionem, & Fidem easdem tractent, in ipsâ Bibliothecâ hactenus collocati, & collocata, ac in posterùm quandocumque collocandi, & collocanda retineri, haberi, & asservari, liberè, licitè, & impunè, ac absque ullo conscientiæ scrupulo, & quarumcumque Ecclesiasticarum sententiarum, & censurarum, vel aliarum pœnarum, etiam irregularitatis, infamiæ, aut inhabilitatis incursu possint, & valeant, ita tamen, ut libri, scripta, & opera præfata omnia, ac illa præsertim, quæ de Religione, & Fide, vel contra Religionem, & Fidem Orthodoxam tractant, seu tractabunt, in aliquo separato ejusdem Bibliothecæ loco clausi, & clausa, ac secretò, & sine cujusquam scandalo, vel periculo sub clavi retineantur, nec à quoquam accipi possint nisi de manibus Bibliothecarii, vel Custodum nunc, & pro tempore existentium, qui illos, seu illa legendos, seu legenda nemini præbere audeant quovis modo, seu præsumant, nisi priùs sibi constiterit, quod illos, seu illa petentes opportunam super eorum lectione à Sede præfatâ licentiam sibi concedi obtinuerint, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, harum serie, concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans cum clausula sublata.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Generales Inquisitores, & de Latere Legatos, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus quibuslibet Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non prohibitionibus desuper factis, & in posterùm quomodolibet faciendis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat exemplum harum literarum perpetuò affixum remanere valvis d. Bibliothecæ.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conspicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xii. Julii MDCCXX. Pontificatus nostri anno vigesimo.

F. Card. Oliverius

CIII.

RELAXATIO

Et Revocatio suspensionis Cruciatæ Sanctæ, & aliarum Gratiarum pro Hispaniarum Rege Catholico.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab enumeratione gratiarum ac Indultorum à Sede Apostolica Regi Catholico concessorum, & prorogatorum.

ALiàs Nos Indulgentias illas, & gratias, tam spirituales, quam temporales, quæ olim ad certum tunc expressum tempus cla. me. Philippo II., aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, ac illis adjacentibus Insulis consistentibus & ad illa declinantibus, qui certa munera adimplevissent, à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sub certis modo, & forma tunc expressis concessæ, & pluries de sexennio in sexennium prorogatæ, ac deinde primò quidem à fel. rec. Urbano VIII. postea verò etiam ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris quad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis tempore quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensæ, & ampliatæ; ac de sexennio in sexennium sæpiùs prorogatæ fuerant, Charissimo in Christo filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extendimus, & prorogavimus;

Cruciatæ sanctæ.

Concessiones iisdem tam annui Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex Fructibus, & redditibus Ecclesiasticis universarum Hispaniarum, quàm Primæ Decimæ in omnibus, & singulis Parochiis in prædictis Regnis, & Dominiis, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus consisten. eidem Philippo II. Regi ab hac Apostolicâ Sede ad certum itidem tunc expressum tempus factas, ac subinde pluries tam ipsi Philippo II. quàm aliis successivè prædictarum Hispaniarum Regibus Catholicis de quinquennio in quinquennium similiter Prorogatas, ampliatas & extensas memorato Philippo V. Regi ad quinquennium tunc proximum similiter extendimus, & prorogavimus; Et nihilominus ipsas Indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales eidem Philippo V. Regi, & aliis Christifidelibus prædictis ad sexennium; Subsidium verò annuum quadringentorum, & viginti millium ducatorum, ac Primam Decimam hujusmodi ad quinquennium respectivè per diversas nostras in simili forma Brevis, nempe die viii. & die xiii. Octobris 1714. nec non binas die prima Januarii MDCCXVI. desuper expeditas literas de novo concessimus, & indulsimus;

Subsidii quadringentorum viginti millium ducatorum.

Primæ decimæ.

Præterea ipsi Philippo V. Regi per alias nostras in eadem forma Brevis die xiv. Martii ejusdem anni MDCCXVI. expeditas literas, assignationem omnium fructuum, & redditaum, nec non pensionum super iis reservandarum unius integri mensis omnium Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum quorumcumque Ecclesiasticorum de Jurepatronatus, sive ad nominationem ejusdem Philippi V. Regis tantùm, ac in prædictis Regnis, & Insulis adjacen. existentium à memorato Urbano Prædecessore claræ itidem mem. Philippi IV. dum viveret earundem Hispaniarum Regi Catholico ad certum etiam tempus factam, & successivè ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam ad quinque annos tunc proximos tantùm similiter prorogavimus, & extendimus, seu de novo concessimus:

Assignationis unius integri mensis fructuum omnium Ecclesiarum, & Beneficiorum de Jurepatronatus Regio.

No-

Quæ omnia indulta Sua Sanctitas suspenderat ad suum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

Novissimè verò certis ex causis tunc expressis adducti omnes, & singulas gratias supradictas à Nobis eidem Philippo V. Regi ad sexennium, & quinquennium respectivè prorogatas, ampliatas, & extensas, seu de novo concessas, & indultas, ut præfertur, tametsi sexennium, & quinquennium hujusmodi adhuc durarent, expeditasque desuper literas nostras prædictas, nec non omnia, & singula in eis contenta ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum suspèndimus, ac suspensas esse, & fore declaravimus, & aliàs prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis die iv. Junii MDCCXVIII. expeditis literis, quarum, & cæterarum nostrarum literarum omnium prædictarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Observationum cessatio propter quas suspensa fuere.

§. 1. Cùm autem rationes illæ, quæ Nos ad ejusmodi suspensionem decernendam impulerunt, jam cessaverint; Sexennium verò, ac quinquennium prædicta, ad quæ eædem gratiæ per Nos antea extensæ, & prorogatæ, seu de novo concessæ fuerant, adhuc de præsenti durent, cupiatque propterea idem Philippus V. Rex eandem suspensionem à Nobis è medio tolli, ac aliàs in præmissis opportunè provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipsius Philippi Regis desiderio hac in re, quantùm cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejusdem Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, suspensionem omnium memoratarum gratiarum, expeditarumque desuper literarum, ac in eis contentorum hujusmodi, ad Nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum, sicut præmittitur, factam auctoritate Apostolicâ tenore præsentium relaxamus, & revocamus, ac ex nunc relaxatam, & revocatam fore, & esse decernimus, & declaramus. Quodque eædem gratiæ de cætero, durante, scilicet reliquo tempore sexennii, ac quinquennii respectivè, ad quod illæ à Nobis postremò prorogatæ, seu de novo concessæ fuerant, suum plenum, & integrum effectum sortiri possint, ac debeant, eâdem auctoritate harum serie statuimus, & ordinamus.

Ejusmodi suspensionem relaxat, & revocat.

Cum decreto irritanti, & clausulis consuetis.

§. 2. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque itidem plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas illis, ad quos spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et derogatione quibuscumque contrariis.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in posterioribus literis nostris prædictis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris MDCCXX. Pontificatus nostri anno vigesimo.

Fides adhibeatur transumptis.

CONSTITUTIO — CIV.

Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XIII. quâ assignatio loci fixi perpetui inter Auditores Rotæ Maceratensis à fa. mem. Clemente Papâ XI. factâ uni ex Civibus Civitatis Urbini, qui in illius Universitate lauream doctoralem susceperit, & Collegio Doctorum ejusdem Civitatis adscriptus sit, amplissimè confirmatur.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ÆQuum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratiâ processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ minimè fuerint, suum debitum sortiantur effectum. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa XI. Prædecessor noster, quantâ olim studiorum, & liberalium artium laude, & quibus insignium Virorum ingeniis, & gloria Civitas nostra, tunc sua Urbinaten., Patria ejus dilectissima floruerit, summâ cum animi sui jucunditate recolens, eâ recordatione, ac sinceræ fidei, & devotionis affectu, quem dilecti Filii Communitas, & homines dictæ Civitatis erga eundem Clementem Prædecessorem, & Sedem Apostolicam gerere comprobabantur, meritò inductus fuit, ut quemadmodum Agricola ei solo, cujus ubertatem agnoscit, culturam, & semen impendit, ita idem Clemens Prædecessor in eandem Civitatem Apostolicæ beneficentiæ suæ munera, quibus liberalium artium hujusmodi, ac præsertim legum, quas non solùm ornamenta Civitatum, sed etiam præsidia esse constat, studia foverentur, & reviviscerent, quàm libentissimè conferret.

Civitas Urbini insignium Virorum gloria semper floruit.

Patria Clementis XI.

Sixtus V. Tribunal Rotæ Maceratensis instituit, quam quinque Auditoribus constare voluit.

§. 1. Accepto igitur per eundem Clementem Prædecessorem, quod dudum rec. mem. Sixtus Papa V. pariter Prædecessor noster, tunc suus, in Civitate nostra, tunc sua Maceraten. unum Tribunal Audientiæ causarum Rotam nuncupatum, quod constare deberet quinque Judicibus Auditoribus nuncupatis, ad causarum, & litium Provincialium Provinciæ Marchiæ expeditionem, perpetuò erexerit, & instituerit, quatuor verò ex quinque Auditoribus hujusmodi, dum illorum officia pro tempore vacare contingit, à Romano Pontifice pro tempore existente deputandi sint, dictus Clemens Prædecessor in prædicta Civitate Urbinaten, pristinum ingeniorum, & animorum ad literarum, & præsertim Legum studia vigorem, & alacritatem propositis honorum præmiis excitare, simulque perpetuum aliquod Patriæ suæ erga eam benevolentiæ monumentum extare cupiens, & literarum dicti Sixti Prædecessoris super erectione dicti Tribunalis emanatarum tenorem, & datam etiam veriorem, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia pro plenè, & sufficienter

Electionem quatuor ex ipsis Romano Pontifici pro tempore existenti reservavit.

expressis, & insertis habens, motu proprio, non ad Communitatis, & hominum præscriptorum, aut cujusvis alterius sibi super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine sub data videlicet die xviii Augusti MDCCV. Pontificatus sui anno quinto, deinceps unum ex Officiis hujusmodi cum omnibus, & singulis illius facultatibus, auctoritatibus, honoribus, præeminentiis, antelationibus, obventionibus, & emolumentis uni ex Civibus originariis Civitatis Urbinaten., qui in illius studii generalis Universitate, ad doctoratus lauream in utroque jure promoti, nec non Collegio etiam generali, ut vocant, Doctorum ipsius Civitatis adscripti fuissent, ac cæteroqui qualitatibus juxta formam dictarum Sixti Prædecessoris literarum præditi reperirentur à dicto Collegio Generali pro tempore nominandis, perpetuò concessit, & assignavit, ita scilicet, ut idem Collegium tres Cives originarios Urbinatenses, sicut præmittitur, promotos, adscriptos, & qualificatos, quos non favore, gratiâ, precibus, aut quâvis aliâ ambitione, seu corruptelâ, sed uniuscujusque merito maturè considerato, magis idoneos, & aptiores in Domino judicasset, ad dictum Auditoratus officium, quod ad quinquennium concedi consuevit, ex tunc, & perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium recurrente, seu aliàs quomolibet, & quandocumque contingente illius vacatione nominare, unus verò ex tribus sic nominatis per eundem Clementem Prædecessorem, & Romanum Pontificem pro tempore existentem ad officium hujusmodi assumi respectivè deberet, nec unquam idem officium à prædicto Clemente Prædecessore, ut præfertur, concessum, & assignatum aliis, quàm Civibus originariis Urbinatensibus, sicut præmittitur, nominandis concedi, aut assignari, vel de eo in aliorum, quàm Civium originariorum hujusmodi sic nominandorum favorem disponi ulla tenùs posset, aut deberet; Decernens quascumque collationes, concessiones, assignationes, aut alias dispositiones de eodem Auditoratus officio in aliorum, quàm Civium originariorum prædictorum favorem, ut præfertur, quomodocumque, & qualitercumque pro tempore faciendas nullas, irritas, & inanes, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari, sed literas desuper conficiendas, & in eis contenta, ac inde cæteroqui legitimè secutura quæcumque, etiam ex eo, quòd quilibet etiam specificâ, & individuâ mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem literæ emanassent, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuissent, aut ex alia, etiam quantumvis legitimâ, juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis suæ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, ac substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, vel modificari, ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas literas conficiendas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectasset in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, cæterosque quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari: Non obstantibus prædictis Sixti prædecessoris literis, ac piæ mem. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri tunc sui de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dictas aliquis auctoritate earumdem literarum in judicium non traheretur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Civitatis Maceraten. & Tribunalis prædictorum, ac quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Civitati, & Tribunali, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur literis conficiendis hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habens, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum ea vice dumtaxat specialiter, & expressè derogavit, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse voluit cæterisque contrariis quibuscumque.

Clemens XI. die 12. Augusti 1705. unum ex hujusmodi officiis in dicta Rota perpetuò assignavit uni ex Civibus originariis Urbini, qui in illius Universitate ad lauream doctoralem promotus, & Collegio Doctorum adscriptus sit.

Ita tamen ut occurrente vacatione præfatum Collegium tres Cives, ut præfertur, qualificatos nominare debeat.

Et unus ex tribus sic nominatis à Romano Pontifice eligatur.

Decernens irritum, ac inane quidquid secus fieri contingat.

Cum clausula sublata, & aliis consuetis.

Cum amplissimis derogationibus quibuscumque contrariis.

§. 2. Ne autem de concessione, & assignatione perpetuâ Auditoratus Rotæ Maceraten. uni ex Civibus originariis dictæ Civitatis Urbinaten. à prædicto Clemente Prædecessore facta, ac decreto, derogatione, cæterisque prædicti pro eo quod super illis ipsius Clementis prædecessoris literæ confectæ minimè fuerint, valeat, quomodolibet hæsitari, ac Cives Originarii prædicti illarum frustrentur effectu, volumus, & Apostolicâ auctoritate deceruimus, quod concessio, assignatio, decretum, derogatio, aliaque prædicta memorati Clementis Prædecessoris à dicta die xviii. Augusti MDCCV. suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Clementis Prædecessoris literæ sub ejusdem diei data confectæ fuissent, prout superiùs enarratur, quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plenè concessionem, assignationem, decretum, derogationem, cæteraque prædicta ejusdem Clementis Prædecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur, & nihilominus, quatenus opus sit, omnia, & singula præmissa motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus iterum, & ex integro tenore præsentium concedimus.

Literæ tamen Apostolicæ super hujusmodi gratia à Clemente XI. facta expeditæ non fuerunt.

Quapropter Sanctiss. Innocentius XIII. eandem gratiam benignè confirmat.

Et quatenus opus sit, illam ex integro concedit, suumque effectum sortiri debere decernit, & mandat.

§. 3.

Et præsentiam literarum Executores deputat Episcopos Ostien. & Portuen. & A. C. cum facultatibus necessariis, & consuetis.

§. 3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Collegii Generalis fuerint requisiti solemniter publicantes, eique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illud earumdem præsentium literarum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illud desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstan. omnibus & singulis illis, quæ d. Clemens Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Novembris 1721. Pontificatus nostri anno primo.

F. Card. Oliverius.

CV.

CONSTITUTIO

Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XIII. qua literæ Apostolicæ san.mem. Clementis Papæ XI. confirmatoriæ diversorum Privilegiorum, ac Indultorum à Romanis Pontificibus Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum Urbini concessorum, nec non aliquorum Edictorum, & Decretorum in utriusque favorem, à Ducibus, & pro tempore Legatis, & V. Legatis ejusdem Civitatis editorum, amplissimè confirmantur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia, ac benignitate processerunt, licèt ejus superveniente obitu literæ Apostolicæ desuper expeditæ non fuerint, debitum consequantur effectum.

Civitas Urbini Patria Clementis XI.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, fel. rec. Clemens P. P. XI. Prædecessor noster cupiens Civitati nostræ, tunc suæ, Urbini, ubi natus, & educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, præcipuum aliquod Pontificiæ suæ charitatis, & beneficentiæ argumentum tribuere, ac potissimùm erga Universitatem studii generalis ibidem Apostolicâ auctoritate dudum erectum, in quâ olim doctorali laurea decoratus; nec non erga Collegium I. V. Doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem, dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati, memorisque animi sui propensionem palam ostendere, & declarare, nonnulla privilegia, & indulta à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus etiam nostris, tunc suis, Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum prædictis olim concessa, ac insuper nonnulla Edicta, & Decreta in utriusque favorem à Ducibus, & pro tempore Legatis, & V. Legatis ejusdem Civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactiùs, paulò antequàm viam universæ carnis ingrederetur, nempe Mense Martio proximè præterito, Apostolicâ auctoritate approbaverit, & confirmaverit, pluraque alia ad eorumdem Universitatis, & Collegii decus, ac utilitatem disposuerit per suas literas, quæ tamen ob ejus subsecutum obitum ab illo subsignari, & consueto Romanæ Curiæ more expediri minimè potuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

Qui ibidem doctorali laurea decoratus & Collegio Doctorum adscriptus fuit confirmavit privilegia eidem Collegio, ac Universitati concessa.

Sed eo morte sublato literæ Apostolicæ expediri non potuerunt.

Tenor literarum Clementis XI.

§. 2. CLEMENS Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Inter multiplices, atque gravissimas sollicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divinâ dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer, pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paternâ charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis eruditur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica ritè gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus. Quo quidem paterni amoris sensu si cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates meritò respicimus, dignum profectò, justumque est, ut Civitatem nostram Urbinatensem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præsertim disciplinarum laude, imò etiam militari gloriâ insignes, quàm Ecclesiasticarum dignitatum splendore conspicuos Viros; apud quos itidem, & solidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac summa in Romanos Pontifices, & Apostolicam Sedem observantia, & studium semper enituit, propensiori quodam affectu, naturâ ipsâ dictante, respiciamus, ac unicè in Christo diligamus. Nec minùs æquum arbitramur, & congruum, ut Universitatem quoque studii generalis illic Apostolicâ auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac insuper Collegium I. V. Doctorum ibidem pari auctoritate institutum, unde Viri sæpenumero prodierunt doctrinæ famâ celebres illustriumque munerum ab ipsis rectè gestorum meritò commendati, cui Nos etiam adscriptos aliquando fuisse non sine voluptate meminimus, paternâ dilectione complectamur, gratæque voluntatis nostræ, ac simul Pontificiæ largitatis significationibus prosequamur.

Urbini Civitas Princeps, & Caput Ducatus Urbinatensis.

Insignium Virorum gloria omni ævo præluxit.

Clemens XI. ingens Patriæ æs alienum dissolvit.

§. 3. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Patrias suas insignibus, maximisque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque secuti, inter ipsa Pontificatus nostri primordia considerantes prædictam Patriam nostram dilectissimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix superiorum temporum conditio, & publicæ necessitates causam præbuerunt, gravari, ac ferè opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitate nedum omni prorsus carere spe illud unquam dissolvendi, sed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longè imparem esse; æquum proinde, murerique nostro consentaneum duximus rationem inire, qua gravissimo huic malo occurreretur, institutoque ex pecuniis à Nobis antè aliquos annos collatis Multiplo, cujus administratio à Viris ad id à Nobis delectis summâ fide, ac industriâ hactenùs gesta fuit, eam jam pecuniarum summam conflavimus, quæ memorato æri alieno penitus extinguendo satis erit, huncque in usum quamprimùm jussu nostro, benedicente Domino, erogabitur.

§. 4.

Metropolitanam Ecclesiam prænobili Altari, sacraque supellectili sumptuosâ ditavit.

§. 4. Prætereà Metropolitanam ejusdem Civitatis Urbinatensis Ecclesiam, in qua sacris Baptismi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus versicoloribus selectissimis exculto, sub quo sacrum Corpus S. Crescentini Martyris, ipsius Civitatis Protectoris, reconditum est: sex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliisque vasis argenteis elegantissimè èlaboratis: multâ, & sumptuosâ omnis generis suppellectile in usum sacri ministerii: geminis attalicis stragulis magni pretii, totidemque à celebrioribus ævi nostri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari nostra pariter, & quidem maximâ impensâ curavimus.

Ejusdem Ecclesiæ Canonicales proventus auxit. Ædes Archiepiscopales amplia vit. Collegium exstruxit.

§. 5. Exiguum insuper, nec præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inservientium numerum auximus, congruâque dote instruximus: Canonicales proventus, anteà admodum tenues, certâ annuâ quingentorum aureorum super fructibus, & redditibus quibuscumque Monasterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, seu Senogallien. Diœcesis in perpetuum assignatâ pensione, amplificavimus: Sacrarium in usum Canonicorum à fundamentis ereximus, & congruis armariis pro sacrorum suppellectilium decenti custodiâ exornavimus: Archiepiscopales ædes, angustas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adolescentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honestisque moribus à doctis, piisque Magistris sedulò instituuntur, ferè in meditullio Civitatis à fundamentis excitavimus.

Bibliothecam in Conventu S. Francisci ad publicum usum erexit.

§. 6. Publicam quoque Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad præfatam Universitatem studii generalis confluentium instituimus, non modicâ pecuniarum summâ in id opus erogatâ, præsertim in constructionem Fabricæ ejusdem Bibliothecæ, eamque non modò scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verùm etiam pluribus codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive è domesticâ nostrâ Bibliothecâ extractis, qui ultra nonnullos in antiquâ dicti Conventus Bibliothecâ existentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus, ejusmodi nostræ in suam æquè, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probè conscios, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congruè disposito reperiuntur, instrui fecimus; Illisque nuper alios etiam codices, præsertim ad artem medicam pertinentes; quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus propenso in eamdem Patriam nostram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jussimus, quinimò etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, seu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita suppetet, augere intendimus, ut exindè memorati Fratres, Cives, incolæ, & studiosi bonarum, ac præsertim sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodiùs, ac impensiùs vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant.

Mœnia Civitatis reparavit. Duo fixa loca in Rotis Perusiæ, & Maceratæ Civibus assignavit.

§. 7. Ad hæc præfatæ Patriæ nostræ mœnia pluribus in locis collapsa, aut collabentia instauravimus, ejus insuper Civibus J. V. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum nostrarum Perusiæ, & Maceratæ in perpetuum assignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote septingentorum modiorum frumenti, qui quotannis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejusmodi subsidio propriis necessitatibus consulere possint, & agri præsertim culturam deserere non cogantur, certis pro rectâ illius administratione sancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribusque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eandem Patriam nostram, tum etiam peculiares illius Cives hactenùs prosecuti sumus, & ad extremum usque vitæ nostræ spiritum, adjuvante Domino, prosequi non desinemus.

...vit. Montem frumentarium auxit.

Privilegia Universitati, & Collegio Doctorum concessa confirmare æquum ducit.

§. 8. Nunc verò ad Universitatem Studii generalis, & ad Collegium J. V. Doctorum in eadem Urbinatensi Civitate dudum, ut præfertur, erecta Apostolicæ nostræ considerationis intuitum convertentes, & gratum nostrum erga ipsa animum profiteri, testatumque facere cupientes, æquum in primis ducimus iis, quæ à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem providè, atque sapienter constituta fuerunt, Apostolicæ nostræ confirmationis robur adjicere, aliaque desuper statuere, atque disponere, quemadmodum in Domino conspicimus salubriter expedire.

Memorat imprimis Bullam Julii II. confirmatoriam erectionis Collegii.

§. 9. Cùm itaque, sicut accepimus, fel. rec. Julius secundus Romanus Pontifex Prædecessor noster institutionem præfati Collegii à q. Guido Ubaldo Urbini Duce factam pro cognitione causarum tam Ecclesiasticarum, quàm prophanarum totius Urbinatensis ditionis in secundâ, & tertiâ instantiis (causis merè Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benignè approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam præscripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo xii. Kal. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Ten. Bullæ Julii II.

§. 10. Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispositione sublimati, singulis, quæ pro personarum Nobis, & Apostolicæ Sedi devotarum pace, commodo, & tranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicæ providentiæ solicitudinem libenter intendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cùm à Nobis petitur, opem & operam impendimus efficaces. Sanè exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbitanen. & universorum subditorum ejus petitio continebat, quod licèt olim fel. rec. Alexander Papa VI. Prædecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaten consulere, ipsum Ducatum Urbinaten. & Civitatem Senogallien. illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregaverit, & separaverit, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatam, in Romandiola instituerit; Ad quos omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur, ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Institutio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subditorum suorum providere, in Civitate Urbitanen. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, nec non etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbis Præfecti Nobis fuit humiliter supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii

Dux Guidobaldus Collegium Doctorum Urbini instituit.

tref-

tresdecim in legibus, & decretis Doctorum hujusmodi Apustolicæ confimatinnis robur adjicere, aliasque in præmissis opportunè pnvidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrnrum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus intendimus, & qusntum cum Dnmino possumus, ipsns ab expensis, & oneribus relevamus, nec non præfati Dncis propositum plurimùm io Dnmino commendantes, institutionem, & ordinationem prædictas auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus ac quod in secundâ, & tertiâ instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quàm prophanæ, & mixtæ, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Dncatus, & Dominii temporalis præfati nunc, & pro tempore existentis, tam ratione Ducatus præfati, quàm aliorum ejus dominiorum quorumcumqne coram dictoCollegio tresdecim Doctorum, eisdem modo, & formâ, quibus coram Rectore Provinciæ Marchiæ hujnsmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ita tamen, quod Causæ præfatæ oon possint expediri, nec terminari, nisi de vorn, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & aliàs sententiæ latæ non teneant, quæ vnta secretè, & sigillatim præstari debeaot, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquòs ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per tunc præsentes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat, ac si omnes interfuissent, dummudò absentes ultra dimidiam partem nnn existant, ac etiam quod causæ appellationum quarumcumqne per subditos præfati Ducis à quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium ioterpositæ fiot, & esse censeantur, nisi forsan à sententiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostnlicam appellari valeat, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque subditos, oec non Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum, & Civitatem Senogallicn. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, nec non Bononiensi, & Perusinâ Legationibus protsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insnper eidem Collegio, ut in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, indultis, & ordinationibus utatur, potiatur, & gaudeat, quibus dictus Rector præfatæ provinciæ ntitur, & uti consuevit, præfatâ auctoritate concedimus; Statuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodò sint licita, & honesta, & sacris Canonibus nnn nbviantia, dictâ auctoritate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegin nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi, eâdem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, nec non dictæ Provinciæ specialibus & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, oon autem per clausulas generales idem importantes, sed de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad oumerum tresdecimDoctorum deventum est, cæterisque contrariis quibuscumqne. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confimatinnis, approbationis, statuti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, cooceffionis, elargitionis, & derogatinnis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsompserit, indigoatiooem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datnm Rumæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo qningentesimo septimo, xii. Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno v.

Julius II. ejusmodi erectionem confirmavit.

Regulam præscribit à Doctoribus Collegii in decisione Causarum servandam.

DD. Collegii facultatem tribuit condendi Statuta.

§. 11. Ac subinde rec. me. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, postquam Urbinateo. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitate, & omnimnda jurisdictione, ac superioritate, nec non illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., Civitates, & Diœceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Prædecessor noster Urbanin., & S. Angeli in Vado Civitates, & Diœceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro Suffraganeis Episcopis, nec oon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem perpetuò concesserat, & assignaverat, cum orta fuisset contentin inter bo: me: Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo: pariter me: Julium S. Petri ad Vincula, dum viveret, S. R. E. Cardinalem de Urbino oncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolicâ concessus fuerat, ex ona; nec non Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex alterâ partibus, super jurisdictione, seu administratione justitiæ io omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiscopus, & Julius Cardinalis memorati prætextu erectinnis hujnsmodi ad se spectare, Cullegium verò vigore literarum Julii Prædecessuris sibi concessam fuisse, & quia in dictâ erectione de Privilegiis, ac Indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentin facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinaten. competere, nec illius jurisdictiooem ad Causas appellationum interponendarum à sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio priùs concessa fuisset, se extendere posse asserebant, ac ad tollenda plurima scandala, quæ ex ejusmodi contentinne facilè oriri putetant, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati, nec non dictum Collegium medin, ac opera dicti Guidobaldi tunc Dncis Urbini devenissent ad quamdam concordiam, seu transactinnem, cujus vigore conventum, stabilitumqne fuit, quòd Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscupo Urbinaten pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus à foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellarinnes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent, quodque omnes, qui appellarent à senteoöis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter illius Diœcesanos videlicet in primâ, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secundâ instantia latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium Privilegiis, & indultis Apostnlicis tam Archiepiscopo, quàm Collegio hujusmodi, ut præfertur, concessis quoad reliqua omnia salvis prorsùs, ac illæsis; memoratus Pius Prædecessor hujnsmodi concordiam, seu transactionem amplissimè approbaverit, & confirmaverit per suas anno millesimo quiogentesimo sexagesimo tertio, xiii. Kal. Martii sub plumbo expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Pius IV. Ecclesiam Urbinaten. in Metropolitanam erexit, cui Callien., Senogallien. Pisauren. Forosempronien. Feretran. & Eugubin. subjecit.

Urbanus VIII. Urbanien. & S. Angeli Civitatis addidit.

Controversia memoratur exorta inter Archiepiscopum, & Collegium.

Sopita per amicabilem concordiam quam idem Pius IV. confirmavit.

§. 12. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ex solitâ Apostolicæ Sedis provideotiâ ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Personas quaslibet, ac præsertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate præ-

Tenor Bullæ Pii IV.

prædictus concordiâ terminata fuisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum dilabantur, quæque in justitiæ præsidentium favorem, commoda, & decus per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessi fuisse dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuò illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, ac desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Sanè Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tresdecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac venerabilis Frater Felix modernus Archiepiscopus Urbinat., & Magister Domus, nec non Prælatus Domesticus noster exposuerunt, quod aliàs fel. rec. Julio Papæ II. Prædecessori Nostro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac universorum ejus Subditorum exposito, quod licet antea piæ me. Alexander Papa VI. etiam Prædecessor noster, tunc suus, cupiens indemnitati universorum Subditorum Ducatus Urbinat. consulere, ipsum Ducatum Urbinat. ac Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregavisset, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiolâ instituisset, quodque omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & profanis devolverentur ad illud, ordinasset, & quod propter temporum conditionem institutio hujusmodi suum sortita effectum non fuisset; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum suorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tresdecim Doctorum instruerat & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædecessor, Ducis, ac Subditorum hujusmodi, nec non etiam bon. mem. Francisci Mariæ tunc Almæ Urbis præfecti supplicationibus inclinatus, institutionem ac ordinationem hujusmodi authoritate Apostolica per suas literas confirmavit, & approbavit, quodque in secundâ, & tertiâ instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quàm prophanæ, & mixtæ, & Beneficiales (merè Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore existentis Ducis, & subditorum suorum hujusmodi, tunc, & pro tempore existentium tam ratione dicti Ducatus, quàm aliorum ejusdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tresdecim Doctorum, ac eisdem modo, & formâ, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod causæ ipsæ non possent expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum Collegii hujusmodi, aliàs sententiæ latæ non tenerent, quæ vota sigillatim, & secretè præstari deberent, quodque, etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo se absentare, id quod per tunc præsentes factum, ac determinatum foret perindè valeret, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existerent; ac etiam quod Causæ appellationum per Subditos præfati Ducis à quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ essent, & censerentur, nisi forsan à sententiis ipsius Collegii appellatum foret, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari posset, dictâ authoritate statuit, & ordinavit, ipsosque, Subditos, nec non Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, nec non Bononien., & Perusin. Legationibus prorsus exemit, & segregavit, ac liberavit. Et insuper eidem Collegio, quod in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem Prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujusmodi utebatur, ac uti consueverat, præfatâ authoritate concessit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in causis hujusmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; nec non ipsi Collegio nova statuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipsis Julii Prædecessoris literis desuper confectis pleniùs dicitur contineri; Et deinde, sicut eadem expositio Nobis facta subjungebat, postquam Nos dudum ex certis rationalibus causis Ecclesiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Episcopus Urbinat præerat, in Metropolitanam Ecclesiam cum Archiepiscopali Dignitate, ac omnimodâ jurisdictione, & superioritate per alias nostras literas perpetuò ereximus, nec non illi Callien., Senogallien., Pisturen., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses in Ducatu, & Dominio præfatis consistentes cum illarum districtibus, Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, nec non Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem etiam perpetuò concesseramus, & assignaveramus, ipsosque Præsules, Clerum, & Populum, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiscopalia superioritatem, jurisdictionem, ac jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinat. subjectos fore, & tamquam membra Capiti obsequentes, per eos de Archiepiscopalibus juribus responderi volueramus, prout in eisdem literis nostris etiam latiùs continetur: Orta contentione, & controversiâ inter Felicem Archiepiscopum, & Collegium Urbinat., nec non etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinat. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, authoritate prædictâ concessus extitit, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & populum Civitatum hujusmodi, quàm Archiepiscopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad se spectare; Collegium verò vigore literarum Julii Prædecessoris hujusmodi sibi concessam fuisse; Et quia in dictâ erectione de Privilegiis, & indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinat. præfato competere, nec jurisdictionem præfati Archiepiscopi ad causas appellationum interponen. per Suffraganeos illius à sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio concessa prius extitisset, se extendere ostendi posse asserebant. Cumque ex hac contentione scandala plurima oriri posse dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati volentes, ut bonos decet Præsules, fomenta dissensionum, & scandalorum, quæ inter ipsos, & Collegium hujusmodi occasione Jurisdictionis præfatæ de facili suscitari possent, propter concursum, & studium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quàm Successorum suorum Archiepiscoporum Urbinat. nominibus infrascriptam cum dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinat. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum

Refert Bullam Julii II.

Et erectionem a Sua Sanctitate factam Ecclesiæ Urbinat. in Metropolitanam.

Memorat controversiam inter Archiepiscopum, & Collegium exortam quoad cognitionem causarum.

Et concordiam inter eos stabilitam.

ve-

venientibus à Foro Ecclesiastico, ut, supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent; quodque omnes, qui appellarent à sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter ejus Diœcesanos, videlicet in primâ, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secundâ instantiis latis, ut supra intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, privilegiis, indultis, & concessionibus Apostolicis, tam Archiepiscopo, quàm Collegio hujusmodi, ut præmittitur, concessis, & factis, quoad reliqua omnia salvis, & illæsis, ac in suo pleno robore permanentibus, nec non forsan alias Partes ipsæ verbo, vel in scriptis convenerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, nec non pactio hujusmodi eorum successores præfatos adstringerent, & obligarent, illa omnia suprascripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus, ac Collegium, necnon Guidobaldus Dux præfati Nobis humiliter supplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac sine illarum præjudicio, & læsione, statutis, ordinationibus, exemptioni, segregationi, liberationi, concessioni, confirmationi Prædecessoris hujusmodi pro illarum subsistentiâ firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmissis opportuna providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur, qui singulorum, ac præsertim Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Domesticorum Urbis, prout possumus, libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, nec non Statutorum, Ordinationum, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, & confirmationis prædictarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præfatas, etiamsi in scriptis non extent, sed verbis dumtaxat initæ sint, ac sine earum præjudicio, & læsione, statuta, ordinationes, exemptionem, segregationem, liberationem, concessionem, & confirmationem, nec non literas Julii Prædecessoris hujusmodi, & prout illas concernunt, omnia, & singula in eisdem concordiâ, & literis Julii Prædecessoris contenta, ac exinde secuta quæcumque Apostolicâ authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, nec non eis plenum robur firmitatis adjicimus omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, nec non illa valida, & efficacia fore, & esse, ac per eosdem præmissos, & alios, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari debere, nec ab illis ullo umquam tempore resilire posse, sed modernum Archiepiscopum, & Successores suos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem observationem teneri, & obligatos fore, nec non quibusvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & constringi posse. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quâvis authoritate fungentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; nec non ex nunc, si secus super iis à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Urbinat. Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apostolicis eisdem Archiepiscopo, & Collegio, ac quibusvis aliis quomodolibet, etiam motu simili concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quam idem Pontifex approbat & confirmat.

Cum clausula sublata, & derogationibus opportunis.

§. 13. Postmodum verò idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos singulis annis in Poesi doctos poeticâ laureâ decorandi: nec non eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac sufficientes comperisset, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quam Civili, & Bachalaureatus, Licentiaturæ, ac Magisterii in Medicinâ, vel alia licitâ facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio simili examine idoneos repertos creandi: Nothos etiam, spurios, incestuosos, manseres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perinde ac si de legitimo matrimonio nati essent, restituendi: Nobiles insuper, seu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & constituendi, amplam prælato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem concesserit, ac indulserit suis anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii in simili forma expeditis literis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Idem Pius IV. eidem Collegio facultatem lau[...] creandi Poetas, & Doctores, Magistros ac Notarios creandi, & Spurios legitimandi &c. concessit.

§. 14. Pius Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam, Sedes Apostolica gratiarum abundantissima mater, ac illarum solertissima dispensatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere consuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonnisi Personis benemeritis conferantur, ac distribuantur. Hinc est, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus universorum Subditorum suorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Collegium tresdecim Doctorum forsan nuncupatum, coram quibus omnes, & singulæ totius Ducatus, ac Dominii pro tempore existentis Urbinaten, Ducis, & Subditorum præfatorum Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ, nec non etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, instituisse, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædecessorem nostrum, ac etiam per Nos, & forsan alios Romanos Pontifices etiam prædecessores Nostros approbatum, & confirmatum extitisse, ac illi nonnulla privilegia, concessiones, & indulta, quibus ipsi Doctores circa decisiones, & expeditiones Causarum uti deberent, authoritate Apostolicâ concessa fuisse, idem Collegium, ejusque Doctores amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostrâ merâ liberalitate Collegio, & Doctoribus hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus ad instar nonnullorum

Tenor ferundæ Bullæ Pii IV.

Refert erectionem Collegii à Guidobaldo Duce factam, & Apostolica authoritate probatam.

idem Collegio facultatem tribuit duos quotannis poetica laurea decorandi.

rum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos ſingulis annis in poeſi doctos poeticâ laureâ decorandi & inſigniendi, nec non eos, quos in jure Canonico, & Civili, ſeu altero eorum ſtuduiſſe, in eiſque, ſeu eorum altero per diligentem examinationem ſcientia, & moribus idoneos, ac ſufficientes eſſe invenerint, in utroque, ſeu altero jurium hujuſmodi, aut medicinâ, vel aliâ licitâ facultate ſtuduiſſe, & ſimiliter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum, Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel Licentiatorum facultatis, in quâ ſtuduerint, coram eis habendam, ac fidelem Magiſtrorum, ſeu Doctorum eorumdem atteſtationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac ſcientiâ, & moribus ad hoc idoneos ſufficienteſque eſſe reperierint, de eorumdem Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel Licentiatorum conſilio, & aſſenſu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujuſmodi ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magiſterii gradus promovendi, ac in eis legendi, diſputandi, & interpretandi, nec non alios actus ad perſonas in hujuſmodi gradibus conſtitutas quomodolibet pertinentes faciendi authoritatem concedendi, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibendi, nec non eos quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura ſufficientes eſſe repererint, in Notarios publicos, ſeu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præſentibus annotatam, ſolito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujuſmodi per pennam, & calamare, ut moris eſt, inveſtiendi; Nec non Nothos, Baſtardos, naturales, ſpurios, inceſtuoſos, & manſeres copulativè, vel disjunctivè ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præſentes, quàm abſentes, viventibus, ſeu etiam mortuis eorum Parentibus; ita ut ad paternam, & alias ſucceſſiones bonorum quorumcumque ſuorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, ſine præjudicio tamen venientium ab inteſtato admitti, & in illis ſuccedere; Necnon ad honores, dignitates, ſtatus, gradus, & officia ſecularia publica & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere liberè, & licitè poſſint, & valeant, ac ſi de legitimo matrimonio procreati eſſent, ſervatâ tamen formâ literarum noſtrarum deſuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoſlibet actus legitimos reſtituendi, & reducendi; Nec non Nobiles, ſeu etiam Milites, vel etiam Equites deauratos, ut pro fide, juſtitiâ & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & conſtituendi, eiſque inſignia, & arma in ſimilibus dari ſolita, dandi, & concedendi, nec non ipſos nobilitatis equeſtribus inſigniis decorandi, dictâ authoritate tenore præſentium licentiam, facultatem, & authoritatem concedimus, & indulgemus, non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non legibus Imperialibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipſi legitimandi fuerint, juramento confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, illis præſertim, quibus caveri dicitur expreſsè, quòd Naturales, & Baſtardi legitimari non poſſint, niſi de conſenſu legitimorum, & naturalium, nec non quibuſvis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenùs editis, & in poſterum edendis; ac privilegiis, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam quibuſvis Univerſitatibus, ſtudiorum generalium Collegiis; & quibuſvis aliis locis, etiam motu ſimili, & ex certâ ſcientiâ, ac

Nec non promovendi prævio examine viros idoneos ad gradus Doctoratus, Magiſterii, Baccalaureatus, & licentiaturæ.

Creandi inſuper Notarios publicos.

Spurios legitimandi.

Nobiles, Milites, & Equites deauratos conſtituendi.

de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam de conſilio ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conceſſis, & confirmatis, ac in poſterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipſos Collegium, & Doctores, ut præfertur, creandi hujuſmodi præſtabunt, talis eſt. Ego N. de N. Clericus N. ab hac horâ in antea fidelis ero Beato Petro, & S. R. E. ac Domino meo Pio Papæ IV. & Succeſſoribus ſuis canonicè intrantibus, non ero in conſilio, auxilio, conſenſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Conſilium, quod mihi per ſe, vel literas, aut Nuncium manifeſtabunt, ad eorum damnum ſcienter nemini pandam, ſi verò ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Eccleſiæ Romanæ vergeret, ſeu grave damnum, illud poſſe impediam, & ſi hoc impedire non poſſem, procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri, Papatum, Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipſius Eccleſiæ ſpecialiter, ſi qua eadem Eccleſia in Civitate, vel terra, de qua ſum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, ſeu recuperandum contra omnes homines: Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur conſenſus Partium, fideliter faciam nil addendo, vel minuendo ſine voluntate Partium, quod ſubſtantiam contractus immutet; ſi verò in conficiendo aliquod Inſtrumentum unius ſolius Partis ſit requirend. voluntas, hoc ipſum faciam, ut ſcilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti ſubſtantiam contra voluntatem ipſius; Inſtrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo ſciam intervenire, ſeu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & poſtquam in Protocollum redegero malitiosè non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, ſeu cujus eſt contractus, ſuper eo publicum conficere Inſtrumentum, ſalvo meo debito, & conſueto ſalario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ conceſſionis, Indulti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus noſtri anno V.

Derogat amplissime quibuscumque contrariis.

Formula juramenti à Notariis præſtandi.

§. 15. Deindè memoratus Urbanus VIII. Prædeceſſor noſter, ne dubitari contingeret, an ejuſmodi Privilegia à Julio II. & Pio IV. conceſſa præfato Collegio per obitum q. Franciſci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apoſtolicam adhuc durarent, vel expiraſſent, ipſi Collegio facultatem, ac authoritatem cognoſcendi, & judicandi cauſas appellationum tam Eccleſiaſticas, quàm Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Bene-

Urbanus VIII. privilegia à Prædeceſſoribus eidem Collegio conceſſa confirmavit.

fi-

ficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel aliàs de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instanois, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent à Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quàm circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; præterea expressè decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quàm laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; aliàs licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salvâ tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus V. Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; nec non doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodò essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in formâ Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Disposuit insuper, ut in causis ad Collegium spectantibus appellari non posset omisso medio.

Eidem Collegio facultatem indulsit condendi statuta, approbanda tamen à Legato, seu Vice-Legato.

Tenor Brevis Urbani VIII.

§. 16. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten. nec non Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in primâ, secundâ, & tertiâ instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quàm Ecclesiastico Status, ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, nec non Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quæ quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II. & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tresdecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum tam in foro Sæculari, quàm Ecclesiastico auctoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quòd ex dicto Collegio DD. tresdecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur, qui eorumdem Votantium, si absuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario Votantium numero, ut infra dicetur, à dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porrò tam Votantium, quàm Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S.R.E. Vicecancellario, nostro secundùm carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini, & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres à præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tresdecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati, sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se aliàs ingerere non valeant, nec possint, quàm in dando eorum voto consultivo. In causis verò laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscuè cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, non tamen votis secretis, sicut in præfatis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votis apertis, & in jure fundatis, & sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis à Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfatâ, auctoritatem cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quàm Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ, exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel aliàs de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio, postquam judicatæ fuerint à Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illarum præjudicium; Verùm in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque interveniant, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu Partium, dummodò in causis Ecclesiasticis pro earum definitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra dictum est, ad Collegium, tam Ecclesiasticis, quàm Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat, nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; aliàs licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quâcumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi verò Collegium judicaverit, in casu quo dari debeat appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta

Facultatem Collegio tribuit judicandi in causis appellationum Status Urbini.

Novam præscribit regulam quoad numerum Doctorum Collegii.

Et eorum qualitatum; ac votum in causarum decisione ferendum.

Collegium judicare debet omnes causas exceptis beneficialibus.

In causis Ecclesiasticis tres ad minus sint Judices Clerici non uxorati.

In Laicalibus sint saltem quinque Laici, vel Clerici.

In causis appellationum ad Collegium spectantium appellari non possit omisso medio.

super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties sibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, salvâ tamen semper approbatione dicti Legati, sive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; nec non doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodò sint in usu, nec sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque Apostolicis non adversentur, auctoritate, & tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secùs super iis à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die octavâ Julii 1636. Pontificatus nostri Anno XIII.

Urbanus VIII. confirmat præcedentia Indulta Collegio concessa condendi statuta, doctorandi, & alia omnia, dummodo sint in usu

Cum decreto irritanti & aliis clausulis consuetis.

Clemens X. in studio publico, & collegio DD ipsa Civium opera conjunctis Universitatem Studii generalis instituit, ac erexit.

§. 17. Postremò similis memoriæ Clemens X. etiam Prædecessor noster ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum in prædictâ Urbinatensi Civitate olim instituto, nec non ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publicè docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto studiorum curriculo idonei reperti fuissent, ad Baccalaureatus, Magisterii, Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata in omnibus Viennen. & Tridentini Conciliorum dispositione, promoveri liberè, & licitè possent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolicâ auctoritate perpetuò erexerit, & instituerit, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per fa. me. Clementem VIII. quàm alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc pariter suæ, Ferrarien. ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respectivè, etiam per viam communicationis, & aliàs quomodolibet, & qualitercumque concessi, & attributa fuerunt, pari modo, absque ulla prorsùs differentiâ uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valerent, simili auctoritate perpetuò concesserit, ac indulserit, per suas in simili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris sequentis, videlicet:

Eidemque Universitati omnia contulit privilegia quæ Universitati Ferrariensi concessa sunt.

Tenor Brevis Clementis X.

§. 18. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Æternæ sapientiæ consilio Speculatores domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac justitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis, magnoperè conducibilia sunt, & depulsâ ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illustrant, peculiarem Pastoralis muneris nostri solicitudinem propensâ charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten. quod cùm Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex antiquâ consuetudine publicam in ea Institutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia à Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publicè quoque perlegerentur in utilitatem Studiosorum, ut peractis Studiorum curriculis ad Doctoratus lauream provehi valerent: Dilectus Filius noster Alderanus S.R.E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus probè cognitum, perspectumque habens, quantum eidem Civitatis decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem Studio hujusmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum causâ alibi substentandi onere, atque impensâ liberabantur, incrementum, atque norma traderentur, lecturas præfatas in aliquot mansiones remotas, nec ulli alii usui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis insimul redegit, aliasque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum, quæ in eadem Civitate ante hac eximiè floruerunt, lectiones, seu Cathedras instituit, ut ibidem tam indigenæ, quàm Exteri, tradita sibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus sub Vexilliferi pro tempore existentis, & sex Nobilium præfatæ Civitatis superintendentia assignavit, ac fel. rec. Innocentius Papa Decimus Prædecessor noster, cognitâ grandi utilitate, quæ inde resultabat in favorem ejusdem Studii, quædam bona stabilia duorum Conventuum suppressorum Congregationis Monachorum Cœlestinorum, & Ordinis Fratrum Servatæ Beatæ Mariæ Virginis respectivè concessit; Et subinde recol. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, proventum annuum Sphæristerii, qui prius ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis præfatæ Legatum spectabat, eidem Studio applicavit. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, emolumenta quidem ex præmissis provenientia stipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præstantur, sufficiant; si verò Studium hujusmodi in Universitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad instar illorum, quæ à piæ mem: Clemente Papa Octavo Prædecessore pariter nostro Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc suæ, Ferrariensis concessa fuerunt, erigeretur, &

Card. Cybo Legatus Lectoribus Universitatis mansiones in Palatio Pontificio Urbini constituit.

Illis insuper nonnullos proventus assignavit.

Quos Innocentius X. auxit ex redditibus duorum Conventuum suppressorum.

Et Alexander VII similiter amplificavit assignatione proventus Sphæristerii.

in-

instituerctur, inde numerus Studiosorum tam Provincialium, quàm Exterorum ibidem excresceret, & non solùm dictæ Civitatis Urbinatensis, quæ à mari remota commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit decori, & ornamento, sed etiam illius civium & incolarum compendio utilitati & levamento magnoperè consuleretur. Cumque dicti Exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratiâ procuraverint, ut idem Studium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod ante hac à dicto Studio divisum fuit, &, (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV, etiam Prædecessoris nostri literarum per similis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; nec non ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædecessores concesso de causis appellationum in secundâ, & tertiâ instanti tam civilibus, quàm criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoscit, firmâ, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio à similis rec. Clemente Papa IX. Prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfatâ Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujusmodi, sicut præmittitur, inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia Jus Canonicum, & Leges Civiles philosophia, mathematicæ aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publicè doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterii, & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servatâ tamen in omnibus formâ, & dispositione Viennen. & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam præfatam erectis fieri solet, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, sine alicujus præjudicio, perpetuò erigimus, & instituimus, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus & Ministris, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existen. ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis quibuscumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII. quàm alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros præfatæ Universitati Studii generalis Ferrarien. ejusque

Clemens X. ex Collegio DD. & Studio publico simul unitis Universitatem generalem erigit, ac instituit.

Cui omnia privilegia, & indulta concedit, quæ Universitati Ferrariensi competunt.

Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respectivè etiam per viam communicationis, & aliàs quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valeant, sine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuò concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriore datâ per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessa intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet, quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super iis à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Urbinaten. aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die sexta Aprilis 1671, Pontificatus nostri anno primo.

Cum decreti irritanti, sublata, & aliis amplissimis clausulis, & derogationibus consuetis.

§. 19. Nos igitur attendentes firmiora esse ea, quibus Sedis prædictæ sæpius intercedit auctoritas, ac Universitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum prememorata specialibus favoribus, & gratiis prosequi, ornare volentes, motu

Clemens XI. prædictas Bullas & Brevia Julii II. Pii IV. Urbani VIII. & Clementis X. amplissimè confirmat.

pro-

Proprio, non ad cujufquam Nobis fuper hoc oblatæ petitionis inftantiam, fed ex merâ liberalitate, certâ fcientiâ, ac maturâ deliberatione noftris, deque Apoftolicæ Poteftatis plenitudine, præinfertas Julii II., Pii IV. Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecefforum noftrorum literas, omniaque, & fingula in eis contenta tenore præfentium auctoritate Apoftolicâ confirmamus, & approbamus, illifque inviolabilis, ac irrefragabilis Apoftolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, fcientiâ, deliberatione, ac poteftatis plenitudine fimilibus omnia, & fingula in eifdem literis contenta denuò ftatuimus, fancimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibufcumque etiam fpeciali, ac individuâ notâ dignis, ad quos fpectat, & fpectabit in futurum, exactè, inconcuffè, ac inviolabiliter perpetuò obfervari volumus, decernimus, & mandamus.

Decernit in caufis ad Collegium fpectantibus appellari non poffe omiffo medio, ac di ftrictè inhibet quibufcumque Judicibus, nè in ejufmodi caufarum cognitione fe immifceant

§. 20. Præterea ad tollendas controverfias pluries obortas, & in Romanâ Curiâ agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbini VIII. Prædecefforis, in quibus decernitur, quod in caufis appellationum tam Ecclefiafticis, quàm Laicalibus, ad memoratum Collegium fpectantibus appellari non poffit *omiffo medio*, & fi appellari contigerit, nullus Judex fe ingerere debeat, nifi in vim fpecialis commiffionis Romani Pontificis pro tempore exiftentis manu fignatæ; declaramus, & Apoftolicà auctoritate, quatenùs opus fit, denuò fancimus, decernimus ac ordinamus, omnes, & quafcumque caufas appellationum interpofitarum à fententiis, feu decretis latis à quibufcumque Judicibus tam Ecclefiafticis, quàm Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii difpofitionem, vel alias de jure funt inappellabiles, ac iis infuper exceptis, quæ prius in Curiâ Archiepifcopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi exiftunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in fecundis, feu tertiis inftantiis omninò devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac ftrictè interdicentes, ne *hoc miffo medio* appellari poffit ad pro tempore exiftentem Urbini Legatum, feu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ noftræ Apoftolicæ, vel quodcumque aliud quantumlibet privilegiatum, ac fpeciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & fi appellari contigerit, nullus Judex in ejufmodi caufia fe ingerere poffit, nifi vigore fpecialis commiffionis, quæ noftrâ, vel Romani Pontificis pro tempore exiftentis manu fignata fuerit: Quod fi abfque hujufmodi commiffione fe ingerere præfumpferit, omnia ab eo gefta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita fint eo ipfo; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obftante, & abfque alicujus pœnæ incurfu, ad ulteriora in fimilibus caufis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, eafque, à quocumque Judice, & Tribunali reaffumere, cognofcere & prout juris effe cenfuerit, fine debito terminare liberè, ac licitè poffit, & valeat, fimili auctoritate tenore præfentium perpetuò concedimus, ac indulgemus.

Statuit infuper loca quæ Ducatui Urbini fubjecta erant, dum Sixtus V. Rotam Maceraten. erexit, fub ejufdem Pontificis difpofitione non comprehendi.

§. 21. Ad hæc aliam fimiliter controverfiam non femel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædeceffor nofter Tribunal Audientiæ Caufarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate noftrâ, tunc fuâ, Maceratenfi per literas anno millefimo quingentefimo octogefimo octavo, Idibus Martii fub plumbo expeditas, inftituit, ac erexit, Ducatui Urbini fubjecta erant, fub earumdem literarum difpofitione comprehenderentur, è medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus aliàs, nuper, nempè diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno millefimo feptingentefimo duodecimo per Dilectum Filium noftrum Petrum Marcellinum Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem noftrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædecefforis literæ emanarunt, fubjecta erant, fub earumdem literarum difpofitione non comprehendi, nec ullo modo comprehenfa cenferi; ac ita à quibufcumque Judicibus perpetuò judicari, ac definiri debere, ftatuimus, decernimus, & declaramus.

Memorat Edicta Ducum, & Legatorum quibus cavetur, ut omnes Subditi Ducatus Urbini non alibi, quàm in Urbinaten. Univerfitate Doctoralem Lauream accipiant.

Et qui fecus fecerint, inhabiles ad quævis officia in eodem Ducatu habeantur.

§. 22. Demum, cum ficut accepimus, tametfi pluribus Edictis, quorum primum à præfato Guidobaldo fecundo Urbini Duce die 17. menfis Augufti anno 1565, alia verò recentiora à diverfis ejufdem Civitatis pro tempore Legatis, & V. Legatis promulgata fuerunt, falubriter cautum, ac expreffè vetitum fuerit, ne Subditi ejufdem Ducatus & Legationis alibi, quàm in memorato Urbinatenfi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui fecus fecerint, ab omnibus, & quibufcumque publicis in ea Provinciâ muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris profeffionem exercere unquam poffint; Nihilominus ejufmodi Edictorum difpofitione pofthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem paffim admittantur, licèt Doctoratus infignia in prædicto Collegio minimè fufceperint; Nos proindè eorumdem Edictorum executioni, ac ipfius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino poffumus, opportunè confulere cupientes, quemadmodum illuftre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum antèactis annis duos ex germano Fratre fecundum carnem Nepotes noftros nimirum Dilectum Filium noftrum Annibalem, modò S. Mariæ in Cofmedin Diaconum S. R. E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magiftrum Alexandrum Albanum in utrâque Signatura noftra nunc Referendarium, & Cameræ noftræ Apoftolicæ Clericum, quamvis literarum ftudiis in hac Almâ Urbe noftra operam navaffent, non alibi tamen quàm Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea infigniri voluimus; ita nunc tenore præfentium Apoftolicâ authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in pofterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto ftudiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omninò recipere teneantur, & qui alibi ipfam receperint, ad exercenda publica munera, & Officia, atque etiam ad gerendum quarumvis caufarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejufdem Legationis locis prorfus inhabiles, & incapaces fint, ac effe intelligantur, nec illos à quoquam ad id, præterquam à Nobis, & à Romano Pontifice pro tempore exiftente habilitari, neque cum ipfis fuper hujufmodi defectu difpenfari unquam poffe motu, fcientiâ, deliberatione, ac poteftatis plenitudine fimilibus ftatuimus, decernimus, & declaramus.

Card. Annibal Albanus, & R. P. D. Alexander Albanus, Clementis XI. Nepotes, ad exemplum cæterorum, in d. Univerfitate Doctoralem gradum fufceperunt.

Confirmat præfata Edicta, & ab omnibus obfervari diftrictè mandat, refervata Summo Pontifici tantum difpenfandi facultate.

Decretum irritans cum fublata, & aliis prægnantiffimis claufulis.

§. 23. Decernentes pariter eafdem præfentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd intereffe in præmiffis habentes, feu habere quomodolibet prætendentes, cujufvis ftatus, gradus, ordinis, & dignitatis exiftant, illis non confenferint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, caufæque, propter quas præfentes emanarint, fufficienter adductæ, verificatæ, & juftificatæ non

fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridicâ, privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respectivè inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque authoritate, præeminentiâ, aut potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio amplissima quibuscumque contrariis.

§. 24. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, & quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 25. Cæterum volumus, quòd earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 26. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo, 14 Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno 21.

§. 27. Nè autem de approbatione, confirmatione, innovatione, decretis, declarationibus, novis concessionibus, statutis, mandato, & voluntate Clementis Prædecessoris circa præmissa ex eo, quod ipsius Clementis Prædecessoris ob subsecutum ejus obitum, ut præfertur, literæ Apostolicæ præinsertæ ab ipso subsignatæ, ac in forma solita expeditæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, & ii, quorum interest, aut interesse poterit, quomodolibet in futurum, illorum frustrentur effectu, volumus, & Apostolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, quòd approbatio, confirmatio, innovatio, decreta, declarationes, novæ concessiones, statuta, mandatum, & voluntas ejusdem Clementis Prædecessoris, quoad omnia, & singula, quæ in præfatis literis continentur, integrum sortiantur effectum, perindè ac si super illis ipsius Prædecessoris literæ confectæ, & sub plumbo juxta consuetum Romanæ Curiæ morem expeditæ, fuissent, quodque præsentes literæ ad probandum, ac plenè justificandum approbationem, confirmationem, innovationem, Decreta declarationes, novas concessiones, statuta, mandatum, & voluntatem Clementis Prædecessori hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

§. 28. Престереà ne præinsertæ Clementis Prædecessoris literæ ullo unquam tempore à quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controversiam adduci, & vocari possint, sed perpetuis futuris temporibus firmæ, validæ, efficaces, ac illibatæ persistant, eas Nos tenore præsentium specialiter, & expressè approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui forsan desuper intervenerint supplemus, ac illas perpetuò valere, & observari debere volumus, & ordinamus. Insuper ad majorem, & abundantiorem præmissorum cautelam, & executionem, ea omnia, & singula quæ in antedictis præinsertis literis ab eodem Clemente Prædecessore in commodum, favorem ac utilitatem Universitatis Studii generalis, & Collegii Doctorum prædictorum approbata, confirmata, concessa, disposita, ac statuta fuerunt Nos similiter tenore præsentium amplissimè approbamus, confirmamus, concedimus, disponimus, atque statuimus, eaque omnia, & singula ab omnibus, ad quos spectat, vel spectabit in futurum, inconcussè, ac inviolabiliter perpetuò observari ex certâ nostrâ scientiâ, & maturâ deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine volumus, decernimus, præcipimus, & mandamus.

§. 29. Quocirca universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Canonicis, & aliis Personis in Dignitate Ecclesiastica constitutis non non modernis, & pro tempore existentibus Urbini Legato, & V. Legato, seu ejusdem Legationis Præsidi, & Cameræ nostræ Apostolicæ Auditori, ac eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis seu Officialibus in spiritualibus generalibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac pro parte illorum, aut alicujus eorum, quos ipsæ literæ concernunt, & concernent, fuerint requisiti solemniter publicantes eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficaci defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostrâ omnes, & singulos, quos eædem literæ quomodolibet concernunt, & concernent, ut præfertur, illis, & in eis contentis quibuscumque

P

pacificè frui, potiri, & gaudere: Non permittentes eorum aliquem desuper per locorum Ordinarios, seu alios quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecunarias illorum arbitrio imponendas, & applicandas pœnas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac censuras, & pœnas prædictas, legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, & reagravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

erogat quibuscumque contrariis.

§. 30. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfatus Clemens Prædecessor in prædictis suis literis decrevit non obstare, quæ Nos pariter, ac iterum non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, expressè, ac amplissimè, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

landat fidem adhiberi transumptis.

§. 31. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique ab omnibus habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

sanctio pœnalis.

§. 32. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, statuti, Decretorum, Ordinationis, voluntatis, sanctionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, VII. Idus Maii Pontificatus nostri Anno Primo.

P. Card. Prodatarius. F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiep. Amasenus.

L. Martinettus.

Quæ sequuntur, sex Brevia, & unica Bulla extra temporis ordinem posita sunt, quoniam ad Collectoris manus serò nimis pervenerunt, postquam scilicet nedum reliqua omnia Brevia, & Bullæ, verùm etiam plura secundæ Partis Operis folia typis impressa jam fuerant, adeòque congruus illis, justusque inter alia locus assignari non potuit. Satiùs porrò visum est eadem septem Diplomata hic utcumque inserere, ut Posteris nota fiant, quàm ea cum Eruditorum querela à præsenti Collectione prorsus excludere, atque silentio præterire.

CVI.

INDULTUM

Fratribus Missionariis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum concessum, ut post servitum, seu ministerium in Missione Æthiopiæ per duodecim annos Sacræ Congregationi Propagandæ Fidei laudabiliter præstitum, si ad suas proprias dicti Ordinis Provincias redire velint, reversi omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus Fratres ejusdem Ordinis, qui Ministri Provinciales fuerunt, fruuntur, & gaudent, frui, & gaudere possint, ita ut inter ipsos, & alios Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad præcedentiam sola Paternitatis prioritas, seu anterioritas attendatur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

JUstitiæ, & æquitatis ratio postulat, ut Operarii in Vineâ Domini strenuè, utiliterque laborantes præmiis, & honoribus decorentur, quibus, & ipsi ad constanter in suis laboribus persistendum, & alii ad ejusmodi labores alacriter subeundos stimulentur. Cùm itaque (sicut accepimus) Fratres Missionarii Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum in Æthiopiam pro tempore deputati, sive illuc ex Europâ se conferendo propter itinerum per aspera, & deserta loca, montesque agendorum difficultates, & pericula, sivè ibi commorando, propter immodicos illarum Regionum calores, & diversi climatis, ciborumque insalubrium qualitates eorum naturæ contrarias maximos labores sustineant: Quo verò eorum animi ponderi non succumbant, & in susceptis pro Catholicæ Fidei, Christianæque Religionis propagatione laboribus hujusmodi confirmentur, & defessis, seù mercedem emeritis novi semper, & alacres strenuique Operarii succedant, spe alicujus honoris & præmii sublevandi, & excitandi sint. Hinc est quod Nos ex commissæ Nobis cœlitus dispensationis munere illorum honorificentiæ consulere volentes de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis negotiis Propagandæ Fidei præpositæ super rebus Æthiopiæ specialiter deputatorum consilio, ac Motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictis Fatribus Missionariis, ut post servitium, seù ministerium in Missione Æthiopiæ per duodecim annos dictæ Congregationi Cardinalium perseveranter, & laudabiliter præstitum, si ad suas proprias dicti Ordinis Provincias redire voluerint, reversi omnibus, & singulis privilegiis, prætogativis, præeminentiis, & præcedentiis, quibus Fratres dicti Ordinis, qui Ministri Provinciales fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quàm alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perindè ac si Provincialatus munere perfuncti fuissent, ita ut inter ipsos Fratres Missionarios, ac Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad ordinem præcedentiæ sola prioritas, sivè antiquitas Paternitatis attendatur, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit,

in-

io omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, ejusque Provinciarum etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die 22. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno quarto.

F. Oliverius.

CVII.

CONCESSIO

Vineæ in loco Pariolo Sacræ Congregationi de propaganda Fide, & fundatio Alumnatus pro Juvene Nationis Epiri, seù Albaniæ ab eadem Congregatione nominando.

CLEMENS PAPA XI.

Urbis motu proprio.

Exordium sumit à bona valetudine Juvenum in Collegio commorantium procuranda.

CUm in iis, quæ ad Divinum Cultum, Sanctamque Catholicam Religionem ampliandam, conservandamque pertinent, non tam operis initium, quam illius firmitas, perpetuitasque spectanda sit; Nos præcipuas muneris nostri partes esse intelligimus, nedum spiritualibus Piorum institutorum ad id tendentium incrementis peculiari studio adniti, verùm etiam temporalibus illorum commodis, & tranquillitati prospicere, quos Divina Bonitas ad Sacrum Evangelicæ Prædicationis, Fideique propagandæ Ministerium adlegit, ut tamquam digni Operarii in Agro Domini, cum tempus Messis advenerit, strenuè, utiliterque laborent, & uberiorem in sinu Ecclesiæ fructum, Deo benedicente, deponant.

Narrat Collegii fundationem.

§. 1. Sanè licet felicis recordationis Urbanus Papa Octavus Prædecessor noster per quasdam suas literas Apostolicas optimo quidem consilio Collegium, seu Seminarium Apostolicum Pontificium Pastorale Urbanum nuncupatum pro excipiendis, & alendis Sacerdotibus sæcularibus, & etiam Clericis, ad Majores tamen Ordines infrà certum tempus promovendis, bonis Moribus Pietate, & sana Doctrina præditis, ex omni gente, & Natione desumendis, ad effectum Fidem Catholicam, & Apostolicam in Partibus Infidelium, totoque Terrarum Orbe, etiam cum eorum Vitæ discrimine, si opus foret, propagandi, & dilatandi, eamque tuendi, & conservandi in iis locis, ubi jam sata reperitur, erexerit, & instituerit, aliasque statuerit, decreverit, & ordinaverit pro felici gubernio Collegii, seù Seminarii, & Alumnorum hujusmodi, ut in prædictis literis super hoc editis pleniùs, & uberiùs continetur: Experientia tamen compertum est Juvenes istos ex longinquis, ac etiam extremis Mundi partibus ad idem Collegium, seu Seminarium accedentes, Cælique qualitate, ac Vitæ etiam ratione inter se ma-

Exponit necessitatem emendi aliquem locum Suburbanum pro honesta d. d Juvenum recreatione, ductis exemplo ab aliis Urbis Collegiis.

ximè diversos, ex assidua in studiis, ac piis exercitiis occupatione, quibus eorum natura assueta non erat, graviter affici, & paulatim exinde contractarum ægritudinum causa, aut præmaturè decedere, aut inhabiles ad labores in missionibus sustinendos evadere, quod non accidit Germanici Pontificii, cæterorum similium Collegiorum à claræ mem: Gregorii XIII. aliisque nostris Prædecessoribus Romanis Pontificibus erectorum Alumnis, quorum levamini, quieti, & tranquillitati providè consultum est de aliquo ad amænitatem facto loco, ubi vacationum tempore, vel statutis horis intermisso studio honestæ recreationis causa conveniunt.

§. 2. Hinc propterea Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, quæ cogitare, & agere nunquam desinit ea, quæ primo dictorum Collegii, & Alumnorum bono profutura cognoscit, emptioni alicujus similis loci, seù Vineæ propè, & extra Mænia Urbis, ubi Juvenes prædicti sanitatis, vel oblectamenti causa, quandoque recreari, & vires recipere valerent, pluribus ab hinc Annis studiosè incumbit, & Nos postremò ad hunc effectum scuta quatuor mille monetæ Romanæ obtulimus, ut ipsa Congregatio tot expensis Missionum prægravata ab hujusmodi incommodo sublevaretur, sed re ob enascentes passim difficultates hucusque protracta, nam ubi inventa est opportunitas loci, & salubritas aeris, defuit voluntas Dominorum proprias Vineas alienare tenentium, & ubi prompta erat occasio, deficiebant qualitates ad indigentiam exoptatæ. Dilectus tandem Filius Noster Petrus Sancti Laurentii in Damaso nuncupati Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Ottobonus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius, atque unus ex Cardinalibus præfatæ Congregationis, adeo utilis, & salutaris deliberationis effectum ulterius differri nonpatiens, menti, ac intentioni nostræ, & dictæ Congregationis adhærens, nec non Zelo propagationis Sanctæ Fidei, & conservandæ bonæ valetudinis Alumnorum ad munus Apostolicum Divina favente gratia vocatorum ductus, Vineam in Contrada Parioli in eminentiori sito extra muros, prædictæ Urbis positam aeris saluberrimi cum Palatio, & aliis Mansionibus de pertinentiis Monasterii Abbatiæ nuncupatæ Sancti Laurentii extra Muros prædictæ Urbis Sancti Augustini Canonicorum Regularium, seu alterius Ordinis, cujus ipse Petrus Cardinalis Abbas, seu perpetuus Commendatarius ex Commenda ad sui vitam de prædicto Monasterio eidem Petro Cardinali aliàs Apostolica auctoritate facta existit, spontè, obtulit, & re ipsa Vineam prædictam in Manibus Nostris spontè, & liberè oretenus dimisit, cum reservatione tamen favore Abbatis, seu Commendatarii pro tempore existentis dicti Monasterii, ne eidem Monasterio ex dimissione prædicta magnum inferatur præjudicium, alicujus perpetui Canonis, seu annuæ responsionis, & cum aliis conditionibus Nobis benevisis, & dicto Monasterio utilibus.

Oblatio scutorum 4000. ad hunc finem à Sanctitate Sua facta.

Cardinalis Ottobonus obtulit Vineam, eamque in manibus Sanctissimi dimisit.

§. 3. Nos itaque, qui primodicti Collegii, & Alumnorum ejus, quorum de præsenti numerus, comprehensis aliquibus Juvenibus Scotiæ Regni, ad quadraginta septem, ut accepimus, ascendit, statum prosperum, & tranquillum intensis desideramus affectibus, ob laboriosum, quem ipsi in Vinea Domini præstituri sunt, famulatum, & propter uberes fructus, quos in Agro militantis Ecclesiæ hactenus produxerunt utiliter, ac producunt, & in futurum producturos firma spe tenemus ut iidem promptiores semper, alacrioresque ad sua officia in dies persolvenda, reddantur, dignum

ar-

arbitramur, & congruum sollicitudinis nostræ partes in id etiam adjicere, per quod alicui honesto eorum sublevamini, & servandæ corporum saluti consulatur; ea quippè est humanæ naturæ conditio, ut nisi Animus remissione quadam rigorem intentionis suæ interdum relevet, & relaxat, irremisso vigore lentescena spiritus, cum necessitas poscit, virtuti obsecundare non valeat. Spontaneam igitur æquè, ac piam dicti Petri Cardinalea oblationem, ac dimissionem prædictæ Vineæ, ut supra, in manibua nostris factam, & per Nos motu proprio, ac de Apostolicæ potestatia plenitudine nuper acceptatam, denuo per præsentes acceptautes, & confirmantes accedente tamen, quatenus opus sit novo ipsius Petri Cardinalis consensu, eamdem Vineam, unà cum Palatio, Titello, cæterisqun mansionibus, & Ædificiis in quacumque illius parte positis, ac eandem Vineam totam, quanta est, intra suos notissimos fines qoos eisdem præsentibus, unà cum præmissotum valore in proprietate, ac annuis fructibus, & redditibus, omnibusque, & singulis illia membris Juribus, & pertinentiis haberi volumus pro sing llatim expressis, ita ut specialitas illorum generalitati non deroget, in perpetuum motu proprio concedimus præfatæ Congregationi de propaganda Fide, illiusque fructus, redditus, & proventus, detracto infradicendo Canone, cum aliis illius fruct bus dictæ Congregationi unimus, & ad commodum ejusdem Congregationis annectimus, & incorporamus, deque præfata Vinea, accedente, ut supra, dicti Petri Cardinalis, uti ejusdem Monasterii Abbatis, seu perpetui Commendatarii novo consensu, in perpetuum Congregationem prædictam, etiam pro sublevamine, augumanto, & conservatione Alumnorum in prædicto ejus Collegio degentium, investimus; Canonem verò perpetuum seu annuam, & perpetuam responsionem eidem Petro Cardinali, quoad vixerit, & Monasterium hujusmodi obtinuerit & cuicumque alteri ejusdem Monasterii Abbati, seu perpetuo Commendatario pro tempore existenti ratione concessionia, unionis, annexionis, & incorporationis præfatarum annuatim duabus æqualibus solutionis, pro una videlicet in Domini Nostri Jesu Christi à proximè ventura incipiendo, & altera medietatibua Canonis, seu responsionis hujusmodi in Sancti Joannis Baptistæ immediatè sequenti Nativitatum festivitatibua, & sic deinceps perpetuia futuris temporibus de anno in annum, ac de termino in terminum per Congregationem præfatam persolvendum, seù persolvendam in annuia scutis centum monetæ Romanæ de Juliis decem pro quolibet scuto, hujusmodi motu pari Apostolica auctoritate taxamus, & reservamus, ac taxatum, & reservatum, seù taxatam, & reservatam, esse volumus, & decernimus, absque tamen ullo prorsus onere solutionis laudemii, seù, ut dicitur, Entraturæ, seù Capisoldi, nec non quindennii, tam dicti Monasterii, Abbati, seù Commendatario pro tempore existenti, quàm aliis quibusvis Personis, seù Collegiis Romanæ Curiæ etiamsi speciali nota dignæ sint, etiamsi Officialibus Cancellariæ Nostræ Apostolicæ quomodolibet dabiti, à qua solutione, quatenus de jure deberetur, dictam Congregationem perpetuò motu simili eximimus, absolvimus, & plenariè liberamus, adjecta quoque reciproca conditione respectu Congregationis prædictæ, nec non Abbatis, seu perpetui Commendatarii dicti Monasterii pro tempore existentis, quod si ipsa Congregatio non perciperet ex dicta Vinea fructua annuæ responsioni, seù annuo Canoni husmodi correspondentes, ac etiam detractis expensis, si nulli prorsus fructus ex grandine, siccitate, aut alio quocumque infortunio, etiam non cogitato, colligerentur, nihilominus ipsa Congregatio, ejusque Bona ad integram annuam responsionem, seù integrum annuum Canonem, ut supra, taxatam, seù taxatum in perpetuum obligata sint, & ad Canonis, seù responsionis hujusmodi annuam solutionem teneantur, prohibita quacumque spe restauri, remissionia, seù reductionis Canonis, seu responsionis hujusmodi. Et è converso, quod si fructus ex dicta Vinea colligendi in quacumque summa, etiam ultra dimidiam, seu bessem, annuam responsionem, seù annuum Canonem hujusmodi excenderent, dicti Monasterii Abbates, seù Commendatarii pro tempore existentes nihil ultra prætendere possint, attento quod dimissionis à dicto Petro Cardinali, ut supra factæ, totum commodum, ac beneficium ad Propagationis Fidei, & conservationis primo dicti Collegii Alumnorum finem dirigitur, & hac lege, ac hisce conditionibus ad concessionem, & investituram hujusmodi devenire Motu simili profitemur.

Papa acceptat, & concedit Congregationi de Propaganda Fide.

Reservat novum consensum Cardinalis.

Taxat canonem in scutis centum monetæ cum conditionibus hic expressis.

§. 4. Quibus salvis liceat eidem Congregationi, ejusque Ministris quocumque nomine nuncupatis corporalem dictæ Vineæ possessionem per se, vel alium, seu alios eorum nominibus propria auctoritate, absque spolii, & attentorum vitio liberè apprehendere, & apprehensam retinere, ejusque fructus, & emolumenta quæcumque colligere, exigere, levare, ac in suos, primo dictique Collegii, & Alumnorum in eo degentium usus convertere, cujusvis licentia desuper minimè requisita.

§. 5. Ac insuper; ut Congregatio prædicta gaudere possit commodo, & utilitate scutorum quatuor mille monetæ prædictæ per Nos, ut supra, oblatorum volumus eandem summam quatuor mille scutorum monetæ hujusmodi per Dilectum filium Nostrum Josephum Tituli Sanctæ Mariæ de Transpontina nuncupatæ ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem Scripantem nuncupatum, & Nostrum Prodatarium, ejusdemque Congregationis Præfectum, deponi in Banco dilecti filii Francisci Mouthioni, seu Sancti Spiritu in Saxia nuncupàti de Urbe, ad creditum & dispositionem ipsius Congregationis, ad effectum tamen investiendi præfatam summam in tot locis Montium Cameralium non vacabilium quorum fructus erogari debeant pro manutentione in primodicto Collegio, seù præfato Seminario unius Adolescentis ex Provincia Epiri, vulgò Albania nuncupata, sub regulis, & constitutionibus ejusdem primodicti Collegii, seù præfati Seminatii recipiendi, & alendi, prout recipiuntur, & aluntur cæteri Alumni, qui ibidem de præsenti degunt, & educantur, sublata inter ipsum Alumnum Albanensem, & alios, quacumque prorsus differentia, novumque hujusmodi Alumnatum cæteris usque modò erectis, & institutis motu pari adjungimus, & annectimus, dictique Alumni Albanensis nominationem pro tempore, quoties nominandi casus evenerit, postquam tamen sua studia compleverit dilectus filius Petrus Rozovick in dicto Collegio de præsenti degens, & Nostris sumtibus huc usque ibidem retentus, & educatus, ad ipsam Sacram Congregationem in perpetuum spectare motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus itidem volumus, & mandamus.

Papa scuta quatuor mille ut suprà oblata donat pro fundatione Alumnatus Provinciæ Albaniæ.

Reservatur nominatio Alumni eidem Sac. Congregationi.

§. 6. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut alio quopiam defectu notari, argui, aut in controversiam ad quorumvis instantiam adduci, seu via restitutionis in integrum, vel reductionis ad terminos Juris, aut aliàs quomodolibet revocari, impugnarive posse, nec ex eo, quod præmissa verificata non sint, aut quod ii, quorum interest, ad id vocati, & auditi non fuerint, easdem

Decreta roborantia.

lite-

literas per subreptionem obtentas censeri, & propterea viribus carere, neque Congregationem prædictam, illiusque Ministros ad verificandum præmissa compelli, & teneri, neque ob id nullas, & irritas, ac nullius momenti esse, & fore censeri, sicque per quoscumque Judices &c. etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales &c. sublata &c. judicari debere &c. irritumque &c. attentari &c. non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, nec non Lateranensis Concilii concessiones perpetuas, nisi in casibus à Jure permissis fieri prohibentis, ac prædicti Urbani Prædecessoris, nec non recolendæ memoriæ Symmachi, Pauli Secundi, Pauli Quarti, & aliorum Romanorum Prædecessorum Nostrorum de Rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Pii Quarti de gratiis Cameræ Apostolicæ interesse quomodolibet concernen. in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis; ita ut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, ac Beati Pii Quinti, felicisque recordationis Sixti Quinti, & dicti Urbani Octavi, nec non Clementis Decimi, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum super solutione Annatarum, & quindenniorum quomodolibet editis; nec non aliis quibuscumque Apostolicis etiam in Generalibus Conciliis editis, & edendis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Monasterii, & Ordinis prædicti, etiam Juramento &c. roboratis statutis, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Monasterio prædicto, illiusque Abbati, & Monachis, seu Canonicis Regularibus, eidemque Congregationi, ac primodicto Collegio, seu præfato Seminario, illius Superioribus, & Personis, & aliis quibuscumque in genere, vel in specie, aut alias in contrarium, sub quibuscumque tenoribus, & formis quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & etiam Nos etiam motu proprio &c. concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis aliàs &c. permansuris ad præmissorum validissimum effectum motu, & scientia paribus specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis. *Fiat motu proprio I. F.* Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. & quod dictæ Congregationis, seu primodicti Collegii, vel Seminarii aliæ concessiones, applicationes & gratiæ ei, illiusque Alumnis quomodolibet concessæ habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de Vineæ prædictæ concessione Congregationi hujusmodi, seu primodicto Collegio, vel Seminario prædicto; nec non de assignanne, & donatione quatuor mille scutorum monetæ hujusmodi, ad effectum reinvestiendi, ut supra, sub lege tamen, & conditione fructus ex investimento hujusmodi proventuros integraliter erogandi ut supra; nec non de perpetua reservatione Juris nominandi, & eligendi Alumnum ex Provincia Epiri modo, & forma superiùs expressis, cum Decreto, Derogationibus, aliisque præmissis, ut supra, in literis latissimè extendendis, & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominatorum, qualitercumque nuncupatorum situatio, aliorumque necessariorum major, & verior, specificatio, & expressio fieri possit in literis in forma gratiosa, & cum clausula perpetuò, & ad perpetuam rei memoriam, etiam per viam de Curia, ut vocant, seu per viam Secretam absque alio signo, vel contrasigno, si videbitur, expediendis, seu si etiam videbitur, Volumus, quod sola præsentis Nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra, Regula quacumque contraria non obstante quodque præsentium transumptis, etiam impressis, & manu Datarii, seu Prodatarii pro tempore existentis subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ: *Fiat I. F.* Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem undecimo Kalendas Julii Anno Octavo cum decreto solius Signaturæ, seu etiam expeditionis literarum per viam secretam, aut de Curia, & quod transumptis manu Datarii, seu Prodatarii subscriptis fides habeatur. A. *Subdatarius.* Registrat. lib. xv. Secretorum fol. 216. A. de Laurentiis. P. Antonettus 25. Junii Piazzinus. Boncompagnus gratis.

Derogationes.

Fides transumptorum

Die 27. Junii 1708. Eminentiss., & Reverendiss. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice Cancellarius novum præstitit consensum ad formam dicti Motus proprii, ac omnia, & singula in eo contenta ratificavit, & approbavit, ut latius ex Instrumento stipulato per acta D. Petrucci Cameræ Apostolicæ Secretarii.

Ex scutis quatuor mille per Sanctissimum Dominum Nostrum Clementem XI. Pro fundatione Alumnatus Albanensis elargitis fuerunt empta loca 34. Montium nempè 30. ex Mon e Sanct. Petri v. Erect. ut ex literis patentibus expeditis die 21. Julii, & loca quatuor Montis Restaurat. Primæ, & Secundæ Erectionum ex aliis literis expeditis die 16. ejusdem mensis Julii MDCCVIII.

CVIII.

EXEMPTIO

Alumnorum, & Ministrorum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide in ejus Collegio, & Palatio commorantium à quibuscumque Juribus Parochialibus Ecclesiæ S. Andreæ de Fractis, ejusque pro tempore Rectoris, seu Curati, exceptâ tantùm administratione Sacramenti Matrimonii.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à dispositione Urb. VIII ad favorem Collegii de Propaganda Fide, ejusque Alumnorum, & Ministrorum.

CUm, sicut accepimus, licet fel. recor. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas super Erectione Collegii, seu Seminarii Apostolici de Propaganda Fide Urbani nuncupati de Urbe Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXVII. Kal. Augusti Pontificatus sui Anno quarto Literas, inter alia dictum Collegium, seu Seminarium, illiusque Oeconomos, Rectorem, Ministros, Præceptores, & Alumnos pro tempore existentes, illorumque Domesticos, Officiales, & Ministros ab omni jurisdictione tunc, & pro tempore etiam existentis sui, & Romanorum Pontificum Successorum suorum in dicta Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis authoritate Apostolica, exemerit, ipsisque Collegio, seu Seminario, Rectori, Scholaribus, Præceptoribus, Magistris, Oeconomis, Officialibus, Ministris, & Personis à quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus alia Germanicæ, Anglicæ, & Græcæ Nationum Collegia in Urbe prædicta instituta, illorumque Rectores, Scholares, Præceptores, Magistri, Oeconomi, Officiales, Ministri, & Personæ quovis modo utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, & possent quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar sed æquè principaliter, & pariformiter

in omnibus, & per omnia uti, & gaudere valerent, dicta authoritate indulserit, adeòque eidem Collegio vigore Indulti hujusmodi, ac insuper nonnullorum Decretorum die 29. Aprilis, ac die 12. Augusti MDCXLVII. à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præposita editorum, & à rec. mem. Innocentio Papa X. Prædecessore pariter Nostro approbatorum, exemtionem à Parocho, ac Jus Sepulturæ pro Alumnis, & Ministris ipsius Collegii intra illius septa degentibus, ac administrandi illis Sanctissimæ Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac Extremæ Unctionis Sacramenta, juxta aliorum Collegiorum prædictorum pacifica possessione exemtionis, & Juris hujusmodi gaudentium, consuetudinem, competere dignoscatur; Nihilominùs modernus Parochus, seu Rector Parochialis Ecclesiæ Sancti Andreæ de Fractis nuncupatæ de eadem Urbe Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum etiam nuncupatorum, nuper sequuto obitu quondam Joannis Pastrini præfatæ Congregationis Cardinalium Ministri, litem dicto Collegio coram dilecto Filio nostro in Urbe prædicta Vicario in spiritualibus Generali super consignatione cadaveris dicti Joannis, & emolumentorum Parochialium, moverit, emanato desuper quodam Decreto provisionali, ac sequuto Pariter quondam Josephi Zambecchini alterius ejusdem Congregationis Ministri, qui in sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Eustachii de dicta Urbe, in qua Canonicatum, & præbendam, dum viveret, obtinebat, sepulturam sibi elegerat, obitu, quatiam Funeralium, & alia Jura Parochialia prætenderit, ipsos Joannem, & Josephum, licet uti Ministri hujusmodi, ac intra Collegii prædicti septa degentes nullatenus ei subessent, inter cæteros Parochianos suos absque ulla distinctione recensendo.

Parochus S. Andreæ de Fractis controverrit exemptionem Ministrorum d. Collegii à Juribus Parochialibus, & litem instruit in Tribunali Vicarii Urbis

§. 1. Hinc est, quod Nos litem, & causam hujusmodi dirimere, ac nè ullæ aliæ similes controversiæ dicto Collegio in posterum inferantur, providere, eidemque Collegio specialem gratiam facere volentes, nec non litis, & causæ earumdem statum, & merita, ad dictum Decretum provisionale, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, de Congregationis nonullorum ex dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis super hoc negotio specialiter deputatæ consilio, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine litem, & causam hujusmodi in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, à prædicto Vicario Nostro, aliisque Judicibusquibuscumque ad Nos harum serie avocamus, illasque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper tam moderno, quàm pro tempore futuris dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoribus, seu Parochis, aliisque quibuscumque silentium imponimus, atque occludimus,

Pontifex hujusmodi litem ad se avocat, supprimit, ac extinguit.

§. 2. Prætereà Collegium seu Seminarium prædictum, ejusque Ministros intrà illius septa degentes, à quibuivis Juribus Parochialibus exemptos esse tenore præsentium decernimus, & declaramus, & nihilominus ad majorem cautelam idem Collegium seu Seminarium, ac omnes, & quoscumque illius Ministros, & Officiales, Rectorem, Magistros, seu Lectores, Alumnos, & Cnovictores, nec non Famulos, & alios præfatæ Cardinalium Congregationi ac ipsi Collegio quomodolibet inservientes, intra tamen ejusdem Collegii, ac illius Palatii septa degentes, à Parochia, seu Parochiali Ecclesia prædicta dictoque moderno, ac pro tempore existente illius Rectore, seu Parocho, vel Vicario Curato, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium perpetuò eximimus, & plenariè liberamus, eoque sic exemptos, & liberatos moderno pariter, & pro tempore existenti dicti Collegii Rectori, alteri ab eo, vel à dicta Congregatione Cardinalium deputando, in iis, quæ ad administrationem Sanctissimæ Eucharistiæ, etiam pro Viatico, ac Extremæ Unctionis Sacramentorum prædictorum, aliisque omnibus, quæ ad Animarum curam spectant, penitus, & omninò subjicimus, itaut cura Personarum sic exemptarum ad Rectorem Collegii, seu deputandum hujusmodi privativè quoad prædictum Parochum excepta dumtaxat administratione Sacramenti Matrimonii quoad Officiales, & alios inservientes, qui hac tantùm ratione Parocho, & Parochiæ prædictis subsint) tam super administratione omnium aliorum Sacramentorum, quàm Jure sepeliendi in Ecclesia dictæ Congregationis Cardinalium, absque ulla quarta, vel aliorum Jurium Parochialium, etiamsi in alia Ecclesia Sepultura electa fuerit, solutione, spectet, & pertineat, ac spectare, & pertinere debeant, non secus ac si Palatium, & Collegium prædicta extra limites dictæ Parochiæ sita, & ab ea prorsus dismembrata essent, ipseque Collegii Rector unicus, ac verus & proprius earumdem Personarum intra ambitum Palatii, & septa Collegii commorantium, & ut præfertur, inservientium Parochus existeret. Quapropter dicto moderno, & pro tempore existenti Parocho districtiùs inhibemus, ne in posterum se in præmissis ingerere, ac desuper Collegium, seu Seminarium, ac Personas, & Rectorem prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, quovis modo, seu præsumat.

Declarat Collegium ejusque Alumnos, & Ministros intra illius septa degentes exemptos à d. Parochia,

Et ad cautelam eos omnes à d. Parochiali Ecclesia, ejusque Rectore perpetuò eximit ac subjicit Rectori Collegii, seu altero à Sac. Congreg. deputando in iis omnibus, quæ ad Sacramentorum administrationem, & animarum curam pertinent, excepta tantum administratione Sacramenti Matrimonii, quæ d. Curato S. Andreæ reservatur.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod dictus Parochus, seu alii in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, seu aliàs speciali, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes literæ emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defecto notari, impugnari, infringi, retractari, ad viam, seu terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti posse, sed ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros,

Decreta roborantia, & salutaria.

subla-

Anno. 1708.

sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Amplissima derogatio quibuscumque contrariis

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, & in Conciliis etiam universalibus editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non Parochialis Ecclesiæ prædictæ, aliisque quibusvis sub quibuscumque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Parochiali Ecclesiæ, dictoque illius Rectori, seu Parocho, aliisve quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis ac pluriès innovatis, & approbatis, Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio; seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Augusti MDCCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Oliverius.

CIX.

APPROBATIO

Et Confirmatio Regularum Collegii, seù Seminarii Missionariorum in Conventu Assisien. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, donec aliter provideatur, destinati.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

CRediti Nobis cælitus Sacrosancti Apostolatus officii ratio exigit, ut illis, quæ pro Collegiorum, seu Seminariorum Christianæ Religionis propagandæ, Catholicæque Fidei tuendæ consilio sapienter institutorum directione, felicique progressu, providè constituta esse noscuntur quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolici muniminis adjungamus firmitatem.

§. 1. Exposuerunt siquidem Nobis nuper Venerabiles Fratres Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, negotiis Propagandæ Fidei præpositi, quod cum Nos aliàs juxta Decretum, quod prius, nempè in Congregatione eorumdem Cardinalium die 3. Octobris 1707. coram Nobis habita edideramus, Dilectis Filiis quorumdam Religiosorum Ordinum Superioribus præcepissemus, ut omninò, & quamprimum suo quique in Ordine Conventum aliquem, veluti pro Seminario Mi-
sionariorum ad instar Seminariorum, seu Collegic
rum in Sancti Pancratii propè, & extrà mur
Urbis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis c
Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum,
Sancti Petri in Monte Aureo de eadem Urbe O
dinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de O
servantia Reformatorum etiam nuncupatoru
Conventibus respectivè institutorum deputarent
in quo diù, ac diligenter vocatio, & spiriti
eorum, qui Missionibus destinarentur, probar
tur, illique etiam ibidem de omnibus, quæ a
hoc Apostolicum ministerium cum laude, & fr
ctu exercendum utilia, & necessaria forent, pl
nè instruerentur; quatenus verò in aliquo ord
ne Conventus hujusmodi destinatio ad hunc e
fectum tantùm, non tam citò fieri posset, don
ea fieret, ea omnia in aliquo Conventu, vel d
mo ejusdem Ordinis, ubi Regularis observant
magis vigeret, executioni mandarentur; novissim
nempè die 23. Septembris 1709. memorati Ca
dinales Collegium, seu Seminarium hujusmo
pro Missionariis Ordinis Fratrum Minorum San
ti Francisci Conventualium nuncupatorum,
maturè discussâ, in Conventu Assisien. ejusde
Ordinis juxta oblationem dilecti Filii moder
Ministri Generalis ipsius Ordinis, donec alit
provideatur, destinandum esse decreverunt, a
proinde dilecto Filio Nostro Josepho ejusde
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Valleman
nuncupato, Ordinis prædicti apud Nos, & S
dem Apostolicam Protectori, nec non Dilecto F
lio Magistro Sylvio de Cavaleriis in utraque
gnatura Nostra Referendario, dictæ Congregatio
nis Cardinalium Secretario commiserunt, ut R gu
las pro ejusdem Collegii, seu Seminarii salubri di
rectione ad instar duorum præfatorum Collegiorum
S. Pancratii, & S. Petri in Monte Aureo co fic
rent, prout ab eis reipsa confectæ fuerunt tenoris
qui sequitur, videlicet,

I. Pater Generalis destinet, & assignet locum
seu Dormitorium in dicto Conventu Assisier
cum suis Cellis pro decem saltem Religiosis
quæ sint distinctæ, & separatæ ab aliis Dorm
toriis, necnon alias Cellas in eodem loco, siv
alio huic viciniori pro Lectoribus juxta numerum
inferius præfigendum, cum inscriptione apponen
da in principio, vel in parte aptiori dicti Dor
mitorii assignandi.

Collegium, seu Seminarium Missionum.

II. Cum munus Missionum verè sit Apostoli
cum, incumbat idem Pater Minister Generali
eligere Religiosos Regulari disciplina, probitat
morum, ac zelo gloriæ Dei præditos & ad anima
rum salutem, eximia charitate accensos, qui ve
lut Candelabra supra Montium jugis sita, tene
bras tam infidelitatis, quam Hæreseos pro viri
bus dissolvant, quique nec minores sint annis vi
ginti quinque, nec trigesimum quintum excedant
ac robusta corporis valetudine polleant, aptiqu
sint ad laborandum in Vinea Domini; Theologia
quoquè cursum expleverint, ac Lectores, seu Con
cionatores fuerint, aut saltem in Morali Theolo
gia versati, & non ex sola Italia, sed ex omnibu
Provinciis advocari curet, & plures etiam ex un
Provincia, si tamen possibile sit, major pars colli
gatur ex Provinciis status Ecclesiastici, dummod
prædictas qualitates habeant, moneatque insupe
Provinciales, Guardianos, aliosque, si opus fue
rit Religiosos, ne accedere volentes ullo mod
retrahant, & contra tales dissuadentes, & mal
consulentes pœnas comminetur privationis activæ
& passivæ vocis, aliasque arbitrio Sacræ Congre
gationis.

Exercitia spiritualia in ingressu à singulis peragenda.

III. In ipso ingressu singuli exercitia spiritualia peragant per decem, aut saltem octo dies, cum omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum sit descendens à Patre Luminum; & deinde immediatè in manibus Patris Generalis, aut eo absente, ipsius Vicarii, vel alterius ab eo deputandi juramentum; juxta infrascriptam formulam præstent, illudque ad Sacram Congregationem transmittatur Formula Juramenti talis est.

Formula juramenti præstandi à studentibus.

Ego Frater N. professus in Conventu N. Provinciæ N. Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci juro, & promitto in manibus Paternitatis Vestræ Reverendiss. N. sivè Patris Vicarii. aut Superioris Conventus S. Francisci Assisien. ab hoc Seminario non discessurum, neque discedere procuraturum mediatè, vel immediatè per me, vel per interpositam personam, nisi ex legitima causa admittenda à Paternitate Vestra Reverendissima, vel à vestris Successoribus canonicè intrantibus, & non alias &c. Insuper pro Fidei Catholicæ propagandæ causa, ac salute Infidelium procuranda, ad eum locum, Provinciam, seu Regnum sine aliqua repugnantia, aut exceptione quandocumque iturum, ad quam, seu quod à Paternitate Vestra Reverendissima ero destinatus, & missus; sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Ego NN. affirmo, ut supra manu propria.

Quandiù ibi debeant morari.

IV. In dicto Seminario permaneant spatio duorum annorum, & non ultra, nisi fortasse cum aliquo ob insignis spem profectus, vel alia legitima causa censuerint Lectores protrahendam esse moram ad triennium, idque cum dispensatione in scriptis Patris Generalis, & Sacræ Congregationis.

Collegiales & Lectores subsint in omnibus Guardiano.

Habeantur tanquam de familia.

Vestiarium à Provincialibus, vel Guardiano Assisii subministrandum.

V. In omnibus Collegiales subsint, prout etiam Lectores obedientiæ Guardiani, sicuti cæteri Fratres de familia, ac cæteri Lectores, ac de his habeatur, dum in Seminario permanserint, eadem ratio, ac si hujus Provinciæ Fratres essent, tum circa præcedentiam juxtà susceptionem habitus, tum circa reliqua eorum Religiosis necessitatibus convenientia, de quibus Pater Guardianus non secùs, ac reliquos sui Conventus Fratres, eos providebit sub iisdem pœnis, quæ contra Guardianos, id ipsum suis Fratribus præstare negligentes à Statutis decretæ sunt; Vestiarium verò Pater Generalis, vel à propriis Provincialibus eis debito tempore, vel à Guardiano Assisii, pro cujus intentione Studentes, ac Lectores Missas celebrare debeant, subministrari curet.

VI. Concedat Guardianus hujusmodi Collegialibus parvum Hortum cum sua sera, si commodè fieri poterit, ubi sejunctim ab aliis honestè refici, ac invicem in linguis cum suis Lectoribus sese exercere valeant.

Numerus Lectorum.

VII. Duo semper in hoc Seminario ad minus adsint Lectores, Controversiarum alter & alter seu plures, qui calleant linguam, qua utuntur Peloponesenses, Constantinopolitani, Transilvani, Moldavi, Valachi, in quorum Regionibus dicta Religio Missiones habet; ita tamen, ut nonnisi prævio examine coram Superiori Generali faciendo, sivè per eum delegando, & confirmatione Sacræ Congregationis admittantur, iisdemque injungatur seriò sedulitas, & assiduitas in Lectionibus, repetitionibus, & exercitiis.

Privilegia eorundem.

VIII. Fruantur Lectores sic electi, & confirmati, præcedentia, & præeminentiis, ac privilegiis, quibus Lectores actuales Theologiæ potiuntur.

Onus Lectoris Controversiarum.

IX. Lector Controversiarum binas ad minus singulis hebdomadis tradat in scriptis lectiones controversiarum utiles pro dictis locis, ad quæ Alumni hujus Seminarii sunt destinandi, & post vesperas earumdem habeat conferentias, frequentibusque exercitiis studentes instituat; Singulis verò mensibus traditæ doctrinæ disputationes habeantur, intervenientibus etiam aliis Lectoribus, & Religiosis ejusdem Conventus. Alii verò Lectores linguarum ter in hebdomada legant, & rerum, quas studentes docuerint, repetitionem ab eis exigant singulis diebus, quibus legere tenentur, per horam post vesperas auditores suos exercendo.

Onus Lectorum linguarum.

Quo tempore lectiones faciendæ.

Quando facultas iis concedenda, aut neganda exeundi à Conventu.

X. Prohibetur æque Lectoribus, ac Studentibus diebus Lectionum à Conventu egredi quacumque de causa, nisi expletis integrè lectionibus, ac exercitiis ea die, qua fieri debebunt, & in hoc Guardianus diligenter incumbat, & si Theses eadem die habeantur, Guardianus, si ita expedire videbitur, absolutè licentiam deneget.

Lectoribus prohibetur susceptio aliorum munerum & Concionum Quadragesimalium, ut & Studentibus.

XI. Interdicitur pariter Lectoribus æquè, ac Alumnis Quadragesimalium Concionum cursus aggredi, & solummodò permittatur Studentibus sermonem aliquem, aut concionem interdum infra annum habere ob aliquam occurrentem festivitatem, aut quadraginta horarum, ac similiter in mensa, vel in Conventu, ad hoc ut prompti sint ad hujusmodi exercitium subeundum tempore Missionum; dummodò per id à studiis prædictis nulla penitus distractio sequatur.

Superiores corrigant negligentes.

XII. A lectionibus, repetitionibus, ac exercitiis utriusque studii, nemo prorsus ex Studentibus, quocumque titulo, aut colore, eximatur, aut unquam permittatur abesse; & si quis neglexerit, à Guardiano corrigatur, idemque fiat, si aliquem negligentem in exscribendis lectionibus, aut in dictis studiis desidiosum reperiat, & tam Lectores, quam Guardianus de omnibus Superiorem Generalem, ac etiam Sacram Congregationem certiorent.

Quibus Mensibus, & qua lingua Theses faciendæ.

XIII. Senis quibuscumque mensibus Theses Theologicæ Illyrica, seu altera lingua, & Latino idiomate habeantur, quibus Guardianus interesse teneatur ad dignoscendos eos qui proficiunt, & monere debeat Patrem Generalem de iis, qui forsan studio hujusmodi minùs vacaverint, ut valeat, iis submotis, alios subrogare.

Singulis Mensibus Concio facienda de Missionariorum muneris præstantia.

XIV. Curet Pater Generalis aliquem Religiosum deputare, qui ad ipsos Studentes singulis mensibus magno zelo, ac pietate Concionem habeat de Missionariorum muneris præstantia. deque peculiaribus ejusdem functionibus, quo spiritus Apostolicus in eis succendatur, ac maneat; erudianturque in iis omnibus, quæ ad illud congruè, & cum Dei gloria peragendum pertinent.

Visitatio facienda per Generalem, vel ejus Vicarium vel per alium delegatum.

XV. Generalis Ordinis, vel ejus Vicarius, aut alter delegatus, singulis quatuor mensibus saltem Studium illud visitet, & si Studentem aliquem minimè proficientem invenerit, aliqua pœnitentia injuncta, eum ad propriam Provinciam redire jubeat, & eamdem Congregationem de remotione moneat, aliumque quamprimum subroget.

Ultra dictam visitationem, liceat Sac. Congreg. ejus arbitrio aliquem deputare in Visitatorem.

XVI. Ultrà verò prædictam Generalis visitationem, liceat Sacræ Congregationi ejus arbitrio aliquem deputare, qui Collegium prædictum visitet, & de statu, ac necessitate ipsius Collegii, & Alumnorum, deque eorum progressu certioret.

Collegiales tenentur turnatim, & per Mensem explicare Catechismum.

XVII. Singulis diebus Dominicis, & aliis festivis de præcepto præfati Collegiales in Ecclesiâ, vel in alio opportuno loco à Patre Generali destinando, explicent Catechismum Romanum, & unusquisque turnariè continuet per mensem.

XVIII. Completo biennio abeant Studentes, quò à Sacra Congregatione destinati fuerint, quod si nullus tunc temporis sit in promtu Missionis locus, illis à Patre Generali aliquis Conventus deputetur, in eoque permaneant quousque

advene-

Pœna inobedientium.

advenerit occasio Missionis, & Sacram Congregationem certioret: Quod si aliquis illorum ad destinatas Missiones renueret, aut negligeret accedere, arbitrio Sacræ Congregationis plectatur.

XIX. Ut autem dicti Ordinis Religiosi aliquo etiam temporali, congruoque alliciantur præmio, animosque fortiùs intendant ad libentiùs semetipsos dicandos Sacro Missionum ministerio, ac consequenter studiis præfatis, veluti ad Missiones ipsas directis, tam Studentes, quàm Missionarii respectivè his privilegiis, quæ sequuntur gaudeant.

Privilegia post reditum ab aliqua Missione.

XX. Ii, qui in Missione aliqua per integrum sexennium Præfecti munere laudabiliter perfuncti fuerint, ad Lauream Magisterii promoveantur: Si verò in Religione dictam Lauream jam assecuti fuerint, Patres Provinciæ declarentur. Alii verò Missionarii, si per novennium in Missione permanserint, eadem Magisterii laurea decorentur, & si fuerint in Sacra Theologiâ Magistri, Patres quoque Provinciæ instituantur, ordine tamen Sacræ Congregationis præcedente.

Superioribus demandatur singulorum executio.

XXI. Studeant Superiores Ordinis singula debitæ executioni demandare, in quibus eorum conscientias Sacra Congregatio onerat, relicta eorum arbitrio facultate alia tam disciplinam, quàm studiorum profectum respicientia, supradictis tamen firmis remanentibus, statuendi, & cum approbatione Sacræ Congregationis decernendi.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Cardinales præfati, facta sibi per eumdem Secretarium omnium, & singularum Regularum hujusmodi distincta relatione unanimi consensu illas approbantes, confirmandas esse censuerint; Hinc est; quod Nos inviolabili earumdem Regularum robori, & efficaciæ providere volentes, supplicationibus eorumdem Cardinalium Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, easdem præinsertas Regulas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Summus Pontifex præinsertas Regulas approbat & confirmat.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Regulas hujusmodi semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, præfati Conventus Assisien., & illius Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Januar. MDCCX. Pontificatus nostri Anno decimo.

Cum decretis roborantibus, ac irritantibus.

Et amplissimis clausulis derogatoriis

F. Oliverius.

APPROBATIO

Et confirmatio Regularum Collegii, seu Seminarii Missionariorum in Conventu S. Bartholomæi in Insula de Urbe Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum destinati.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Commissi Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii ratio postulat, ut illis, quæ provido consilio pro Collegiorum, seu Seminariorum, in quibus Religiosi Viri ad Christianam fidem, Catholicam Religionem propagandam mittendi opportunè instituantur, salubri directione, felicique progressu constituta esse noscuntur, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolici muniminis adjungamus firmitatem.

§. 1. Aliàs siquidem Nos juxtà Decretum, quod priùs, nempè in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum die tertia Octobris MDCCVII. coram Nobis habita edideramus, dilectis Filiis quorumdam Religiosorum Ordinum Superioribus præcepimus, ut omninò, ac quamprimùm suo quique in ordine Conventum aliquem, veluti pro Seminario Missionariorum, ad instar Seminariorum, seu Collegiorum in Sancti Pancratii propè, & extra muros Urbis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ac Sancti Petri in Monte Aureo de eadem Urbe Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum etiam nuncupatorum Conventibus respectivè instituturum deputarent, in quo diu, ac diligenter vocatio, & spiritus eorum, qui Missionibus destinarentur, probaretur, ipsique etiam ibidem de omnibus, quæ ad hoc Apostolicum ministerium cum laude, & fructu exercendum utilia, ac necessaria forent, plenè instruerentur; quatenùs verò in aliquo ordine Conventus hujusmodi destinatio ad hunc effectum tantùm non tam cito fieri posset, donec ea fieret, ea omnia in aliquo Conventu, vel Domo ejusdem Ordinis, ubi Regularis observantia magis vigeret, executioni mandarentur.

§. 2. Porrò in præmissorum implementum, sicut præfati Cardinales Nobis nuper exposuerunt, novissimè in Conventu Sancti Bartholomæi in Insula de Urbe præfata Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum novum Collegium, seu Seminarium pro Missionariis hujusmodi erectum, seu destinatum, nec non Dormitorium pro duodecim Religiosis ad loca Terræ Sanctæ, & aliis Missiones expediendis assignatum fuit, ac insimul nonnullæ Regulæ pro novo Collegio, seu Seminario hujusmodi confectæ, illæque ipsis Cardinalibus, ut ab iis confirmarentur, exhibitæ fuerunt tenoris, qui sequitur, videlicet: *Regulæ, & provisiones pro novo Collegio, seu Seminario Minorum Observantium*

erectu in Conventu Sancti Bartholomæi in Inſula ejuſdem Ordinis à Sacra Congregatione Generali de Propaganda Fide confirmanda.

Aſſignatio Dormitorii cum duodecim Cellis pro Collegialibus & aliis pro Lectoribus.

I. Cum à Congregatione particulari habita die 12. Septembris MDCCIX. reſolotum fuerit eſſe deſtinandum locum, ſeu Dormitorium in dicto Conventu pro duocecim Religioſis expediendis ad loca ſancta, & reſpectivè ad alias Miſſiones, & P. Cæleſtious à Mediolano Vice-Commiſſarius Generalis aſſignaverit Dormitorium è conſpectu Palatii Dominorum de Sabellis continens duodecim Cellas, & alias contiguas pro Lectoribus juxta numerum inferiùs præfigendum, confirmanda videtur dicta aſſignatio, & ponenda in principio Dormitorii, vel in loco aptiori inſcriptio.

Titulus Collegii, ſeu Seminarii.

COLLEGIUM, SEU SEMINARIUM PRO MISSIONIBUS SANCTORUM, ET ALIORUM LOCORUM.

Qualitates eligendorum.

II. Ut Miſſionom monus, quod verè Apoſtolicum eſt, per Viros undequaque idoneos omni cura, & fervore, ac cum fructu exerceatur, incumbat Superior Generalis eligere Religioſos Regulari diſciplina; probitate morum, ac zelo gloriæ Dei præditos, & ad animarum ſalutem eximia charitate accenſos, qui veluti Candelabra ſuper Montium jugis ſita, ad tenebras tam Infidelitatis, quàm Hæreſeos pro viribus diſſolvendas ſint apti, quique nec minores ſint annis viginti quinque, nec trigeſimo quinto majores, exceptis tamen Lectoribus Jubilatis, & Sexennalibus Sacræ Theologiæ ad has Miſſiones diviniùs vocatis, dummodò tamen quadrageſimum annum non excedant, robuſta quoque corporis valetudine polleant ad jugiter laborandum in vinea Domini, & quidem indiſtinctè, tam pro locis Terræ Sanctæ, quàm pro aliis Miſſionibus: Theologiæ pariter curſum expleverint, ac Lectores, ſeu Concionatores fuerint, aut ſaltem in Morali Theologià benè verſati, illoſque non ex ſola Italia, ſed ex omnibus Provinciis advocare curet, & plures etiam ex unâ Provinciâ, dummodò ſic electi prædictas habeant qualitates, moneatque inſuper Provinciales, Guardianos, alioſque, ſi opus fuerit, Religioſos, ne accedere volentes ullo modo retrahant, & contra tales diſſuadentes, ac malè conſulentes, pœnas comminetur privationis vocis activæ, & paſſivæ, aliaſque arbitrio Sacræ Congregationis.

Non ſint minores 25. annorum, nec majores 35.

Ex omnibus Provinciis deligantur.

Pœna contra diſſuadentes accedere ad Collegium.

Exercitia ſpiritualia in ingreſſu à ſingulis peragenda.

III. In ipſo ingreſſu ſinguli exercitia ſpiritualia peragant per decem, aut ſaltem octo dies, cùm omne donum perfectum deſurſum ſit, deſcendens à Patre luminum, & deinde immediatè in manibus dicti Patris Superioris Generalis Ciſmontani, aut eo abſente, alterius ab eo deputandi juramentum juxta infraſcriptam formulam præſtent, illudque ad Sacram Congregationem tranſmittatur. Formula juramenti talis eſt:

Formula juramenti præſtandi à Collegialibus.

Ego Frater N. profeſſus in Conventu N. Provinciæ N. Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantiâ, juro & promitto in manibus Paternitatis Veſtræ Reverendiſſimæ N., ſive Superioris delegati me ab hoc Seminario non diſceſſurum, neque diſcedere procuraturum mediatè, vel immediatè per me, vel per interpoſitam perſonam, niſi ex legitimâ cauſâ admittenda à Paternitate Veſtra Reverendiſſima, vel à veſtris Succeſſoribus canonicè intrantibus, & non aliàs. Inſuper pro Fidei Catholicæ propagandæ cauſa, ac ſalute Infidelium procuranda, ad loca Terræ Sanctæ, aut aliam quamcumque Provinciam, vel Regnum ſine aliquâ repugnantiâ, & exceptione quandocumque iturum, & ad illam partem ex dictis locis, aut Provinciis, ad quam à Paternitate Veſtrâ Reverendiſſimâ ero deſtinatus, & miſſus; ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia: Ego N. N. affirmo ut ſupra manu propria.

Quandiu ibi debeant morari.

IV. In dicto Seminario permaneant ſpatio duorum annorum, & non ultra, niſi fortaſſe cum aliquo ob inſignis ſpem profectus, vel ex alia legitimâ causâ cenſuerint Lectores protrahendam eſſe moram ad triennium, idque cum diſpenſatione in ſcriptis Patris Superioris Generalis Ciſmontani, & Sacræ Congregationis.

Collegiales, & Lectores ſubſint in omnibus Guardiano.

V. In omnibus Collegiales ſubſint, prout etiam Lectores obedientiæ Guardiani, & Superiorum Ordinis reſpectivè, ſicut cæteri Fratres, & Lectores de Familia, ac de iis habeatur, dum in Seminario permanſerint, eadem ratio, ac ſi hujus Provinciæ Fratres eſſent, tum circa præcedentiam juxta ſuſceptionem habitus, cum hac tamen declaratione reſpectu Lectorum Jubilatorum, & Sexennialium, ut dum actu ſunt Collegiales, præcedentia, & præeminentiis ipſis competentibus ſecundùm ſtatuta Ordinis fruantur, & ſi Sexennales in propriâ Provinciâ locum non haberent, ſint immediatè poſt ultimum aggregatum de numero. Tum etiam circa reliqua eorum Religioſis neceſſitatibus convenientia, exceptis his, quæ ſequuntur hoc modo; nempe Veſtiarium cuique ex dictis Studentibus ſubminiſtretur à ſingulis reſpectivè eorum Provinciis juxta morem in Religione obſervatum ac practicatum erga alios Studentes. Quo verò ad Lectores actu legentes Veſtiarium ſubminiſtretur ex pecuniis Terræ Sanctæ mediante Syndico Apoſtolico, eiſdemque Lectoribus, prout etiam ſex Studentibus ex eiſdem pecuniis ſubminiſtrentur cæteræ, quæ in Religione vocantur neceſſitates. Quo verò ad alios ſex ſubminiſtrentur à Guardiano dicti Conventus, & Dominus Secretarius Sacræ Congregationis ſupplicabit Sanctiſſimo pro eleemoſinâ Miſſarum in dictâ Eccleſiâ Sancti Bartholomæi celebrandarum pro ſex ad minus dictorum Religioſorum, ne pro habenda dicta eleemoſynâ ad alias Eccleſias divagentur.

Gaudeant præcedentia uti Fratres de familia.

Veſtiarium Studentibus à propriis Provinciis ſubminiſtrandum.

Lectoribus verò ex pecuniis Terræ Sanctæ.

Indigentiæ ſex ſtudentibus ex dictis pecuniis.

Item ſex aliis à Guardiano Conventus.

Eleemoſyna Miſſarum apud Sanctiſſimum curanda.

Numerus Lectorum.

VI. Duo ſemper in hoc Seminario ad minus pro nunc adſint Lectores, alter Controverſiarum, & alter prò linguâ Arabicâ, & ſi poſſibile ſit, addatur tertius pro linguâ Illyricâ, & remittitur prudentiæ Patris Superioris Generalis Ciſmontani invenire Lectorem, qui utramque ex dictis linguis calleat, & non admittantur, niſi prævio examine, & confirmatione Sacræ Congregationis, iiſdemque ſeriò injungatur ſedulitas, & aſſiduitas in lectionibus, repetitionibus, & exercitiis, ac dicti Lectores, dum actu legunt, habeant præcedentiam modo, quo ſequitur, nempe: Lector Controverſiarum, ſi fuerit Lector Jubilatus de non numero, inter Lectores Jubilatos de numero, ultimo tamen loco, ſi fuerit ſolùm Sexennalis, omnes Exdefinitores. Lectores Linguarum, ſi fuerunt Jubilati, vel Sexennales eo modo, quo Lector Controverſiarum; ſi tantùm inſtituti Lectores Theologi, inter Exdefinitores juxta antiquitatem habitus, ſi non ſint Lectores Theologi, & trigeſimum annum compleverint, immediatè poſt Vicarium, ſi non compleverint trigeſimum annum inter Lectores Artium cum prærogativis ſecundùm morem, & Statuta Ordinis reſpectivè competentibus, præcedant, incedant, & ponantur.

Non admittendi niſi prævio examine, & confirmatione S. Congregationis. Injungitur aſſiduitas.

Præcedentia inter Lectores.

Onus Lectoris Controverſiarum.

VII. Præfatus Lector Controverſiarum binas ad minus ſingulis hebdomadis tradat in ſcriptis lectiones utiles pro locis Terræ Sanctæ, ac aliis reſpectivè locis, ubi Religio Miſſiones habeat, & poſt veſperas earumdem agat conferentiam, frequentibuſque exercitiis Studentes inſtituat, ſingulis verò menſibus traditæ doctrinæ diſputationes habeantur, intervenientibus etiam aliis Lectoribus, & Religioſis ejuſdem Conventus. Alii autem Lectores linguarum ter in hebdomada legant,

Onus Lectorum linguarum.

&

Anno 1710.

& rerum, quas docuerint, repetitionem à Studentibus exigant singulis diebus, quibus legere tenentur, per horam post vesperas auditores suos exercendo.

Quando facultas concedenda, aut neganda exeundi è Conventu.

VIII. Prohibetur æquè Lectoribus, ac Studentibus diebus lectionum à Conventu egredi quâcomque de causâ, nisi expletis integrè lectionibus, ac exercitiis ea die, qua fieri debebunt, & in hoc Guardianus diligenter incumbat, & si Theses eadem die habeantur, si ita expediens videbitur, absolutè licentiam deneger.

Prohibentur Conciones Quadragesimales ne distrahantur.

IX. Interdicitur pariter æquè Lectoribus, ac Collegialibus Quadragesimalium Concionum cursus aggredi, & solummodò permittatur Studentibus sermonem aliquem, aut Concionem interdum infra annum habere ob aliquam occurrentem festivitatem, aut quadraginta horarum, & similiter in Mensa, aut in Conventu, ad hoc ut prompti sint ad hujusmodi exercitium subeundum tempore Missionum, dummodò per id à studiis prædictis nulla penitus distractio sequatur.

Superiores corrigant negligentes.

X. A lectionibus, repetitionibus, ac exercitiis ortiusque studii, nemo prorsus ex Studentibus quocumque titulo, aut colore eximatur, aut unquam permittatur abesse, & si quis neglexerit, a Guardiano corrigatur, idemque fiat, si aliquem negligentem in exscribendis lectionibus, aut in dictis studiis desidiosum reperiat, & tam Lectores, quàm Guardianus de omnibus Superiorem Generalem, ac etiam Sacram Congregationem certiorent.

Quibus Mensibus: & qua lingua Theses faciendæ.

XI. Senis quibuscumque mensis Theses Theologiæ, seu Controversiarum Arabico, Latino, & quatenùs fieri possit, Illyrico idiomate habeantur, quibus Guardianus interesse teneatur ad dignoscendum eos, qui proficiunt, & monere debeat Patrem Superiorem Generalem de iis, qui forsan studio hujusmodi minùs vacaverint, ut valeant, illis submotis, alios subrogare.

Singulis Mensibus Concio de Missionariorum muneris præstantia.

XII. Curet Superior Generalis aliquem Religiosum deputare, qui ad ipsos Studentes singulis mensibus magno zelo, ac fervore Concionem habeat de Missionariorum muneris præstantia, deque peculiaribus ejusdem functionibus, quo spiritus Apostolicus in eis succendatur, ac perseveret, erudianturque in iis omnibus, quæ ad illud congrue, & cum Dei gloria peragendum pertinent.

Visitatio facienda per Generalem, vel per alium ab eo delegatum.

XIII. Superior Generalis Familiæ Cismontanæ, vel alter ab eo delegatus, singulis saltem quatuor mensibus studium istud visitet, & si Studentem aliquem minimè proficientem invenerit, aliqua pœnitentia injuncta, qua alii ab assumpto munere negligendo deterreantur, eum ad propriam Provinciam redire jubeat, & eamdem Sacram Congregationem de remotione moneat, aliumque in remoti locum quamprimùm subroget. Ultra verò præfatam Patris Superioris Generalis visitationem, Secretarius itidem Sacræ Congregationis idem Collegium bis visitet in anno absque Superiorum interventu, ut liberiùs queat statum, & necessitates Collegii exponere, adhibito secum dumtaxat aliquo Arabicæ linguæ perito, per quem possit Alumnos examinare, & de eorum progressu certiorare.

Item per Secretarium S. Congregationis.

XIV. Singulis diebus Dominicis, & aliis festivis de præcepto præfati Collegiales in loco per Superiorem Cismontanum in Conventu destinando post vesperas seriò, & cum opportunis observationibus explicent Religiosis Sacerdotibus, Clericis, & Laicis Catechismum Romanum, & unusquisque turnariè continuet per mensem, quousque compleatur, & deinde de novo per ordinem incipiatur, ad hoc, ut aptiores evadant tempore, quo in Missionibus permansuri erunt

Collegiales turnatim, & per mensem explicent Catechismum.

XV. Completo biennio singuli Collegiales juxtà Decretum die tertia Octob. MDCCVII. emanatum in Congregatione coram Sanctitate Sua examinentur, præsente quoque Eminentissim Protectore Ordinis, qui cum Superiore Genera eligat illos ad Sancta loca mittendos, & alios pr cæteris Missionibus eidem Eminentissimo benè v sis, & referre dignabitur Sacræ Congregationi, si nullus tunc temporis in promptu sit Terræ San tæ, vel Missionis locus, aut saltem non pro omn bus Collegialibus, à Patre Superiore Generali de tineantur, ut inferius, in aliquibus Conventibus quousque advenerit occasio juxtà indigentiam, opportunitatem transmittendi, & Sacram Con gregationem certioret, & si aliquis ad locum de stinatum renueret, aut accedere negligeret, arbitri Sacræ Congregationis plectatur, & advenientibu novis Collegialibus, præmissis exercitiis spiritua libus, factoque juramento, illud ad Sacram Con gregationem transmittat.

XVI. Ut autem dicti Ordinis Collegiales, al quo etiam temporali præmio alliciantur, animo que libentiùs intendant ad sacrum Missionum m nisterium, ac consequenter studiis præfatis, velu ad Missiones ipsas directis, infra dicendis privile giis gaudeant, & potiantur.

XVII. Donec completo studio sese obtuler occasio ad loca Sancta, vel alias Missiones acce dendi, Pater Superior Generalis illos ad propria Provincias revocet, collocetque in aliquo princ pali Provinciæ Conventu iisdem grato, ex quo ipso Generali Superiore Cismontano inconsult dimoveri nequeant.

XVIII. Iis verò, qui in Missione aliqua Pr fecti munere per sexennium laudabiliter persunc fuerint, liceat in reditu aliquem ex principalibus propriæ Provinciæ Conventibus sibi deligere, a inter Lectores Jubilatos de numero præcedentiar habere juxtà antiquitatem institutionis cum omn bus præeminentiis per Constitutionem fan. mem Urbani Octavi concessis, & si jam iidem Præfec fuerint Lectores Jubilati instituti, sive de nume sive de non numero, ponantur præcedentia, & lo o immediato ad ultimum Ex-Ministrum Provi cialem in propria Provincia, nec non præeminen tiis eorumdem Ex Ministrorum Provincialium i propria Provincia, ac si Officia Ministeriatus hu jusmodi functi fuissent.

XIX. Liceat pariter iis, qui laudabiliter duo decim annorum spatio Sacræ Congregaioni i Missionibus, vel in locis Sanctis inservierint, pos reditum unum ex principalibus propriæ Provinci Conventibus sibi deligere eorumque locus sit (jam non fuerint instituti Lectores Jubilati, ve Lectores sexennales) immediatè post actuales Def nitores supra quoscumque alios; si verò jam fue rint instituti Lectores Jubilati, vel sexennales, & inservierint, ut supra, per octo annos post reditum ad propriam Provinciam, potiantur præcedentia & præeminentiis Lectoribus Jubilatis de numer concessis, servando inter se anterioritatem institu tionis; Et si discedentes ex Missionibus pro ne gotiis earumdem Missionum ad Urbem se confe rant de licentia Sacræ Congregationis, manean in dicto Conventu Sancti Bartholomæi, si com modè recipi possint, vel in alio Conventu Beatæ Mariæ de Aracæli, & interim habeantur, ac si ef sent de familia quousque per Sacram Congrega tionem expediantur.

XX. Utque similiter tàm Lectores Controversiarum, quàm Lectores, seu Magistri Linguarum qui laudabiliter, & cum approbatione Patris Superioris Generalis Cismontani in prædictis se gesserint, aliquod præmium pro eorum laboribus consequantur, conceditur, ut si Lectores Jubilati de non numero per quadriennium, sexennales per octennium, & Lectores Theologi tantùm instituti per

decen-

decennium legerint; non instituti verò Theologi, linguas per quindennium docuerint, redeuntes ad propriam Provinciam, ponantur eadem præcedentia, & præeminentiis, quibus gaudent Lectores Jubilati de numero, servata pariter inter eos anterioritate Institutionis.

De Procuratore Missionum deputando per Generalem.

Quantum tempus requiratur, ut quis Procurator Missionum eligatur.

XXI. Studeat Superior Generalis Cismontanus deputare Procuratorem pro Missionibus, qui vel in Sancti Bartholomæi, vel in Aracælitano Conventibus commoretur, & unum socium gratum habeat, qui in gerendis negociis Missionum eum coadjuvet, & petita solita benedictione à Superiore locali, è Conventu exeat, qui quidem Procurator, vel per sexennium completum fuerit Præfectus, aut Officialis locorum Terræ Sanctæ, vel per decennium Missionarius, aut in servitio Terræ Sanctæ per idem tempus permanserit. In his omnibus Sacra Congregatio conscientiam Superiorum Ordinis familiæ Cismontanæ oneratam esse voluit, eorumque arbitrio reliquit Regulas (supradictis tamen firmis remanentibus) tum exactam regularem disciplinam, tum studiorum profectum respicientes, & per eamdem Sacram Congregationem approbandas.

Approbatio, & confirmatio.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, memorati Cardinales, facta sibi per Dilectum Filium Secretarium prædictæ Congregationis omnium, & singularum Regularum hujusmodi distincta relatione, unanimi consensu illas approbantes, confirmandas esse censerint: Hinc est, quod Nos inviolabili earumdem Regularum robori, & efficaciæ providere volentes, supplicationibus eorumdem Cardinalium Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, easdem præinsertas Regulas cum omnibus, & singulis in eis contentis authoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis authoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Decreta roborantia, & salutaria.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, ac Regulas hujusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit præfati Conventus Sancti Bartholomæi, & illius Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Januarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Clausula derogatoria.

Transumptis eadem fides adhibenda, ac præsentibus.

F. Oliverius.

CXI.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, ac reprobatio quarumdam Pactionum a Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis cum Acatholico Principe initarum, ejusdem Cathedralis, aliarumque Ecclesiarum, & locorum piorum Juribus præjudicialium, nec non orthodoxæ Fidei rationibus, divino cultui, animarumque saluti adversantium.

Dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à Pontificio mærore ob ingentia detrimenta, quæ per Pactiones à Capitulo initas cum Acatholico Principe, Religioni, Ecclesiæ, ipsique Capitulo inferebantur.

UBi primùm, vel ipso rumore publico nunciante, Nobis innotuerunt Pactiones illæ, seu, ut vocant, Recessus, quibus Vos diebus xi. Julii, ac xvi. Novembris Anni præteriti, tametsi invitos, ut credimus, & reluctantes, ac nonnisi angustiarum, quæ tunc Vobis illatæ fuerant, sensu, majorumque, quas timebatis, metu compulsos subscripsisse accepimus, acerbo sanè, ac penè inexplicabili dolore correpti fuimus: animo recolentes gravissima damna, quæ per ejusmodi Pactiones, non tam istius Ecclesiæ, quàm Catholicæ Religionis rationibus irrogata fuisse perpendimus. Cumulum deinde addiderunt mærori nostro, quæ novissimè ad manus nostras pervenerunt, ipsarum Pactionum, seu Recessuum exempla, quibus non modò plura capita Vvestphalicæ Pacis dudum ab hac Sanctâ Sede damnata, perperàm instaurari, & approbari vidimus, sed & alia multa non minus Orthodoxæ Fidei, Divino cultui, atque animarum saluti adversantia, quàm Canonicis sanctionibus, nec non Ecclesiæ vestræ Hildesiensis, ac illius Episcopi, Capituli, & Canonicorum, aliarumve Ecclesiarum, & Locorum piorum, eorumque personarum juribus prorsùs repugnantia statui, ac firmari cognovimus, quæ, ut pudori vestro consulamus, singillatim referre prætermittimus.

§. 1. Et sanè unquam adduci potuissemus, ut crederemus pietatem vestram eatenus labefactandam fuisse, ut ad tam asperas, vestroque nomini injuriosas conditiones accipiendas descenderetis: cùm præsertim Nos iteratis in simili formâ Brevis ad Vos opportunè datis Literis ad æquissimam causam alacri, strenuoque animo tuendam pro muneris nostri debito majorem in modum Vos adhortati essemus, ac diligenter in primis admonuissemus, ut probè nostis, ne cujuscumque denunciatione periculi, aut privati commodi ratione Vos abripi sineretis ad ullas ineundas pactiones, quæ Catholicæ rei forent detrimento; conscriptisque insuper, statim ac audivimus ab Acatholico Principe militares copias ad occupandam Civitatem Hildesiensem, atque Arcem Peinensem immissas fuisse, non tam ad claræ me: Josephum, dum viveret, Romanorum Regem in Imperatorem Electum, eoque subindè defuncto, ad Charissimam in Christo Filiam nostram Magdalenam Theresiam Hungariæ, & Bohemiæ Reginam Illustrem, in Romanorum Imperatricem

Capitulum acriter, sed paternis vocibus increpat, quod ad ejusmodi Pactiones firmandas descenderit, cum potius extrema quæque constanter pati debuisset.

Elec-

Electam Viduam, quàm ad omnes ferè Germaniæ Antistites, & Catholicos Principes aliis Literis nostris, eos quàm efficacissimè excitavissemus, ac obtestati essemus, quemadmodum Vobis itidem satis perspectum est, ut conjunctis studiis periclitanti Hildesiensi Ecclesiæ celerem opem ferrent, ejusque indemnitati, & tranquillitati consultum vellent. Quocircà sperare posse videbamur ab ejusmodi officiis haud leve rebus vestris adjumentum, atque præsidium comparandum fuisse, ubi Vos longiori patientiâ, solidiorique animi fortitudine illatis Vobis vexationibus, ac molestiis restitissetis. Desideravimus proinde hac in re eam Sacerdotali pectore planè dignam constantiam, quam vestrarum ærumnarum initio tam egregiè profitebamini. Et quamvis facilè persuasum habeamus durâ, ac extremâ necessitate, graviorumque malorum formidine, quemadmodum scripsistis, & aliunde quoque rescivimus Vos ad ejusmodi Pactiones firmandas inductos fuisse, id nihilominùs ea, quæ gessistis, non excusat: tum quia plenior omninò fiducia in eo reponenda Vobis erat, in quo qui sperant, non confunduntur ab expectatione suâ, & cujus dextera invenitur super omnes, qui illum oderunt: tum etiam quia ubi Deus propter inscrutabilia Judicia ejus Vos calamitatibus, ac ærumnis, in quibus positi eratis, diutiùs conflictari permisisset, Ecclesiasticæ tamen professionis, & Divini ministerii, cui addicti estis, ratio flagitabat, ut quæcumque subiretis pericula, ac omnia etiam extrema mala perferretis potiùs, quàm Religionis, & Ecclesiæ causam desereretis; Id unum scilicet timendum Vobis erat, nè apud Deum, hominesque redargui jure possetis loco atque honori vestro defuisse.

§. 2. Cœterum etsi Pactiones præfatas ipso jure inanes, ac irritas existere palam constet: notoriique insuper juris sit, quascumque conventiones de rebus Ecclesiasticis absque Apostolicæ Sedis auctoritate initas nullius prorsùs esse roboris, & momenti; adeòque minimè vereamur, quin probè agnituri sitis Vos ad illarum observantiam neqnaquam obstringi, quin etiam eas observare, reclamante conscientiâ, nullo tempore posse, nec debere; nihilominùs æquum non modò, & congruum, sed & necessarium esse ducimus, ut præmissi Apostolici quoque Judicii pondus accedat, tum ut nunquam dubitari contingat ipsas Pactiones Orthodoxæ Religioni, & Ecclesiæ juribus tam infensas, simulque Orbi universo tam notas, dissimulari à Nobis, atque silentio præteriri potuisse; tum etiam ut Vos alacriùs, atque solidiùs de iis ità deinceps censere valeatis, ac si nunquam si nullatenùs initæ fuissent. Hinc est, quod Nos Catholicæ Fidei conservationi, & propagationi, nec non præfatæ Ecclesiæ Hildesiensis, ac illius Præsulis, Capituli, & Canonicorum, aliarumve Ecclesiarum, & Locorum piorum, ac illarum personarum quarumcumque indemnitati, ex commissi Nobis divinitùs Pastoralis officii debito, providere cupientes, ac Instrumentorum, seu scripturarum super Pactionibus, seu Recessibus hujusmodi confectorum, seu confectarum, omniumque, & singulorum ibi contentorum, & aliorum quorumcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem de necessitate requirentium tenores, & datas etiam tenores, cæteraque quælibet etiam speciali mentione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissimè specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatas Pactiones, & alia quælibet in Instrumentis, seu scripturis hujusmodi contenta, quæ Catholicæ Fidei, Divino cultui, animarum saluti, Cathedrali Hildesiensi, illiusque Mensis Episcopali, & Capitulari, aliisve Ecclesiis, & Locis piis, illarumque respectivè Episcopo, Capitulo, & Canonicis, Rectoribus, & aliis personis, membris, rebus, bonis, redditibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogativis, & Juribus quibuscumque quomodolibet officiunt, sive præjudicium etiam minimum afferunt, aut inferre, seu intulisse, vel aliàs nocere, seu nocuisse quoquomodo dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, ipso Jure nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuò fore, nec Vos sive alium quempiam ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi plurìes ratificata, ac Juramento vallata sint, observantiam teneri; imò nec illa ullatenùs observare posse, aut debere; neque ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam, acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò haberi debere tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et nihilominùs ad uberiorem cautelam, & quatenùs opus sit, Pactiones prædictas, aliaque præmissa, ut præfertur, præjudicialia, Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus: Ac quatenus itidem opus sit, Cathedralem Hildesiensem, ac illius Mensas, aliasque Ecclesias, & Loca pia præfata, ac illorum respectivè personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Præfatas Pactiones, ut Catholicæ Religioni, Ecclesiæ, & Capitulo Hildesiensi & aliis præjudiciales irritat, damnat, ac reprobat cum omnibus indè secutis, & quandocumque secuturis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificâ, & individuâ mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve

Cum decreto irritanti, & aliis opportunis.

quos-

quoslibet, quacumque præeminentiâ, & Potestate fungentes, & functuros, sublatâ, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstan. præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, nec non quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis locis, & personis etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxàt specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Necnon cum clausulis derogatoriis, & aliis amplissimis.

§. 5. Agite igitur, dilecti filii, Ecclesiæ Religionis, ac Dei causam strenuo, constantique, ut par est, animo, & foras misso timore, defendite; ac in primis satagite, ut, quæ de cætero peragetis, ea omnibus certo, exploratoque argumento esse possint, Vos ad iniquas illas Pactiones, nonnisi vi, ac metu cogentibus devenisse, mentemque vestram ab iis approbandis, ac observandis verè semper alienam fuisse, & esse. Illas propterea pro abolitis, ac prorsus pro non extantibus habere; abstinentes sub pœnis per Sacros Canones adversus talia perpetrantes inflictis, non modò ab iis præsentandis, seu inserendis inter Acta publica cujusvis Tribunalis, Cancellariæ, seu Cameræ, sed etiam ab alio quovis actu, ex quo tacitè, vel expressè illarum approbatio, seu confirmatio ullatenus inferri possit. His porrò studiis cœleste, rebus vestris præsidium magis, magisque conciliabitis, cujus in auspicium Apostolicam vobis benedictionem peramanter impartimur.

...apitulum ...riò horta- ...r. ut ab ob- ...rvandis ... ...em Pactioni- ...s omnino ...stineat, ac ...s inter Acta ...blica cujus- ... Tribuna- ... referri mi- ...mè patia- ...r.

§. 6. Cæterum volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xii. Martii MDCCXII. Pontificatus nostri anno duodecimo.

...dem adhi ...i mandat ...sentium ...rarum ...nsumptis.

F. Oliverius.

RESPONSUM

Capituli Cathedralis Ecclesiæ Hildensiensis.

FORIS

Sanctissimo Patri, & Domino Clementissimo CLEMENTI XI. Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Pontifici Maximo.

INTUS verò.

Sanctissime Pater Domine Clementissime.

COram Supremo Sanctitatis Vestræ Throno adgeniculabundis poplitibus prostrati gratias humillimas referimus, in æternum Nos pro eo obligatos, devinctosque profitentes, quod binas transactiones Nobis tempore Interregni, ab hasve omninò derelictis, ac omnem ubique, & undequaque opem incassum implorantibus ex parte Serenissimæ Domus Hanooveranæ 11. Julii, & 17. Novembris 1711. per vim, & metum in viros constantissimos cadentem nulliter, & indebitè adversus Sacri Romani Imperii Sanctiones, omniaque mundi Jura extortas motu proprio, & de plenitudine potestatis authoritate Apostolicâ, seu nullas, & irritas declarare, seu cassare, ac annullare, & in omnem eventum contra istiusmodi recessus Nos in integrum mediante benignissimo Brevi Apostolico reponere dignata fuerit. Quemadmodum nunc ad majorem Dei honorem, & Sanctitatis Vestræ ulteriorem nominis Gloriam Ecclesiæ, & Diœceseos hujus decorem, splendoremque Breve istiusmodi Apostolicum tam insignibus, iisque Apostolicis clausulis munitum, ac singulari prorsus ædificatione, & zelo Domus Domini refertum vergit, ita salutari effectu, ac fructu præmemorati Brevis coram Sacrâ Cæsareâ Majestate, & Catholici Sacri Romani Imperii Electoribus, Principibus, aliisve Statibus Nos confestim, ac propediem gavisuros sperantes, in id unicè intenti erimus, ut Paternæ Sanctitatis Vestræ sollicitudini, ac zelo planè incomparabili, quo præter innumeras, quibus premitur curas, Juribus Ecclesiæ Nostræ restaurandis mirificè incumbit, verbis, & opere humiliter respondeamus, ac Apostolicam Benedictionem, quam cum Sacratissimorum Pedum basio submississimè expetimus, consequi mereamur; dum Sanctitatem Vestram Divinæ Protectioni, & Nos suæ clementissimæ gratiæ humillima cum devotione recommendantes indesinenter perseveramus.

Sanctitatis Vestræ.

Hildesii 9. Julii 1712.

Humillimi, & obedientiss. Servitores

Decanus, Scholasticus Senior, totumque Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis.

D E-

CXII.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, & reprobatio Postulationis à Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Osnabrugensis factæ de persona Principis Ernesti Augusti è Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo notorii Acatholici in Episcopum ejusdem Ecclesiæ, cum aliis Ordinationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à Pontificio horrore, quod Canonici Osnabrugensis Ecclesiæ Acatholicum notorium in ejusdem Ecclesiæ Episcopum concordibus suffragiis postulaverint.

NOn sine gravi animi nostri molestiâ, vel potiùs horrore novissimè nobis innotuit, quòd aliàs, videlicet postquam bonæ memoriæ Carolus à Lotharingia, dum vixit, Electus Trevirensis S. R. I. Princeps Elector, nec non Ecclesiæ Osnabrugensis Administrator debitum naturæ persolverat, Capitulum, & Canonici ejusdem Osnabrugensis Ecclesiæ, ad quos occurrente ejus vacatione electio personæ idoneæ illi ad electionem hujusmodi per Romanum Pontificem pro tempore existentem præficiendæ, juxta Concordata dudum inter Sedem Apostolicam, & inclytam Nationem Germanicam inita, spectare dignoscitur, pro futuri Episcopi electione die ad id præfixâ convenientes in unum, non modò Sacrarum legum, sed sui etiam officii, imò & ipsius, quam profitentur, Orthodoxæ Religionis prorsus immemores, novo, & hactenùs inter Catholicos inaudito, detestandoque exemplo, principem Ernestum Augustum è Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo notorium Acatholicum, cælesti ad id Sancti Spiritûs ope sacrilegè invocatâ, in Episcopum memoratæ Osnabrugensis Ecclesiæ concordibus suffragiis postulare non erubuerunt, & mox illius Postulationem solemni ritu, & majori, qua fieri potuit, celebritate, in Sacrosanctæ, & individuæ Trinitatis nomine, temerè promulgarunt. Deindè verò, juxtà illud Prophetæ: multiplicarunt altaria ad peccandum, factæque sunt eis aræ ipsæ in delictum, cum propemodum servire facientes Dominum in peccatis suis, de hujusmodi execrando scelere, quod patrarunt, Omnipotenti Deo publicas in Ecclesiâ gratias agere, hymnumque cantare de Canticis Sion veriti nequaquam fuerunt.

Rejicit metus obtentum, quo Canonici ad ejusmodi Postulationem devenisse causabantur, ac ipsos acriter increpat.

§. 1. Quæ omnia quanto cum Catholicorum mœrore, ac offensione, quantâque ex opposito cum Eterodoxorum exultatione, ac triumpho contigerint, nemo est qui ignoret. Neque enim Capitulum, & Canonici prædicti ad tanti facinoris iniquitatem, ac turpitudinem obtegendam causari poterant malorum metum sibi, & Ecclesiæ cæteroqui impendentium; Illorum quippe in cordibus fervere debebat charitas Christi, quæ foras mittit timorem; Aut si quid illis timendum erat, id unum timere debebant, ne apud Deum, & homines redargui jure possent Ecclesiæ dignitati, loco, & honori, suo, ac debitæ Sacris legibus reverentiæ turpitèr defuisse.

Declarat postulationem Acatholici Episcopi fuisse, ac esse ipso Jure nullam cum omnibus inde secutis, & secuturis.

§. 2. Porrò quamvis explorati juris sit hac occasione gesta, seu verius attentata ab eisdem Capitulo, & Canonicis, tanquam Sacris Sanctionibus, Oecumenicis Conciliis, Apostolicis Constitutionibus, imò & ipsius Catholicæ Religionis principiis apertè refragantia, fuisse, ac esse per se manifestò irrita, inania, invalida, nulliusque prorsus roboris, ac momenti, adeoque speciali improbatione, & cassatione nostrâ nequaquam indigere; Nihilominus Nos, qui æqui, bonique, ac quorumcumque Ecclesiasticorum Jurium supremi Assertores in terris à Domino constituti sumus, simulque omnium Ecclesiarum, ac Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, Catholicæ Fidei, Divino cultui, Animarum saluti, præfatæque potissimum Ecclesiæ Osnabrugensis Jurium indemnitati, quantùm Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes, nec non omnium, & singulorum, quæ in præmissis seu illorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactè specificatis habentes: Motu proprio, & ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænarratam antedicti Principis Ernesti Augusti Postulationem ad Ecclesiam Osnabrugensem à Capitulo, & Canonicis supradictis factam, & publicatam, ut præfertur, aliaque omnia, & singula, tam ab ipsis Capitulo, & Canonicis, quàm à memorato Principe Ernesto Augusto postulationis hujusmodi vigore seu prætextu per se, vel alios quoscumque, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignos in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quandocumque secuturis, ipso jure nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, iniqua, injusta, damnata, reprobata, viribusque, ac effectu penitùs, & omninò vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imò nec illa ullatenus à quoquam observari potuisse, ac debuisse, aut posse, & debere: neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitam vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Et ad cautelam ipsam postulationem irritat, damnat, ac reprobat, nec non Osnabrugensem Ecclesiam, ut prius, vacantem declarat.

§. 3. Et nihilominus ad abundatiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, tanquam Catholicæ Fidei, divino, cultui, animarum saluti, Ecclesiæque Osnabrugensis Juribus præjudicialia, & Sacris Sanctionibus, ac Apostolicis Constitutionibus adversantia, harum serie improbamus, recindimus, damnamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo protestamur; Nec non prædictam Osnabrugensem Ecclesiam, ut priùs, vacantem declaramus, pariter, ac pronunciamus, & pro vacanti ab omnibus haberi volumus, & mandamus.

Nuncio Apostolico Coloniensi injungit, ut Capitulo, & Canonicis Osnabrugen. denunciet eos ob præmissa incidisse in censuras, ac ipsos moneat, ut propriæ conscientiæ consulant.

§. 4 Præterea Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tarsensi nostro, & hujus Sanctæ Sedis ad Tractum Rheni, & partes inferioris Germaniæ Nuncio, earumdem tenore præsentium injungimus, ut prædictis Capitulo, & Canonicis Osnabrugensis Ecclesiæ incunctanter denunciet, eos propter præmissa incidisse in censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus contra talia perpetrantes inflictas, illosque propterea seriò moneat, ut propriæ conscientiæ securitati quàmprimum consulant. Quod quidem si fecerint, suoque agnito excessu veræ pœnitentiæ signa ostenderint, Nos juxta ejusdem Sedis morem, quæ tanquam pia Mater recurren-

tibus

tibus post lapsum cum humilitate filiis se propitiam exhibere solet, & benignam, eidem Hieronymo Archiepiscopo, & Nuncio per ipsas præsentes committimus, & mandamus, ut quoscumque ex illis, qui eadem præmissa peregerunt, seu aliàs in eis quovis modo culpabiles fuerunt, ad se recurrentes, ac de præmissis hujusmodi dolentes, si hoc ab illo humiliter petierint, & factâ priùs per eos declaratione, quod ipsi præsentibus literis, ac omnibus, & singulis, quæ in illis continentur, plenâ, sincerâ, ac debitâ obedientiâ in omnibus, & per omnia se submittunt, nec non factâ itidem promissione, quod in futurum à similibus abstinebunt, & quidquid eis ulteriùs præscriptum, aut injunctum fuerit priusquam infrascriptæ absolutionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, à censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, injunctâ cuique pro modo culpæ pœnitentiâ salutari & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, similiter injunctis, in utroque foro authoritate nostrâ Apostolicâ in formâ Ecclesiæ consuetâ absolvat, & totaliter liberet, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittat, & condonet; Ac cum illis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa innodati Missas, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebrarunt, seu aliàs in suis Ordinibus ministrarunt quomodolibet contractâ, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset; Ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, nec non Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, cæteroqui tamen canonicè per eos obtenta, ac aliàs in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum adversùs eadem præmissa rehabilitet, restituat, reponat, & plenariè reintegret. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad hæc facultatem, quam etiam aliis, prout sibi opportunum videbitur, communicare, & subdelegare valeat, eidem Hieronymo Archiepiscopo, & Nuncio harum serie authoritate prædicta tribuimus, & impertimur.

Eidem Colonensi Nuncio facultatem tribuit absolvendi ad se recurrentes ac de præmissis dolentes &c. injuncta pœnitentia salutari, nec non dispensandi cum ipsis super irregularitate, ac eos ad Beneficia, ac officia restituendi &c.

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, individuâ mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumlibet magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, potestate & fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia, & salutaria.

Clausula sublata, & irritans.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, nec non prædictæ Ecclesiæ Osnabrugensis, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuscumque personis, etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Amplissima derogatio quibuscumque contrariis.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xvii. Decembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno XVII.

Fides adhibenda transumptis.

F. Cardinalis Oliverius.

Pro

Anno 1717.

Promulgato in illis partibus, ac alibi prædicto Brevi Apostolico, statim ac ejus tenor Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Osnabrugensis innotuit ipsisque insuper à D. Nuncio Apostolico ad tractum Rheni, & alias inferioris Germaniæ partes seriò denunciatum fuit eos ob præmissa incidisse in Censuras, & pœnas à sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus contra talia perpetrantes inflictas, illicò iidem DD. Canonici, propriæ conscientiæ securitati consulere satagentes, absolutionem à præfatis Censuris, & pœnis humiliter petierunt. Quocircà antedictus D. Nuncius Apostolicus illorum supplicationi benignè annuens, ac utens facultate à Summo Pontifice in memorato Brevi sibi attributa, subdelegavit ad hunc effectum D. Hyacinthum Petit Episcopum Heliopoliensem Ecclesiæ Osnabrugensis Suffraganeum, qui duodecim ex præfatis Canonicis id humiliter flagitantes, & facti pœnitentes à Censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, in quas propter præmissa quomodocumque incurrerant, authoritate Apostolica in utroque Foro in forma Ecclesiæ consueta singillatim absolvit, injuncta unicuique congrua pœnitentia salutari, & exacta ab ipsis promissione, quòd in futurum à similibus abstinebunt; nec non super irregularitate per eos quomodolibet contracta in utroque pariter Foro dispensavit; ac tandem illos ad famam, gradus, dignitates, Beneficia, & Officia quæcumque Ecclesiastica canonicè obtenta restituit, ac plenarie reintegravit infrascriptis diebus, videlicet 1., 18., 20, & 23., Decembris anni 1718., & 4., 20., & 23., Januarii, 2., & 24. Februarii, 13. Aprilis, 31. Maii. & prima Julii anni 1719. Defuncto postmodum antedicto Domino Episcopo Heliopoliensi in ejus locum Dominus Nuncius Coloniensis subrogavit R. P. Octavianum Venlonensem Guardianum Fratrum Cappuccinorum Cliviæ, & D. Theodorum L. B. à Vvachtendock Canonicum Osnabrugensem, qui eadem Apostolica authoritate alteri ex præfatis Canonicis Osnabrugensibus absolutionem à Censuris, dispensationem super irregularitate, & reintegrationem ad Officia. & Beneficia, ut supra, concesserunt die 5. Octobris 1719 Denique idem D. Nuncius Coloniensis R. P. Petro Schmitman Societatis Jesu Exprovinciali facultatem subdelegavit absolvendi, ut supra, alium Canonicum Osnabrugensem qui pariter juxta modum cum aliis servatum ritè absolutus die 22. Novembris 1719. Quatuordecim itaque Canonici præfatæ Cathedralis Osnabrugensis Ecclesiæ absolutionem, dispensationem, & reintegrationem ob præmissa humiliter petierunt, ac obtinuerunt ut supra, quemadmodum apertè constat ex authenticis Instrumentis ea de re confectis, quæ adjuncta, & annexa singulis exemplis prælo editis antedicti Brevis à memorato D. Nuncio Apostolico ad Sanctitatem Suam transmissa fuere. Ea tamen hic inserere supervacaneum visum est, cum omnia sub eadem formula concepta, ac exarata sint. Unum nihilominus ad historiæ fidem subjicietur, & est teneris sequentis, videlicet.

Coram Reverendissimo Domino Hyacintho Petit Episcopo Heliopolien. Ordinis Carmelitarum Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeo, ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo Tarsensi Sanctissimi Domini Nostri, & S. Sedis Apostolicæ ad tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniæ partes Nuncio, ad hunc casum specialiter subdelegato, meque Notario infrascripto comparuit Reverendissimus, & Perillustris D. N. N. Ecclesiæ Osnabrugensis Canonicus &c., & exposuit, quòd alias postquam bon. mem. Carolus à Lotharingiâ, dum vixit Electus Treviren. S. R. I. Princeps Elector, nec non Ecclesiæ Osnabrugen. Administrator debitum naturæ persolverat, Capitulum, & Canonici ejusdem Osnabrugen. Ecclesiæ pro futuri Episcopi Electione, die ad id præfixâ convenientes in unum, inaudito exemplo Principem Ernestum Augustum è Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo Acatholicum in Episcopum memoratæ Osnabrugen. Ecclesiæ concordibus suffragiis postulaverint: Cum autem prædictus Reverendissimus, & Perillustris D. N. N., divinâ afflante misericordiâ, in se reversus agnoverit, & agnoscat se ob concursum habitum cum cæteris Canonicis in postulatione in Episcopum supradicti Principis Acatholici, & in aliis actibus concomitanter subsecutis, incidisse in Censuras, & pœnas à sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis sancitas, ac nuperrimè de illarum incursu fuerit benigniter, & misericorditer admonitus à Sanctissimo Domino Nostro Papâ Clemente XI. per literas in formâ Brevis expeditas Romæ apud S. Mariam Majorem sub die 17. Decembris 1716. Hinc est quòd humiliter petiit absolvi à censuris, & pœnis quomodolibet ex causis præmissis incursis. Quibus precibus auditis per supradictum Reverendissimum D. Episcopum Heliopolien. Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeum injunxit eidem Reverendissimo, & Perillustri D. N. N. pœnitenti, ut faceret, prout fecit, declarationem quòd ipse prærecensitis literis in formâ Brevis, ac omnibus, & singulis, quæ in eis continentur, sincerâ, ac fideli obedientiâ se submittit, & quòd promitteret, prout promisit, quod in futurum à similibus abstinebit, & quod quidquid ei ulteriùs præscriptum, & injunctum fuerit, exactè observabit, & exequetur. Quibus sic adimple is idem Reverendissimus Episcopus Heliopolien. Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeus, utendo in hac parte facultatibus sibi per dictum Illustrissimum, & Reverendissimum D. Nuncium attributis, vigore specialis subdelegationis inferius registrandæ eundem Reverendissimum, & Perillustrem D. N. N. genuflexum denuò humiliter instantem pro absolutione à censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter præmissa incurrit, aut incurrisse prætendi posset, authoritate Apostolicâ sibi ut supra subdelegatâ in utroque foro in formâ Ecclesiæ consuetâ absolvit, & liberavit, injungendo eidem, ut pro pœnitentiâ salutari decem Imperiales in pauperes erogaret, omnesque pœnas ex relatis causis incursas eidem Reverendissimo, & Perillustri D. N. N. pœnitenti gratiosè remisit, ac condonavit, ac ulterius super irregularitate per eundem Reverendissimum, & Perillustrem D. N. N., qui censuris hujusmodi ob præmissa innodatus, divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebravit, seu aliàs in suis ordinibus ministravit, quomodolibet contractâ ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispensavit, ipsumque ad famam, gradus, dignitates, nec non beneficia, & officia quæcumque Ecclesiastica per eum canonicè obtenta rehabilitavit, restituit, & plenariè reintegravit. Quibus ita ad amussim peractis sæpe memoratus Reverendissimus Episcopus Heliopolien. dictæ Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeus injunxit mihi suprarecensito, & infrascripto Notario, ut de præmissis publicum conficerem Instrumentum registrandum, prout registravi, in pede annexi exemplaris Brevis impressi ad perpetuam rei memoriam. Tenor autem subdelegationis factæ per supradictum Illustrissimum, Reverendissimum D. Nuncium in personam pluries memorati Reverendissimi Suffraganei Ecclesiæ Osnabrugen. est prout sequitur videlicet: *Hieronymus, Dei & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus Tarsensis, Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Prælatus Domesticus, & Assistens, ejusdemque, ac dictæ S. Sedis Apostolicæ ad Tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniæ partes cum potestate Legati de latere Nuncius Reverendissimo Domino Hyacintho Petit Episcopo Heliopolien. Ordinis Carmelitarum Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeo salutem: Noverit Reverendissima Do-*

Anno 1717.

minatio Tua fuisse ad Nos transmissas literas Apostolicas in forma Brevis (annexa sunt ea huic Instrumento) ad quarum literarum Apostolicarum executionem procedere, & eá, quæ Nobis à Sanctissimo Domino Nostro commissa fuerunt, prout tenemur, adimplere volentes, de integritate zelo, prudentiâ, & doctrinâ, quibus Reverendissimam Dominationem Tuam insignitam novimus, plurimùm in Domino confisi, vigore facultatum Nobis in præinserto Brevi hac in parte concessarum, Nos prædictus Hieronymus Archiepiscopus Tarsensis, Reverendissimæ Dominationi Tuæ per præsentes committimus, ut omnibus & singulis Canonicis Osnabrugen. Ecclesiæ Catholicam fidem profitentibus, vel quibuscumque aliis, qui de excessibus in supradicto Brevi expressis quoquomodo culpabiles sese Reverendissimæ Dominationi Tuæ denunciaverint, ac propterea humiliter absolutionis beneficium à censuris præmissis de causis incursis imploraverint, factâ prius per eos, vel quemlibet eorum declaratione, quòd ipsi præmemorati Brevi, ac omnibus & singulis, quæ in eo continentur, sincerâ ac debitâ obedientiâ in omnibus, & per omnia se submittunt, ac factâ itidem promissione, quòd in futurum à similibus abstinebunt, & quidquid eis ulterius injunctum fuerit, observabunt, & adimplebunt, à censuris & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, aut prætendi possent, injunctâ cuique pro modo culpæ pœnitentiâ salutari, in utroque foro authoritate Apostolicâ Nobis, ut præfertur, à Sanctissimo delegatâ in forma Ecclesiæ consuetâ absolvat, & totaliter liberet dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittat, & condonet, ac cum illis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa innodati, Missas, & alia divina officia, (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebrarunt, aut alias in suis Ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset, ipsosque, & eorum quemlibet, ad famam, gradus, & dignitates, nec non Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcunque per eos canonicè obtenta rehabilitet, restituat, & plenariè reintegret. Injungimus præterea Reverendissimæ Dominationi Tuæ, ut tam de adimplemento conditionum, quod, ut præmisimus, præcedere debet absolutionem eorum qui in præfatis excessibus se culpabiles accusaverint, quam de ipso effectivo actu absolutionis eisdem concessa, publicum per Notarium, aut Cancellarium ad id per Reverendissimam Dominationem Tuam specialiter deputandum, mandes confici Instrumentum registrandum in pede annexi exemplaris Brevis, quod ad Nos postmodum in formâ probanti transmittes. Datum Coloniæ 30. Septembris 1718. Pôtificatus Sanctissimi Domini Nostri Anno XVIII.

Ita actum est prima Decembris 1718.

Hyacinthus Episcopus Heliopoliensis suffraganeus, & Vicarius Generalis Osnabrugensis ad hoc subdelegatus manu propria.

Loco † signi.

N. N. Canonicus Osnabrugensis.

Loco † signi.

Actum coram me, ut supra, prima Decembris 1718. in Curia Episcopali Illustrissimi, & Reverendissimi Domini mei Hyacinthi Episcopi Heliopolien. suffraganei, & Vicarii Generalis Osnabrugensis ad hunc specialem casum subdelegati ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Archiepiscopo Tarsensi ad partes Rheni, & Germaniæ inferioris Nuncio Apostolico.

Loco † signi.

Natalis Deniis Notarius Apostolicus Juratus manu propria.

PARS SECUNDA.

Comprehendit Edicta, Decreta, Monitoria, & Mandata memorabilia ad Spirituale, ac temporale Urbis, Ditionisque Pontificiæ Regimen pertinentia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. ejusque auctoritate ab Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus Vicario, Camerario, Signaturæ Justitiæ Præfecto, & Prodatario: Nec non à RR. PP. DD. Gubernatore Urbis, Auditore Generali, & Thesaurario Generali C. A., Auditore Papæ, & Congregationibus particularibus à Sanctissimo specialiter deputatis prodierunt: *Juxtà temporis seriem disposita.*

L

EDICTUM

Super Residentia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum Beneficia personalem residentiam requirentia obtinentium, quo ut ad suam Ecclesiam Metropolitanam, Cathedralem, Abbatialem, seu aliàs quomodocumque residentialem infra præscriptum tempus se conferant, admonentur.

Gaspar Miseratione Divina Episcopus Sabinen. S. R. E. Cardinalis Carpineus, Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ ejusque Districtus Judex ordinarius &c.

UNiversis, & singulis Reverendissimis DD. Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque quibuscumque quovis nomine, & titulo Ecclesiis Præfectis, in Urbe, & in Romanâ Curiâ existentibus. Ex ordine Sanctissimi D. N. Clementis Divinâ providentiâ Papæ Undecimi vivæ vocis oraculo nobis desuper facto præcipimus, & expressè mandamus, eosque requirimus, & monemus, quatenus ad memoriam reducentes Constitutionem felic. recordationis Urbani Papæ VIII. super residentiâ Episcoporum, sub die duodecimâ Decembris millesimi sexcentesimi trigesimi quarti editam, illi in omnibus sese conformare, & cum effectu parere debeant sub pœnis, & censuris in ea contentis.

§. 1. Parique modo universis, & singulis Clericis Beneficiatis cujuscumque conditionis, gradus, dignitatis, & præeminentiæ in eadem Almâ Urbe existen. qui in suis Ecclesiis Parochialibus, Dignitatibus, Canonicatibus, vel aliis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis de jure, vel consuetu-

dine

dine personalem residentiam facere tenentur, de mandato ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ (revocando in primis omnes, & quascunque licentias supradictas, omnibus quomolibet concessas) strictè præcipimus, & mandamus, eosque monemus, & requirimus, quatenus infra duodecim dierum spatium, quorum quatuor pro primo, quatuor pro secundo, & reliquos quatuor pro tertio, ultimo, & peremptorio termino eisdem, & cuilibet eorum assignamus, debeant, & quilibet eorum debeat, omni morâ, & cunctatione postposita, ab eadem Urbe, & Romanâ Curiâ discedere, & ad suas Ecclesias, seu beneficia rectis itineribus se conferre, ibique personalem facere residentiam. Quod si nostris hujusmodi, immò veriùs Apostolicis monitionibus non paruerint, ultra pœnas in Sacrosancti Concilii Tridentini Decretis, & Apostolicis Constitutionibus contentas, eo ipso pœnam centum scutorum incurrant applican. pro medietate Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & pro alia medietate secreto Denunciatori, nec non carceris ad nostrum arbitrium quoad Beneficiatos tantùm.

Singulis obligatis ad personalem residentiam in Ecclesiis assignatur terminus duodecim dierum ad discedendum ab Urbe.

Et ad conferendum se ad residentiam sub certis pœnis.

§. 2. Et si aliquis prædictorum, elapsis terminis præfatis, per mensem neglexerit à Curiâ recedere ad affectum se conferendi ad suam Ecclesiam, ibidemque residendi, ut superius est mandatum, ex tunc fructus Beneficiorum residentiam, ut præfertur, requirentium non faciat suos, nec tutâ conscientiâ, aliâ etiam declaratione non sequutâ, illos sibi detinere possit: sed teneatur illos fabricæ Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare, aut ipso non erogante, per Superiorem Ecclesiasticum ad dictam erogationem faciendam compellatur.

Alia pœna statuitur contra inobedientes.

§. 3. Lapsis verò sex mensibus, & præmissis non adimpletis, ipso facto, & absque alia sententiâ, eisdem Beneficiis, & dignitatibus sit ipso jure privatus, ita ut illa Sedes Apostolica tantùm conferre valeat, eademque ab ea respectivè possint impetrari, & provisiones per ipsam factæ debitæ exequutioni demandari debeant quacumque appellatione postpositâ, verificato dumtaxat coram Vicario Exequutori litterarum simplici facto contraventionis. Certificantes omnes, & singulos prænominatos, quod in morosos, & contumaces irremissibiliter procedetur ad præfatarum pœnarum exequutionem: Volumus autem, & decernimus, quod præsentibus nostris literis, earumque copiis impressis, in locis solitis affixis, & publicatis, quoscumque eorum arctet exequutio, perinde ac si personaliter intimatæ fuissent, vel ostensæ. Dat. Romæ ex Ædibus nostris Anno à Nativitate D. N. Jesu-Christi 1701 die verò 5. Februarii Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ PP. XI. Anno ejus Primo.

Post sex menses pœna decernitur privationis Beneficiorum.

Gaspar Card. Vic.

Nicolaus Antonius Cuggiò Secr.

Supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, & consuetis die, & anno supradictis per me Sanctem Fabrum Curiæ Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Vicarii Mandatarium.

EDICTUM

II.

Pro Puellis admittendis ad habitum Monasticum, & Novitiis regularem professionem emissuris.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore ordina, che le RR. Madri Abbadesse, Priore, Superiore, Camerlenghe, altre Officiali, Monache, ed Oblate tutte de i Monasteri di Roma senza veruna eccezione debbiano osservare, tener'affissi, e leggere ne i tempi assegnati, cioè nella prima Domenica dell'Avvento, e terza doppo la Pentecoste, la Costituzione della san. me. d'Alessandro VII. emanata li 24. Settembre 1657. per moderare le vane, e superflue spese ne i sudetti Monasteri, e trasportata per maggior intelligenza, e per non andar'in diffuso, in volgare. Ed inoltre gli Editti publicati da Noi per ordine della san. me. d'Innocenzo XI. li 19. Novembre 1676. e li 21. Febraro 1684 incaricando specialmente la Santità Sua quell che nell'ultimo Editto diffusamente si dichiara circa le Zitelle d'ammettersi all'Abito, e le Novizie alla Professione, cioè che le medeme, nè li loro Parenti, ò alcun'altro in nome delle sudette passano dare cosa alcuna per occasione di dette funzioni, nè in denaro, nè in specie, tanto alle sudette Superiore, Officiali, Monache, Converse, Novizie, Educande, quanto al Confessore, Fattori, ed altri Ministre Secolari, ò Regolari sotto le pene à chi contravenisse tanto nel dare, come nel ricevere, contenute nella detta Costituzione Apostolica, ed Editti, che sono la privazione delli loro Officii alle Superiore, e della voce attiva e passiva all'altre Monache, riservate al Somme Pontefice, ed altre pene à nostro arbitrio, e parimente, che in occasione delle nominate funzioni non si faccia pompa alcuna d'apparati fuori della Chiesa, ma che si adorni al di dentro con gli apparati, argenti, e suppellettili del medemo Monastero: Permettendosi solo, che à titolo d'una moderata ricreazione si contribuisca dalle dette Zitelle, ò Novizie, ò da i loro Parenti una limitata somma da arbitrarsi dalla Superiora di ciaschedun Monastero, con nostra approvazione (dove però vi è l'uso,) e che non ecceda la quantità di quattro giulii per ciaschedduna di quelle, che commorano ne i Monasterii, e devono partecipare di detta ricreazione. Di più si diano solo le candele necessarie per la Chiesa in quella Funzione, ed una candela à ciaschedduna Monaca, che non dovrà eccedere il peso di mezza libra; Ed acciò non si manchi alla puntual'osservanza, come N. Sig. con sommo suo dispiacere hà sentito, che si trascura in alcuni Monasteri di quest'Alma Città in grand pregiudizio dell'osservanza Regolare, e della vocazione di tante oneste Zitelle, che per l'eccessività delle dette vane spese, non abbracciano lo stato religioso; La Santità Sua coll'oracolo della sua viva voce ci hà incaricato di far precetto formale di Santa Ubidienza, sicome facciamo à tutte le RR. Madri Abbadesse, Superiore, Officiali, Monache, ed Oblate, ancorche non habbiano clausura, ò voti, che oltre le cose sudette permesse non ardiscano pigliar altro, sia denaro, ò qualunque robba in specie dalle Zitelle, quando pigliano l'abito, nè dalle Novizie per causa, ò quando fanno la professione, nè dalli Parenti delle medesime, nè da altri in nome loro per qualsivoglia tempo prima, ò doppo le dette funzioni, sotto qualunque titolo, colore,

Observari mandat Constitutionem Alexandri VII.

Et alia Edicta sub Innocentio XI. promulgata.

Regulam præscribit in assumptione habitus, & professione servandam.

ò pretesto, sia mancia, regalo, offerta, ò altro anche volontariamente dati, non ostante qualsisia consuetudine, uso, ò prattica in contrario, quale dichiaramo abuso, riservando à Nui la facoltà di assolvere quelle, che contraverranno, il che non faremo, se non seguita l'effettiva restituzione di quel, che han ricevuto. Volendo Sua Santità, che non le possano assolvere li Confessori Ordinarii, ò Estraordinarii, Secolari, ò Regolari in qualunque modo privilegiati.

Alli sudetti Confessori, Deputati, Fattori, ed altri Ministri s'ingionge sotto pena della privazione de i loro Officii, ed altre pene, anche più gravi ad arbitrio nostro, di non dover pigliare cosa alcuna, come sopra, dalle Zitelle, che pigliano l'Abito, nè dalle Novizie, che professano.

Monasteriorum Abbatissæ jusjurandum præstent de observanda præscripta regula.

Di più, che all'Abbadesse, ò Superiore quando sono elette, non si dia il possesso de i loro Officii, se prima non giurano avanti di Noi, ò del nostro Deputato di osservare, e di far osservare per quel che spetta, ò dippende da loro, quanto di sopra si è ordinato circa le mancie, offerte, e regali in ordine alle Zitelle, e Novizie sudette; E che ogni volta, che qualche Zitella dovrà prendere l'abito, ò che la Novizia dovrà professare, prima, che si spedisca la licenza, debbia notificarsi alle medesime, quando si esplora la loro volontà, ed alli Parenti da parte di N. S. l'ordine di non dare cosa alcuna, fuorche la Dote, e le cose sudette permesse.

Finalmente è intenzione della Santità Sua, che le Zitelle da vestirsi vadino in quel giorno alla Chiesa con abito modesto, e senza gioje, ed altri abbelimenti, ò pompe, che impediscono, e distraono dalla divozione, con che si deve ricevere il Sagro Abito Religioso, e tanto queste prima di pigliar l'abito, quanto le Novizie prima della professione debbiano fare gli essercizii spirituali secondo gli ordini emanati dalla fa. me. d'Innocenza XI.

Præsens Edictum in omnibus Monasteriis servetur, etiam sub speciali Protectore constitutis.

Intende anche espressamente la Santità di N. S. che sicome la sudetta Costituzione Apostolica, ed i nostri passati Editti, così la disposizione del presente sia universale à tutti i Monasteri di quest'Alma Città, compresi quelli, che hanno Protettori particolari di qualsivoglia grado, qualità, ò condizione, anche se fussero gli Eminentissimi Signori Cardinali, ò vero, che n'habbiano la cura li Regolari, e che si debbia procedere da Noi all'essecuzione delle pene in esso contenute, non solamente contro le Religiose, che in qualunque modo trasgredissero, mà contro li sudetti Confessori, Deputati, Fattori, Sagrestani, ed altri Ministri Secolari, ò Regolari, se ricevessero cosa alcuna dalle sudette Zitelle, e Novizie rispettivamente nell'occasioni di sopra espresse, e contro qualsisia altra Persona di qualsivoglia grado, e condizione, che concorresse alle dette spese, col dare, ò procurare imprestito apparati, argenti, e suppellettili per le nominate funzioni, con facoltà di procedere tanto à pene pecuniarie, come corporali à nostro arbitrio secondo la gravità della trasgressione.

Volendo, che il presente nostro Editto notificato, che sarà in ciaschedun Monastero obligi tutte, non solo al presente, ma in avvenire, come se fusse loro personalmente intimato, e per togliere ogn'abuso, che potesse mai introdursi in contrario, ordiniamo, che si tenga affisso, e si legga in Refettorio colla sudetta Costituzione Apostolica, e con gli altri Editti ne i tempi assegnati, come stà espresso di sopra.

Dato dalla nostra solita Residenza questo di 2. Marzo 1702.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

Io Infrascritto Mandatario dell'Eminentissimo Signor Cardinal Vicario hò portato li sudetti Ordini alli Monasterii di Roma alli cinque di Marzo.

Santi Fabri

III.

EDICTUM

Pro Processionibus Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale, &c.

ACcostandosi la Solennità del Santissimo Corpo di Christo Signor Nostro Sagramentato e dovendosi celebrare secondo il solito sagro Rito di S. Chiesa con la publica Processione, che si farà nella Sagrosanta Basilica Vaticana, e ne i giorni frà l'ottava si solennizzarà parimente con Processioni in altre Chiese; Per accrescere maggiormente la venerazione (che non potrà esser mai tanto grande, quanto si dovrebbe) ad'un si Venerabile Mistero; e per ovviare ad' ogni motivo di scandalo, e di disturbo, la Santità di N. S. inerendo alla disposizione del Sagro Concilio di Trento, il quale in questa festa secondo il costume di S. Chiesa, vuole, che si dimostri da i Fedeli una singolar venerazione al Santissimo Sagramento, ci hà imposto d'incaricare à tutte, e qualsivoglia Persona dell'uno, e l'altro sesso di qualunque stato, grado, e condizione, che l'accompagnare, ò l'assistere alle dette Processioni, non si facci per vana curiosità, mà per rendere alla Maestà Divina li dovuti ossequii; E però procureranno tutti colla decente composizione del corpo, e con una essemplar divozione dimostrare nel detto accompagnamento, ò assistenza quella più special riverenza, ed'umiliazione, che conviene, e si deve, e quando passa il Venerabili, si metteranno tutti ginocchioni, anche quelli, ò quelle, che si trovaranno ne i cocchi, carrozze, ò calessi, che à questo effetto dovranno calare per adorar Cristo Sig. Nostro Sagramentato, non dovendo stimar azzione poco decorosa l'inschinarsi, e piegar le ginocchia in terra à Sua Divina Maestà, la quale di continuo è adorata da i Santi Angeli, ed' à cui le Teste Coronate hanno per sommo onore adorarla nel modo sudetto; anzi chi farà altrimente, sara notato di poca divozione, ed umilità, mentre par, che sdegni d'abbassarsi al Signore del tutto.

Sess. 13. cap. 5 de cultu, & veneratione SS. Sacramento exhibenda.

Omnes utriusque sexus transeunte Sanctissimo Sacramento, è curribus descendant, & genibus flexis è terra illud humiliter adorent.

Di più ordiniamo, ed espressamente commandiamo, che nel giorno di questa solennità, e per tutta l'ottava niuno ardisca dar fuoco à Zaganelle, razzi, ò altri fuochi artificiati, ne meno sparar archibugi, e mortaletti, nè altre armi da fuoco, sotto pena di scudi venticinque, ed altre à nostro arbitrio. Volendo, che alle dette pene, quando non si potesse havere il Trasgressore, siano tenuti li Padroni delle botteghe, ò case, dove si accenderanno detti fuochi, ò si sparerà.

Che sotto l'istesse pene nessuno ardischi di andare, ò mandare con l'istesse Processioni Putti, ò altri, che rapresentino Persone, ò cosa alcuna, se non atta ad eccitare divozione, nè meno sotto qualsivoglia pretesto rappresentare, ò fare rappresentazione alcuna per i luoghi, dove passeranno le dd. Processioni, senza nostra licenza, ò di Monsignor nostro Vicegerente.

Di più si ordina, ed espressamente commanda, che le Processioni, le quali si fanno dalle Compagnie Secolari, anche nelle Chiese de Regolari, si faccino passare solo per le strade più principali

non

non sospette di scandalo, con giro moderato da prescriversi da Noi, ò da Monsig. nostro Vicegerente, non alterando il giro dell'anni passati, e facendosi altrimente, si procederà con pene rigorosissime à nostro arbitrio.

Che li Cocchieri, e Carrettieri non ardischino impedire le dette Processioni per le strade, ò per le Piazze dove passeranno, traversando con cocchi, carrozze, ò in altra maniera, sotto pena di scudi venticinque, e di trè tratti di corda da incorrersi ipso facto.

Essortiamo finalmente tutti di onorare quanto possono queste Santissime Processioni, e di ornare le mura esteriori delle case, per dove passano, con paramenti, o quadri de Santi, che possono, eccitare divozione, e non mettere quadri, ò figure profane, overo ridicole, il che espressamente si proibisce sotto le sopradette pene, e della perdita di detti quadri, ò figure. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 9. Giugno 1702.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

IV.

EDICTUM

Pro Eremitis.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

Per impedire molti gravi inconvenienti, ed evitare li scandali, che frequentemente succedono in questa Alma Città per causa d'alcuni Vagabondi, che si fingono, e portano l'abito de Romiti senza la necessaria licenza; La Santità di Nostro Signore inerendo all'Editti in diversi tempi emanati, particolarmente dalla san. mem. di Clemente VIII. nel 1602., e dalla san. mem. di Clemente IX. col parere della Sagra Congregazione della Visita sotto li 15. Luglio 1669. ordina, e commanda à tutti li Romiti, che ora si trovano in questa Città di Roma, suoi Borghi, e Distretto, anche ne i Romittorii, ò Case particolari vicino le Chiese, che in termine di otto giorni doppo la publicazione del presente Editto, ed à quelli, che verranno per l'avvenire, immediatamente doppo, che sono entrati in questa Città, debbiano depporre l'abito Eremitico, overo andare à stare nel Convento, ò Ospizio de Romiti di Port'Angelica, fondato à quest'effetto con autorità Apostolica, affinche non siano costretti andare all'Osterie, ò Camere locande, come dalla Costituzione della san. mem. di Sisto V. che incomincia *Cum nostræ*, emanata li 29. Maggio 1587. ed ivi mostrare le Testimoniali dell'Ordinarii de Luoghi, ed incarichiamo al Superiore di detto Ospizio di riconoscerle, e quelli, che non l'esibiscono, non ammetterli, anzi cacciarli, secondo ordina la medema Costituzione Apostolica, e quei che l'hanno, riceverli con carità, conforme l'Istituto di detto Luogo, in cui dovranno li sudetti vivere, e pernottare per il tempo prescritto, sotto pena di carcere, ed esilio da Roma, e dallo Stato Ecclesiastico per dieci anni, ed altre pene à nostro arbitrio. Parimente ordina la Santità Sua, sotto le medesime pene illi detti Romiti, che non vadino per Roma, se non portano la fede del Rettore, ò Superiore del medesimo Ospizio, che ivi dimorano; Di più, che non possino fermarsi in Roma più di trè giorni, se non havranno in scritto da noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente licenza particolare, quale si concederà gratis, quando vi sarà causa legitima, ed in detto tempo, che havranno le licenze non dovranno questuare, nè pernottare altrove, che in detto Ospizio, eccetto quelli, li quali saranno approvati da Noi, ò dal detto Monsignor nostro Vicegerente, ed haveranno un'altra special licenza in scritto di dimorare in qualche Romitorio, ò Casa vicino le Chiese per fare l'offizio di Custode delle medesime, ed à quelli se li prescriveranno alcune regole, secondo le quali dovranno contenersi.

Eremitæ per Urbem vagari prohibentur, & illis locus assignatur, quò se recipere debeant.

In oltre inerendo alla disposizione delle Costituzioni Apostoliche, e de i replicati Decreti della Sagra congregazione de Vescovi, e Regolari, proibisce la Santità sua, che nessuno Romito sotto qualunque pretesto, colore, ò causa ardisca di portar l'abito di qualsivoglia Religione, anche con licenza del Superiore di essa, con tonica, ò mantello lungo, ò senza di esso, nè con scapolare, ò cappuccio simile à quelli de Religiosi, ma debbiano portarli in forma, che siano totalmente distinti dall'abito regolare, ò claustrale, sotto le pene dette di sopra, e per quelli, che porteranno l'abito de Padri Cappuccini, ò simile, in maniera, che possono essere reputati di tale Religione, incorreranno, oltre le sudette pene, anche la pena della Scommunica latæ sententiæ, imposta dalle costituzioni Apostoliche della san. mem. di Paolo III., Pio IV., Gregorio XIII., ed altri Sommi Pontefici.

Vetatur Eremitis delatio habitus cujuscunque Religionis.

Non intendiamo però di comprendere in questo Editto li Romiti, che ora sono, e per l'avvenire saranno con legitima autorità assegnati di Famiglia, e conviveranno nel detto Ospizio, ò Convento di Port'Angelica, ne meno i Terziarii, Commessi, Oblati, Offerti, Donati, ò altri simili, che stanno di Famiglia, ò convivono ne i Monasterii, ò Conventi de Regolari; Averta ciascuno di ubidire, perche contro li Trasgressori si procederà irremissibilmente alle pene sopradette, ed ancora maggiori à nostro arbitrio secondo la qualità de casi con giustizia sommaria, ed anche per inquisizione. Volendo, che il presente publicato, ed affisso ne luoghi soliti astringa tutti, come se à ciascuno fosse personalmente intimato Comandiamo in oltre, che il Superiore di detto Convento, ò Ospizio di Port'Angelica debbia sempre tenere affisso un essemplare del presente Editto nel Refettorio, ò altro luogo publico del detto Convento sotto pena à Nostro arbitrio. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 6. Ottobre 1702.

Exceptis iis qui in Hospitio, seu Conventu Port. Angeli ac degunt, & Tertiariis, aliisque illarum Religionum Cannefis.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

EDICTUM. V.

Quo interdicitur, ne in nocte Sanctissimæ Nativitatis Domini Sanctissima Eucharistia Fidelibus administretur, nec secunda, & tertia Missa celebrentur præter horam in Missali Romano constitutam.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

Essendosi introdotto in alcune Chiese di Roma, che nella notte del S. Natale di Christo Signor Nostro si amministra il Santissimo Sagramento dell' Eucaristia alli Fedeli, e doppo

detta la prima Messa si celebrano anche l'altre due nell'istessa notte, il che essendo contro la Rubrica del Messale Romano *de hora celebrandi Missam*, e contro i replicati Decreti della Sacra Congregazione de Riti emanati sotto li 7. Decembre 1641., sotto li 9. Agosto 1653., ed in una *Pisauren.* 20. Aprilis 1664. e successivamente ingiunta l'essecuzione di detti Decreti dalla Sagra Congregazione della Visita Apostolica sotto li 7. del corrente mese. Però ordiniamo che in tutte le Chiese Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Parocchiali, Nazionali, Regolari dell'uno, e l'altro sesso, ed altre di quest'Alma Città in qualsivoglia modo privileggiate, si osservino inviolabilmente li detti Decreti in modo, che eccetto la prima Messa da dirsi (dove però è solito) doppo la mezza notte, non si possano celebrare l'altre due, se non nell'ora prescritta dalla detta Rubrica, e dalli nostri Editti. Di più non si permetta in conto alcuno, che li Fedeli si communichino nell'istessa notte, e ciò per evitar l'inconvenienti, potendo sodisfare alla loro divozione nel giorno del S. Natale, sotto pena in caso di contravenzione di ciascheduna delle cose sudette di privazione dell'Ufficio alli Superiori, Officiali, e Ministri delle Chiese, ed altre à nostro arbitrio, e li Sacerdoti, che celebraranno, ò che amministraranno il Santo Sagramento dell'Eucaristia saranno da Noi sospesi per venti giorni à Divinis, tutte volte ci costarà la trasgressione. Dato in Roma dalla nostra solita residenza questo dì 18. Decembre 1702.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

VI. EDICTUM

Quo Puellis recipientibus subsidia dotalia à locis piis interdicitur, ne sericis vestibus, aut aliis sumptuosis ornamentis utantur sub pœna privationis ejusmodi subsidiorum.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

La Santità di N. S. non contenta di avere incaricato con replicati avvisi in occasione del presente Giubileo alli Predicatori, Missionarii, Confessori, ed altri Operarii Evangelici di acremente riprendere le pompe vane, e gl'ornamenti indecenti delle Donne, riflettendo, che con molto maggior ragione sono biasime voli tali pompe nelle Zitelle nubili, e particolarmente in quelle, che sono povere, e di mediocre condizione, alle quali sogliono distribuirsi li sussidii dotali da diverse Confraternite, e luoghi Pii di quest'Alma Città, e perciò volendo onninamente provedere, che tali sussidii dotali in vece di rimedio al bisogno, non servino di fomento al lusso, ed alla vanità; coll'oracolo della sua viva voce datoci à bocca, inerendo ad una simile provisione presa dalla san. mem. d'Innocenzo XI. ordina, e commanda.

Che le Zitelle, che pretenderanno di essere ammesse alle doti, e sussidii dotali di qualsivoglia Archiconfraternità, Congregazione, Compagnia, ò altro luogo Pio, non usino abiti di seta nè sopra, nè sotto, merletti, ò ricami di qualsivoglia sorte, e materia; mà vestino puramente, e propriamente di lana, tanto d'inverno, quanto d'estate, sotto pena di essere rese inabili, ed incapaci di conseguire le dette doti, ò sussidii, ogni volta che nella forma da esprimersi qui sotto, consti aver portato altra sorte di abiti, che di lana, ò usato guarnizione di merletti, o ricami.

Che all'istesso modo positivo di vestire di lana siano tenute quelle Zitelle, che avessero di già avuta qualche dote, ò sussidio dotale, benche per anco non abbiano preso marito, sotto la pena non solamente di essere inabili à conseguire altre doti, mà di perdere quelle, che havessero ottenute.

Che quelle Zitelle, che con l'ajuto di dette doti, e sussidii dal dì della publicazione del presente Editto in avvenire si maritaranno, non possano, nè anco doppo maritate, vestir seta, nè portar guarnimenti di merletti, ò ricami, come sopra, e molto meno abbigliamenti, e ornamenti di gioje, oro, ed argento, che tutti assieme passino il valore di scudi vinticinque; altrimente in caso di contravenzione, incorrano esse, e li loro mariti nella pena della privazione delle medesime doti, e sussidii, quali perciò debano devolvere, e ricadere all'istesse Archiconfraternità, Congregazioni, Compagnie, ed altri luoghi Pii, dedotta la porzione del Denunciatore, in caso di denuncia, come appresso si dirà, con precedente dichiarazione, e pronuncia per via sommaria, e provata solo la verità del fatto dal nostro Tribunale, tolta ogni appellazione, ò ricorso, per esser di nuovo applicate à beneficio di altre, che con modestia, ed ubbidienza ne siano meritevoli.

Ed acciòche si procuri più efficacemente la puntuale osservanza del presente Editto, oltre il carico, che la Santità Sua strettamente ne ingiunge al zelo, ed alla vigilanza de' Signori Cardinali Protettori, Primicerii, Prelati, Guardiani, ed altri Officiali, e Ministri delle sudette Archiconfraternità, Congregazioni, Compagnie, ed altri luoghi Pii, espressamente commanda, che alli requisiti necessarii à ciascheduna Zitella per conseguire le doti si aggiunga l'attestazione del proprio Paroco da darsi gratis, che abbia ubbidito al presente Editto, offerendosi in oltre al Denunciatore, che darà notizia, e prove sufficienti di detta contravenzione nelle Maritate, come sopra, (e sarà tenuto segreto) la decima parte della quantità, ò capitale di esse doti, e sussidii dotali, che devolveranno, e ricaderanno per la detta contravenzione.

Volendo, che il presente Editto publicato, ed affisso, che sarà ne i luoghi soliti obblighi qualsivoglia persona, come se fusse stato personalmente presentatano, ed intimato. Dato in Roma dalla nostra solita residenza questo dì primo Febraro 1703.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

EDICTUM VII.

Quo plura statuuntur de Cœmeteriis, in quibus Sanctorum Martyrum corpora condita sunt.

Gasparo per la Misericordia di Diò Vescovo di Sabina della S. R. C. Card di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

Benche da Noi altre volte, e da nostri Predecessori sia stato sufficientemente proveduto, che non si potesse da alcuna Persona entrare nelle Catacombe, ò Cemeteri di Roma, e suo Territorio, e da quelli estrarre Reliquie; nondimeno vedendosi per esperienza, che molti contra-

travengono alle proibitioni, e volendo Noi bora opportunamente provedere à questo inconveniente di violatione de' Sacri Sepolcri de' primi Christiani, *qui nos præcesserunt in signo Fidei, & dormiunt in somno pacis*; e del furto sacrilego delle loro ossa venerabili, *quæ Christus honoravit in gladio.*

D'ordine espresso della Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI., rinovando tutti gl' altri Bandi, & Editti delle sante memorie di Clemente VIII., Paolo V., Urbano VIII., Alessandro VII., Clemente IX., e Clemente X. altre volte dati alle stampe sopradetti Cemeteri, si ordina, e espressamente comanda.

Interdicitur omnibus ingressus in Cæmeteria, & extractio sacrarum Reliquiarum sub pœna etiam excommunicationis majoris ipso facto incurrent.

Che persona alcuna di qualsivoglia stato, grado, e conditione dell'uno, e l'altro e sesso, tanto Ecclesiastica, come Regolare, ò Secolare non ardisca, ne presuma, ne possa entrare in alcuno de' sudetti Cemeteri dentrò, ò fuori di Roma, e suo Territorio, ne da quelli estrarre Reliquie anco in minima particella, ne in ciò dare ajuto, ò favore in qualsivoglia modo sotto pena di galera, ò pecuniaria secondo lo stato delle persone delinquenti à nostro arbitrio da incorrersi ipso facto, e da applicarsi come nel seguente capitolo, & anco di scommunica latæ sententiæ, dalla quale gli Trasgressori non possino essere assoluti, se non da Sua Santità, eccettuato che in articolo di morte, e all' esecutione delle sudette pene si procederà irremissibilmente.

Inoltre s'ordina, e comanda à tutti gli Padroni, & Affittuari delle Vigne, ò Casali, ancorche siano di Persone Ecclesiastiche, ò Regolari, ò de' Capitoli delle Patriarcali, e Collegiate di Roma, e loro Mezaruoli, Vignaruoli, e Lavoratori, che debbano nel termine di dieci giorni prossimi dalla publicatione del presente Editto dar nota in mano nostrà, ò del nostro Custode delle Sacre Reliquie di tutti gl' ingressi, aditti, ò bocche, per le quali dalle loro Vigne, Casali, ò altri Stabili, ò Possessioni de presente si possa entrare nelli sudetti Cemeteri, Catacombe, ò Grotte sotto pena alli Padroni della perdita, e confiscatione delle Vigne, e Casali, e agl' Affittuari, e Mezaruoli, e altri sopradetti, di scudi cento di moneta da applircarsi per la metà alla Reverenda Camera Apostolica, e per l'altra metà alli Denunciatori, li quali saranno tenuti segreti, e anco sotto altre pene maggiori di galera, e corporali secondo la qualità delle persone, e contraventori del presente Editto.

E sotto le medesime pene si comanda a' sudetti Padroni, Affittuari, Mezaruoli, Vignaruoli, e Lavoratori delle Vigne, e Casali, che fra quindeci giorni dopo la publicatione del presente Editto debbano murare tutti gli sudetti ingressi, aditi, ò bocche, per le quali si scende n' Cemeteri, ò Grotte, e avvertire, che per l'avvenire non s'aprano, ne si ritrovino aperti simili ingressi, o bocche sotto pena, come di sopra &c., e portare à Noi, ò al nostro Custode delle Sacre Reliquie in detto tempo fede autentica di haverle fatte murare.

Si proibisce ancora sotto le medesime pene, che niuno ardisca cavare, ò far cavare pozzolana in alcun Cemetero, ò Catacomba.

E se occorresse per l'avvenire, che persona alcuna nel cavar pozzolana ne' suoi terreni scoprisse, ò trovasse qualche luogo, che avesse forma di Cemetero, si comanda, e ordina, che debba subito darne notitia a Noi, ò à detto nostro Custode, affinche gli sia dichiarato quello dovrà fare, e intento sia obligato tenere detto luogo serrato sotto le medesime pene.

Si comanda ancora à tutti li Portinari, Gabellieri, e altri, che tengono cura di rivedere robbe, che s'introducono dentro la Città, che vedend canestre, scatole, ò cose simili, ove probabi mente possa congetturarsi, che vi siano Reliqui ò ossa umane (eccettuate però le scatole de' no tri Cavatori già destinate à questo effetto, e s gillatte col nostro sigillo, come anche quelle d Monsignor Sacrista del Sacro Palazzo Apostolico debbano far la dovuta diligenza per iscoprirle, quelle, e le persone, che le portassero, arresta re, potendo, ovvero subito darne notitia à Noi ò al nostro Custode delle Reliquie, e così anc esortiamo à maggior gloria di Dio, e de' Sant Martiri tutte le altre persone, che fossero consa pevoli delle cose sopradette, rivelare quello, ch sapranno, ò haveranno inteso dell'estrattioni del le Reliquie da detti Cemeteri, Grotte, ò Cata combe.

Havendo inoltre la Santità Sua con zelo Apos tolico maturamente considerato non esser conve nevole, che gli Sacri Corpi, e le Reliquie de Santi Martiri *quorum zelotypus est Christus*, parti colarmente le Insigni, siano collocate, e conser vate nelle case private, & appresso de' Laici, dovendo essere custodite, e adorate religiosamen te nelle Chiese; comanda, che per avvenire nor si concedano Corpi intieri, ne Reliquie Insigni, se quelli, che le chiedono, non porteranno let tere dell'Ordinario del Luogo, da cui si esponga la qualità delle Chiese, nelle quali devono essere collocate, e si renda testimonianza della veneratione, colla quale saranno custodite decentemente, come conviene; intendendo però la Santità Sua eccettuare i gran Prencipi, e i Prelati più riguardevoli della Chiesa, con i quali dovrà più indulgentemente trattarsi. Et acciochè la pietà degl'altri Fedeli non sia affatto priva di questi sacri tesori, si concederanno loro le Reliquie, che sono meno insigni.

Volendo, che il presente Editto per l'affissione delle copie stampate a' luoghi soliti habbia la medesima forza, obllighi, e leghi tutti, come se fusse à ciascuno personalmente intimato, e che per questo non s'intenda derogato agl'altri Editti in simile materia stampati per il tempo passato, se non in quanto fossero contrari al presente, e che ne anco s'intenda rimessa, ò condonata pena, nella quale fossero i Trasgressori incorsi per delitti passati, e contraventioni seguite. Dato in Roma dal Palazzo della nostra solita residenza 19. Febraro 1704.

G. Card. Vicario

M. A. Buldetti Custode delle Sacre Reliquie.

Præfatum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, aliisque locis publicis, & consuetis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii Mandatarium de commissione ejusdem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii hac die 19. Februarii 1704.

EDI

VIII. EDICTUM

Præcipiens Sacerdotibus, aliisque Ecclesiasticis, ut in processionibus funeralibus utantur birreto sacerdotali, excepto tempore pluviæ, & noctis, & Cadavera in Ecclesiis semper exponantur supra feretrum ad præscriptum Ritualis Romani.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Sig. sempre intenta col suo Paterno zelo alla puntuale osservanza de' Sacri Riti nelle funzioni Ecclesiastiche ordina à tutti li R R. Parochi, Cappellani di Compagnie, Sacerdoti, ed altri Ecclesiastici, li quali vestiti con cotta intervengono alle Processioni de Funerali, che debbano portare, siccome nell'altre Processioni, la Barretta da Prete, e non il Cappello, eccetto in tempo di pioggia, come dispone il Rituale Romano nel *tit. de Processionibus*, & l'hà risoluto più volte la Sagra Congregazione, e di più vien ordinato dallo Statuto del clero Romano nel cap. 5. §. 17. (il quale però glielo permette anche di notte,) e la detta proibitione del Capello dovrà osservarsi non solo dalli detti Ecclesiastici Secolari, mà da Regolari; ancorche siano Parochi vestiti con cotta.

In oltre ordina la Santità Sua alli sudetti RR. Parochi, Rettori, Cappellani, Sagrestani, & altri Ministri di tutte le Chiese Secolari, Regolari, ed altre di quest'Alma Città in qualsivoglia modo privilegiate, che in avvenire in occasione di Essequie li Cadaveri de' Fedeli defonti non si esponghino in conto alcuno in Terra, ancorche vi sia la coltre, mà soprà il cataletto, ò feretro, secondo il Rito della Santa Chiesa, il quale anche si deduce dalla Rubrica del Rituale Romano nel *tit. de Exequiis, vers. deposito feretro*, e da altri luoghi della detta Rubrica, e di più l'insinua lo Statuto del Clero detto cap. 5. §. 10. sotto pena alli detti RR. Parochi, e Superiori delle Chiese, se faranno, ò permetteranno alcune delle cose sudette, di dieci scudi d'applicarsi ad usu pii, oltre la perdita della mercede de Funerali, ed altre pene à nostro arbitrio, ed all'altri Ecclesiastici sotto le medesime pene, e d'esser licentiati ipso facto dalle Chiese.

Et affinche non si possa allegare ignoranza alcuna del presente Editto, ordiniamo, che si tenghi affisso nelle Sagrestie di tutte le Chiese di Roma. Dato questo di 9. Decembre 1704.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

IX. INSTRUCTIO

Et Decreta observanda in Oratione contra quadraginta horarum dum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro Ecclesiæ necessitatibus fidelium venerationi solemniter, ac palàm exponitur.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale, &c.

ESsendo state fatte fin dal tempo dell'introduzzione dell'Esposizione del Santissimo Sagramento per l'Orazione continua di Quarant'ore diverse provisioni spettanti al decoro di detta sagra Funzione, acciò le medesime venghino esattamente osservate, e si rimova ogni abuso; D'ordine espresso della Santità di Nostro Signore datoci coll'oracolo della sua viva voce ordiniamo, e comandiamo, che in tutte le Chiese di quest'Alma Città, tanto Patriarcali, quanto Collegiate, e Parochiali, ed in ogn'altra Chiesa sì de' Secolari, come de' Regolari in qualsivoglia modo privilegiata, in cui si farà la sudetta Orazione di Quarant'ore, s'osservi inviolabilmente quanto si prescrive nella presente novissima Istruzzione, sotto le pene infrascritte.

I. Si metterà sopra la Porta della Chiesa, dove sarà l'Esposizione, un segno del SS. Sagramento ornato di festoni, come pure à capo della strada vicina, perche sia noto à chi passa esser ivi l'Esposizione del SS. Sagramento.

II. Il SS. Sagramento dovrà esporsi nell'Altare Maggiore, (eccettuatene le Basiliche Patriarcali, nelle quali si suol l'esporre sopra altro Altare,) e si coprirà l'Imagine, ò Statua, che vi sia: come anche le Pareti della Tribuna, e le vicine all'Altare, se non vi sono ornamenti fissi, si copriranno con drappi, avvertendosi, che gli apparati non contenghino Istorie, nè cose profane.

Sopra l'Altare non vi si ponghino Reliquie de' Santi, ò Statue de' medesimi (non escludendosi però quelle degl'Angeli, che faccino figure di candelieri,) e molto meno vi si ponghino figure dell'Anime del Purgatorio di qualsisia materia; il che si proibisce anche in tutte l'Esposizioni particolari, e in quelle, che tal volta si fanno per suffragio, di quell'Anime.

III. Sopradetto Altare in sito eminente vi sia un Tabernacolo, ò Trono con Baldachino proporzionato di color bianco, e sopra la base di esso vi sia un Corporale per collocarvi l'Ostensorio, ò Custodia, il di cui giro sarà attorniato di raggi, e non vi sarà davanti alcun'ornamento, che impedischi la vista del Santissimo.

IV. Ardino sopra l'Altare almeno venti lumi continuamente, cioè sei candele d'una libra, trè per parte dalli lati della Croce, e otto Candele nella parte superiore con altri quattro dalli lati dell'Ostensorio, nella di cui parte opposta non vi si ponga onninamente lume alcuno, e vi siano finalmente due torcieri con le fiaccole almeno di trè libre l'una. L'istesso numero de' lumi vi sia anche di notte dopo serrata la Chiesa, trà quali ve ne siano almeno dieci di cera, e per la Chiesa nella sera si mettano lumi sufficienti per evitare la confusione, quali stiano accesi, finche si chiudino le porte di essa. Potranno anche di giorno oscurarsi le finestre vicino all'Altare dell'Esposizione, ed effetto di raccogliere la mente de' Fedeli all'Orazione.

V. Niun Secolare, benche vestito con sacco di qualsivoglia Compagnia ardisca d'andare intorno all'Altare per aggiustare lumi, ò far altro che occorra, mà dovrà essere un Sacerdote, ò almeno un Chierico con cotta, con la quale sopra il proprio abito dovranno comparirvi, anche li Regolari di qualsivoglia Religione: Avvertendosi di più, che ogni persona di qualsivoglia condizione, e ordine, per Decreto della Sagra Congreg. de' Riti, Urbis 19. Augusti 1651. avanti il SS. Sagramento esposto accostandosi, ò partendosi da esso, deve fare la riverenza con ambe le ginocchia piegate. In ordine poi alla Persona del Sacerdote, quale celebra la Messa privata; s'insinua esservi Decreto della medesima Sag. Cong. Urbis 7. Sep. 1658., che mentre passa avanti l'Altare, in cui stà esposto il Santissimo Sagramento, dopo fatta l'adorazione con le ginocchia piegate, scoperto il capo, alzandosi lo ricopra.

VI. Si tenga durante l'Esposizione alla Porta della Chiesa, per la parte di dentro, ò di fuori, come tornarà più comodo, un Tapeto, che faccia forma di Bussola con spatio adequato alli lati, per comodità del popolo, e sia talmente posto, che non pussa mai dalla strada vedersi il Santissimo Sagramento.

VII. Stiano di continuo uno, ò due Sacerdoti, ò almeno in altr'Ordine sagro costituiti se si potrà, vestiti di cotta (benche siano Regolari) genuflessi avanti d'un banco ricoperto con tapeto, ò panno rosso, ò d'altro colore, e qualità decente, vicino all'infimo grado dell' Altare, e mai sopra genuflessorii, orando tanto di giorno, quanto di notte à vicenda. Dove sarà qualche Confraternita, vi assistino due Confratelli almeno, avanti un banco coperto di panno verde, ò d'altro colore decente, parimente à vicenda, mà fuori del Presbiterio, e distanti dagl'Ecclesiastici sudetti, ed oraranno con tutta divozione per edificazione degl'Astanti, e con voce sommessa per non causare distrazione à gl'altri.

VIII. Nella Sagrestia vi sia l'Orologio almeno à polvere per sapere il tempo della vicenda, di cui se ne darà il segno ad ogn'ora con la Campana maggiore tanto di giorno, come di notte.

IX. La sera avanti il giorno dell'Esposizione dopo il segno dell'Ave Maria, si suonino le Campane solennemente per avviso del Popolo, come anche la mattina nel far del giorno, e dopo tutti gl'altri segni dell'Ave Maria durante l'Esposizione, come parimente le solite trè volte avanti le Messe solenni.

X. Nell'Altare, dove stà esposto il Santissimo Sagramento, non si celebri altra Messa, che le solenni per l'Esposizione, e Reposizione, ne i quali due giorni oltre la conventuale (nelle Chiese, dov'è obligazione di cantarla) si celebrarà dopo nona la Messa del Santissimo Sagramento votiva pro re gravi (eccettuate però tutte quelle Domeniche, che sono di prima, ò seconda classe, e tutti li giorni, ne' quali per ragione del Calendario tanto universale, quanto particolare di quella Chiesa, in cui si fà l'Esposizione, si fà Officio parimente di prima, ò seconda Classe, come anche eccettuata la Feria quarta delle Ceneri, & le Ferie seconda, terza, e quarta della Settimana Santa; nelle quali Domeniche, ed altri giorni, e Ferie eccettuate, si cantara la Messa Conventuale con l'Orazione aggiunta del Sagramento sub unica conclusione) e tutto ciò s'osservarà inviolabilmente in tutte le Chiese tanto de' Secolari, che de' Regolari.

Nel giorno medio, oltre la Messa Conventuale, si doverà cantare dopo Nona la Messa votiva pro Pace, ò altra, che verrà comandata da N. S. secondo che starà espresso nella lista delle Quarant'ore, con la medesima eccezzione delli giorni sudetti, e con la medesima regola circa l'Orazione.

Nelle Chiese non Collegiate, e dove non è obligazione di cantarsi la Messa conventuale, doverà in detto giorno medio cantarsi solamente la votiva sudetta, con l'eccezzione, e regola prescritta di sopra nella Messa del Sagramento. Questa però dovrà cantarsi ad un' altr'Altare, che non sia quello dell'Esposizione, nè quello dove sia il Tabernacolo col Sagramento incluso, ed in quelle Chiese, che hanno l'obligo di cantar la Messa Conventuale, questa pure si cantarà ad altr'Altare, come si è detto.

S'ordina espressamente, che nelli giorni dell' Esposizione, medio, e della reposizione, le Messe si debbano cantare con li Ministri parati, e non altrimente, anche nelle Chiese de' Regolari, non ostante qualsivoglia loro uso, ò pretesa consuetudine in contrario.

Nelle Messe private, che si celebraranno duran l'Esposizione, non si suoni il campanello all'el vazione, mà solo uscendo i Celebranti dalla Sa grestia, si dia un piccolo segno con la solita cam panella.

Non si celebrino Messe di requie nel tempo che durarà l'Orazione di Quarant'ore; E le Mess del Santissimo, che si celebraranno ne i gior permessi dalla Rubrica, saranno meramente vo tive senza Gloria, e Credo. Nell'altre Messe pri vate correnti si aggiungerà coll' ordine prescritt dalla Rubrica l'Orazione del Sagramento, co comandando la Santità di N. S.

XI. Il Celebrante, dovendo portare il Santis simo in Processione, sarà vestito con piviale bian co, quando non habbia celebrato con paramen d'altro colore che in tal caso continuarà il color della Messa; Il Velo umerale però sarà di color bianco in qualsivoglia caso, che debba portarsi Sagramento anco nel Venerdì Santo, e li Para menti de' Ministri Sagri saranno del colore de Celebrante, come sopra. Parimente il Pallio del l'Altare, dove stà l'Esposizione, sarà sempre di co lore bianco, benche la Messa solenne ivi si celeb in altro colore; come pure il Baldachino per l Processione deve essere del medesimo color biãc

XII. Terminata la Messa solenne per l'Espos zione il Celebrante con li Ministri fatte le dovut riverenze al Sagramento, si ritireranno fuori d Corno dell'Epistola, dove il Celebrante (com pure li Ministri) deporrà il manipolo, e levat la pianeta prenderà il piviale, ponerà ivi l'incen so in due turiboli, senza benedirlo, e dopo co li Ministri genuflesso nel mezzo incensarà tre vo re il Santissimo. Sul fine della Processione (qu le si principiera anticipamente fatta l'elevazion del Santissimo, ò prima, secondo che sarà più ò meno numerosa) il Diacono in tempo congru fatta la dovuta riverenza, prenderà il Sagramen to, e stando in piedi lo consegnarà al Celebran te genuflesso, genuflettendo immediatamente e so Diacono; lo prenderà il Celebrante, ricope te le mani dall'estremità del Velo umerale, e alzarà: Principiandosi poi da Cantori l'Inno *Pa ge lingua &c.* s'incaminarà sotto il Baldachino r citando con voce sommessa Salmi, & Inni insi me con li Ministri, quali eleveranno le fimbr del Piviale.

XIII. La Processione sarà composta di tutto Clero della Chiesa, ed il Crocifero in questa fu zione non sarà parato con abito suddiaconale mà vestito con cotta. V'interverranno onnin mente otto Sacerdoti vestiti con cotte, e con torcie accese in mano, li quali procederanno da li lati avanti il baldachino, e dopo di essi segu ranno due Accoliti con turiboli, quali per la str da incensaranno continuamente il Santissimo, durante la Processione si suonaranno le campan solennemente.

XIV. La processione si farà dentro la Chiesa & al più per la piazza, quando l'angustia del Chiesa ne porti la necessità: e quando esca Chiesa, si farà ben pulire la strada della piazz dove se vi sarà qualche bottega dovrà tene chiusa durante la Processione.

XV. Se vi saranno instituite Confraternità Secolari, ò siano vestiti di Sacco, ò nò, tan li Guardiani, ed Officiali di esse, quanto li Co frati tutti andaranno unitamente avanti il Cle Secolare, ò Regolare, che vi sarà, al quale d vranno sempre cedere il luogo più degno. I più espressamente si comanda, che li Guardiani, altri Officiali di esse non ardischino sotto quasiv glia pretesto di consuetudine, ò altro, di and dopo il Baldachino, sotto la pena di vinticinq scudi à ciaschedun Fratello, Guardiano, ò Of

ciale della Confraternità, il quale contravenisse alla presente disposizione in conformità dell'Editto publicato l'anno 1689. Qual pena di scudi venticinque si dovrà applicare alla medesima Confraternità, se sarà povera, ò al Monte del Santissimo Viatico à nostro arbitrio. Monsignor Primicerio però dovrà andare dopo il baldachino vestito senza sacco coll'abito suo prelatitio, e con il rocchetto, se ne haverà l'uso.

Di più ordiniamo alli sudetti Cleri Secolare, e Regolare, che nelle proprie Chiese, non permettino, che si pratichi il contrario, sotto le pene contenute nel sudetto Editto, cioè di scudi venticinque alli superiori, e Rettori delle Chiese Secolari, e di privatione di voce attiva, e passiva alli Superiori Regolari con altre à nostro arbitrio. Quando poi vi fosse alcuno, che tanto ardisse, si notifica, che oltre le sudette pene imposte di sopra, restarà ipso iure privato dell'Officio, e cassato dalla Confraternità respettivamente il Guardiano, ò Guardiani, & Officiali, quali contraveranno à questo nostr' Ordine, restarà Interdetta la Confraternità, e Chiesa, e privati di fare più tale Santa Esposizione, finche da Noi non sarà reintegrata. Si dichiara anche, che all'Accusatore di tal contravenzione si darà la terza parte della sudetta pena coll'esser tenuto secreto e la sudetta disposizione vogliamo, che si osservi anche in tutte, e singole Processioni, & Esposizioni particolari.

XVI. Ritornata la Processione in Chiesa, e gionto il Celebrante al grado infimo dell Altare maggiore, il Diacono Genuflesso riceverà il Santissimo da esso Celebrante (quale immediatamente genufletterà deponendo il velo umerale) e lo collocherà nella base del Trono, andando poi fatte le dovute riverenze al suo luogo. Li Cantori divotamente, e con pausa cantaranno il ℣. *Tantum ergo &c.* Dopo di che il Celebrante alzatosi colli Ministri, ponerà ivi nel mezzo l'incenso nel turibolo senza benedizione, e genuflesso incensarà trè volte il Sagramento. Terminato l'Inno senza dirsi il ℣. *Panem de Cælo &c.* si cantaranno dalli sudetti Cantori le Litanie contenute nel Libro stampato per l'Orazione delle Quarant, Ore (qual Libro puramente senza alcuna immutazione dovrà usarsi in qualunque altra Esposizione del Santissimo, che si faccia particolare.) Dopo che haverà dette le Preci il Celebrante, alzatosi, (à cui li Ministri sosterranno il Libro.) senza fare nuova genuflessione cantarà à mani giunte il ℣. *Dominus vobiscum &c.* con le Orazioni, quali terminate, genuflessi faranno breve Orazione, ed indi partiranno à capo scoperto fino ad una ragionevole distanza del Sagramento, dandosi così in principio all'Orazione delle Quarant'Ore.

XVII. Il Celebrante non dovrà usare la Sede Camerale, secondo il Decreto della Sagra Congreg. de' Riti, mà un banco, (che nepure habbia braccia) con il postergale ornato di panno rosso ò d'altro colore decente, in cui sederà insieme colli Ministri Sagri; e si avverte alli medemi, come anche agl'altri, che operano circa il divino Ministero, qualmente in tempo, che stà esposto il Venerabile, anche nell'Esposizioni particolari non devesi fare riverenza alcuna al Clero, ne ad'altra persona che assista alli Divini Officii. Molto meno doveranno mai usare le Sedie Camerali nelle Chiese li Guardiani, Deputati, ed Officiali delle Confraternità, Compagnie, e Congregazioni Laicali; mà sederanno sopra un banco con postergale senza braccia a' lati, e senza alcun uso de' cuscini, come pure senza gradini, e senza genuflessorii davanti, qual banco potrà coprirsi di panno, e non di seta e sara, onninamente situato fuori del Presbiterio in quelli casi, che assisteranno alle Messe, e Vesperi solenni, ò che nel Presbiterio si celebri dal Clero alcuna funzione sagra, ò che si predichi in Chiesa, secondo li replicati Decreti della Sag. Congregazione de' Riti, particolarmente per Decreto Generale emanato sotto li 13. Marzo 1688. sotto le pene medeme espresse di sopra, e comminate al num. XV. nelli §§. *Se vi saranno &c.* e *Di più ordiniamo &c.* Monsignor Primicerio però sederà dentro il Presbiterio al lato dell'Evangelio, in un banco coperto di panno, nell'abito suo Prelatitio, come si è detto al num. XV.

Se però la struttura della Chiesa non permetterà luogo congruo fuori del Presbiterio, in tal caso di necessità si concederà da Noi, che possa collocarsi il Banco, come sopra, de' Guardiani, dirimpetto all'Altare in uno delli lati, fuori del termine del Presbiterio.

Si proibisce espressamente agl'Huomini, ed alle Donne di qualsivoglia stato, e condizione (eccettuate le Persone Regie quando vi si trovino) l'entrare sotto qualsivoglia pretesto ad orare nel Presbiterio ò sia recinto dell Altare, dove stà esposto il Venerabile; dovendo quel luogo esser occupato solamente da Ecclesiastici destinati al Ministero Divino; ò all'assistenza dell'Orazione; Il che si osservarà non solo nelle Chiese, dove ricorre l'Esposizione ordinaria, ma anche in tutte le altre, dove per Indulto, Apostolico ò per altra legitima facoltà, occorre farsi l'Esposizione benche per breve tempo; al che provederanno li Superiori, ò Sagrestani coll riparo delli banchi ancora bisognando. In oltre ordiniamo e comandiamo a' Rettori, e Superiori tanto Secolari, quanto Regolari di qualsivoglia Chiesa, che durante la detta Esposizione non ardischino di far portare respettivamente qualsivoglia sorte di sedie nelle Chiese à qualunque persona d'ogni sesso, grado, e condizione, sotto la pena di dieci scudi alli Rettori Secolari da applicarsi ad usi pii, riservata la terza parte per l'Accusatore, e a' Regolari della privazione della voce attiva, e passiva, & altre à nostro arbitrio.

XVIII. Non si terranno nelle Chiese dell'Esposizioni anche particolari, bacili per l'Elemosine, ne vi assisteranno Religiosi, ò altri Ecclesiastici, ne meno Persone laicali per riceverle; come ne meno andaranno Chierici, Confratri, Mandatarii ò altre Persone questuando per la Chiesa. Molto meno doveranno far ciò li Poveri, quali staranno per lo spatio di canne dieci lontani dalle porte della chiesa, sotto le pene contenute nell'Editto stampato à parte; che perciò sarà parimente cura de' Superiori, e Sagrestani, e degl'Essecutori, che vi assistono, il procurare che non entrino in Chiesa, ad effetto d'evitare la distrazione de' Fedeli, che orano, potendo li Benefattori caritativi far le limosine fuori delle Chiese, si come anche è l'intenzione di N. S. dichiarata nell'ultimo Editto, in cui si proibisce ad ogni Fedele dar nelle Chiese limosine a' Poveri.

XIX. S'avverte, che non termini l'Orazione in una Chiesa, se non che dopo, che sarà principiata nell'altra, e ciò s'osservarà da qualunque Chiesa, benche Basilica, e Collegiata, ò in qualsivoglia modo privilegiata.

XX. Terminata la Messa della Repofizione il Celebrante prenderà il Piviale (osservando il Rito respettivamente sopra descritto dopo la Messa dell'Esposizione) e genufletterà colli Ministri avanti li Santissimo Sagramento nel mezzo sull'infimo grado dell'Altare. Immediatamente li Cantori principiaranno le Litanie, e si continuarà fino al ℣. *Domine exaudi orationem meam* inclusivè. Dopo alzatosi il Celebrante colli Ministri,

pone-

ponerà ivi nel mezzo l'Incenso senza benedizione, e genuflesso insansara trè volte il Santissimo Sagramento, e prenderà il velo umerale. Fatta l'incensazione, il Diacono colle dovute riverenze levarà il Sagramento dal Trono, & immediatamente stando in piedi lo consegnarà al Celebrante genuflesso, genuflettendo anch'esso Diacono sobito, che haverà consegnato il Sagramento, pratticandosi di poi respettivamente ciò, che sopra nell'Esposizione si è detto circa le Cerimonie e Rito della Processione &c.

XXI. Ritornato dopo la Processione il Celebrante all'infimo grado dell'Altare, il Diacono genuflesso riceverà da esso, che starà in piedi, il Santissimo, verso cui il Celebrante genufletterà immediatamente; e deporrà il velo umerale. Il Diacono lo collocarà sopra il Corporale in mezzo dell'Altare, o ritornarà al suo luogo. Il Celebrante al ℣ *Genitori Genitoque &c.* alzatosi colli Ministri ponerà, come sopra l'incenso senza benedirlo, ed incensarà il Sagramento. Li Cantori diranno il ℣. *Panem de Cœlo &c.* (a cui s'aggiungerà l'*Alle-luja*, nel tempo Pasquale solamente, & in tutta l'Ottava della Festività del Corpus Domini in qualsivoglia Esposizione, che si facci.) Il Celebrante alzatosi senza far nuova genuflessione sostenendo li Ministri il Libro (senza dire il ℣. *Dominus vobiscum*, come per Decreto della Sagra Congregazione de' Riti) cantarà le Orazioni à mani giunte, quali terminate genuflesso prenderà il velo umerale, ed ascendendo solo all'Altare, fatte le dovute riverenze prenderà nelle mani ricoperte, come si disse, coll'estremità del velo umerale l'Ostensorio, e darà con esso la benedizione al Popolo, e riposto il Sagramento sopra il Corporale descenderà, e starà genuflesso al suo luogo. Il Diacono immediatamente, ò un Sacerdote con stola, fatte le dovute riverenze chiuderà il Sagramento nel Tabernacolo, quale per tale effetto doverà ritenersi nell' Altare dell'Esposizione; e l'Ostia Consagrata si dovrà consumare nella Messa, ò in quella mattina, ò nella seguente; dopo di che partiranno, e terminarà l'Orazione di Quarant'Ore.

XXII. Nel tempo, che durarà l'Orazione medesima, si proibisce espressamente il predicare: mà volendosi fare dopo li Vesperi qualche breve sermone, per eccitare li Fedeli alla divozione verso il Santissimo Sagramento, si dovrà prendera la licenza, e benedizione da Noi, ò da Monsignore nostro Vicegerente, anche nelle Chiese, de' Regolari, & in qualonque modo privilegiate, e non sono nell'Esposizione di Quarant'Ore, mà in qualsivogl'altra Esposizione; qual licenza si darà in scriptis. Quello poi doverà sermoneggiare, sarà almeno constituito nell'Ordine Diaconale, e sermoneggiarà con la cotta, benche sia Regolare, mà senza la stola, & à capo scoperto, vicino all'Altare, dove stà Esposto il Santissimo, & in un sito, che non obblighi gl'Ascoltanti à fare atti d'irriverenza con voltare le spalle al Sagramento.

XXIII Le Chiese, dove sarà l'Orazione di Quarant'Ore, doveranno la sera stare aperte, fintanto, che vi sarà il Popolo per orare. Mà perche non può darsi in ciò un'ora determinata sì per la situazione di esse, come per la mutazione delle Stagioni; Perciò potranno chiudersi l'Estate circa le tre ore, e l'Inverno intorno ad hore cinque. S'avverte però, che anche à porte chiuse deve continuare l'Orazione, come si è detto al num. VII., non dovendo mai esser interpolata l'Orazione di Quarant'Ore, come per Decreto della Sagra Congregazione de' Riti.

XXIV. In ogni Chiesa di Roma si terrà affissa in luogo patente la Lista delle Quarant'Ore per informazione de' Fedeli Divoti.

XXV. Parimente in ogni Chiesa, dove è determinata l'Esposizione, si dovrà tenere affissa continuamente nella Sagrestia la presente Istruzzione acciò che ninno possa allegare l'ignoranza delle Regole, e Precetti che vi si contengono.

XXVI. Non ardirà alcun Rettore, Curato o Sagrestano, fuori dell'ordine assegnato nella Lista delle Quarant'Ore, d'esponere, ò fare esponere il Santissimo Sagramento sotto qualsivoglia pretesto, ò consuetudine, per veruna causa grave, ne per losetmi, senza Breve speciale di Sua Santità, ò almeno licenza segnata da Noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente, e sottoscritta dal Deputato delle Quarant'Ore, quale ottenuta s'esporrà il Venerabile in un'Altare, ò Cappella con un velo avanti, e col sudetto numero di venti lumi, e si osservarà puntualmente il tempo, che dovrà durare l'Esposizione assegnato nella sudetta licenza, sotto le pene infrascritte, e privazione d'offizio.

XXVII. Finalmente si comanda espressamente che tutti, e singoli sopradetti Ordini si debbino inviolabilmente osservare, e che si ubbidisca esattamente per quello potesse occorrere di più al nostro Deputato sopra le Quarant'Ore, sotto pena alli Maestri di Cerimonie che assisteranno alle funzioni, se non saranno adempite esattamente tutte le Cerimonie, & i Riti prescritti; ed alli Trasgressori respettivamente de' sudetti Ordini, di scudi dieci d'oro da applicarsi a' luoghi pii; & alli Regolari della privazione di voce attiva, e passiva, di carcere, & altre pene maggiori riservate à nostro arbitrio: dichiarandosi, che in difetto dell'osservanza, si procederà più rigorosamente contro li Superiori, e Sagrestani delle Chiese, alli quali appartienne più, che ad'ogn'altro la buona regola, e cura di esse. Dato dalla nostra solita Residenza questo dì 20. Gennaro 1705.

G. Card. Vicario.

Antonio Bussi Deputato.

Nicolo Antonio Cuggiò Segr.

EDICTUM

Quod sub certis poenis præcipitur cadavera Ecclesiasticorum in Funeralibus Officiis exponi induta sacris vestibus eorum Ordini congruentibus, & Cadavera quorumcumque, etiam Nobilium, & Magnatum, deferri ad Ecclesiam cum feretro præcedente Cruce, non autem cum rhedis, aliisvè vehiculis.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

HAvendo la Santità di Nostro Sig. sotto li 9. del prossimo passato mese fatto alcune provisioni circa le Processioni de Funerali, e l'esposizioni de Cadaveri nelle Chiese, quali di nuovo conferma, e volendo, che in tutta la funzione delli detti Funerali, ed Esequie si osservi puntualmente il Rito di questa Santa Romana Chiesa, ordina à tutti i RR. Parochi, Superiori delle Chiese Secolari, e Regolari, ed in qualsivoglia modo privilegiate, Sagrestani, ed altri, à chi spetta di non permettere, che li Cadaveri degl'Ecclesiastici Secolari, particolarmente de' Sacerdoti, come anche de Diaconi, e Sobdiaconi si trasportino dalle proprie case alle Chiese, ovvero

in

in queste si esponghino vestiti di qualunque altro abito sia di Compagnie, ò Religioni, mà con le vesti sagre secondo il loro Ordine in conformità della dispositione del Rituale Romano *tit. de Exequiis*, sotto pena alli sudetti della perdita di tutti gl'emolumenti funerali, & altre à nostro arbitrio.

Di più ordina la Santità Sua, che nel trasportare dalle case alle Chiese li Cadaveri di tutte le persone di qualsivoglia stato, grado, e conditione, anche titolate, ò sia di giorno, ò di notte con la dovuta licenza, si osservi parimente la dispositione del detto Rituale Romano nel tit. sudetto §. *Constituto tempore*, cioè, che si portino processionalmente con la Croce avanti *Parocho præcedente feretrum cum luminibus*, e però proibisce di trasportarli in qualsivogl'altra maniera particolarmente dentro li cocchi, ò carrozze, sotto pena all Eredi in caso di contraventione di scudi 500. d'applicarsi in opere pie, ed al Paroco, se ciò permetterà, della perdita de gli emolumenti, che se li devono, ed altre à nostro arbitrio. Dato questo di 4. Febraro 1705.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Vicarii Mandatorium Decanum.

EDICTUM

Quo plura decernuntur de vita, & honestate Ecclesiasticorum, ac præsertim de Veste, & Tonsura Clericalibus.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore, ben conoscendo quanto quella stretta obligazione, che hanno gl'Ecclesiasti in ogni luogo, di dar buon' esempio, essenzialmente annessa al loro grado, singolarmente cresca in que gl'Ecclesiastici, che dimorano in quest'Alma Città di Roma, e che per tale ragione dovrebbero essere il modello, e l'esemplare del restante Clero di tutto il Mondo Christiano, già che, come scrive S. Bernardo: *Clerum illum ordinatissimum esse decet, ex quo præcipuè in omnem Ecclesiam Cleri forma processit*; ci hà perciò commandato di dover publicare il presente Editto, e di strettamente procurarne l'osservanza.

1. Inerendo dunque alla disposizione de' Sacri Canoni, e Costituzioni Apostoliche, & alle Ordinazioni altre volte publicate, tanto circa la decenza dell'abito, quanto circa la Tonsura Ecclesiastica, con la quale i Sacerdoti, gli promossi à gl'Ordini sacri, e gli Chierici di prima tonsura, che godono Benefici Ecclesiastici, benche semplici, ò che servono nelle Chiese, devono incedere, e molto maggiormente presentarsi à gl'Altari, per celebrarvi, ò farvi altro sacre funzioni con la dovuta modestia, & edificazione; e ben considerando quanto la decenza, e modestia dell'abito esterno sia valevole à dinotare l'interna onestà de costumi; Primieramente col presente Editto si rinnovano gl'altri sopra tal materia publicati, & in specie li 29. Giugno 1667., li 10. Ottobre 1681., li 20. Novembre 1691., li 22. Novembre 1696., e li 31. Marzo 1699. per ordine delli Sommi Pontefici Clemente IX., Innocenzo XI., e Innocenzo XII. di fel. mem. & à quelli riferendosi, e respettivamente ampliandogli, si ordina, e comanda.

2. Che niun Sacerdote, ò ordinato in Sacris, ò Chierico Beneficiato, come sopra, possa andare per Roma dalla levata del Sole fino à mezz'ora di notte, con abito, e veste corta, mà sia tenuto incedere con abito lungo fino al collo del piede, detto volgarmente abito talare, e in oltre debba sempre portare la Chierica, osia Corona, ò tonsura Clericale, della grandezza conveniente all'Ordine, e grado di ciaschedano, la quale però non sia minore d'un testone, e sia totalmente apparente, e così spesso rinovata, che si possa ben vedere.

3. S'ordina parimente, e commanda, che verun Sacerdote, e ordinato in Sacris, ò ancora Chierico di prima Tonsura, come sopra, porti zazzera, ò capigliatura, che copra la fronte, e l'orecchie, sotto pena, in ciascheduno di detti casi, e per qualsivoglia volta, che si trasgredirà, di dieci scudi, d'applicarsi subito ad opere, e luoghi pij, e di altrettanti giorni di carcere; potendo in oltre esser certi quelli, che contraveranno, che la loro disubidienza sarà loro di totale impedimento per conseguire qualsivoglia Benefizio, ò Officio Ecclesiastico.

4. Si permette nondimeno, che in occorrenza di far viaggio le sudette vesti siano più corte, mà non meno di coprire il ginocchio, e che convenghino alla modestia Ecclesiastica, e perciò non siano d'altro colore, che nere, e non abbiano bottoni grossi, nè saccocie, nè camisciola, ed eccettuata la lunghezza siano simili tanto nelle maniche, che in tutto il resto, alle vesti talari, avvertendo, che in caso di contravenzione s'incorrerà nelle sopradette pene, e nella perdita ancora di tali abiti.

5. Si commanda parimente à tutti li Rettori, Sagristani, Cappellani, Custodi, ò altri, sotto qualsivoglia nome deputati all'amministrazione, cura, e soprintendenza di qualsivoglia Sagristia, tanto nelle Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Congregazioni, Oratori, Cappelle, Ospedali, & altre Chiese Secolari, quanto di qualsivoglia Chiesa Regolare, ò in qualsisia modo privilegiata, tanto dentro di Roma, come ne Suborghi, che non permettano ad alcun Sacerdote di celebrare nelle loro Chiese, ò Cappelle senza la Chierica, ò Tonsura Clericale, ò senza l'abito decente, e talare, qual'abito il Sacerdote l'abbia indosso avanti l'ingresso della Chiesa, ne possa essergli prestato, ò vestirsene dentro la Sagrestia, ò che il Sacerdote celebri con capigliatura finta, detta communemente perucca, ovvero con l'annello, sotto pena tanto à i medesimi Deputati, e Sagrestani, come sopra, quanto à Sacerdoti, che celebrano, in qualsivoglia de' detti casi, della sospensione à Divinis, da incorrersi ipso facto senz'altra dichiarazione, per quindici giorni riservata à Noi, oltre all'altre di carcere, e pecuniarie, come sopra, espresse,

6. Che nel trattenersi i Sacerdoti nelle Sagrestie non consumino il tempo in vani discorsi, mà stiano quieti, e modesti come comporta il luogo dedicato al culto di Dio, & al raccoglimento per la preparazione al santo Sacrificio, e rendimento di grazie dopo d'esso, ne vi faccino atto alcuno pregiudiziale alla mondezza, e decoro Ecclesiastico, sotto le sopradette pene di carcere, e pecuniare, d'applicarsi, come sopra, da eseguirsi tanto contro di quelli, che v'incorreranno,

quan-

quanto contro i Sagrestani, che lo permetteranno, ò non vi porgeranno il dovuto rimedio. Dovranno inoltre gl'istessi Sagrestani, ò Deputati, ò per se stessi, ò col mezzo d'altri, attentamente invigilare, che da' Sacerdoti celebranti si pratichino con ogni divozione, riverenza, e distinzione tutte, e singole cerimonie, e riti, che si dispongono nelle Rubriche del Messale Romano; e se tal'uno ardisse di celebrare senza la dovuta attenzione, e religiosità, e trascurasse ò per imperitia, ò per troppa fretta, ò per poca applicazione alcuna delle cerimonie, e riti, come sopra prescritti; ordina, e commanda, che questi non siano più ammessi alla celebrazione della Santa Messa, e che li Sagrestani, e Deputati sopradetti siano tenuti denunziarli immediatamente à Noi, ò à Monsignor Vicegerente nostro, per sospenderli dall'esercizio e proporzionatamente punirli sotto pena in caso d'inosservanza, della privazione degl'Offizi, e di scudi 25. moneta, & altre anche maggiori à nostro arbitrio. A quest'effetto, e sotto l'istesse pene ordiniamo, che in ciascheduna Sagrestia si tenga un'Orologio da ruota ò da polvere, per mezzo del quale possa il Sagrestano conoscere, se il Celebrante impiega nel Sagrificio il tempo proporzionato, che non dovrebbe esser meno d'un terzo d'ora in circa. Alle medesime pene soggiaceranno irremissibilmente li Sagrestani, & Deputati sopradetti se permetteranno, che si celebri da qualsisia Sacerdote senza licenza nostra in scritto, ò del nostro Monsignor Vicegerente, che si da nella nostra Segretaria in tutto gratis, e le stesse pene incorreranno li Sacerdoti celebranti senza la detta licenza; quale quando sarà spirata, dovranno più ammettersi à celebrare sotto l'istesse pene; Dovranno perciò li Sagrestani, e Deputati sudetti notare in un' foglio il giorno della data di tali licenze. Di più ordiniamo, che non si ammettino à celebrare li Regiosi, che non hanno Convento in Roma senza la sudetta nostra licenza; avvertendo in fine, che per celebrare nelle Chiese di Monache è necessaria licenza particolare, ch'esprima tal facoltà.

7. In oltre si ordina, e commanda à tutti li Superiori Regolari di qualsivoglia ordine & Instituto, che presiedono al governo de' Monasteri, Conventi, Congregazioni, Collegi, Case Regolari, & Ospizi di quest'Alma Città, che con ogni maggior diligenza debbano procurare, che i Sacerdoti Regolari Locali de Monasteri, Conventi, Congregazioni, Collegi, Case & Ospizi, à quali essi, come sopra, presiedono, restino pienamente istruiti da qualche Religioso d'esperimentata abilità, da deputarsi à questo preciso effetto da medesimi Superiori nelle Cerimonie, e Riti della Santa Messa, conforme le disposizioni delle Robriche, e che queste siano con ogni esattezza osservate; espressamente ordinando, che in avvenire non ammettano à celebrare la Santa Messa i Sacerdoti forastieri del loro Ordine, ò Instituto, se questi non averanno prima provate le Cerimonie, e i Riti, che in essa si devono osservare, e dal sopradetto Religioso deputato siano stati ritrovati di quelli perfettamente istruitti, e pratici, sotto pena della privazione degl'Offizi della voce attiva, e passiva per dieci anni.

8. Per rimediare ancora all'abuso di celebrarsi le Messe in ore intempestive, commandiamo, che non possino queste incominciarsi prima dell Aurora, e che à mezzo giorno debbano esser del tutto termina li Sacrifici sotto le sopradette pene di carcere, e pecuniarie da applicarsi, come sopra, e da incorrersi irremissibilmente tanto dalli Sacerdoti celebrandi, quanto dalli Sagrestani, che lo permetteranno, non ostan qualsivoglia pretesa consuetudine in contrario, privilegio, che non sia stato esibito nella nostr Segretaria, e riconosciuto, & approvato d Noi.

9. Et acciò, che i Laici abbiano occasione prendere in tutto buon'esempio dagl'Ecclesiastici e si tolga ogni attacco di mormorazione, commandiamo sotto le sopradette pene, & altre nostro arbitrio, che nelle case fabricate per stanza, & uso de i Canonici, Parochi, & altri Ministri delle Chiese, non abitino donne, ancorche parenti in qualsivoglia grado de i medesimi, se non per occasione di qualche legitima, & urgente causa, da approvarsi solamente da Noi ò dal nostro Monsignor ViceGerente.

10. Gli Sacerdoti non possino patrocinare avvocare, difendere, nè fare alcun'atto nelle Cause, siano civili, ò criminali, avanti li Tribunali, Laicali anco sotto pretesto di mera carità, eccetto che nelle Cause de Sacri Canoni permesse, allora debbasi impetrare da Noi la licenza in scritto da concedersi gratis, considerata la qualità della persona, sotto pena alli Trasgressor di carcere, & altre pene arbitrio.

11. Commandiamo inoltre d'ordine espresso della Santità Sua à tutti li Sacerdoti, & altri Ecclesiastici promossi à gl'Ordini Sagri di non portare armi di sorte alcuna, nè da fuoco, nè da ponta, nè da taglio, nè in Roma, nè fuori ancorche sotto pretesto d'andare à caccia, senza nostra licenza in scritto, ò del Nostro Monsignore Vice gerente, che, quando si giudicara ragionevole di concederla, si darà gratis, come sopra, sotto le sopradette pene di carcere, e pecuniarie, e della perdita dell' armi.

12. Ammoniamo di più tutti li Superiori delle chiese Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Regolari, & altre tutte, veruna eccettuata, ancorche si pretendessero esenti, ad invigilare per la puntuale osservanza di tutte, e singole cose contenute nel presente Editto, come specialmente imposte d'ordine della Santità di N. S., mentre oltre all'esecuzione delle pene comminate contro li Trasgressori, si procederà ancora all'Interdetto di quelle Chiese; ove si vedrà trascurare, quanto da Noi espressamente si commanda d'ordine della Santità Sua.

13. Ordiniamo finalmente, che questo Editto acciò abbia la sua piena esecuzione, e non se ne possa allegare in alcun tempo ignoranza, debba tenersi continuamente affissa nelle Sagrestie di tutte le Chiese tanto Secolari, quanto Regolari in luogo, ove possa da tutti vedersi, e leggersi, sotto pena della carcere alli Sagrestani di dieci giorni; e che publicato, & affisso secondo il solito, obblighi tutti in esso compresi, come se personalmente fosse stato loro intimato. Dato in Roma dal nostro Palazzo questo dì 7. Decembre 1706.

G. Card. Vicario.

Nicol' Antonio Cuggiò Segret.

Die, Mense, & Anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi, & Reverendissimi D. Almæ Urbis Card. Vicarii Mandatarium.

XII.

EDICTUM

Præcipiens, ut Sacerdotibus integra eleemosyna unius Julii pro qualibet Missâ absque ulla diminutione tribuatur.

Gasparo per la misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della Santa Romana Chiesa Cardinal di Carpegna, della Santità di Nostro Sig. Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore, havendo havuto notizia, che in alcune Chiese di quest'Alma Città non si dia per ciascheduna Messa l'intiera limosina d'un giulio alli Sacerdoti, che celebrano, sotto pretesto delle spese per l'utensili, consumo di cera, ed altro; E considerando, che ciò sia un gravissimo inconveniente altre volte proibito da i Sommi Pontefici, non solo con legge universale, mà anche con Editto speciale per le Chiese di Roma. Però inerendo alli Decreti Generali della Sacra Congregazione del Concilio publicati per ordine della san. mem. d'Urbano VIII., e poi rinovati, e confermati con Bolla speciale dalla san. mem. d'Innocenzo XII. sotto li 23. Decembre 1697., & all'Editto publicato in Roma per ordine della san. mem. d'Innocenzo XI. sotto il primo Ottobre 1678. espressamente ordina, e commanda, che in qualsivoglia Chiesa di quest'Alma Città sia Secolare, Regolare, ò in qualsivoglia modo privilegiata, ovvero Oratorio, si debba dare in avvenire dalli Rettori, Sagrestani, Deputati, ò altri Ministri la limosina d'un intiero giulio per ciascheduna Messa, che si fa celebrare da qualsisia Sacerdote Secolare, ò Regolare, senza alcuno, benche minimo defalco, per qualunque pretesto, sotto pena in caso di contraventione della privazione dell'Officio, e di dieci scudi d'applicarsi all'Ospizio de' Preti Pellegrini, e per la quarta parte all'Accusatore, che sarà tenuto segreto.

Che se poi vi fosse qualche Chiesa, la quale non havesse rendite alcune, ò pure tanto tenui che non potesse somministrare le spese necessarie per le Messe, in conformità del Decreto settimo frà li sudetti Decreti Generali; in tal caso ordiniamo, che ricorra fra il termine di dieci giorni avanti di Noi con essibire nella Segretaria del nostro Tribunale lo stato della medesima Chiesa perche dopo riconosciuto si farà esseguire quanto prescrive il sudetto Decreto.

Affinche non possa allegarsi ignoranza alcuna del presente Editto, ordiniamo, che si tenga continuamente affisso nelle sudette Chiese sotto le medesime pene. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza, questo di 23. Decembre 1706.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

XIII.

EDICTUM

Quo plura Judæis interdicuntur ad tollendas corruptelas, & abusus ex illorum cum Christianis consuetudine provenientes.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Cardinale di Carpegna, della Santità di Nostro Sig. Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore volendo col suo Pastoral Zelo provedere all'inconvenienti, che procedono dalla communicazione de Cristiani con gl'Ebrei nelle cose proibite da Sommi Pontefici, particolarmente dalla sa. me. di Paolo IV. nella sua Constituzione, la quale incomincia *Cum nimis absurdum*, e dalla Dichiarazione fatta da B. Pio V., e publicata dal Cardinal Savelli suo Vicario sotto li 11. Gennaro 1572. ordina, e commanda à tutti gl'Ebrei; li quali dimorano in Roma di non farsi servire da Cristiani, particolarmente da Fanciulli, ò Fanciulle nelle sere del venerdì e giorni di sabbato per accendere il fuoco, e lumi, per la provisione de commestibili, nè li sodetti Cristiani possano andare à servirli.

In oltre ordina, che li sudetti Ebrei non vadino à lavorare nelle Domeniche, ed altri giorni Festivi di Precetto in case de Cristiani molto meno in case de Sacerdoti, e Conventi de Regolari, nè questi debbano in conto alcuno ammeterli.

Finalmente inerendo all'Editto publicato nel tempo della s. m. di Clemente VIII. sotto li 6. Ottobre 1604. si proibisce alli medemi Ebrei di vendere, e donare il loro pane azimo detto volgarmente l'azimelle alli Cristiani di qualsivoglia stato, grado, e condizione, nè questi le debbano ricevere sotto pena in caso di trasgressione di ciascheduna delle cose sudette alli Cristiani di scudi cinquanta; alla quale rispetto alli Fanciulli, e Fanciulle saran tenuti li loro Padri, e quelli, che hanno cura di loro: All'Ebrei parimente sotto pena di scudi cinquanta, e di tre tratti di corda, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua.

Volendo, che il presente Editto publicato, ed affisso ne i luoghi soliti di Roma obblighi tutti, e ciaschedono, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di 2. Aprile 1708.

G. Card. Vicario.

Nicol' Antonio Canonico Cuggiò Segretario.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Mandat. Cur. Eminentiss. & Reverendissimi D. Card. Vicarii Decanum.

EDICTUM XIV.

De emolumentis funeralibus percipiendis ab Officialibus Hospitalium, Archiconfraternitatum; pariumque Sodalitatum Secularium.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della S. R. C. Card di Carpegna, della Santità i Nostro Signore Vicario Generale. &c.

ESsendo venuto à nostra notizia, che da i Ministri d'alcuni Ospedali, e di molte Archiconfraternite, e Compagnie secolari non si osservano gl'ordini circa gl'emolumenti de funerali detti volgarmente *la Tassa* confermati dalla Santità di Nostro Signore, e fatti stampare, e publicare, col nuovo Statuto da Noi l'anno prossimo passato parimente con ordine della Santità Sua; Ed essendo tal controvenzione non men di cattivo esempio, che di pregiudizio alli poveri Eredi, li quali talora per impotenza, ò per altre cause, overo col pretesto, che siano Fratelli, ò Sorelle non richiamano, siccome ne siamo pienamente informati; Ordiniamo, e commandiamo à tutti, e singoli Superiori, Officiali, Segrestani, Mastri di casa, Priori, Cappellani, ed altri Ministri Ecclesiastici, ò Secolari di ciaschedun Archiospedale, Ospedale, Ospizio, Archiconfraternità, Compagnia, Congregazione,

ò Collegio, anche degl'Orfannelli, che in avenire debbano osservare puntualmente li sudetti ordini, e tassa, ed abolire qualsivoglia altra Tassa particolare, che si trovasse fatta in contrario sotto la pena di dieci scudi, delli quali si darà la metà all'Accusatore, che sarà tenuto segreto, ed altre pene contenute nel nostro Decreto posto nel principio del detto nuovo Statuto, anche maggiori à nostro arbitrio, oltre la restituzione degl'emolomenti indebitamente presi, non obstante, che si dica essersi così convenuto, ò praticato per il passato, ò sponraneamente dati da gl'Eredi per causa del medemo Funerale.

E per maggiormente facilitare l'osservanza del presente Editto potranno li Ministri de sudetti luoghi più esibire nella Segretaria del nostro Tribunale le loro tasse particolari, ed antiche, perche si accommodaranno secondo il detto nuovo Statuto, e se si riconoscerà altra opera, che meriti la mercede, si tassarà à proporzione.

Ricordando à tal proposito la disposizione fatta nel nuovo Statuto del Clero, cioè, che si come i Regolari, e gl'Ecclesiastici Secolari incorrono nella pena della scommunica da Sacri Canoni riservata alla Santa Sede Apostolica, se inducono alcuno ad eleggere la sepoltura nelle loro Chiese, così anche qualsivoglia Secolare, e Confratello di qualsisia Archiconfraternità, e Congregazione Laicale incorreranno nella scommunica riservata à Noi, se parimente indurranno alcuno à sepelirsi nelle Chiese, ò sepulture delle medesime loro Confraternite.

Ordiniamo ancora, che il presente Ordine si tenga affisso nelle Sagrestie di dette Archiconfraternite, di Compagnie, e di Ospedali ed anche in luogo visibile dentro l'Ospedale medemo sotto le pene sudette. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di 22. Agosto 1708.

G. Card. Vicario.

N. A. Cugg ò Segr.

XV. EDICTUM

Normam præscribens Confessariis ordinariis, & extraordinariis Sanctimonialium quorumque Monasteriorum Almæ Urbis observandam.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Havendo determinato il Sagro Concilio di Trento nella *Sessione 25. c. 10. de Regul., & Monial.* doversi dare alle Monache due, ò trè volte l'anno il Confessore straordinario: *Qui omnium confessiones audire debeat*; Più volte coll'esempio delle Ordinazioni fatte dal Glorioso S. Carlo Borromeo, che si leggono negl' Atti della Chiesa di Milano, e inerendo alle risoluzioni della Sagra Congregazione de Vescovi, e Regolari, affinche la sudetta disposizione del Sagro Concilio habbia pienamente il fine, e l'effetto, per il quale è stata istituita, con varii Editti emanati dal nostro Tribunale è stato ordinato, che tutte le Monache siano obligate à presentarsi al sudetto Confessore straordinario, e benche sia in arbitrio loro di confessarsi al medesimo, debbano però far quel' atto, *Ut monita salutis recipiant, & actum subjectionis exerceant*; Ed in oltre, che durante la facoltà del detto Confessore straordinario, non debba il Confessore ordinario in qualsivoglia modo impedirlo, nè accostarsi al Monastero, e molto meno ascoltare le Confessioni di alcuna Monaca, e ciò per giuste, e rilevanti cause, per le quali in qualche Sinodo Diocesano si è posta la scommunica ipso facto alli Confessori ordinarii, ed alcune Religioni per Costituzione generale hanno proibito con pene gravissime alli Confessori ordinarii delle Monache à loro soggette se si accostano alli loro Monasteri nel tempo che vi stà lo Straordinario; Che però la Santità di nostro Signore inerendo alle sudette disposizioni ordina, e commanda alle RR. Madri superiore, e Monache di tutti li Monasteri, e Conventi di quest'Alma Città, ed anche agli stessi Confessori ordinarii, e straordinarii delle medesime le cose infrascritte.

Primo. Che in occasione, che si concede secondo il solito il Confessore straordinario à qualche Monastero, debbano come sopra presentarsi al medesimo tutte le Monache, incominciando dalla Superiora, le Novizie, Educande, ed altre Secolari, che colle dovute licenze vi dimorano, sotto pena alle Superiore della privazione del loro Officio, ed alle Monache della privazione della voce attiva, e passiva per un anno, sicome stà disposto dell'Editto emanato sotto li 18. Luglio 160. d'ordine della san. me. di Clemente VIII., ed alle Secolari sotto pena di esser licenziate dal Monastero.

Secondo. Che per tutto il tempo, che dura la facoltà concessa al Confessore straordinario, non ardisca il Confessore ordinario in qualsivoglia modo impedirlo, nè accostarsi al Monastero, e molto meno sentire le confessioni di alcuna Monaca; ancorche sia la Superiora, Novizia ò Conversa, ne di altra Persona, che dimora nell'istesso Monastero; nè queste debbano confessarsi al medesimo, sotto pena della privazione dell'Officio al detto Confessore, ed alle Monache sotto le pene sudette, come parimente fù ordinato nel medesimo Editto.

Terzo. Per conservare la pace nelli Monasteri, e per la buona direzzione, e profitto spirituale delle Religiose, ordina la Santità Sua alle Monache e Secolari sudette sotto le medesime pene, ed à tutti li Confessori ordinarii, e straordinarii Secolari, e Regolari di qualsisia Monastero di quest'Alma Città sotto pena di carcere, ed altre ad arbitrio, che finito, e terminato, che hanno il loro officio, non debbano più accostarsi alli detti Monasteri, nelli quali han sentito le confessioni Sagramentali, ne tener corrispondenza con qualsisia Monaca, inclusa anche la Superiora, Novizia, Educanda, ò altra, che dimora nelli sudetti Monasteri, benche sia per lettere, ed in materie di spirito; essendosi osservato coll'esperienza, che simili corrispondenze; e direzzioni spirituali partoriscono confusione, e scissure nelle Communità Religiose, e quel ch'è più, la poca obedienza alli Confessori ordinarii, e straordinarii attuali.

Finalmente la Santità Sua ordina, che il presente Editto sia universale à tutti li Monasteri, e Case d'Oblate di quest'Alma Città, anche quelli governati da Regolari, e che hanno Protettori particolari, ancorche fossero l'Eminentissimi Sig. Cardinali.

Volendo, che il presente ordine, intimato che sarà alli Monasteri, e loro Confessori con lasciarne la copia, ò l'essemplare, che dovrà star sempre affisso nel Monastero, e nella stanza del Confessore, abbia la medesima forza, come se fosse à ciascheduno ò ciascheduna personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 12. Decembre 1708.

G. Card. Vicario.

N. A. Can. Cuggiò Segr.

XVI.

EDICTUM

Quo cavetur ut in admittendis Puellis ad habitum Monasticum, vel Novitiis ad Regularem professionem, religiosa modestia observetur, omnisque procul arceatur pompa, & nullus fiat ea occasione aliorum cujuscumque gradus ad Monialium Ecclesiam invitatos.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

ESsendo molto conveniente, che le Zitelle, ò altre, le quali han' determinato per Divina inspirazione di consagrarsi al Divino Sposo ne' Sagri Chiostri, dimostrino nel giorno stabilito à far questo felice distaccamento dal secolo colla modestia, e semplicità esteriore il pregio della loro santa vocazione allo stato Religioso: Quindi è che la san. mem. di Clemente VIII. con ordine spedito alle Superiore di tutti i Monasteri di Roma sotto li 11. Novembre 1596. proibì espressamente, di non ammetere all'abito le sudette, ne alla Professione le Novizie con pompa, fasto, inviti, e musiche, mà che solo fossero condotte, e respettivamente assistite dalli Parenti più prossimi, sotto pena di privazione di voce attiva, e passiva, e di due anni di carcere alle sodette Superiore, e Monache; il che anche era stato proibito espressamente nello Stato di Milano dal Glorioso S. Carlo Borromeo nel suo primo Concilio Provinciale approvato dalla S. Sede Apostolica; e la sa. mem. d'Innocenzo XI. con replicate lettere scritte di suo ordine dalla Sagra Congregazione de Vescovi, e Regolari all'Archivescovo di Napoli sotto li 22. Gennaro 1677., e sotto li 20. Settembre 1683. ordinò, che in occasione di dar l'abito, overo il velo alle Novizie ne'Monasteri anche esenti di qualsivoglia specie d'esenzione, non si dovessero fare inviti di Persone dell'uno, e l'altro sesso; E volendo la Santità di Nostro Signore, che in quest'Alma Città, la quale deve esser norma dell'altre in tutto quello, che concerne il Divino servizio, e la disciplina Ecclesiastica, a Regolare, s'osservino inviolabilmente le dette profittevoli disposizioni; Quindi è, che à quelle inerendo col suo pastoral zelo ordina, e commanda, che dovendosi dar l'abito Religioso alle Zitelle, ò altre, òvero ammetera alla Professione le Novizie in qualsivoglia Monastero di Roma, ancorche fosse sotto la protezzione dell' Eminentissimi Signori Cardinali, non si faccino inviti di alcuna sorte di Persone di qualsivoglia stato, e condizione, non solo dalle Superiore, e Monache de sudetti Monasteri, ma ne anche da i Parenti delle dette, che devono vestirsi, ò professare, le quali con religiosa modestia dovranno condursi, e respettivamente essere assistite la mattina secondo il solito al Monastero da i Parenti più prossimi *nulla pompa, nulloque invitatu aliorum*, come dice il Glorioso S. Carlo, e senza musiche, ed istrumenti particolarmente di trombe, e tamburri, e senza sparare mortaletti, affinche non siano divertite d'avani oggetti, ne se gli dissipi lo spirito della sagra funzione dello Sposalizio, che fanno con Cristo Signor Nostro, sotto pena di privazione di voce attiva, e passiva alle Superiore, e Monache, che faranno inviti, ed alli Parenti delle dette Zitelle, e Novizie di cento scudi d'oro d'applicarsi ad usi pii, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua secondo la qualità delle Persone. Dato questo dì 28. Settembre 1712.

G. Card. Vicario

N. A. Can. Cuggiò Segr.

XVII.

EDICTUM

Super translatione Festi Annunciationis B. Mariæ Virginis, eò quia inciderat in feriam sextam in Parasceve, cum aliis ordinationibus.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Nostro Vicaria Generale, &c.

OCcorrendo nel Venerdì Santo del presente anno la Festa dell' Annunziazione della Beatissima Vergine, e non potendosi solennizzare secondo il Rito della S. Chiesa occupata in quel giorno in altre sagre, a più privilegiate funzioni; Per Decreto speciale della Sagra Congregazione de Riti emanato per quest'occorrenza fin dalli 11. Marzo 1690., e confermato dalla san. mem. d'Alessandro VIII. si deve trasferire in tutta la Chiesa Universale la sudetta Festa insieme coll'Officio Divino, e con i precetti di astenersi dall'opere servili, e di udire la Santa Messa al Lunedì che siegue immediatamente doppo la Domenica in Albis, assegnato per ogni volta, che occorrerà simil caso, per sede fissa, ed invariabile della detta solennità posposte in altro giorno non impedito tutte l'altre Feste, che non sono di Rito soperiore secondo la rubrica del Breviario Romano.

Per tanto d'ordine espresso della Santità di N. Signore incarichiamo à tutti, ed à ciascheduno de Rev. Curati di quest'Alma Città, che nella prossima Festa di S. Giuseppe, e nella Domenica seguente *inter Missarum solemnia* debbano notificare, si come Noi notifichiamo, à i Fedeli, che nel corrente anno la sudetta Festa dell'Annunziata si celebrarà sotto li 4. Aprile prossimo venturo, che sarà giorno festivo, e di precetto, come se fosse il dì 25. Marzo, in modo, che nel prossimo Venerdì Santo non le sarà commemorazione alcuna, ne il Popolo sarà tenuto d'astenersi dall'opere servili, ne di udire la S. Messa.

Ordina in oltre la Santità Sua à tutti i R R. Sacerdoti tanto Secolari, che Regolari, ancorche privilegiati d'osservare in quest'anno quel, che inviolabilmente s'è pratticato in tutti l'altri anni, cioè, che non ardischino nel sudetto giorno di Venerdì Santo per causa della sudetta Festa, di celebrare in qualsivoglia Chiesa, ò Oratorio alcuna Messa solenne, ò privata, ne di far feste, ò apparare le Chiese, ed Altari, benche dedicati alla Beatissima Vergine, anche Annunziata, dovendosi in quel giorno per la dolorosa rimembranza della morte del Nostro Redentore tener coperte le sagre Imagini, e gl'Altari spogliati; Ma si faccia solo la solita sagra funzione, sì come prescrive il Messale Romano, nelle Chiese però, dove nel Giovedì Santo si suol collocare il Venerabile in qualche Altare, ò altro luogo decente detto volgarmente il Sepolcro.

Dichiarando per ultimo, che colla sudetta proibizione per il Venerdì Santo non intende la Santità Sua di permettere, che ne i giorni di Giovedì, e Sabbato Santo si celebrino Messe private, ma solo la Conventuale secondo il Rito della S. Chiesa, e replicati Decreti della Sagra Congregazione de Riti, e gl'ordini altre volte da Noi emanati sotto le pene ivi contenute. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza, questo dì 15. Marzo 1712.

G. Card. Vicario.

N. A. Can. Cuggiò Segr.

EDIC-

XVIII. EDICTUM

Quod Mulieres Judeæ nocturno tempore è Septis Judaicæ Nationis in Alma Urbe constitutis exire prohibentur.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale. &c.

Essendo pervenuto à notizia della Santità di Nostro Signore li grandi inconvenienti che nascono, e che possono nascere dalla gran quantità delle Donne Ebree, che escono di notte dal Ghetto, e si trattengono nell'Osterie, e che van no passeggiare per Piazza Navona, ed altri luoghi, dove vi si fanno fuochi, ò feste da Cristiani contro gl'Editti altre volte emanati, e volendo rimediare à tanto disordine, per ordine ancora datoci à bocca da Nostro Signore, rinovendo primieramente tutte le proibizioni emanate dal nostro Tribunale contro gl'Ebrei circa l'uscir di notte dal Ghetto, ordiniamo, e comandiamo à tutte, e singole Donne Ebree di qualsivoglia età, che non ardischino, per qualsivoglia causa uscire dal Ghetto, ne trattenersi fuori di quello doppo l'hora solita, che si permette di tener aperto lo sportelletto del Portone di esso Ghetto, sotto la pena di scudi dieci, e della frusta da eseguirsi irremissibilmente contro quelle Donne, che si trovaranno fuori del Ghetto doppo detta hora, non ostante, che havessero qualsisia licenza, benche speciale, e specialissima, e benche fossero in compagnia de loro Mariti, Padri, ò Fratelli, ò altri Parenti più prossimi; e similmente ordiniamo al Portinaro Cristiano del Ghetto, che non ardischi permettere, che niuna di dette Donne eschi dal Ghetto vicino alla detta hora, il quale in ogni caso di trasgressione incorrerà incontinente nella medema pena di scudi dieci per ciascuna Donna ch' esso farà uscire, ed in oltre la privazione dell'Offizio, volendo che il presente affisso che sarà nelli luoghi soliti del Ghetto, e Portoni, s'intenda come se fosse personalmente intimato à ciascheduno. Dato dal nostro Palazzo questo di 5. Agosto 1712.

G. Card. Vicario.

N. A. Can. Cuggiò Segr.

XIX EDICTUM.

Quo plura statuuntur pro pio, & salubeerrimo exercitio Doctrinæ Christianæ.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Essendo la Dottrina Christiana on Breve compendio di tutte quelle cose, che Christo Signor Nostro ci hà insegnato per mostrarci la via della salute eterna, per la quale siamo stati creati, ne siegue, che insegnandosi, come si deve, vi sia il buon ammaestramento de'Fanciulli, la riforma de costumi negli Adulti, la quiete delle famiglie, la salute dell'Anime, e la gloria di Dio; come per il contrario dall'ignoranza della Dottrina Christiana procedono per lo più li disordini, e li scandali nel Christianesimo colla dannazione di molte Anime.

1. Quindi è, che volendo la Santità di Nostro Signore col suo Pastoral zelo provedere con tutti i modi possibili, che in quest'Alma Citta sia insegnata con metodo, e con profitto ad ogni forte di Persone, principalmente alli Fanciulli, à i Giovanetti dell'uno, e l'altro sesso, ricord prima d'ogn'altro à tutti i RR. Curati tanto Secolari, che Regolari d'adempire con ogni diligenza l'obligo, che hanno d'istruire ne i rudimenti del la S. Fede l'Anime à loro commesse, particolarmente i fanciulli, e fanciolle: perciò non manchino d'insegnare la Dottrina Christiana all'ora solita nella propria Chiesa, come se gl'incarica dal Sac. Concilio di Trento nella *sess.* 24. *cap.* 4. *de Reformatione*, colla pena anche delle censure (se vi sia di bisogno) contro i Negligenti

2. E perche il detto Sac. Concilio stima molto necessario quest'esercizio, ordina nel luogo citato, che s'insegni la Dottrina Christiana, *Saltem diebus Dominicis & aliis Festivis diebus*, e la Santità Sua inerendo alla detta disposizione espressamente commanda, che nelle Scole della detta Dottrina non si dia vacanza alcuna nelle Domeniche d'Ottobre, nè in altre, permettendo solamente, che nella Pasqua, e Pentecoste, non potendosi fare nella Domenica, si facci la Dottrina Christiana nella terza festa; e così anche nel S. Natale, quando occorre in giorno di Domenica, dimostrando l'esperienza, che simili vacanze sono di molto pregiudizio al profitto de i Fanciulli, e Fanciulle.

3. In ordine al Metodo da tenersi nell'insegnare la Dottrina Christiana, che deve essere uniforme in tutte le Scole di Roma; Nostro Signore commanda, che si debba continuare ad insegnare la Dottrina Christiana composta per ordine della san. mem. di Clemente VIII. dalla fel. mem. del Cardinal Bellarmino, & in oltre doveranno guardarsi le dette Scole dall'Istruzione, ò sia regolamento, che d'ordine di Sua Santità si publicarà, e ciascheduno, che insegna la detta Dottrina, sia tenuto osservarlo non ostante qualonque uso in contrario, anch'esperimento utile, e di giovamento.

4. Affinche poi l'istruzione della Dottrina Christiana si faccia in tutte le Scole colla dovuta diligenza, e per havere notizia de' Fanciulli che mancano, ad effetto di stimolargli, e d'avvisarne i loro Genitori, ò chi hà la cura di loro, Nostro Signore ordina, che ciascheduno de' RR. Curati tenga onninamente il Catalogo di tutti i Fanciulli, ò Fanciulle, che devono intervenire alla Dottrina Christiana nella sua Chiesa, come stà accennato nel foglio della forma delle scole della Dottrina Christiana *§. Habbino un Cartoncino*, e più distintamente nella breve Istruzione ultimamente stampata per le dd. Scole cap. 4. *de' Cataloghi, e Cartoncini*, sotto pena in caso di contravenzione d'un scudo d'oro d'applicarsi all Archiconfraternità della Dottrina Christiana, e l'istesso vuol che s'osservi in ogn'altra Scola della Dottrina sotto la medesima pena; Ogni volta poi che Monsignore Illustrissimo Presidente della Ven. Archiconfraternità della Dottrina Christiana domandasse il detto Catalogo, ò vero una distinta relazione dello stato di ciascheduna Scola della Dottrina Christiana, siano tenuti i RR. Curati, Direttori, & altri Uffiziali di dargliclo con ogni puntualità sotto la pena sudetta, & altre à nostro arbitrio.

5. Volendo la Santità di Nostro Signore, che i RR. Curati, habbiano chi l'ajuti nel detto esercizio, ordina inerendo al Capitolo *Ut quisquis. De vita, & honestate Clericorum*, & al Decreto del Glorioso S. Carlo Borromeo nel suo Concilio 4. Provinciale, che chiunque vorrà esse promosso agl'Ordini Sacri con qualsivoglia titolo, non sia ammesso senza la fede del proprio Paroco d'haver'assistito, & insegnato, come sopra, la Dottrina Christiana nella Chiesa Parochiale.

6. Per eſſer poi meglio iſtrutti qoelli che per eſſer promoſſi agl'Ordini, dovranno aſſiſtere alla detta Dottrioa, e preſtino con frutto l'opera loro à coſi ſanto eſſercizio, dovraono anco intervenire alle Congregazioni, che ſi fanno in alcuna dell'infraſcritte Chieſe ripartite, ò in altre che ſi ripartiranno io diverſi Rioni di Roma per maggior commodità, cioè:

Lunedì S. Tomaſo io Parione hore 22.
S. Martinello hore 23.
Martedì S. Giacomo de gl'Incurabili hore 22.
Mercordì S. Nicola in Arcione hore 22.
S. Pantaleo alli Monti hore 22.
Giovedì S. Agata in Traſtevere hore 22.
Venerdì S. Giacomo in Borgho hore 22.
Sabbato S. Euſtachio hore 22.

7. E perche il Sacro Concilio Lateranenſe ultimo celebrato ſotto la ſan. mem. di Leone X. obliga tutti i Maeſtri di Scola d'inſegnare à i loro Scolari *ea, quæ ad Religionem pertinent, ut ſunt Præcepta Decalogi, Articuli Fidei &c.* e che ne' giorni di Feſta non debbano iſtruirle in altro, la Santità Sua inerendo alla detta diſpoſizione, come anche all'avviſo dato alli detti Maeſtri dalla ſanta mem. d'Innocenzo XI. li 10. Decembre 1677., & alla riſoluzione della Sagra Congregazione del Concilio ſotto li 17. Settembre 1688. ordina, che debbano ajutare il proprio Paroco nell'inſegnare le Feſte la Dottrina Chriſtiana nella Chieſa Parochiale, altrimenti gli ſarà proibito di far più Scola, & à quelli, che vorranno in avvenire aprir qualche Scola, non ſe gli concederà la licenza, ſe non coll'obligo ſudetto; riſpetto poi à i Maeſtri, e Maeſtre, che hanno aſſegnamento dal Palazzo Apoſtolico, ſe non aſſiſteranno alla Dottrina Chriſtiana, come ſopra, ſaranno anche privati del detto aſſegnamento.

8. Oltre la detta aſſiſtenza s'incarica alli ſudetti Maeſtri, e Maeſtre d'ioſegoare anche oelle loro Scole la Dottrina Chriſtiana, come ordina il detto Sagro Coocilio, & acciò ſi riconoſca, ſe queſto loro obligo s'adempiſce, Noſtro Signore ordina, e commanda in conformità dell' Editto publicato dalla ſan. mem. d'Innocenzo XII. li 4. Settembre 1699., che li Signori Deputati della Ven. Archiconfraternità della Dottrina Chriſtiana eletti à viſitar le Scole della medeſima Dottrina in ogni Rione debbano ancora viſitare tutte le Scole di Grammatica eſiſtenti in eſſi Rioni per riconoſcere, ſe vi s'inſegna la Dottrina Chriſtiana, e ſe ne faccia l'eſercizio particolare, e trovandoli in ciò manchevoli, ne diano avviſo à Monſignor Preſidente, & à Noi, ò à Monſignor Vicegerente noſtro per procedere contro i diſſubidienti alla ſoſpenſione, ò privazione di tal'eſercizio, & anco alla pena di carcere, & altre à Noſtro arbitrio.

9. Mà perche non baſta, che i RR. Curati ſiano pronti colli ſudetti Maeſtri, e altri, che li devooo ajutare ad inſegnare la Dottrina Chriſtiana, ſe i Fanciulli, e Giovanetti dell'uno, e l'altro ſeſſo ſono negligenti ad intervenirvi, la Santità Sua volendo dare à queſti qualche ſtimolo primieramente (eſſendo tenuti, quei, che vogliooo ricevere il S. Sagramento della Creſima, d'eſibire la ſede del proprio Curato d'eſſer iſtrutti ne'Rodimenti della S. Fede ſecondo gl'avvertimenti ſtampati, che ſi publicano ogn'aono prima della Pentecoſte) incarica ſtrettamente à tutti i RR. Curati di non fare io cooto alcuno le dette Fedi, ſo prima non gli coſta la frequenza nell'aſſiſtere alla Dottrina Chriſtiana, ò che veramente ſappiano i Rudimenti della Fede, cioè il Pater noſter, Ave Maria, Credo, i dieci Comandamenti, & altre coſe neceſſarie.

10. In oltre quei Giovaneti, che vogliono pigliar la prima Tooſura, debbano frà l'altre fedi preſentare oella Segretaria del ooſtro Tribunale quella d'eſſer iſtrutti nella Dottrina Chriſtiana, altrimenti noo ſaranno ammeſſi; Avvertendo, che dovendo poi li ſudetti eſſer eſaminati da i noſtri PP. Eſaminatori ne' Rudimenti della Fede, come ordina il Sacro Coocilio di Trento *ſeſſ. 23. cap. 4. de Reformatione*, ſe nell'eſame ſi trovaranno ignoranti, ne dovrà dar conto à Noi, ò à Monſig. Vicegerente noſtro chì gli avrà fatta la fede.

11. Eſſendo ſtato riſoluto in una Congregazione particolare tenota avaoti la ſan. mem. d'Innocenzo XII. li 11. Giugno 1697. inerendo al Coocilio V. Provinciale di Milaoo tit. *quæ ad matrimonium pertinent*, che i RR. Curati di queſt'Alma Città noo doveſſero publicare, e molto meno aſſiſtere à i matrimoni delle perſone di qualſiveg'ia ſtato, grado e condizione, ſe prima nel mentre, ch'eſploranno la volontà de Contraenti, non gli riconoſcano pienamente iſtrutti ne'Rudimenti della S. Fede, con darne ſopra di ciò teſtimoniaoza io ſeritto in quell' Officio del noſtro Tribonale, dove ſi ſpediſce poi la licenza di celebrar il matrimonio, come da quel tempo à queſta parte puntualmente ſi è oſſervato, e s'oſſerva, N. Signore confermando la detta riſoluzione, ingiugne ſtrettamente alli RR. Curati di non eſſere indulgenti io far dette fedi, e di oon haver riſpetti umani, particolarmente colle perſone di qualità, per non aggravar l'Anime loro, oltre che, ſe ci coſtarà la loro negligenza, ſaranoo ſeveramente puniti.

12. Alle Zitelle, che vog'iono entrar in educazione ne' Monaſteri, overo per pigliar l'abito Religioſo, non ſe li concederà da Noi la licenza, ſe frà l'altre ſedi, che devooo eſibire oella Segretaria del noſtro Tribunale, non haveranno quella del proprio Paroco, che ſiano iſtrutte nella Dottrina Chriſtiana, l'iſteſſo la Santità di Noſtro Signore ordioa, che s'oſſervi riſpetto à quei Monaſteri, che ſono ſotto la protezzione degl'Eminentiſſimi Sig. Cardinali.

13. Io eſecuzione dell'Editto della ſan. me. d'Innocenzo XI. ſorto li 1. Giugno 1678. i RR. Curati non devono far ſede di povertà, ò altre per conſeguir ſuſſidi dotali à quelle figlioole, che non hanno frequentare le Scole della Dottrina Chriſtiana, e che non ſappiano almeno le coſe neceſſarie alla ſalute eterna, e di qoeſto requiſito o'habbiano à far menziooe nelle medeſime fedi da darſi in tutto gratis.

14. E perche non giova al fine, che ſi pretende, che i Curari ſiano renitenti in far le dette fedi, ſe poi queſte non ſono richieſte da qoelli, à quali ſpetta dar detti ſuſſidi dotali, perciò la Saotità di Noſtro Sigoore inerendo al ſudetto Editto, & all'altro emanato della ſan. mem. d'Innocenzo XII. li 4. Settembre 1699. confermato da Sua Beatitudine ſin dal principio del ſuo Pontificato, cioè ſotto li 21. Febraro 1701. ordina à tutti i Signori Superioti Secolari, e Regolari, Deputati, Viſitatori, & altri Miniſtri delle Caſe Religioſe, Confraternità, e Luoghi Pii, ancorche degni di ſpecial menzione, come anche à quelle Famiglie particolari, à quali appartiene la diſtribuzione di detti ſuſſidii dotali, che non ammettino alli medeſimi quelle Zitelle, che frà gl'altri requiſiti noo haveranno anche le fede del proprio Paroco della frequenza alla Dottrina Chriſtiaoa e che ſiano iſtrutte oe' Miſteri neceſſari, come ſopra, il che ſi dovrà aggiungere ſecoodo gl'accennati Editti alle Coſtituzioni, e Statuti di detti looghi Pii ſotto le pene eſpreſſe nell'Editto del 1701., & altre ad arbitrio della Santità Sua.

15. Af-

15. Affinche i Fedeli s'accostino con maggior riverenza, e divozione alli Santi Sagramenti ordina il Sagro Concilio di Trento nella *seß. 24. cap. 7. de Reformatione*, che i RR. Curati gli spieghino l'efficacia, e l'uso de i medesimi Sagramenti al qual' effetto, & anche per istruire i detti Fedeli di quelle cose, *quas eos nosse, profiteri, & servare oportet*, S. Pio V. publicò il Catechismo Romano, quale ordina S. B. che si spieghi à gl'huomini, e donne in tutte le Scole della Dottrina Christiana, ò in altre Chiese più commode, come lodevolmente si prattica in molte delle dette Scole.

16. Le persone povere, e miserabili, che non hanno abitazione alcuna, mà vivono vagabondi, non sono riconosciuti da'Parochi, e per conseguenza sono per lo più ignoranti de'Misteri della Santa Fede, e volendo Nostro Signore provedere à questo grand'inconveniente; Oltre il Catechismo generale, che si fà nella Chiesa di S. Vito colla distribuzione delle limosine, incarica alli RR. Priore, e Confessori, che assistono all'Ospizio di Santa Galla, à continuare il loro esercizio di carità nell'istruire quei Poveri, che vi capitano, & in oltre raccomanda ai RR. Sacerdoti della Congregazione della Missione i poveri Pellegrini, che gli presentano le nostre lettere commandatizie per andare à S. Giacomo di Galizia, affinche si compiacciano d'istruirgli pienamente nelle cose necessarie alla salute eterna, come gia fanno con gran carità per ordine di Sua Beatitudine datoli sin dal principio del Pontificato, e sin tanto non saranno istrutti, non dovranno sottoscriverli le sudette lettere.

17. Finalmente ordina à tutti i RR. Superiori de'Monasteri, Conventi, Collegi, & altre Case Religiose, che prima di dar la limosina à i detti Poveri nella Porta del Convento, come è solito, debbano almeno per due volte la settimana fargli qualche istruzzione circa la Dottrina Christiana, come altre volte S. B. gl'hà fatto sapere, e l'han pratticato con frutto.

18. Con quest'occasione anche s'incarica alli detti Superiori d'avvertire à quei Religiosi loro Sudditi, che devono assistere agl'Ospedali ne' giorni loro assegnati secondo il ripartimento d'istruire nelle cose necessarie per la salute eterna li poveri infermi ignoranti, come prescrive l'Istruzzione stampata per ordina di Sua Santità, e distribuita à tutte le Case Regolari.

19. Finalmente i PP. Predicatori procurino secondo gl'avvertimenti della sa. me. d'Innocenzo XI. publicati in stampa nell'anno 1686. e rinovati da Nostro Signore più volte in scritto, & in voce, particolarmente quando gl'ammette all'udienza per la benedizzione prima della Quaresima, di ricordare nelle loro Prediche à i Padri, e Madri di Famiglia l'obligo, che hanno di mandare i loro figliuoli, & altri, che sono sotto la loro cura, alla Dottrina Christiana, e che i PP. Confessori debbano andar cautelati in assolvere detti Padri, e Madri di Famiglia colpevoli di simili ommissioni.

20. Tutti quelli, che non daranno esecuzione, ò s'opporanno à quanto in quest'Editto gli viene ordinato per il buon regolamento delle Scole della Dottrina, debbano onninamente denunciarsi da i RR. Curati alli Sig. Visitatori Deputati della V. Archiconfraternità della Dottrina Christiana, overo à Monsignore Presidente della detta Archiconfraternità, alli quali poi, se non ubidiranno, saranno da Noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente condegnamente puniti, maggiormente se qualcheduno tentasse di fare insolenze alle fanciulle, ò in altra simile maniera turbare quelli, che intervengono alla Dottrina Christiana, contro di questo si procederà alla pena di scudi venticinque d'applicarsi all' Archiconfraternità della Dottrina, & anche di trè tratti di corda, ò ad altre pene secondo la qualità delle persone à nostro arbitrio, come si prescrive nell'Editto della sa. me. d'Innocenzo XI. li 29. Gennaro 1679. rinovato da Nostro Signore sotto li 13. Marzo 1705., e si procedera per inquisizione, così anche contro gl'huomini di qualsivoglia stato, grado, e condizione, che entrassero nelle Chiese, e facessero qualche indecenza nel tempo, che s'insegna la Dottrina Christiana.

21. Volendo, che il presente Editto si publichi ne' luoghi soliti, e si tenghi affisso nelle Sagristie di tutte le Chiese Secolari, e Regolari di quest'Alma Città; particolarmente dove s'insegna la Dottrina Christiana, come anche negl'Oratori di tutte la Compagnie, & in tutte le Scole de Fanciulli, e Fanciulle. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza li 13. Settembre 1713.

G. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Monte Citatorio, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Vicarii Mandatarior. Decanum.

EDICTUM XX

Quo sacrarum Reliquiarum, sacrarumque Cerarum *Agnus Dei* nuncupatarum venerationi consulitur.

Nicolò per la misericordia Divina Archivescovo di Capua, del titolo de' SS. Silvestro, e Martino a' Monti, della S. R. C. Prete Card. Caracciolo, della Santità di N. S. Pro-vicario Generale &c.

La Santità di Nostro Signore volendo col suo Apostolico zelo provedere, che alle sacre Reliquie de' Santi, le quali furono vive membra di Christo, e Tempio dello Spirito Santo, come ancora alle Cere benedette, e consecrate col sacro Crisma da'Sommi Pontefici, chiamate communemente *Agnus Dei*, si conservi la dovuta venerazione, ed onore, e che si levino affatto tutti gl'abusi, inerendo alla disposizione de'sacri Canoni, e del Concilio di Trento nella seß. 25. *de Invocatione, & Veneratione, & Reliquiis Sanctorum*, alle Costituzioni Apostoliche, & all' Editti speciali altre volte emanati d'ordine de Sommi Pontefici suoi Predecessori, particolarmente di S. Pio V., e della san. me. di Clemente VIII., e di Urbano VIII., quelli confermando, e respettivamente rinovando, & ampliando.

Primieramente ordina, ed espressamente commanda, che nessuna Persona ardisca, nè presuma dipingere; ò miniare, ò pure far dipingere, ò miniare con oro, ò alcuna sorte di colore gl'Agnus Dei benedetti, nè in tal modo venderli, ò ritenerli per farne vendita, sotto pena di scommunica *ipso facto* imposta nella Bolla della san. mem. di Gregorio XIII., & altre pene riservate à nostro arbitrio: Volendo, che da tutti si debbano decentemente tenere, portare, e custodire bianchi, e mondi, come rappresentanti quell'innocentissimo, e Divino Agnello, di cui portano impressa l'imagine.

E perche la san. mem. di Paolo V. nella sua Bulla, che comincia *Romanum decet Pontificem*, destinò solamente li RR. Monaci di San Bernardo, e di S. Pudentiana di Roma al sacro Offizio di fare detti Agnus Dei, e di rinovare li rotti

colle stampe, che si conservano nel Palazzo Apostolico: Quindi se alcuno ardisse di tenere, ò fare stampe salse de medesimi, ò fabricare Agnus Dei falsi, ò in qualsivoglia modo formare la cera in forma di Agnus Dei, incorrerà ne la pena della galera per dieci anni rispetto agl Uomini, e della carcere per dieci anni, ò frustra rispetto alle Donne.

Nella qual pena incorrerà ancora chiunque distribuirà scientemente detti Agnus Dei falsi, come se fossero veri, e benedetti, ò scientemente spacciarà Reliqnie false, ò comettetà furto sacrilego di sacre Reliquie, e di Agnus Dei benedetti, ò mutarà, & alterarà maliziosamente il nome del Santo nelle Reliquie, ò il nome, ò il numero del nome del Sommo Pontefice impresso in ciascheduno Agnus Dei benedetto.

Similmente la Sua Santità in materia tanto sacra, e Religiosa rinovando le pene imposte da sacri Canoni contro li Simoniaci, oltre le pene insrascritte, vuole, e commanda, che nessun' Orefice, Coronaro, Tornitore, Artefice de'Reliquiari, ò di qualunque Arte, e Professione, Regattiere, ò Rivenditore, ò vero altra Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione ardisca publicamente; ne privatamente vendere, far vendere, ò tenere per vendere in casa, bottega, ò in mostra di detta bottega, ò altrove qualsivoglia sorte di sacre Reliquie, ò Agnus Dei, nè pure piccole parti di esse, ancorche fossero congegnate, a commesse dentro Croci, Imagini, Statue, Urne, Corone, Reliquiari, ò altri simili ornamenti di qualunque sorte, e molto meno esporle venali nella strade, piazze, fiere, mercati, camere locande, portici delle Chiese, ò conventi, ed altri luoghi publici, nè anche con altra robbe vendibili; Permetendosi solamente di ritenere nelle loro case, e botteghe, ò mostra di esse, e ne i luoghi sudetti li semplici ornamenti, collo spacio, ò circolo di essi voto senza Reliquie, & Agnus Dei ad effetto di vendere semplicemente li sudetti ornamenti.

Per publica commodità de'Fedeli, e conservazione di dette cose sacre si permetterà con nostra licenza da concedersi gratis, à quegl'Artefici de'Reliquiari, che saranno cogniti all' infrascritto Custode delle sacre Reliquie, e approvati da Noi, ò da Monsignor Vicegerente, collocare in ornamenti decenti quelle Reliqnie, che verranno dispensate parimente gratis dalla nostra Custodia, ò da Monsignor Sacrista del Palazzo Apostolico, e vendere il puro valore di detti ornamenti, come di sopra: Come anche accommodare quelle Reliqnie, & Agnus Dei, cha saranno portati da Particolari per loro uso, e ritenerli in bottega sin tanto, che saranno accommodati, e restituiti a'medesimi Padroni, senza potterli giammai tenere in mostra, nè guarniti, nè sgarniti, come si è ordinato.

Ed affinche non possa dubitarsi dell'identità, e verità delle sacre Reliquie, la di cui ricognizione, & approvazione, deve assolutamente farsi dal Vescovo del Luogo, secondo la forma del detto Concilio Tridentino; Parimente d'ordine espresso della Santità Sua si proibisce à qualunque Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione di far fede alcuna, Istromento, e Scrittura publica, ò privata di estrazzione, donazione, consegna, traslazione, ò altro contratto in qnesta materia di Reliquie senza la nostra licenza in scritto (fuorche à tergo dell'Antentiche possa scriversi la donazione della stesse Reliqnia autenticata), nè servirsi di altre Autentiche, nè li Stampatori di stamparle, mà debbano riconoscersi, & autenticarsi da Noi, ò da Monsignor Vicegerente nostro, e rogarsene gratis il detto Custode delle sacre Reliquie, ò li Notari del nostro Tribunale, altrimenti oltre le pene infrascritte le Reliquie dispensate in altra forma non s'averanno per autentiche.

Siccome per il medesimo fine, e sotto l'istesse pene si proibisce ad ogn'artefice, e qualsisia Persona, ancorche Ecclesiastica, di aprire senza la nostro licenza, ò senza la presenza di Monsignor Vicegerente, ò dell' infrascritto Custode le scatole di Reliquie sigillate col nostro sigillo, ò di Monsignor Sacrista, e li Reliquiari autentici di Chiese, anche à fine di accommodarle nelli medesimi, ò altri Reliquiari, nè servirsi di dette scatole per usi profani, e similmente alli Rettori, ò Ministri delle Chiese di concedere veruna Reliquia delle medesime, ò parte di esse, senza legittima facoltà, nè di esporre qualsisia Reliqvia alla publica venerazione senza la nostra Autentica, ò ricognizione, ed approvazione.

Finalmente per l'esatta osservanza del presente Editto la Santità Sua commanda, che sia inviolabilmente essequito da tutti di qualsisia stato, grado, condizione, e sesso, ancorche Ecclesiastici, Secolari, ò Regolari, overo degni di special menzione sotto la pena di scudi duecento d'oro d'applicarsi ad usi pii, e la quarta parte all'Accusatore, quale surà tenuto segreto, e della carcerazione, e dell'esilio, & anco della galera secondo la qualità della trasgressioni, e delle Persone, & alli Regolari sotto pena della privazione di voce attiva, e passiva, & altre pene corporali à nostro arbitrio, oltre la perdita delle Reliquie, Agnus Dei, e loro ornamenti. E si procederà ancora per inquisizione, ò in altre modo più proficuo alla corte in ciascuno de capi sudetti; E publicato, ed affisso ne' luoghi soliti, dopo trè giorni comprendra tutti, come se fosse à ciascuno personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di XIV. Ottobre MDCCXVI.

N. Card. Caracciolo Pro-vicario.

M. A. Canonico Boldretti Custode della Sacre Relquie.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac in altis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Tribunalis Eminentissimi Vicarii Cursorem Decanum.

EDICTUM XXI

Ad tollendos abusus illorum, qui pro civilibus, aut criminalibus causis in carcerem conjecti sese ab Ecclesiis, & locis immunibus dolosè extractos fuisse allegare solent.

Nicolò per la misericordia Divina Arcivescovo di Capua, del titolo de' SS. Silvestro e Martino à Monti della S. R. C. Prete Cardinal Caracciolo, della Santità di N. S. Pro-vicario Generale.

ESsendo stati rappresentati alla Santità di Nostro Signore gli abusi, & inconvenienti gravissimi, che frequentemente succedono in occasione di allegarsi da molti di quelli, che sono carcerati tanto per cause civili, quanto per criminali, d'esser stati estratti dolosamente dalle Chiese, & altri Luoghi Immuni, dove si trovano refugiati; mentre li medesimi per eludere la Ginstizia, bene spesso asseriscono falsamente di aver patito una tale dolosa estrazione, e

per sostenerla, spergiurano ne'loro Costitoti; inducono falsi Testimonii, e commetteno altre simili enormità, coll'ajuto ancora de'loro Amici e Congionti; anzi talvota essi stessi sono quelli, che per poter liberamente vagare, e forse anche commetter'delitti, senza perdere il benefizio dell'Immunita, che pretendono di continuare à godere, studiosamente si etano fatti estrarre per mezzo de Ministri subalterni della Giustizia dalle sudette Chiese, e Luoghi Immuni. Quindi è, che volendo la Santità Soa col soo sommo zelo Pastorale dare l'opportuno rimedio à tali di sordioi, dopo aver fatta esaminare matutamente e diligentemente questa materia in noa particolare Congregazione à tal'effetto deputata dalla Santità Sua, in sequela del consilio datole dall'istessa Congregaziooe, come appatisce dal Decreto fattone soito li XXII. Decembre 1716., ordina, e commanda, che si proceda alla publicazione del presente Editto.

Io effecuzione per tanto del commandamento di Sua beatitudine norifichiamo, & ammoniamo tutte, e singole persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, che ora si rrovano confugiate, e che in qualunque tempo avvenire saranno per confugiatsi nelle Chiese, ed altri Luoghi Immuni di quest'Alma Città, se voglioo godere l'Immuoità, di oon lasciarsi persuadere sotto qualsisia pretesto, causa, ò eolore à partire dalle medesime Chiese, e Luogh immuni, e di non prestar' fede ad alcuna assicurazione, che loro fosse data da chi si sia, ancorche fosse Ministro di Giustizia, quando insieme non gli venga esibito il salvo condotto, conceduto, e sottoscritto da Noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente, ò da altro Giudice Ordinario, ò Delegato, quale dovrà loro suffragare per quel solo tempo limitato, per cui sarà staro conceduto.

Auvertioo per tanto tutti quelli, che si ricoveranno nelle Chiese, ed altri Luoghi Immuni, di non uscirne; poiche uscendone, se verranno in potere della Giustizia, oon giovarà loro di allegare, ò pretendere di provare di esserne stati estratti dolosamente ò con fallaci suggestioni essendo mente della Santità Sua, che dopo la presente notificazione, & ammonizione non possino più allegarsi, nè allegandosi, possino giovare à chi si sia l'estrazziooi dolose, mà unicamente possino allegarsi, e giovare l'estrazzioni seguite violentemente, o sotto la sicurezza di salvo condotto cooceduto, e sottoscritto, come sopra.

Quando poi in qoest'Alma Città si trovasse alcuno, che veramente per il passato fosse stato estratto dolosamente da qualche Chiesa, ò Luogho Immone, l'ammoniamo, che se vuol godere del beneficio dell'Immunità locale, debba ritornare al confugio della Chiesa dentro il termine d'un mese prossimo da decorrere dopo la publicazioor del presente Editto, con chiedere à Noi per tal'effetto, quando gli occorra, il salvo condotto, che gli sarà conceduto gratis, avvertendolo però, che se passato il detto termine d'un mese sarà catturatto fuori del Loogo Immune, dovrà considerarsi come se volontariamente ne fusse partito, nè potrà esser'udito sopra l'estrazzione dolosa, che pretendesse aver patita, essendo tale parimente la volonta espressa di S. B.

Dichiarando, che il presente nostro Monitoriale Editto, affisso che sarà ne'luoghi soliti di quest'Alma Città, dopo un mese dall'affissione, e publicazione del medesimo; oblighi, & astringa qualsivoglia Persona, ora, & in qoalunqoe futuro tempo, come se à ciascheduno fosse stato nominamente, e personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo c t. Settembre 1717.

N. Card. Carracciolo Pro-Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentiss. & Reverendissimi D. Almæ Urbis Cardinali Pro-Vicarii Mandatarium.

EDICTUM

Præcipiens, ut in omnibus Almæ Urbis Ecclesiis in quibus pueri, & puellæ Doctrina Christiana imbuuntur, eorum Catalogus retineatur.

Gio. Domenico del titolo di Santa Anastasia, dell S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità d. Nostro Signore Vicario Generale &c.

Essendo pervenuto à nostra notizia, che in alcune Chiese di quest' Alma Città, dove s'insegna la Dottrina Christiana, non si tenga i Catalogo di tutti i Fanciulli e Fanciulle, che dovono intervenire alla Dottrina in dette Chiese, ad effetto di ricooosceré qoelli, che mancano e quelli, che v'intervengono, lo che non solo è di pregiodizio al buon regolamento della stess Dottrina, mà anche espressamente è contro gli Ordioi di Nostro Signore publicati nell'Editto emanato per commendamento della Santità Sua li 13. Settembre dell'anno 1713. E volendo Noi provedere à questo inconveniente, ordiniamo, che in ciascheduna delle dette Chies onninamente si tenga Catalogo, come sopra, in caso, che nella visita, che si sarà specialmente à tal fine, non vi si trovasse, rinoviamo l pena imposta nel medesimo Editto, cioè di uno scudo d'oro d'applicarsi all'Archiconfraternit della Dottrina Christiana. Ogni volta poi, ch Monsignor Illustrissimo Presidente di detta Venerabile Archiconfraternità domaodasse il predetto Catalogo, ovvero una distinta relazione dello stato di ciascheduua Scuola della Dottrina Christiana, siano tenuti in conformit dell'accenato Editto i Reverendi Curati, Direttori, e altri Officiali di darglielo coo ogr pontualità sotto la pena sudetta, e altre à oostr arbitrio.

Finalmente s'incarica alli Reverendi Curati che non solo debbano tenere nelle loro Chiese il detto Catalogo, mà anche invigilare, ch si tenga parimente nelle altre Scuole della Dottrina esistenti dentro i limiti delle Parochie loro. Dato in Roma dalla nostra solita Residenz questo di 5. Ottobre 1719.

G. D. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

EDIC

XXIII.

EDICTUM

Pro electione Casuum Conscientiæ certis anni temporibus in designatis Monasteriis habenda.

Gio. Domenico del titolo di Santa Anastasia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA lettura de' Casi di Coscienza alli Curati, e Confessori è stata stimata così necessaria, che S. Pio Quinto con Editto speciale in data li 14. Febrajo 1571. ordinò, che si dovesse fare cotidianamente in tutti i Monasteri, e Case Regolari di quest'Alma Città; La san. mem. di Clemente Ottavo poi per facilitarla rispetto alli Curati, e Confessori Secolari, determinò dodici principali Conventi, e comandò, che si dovesse onninamente fare due volte la settimana sotto gravissime pene; E finalmente la san. mem. di Urbano Ottavo la ridusse à un sol giorno della settimana, moderando in parte le sudette pene, e concedendo alcune vacanze, le quali sono state accresciute poi, e ampliate in diversi tempi da altri Sommi Pontefici, li quali anche considerando, che alcuni Parochi, e Confessori Secolari erano molto distanti da quei luoghi, à cui dovevano intervenire per le dette lezioni, aggiunsero altri trè Conventi, e Nostro Signore altri due, ne' quali parimente si debbono fare le lezioni morali, lasciando intere le vacanze, che quantunque non siano poche, nientedimeno essendosi osservato, che spesso si tralasciano per impedimenti, ò altre cause, che occorrono, la Santità di Nostro Signore espressamente ordina, e comanda, che ne' tempi determinati nelli fogli stampati, i quali si mettono anche qui di sotto, si debbano onninamente fare una volta la settimana nel giorno designato le predette lezioni; E in caso, che il P. Lettore si trovasse impedito, ò assente, il R. P. Superiore debba deputare un' altro per supplire: quando poi il detto giorno prescritto fusse impedito da qualche Festa di Precetto, ò da qualche funzione, il medesimo P. Lettore debba determinare, ed avvisare nella lezione antecedente il giorno preciso, in cui si dovrà fare la lezione, che siegue, in modo, che non si abbia in conto alcuno à tralasciare di farla in ogni settimana.

La Santità di Nostro Signore incarica premurosamente le cose sudette alli RR. PP. Superiori, e Lettori delli Conventi, e Chiese assegnate per le accennate lezioni, non imponendo à gli stessi per ora pena alcuna, volendo credere, che adempiranno quanto qui loro viene ingiunto, lo che per altro si riconoscerà dalli libri, dove sono notate le medesime lezioni, i quali inremessivamente si mandaranno à pigliare, ò à riconoscere dal Nostro Promotor Fiscale, ed in caso di trascoraggine si procederà alle pene condegne: A qual'effetto vogliamo, che il presente Editto sia affisso nel luogo, dove sogliono farsi le dette lezioni, ò altro luogo patente. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 28. Novembre 1719.

G. D. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

I Lettori de' Casi di Coscienza debbono legere

Dalla Domenica frà l'Ottava di tutti i Santi sino alli 20. di Decembre

Dalli sette di Gennajo sino alla Domenica in Sessagesima.

Dal Giovedì dopo le Ceneri inclusivè fino alla Domenica di Passione.

Dall'Ottava di Pasqua fino alla Vigilia della Pentecoste.

Dall'Ottava del Santissimo Corpo di Cristo sino alla Vigilia di S. Giovanni Battista.

Dal primo di Settembre fino à gli otto di Ottobre.

EDICTUM XXIV.

Quo plura statuuntur pro Funeralibus Officiis; quibus piæ Laicorum Sodalitates intersunt.

Gio: Domenico del titolo di S. Anastasia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore volendo, che ne i Funerali si osservi il buon'ordine, affinche non succeda inconveniente alcuno con poca edificazione de' Fedeli, espressamente comanda, che si debba osservare inviolabilmente lo Statuto del Clero Romano in tutte le sue disposizioni, e particolarmente, che le Compagnie de' Secolari dovendo portare nelle Processioni de' Funerali sudetti in luogo della Croce solamente la Insegna, ò sia stendardino della medesima Compagnia, possano con questo entrare nelle Chiese, dove si sepelisce il Cadavere, ancorche Regolari, Parochiali, ò in qualsisia modo privilegiate; però non dovranno tenere detto Stendardino vicino al Cataletto, mà riporlo in un angolo della Chiesa, & ivi lasciarlo fino al fine di tutta la Funzione, come prescrive il detto *Statuto cap. 5. §. 7. in Additione.* E volendo li Confratelli doppo terminato l'officio sopra il Cadavere recitare il Salmo *Miserere*, ò *De profundis*, colle solite Preci, possano ciò fare divotamente, e privatamente, tenendo nelle mani loro le candele accese, però senza canto, e che non si adopri dal Cappellano loro la Stola, nè l'Incenso, nè l'Aspersorio in conformità della disposizione del detto Statuto *al cap. 7. §. 8. in additione.*

Finalmente ordina Sua Santità, che si osservi il decreto della Sagra Congregazione de' Riti, ch'è il vigesimo de' Decreti Generali emanati li ro. Decembre 1703. approvati da Nostro Signore, qual Decreto è parimente inserito nel medesimo Statuto nel *Cap. & §.* poc'anzi detti *in Additione:* Cioè, che occorrendo di sepellire nella Chiesa di qualsivoglia Compagnia qualche Cadavere della Parocchia, nella quale è situata la detta Compagnia, possa il proprio Paroco, e non altrimenti il Cappellano della medesima, fare l'Ufficio funerale sul Cadavere.

Le quali cose Nostro Signore vuole, che si osservino sotto le pene contenute nel detto Statuto, e anche della Carcere in caso di qualsisia trasgressione. Dato in Roma dalla nostra Residenza questo dì 26. Gennaro 1720.

G. D. Card. Vicario

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

EDIC-

XXV.

EDICTUM

Licentiam coercens eorum, qui Vestibus, seu Saccis piarum Sodalitatum abutuntur cum aliis ordinationibus.

Gio: Domenico del titolo di Santa Anastasia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Sanrità di Nostro Signore volendo provedere all'inconvenienti, che potrebbero causarsi da quelli, che vaono vestiti con Sacchi delle Compagnie, e parocolarmente, se hanno il viso coperto, inerendo agl'Editti altre volte emanati dal oostro Tribunale, particolarmente sotto li 20. Marzo 1674., e 25. Marzo 1682. Ordina, ed espressamente comanda, che nissona Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione possa in alcun tempo aodar vestita con sacco sola. ò accompagoata, tanto dentro, che fuori le Mura di Roma, se non con le Compagnie, e Confraternite senza separarsi da esse sotto pena di cento scudi, e di trè tratti di corda, ed altre pene à nostro arbitrio secoodo la qualità delle persone.

L'istessa proibitione con le medesime pene vuole Sua Saorità, che s'estenda à quelli, che si fanno publicamente la disciplioa à sangue, detti volgarmente *i Betturi*, quali parimente dovranno andare uniti con le Compagnie, però con sacco modesto in segno di penitenza, e senza vanità alcuna, sì ne' sacchi, che oelle discipline ò in altro, che possa recare scandalo al Popolo ne' giorni Santi.

In oltro proibisce à quelli, che sotto pretesto di Poveri vergognosi domandano la limosioa, che non possano vestirsi parimeote de sacchi sudetti, nè andar coperti nel viso, per non essere conosciuti sotto le pene sudette. Dalle quali prcibitiooi s'eccettuano quelli, che per sussidio delle Compagnie, e Luoghi Pii haveranno da Noi la licenza d'endar questuando, purche vadioo col viso scoperto, con la Cassetta, ò Bussolotto serraro, e col segno di Cercanti.

Finalmente d'ordine espresso della Santità Sua si comaodà à tutte le Compagnie di quest' Alma Città, & à ciascheduno di esse di non far Processione alcuna di notte, molio meno nel Giovedì, e Venerdì della Settimana Santa sotto la pena di scudi 50. alli Guardiani, & alli Offiziali, & altre pene à oostro arbitrio. Volendo, che la publicazione del presente Editto nelli luoghi soliti babbia forza, come se fosse personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di 23. Marzo 1720.

G. D. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Edicta, Decreta, Monitoria, Sententiæ, & Mandata memorabilia Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis S. R. E. CAMERARII,

Juxtà temporis seriem disposita

PROHIBITIO

Extrahendi ab Alma Urbe Statuas marmoreas & cujuscumque metalli, gemmas, tabulas pictas, & alia pretiosa, cum aliis ordinationibus.

Gio: Battista Spinola Diacono Cardinale di S. Cesareo della S. R. C. Camerlengo.

BEnche con diversi Editti publicati, e proibizioni fatte io diversi tempi da Cardinali Camerlenghi nostri Predecessori, sia stato proibito l'estrarre, e fare estrarre da quest'Alma Città di Roma, e dallo Stato Ecclesiastico figure, Statue antichità, ornamenti, e lavori, sì di marmo che di metallo, e d'altre piettre preziose senza loro, e nostra licenza, non dimeno essendoci veouto à notizia, che da diverse Persone sotto varii pretesti, e modi anche fraudolenti siasi procurata, e procurarsi far l'estrazzione di simili cose proibite; Per tanto Noi volendo provedere, che non si faccioo simili estrazzioni, e fraudi, e perciò dare il debito castigo a'Delinquenti, d'ordine espresso di Nostro Signore da voci à bocca, e per l'autorità del nostro officio di Camerlengato, non revocando l'altri Bandi sopra tal materia da nostri Predecessori fatti, e publicati, anzi quelli, quando faccia di bisogno, confermando, ed approvando, e specialmente quelli delli 5. Ottobre 1624., 29. Gennaro 1646., e 30. Agosto 1655. delli 5. Febraro 1686. col presente ordiniamo, e commandiamo à tutte, e singole Persone tanto Ecclesiastiche, quanto secolari di qualsivoglia stato, grado, ordine, e condizione, ancorche ricercasse speciale, e specialissima menzione che non possino, ò presumino per l'avvenire estrarre, e fare estrarre fuori di Roma, Distretto, e suo Territori per li luoghi dello Stato Ecclesiastico nè da qualsivoglia luogo di detto Stato per fuori di esso Staio, per fiume, mare ò per terra alcuna sorte di statue, figure, bassi rilievi, colonne, vasi, alabastri, agate, diaspri, amatiste, ed altri marmi preziosi, gioie e pietre lavorate, e non lavorate, torsi, teste, framenti, pili, piedestalli, inscrizzioni, ò altri ornamenti, fregi, medaglie, camei, ò intagli di qualsivoglia pietra, overo metallo, oro, argento di qualsivoglia materia antica, ò moderna, nè meno figure, quadri, e pitture antiche; ò altre opre in qualsivoglia cosa scolpite, depinte, intagliate, commesse, lavorate, ò in altro modo fatte, ò che siano state novamente ritrovate in cave, ò siano esistenti in Roma, e fuori di Roma, overo appresso qualsivoglia Persona, ò in qualonque luogo senza nostra licenza dar darsi, e concedersi quanto alle cose antichi in vigor solamente di special chirografo di Sua Santità, e con visione, e fede della qualità, e quantità Veoditore, e Compratore delle cose sudette fatt:

val nostro Commissario sopra l'antichità, e cade, e data negl'atti dell'infrascritto nostro, e della Reverenda Camera Apostolica Secretario, e Cancelliere, e con la solita attergazione dell'altri nostri Commissarii attergatori delle licenze per acqua, e respettivamente per terra, sotto pena della perdira della Robba, che sarà ritrovata, venduta, mandata, nascosta, scansata, trafugata, ò incassata in Roma, ò fuori di Roma per tutto lo Stato Ecclesiastico senza licenza, come sopra, e di 500. ducati d'oro di Camera, d'applicarsi la metà alla Reverenda Camera Apostolica, un quarto all'Accusatore, qnala sarà tenuto secreto, e l'altro quarto al detto nostro Commissario, il quale possa procedere in simili materie per via d'inqnisizioni, e denunzie avanti di Noi, ò nostro Auditore, e se li darà fede con il suo giuramento, ò un solo Testimonio, ed altre pene etiam corporali secondo la qualità delle Persone, e delitti à nostro arbitrio, alle quali si procederà sommariamente con ogni rigore di giustizia.

E perche vi sono molte Persone che cavano, e fanno cavare in luoghi publici, e privati vicino all'edificii, fabriche, mura, e ponti antichi, marmi mischi, alabastri platee, travertini, peperini, ed altre diverse pietre con pericolo, e ruina di detti edificii, vie publiche, ed in oltre cavano, e fanno cavare in diverse cave publiche, e private statue, torsi, bassi rilievi, teste, piedestalli, colonne, capitelli, inscrizzioni, medaglie, camei, ed intagli di valore, di marmo, mettallo, gioie di mischi oro, ed argento, ò agate, e crugnole, amatisti, ed altre diverse materie lavorate, e non lavorate e che dette cose cavate, e ritrovate ben spesso, ancorche vi siano pene gravi, e probizioni fatte, e cominate in essi Bandi vendono, scansano, trafugano, ed ascondono in Roma, e fuori senza saputa, e licenza nostra, scienza, ed ordine de'Padroni delli propri luoghi, e proprie cose ritrovate con danno publico, e particolare, e gravezza delle loro coscienza, e così privano, e spogliano quest' Alma Città di Roma, e li propri Padroni delle più belle cose, che in essa Città si trovino così antiche, come moderne, onde ordiniamo, e commandiamo à tutte, e singole Persone sudette, che per l'avvenire non possino guastare edificii, nè fabriche antiche, muraglia di traverrini, marmo, peperini, ò altra materia sopra terra, nè rompere, ò cavare statue antiche, ò altri ornamenti di qualsivoglia materia, nè tampoco cavare, ò far cavare sotto terra vicino à detti edificii, mura, fabriche, archi, ponti, cemeterii, e vie publiche in qualsivoglia luogo esistenti senza nostra licenza, e con l'intervento del Detto nostro Commissario da Noi deputato, ò altri in suo luogo da deputarsi.

In oltre dichiaramo, che nell'istesse pene incorreranno li Compratori, e Venditori delle sudette cose antiche, e moderne, se le venderanno, ò compraranno senza nostra licenza per portarle, ò mandarle fuori di Roma, come sopra, sotto le pene di sopra expresse.

E perche spesse volte li Cavatori e Muratori, Operarii, Vignaroli, ed altre simili Persone vendono, trafugano, rompono e portano di nascosto via senza saputa delli Padroni statue, teste, camei, intagli, medaglie, gioie, anelli, ed altri lavori antichi di valore, di qualsivoglia materia, come di marmo, alabastro, argento, metallo, ò di gioie, ò d'altre pietre, e quelli rivendono a' Fettavecchi, Scarpellini, Scultori, ò Rivenditori, ò Bottegari senza licenza delli Padroni delle proprie cose, e del looghi propri, dove si ritrovano così di nascosto, come palese; Però commandiamo, che nessuna persona come sopra espressa, possa vendere sotto pretesto di haverle ritrovate, ò havuto in qualsivoglia modo alcune delle sudette cose antiche, nè meno nessuno quelle comprare, che passino il valore di un scudo, se prima non ne darà notizia nell' atti dell'infrascritto uostro Notaro, overo al nostro Commissario della qualità, quantità, persona, che vorrà vendere, e comprare le cose sudette sotto pena della perdità delle robbe, quali si restituiranno al proprio Padrone ed altre pene à nostro arbitrio etiam pecunarie d'applicarsi, come sopra.

Proibiamo anco, che non sia lecito ad alcun Falegname, Operario, e qualsivoglia altra Persona far casse, ò farne fare per incasser Satue, ed altre cose antiche di sopra espresse, overo moderne lavorate, ò non lavorare, nè quelle incassare, nè Facchini, ò Portatori, e Carretieri, portare, ligare, imballare, nè dette cose trasportare da un luogo all'altro, nè meno Barcarolo, ò Marinari possano metterle in barche, ò vascelli, casse, ò balle, ò involtini, dove siaro portare antiche, ò moderne sudette, senza che non siano viste dal nostro Commissario, e con nostra licenza come sopra sotto le sudette pene, ed altre etiam maggiori à nostro arbitrio.

Commandiamo, ed ordiniamo ancora, che nessun Castellano, Doganiere, Custode, Portinaro, Guardiano di Passo, e Commissario del Sigillo di Ripa, lasci passar per mare, ò per fiume, alcuna delle sudette opere antiche, moderne, che siano incassate, ò senza cassa, ò involtate, lavorate, ò non lavorate, di qualsivoglia materia dipinte, ò scolpite, senza la nostra licenza, e sigillata col nostro sigillo sotto pena della privazione dell'offizio, e d'altre, tanto corporali, quanto pecunarie à nostro arbitrio.

Proibiamo di più, che non sia lecito ad alcun Carretticre, Facchino, Portatore, Mulattiero di poter caricare, portar marmi, travertini, alabastri, peperini, statute, colonne, teste, figure, bassi rilievi, ed altre cose lavorate, e non lavorate di qualsivoglia pietra, da qualunque cava, ò edificio antico, e di qualsivoglia metallo, se prima non haveranno havuto la nostra licenza in scriptis, come sopra, la quale se le darà gratis, e quella doveranno portare seco mentre porteranno, ò lavoreranno simil materie, e mostrar al detto nostro Commissario, ò altri Deputati se saranno da loro trovati, e ciò per evitare ogni frande, che si potesse commettere sotto pena di trè tratti di corda da darseli subito, e di vinticinque scudi di applicarli come sopra, e perdita della detta robba.

Parimente non possa, nè debba alcuno Calcararo, Cavatore, ò altre simil Persone, come Scarpellini, Scultori, Orefici, Fonditori, ed altri Guastatori, rompere, guastare, spezzar per far calce, ò portar via, ò rivendere alcuna sorte di marmi scritti, lavorati, statue, figure, ò altri ornamenti antichi, nè meno fondere, guastare, ò ammaccare figure, medaglie, intagli di metallo, d'oro, d'argento antichi, che habbino figurazione, ò memoria di cose antiche, senza nostra licenza, e visione del nostro Commissario, ò altri Deputati, quale si darà gratis, sotto pena della perdita della robba, di scudi venticinque d'applicarsi come sopra, ed altre pene etiam corporali à nostro arbitrio.

E perche sin hora da Noi, ò da altri si è dato, e si dan ben spesso licenza, e parenti di cavare, e far cavar tesori, marmi, travertini, statue, pozzolana, ed altre cose diverse, dovè è necessario l'intervento, ed assistenza del sodetto nostro Commissario, ò altri da deputarsi, quali at-

ten-

tendino, acciò oon si cavi io luogo proibiro, pregiudiziale à publichi edificii, vie, e cimiterii, come di sopra si è espresso, commandiamo, ed ordioiamo à qualsivoglia Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione, che doppo la publicazione del presente Editto debba dar nota di dette licenze oell officio dell'infrascritto oostro Notaro frà il termioe di dieci giorni sotto pena della rivocazione di esse licenze.

Che nessuna Persona, che facci cavare in publici, ò privati looghi con nostra licenza come sopra, siase Scarpellioo, Cavatore, ò Padrone de luoghi possa vender travertini, marmi, alabastro, statue, ed altre cose sopra espresse, che ne pervenga la parte alla Reverenda Camera, se prima non saranoo vedute dal detto oostro Commissario, misurate da Periti da deputarsi da Noi, e datone la parte, che perviene à detta Camera à nostra disposizione, ne meno vender piombo, metallo, oro, ed argento, ò oessun'altra cosa, che ne pervenga la parte alla detta Camera, sotto pena della perdita delle robbe, di scudi dieci d'applicarsi, come sopra, ed altre pene etiam corporali à nostro arbitrio.

Proibiamo anco à tutti Scultori, Scarpellini, Rivenditori, Cavatori, e Padroni di cave il poter vendere, comprare per l'avvenire alcona sorte di statue, marmi lavorati, e non lavorati, figure, bassi rilievi, colonne, piedestalli, ioscrizzioni, medaglie, camei, intagli, ò altre cose aotiche, se prima noo haveranno dato la nota nelli medesimi Atti dell'infrascritto nostro Notaro della quantità, e qualità della robba, che voglia vendere, e comprare, à finche si possa sapere l'esito, e l'esistenza in Roma di dette robbe sopra nominate sotto le pene come sopra.

Di più ordiniamo, e commandiano à qualsivoglia Cavatore, Vignarolo, Operario, Muratore, Scultore, Scarpellioo, e qualsivoglia altro Padrooe si sia di Statue, cave, siti, luoghi, ò botteghe, dove siano dette cose antiche di sopra espresse, taoto io Roma, quanto fuori, che andando il nostro Commissario à vedere e pigliare nota in detti luoghi, dove siano statue, figure, torsi, bassi rilievi, vasi, medaglie, camei, intagli, ed altre cose d'oro, d'argento, di metallo, marmo, ò altra materia di gioie lavorate, e oon lavorate, debbano lasciarlo entrare, vedere, pigliaroe, e darne nota di tutte le cose antiche, che loro haveraooo, e prestargli ogni ajuto, e favore, e quelle cose ritenere senza vendere, ò trasportare altrove per cinqoe giorni prossimi, ed obedire ad esso per simil causa, à finche ne possi dare la debita denuona à Noi, ò al nostro Auditore, negl'atti del oostro Notaro, avertendo ogn'ooo à ooa contravenire sotto le sudette pene.

Che ogni Scultore, Operario, Scarpellino, Cavatore, Padrone di cave, Ferravecchi, Rivenditori, e Medagliari debbano tenere alle loro botteghe, cave, e luoghi dove saranno statue, ò alcooa delle sudette cose à vendere, affisso il presente Editto, sotto pena di trè scudi per ciascuno ogni volta, che non gli sarà trovato in luogo publico, acciò possa esser da ogn'uno visto, d'applicarsi come sopra.

Finalmente diamo e concediamo ogni facoltà al detto nostro Commissario, Straordinarii, e qualsivoglia altra Persona, Essecutore, e Ministro di giustitia, di poter cercare, havendone notizia, e far cercare in ogni luogo, dove fossero statue, cose antiche di qualsivoglia materia, casse, barche vascelli, valisce, involti, ed il simile possino anco fare Custodi, Guardiani, Barcaroli, Doganieri, coo darne ootizia à Noi, overo al nostro Auditore, nell'atti del detto oostro Notaro quando fossero per estraersi fuori di Roma senza nostra licenza, e si darà fede all'Accusatore con un sol testimonio, ed al nostro Commissario col suo giuramento. Commandiamo à tutti Barigelli, Esecutori, ed altri Ministri di Giustizia, etiam Cursori, che in simili casi debbano darli, e prestarli ogn'ajoto, e favore sotto pena della perdita dell'offizii, ed altre à nostro arbitrio.

Notificando à tutti, che alle sudette pene sarà tenoto il Padrone per il Ministro, ed il Mastro per il Garzooe, alle quali si procederà irremissibilmente con ogni rigore di giustizia, riservando à Noi l'arbitrio in ogni caso, di poter sminuire, ò accrescere le sudette peoe secondo li casi, che occorreranno.

Vogliamo che il presente Editto affisso, e publicato ne i luoghi soliti di Roma doppo trè giorni astringa ogn'ono come se li fosse personalmente iotimato, e ootificato In fede &c. Dato in Roma oella Cameta Apostolica questo di 18. Luglio 1701.

G. B. Spinola Card. S. Cesareo

P. Marefoschi Uditore.

Silvio de Cavalieri Comm. Gen.

Domenico Liberati. Segr. e Cancell. della R. C. A.

Die, Mense, & anno, quibus supra supradicta prohibitio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Uaionibus Apostolicum Cursorem.

Joseph Maggius Mag. Curs.

EDICTUM 11.

Quo cavetur, ne lectiones utriusque Juris, & Medicæ facultatis tradantur in privatis domibus extra Archigymnasium Sapientiæ, cum aliis ordinaoonibus.

Gio: Battista Spinola Diacono Cardinale di S. Cesareo, della S. Romana Chiesa Camerlengo.

CONoscendo la Santità di Nostro Signore di quanto splendore sia riuscita alla sua Università, ò Sapienza di Roma, e vantaggio publico, e privato alla Scolaresca, e Studenti la Proibizione delle lezzioni d'Instituzioni Civile, Canonica, Criminale, e di qualunque altra materia Civile, e Canooica, quali prima si permettevano alli Lettori approvati per idonei, & anche à gl'istessi Lettori publici della Sapienza nelle loro Case private, & in altri luoghi fuori delle Scuole della Sapienza; E l'introdozzione di Scuole straordinarie nella medema coo l'obligo alli Lettori publici d'insegnare gratis, & in ciaschedun giorno, oltre quelli stabiliti per le publiche lezzioni nel solito Calendario come con nostro Editto in data delli 20. Febraro dell'Anno 1700. furono proibite, e respettivamente introdotte in virtù di particolare Chirografo della san. mem. d'Innoccozo XII. segnato li 10. Febraro dell'istesso Anno. E desiderando la Santità sua di conservare, e sempre più accrescere il splendore della Sapienza, & il vantaggio publico, e privato della Scolaresca, e Studenti nelle sopra dette, & altre diverse materie, quali s'in-

ſegnano da tutti li Lettori publici della Sapienza, ci hà con l'Oracolo della ſua viva voce ordinato, non ſolo che confermiamo, rinoviamo, e ſacciamo inviolabilmente oſſervare il ſopradetto Editto; mà ancora, che una ſimile prohibitione, e reſpettivamente introduzzione facciamo, & ordiniamo nella Profeſſione, e materie di Medicina Theorica, e Prattica ordinarie, eſtraordinarie.

Perciò con il preſente noſtro Editto confermiamo, e rinoviamo il ſopradetto Editto publicato li 20. Febraro 1700., e vogliamo, che la ſola nuova affiſſione di quello alle Porte della Sapienza obblighi, & aſtringa cialcheduno all'oſſervanza in tutte, e ſingole ſue parti, anche riſpetto alla determinazione, & eſecuzione delle pene, come ſe foſſe inſerto di parola in parola nel preſente Editto, e ſe perſonalmente foſſe ſtato intimato.

E di fatto eſpreſſamente prohibiamo, e commandiamo à tutti, e ſingoli Dottori, Lettori, e Maeſtri di Medicina, e Perſone di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione, benche foſſero Lettori publici nella Sapienza, ò che haveſſero ſpecial licenza, ò permiſſione dalli Rettori pro tempore della Sapienza, e foſſero di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione, che per eſſere compreſi nel preſenta Editto ſi ricercaſſe di loro ſpecial menzione, che non poſſano, preſumano, ò ardiſcano in alcun modo in avvenire inſegnare col dettare, ò ſpiegare, ò ripetere inſtituzioni, e qualunque altra materia di Medicina Teorica, ò Prattica ordinaria, ò ſtraordinaria, e tenere conferenze, ò Academie, ò Diſpute, ò Concluſioni concernenti le ſopradette inſtituzioni, e materie nella propria Caſa privata, ò d'altri fuori delle Scuole della Sapienza; & alli Scolari, e Studenti di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione di andare, frequentare, ò intervenire in ſimili Scuole private, ò Academie, ò conferenze, tanto publiche, che private, quali tal uno ardiſſe, ò preſumeſſe continuare, ò aprire, & introdurre in avvenire fuori della Sapienza, anche à titolo e col preteſto di condurre inprattica qualſiſia Studente, Dottore, ò non Dottore, rivocando à tale effetto tutte, e ſingole patenti, ò licenze date in ſcritto, ò in voce dalli Rettori pro tempore della Sapienza. Eccettuando però nell'Oſpedali, nelli quali per lodevole conſuetudine ſi leggeſſero, ò ſpiegaſſero materie concernenti la Chirurgia, e ſimili, dichiarando che à queſte tali lezzioni, ſpiegazioni, e conferenze non poſſano introdurſi, ò ammetterſi Perſone di alcuna ſorte grado e condizione, che non ſiano Aſſiſtenti, Serventi, e Conviventi in detti Oſpedali, mentre reſta ſufficientemente proviſto al publico ſervizio, e commune beneficio della Scolareſca, e Studenti con le lezzioni private, & eſercizii, che li Lettori publici di dette facoltà, da deputarſi con la noſtra approvazione d'anno in anno dal Collegio degl'Avocati Conſiſtoriali, ò Rettore pro tempore della Sapienza da eſſo Deputato, faranno nelle Scuole della Sapienza in ciaſchedun giorno, oltre quelli ſtabiliti per le publiche lezzioni nel ſolito Calendario ſenza farſi pagare da Scolari, che le frequentaranno, alcune ſomme di denaro, ò di altre robbe ſotto preteſto, ò di pagamento, ò di mancia, ò di altra contribuzione, cominciando ogn'anno dall'apertura delli Studii ſolita farſi nel principio di Novembre ſino à tutto Agoſto, con queſta differenza, che le lezzioni, quali nelli meſi antecedenti à Luglio ſi faranno per un hora continua la mattina nella Medicina Teorica, ò ſiano inſtituzioni di Medicina, & il giorno nella Medicina prattica: nelli meſi di Luglio, & Agoſto ſi faranno ſolamente la mattina, & alternativamente; & acciò che il ſervizio del publico non pariſca in caſo d'infermità, ò altro legitimo impedimento d'alcuno delli Lettori da deputarſi, come ſopra, ò nel caſo, che queſti per traſcuratezza non adempiſſero il loro officio di diligenti Maeſtri, diamo facoltà all'iſteſſo Rettore pro tempore di potere immediatamente deputare, ò ſurrogare altro delli Lettori publici, e di procedere alle pene eſpreſſe nel ſopradetto noſtro Editto publicato li 20. di Febraro 1700. e da eſprimerſi nel preſente, ò altre ad arbitrio, tanto contro li Lettori, quali da eſſo ſi ritrovaſſero negligenti, diſobedienti, ò renitenti ad eſſeguire quel tanto, che li ſarà incaricato per il buon ſervizio, e beneficio del publico, quanto contro li Scolari, ò Studenti, ò altri che in qualſivoglia modo contraveniſſero al ſopradetto Editto al preſente, & all'altro del Rettore deputato publicato in queſto giorno da oſſervarſi dentro, e fuori dello Studio della Sapienza.

In oltre, acciòche tutti gl'altri, e ſingoli Lettori, e Profeſſori publici della Sapienza habbiano in avvenire con maggior fervore da cooperare al ſplendore della medema, coll'inſegnare diligentemente le materie annualmente aſſegnateli nel Catalogo, e provedere al vantaggio publico, e privato della Scolareſca, e Studenti volonteroſi d'havere, e ſentire più, e diverſe lezzioni in un giorno, inerendo noi alla diſpoſizione della Bolla della ſa: me: di Leone X. *de conducendis Magiſtris & de ceſſantibus*, e dell'Editto proemiale alla lettura del Catalogo ſolito publicarſi, e leggerſi in queſto giorno, e d'ordine datoci à bocca da Noſtro Signore, vogliamo, e commandiamo, che in avvenire tutti, e ſingoli Lettori, e Profeſſori publici debbano impiegare tutta l'hora, che li tocca in dettare, ſpiegare, e fare circoli, e repetitione ſupra la materia aſſegnatali nel Catalogo ſtampato, e publicato ſotto queſto giorno, e che tutto ciò adempiſcano per ſe ſteſſi ſolamente, ſenza potere ſoſtituire altri in ſuo luogo, e non debbano tralaſciare alcuna lezzione, ſe non in caſo d'infirmità, ò d'altro legitimo impedimento, per il quale n'habbiano precedentemente ottenuta la permiſſione dal Rettore, volendo noi, che quelli, che non havranno fatto conſtare del loro legitimo impedimento, mancaranno, ò traſcurando non impiegaranno l'hora aſſegnatali nel modo, come ſopra, preſcrittoli, ſiano apuntati, e perdano la quarta parte del ſalario, che nel fine di ciaſcheduna terzaria ſi trovverà doverſeli proporzionatamente al numero delle lezzioni preſcritte nella medema terzaria, e quella parte del ſalario, che perderanno, reſti, ſecondo la diſpoſizione di detta Bolla, defalcata dal mandato ſolito ſpedirſi in fine della terzaria, & applicata per una quarta parte al Bidello Puntatore, che notarà, e denunciarà li mancanti, e traſgreſſori, e per l'altre tre quarte parti alla Fabrica dello Studio, e che quelli Lettori, ò Profeſſori, quali per lo meno non haveranno ſette ſcolari uditori loro, ſiano conſiderati, e reputati per inutili, e ſe il Bidello Puntatore ſi ritrovarà dal Rettore eſſere mancante, e negligente nel ſopradetto ſuo Officio, vogliamo, che per la prima volta ad arbitrio di eſſo Rettore, e per la ſeconda ſia multato nella perdita del ſalario d'una terzaria da applicarſi alla Fabrica dello Studio, e per la terza ſia privato dell'Officio, & inhabilitato à poterlo mai più conſeguire: Avvertendo che contro tutti, e ſingoli traſgreſſori, e contraventori à tutte, e ſingolari parti del preſente Editto ſi procederà irremiſſibilmente, anco *per Inquiſitionem, & ex officio* alle pene ſudette, à quelle ſtabilite nelli Bandi, & Editti da noi, e da noſtri Predeceſſori altre volte publicati, & altre pene à noſtro arbitrio, quali Bandi, & Editti s'intendano rinovati, come ſe di parola in parola foſſero inſerti nel preſente Editto. Dato in Roma nel noſtro Palazzo il dì 18. Otto-

bre

bre 1701. del Pontificato di Nostro Sigoore Papa Clemente XI. l'Anno primo.

G. B. Card. S. Cesareo Cam.

Camillo Spreti Rettore Deputato.

Publicato da me Francesco Scacchi Bidello Puntatore.

III.

EDICTUM

Quo Picturarum, Marmoratorum, Musivorum inscriptionum, aliarumque ejusmodi rerum antiqui operis conservationi prospicitur, & plura insuper quoad Codices, libros, scripturas, & diplomata manuscripta statuuntur.

Gio: Battista Spinola di San Cesareo Diacono Cardinale, della S. Romana Chiesa Camerlengo.

PRemendo sommamente alla paterna carità, e zelo di N. Sig. che si conservino, quanto più si può, le antiche memorie, & ornamenti di quest'Alma Città di Roma, quali tanto conferiscono à promovere la stima della sua magnificenza, e splendore appresso le Nazioni straniere; come pur vagliono mirabilmente à confermare, & illustrare le notizie appartenenti all'Istoria così sagra, come profana; Quindi è che per espresso commandamento della Santità Sua datoci à bocca, e per l'autorità del nostro Offizio di Camerlengo, rinovando, confermando, & ampliando li Bandi altre volte da Nostri Antecessori, e da Noi publicati, e particolarmente quello in data delli 18. Luglio 1701. con cui si prohibisce l'Estrazione di statue, pitture, marmi, metalli, figure, gemme, ed altre cose antiche, quale doverà inviolabilmente osservarsi, dichiariamo, & ordiniamo.

Che ritrovandosi sotto terra nelle cave, che si fanno, e faranno in avvenire con le debite licenze, pitture, stucchi, pavimenti, figure, ò altri lavori di mosaico, monumenti, ò sian sepolcri di qualsivoglia sorte, si debbano subito denunziare al nostro Commissario delle antichità, ò sia Antiquario, che ora è Francesco Bartoli, ò possano guastarsi, e demolirsi senza la licenza, ch'egli darà gratis à nome Nostro, doppo d'aver fatto il disegno di quelle cose, che non si potranno conservare; Dichiarando che quest' ordine debba comprendere, & effettivamente comprenda non solo li Cavatori, Muratori, & altri Operari, mà ancora li Padroni del Fondo, Affittuari, Vignaroli, & ogn'altra persona interessata nella cava, sotto pena di scudi 100. da applicarsi per la metà alla Reverenda Camera Apostolica, e per l'altra metà all'Accusatore, e anche sotto pena corporale da stenderli à pena grave afflittiva del corpo à nostro arbitrio secondo la qualità de casi, e delle persone.

E perche importa molto non meno per l'erudizione Ecclesiastica, che per la profana, di conservare le inscrizioni antiche, che sono sopra terra, overo che si trovano sotto terra, scolpite, ò impresse impietra, ò in qualsivoglia altra materia, ordiniamo, & espressamente prohibiamo, che nessuna persona ardisca sotto qualsivoglia pretesto di moverle dal luogo, in cui presentemente sono, ò si troveranno in avvenire, e molto meno di segarle, romperle, ò in altro modo guastarle per qual sivoglia uso, se prima non ne averà ottenuta speciale licenza in scritto da darsi in nome nostro da Monsig. Bianchini Cameriere d'onore di N. Sig. à tal effetto deputato dalla Santità Sua, e contravenendo li Padroni, Scarpellini, Scultori, Muratori, Cavatori, e qualsivoglia altra persona, incorrano nella pena espressa nel precedente Capitolo.

In oltre vedendosi trascurata l'osservanza degl'antichi Bandi emanati per la conservazione de libri manoscritti, & altre scritture tanto publiche, quanto private, mentre vari Artefici, ò altre persone, senza alcuna revisione, approvazione, ò licenza si fanno lecito di comprare indifferentemente ogni sorte di scritture manoscritte di qualsivoglia persona, e convenendo con opportuno rimedio provedere à si grave disordine, dichiariamo; e proibiamo, che nissuna persona di qualunque grado, condizione, sesso, e qualità ardisca di vendere, ò comprare sotto alcun pretesto qualsivoglia sorte di libri scritti à mano tanto volgari, e latini, quanto Greci, Ebraici, e di qualunque altra lingua così in carta pecora, come in carta bambacina, tanto intieri, quanto divisi, rotti, e sciolti, come pure Instromenti, Processi, Inventari, Lettere, Bolle, Brevi, Diplomi, e qualunque altra sorte di carte, overo pergamene manoscritte, sotto che nome, ò titolo siano, se non ne averà ottenuta particolar licenza in scritto dal Sig. Abbate Domenico Riviera Prefetto dell' Archivio Apostolico di Castel S. Angelo, overo dal Sig. Tomaso de Juliis Custode del Archivio segreto Vaticano, quali la daranno gratis in nome nostro, prima che si stabilisca la vendita, ò almeno avanti, che si consegnino al compratore le scritture, e libri sudetti, sotto pena à quelli, che contraveranno tanto nel comprare, quanto nel vendere senza licenza, come sopra, di esser tenuti in solido alla refezione di tutti li danni, & interessi, che per occasione di tale compra, e vendita patiranno li Padroni delle scritture, ò altri, che in quelle abbiano interesse, & in oltre di trè tratti di corda da darseli subito in publico, e di scudi 200. da applicarsi alla R.C.A. de quali si promette, e si darà la metà à chi rivelarà le compre, e vendite di simili libri, e scritture fatte senza licenza, & esso rivelante sarà tenuto segreto.

Per l'istesse ragioni ordiniamo, e commandiamo à tutti i Librari, Pizzicaroli, Battilori, Cartolari, Dipintori, Cartonari, Tamburari, & altri Artegiani, che dentro il termine di otto giorni prossimi doppo la publicazione del presente Editto debbano aver notificato al sudetto Prefetto dell'Archivio di Castel S. Angelo, overo al Custode dell'Archivio segreto Vaticano quei libri, e scritture di sopra descritte, che si troveranno di avere nelle loro Botteghe, ò altrove per uso, e servizio delle loro arti, e che non ardischino, nè presumano sotto qualsivoglia pretesto di sciogliere, dividere, rompere, ò guastare detti libri, e scritture, tanto ad effetto di venderle, ò valersene per legare altri libri, quanto per adoperarle ad uso delle loro arti, senza licenza di detto Prefetto dell'Archivio di Castel S. Angelo, overo Custode dell'Archivio segreto Vaticano, sotto le pene stabilite in detto secondo Capitolo, da eseguirsi irremissibilmente contro li trasgressori.

In tutti li casi di sopra espressi vogliamo, che s'intendano comprese anche le persone Ecclesiastiche tanto Secolari, quanto Regolari, & ogn'altra persona, quantunque privilegiata, e degna di speciale menzione; dichiarando che contro li disubidienti si procederà rigorosamente, anche *ex Officio* ad instanza del Fisco all' esecuzione delle pene stabilite. Dat. in Ro-

ma &c. In Cam. Apostolica questo dì 30. Settembre 1704.

G. B. Spinola Camer.

Prospero Marefoschi Uditore.

Silvio de Cavalieri Commissario Gen.

Domenico Liberati Segr. e Canc. di Cam.

Die, mense, & anno, quibus suprà, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Apostoli. Curs.

Joannes Baptista de Cappellis Mag. Curs.

PRÆCEPTUM

Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalis Camerarii injunctum Principi Cisternæ, Principi Montaphiæ, & Marchioni Cortanzæ, seu Cortanzerii, eorumque Subditis, ne Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis recognoscere audeant in supremum, & directum Dominum prædictorum Feudorum, nec illi ullum subjectionis actum præstent, minusve contributiones, seu alia onera illis imponenda persolvant; sed Sanctam Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem dumtaxat in supremum, directumque Dominum dictorum Feudorum recognoscant.

Joannes Baptista Tituli S. Cæsarei Presbyter Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius.

UNiversis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Archiepiscopis, Episcopis, illorumque Dominis Vicariis, nec non Dominis Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, ac quibusvis aliis in dignitate Ecclesiastica constitutis, ac quibusvis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

Cisterna, Montaphia, Cortanza, & Cortanzerium subsunt supremo Dominio Sedis Apostolicæ.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascripta die suisse coram nobis pro parte, & ad instantiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Silvii de Cavaleriis R. C. A. Commissarii Generalis Principalis personaliter comparitum, & expositum, quod licèt Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, seu Cortanzerii, illorumque DD. Feudatarii, Vassalli, & Habitatores, ac omnia bona in Castris, & Territoriis dictorum Feudorum posita, & existentia spectent, & pertineant ad Sanctam Sedem Apostolicam, & super illis nisi Sancta Sedes, ac Summi Pontifices directum, altum, & supremum Dominium unicè habeant, & ob id infradicendi Domini Dictorum Castrorum Feudatarii, ac illorum Subditi, & Habitatores, ac respectivè bona, ut supra, situata, & existentia à nullo alio Principe molestari possint, cum totaliter jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjaceant; attamen ultimo loco ad notitiam prædicti Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Commissarii Generalis devenit, quod Serenissimus Dux Sabaudiæ, & Princeps Pedemontis, ac illius Celsitudinis Locumtenentes, Ministri, & Officiales, quovis nomine nuncupati prætendant D. Enrichettam de Trousa Principissam, & Possessricem dicti Principatus Cisternæ, Dominum Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac Dominum Herculem Thomam Ruverium Marchionem Cortanzæ Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dictorum Feudorum Habitatores, & incolas in Sanctæ Sedis præjudicium vexare, & perturbare, & ad contribuendum taxas cogere, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionum, & taxarum realium, & personalium gravare, & generaliter ita agere, ut dicti Domini Feudatarii Sanctæ Sedis, ac dictorum Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontii, tanquam Celsitudinis suæ Subditi, & Vassalli gerant & omnibus oneribus, & contributionibus, quibus dicti Serenis. Ducis Sabaudiæ Subditi subjacent, ipsi Domini S. Sedis Apostolicæ Feudatarii subjaceant, & cum hoc sit præjudiciale supremo, & alto Dominio ejusdem Sedis Apostolicæ, ob id idem Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Commissarius Generalis Reverendæ Cameræ Apostolicæ, ad effectum conservandi libera, immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine Jura Sanctæ Sedis, ac illius Reverendæ Cameræ Apostolicæ, nec non propriorum Feudatariorum, & Vassallorum penès Nos debitâ cum instantiâ petiit, & institit, ut Præceptum contra dictos Dominos Feudatarios, ut infra, concedere velle dignaremur; Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ factam ad effectum prædictum esse justam, & omni rationi consonam, Præceptum petitum, ut infra, concedendum fore, & esse duximus, prout concedimus per præsentes.

Nihilominus illorum Incolæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ ad solvendum onera, & taxas, sicut cæteri ejusdem Ducis Subditi per vim, & metum compellantur.

§. 2. Quocirca de mandato Sanctiss. D. Nostri Domini Clementis Divina Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, ut statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostra, imò verius Apostolicâ autoritate, sub excommunicationis, & interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis suæ pœnis ipso facto, & jure incurren. debeant, & ipsorum quilibet debeat dictos Dominos Principissam Cisternæ, Principem Montaphiæ, & Marchionem Cortanserii personaliter, si eorum Personas commodè habere poteritis, sin minùs per dimissionem copiæ præsentium nostrarum literarum in Palatiis solitæ habitationis ipsorum Dominorum Feudatariorum sitæ intra dicta Feuda per affixionem, & ad valvas majorum Ecclesiarum eorumdem Feudorum monuisse, & præceptasse, prout Nos etiam in virtute sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis suæ ordine, & mandato eosdem Dominos Feudatarios, ut supra, nominatos, ac alios in executione præsentium nominandos, & cognominandos, præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum membrorum, jurium, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, ac aliis pœnis in corpore juris, & usibus Feudorum, ac constitutionibus Apostolicis contentis; & comminatis audeant, seu præsumant prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontii, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, ac contributiones, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere: immo eisdem Dominis Feudatariis sub jam dictis, & aliis pœnis

Præceptum injungitur eorumdem locorum Incolis, atque etiam Feudatariis ne sub pœnis &c. Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscant.

Nec ipsi onera quæcumque persolvant aut persolvi faciant.

modò

Et à quibuscumque gravaminibus appellent, & censurarum incursuum gravantibus intiment, ac de omnibus S. Sedis præjudiciis protestentur.

modò præcipimus, & mandamus, ut dicta Feuda, eorumque Vassallos, & Habitatores, ac bona omnia inibi existentia immunes, immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservent, & conservari faciant, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dictis Feudis, Habitatoribus, & bonis quomodolibet inferendis appellent, & reclament, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra Turbantes Dominia Sanctæ Sedis impositas intimare, & notificare faciant, ac denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestentur, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, & exequi faciant, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitus, & omninò remaneant non solum &c. sed & omni &c. In quorum &c. Datum Romæ in Camera Apostolica hac die octava Augusti 1702.

Jo: Baptista Cardinalis Spinula S. R. E. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secretarius, & Cancellarius.

V.

PRÆCEPTUM

Injunctum Marchioni Cortanzæ, seu Cortanzerii, ejusque Vassallis, ne audeant Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Pedemontis Principem recognoscere in supremum Dominum præfati Marchionatus, nec illi ullum subjectionis actum præstare, vel contributiones, aut alia onera persolvere, seu persolvi facere; sed Sanctam Sedem Apostolicam, & Summum Pontificem Romanum dumtaxat in Supremum dicti Marchionatus Dominum recognoscant.

Joannes Baptista Tituli S. Cæsarei Presbyter Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius.

UNiversis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Archiepiscopis, Episcopis, illorumque DD. Vicariis, nec non DD. Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, ac quibusvis aliis in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac quibusvis Curiarium Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ die fuisse coram Nobis, & in Tribonali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & primo loco expositum aliàs, & sub die octava Augosti 1702, seu &c. Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Sylvium de Cavaleriis tunc præfatæ Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem Nobis narrasse, & exposuisse, quod licèt Principatus Cisternæ, Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, seu Cortanzerii, illorumque DD. Feodatarii, Vassalli, & habitatores, ac omnia Bona in Castris, & Territoriis dd. Feudorum posita, & existentia spectarent, & pertinerent ad S. Sedem Apostolicam, & super illis nonnisi Sancta Sedes, & Summi Pontifices directum, altum, & supremum dominium unicè haberent, & ob id Domini dd. Castrorum Feudatarii, ac illorum Subditi, & Habitatores ac respectivè Bona, ut supra, situata, & existentia à nullo alio Principe molestari possent, cum totaliter jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjacerent, attamen usque tunc ad notitiam Cameræ Apostolicæ devenisse Serenissimum Dominum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac illius Celsitudis Locumtenentes, Ministros, & Officiales quovis nomine nuncupatos prætendisse, & prætendere Dominam Entrichettam de Trousa Principissam, & Posseditricem dicti principatus Cisternæ, ac D. Carolum de Simianа Principem Montaphiæ, ac Dominum Herculem Thomam Roverium Marchionem Cortanzæ, seu Cortanzerii Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dd. Feudorum Habitatores, & Incolas contra omne Juris debitum, & in Sanctæ Sedis præjudicium vexare, perturbare, & ad contribuendum taxas cogere, ac Bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionem, & taxarum realium, & personalium gravare, & generaliter ita agere, ut dd. Domini Feudatarii Sanctæ Sedis, & dd. Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, tanquam Celsitudinis suæ subditi, & Vassalli sese gererent, & omibus oneribus, & contributionibus, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi subjacent, ipsi Domini Sanctæ Sedis Feudatarii subjacerent, & istâ de causâ eumdem Illustrissimum Dominum de Cavaleriis tunc d. Cameræ Commissarium Generalem, ad effectum Juribus Sanctæ Sedis consulendi, & conservandi, libera, immunia, & exempta ab omni onere & gravamine ipsius Sanctæ Sedis, ac propriorum Feudatoriorum, & Vassallorum Bona, cum hoc esset præjudiciale supremo, & alto dominio dictæ Sanctæ Sedis, apud Nos petiisse, & institisse, ut aliquod Præceptum à Nobis concederetur contra eosdem DD. Feudatarios, ac illorum Vassallos, Subditos, & dd. Castrorum Habitatores, ne sub dd. Feudorum, ac illorum Jurium, & pertinentiarum devolutioniis, aliisque pœnis in corpore Juris, usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, seu præsumeret præfatum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfatorum Feudorum Dominum directum, & Supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, & contribuere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, ac Bona omnia inibi existentia, immunia, libera, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque DD. Ministros super dictis Feudis, Habitatoribus, & Bonis, quomodolibet inferendis appellare, reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra Turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, agere, concedere, & relaxare, prout à Nobis sub dicta die 8. Augusti 1702. per acta infrascripti Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarii petitum Præceptum, modo, quo supra, concessum fuit.

Narrantur vexationes prædictis locis, eorumque Feudatariis, & Habitatoribus illatæ, ut Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscerent, eique taxas, & alia onera persolverent.

Refertur Præceptum ad instantiam Commissarii Generalis Cameræ Apostolicæ iisdem injunctum Feudatariis, & hominibus prædictorum locorum, ne Ducem Sabaudiæ in supremum eorum Dominum recognoscerent aut illi ullam contributionem persolverent.

Cisterna, Montaphia, Cortanza, seu Cortanzerium, illorumque Feudatarii, homines, & Incolæ subsunt tantum supremo, & directo Dominio Sedis Apostolicæ, & Summi Pontificis.

§. 2. Secundò verò etiam narratum extitisse, quòd licèt post præsentationem prænarrati Præcepti à Nobis, ut supra, relaxati, non solum dictus Dominus Marchio Castri Cortanzæ, seu Cortanzerii, ac ejusdem Castri Communitas, Habitatores, & Incolæ omnia in eodem prænarrato Præcepto ipsis injuncta, & demandata servare debebant, verùm etiam Magistratus, Locumtenentes, Collectores, & Exactores taxarum, & alii Officiales

Marchio Cortanzæ, seu Cortanzerii, & d. loci Communitas, & homines hujusmodi Præceptum non observarunt ob violentias sibi illatas ab Officialibus Ducis Sabaudiæ.

quocumque nomine nuncupati dicti Serenissimi Domini Docis Sabaodiæ, & Principis Pedemontis à molestiis, vexationibus, perturbationibus, & aliis in præjudicium jurisdictionis S. Sedis, ac illius Feudatariorum, Subditorum, & Vassallorum inferendis abstinere pariter debuissent, & deberent; attamen non solom à die, quâ dictum nostrum Præceptum præsentatum fuit, verùm etiam à die 17. mensis Maii 1707., in qua publicatæ fuerunt literæ Apostolicæ Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. super declaratione nullitatis decretorum, ordinationum, & aliorum gestorum in ditione Serenissimi Ducis Sabaudiæ tam oltra, quàm citra Montes libertati, immunitati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque aothoritati Apostolicæ præjudicialium, & ut melios narratum fuit in eisdem literis §. *Praterea cum ad retundendas graves &c.* nec non etiam post earundem literarum Apostolicarum publicationem quoad Marchionem dicti Castri Cortanzæ, ac prædicti Castri Vassalli, Habitatores, & Incolæ quamvis expressè protestati sint de violentiis, & coactionibus sibi factis, & illatis prædictæ Communitati, & Vassallis super solutione taxarum, aliorumque gravaminum per dictum Serenissimum Ducem impositorum, quodque involuntariè, & metu tantùm pœnæ subiverint hujusmodi onera: Nihilominus non solùm contenta in Præcepto non servarunt, immo illis expressè contravenerunt, incurrendo pœnas inibi commioatas, & qood Officiales prædicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis ausi snot, & forsan etiam de præsenti audent dictis Præcepto, & literis Apostolicis contravenire, & jurisdictionem Saoctæ Sedis, ac illius Feudatarios, Vassallos, & Subditos vexare, & perturbare, & licet ad executiooem omnium præfatarum pœnarum de præsenti deveniri posset, attamen, sine illorum etiam minimo præjodicio, & citra ullam penitus inoovationem, & non aliàs, aliter, nec alio modo, præfatum Illustrissimum D. Gaspa em Turchum modernum Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem pro nuoc institisse, & instare pro renovatiooe antedicti Præcepti contra dictum D. Marchionem Cortanzæ, seu Cortaozetis, ac prædicti Castri Vassallos, Incolas, & Habitatores; Nos itaque attendentes petitiooem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ factam, ad effectum prædictum esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti faciendam, & ut infra concedendam duximus, prout de præsenti, concedimus, renovamus, & omninò servari maodamus per præsentes.

Protestati tamen fuerunt de violentia sibi illata, & quod metu tantum pœnæ, ac involuntariè onera persolverint.

§. 3. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo Nobis desuper facto, & authoritate nostri Camerariatus Officii, inhærentes etiam sopra narraôs literis Apostolicis Sanctitatis suæ super dd. nullitate Actorum, ac censuris dicta die 17. Maii 2707. publicatis, tenore præsentium, & in virtote Sanctæ obedientiæ Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, ut statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostra, seu verius Apostolicâ authoritate sub excommunicationis, & Ioterdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & jure incurreodis debeaot, & ipsorum quilibet debeat dictum Dominum Marchionem Cortanzæ, seu Cortanzerii personaliter, si ejus Personam commodè habere poteritis, sin minùs per dimissionem præsentium nostrarum literarum in Palaôo solitæ habitationis ciro intra Feudum, ac per affixionem etiam ad valvas majoris Ecclesiæ dicti Feudi, denuo, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout nos etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato eumdem D. Feudatarium Cortanzæ, ejusqoe Ministros, & alios in executione præsentium nominandos, & cognominaodos præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti Feudi, ac illius membrorum, jurium, & pertinentiarum quarumcumque, devolutionis, & aliis pœnis in corpore juris, & ossibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ ac Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfati Feudi Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, ac contributiones, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, immo eisdem D. Feudatario, ejusque Ministri, aliisque in executione præsentium nominandis sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum Feudum, illiusque Vassallos, & Habitatores, ac Bona omnia inibi existentia, immunes, & immunia, liberos, & libera, & in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservate, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per Dictum Serenissimum Dominum Docem, illiusque DD. Mioistros super dicto Feudo, habitatoribus, & Bonis qoomodolibet inferendis appellare & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra Turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, & notificare, ac denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis S. Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, & executioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, iotacta, & immunia penitus, & omninò remaneant non solum &c., sed & omni &c. io qoorum &c. Dat. Romæ in Camera Apostolica hac die 28. Januarii, 1711.

Renovatur Præceptum, aliàs injunctum Marchioni Cortanzæ, seu Cortanzerii, & ejusdem loci Communitati, ac hominibus, ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscere, vel ei onera, & taxas persolvere audeant sub pœnis.

Joannes Baptista Card. Camerarius.

Aliud consimile Præceptum ab Eminentissimo D. Cardinali Camerario expeditum fuit contra D. Prioc pem Cistsrnæ, ejusque Vassallos die 24. Julii 1711.

Aliud insuper consimile Præceptum ab eodem D. Cardinali Camerario deindè expeditum fuit contra D. Principem Montaphiæ dia 7. Augusti 1711.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secretarius, & Cancellarius.

PRÆ-

VI.

PRÆCEPTUM

Injunctum, seu renovatum Communitati, & Hominibus Castri Curtansoni in Comitatu Astensi, ne Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Pedemontis Principem recognoscere in Supremum Dominum ejusdem Castri, nec illi ullum subjectionis actum præstare, aut contributiones persolvere audeant in præjudicium alti, Supremi, ac directi Dominii super eodem Castro ad Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem pertinentis.

Joannes Baptista Tituli S. Cæsarei Presbyter Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius.

Universis, & Singulis Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Archiepiscopis, Episcopis, illorumque Dominis Vicariis, nec non Dominis Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, ac quibusvis aliis in Dignitate Ecclesiastica constitutis, ac quibusvis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu alias præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascripta die fuisse coram nobis, & in Tribunali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi Domini Gasparis Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & primo loco expositum alias, & sub die 8. Augusti 1702. seu &c. Illustrissimum, & Reverendissimum D. Sylvium de Cavaleriis, tunc Reverendæ Cameræ Apostolicæ præfatæ Commissarium Generalem nobis narrasse, & exposuisse, quod licet Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortansæ, & Cortanserii, illorumque Domini Feudatarii, Vassalli & Habitatores, ac omnia bona in Castris, & Territoriis dictorum Feudorum posita, & existentia spectarent, & pertinerent ad Sanctam Sedem Apostolicam, & super illis, non nisi Sancta Sedes, & Summi Pontifices directum, altum, & Supremum Dominium unicè haberent, ac ob id Domini dictorum Castrorum Feudatarii, ac illorum Subditi, & Habitatores, ac respectivè bona, ut supra, situata, & existentia a nullo alio Principe molestari possint, cum totaliter Jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjacerent; attamen usque tunc ad notitiam Cameræ Apostolicæ devenisse Serenissimum Dominum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac illius Celsitudinis Locum tenentes, Ministros, & Officiales quovis nomine nuncupatos prætendisse, & prætendere Dominam Enricbettam de Troussà Principissam, & Possedittricem dicti Principatus, Cisternæ, ac Dominum Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac D. Herculem Thomam Roverium Marchionem Cortansæ, seu Cortanserii Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dd. Feudorum habitatores, & Incolas contra omne Juris debitum, & in Sanctæ Sedis præjudicium vexare, perturbare & ad contribuendum taxas cogere, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionum, & taxarum realium, & personalium gravare, & generaliter ità agere, ut Domini Feudatarii Sanctæ Sedis, & dd. Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, tamquam Celsitudinis suæ subditi, & Vassalli sese gererent, & omnibus oneribus, & contributionibus, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi subjacent, ipsi Domini Sanctæ Sedis Feudatarii subjaceant, & istâ de causâ Illustrissimum Dominum de Cavaleriis tunc dictæ Cameræ Commissarium Generalem, ad effectum Juribus Sanctæ Sedis consulendi, & conservandi libera, immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine ipsius Sanctæ Sedis, ac ipsorum Feudatariorum, & Vassallorum bona, cum hoc esset præjudiciale supremo & alto Dominio dictæ Sanctæ Sedis, apud nos petiisse, & institisse, ut aliquod Præceptum à nobis concederetur contra eosdem Dominos Feudatarios, ac illorum Vassallos, subditos, & dd. Castrorum habitatores, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum Jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis in corpore Juris, usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, seu præsumeret prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfatorum Feudorum Dominum directum, & Supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, & contribuere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, ac bona omnia inibi existentia immunia, libera, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Dominos Ministros, super dictis Feudis, habitatoribus, & Bonis quomodolibet inferen. appellare, & reclamare, ac eidem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, concedere, & relaxare, prout à nobis sub dictâ die 8. Augusti 1702. per acta infrascripti Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarii notum Præceptum modo, quo supra concessum fuit.

§. 2. Secundo verò etiam narratum extitisse, quod licet post præsentationem prænarrati Præcepti, à Nobis, ut supra, relaxati non solùm Dominus Princeps Montaphiæ, ac ejusdem Loci, & Principatus Communitas, Habitatores, & Incolæ omnia in eodem prænarrato Præcepto ipsis injuncta, & demandata servare deberent, verùm etiam Magistratus, Locumtenentes, Collectores, & Exactores taxarum, & alii Officiales quocumque nomine nuncupati dicti Serenissimi Domini Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis à molestiis, vexationibus, perturbationibus, & aliis in præjudicium Jurisdictionis Sanctæ Sedis, ac illius Feudatariorum, Subditorum, & Vassallorum, inferendis abstinere pariter debuissent, & deberent attamen non solum à die, qua dictum nostrum Præceptum præsentatum fuit, verum etiam à die 17. mensis Maii 1707. in qua publicatæ fuerunt literæ Apostolicæ Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. super declaratione nullitatis Decretorum, ordinationum, & aliorum gestorum in Ditione Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quam citra Montes, Libertati, Immunitati, & Jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque auctoritati Apostolicæ præjudicialium, & ut meliùs narratum fuit in dd. litteris §. *Præterea cum ad retundendas graves &c.* Nec non etiam post earundem literarum Apostolicarum publicationem, quamvis per violentiam, & præviis protestationibus ab ipsis factis solutionem taxarum, aliaque onera involuntariè, & metu subierint, non solùm contenta in Præcepto non servarunt, imò illis expressè contravenerunt, incurrendo pœnas inibi comminatas, ideoque novum Præceptum à nobis expeditum fuit tam contra d. D. Principem Cisternæ, quàm etiam contra dictum Principem Montaphiæ, dictosque Principum Vassallos, ne sub gravioribus pœnis auderent assentiri impositio-

Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ, seu Cortanzerii, supremum, & directum dominium spectat ad Sedem Apostolicam.

Referuntur vexationes ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Feudatariis, ac hominibus dictorum Locorum.

Refertur Præceptum injunctum Feudatariis, ac hominibus eorumdem locorum, ne Ducem Sabaudiæ in Supremum Dominum recognoscerent nec illi prætensa onera, & contributiones persolverent.

Referuntur vexationes ab Administris Ducis Sabaudiæ illatæ Feudatario, & Hominibus Montaphiæ.

Novum Præceptum injunctum Principibus Cisternæ, & Montaphiæ.

nibus,

nibus, novisque gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, illiusque Ministros imponendis, prout latius constat ex iisdem Præceptis à nobis sub diebus 24. Julii, & septimâ Augusti currentis anni per Acta infrascripti Secretarii Cameræ, ad quæ &c.

Vexationes ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Communitati & hominibus Cortansoni in Comitatu Astensi ad Supremum Dominium Sedis Apostolicæ pertinentis.

§. 3. Novissimè verò pariter ad notitiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Commissarii Cameræ devenisse etiam Communitatem, Homines, & Habitatores Castri Curtansoni in Comitatu Astensi existen. sub eodem alto, & Supremo Domino Sanctæ Sedis fuisse de mandato ejusdem Serenissimi Domini Ducis Sabaudiæ, illiusque Ministrorum, eamdem Communitatem, Homines, & Vassallos variis modis gravatos, & coactos fuisse ad solutionem taxarum Hospitationis militum, mensurationis eorum Territorii, aliorumque gravaminum in præjudicium Jurisdictionis, & Supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis, & propterea fuimus ex parte Illustrissimi Domini Commissarii Cameræ requisiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti, etiam contra prædictos Communitatem; Homines, & Habitatores Castri Curtansoni renovare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ factam ad effectum prædictum esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti faciendam, & ut infra, concedendam duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii, inhærentes etiam supranarratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dd. nullitate actorum, ac censuris dicta die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute Sanctæ Obedientiæ vobis omnibus, & singulis sopradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seù quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, ut statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostrâ, seu verius Apostolicâ auctoritate, sub excommunicationis, & interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & jure incurrendis, debeant, & ipsorum quilibet debeat prædictos Communitatem, Homines, & Incolas, & Habitatores dicti Castri Curtansoni, ac ejus &c. Communitatis publicos Repræsentantes, Ministros, & Officiales personaliter, si eorum personas commodè habere poteritis, sin minus per affixionem præsentium nostrarum litterarum ad valvas majoris Ecclesiæ dicti Castri denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout nos etiam in virtute Sanctæ Obedientiæ, & de Sanctitatis suæ ordine, & mandato, Communitatem prædictam, ejusque Ministros, ac dicti Castri Incolas, & alios in executione præsenti m nominandos, & cognominandos præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti Castri, ac illius membrorum, jurium, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis in corpore Juris, & usibus Feudorum ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfati Castri Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, ac contributiones, seù alia onera ipsis imponenda persolvere seu persolvi facere, imò eandem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in executione præsentium nominandos monemus, ac eisdem sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum Castrum, illiusque Incolas, & Habitatores, & bona omnia inibi existentia immunes, & immunia, liberos, & libera, & in omnibus exemptos, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet inferendis appellare, & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, & notificare, ac denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestare, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, & executioni demandare, ut jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitus, omninò remaneant non solum &c. sed & omni &c. Datum Romæ in Camera Apostolicâ hac die 17. Octubris 1710.

Præceptum injunctum, seu renovatum Communitati, & hominibus Cortanzoni in Comitatu Astensi, ne Ducem Sabaudiæ in Supremum Dominum recognoscant nec illi Taxas persolvant sub pœnis &c.

Jo. B. Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secr. & Cancellarius.

RENOVATIO PRÆCEPTI VII.

Injoncti Communitati, & hominibus Cisternæ, ne Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis recognoscere audeant in supremum Dominum D. Castri, nec illi ullum subjectionis actum præstare,. vel aliquam contributionem persolvere in præjudicium alti, directi, & Supremi Dominii super eodem Castro ad Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem pertinentis.

Joannes Baptista Spinula Presbyter Cardinalis S. Cæsarei S. R. E. Camerarius.

UNiversis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Archiepiscopis, Episcopis, illorumque DD. Vicariis, nec non RR. DD. Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, aliisque in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac quibusvis aliis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs quomodolibet præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ die fuisse coram nobis, & in Tribunali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Gasparis Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & expositum primo loco aliàs, & sub die 8. Augusti 1702. seu &c. Illustrissimum, & Reverendissimum D. Sylvium de Cavaleriis, tunc R. C. A. prædictæ Commissarium Generalem, nobis narrasse, & exposuisse, quod licèt Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, & Cortanzerii, illorumque DD. Vassalli, & Habitatores, ac omnia bona in Castris, & Territoriis dd. feudorum posita, & existen. spectarent ad Sanctam Sedem Apostolicam, & super illis, nisi Sancta Sedes, & Summi Pontifices directum, altum, & supremum dominium unicè haberent, & ob id DD. dictorum Castrorum Feudatarii, & illorum Subditi, & Habitatores, &

Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, & Marchionatus Cortanzæ, & Cortanzerii; illorumque Vassalli, & incolæ subsunt supremo Dominio Sedis Apostolicæ.

ref-

respectivè bona, ut supra, situata, & existen. à nullo alio Principe molestari possint, cum totaliter Jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjacerent, attamen usque tunc ad notitiam ejusdem Cameræ Apostolicæ devenisse Serenissimum Dominum Sabandiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac illius Celsitudinis Locumtenentes, Ministros, & Officiales, quovis nomine nuncupatos, prætendisse, & prætendere D. Henrichettam de Trousa Principissam, & possedittricem d. Principatus Cisternæ, ac D. Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac D. Thomam Roverium Marchionem Cortanzæ, & Cortanzeris Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dd. Feudorum habitatores, & Incolas contra omne Juris debitum, & in Sanctæ Sedis præjudicium vexasse, perturbasse, & ad contribuendum taxas coegisse, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionum, & taxarum realium, & personalium gravasse, & generaliter ita egisse, ut dicti Feudatarii Sanctæ Sedis, & dictorum Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, tanquam Celsitudinis suæ Subditi, & Vassalli sese gererent, ut omnibus oneribus, contributionibus, quibus d. Serenissimi Ducis subditi subjacent, ipsi DD. Sanctæ Sedis Feudatarii subjiceant, & ista de causa dictum Illustrissimum, & Reverendissimum D. de Cavaleria tunc dictæ Cameræ Commissarium Generalem, ad effectum juribus Sanctæ Sedis consulendi, & conservandi libera, & immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine ipsius Sanctæ Sedis, ac propriorum Feudatariorum, & Vassallorum bona, cùm hoc esset præjudiciale supremo, & alto dominio d. Sanctæ Sedis, apud Nos petiisse, institisse, ut aliquod Præceptum à Nobis concederetur contra eosdem Dominos Feudatarios, ac illorum Vassallos, subditos, & dictorum Castrorum Habitatores, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis in corpore juris, usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, & contribuere, seu alia onera ipsis imponen. persolvere, ac bona omnia inibi existen. immunia, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Ministros super dd. Feudis, Habitatoribus, & bonis quomodolibet inferen. appellare, & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, concedere, & relaxare, prout à Nobis sub dicta die 8. Augusti 1702. per acta quondam Astulphi Galloppi tunc ejusdem Cameræ Apostolicæ Secretarii petitum Præceptum modo, quo supra, concessum fuit.

Vexantur ab Officialibus Ducis Sabaudiæ pro solutione prætensarum Taxarum & contributionum.

Præceptum relatis Feudatariis, ac hominibus dictorum locorum injunctum ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscant, nec quidquam agant præjudicium Cameræ Apostolicæ.

§. 2. Secundariè etiam narratum extitisse, quod licet post præsentationem prænarrati Præcepti à Nobis, ut supra, relaxati, non solùm D. Princeps Montaphiæ, ac ejusdem loci, & Principatus Communitas, Habitatores, & Incolæ omnia in eodem prænarrato Præcepto ipsis injuncta, & demandata servare debebant, verùm etiam Magistratus, Locumtenentes, Collectores, & Exactores Taxarum, & alii Officiales quocumque nomine nuncupati d. Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis à molestiis, vexationibus, perturbationibus, & aliis in præjudicium jurisdictionis Sanctæ Sedis, ac illius Feudatariorum, Subditorum, & Vassallorum inferendis pariter sese abstinere debuissent, & deberent, attamen non solùm à die, quâ dictum nostrum Præceptum præsentatum fuit, verùm etiam à die 17. mensis Maii 1707., in quâ publicatæ fuerunt literæ Apostolicæ Sanctissimi D. Nostri Domini Clementis Papæ XI. super declaratione nullitatis decretorum, ordinationum, & aliorum gestorum in ditione d. Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quàm citra montes libertati, immunitati, jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium, & ut meliùs narratum fuit in eisdem literis §. *Præterea cum ad retundendas graves &c.* nec non etiam post earundem literarum Apostolicarum publicationem, quamvis per violentiam, ac præviis protestationibus ab ipsis factis, solutionem Taxarum, aliaque onera involontariè subierint, & propterea non solùm contenta in Præcepto non servarunt, immò illis expressè contravenerunt, incurrendo pœnas inibi comminatas tam contra d. D. Principem Cisternæ, quàm etiam contra d. D. Principem Montaphiæ, & dd. Vassallos, ne sub gravioribus pœnis auderent assentiri impositionibus, novisque gravaminibus forsan per d. Serenissimum Ducem Sabaudiæ, illiusque Ministros imponen., prout latius constat ex eisdem præceptis à Nobis sub diebus 24. Julii, & 7. Augusti 1711. par acta d. quondam Astulphi Galloppi expeditis, ad quæ &c.

Principes Cisternæ, & Montaphiæ, eorumque Vassalli ab Officialibus Ducis Sabaudiæ per vim, prætensa onera solvere compelluntur.

§. 3. Expositum quoque tertio loco per prædictum Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Gasparem Turchum post hæc ad ejus notitiam devenisse, etiam Communitatem, Homines, & Habitatores Castri Curtanzoni in Comitatu Astensi existen. sub eodem alto, & supremo Dominio Sanctæ Sedis fuisse de mandato ejusdem Serenissimi Ducis Sabaudiæ, illiusque Ministrorum, eandem Communitatem, Homines, & Vassallos variis modis gravatos, & coactos fuisse ad solutionem Taxarum, Hospitationem militum, mensurationes eorum Territorii, aliorumque gravaminum in præjudicium jurisdictionis, & supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis, & propterea renovationem ejusdem Præcepti etiam contra prædictas Communitates, Homines, & Habitatores Castri Curtanzoni à Nobis petiisse, illamque jure sic suadente obtinuisse, prout ex hujusmodi renovatione expedita per eadem acta Galloppi sub die 17. Octobris 1711. ad quæ &c.

Communitas pariter & homines Curtanzoni Comitatus Astensis prætensa onera solvere de facto, & vi coacti fuerunt.

§. 4. Novissimè verò ad notitiam ejusdem Illustrissimi D. Commissarii Cameræ devenisse etiam prædictam Communitatem Cisternæ sub eodem alto, & supremo dominio Sanctæ Sedis, ut supra existen., ejusque Homines, & Habitatores non solùm variis modis gravatos, & coactos fuisse ad solutionem Taxæ nuncupatæ del Tasso del Sale per dictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ejusque Ministros, & Officiales annuatim prætensæ in scutis centum duobus auri, demandando sub prætextu solutionis annuæ recognitionis per dictam Communitatem Cisternæ usque, & sub die 9. Octobris 1681. in dupplis viginti octo monetæ Hispaniarum ex causâ libertatis commercii, & transitus victualium in vim Instrumenti concordiæ cum Civitate Taurinen., sive ejus Advocato Patrimoniali Fiscali generali carcerationem Michaelis Angeli Barocchi, & Philippi Mò habitatorum Cisternæ sequutam in dicta Civitate Taurinen. sub diebus 16., & 20. Martii proximè præteriti, pro quorum excarceratione coactam fuisse d. Communitatem Cisternæ persolvere in manibus Domini Aymi Ferrerii Consiliarii, & Thesaurarii

Referuntur aliæ vexationes illatæ Communitati, & hominibus Cisternæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ.

Gene-

Generalis d. Serenissimi Domini Ducis Sabaudiæ libras bismille, & quingentas argenti, quæ licè: per eandem Communitatem solutæ fuerint ex causâ supradictæ annuæ recognitionis, & causâ libertatis commercii ejus Grasciarum, & in vim enunciati Instrumenti Concordiæ, ut supra, stipulati d. die 9. Octobris 1681. nihilominus prædictus D. Aymus Ferrerius Thesaurarius Generalis quietantiam in computum supradicti prætensi Datii del Tasso facere voluit, reluctantibus licèt, & dissentientibus prædictâ Communitate, & Hominibus: verùm etiam Deputatis, & Officialibus ejusdem Communitatis Cisternæ fuisse per dictum Thesaurarium Generalem, aliosque Ministros d. Serenissimi Ducis Sabaudiæ injunctum Præceptum, quatenus infra quadraginta dies ex nunc proximos supplicem libellum pro obtinendâ compositione à d. Serenissimo Duce super solutione annua d. Datii del Tasso exhibere debeant. Et licèt Communitas, & Homines, & habitatores dicti loci Cisternæ in eorum publico Concilio ad hoc specialiter celebrato sub die 8. Aprilis proximè præteriti protestati fuerint de nullitate gestorum per dd. Ministros d. Sereniss. D. Ducis Sabaudiæ tam circa carcerationem dd. Michaelis Angeli Barocchi, & Philippi Mò, quàm circa prætensam solutionem coactè factam, & per dictum Thesaurarium Generalem receptam in computum supradicti prætensi Datii del Tasso, & non in causam d. transactionis, & concordiæ, ut supra, initæ, cùm Communitas prædicta, ejusque Habitatores, & Incolæ existant sub alto, & supremo dominio Sanctæ Sedis Apostolicæ, & propterea à nullo alio Principe molestari possint, minusque taxas, pedagia, & gabellas ab eis exigere, prout ex dd. protestationibus ut supra emissis, & per dictum Illustrissimum Dominum Commissarium Cameræ in actis infrascripti Secretarii sub infrascriptâ die productis, ad quæ &c. nihilominus fuimus ex parte ejusdem Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Gasparis Turchi d. Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis requisiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti etiam contra prædictos Communitatem, Homines, & Habitatores Cisternæ concedere, ac renovare vel dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à d. Illustrissimo D. Commissario Cameræ factam ad effectum tuendi jurisdictionem, ac supremum dominium Sanctæ Sedis, esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti facien. & ut infra, concedendam fore, & esse duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes.

§. 4. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ providentia Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & authoritate nostri Camerariatus Officii, inhærentes, ut supra, narratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dd. nullitate actorum, & censuris d. die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute sanctæ obedientiæ Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostrâ, immo verius Apostolicâ authoritate, sub excommunicationis, & Interdicti, ac aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & ipso jure incurren. debeatis, & quilibet vestrum debeat prædictos Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores d. loci Cisternæ, ac ejusdem Communitatis publicos Repræsentantes, Ministros, & Officiales personaliter, si eorum personas commodè habere poteritis, sin minùs per affixionem præsentium nostrarum literarum ad valvas majoris Ecclesiæ dicti loci, denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præcepisse, prout nos etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejusque Ministros d. loci Cisternæ Incolas, & alios in exequutione præsentium nominan. & cognominan. præcepimus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub d. loci, illiusque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis in corpore juris, & usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Sereniss. D. Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, minùsque contributiones, ac alia onera, & signanter supradictum datium del Tasso ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, minusque compositionem aliquam super solutione d. datii del Tasso à d. Serenissimo D. Duce, ejusque Officialibus, & Ministris petere, seu impetrare, aut peti, seu impetrari facere, immò eamdem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in exequutione præsentium nominandos monemus, ac eisdem sub jam dd. pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Cisternæ, illiusque Incolas habitatores, ac bona omnia inibi existen. immunes, & immunia, liberos, & libera, & in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum D. Ducem, illiusque DD. Ministros super de Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, & reclamare, & eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, ac denique de nullitate, ac de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria fuerint, gerere & exequutioni demandare, ut jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitùs, & omninò remaneant, non solùm &c. sed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apostolicâ hac die 23. Maii 1716.

Novum Præceptum injunctum Communitati, & hominibus Cisternæ, ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscant, nec illi ullas Taxas persolvant.

Jo. Baptista Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius &c.

RENOVATIO VIII.

Consimilis Præcepti aliàs injuncti Communitati, & Hominibus Cortanzæ; & Declaratio nullitatis cujusdam Memorialis sub nomine d. Communitatis præsentati Serenissimo D. Duci Sabaudiæ.

Joannes Baptista &c.

Omittitur narrativa, quæ eadem est, ac relata in proximè enunciato Præcepto.

§. 1. NOvissimè verò ad notitiam ejusdem Illustrissimi Domini Commissarii Cameræ devenisse etiam prædictam Communitatem Cortanzæ Asten. Diœcesis sub eodem alto Dominio Sanctæ Sedis, ut supra existen. ejusque Homines, & Habitatores iterum variis modis gravari, & cogi ad solutionem taxæ

Referuntur vexationes ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Communitati, & Hominibus Cortanzæ Asten. Diœcesis.

oun-

nuncupat. *del taſs del ſale* per dictum Sereniſſimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ejuſque Miniſtros & Officiales annuatim prætenſi, demandando dictâ de causâ carcerationem Joſephi Vayni de dicto loco Cortanzæ ſequutam in dicta Civitate Taurinen. ſub die ultima menſis Martii proximè præteriti. Et licèt Communitas, Homines, & Habitatores dicti loci Cortanzæ in eorum publico Conſilio ad hoc ſpecialiter celebrato ſub die 6. Aprilis proximè præteriti proteſtati fuerint de nullitate tam carcerationis dicti Joſephi Vayni, nulliter, & in ſpretum alti, & ſupremi Dominii Sedis Apoſtolicæ ſequutæ, quàm etiam omnium geſtorum per Miniſtros dicti Sereniſſimi Domini Principis Sabaudiæ, ac prætenſionis circa dictam ſolutionem prædicti datii *del Taſs*: cum Communitas prædicta, ejuſque Habitatores, & Incolæ exiſtant ſub alto, & ſupremo Dominio dictæ Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & propterea à nullo alio Principe moleſtari poſſint, prout ex dictis proteſtationibus, ut ſupra, emiſſis, & per dictum Illuſtriſſimum Dominum Commiſſarium Cameræ in actis infraſcripti Secretarii ſub infraſcripta die productis; ad quæ &c., Nihilominus fuimus ex parte ejuſdem Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Gaſpari Turchi dictæ Rev. Cameræ Apoſtolicæ Commiſſarii Generalis requiſiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti, etiam contra dictam Communitatem, homines, & Habitatores Cortanzæ, concedere, ac renovare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illuſtriſſimo Domino Commiſſario Cameræ factam ad effectum tuendi juriſdictionem, ac ſupremum Dominium Sanctæ Sedis eſſe juſtam, & omni rationi conſonam, renovationem prædicti Præcepti facien. & ut infra concedendam fore, & eſſe duximus, prout de præſenti concedimus, renovamus, & omninò ſervari mandamus per præſentes.

§. 2. Quo circa de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis deſuper facto & auctoritate noſtri Camerariatus Officii inhærentes, ut ſupra, narratis literis Apoſtolicis Sanctitatis Suæ ſuper dictis nullitate actorum, & cenſuris d. die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præſentium, & in virtute ſanctæ obedientiæ vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis, & veſtrum cuilibet in ſolidum, ac cui, ſeu quibus præſentes noſtræ oſtenſæ, ſeu præſentatæ fuerint, committimus, & ſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatim viſis, ſeu receptis præſentibus, & poſtquam præſentium vigore fueritis requiſiti, ſeu alter veſtrum fuerit requiſitus, ex parte noſtrâ, immò veriùs Apoſtolicâ auctoritate, ſub excommunicationis, & interdicti, ac aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipſo facto, & ipſo jure incurren. debeatis, & quilibet veſtrum debeat prædictos Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores d. loci Cortanzæ, ac ejuſdem Communitatis publicos Repræſentantes Miniſtros, & Officiales perſonaliter, ſi eorum perſonas commode habere poteritis, ſin minus per affixionem præſentium noſtrarum literarum ad valvas majoris Eccleſiæ dicti loci denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuiſſe, & præceptaſſe, prout nos etiam in virtute ſanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejuſque Miniſtros d. loci Cortanzæ, Incolas, & alios in exequutione præſentium nominan. & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne ſub d. loci, illiuſque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, ac aliis pœnis in corpore Juris, & uſibus Feudorum, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis contentis, & comminatis audeant, ſeu præſumant, aut eorum aliquis audeat, ſeu præſumat prædictum Sereniſſimum D. Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiuſque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & ſupremum recognoſcere nec ullum actum recognitionis, & ſubjectionis agere minuſque contributiones, & alia onera, & ſignanter ſupradictam taxam *del taſs* ipſis imponenda perſolvere, ſeu perſolvi facere, immò eandem Communitatem, ejuſque Miniſtros, alioſque in exequutione præſentium nominandos, monemus, ac eidem ſub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Cortanzæ illiuſque Incolas, Habitatores, ac bona omnia inibi exiſten. immones, & immunia, liberos, & libera, ab omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conſervare, & conſervari facere, & à gravaminibus forſan per dictum Sereniſſimum D. Ducem, illiuſque D. Miniſtros ſuper dicto Feudo Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen appellare, & reclamare, ac eiſdem, & quibus opus fuerit, cenſuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, & notificare, ac denique de nullitate, ac de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apoſtolicæ proteſtari, & ſuper præmiſſis omnia, quæ neceſſaria fuerint, gerere & exequutioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæſa, intacta & immunia penitùs, & omninò remaneant, non ſolùm &c. ſed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apoſtolicâ die 23 Maii 1716.

Jo. Baptiſta Spinula Card. Camer.

Dominicus Antonius Galloſius &c.

Novum Præceptum injunctum præfatis Communitati, ac Hominibus Cortanzæ, ne Ducem Sabaudiæ in ſupremum Dominum recognoſcant, nec ipſi ullam taxam perſolvant nunc in præjudicium Cameræ Apoſtolicæ.

RENOVATIO

Conſimilis Præcepti aliàs injuncti Communitati & Hominibus Montaphiæ &c.

Jo: Baptiſta &c.

Omittitur narrativa, quæ eadem eſt, ac illa relat in ſupra enunciato Præcepto.

§. 1. NOviſſime verò ad notitiam ejuſdem Illuſtriſſimi Domini Commiſſarii Cameræ deveniſſe etiam prædictam Communitatem Montaphiæ ſub eodem alto Dominio Sanctæ Sedis, ut ſupra exiſten. ejuſque Homines, & Habitatores iterum variis modis per dictum Sereniſſimum D. Ducem, ejuſque Miniſtros, & Officiales gravari, & cogi ad ſolutionem taxæ nuncupat. *del taſſo*, *ſuſſidio*, *e dritto d'ordini* in ſumma librarum ſex millium centum triginta duarum ad annum 1715. prætenſæ, & ulterius ut dicitur *di ſacchi quarantaquattro, coppi quattro e nove cucchiari frumenti* pariter pro d. tempore prætenſorum, demandando dicta de causâ carcerationes Joannis Antonii Carteſi Chirurgi ejuſdem loci, & Bartholomei Franciſci Miglyni dicti loci Notarii ſequutas in dicta Civitate Taurinen. ſub diebus 27. Martii, & 9. Aprilis proximè præteritorum; Ac etiam ſimiliter ad ejus notitiam deveniſſe annis retro elapſis coactè, in præjudicium alti, & ſupremi Dominii Sanctæ Sedis fuiſſe per dictam Communitatem Montaphiæ præſentatum quoddam memoriale ſeu ſupplicem libellum eidem Sereniſſimo Domino Duci Sabaudiæ ſuper compoſitione causâ prædictæ taxæ *del taſſo*, aliorumque omnium nulliter, & indebitè, ac in præjudicium dicti alti, & ſupremi Domini Sanctæ Sedis, ut ſupra

pri

prætenforum. Et licèt Communitas, Homines, & Habitatores d. loci Montaphiæ in eorum publico Confilio ad hoc fpecialiter celebrato fub die 24. Aprilis proximè prætetiti proteftati fuerint de nullitate tam carcerationum dd. Joannis Antonii Cartefi, & Bartholomei Francifci Miglyni nulliter, & in fpretum d. alti & fupremi Dominii Sanctæ Sedis fequutarum, quàm etiam omnium geftorum per Miniftros d. Sereniffimi D. Principis Sabaudiæ, ac prætentionis circa dictam folutionem prædictor. Datiorum, cum Communitas prædicta, ejufque Habitatores, & Incolæ exiftant fub alto, & fupremo Dominio ejufdem Sanctæ Sedis Apoftolicæ, & propterea à nullo alio Principe moleftari poffint, prout ex dictis proteftationibus, ut fupra emiffis, & per dictum Illuftriffimum D. Commiffarium Cameræ in actis infrafcripti Secretarii fub infrafcriptâ die productis, ad quæ &c. Nihilominus fuimus ex parte ejufdem Illuftriffimi, & Reverendiffimi D. Commiffarii Generalis requifiti, quatenus non folùm renovationem antedicti Præcepti etiam contra dictam Communitatem, Homines, & Habitatores Montaphiæ concedere, ac renovare, verùm etiam dictum memoriale, feu fupplicem libellum, ut prætenditur, dicto Sereniffimo Domino Duci Sabaudiæ fuper compofitione ex caufa prædictæ prætenfæ taxæ *del taffo*, aliorumque onerum, licèt coactè, ac nulliter, & indebitè per dictam Communitatem Montaphiæ, ejufque Officiales, & Miniftros præfentatum, annullare, ac nullum, & invalidum, ac nullos, & invalidos, nulliufque roboris, & momenti, tanquam in præjudicium dicti alti, & fupremi Dominii Sanctæ Sedis præfentat. declarare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illuftriffimo Domino Commiffario Cameræ factam ad effectum tuendi Jurifdictionem, & fupremum Dominium Sanctæ Sedis effe juftam, & omni rationi confonam, non folùm renovationem prædicti Præcepti facien. & uti infra, concedendam fore, & effe duximus, prout de præfenti concedimus, renovamus, & omninò fervari mandamus; Verùm etiam memoriale, feu fupplicem libellum prædictum, ut prætenditur, d. Sereniffimo Duci præfentatum annullandum fore, & effe fimiliter duximus.

§. 2. Quo circa de mandato fanctiffimi Domini Noftri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis defuper facto, & auctoritate noftri Camerariatus Officii inhærentes, ut fupra, narratis literis Apoftolicis Sanctitatis Suæ fuper dd. nullitate actorum, & cenfuris d. die 17. Maii 1707. publicatis, ac in primis, & ante omnia annullantes, ac nullum, & invalidum, ac nullos, & invalidos, nulliufque roboris, & momenti per præfentes declarantes Memoriale, feu fupplicem libellum prædictum, ut prætenditur, dicto Sereniffimo D. Duci Sabaudiæ per dictam Communitatem, & Officiales Montaphiæ fuper dictâ compofitione caufæ prædictæ prætenfæ taxæ *del taffo*, aliorumque onerum, licèt coactè, ac nulliter, & indebitè, ac in præjudicium alti, & fupremi Dominii d. Sanctæ Sedis Apoftolicæ præfentatum, itaut actus hujufmodi præfentationis, minùfque illius admiffio, quatenus adfit, minimè Communitatem prædictam, ejufque Homines particulares, & Habitatores afficiat, & afficere poffit, & non aliàs tenore præfentium, & in virtute fanctæ obedientiæ, vobis omnibus, & fingulis fupradictis, & veftrum cuilibet in folidum, ac cui, feu quibus præfentes noftræ oftenfæ, feu præfentatæ fuerint, committimus, & ftrictè præcipiendo mandamus, quatenus ftatim vifis, feu receptis præfentibus, & poftquam præfentium vigore fueritis requifiti, feu alter veftrum fuerit requifitus, ex parte noftra, immò veriùs Apoftolica auctoritate, fub excommunicationis, & interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipfo facto, & ipfo jure incurren. debeatis, & quilibet veftrum debeat prædictam Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores Montaphiæ ac ejufdem Communitatis publicos Repræfentantes, Miniftros, & Officiales perfonaliter, fi eorum perfonas commodè habere poteritis, fin minùs per affixionem præfentium noftrarum litterarum ad valvas majoris Ecclefiæ d. loci denuo, & prout etiam aliàs factum fuit monuiffe, & præceptaffe, prout nos etiam in virtute fanctæ obedientiæ, ac de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejufque Miniftros d. loci Montaphiæ, Incolas, & alios in exequutione præfentium nominan. & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne fub dicti loci, illiufque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis in corpore Juris, & ufibus Feudorum, ac Conftitutionibus Apoftolicis contentis, & comminatis audeant, feu præfumant, aut eorum aliquis audeat, feu præfumat prædictum Sereniff. Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiufque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & fupremum recognofcere, nec ullum actum recognitionis, & fubjectionis agere, minufque contributiones, & alia onera, & fignanter fupra expreffa ipfis imponenda perfolvere, feu perfolvi facere, immò eamdem Communitatem, ejufque Miniftros, aliofque in exequutione præfentium nominandos monemus, ac eifdem fub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Montaphiæ, illiufque Incolas, Habitatores, ac bona omnia inibi exiften. immunes, & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sancta Sede confervare, & confervari facere, & à gravaminibus forfan per dictum Sereniffimum Dominum Ducem, illiufque Dominos Miniftros fuper dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, & reclamare, ac eifdem, & quibus opus fuerit, cenfuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, ac de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apoftolicæ proteftari, & fuper præmiffis omnia, quæ neceffaria fuerint gerere, & exequutioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæfa, intacta, & immunia penitus, & omninò remaneant non folum &c. fed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apoftolicâ hac die 13. Maii 1716.

Declarantur nulli, & invalidi omnes actus gefti à præfata Communitate, & Hominibus Montaphiæ præjudiciales directo, & fupremo Dominio Sedis Apoftolicæ fuper eodem Caftro.

Renovatur præfatæ Communitati, & Hominibus Montaphiæ Præceptum alias illis injunctum, ne Ducem Sabaudiæ in Dominum fupremum ejufdem loci recognofcant.

Jo. Baptifta Spinula Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallofius &c.

X.

RENOVATIO PRÆCEPTI

Aliàs injuncti Communitati, & Hominibus Cortanzoni Aften. Diœc.

Joannes Baptifta &c.

Omittitur narrativa, quæ confimilis eft alteri de qua fupra.

Narrantur violentiæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ.

NOviffimè verò ad notitiam ejufdem Illuftriffimi Domini Commiffarii Cameræ devenifse etiam prædictam Communitatem Cortanzoni Aftenfis Diœcefis fub eodem alto Dominio Sanctæ Sedis, ut fupra exiften. ejufque Homines, & Ha-

bita-

tæ, Communitati, & Hominibus Cortanzoni Asten. Diœc.

tum variis modis gravari, & cogi ad solutionem taxarum, aliorumque gravaminum mediante assignatione Belluarum coacte obtenta per dictum Serenissimum D. Ducem Sabaudiæ, mediantibus ejus Officialibus, & Ministris in præjudicium Jurisdictinnis, & Supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis. Et licet Communitas, Homines. & Habitatores dicti loci Cortanzoni in eorum publico Consilio ad hoc specialiter celebrato protestati fuerint de nullitate omnium gestorum, & agendorum per Ministros, & Officiales dicti Serenissimi D. Ducis Sabaudiæ, cum Communitas prædicta, ejusque Habitatores, & Incolæ existant sub alto, & supremo Dominio dictæ Sedis Apostolicæ, & propterea à nullo alio Principe molestari possint; Nihilominus fuimus ex parte ejusdem Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Gasparis Turchi dictæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis requisiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti etiam contra dd. Communitatem, Homines, & Habitatores Cortanzoni concedere, & renovare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem a dicto Illustrissimo Domino Commissario Cameræ factam, ad effectum tuendi Jurisdictionem, & Supremum Dominium Sanctæ Sedis, esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti facien., & ut infra, concedendam fore, & esse duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes.

§. 2. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo Nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii inhærentes, ut supra, narratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dd. nullitate actorum, & censuris dicta die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute sanctæ obedientiæ vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostrâ, immo verius Apostolicà auctoritate, sub excommunicationis, & interdicti, ac aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & ipso Jure incurren., debeatis, & quilibet vestrum debeat prædictam Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores dicti loci Cortanzoni, ac ejusdem Communitatis publicos Repræsentantes, Ministros, & Officiales personaliter, si eorum Personas commodè habere poteritis, sin minus per affixionem præsentium nostrarum literarum ad valvas majoris Ecclesiæ dicti loci denuò, & prout etiam alias factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout Nos etiam in virtute sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejusque Ministros dicti loci Cortanzoni Incolas, & alios in exequutione præsentium nominan., & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti loci, illiusque membrorum, & pertinentiarum quarumque devolutionis, ac aliis pœnis in corpore Juris, & ulibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontii, illiusque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, minusque con-

Renovatur Præceptum dictæ Communitati, & Hominibus Cortanzoni Asten. Diœces. alias injunctum, ne Ducem Sabaudiæ in Supremum Dominum dicti loci recognoscant sub pœnis &c.

tributiones, & alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, immò eamdem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in exequutione præsentium nominandos monemus, ac eisdem sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Cortanzoni, illiusque Incolas, Habitatores, ac bona omnia inibi existen. immunes, & immunia liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censura contra turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestati, & super præmissis omnia, quæ necessaria fuerint, gerere, & exequutioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitùs, & omninò remaneant non solùm &c. sed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apostolicâ hac die 2; Maii 1716.

Joannes Baptista Spinula Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R.C.A. Secretarius, & Cancellarius.

D E C L A R A T I O

Nullitatis, reprobatio, & damnatio omnium gestorum, & attentatorum ab Officialibus Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis contra Communitates, & homines Cisternæ, Montaphiæ, Cortanzæ, & Cortanzonii in præjudicium supremi dominii eorumdem locorum ad Sedem Apostolicam & Summum Romanum Pontificem pertinentis:

Nec non citatio, & Monitorium contra prædictos Laicæ Potestatis Officiales ad comparendum, & allegandum causam, quare declarari non debeant incidisse in censuras, & pœn. &c. ob ejusmodi attentata, & perturbatam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ jurisdictionem, & authuritatem.

Joannes Baptista Spinula Presbyter Cardinalis Sancti Cæsarei, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

UNiversis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Archiepiscopis, Episcopis illorumque Dominis Vicariis, necnon RR. Dominis Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, aliisque in Dignitate Ecclesiasticà constitutis, ac quibusvis aliis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ Literæ ostensæ, seu aliàs quomodolibet præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ d fuisse coram Nobis, & in Tribunali nostro pe parte, & ad instantiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Joannis Caroli Piancastel Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & expositum jamdudùm Laicalem Potestatem Taurinensem excogitasse, omnique conatu fategisse, Jurisdictionem, & Jura Sedis Apostolicæ usurpare

præsertim verò id contigisse narravit in Principatu Cisternæ, & Montaphiæ ac Marchionatu Cortanzæ, & Cortanzoni in Diœcesi, & Comitatu Asten. existentium, & ab eâdem Ecclesiâ Episcopali Astensi Taurini, & Papiæ respectivè dependentium, supremoque, alto, & directò Dominio, & Jurisdictioni dictæ Sanctæ Sedis totaliter subjectorum.

Narrantur gravamina, & attentata Laicalis Potestatis in dictis locis.

§. 2. Siquidem pluribus abhinc annis præfatam Laicalem Potestatem contra eadem Loca, eorumque Habitatores, & Apostolicæ Sedis Vassallos plura attentasse, illos scilicèt contra omne Juris debitum, ac in Apostolicæ Sedis præjudicium vexasse, & ad contribuendum Taxas coegisse, ac Bona in eisdem Feudis posita, & existentia onere Contributionum, & Taxarum realium, & personalium respectivè gravasse, aliaque hujusmodi ita violenter gessisse, & attentasse, ut Feudatarii dictorum Locorum, illorumque Habitatores, & Vassalli Sanctæ Sedis tales sese agnoscerent, & exhiberent erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac si fuissent, & essent ejus Subditi, & Vassalli, itaut omnibus oneribus, & contributionibus de facto subjacerent, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi de jure subjacent.

Præceptum injunctum Feudatariis, ac hominibus dd. locorum, ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscerent.

§. 3. Ad hæc autem avertenda mala, (ut idem Illustrissimus Dominus Comparens prosequendo exposuit) quæ Jurisdictioni, ac supremo Dominio Sedis Apostolicæ per vim, ut præmittitur, inferebantur, providâ sollicitudine Commissarii Generalis tunc temporis Reverendæ Cameræ Apostolicæ die octavâ Augusti 1702. fuerunt coram Nobis expeditæ literæ inhibitoriales, quibus, justitiâ suadente, injunctum fuit Feudatariis dictorum Locorum, illorumque Vassallis, Subditis, & Habitatoribus, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis censurarum in corpore juris, Constitutionibus Apostolicis, & usibus Feudorum contentis & comminatis, auderent, seu præsumerent prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis agere, & exercere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, sed Bona omnia inibi existentia immunia, & exempta pro Sancta Sede conservare, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Administros super dictis Feudis, Habitatoribus, & Bonis quomodolibet inferendis appellare, & reclamare, de nullitate dicere, aliaque pro tuendâ Sanctæ Sedis Jurisdictione agere deberent, prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c. Ast in incœptâ usurpatione Jurium Apostolicæ Sedis perseverans Laicalis Potestas Taurinensis ad alia hujusmodi, & similia graviora contra Vassallos, & Bona prædicta processit.

Aliud simile Præceptum dd. locorum hominibus renovatum.

§. 4. Quamobrem, ut Apostolicæ Sedis Jura defensa, & illæsa remanerent, aliæ similes literæ inhibitoriales coram Nobis expeditæ fuerunt die 23. Maii anni 1716., quibus pariter omnibus, & singulis superiùs nominatis injunctum fuit, ne sub dictorum Locorum, illorumque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis superiùs expressis, auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, vel præsumeret prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Locorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis erga eum agere, minùsque contributiones, & alia onera ipsis forsan imponenda persolvere, seu persolvi facere; Immò easdem Communitates, ejusque Ministros, & alios quoscumque prædictis nostris literis sub dictis pœnis seriò monuimus, ipsisque præcepimus, ut Loca Montaphiæ, Cisternæ, Cortanzæ, & Cortanzoni, illorumque Incolas, Habitatores, ac Bona omnia inibi existentia immunes, & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Ministros super dictis Feudis, Habitatoribus, & Bonis quomodolibet imponendis iterum appellare, & reclamare, de nullitate dicere, & omnia, quæ necessaria fuerint super præmissis, agere, & gerere omninò deberent, & prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c.

Alia gravamina & violentiæ dd. locorum hominibus illata.

§. 5. Hujusmodi itaque literis ad valvas Ecclesiarum dictorum Locorum publicè affixis, & executis, quamvis illorum Habitatores, & Vassalli pro eorum obedientiæ, & fidelitatis debito erga Apostolicam Sedem satagissent sese immunes, & liberos tueri, & bona omnia inibi existentia penitus exempta conservare à personalibus, & realibus impositionibus, quibus Administri dicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis eos gravare conabantur; Nihilominus violentiis Laicalis Potestatis Taurinensis oppressi, coacti fuerunt, facto tamen, non animo, illis cedere, & sese mandatis ejusdem Potestatis, licèt inviti, submittere. Hæc profectò noviter evenerunt præsenti, ac proximè elapso anno 1716., quibus præsertim dictæ Potestatis Taurinensis Administri plura in dictis locis contra Jurisdictionem, supremumque Dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ per vim, etiam armatam, attentarunt.

Sequitur narratio aliorum gravaminum, & vexationum Laicalis potestatis.

§. 6. Siquidem, ut expositum quoque Nobis fuit, *Carolus Maria Soleri* Commissarius Ducalis de mense Septembris dicti anni 1716. personaliter se contulit ad eadem Loca Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ, redditisque Officialibus Universitatum literis *à Comite Pelletta de Casambrato* Syndico, & Præfecto vulgo *Comandante* Civitatis Astensis expeditis, quibus Vassallorum, & Habitantium notulam requirebat, illique consignari, sub pœnarum comminatione præcipiebat, eam proindè sibi tradi præfatus Commissarius instanter requisivit, & mandavit, comminata contravenientibus pœna militaris executionis: Verùm quia Fideles Populi detrectarunt dictæ Potestatis Imperio parere, quinimò Syndici, & Consiliarii Loci Montaphiæ non perterriti, petitam notulam exhibere, & consignare tunc recusarunt, ut Apostolicæ Sedis mandatis debitè obsequerentur, gravissima damna, & incommoda ab eadem Laicali Potestate experti fuerunt. Etenim dicto mense Septembris triginta Equestres, & septuaginta pedestres milites sub regimine *Equitis Casanova* Civitatis Vercellensis Præfecti, *& Capitanei Piops* se contulerunt ad dictum Montaphiæ locum, ibique diu stationem fecerunt illius Communitatis sumptibus, & expensis, quousque Habitatores, & Vassallos coegerunt ad actum subjectionis erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis emittendum, petitamque Hominum, & Incolarum notulam tradendam. Qua de re Habitatores, & Vassalli cæterorum Locorum perterriti hujusmodi notulam coacti tradiderunt, ne parem comminatæ militaris executionis pœnam sustinerent, omnesque demum Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ Habitatores, & Vassalli, ut graviora damna, & incommoda, quæ comminabantur, evaderent, realia, & personalia onera per vim, ut præmit-

ti-

titur, a dicta Potestate imposita proximè præterito, & currenti anno respectivè exsolverunt; ita mandante Advocato *Carolo Antonio Cauda* altero ex Administris dictæ Laicalis Potestatis, dictumque Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, tanquam prætensum directum Dominum, vi coacti recognoverunt. Præ cæteris autem graviora apparent, quæ laici Administris prædictæ Potestatis contra nostras postremas literas decernere præsumpserunt; quippe ad instantiam *Consiliarii. & Patrimonialis Generalis à Secretario Cameræ*, quam Computorum vocant, expeditum fuit Edictum, seu Rescriptum typis impressum, & in iisdem locis affixum, quo, prævia declaratione nullitatis, & invaliditatis dictarum nostrarum literarum, Subditis, & Vassallis dictorum Locorum, qui Apostolicam Sedem, tanquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem recognoverant, sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm dicti Serenissimi Ducis, ejusque Successorum authoritatem recognoscerent, prout latiùs apparet ex dicti Ordinatione, seu Rescripto sub Datum Taurini die 31. Augusti 1716., ad quod impugnativè tantùm relatio habeatur.

Incolæ Cortanzæ, seu Cortanzerii militari brachio coacti fuerunt contributiones persolvere.

§. 7. Adhuc tamen Administri Laici à vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum Locorum minimè destiterunt, quinimmo prænarratis molestiis novas, gravioresque in dies adjicientes ad militares executiones devenerunt de mense Junii proximè præteriti contra Habitatores loci Cortanzæ, seu Cortanzerii. Antedictus quippe Commissarius Soleri à magna Militum copia associatus ad eumdem Locum die 14. dicti mensis Junii se contulit, ibique illorum sumptibus in pœnam assertæ inobedientiæ mandatis laicæ Potestatis hospitati fuerunt, donec Communitas, & Particulares compartum tritici, aliasque petitas contributiones unà cum expensis à Militibus, eorumque Officialibus prætensis persolvere coacti fuerunt.

Instantia Commissarii Generalis Cameræ Apostolicæ.

§. 8. Quæ omnia, & singula, aliaque hujusmodi prænominatos Laicos Administros de facto, & per vim nulliter, & attentatè perpetrasse in manifestum, ac detestabile contemptum Apostolicæ Sedis, ejusque Jurisdictionis, Jurium, & Authoritatis præjudicium commemoravit hodie Nobis, legitimisque juribus comprobavit dictus Illustrissimus Dominus Commissarius Generalis Reverendæ Cameræ Apostolicæ rebusque aliis ex Processu Causæ resultantibus, ad quem &c., singula singulis &c.; super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte ejusdem fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, ad sententiam scilicet declaratoriam nullitatis omnium, & singulorum per vim, & metum gestorum ab Officialibus Universitatum dictorum Locorum, illorumque Habitatoribus, & Vassallis erga Serenissimum D. Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis in præjudicium alti, & supremi Dominii Apostolicæ Sedis, nec non singulorum pariter circa hujusmodi gestorum ab Administris ejusdem Potestatis devenire, literasque monitorias extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitime comparendum decernere, & concedere dignaremur.

§. 9. Nos igitur Joannes Baptista Spinula Cardinalis Camerarius sedulò spectantes damnatam detestabilemque usurpationem jurisdictionis, jurium, & dominii Sanctæ Sedis Apostolicæ a Laicali Taurinensi Potestate, ut præmittitur, commissam; easque violentias ab ejus Subditis, & Vassallis Locorum Cisternæ, Montaphiæ; & Cortanzæ, seu Cortanzerii injustè passas, proindeque attendentes requisitionem hujusmodi Nobis factam fore, & esse justam, ac rationi consonam cumque justa petenti non sit denegandus assensus ad petitam declaratoriam Sententiam, seu Decretum nullitatis procedendum prædictasque literas monitorias contra Delinquentes concedendas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus.

Omnes actus gesti ab hominibus dictorum Locorum, & omnia attentata laicalis potestatis contra ipsos patrata nulla, ac inania declarantur cum omnibus secutis & secuturis.

§. 10. Quocirca inhærentes nos etiam Apostolicis literis Sanctissimi Domini Papæ editis die 17. Maii anni 1707. super declaratione nullitatis quamplurium decretorum, ordinationum, mandatorum, aliorumque gestorum in ditione Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quàm citra Montes libertati, immunitati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium, aliisque similibus literis pariter editis die 20. Octobris proximè præteriti super hujusmodi declaratione nullitatis præfati Edicti ad supplicationem Patrimonialis generalis Secularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Pedemontis Principatu emanati, omnia, & singula à præfatis Administris causa, & occasione præmissorum acta, gesta, & perpetrata contra altum, directum, & supremum Dominium Sedis Apostolicæ, nec non ab Habitatoribus, & Vassallis eorumdem Locorum per vim, & metum nequiter estorta cum omnibus & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus Potestatem, ac à deficientibus respectivè à debito obedientiæ erga Sanctam Sedem Apostolicam damnabiliter gesta, & attentata, de facto præsumpta, ac per vim estorta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum possidendi, vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse neque illa ullum statum facere, vel fecisse, itaut illis minimè obstantibus Apostolicæ Sedis, & Astensis Ecclesiæ jura quæcumque semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, integra, illæsa, & illibata, perinde ac si præmissa tam à Laicali Potestate Taurinensi, quam à Subditis, & Vassallis Apostolicæ Sedis, dictorumque Locorum Habitatoribus per vim, ut præmittitur, gestorum, nunquam emanassent, nec facta fuissent, ac pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præsentium declaramus, & publicè denunciamus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Citantur Laici potestatis Officiales, qui præmissa perpetrarunt, ad comparendum coram Card. Camerario, & allegandam causam, quare declarari non debeant excommunicati.

§. 11. Quibus per Nos ita decretis, & declaratis semper, & perpetuò in suo robore manentibus committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictæ præcipiendo mandamus vobis omnibus, & singulis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium, quatenus visis iisdem præsentibus &c. *Supradictos Carolum Mariam Soleri assertum Commissarium Ducalem, Comitem Pelletta de Casambrato Syndicum & Præfectum vulgò Commandante Civitatis Astensis, Equitem Casanova Civitatis Vercellen. Præfectum, pariter Commandante nuncupat., Capitaneum Piopu, Advocatum Carolum Antonium Cauda, N. N. Consiliarium, & Patrimonialem generalem, N. N. à secretis Cameræ Computorum nuncupat., N. N. Locumtenentem Columnelli Rambusium, & Comitem sive Equitem Ca-*

tanenm Cumiana citetis, moneatis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, prout Nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, tertio, & peremptoriè, quatenus infra sexaginta dierum spatium ab executione præsentium computan., quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & alios viginti pro tertio ultimo, & peremptorio termino, ac trina Canonica monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & ipsorum quilibet, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeamus ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas contra prædicta, & similia committentes in Sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solità, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari & respectivè non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit, juri stetisse, deque eorum innocentià, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omnino paruisse: *Certificantes eosdem Carolum Mariam Soleri, aliosque prædictos* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit, Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumacià, vel absentia, aliisque quibuscumque non obstantibus.

Decernitur præsens Monitorium affigi in Urbe, in Ecclesiis majoribus Messerani, ac Tiliolarum, sic affixum, omnes citatos afficere debere &c. ob non tutum accessum ad præmissa loca.

§. 12. Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione Prædictorum Principatus Cisternæ & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, & Cortanzoni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sanctæ Sedis, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & auctoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, Magnæ Curiæ Innocentianæ, & aciei Campi Floræ, nec non ad valvas Major. Ecclesiarum Messerani, & Tiliolarum, quo sic exequuto ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè exequutum furet. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 11. Decembris 1717.

Jo: Baptista Cardinalis Spinula Camerarius,

Dominicus Antonius Galosius Rev. Cam. Apost. Secret. & Cancell.

IX.

SENTENTIA

Eminentissimi S. R. E. Cardinalis Camerarii, quà irritantur, cassantur, & annullantur omnia gesta, & attentata tam ab Officialibus, & Administris Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis contra Communitates, & Homines Cisternæ, Montaphiæ, Cortanzæ, & Cortanzoni, quàm ab eisdem Communitatibus, & Hominibus in præjudicium alii, & Supremi Dominii ad Sanctam Sedem, & Cameram Apostolicam, super omnibus præfatis locis pertinentis. Nec non omnes antedicti Officiales, & Administri propter præmissa singillatim excommunicati declarantur.

CHristi nomine invocato. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum, præ oculis habentes, per hanc nostram Declaratoriam Sententiam, quam de Juris Peritorum consilio ferimus in his scriptis in Causà, & Causis, quæ primò, & in primà, seu alià quavis veriori coram Nobis versæ sunt, & nunc vertuntur Instantia inter Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Joannem Carolum Piancastelli Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem Principalem Actorem, Promotorem ex una, nec non *Carolum Mariam Soleri assertum Commissarium Ducalem, Comitem Pelletta de Casambrato Syndicum, & Præfectum vulgò Commandante Civitatis Astensis, Equitem Casanova Civitatis Vercellen. Præfectum, pariter Commandante nuncupat., Capitaneum Piopu, Advocatum Carolum Antonium Canda, N. N. à Secretis Consiliarium, & Patrimonialem Generalem, N. N. à Secretis Cameræ Computorum nuncupat., N. N. Locumtenentem Columnelli Rambusinm, & Comitem, sive Equitem Capitaneum Cumiana*; Ex adverso Principales reos conventos, inquisitos, processatos, ad legitimè comparendum monitos, & contumaces in, & super infrascriptis per eosdem commissis, & patratis delictis, & signanter de, & super eo, quod cum Laicalis Potestas Taurinensis excogitaverit, omnique conatu sategerit jurisdictionem, & Jura Sedis Apostolicæ usurpare, præsertim verò id contigerit in Principatu Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatu Cortanzæ, & Cortanzoni in Diœcesi, & Comitatu Asten. existentium, & ab eadem Ecclesia Episcopali Astensi, Taurini, & Papiæ respectivè dependentium, supremoque, alto, & directo Dominio, & Jurisdictioni dictæ Sanctæ Sedis totaliter subjectorum; Siquidem pluribus ab hinc annis præfata laicalis Potestas contra eadem loca, eorumque habitatores, & Apostolicæ Sedis Vassallos plura attentaverit, illos scilicet contra omne Juris debitum, ac in Apostolicæ Sedis præjudicium vexaverit, & ad contribuendum taxas coegerit, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia onere contributionum, & taxarum realium, & personalium respectivè gravaverit, aliaque hujusmodi ita violenter gesserit, & attentaverit, ut Feudatarii dictorum Locorum, illorumque Habitatores, & Vassalli Sanctæ Sedis tales sese agnoscerent, & exhiberent erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac si fuissent, & essent ejus Subditi, & Vassalli, itaut omnibus oneribus, & contributionibus de facto subjacerent, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi de jure subjacent.

§. 1. Ad hæc autem avertenda mala, quæ Jurisdictioni, ac Supremo Dominio Sedis Apostolicæ per vim inferebantur provida sollicitudine Commissarii Generalis tunc temporis Reverendæ Cameræ Apostolicæ expeditis coram Nobis die 8. Augusti 1702. Literis inhibitorialibus, quibus

justi-

justitia suadente injunctum fuit Feudatariis dictorum locorum, illorumque Vassallis, Subditis, & Habitatoribus, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis, & Censurarum in corpore Juris, Constitutionibus Apostolicis, & usibus Feudorum contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontis illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis agere, & exercere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, sed bona omnia inibi existentia immunia, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Administros super dictis Feudis, Habitatoribus; & bonis quomodolibet inferendis appellare, & reclamare, de nullitate dicere, aliaque pro tuenda Sanctæ Sedis jurisdictione agere deberent, prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c. Ast in incœpta usurpatione Jurium Apostolicæ Sedis perseverans Laicalis Potestas Taurinensis ad alia hujusmodi, & similia graviora contra Vassallos, & bona prædicta processit.

§. 2. Quamobrem, ut Apostolicæ Sedis Jura defensa, & illæsa remanerent, eapeatis aliis similibus literis inhibitorialibus pariter etiam Nobis sub die 23. Maii anni 1716. quibus pariter omnibus & singulis superiùs nominatis injunctum fuit, ne sub dictorum locorum illorumque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis superius expressis auderent seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, vel præsumeret prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum locorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis ergà eum agere: minusque contributiones; & alia onera ipsis forsan imponenda persolvere, seu persolvi facere, imò Communitatibus prædictorum locorum eorumque Ministris, & aliis quibuscumque præfatis nostris literis subdictis pœnis seriò monitis, ac præceptatis, ut loco Montaphiæ, Cisternæ, Cortanzæ, & Cortanzoni, illorumque Incolis, Habitatores, ac bona omnia inibi existentia immunes & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem illiusque Ministros super dictis feudis, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponendis iterum appellare & reclamare, de nullitate dicere, & omnia, quæ necessaria fuerint, super præmissis agere, & gerere omninò deberent, & prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c. Hujusmodi itaque literis ad valvas Ecclesiarum dictorum Locorum publicè affixis, & executis, quamvis illorum Habitatores, & Vassalli pro eorum obedientiæ, & fidelitatis debito erga Apostolicam Sedem sategissent sese immunes, & liberos tueri, & bona omnia inibi existentia penitus exempta conservare à personalibus, & realibus impositionibus, quibus Administri dicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis eos gravare conabantur; Nihilominus violentiis Laicalis Potestatis Taurinensis oppressi coacti fuerunt, facto tamen, non animo, illis cedere, & sese mandatis ejusdem Potestatis, licet inviti, submittere.

§. 3. Hæc profectò noviter evenerunt tam de anno 1716., quam 1717. quibus præsertim dictæ Potestatis Taurinensis Administri plura in dictis locis contra Jurisdictionem, supremumque Dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ per vim etiam armatam attentarunt; Siquidem *Carolus Maria Soleri Commissarius Ducalis* de mense Septembris dicti anni 1716. personaliter se contulit ad eadem loca Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ, redditisque Officialibus Universitatum literis à Comite Pelletta de Casambrano Syndico, & Præfecto vulgo Commandante Civitatis Astensis expeditis, quibus Vassallorum, & Habitantium notulam requirebat, illique consignari sub pœnarum comminatione præcipiebat; eam proindè sibi tradi præfatus Commissarius instanter requisivit, & mandavit comminata Contravenientibus pœna militaris executionis: Verum quia fideles Populi detrectarunt dictæ Potestatis Imperio parere; quinimo Syndici, & Consiliarii loci Montaphiæ non perterriti petitam notulam exhibere, & consignare recusarunt, ut Apostolicæ Sedis mandatis debitè obsequerentur, gravissima damna & incommoda ab eadem Laicali Potestate experti fuerunt; Etenim dicto mense Septembris triginta equestres, & septuaginta pedestres milites sub regimine Equitis Casanova Civitatis Vercellensis Præfecti, & Capitanei Pipis se contulerunt ad dictum Montaphiæ locum, ibique diu stationem fecerunt illius Communitatis sumptibus, & expensis, quousque Habitatores, & Vassallos coegerunt ad actum subjectionis erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis emittendum, petitamque Hominum, & Incolarum notulam tradendam; Qua de re Habitatores, & Vassalli cæterorum locorum perterriti hujusmodi notulam coacti tradiderunt, ne parem comminatæ militaris executionis pœnam substinerent; Omnesque demum Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ Habitatores, & Vassalli, ut graviora damna, & incommoda, quæ comminabantur, evaderent, realia, & personalia onera per vim, ut præmittitur, à dicta Potestate imposita prædictis annis 1716., & 1717. exsolverunt, ità mandante Advocato Carolo Antonio Cauda altero ex Administris dictæ Laicalis Potestatis, dictumque Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, tanquam prætensum directum Dominum vi coacti recognoverunt.

§. 4 Præ cæteris autem graviora apparent, quæ Laici Administri prædictæ Potestatis contra nostras postremas literas decernere præsumpserunt; Quippè ad instantiam Consiliarii, & Patrimonialis generalis à Secretario Cameræ quam computorum vocant, expeditum fuit Edictum, seu Rescriptum typis impressum, & in eisdem locis affixum, quo prævia declaratione nullitatis, & invaliditatis dictarum nostrarum literarum Subditis, & Vassallis dictorum locorum, qui Apostolicam Sedem, tanquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem recognoverant, sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm dicti Serenissimi Ducis, ejusque Successorum auctoritatem recognoscerent, prout latiùs apparet ex dicta Ordinatione, seu Rescripto sub Datum Taurini die 31. Augusti 1716., ad quod impugnativè tantùm relatio habeatur. Adhuc tamen Administri Laici à vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum Locorum minimè destiterunt; quinimò prænarratis molestiis novas, gravioresque in dies adjicientes ad militares executiones devenerunt de mense Junii 1717. contra Habitatores loci Cortanzæ, seu Cortanzerii; antedictus quippè Commissarius Soleri à magnâ Militum copiâ associatus ad eumdem locum die 14. ejusdem mensis Junii se contulit, ibique illorum sumptibus in pœnam assertæ inobedientiæ mandatis Laicæ Potestatis hospitati fuerunt, donec Communitas, & Particulares compartum tritici, aliasque petitas contributio-

nes ona cum expensis a Militibus, eorumque Officialibus prætensis persolvere coacti fuerunt.

§. 5. Quæ omnia, & singula, aliaque hujusmodi prænominati Laici Administri de facto, & per vim nulliter, & attentatè perpetrarunt in manifestum, ac detestabilem contemptum Apostolicæ Sedis, ejusque Jurisdictioois, jurium, & auctoritatis præjudicium, rebusque aliis ex Processu Causæ resultentibus, ad quem &c., singula singulis &c., super quibus &c., ex altera Partibus prævia declaratione nullitatis præfati Edicti ad supplicationem Patrimonialis generalis Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Pedemontis Principatu emanati, omniaque, & singula à præfatis Administris causâ, & occasione præmissorum acta, gesta, & perpetrata contra altum, directum, & supremum Dominium Sedis Apostolicæ, nec non ab Habitatoribus, & Vassallis, eorumque locorum per vim, & metum nequiter extorta cum omnibus, & singulis indè secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem, ac à deficientibus respectivè à debito obedientiæ erga S. Sedem Apostolicam damnabiliter gesta, & attentata, de facto præsumpta, ac per vim extorta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam colorarum possidendi, vel præscribendi Causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, itaut illis minimè obstantibus Apostolicæ Sedis, & Astensis Ecclesiæ Jura quæcumque semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, integra, illæsa, & illibata, perinde ac si præmissa tam a Laicali Potestate Taurinensi, quàm à Subditis, & Vassallis Apostolicæ Sedis, dictorumque locorum Habitatoribus per vim, ut præmittitur, compulsis, nunquam emanassent, nec facta fuissent, ac pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præsentium declaramus, & publicè denunciamus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

§. 6. Quibus per Nos ità decretis, & declaratis semper, & perpetuò in suo robore manentibus, dicimus, declaramus, decernimus, pronunciamus, & sententiamus supradictos *Carolum Mariam Soleri assertum Commissarium Ducalem, Comitem Pelletta de Casambrato Syndicum, & Præfectum vulgo Commandante Civitatis Astensis, Equitem Casanova Civitatis Vercellen. Præfectum pariter Commandante nuncupatum: Capitaneum Piopis, Advocatum Carolum Antonium Cauda, N. N. Consiliarium, & Patrimonialem generalem, N. N. à secretis Cameræ Computorum nuncupatum, N. N. Locumtenentem Columnelli Rambusium, & Comitem, sivè Equitem Capitaneum Cumiana* contumaces, tanquam in præmissis culpabiles, & de Jure punibiles in pœnas convictorum, & confessatorum reatuum, de quibus, ut supra, imputantur, nempè omnium & singularum, censurarum, & pœnarum in sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, indictas, impositas, & comminatas, de quibus in Monitorio contrà ipsos, & eorum quemlibet emanato, legitimè executo, & in actis, ac in Processu judicialiter reproducto, damnabiliter incidisse & incurrisse declarandum, prout eosdem & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in prædictis Canonibus dispositas, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini contentas incurrisse declaramus, & propterea à Fidelium consortio disjungimus, segregamus, & separamus, ac pro disjunctis, segregatis, & separatis haberi volumus, ipsosque ab omnibus Christifidelibus evitandos, prout evitari præcipimus, & mandamus, à quibus quidem censuris, & excommunicationibus non nisi à Sanctissimo Domino Nostro, & à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentia eo ipso, postquam convaluerint, absolvi possint. Cedulonesque, & literas declaratorias quascumque contra eosdem in formâ, solitâ & consuetâ decerneo., & relaxan. prout decernimus, & relaxamus, ac exequi, affigi, & publicari respectivè mandamus, & ita dicimus, declaramus, decernimus, pronunciamus, & sententiamus non solùm &c., sed & omni &c., die 13. Augusti 1718.

Ita pronunciavi Joannes Baptista Cardinalis Spinula Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R.C.A. Secretarius, & Cancellarius.

PUBLICA DECLARATIO, X.

Et Denunciatio Excommunicationis Officialium, & Administrorum Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis ob præmissa delicta.

Hic authoritate nostra ordinaria *Carolus Maria Soleri assertus Commissarius Ducalis, Comes Pelletta de Casambrato Syndicus, & Præfectus vulgo Commandante nuncupat. Capitaneus Piopis, Advocatus Carolus Antonius Cauda, N. N. Consiliarius, & Patrimonialis Generalis, N. N. à Secretis Cameræ Computorum nuncupat N. N. Locumtenens Columnelli Rambusius, & Comes, sive Eques Capitaneus Cumiana* declarantur excommunicati, & innodati omnibus, & singulis censuris, & pœnis in sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quot annis legi, & publicari solitâ contentis, & à Fidelium consortio disjuncti, segregati, & separati, à quibus nonnisi à Sanctissimo Domino Nostro, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentiâ eo ipso, postquam convaluerint, absolvi possint, ex quo temerè & dolosè agendo in executionem mandatorum laicalis potestatis Taurinensis ausi fuerunt in apertum contemptum, & præjudicium alti, & Supremi Dominii S. Sedis Apostolicæ, quod habet super Principatu Cisternæ, Montaphiæ, ac Marchionatu Cortanzæ, & Cortanaoni in Diœcesi, & Comitatu Astensi existentium jurisdictionem, authoritatem, & jura d. Sanctæ Sedis usurpare, atque ideò in eadem loca, eorumque Habitatores, & Subditos S. Sedi Apostolicæ totaliter subjectos dictam usurpatam authoritatem, & jurisdictionem exercere, taxas imponere, nec non quamplura violenter agere, & præsertim vi, metuque militaris executionis, aliisque mediis violentis à prædictorum locorum Habitatoribus, & Subditis S.

Sedis extorquere recognitionem Serenissimi Sabandiæ Ducis, & Principis Pedemontis in supremum eorumdem locorum Dominum, & aliàs latiùs, prout ex literis monitoriis per Nos relaxatis, & expeditis die 11. Decembris 1717., & Declaratoriâ Sententiâ per Nos hodiernâ die desuper legitimè latâ, ad quas &c. Instante Illustrissimo Domino Joanne Carolo Piancastello Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ Romæ, hac die 13. Augusti 1718.

Jo: Baptista Card, Spinula Camerarius.

Amoventes, lacerantes, aut aliquo modo deturpantes sint ipso facto eisdem Censuris innodati, & excommunicati, ut supra.

Joannes Baptista Card, Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secretarius, & Cancellarius.

XI.

EDICTUM

Quo antiqua probibitio Quatrenorum æreorum exterorum instauratur.

Annibale di S. Maria in Cosmedin Diacono Cardinal Albani, della S. R. C. Camerlengo.

Essendosi avuti diversi ricorsi, che nello Stato Ecclesiastico si siano cominciati ad introdurre, e smaltire una gran quantità di Quattrini di rame forastieri, e particolarmente francesi con notabil pregiudizio de' Sudditi Pontificii, e del Commercio, per esser mancanti nel loro intrinseco valore comparativamente alli quattrini di rame, che si battono nella Zecca di Gubbio detti communemente quattrini Papali, e volendo la Santità di Nostro Signore ouviare, e provedere ad un tal disordine, ci hà commandato, che inerendo al parere d'una Congregazione deputata da Sua Beatitudine sopra il regolamento delle monete, ne rinoviamo le proibizioni altre volte publicate intorno à detti quattrini di rame forastieri, con aggravarne ancora le pene, affinche le dette proibizioni siino puntualmente eseguite.

§. 1. Pertanto d'ordine espresso datoci in voce da Sua Beatitudine, e per autorità del nostro Uffizio di Camerlengato, non recedendo dalle proibizioni contenute nè Bandi de' nostri Predecessori, e particolarmente in quello publicato li 31. Luglio 1699., e sotto scritto da Monsignore Anguisciola allora Presidente della Zecca, anzi quelle rinovando, confermando, & approvando, eccetto che in quello fossero contrarie alle presenti, ordiniamo, e commandiamo, che nel termine di due mesi prossimi dalla publicazione del presente nostro Editto in Roma, e suo Distretto, e di trè mesi prossimi dalla publicazione del medesimo in altre Città, Luoghi, Terre, e Castelli dello Stato Ecclesiastico fuori del' Distretto mediatamente, & immediatamente soggetti s'intendino affatto in tutto, e per tutto proibiti, e sbanditti irremissibilmente i detti quattrini di rame forastieri, e specialmente francesi di qualsivoglia sorte, e lega, conforme in effetto col presente nostro Editto proibiamo affatto, e sbandiamo tutti li detti quattrini, in modo che per l'avvenire dopo il termine, come sopra, prefisso non possano in verun modo, nè sotto qualsisia pretesto, ò causa ritenersi, spendersi, riceversi, e contrattarsi, non solo in Roma, mà nè anche in tutto lo Stato Ecclesiastico sotto pena à chi contravenisse (dopo il termine come sopra accennato) tant in ritenere, come in ricevere, e spendere detti quattrini, non solo della perditta di essi e di scudi dieci per ciascun quattrino, che si ritrovasse; ma anche di tre tratti di corda da darsegli irremissibilmente, & altre pene pecuniarie, e corporali anco maggiori ad arbitrio nostro, e di Monsignor Presidente della Zecca, all'esecuzione delle quali si procederà con ogni rigore, nè si ammetterà veruna scusa à qualunque Artista, ò Bottegaro di aver preso, ò ritenere inavvedutamente i detti quattrini proibiti, comè nè anche di non averli preso loro, mà i suoi Garzoni, Fattori, e Ministri; Avvertendo ogn'uno, che passato il sopradetto termine si manderanno gli Ufficiali, & Essecutori, & altretante volte, quante occorrera à far le ricerche, e perquisizioni per le botteghe, e case, e tutti quelli quattrini proibiti, che trovaranno, li acquistaranno, e guadagnaranno per se medesimi gli Ufficiali, & Esecutori, alla denoncia delli quali si darà piena fede colla deposizione d'un sol Testimonio idoneo, & il simile si praticarà con qualsisia Accusatore, che dasse notizia delli Contraventori, poiche tutti i quattrini proibiti, che mediante la sua rivelazione si trovaranno, ancorche ascendessero a qualsisia notabil quantità, si applicaranno, e si divideranno fra esso, egl'Essecutori, e l'Accusatore sarà tenuto segreto; Con questo però, che tanto l'Accusatore, quanto gl' Essecutori debbano denunciare negl'Atti dell'infrascritto Notaro ciascuna invenzione, che si farà, affinche da Noi, ò da Monsignor Presidente sudetto possano darsi quegl'ordini, che si stimaranno opportuni per il sudetto effetto.

§. 2. Et affinche tutti quelli, che si trovassero presso di loro detti quattrini, possino farne esito dentro il termine sopra prefisso, ordiniamo, e comandiamo, che à tenore di quello fu prescritto in d. Editto delli 31. Luglio 1699. debbino gli abitanti in Roma, e suo distretto fra il termine di due mesi prossimi averli portati nel Banco di Giacomo de Romanis Zecchiere di Roma, dal quale riceveranno per ogni venti bajocchi di detta moneta proibita bajocchi undici di buona moneta, e fuori di Roma, e suo distretto vogliamo, che tutte le Communità de Luoghi Castelli, Terre e Città sudette dentro il termine à loro parimente, come sopra, assegnato di mesi tre, debbano far raccogliere tutti li detti quattrini, come sopra, proibiti, e banditi, e mandarli subito à loro spese in mano del Tesoriere Camerale di ciascheduna Provincia, dal quale li saranno pagati, come in Roma per ogni venti bajocchi di detti quattrini proibiti bajocchi undici di moneta buona, e passati li sudetti termini respettivamente quelli, che li spenderanno, riceveranno, contrattaranno, ò riterranno s'intenderanno incorsi nelle pene sopradette senza veruna remissione, nè si ammetreranno pretesti di qualsivoglia sorte.

§. 3. Per togliere poi affatto l'uso delli sudetti quattrini proibiti, e per impedire al possibile l'introduzione di quelli sì in Roma, come in tutto lo Stato Ecclesiastico, ordiniamo, & espressamente commandiamo, che passati li sopradetti termini respettivamente, come sopra prefissi & assegnati, qualunque persona di qualsisia stato, grado, e condizione, niuna eccetuatta; che si troverà, che facesse incetta delli sudetti quattrini proibiti, e banditi dentro la Città di Roma, & in ogn'altro luogo, e Città, dove si trovasse, incorra nella pena della Galera per cinque anni. E chiunque come sopra si trovasse, che ne facesse incetta da luogo a luogo dentro lo Stato Ecclesiastico, incorra nella pena della Galera per dieci anni. E chi in qualsivoglia modo, e qualsisia strada introducesse per se stesso, ò per mezzo d'altri

li sudetti quattrini proibiti dentro lo Statn Ecclesiastico da qualsivoglia luogo forastiero, incorra nella pena della Galera in vita. All'essecuzioni delle quali pene si procederà irremissibilmente, e con ogni rigore anco per inquisitione. Volendo, che chiunque accusarà, ò darà notizia di tali Contravenitoti, di tutta quella quantità di quattrini, che mediante la sua relazione si trovara appresso li detti Incettatori, & Introduttori, ne guadagnino il terzo libero, e francn per se, & il restante resti applicato alla Reverenda Camera Apostolica con qualche participazione anco all' Essecutore ad arbitrio nostro, e di detto Mnnsignor Presidente. Dichiarando, che per Incettatore sarà tenuta, e riputata per gl'effetti sudetti ogni, e qualunque Persona, come sopra, alla quale dagl'Essecutori, & altri fosse trovata maggior quantità dieci scudi delli sudetti quattrini proibiti, passati li sopradetti termini, come sopra, respectivamente assegnati, incaricando strettamente à tutti li Vice-Legati, Governatori, e Podestà di qualsisia Città, Terra, Castelln, e luogo dello Stato Ecclesiastico, e loro Luogotenenti, & Auditori l'essecuzione del presente Bando, e di quanto in questo si contienne, quale affisso che sarà in Roma ne'luoghi soliti, e nelle Città, Terre, e Castelli dello Stato Ecclesiastico, astringerà ciascheduno, come se li fosse stato personalmente presentato. Dato in Roma nella Camera Apost. questo dì 19. Ottobre 1719.

F. Ricci Chierico di Camera, e Presidente della Zecca.

Gin Carlo Pianeastelli Commissario Generale.

A. Gaetano Frosi Segr. di Camera.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curia Innocentiana, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Thomam de Unionibus Apost. Curs.

Franciscus Bartolottus Mag. Curs.

XV. EDICTUM.

Quo introductio quorundam Pannorum laneorum inferioris qualitatis ab exteris Ditinnibus in Statum Pontificium, eorumque retentio, commerclum, ac usus post annum à die promulgationis ejusdem Edicti computandum sub gravibus pœnis interdicitur.

Annibale di Santa Maria in Cosmedin Diacono Cardinale Albani, della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

RIflettendo la Santità di Nostro Signore il gran danno, che risentono i suoi Sudditi dall'introdursi, e vendersi dentro lo Stato Pontificio alcune specie di Pannine di lana fabricate fuori di Stato, & il grand'utile, e vantaggio, che ne ripporterebbero, ogni qual volta simili merci coll' impiego di numerose Persone si fabricassero dentro lo Stato Ecclesiastico, dove non mancono nè Lane in abondanza, nè Lavorieri, e fabriche à sufficienza, le quali da qualche tempo in qua restano inutili per la gran'introduzziona di dette merci forestiere con danno notabile de Poveri, i quali impiegavano la loro opera, e fatiga in simili Lavorieri, & ora si trovano in estrema mendicita senz' alcun'impiego; da i clamori de' quali eccitata la Santità Sua (per provedere al bisogno de suoi Sudditi) hà deputato nna Congregazione particolare, la quale è stata di sentimento potersi per ora proibire certa specie di Pannine di Lana di basso valore, come si esprimerà in appresso, le quali si possono commodamente fabricare ne' Lavorieri, che si travano dentro lo Stato Ecclasiastico, & avendo la Santità sua approvata la detta risoluzione, ci hà commandato di farne la pnblicazione con nostro Editto.

Per tanto d'ordine, come sopra, datoci à voce da Nostro Signore, e per antorità del nostro Uffizio di Camerlengato, ordiniamo, e commandiamo, che dopo il termine d'nn' anno da compntarsi dal dì della publicazione del presente nostro Editto, non si possino non solo introdurre per mercanzia, e per vendere, mà nè anche per uso proprio dentro lo Stato Ecclesiastico tanto immediatamente, quanto mediatamente soggetto, comprese ancora le Legazioni di Bologna, e Ferrara, i Panni di Lana d'inferior qualità, cioè: *Panni dell' Isola, d'Arpino, di Piè di Monte, di Cerreto di Regno, di Morcone alti, e bassi e di qualsivoglia qualita. Panni di Germania ordinarii di qualsivoglia sorte. Panni di Francia ordinarii detti Panni di Sevo, Ventisesimi alla Cavalieta, ò Carcassone di qualsisia qualità, Panni di Bristol, e del Nort ordinarii di qualsivoglia qualità. E Panni, e Rascia di Bergamo, e Salonnichi*: sotto pena delle perdita di simili Panni, e di scudi trecento monera per qualsivoglia quantità, che s'introducesse tanto per mercanzia, quanto per uso proprio dentro ln Stato Ecclesiastico da qualsisia Persona Laica, anche di qualsivoglia Dignità, ò preeminenza, cioè Conti, Marchesi, Duchi, e Prencipi, & anche Ecclesiastici di qualsisia Ordine, & Instituto Secolare, ò Regolare, Cavalieri di Malta, Compagnia di Gesu, Vescovi, Arcivescovi, e altri, de quali per comprendetli fosse necessario di farne specifica, & individua menzione, di manieta che tutti tanto Laici, che Ecclesiastici siano compresi sotto la detta proibizione, e sotto la detta pena, quale si dovrà applicare per una terza parte all'Accusatore, quando vi sia, e l'altre due parti alla Camera Apostolica, senza speranza di alcuna remissione, ò grazia da ottenersi da chi contravenisse al presente nostro Editto; abrogando ancora qualsivoglia Privilegio, che potesse in ciò competere a qualsisiano Mercanti, ò Fiere dello Stato Ecclesiastico, nelle quali scorso, che sara l'anno sudetto, non si potranno nè introdurre, nè vendere dette Pannine sotto la sudetta pena, esortando gl' Eminentissimi Signori Cardinali Legati, e commandando à tutti i Governatori, e Presidenti dello Stato Ecclesiastico ad invigilare, che scorso detto termine, simili Pannine non s'introduchino per Mercanzia, nè per uso proprio, e che non si vendino dentro lo Stato, altrimenti detti Governatori, e Presidenti incorreranno l'indignazione di Nostro Signore, e saranno rimossi da i loro Uffizii, e Cariche.

Et affinche questa Proibizione abbi il suo effetto, vogliamo ancora, & ordiniamo, che scorso, che sarà detto termine si possa procedere per inquisizione, & ex officio contro qualsivoglia Trasgressore, & anco contro quelli che si servissero di dette Pannine per uso loro proprio, in maniera che scorso il termine prefisso non solo non si possa introdurre, nè vendere dette Pannine, mà nè anche da chi le avesse comprate, si possino mettere di nuovo in opera, proibendo sotto le pene sudette tanto à quelli, che le avessero comprate, di farle porre in opera la prima volta dopo scorso detto termine, quanto alli Sartori di lavo-

rar

carle per qualunque Persone di qualsivoglia grado, ò condizione Secolare, & Ecclesiastica di sopra espresse.

Vogliamo però, & ordiniamo, che l Mercanti, & altri, che lavorano di presente, ò lavoraranno, ò fabricaranno in avvenire ne loro Lavorieri dello Stato Ecclesiastico i Panni di detta, ò simile qualità à quelli proibiti, debbano fabricarli di buona qualità, e perfezzione, e che il loro prezzo non si alteri più del dovere in pregiudizio de Sudditi Pontificii, che se ne doveranno provedere, intorno à che si prenderanno in appresso altre determinazioni, affinche quei Panni, che si fabricaranno in avvenire, debbano essere di buona qualità, e perfezzione, e che il loro prezzo sia congruo, & onesto, nè si debba alterare oltre il dovere, sotto le pene pecuniarie, & afflittive del corpo da arbitrarsi da Noi.

Avverta per tanto ciascheduno di essere ubbidiente à quanto di sopra vien prescritto, e li Mercanti, che averanno fatto introdurre dette Pannine, procurino dentro detto termine di farne esito, ò mandarle fuori di Stato, perche affisso, che sarà il presente Bando ne'luoghi soliti di Roma, e nelle Città principali dello Stato, astringerà ciascheduno, come se li, fosse stato personalmente presentato. Dato in Camera Apostolica questo dì 7. Agosto 1719.

A. Card. Albani Camerlengo.

G. C. Piancastelli Comm. Gen.

Antonio Gaetano Presi Segr. di Cam.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Badialem Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

XVI. CONFIRMATIO

Præcedentis Edicti, ejusqoe extensio, & ampliatio ad Telas sericas damascenas, & villosas, adjectâ pœnâ Sarcinatoribus, & aliis, qui ex iis vestes, aut ornamenta conficere ausi fuerint.

Annibale di Santa Maria in Cosmedin Diacono Cardinale Albani, della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

Essendo nato qual che timore in alcuni Mercanti Fabricatori di Pannine di lana dello Stato Ecclesiastico, che l'Editto da Noi publicato il dì 7. Agosto prossimo passato intorno alla proibizione de' Panni di lana ordinarii, e di basso prezzo fabricati fuori dello Stato Pontificio, non sia per eseguirsi con tutta esattezza, e col rigore delle pene in esso contenute, scorso che sia il termine di un'anno in quello prefisso: E quantunque si creda, che un simile timore possa avere avuto la sua origine da chi non ama il ben publico de' Sudditi dello Stato Ecclesiastico, e per distogliere i Mercanti, e Fabricatori di simili Panni di detto Stato di fabricarli, e crescere le loro fabriche, e lavorieri con loro profitto, e di molt'altre povere Persone, che s'impiegaranno in simili lavorieri: Perciò à fine di disingannare qualsisia Persona, nella mente della quale potesse avere originato qualche sinistra opinione un simile sospetto, habbiamo determinato in esecuzione della risoluzione della Congregazione deputata da Sua Santità intorno à tali materie di publicarne il presente Editto, in cui si conterrà ancora la proibizione de' Damaschi, e Velluti fabricati fuori di Stato secondo il sentimento di detta Congregazione successivamente approvato da Sua Santità.

Quindi per ordine avuto in voce di Nostro Signore, e per autorità del nostro Ufficio di Camerlengato vogliamo, & ordiniamo, che il sudetto Editto d'ordine nostro publicato il dì 7. Agosto prossimo passato debba efficacemente, e con ogni puntualità, & esattezza osservarsi, come in esso vien disposto, e quando faccia di bisogno, di nuovo si proibiscono *tutti i Panni di lana di Francia, ordinarii però, e non fini, detti di Carcassone, ò sia di Sevo, ò Vensis fini, i Panni dell'Isola, d'Arpino, di Piè di Monte, di Cerreto, di Regno, di Morcone alti, o bassi, e di qualità, e colore. I Panni di Germania ordinari di qualsivoglia sorte. I Panni di Bristol, e del Nort parimenti ordinarii di qualsivoglia qualità. I Panni di Salonichi, e Panni, e Rascie di Bergamo.* E scorso, che sarà il termine dell'anno prefisso nel sudetto Editto, vogliamo, che con ogni rigore più possibile si proceda contro li Contraventori alle pene comminate, & espresse, nel medesimo, riservandoci di accrescere ancora le sudette pene à nostro arbitrio: Notificandosi in oltre à tutti i Mercanti rivenditori de' sudetti Panni à non provedersene più di quello possa portare il verosimile consumo, ò sia uso de'medesimi sino al fine dell'anno, come sopra prefisso, poiche quando gli rimanessero invenduti in fine dell'anno, non potranno esimersi dalle pene contenute in detto Editto, nè trovaranno in Noi quelle facilità di compatimento, che forsi si persuadono.

In oltre la Santità di Nostro Signore per far maggiormente conoscere il desiderio, che hà di sollevare sempre più i suoi Sudditi per quanto le sarà possibile nelle presenti calamità, e per dare occasione ancora à i poveri d'impiegare la loro opera, & industria in sollievo delle loro Persone, e Famiglie, approvando il parere di detta Congregazione, ci ha commandato di proibire ancora tutti i Damaschi, e Velluti fabricati fuori di Stato, affinche i Mercanti dello Stato Pontificio, i quali in abondanza li fabricano in Roma, Bologna, Perugia, & altrove, possina commodamente venderli, e farne esito. E però ordiniamo, e commandiamo, che scorso che sarà intieramente tutto l'anno prossimo 1720., non si possino non solo introdurre per mercanzia, e per vendere, mà ne anche per uso proprio nello Stato Ecclesiastico, comprese ancora le Città di Bologna, e Ferrara, i Damaschi, e Velluti di qualsivoglia colore, e qualità fabricati fuori di Stato, sotto pena della perdita de'medesimi, e di scudi cinquecento moneta per qualsivoglia quantità, che s'introducesse, ò vendesse per mercanzia, ò per uso proprio dentro lo Stato Ecclesiastico da qualsivoglia Persona sì Laica, che Ecclesiastica di qualsisia Dignità, ò preeminenza, Secolare, ò Regolare espressi nel sudetto nostro Editto delli 7. Agosto prossimo passato, al quale vogliamo si abbi intiera relazione, e che tutti quelli in esso Editto nominati restino compresi niuno eccettuato, la quale pena si dovrà applicare per una terza parte all'Accusatore, quando vi sia, e l'altre due parti alla Camera Apostolica senza speranza di alcuna remissione, ò grazia da chi contravenisse al presente nostro Editto; Abrogando ancora qualsivoglia privilegio, che godessero quali si siano Mercati, ò Fiere dello Stato Ecclesiastico, ne'quali, e respettivamente nelle quali, scorso che sarà l'intero anno 1720., nè si potranno introdurre,

ne vendere alcuna forte di Damaschi, e Velluti di qualsivoglia colore, e qualità fabricati fuori dello Stato Ecclesiastico, esortando l'Eminentissimi Signori Cardinali Legati, e commandando à tutti i Signori Governatori, e Presidenti dello Stato Ecclesiastico ad invigilare, e procurare, che scorso che sarà il termine sudetto dell'intiero anno 1720. non s'introduchino i detti Velluti, e Damaschi fabricati fuori di Stato, nè si vendino, ò per mercanzia, ò per uso proprio dentro lo Stato Ecclesiastico; altrimenti li detti Governatori, e Presidenti incorreranno l'indignazione di Nostro Signore, e saranno anche rimossi da' loro Ufficii, Volendo ancora, che si possa procedere per Inquisizione, & ex Officio contro qualsivoglia Trasgressore; & anche contro quelli, che si servissero di detti Damaschi, e Velluti per loro uso proprio, in maniera, che scorso, che sarà il termine, come sopra, prefisso, non si possa da chi che sia non solo introdurre detti Damaschi, e Velluti fabricati fuori di Stato, ma ne anche da chi gli avesse precedentemente comprati, si possino mettere di nuovo in opera, proibendo sotto le sudette pene, tanto à quelli che l'avessero comprati di farli porre in opera dopo scorso detto termine, quando alli Sartori, e Banderari di lavorarli, ò porli in opera per qualsisia Persona di qualsivoglia grado, ò condizione Secolare, & Ecclesiastica espressa, e nominata nell'altro nostro Editto publicato il dì 7. Agosto prossimo passato.

Vogliamo però, & ordiniamo, che i Mercanti, ò Fabricatori di detti Velluti, e Damaschi dentro lo Stato Ecclesiastico debbano fabricarli di buona qualità, e perfezzione, e che il loro prezzo non si alteri più del dovere in pregiudizio de' Sudditi Pontificii, i quali se ne doveranno provedere. Avverta per tanto ciascheduno di essere ubbidiente à quanto si prescrive nel presente Editto, e li Mercanti, che si fossero proveduti di simili Damaschi forastieri, procurino dentro detto termine di farne esito, ò mandarli fuori di Stato, poiche affisso che sarà il presente Editto ne' luoghi soliti di Roma, e nelle Città principali dello Stato, obligarà ciascheduno come se li fosse stato personalmente presentato. Dato in Camera Apostolica questo dì 18. Decembre 1719.

A. Card. Albani Camerlengo.

G. C. Piancastelli Comm. Gen.

Antonio Gaetano Frosi Segr. di Cam.

Die, Mense, & Anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis, per me Joannem del Rè Apost. Curs.

Andreas Grecus Mag. Curs.

XVII.

RENOVATIO

Præcedentium Edictorum, quibus Panni lanei exteri inferioris qualitatis, nec non Telæ sericæ damascenæ, & villosæ exteræ invehi, aut retineri in Ditione Ecclesiastica proibentur, & nonnulla alia pro eorundem Edictorum inviolabili executione statuuntur.

Annibale di Santa Maria in Cosmedin Diacono Card. Albani, de la Santa Romana Chiesa Camerlengo.

AFfinche maggiormente si riconosca, che la Santità di Nostro Signore vvole efficacemente, che si eseguisca la proibizione d'introdurre, e ritenere i Panni bassi di lana, damaschi, e velluti fabricati fuori di Stato a tenore degl Editti d'ordine nostro publicati li dì 7. Agosto, e 18. Decembre dell'anno 1718. Perstanto d'ordine avuto in voce da Sua Santità, e per autorità del nostro Ufficio di Camerlengato, si notifica à chiunque Mercante, ò qualsivoglia altra persona compresa, e nominata in detti Editti, che scorso, che sarà il dì 7. Agosto, e 18. Decembre prossimi venturi si procederà irremissibilmente alle pene contenute in detti Editti contro quelli, che si trovassero Trasgressori, e che dopo il tempo, ò tempi sudetti ritenessero presso di loro i Panni, Velluti, e Damaschi espressi in detti Editti.

Anzi che scorso il termine, ò termini, come sopra prefissi, si procederà alle perquisizioni ne' Fondachi, e Case à sola denunzia d'un solo Testimonio degno di fede, & anche per inquisitionem, & ex Officio, & in ogn'altro miglior modo, e trovandosi mai simili Merci proibite, si faranno abbrugiare publicamente in Roma in faccia alle Dogane sù la Piazza di Pietra, e respettivamente nelle Piazze publiche dell'altre Città, e luoghi compresi in detti Editti. Et affinche da i Sartori non si possa mai allegare ignoranza de' sudetti Editti, ne' quali vienne incaricato à i medemi di non lavorare simili merci, doppo scorsi i termini sudetti; perciò si ordina, e commanda che doppo otto giorni dalla publicazione del presente i medemi siano obligati di ritenere nelle propriè loro Botteghe affissi i sudetti due Editti & il presente, sotto pena di scudi venticinque da applicarsi alla Reverenda Camera, e trovandosi mai, che abbino lavorato simili Merci, doppo scorsi i detti termini, dovranno soggiacere alla pena di scudi cento moneta per ogni contravenzione.

Avverta pertanto ciascheduno d'osservare puntualmente quanto si contiene nel presente Editto, quale publicato, che sarà tanto in Roma, che negl'altri Luoghi dello Stato Ecclesiastico, astringerà ciaschedono, come se le fosse stato personalmente presentato. Dato in Camera Apostolica questo di 9. Loglio 1720.

A. Card. Albani Camerlengo.

G. C. Piancastelli Comm. Gen.

Antonio Gaetano Frosi Segr. di Cam.

Die, Mense, & Anno quibus supra, supradicta Notificatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, in Acie Camp Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Petrum Romolatium Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

DECRETA MEMORABILIA

Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Signaturæ justitiæ præfecti.

Juxtà temporis seriem disposita.

I. VARIÆ ORDINATIONES,

Et Provisiones ad Commissionem, & propositionem Causarum in Signaturà Justitiæ pertinentes.

Fabritius Tituli S. Chrisogoni S. R. E. Presbyter Cardinalis Spada Signatura Justitia Sanctissimi Domini Nostri PP. Præfectus.

Causæ quinquaginta scuta non excedentes in Siguarura non proponantur.

AD parcendum Litigantium expensis, & coercendos insurgentes abusus, facto verbo eum Sanctissimo, præcipimus, quod nemo in posterum audeat proponi facere in plena Signaturà Commissiones in Causis non exceden. summam scutorum quinquaginta monetæ, sed pro illis impetrandis, & signandu cum clausulis opportunis instent cotam D. Nostro Auditore prævia citatione Partis adversæ, facien. per acta infrascripti Notarii Archivii cum insertione Commissionum signandarum ad formam Decretorum ejusdem D. Auditoris, cujus Decreta habeant vim Rescripti plenæ Signsturæ, & perinde, ac si ex illâ emanassent. Quibus non acquiescentes tunc possint recurrere ad Nos, & docto de gravamine, eorumdem indemnitati consulemus.

Signatura non adeatur pro reintegratione, vel moderatione Inhibitionum, sed Auditori Signaturæ.

Ulteriùs mandamus, quòd nemo pariter audeat adire plenam Signaturam, quando agitur tam de reintegratione Inbibitionum moderatarum ob non transportationem Actorum à Sacra Rota, & Judicibus Commissariis, seu communicatione eisdem facultatum A. C., quàm de reintegratione, vel moderatione Inhibitionum A. C., & aliorum quorumcumque Judicum, sicuti de remissione Causarum, declaratione jurisdictionum, ac deputatione Judicum, seu pro purgatione, vel rejectione attentatorum, sed pro illis instent coram eodem D. Nostro Auditore, prævià citatione Partis Adversæ, cujus decreta super his habeant pariter vim rescripti plenæ Signaturæ; quibus si non acquieverint, tunc liceat recurrere ad eamdem plenam Signaturam, in quâ si succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

Servetur decretum Cardinalis Aldobrandini quoad Commissiones.

Inhærendo decreto facto per cla. me. Card. Cynthium Aldobrandinum nostrum Antecessorem, cujus tenor sic est; Si quando inter Litigatores de expediendâ Commissione convenerit, ipsimet, vel eorum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujusque nomina pariter à tergo Commissionis inscribant; Procuratores autem, qui absque legitimo mandato tale quidpiam ausi fuerint, expensas, damna, & interesse per illustrissimum D. Præfectum extrajudicialiter taxanda læsæ Parti præstare damnabuntur, gravioribus etiam pœnis pro culpæ, dolique mali modo ejusdem Illustrissimi D. Præfecti arbitrio inflictis: Volumus, & mandamus quod in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expedienda Commissione, Revisot juxtà illorum consensum Commissiones signandæ nobis afferre teneatur, injungentes tamen Procuratoribus observantiam laudati decreti sub iisdem pœnis, & aliis arbitrio nostro infligendis.

Prohibentur Commissiones pro simplici circumscriptione.

Insuper prohibemus transmittere in plena Signatura Commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem Commissionibus alternativè petere, quod, quatenus non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

In Summario dentur copiæ collationatæ cum originalibus Commissionum, & Decreta, seu sententiæ per extensum.

Volumus etiam, quod in posterum Partes teneantur dare in earum Summariis sub num. 1. copiam de verbo ad verbum collationatam cum Originalibus Commissionum, quæ per ipsas porriguntur signandæ in plena Signaturâ, nec non sub subsequenti numero per extensum, decretum, seu Sententiam, à quo, vel quâ petuntur dd. Commissiones; aliàs præfatæ causæ per Ponentes ejusdem Signaturæ omninò non proponentur, & Procuratores, qui id inviolabiliter servare noluerint expensis Signaturæ, aliisque arbitrio nostro teneri mandamus.

Et demum præcipimus, quod in posterum caveaur DD. Ponentes subscribere propositiones Causarum contra formam præsentium decretorum, nam non obstante eorum subscriptione, causæ non proponentur, ut supra, & Procuratores in expensis, & aliis etiam gravioribus pœnis damnabuntur.

Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, & mandamus una cum aliis omnibus demandatis in antiquis Edictis sub hac bodiernâ die iterum promulgatis, neque sub quovis prætextu, causa, vel colore, sive de Partium consensu licitum sit contravenire sub pœnis suspensionis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis. Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ Residentiæ hac die 18. Januarii 1701.

F. Card. Spada Præfectus.

C. Cerrus Aud.

Joannes Leonus Arch. Romana Curia Scriptor.

EDICTUM. II.

Quo præcedentes Ordinationes instaurantur, & aliæ adjiciuntur.

AD parcendum litigantium expensis, & coercendos insurgentes abusus juxtà exemplum Congregationis Reformationis, facto verbo cum Sanctissimo, inhærendo Decretis aliàs per Nos publicatis sub die 18. Januarii 1701., illaque innovando, præcipimus, quod in posterum nemo audeat proponi facere in plena Signatura commissiones in causis non exceden. summam scutorum quinquaginta monetæ.

Ulteriùs mandamus, quod nemo pariter audeat adire plenam Signaturam, quando agitur tam de reintegratione inhibitionum moderatarum ob non transportationem Actorum à Sacrâ Rotâ, & Judicibus Commissariis, seu communicatione eisdem facultatum A. C., quàm de reintegratione, vel moderatione inhibitionum A. C., & aliorum quorumcumque Judicum, sicuti de remissione jurisdictionum, ac deputatione Judicum, seu pro purgatione, vel rejectione attentatorum, sed pro illis instent coram eodem Domino nostro Auditore prævià citatione Partis adversæ, cujus

de-

decreta super his habeant pariter vim rescripti plenæ Signaturæ, quibus si non acquieverint, tunc liceat recurrere ad eamdem plenam Signaturam, in quâ, si succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

Si quando (prout aliàs provisum fuit per clar. mem. Cardinalem Aldobrandinum Prædecessorem nostrum) inter Litigatores de expediendâ commissione convenerit, ipsimet, vel eorum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujuscumque nomina pariter à tergo commissionis inscribant; Procuratores autem, qui absque legitimo mandato tale quidpiam ausi fuerint, expensas, damna, & interesse per Nos extrajudicialiter taxanda læsæ Parti præstare damnabuntur, gravioribus etiam pœnis pro culpæ, dolique mali modo, arbitrio nostro inflictis; Volumus, & mandamus, quod in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expediendâ commissione, Revisor juxtà illorum consensum commissiones signandas à Nobis afferre teneatur.

Insuper prohibemus transmittere in plena Signatura commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem commissionibus alternativè petere, quod, quatenus non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

Volumus etiam, quod in posterum Partes teneantur dare in earum Summariis sub numero primo copiam de verbo ad verbum collationatam cum originalibus commissionum, quæ per ipsas porriguntur signandæ in plena Signatura, nec non subsequenti numero per extensum, decretum, seu sententiam, à quo, vel qua peruntur dictæ commissiones; aliàs præfatæ causæ per Ponentes ejusdem Signaturæ omnino non proponentur, & Procuratores, qui id servare noluerint, expensis dictæ Signaturæ, aliisque arbitrio nostro teneri mandamus.

Caveant etiam DD. Ponentes in posterum subscribere propositiones causarum contra formam præsentium Decretorum; nam, non obstante eorum subscriptione, causæ non proponentur, ut supra, & Procuratores in espensis, & aliis etiam gravioribus pœnis damnabuntur.

Præcipimus quoque, quod in causis executivis citationes pro deputatione alterius Judicis in locum suspecti allegati, nec non citationes ad recipiendum fieri, nec legi possint coram Nobis, sive Domino nostro Auditore, & factæ non afficiant, & possint impunè sperni.

Item mandamus, quod citationes ad videndum supersederi coram Nobis, sive Domino Auditore nostro in causis, quæ ratione summæ non possunt in plena Signatura proponi juxtà Decreta aliàs edita, non recipiantur, neque admittantur, & factæ possint impunè sperni, non obstante quocumque decreto etiam interposito, quod censeatur subreptitiè extortum.

Ulteriùs præcipimus, quod supersessoriæ in causis proponendis in Signatura Justitiæ non concedantur, nisi unica, & unica prorogatio per Dominum Auditorem nostrum, & ulteriores concessæ possint impunè sperni; In casibus autem particularibus indigentibus majori dilatione recurratur ad Nos, & justà factorum contingentias opportunè providebimus.

Præterea decernimus, quòd in posterom absque nostrâ licentiâ duæ tantùm causæ proponi possint in plenâ Signaturâ per quemlibet Ponentem, quando Signatura fit de hebdomada in hebdomadam, quando autem fit infra quindecim dies, tunc proponi possint usque ad tres, comprehensis tamen illis, quæ redeunt.

Demùm mandamus, quod citationes coram Nobis, sive D. nostro Auditore in Causis pendentibus in Tribunalibus R. Cam. Apostolicæ, & Curiæ Capitolii non recipiantur, neque attendantur, sed possint impunè sperni, exceptis citationibus ad videndum declarari causam, & causas spectare ad alia Tribunalia, remittique ad alios Judices.

Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, neque sub quovis prætextu, causâ; vel colore, sive de Partium consensu licitum sit contravenire sub pœnis prædictis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis. Dat. Romæ, ex Palatio nostræ Residentiæ hac die 12. Junii 1706.

F. Card. Spada Præfectus.
M. A. de Ansidæis Auditor.
Jo: Leonus Archiv. Rom. Cur. Scriptor.

ALIUD EDICTUM III.

Quo priora Decreta Signaturæ Justitiæ instaurantur, & alia adjunguntur.

Bernardinus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo, S. R. E. Presbyter Card. Scotus nuncupatus Signaturæ Justitiæ SS. Domini Nostri Papæ Præfectus.

AD parcendum Litigantium expensis, & coercendos insurgentes abusus, facto verbo cum Sanctissimo, inhærendo Decretis aliàs per Prædecessores nostros editis, ac etiam nostris publicatis sub diebus prima Julii, & quarta Decembris 1717.

Præcipimus, quod nemo audeat proponi facere in plenâ Signaturâ Commissiones in causis non exceden, summam scutorum quinquaginta monetæ.

Insuper mandamus, quod in omnibus, & quibuscumque causis, in quibus agitur de moderatione, vel reintegratione inhibitionum A. C., vel aliorum quorumcumque Judicum, & signanter de reintegratione inhibitionum moderatarum ob non transportationem Actorum, vel à Sacra Rota, vel ab aliis Judicibus Commissariis, de communicatione facultatum A. C., deputatione Judicum, remissione causarum uni magis, quàm alteri Tribunali, & demum de purgatione, vel rejectione Attentatorum, nemini liceat adire plenam Signaturam, sed priùs citatâ Parte instare debeant coram Domino Nostro Auditore, cujus Decreta in omnibus prædictis habeant vim rescripti plenæ Signaturæ, à quibus quidem Decretis liceat deinde succumbentibus, quatenus non acquieverint, recurrere ad plenam Signaturam, in quà, si iterum succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

Renovando aliàs laudabiliter ordinata per cl. mem. Card. Aldobrandinum Prædecessorem nostrum, ulteriùs mandamus, quòd si quando inter Partes, vel earum Procuratores concordatum fuerit de expediendâ Commissione, debeant ipsæmet Partes, vel earum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujusque nomina à tergo Commissionis inscribere; Procuratores autem absque legitimo Mandato Procuræ tale quidpiam audentes reficere teneantur Parti læsæ expensas, damna, & interesse per nos extrajudicialiter taxanda, unà cum aliis etiam gravioribus pœnis arbitrio nostro pro culpæ, dolique mali mensurà infligendis, quod ut exactiùs

ob-

observetur, volumus, & mandamus, quod in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expediendâ commissione, Revisor juxta illorum consensum commissiones signandas nobis afferre teneatur.

Prohibemus etiam transmittere in plenâ Signaturâ commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem commissionibus alternativè petere, quod; quatenus non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

Volumus etiam, quod Partes teneantur dare in earum Summariis sub numero primo copiam de verbo ad verbum collationatam cum originalibus commissionum, quæ per ipsas porriguntur signandæ in plena Signatura, nec non sub sequenti numero per extensum decretum, seu sententiam, à quo, vel quâ petuntur dictæ commissiones; aliàs præfatæ causæ per Ponentes ejusdem Signaturæ omnino non proponentur, & Procuratores, qui id servare noluerint, expensis dictæ Signaturæ, aliisque arbitrio nostro teneri mandamus.

Caveant DD. Ponentes in posterùm subscribere propositionem causarum contra formam præsentium Decretorum, nam, non obstante eorum subscriptione, causæ non proponentur, ut suprà, & Procuratores in expensis, & aliis etiam gravioribus pœnis pariter damnabuntur.

Quilibet Referendarius tres tantum causas proponat, quando Signatura fit qualibet hebdomada; Ubi vero fiat intra quindecim dies quatuor causas proponere possit.

Præterea decernimus, quod tres tantùm causæ proponi possint in plenâ Signaturâ per quemlibet Ponentem, quando Signatura fit de hebdomada in hebdomadam; Quando verò ut intra quindecim dies, tunc proponi possint usque ad quatuor, non comprehensis in utroque casu illis, quæ redeunt. Addito insuper, ut quilibet Ponens in subscribendâ propositione causæ teneatur ibi enunciare quo loco, an primo, secundo tertio, vel quarto loco, modo quo supra, illam proponet; Procuratores autem caveant adire Ponentes impeditos aliis commissionibus sub spe facultatis proponendæ extra numerum, quia inposterùm non erit licitum proponere ultra dictum numerum, ut supra, præfixum; alias causæ excedentes dictum numerum non proponentur, & Procurator, qui extra numerum obtinuerit, propositionemque intimaverit, ad refectionem expensarum favore alterius Partis tenebitur.

Intimationes propositionum causarum, tam tempore hyemali quàm tempore æstivo, fiant die Jovis ante Signaturam, & informationes distribuantur die Sabbathi; aliàs causæ non proponentur, & nihilominus Contraveniens teneatur reficere scuta quatuor pro expensis.

In causis, in quibus expirata fuerit supersessoria, seu ejus prorogatio concessa à nobis, vel à Domino nostro Auditore, aut etiam denegata, intimationes pro adeunda Signatura non inhibeant, neque causent attentata, nisi à die Jovis ante imminentem Signaturam faciendam post octo dies subsequentes, etiamsi prædictæ intimationes executæ fuerint longè ante dictam diem Jovis; Si verò subsequens Signatura fiet per post quindecim dies, aut aliud longius tempus, nullatenus inhibeant, & possint impunè sperni absque incursu attentatorum; nisi Recurrens intimationem pro adeundâ Signaturâ exequi faciat in illâ die Jovis tantùm, quæ præcedat immediatè prædictam subsequentem Signaturam; Quæ intimatio in utroque casu pro una vice tantùm suffragetur.

Interpellationes verò, tam super non propositione commissionum, quàm super mutatione Ponentium, etiam tempore feriarum generalium fieri debeant pridiè, quàm informetur, scilicet per totam diem Sabbathi, & facta post dictum tempus non suffragentur; & insuper Parti informanti teneatur Contraveniens reficere scuta quatuor pro expensis.

In causis autem, in quibus per Nos, vel dictum Dominum nostrum Auditorem concedetur licentia redeundi ad plenam Signaturam, facto solito deposito, volumus, quod dd. deposita omnino fiant per totam diem Jovis antecedentem repropositioni causæ.

Commissiones juxta præscripta in reformatione san. mem. Pauli V. tit. de Signatura Gratiæ, & Justitiæ §. ultimo celeriter expediantur, & numerus illarum in libro Revisoris Signaturum, tam per concessum in Dataria ad Officialem parvæ datæ, quàm per Placet ad Bancum Cursorum infra triduum cum expressâ prohibitione non dandi Partibus, omnino transmittantur, in quo fine Officialium manibus non incapsentur sub pœna suspensionis, ac etiam privationis Officii, & aliis arbitrio nostro.

Præcipimus, & mandamus, ne citationes pro quacumque causa prima vice fiant coram Nobismet, nisi agatur de causâ criminali Tribunalium Urbis, sed fiant coram Domino nostro Auditore, alias non afficiant, & possint impunè sperni, imò prohibemus omnibus Notariis, ne audeant illas recipere, seu receptas legere, nisi coram dicto Domino nostro Auditore sub pœnis eidem D. Auditori, seu Nobis benevisis.

Item in causis mercedis, & in omnibus aliis, quæ non excedunt scuta undecim monetæ, pariter citationes quascumque coram Nobismet; tam in prima vice, quam in gradu recursus a Decretis D. Auditoris, semper irritas declaramus, præcipiendo omnibus Notariis, ne illas recipere, seu receptas legere audeant, nisi coram eodem D. Auditore sub pœnis, ut supra.

Insuper volumus, quòd citationes pariter coram Nobis ad videndum servari terminum ad solvendum, & consimiles, quæ tendunt ad protrahendam solutionem post susceptionem termini, nullo modo attendantur, & possint impunè sperni: imò prohibemus Notariis, ne audeant illas legere, neque recipere.

Supersessoriæ in causis proponendis in plenâ Signaturâ non concedentur à D. nostro Auditore, nec à Nobis, postquam fuerint concessæ prima supersessoria, & una prorogatio, & ulteriores citationes factæ, vel faciendæ non attendantur, nisi subscriptæ per Nos, vel Dominum nostrum Auditorem.

Item mandamus, quod citationes coram Nobis concernentes attentata, moderationes inhibitionum, præfixiones terminorum, ac admissionem, vel denegationem recursus, & respectivè deputationem alterius Judicis in illis causis, in quibus fuerit uniformiter denegata, vel admissa instantia à Capite Tribunalis, & à D. nostro Auditore, non afficiant, & possint impunè sperni.

Insuper declaramus, quod respectu attentatorum commissorum in spretum Rescriptorum plenæ Signaturæ, ac Decretorum D. nostri Auditoris, citationes coram Nobis afficiant, & attendi debeant, dummodo super iisdem attentatis fuerit priùs institum coram dicto Domino nostro Auditore.

Præcipimus pariter omnibus Notariis sub pœnis, ut supra, ne audeant, seu præsumant recipere, & legere copias citationum, nisi de nostra licentia, vel Domini nostri Auditoris.

Item volumus, & mandamus, quod citationes cum inhibitione ad statim coram dicto Domino Auditore esequutæ, post binas, aliæ amplius non afficiant, sed possit à Partibus impu-

ne sperni absque ullo vitio attentatorum, & idem servetur in citationibus coram Nobismet exequendis, sed post unicam tantùm.

Inhærendo Decreto aliàs edito per cl. mem. Card. Chisium, præcipimus, & mandamus omnibus Notariis, ne audeant recipere, & legere citationes, nisi in causis vertentibus in eorum Officiis sub pœnis Nobis, & eidem D. Auditori benevisis. Citationes verò omnes, quæ fiunt tam coram Nobis, quàm D. nostro Auditore in causis vertentibus in partibus coram Judicibus Delegatis à S. Sede Apostolicâ, & aliis quibuscumque, volumus fieri per acta infrascripti Notarii Archivii, & alias factæ sint ipso jure nullæ, etiam cum Decretis, quæ in illis emanabunt, prout illas declaramus, immo prohibemus omnibus Notariis, ne audeant illas recipere, neque legere sub pœnis ut supra.

Et insuper mandamus, quod citationes omnes, quæ fiunt tam coram Nobis, quam D. nostro Auditore pro purgatione attentatorum quomodocumque commissorum in spretum rescriptorum plenæ Signaturæ in causis commissis Romanæ Curiæ Prælatis, & in partibus, fiant pariter per acta infrascripti Notarii Archivii. In causis verò commissis Sacræ Rotæ Auditoribus fiant per acta Notariorum ejusdem Sacræ Rotæ, & aliàs factæ sint ipso jure nullæ, etiam cum Decretis, quæ in illis emanabunt, prout nullas, & irritas declaramus: imò prohibemus omnibus Notariis, ne audeant illas recipere, & legere sub pœnis, ut supra. Citationes, quæ fiunt pro repositione à Decretis, tam per Nos, quàm per D. nostrum Auditorem factis volumus sub pœna nullitatis fieri per acta ejusdem Notarii, qui recepit Decretum, à quo petitur repositio, dummodo Notarius prædictus sit competens.

Præcipimus quoque, quod citationes ad recipiendum nec fieri, nec legi possint coram Nobis, sive D. nostro Auditore, & factæ non afficiant, & possint impunè sperni.

Item decernimus, quod citationes ad videndum supersederi coram Nobis, sive D. Auditore nostro in causis, quæ ratione summæ non possunt in plenâ Signatura proponi juxta Decreta alias edita non recipiantur, neque admittantur, & facta possint impunè sperni, non obstante quocumque Decreto etiam interposito, quod censeatur subreptitiè extortum.

Demum mandamus, quod citationes coram Nobis, sive d. D. nostro Auditore in causis pendentibus in Tribunalibus Rev. Cam. Apostolicæ, & Curiæ Capitolii non recipiantur, neque attendantur, sed possint impunè sperni, exceptis illis ad videndum declarari causam, & causas spectare ad alia Tribunalia, remittique ad alios Judices.

Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, neque sub quovis prætextu, causâ, vel colore, sive de Partium consensu, licitum sit contravenire sub pœnis prædictis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis, Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ Residentiæ hac die 12. Januarii 1719.

B. Card. Præfectus

A. de Abbatibus Auditor.

Jo: Baptista Constantinus Archivii Romanæ Curiæ Scriptor.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

EDICTUM

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Prodatorii.

QUO OMNIBUS

Provisis de Beneficiis Ecclesiasticis personalem residentiam requirentibus præcipitur, ut infra constitutum terminum ab Urbe discedant, & ad residentiam se conferant sub pœna, si secus fecerint, amissionis eorundem Beneficiorum; & insuper singulis descriptis & describendis in notula provisionis Beneficiorum mandatur, ut infra tres menses à die affixionis ejusdem notulæ computandos Bullas Apostolicas expedire teneantur sub pœna privationis dictorum Beneficiorum.

Giuseppe del Tit. di S. Maria in Traspontina, della S. R. C. Prete Card. Sagripanti della Santità di N. S. Clemente Papa XI. Prodatario.

A Tutti, e singoli Chierici, & altre persone Ecclesiastiche di qualsivoglia stato, grado, e condizione proviste con autorità Apostolica di Dignità, Canonicati, Porzioni, e di qualsivoglia altri Benefizii in qualsivoglia modo chiamati, e nominati, a quali è annessa la residenza personale, & anco d'altri Benefizii semplici con il decreto di partire da Roma; Di ordine espresso della medema Santità di N. Sig. Clemente per Divina Providenza Papa Undecimo, datoci à bocca, rivocando primieramente tutte, e qualsivoglia licenze di non risiedere à i predetti da chi si sia, e per qualsivoglia tempo date, e concesse, e in qualsivoglia modo da darsi, e concedersi in avvenire, se non fatta prima parola con il Datario in quel tempo esistente, e di special licenza di N. Signore, ordiniamo, & espressamente commandiamo, che li sudetti Provisti presenti in Roma frà il termine di trenta giorni, da cominciare dalla publicazione del presente Editto, de quali dieci per il primo, dieci per il secondo, e gl'altri dieci per l'ultimo, e perentorio termine, e li assenti respettivamente dalla Curia Romana frà il spazio di sessanta giorni da cominciare, come sopra, de quali venti per il primo, venti per il secondo, e l'altri venti per l'ultimo, e perentorio termine diamo, & assegniamo; rimossa qualsivoglia altra dimora, e causa, ò pretesto di di essa, debbano, e siano onninamente tenuti partire da essa Città Roma, e dalla di lei Curia; e respettivamente da luoghi, dove si trovano, e dimorano, e trasferirsi alla loro residenza, per prestare il dovuto servizio personale alle loro Chiese, e frà il termine di novanta altri giorni trasmettere nelle mani del sudetto Datario pro tempore attestazione autentica del loro Ordinario sopra la sudetta loro residenza, e servizio personale, di modo che se alcuno di loro ne termini, come sopra, prefissi, non haverà obedito al presente Ordine, Precetto, & Editto, in tutto, e per tutto, conforme in esso si dispone, ipso fa-

cto,

ĉto, e ſenz'altra dichiarazione ſia, e s'intenda ſubito privato di qualſivoglia Beneficio, e Benefizi ottenuto, ò ottenuti, come ſopra, dalla Sede Apoſtolica, anzi decaduto da ogni ragione per eſſo acquiſtata, come ſe non foſſe ſtato proveduto, e dichiarando le loro proviſioni riſolute, per non eſſerſi adempita la condizione, ſotto la quale ſi è havuto animo di farle, riſervata la loro collazione, e totale diſpoſizione alla medema Sede Apoſt., che però ſi conferiranno ò ad altre perſone preſenti in Curia, ò anco all'aſſenti, e particolarmente à quelli che ſaranno commendati, & approvati da i loro Ordinarii, ò da altre perſone degne di fede, in modo che le collazioni, e proviſioni, che ſaranno fatte dalla Sede Apoſt. per cauſa della detta privazione, e dichiarazione, ò riſoluzione, come ſopra, debbano havere la totale loro eſecuzione, in quell'iſteſſo modo, e con quell'iſteſſi privilegi, che competono alli Proviſti de Beneficii vacati per obitum, ſiuche le lettere Apoſtoliche da ſpedirſi à loro favore habbiano l'iſteſſa pronta, e parata eſecuzione, poſpoſta qualivoglia appellazione, e ricorſo, e verificato ſolamente avanti l'Eſecutore il ſemplice fatto di non eſſerſi obedito, & oſſervato il preſente Editto, all'eſecuzione del quale con le ſudette collazioni, e proviſte, ſi procederà contro i contumaci, & inobedienti irremiſſibilmente, derogandoſi à qualſivoglia coſa, che in ciò faceſſe in contrario coll'autorità di Noſtro Signore dataci à bocca.

In oltre ſi notifica à quelli, che uſciranno deſcritti nelle liſte delle proviſioni de' Benefizii, che fra trè meſi dal giorno dell'affiſſione di dette liſte delibano, e ſiano obligati ſpedire le Bolle delle loro proviſioni, e gl'altri, che per l'avanti ſono ſtati deſcritti nelle dette liſte, debbano, e ſiano tenuti anch'eſſi di fare le loro ſpedizioni, nel termine di due meſi dal giorno della publicazione del preſente Editto; altrimente dichiariamo, che paſſato detto termine reſpettivamente li ſudetti Benefizii, come prima vacanti, poſſano eſſer chieſti, & impetrati da altri preſenti in Curia, ò aſſenti con atteſtazione de loro Ordinarii, ò di perſone degne di fede, come ſi è detto di ſopra, ſenz'alcun impedimento, ò contradizzione, e ſenza che per eſſi deſcritti in liſta poſſa dirſi acquiſtata ragione alcuna, anche ſe le ſuppliche foſſero ſegnate, & datate à loro favore. Dato in Roma nella Dattaria Apoſtolica queſto di 18. Giugno 1701.

G. Card. Prodatario.

Die. menſe, & anno, quibus ſupra, ſupradicta Proviſio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Jacobum Vaſellum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſorem. Pro D. Mag. Curſ. Sebaſtianus Vaſellus Curſ.

EDICTA MEMORABILI

Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Do mini Almæ Urbis Guberna toris.

Juxtà temporis ſeriem diſpoſita.

EDICTUM.

Quo ſub pœnâ incurſus in crimen læſæ Majeſta tis, & confiſcationis bonorum omnibus Sub ditis Pontificiis interdicitur, ne Milites con cribere tam in Ditione Eccleſiaſticâ, quam e tra eam, neve ſtipendium accipere audeant aut bellica inſtrumenta ſuppeditare pro ſerv tio cujuſcumque Principis: & alia pro publ câ tranquillitate ſtatuuntur.

ANcorchè per Coſtituzioni Apoſtoliche, e Bar di publicati in diverſi tempi d'ordine e preſſo de Sommi Pontefici ſia ſtato prohibit ſotto graviſſime pene, che non ſi aſſoldino genti nè ſi faccino conventicole, e radunanze d'Huo mini armati, overo qualſiſia ſorte d'Unioni, ch poſſino in qualunque modo eſſer dirette, ò ſoſpe te à ſturbare la quiete publica: tuttavia, perch tal uni, poſtergato il timore di Dio, e della Giuſ tizia, hanno ardito contravenirvi; e perciò ſomma mente premendo alla Santità di Noſtro Signor d ſradicar'affatto in avvenire ogn'occaſione di diſtur bo, che per tal cauſa poteſſe ſuccedere, Monſignor Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Ranuccio Pallavici ni dell'una, e l'altra Signatura Referendario, d Roma, e ſuo Diſtretto Governator Generale, Vice-Camerlengo, d'ordine eſpreſſo della San tità Sua, con il preſente Editto ordina, e com manda, che neſſuo Prencipe, e Signore d qualſivoglia ſtato, grado condizione, e preemi nenza, tanto Secolare, quanto Eccleſiaſtica, eti n conſtituita in Dignità Cardinalizia, & qualunque al tra Perſona sì Laica, come Eccleſiaſtica, Secola re, ò Regolare di qualſivoglia Milizia, & Ordin in qualſivoglia modo privilegiata, e privilegiatiſ ſima, delle quali fuſſe neceſſario farne eſpreſſa, & individua menzione, volendo, che s'abbino pe compreſi, & individualmente nominati, ſenza ec cezzione alcuna, aſſoldi, ò facci aſſoldare in Ro ma, e nello Stato Eccleſiaſtico, ò fuori d'eſſo, n nelli Stati, nè Dominii di qualunque altro Prenci pe, nè riceva al ſuo ſervizio, ò faccia ricever Soldati, & altri per armarli, nè meno facci ordini, ò procurri, che ſi faccino radunanze, & unioni d Gente, etiam ſotto preteſto di ſervirſene in Caſa propria, ſenza eſpreſſa licenza di Sua Signoria Illuſtriſſima data in ſcriptis, ancorche in pochiſſimo numero, nè d'armarle, ò farle armare, nè meno ardiſchi, ò in qualſivoglia modo direttamente, ò indirettamente per ſe ſteſſo, ò per mezo d'altri procuri, & operi, che s'aderiſca à qualſivoglia Corona, Prencipe, ò Perſonnaggi di qualſiſia ſtato, grado, e preeminenza, nè parimente dia alcuno, benche minimo, ajuto, tanto per ſe medeſimo, quanto con mezzo d'altri, nè tampoco ſomminiſtri, ò facci ſomminiſtrare in qualunque, benchè minima quantità, Arme, Polvere, Miccio, Palle, & altro; nè preſti, nè facci accommodare, e preſtare altra qualunque commodità, la quale poſſi in qualſivoglia modo facilitare, & accudire a ſimili diſturbi, ò inquietudini, ſotto l'incorſo di Reato vero, & non preſunto, ne finto di leſa Maeſtà, & di vera, e propria Ribellione, e pe-

na della Vita, e Confiscazione di tutti, e singoli Beni, che hà, possiede, e tiene con qualunque titolo, e quando fusse di Fideicommisso, ò Primogenitura, e sin che egli naturalmente viverà, e quanto à Signori, e Possessori di Giurisdizioni, anco della perdita di tutti, e singoli loro Stati, Luoghi Giurisdizionali, benchè fussero Feudali, e con Investiture ex pacto, & providentia, e sogetti à qualsisia Primogenitura, Maggiorasco, e Fideicommisso durante, quando siano tali, la Vita naturale d'essi, senza pregiudizio però sempre delle maggiori pene, che meritasse il delitto per disposizioni communi, Costituzioni Apostoliche, ò in vigore d'Investitnre, & ancorchè nelle predette dispusizioni vi fusse espressa la privazione preambula in caso de Delitti, ò altra cautela con la successiva vocazione d'altri in vece loro, sospendendo l'efficacia, e virtù d'esse, per fin che durerà la Vita naturale de Trasgressori, il che anco s'intendadi tutti gl'altri, che non fussero Signori di Giurisdizione, quando li loro Beni siano Feudali, & Enfiteotici, non hereditarii, overo soggetti à qualunque Fideicommisso, Maggiorasco, ò Primogenitura, come sopra. Aggiungendo in oltre quanto alli Trasgressori, che non possedessero attualmente di presente Stati, e Luoghi giurisdizionali, Beni Feudali, & Enfiteotici, ò sogetti a Fideicommissi, Maggiorasco, ò Primogenitura, come sopra, mà fussero in qualsivoglia modo, ò tempo chiamati alla successione di quelli, che venendn il caso della loro vocazione, etiam loro viventi, s'osservi, e s'eseguischi il medemo in favore del Fisco, fin tanto che ciascheduno dessi sarà in Vita.

In oltre si prohibisce sotto le medesime pene, che nessuno particolare pigli soldi, e promessa per servire in dette occasioni, ancorche lo facci senza soldo, e se qualcheduno l'havesse preso, debba subito denunziarlo nell'Atti del Notaro della Charità, che serve al Governo, & astenersi da tal servizio, ò promessa d'armarsi, e denunziandolo dentro due giorni prossimi, in tal caso se gli condonarà in Reato, in che fusse incorso, altrimente si procederà alle medesime pene del Bando, come se havessero preso il servizio doppo questo Bando.

Si dichiara in oltre, che alli Trasgressori non suffragerà la minorità, quando habbino compito il decimo quarto anno, e che si procederà contro di loro anche ex officio, e per Inquisizione, e nel modo, e forma in tutto, e per tutto, che suole osservarsi ne i Delitti di Lesa Maestà in primo grado; E passati li due giorni, chi rivelerà qualsivoglia, che faccia gente al detto fine, e dara da poter procedere in Contumacia al Monitorio, e presente alla Tortura, se gli darà la remissione d'un Bandito, e cinquanta scudi di ricognizione, e si terrà secreto, & maggiore recognizione, secondo la qualità delle Persone, e l'impunità per se, se n'havrà bisogno, preservando Sua Santità anche gli Ecclesiastici, che rivelaranno, da ogni Irregolarità.

Volendo, e decretando, che il presente Editto affisso, e publicato in Roma ne i luoghi soliti, astringhi, e leghi dentro di Roma subito, e fuori, dentro trè giorni, etiam ne'luoghi mediati, & immediati sogetti per tutto il Distretto d'essa, come se à ciascheduno fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma questo di 4. Gennaro 1701.

R. Pallavicino Governatore, e Vice-Camerlengo.

Domenico Barlocci Notaro della Carità,

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Palatii dicti Illustrissimi, & Reverendissimi D. Gubernatoris, & ad valvas Curiæ, ac in Acie campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis, Urbis per me Dominicum Balatresium Decanum Mandatariorum dicti Illustrissimi, & Reverendissimi D. Urbis Gubernatoris.

EDICTUM II.

Adversus Usuras, & alios illicitos Contractus.

RIconoscendosi da Monsignor Illustriss., e Reverendiss. Alessandro Falconieri, di Roma, e suo Distretto Generale Governatore e Vice-Camerlengo, che sempre più l'Avaritia, origine d'ogni gran male, s'insinua n'eglanimi di coloro, li quali posposto il timor di Dio, la salute delle proprie Anime, e li dettami del Vangelo, e Carità Christiana per desiderio d'arrichirsi, anco con l'altrui danno, e per ogni strada, ancorche illecita, hanno ardire, non ostanti le proibizioni de Concilii, Sagri Canoni, Costituzioni Apostoliche, e Bandi Generali del Governo, di far contratti usorarii, & abominevoli, anco con stocchi, ciavanze, rompicolli, & altri patti illeciti; E perciò premendo à Sua Signoria Illustrissima per il publico, e privato beue di estirpare un male così avanzato, e di tanto pregiudizio, e scandolo della Cattolica Religione, per Auttorità del proprio Officio, e per ordine espresso ricevuto con Oracolo di viva voce dalla Santità di Nostro Signore con il presente publico Editto da durare à beneplacito dell'istessa Santità Sua, riduce primieramente alla memoria di tutte, e singole persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anco Ecclesiastica, e Regolare, la puntuale osservanza di tutto ciò, che sopra tali contratti usurarii, & in qualsivoglia altro modo illeciti, è stato disposto dalli sopra enonciati Concilii, Canoni, Costituzioni Apostoliche, e Bandi emanati, dichiarando, che contro li Trasgressori, Contraenti, Mediatori, Sensali, Fautori, & in ogn'altra maniera Complici in detti contratti, si verrà irremissibilmente all'esecuzione delle pene pecuniarie, e corporali anco gravi, e della Galera inclusivè ad arbitrio di Sua Signoria Illustrissima, come e più amplamente in essi si dispone, alli quali si habbia piena relatione.

E per facilitare il discoprimento di simili delitti promette Sua Signoria Illustrissima à tutti quelli, che denunciaranno le persone, che haveranno fatti li sopranominati cootratti illeciti, & usurarii, e somministraranno tali prove da poter procedere, e punire detti Contraenti, e Complici, come sopra, la quarta parte del denaro, ò beni contenuti in detti contratti, e volendo, saranno anco tenuti segreti.

In oltre per usare ogni equità verso coloro, che ò per grave necessità, ò per semplicità, ò in qualunqu'altro modo sedotti, si truvano di essersi obligati in simili ingiusti contratti, Sua Signoria Illustrissima promette alli medesimi libera impunità da ogni pena pecuniaria, ò corporale, nella quale fossero incorsi, e saranno anco assoluti, e liberati da ogni pagamento dovuto in virtù degl'istessi contratti, ogni volta però che dentro il termine di giorni quindici dal giorno della publicazione del presente Editto compariranno avanti Sua Signoria Illustrissima, overo dal suo Capo Notaro per gl'Atti della Carità, e rivelaranno con

fince-

sincerità il contratto, e contratti, che haveranno fatto, con tutte le loro qualità, conditioni, oblighi, e circonstanze, con le Persone de'Contraenti, Sensali, Mediatori, e Complici, che in qualunque forma vi haveranno cooperato; passato il qual termine, se non haveranno fatta la detta spontanea denuncia, non suffragarà loro veruna scusa per esimersi da tutte le pene imposte dall'enunciate dispositioni, e Bandi, con le quali saranno, senza alcuna speranza di gratia, severamente puniti.

Finalmente per dare qualche spatio di tempo al pentimento, e qualche merito alla spontanea Confessione, promette patimente Sua Signoria Illustrissima à tutti quelli, che haveranno fatto simili contratti con qualità usuraria, & altri patti illeciti, e che in virtù di tali contratti pretendono d'essere Creditori di qualche somma di denaro, ò altro in essi espressamente, ò implicitamente contenuto, li quali dentro il suddetto termine di giorni quindici da computarsi dal giorno dell'affissione, & publicatione del presente compariranno avanti Sua Signoria Illustrissima, ò suo Capo Notaro, e denunciaranno, e liberamente confessaranno il contratto, ò Contratti da loro fatti con patti illeciti, & usurarii con tutte le loro circostanze, oblighi, e conditioni, e le persone de Debitori, non solo la totale impunità da ogni, e qualunque pena incorsa, ma di più per loro indennità detti loro usurarii, & illeciti contratti se li moderaranno, riformaranno, e ridurranno al giusto dovere, e si convalidaranno in quella parte, e dentro quei termini, che si potranno sostenere per Giustizia, col solo rilasso della quarta parte da applicarsi alla Reverenda Camera Apostolica; Altrimenti passato detto termine di giorni 15., e non sequita detta comparsa, denuncia, e spontanea Confessione, si procederà contro li medesimi, e saranno, come si è detto di sopra castigati con ogni rigore di Giustizia.

Volendo che il presente Editto affisso, e publicato i luoghi soliti di Roma, oblighi, & astringa ciascuno, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma dal Palazzo della sua solita Residenza questo di 26. Aprile 1720.

A Falconieri Governatore, e Vice-Camerlengo.

Gio: Carlo Felici Not. per la Carità.

---

111. EDICTUM

Ad cohibendos abusus in Theatris.

LA legge del buon costume inseparabile da tutte le azzioni humane, in qualunque circostanza elle sian fatte, obliga certamente ancora ne'spassi, e divertimenti, massime dove sia publica radunanza di persone d'ogni grado, e qualità; poiche ivi il dovere, e la convenienza più strettamente richiedono, che ciascuno si contenghi ne' termini di una civile, e ben composta modestia non turbare gl'altri, ed offendere, ò col poco rispetto i maggiori, ò con lo scandalo quei, che sono capaci di riceverlo. Ciò molto più devesi intendere delle Comedie, Tragedie, ed altre Opere di qualunque denominazione, che ne' publici, ò privati Teatri vengono rappresentate, e recitate, le quali, come ogn'uno sà, non furono assolutamente introdotte per il diletto, e'l piacere, mà bensì per emendare, e correggere i costumi ed istruire a ben vivere: qual fine appunto creder dobbiamo haver havuto i saggi, e prudenti Prencipi nel permetterle; accioche vedendosi in Teatro esposte l'altrui azzioni col rivolgimento de' varii accidenti humani, ciascuno potesse meglio conoscere, quasi in prospetto la deformità del mal'operare, e perciò concepisse un abborrimento al vizio, l'amore alla virtù, ed apprendesse à frenare le sue passioni: Onde la Comedia fu chiamata lo specchio della vita humana, e come altri disse, una imitazione della vita, spettacolo del costume, imagine della verità. Se dunque fin presso i Gentili era il Teatro una scuola di morali insegnamenti, non deve tolerarsi, che taluni con perverso abuso intervenghino a' Teatri non altrimenti, che ad un luogo di scorrette, ed impunite licenze, e lontanissimi dal riportare quel profitto morale per cui sono istituite simili Rappresentazioni, perturbino, & inquietano gl'altri con alte, e scomposte grida, con impertinenze, ed atti incivili, e spesse volte con parole sconvenevoli, e meno che honeste, non senza grave offesa dell'orecchie più pudiche, e della dignità de'Personaggi più riguardevoli; Convertendo in somma un virtuoso, ò almeno indifferente divertimento, in soggetto di viziosi trascorsi, e stomachevoli insolenze: parendo loro, come degl'antichi Romani fu notato, non trovar ne'Teatri diletto bastante, se questo non fusse contaminato da dissolutezze, e se dell'allegria non ne formassero una sceleragine.

Laonde per ovviare à tali disordini, & inconvenienti, & altri, che potessero succedere, l'Illustrissimo, e Reverendissimo Monsignor Alessandro Falconieri Uditore della Sagra Rota, di Roma, e suo Distretto Governatore Generale, e Vice-Camerlengo; ricorda à tutti universalmente l'osservanza de'Bandi, & Ordini altre volte publicati sopra simil materia, quali ad ogni buon fine rinova; E si per l'autorità del suo Offizio, come per l'Oracolo, e commandamento ricevuto à voce dalla Santità di Nostro Signore, Ordina primieramente, e commanda agli stessi Musici, e Comichi, che debbano contenersi nella dovuta modestia in tutte le loro azzioni, portamenti, e gesti; nè in modo alcuno dar causa di risse, ò contrasti ad altri nel luogo, ove cantaranno, ò recitaranno, nè possino recitare in altro luogo, che in quello à ciò destinatoli: E debbiano cominciare l'Opera non prima del suono delle Campane ad un'hora, e mezza, nè dopo le due hore della notte, sotto pene pecuniarie, e corporali anco gravissime, ad arbitrio di esso Monsignor Illustrissimo Governatore, alle quali pene soggiaceranno parimenti quei Comici, che replicheranno l'Ariette più di quello, che sono obligati dalla Composizione, per compiacere forsi alle importune richieste degl'Ascoltanti, dovendo più tosto lasciare di proseguire la Comedia.

In oltre proibisce col presente Editto à ciascuna persona di qualsivoglia grado, e condizione, anco Ecclesiastica, sotto pena della galera per sett'ani, ed anco della vita à suo arbitrio, il portar nel luogo de'Teatri, ò pure ivi ritenere altra sorte d'armi che la spada, ancorche n'havessero particolar licenza. E sotto la medesima pena della galera proibisce il fare qualunque rissa in detto luogo, ò vicino à quello per la distanza di quaranta canne. E sotto pena della vita irremissibilmente, se da tal rissa seguirà ferita, ò altra offesa notabile di qualche persona.

Proibisce ancora il far strepito, rumore, fischiare, ò altri atti indecenti così nel luogo, dove si recitano l'Opere, come nell'entrare, ed uscire ò pure nell'occupare il palco nelle Scene, l'apportare in qualsivoglia modo disturbo, e fastidio agl'altri Ascoltanti, ovvero a' Comici, con farli

replicate l'Arrette, sotto pena di trè tratti di corda da darseli in publico, ed altre pene pecuniarie, e corporali ad arbitrio di esso Monsignor Illustrissimo Governatore, secondo la qualità delle persone. Et alle publiche Meretrici proibisce di andare al luogo delle publiche Comedie sotto pena della frusta.

Di più vuole, & ordina à tutti, e singoli Cocchieri di qualsivoglia sorte, e condizione, & ad ogn'altra persona, che guidi, e conduca carrozze, ò cocchi d'ogni sorte, che nel portarsi è Teatri conduchi il suo cocchio senza farlo correre, ed approssimar gl'altri, che fossero avanti, nè tenti levare il suo luogo à nessuno, e si astenghi di far strepito, forza, violenza, rissa, ò contrasto, così di parole, come di fatto, guidando, ed accostando il suo cocchio al luogo destinato con quiete, ed in tempo opportuno & abile; E subito smontate le persone, che conduce, debbia, se non è impedito, ritirare il cocchio in luogo largo, e distante dal Teatro, per non far confusione, e dar impedimento agl' altri. E con l'istesso ordine, quiete, ed attenzione debbia poi finita l'Opera riaccostar il cocchio, e prendere le persone, che deve condurre sotto pena in ogni contravenzione alle sudette cose, di trè tratti di corda in publico, ed a questo basterà la semplice relazione, ed essame de'Sbirri. Nel caso però, che per colpa di ciascuno di essi restasse uffesa qualche persona, debba soggiacere ad altre pene maggiori arbitrarie, oltre le pene contenute ne'Bandi generali, e particolari emanati sopra simili materie.

Avvertendo ciascuno alla totale osservanza del presente Editto, perche si procederà contro li Trasgressori all'essecuzione di dette pene anche ex officio, e per inquisizione, ed in ogn'altro miglior modo. E vuole, che il presente Editto affisso, e publicato alla porta del Palazzo della solita Residenza di esso Monsignor Illustrissimo Governatore, nella Piazza di Campo di Fiore, e nel luogo, dove si recita l'Opera, obblighi, ed astringa ciascuno, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma dal Palazzo della nostra solita Residenza questo dì 5. Gennaro 1721.

A Falconieri Governatore, e Vice-Camerlengo.

Gio: Carlo Felici Notaro per la Carità.

Die mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, ac in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Philippum Cardum Illustriss., & Reverendiss. D. Almæ Urbis, ejusque Districtus Generalis Gubernatoris Mandatarium.

MONITORIA MEMORABILIA

Illustriss., & Reverendiss. Auditoris Generalis Cameræ Apostolicæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

MONITORIUM 1.

Die 21. Maii 1707. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Pro-Regem Neapolit., & alios Secularis Potestatis Officiales ob violentam expulsionem Archiepisc. Surrentini è Civitate Surrenti, & Regno Neapolit. quia ipse Ecclesiasticam Immunitatem, & Episc. authoritatem strenuè defenderat.

Carolus de Marinis Protonotarius Apostolicus utriusque Signaturæ SS. DD. NN. PP. Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanaque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor, nec non Judex à SS. D. N. PP. in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptà die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Franciscus de Gambis Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, quod cum Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Philippus de Anastasiis Archiepiscopus Surrentinus in Regno Neapolitano, occasione Sacræ Visitationis suæ Diœcesis, & præsertim Parochię sub invocatione Sanctorum Prisci, & Anielli ac Cappellæ Sanctissimi Rosarii, juxtà veterem suorum Prędecessorum consuetudinem, & juxtà præscriptum Sacri Concilii Tridentini, demandasset moneri, & sub censuris compelli Gubernatores Laicos, vulgò, Mastri, Administratores earundem Parochiæ, & Capellę, ad reddendas rationes eorum administrationis, iidem Gubernatores, nacta temporis opportunitate, ex dilatione unius mensis ad ipsorum preces, & instantiam ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo præfato ipsis concessà, pro toto posse jurisdictionem Ecclesiasticam lædere, impedire, & oppugnare contenderunt, ex quo multa, & quidem gravissima Ecclesiasticæ libertati, & Immunitati præjudicia illata fuerunt; Quoniam in primis ad D. Regentem Januarium de Andrea, tanquam Regię jurisdictionis Delegatum recurrentes, ab eodem literas datas die 17. Novembris

Archiepiscopus Surrentinus monet sub censuris Gubernatores Laicos ad reddendam rationem administrationis Parochiæ, & Cappellæ sibi subjectarum in actu Diœcæs. Visitationis.

bris 1700. eidem Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo directas impetrarunt, quibus prædictus D. Regens notificavit antedictas Parochiam, & Cappellam, tanquam Regales Extauritas, exemptione à jurisdictione Ordinarii potiri; ideòque insinuavit revocationem citationis, & censurarum, si fortè latæ fuissent; tanquam Regiæ jurisdictioni præjudiciales, & exinde per Dominicum Casabonam, prænominatæ Regiæ jurisdictionis Cancellarium, ex condicto ad Civitatem Surrenti profectum, ipsi Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo ostenderunt præmissa, & quod a pretenda ulteriori redditione rationum abstineret, nomine tam Illustrissimi, & Excellentissimi Domini tunc existentis Proregis Neapolis, quàm prædicti Domini Regentis de Andrea seriò, ac minis admixtis explicari curarunt; & postremò sub die 31. Januarii 1701. expediri obtinuerunt literas, quas hortatorias, vocant valituras pro prima, secundà, & tertià, à prædicto Illustrissimo, & Excellentissimo Domino Prorege, & DD. Regentibus Regi Collateralis subscriptas, quibus prædictus Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus, per verba non levem terrorem præseferentia, monitus fuit, ut novitatibus (quemadmodum erroneè supponebatur) in eisdem enunciatis non studeret, & præsertim, quod Monitorium contra prædictos Gubernatores Laicos, vulgò, Mastri, revocaret: quibus literis, & Dominico Casabonæ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus respondit, quod ipse in hoc negocio, ne suo muneri deesse videretur, præscripta à Sacris Canonibus, ac à Sacro Concilio Tridentino servaverat, allegans ulterius Jura, veterem consuetudinem suorum Prædecessorum, & Decreta non semel super hac ipsissima re a Sacra Congregatione Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum emanata, & insuper, quod memorati Gubernatores malum Jus foverent, quandoquidem non docebant, nec docere poterant de prætensâ exemptione, & fundatione dd. Parochiæ, & Cappellæ, & uberius etiam mediante Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nuncio Neapoli pro Sanctâ Sede Apostolicâ existente Ministros Regios de totius rei æquitate, & justitia doceri curavit.

Iidem Gubernatores recurrunt ad Laicam potestatem, quæ illis munendos suscipit, & Archiepiscopo adversatur.

§. 2. Cumque Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus post longum temporis intervallum animadverteret quod pro parte ipsorum Gubernatorum de industria negocium in longum trahebatur, & quod nihil ab iis videbatur esse sperandum tandem versus finem mensis Februarii anni 1702. contra eosdem Gubernatores, numero undecim, uti jam contumaces per biennium circiter in reddendâ ratione, ultimam citationem cum insertione decretorum prædictæ Sacræ Congregationis Concilii exequi decrevit, & subindè Sententiam excommunicationis protulit, absolutionem præfatæ Sacræ Congregationi reservando, & Cedulones subindè affigi mandavit. Dum hæc agebantur, & respective jam acta fuerant, D. Regens Nicolaus Gascconus Marchio Acerni, in officio Delegati Regiæ jurisdictionis suffectus, literas sub die 24. d. mensis Februarii Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo dedit, ipsum objurgando, & monendo, ne ad ulteriora procederet; alteram postmodum ipsemet Illustrissimus, & Excellentissimus D. Marchio de Viglienas modernus Prorex Regni Neapolis die 18. sequentis mensis Martii conscripsit, qua Illustrissimum, & Reverendissimum D. Archiepiscopum ad revocandum censuras, & cedulones, tanquam injustos amovendum non sine minis, & perterrefactionibus procedendi, ut aiebat, ad solita remedia œconomica monuit. Quoniam verò idem Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus in responsionibus utrique repetiit Jura, & rationes, quas pro suis muneris debito non negligendas esse duxerat, dictus D. Regens Gascconus secundis literis datis 10. Aprilis, Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo notificavit, ut documenta suorum Antecessorum & Jura, mediante Persona sibi benè visa transmitteret, ut indè Regium Collaterale, ultimam manum hujusmodi rei imponere posset; quod quidem Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus rectè animadvertens, quam a Sacrorum Canonum præscriptis alienum foret, si hujusmodi causam mere Ecclesiasticam in Foro Laicali cognosci, & decidi sineret, peragere noluit, spondens tamen præfata Jura se transmissurum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Nuncio, ut iis pro sua prudentiâ uteretur; Quare prædictus D. Regens Gascconus tertiò literas die 27. dicti mensis Aprilis datas eidem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo rescripsit, certiorem eum reddens, quod ipsius responsio in Regio Collaterali Consilio relata, mentem Illustrissimi, & Excellentissimi D. Proregis summoperè turbaverat, indeque ejusdem Illustrissimi, & Excellentissimi D. Proregis sensus, & manda aperiens, subdidit se acturum quidem cum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Nuncio, si censuras, vel revocasset, vel excommunicatos, saltem cum reincidentia, absolvisset, aliàs Excellentiæ Suæ incubuisset onus defendendi Regiam jurisdictionem omnibus provisionibus, ut vocant, œconomicis; Ipse verò Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus respondit non posse amplius in censuris jam latis se ingerere, quoniam absolutio prænominatæ Sacræ Congregationi Concilii reservata fuerat.

Archiepiscopus præfatos Gubernatores excommunicat, reservata censurarum absolutione S. Congregat. Concilii.

Proptereà à Laica potestate acerbè vexatur, & censuras revocare monetur.

§. 3. Postmodùm, cùm Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus Neapolim se contulisset, accepit per manus d. Dominici Casabonæ literas sub die 9. Maii d. anni 1702. subscriptas à prædicto Illustrissimo, & Excellentissimo D. Marchione de Viglienas Prorege, & DD. Regentibus Regii Collateralis, quibus vocabatur Neapolim, injuncto insuper præcepto pœnali de non discedendo. Quæ cum ita se haberent, Ministri Regii undequaque satagentes Illustrissimum, & Reverendissimum D. Archiepiscopum à Juribus suæ Ecclesiæ tuendis retrahere, eumdem in personis ejus consanguineorum indirectè vexare moliti sunt, atque ideò DD. Januarius de Anastasiis, Dominicus, & Petrus pariter de Anastasiis ipsius frater, & patrui respectivè in publicum carcerem rapti fuerunt. Verùm, ut primum innotuit, Sanctissimo D. N. Clementi PP. XI. tam gravis offensa libertati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ illata, idem Sanctissimus D. Noster, per literas Secretariæ Status datas die 4. Novembris dicti anni 1702. demandavit tam Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo, ut confestim, & absque ullius participatione ad suam Archiepiscopalem residentiam rediret, nec ex ea amplius discederet, nisi de expressu ordine, & mandato Sanctitatis Suæ; quàm Illustrissimo, & Reverendissimo D. Nuncio, ut cuncta Illustrissimo, & Excellentissimo D. Proregi patefaceret; Quapropter Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus, Pontificiis mandatis, ut par erat, obsequendo, suæ Archiepiscopali residentiæ se restituit, ubi postquam per sex circiter menses fuisset commoratus, die Dominico 20. mensis Maii anni 1703. Emanuel de Espedal Vicariæ Criminalis Judex, una cum Carolo Mansredo Scriba, & N. vulgò, Portiero d. Vicariæ, ac triginta circiter Birruariis, Surrentum venit & ad audientiam

Archiepiscopo Neapolim profecto injungitur à Laicali potestate præceptum pœnale de non discedendo, ejusque insuper Consanguinei carcerantur, & ipse Archiepiscopus Surrentum reversus indè exculare jubetur.

Illus

Illustrissimi, & Reverendissimi D. Archiepiscopi admissus, eidem nomine d. Illustrissimi, & Excellentissimi D. Marchionis de Viglienas, *d'accordo*, ut dixit, *col Regio Collaterale*, sacrilegè exstractum, authoritate laicali intimavit, eâ lege indictâ, ut infra terminum sex hororum à Civitate Surrentino, ac subinde à toto Regno discederet; Quapropter Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus, vim vi repellendo, prædictum Emanuelem mucrone excommunicationis percussit, ac Civitatem Surrenti, ejusque Diœcesim Ecclesiastico Interdicto supposuit.

§. 4. Præfatus verò Emanuel, ad ulteriorem ordinum executionem progrediens, transacto termino sex horarum, tria Edicta promulgavit, & affigi jussit, tenoris sequentis, videlicet: *Philippus Dei gratia Rex Don Emanuel de Espedal Miles Hispanus V. J. D. Judex Magna Curia Vicaria in Criminalibus, & per S. E. ad infrascripta specialiter deputatus &c: Havendo risoluto S. E. precedente accordo del Collaterale, che l'Arcivescovo di questa Città Monsignor Anastasio fra il termine di sei hore si partisse da questa medesima Città. e conseguentemente dal Regno, come inconfidente di S. M., e de' suoi Reali Dominii, e come inobbediente dell'autorità Reale, e perturbatore della quietitudine de' suoi Vassalli, da noi se li è fatto notorio sopra di ciò, d'ordine della prefata Eccellenza; e come che detto Monsig. Arcivescovo non hà curato partire, anco in essecutione dell'ordine dato da S. E., habbiamo fatto il presente, col quale dicemo, & ordiniamo à tutte, e qualsisiano Persone Cittadine, e forastiere di qualunque grado, e conditione si sia, che da hoggi avanti, sotto pena d'indignatione di S. M. non attriviscano à trattare col detto Arcivescovo per qualsivoglia causa, e figurato colore, e così eseguiscano &c. & acciò venga à notitia di tutti, ordiniamo, che la detta copia del presente si affigga nelli luoghi soliti di questa Città. Sorrento li 20. Maggio 1703. Don Emanuel de Espedal. Carolus Manfredus Actuarius ass. &c.: Philippus Dei gratia Rex. Don Emanuel de Espedal Miles Hispanus V. J. D. Judex M. C. V. in Criminalibus, & per S. E. ad infrascripta specialiter deputatus &c.: Essendoci stato ordinato da S. E. dovessimo procedere al sequestro di rendite temporali dell'Arcivescovo di questa Città di Sorrento Monsignor Anastasio, come inconfidente di Sua Maestà, e suoi Reali Dominii, e come inobbediente dell'autorità Reale, e perturbatore della quietitudine de' suoi Vassalli, habbiamo fatto il presente, col quale dicemo, & ordiniamo à tutte quelle Persone debitori al detto Arcivescovato per ragione d'affitti, rendite, e qualsivoglia causa non paghino somma alcuna à beneficio di esso Monsignor Arcivescovo, nè à persona da lui destinata, ò destinanda, ma le tenghino respettivamente in loro potere, per depositarli in potere della persona, che sarà per tale effetto destinata da S. E. à dispositione della medesima, & acciò venga à notitia di tutti, ordiniamo, che copia del presente si affigga nelli luoghi soliti di questa Città, e così esegnano per quanto hanno cara la grazia Regia, sotto pena di onze d'oro venticinque per ciascheduno contravenente. e di pagare de' loro proprii denari F. R. &c. Sorrento li 20. Maggio 1703.: Don Emanuel Espedal. Carolus Manfredi Actuarius ass. &c.: Philippus Dei gratia Rex. D. Emanuel de Espedal Miles Hispanus V. J. D. Judex M. C. V. in criminalibus, & per S. E. ad infrascripta specialiter deputatus &c.: Essendoci stato ordinato da S. E. dovessimo procedere al sequestro delle rendite temporali di Monsignor Arcivescovo di Sorrento di questa Città Monsignor Anastasio, come inconfidente di S. M., ed'essi Reali Dominii, come inobbediente dell'autorità Reale, e perturbatore della quiete de' suoi Vassalli. Habbiamo havuto notizia, che il medesimo esigga un deritto detto il decino dalli Marinari di essa Città; che però habbiamo fatto il presente, col quale dicemo, & ordiniamo alli Marinari predetti, & ad ogni altra persona, che pagasse il detto deritto, che da hoggi avanti non lo paghino à beneficio detto Monsignor Arcivescovo, ò di altra persona destinata in suo nome, mà il tenghino in loro potere, per depositarli in potere delle persone, che destinarà S. E., e per tale effetto, à disposizione della medesima; e così eseguano per quanto hanno cara la grazia Regia, e sotto pena d'onze d'oro 25. per ciascheduno contraveniente R. F. Sorrento li 20. Maggio 1703.: Don Emanuel de Espedal. Carolus Manfredus Actuarius ass. &c.*: summo manè verò diei Mercurii 23. d. mensis Maii, iterum prænominatus Emanuel, in societate prædicti Caroli Monfredi Scribæ, Capitanei Justitiæ, vulgò Birruatiorum Baroncelli, aliâque magnâ Militum, & Birruariorum copia, numero sexaginta circiter, Surrentum profectus, & obsesso intus, & extra Palatio Archiepiscopali, ad mansiones Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Archiepiscopi penetravit, & ad ejus præsentiam accedens, cuidam Officiali Militum Personæ ipsius Illustrissimi, & Reverendissimi D. Archiepiscopi cura, & custodiâ commissâ, eidem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo mandata d. Illustrissimi, & Excellentissimi D. Marchionis de Viglienas Proregis exposuit, authoritativè denuncians, ut e Regno omninò discederet, nec sineret ad alias violentias progredi; quandoquidem ad ejusdem ejectionem omnimode exequendam erant parati.

Tenor trium Edictorum Laicalis potestatis Surrenti promulgatorum, quibus commercium cum Archiepiscopo omnibus interdicitur, ejusque redditus, & proventus sub sequestro ponuntur.

Archiepiscopus Surrento discedere, ac exulare armata manu compellitur.

§. 5. Quare d. Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus vi compulsus, è Palatio, in sede portatili ductus, discedens, Militibus, & Birruariis partim circumdatus, partim verò præeuntibus, aliisque insequentibus, ad littus Maris delatus, ibique Cymbam Navicularii Christophori Migliaci, à prædicto Emanuele datâ operâ conductam, unà cum suis familiaribus, & aliquibus rebus conscendit, & quidam Caporalis Birruariorum cum quinque ejus sociis alteram Cymbam pariter conscendit, à quibus semper in itinere associatus, tandem Terracinam transvectus, jussus est cum suis descendere, sicque Ecclesiam suam Sponsam relinquere coactus, è propria Archiepiscopali Residentiâ, Diœcesi, & toto Regno, cum maximo dedecore ejectus fuit, rebusque aliis in processu Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quem &c. prædicta omnia committendo tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c. Cumque, ut idem D. Procurator Fiscalis subjungebat, Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus non multo post, supradictis omnibus impedimentis, remotis, ad suam Archiepiscopalem Sedem reversus fuerit, Sanctissimus D. Noster Clemens Papa XI. spem indubiam exindè concepit authores, & complices expulsionis hujusmodi, causæ justitia cognita, quæ per se evidenter patet, propriæ conscientiæ consulturos, adeoque integraliter Ecclesiæ tam enormiter læsæ fore satisfacturos; præsertim cum illos, ut ea, ad quæ tenebantur, promptiori, atque alacriori animo peragerent, paternè admoneri, omnibusque Apostolicæ indulgentiæ mediis exhibitis, quodammodo allici, atque impelli, non semel, atque iterum, sed pluries, ac pluries, ut notissimum est, quàm diligentissimè curaverit. Verùm, cum quarto jam labente anno res adhuc infecta remaneat, illique tot cohortationes, & monita minimè ausculta verint; imò eò negotium hujusmodi adductum sit ut nihil ampliùs sperandum videatur,

Idem violenter ejectus, & Cymbæ impositus Terracinam transvehitur.

Non multo post eodem Archiepiscopo ad suam Sedem redire permittitur: Complices tamen expulsionis Ecclesiæ satis facere, suæque conscientiæ consulere renuunt.

deatur, justitia profectò suadet, & Ecclesiasti-
ca Immunitas exigit, ut læsio tam notoria, &
scandalosa, ac summopere libertati Ecclesiæ
præniciosa, canonicis remediis corrigatur; Qua-
re presentato, & exhibito tandem Nobis Chi-
rographo manu ejusdem Sanctissimi Domini
Nostri Papæ jampridem, scilicet die 15. mensis
Junii anni 1703. signati tenoris sequentis, vide-
licet.

Monsignor Carlo de Marini Auditore Generale del-
la nostra Camera Apostolica. Havendo Noi havu-
ta piena notizia, con particolare afflizzione dell'a-
nimo nostro della violenta espulsione di Monsignor
Filippo Anastasii Arcivescovo de Sorrento, fat-
ta per ordine del Marchese di Viglienas Vicerè di
Napoli, coll'accordo del Regio Collaterale, ordinas-
simo al Dotto Filippo Antonio Totti Luogotenente
Criminale del vostro Tribunale, che ne dovesse fa-
bricare prontamente il Processo, anco con esamina-
re detto Monsignor Arcivescovo. il che eseguito-
si: Noi udito il parere della Congregazione de
Cardinali sopra l'Immunità Ecclesiastica, non vo
lendo, che una lesione così enorme, e sacrilega in
ferita alla dignità Arcivescovale alla libertà, e
giurisdizzione Ecclesiastica, resti impunita. se bene
voi, & il vostro Tribunale, come Essecutore gene-
rale delle lettere Apostoliche, potrestivo procedere
en questa causa in vigore delle vostre facolta; non-
dimeno à magior cautela, di Nostro motu proprio,
certa scienza, e pienezza della nostra potestà as-
soluta preservando primieramente tutte, & ogni
altra ragione, che intorno à ciò potessero in qualun-
que modo, e tempo competere al nostro Fisco, avo-
cando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa
causa da qualunque Tribunale, Congregazione, o
Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto
del Processo fabricato d'ordine nostro, come se di
parola in parola vi fosse stato inserito: con il pre-
sente nostro Chirografo la commettiamo a Voi, e vos-
tro Tribunale, nello stato, e termini, nelli quali si
ritrova, con tutti li suoi annessi, e connessi, emergen-
ti, e dependenti, anche con la clausola quam, &
quas &c. ad effetto, che non solo in virtù delle vos-
tre facoltà generali, ma anche in vigore di quelle,
che vi concediamo con questo nostro Chirografo pro-
cediate à dichiarare incorsi in tutte, e singole pe-
ne canoniche il sudetto Marchese di Viglienas Vice-
rè di Napoli. li Regenti del Regi Collaterale, Ema-
nuele Espedal Giudice della Vicaria Criminale, &
altri Essecutori, Ausiliatori, Complici, & ogni al-
tra persona, che si trovasse colpevole nel suddetto ec-
cesso, contenuti nel Processo gia fabricato, ò che si
scoprissero in avvenire nella prosecutione di esso, se giu-
dicarete di farla: & affinche più facilmente possia-
te ciò esseguire, vi concediamo ancora la facoltà, an
co rimossa ogni appellatione, richiamo, ricorso. op-
positione di nullità etiam ex tribus, & altre ordi-
narie, & estraordinarie, di poter citarli, anco per
Editto, costando anco sommariamente, & estra-
giudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del
non tuto accesso; volendo, e decretando, che il Mo-
nitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediran-
no da voi, ò vostro Tribunale, affissi, che saranno
in Roma alla Basilica di S. Pietro, alla Curia In-
nocentiana, e in Campo di Fiore. & alle Chiese
Catedrali, ò maggiori delle nostre Città di Terraci-
na, Rieti, Ascoli, e Civita vecchia, e delle nostre
Terre di Norcia; Subiaco, e Ceprano, luoghi più vi-
cini al confine del Regno, vagliano, & habbiano la
loro forza, e vigore, come se personalmente fossero
stati citati, moniti, & intimati, derogando, in quan-
to sia di bisogno à questo effetto, e per questa vol-
ta solamente, alle Costituzioni, & Ordinazioni A-
postoliche fatte, & ordinate anche nei Concilii Ge-
nerali, e particorlarmente à quelle delli nostri Prede.
cessori Bonifacio VIII. e una, de Innocenzo III
nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis,
& ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche
havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua
mencione, il tenore delle quali tutte, e singole, vo-
gliamo, che si habbia qui per espresso, & inserto di
parola in parola, e che il presente nostro Chirografo va-
glia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecu-
zione con la sola nostra sottoscrizzione, e benche non
sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in
altro modo sia servata la forma della Costituzione
di Pio IV. nostro Predecessore de registrandis, alla
quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che
contro di esso non si possa in alcun tempo opporrè di
obrezzione, ò subrezzione. mancanza della nostra
volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difet-
to, benche degno di espressa, speciale, & individua
mentione, e che non si possa diversamente interpreta-
re, ò giudicare; dichiarando nullo, & irrito tutto
ciò, che in contrario da qualunque persona sciente-
mente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse,
non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse,
qualsivoglia Costituzione, & Ordinazioni Aposto-
liche, Concilii anco Generali, Statuti, usi, consue-
tudini, Decreti, indulti, e Privilegii, sotto qualun-
que forma, e tenore, etiam con derogatorie di dero-
gatorie, etiam concesse motu proprio, e con qualsi-
voglia Clausole, e Decreti. alle quali tutte, & sin-
gole, etiamdio più volte confermati, benche ricercasse-
ro speciale, & individua mentione, havendo li loro
tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienez-
za della nostra assoluta potestà espressamente, per
questa volta sola, e per gli effetti sudetti, pienamen-
te deroghiamo, per che tale è la nostra certa, espressa,
e determinata mente, e volontà. Dato nel nostro
Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 15
Giugno 1703.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantia postulavit, si-
ne præjudicio tamen procedendi suis loco, & tem-
pore contra alios in præsenti Monitorio non no-
minatos, & in præmissis huc usque repertos, vel
in posterum reperiendos culpabiles, tam ex causâ
prædictæ expulsionis, quàm cujuscumque alterius
læsionis immunitatis, libertatis, & Jurisdictionis
Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium
hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco
acquisitorum, & competentium, suis loco, &
tempore deducendorum, de quibus omnibus, &
aliis de Jure, & de stylo protestandis, expresè
protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelliga-
tur facta, & reperita in qualibet parte harum nos-
trarum literarum Monitorialium, & in toto pro-
cessu desuper in posterum fabricando, & non aliàs
&c. quatenùs sibi literas monitoriales ad Partes per
Edictum publicum in locis in præinserto Chirogra-
pho designatis, affigendas, exequendas, & publi-
candas, cum pro illis exequendis in Civitate Nea-
polis, & alibi, ubi dictus Illustrissimus, & Excel-
lentissimus D. Marchio de Viglienas Pro-Rex, &
prædicti Domini Regentes Regii Collaterales, alii-
que inferiùs nominan. moram trahunt, & morari
solent; tutus non pateat accessus, in formâ solitâ
decernere. & concedere, & aliàs de opportuno
Juris remedio providere dignaremur.

§. 6. Nos igitur Carolus de Marinis Judex,
Executor, & Auditor præ lictus, attendentes requi-
sitionem hujusmodi fore justam, & rationi confo-
num, in vim ordinariæ nostræ authoritatis præin-
sertoquè Chirographo Nobis, ut præfertur, præ-
sentato inhærentes, ac etiam facultate in illo No-
bis, nostroquè Tribunali attributa utentes, consti-
toquè Nobis per Testes fide dignos, de manda-
to nostro examinatos ad dictam Civitatem Nea-
polis, & prædictos Illustrissimum, & Excellentissi-
mum

Quapropter Summus Pontifex per specialc Chirographum A C committit, ut contea ejusdem Archiepiscopi expulsores, & expulsionis Complices procedat ad præscriptum sacrorum Canonum.

Instantia Procuratoris Fiscalis.

. C Moni- rium de- nunt contra anne d vio- ntæ expul- onis. alio- smque ex- ssuum eos.

mum D. Marchionem de Viglienas Pro-Regem, & Dominos Regentes Regii Collateralis, aliosque citandos, & monendos, pro præsentibus nostris monitorialibus literis exequendis, tutum non patere accessum, petitas literas monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. Quocircà vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum, tenore præsentium, committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum, in Romana Curia in audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi D. Nostri Papæ legen., & ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in confinibus bujus Status Ecclesiastici, versus Regnum Neapolis, nempè in Civitatibus Asculanâ, Reatinâ, Terracinen., & Civitatis Vetulæ, & in Terris Nursiæ, Sublaci, & Ceprani, per affixionem, publicationem, & executionem ad Valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolicâ authoritate, prò nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, tam in præmissa, quàm in aliâ quâvis causâ læsiva Immunitatis, libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ repertos, vel reperiendos culpabiles, quàm facultatem Fisco, & Nobis expresè reservamus, supradictos *Illustrissimum, & Excellentissimum D. Marchionem de Viglienas Proregem, & DD. Regentes Regii Collateralis, scilicet Nicolaum Guasconum Marchionem Acerni, Januarium de Audrea, Gregorium Mercado, & Seraphinum Biscardum, ac Andream Guertero, tunc alterum ex Regentibus Regii Collateralis, & nunc Regiæ Cameræ Summariæ Locumtenentem, nec non Emanuelem de Espedal Judicem Vicariæ Criminalis, Carolum Manfredum Scribam ejusdem Vicariæ, N. Portiero dictæ Vicariæ, N. Officialem Militum, vulgò Alfiere, N. Capitaneum Justitiæ, vulgò Baroncellum Birruariorum, & N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexaginta, Milites, & Birruarios*, omnesque alios in executione præsentium nominan., & cognominan., citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra trium mensium spatium, quorum primum pro primo, secundum pro secundo, tertium pro tertio; ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Philippo Antonio Totto Locumtenente nostro in Criminalibus Generali, legitimè comparuisse, & comparere, ad deducendum, & allegandum Causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sac. Canonibus Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique D. Procuratori Fiscali Generali Jus & Justitiam ministrari; Certificantes eosdem *Illustrissimum, & Excellentissimum D. Marchionem de Viglienas Proregem, & DD. Nicolaum Guasconum Marchionem Acerni, Januarium de Andrea, Gregorium, Mercado, & Seraphinum Biscardum Regentes Regii Collateralis, ac Andream Guerrero tunc pariter Regentem, & modò Regiæ Cameræ Summariæ Locumtenentem, nec non Emanuelem de Espedal Judicem Vicariæ Criminalis, Carolum Manfredum Scribam ejusdem Vicariæ, N Portiero dictæ Vicariæ, N Officialem Militum vulgò Alfiere, N. Capitaneum Justitiæ vulgò Baroncellum Birruariorum, N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexaginta Milites, & Birruarios*, omnesque alios, quos tangit, sic citatos, & monitos, quòd, si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel Dominus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem, cedulonumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sivè procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumacia non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentiana Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo. Indictione decimâ quintâ, die verò vigesimâ prima mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Clementis Divinâ Providentia Papæ XI. Anno Septimo.

Ob non tutum accessum ad locum, ubi monenti debent, mandat Monitorium Romæ, & in confinio di- tionis Ecclesiasticæ publicari, & figi.

Nomina Expulsorum, & expulsionis Monitorum, qui citantur, & monentur ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

Philippus Antonius Tottus Locumtenens, & Judex deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apost. Not.

Deventum posteà non fuit ad Sententiam declaratoriam incursus Censurarum, aliarumque pœnarum in prædicto Monitorio contentarum, quoniam, priusquam elaberentur termini in eo præfixi, D. Prorex Neapolitanus, & alii in eodem Monitorio nominati, ac citati debitam, & congruam Ecclesiæ satisfactionem præstiterunt adeòque jussu Sanctissimi ritè absoluti fuerunt.

PRÆCEPTUM

II.

Die 30. Julii 1707. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum, quo omnibus Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus in toto Regno Neapolitano existentibus mandatur, ut Dominicum Garopholum Provinciæ Calabriæ ultra olim Præsidem, ab Archiepiscopo Rheginen. ob violatam Immunitatem Ecclesiasticam excommunicatum, & à decennio, & ultra insordescentem, singulis diebus Dominicis, & Festis, in eorum quisque Ecclesiis, Candelis accensis, & pulsatis Campanis, palam, ac solemniter excommunicatum, & aggravatum denuncient, ejusque communionem evitent, & ab aliis evitari curent.

Carolus de Marinis Prothonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, & Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor ab eodem Sanctissimo specialiter deputatus, nec non ad infrascripta à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XI. specialiter delegatus,

Illustrissimis, & Reverendissimis in Christo Patribus, ac Dominis Dei, & Apostolicæ Sedis

gratiâ

gratiâ Archiepiscopis, & Episcupis per Universum Regnum Neapolitanum constitutis, eorumque Dominis Vicariis in Spiritualibus Generalibus, nec non Reverendissimo Domino Vicario similiter in Spiritualibus Generali Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Archiepiscopi Civitatis Neapolis. Universis quoque, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Scholasticis, Archipresbyteris, Primiceriis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Subcantoribus, Sacristis, tam Cathedralium, quàm Collegiatarum Canonicis, Parochialiumque Ecclesiarum Rectoribus, eorumdemque Plebanis, Viceplebanis, Cappellanis, Curatis, & non Curatis, ac Monasteriorum Ordinum quorumcumque Generalibus, Provincialibus, Ministris, Prioribus, Vicariis, Guardianis, Custodibus, nec non Commendatoribus, Bajolivis, cæterisque Presbyteris, Clericis, Notariis, ac Tabellionibus publicis quibuscumque in eodem Regno existentibus, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabontur, salutem in Domino, ac nostris hujusmodi, imò veriùs Apostolicis, firmiter obedire mandatis.

Dominicus Garapholus ab Archiepiscopo Rheginen. ob læsam Ecclesiasticam Immunitatem excommunicatus Censuras contemnit & per undecim annos insordescit.

§. 1. Noveritis qualiter infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Philippus Antonius Tottus Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, quod non obstantibus Censuris contra Dominum Dominicum Garopholum tunc Provinciæ Calabriæ ultra Præsidem publicatis ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo Rheginen. sub die decimâ octavâ Octobris 1696. seu &c. ex causâ violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, dictus Dominicus hujusmodi Censuras in Bulla Cœnæ Domini, & in Sacris Canonibus contentas, atque à præfato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo publicatas, non formidavit, neque formidat, cum lapsis jam ferè undecim annis à die, quo denunciatus, & declaratus fuit excommunicatus, ac si neque Clavium Ecclesiæ potestatem agnosceret, neque pœnas Canonicas timeret, ausus est tamdiu in Censuris insordescere palam se gerens, tanquam non excommunicatum, & nequaquam vitandum, Præsidis Officium, vel in Provincia sæpe fata, vel in aliis Regni Neapolis alia publica mera administrando, & sic judicando, in publicis Concistoriis interveniendo, decreta edendo, palàm conversando, aliaque tam privata, quam publica negocia gerendo, etiam usque in præsens, ut non sine vilipendio Ecclesiasticæ potestatis, & scandalo universali apparuerit contumax, insordescens, & pœnarum à Sacris Canonibus inflictarum contemptor, & quidem poblicus, & prorsus immemor æternæ salutis animæ suæ, ut notorium est, sicuti notoria sunt officia, quæ præfatus Dominicus in Regno Neapolitano ab eo die usque in præsens exercuit, & nunc quoque administrat; quoniam verò crescente semper contumacia dicti Dominici, graviora oppottet adhibere remedia, ut tandem resipiscat, & revertatur ad cor, ideoque juxta Sanctæ Matris Ecclesiæ morem dictæ Ecclesiasticæ Censuræ aggravandæ, & reaggravandæ sunt, idem Dominus Procurator Fiscalis præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ signato sub die decimâ sextâ currentis mensis Maii, tenoris sequentis videlicet,

Tenor Chirographi Pontificii, quo mandatur A. C. ut contra dictum Garopholum, ad aggravatoriam Censurarum procedat.

§. 2. *Monsignor Carlo de Marini Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendo Noi à pieno informati, che Domenico Garofalo, non ostanti le Censure contenute nella Bolla solita à leggersi nel giorno della Cena del Signore, nelle quali li di iotto Ottobre 1696. ò altro più vero tempo, mentre era Preside nella Provincia di Calabria Ultra nel Regno di Napoli, fù dichiarato incorso da Monsignor Arcivescovo di Reggio per violata Immunità Ecclesiastica, scordatosi affatto della saluto eterna, e resosi contumace, & insordescente, non senza un manifesto gran vilipendio, e disprezzo della potestà delle Chiavi per lo spazio ormai di undeci anni dal dì, che fù dichiarato incorso, come sopra, abbia esercitato, e presentemente eserciti tanto la Carica di Preside, ò nella sudetta Provincia, ò in altre del Regno, quanto altri publici Officii coogiudicare, far Decreti, trattare negocii publici, e privati, e faro ogni, o qualunque altr'atto, per altro à lui proibito, come se non fusse stato, ne fusse scommunicato, conforme è publico, e notorio, & à Noi pienamente nota: Onde volendo Noi, che detto Domenico si corregga, & emendi, e che riconosciuto, e confessato il suo errore, ritorni al grembo della S. Madre Chiesa, o con ciò siano tolti tutti i scandali, che per tal conto sono nati, e che tuttavia si nutriscono, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, havendo qui per espresso tutti gli atti fatti nella Curia Arcivescovale di Reggio in occasione di detta Declaratoria fulminata contro detto Domenico, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti, con il presente nostro Chirografo, ordiniamo à Voi, che secondo il costume di Santa Chiesa precediate all'aggravatoria, e reaggravatoria delle sudette Censure fulminate contro il prenominato Domenico, e per eseguire ciò vi concediamo tutte le facoltà necessarie, & opportune, rimossa ancora ogni apellazione, richiamo, ricorso, & opposizione di nollità, etiam ex tribus: derogando in quanto sia di bisogno à quest'effetto, e per questa volta solamente, à qualunque Costituzione, & Ordinazione Apostolica fatta, & ordinata anco da i Concilii Generali, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche avesse bisogno di espresa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia qui per espresso; & inserto di parola in parola, volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo voglia, & abbia il suo pieno effetto, e vigore & esecuzione con la sola nostra sottoscrizzione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in altro modo sia servata la forma della Costituzione di Pio Quarto nostro Pedecessore de registrandis, alla quale percio per questa volta sola deroghiamo: e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individoa menzione: e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare; dichiarande nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse, non ostante quantò à tutte, e singole cose premesse, qualsivoglia Costituzione, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii anco Generali, Statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concesso motu proprio con qualsivoglia clausula, e decreti, alle quali tutte, e singole etiandio più volte confermate, benche ricercassero speciale, & individua menzione, avendo il loro tenore qui per espresso, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà espressamente per questa voltà sola, e per gl'effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa espressa, e determinata mente, è volontà. Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 16. Maggio 1707.*

CLEMENS PAPA XI.

Pe.

Petiit, & ſumma cum inſtantia poſtulavit, ut pro nunc ad aggravatoriam dictarum Cenſurarum procedere dignaremur.

§. 3. Nos igitur attendentes petitionem, & requiſitionem hujuſmodi fore juſtam, & rationi conſonam, quodque juſta petenti non eſt denegandus aſſenſus, inhærendo prædicto Chirographo ſuperiùs inſerto, & regiſtrato, ac facultatibus Nobis conceſſis, & attentâ notorietate facti, quæ nulla tergiverſatione celari poteſt, antedictas Cenſuras harum ſerie pro nunc aggravamus: Quocirca Vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis in toto Neapolitano Regno exiſtentibus mandamus, & diſtrictè præcipimus, ſub pœnis arbitrio noſtro, quatenus prædictum Dominicum ſic excommunicatum ſingulis diebus Dominicis, & aliis Feſtis in veſtris quiſque Eccleſiis, Candelis accenſis, & pulſatis Campanis poſt Divina Officia, vel ſtatim Miſsa Conventuali, aut privatâ reſpectivè terminatâ, publicè, & ſolemniter excommunicatum, & aggravatum denuncietis, & publicetis, donec aliud a Nobis habueritis in mandatis, inhibendo omnibus, & ſingulis veſtris Subditis, & Parochianis, ne eidem ſic excommunicato communicent, vel exequendo ejus Mandata, Sententias, Decreta, aut quomodolibet ei parendo (cum ipſe omni penitùs denudatus ſit, & fuerit juriſdictione, ejusque Sententiæ, & Decreta nulla protſus, & inania ſint, & fuerint) aut alio quovis genere communionis prohibitæ participent, ac contravenientes quomodolibet certificetis, prout Nos harum ſerie certificamus, quod abſque dubio minoris excommunicationis ſententiam, & pœnam incurrent, quam per præſentes incurſuros fore ſingulos publicè nuncietis, & Nos nunciamus. Unde ſedulò moneatis omnes, prout Nos tenore præſentium monemus, ut ejus conſortium fugiant, ſperantes in Domino ipſum his pœnis ad Eccleſiam eſſe rediturum cum debitâ contritione. Datum Romæ ex Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo ſeptimo, Indictione decimâ quintâ, die verò 30. Menſis Julii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi, Anno Septimo.

A.C. mandat D. Garopholum ſolemniter denunciari Excommunicatum & ab omnibus illius conſortium evitari.

Carolus de Marinis Auditor, & Judex Delegatus.

Loco † Sigilli.

Paulus Fatus Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſt. Notarius.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1707. Indictione 15. Pontific. verò Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Clementis divina providentia Papa XI. die verò Martis 2. Menſis Auguſti retroſcripta Gravatoria Cenſurarum contra retroſcriptum dictum Dominicum Garapholum lata executa fuit in valvis Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ ibidem ejus exemplis relictis, & affixis per me Thomam de Unionibus Curſorem Apoſtolicum. In quorum fidem &c.

Idem Thomas de Unionibus Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſ.

MONITORIUM III.

Die 30. Julii 1707. expeditum contra Præſidem Civitatis Aquilæ, & alios Secularis Poteſtatis Officiales Reos violentæ expulſionis Epiſcopi Aquilani è dicta Civitate, & Regno Neapolitano ob Eccleſiaſticam Immunitatem, & Epiſcopalem authoritatem ab eodem Præſule ſtrenuè propugnatam.

Carolus de Marinis Prothonotarius Apoſtolicus utriuſque Signaturæ Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Referendarius, nec non Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Cenſurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, & Literarum Apoſtolicarum quarumcumque univerſalis, ac merus Executor, nec non in præſenti Cauſa à Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente Papa XI. ſpecialiter Delegatus.

UNiverſis, & ſingulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Archidiaconis, Scholaſticis, Cantoribus, Cuſtodibus, Theſaurariis, Sacriſtis, Parochialiumque, & Collegiatarum Eccleſiarum Rectoribus, ſeu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæteriſque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuſcumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præſentes noſtræ literæ pervenerint, ſeu quomodolibet præſentabuntur, ſalutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuiſſe nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad inſtantiam Perilluſtris, & Excellentiſſimi Domini Philippi Antonii Totti SS. D. N. PP., ejuſque Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ Generalis Procuratoris Fiſcalis, & expoſitum, quod cum de menſe Martii 1700. ſeu &c. quondam Joſeph Caruſi de Terra Foſſæ, Aquilanæ Diœceſis, carceratus à Curia Laicali Civitatis Aquilæ, & ſucceſſivè per Regiam Audientiam ejuſdem Civitatis pro uno, ſeu pluribus Homicidiis, morti, ut ferebatur, damnatus, allegaſſet in Foro Epiſcopali Clericatum primæ Tonſuræ, tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda Epiſcopus Aquilanus, ut Immunitatem Eccleſiaſticam pro viribus tueretur, ac præjudiciis, quæ ei ex captura dicti Joſephi, & reſpectivè exequutione ſententiæ contra illum latæ inferri potuiſſent, opportunè occurreret, captis primùm nonnullis probationibus ſuper præfato Clericatu, mox ſub die 12. dicti menſis Martii ad inſtantiam ſui Promotoris Fiſcalis, Monitorium contra Miniſtros præfatæ Regiæ Audientiæ, pro obtinenda remiſſione dicti Joſephi, unà cum actis ad ſuam Curiam Epiſcopalem, ſub pœna excommunicationis majoris, decrevit, & exequi mandavit, cui quidem Monitorio non integraliter obſequentes iidem Miniſtri Regiæ Audientiæ, ſed dumtaxat ſuſpenſa executione ſententiæ, præfatum Joſephum è Cappella, ſeu, ut vocant Confortaria, educi, & ad carceres publicos poni mandarunt, undè poſtmodùm, ſcilicet ſub die 29. dicti menſis Martii, idem Epiſcopus parendo mandatis Sacræ Congregationis Immunitatis Eccleſiaſticæ, aliud Monitorium expediri, & exequi curavit contra præfatos Miniſtros Regiæ Audientiæ, jubendo ipſis pariter ſub pœna excommunicationis majoris, ut conſignarent, vel conſignari facerent antedictum Joſephum, ad effectum cautè eum cuſtodiendi in Carceribus Eccleſiaſticis, vel ſaltem, ut iidem Miniſtri Regii, accedente tamen obligatione Perſonæ legitimæ in formâ validâ pro tutiori cuſtodiâ, illum retinere deberent in Carceribus Laicalibus nomine Eccleſiæ, donec

Epiſcopus Aquilanus repetit à Curia Laicali Aquilæ Carceratum qui in Foro Epiſcopali Clericatum allegaverat: Eadem Curia petitionem & cenſuras comminatas contemnit, & Carceratum ultimo ſupplicio afficit: Idcirco nonnulli d. Curiæ Officiales ab Epiſcopo excommunicantur.

in Judicio Ecclesiastico emanasset sententia declaratoria, an gaudere deberet, vel non privilegio Clericatus: Verùm dicti Ministri, acceptis, ut fama tulit, responsis à Civitate Neapolis pro omnimoda executione sententiæ, prænominatum Josephum versùs finem dicti mensis Martii, prædictis Monitoriis neglectis, nullaque habitâ ratione Censurarum in eis comminatarum, ultimo supplicio, scilicet, Furcarum, extra Civitatem affici fecerunt; quamobrem præfatus Episcopus, nè multum relinqueret vulnus planè gravissimum, Ecclesiasticæ Immunitati, & Jurisdictioni, sicut præmittitur, inflictum, excommunitatos & excommunicatione majori innodatos declaravit, & publicavit Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes Anditores Rotæ Regiæ Audientiæ, Fulvium Salsanum advocatum Fiscalem, & Cajetanum Milani Magistrum Actorum ejusdem Regiæ Audientiæ, reservando Præsidem, & nonnullos alios Officiales pro gubernio Provinciæ, & Causarum prædictæ Regiæ Audientiæ.

Episcopus ob id à Prorege Neapolim vocatur, quo se confert, & postea jussu Pontificis Aquilam redit.

§. 2. Delatâ postmodùm notitiâ declarationis hujusmodi tunc existenti Proregi Neapolitano, ab eodem, & tunc pariter existentibus Regentibus Regii Collateralis binæ literæ datæ diebus 3. & 24. mensis Aprilis 1700. eidem Episcopo fuerunt conscriptæ, in quarum prima monebatur, ut in posterùm abstineret à petenda remissione prætensorum Clericorum, nisi priùs servatus fuisset allegatus, at semper à Sanctâ Sede Apostolicâ improbatus Ritus Magnæ Curiæ Vicariæ, nec non revocaret Censuras latas contra antedictos Ministros Regiæ Audientiæ; In altera verò præfatus Episcopus fuit vocatus Neapolim; ac insuper in odium Justitiæ, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Consanguinei Ministrorum, & Officialium Curiæ Episcopalis, & Testium, alioquin Ecclesiastico caractere insignitorum, qui ad favorem antedicti Josephi, ad effectum probandi Clericatum recepti fuerunt, tam masculi, quàm fœminæ, nulla habita ratione sexus, & ætatis, carceribus authoritate Laicali mancipati fuerunt; Cùmque dictus Episcopus se Neapolim contulisset, ibique per longum temporis spatium inutiliter moratus esset, absque eo quod ad audientiam memorati Proregis unquam admissus fuisset, tandem de ordine fa: mem: Innocentii Papæ XII. inde discessit, at ad pascendas oves sibi commissas reversus fuit ad Civitatem Aquilæ, quo cum pervenisset, excommunicatos declaravit ob mortem illatam dicto Josepho reliquos Ministros, aliàs reservatos pro gubernio Provinciæ, nempe Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti Præsidem dictæ Civitatis Aquilæ, & Doctorem Gasparem Narbonam alterum ex Andiroribus Rotæ Regiæ Audientiæ, ac pariter excommunicatum declaravit Philippum Mancini Procuratorem Fiscalem, & Sabbathum Raito Actuarium prædictæ Regiæ Andientiæ, & causâ appositionis sequestri super fructibus, & redditibus Mensæ Episcopalis. Qui tamen Philippus, & Sabbathus, nec non Cajetanus Milani Magister Actorum, postquam eorum quilibet Ecclesiæ satisfecerat, plenariam absolutionem obtinuerunt.

Mandante Prorege à dicta Civitate, totoque Regno per vim expellitur & in exilio moritur Innocentio XII. in extremis laborante.

§. 3. Quibus sic ita sê habentibus sub die 20. Julii dicti anni 1700. sono tubæ per Præconem, cum notorio contemptu, & maximo totius Populi scandalo, fuit ter publicata expulsio dicti Episcopi ab ejus Civitate, Diœcesi, & toto Regno, & respectivè eidem episcopo ausu temerario, Dei timore posthabito, ac Dignitatis Episcopalis reverentiâ prorsus neglecta, fuit præsentatum præceptum in forma publicâ, & Sigillo munitum, tenoris sequentis videlicet. *Carolus Dei Gratia Rex &c. Don Orontio Monforte Duca di Laurito, Marchese di S. Giuliano, utile Signore delle Terre di Montano, e Massicelle, Prencipe del Sagro Romano Imperio, Preside, Governatore dell'Armi, e Commissario Generale della Campagna in questa Provincia di Abruzzo ultra &c. Noi Dottor Nicola Gaudiosi Capo di Rota, Auditori Dottor Antonio Cortes, Dottor Cesare di Capua, e Dottor Fulvio Salsano de Luna Auditor Fiscale della Regia Audienza di detta Provincia &c. Havendoci Sua Eccellenza ordinato con dupplicati dispacci, uno in data de' 10. del corrente Mese di Luglio, e l'altro de' 17. delmedesimo che si ordini à quello Monsignor Vescovo della Città dell'Aquila D. Fr. Ignatio de la Zerda, che come inconfidente di Sua Maestà, che Dio guardi, e del suo Real Domino, e indegno della sua Real grazia, per aver perturbato la publica quiete di questo Regno, & esser stato disobbediente agl'ordini Reali, che parta subito da questo Regno, e che in quello non ritorni senza special permessa della prefata Eccellenza, & acciò possa con tutta sollecitudine obbedire nell'istesso tempo, che li sarà notificato nella forma solita, quanto Sua Eccellenza commanda, se gli fà noto, che avanti della Porta della sua habitazione stà pronta la lettiga per condurlo fuori di detto Regno, in esecuzione degl'ordini di detta prefata Eccellenza Aquila li 20. Luglio 1700. Loco † Sigilli: Il Duca di Laurito, Nicolaus Gaudiosus, Antonio Cortes, Cesare di Capua, V. Fiscus, Aniellus de Petris Secretarius &c.* Sicque eidem Episcopus, ex quo Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptis inhærere, & suo muneri, & Episcopali Officio pro defensione Ecclesiasticæ Immunitatis satisfacere voluit, compulsus fuit abire, & suam Ecclesiam Pastoris solatio destitutam relinquere. Quamobrem in Civitate Reatis se recepit, ubi post aliquod tempus à sua Ecclesia exul, ex hac vitâ migravit, rebusque aliis &c. Prædicta omnia memorati Don Orontius Monforte Dux Lauriti, Nicolaus Gaudiosi, Antonius Cortes, Cæsar de Capua, Fulvius Salsano de Luna Auditores Rotæ, & Advocatus Fiscalis respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non Procurator Fiscalis, & Aniellus de Petris Secretarius commiserunt, & patrarunt; pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi solita, contentas, damnabiliter incurrendo, tam conjunctim, quam separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c, sed & omni &c. super quibus &c. Quæ omnia, ut pro parte ejusdem D. Procuratoris Fiscalis subjungebatur cum evenerint circa tempus longæ, lethalisque infirmitatis fa. mem. Innocentii Papæ XII., ejusdem subsecutus obitus fuit in causa ut injuria Ecclesiasticæ Immunitati tam enormiter inflicta, vindicari tunc temporis minimè valuerit.

Clemens XI. potestatem Laicalem suaviter adducere conatur ad satis faciendum Ecclesiæ, sed frustra.

§. 4. Verùm ad Summi Apostolatus apicem evectus Sanctissimus D. N. Clemens Papa XI., patienter adhuc, & suaviter ex sua innata Clementia agendum ducens, paternis officiis egit, ut debita satisfactio præstaretur Immunitati, & libertati Ecclesiasticæ tam graviter læsæ, sperans; quod Violatores illius animo revolventes flagella, & calamitates, quibus Divina Justitia ejusdem læsiones sæpè ulta est, ideoque resipiscentes, & ad cor revertentes, quidquid adversus Immunitatem Ecclesiasticam, & Ecclesiam ipsam actum, gestumque fuerat corrigerent, & emendarent. Quoniam verò intra plurium annorum spatium, qui à die ejusdem enormissimæ læsionis immunitatis Ecclesiasticæ effluxerunt, illius Violatoribus longanimitate Sanctitatis Suæ sem-

per abutentibus, eorum resipicentiæ spes omnis prorsus evanuit; Justitia profectò ulteriorem nou patitur desidiam in adhibendis iis remediis, quæ de jure competunt, ad corrigendos, & emendandos tam graves excessus. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus firmis remanentibus censuris latis contra supradictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosum, Antonium Cortes, Gasparem Narbonam, ac Fulvium Salsanum de Luna, occasione prædictæ executionis sententiæ contra prænominatum Josephum Carosi, & sine præjudicio procedendi ad similem declaratoriam incursus Censurarum hujusmodi tam pro expulsione prænominati Episcopi, quàm pro aliis omnibus præmissis contra alios quoscumque in eisdem præmissis repertos culpabiles cujuscumque gradus, conditionis, dignitatis & præeminentiæ existant, etiam specialissimâ mentione dignos, suis loco, & tempore nominan., & cognominan. de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad partes, ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur.

Decretum in sacra Congregatione Immunitatis ab eodem Pontifice factum, ut contra Expulsores d. Episcopi procedatur ad declaratoriam in cursus Censurarum.

§. 5. Nos igitur Carolus de Marinis Auditor. & Judex antedictus, debitam præstantes obedientiam, & respectivè inhærentes Decreto à Sanctissimo Domino Nostro edita in Sacra Congregatione Generali Immunitatis Ecclesiasticæ habita coram Sanctitate Sua, tenoris sequentis videlicet: *Aquilana. Cum de anno 1700. die 20. Julii de mandato Orontii Monfortis Ducis Lauriti tunc temporis Præsidis Civitatis Aquilonæ, & aliorum Ministrorum ejusdem Regiæ Audientiæ, fuerit per abusum potestatis laicalis, cum maximo jurisdictionis Ecclesiasticæ, & Dignitatis Episcopalis contemptu, & omnium Christifidelium scandalo, violenter expulsus à sua Diœcesi, & toto Regno Neapolitano, tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda illius Civitati Episcopus, Sanctissimus Dominus Noster videns non sine magno animi sui mærore irritos, & inanes evasisse omnes conatus, quos adhibuerat, & omnes terminos, quos ex innata animi sui Clementia per plurium annorum spatium assignaverat pro obtinendo congrua tanto vulneri jurisdictioni Ecclesiasticæ, & Episcopali Dignitati inflicto reparatione, & evidenter agnoscens ejusdem reatus Auctores abuti sua paterna longanimitate: prospicere omninò intendens tuitioni Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ sibi divinitus creditæ in Congregatione Generali Eminentissimorum; & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum, controversiis jurisdictionalibus, & Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum, habita in Palatio Quirinali coram Sanctitate Sua, die infrascripta, auditis in tam gravi causa omnium suffragiis, decrevit, & mandavit, ut super præfata expulsione, tam manifestè Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ læsiva, A. C. procedat servatis servandis contra prædictum Orontium Monfortem, omnesque alios culpabiles ad declarationem incursus omnium Censurarum in Bulla Cœnæ, & in aliis Apostolicis Constitutionibus, & Sacris Canonibus contentarum. Romæ hac die 17. Junii 1704. Gaspar Cardinalis Carpineus: I. Archiepiscopus Athenarum Secretarius: Loco † Sigilli:* Petitioni hujusmodi annuentes, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute S. obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostra, immò veriùs Apostolica auctoritate antedictos *Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsanum olim Præsidem, Auditores Rotæ, & Advocatum Fiscalem respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non illius Procuratorem Fiscalem, & Aniellum de Petris Secretarium ejusdem*, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, citari & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra quadraginta quinque dierum spatium, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & reliquos quindecim pro tertio, ultimo & peremptorio termino, ac trina canonica monitione assignamus, & Vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere, ad deducendum, & allegandum Causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, super præmissis cum dicto Domino Procuratore Fiscali, & aliis, cum quibus opus fuerit, juri stetisse, atque illorum innocentia, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, quod si in præfacto Monitorii termino non comparuerint vel aliquis ipsorum non comparuerit; Nos nihilominus, sive dictus in Criminalibus D. Locumtenens noster infrascriptus, ad ulteriora Juris, & Facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum, usque ad Sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum, procedemus, sive procedet, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum Nobis constet per testes fide dignos, de mandato nostro examinatos, ad Civitatem Aquilæ, & alia loca in Regno, & ad prædictos *Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsano, olim Præsidem, Auditores Rotæ, & Advocatum Fiscalem respectivè Audientiæ Civitatis Aquilæ, aliosque, ut supra citandos*, & monendos, pro præsenti nostro Monitorio exequendo, tutum non patere accessum, volumus & auctoritate nostra decernimus præsens nostrum Monitorium in Romanâ Curiâ ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ & extra eam in confinibus hujus Status, Ecclesiastici versus Regnum Neapolis, nempè in Civitatibus Asculi, Reatis, Terracinæ, Verularum, & Civitatis Vetulæ, nec non Terrarum Nursiæ, Montis S. Joannis, Sublaci, & Ceprani ad valvas Cathedralium, & respectivè majorum Ecclesiarum, per dimissionem, & affixionem illius copiæ, & in actis infrascripti Notarii legitimè reproductum, ita eosdem monitos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret, contrariis quibuscumque non obstan. in quorum fidem &c. Datum Romæ, ex magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu-Christi millesimo

Nomina Expulsorum, citatorum, & monitorum ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

sep-

septigentesimo septimo, Indictione decimâ quintâ, die verò trigesima mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentiâ Papæ XI. Anno septimo.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 31. Januarii 1708. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes præfatos citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pænas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula nuncupat. Cedoloni, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

IV. MONITORIUM

Die 13. Octobris 1713. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Reos, fautores, & complices violentæ expulsionis Archiepiscopi Messanensis, Episcopi Cataniensis, & Episcopi Agrigentini à Regno Siciliæ ob immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam ab ipsis constanter assertam.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, & Delegatus.

UNiversis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seù earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Excommunicati ob læsam Immunitatem Ecclesiasticam absolvi non possunt, nisi à Summo Pontifice, & Sac. Congreg. Immunitatis Ecclesiasticæ.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascripta die comparuit coram nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobarius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & notissima Jura memorando exposuit quod licèt Ecclesiasticæ Censuræ specialiter Apostolicæ Sedi reservatæ, quemadmodum in primis sunt illæ, quæ ex violatione libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ proveniunt, ejusmodi naturæ, & qualitatis sint, ut nemini omninò, præterquam Summo Romano pontifici pro tempore existenti, ac Sacræ Congregationi super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis jurisdictionalibus ab eadem Sede cum necessariis ad id facultatibus specialiter deputatæ, ab illis absolvere, vel eas sub cujuscumque Appellationis, seu recursus, aliovè quovis prætextu revocare, aut etiam ad tempus, & ad effectum comparendi, vel agendi tantùm, seù quocumque alio modo, suspendere fas sit. Nihilominus idem Dominus Procurator Fiscalis novissimè hic innotuisse subjunxit in Regno Siciliæ errorem hac in re perniciosissimum invaluisse, quo nonnulli Censuris hujusmodi innodati ad quædam illius Regni prætensa Tribunalia recurrentes ab eis, vel eorum assertis Judicibus, seù Delegatis ad effectum agendi, vel alio quæsito colore, absolutionem ad cautelam, vel cum reincidentia ad aliquot tempus, seu etiam plenariè sub prætextu nullitatis, vel injustitiæ earumdem Censurarum reportare consueverant. Unde hac urgentissimâ postulante causâ, Sanctissimus Dominus Noster Papa prompta, & paternâ sollicitudine curavit, ut à præfatâ Sacrâ Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ omnibus Archiepiscopis, & Episcopis dicti Regni in ejusdem Pontificiæ sollicitudinis partem vocatis encyclicæ, seu circulares literæ scriberentur, quibus excitabantur eadem in re animarum saluti consulere; & per Edictum ad id promulgandum Populos suæ curæ commissos publicè edocere, quòd à prædictis assertis Judicibus & Delegatis sive provisionaliter, sive plenariè absoluti eisdem, ut priùs, censuris irretiti remanebant ex defectu potestatis, & quod propterea erant vitandi, nec ab Excommunicationis vinculo solvi poterant, nisi ab ipso Summo Pontifice, vel prædictâ Sacrâ Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ, omni alio, quacumque tandem Dignitate, & potestate, etiam Apostolici Legati à Latere, suffulto penitus excluso.

Archiepiscopus Messanensis, & Episcopus Cataniensis jussu Sac. Congregationis Edicta promulgant, quibus declarant Excommunicatos ob læsam Immunitatem Ecclesiasticam absolvi non posse nisi à Summo Pontifice vel à præfata Congregatione.

§. 2. Inter regni Præsules, de quibus nunc loquendum est, Edicta hac in re cum insertione literarum dictæ Sacræ Congregationis die 16. Januarii 1708. datarum promulgarunt Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Joseph Migliaccius Archiepiscopus Messanensis, ac Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Andreas Riggius Episcopus Cataniensis. Ægrè, & acerbè tulit Illustrissimus, & Excellentissimus Dominus Marchio Carolus Philippus Antonius Spinula Colonna de los Balbazes Pro-Rex dicti Regni, & forsan nonnulli alii ex Regiis Ministris ægrè similiter tulerunt hanc Edictorum publicationem, ut demonstravit quoddam Bannimentum de ordine dicti Domini Pro-Regis promulgatum in pluribus Civitatibus, & locis dicti Regni, ac præsertim in Civitatibus Cataniæ & Messanæ, per quod sub inani prorsus, ac insubsistenti prætextu ibidem expresso ad publicam notitiam deducebatur prætensa inefficacia præfatorum Edictorum Episcopalium, in quibus insertæ erant literæ supradictæ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, in omni eorum parte, & tenore, illaque propterea nulla, invalida; ac legum tam communium, quàm municipalium læsiva, nec non privilegiis, ac inveteratæ dicti Regni consuetudini repugnantia declarabantur, eâdemque censurâ non solùm afficiebantur affixa, ut supra, & jam publicata, verùm etiam quæcumque alia similia Edicta, & Brevia, si quæ in quibusvis aliis Civitatibus, seu Locis Regni prædicti similiter affigi contingeret, & alias, prout in memorato Bannimento, cujus tenorem non quidem approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus pro expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur. Quare ne Christifideles authoritate laicâ perterriti, & falsis opinionibus seducti à via veritatis abberrarent, nonnulli dicti Regni Præsules cuicumque pernicioso errori providè, ac sapientèr obviam ire duxerunt: ac signantèr dictus Dominus Episcopus Cataniensis pro veræ, ac sanæ Doctrinæ confirmatione, nec non præfati Bannimenti, om-

omniumque in eo contentorum reprobatione, novum promulgavit Edictum sub die 7. Aprilis proximè præteriti, illudque in Civitate, ac Diœcesi Catanien. affigi curavit.

§. 3. Hæc novi Edicti publicatio, seu notificano majorem Domino Pro-Regi attulit amaritudinem, & in causâ fuit, ut sacrilegam ejusdem Domini Episcopi expulsionem decerneret; ad quam proinde exequendam commisit Josepho la Rosa Primario Legionis Equestris Ordinatori, *Sargento Maggiore* nuncupato, ut, secum assumptis quibusdam Officialibus, & Militibus, cum illis Cataniam se conferret, consignavitque eidem Epistolam præfato Domino Episcopo reddendam in præsentia qualificatorum Testium; Cumque in illa demandaretur ipsius Domini Episcopi expulsio intra terminum viginti quatuor horarum à Civitate Catanien., & in infrà biduum à toto Regno, eidem Josepho la Rosa insuper præcepit, ut si Episcopus infra præfixum tempus discedere detrectasset, illum ad id per vim cogeret. Pervenit dictus la Rosa cum Officialibus, & Militibus sibi benevisis ad dictam Civitatem sub die 20. Aprilis proximè præteriti, relictisque alibi, ut sibi placuit, Equis, circa horam primam noctis cum dimidiâ ad Palatium Episcopale se contulit: Cumque ad cubiculum, in quo aliqui ex familiaribus dicti Episcopi ad ejus obsequia aderant, pervenisset, eorum alterum requisivit, ut suum adventum eidem Domino Episcopo nunciaret; Verùm inurbanè Familiarem ipsum insequutus, nullo espectato responso, ferè eodem tempore coram dicto Domino Episcopo, qui cum Patre Ignatio Romeo è Societate Jesu de Sacris Missionibus tunc loquebatur, se præsentavit insequente eum alio Officiali cum pallio strictè involuto, qui postea habitus fuit pro Capitanei Cohortis Locum tenente, ac etiam alio subsequente, qui, licèt ignotato nomine, cognitus fuit pro ipsius Cohortis Duce; adducti intereà è Civitate Messanen. Milites quinquaginta, vel circiter sclopis longioribus, brevioribus, & acinacibus armati partim exterius dispositi Episcopale Palatium obsederunt, & partim Aulam, ac duas alias interiores proximas mansiones occupatunt, & aliquorum quaterni singulas cubiculorum januas evaginatis acinacibus vigiles custodiebant, ingressum, & egressum tam familiaribus, quàm non familiaribus impediendo; dum autem aliis per Milites interdicebatur introitus, & exitus è Palatio, ipsi Episcopo impediebantur etiam colloquia; dictus enim Joseph la Rosa Domino Episcopo significavit à Domino Prorege inter alia habuisse in commissis ut post suum accessum cum aliquo illum alioqui non permitteret; ideoque Religioso cum Domino Episcopo, ut supra, loquenti suasit, ut discederet, qui statim, etiam ipso Episcopo annuente, ab eorum præsentia discessit; non valuit tamen tunc è Palatio exire, à custodia Militum in exterioribus mansionibus existentium præpeditus. Interim majores violentias sibi à Potestate Laicali inferendas prævidens angebatur animo Dominus Episcopus, ob tam rigorosam Palatii custodiam, ob assiduam dicti Josephi la Rosa præsentiam, & potissimùm ob illam nunquam intermissam Officialis Pallio involuti assistentiam, qui ipsi Domino Episcopo sive sedenti, sive stanti, sive etiam ambulanti, semper, & quodammodò lateri affixus adhærebat. Vocati demum de ordine dicti Josephi la Rosa, advenere inter tertiam, & quartam noctis horam duo Nobiles de Magistratu Civitatis, Jurati nuncupati, & in eorum præsentia idem Joseph Domini Pro Regis Epistolam Domino Episcopo consignavit, qui statim legit, eâque perlectâ, omnes illico commonuit adstantes dictam Epistolam fuisse sibi à Domino Pro-Rege conscriptam, & ordinem suæ expulsionis continere infra spatium viginti quatuor horarum à Civitate, & infra biduum à Regno. Publice tamen protestatus fuit se ordinem hujusmodi exequi non valere, cum à Summo Pontifice fuisset sibi interdictum pro servitio Sanctæ Sedis à sua Diœcesi discedere, factâque mutuâ super hoc inter Dominum Episcopum, & dictum la Rosa contentione, hic publicè declaravit paratas esse duas Naves à Domino Pro-Rege è Civitate Messanen. transmissas, & ab illo habuisse in mandatis, ut si Dominus Episcopus ad discessum se spontè non disponeret, & jussui non pareret, illum adhibitâ vi ad discessum cogere deberet. Rebus sic stantibus, cum Dominus Episcopus imminenti demandatarum violentiarum exequutioni se resistere non posse declarasset, illâ eâdem nocte se discessurum esse dixit. Tenor autem Epistolæ Domini Pro-Regis, de qua mentio facta fuit, est qui sequitur:

Enormis violentia illata per potestatem Secularem Episcopo Catanien. ob præfati Edicti promulgationem.

Idem Episcopus jussu Pro-Regis Siciliæ, e sua Civitate, totoque Regno extre compellitur.

Siendo yà intolerables los yrregulares procedimentos de V. S. en agravio de las Regalias, y prehemenencias, que S. M. tiene en este Reyn, pues con inconsiderada temeridad parece, que và buscando todas las ocosiones de perjudicarlas, y de mostrar su mal afecto al servicio de S. M. con notable pertubacion de sus fieles Vassallos y de la quietud publico, que està à mi cargo; y no conveniendo al Real servicio de S. M. en resguardo à todas estas consideraciones, que se mantengo en este Reyno un Prelato, que hà dado tantos motivos de sospecha, y de disconfianza al Rey, al Reyno, y à todos sus naturales; Portanto usando de là Potestad, que tengo come Virrey, y Capitan General, y de la especial, que para este caso me hà conferido S. M., prevengo à V. S. que dentro de viente y quatro horos del rec vo de esta orden salga de essa Ciudad, y de dos dias de todo Reyno di Sicilia, pudiendo V. S. ir à desembarcarse libremente in qualquiero parte que noo fuere infecto de Enemigos; y se V. S. pretendiere justificarse de esto resolucion, puede recurrir coa la mismo libertad à la Real Corte de S. M, pues de ella se da quenta à S. M. con apercevimiento, de que si V. S. no lo executare dentro del termino referido, se le obligarà à ello immediatamente con la authoridad Real, que permite la Regalia, y la conservacion del Estado. Meccina 18. de Abril de 1713. Carlos Felipe Antonio Spinola Col. Al Obispo de Catanea.

Tenor literarum à Prorege scriptarum eidem Episcopo.

§. 4. Cùm itaque ad effugiendas ulteriores violentias, ac majorem Dignitatis Episcopalis contemptum, illâmet nocte Dominus Episcopus discedere decrevisset, Naves à Domino Pro-Rege transmissas recusando, aliam Nautæ Cataniensis sibi præparari curavit; Cùmque eâ de causâ de ejus ordine à Familiaribus necessaria ad mutationem loci pararetur suppellex, certò etiam credidit dictus la Rosa proximè futurum esse illius discessum, ac propterea illam tam rigorosam Personæ dicti Episcopi ac ejus Familiarum custodiam aliqualiter relaxavit; Unde opportunitate sumptâ Dominus Episcopus applicavit animum ad ea, quæ de ordine Sanctissimi Domini Nostri sibi fuerant commissa in casu violentiæ, & eo modo, quo potuit, conscripsit, & respectivè conscribere fecit Censurarum Cedulones contra dictum Josephum la Rosa, Capitaneum, & Milites unâ cum Interdicto Civitatis, & Diœcesis, eosque ante suum discessum in solitis Civitatis Catanien. locis affigi jussit, prout affixi fuerunt: aliis Domino suo Vicario Generali relictis illorum copiis in Diœcesi affigendis, & publicandis. Denique, licèt aliqualiter relaxato rigore, nunquam tamen cessante vi, & Dignitatis contemptu, Custodes semper, & vigiles, videlicet, dictus Joseph la Rosa unâ cum Officialibus, & armatorum Militum Turmis Dominum Episcopum prius ad Cathedralem Ecclesiam, ad quam se contulit, & inde ad Navim associarunt. Ipse autem Dominus Episcopus

Cataniensis Episcopus Expulsores excommunicat, & Civit. Catanien., totamque Diœcesim Ecclesiastico Interdicto supponit.

sic

sic sacrilegè cum totius Catholici Orbis scandalo expulsus, Navim conscendit cum aliquibus de sua familia, ac post longam, & periculis plenam navigationem Romam pervenit, non alterius profectò culpæ reus (si culpa hæc dici meretur) quàm præstitæ obedientiæ, ut par erat, Apostolicæ Sedis mandatis, quemadmodum in suâ ad Episcopatum assumptione juraverat.

§. 5. Prænarratâ sacrilegâ expulsione Episcopi Cataniensis, sicut præmittitur, commissâ, ac præsertim ab antedicto Josepho la Rosa executioni demandatâ, cum in spretum incursarum Censurarum idem sacrilegus Executor publicè in Civitate Messanensi, suæ residentiæ loco, conversaretur; Cumque Joannes Baptista Paterno, & Abbatelli Baro Ficaratii, qui ob Ecclesiasticæ Immunitatis læsionem excommunicationis pœnam incurrerat, & ab eodem Episcopo Cataniensi suo Ordinario publicè denunciatus fuerat, illegitimâ, atque indebitâ impetratâ desuper absolutione à quodam delegato prætensi Tribunalis illius Regni, similiter in consortio Fidelium degeret: ut hæc gravissima scandala penitus tollerentur, supremæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Pastoralis solicitudia cura fuit zelum Domini Archiepiscopi Messanensis excitare, eique injungere, ut pro Animarum sibi creditarum salute dictos Josephum La Rosa, & Baronem Ficaratii excommunicatos vitandos publicè denunciaret; Quibus, ut par erat, obsequenter satisfaciendo Archiepiscopus præfatus, die 28. proximè præteriti mensis Julii opportuna desuper, ac declaratoria Edicta in solitis Messanensis Civitatis locis affigi mandavit, prout affixa fuerunt per Sacerdotem Franciscum Bruno Fiscalem Archiepiscopalis Curiæ, ejusque Servientem Franciscum Impollimene.

§. 6. Jamdudum amaro animo tulerat Secularis Potestas, quod Dominus Archiepiscopus eo modo, quo alii Præsules fecerant, ac præsertim Dominus Episcopus Cataniensis, de ordine Sanctæ Sedis Edictum de quo supra, publicasset super necessitate reportandi absolutionem à Summo Pontifice, vel à Sacra Congregatione Immunitatis à Censuris sanctæ Sedi Apostolicæ specialiter reservatis, adversus quod Edictum de ordine Domini Pro Regis emanaverat supra relatum Bannimentum; Nihilominus propter præmissa alia, quæ novissimè evenerunt, majori irâ eadem Secularis Potestas exarsit, & ad inferius referenda violenta, sacrilega, atque detestabilis in omnium vindictam devenit. Eâdem siquidem die 28. Julii in Carceres conjici fecit Sacerdotem Franciscum Brunum, ac Franciscum Impollimene alterum ex Servientibus Archiepiscopalis Curiæ captos, & ad Carceres ductos à Caporali Antonino Cuppolino, alioque Magnæ Curiæ Birruario, nec non præfata declaratoria Edicta iniquè discerpsit; Manu etenim dicti Caporalis Cuppolini, sibi assistentibus Joanne Baptista Fornarotto Capitanea Birruariorum ejusdem Magnæ Curiæ, & Andrea ejus fratre, eadem Edicta cultri ictibus dilacerata fuerunt. Subindè idem Dominus Pro-Rex in ipsum Christum Domini, hoc est, in memoratum Dominum Archiepiscopum manus injicere, eumque non modò à sua Civitate, & Diœcesi Messanensis, verùm etiam à toto Regno infra horarum viginti quatuor terminum per vim expellere, ac in exilium mittere statuit, prout ope, & operâ infra referendorum Ministrorum sacrilegè executus fuit; Misit namque ad dictum Archiepiscopum cum quibusdam Birruariis Primarium Legionis Militum Instructorem Josephum Odoarte, qui ipsius Domini Pro Regis literas, exilium hujusmodi injungentes, eidem Domino Archiepiscopo redderet, & oretenus

Ob Gmilem causam Pro-Rex Siciliæ iniquè procedit ad Archiepiscopi Messanensis violentam expulsionem.

pariter id ipsum de ejus mandato illi injungeret, prout de facto injunxit, literasque ipsimet D. Archiepiscopo reddidit ejusdem ferè tenoris, ac aliæ, quæ Domino Episcopo Cataniensi redditæ fuerant, videlicet.

Tenor literarum à Pro Rege Siciliæ Archiepiscopo Messanensi conscriptarum.

Nò siendo ya capaces de dissimularse los irregulares procedimientos, que hà cometido V. S. en agravio de las Regalias, y preeminencias, que S. M. tiene en este Reyno, sin reparar en la que sus malas consequencias podian alterar la quietud publica de la Ciudad, nien la grave disantencion de haverlos practicado V. S. à mi vista (que es lo mas notables) y el no haver querido V. S. aprovecharse tampoco de tantos advertimentos, come se le han hecho, paraque no causase estos perjuycias à las Regalias de S. M. y nò conviniendo, que por todas estas consideraciones se mantenga en el Reyno un Prelado, que con tan poco amor, y zelo hà mirado el servicio de S. M. faltando en ello ala obligacion de buen Vassalo suyo; Portanto usando de la Potestad, que tenga, como Virrey, y Capitan General, y de la especial, que para este casa me hà conferida S. M. Prevenga à V. S., que dentra de veinte y quatro horas del recivo de esta Orden salga del Reyno. y si V. S. pretendiere justificarse de esta resolucion, puede recurrir à la Real Corte de S. M. pues de ella, se le da quenta, con apercevimento de que si V. S. no lo executare dentro del termino referido, se le obligarà ymmediatamente con la Authoridad Real, que permite la Regalia, y la conservacion de l'Estado. Mecina 28 de Julio 171;. Carlos Felipe Antonio Spinola Col. &c. Al Arzobisbo de Mezina.

§. 7. Accessit autem dictus Joseph Odoarte circa horam vigesimam primam dictæ diei 28 Julii ad Archiepiscopale Palatium, ac hujusmodi sacrilego mandato iniquè parendo, omnia, & singula prænarrata adimplevit manu armatâ, stantibus in primis mansionibus dicti Palatii, ad quod se contemporaneè contulerant, & ad eundem finem conspirantibus antefatis Capitaneo Joanne Baptista Fornatotto, Andrea ejus fratre, Caporali Antonino Cuppolino, aliisque Magnæ Curiæ Executoribus, qui moram ibidem usque ad tertiam noctis horam traxerunt, donec scilicet dictus D. Archiepiscopus magis magisque concussus, atque coactus, ad discessum ab illo Regno se disposuit, nihil interim contra vim sibi inferentes, juxta Sacrorum Canonum præscriptum, agere valens, cum sub continuâ, & nunquam intermissâ custodiâ prædicti Odoarte, ejusque Coadjutoris, vulgariter nuncupati *l'Ajutante*, qui illuc ad hujusmodi effectum ab initio accesserat, semper extiterit, ac totâ superveniente nocte, totaque sequenti die 29. Julii usque ad horam vigesimam sic permanserit, adeout nec cibum, nec somnum capere, nec aliud quidquam etiam per minimum temporis momentum, sine assistentiâ præsentiâ, ac permissione eorumdem Officialium agere potuerit. A suæ tandem Residentiæ loco ipse Dominus Archiepiscopus cum comitatu nonnullorum suorum familiarium, & à prædictis Josepho Odoarte, atque ejus Coadjutore, ut in Commissis habebant, associatus, discedere, sibique paratas à Sæculari Potestate naviculas, conscendere, ac ita sacrilegè expulsus Civitatem, ac Diœcesim sibi commissas totumque illud Regnum, universo Populo spectante, eisdemque Josepho Odoarte, & Coadjutore usque ad consummatum discessum in Maris littore assistentibus, deserere compulsus fuit.

Archiepiscopus Messanensis è sua Diœcesi, totoque Regno violenter exire cogitur.

§. 8. Omnia porrò, quæ, ut supra relatum est, ab aliis dicti Regni Præsulibus, ac potissimum ab Episcopo Cataniensi, in Apostolicorum mandatorum executionem impleta fuerunt, pari fide, parique zelo implevit similiter Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus

Franciscus Ramirez Episcopus Agrigentinus, qui nimirum inter cætera suum promulgavit Edictum soper necessitare consequendi absolutionem à Sede Apostolica, quoties agi contingat de censuris eidem teservatis, præsertim nb læsionem Immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ. Aliud etiam Edictum pro congruâ superius enunciati Bannimenti de ordine Domini Pro-Regis publicati reprobatione, nec non pro vetæ sanæque doctrinæ eâ in re explicatione proferre non omisit. Præterca jussus à Sanctissimo Domino Nostto per suas in forma Brevis literas ex Atce Gandulphi Albaneo. Diœcesis ad eum ooo ita pridem datas, ut adversus illos, qui Laicali authotitate freti fructus, seu redditus quoscumque ad Ecclesiam Cataniensem, illiusque Episcopum ab eâ novissimè ejectum pertineutes intercipere, seu apud sequestrem deponere præsumpsissent, via Juris procedere, bonorumque Ecclesiasticorum immunitatem strenuè tueretur, ob ejusmodi causam nonnullos, qui sive mandando, sive exequendo Authores fuerant, ut proventus Ecclesiæ præfatæ sob sequestro, ut præfertur, ponerentur, nempè Grava Consultorem, Moncada, Averna Amico Pensabene Magistros tationales, Valdivieso Consultorem, N. Magistrum Notarium, Executorem sequestri Secretum Civitatis Cataniæ, seu Procuratorem Generalem Regium, Dominicum Spadatora cum suo Magistto Notario Lanzanò in excommucationem incidisse declaravit.

Ob eamdem causam Pro-Rex Siciliæ ad expulsionem Episcopi Agrigentini progreditur.

Verùm hane, tametsi canonicam, & justam bonorum Ecclesiasticotum defensionem, aliaque præmissa à memorato Francisco Archiepiscopo Episcopo Agrigentino in executionem eorum, quæ sibi ab Apostolicâ Sede mandata fuerant, peracta ægto animo de more tulit Dominos Pro-Rex, ac propterea etiam tertium hunc Sacrum Antistitem è Regno Siciliæ ejicere constituir. Ad hane porrò ejectionem perficiendam mane diei 28. Augusti proximè prætetiri Joannes Ochoa Hispanus Armorum Dux sacrilegæ commissionis Executor, tribus Viris Nobilibus Agrigenonis, quos in Testes assumpserat, associatus, relictis præ foribus Palatii Episcopalis ad custodiam oonnullis armatis Militibus, aliisque in ipsammet Cathedralem Ecclesiam, ac in Sacrarium proximum similiter, ut credendum est, ad custodiam: (ex eodem quippè Palatio Episcopali descendi poterat ad sacrarium, & inde patebat transitus ad Ecclesiam) non sine maximâ celebrationis Missarum perturbatione, immissis, ex improviso coram præfato Sacro Antistite se præsentavit, eique in præsentiâ prædictorum trium Testium, nec non quorundam Dominorum Canonicorum, quos idem Antistes violentias sibi inferendas, ipso rumore publico admonente, præsagiens apud se hac de causâ retinebat, Domini Pro Regis Epistolam teddidit, quâ ei, ut infra spatium vigintiquatuor horarum è Civitate Agrigentina, duorum verò dierum è toto Regno exire deberet, eodem planè verborum tenore præcipiebatur, quo aliæ Epistolæ aliis duobus Præsulibus similiter ejectis conscriptæ fueraot, videlicet.

Tenor literarum à Pro-Rege conscriptarum Episcopo præfato.

Siendo ya yntolerables los irregulares procedimientos de V. S en agravio de las Regalias, y prebeminencias, que S. M. tiene en este Reyno, pues con yuconsiderada temeridad parece que và buscando todas las occasiones de perjudicarlas, y de mostrar sù mal lafecto al servicio de S. M., con notable pertubacion de sus fieles Vasallos, y de la quietud publica, que està à mi cargo; Y nò conviniendo al Real Servicio de S. M. que en resguardo à todas estas consideraciones se mantenga en este Reyno un Prelado, que hà dado tantos motivos de sospecha, y de desconfianza al Rey, al Reyno, y à todos sus Naturales, abusandose en esta de lo mucho, que se le ha tolerado en no haverse hecho con la Persona de V. S. las devidas demonstraciones. Portanto usando de la Potestad, que tengo como Virrey, y Capitan General, y de la expecial, que para este caso me hà conferido S. M., prevengo à V. S. que dentro de veinte y quatro horas del recivo de esta Orden salga de essa Ciudad, y de dos dias de todo este Reyno de Sicilia; Y si V S. pretendiere justificarse de esta resolucion, puede recurrir à la Real Corte de S. M. pues de ella se le dà cuenta con apercevimento de que si V. S. nò lo executare dentro del termino referido, se le obligarà à ello immediatamente con la authoritad Real, que permite la Regalia, y la conservacion del Estado. Mecina 16. de Agosto 1713. Carlos Felipe Antonio Spinola Col. &c.: A l'Obispo de Girgento.

Violentia illata Episcopo Agrigentino.

§. 9. Hanc Epistolam dictus Dominus Episcopus Agrigentinus perlegit; eâque perlectâ, supradicto Joanni Ocboa Armorum Duci significavit se nequaquam hujusmodi Domini Pro-Regis Mandatis parere posse, obstante sibi, ut asseruit, Sommi Pontificis Præcepto, qoo ei veritum fuerat, ne à sua Diœcesi discederet ob quædam Sedis Apostolicæ negotia sibi demandata. Ad hæc autem idem Ochoa respoodit se adversus ipsum Dominum Episcopum remediis regalibus processutum esse, quemadmodum habebat in mandatis, nisi ille intra præfixum terminum discessisset; Unde Dominus Episcopus ejusmodi violentiis minimè resistere posse asserens, se discessurum esse declaravit. Paraverant ad hunc effectum Sæcularis potestatis Ministri duas Naviculas, quas pro commoditare discessus eidem Domino Episcopo obtulerunt; qoi tamen alteram dumtaxat ex eis sibi sufficere dixit, ac unum tantummodo Navarchum Naviculæ Patronum acceptavit: reliquos autem omnes exteros remiges constanter recusavit, Agrigentinis Remigibus pro sui majori securitate assumptis, quod tamen non sine difficultate ei permissum fuit. Eâdem itaque die circa horam xxii. dictus Dominus Episcopus è Civitate Agrigentina sede portatili vectus discessit, Militibus insequentibus, semper tamen sibi ad latus equitante Ochoa præfato, quippe qui etiam ante discessum eum nunquam dereliquerat, adeò ut ipse Dominus Episcopus, etiam cum ob necessitatem naturæ alimenta sumere debuit, ad prandium secum admittere coactus fuerit dictum Expulsorem suum; qui illum sic semper ei assistens usque ad locum, quo in Naviculam conscendit, quique à Civitate prædicta quatuor milliarium intervallo aberat, associavit: Ibi verò idem Ochoa Nautis, ac Navarcho, priusquam è littore solverent, in ipso actu discessus districtè interdixit, ne sub pœna Triremium per decennium, ac bonorum, & naviculæ amissionis, exceptis casibus imminentis tempestatis, ac periculi Piratarum, in littoribus, & Terris Regni Siciliæ ipsum Dominum Episcopum descendere sinerent.

§. 10. Cæterùm cum sic secutæ ejusdem Domini Episcopi detestabili expulsioni, ultra supradictum Joannem Ochoa Capitaneum, etiam alii, nempè Joannes Baptista Guzzardo, Clericus Pompejus Grugno, Hector Antenoro, N. Ferraro aliàs Schirò, & Capitaneus Recalmoti cum pluribus Militibus, & Sociis opem, favorem, & auxilium præstiterint; Idcircò dictus Episcopus in actu sui discessus Cedulooes à se subscriptos reliquit statim affigendos, prout eadem nocte affixi fuerunt, in quibus illi omnes, & singuli ob sacrilegam, & violentam expulsionem prædictam, unà cum aliis quibuscumque auxiliantibus, faventibus, opem præstantibus, ac etiam mandantibus in Censuras Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac signanter literis in die Cœnæ Domini quotannis legi consuetis inflictas incidisse declarabantur, simulque Civitas, & Diœcesis Agrigentina ob eandem causam generali Interdicto locali subji-

Episcopus Agrigentinus Expulsores excommunicatos palam declarat, & Civitatem Agrigentinam, totamque Diœcesim interdicto Ecclesiastico supponit.

cie-

ciebantur. Ipse verò Episcopus suspiria inter, & lacrimas universi Populi, cum paucis familiaribus naviculam conscendit, datisque vento velis opportuno tempore ad Civitatem Valettam Insulæ Melitensis appulit, ac inde longiori Maris tractu, variis superatis ærumnis, ad hanc Almam Urbem pervenit. Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latius deductis, ad quos &c prædicta omnia committentes, & temerè, ac sacrilegè patrantes in Terris Catholicis contra Sacros Antistites non aliâ de causâ, nisi quod sua munera pro Animarum sibi commissarum salute de ordine S. Sedis Apostolicæ fideliter impleverint, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo ooo solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c.

Summus Pontifex causam ejusmodi sacrilegarum expulsionum committit A. C.

§. 11. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfaò Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus firmis remanentibus Censuris relaxatis, & publicatis de tempore eorum ejectionis tam per Illustrissimum & Reverendissimum Dominum Episcopum Cataniensem à Sanctissimo Domino nostro confirmatis per Breve Sanctitatis Suæ expeditum sub die 27. Junii proximè præteriti contra Josephum la Rosa primarium legionis Militum Instructorem, Sargentem Majorem nuncupatum, nec non Milites ipsos eorumque Ductorem, seu Capitaneum suæ expulsionis Ministros, & Executores, quam per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Archiepiscopum Episcopum Agrigentinum contra Joannem Ochoa Capitaneum, Joannem Baptistam Guzzardo, Clericum Pompejum Grugno, Hectorem Antenoro, N. Ferraro alias Schirò cum Militibus N. N. N. N. N. Capitaneum Recalmuri cum Militibus N. N. N. N. N., & Milites aliorum Oppidorum N. N. N. N. N. N., & Socios auxiliantes, faventes, opem præstantes, simul ac mandantes, ac reservata dumtaxar Persona Domini Pro-Regis, quippe cui ipsemet Sanctissimus Dominus noster binas literas in forma Brevis diebus xxiii., & xxx. elapsi mensis Septembris expeditas direxit, quibus cum paternè requisivit, ac monuit, ut intra terminum sibi in eisdem literis præfinitum ad cor reversus; iisque omnibus, quæ perperam egit, debitâ emendatione correctis, Ecclesiæ tandem satisfaciat, ac aliàs adversus eum ex Canonicarum Sanctionum normâ ad ulteriora procedere cogatur, & aliàs prout in dictis literis uberius continetur: de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam & ad Patres ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die septima currentis mensis Octobris signato, tenoris sequentis videlicet:

Tenor Chirographi Pontificii, quo causa sacrilegæ expulsionis dictorum trium Prælatorum, à Regno Siciliæ delegatur A. C. eique mandatur, ut contra Expulsores, & alios complices, ad declaratoriam censurarum procedat, excepta Persona tantùm Pro-Regis & firmis remanentibus Censuris.

Monsignor Nicolò Spinola Arcivescovo di Tebe, & Auditor Generale della Nostra Camera Apostolica, Havendo Noi sin da quando con particolare afflizzione dell'animo nostro ne havessimo la notizia, ordinato, à Voi con speciali nostri Chirografi, che dal Vostro Tribunale si dovessero fabricare li Processi sopra le sacrileghe espulsioni di Monsignor Andrea Riggio Vescovo di Catania, e successivamente di Monsignor Giuseppe Migliaccio Arcivescovo di Messina, non solo dalle loro Città, e Diocesi, ma anco da tutto il Regno di Sicilia, seguite ne' mesi passati per ordine del Marchese de los Balbases Carlo Filippo Antonio Spinola Colonna Viceré di detto Regno, & essendosi già dal predetto vostro Tribunale tutto ciò eseguito, come anche havendo Noi già intesa dal nostro Fiscale Generale la relazione di detti Processi, & insieme udito il parere d'una Congregazione particolare di nostro ordine sopra di ciò tenuta, quale fù di sentimento, che li delitti di dette espulsioni, Autori di esse Esecutori, e Complici restassero bastantemente verificati in maniera che fosse luogo contro li Rei alla declaratoria dell'Incorso nelle Censure; Quando appunto stavamo per ordinarvi, che doveste procedere à detta declaratoria, ad effetto di vindicare le gravi lesioni inferite con le accennate espulsioni all'Immunità Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica nel giorno 30 del caduto mese di Settembre havemmo notizia esser giunto in Roma parimente espulso del medesimo Regno d'ordine dall'istesso Viceré di Sicilia sotto li 28 Agosto prossimo passato Monsignor Arcivescovo Francesco Ramirez Vescovo di Girgento; Avendo perciò Noi nell'istesso giorno con altro nostro Chirografo subito ordinato à voi, e al vostro Tribunale, che si procedesse alla sollecita formazione del Processo anco sopra questa nuova sacrilega espulsione, & essendo stato detto Processo nella parte più sostanziale già formato nel medesimo giorno, e da Noi stessi riconosciuto assieme con la lettera originale d'esso Viceré in data delli 16. Agosto sudetto, dalla quale risulta l'ordine dato per detta espulsione; anzi di più avendo noi sentito eziandio sopra questa terza espulsione il parer della Congregazione particolare sudetta da Noi deputata, quale è stato, che il fatto della medesima espulsione ordinata, come sopra, dal sudetto Viceré parimente resti pienamente provato, e insieme restino verificati gl'Essecutori di essa, quali in occasione dell'istessa espulsione furono dichiarati scommunicati dal medesimo Monsignor Arcivescovo Ramirez Vescovo di Girgento, con aver lasciati li Cedoloni da affiggersi contro di loro, come immediatamente la notte doppo la sua partenza furono affissi contro il Capitano Giovanni Ochoa Spagnolo, Giovanni Battista Guzzardo, Chierico Pompeo Grugno, Ettore Antinoro N. Ferraro aliàs Schirò, con Soldati N. N. N. N. N. Capitano Ricalmuti con Soldati N. N. N. N. N., Soldati d'altri Castelli N. N. N. N. N. N., e Compagni, Ausiliatori, Fautori, e prestanti ajuto, e insieme mandanti; Nè volendo noi, che lesioni sì enormi, e sacrileghe replicamente inferite ne' Christi del Signore, cioè à dire nelle Sacre Persone de detti trè Prelati all'Immunità, e libertà della Chiesa, restino impunite; ancorchè voi, e il vostro Tribunale, come Essecutore Generale delle lettere Apostoliche potreste procedere in questa causa, ò cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando, primieramente tutte, & singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, quella causa, ò cause da qualunque Tribunale, Congregatione, ò Giudice, & avendo qui per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: con il presente nostro Chirografo le commettiamo à Voi, e al vostro Tribunale nello stato e termine, nelli quali si ritrovanno con tutti li loro annessi, e connessi, emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, & quas &c à riserva solamente della Persona di detto Viceré attesò che per procedere con il medesimo in tutta la più paterna, & indulgente maniera, sì come per le violente, e sacrileghe espulsioni delli Monsignori Arcivescovo di Messina, e Vescovo di Catania da lui ordinate, e per altre gravissime offese da lui fatte alla lebertà Ecclesiastica, e alla giurisdizione nostra Pontificia, prima di procedere contro di esso alla meritata declaratoria del suo manifesto incorso nelle Censure, gli scrivemmo Noi stessi lettere in forma di Breve in data delli 23. del passato mese di Settembre, seriamente ammonendolo à corregere li suoi eccessi, e dare alla Chiesa tanto da lui offesa le dovute sodisfazioni dentro il termine prefissogli nell'istesso Breve; così doppo di aver' udito il nuovo ecces-

da

da lui commesso con altra non meno detestabile espulsione del predetto Monsignor Arcivescovo Ramirez Vescovo di Girgento, ancorchè in vedere che egli ben lungi dal dare alcun segno di resipiscenza, e pentimento de' suoi passati eccessi, si era avanzato à commetterne nuovi sempre più gravi, avessimo dovuto senza maggior indugio prendere contro di lui ogni più rigorosa risoluzione; nientedimeno; per abondar seco in mansuetudine, e carità, gli abbiamo voluto scrivere altre lettere similmente in forma di Breve in data delli 30. dell'istesso passato Mese di Settembre, cioè à dire in quell'istesso giorno, in cui sappemmo l'arrivo in Roma del sudetto terzo espulso Prelato, e doppo aver riconosciuto, come de sopra abbiamo detto, il Processo formato nel medesimo giorno dal vostro Tribunale sopra questa terza espulsione, replicando al detto Vicerè in queste seconde lettere con maggior forza le ammonizioni contenute nell'altre precedenti nostre lettere e insieme incaricandogli di aggiungere alle sodisfazioni da noi ivi richieste anco quella di adequatamente riparare il predetto suo ultimo attentato dentro il termine assegnatoli, per non esser obligati in evento contrario à procedere contro di lui senza altro ritardo, e senza alcuna nuova monizione alla mentovata declaratoria, come più ampiamente si contiene in dette nostre lettere, alle quali &c. Vi commandiamo perciò espressamente, che con la predetta riserva, e restando ferme le Censure rilassate, e publicate nel tempo, ed in occasione della loro espulsione tanto da Monsignor Vescovo di Catania, confermate con altro nostro Breve in data delli 17. Giugno prossimo passato contro il Sargente Giuseppe la Rosa, Capitano, e Soldati, che furono Ministri & Essecutori di detta sua espulsione, quanto da Monsignor Arcivescovo Vescovo di Girgento contro le Persone di sopra espresse, ed altre non specificate, dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo procedere, e dichiarare incorsi in tutte, e singole Censure, e pene Canoniche il Sargente Maggiore Gioseppe Oloarte, N. N. detto l'Ajutante; Gio. Battista Fornarotto Bargello ò Capitano della Gran Corte, Andrea suo fratello Antonino Cuppolino, & N. N. N. N. N. N. N. N. N. Birri, & altri Essecutori, Ausiliatori, Complici, & ogni altra Persona, che si trovasse colpevole nelli sudetti Eccessi contenuti nel Processo, ò Processi già fabricati, contro li quali non hebbe modo, ò tempo detto Monsignor Arcivescovo di Messina di procedere alla declaratoria, per non essere mai stato abbandonato, nè di giorno nè di notte dalla Guardia, ò Custodia, che se gli faceva, ò altri, che scoprissero in avvenire nella prosecuzione de' medesimi processi, se giudicarete di farla: Et affinche più facilmente possiate ciò eseguire, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie di poter citarli anco per editto, constando anco sommariamente, & stragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti del non tuto accesso; Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, ò Maggiori delle nostre Città, Terre, & Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia, ed Ancona, vagliano, & habbino la loro forza, e vigore, come se personalmente fossero stati, citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, è per questa volta solamente, alle Costituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelli delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una e d'Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che fatesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si habbia qui per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benchè non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in altro modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, & che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre d'obbrezzione, ò subrezzione, mancansa della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benchè degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare: Dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostanti quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Costituzioni, & Ordinazione Apostoliche, Concilii anco Generali, statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie, di derogatorie, et anco concesse motu proprio, e con qualsivoglia clausule, e decreti, alle quali tutte, e singole exiandio più volte confermate, benchè ricercassero speciale, & individua menzione havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta Potestà espressamente, per questa volta sola, o per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certà, espressa, e determinata mente, e volontà. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 7 Ottobre. 1713.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non nominatos, & in præmissis hucusque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles, tam ex causâ prædictarum expulsionum, quàm cujuscumque alterius læsionis Immunitatis, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stilo protestandis expresse protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum Literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterum fabricando & non aliàs &c. quatenus sibi Literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinola Archiepiscopus Thebarum, Judex Exequutor, & auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, in vim Ordinariæ nostræ Authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent, citandi, & monendi pro præsentibus nostris Monitorialibus Literis exequendis tutum non patere accessum, petitas Literas monitoriales concedendas, & in locis infra dicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 2. Quocirca Vobis omnibus, & singulis

supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios tam in præmissis, quàm in aliâ quâvis causâ læsivâ Immunitatis, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expressè reservamus, & firmis remanentibus Censuris, tam à Sanctissimo Domino Nostro Papa contra Josephum la Rosa, nec non Ducem, seu Capitaneum, ac Milites Executores, seu Ministros sacrilegæ expulsionis Domini Episcopi Catanienfis ut supra, confirmatis, quàm aliis contra Capitaneum Joannem Uchòa Hispanum, Joannem Baptistam Guzzardo, Clericum Pompejum Grugno, Hectorem Antenoro, N. Ferraro aliàs Schirò, cum Militibus N. N. N. N., Capitaneum Recalmuti, cum Militibus N. N. N. N., & Milites aliorum Oppidorum N. N. N. N. N. N., ac Socios, Auxiliatores, Fautores, opem præstantes, simul atque mandantes, occasione alterius non minus detestabilis expulsionis supradicti Domini Archiepiscopi Episcopi Agrigentini publicatis, & declaratis; supradictos *Josephum Odoarte Primarium Militum Instructorem, Sargentem Majorem, nuncupatum, N. N. eju. Adjutorem nuncupat. l'Ajutante, nec non Joannem Baptistam Fornarottum Baroncellum, seu Capitaneum Magnæ Curiæ, Andream ejus fratrem, Antoninum Cuppolinum Caporalem, N. N. N. N. N. N. N. N. N. Birruarios dictæ Magnæ Curiæ*, qui in alia similiter sacrilegâ expulsione Domini Archiepiscopi Messanensis complices fuerunt, omnesque alios in executione præsenoom designan., & respectivè, nominan. & cognominan., citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Antonio Sabino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad viden. sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique

Omnes prædictarum expulsionum Rei aut complices monentur ad comparendum sub pœnis, & censuris.

Domino Procuratori Fiscali Generali jus. & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Josephum Odoarte, N. N. ejus Adjutorem, nec non Joannem Baptistam Fornarottum Baroncellum, Andream ejus fratrem, Antoninum Cuppolinum Caporalem, & N. N. N. N. N. N. N. N. N. Birruarios dictæ Magnæ Curiæ*, omnesque alios, quos tangit, sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem, Cedulonorumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sextâ, die verò decimâ tertiâ mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. Anno decimo tertio.

Antonius Sabinus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causar. Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 13. Januarii 1714. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes præfatos citatos, & Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Ceduloni nuncupata, qua ipsi universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, tenoris sequentis videlicet:

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ac Solii Pontificii Episcopus Assistens, & Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, & Censurarum tam in eâdem Romana Curiâ, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, & merus Executor, ac Judex ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papâ specialiter Delegatus.

HIC AUCTORITATE APOSTOLICA NOBIS A SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PAPA DELEGATA.

Josephus Odoarte Primarius Militum Instructor Sargente Maggiore in Civitate Messanæ nuncupatus.

N. ejus Adjutor nuncupatus l'Ajutante.

Joannes Baptista Fornarottus Baroncellus, seu Capitaneus Magnæ Curiæ Messanæ.

Andreas ejus frater.

Antoninus Cuppolinus Caporalis, & N. N. N. N. N. N. N. N. N. Birruarii dictæ Magnæ Curiæ.

Declarantur excommunicati, & innodati omnibus, & singulis censuris, & pœnis in Sacris Canoni-

bus,

bus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentis, & à Fidelium consortio disjuncti, segregati, & separati, à quibus nonnisi à Sanctissimo Domino Nostro, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentiâ eo ipso, postquam convaluerint, absolvi possint, ex quo cum Josephus la Rosa in spretum Censurarum incursarum & contra eum declaratarum, tanquam sacrilegum Executorem expulsionis Illustrissimi & Reverendissimi Domini Episcopi Cataniensis publicè in Civitate Messanæ suæ residentiæ loco conversaretur, & in Civilibus, ac Divinis communicaret, atque id ipsum peragerent Joannes Baptista Paternò Baro Ficarazzii, qui pariter ob læsionem Ecclesiasticæ Immunitatis ab eodem Domino Episcopo Cataniensi suo Ordinario publicè excommunicatus denunciatus fuerat, & sub prætextu absolutionis, licèt nullæ, ac invalidæ à quodam asserto Delegato prætensi Tribunalis Monarchiæ Siciliæ nuncupati obtentæ similiter in consortio Fidelium degeret, excitatâque subinde de ordine Sanctissimi Pastorali Illustrissimi & Reverendissimi Archiepiscopi Messanensis sollicitudine, ut pro Animarum salute dictos Josephum la Rosa, & Baronem Ficarazzii in dictâ Civitate Messanæ, tanquam excommunicatos vitandos publicè denunciaret, idem Archiepiscopus obsequenter parendo declaratoria Edicta in solitis Messanæ locis affigi mandavisset, prout affixa fuerunt; In odium præfatæ affixionis de ordine Secularis Potestatis sub die 28. Julii in Carceres fuerunt conjecti Sacerdos Franciscus Brunus, ac alter eidem Archiepiscopali Curiæ inserviens per dictum Capotalem Antonium Coppolinum, aliumque dictæ Magnæ Curiæ Birruarium, qui Caporalis præfata declaratoria Edicta iniquo ulteriùs, & temerario ausu, assistentibus prædictis Joanne Baptistâ Fornarotto Baroncello & Andrea ejus fratre ictibus cultri discerpsit, & laceravit; Decreta verò postmodùm à Domino Prorege ejusdem Domini Archiepiscopi expulsione, illâque commissâ dicto Josepho Odoarte, hic illam temerè fuit exequutus; Sub die etenim 28. Julii præteriti ad Archiepiscopale Palatium se contulit, & sacrilego mandato parendo, ipsi Archiepiscopo ad tenorem literarum ejusdem Domini Proregis, quas reddidit, discessum intra spatium viginti quatuor horarum à Civitate, & Regno etiam oretenus injunxit, contemporaneè accersitis, ac ad eumdem finem conspirantibus N. ejus Adjutore nuncupato l'Ajutante, antefato Capitaneo Birruariorum Joanne Baptista Fornarotto, Andrea ejus fratre, Antonio Coppolino, aliisque Magnæ Curiæ Executoribus, qui moram in primis Palatii mansionibus usque ad tertiam noctis horam traxerunt, donec scilicet dictus Dominus Archiepiscopus magis, magisque concussus ab illo Regno discedere coactus fuit, semper interea degens sub continuâ, & nunquam intermissâ prædicti Odoarte, ejusque Coadjutoris custodiâ, qui tota superveniente nocte, totâque sequenti die 29. Julii, nec per momentum quidem datâ ei libertate, illum ad paratas à Potestate laicâ Naviculas, & sic ad consummatum discessum ab Insulâ & Regno semper associarunt; Hæc omnia in contemptum, ac læsionem jurisdictionis, Libertatis, & Immunitatis Ecclesiasticæ, ac auctoritatis Sanctæ Sedis Apostolicæ respectivè committendo, singula singulis &c., & prout latiùs in Sententiâ per Nos latâ continetur, ad quam &c; Ideoque tanquam excommunicati, & supradictis Censuris Ecclesiasticis innodati, & illaqueati ab omnibus Christifidelibus evitentur, donec, & quousque beneficium absolutionis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro, sive à Romano Pontifice pro tempore existente obtinuerint. Instante Excellentissimo Domino Nicolao Jacobatio Generali Procuratore Fiscali. Romæ hac die 23. Januarii 1714.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Notarius.

Amoventes, lacerantes, aut aliquo modo deturbantes sint ipso facto eisdem Censuris innodati, & excommunicati, ut supra.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Notarius.

MONITORIUM V.

Die 13. Octobris 1713. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Franciscum Miranda & Gayarre assertum Judicem prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ, ex quo Censuras ab Episcopo Cataniensi contra Expulsores suos pronunciatas nullas, ac injustas, nec non Interdictum ab eodem Episcopo in actu suæ expulsionis Civitati Catanien, ejusque Diœcesi appositum nullum pariter, ac injustum declarari fecerit, & plura alia in gravissimum Jurisdictionis Ecclesiasticæ, & authoritatis Sanctæ Sedi Apostolicæ præjudicium perpetrare ausus fuerit.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§ 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit jam in Tribunali nostro ex Processibus desuper fabricatis constare, quòd Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Andreas Riggius Episcopus Cataniensis non modò à sua Civitate, & Diœcesi Catanien, sed etiam à toto Regno Siciliæ de ordine Domini Pro-Regis dicti Regni sacrilegè non minùs, quàm violenter expulsus, in actu suæ expulsionis affigi fecerit Cedulones Censurarum contrà Josephum la Rosa Primarium Militum Instructorem, Sargentem Majorem nuncupatum,

Episcopus Cataniensis jussu Pro-Regis Siciliæ è toto Regno expulsus in actu expulsionis excommunicavit Executores.

Et de mandato Sanctissimi Civitatem & Diœcesim Catanien. Interdicto supponit.

nec non Capitaneum, & Milites expulsionis hujusmodi Executores, simulque juxta ordinem ab eodem Sanctissimo Domino Nostro pro ejusmodi casu præventivè sibi datum, Civitatem, ac Diœcesim præfatas Generali Interdicto Locali subjecerit; Addidit etiam ex iisdem Processibus resultare, quòd cùm anteà idem Dominus Episcopus ob Ecclesiasticæ Immunitatis læsionem Joannem Baptistam Paterno Cataniensem Baronem Ficaratii in Excommunicationem Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reservatam incursum declarasset: Ipse verò Baro habito recursu ad prætensum Tribunal Regiæ Monarchiæ Siculæ nuncupatum, nullàque, ac prorsùs abusivâ ob defectum Jurisdictionis reportatâ ab ejusmodi Tribunali absolutione ad cautelam, publicè, & palàm, tam in divinis, quàm in humanis cum Christifidelibus communicaret; Pati non valuit Pastoralis Episcopi Zelus, quod morbida Pecus totum Ovile corrumperet, adeòque, ut omninò, & ab omnibus ejus consortium vitaretur, novos Cedulones Censurarum contra dictum Baronem affigi curavit. Porrò adversùs hæc à Sæculari potestate ejusdem Regni, ut supponitur, excitatum supradictum prætensum Tribunal Monarchiæ insurrexit, illiusque assertus Judex Franciscus Miranda, & Gayarre Panormi residens exercendo eam Jurisdictionem, quam non habebat, nec habet, mediantibus suis literis cuidam Cajetano Buglio Decano Metropolitanæ Ecclesiæ Messanen., ac Delegato Ordinario præfati prætensi Tribunalis in Civitate Messanæ specialiter commisit, ut ad dictam Civitatem Cataniensem se conferret, ac in illâ publicari, & affigi curaret Edictum, quo nullas, & injustas declararet Censuras contra dictum Josephum la Rosa, ejusque Socios à præfato Episcopo Catanien. promulgatas, nullumque itidem, ac injustum ediceret Locale generale Interdictum ab eodem Episcopo appositum, simulque aperitionem Ecclesiarum pro Divinis Officiis juxta morem peragendis demandaret, sub pœnâ Excommunicationis majoris contra inobedientes eidem asserto Judici reservatæ, prout dictus Cajetanus executus fuit mediante publicatione, & affixione Edicti Typis impressi, & de ejus ordine promulgati, enunciata in illo sui Superioris asserti Judicis commissione. Ex hujusmodi autem Edicti publicatione, & affixione provenit, quòd Ecclesiæ, quæ per multos præcedentes dies in vim memorati Interdicti clausæ extiterant vigore ipsius edicti fuerint statim apertæ, & patefactæ, ut in eodem Edicto præcipiebatur, ac publicis Sacrificiis aliisque Divinis Officiis cum maximo Bonorum scandalo restitutæ.

Baro Ficaritii a d. Episcopo excommunicatus a Tribunali ass. Monarchiæ absolutionem petit, & obtinet.

D. Episcopus eum iterum excommunicatum vitandum declarat.

Judex ass. Monarchiæ committit Cajetano Buglio ut nullas declaret censuras, & nullum pariter Interdictum ab Episcopo promulgatum. quod ipse exequitur publico Cataniæ affixo Edicto, unde oritur Interdicti contemptus.

§. 2. Successivè idem Franciscus Miranda ægre, ac iniquo animo ferens, quod supradictus Dominus Episcopus post nullam, ac omninò invalidam præfati prætensi Tribunalis Monarchiæ absolutionem ad cautelam à dicto Joanne Baptista Paterno temerè reportatam, novos Censurarum Cedulones, licèt jure, & rectè, contra eumdem Paterno promulgasset, per alias suas Literas datas Panormi die 16. Maii proximè præteriti eidem Cajetano Buglio commisit, ut Censurarum Cedulones hujusmodi nullos, irritos, invalidos, ac injustos declararet, eumdemque Joannem Baptistam nullatenùs excommunicatum; adeòque etiam nullatenus vitandum decerneret, omnibusque propterea demandaret, ut cum illo liberè communicare deberent, pœna Excommunicationis majoris sibi reservatæ contra inobedientes, & inobservantes comminatâ, & impositâ, prout idem Cajetanus specialiter ad hæc Delegatus mediante publicatione, & affixione Edicti pariter impressi, ac in Civitate Messanæ, & forsan alibi promulgati executus fuit. Rebusque aliis in Processu Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quem &c. prædicta omnia committentes, & temerè, ac sacrilegè patrantes contra dicti Domini Episcopi Jurisdictionem, immò verius contra Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Authoritatem cum tanto fidelium scandalo, ac totius fermè Ecclesiasticæ Disciplinæ eversione, tàm conjunctim, quam divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c.

Jussu prædicti Judicis idem Buglio nullas declarat novas Episcopi censuras latas contra Baronem Ficaritii ejusque consuetudinem evitari prohibet sub pœna excommunicationis majoris.

§. 3. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus, firmis remanentibus Censuris per Breve Sanctitatis Suæ die 17. Junii proximè præteriti expeditum declaratis contra præfatum Cajetanum Buglio prædictæ Commissionis, & Edictorum Executorem notorium, firmoque remanente Interdicto per eumdem Dominum Episcopum apposito, ac pariter in dicto Brevi per Sanctitatem Suam confirmato, de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, die septima mensis Octobris currentis signato, tenoris sequentis, videlicet:

Instantia Procuratoris Fiscalis, ut procedatur contra d. Judicem ass. Monarchiæ juxta mandato Sanctissimi.

Monsignor Nicolò Spinola Arcivescovo di Tebe, & Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Havendo Noi ordinato à voi, e al vostro Tribunale, che doveste formare Processo sopra la publicazione, & affissione d'alcuni Editti fatta in Messina, Catania, ò altre Città, e Luoghi del Regno di Sicilia con grave lesione della Giurisdizzione Ecclesiastica, autorità de Vescovi, e dell'istessa Santa Sede dal Decano della Catedrale di Messina Don Gaetano Buglio, come Delegato del preteso Tribunale della Monarchia di Sicilia, per commissione datagliene da Don Francesco Miranda, e Gayarre asserto Giudice di detto preteso Tribunale; Massime perche havendo Monsignor Vescovo di Catania in tempo della sua sacrilega, e violente espulsione non solo dalla sua Città, e Diocesi di Catania, mà ancora tutto il Regno di Sicilia dichiarato scommunicato il Sargente Maggiore Gioseppe la Rosa assieme col Capitano, e Soldati Esecutori di tale espulsione; Et in oltre havendo per tal causa publicato con Cedoloni l'Interdetto Locale Generale della Città, e Diocesi sudette, e tutto ciò in vigore di speciale ordine, e istruzzione da Noi preventivamente datagli per il caso, che si fosse tentato di usargli violenza; Detto Gaetano Buglio facesse publicare, & affigere Editto nella Città di Catania, come Delegato à ciò specialmente per commissione havuta dal detto Francesco Miranda asserto Giudice, come sopra, e suo Superiore, col quale furno dichiarate nulle, & ingiuste le Censure promulgate contro detto Sargente la Rosa, e altri, e insieme nullo, ingiusto, illegitimo, insussistente, irrito, e di niuna forza, e valore l'accennato Interdetto, con ordinarsi à tutti li Superiori delle Chiese Regolari, e Secolari l'aperizione delle medesime, e la celebrazione de Divini Officii, come si faceva prima di detto Interdetto, sotto pena di Scommunica Maggiore riservato à detto asserto Giudice; E in oltre perche havendo l'istesso Monsignor Vescovo di Catania dichiarato incorso nelle Censure à Noi riservate Giovanni Battista Paternò di Catania Barone di Ficarrazzi, & essendosi detto Barone fatto assolvere ad cautelam dal sudetto preteso Tribunale della Monarchia nullamente, & invalidamente per difetto di Giurisdizzione, publicamente praticasse, e communicasse colli Fedeli, e perciò detto Monsignor Vescovo con nuova affissione di Cedoloni l'havesse dichiarato scommunicato vitando, per ordine di detto Francesco Miranda con nuova Commissione dato al medesimo Gaetano Buglio fosse fatto publicare, & affigere altro Editto stampato, con il quale publicamente si notificava, che non ostante detti Cedoloni il prefato

Tenor Chirographi Pontificii.

Ba-

Barone di Ficarazzi era tutavia nel Consortio de Fedeli e potea liberamente pratticare con loro, e fare tutti gl'Esercitii di Christiano, come faceva prima di detti Cedoloni commandando percio à tutti, che cosi lo dovessero trattare senza dargli impedimento alcuno sotto pena alli contraventori della stessa Scommunica Maggiore riservata à detto Francesco Miranda asserto Giudice, come sopra, e come più distintamente in detti Editti, alli quali &c. Per pura però narratione di fatto, e con totale nostra disapprovazione de medesimi Editti. Et essendoci stato riferito dal nostro Procuratore Fiscale Generale il risultato da detto Processo dal vostro Tribunale formato sopra l'affissione publica di detti Editti d'ordine di detto Gaetano Buglio, e per commissione havutane dal sudetto Francesco Miranda, come anco sentito il parere della Congregazione particolare sopra di ciò da Noi specialmente deputata, quale è stato che resti abastanza provata l'affissione, e publicazione delli due sopradetti Editti, e che tutto sia stato di Commissione di detto Francesco Miranda, & Gayarre, ad effetto di potere contro di lui transmettere il Monitorio per l'incorso delle Censure. Ne volendo Noi, che lesioni si gravi da detto Francesco Miranda, come sopra, inferite alla Giurisdizzione Ecclesiastica anzi alla Potestà, & Autorità nostra medesima, restino impunite, atteso particolarmente, che le Censure contro detto Giovanni Battista Paternò dichiarate sono specialmente riservate à Noi, & alla Sede Apostolico, e che l'Interdetto Locale nella Città, e Diocesi sedette di Catania fù apposto di nostro ordine preventivamente dato, come sopra, al detto Vescovo di Catania, e havendo percio Noi già con nostro Breve confermato detto Interdetto, e dichiarato incorso nelle Censure detto Gaetano Buglio, come publico Promulgatore di sì temerarii Editti, e perciò restando fermo detto Interdetto, e Censure; Se bene voi, & il vostro Tribunale, come Essecutore Generale delle Lettere Apostoliche, potre e procedere in questa Causa, ò Cause in vigore delle vostre facoltà; Nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa da qualunque Tribunale Congregazione, & Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente Nostro Chirografo la commetiamo à Voi, e vostro Tribunale nello stato, & termini, nelli quali si ritrova con i suoi annessi, connessi, & emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam. & quas commandandovi espressamente; che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, ma anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere à dichiarare incorso in tutte, e singole pene Canoniche il detto Francesco Miranda, e Gayarre asserto Giudice della pretesa Regià Monarchia di Sicilia, ed ogn'altra Persona, che si trovasse colpevole nella commissione, publicazione, ò affissione di detti Editti contenuti nel Processo, ò Processi già fabricati, ò che si scoprissero in avvenire nella prosecuzione di essi, se giudicarete di farla; Et affinche più facilmente possiate ciò eseguire vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità e etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie di poterli citare anche per Editto, constando anche sommariomente, & estragiudicalmente, e quanto vi parerà, che basti del non tutto accesso, volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi, che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro alla Curio Innocentiana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, ò maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di Terraina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita-Vecchia, & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente, alli Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche nè Concilii Generali, & particolarmente à quelli delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, & Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si habbia qui per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, ne in altro modo sia servato la forma della Constituzione di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obbrezzione, ò subbrezzione, mancanza della nostra volonta, & intenzione, ne qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare dichiarando nullo, & irrito tutto cio, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, o si attentasse: Non ostante quanto à tutte, & singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii anche Generali, Statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concesse Motu proprio, e per remuneratione di servigii resi alla Religione Cattolica, e allo Santa Sede, e con qualsivoglia altre Clausole, e Decreti, alle quali tutte, & singole eziamdio più volte confermati, benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta Potestà espressamente per questa volta sola, e per gl'effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente e volontà. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo, questo di 7. Ottobre 1713.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantia postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non nominatos, & in præmissis huc usque repertos, vel in posterum super præmissis reperiendos culpabiles ac omnium, & singulorum Jurium hactenùs quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum; & competentium suis loco, & tempore dedocendorum, de quibus omnibus, & aliis de Jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterum fabricando, & non aliàs &c. quatenùs sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in forma solita decernere, & concedere, & aliàs de opportuno Juris remedio providere dignaremur.

§. 4. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum Judex Executor, & auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim Ordinariæ nostræ authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis ut præfertur, præsentata inhærentes, ac

etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ otentes; Constitoque Nobis per Testes fide diguos jam de nostro mandato examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c., in quo moram trahit, & morari solet citandus & monendus, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum uon patere accessum, petitas literas monitoriales concedendas, & in locis infra dicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes; Quo circa Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ, in Audientiâ publicâ literarum Contradictarum Sanctissimi Domioi Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam io Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempè in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostra, immò veriùs Apostolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios in præmissis repertos, seu reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expressè reservamus, & firmis remanentibus Censuris à Sanctissimo Domino Nostro Papa contra dictum Cajetanum Buglio assertum Delegatum præfatum, ut supra, declaratis, nec non Interdicto à Sanctitate Sua, sicut præmittitur, confirmato, supradictum *Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem præfati prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ* citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eumdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumteoente Nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, ad deducendum, & allegandum causam, quare oon debeat ipsum in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eum literas quascumque desuper necessarias; & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum se se in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique Domino Procuratori Fiscali Generali Jus, & justitiam ministrari. Certificantes *eumdem Franciscum Miranda, & Gayarre* sic citatum, & monitum, quod si io dicto termino ipsi præfixo legitimè non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Crimioalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem Cedulonorumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sivè deveniet, & procedet Justitia mediante, ejus absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decimâ tertiâ mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi, Anno decimo tertio.

Citatur, & monetur D. Judex asser. Monarchiæ ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Loco † Sigilli.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apost. Notarius.

Die 23. Januarii 1714. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra præfatum Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis edita, & consuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula, Cedoloni, nuncupata, qua ipse universis Christifidelibus denunciatus fuit excommunicatus vitandus, ac in eventum mortis privatus Ecclesiastica sepultura.

MONITORIUM

Die 22. Januarii 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Jacobum Longo assertum Judicem prætensæ Monarchiæ Siciliæ, & plures alios à laicali Potestate Delegatos, qui Ecclesiasticum Interdictum Civitati Agrigentin., ejusque Diœcesi ab illius Episcopo appositum, & à Sanctissimo confirmatum violari fecerunt, illud observantes multifariam vexarunt, alios ad ejus violationem compulerunt, pluraque alia impia, & execrabilia ibidem perpetrarunt in contemptum Censurarum, & Ecclesiasticæ, ac Apostolicæ authoritatis.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, & Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis Sacristis, Parochialiumque & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabantur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod, hac infrascripta die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissi

mus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit tempore præteriti Gubernii Regni Siciliæ à laicali potestate multa illic commissa, ac perpetrata fuisse in gravissimum detrimentum Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ, quæ occasione mutationis ejusdem Gubernii corrigenda, ac emendanda fore quamplures sperabant: ejusmodi tamen spem citò exaruisse, ac in dies magis evanescere; cum eadem Laicalis potestas inceptam Ecclesiæ persecutionem sacrilegè continuaverit, ac in præsens continuet, adeò ut nulla ferè prætereat dies, qua non aliquid mali in hoc genere ex illis partibus magno cum Christifidelium scandalo, ac offensione nuncietur. Porrò inter cætera acerbis, indignisque modis afflixit, ac insectata fuit, quin etiam adhuc affligere, ac insectari non cessat eos omnes, qui Interdictum Ecclesiasticum in Cataniensi, & Agrigentinâ Civitatibus, earumque Diœcesibus de mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri appositum, ac deinde ab ipso specialiter confirmatum ob satis notam sacrilegam, & violentam utriusque Civitatis Episcoporum expulsionem constanter observarunt, ac observant.

Laicalis potestatis continuata persecutio in observantes Interdictum in Catanien. & Agrigentin. Civitat. & Diœc.

§. 2. Cum autem de iis, quæ in Catanien. Civitate, ac Diœcesi contigerunt, idem Comparens in aliâ instantiâ seorsim agere intendat, modò illa tantùm, quæ in Civitate, ac Diœcesi Agrigentin. adversùs Ecclesiasticam Immunitatem patrata fuerunt, attingendo commemorat, quod secutâ mutatione Gubernii prædicti Regni, Secularis potestas novum prætensi Tribunalis Monarchiæ Judicem deputavit Sacerdotem Jacobum Longo, ac simul erexit novum quoddam Tribunal merè Laicale, Junctam Status Oeconomici nuncupatum, cujus Præsidem constituit Josephum Fernandea non alium in finem, nisi ut hic idem Præses adjumento foret præfato asserto Judici Monarchiæ, à quo cæteræ subalternarum in Regno delegationes promanarent, & ambo conjunctis viribus, ac studiis præfatum Interdictum, illudque Observantes acriùs, atque validiùs oppugnare possent. Ambo igitur, scilicet præfati Jacobus Longo Judex assertæ Monarchiæ, & Joseph Fernandea Præses Junctæ Status Oeconomici Panormi residentes tam per se ipsos, quàm per Locales Delegatos tum in hac Agrigentinâ, tum etiam in aliâ Cataniensi Diœcesibus Interdicto acerrimè, ut inferiùs dicetur, hactenus obstiterunt, ac obsistunt, illudque, ut par est, observantes incredibili acerbitate, ac impudentiâ persequuntur. Præter alios Delegatos in Terris, aliisque locis præfatæ Agrigentinæ Diœcesis constitutos, qui suis loco, & tempore inferius nominabuntur, post discessum Canonici Isidori Navarro Delegati, quem Sanctissimus Dominus Noster suis Literis in formâ Brevis datis Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 23. Decembris 1713. ob graviter læsam Ecclesiasticam Immunitatem in excommunicationem majorem Sibi reservatam incidisse meritò declaravit, à præfato Judice assertæ Monarchiæ constitutus fuit Delegatus in ipsâmet Agrigentinâ Civitate Sacerdos Franciscus Catanzaro ejusdem Cathedralis Ecclesiæ Canonicus, ac insuper à Sæculari potestate transmissus illuc fuit titulo Commissarii Generalis insignitus, amplissimisque instructus facultatibus Hieronymus Angioenus Dux de Angiò nuncupatus, qui conjunctâ simul operâ, omnique adhibito conatu in eâdem Civitate, ejusque Diœcesi obedientiam Ecclesiæ, ac Sanctissimo Jesu Christi Vicario debitam penitus evertere studuerunt, & student, carcerationes, relegationes, exilia, bonorum confiscationes, aliasque id genus pœnas per summam temeritatem, ac injustitiam in eos passim decernendo, qui Interdictum observant; adeòque non Zizania à Tritico, sed Triticum à Zizaniis evellentes fecerunt, ut omnibus ferè obtemperantibus Interdicto, vel ob metum profugis, vel ab ipsismet Commissario, & Delegato huc, & illuc dispersis, relegatis, aut Panormum transmissis, universa jam illa Civitas, ejusque Diœcesis solos Refractarios summâ cum Ecclesiasticæ Disciplinæ perturbatione, manifestoque cum illarum animarum periculo in præsens complectantur.

Jacobus Longo novus prætensiæ Monarchiæ Judex.

Josephus Fernandez Præses Junctæ Status Oeconomici.

Can. Franciscus Catanzaro Delegatur in Civitate Agrigentina. Dux de Angio Commissarius generalis ibidem Interdictum observantes dirè insectantur.

§. 3. Jam verò ad explicationem deveniendo nonnullorum ex plurimis, quæ antedicti, multique alii inferiùs nominandi Sæcularis potestatis Administri in Civitate Agrigentinâ, ejusque Diœcesi perperam egerunt, idem Comparens narrat, quod post carcerationem trium Vicariorum Generalium, & obitum quarti, qui ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Francisco Archiepiscopo Ramirez Episcopo Agrigentino ordine successivo deputati fuerant, sex alios Vicarios idem Episcopus illis eodem ordine substituerat, quibus omnibus, vel sequestrata fuerunt bona, vel aliud objectum fuit violentum impedimentum, ne officium exercere possent. In eorum numero quintum obtinebat locum Laurentius Piacciolus Cathedralis Ecclesiæ Canonicus. Hic ne Vicarii munere fungeretur, à præfato Duce Angioeno, sub custodiâ Francisci Pauli Cimino Capitanei Armorum Terræ Mussumeli Panormum amandatus fuit ad Judicem assertæ Monarchiæ, ac ab isto remissus ad Præsidem Fernandez, qui ipsum per aliquot dies Panormi detentum, tandem in Civitatem Cephaludensem relegavit. Sacerdos itidem Nicolaus Noto septimo loco Vicarius Generalis designatus, cum sponte suâ ad Civitatem Messanensem accessisset, spe fretus componendi cum potestate Laicali negotium suæ deputationis, in eâ Civitate diù detentus fuit, ac postmodùm jussus proficisci Panormum, seque præsentare Judici assertæ Monarchiæ, quod cum egisset, ab eodem Judice propositæ illi fuerunt nonnullæ conventiones ad permissionem violationis Interdicti tendentes, quatenus ad Vicariatus exercitium admitti vellet, cumque ipse sacrilegas ejusmodi pactiones, reclamante conscientiâ, rejecisset, adhuc Panormi invitus detinetur.

Vicarios generales Agrigentinos vexant, & expellunt.

§. 4. Consimile mandatum de se præsentando Judici prætensæ Monarchiæ à Delegato Catanzaro injunctum fuit Canonico Hieronymo, & Sacerdoti Desiderio fratribus de Gioenis, qui Panormum profecti eumdem Judicem adiverunt, & ab eo illic retenti, nunquam, quod sciatur, dimissi fuerunt. Dux insuper Angioenus, & præfatus Catanzaro præceperunt Canonico Francisco Rini, Sacerdotibus Cajetano Ricciardo, Petro Sciandra, Antonio Tuttolomundo, Hieronymo Lena, Honuphrio Lena, & Nicolao Contino, aliisque pluribus Sacerdotibus, ut coram assertæ Monarchiæ Judice Panormi se præsentarent, cumque obtemperassent, nunquam iis tributa fuit discedendi facultas. Difficile planè foret ob numeri magnitudinem recensere singulos Sacerdotes Interdictum observantes, qui novo hoc deportationis genere à Civitate Agrigentina, suisque domibus gravi cum incommodo, & dispendio ejecti fuerunt, ne laudabilis eorum constantiæ exemplo cæteros lapsos ad obedientiam, ac Interdicti observationem revocarent; Adhuc tamen prætermittendi non sunt Sacerdotes Gaspar Agrò, & Honuphrius Agrò à prædicto Duce Angioeno Panormum transmissi ad pedes Judicis assertæ Monarchiæ, à quo de more ad Præsidem Fernandez remissi, ibidem similiter absque exilii injunctione, sed tamen re ipsâ ab Agrigentinâ Diœcesi exules detinentur.

Alia scelera, & attentata Can. Catanzaro, & Ducis de Angiò in Observantes Interdictum.

§. 5.

Aliæ vexationes à Can. Catanzaro, & Capitaneis Spadaro, & Sogner Interdictum Observantibus illatæ.

§. 5. Simili modo Canonicus Catanzaro Delegatus prædictus ad Panormitanam Civitatem amandavit, seu veriùs relegavit Sacerdotes Honuphrium Ciorta, Matthæum Filcuda, ac Ignatium Paci, quibus adjungi potest Sacerdos Honuphrius Continus; Hic enim cum ab eodem Catanzaro minis, etiam exilii, & confiscationis bonorum Patrimonialium, ad Interdictum violandum concuteretur, ut ejusmodi pœnas, simulque Interdicti violationem declinaret, ultrò Panormum aufugit. Non minori acerbitate vexati etiam fuerunt, & adhuc vexantur quotquot Interdictum observarunt, vel observant in universâ Agrigentinâ Diœcesi. Pauca autem ex multis quæ in eâ contigerunt, exponendo narrat; quòd Joachim Spadaro Capitaneus justitiæ in Terrâ Caltabellottæ de mandato Ferdinandi Sogner de Strada Capitanei armorum Civitatis Agrigentinæ, prævia bonorum descriptione, injunxit verbaliter sub pœnâ incorporationis infrascriptis Sacerdotibus Interdictum piè servantibus, videlicet Josepho Aiberto, Dominico Abruzzo, Christino Montalbano, Philippo Ragusa, Benedicto Ragusa, Antonino Manno, Antonino Benfare, Peregrino Tornanbe, Benedicto Totaro, Josepho Perone, Peregrino Caruso, & Josepho Russo de eâdem Terrâ, ut coram præfato Capitaneo Sogner Agrigenti, vel coram Præside Fernandez Panormi sese præsentarent; Qui Sacerdotes hisce pœnalibus injunctionibus compulsi Patriâ abire, Civitatem potiùs non interdictam elegerunt, ac Panormum profecti sese coram Præside Fernandez præsentarunt, à quo tamen nunquam dimissi in eâdem Civitate adhuc detinentur. Ille idem Ferdinandus Sogner Capitaneus armorum Agrigenti abutens assertâ Oeconomicâ potestate, ad obtinendam sibi præfixam Interdicti violationem, temerè sequestrari mandavit fructus bonorum Canonici Ignatii Maira Octavi Vicarii Generalis, ejusque fratris Basilii Maira quarti pariter Vicarii Generalis jam piè demortui, nec non Sacerdotis Ignatii Daydone; quæ quidem sequestrationes executioni demandatæ fuerunt sub præceptis pœnalibus per Franciscum Lapedora Civitatis Caltanissettæ Officialem Secretum nuncupatum.

Plures variorum Ordinum Regulares à Duce Angioeno, & Delegato Catanzaro ob Interdictum vexati, & expulsi.

§. 6. Has porrò vexationes in odium observantiæ Ecclesiastici Interdicti cum tantâ Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ læsione, non solùm passi sunt præfati Sacerdotes Sæculares, ac alii plures, verùm etiam multi Sacerdotes Regulares tam à memorato Duce Angioeno, quàm à prædicto Delegato Catanzaro, aliisque Laicalis potestatis Officialibus, & Ministris. Iidem enim respectivè præceperunt accessum ad Judicem assertæ Monarchiæ Panormi residentem infrascriptis Sacerdotibus Regularibus, qui postquam illuc sese contulerant, ut plurimùm ab eodem Judice ad Præsidem Fernandez remittebantur, ac vel de illius mandato, vel ex præcepto Judicis in eâdem Civitate moram figere, seu veriùs relegationem subire cogebantur. Religiosi sunt P. Georgius à B. Stanislao Congregationis Scholarum Piarum Collegii Palmæ, P. Angelus Maria Vermi Prior Conventus S. Dominici Agrigenti, P. Michael Angelus Principato Prior electus Conventus Civitatis Caltanissettæ, P. Antoninus Maria Alotto, P. Jo. Michael Tagliarini, P. Jo. Maria Noto Ordinis Prædicatorum, ac alii variorum Ordinum Regulares. Arduum profectò nimis esset subtiliter, ac ordine referre singulas violentias à supradictis Laicalis Potestatis Ministris tam in Civitate, quàm in Diœcesi Agrigentinâ peractas, ultra exilia, relegationes, bonorum sequestrationes, mulctas pecuniarias, aliaque gravia incommoda Ecclesiasticis ex utroque Clero illata, ut ab Interdicti observatione deterrerentur.

Alia iniquè attentata Ducis Angioenis & Delegati Catanzaro.

§. 7. Verumtamen nullatenus silentio prætereundum est scandalosum, ac planè execrandum coactionis exemplum, quod antedicti Dux Angioenus, & Delegatus Catanzaro præ cæteris ediderunt. Hi etenim Agrigentum evocari fecerunt Capitaneum Terræ Clusarum, & Sacerdotem Vitum Paternoster ejusdem Terræ Vicarium Foraneum, septuagenario majorem, ferè luce orbatum, qui ob provectam ætatem, ac visus impedimentum nunquam, vel saltem raro Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrabat, ac vesanâ abrepti libidine Sanctiora Catholicæ Ecclesiæ mysteria conculcandi, præceperunt, ut antedictus Sacerdos publicè celebraret, & Capitaneus ejus Missæ interesset; cumque Sacerdos ob cæcitatem, & Capitaneus ob interdictum sese excusarent, factâ prius coram alio Ecclesiastico experientiâ, an dictus Sacerdos verè esset oculis impeditus, illum, tametsi repertum sic impeditum, per vim adduci fecerunt ad Cathedralem Ecclesiam, ibique ipsum superpelliceo indutum, ac simul prædictum Capitaneum Laicum divinis officiis palàm assistere compulerunt.

Etiam contra Sanctimoniales Monasterii Sanctiss. Rosarii Palmæ.

Ad hæc idem Dux Angioenus per binas vices se contulit ad Ven. Monasterium Sanctimonialium SS. Rosarii Palmæ, easdemque Religiosas vehementer tentavit, ut laicalis potestatis voluntati, tanquam subditæ, morem gererent, ac Interdictum Ecclesiasticum violarent; Cumque nihil profecisset, ad nefarium propositum assequendum impedire curavit non tantùm accessum ad illud Monasterium Sacerdotum, & Religiosorum Apostolicis mandatis piè obtemperantium, quorum salutaribus consiliis, & monitis eædem Sanctimoniales ad observantiam Interdicti confortari poterant, verùm etiam receptionem Epistolarum ab Illustriss. & Reverendiss. DD. Episcopo Agrigentino conscriptarum, quibus ipsæ sacrâ, Catholicâque Doctrinâ instruebantur, ac in Interdicti observatione confirmabantur. Custodibus itaque præfatus Dux, atque Militibus circumvallari fecit Monasterii ambitum, illosque etiam in Collocutorio disposuit, & collocavit, impeditâ quacumque cum illis suspectâ communicatione, as deputatis hunc ipsum in finem duobus Interdicti Violatoribus Sacerdotibus, scilicet Archangelo Onulpho Archipresbytero, & Joanne Labiso Vicario Foraneo ejusdem Terræ Palmæ, qui, ut præfati milites injunctam sibi custodiam sedulò obirent, excubare veriti non fuerunt.

Nova scelera Delegati Catanzaro ad obtinendam Interdicti violationem in Civitate, & Diœcesi Agrigentina.

§. 8. Quacumque tamen adhibitâ violentiâ adhuc Delegatus Catanzaro observantium Interdictum constantiam expugnare, publicasque Sacrorum celebrationes in Agrigentinis Ecclesiis obtinere non poterat; quamobrem à Panormitanâ Civitate sibi transmitti curavit decem, vel undecim simplices Sacerdotes, qui palàm celebrando defectum non celebrantium in Cathedrali Agrigentinâ supplerent. Cùm autem ejusdem Ecclesiæ Canonici hoc non permisissent, præfatos Panormitanos Sacerdotes ad celebrandum apertis januis in aliis Civitatis Ecclesiis distribuit. Eorumdem etiam Sacerdotum operâ usus fuit in Diœcesi contra Ecclesiasticos Interdictum custodientes; misit enim aliquos ex eis ad compellendum pecuniariis mulctis eosdem Ecclesiasticos Diœcesanos, inter quos Sacerdotes transmissos nominatur Angelus Macaluso oriundus ex Terrâ Recalmuti, & Portionarius Ecclesiæ Sancti Petri Panormi; qui cum ex perlustratâ Diœcesi non exiguam pecuniarum summam extorsissent, repleto marsupio, cum maximo illorum Ecclesiasticorum damno, tandem aufugerunt. Hic ipse Delegatus Catanzaro plures Epistolas Encyclicas per Diœcesim transmisit Archipresbyteris, & Vicariis Foraneis, quibus sub pœnarum comminatione præcepit,

ut qualibet hebdomadâ rationem sibi redderent de Sacerdotibus celebrantibus, vel non celebrantibus januis apertis cum juratis documentis à Civitatum, & locorum Magistratibus approbandis. Subdelegavit insuper Sacerdotem Jacobum Ragusa Canonicum Agrigentinum, ut Ecclesiasticos Interdictum observantes inquireret, ac in eos procederet.

§. 9. Præterea cum Felix Scaraglino Archipresbyter Terræ Favariæ, Franciscus Giglia Vicarius Foraneus, ac Sacerdos Antoninus Miceli ejusdem Terræ interdicti Violatores accessissent ad ipsum Delegatum Catanzaro, eique vigore antedicti præcepti detulissent Sacerdotes Ecclesiæ obtemperantes, superaddendo, quòd ex eorum prædicationa commotus Populus sacris ampliùs interesse renuebat, ipsosque Delatores inobservantes pro excommunicatis reputabat: idem Catanzaro dictos Sacerdotes accusantes ad præfatam Terram remisit associatos à Francisco Paucuccii Porterio, Stephano Gurrugurru, ac Ignatio Castel'ano Ærariis, seu Satellitibus, qui sub die septimâ Octobris proximè præteriti ad prædictam Terram Favariæ profecti, cum delatos Sacerdotes interdictum observantes in carcerem conjicere nequivissent, ad inventaria bonorum eorumdem, ac expensarum exactionem processerunt. Acerbiores tamen pœnas appetentes iidem Refractarii curarunt, ut à dicto Canonico Catanzaro illuc mitteretur Delegatus Canonicus Jacobus Ragusa, de quo supra mentio facta fuit, qui die decimâ dicti mensis Octobris sub noctis initium ad præfatam Terram pervenit, & illicò cum dictis Sacerdotibus Scaraglino, Giglia, & Miccelo accessit ad Domum Sacerdotis Balthassaris Francardi, quam omnes simul magno cum impetu ingressi, ejusdem Francardi carcerationem tentaverunt; sed irrito conatu, nam hic, licet tunc infirmus, audito tumultu, per saltum ex unâ specularum Domus ferè nudus se proripuit, ac ita ex eorum manibus elapsus tutum in locum se recepit. Ipse verò Ragusa Delegatus, & reliqui Aggressores omnia bona tam ad dictum Sacerdotem Balthassarem, quàm ad ejus Sorores pertinentia descripserunt, ac sequestrarunt. Posterâ autem die iidem, ac alii inferius nominandi, invaserunt Domum Luciani Rodulpho Genitoris Sacerdotis Josephi Rodulpho, quem similiter cum ad vincula rapere non potuissent ob fugam ab ipso, non sine aliquo vitæ periculo, ex fenestrâ arreptam, omnia pariter inibi reperta mobilia tam Genitoris, quam filii Sacerdotis, quorum pretium ad plura scutorum millia ascendere dicitur, prævià descriptione, sub sequestro posuerunt, & ex juratis attestationibus habetur, quod eorumdem mobilium portio in publicâ plateâ hastæ subjectâ postmodom fuit per Franciscum Puccium, aliàs *il Bug Marino*, Ærarium, seu Satellitem dicti loci. Eadem ferè quoad bonorum descriptionem à præfato Ragusa Delegato inibi gesta fuerunt in Domibus Sacerdotum Ludovici Dulcetta, Petri Bellomo, & Francisci Campione, qui omnes ad effugiendas carcerationes natale solum ultrò deseruerunt: minimè tamen eximere sese potuerunt à solutione non modicæ pecuniarum summæ, quam idem Ragusa, obtento expensarum titulo, ab ipsis exegit. Ministri verò, ac Officiales, qui præmissis in Terrâ Favariæ gestis astiterunt, & auxilium, operamque suam prædicto Delegato Ragusæ præstiterunt, sunt Ferdinandus Privitera Vicecapitaneus ejusdem Terræ, Sacerdos Vincentius Bellavia prætensæ Monarchiæ Fiscalis, & Sacerdos Collogerus Piscopo Magister Notarius, ultra Sacerdotes Scaraglino, Giglia, & Miceli, ac Franciscum Puccium aliàs *il Bue Marino* æratium, seu Satellitem, supranominatos.

§. 10. Aderat in Terra Leucatæ, tanquam Delegatus localis, (subintelligitur semper assertæ Monarchiæ) Sacerdos Cajetanus Pizzolante: & hic pœnalibus præceptis ad Interdicti inobservantiam compellere tentavit multos Ecclesiasticos Sæculares, & Regulares ejusdem loci, ac potissimùm Sacerdotem Nuntium Nanceri, cui etiam in scriptis quotidianam Missæ celebrationem injunxit juxta tenorem Edicti per Delegatum Navarro publicati sub pœnâ unciarum quinquaginta, aliisque arbitrariis pœnis in eodem Edicto comminatis. Compulit pariter in scriptis P. Matthæum à Sanctâ Ursulâ Rectorem Collegii Scholarum Piarum Palmæ, ut Panormum adiret, & coram Judica assertæ Monarchiæ se præsentaret sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, & carceris formalis per quinquennium, & Patrem Balthassarem Capitium Superioren Congregationis Oratorii Sancti Philippi Neri in Civitate Agrigentinâ, ut de Terrâ Leucatæ Agrigentum proficisceretur, & ad pedes Delegati Navarro se præsentaret sub pœna scutorum mille. Hæc eadem perpetravit Sacerdos Hieronymus Betti Delegatus localis Civitatis Caltanissettæ, qui Sacerdoti Antonino Bellomo inter alios in scriptis præcepit, ut statim Missam celebrare deberet in Ecclesiâ januis apertis sub excommunicationis majoris, aliisque Tribunali assertæ Monarchiæ reservatis pœnis.

Nec non à Delegato Pizzolante in Terra Leucatæ.

§. 11. Piè servabatur in Civitate Bivonæ Interdictum fideli potissimum operâ, ac assiduâ, strenuâque vigilantiâ Archipresbyteri Honuphrii Vinciguerra. Ejus igitur constantiam expugnandam temerè susceperunt Joseph Græco Civitatis Secretus nuncupatus, & Franciscus Pisano Magister Notarius assertæ Monarchiæ, suisque literis incitarunt Delegatum Navarro, ut omnem moveret lapidem pro aperitione Ecclesiarum prædictæ Civitatis, quarum aperitionem, ac in eis Divinorum celebrationem per eumdem Archipresbyterum impediri significarunt. Commotâ itaque in ipsum tempestate, & consuetis adhibitis violentiis, inventaria bonorum passus, & non exiguis gravatus expensis idem Archipresbyter tandem fugam arripere coactus fuit. Hoc sublato Contradictore, Sacerdos Felix Golino in eâdem Civitate Delegatus, Joseph Græco Secretus, Franciscus Pisano Magister Notarius, Sebastianus Napoli, aliique Sacerdotes, & Laici Matricem Ecclesiam aperuerunt, in qua idem Golino delegatus Missam publicè, ac solemniter celebrare ausus fuit; repertum deinde prædictum Archipresbyterum Vinciguerra occultis in locis latitantem iidem Delegatus Golino, & Magister Notarius Pisano in carcerem conjicere attentarunt; sed ipse ex eorum manibus evasit. Restituendam nihilominus curavit idem Archipresbyter pristinam Interdicti observantiam, & sub die 4. Aprilis præteriti Matricem Ecclesiam iterum clausit. Quapropter iidem Violatores denuò eum accusarunt, tamquam populi seductorem, ac rebellem potestati Laicali apud Præsidem Fernandez, & Ducem Angioenum, ac subindè, nempè die 19. ejusdem mensis Aprilis Sebastianus Napoli Capitaneus Civitatis, Ignatius Pisano Projudex Criminalis, Paulus Roggiero Magister Notarius Criminalis, Ignatius Petroni Advocatus Fiscalis, & Melchior Scardulla Procurator Fiscalis simul coadunati, palàm, ac in viâ publicâ prædicto Archipresbytero injunxerunt, ut se conferret ad pedes potestatis Laicalis, ad audiendum verbum Regium de ordine, & mandato præfati Ducis Angioeni, ac in absentiâ primariæ potestatis Laicalis assertæ Monarchiæ Judici se præsentaret. Hunc itaque potiùs eligens idem Archipresbyter eum adivit, à quo ad Præsidem Fernandez remissus fuit;

Violentiæ illatæ in Civitate Bivonæ Archipresbytero Vinciguerra à Delegato Golino & aliis.

ipse

ipse verò Præses, cum eum ad violationem Interdicti flectere oequivisset præceptum de noodiscedendo è Panormitanâ Civitate illi tandem injonxit.

Alia scelera ejusdem Delegati Golinò in prædicta Civitate.

§. 12. Hic idem Delegatus Golinn carceratos in prædictâ Civitate Bivonæ retinuit P. Hieronymum de Pantellaria Guardianum Conventus Capuccinorum ejusdem Civitatis, & posteà io exilium ejecit ac insuper Patribus Aloysio, Ambrosio, & Dominico de Bivooo, ac P. Vito de Partanna mandavit, ot sese præsentarent in Civitate, Panormi coram Judice assertæ Monarchiæ, quod cum fecissent, ab eo exulare jussi fuerunt. Sacerdos Matthæus Lanno Delegatus Civitatis Sciacchæ minaces literas, ac plura præcepta pœnalia misit Archipresbyteto Burgii Stephano Spioellio: injunxit similiter in scriptis P. Salvaton à Sambuca Guardiaoo Conventus Capuccinorum ejusdem Terræ, ut sub pœnâ excommunicationis, & carceris formalis per biennium se conferret Agrigentum, & coram illius Delegato se præsentaret. Longè tamen majori acerbitate osus fuit cum P. Josepho Maria de Sambuca Guardiano itidem Conventus Cappuccinorum Sciacchæ, quem priùs carceratum retinuit in carceribus formalibus Conventus PP. Carmelitarum ejusdem Civitatis Sciacchæ una cum P. Francisco de Terra S. Margaritæ ac postmodum tam ipsum Guardianum, quàm P. Basilium de Partanna relegavit in Insulam Pantellariam, duarum tantùm horarum termino illis ad abeundum præfixo adjectâque lege, quod in itinere ad prædictam Insulam, ad Conventus Regni accedere non auderent, sub privationis vocis activæ, & passivæ, indignatioois laicalis potestatis, aliisque arbitrariis pœnis. Nec intactam reliquit præfati Conventus Cappuccinorum Sciacchæ familiam: postquam etenim per viginti dies inibi eam sub custodiâ retinuerat, universam deinde segregavit, atque dispersit, aliquibus Religiosis Panormum ad assertæ Monarchiæ Judicem, aliquibus autem ad Delegatum Navarro transmissis. Sacerdos Joseph Frascone Delegatus in Civitate Narensi exilium præ cæteris indixit Sacerdoti Francisco Parisii primn in eâdem Civitate Parocho Priori nuncupato, & N. N. Præposito Sanctæ Catharinæ, ac ibidem secundo Parocho. Hic insuper crudelem io modum carceratos, vel potiùs sepultos retinuit in foveis per plures dies P. Hieronymum de Naro Guardianum Conventus Capuccinorum ejusdem Civitatis, ac etiam P. Antonium Mariam de Naro ejusdem Ordinis, eosque postea remisit ad Delegatum Navarro, à quo tandem ab Agrigentinâ Diœcesi ejecti fuerunt. Sacerdos Franciscus Maria de Alexis Archipresbyter, & Delegatus Oppidorum S. Johannis, & Cameratæ, plura pariter attentavit, ac executus fuit contra Interdictum servantes: sedulò etenim perqoisivit, ac postmodum repertos, etiam cum assistentiâ militum, carceribus mancipavit PP. Franciscum Mariam Langela, & Jo: Mariam Noto Sacerdotes Ordinis Prædicatorum, tum quia Interdictum observabant, tum etiam qnia suspicatus fuit, quod iidem Religiosi Breve Pontificium retinerent, quo facultas concedebatur absolvendi Violatores Interdicti pœnitentes, ac juramentum de illud in posterùm observando præstantes.

Attentata Delegati Larussâ, & Subdelegati Castellano in Civitate Caltanisettæ.

§. 13. Sacerdos Vincentius Larussa Archipresbyter, & Delegatus in Civitate Caltanisettæ similiter Interdictum servantes vehementer affligere non omisit; cum enim scivisset, Sacerdotem Raphaelem Gangitaon, qui antea Interdictum violaverat, fuisse absolutum, præstito juramento de illod ampliùs non violando, vigore, facultatum à Summo Pontifice concessarum: prædictus Archipresbyter Delegatus, statim eidem Sacerdoti injunxit, ut infra biduum Agrigentum se conferret, & coram Delegato Catanzaro se præsentaret; Cumque paucis elapsis diebus ille ejusmodi præcepto non paruisset, Delegatus præfatus per literas Catanzarum admonuit de retardatâ obedientiâ, & hic protinùs illoc transmisit Franciscum Biancuccium Porterium; ut dictum Sacerdotem carceribus manciparet. Accessit itaque Porterius ad Civitatem Caltanisettæ, ad quam pervenit in pervigilin Festivitatis SS. Apostolorum Petri, & Pauli, & dum idem Sacerdos ante fores suæ domus moraretur, dictus Franciscus Biancucci Porterius, Clericus Placidus Bistuccia Sacrista Matricis Ecclesiæ, & Carolus Bistuccia famulus dicti Archipresbyteri, facto simul impetu, eumdem Sacerdotem Raphaelem aggressi fuerunt, ac ipsum ad carceres violenter raptarunt; Eum postmodum Agrigentum ad Delegatum Catanzaro adduxerunt, qui eidem Sacerdoti injunxit, ut Panormom ad assertæ Monarchiæ Judicem se conferret, à quo, juxta morem, remissus fuit ad Præsidem Fernandez, & hic demum post tentatam frustrà Interdicti violationem, cum ejusdem Sacerdotis constantiam flecti non posse perspiceret, eum in dictâ Panormitanâ Civitate, prohibito discessu, retinuit, Sacerdos Honuphrius Castellano Archipresbyter Terræ Catholicæ, & Subdelegatus Canonici Navarro Edictum ab eodem Navarro latum, typisque editum, quo pœnæ contra servantes Interdictum decernebantur, affixit ad latus Cedulorum ejusdem Interdicti valvis Ecclesiæ Matricis appositorum, omnibusque ejosdem Terræ Sacerdotibus, ac præsertim Joanni Tortorigi, Nicolao Alphano, Francisco Rizzutò, Joaoni la Messina, ac aliis usque ad numerum triginta circiter injunxit sub pœnâ unciarum centum, ut Sacrum publicè celebrare deberent; quo compulsi pœnali præcepto iidem Sacerdotes ferè omnes Interdictum miserè contempserunt.

Et in Terra Catholicæ.

Alia attentata Delegati Castellani.

§. 14. Additur hic Sacerdos Antoninus Castellano frater dicti Archipresbyteri, qui postea à præfato Navarro constitutus fuit Delegatus Terrarum Catholicæ, & Siculianæ, in quarum primâ cum invenisset Sacerdotem Petrum Tortorigi, qui nondum Interdictum transgressos fuerat, appositâ in cjus domo custodiâ militum illius sumptibus, ac ab eo exactis scutis decem circiter monetæ Romanæ, tali medio ipsum ad Interdicti violationem coegit. Præterea eum in Terra Siculianæ Interdictum non servaretur, & qnidam timoratæ conscientiæ Sacerdotes, nè illud violarent, in Melitensem Insulam transfugissent, idem Antoninos Delegatus iram, quàm in personis dictorum Sacerdotum absentium explere non poterat, explevit in bonis, eorumque mobilia palàm ibidem Præconis voce distraxit, ac vendidit; Rebusque aliis io Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hojusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta omnia committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra immunitatem, jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam respectivè cum violatione Interdicti in Civitate, ac Diœcesi Agrigentin. prædictis de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositi mandando, committendn, compellendo, consulendo, instigando, & quomodolibet respectivè cooperando tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, qoàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed omni &c. super quibus &c.

Summus Pontifex ejusmodi sacrilegarum violationum causam specialiter committit A. C.

§. 15. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extrà Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè

comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 30. elapsi mensis Novembris signato tenoris sequentis, videlicet:

Tenor Chirographi Pontificii.

Monsignor Arcivescove di Tebe Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendoci da qualche tempo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che dai Processi di nostro ordine dal vostro Tribunale formati nelle materie del Regno di Sicilia risultino molti Violatori dell'immunità, giurisdizione, libertà Ecclesiastica, siccome anche molti Compulsori, Consultori, Instigatori, e Cooperatori alla violazione dell'Interdetto di nostro ordine apposto nelle Diocesi di Catania, e Girgento tanto Laici, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari, ed essendo Noi stati sempre in speranza, che gl'attentati, che con tanto scandalo sono stati commessi, e si commettono in quel Regno contro gli Ecclesiastici Osservatori dell' Interdetto, e contro la giurisdizione della Santa Sede, avessero à cessare dopo tanti Brevi da Noi spediti in conferma delli sudetti Interdetti, e dopo tante altre risoluzioni à quelli appartenenti; Mà non vedendo alcune resipiscenza ne' Delinquenti, anzi più tosto sempre più inoltrarsi le cose in pregiudizio dell'autorità Pontificia, e perciò non potendo più tolerare turbative, e violazioni così sacrileghe, vogliamo che si proceda omninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che da Processi formati sufficientemente risultaranno Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; E se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, o Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, o singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, o tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione, o Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati di ordine nostro, come si parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirografo la commettiamo a Voi, & al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trova con li suoi annessi, connessi, e emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, & quas commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazioni contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente restaranno indiziati per Violatori dell'immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia persona tanto Secolare di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori ò altri simili Ministri del Sant' Offizio di quel Regno, o d'ogni altra Persona di speciale, specialissima, e d'individua nota degni, ed insieme vi concediamo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche non nominati, o dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de Concilii Generali, Constituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de jure competessero. Et affinche più facilmente possiate ciò essequire vi concediamo ancorà la facoltà, rimosse ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, e straordinarie di poterli citare anco per editto, constando anco sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; Volendo, o decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, e Maggiori delle nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia, ed Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche nei Concilii Generali, e particolarmente à quelli delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una e d'Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo che si habbino qui per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benchè non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Constitazione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte, singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi allo Religione Cattolica, & alla Santo Sede, e con qualsivoglia altre clausule, decreti; A quali tutti, e singoli, etiandio più volte confermati, e benche ricercassero speciale, & individua menzione, habendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 30. Novembre 1714.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis vel circa ea hucusque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles, tam ex causis prædictis, quam cujuscumque alterius læsionis Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protes-

tandis

tandis expressè protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum Literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi Literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum, in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur.

§. 16. Nos igitur Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Judex Exequutor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, in vim Ordinariæ nostræ Authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac eo iam facultate inillo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi pro præsentibus nostris Monitorialibus Literis exequendis tutum non patere accessum, petitas Literas Monitoriales concedendas, & in locis infra dicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. Quocirca Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis eisdem præsenobus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostulorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitaos Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Sacerdotes Jacobum Longo assertum Judicem prætensæ Monarchiæ, Præsidem Josephum Fernandez, Sacerdotem Franciscum Catanzaro Canonicum Agrigentinum, Hieronymum Gioeni Ducem de Angiò nuncupatum, Franciscum Paulum Cimino Capitaneum Armorum, Joachim Spadaro Capitaneum Justitiæ Caltabellottæ, Ferdinandum Sugner de Strada Capitaneum Armorum Agrigentinum, Franciscum Lapedoru Civitatis Caltanissettæ Secretum, Sacerdotem Archangelum Onulpho Archipresbyterum Terræ Palmæ, Sacerdotem Joannem Labiso Vicarium Foruncum ejusdem Terræ, Sacerdotem Angelum Macaluso Portionarium Ecclesiæ Sancti Petri Panormi, Sacerdotem Jacobum Ragusa Canonicum Agrigentinum, Sacerdotem Felicem Scaraglino Archipresbyterum Terræ Favariæ, Sacerdotem Franciscum Giglia Vicarium Foraneum dictæ Terræ, Sacerdotem Antonium Miceli, Franciscum Pancucci Porterium, Stephanum Gurrugurru, Ignatium Castelano Ærarios, seu Satellites, Franciscum Puccium, aliàs il Bue Marino Ærarium, seu, Satellitem, Ferdinandum Prrviteru Vice-Capitaneum, Sacerdotem Vincentium Bellaviu prætensæ Monarchiæ Fiscalem, Sacerdotem Collogerum Piscopo Magistrum Notarium, Sacerdotem Cajetanum Pizzolante, Sacerdotem Hieronymum Betti, Josephum Græco Civitatis Bivonæ Secretum, Franciscum Pisano Magistrum Notarium, Sacerdotem Felicem Golino delegatum Bivonæ, Sebastianum Napoli Capitaneum, Ignatium Pisano Vice Judicem Criminalem, Paulum Roggiero Magistrum Notarium Criminalem, Ignatium Perroni Advocatum Fiscalem, Melchiorem Scardulla Procuratorem Fiscalem, Sacerdotem Matthæum Latino, Sacerdotem Josephum Fiascone, Sacerdotem Franciscum Marium de Alexiis, Sacerdotem Vincentium Larussa, Franciscum Biancucci Porterium, Clericum Placidum Bistuccia, Carolum Bistuccia Sacerdotem Honuphrium Castellano, Sacerdotem Antonium Castellano;* citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad ducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique D. Procuratori Fiscali Generali Jus & Justitiam ministrari; Certificantes eosdem *Jacobum Longo, Josephum Fernandez, Franciscum Catanzaro, Hieronymum Gioeni, Franciscum Paulum Cimino, Joachim Spadaro Ferdinandum Sugner de Strada, Franciscum Lapedora, Archangelum Onulpho, Joannem Labiso, Angelum Macaluso, Jacobum Ragusa, Felicem Scaraglino, Franciscum Giglia Antonium Miceli, Franciscum Pancucci, Stephanum Gurrugurru; Ignatium Castellano, Franciscum Puccium, Ferdinandum Privitera, Vincentium Bellavia, Collegerum Piscopo, Cajetanum Pizzolante, Hieronymum Betti, Josephum Græco, Franciscum Pisano, Felicem Golino, Sebastianum Napoli, Ignatium Pisano, Paulum Roggiero, Ignatium Perroni, Melchiorem Scurdulla, Matthæum Latino, Josephum Fiascone, Franciscum Mariam de Alexiis, Vincentium Larussa, Franciscum Biancucci, Placidum Bistuccia, Carolum Bistuccia, Honuphrium Castellano, & Antoninum Castellano,* sic citatos, & monitos; quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedularumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumacia non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate

Moneantur omnes præfati violatores Interdicti ad comparendum coram A. C. & allegandum causam quare declarari non debeant excommunicati &c.

D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Ind ctione octavâ, die verò 12. mensis Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentia Papæ XI, Anno decimo quinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curia Causarum Camera Apost. Notarius.

Die 5. Aprilis 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curia servari solitis, contra omnes præfatos citatos Contumaces lata, & publicata fuit Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relexata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publicata Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos præfata Sententia lata fuit.

VII. MONITORIUM

Die 11. Januarii 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Abbatem Barbara, & plures alios à Laicali Potestate Delegatos, qui Ecclesiasticum Interdictum Civitaó, & Diœcesi Cataniensi appositum violari fecerunt, illud observantes diversimodè vexarunt, alios ad ejus violationem compulerunt, interdictas Ecclesias per vim aperiri curarunt, multaque alia impia ibidem attentarunt in contemptum Censurarum, & Ecclesiasticæ, ac Apostolicæ authoritatis.

Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curia Causarum Camera Apostolica Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit institisse jam sub hac eâdem die, ut ad canonicarum pœnarum executionem serv. serv. procederetur tam contra Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ, quàm contra Mandantes Compulsores, Consultores, Instigatores, & cæteros omnes, qui quoquo modo directè, vel indirectè suam damnabilem operam contulerunt, ne Interdictum Ecclesiasticum jussu præfati Sanctissimi Domini Nostri in Civitate, ac Diœcesi Agrigentina appositum observaretur. Cum autem eadem prorsùs Sacrilegæ Violationes, & Compulsiones etiam in Civitate, ac Diœcesi Catanien. pari Interdicto suppositis commissæ fuerint, institit in eos similiter, quorum culpâ illic ejusmodi scandala contigerunt, juxta Canonicas Sanctiones procedi, ac Jus, & justitiam ministrari. Hunc autem in finem factorum seriem referendo narravit, quod postquam idem Sanctissimus Dominus Noster Papa per Literas Apostolicas in forma Brevis datas ex Arce Gardulphi Albanen. Diœc. sub die 17. Junii 1713. quæ in Civitate, ac Diœcesi Catanien. subindè publicatæ fuerunt, apertè declaraverat Interdictum Generale in Civitate, ac Diœcesi prædictis per Illustrissimum, & Reverendissimum DD. Andream Episcopum Cataniensem in actu, & occasione suæ violentæ expulsionis à Regno Siciliæ jussu Laicalis Potestatis sacrilegè perpetratæ, de speciali mandato, ac ordine Sanctitatis Suæ fuisse legitimè appositum, & quatenùs opus esset, illud ipsismet Apostolicis Literis expressè confirmaverat, ac ab omnibus inviolabiliter observari mandaverat: ejusdem Interdicti observantia, quæ priùs illic intermissa fuerat, feliciter restitui, ac apud omnes ferè Ecclesiasticos resurgere cœpit.

Et quatenus opus esset, illud confirmavit.

§. 2. Quod tamen iniquo ferens animo Laicalis Potestas, debitam Ecclesiasticis Censuris, ac Pontificiæ authoritati obedientiam omni conatu, subvertere aggressa fuit, evulgatâque primùm famâ, quod omnia Ecclesiasticorum Interdictum servantium bona Fisco addicenda essent, subindè, nempè die 26. Octobris ejusdem anni, ad expeditionem devenit Sacerdotis Francisci Barbara Abbatis S. Luciæ nuncupati, cui, tanquam Assessorem adjunxit Ignatium Perlongum, eosque cum omnimodâ facultate aperiendi Ecclesias interdictas, ac in ipsis Divina Officia celebrari faciendi, perinde ac si Interdictum (licèt Apostolicâ authoritate confirmatum) non adesset, è Panormitana Civitate ad Cataniensem Diœcesim turmis Militum constipatos delegavit. Qui quidem Franciscus Barbara, & Ignatius Perlongus, statim ac Cataniensem Diœcesim ingressi fuerunt, primùm in Oppido Leonis Fortia sub die prima Novembris prædicti anni 1713. Sacerdotem Antonium Bonsignore Vicarium Foraneum ejusdem Oppidi, minis adhibitis, interminatâque illi nedùm contumeliosâ ad pedes Laicalis potestatis delatione, verùm etiam ejectione in exilium à toto Regno, temerè coëgerunt ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium publicè inibi celebrandum, ac Edictum promulgandum, quo præfati loci Clerum ad eamdem Sacrorum celebrationem impelleret.

Narrantur execrabilia attentata Laicalis Potestatis, ne Interdictum observaretur, & gesta ab ejus delegato Abb. Barbara.

§. 3. Iter deinde progredientes, ad Civitatem nuncupatam Paternò ejusdem interdictæ Diœcesis perrexerunt, iisdemque violentis mediis Ecclesias illic aperiri fecerunt; Cumque demùm Cataniam pervenissent, ibi primùm evulgarunt, ac palam edixerunt Sæcularem potestatem enixè velle, ut suis mandatis, non autem Ecclesiastico Interdicto, obedientia præstaretur, tantoque Militum apparatu ingentem omnibus illis Ecclesiasticis metum injecerunt. Quibus peractis memoratus Abbas Barbara Epistolium, seù Billectum quoddam Joanni Baptistæ Parisio Canonico Thesaurario Ecclesiæ Catanien., & Vicario Generali illius Episcopi tradidit, in quo asserebatur Interdictum, tanquam nullum à Delegato prætensæ Monarchiæ declaratum, non esse observandum, Bullis Apostolicis non obstantibus, quatenùs juxta prætensa Regni Privilegia inibi executoriatæ, seu appro-

Alia attentata ejusdem Delegati.

Summus Pontifex declaravit Interdictum fuisse legitimè appositum Civitati, & Diœcesi Catanien-

... tum appositum Civitati, & Diœcesi Catanien.

Et Vicarii Generalis Catanien.

batæ non forent, pluraque alia continebantur Apostolicæ Sedi præjudicialia. Ipse verò Vicarius Generalis Joannes Baptista Parisius jam pridem assertæ Monarchiæ adhærens, & contra Sanctam Sedem, propriumque Episcopum malè animatus, hoc Epistolium, seù Billectum in Literis encyclicis per universam Diœcesim missis transcripsit, quibus omnes Diœcesanos ad obedientiam Laicali potestati præstandam, ac interdictum violandum incitavit.

§. 4. Interea præfatus Abbas Barbara animo forsan reputans, quàm turpia, ac indigna nedum Ecclesiastico, verùm etiam Christiano homine ea essent, quæ in Civitate, ac Diœcesi Catanien. gerebat, conscientiæque, ut credere par est, stimulis actus, commissionem suam subdolè, astutisque modis exequi satagebat: Curavit enim memoratum suum Epistolium præseferens corpus delicti læsionis Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ, de manibus prædicti Vicarii Generalis repetere, illudque facilè sibi reddi obtinuit, postquam tamen vigore ejusdem Epistolii per universam Diœcesim evulgati, ac mediante assiduâ, strenuâque operâ prædicti Vicarii Generalis, assecutus jam fuerat, ut Ecclesiæ tam Civitatis; quàm Diœcesis aperirentur, ac ferè ubique Divina Officia publicè celebrarentur. Iniquis nihilominus tam prædicti Abbatis Barbaræ, quàm ipsius Vicarii Generalis mandatis constanter obstiterunt Patres Ordinis Cappucinorum, quorum aliquos idem Delegatus Barbara ob Interdicti observantiam indignis, immeritisque pœnis affecit: Etenim propterea misit Patrem Bernardinum de Jaci Guardianum Conventus Novi, Patrem Franciscum de Catania Guardianum Conventus Veteris Cataniæ, & Patrem Benedictum de Mistretta Guardianum Conventus de Adernò; Iis omnibus, quæ à prædicto Abbate Barbara gesta fuerunt suam quoque operam assiduè contulit ejus, ut præfertur, Assessor Ignatius Perlongus, qui ulteriùs Episcopale Palatium perquirere ausus fuit, ac inde libros rationales Mensæ Episcopalis ut iis ad malum finem abuteretur, abstulit, ac secum asportavit. Indicata jam superiùs fuit mala animi dispositio, quam ostendit Joannes Baptista Parisius Canonicus Thesaurarius, & Vicarius Generalis Cataniæ: veriùs autem sui muneris, suique Episcopi Proditor. Hic porrò inter alios excessus amovit duo exempla Brevis Pontificii, quo Interdictum confirmabatur, in Civitate Cataniensi affixa, quorum altero usus fuit in capitulari Conciliabulo, in quo juxta votum ipsius, & Canonici Innocentii Roccaforte Bonadies, (qui post discessum Abbatis Barbaræ fuit similiter Delegatus assertæ Monarchiæ, ut inferiùs dicetur) conclusum fuit, ne idem Interdictum observaretur; Alterum verò exemplum penès se retinuit, ut illius publicationem impediret.

PP. Cappucini strenuè resistunt mandatis Delegati, & Vicarii Generalis, & propterea in exilium aguntur.

Ignatius Perlongus manus injicit in libros rationales mensæ Episcopalis.

Vicarius Gen. deaffigit duo exempla Brevis Pontificii quo Interdictum confirmabatur.

§. 5. Tentavit insuper hic informationes capere contra eorumdem exemplorum Affixores: Consilium, operamque præstitit in assumendis secretis informationibus contra Episcopum: Administravit, & adhuc administrat jussu prædictæ Sæcularis potestatis bona sequestrata non tantùm Mensæ Episcopalis, sed etiam Patrimonialia ipsius Episcopi, à prædicationis munere suspendit Patrem Joannem Mariam de Plazza Definitorem Ordinis Cappucinorum, tanquam Interdicti observantem, illumque unà cum aliis Religiosis ejusdem Familiæ loci Plazzæ, propterea quod Interdictum observarent, Cataniam advocavit, acribusque minis, ac injuriis affecit.

Sequitur narratio aliorum attentatorum.

§. 6. Præterea, cum Abbatissa, & Moniales Monasterii Sanctissimæ Trinitatis Cataniæ violentam earum Ecclesiæ aperitionem, tanquam hu-

Vicarius Gen. ope aliorum Ec-

militer Interdictum servantes, prævidissent, atque hac de causâ à parte interiori etiam muris januam Ecclesiæ providè obstruxissent, præfatus Parisius Vicarius Generalis, nec non memoratus Canonicus Roccaforte, & Nicolaus Ardizone ad dictum Monasterium, & Ecclesiam accesserunt, oppositisque Repagulis Artificum operâ per vim submotis, Ecclesiæ portam aperire conati fuerunt; Sed adhuc prohibente pariete, infectâ re, delusi recesserunt; de hoc tamen subinde certiore factâ, atque consultâ Laicali potestate, iidem post nonnullos dies ad eamdem Ecclesiam rediere unà cum duobus Civitatis Juratis, Capitaneo justitiæ, & quinquaginta circiter Militibus, & pariete, quo janua muniebatur, everso, Ecclesiam aperuerunt. Ecclesiam insuper Monialium Sancti Benedicti eâdem die per vim similiter aperuerunt.

clesias duorum Monasteriorum Monialium per vim aperiri fecit.

§. 7. Ad hæc Vicarius Generalis præfatus sacrilegè suo munere abuti pergens, licèt ejusmodi facultate careret, plures concessit Dimissoriales literas Ordinandis tam pro Minoribus, quàm pro Sacris Ordinibus; plura etiam admisit Patrimonia aliàs ab eodem Episcopo, tanquam fictitia, rejecta, & reprobata, ac super Interstitiis sex, vel novem mensium dispensare non dubitavit. Ad instantiam præterea Gubernatoris Messanæ, absque ulla itidem facultate, Canonicatum contulit Joanni Baptistæ Privitera, priùs ab Episcopo alteri Sacerdoti collatum. Post discessum Delegati Barbara, ejusque Assessoris Perlongi successit Delegatus assertæ Monarchiæ in Civitate, ac Diœcesi Catanien. præfatus Sacerdos Innocentius Roccaforte Bonadies Cathedralis Ecclesiæ Catanien. Canonicus, memorato Vicario Parisio conjunctissimus, qui pariter inobservantiam Interdicti omni conatu, ac studio promovit. Hic etenim post refixionem Brevis Pontificii, de quo supra mentio facta est, in capitulari Conciliabulo cum dicto Vicario Generali Parisio Votum protulit pro Interdicti inobservantiâ, Brevi Apostolico non obstante. Quin etiam Rectorem Collegii Societatis Jesu, qui cum aliis Contradicentibus illuc convenerat, oneravit injuriis, ac infidi etiam Subditi notam illi inurere non erubuit. Præterea cum Episcopus Cataniensis saluti animarum sibi creditarum pro Pastoralis Officii debito consulturus scripsisset ab Urbe Capitulo, & Canonicis Literas, quibus, sanâ doctrinâ illis juxta Canonicas Sanctiones explicatâ, eos paternè adhortabatur, ut censuras Apostolicas, quocumque contempto periculo, servarent: præfatus Roccaforte Delegatus copiam unius ex ejusmodi Epistolis, quam, uti Canonicus facilè obtinuerat, Barbaræ, & Perlongo antedictis consignavit, & hæc Epistolæ consignatio impulsum dedit memoratæ sequestrationi Bonorum Mensæ, ac Patrimonialium ipsius Episcopi. Hic idem Roccaforte in exilium ejici fecit Patrem Joannem Mariam de Piazza Definitorem Cappuccinum, & aliquot alios ejusdem Ordinis Religiosos, eosque extra Diœcesim in loca aëris insalubris relegari curavit. Misit insuper ad pedes Sæcularis potestatis Præpositum Congregationis Theatinorum Civitatis Plazzæ, cum illum ad Interdicti violationem flectere nequivisset. Processit ad carcerationes, & exilia contra alios, ac præsertim omne adhibuit studium, ne in carcerem detruderetur Pater Robertus à Sanctissimo Rosario Congregationis Scholarum Piarum, postquam scilicet ei innotuit, quod idem Religiosus legitimâ munitus facultate pœnitentibus violationis Interdicti absolutionem impertitus fuerat, exacto ab ipsis juramento de illud amplius non violando; Verùm dictus Pater Robertus, cum sui perquisitionem rescivisset, Panormum aufugit, ac inde è Regno discessit unà cum P. Gesualdo à

Et plura alia iniqua, ac illicita perpetravit.

Canonicus Roccaforte Successor Barbaræ indignè persequitur Observantes.

Interdictum, & cooperatur sequestrationi duorum mensæ, & Patrimonialium Episcopi.

Sancta Agatha Sacerdote ejusdem Congregationis, ac alio Religioso Laico, quibus injunctum fuerat, ut Sacerdos sequenti manè Sacrum publicè celebrare, & Laicus illi inservire deberet sub pœnâ carceris.

Referuntur aliæ vexationes inflictæ Observantibus Interdictum.

§. 8. Interim verò Nicolaus Ardizone, videlicet ille idem, qui cum Vicario Generali Pansio, & Delegato Roccaforte adsistendo, violenter aperiri fecit Ecclesias præfatorum Monasteriorum, informationes assumebat in Civitate, & Diœcesi contra Episcopum, ac temerè, etiam potestatis Laicalis commissione suppositâ, perquisivit, dicto Vicario Generali annuente, secretum Archivium Curiæ Episcopalis, ac sedulò perscrutatus fuit, si quid mihi ad gravandum Episcopum invenire potuisset, Sacerdos Marius Rampello Delegatus prætensi Tribunalis Monarchiæ in Civitate Calascibettæ P. Josepho Maria de Castro, Joanni Prædicatori Cappucino, & Fr. Andreæ de Caltagerone Laico ejusdem Ordinis, eo quia Interdictum violare recusaverant, injunxit, ut longo itinere in temporis angustiâ Panormum proficiscerentur, & dicto prætenso Tribunali se præsentarent. Sacerdos Franciscus Gioeni Parochus Ecclesiæ Sancti Cataldi ejusdem Castri Joannis, ac pariter Delegatus Localis dicti Tribunalis carceratos domi per plures dies retinuit Sacerdotem Vincentium Italianum Cappellanum, & Confessarium Monialium Monasterii Sancti Benedicti, ac Sacerdotem Michaelem Angelum Spalanga pariter Cappellanum, & Confessarium Monialium Monasterii de Gratiâ nuncupati ejusdem Civitatis, propterea quod utriusque Monasterii Moniales ex eorum consilio, ac piâ directione Interdictum constanter servabant. Sacerdos Franciscus Contatiero Delegatus ejusdem prætensi Tribunalis in Terrâ Leonis Fortis circa initium mensis Julii nuper elapsi in exilium ejecit ob idem Interdictum servatum de Conventu præfatæ Terræ integram Fratrum Cappucinorum familiam, videlicet Patrem Franciscum Mariam de Plazza Lectorem unà cum ejus Discipulis, seu Studentibus, nempe Fratrem Hiacynthum de Scicli, Fratrem Guidonem de Ragusa, Fratrem Gabrielem de Plazza, Fratrem Sebastianum de Melilli, & Fratrem Felicem de Melilli, quos relegavit in Conventum Terræ Boccherii Siracusanæ Diœcesis, Patrem Justum Mariam de Calascibetta, Patrem Dominicum Mariam de Castro Joanne, quos relegavit in Conventum Terræ Palazzuoli ejusdem Diœcesis: Fratrem Angelum de Calascibetta, & Fratrem Bonaventuram de Leone Forti, quos relegavit in Conventum Terræ Ferlæ ejusdem pariter Diœcesis, præter alios Religiosos, quos aliò dispersit, ac amandavit, Sacerdos Balthassar Giraulo itidem Delegatus ejusdem asserti Tribunalis in Civitate S. Philippi in carcerem claustralem Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci conjici fecit ob eamdem causam Patrem Angelicum de Calascibetta Guardianum Conventus Cappuccinorum dictæ Civitatis Sancti Philippi, ubi eum per quindecim dies retinuit, ac postmodùm consignavit Fr. Innocentio de Ferla Guardiano Conventus Fratrum Minorum de Observantia Reformatorum ejusdem Civitatis, ut illum in carceribus Conventus custodiret, prout maximo cum rigore custoditus ibi fuit; Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta omnia committentes, & temerè, ac sacrilegè patrantes contra immunitatem, jurisdictionem, & libertatem Ecclesiasticam respectivè cum violatione Interdicti in dictâ Diœcesi Cataniensi de Ordine Sanctissimi appositi, mandando, committendo, compellendo, consulendo, instigando, & quomodolibet respectivè cooperando tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c., sed & omni &c., & super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte præfati D. Procuratoris Fiscalis fuimus instantes, ac debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 30. elapsi mensis Novembris signato tenoris sequentis, videlicet:

Tenor specialis Chirographi Pontificii, quo Causa delegatur A. C.

Monsignor Arcivescovo di Tebe Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendoci da qualche tempo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che dai Processi di nostro ordine dal vostro Tribunale formati nelle materie del Regno di Sicilia risultino molti Violatori dell'immunità, giurisdizione, libertà Ecclesiastica, si come anche molti Compulsori, Consultori, Instigatori, e Cooperatori alla violazione dell' Interdetto di nostro ordine apposto nelle Diocesi di Catania, e Girgento tanto Laici, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari, ed essendo Noi stati sempre in speranza, che gl'attentati, che con tanto scandalo sono stati commessi, e si commettone in quel Regno contro gli Ecclesiastici Osservatori dell' Interdetto, e contro la giurisdizione della Santa Sede, avessero à cessare dopo tanti Brevi da Noi spediti in conferma delli sudetti Interdetti, e dopo tante altre risoluzioni à quelli appartenenti; Mà non vedendo alcune resipiscenza ne' Delinquenti, anzi più tosto sempre più inoltrarsi le cose in pregiudizio dell'autorità Pontificia, e perciò non potendo più tolerare turbative, e violazioni così sacrileghe, vogliamo, che si proceda omninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che da' Processi formati sufficientemente risultaranno Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; E se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimene à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta; preservando primieramente tutte, & singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo quì per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricatis di ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirografo la commettiamo à Voi, & al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trova con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, e quas, commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazioni contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente restaranno indiziati per Violatori dell'immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto dirrettamente, quanto indirrettamante Cooperatori all'inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia persona tanto Secolare di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e quan-

tun-

tunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant'Offizio di quel Regno, ed ogni altra persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, & insieme vi concediamo tutte la facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole Censure, che sono prescritte da' Sagri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Constituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de jure competessero; Et affinche più facilmente possiate ciò eseguire, vi concediamo ancora la facoltà rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità, etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie, di poterli citare anche per Editto, costandovi anche sommariamente, & estragiudizialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tuto accesso, Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di S. Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, o maggiori delle nostre Città, e Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia, & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanta sia di bisogno à quest'effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne' Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una, & Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa, specifica, & individua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si habbiano qui per espressi, & inserti di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Constituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo, & irrita tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, & alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausule, decreti; A quali tutti, e singoli, etiamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo di 30. *Novembre* 1714.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur.

§. 9. Nos igitur Nicolaus Archiepiscopus Thebarum Judex, Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes: Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & exequutionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos Sacerdotem *Franciscum Barbara Abbatem S. Sanctæ Luciæ nuncupat. Ignatium Perlongo, Sacerdotem, & Canonicum Joannem Baptistam Parisium, Sacerdotem, & Canonicum Innocentium Roccaforte Bonadies, Nicolaum Ardizone, Sacerdotem Marium Rampello, Sacerdotem Franciscum Gioeni, Sacerdotem Franciscum Contariero, & Sacerdotem Balthassarem Girasla* citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & al-

Moneatur omnes præfati Hostes, & Violatores Interdicti, & Ecclesiasticæ Immunitatis ad comparendum &c. & illis congrui termini præfiguntur.

legandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas Censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in Censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; ipsique D. Procuratori Fiscali Generali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Sacerdotem Franciscum Barbara, Ignatium Perlongo, Sacerdotem, & Canonicum Joannem Baptistam Parisium, Sacerdotem, & Canonicum Innocentium Roccaforte Bonadies, Nicolaum Ardizone, Sacerdotem Marium Rampello, Sacerdotem Franciscum Gioeni, Sacerdotem Franciscum Contariero, Sacerdotem Balthassarem Giraulo*, sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum Censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonorumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione octavâ, die verò [illegible] mensis Januarii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimoquinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curia Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 5. Aprilis 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curia servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerant Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos præfata Sententia lata fuit.

MONITORIUM

VIII.

Die 13. Octobris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra plures variorum Ordinum Regulares, & alios Reos violationis Ecclesiastici Interdicti Civitatibus, & Diœcesibus Catanien. & Agrigentin. appositi ob violentam illatum Episcoporum ejectionem è Regno Siciliæ.

Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curia Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seù earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Narrantur attentata Laicalis potestatis contra Interdictum appositum Civitatibus Catanien. & Agrigentin.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascripta die comparuit coram nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit Laicalem Potestatem in Regno Siciliæ, ejusque, & assertæ Monarchiæ Siculæ Ministros ad evertendam Ecclesiastici Interdicti observantiam de ordine ejusdem Sanctissimi Domini Nostri appositi in Civitatibus Cataniensi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus ob sacrilegam illarum Episcoporum ejectionem è suis Sedibus, ac Regno prædicto, non solùm usos fuisse operâ Laicorum, & Ecclesiasticorum Secularium ad hæc delegatorum, & subdelegatorum: verùm etiam cum maximo Christifidelium scandalo ad has sacrilegas læsiones perpetrandas adhibuisse operam Ecclesiasticorum Regularium diversorum Ordinum, & Instituendorum ab ipsâ Laicali Potestate, sive à prætenso Tribunali ejusdem Monarchiæ deputatorum, quorum mox facienda erit mentio ratione attentatorum ab eis in utrâque Diœcesi commissorum, contra quos proinde nunc instat; & cum sub hac eâdem die sejunctis expositionibus postulaverit contra plures Laicos, & Ecclesiasticos Sæculares, qui similia patrarunt in Civitatibus, ac Diœcesibus prædictis, se modò ad aliquos Regulares restringendo enarrat.

§. 2. Primò, quòd licèt Frater Salvator à Naro Sacerdos expressè Professus Provinciæ Panormitanæ Ordinis Capuccinorum monitis Superiorum sui Ordinis humiliter obtemperare, aliorumque Provinciæ, & Ordinis hujusmodi Religiosorum, qui Interdictum in Civitate, & Diœcesi Agrigentinâ appositum cum maximâ fidelium ædificatione exactè adeò, & inconcussè observarunt, ut carceres, exilia, aliasque pœnas sibi à Sæculari Potestate inflictas cum perenni eorum fidei, ac constantiæ laude potiùs perpeti, quàm ipsum Interdictum ullo modo violare elegerint, præclarum exemplum imitari debuisset; nihilominus salutis æternæ immemor, nedum publicè Missam celebrare, & idem Interdictum violare

Fr. Salvatoris à Naro Ordinis Capuccinorum flagitia, & sacrilega attentata in contemptum Interdicti Ecclesiastici.

te-

temerè præsumpsit, sed (quod horrendum est) inter ipsos dicti prætensi Tribunalis Monarchiæ Ministros adscribi non erubuit, & sic adscriptus, non sine ingenti præfati sui Ordinis, & Ecclesiasticæ disciplinæ perturbatione, alios plurimos ad consimiles Interdicti violationem seducere conatus fuit, & quos suasionibus, minis, ac terroribus flectere non valuit, aut exulare coegit, aut in carceres detrudi mandavit, prout signanter è Civitate Panormi in exilium ejecit Rev. Patrem Angelum Mariam de Panormo ab admodum Rev. Patre Leone à Sutera legitimo Provinciali è finibus dicti Regni ob eamdem constantem Ecclesiasticæ, ac Pontificiæ authoritatis tuitionem dudum ejecto in Vicarium Provincialem deputatum Rev. Patrem Michaelem de Panormo alterum similiter Vicarium Provincialem ordine successivo subrogatum, Patrem Joannem Baptistam à Ciminna, Patrem Evangelistam de Monte Regali Prædicatorem, ac Patrem Philippum de Sancta Anatolia; nec non pari pœnâ affecit etiam Patrem Epiphanium de Bisacquino, Patrem Antonium de Castronovo, Patrem Basilium de Camerata Concionatores, Patrem Petrum de Camerata, Patrem Carolum de Caltabellota Magistrum Novitiorum Conventus Civitatis Caltanisettæ, Patrem Salvatorem de Caltanisetta, Patrem Ludovicum, & Patrem Vincentium de Camerata, Patrem Danielem à Sutera Concionatorem, & Patrem Josephum Mariam de Castrotermini similiter Concionatorem, quos omnes ab eorum Conventibus ejecit. Non omisit Sanctissimus Dominus Noster mitiora adhibere remedia, ut arrogantissimus hic Ecclesiasticarum censurarum, & Apostolicæ authoritatis, contemptor ad cor rediret, illumque propterea per literas in formâ Brevis sub dat. die 14. Februarii 1714. ad sui, & Sanctæ Sedis beneplacitum à Divinis suspensum declaravit, nec non voce activâ, & passivâ tam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quàm in aliis quibuscumque actibus Provinciæ, & Ordinis præfatorum perpetuò privavit; Eò tamen illius sacrilega, ac verè detestabilis audacia progressa fuit, ut non modò per præmissa ad debitam pœnitentiam, & resipiscentiam minimè adductus fuerit, sed Patres Augustinum à Sambuca, & Anselmum à Castro Vetrano Sacerdotes expressè Professos ejusdem Ordinis, qui recensitas literas in formâ Brevis sub initium præteritæ Quadragesimæ in Conventu Burgii ipsi præsentaverant, mediante quodam supradictæ assertæ Monarchiæ Fiscali, traduci fecerit ad Civitatem Sciacchæ, ibique in carceribus alterius Ordinis detineri mandaverit, prout spatiò quinquaginta dierum fuerunt detenti; Illos deinde è carceribus liberatos ad Insulam Pantellariæ relegare constituerat, sed mutato consilio primùm quidem eos suis literis obedientialibus ad Conventum Trainæ Provinciæ Messanensis mandavit: deinde verò, nempe tribus mensibus elapsis, irâ denuò atque odio contra illos exardescens commisit Patri Guardiano ejusdem Conventus Trainæ, ut eos in carceres formales conjiceret; Illi tamen de hoc admoniti ad ejusmodi, & majora pericula vitanda fugam arripuerunt.

§. 3. Similes Apostolicæ Literas suspensionem à Divinis, nec non vocis activæ, & passivæ privationem irrogantes, præsentatæ etiam fuerant per Patrem Marianum à Panormo Fratri Ludovico pariter à Panormo Pseudo Vicario Provinciali, quippe qui ad officium ejusmodi Vicarii Provincialis per Ministros supradicti prætensi Tribunalis Monarchiæ illegitimè deputatus fuerat; Verùm idem Frater Salvator hanc pariter Literarum Apostolicarum præsentationem vindicandam suscepit; Dictum enim Patrem Marianum à Panormo eâdem de causâ exulare jussit. Scandala insuper scandalis addidit, & delicta delictis; postquam nimirùm ei primodictæ Apostolicæ Literæ in præfato Conventu Burgii præsentatæ fuerant, cum inde discessisset Panormum iturus, ac in itinere ad Civitatem Clusarum se contulisset, ibique attentâ notitiâ illic pervulgatâ tenoris dictarum Literarum Apostolicarum ipsi Fratri Salvatori, sicut præmittitur, præsentatarum Ecclesiasticos præsertim Regulares ad Interdictum inviolabiliter observandum corroboratos invenisset, idem Frater Salvator temerè jactans Pontificias literas subreptitias, & propterea spernendas esse, in Ecclesia Conventus Clusarum Missam publicè celebrare non erubuit, imò juxta ea, quæ ex illis partibus novissimè allata fuerunt, etiam in aliis pluribus locis, ac præsertim in Ecclesiâ Conventus Agrigentin. sui Ordinis celebrare perrexit & forsan etiam ad sui libitum celebrare adhuc pergit. Porrò his minimè contentus, Apostolicæ non minùs authoritatis, quàm Jurisdictionis, Immunitatis, ac Libertatis Ecclesiasticæ contemptum, per encyclicas, seu circulares literas etiam aliis suadere, & falsis dogmatibus insinuare præsumpsit, ac insuper in quadam ex ejusmodi circularibus epistolis die 13. Maii 1714. conscriptâ nonnullos Sacerdotes, qui vigore facultatis sibi à præfato Sanctissimo Domino Nostro attributæ Interdicti Violatoribus absolutionem à censuris, ac dispensationem super irregularitate ab eis inde contractâ impartiebantur, injuriosis nomine *Birbanti*, *e Ribelli* appellare non dubitavit. Hæc autem omnia, quæ se, tanquam prætensi Tribunalis Regiæ Monarchiæ Commissarium Generalem peragere nedum evulgavit, sed & in literis subscripsit, non sine maximo Regularis habitus dedecore, ac manifesto Seraphicæ Regulæ contemptu patravit, quippè qui calceatus, & calcaribus utens ad instar Equestris Ducis, seu Capitanei per interdictam Agrigentinam Diœcesim Interdicti oppugnator cursitare, & aliquoties etiam Justitiæ Militibus associatus incedere consuevit.

§. 4. Dum hæc per summam, & ferè incredibilem temeritatem à dicto Fratre Salvatore à Naro perpetrabantur in Diœcesi Agrigentinâ, non defuit in Diœcesi Cataniensis alter ejusdem Ordinis Religiosus similiter expressè Professus, nempè Frater Bonaventura de Jaci Reali Provinciæ Messanensis, qui inter prætensi Tribunalis Monarchiæ Ministros pariter adscriptus, non minora scandala, nec minùs probrosa, ac indigna facinora admisit. Cum enim admodum Rev. Pater Cœlestinus de Jaci legitimus Provincialis dictæ Provinciæ Messanensis, suam è Regno Siciliæ expulsionem ob præfati Interdicti observantiam prævidisset, adeòque plures Vicarios Provinciales ordine successivo pro eâdem Provincia tempore suæ absentiæ regendâ non minùs providè, quàm prudenter deputasset, statim secutâ illius expulsione, prædictus Frater Bonaventura, uti Vicarius, seu potius Pseudo-Vicarius Provincialis à prætenso Tribunali Monarchiæ perperam deputatus, gubernium, & administrationem ipsius Provinciæ assumpsit, prout ex ejusdem circulari epistolâ die 19. Aprilis proximè præteriti conscriptâ luculenter apparet, in quâ se à dicto prætenso Tribunali ad Officium Vicarii Provincialis hujusmodi fuisse deputatum, Religiosos sui Ordinis certiores fecit, ac facultatibus sibi, tametsi nulliter, & illegitimè ab eodem Tribunali attributis abutendo, omnibus suæ Provinciæ Religiosis obedientiam sibi præstandam esse temerè edixit; Nec non de authoritate Sedis Apostolicæ ex unâ, ac prætensis illius Regni Privilegiis, se-

veriùs abufibus ex alterâ partibus differendo, nedum fuper his quæftionem aliquam, feu difputationem affumi prohibuit, fed etiam Religiofos præfatos ad præftandam omnem operam, & conatum pro tuendis dictis prætenfis Privilegiis, feu abufibus fub perduellionis pœnâ adftrinxit. Præterea, parum immutato tenore fupradictæ alterius circularis Epiftolæ Fratris Salvatoris à Nato, Ecclefiaftici Interdicti obfervandam nec à Divino, nec ab humano Jure fuiffe præfcriptam, imò nec ipfi Interdicto vigore Regulæ Sancti Francifci obediendum effe falfo afferere, ac docere conatus fuit. In aliâ infuper fuâ circulari Epiftolâ fub eâdem die 19. Aprilis fcriptâ, nedum fuam illegitimam deputationem ad regimen memoratæ Provinciæ Meffanenfis repetiit, ac novas literas pro profecutione ejufdem Regiminis ab eodem prætenfo Tribunali Regiæ Monarchiæ receptas Religiofis dictæ Provinciæ fignificavit: Sed etiam Rev. Patri Felici de Linguagroffa primo Definitori, quem fcilicet dictus Rev. Pater Cœleftinus de Jaci legitimus Provincialis pro cafu fuæ expulfionis in Vicarium Provincialem primò nominaverat, ac deputaverat, obedientiam nullatenus effe præftandam, ejufque mandata fub pœnâ contumaciæ, & indignationis Sæcularis Poteftatis, non effe executioni demandanda, audacter præcepit.

Alia fcelera ejufdem Fr. Bonaventuræ.

§. 5. Ad hæc cum Reverendiffimus Pater Commiffarius totius Ordinis Cappucinorum juffu Sacræ Congregationis Immunitatis Ecclefiafticæ, imò Sanctiffimi Domini Noftri, mediante fuâ circulari Epiftolâ, mandaffet omnibus Superioribus, ac Religiofis ejufdem Provinciæ, ne ipfum Fratrem Bonaventuram ullatenus recognofcerent in Vicarium Provincialem, fed obedientiam dumtaxat præftarent fupradicto Rev. Patri Felici à Linguagroffa primo nominato in Vicarium Provincialem à dicto Rev. Patre Cæleftino in fua deputatione: idem verò Pater Felix ad evitanda majora fcandala à fufceptione Gubernii abftinuiffet, adeòque in illius locum fubingreffus fuiffet juxta ordinem ejufdem deputationis Rev. Pater Antoninus de Petralia fecundus Definitor, ac fecundo loco nominatus, dictus Frater Bonaventura pari temeritate etiam contra ipfum Patrem Antonium infurrexit, & mediante aliâ fuâ Epiftolâ circulari fub die octavâ Junii proximè præteriti illum ufurpatorem, & Superiorem illegitimum nuncupavit, omnes, ac fingulos actus ab eo etiam cum confilio aliorum duorum Definitorum legitimè geftos revocavit, ac retractavit, eumdemque Patrem Antonium in pœnas à fe præfcribendas, & exequendas incidiffe declaravit, demandando infuper fub indignationis Laicæ Poteftatis, aliifque pœnis contra contumaces, & fibi inobedientes impofitis, ut ordines, feu obedientiæ à fe dumtaxat expediendæ executioni demandarentur; Omni denique, & quacunque reverentiâ erga fuum legitimum Superiorem impudentiffimè pofthabitâ, eâdem die cum præcepto formali obedientiæ, ac fub pœnâ indignationis prædictæ Laicæ Poteftatis præcepit, & commifit eidem P. Antonino de Petralia legitimo Vicario Provinciali, ut ftatim fe conferret ad Conventum Loci Ali, ibique fub obedientiâ Patris Guardiani ejufdem Conventus degeret; Minimè tamen infolentiam fuam in ejufmodi fui Vicarii Provintialis deportatione continuit, fed progreffus fuit ad exilia plurium Religioforum fui Ordinis, ejiciendo nimirum à Conventu Loci de Jaci Patrem Illuminatum de Jaci, à Conventu Terræ Adernò Patrem Ludovicum de Bronti Concionatorem, à Conventu Terræ Paternò Patrem Francifcum de Galledoro, & Patrem Innocentium de Linguagroffa, quos omnes ad Locum Tortorici relegavit: Similiter Fratrem Pacificum de Adernò, Fratrem Ludovicum de Linguagroffa, Fratrem Marcellum de Tufa, Fratrem Salvatorem de Miftretta, & Fratrem Thomam de Petralia è Locis eorum refidentiæ ejecit, ac exulare juffit; Imò illorum duos, nempè Fratrem Pacificum de Adernò, & Fratrem Thomam de Petralia per Miniftros Sæcularis Poteftatis carceribus mancipari curavit in Conventu Sancti Auguftini Loci de Adernò. Redeundo jam ad Civitatem, ac Diœcefim Agrigentin. Miniftri dicti prætenfi Tribunalis Monarchiæ ad penitùs inibi evertendam Interdicti obfervantiam omnibus iis, quæ ad id gefferat fupradictus Frater Salvator à Nato Cappuccinus, nequaquam contenti tranfmiferunt ad Civitatem, & Diœcefim hujufmodi Fratrem Francifcum Mariam Trigona Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francifci cum titulo Commiffarii Provincialis; qui cum illuc perveniffet, Ecclefias, quas juxta formam à Sacris Canonibus tempore Interdicti præfcriptam, claufas invenerat, aperire curavit, ac Religiofos, quos Interdicto obtemperantes repererat, ad illius inobfervantiam compulit, feu compellere conatus fuit, inter quos Pater Hieronymus Napoli ejufdem Ordinis Fratrum Conventualium Sacerdos, qui cum antea Interdictum violaffet, fed poftmodum pœnitens, humiliter abfolutionem petiiffet, eamque, præftito juramento de eodem Interdicto in pofterùm fervando, vigore facultatis à Sanctiffimo Domino Noftro conceffæ obtinuiffet, ne ad ejufdem Interdicti inobfervantiam de cætero cogi poffet, ad Conventum Politii Cephaludenfis Diœcefis fui Ordinis fe contulerat, à præfato Fratre Francifco Maria Trigona fub die fextâ Junii proximè præteriti revocatus fuit ad Conventum Civitatis Agrigentinæ, & cum ibi nec fuafionibus, nec minis ad violandum Interdictum feduci unquam potuiffet, ab ipfo Fratre Trigona etiam perperam afferente vinculum Juramenti illum non afficere, ob defectum licentiæ fuorum Superiorum, loco carceris in quadam manfione per triduum retentus fuit, nullo alio fibi interim præftito alimento, quàm Panis, & Aquæ; Elapfo tamen triduo, idem Frater Trigona agnofcens nullatenùs poffe illum retrahere à fuâ fententiâ, traditis literis, quas vocant obedientiæ, eum tranfmifit ad Civitatem Meffanæ cum Epiftola illius Provinciali directâ, vi cujus ad Conventum Trainæ illum relegare deberet; Verùm cum præfatus Pater Hieronymus fufpicatus fuerit nedum relegationem, fed & majora mala fibi evenire poffe, fi Conventum Meffanæ appeteret, declinando à viâ, quam fufceperat, ad hanc Almam Urbem fe contulit.

Fr. Francifcus Maria Trigona Ordinis Minorum Conventualium S. Francifci Interdicti violator, & hoftis

§. 6. Non defuere etiam in Ordine Fratrum Prædicatorum duo Sacerdotes Fratres germani, nempè Frater Angelus, & Frater Ludovicus Morillo memorati Interdicti pariter hoftes, & refractarii. Primus enim, videlicet Frater Angelus, vigore delegationis fupradicti Fratris Salvatoria à Naro Cappuccini prætenfi Tribunalis Monarchiæ Commiffarii exulare juffit à Conventu Sancti Dominici Caltanifettæ, tanquam Interdicto obedientem, Patrem N. N. Vicarium ejufdem Conventus, & tunc actualem Superiorem, attentâ Prioris vacatione; Præterea cum fibi per Patrem Raymundum Sertorio Priorem Conventus Sanctæ Zitæ Panormitan. vetitum fuiffet, ne tanquam notorius compulfor ad violandum Interdictum Miffam celebraret, eumdem Patrem Priorem detulit apud Miniftros Sæcularis Poteftatis, à quibus decretum fuit, quod ipfe Frater Angelus pro reparatione injuriæ, quàm ei illatam fuiffe reputabant, Miffam folemnem celebrare deberet; Et cum præfatus Pater Raymundus dicti Conventus Panor-

Frater Angelus & Fr. Ludovicus Morillo Ordinis Prædicatorum hoftes, & impugnatores Interdicti.

mi-

mitan. Prior, alter Magister Vincenous Platamone Vicarius Provincialis impudentem hanc oon minùs, qui sacrilegam Missæ celebratiooem oppugnasse à Ministris Potestatis Laicæ fuerunt ejecti, exulare jussi; primus à Provincia Vallis Mariæ, secundus à toto Regno; Alter verò, nempè Frater Ludovicus prædicti Fr. Angeli germanus frater de maodato Ducis de Angiò ouncupatus exulare jussit Patrem Angelum à Verme Priorem Conventus S. Dominici Agrigentini, ex eo quod Interdictum violare renuerat.

P. Petrus Scarlata de Caltanissetta, & P. Guagliardi de Civitate Politii è Societate Jesu hostes interdicti.

§. 7. Plures etiam è Societate Jesu, eâ voti Religiosæ exemptâ, quâ Sedi Apostolicæ arctius adstricti redduntur, debitæ ioterdicti observantiæ refragari non formidarunt. Omissis enim iis, qui sivè falsas, ac malas doctrinas evulgando, sivè etiam forsan bonas malè applicando, verbo, & exemplo latam aperuerunt viam ejusdem Interdicti violationi, plurimosquè fascinarunt oon obedire veritati, quorum tamen temeritas juxtà ea, quæ à Sanctissimo Domino Nostro mandata fuerunt, debitis pœnis coerceoda erit; Pater Petrus Scarlata de Caltanisetta humaniorum literarum Magister in Collegio ejusdem Loci, nec non Pater Nicolaus Guagliardo de Civitate Politii Cephaloedensis Diœcesis, etiam Magister Grammaticæ in prædicto Collegio Caltanisettæ, Pueros Discipulos suos Interdictum violare recusantes, scuticis flagellare, ac etiam aliis pœnis affligere non erubuerunt. Quâ da causâ plures ex Parentibus filios suos ab illorum Scholis avocarunt. Ad horum porrò Religiosorum exemplum similia facere præsumpsit etiam quidam Sacerdos Ignatius Legami Pædagogus ad prima Grammaticæ elementa edocenda designatus, à quo pariter Pueri ejus Discipuli eâdem de causâ flagellis, ac verberibus affecti fuerũt.

Sacerdos Ignatius Legami Interdicti impugnator.

Fr. Innocentius de Ferla, & Fr. Gregorius de Assero Ordinis S. Francisci de observantia Interdictum impugnans, & observantes crudeliter vexant.

§. 8. Demùm etiam ex Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ Reformatorum, Fr. Innocentius de Ferla Guardianus Conventus Civitatis Sancti Philippi, ac Frater Gregorius Terræ de Asseto in dicto Conventu commorans, postquam eis consignatus fuerat à Sacerdote Balthassare Ciraulo Delegato Locali supradicti prætensi Tribunalis Monarchiæ, Pater Angelicus de Calascibetta Guardianus Conventus Fratrum Capucciocrum ejusdem Civitatis Sancti Philippi, ut illum in carceribus sui Conventus retinerent non aliâ sanè de causâ, nisi quia Interdictum observaverat, pluribus priùs injuriis, ac contumeliis dicto Patri Angelico observatum ab eo Interdictum exprobrarunt: deinde illum mediante operâ trium Fratrum Laicorum ejusdem Ordinis crassiori fune alligatum, ac præcinctum intra foveam, seo potiùs puteum profunditatis quadraginta circiter palmorum immiseruot, ibique eum per biduum, in pervigilio scilicet, & Festo Epiphaniæ seliquerunt in tenebris, subministratis eidem per funiculos alimentis ad solam vitæ necessitatem; adeo ut forsan etiam ille in prædictâ foveâ periisset, si eum inibi diutiùs retinuissent, ac nisi Civitas præ barbarie commota fuisset; exemplum profectò hac in se prædicti Fratres Innocentios, & Gregorius, tametsi barbarum, atque execrabile, imitati fuerunt illius Isidori Navarro ejusdem asserti Tribunalis Monarchiæ Delegati, qui, ut nunquam satis laudandam Fratrum Capuccinorum in observatione Interdicti constantiam expugnaret, oonnullos ex eis similiter per funes in ejusmodi foveas etiam cum compedibus conjecit, & introclusit, videlicet Patrem Franciscum de Agrigento, Patrem Hieronymum de Naro, Patrem Aloysium de Caltanisetta Guardianum Conventus Agrigentini, ac etiam alios; Quare meritò dictus Isidorus Navarro à Sanctissimo Domino Nostro declaratus fuit Excommunicatus Excommunicatione majori Sanctitati Suæ reservatâ per quasdam suas Literas in formâ Brevis die xxxsss. Decembris 1713, expeditas, licèt novissimè tantùm promulgatas; Rebusque aliis in processus, & processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis; ad quos &c. prædicta omnia committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitatibus, ac Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentinâ de ordine Sanctitatis Suæ appositum, non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, illiusque violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ authoritatis contemptu sive mandando, committendo, & compellendo, sive consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet urgentes, tam directè quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c., sed & omni &c., & super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati D. Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur, Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 30. elapsi mensis Novembris signato tenoris sequentis, videlicet:

Pontifex causam, & Processum ejusmodi scelerum, & violationum Interdicti delegavit specialiter Tribunali A. C.

Tenor Pontificii Chirographi ejusmodi delegationis.

§. 9. Monsignor Arcivescovo di Tebe Auditore Generale della nostro Camera Apostolica. Essendoci da qualche tempo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale dello nostro Camera, che dal Processi di nostro ordine dal vostro Tribunale formati nelle materie del Regno di Sicilia risultino molti Violatori dell'immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastico, si come anche molti Compulsori, Consultori, Instigatori, e Cooperatori alla violazione dell' Interdetto di nostro ordine apposto nelle Diocesi di Catania, e Girgento, tanto Laici, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari, ed essendo Noi stati sempre in speranza, che gli attentati, che con tanto scandalo sono stati commessi, e si commettono in quel Regno contro gli Ecclesiastici Osservatori dell' Interdetto, e contro la giurisdizione della Santa Sede, avessero à cessare dopo tanti Brevi da Noi spediti in conferma delli sudetti Interdetti, e dopo tante altre risoluzioni à quelli appartenenti; Mà non vedendo alcuna resipiscenza ne' Delinquenti, anzi più tosto sempre più inoltrarsi le cose in pregiudizio dell'autorità Pontificia, e perciò non potendo più tolerare turbative, e violazioni così sacrileghe, vogliamo, che si proceda onninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che da' Processi formati sufficientemente risultaranno Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; E se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, & singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa, e Cause de qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo quì per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirografo io commettiamo à Voi, e al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trovo con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dependenti anche con la clausula quam, & quas, comãdandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo

Nostro Chirografo, procedere alla transmissione de' Monitori, e Citazioni contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente risultaranno indiziati per Violatori dell' immunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, e Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglio modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all' inosservanza degl' Interdetti di Nostr' ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia Persona tanto Secolari di qualsivoglia grado, pr-eminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Gesù, e' quantunque si trattasse de Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del S. Offizio di quel Regno, ed ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua noto degna, ed insieme vi concediamo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, è singole censure, che sono prescritte da Sagri Canoni Decreti de Concilii generali, e Constituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de Jure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni oppellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & straordinarie di poterli citare anco per Editto, constandovi anche sommariamente: & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica de San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, e maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, e d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra coso, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa specifica, & individua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbiano quì per espresso, & inseriti di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pieno effetto, vigore, & efficazione con la nostra sola sottoscrizione; benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzione di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglio altro difetto, benchè degna di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare; dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostanti quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzione, & Ordinazione Apostoliche, Concilii, anco Generali, Statuti, Usi, Consuetadini, Decreti, Indulti, ò Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; A quali tutti, e singoli, eziamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, per tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dat. nostro Palazzo Apost. di Monte Cavallo questo dì 30 [...]vembre 1714.

CLEMENS PA[...] XI.

Petiit, & summâ cum instantia [...]stulavit, sine præjudicio tamen procedendi [...]s loco, & tempore contra alios in præsenti [...]nitorio non expressos, & in præmissis, vel c[...] ea hue usque repertos, vel in posterùm re[...]endos culpabiles tam ex causis prædictis, qu[...] cujuscumque alterius læsionis immunitatis, [...]sdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omn[...], & singulorum jurium hactenus quomodol[...], & qualitercumque Fisco acquisitorum, & [...]ompetentium suo loco, & tempore deducen[...]um, de quibus omnibus, & aliis de jure, [...] de stylo protestandis expressè protestatur, ita [...]rotestatio hujusmodi intelligatur facta, & [...]etita in qualibet parte harum nostrarum literar[...] Monitorialium, & in toto Processo desuper p[...]osterùm fabricando, & non aliàs &c. quot[...]s sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictu[...]ublicum in locis in præinserto Chirogra[...] designatis affigendas, exequendas, & [...]blicandas, cum pro illis exequendis in Reg[...] Siciliæ tutus non pateat accessus, in form[...]o-litâ decernere, & concedere, & aliàs de[...]portuno juris remedio providere dignare[...]. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus T[...]barum, Judex Executor, & Auditor prædic[...], attendentes requisitionem hujusmodi fore [...] tam, & rationi consonam in vim ordinariæ no[...]træ auctoritatis, præinsertoque Chirographo N[...]bis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac [...]tiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per T[...]tes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes; Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi D.N. Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extro eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flamicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & exequutionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro nunc, & sinè præjudicio facultatis procedendis suis loco, & tempore contrà alios ac etiam contrà prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, quòm facultatem Nobis expressè reservamus, *supradictos Fratres Salvatorem de Naro Provincia Panormitan. ac Bonaventuram de Jaci Reali Provinciæ Messanensis Ordinis Capuccinorum, Fratrem Franciscum Mariam Trigo[...]a Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, Fratrem Angelum Morillo, & Fratrem Ludovicum Morillo Ordinis Prædicatorum, Patrem Petrum Scorlara de Caltanisetta, & Patrem N. Guagliardo de Civitate Politii Diœcesis Cephaludensis Societatis Jesu, Sacerdotem Ignatium Legami, Fratrem Innocentium de Ferla Guardianum, & Fratrem Gregorium Terra de Assoro prædicti Ordinis*

Monentur omnes præfati Violatores, & hostes Inductiad comparendum coram A. (sub pœnis &c. & illis congrui terminis assignantur.

Mi-

Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infrà duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ Canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascriptis Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaiun Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas Censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum, contrà illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in Censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique Domino Procuratori Fiscali Generali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Fratres Salvatorem de Naro, & Bonaventuram de Jaci Reali, Fratrem Franciscum Mariam Trigona, Fratres Angelum Morillo, & Ludovicum Morillo, Patrem Petrum Scarlata, Patrem N. Gugliardo, Sacerdotem Ignatium Legami, Fratrem Innocentium de Ferla, & Fratrem Gregorium Terra de Assero* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel, aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominùs, servatis terminis de stylo Curiæ servati solitis, ad omnium, & singularum Censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de Jure competen. reservatas) incursus declarationem & executionem, Cedulonumquè dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octavâ, die verò ii. Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo quinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Caus. Cameræ Apost. Not.

Die 5. Aprilis 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos, Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, quæ universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati, vitandi, ac in eventuum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM IX.

Die 9. Decembris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Compulsores, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitate Panormi, nec non in Civitate & Diœcesi Agrigentin. ac Ecclesiastici Interdicti Civitati, & Diœcesi Agrigentin. appositi, & præsertim contra Ecclesiasticos earumdem Civitatis, & Diœcesis Agrigentin.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seù earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illisque, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascripta die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit potestatem tenebrarum inter multiplices, variosque conatus, quos per filios hujus sæculi adhibuit ad effectum violandi, seu veriùs, non sinè maximo Apostolicæ Sedis contemptu, Ecclesiasticæ Disciplinæ eversione, atque Animarum pernicie, abrogandi Ecclesiasticum Interdictum in Civitatibus Cataniensi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus, jussu ejosdem Sanctissimi Domini Nostri appositum, nullum profectò gravius, acerbiusque intulisse vulnus Immunitati, Jurisdictioni, ac Libertati Ecclesiasticæ, quàm suscitando in Regno Siciliæ Magistros mendaces, qui docentes, quæ non oportebat, dicebant malum bonum & bonum malum, ac falsis non minùs, quàm perniciosis doctrinis fascinabant multos, qui benè currebant, non obedire veritati, & sagittabant in obscuro rectos corde; Asserentes enim metum gravem à laicali Potestate incussum, sufficientem præbere causam, ut Interdictum præfatum absque peccato, & Censuræ alicujus incursu liberè violari posset, suamque sententiam verbo, & exemplo palàm comprobantes, illud effecerunt, ut plurimi, qui nec bonorum proscriptionibus, nec carceribus, nec exiliis, neque etiam ipsius vitæ discrimine à pristinâ firmitate dimoveri valuerant, ad hunc falsi dogmatis lapidem offendentes, à debitâ erga Sanctam Sedem obedientiâ defecerint, & Interdicti Violatores evaserint. Ast gravissimo huic malo opportunè, & validè occurrit sedulitas oculatissima,

Pseudo Magistri in Regno Siciliæ docent metum gravem à Laicali potestate incussum præbere sufficientem causam violandi interdictum absque peccato, & alicujus censuræ incursu.

iusmodi fal m. & scan- olosam do- trinam Summus Pontifex damnat, & reprobat per literas Apostolicas ad Siculos datas 6. Novembris 1714. & in eo Regno publicatas.

& Paternus Zelus Sanctissimi Domini Nostri, qui aciem illuc intentam habens, nbi majora prænoverat esse pericula, ab alitudine suæ speculæ clamavit ad Siculos voce magnâ, datis ad eos Literis in formâ Brevis die sextâ Novembris 1714. quibus ejusmodi doctrinam in casu, de quo agitur, oti falsam, ac oniversæ propemodum Christianæ Legis deformativam, & eversivam, rejiciens, & damnans, eisque edicens talem hâc in re fuisse semper, & esse Apostolicæ Sedis sensum, exactam, & inconcussam observantiam supradicti Interdicti, toties à Sanctitate Suâ comprobati, sub pœni per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas latis, & impositis, omninò, & in omnibus, ac in quibusvis Ecclesiis, Locis Piis, Oratoriis etiam privatis Civitatum, & Diœcesum præfatarum iterum præcepit, illudque à nemine, sive cujuscumque periculi metu, sive alio quovis prætextu, titulo, causâ, vel colore violari unquam potuisse, vel posse declaravit; quinimò, ut auctis etiam contra Transgressores pœnis, omnes ad debitam obedientiam exhibendam revocaret, omnibus, & singulis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis, & quovis modo privilegiatis, præter, & ultra omnes alias censuras, & pœnas prædictas, si Sæculares fuissent sub Dignitatum & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint, si verò Regulares, sub Officiorum, Dignitatum, & Graduum regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda, ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrendis pœnis districtè prohibuit, & interdixit, ne decreto, ac declarationi præmissis de cætero contravenire auderent quovis modo, seu præsumerent. Hæc Vox Apostolica, tam clara, tam aperta, tam grandis, illicò insonuit in auribus Siculorum, tametsi Secularis Potestas illius Regni Decretis, Mandatis, & Literis Apostolicis omnem illic adi tum, gravissimis etiam indictis pœnis, intercluisset. Nam præter earumdem Apostolicarum Literarum publicationem, & affixionem triduo post in Almâ Urbe secutam in locis solitis, & consuetis, ac in Literis hujusmodi designatis, quod satis, superque fuisset, ut ad earumdem Literarum præscriptum ex præsumptiona Juris, & de jure contra Transgressores legitimè pocedi potuisset: Ex Processibus insuper hâc in re fabricatis plenissimè habetur, easdem Litteras, seu verùs earum authentica exempla impressa (quæ ad indubiam fidem sufficientia in ipsis Literis declarantur) pluries affixa, & publicata fuisse nedum in Civitate Panormitanâ, ex quâ earumdem Literarum notitia in cæteras Civitates, & Loca præfati Regni facilè effluere, & dimanare potuit: Sed etiam in ipsismet Civitatibus Cataniensi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus memorato Interdicto soppositis.

Publicantur præsertim in Civitate, & Diœcesi Agrigentina, & in earum obsequium Interdicti observatio plerisque in locis restituitur.

§. 2. Verùm ea nunc specialiter commemorando, quæ respiciunt Civitatem, & Diœcesim Agrigentinam: cum quoad Cataniensem seorsim se acturum esse idem Comparens protestatus fuerit, & protestetur, narravit, quod circa festum Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi ejusdem anni 1714. & successivè per totum sequentem mensem Janoarii plura authentica exemplaria hujusmodi fuerunt affixa in Civitate Agrigentinâ, & signanter propè idem festum Nativitatis ad januam Civitatis *de Panettieri* nuncupatam, & ad alteram Pontis, nec non ad valvas Matricis Ecclesiæ proximæ Terræ Favariæ, pluresque illic ad ea perlegenda confluxerunt: Subinde verò etiam in aliis Oppidis, & Locis ejusdem Diœcesis affixa, ibique palàm, & à pluribus visa, & perlecta fuerunt, præter alia exemplaria, quæ in privatis Conventibus legebantur, & etiam transcripta per manus traducebantur, adeò ut supradictum Breve Sanctissimi intra mensem Januarii in Civitate & Diœcesi Agrigentinâ undique fuerit evulgatum, ac ubique, & omnibus notorium, & manifestum redditum. Unde illud evenit, quod templorum januis iterum clausis, ac omnibus lætitiæ signis depositis, Ecclesia inibi luctum repetierit: Nutantium, & Infirmorum corda in filiali obedientiâ fuerint solidata: & plurimi ex iis, qui è semitâ veritatis declinaverant, impetratâ ex Apostolicæ Sedis indulgentiâ absolutione, tanquam Oves errantes, ad vocem Pastoris sui in caulam revocatæ, Sacrorum Justitium jampridem indictum custodire proposuerint, adeòque Interdictum Ecclesiasticum pristinæ observantiæ magnâ ex parte restitutum fuerit. Ad hæc porrò fremuerunt Gentes, ac Secularis Potestatis illius Regni, abrogatæque Monarchiæ Siculæ Tribunalia Ministri convenientes in unum, junctis studiis in Apostolicam Sedem, eique obsequentes filios magis rabidè insilierunt, coacervatisque sibi, & coadjuvantibus nonnullis etiam ex Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, refractariis, ac perditionis filiis, oec non adauctis pecuniariis mulctis, bonorum sequestrationibus, carceribus, exiliis, proscriptionibus, ac gravioribus etiam per publica Edicta propositis pœnis, ad Interdicti violationem omnes passim adigere curarunt, & Authoritatem Sanctæ Sedis dictis, & factis, temerè, ac sacrilegè impetendo, magnam ibi contra Ecclesiam Dei, longèque asperiorem; quàm priùs, commoverunt tempestatem.

§. 3. Cæterùm dictus Comparens addidit impossibile prorsus esse ob Personarum numerum, & copiam rerum, omnia, quæ ibi perperam patrata fuerunt, præsenti petitione complecti, & suo ordine referre, interdicto præsertim ab eadem Potestate laicali cum Romanâ Curiâ etiam Epistolarum commercio; Pauca idcircò è multis excipiens, quæ oculos, & manus stationariorum militum evadendo, inter minarum ac pœnarum difficultates ad Nostri Tribunalis notitiam pervenerunt, ac legitimis comprobata fuerunt documentis, idem Dominus Procurator Fiscalis commemoravit, quod Sacerdos Dominicus Sachitellus eâdemmet die, quâ affixum fuit in Civitate Agrigentinâ enarratum Breva Sanctissimi Domini Nostri, execrationes protulit in eum, qui illud affixerat, palàm jactans se efficere posse, si affigentis notitiam assequi valeret, ut ei ante solis occasum caput amputaretur; Quinimò, nullo Dei timore correptus, aliâ die in Cœlum os ponere ausus fuit, impiè blasphemans in ipsum Christum Domini, videlicet Sanctissimum Jesu Christi Vicarium, nec non in suum Antistitem Episcopum Agrigentinum; Et ulteriùs, cum in Dominicâ Septuagesimæ de mandato Hieronymi Angioeni Ducis d' Angiò nuncupati, qui illic Commissarii Generalis titulo contra interdictum deputatus fuerat à Juncta, seù Congregatione Status Oeconomici ejusdem Regni Siciliæ, moniti fuissent nonnulli Viri Nobiles Civitatis, ut ad Missam audiendam sub pœnâ capitis se conferrent, Populus verò hujusce præcepti rumore audito, clausis etiam apothecis è Plateâ diffugisset, idem Sacerdos Sachitellus Civitatem cursitans, ad capita viarum fugientes, veluti contumaces, rebelles, & pravos Christianos publicè, & altâ voce redarguebat.

Dominici Sachitelli contumeliæ in Breve Pontificium, Summum, Pontificem, & Episcopum Agrigentinum.

§. 4. Præterea Joannes Schirò Capitaneus Armorum una cum ejus Locumtenente, Magistro Notario, ac sexdecim circiter Militibus accessit ad Conventum S. Viti Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum Agrigenti, & toto perlustrato Conventu, cum ibidem reperiisset unum tantùm Sacerdotem, unum Clericum, tres

Joannis Schirò, Joannis Baptistæ Palermi, & Jacobi Caraccioli, & aliorum violentiæ in Observantes Interdictum.

Lai-

Laicos, & duos Tertiarios, eos requisivit, utrum Principi mallent obedire, vel Papæ, & audito eorum responso, quo ubedientiam ad sanguinem usque Principi promittebant in rebus conscientiam non tangentibus, jussit eisdem, ut se sisterent ante præfatum Ducem Angioenum, à quo è toto Regno amandati fuerint. Delegati insuper fuerunt Sacerdotes Joannes Baptista Palermus assertus Archipresbyter Calamonici, & Jacobus Caracciolus, qui Diœcesim percurrentes, gravibus pecuniarum mulctis Christifideles ad Interdicti violationem compellebant, imò Socerdos Jacobus Sciascia, unciis quatuor circiter exactis, & à quodam Rustico pallio accepto, ut à molestiis cessaret, oblato, ab exactiono non destitit, & temerè perseveravit iu violatione Interdicti; in cujus evidentem contemptum etiam alius Sacerdos Paulus Sciascia, præter necessitatem, imò præter voluntatem recipientium, Sacramenta ministrare ausus fuit, & cum Sacrosancta Eucharistiâ tentavit insimul in ejusdem Interdicti injuriam Extremæ Unctionis Sacramentum conferre. Itidem, defuncto Clerico Petro Salato, qui dum vixerat, Interdictum, ut par erat, fideliter servaverat, cum illius Consanguinei nec vellent, nec renuerent ejus Cadaver in Ecclesiâ tumulari, Sacerdos Casimirus Constantinus Tarasi malo zelo commotus, in odium custoditi Interdicti, & ad Defuncti opprobrium adstantes increpavit, ne in Ecclesiâ illud sepelirent. Clericus quoque Onuphrius Butera humaniter in Socium itineris receptus à Gaspare Siracusa Vicario foraneo Terræ Siculianæ, dum à Civitate Agrigentinâ illuc revertebatur, eo perventus, & hospitio etiam benignè exceptus, hospitem instigavit ad Interdicti violationem, prævià Missæ celebratione, quod ipse infeliciter egit, malens Deum offendere, ne offenderetur Amicus, aliosque etiam ad parem Interdicti inobedientiam inducere minimè prætermisit.

Vexationes à Duce Angioeno, & Canonico Catanzaro illatæ observantibus Interdictum.

§. 5. Inter hæc autem enituit virtus Reverendi Sacerdotis Carmini Nicosia, qui diù exagitatus, in tempore angustiæ suæ mandatum Ecclesiæ fideliter custodivit. Longè enim ante editionem supradicti Brevis è Terra Mussumelæ ejus Patriâ Agrigentum accersitus à præfato Duce Angioeno, & Canonico Francisco Catanzaro delegato assertæ, & nunc extinctæ Monarchiæ, ex quo materno idiomati reddiderat aliud Breve Sanctissimi præcedenter editum contra Canonicum Formicam in Vicariatu Generali iutrusum, de quo inferiùs dicetur, injuncto ad id præcepto per Josephum Tomassimum ejusdem Terræ Archipresbyterum, cum interrogatus renuisset prodere latorem hujus Brevis, è conspectu Ducis severè, & contumeliosè ejectus fuit: Catanzarus verò eidem, ut è Civitate non discederet imperavit. Alio autem die idem Catanzarus falsis rationibus, & objecto Refractarum exemplo, omne studium adhibuit, ut eum ad Interdicti violatiooem flecteret, sed irritu conatu, quia Nicosia potentius opposuit exemplum trium Vicariorum Generalium, qui persecutionem, & ærumnas fortiter tolerando, in carceribus, veluti in sanctioribus nostris, efficaciùs apud Populum pro constanti Interdicti observantiâ perorabant, & in quos propterea, tanquam in Superiores, intendere oporteret. Quâ de re, irâ furens Catanzarus, statim jussit illum in vincula conjici, per jocum ei dicendo: En tribus Vicariis quartus, adderis Prædicator, & à Paulo Spada milite Joannis Schirò Capitanei Armorum ad carceres Regii Castelli Civitatis deductus fuit; rogantibus postmodum Viris Nobilibus, quorum Pueros etiam intra carceres edocere permittebatur, cum gravem odorem isti non sustinerent, eumdem relegavit in Conventu Fratrum Minorum Conventualium Sancti Francisci, in quo degebant Frater Franciscus Maria Trigona, & Frater Dominicus Palamengus, aliique Apostolicorum mandatorum contemptores, ubi inter quotidianas contumelias, & diuturna convicia, duram patienter sustinuit tribulationem; Indeque dicto Fratre Palamengo instigaote, ad idem Castellum reductus, & successivè die septimâ Maii proximè præteriti, ut omne ei cum aliis precluderetur commercium, de mandato Ducis Angioeni, insinuante Catanzaro, ad carceres Episcopales à Locumtenente supradicti Capitanei Schirò, & ab aliis duobus militibus translactus fuit (Birruariis in Carcerati reverentiam tunc id non audentibus): demum sequenti die jussus fuit à Christophoro la Puma Carcerario à Regno exulare, & die decimâ quartâ ejusdem Mensis ab Ignatio Maringo Birruario in paratam naviculam deductus, post annalem ferè carcerationem in hanc Almam Urbem exul pervenit.

§. 6. Ad hæc acerba sunt, quæ idem Procurator Fiscalis contigisse retulit in Civitate Caltanisettæ, ubi evulgatum pariter fuit memoratum Breve super omnimodâ Interdicti observantiâ, ejusque exemplum authenticum affixum die 17. Januarii proximè præteriti, quod subinde divulsum Franciscus la Pedura dictæ Civitatis Secretus; Fr. Angelus Morillo, & Fr. Ludovicus Morillo per Julium Scavonam Porterium miserunt ad præfatos Ducem Angioenum, & Canonicum Catanzarum, à quibus vicissim transmissum ad illos fuit Edictum Tribunalis Status Oeconomici, seu Junctæ, aliàs promulgatum contra Literas Pontificias, aliasque scripturas Romanæ Curiæ, & hâc de causâ in ampliorem formam extensum, additâ scilicet pœnâ ultimi supplicii quoad Laicos, ac confiscationis bonorum, & exilii in termino viginti quatuor horarum quoad Ecclesiasticos, Decreta, & Brevia Apostolica non revelantes, quod majori quoque solemnitate, clangentibus tubis, & timpanis resonantibus promulgarunt.

Nefarium dictum Tri- bunalis S[...] tus Oecono- mici cont[...] literas Po[...] ficias, & [...] pturas Ro- manæ Cur[...]

Capto subinde Josepho Mangiono, ab eoque ærumnarum tædio extortâ confessiune se vidisse dictum Breve in manibus Sacerdotis Josephi Sfalangæ, contra hunc consilium inierunt antedictus Franciscus la Pedura Secretus, Sacerdos Didacus, & Petrus la Pedura ejus filii, Sacerdos Vincentius la Russa Archipresbyter Caltanisettæ, & abrogatæ assertæ Monarchiæ Delegatus, Sacerdos Hieronymus Narus Vicarius foraneus, Frater Justinus è Castro Termini Ordinis Discalceatorum Sancti Augustini Viceprior dictæ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Frater Angelus, & Frater Ludovicus Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Andreas Angeli, & Felix Vitellarius, omnes Interdicti Violatores, & Compulsores factâque de iis, quæ pertractaverant, relatione Duci Angioeno, & Canonico Catanzaro, statim illuc missus fuit Capitaneus Schirò; Sed Sfalanga, re cognitâ, è Civitate, & Regno statim aufugiens, prædictorum omnium consilia sagaciter elusit. Ulteriùs, iisdem cooperantibus, & instigantibus, una cum præfatis Julio Scavona supradictæ Monarchiæ Porterio, Schirò Capitaneo Armorum, ac militibus duo de viginti circiter, invadi contigit Conventus Fratrum Capuccinorum, & Reformarum Sancti Francisci dictæ Civitatis; Unde iidem Religiosi injuriis, & violentiis vexati aliquandiù sub custodiâ detenti fuerunt: Exinde verò in Castellum Civitatis Drepani, centum viginti milliariis à Caltanisettâ distans, à Vincentio Intronato è Bivona, Antonio Gresca Græco, & Demetrio è Plana Græcorum Militibus deducti, ac quatriduo elapso bini, & bini usque ad decem in Naviculas impositi ad Cajetæ littora adducti fuerunt.

PP. Cappu[...] cini, & [...] formati C[...] ventuum C[...] tanisettæ Interdicti c[...] servantiam Naviculis impositi ad Cajetæ litt[...] ra transmit[...] tuntur.

§. 7.

§. 7. Cæterùm inter ea, quæ in Conventibus dictorum Religiosorum impiè tunc patrata fuisse idem Comparens exposuit, & fusiùs in aliâ Instantiâ commemoravit, execrabile porrò, & sacrilegum est, quod Sacerdos Didacus la Pedura, aliique superiùs nominati in Ecclesiâ eorumdem Patrum Capuccinorum ausu nefarie attentaverunt. Examinatâ enim, & probatâ eorum constantiâ in Ecclesiastico Interdicto fideliter custodiendo, eisdem jusserunt, ut in proprias cellulas se reciperent: Mox aperiri fecerunt à Militibus Januam dictæ Ecclesiæ, datoque sacri æris signo per Julium Scavona Porterium, antedictus Didacus la Pedura sacerdotalibus vestibus indutus, in manifestum Interdicti contemptum Sacrum facere non exhorruit, præfatis omnibus suæ iniquitatis Sectatoribus intercessentibus. Successivè die tertiâ Februarii sæpedictus Capitaneus Schirò ejus Locumtenens, Joseph Galianus ejus Magister Notarius, & Franciscus la Pedura Secretus se contulerunt ad Monasterium Sanctæ Flaviæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis, repertisque ibidem Patre Dominico Bologna Priore, & Patre Carolo Maria Fernandez Decano, qui post evulgatum Breve Sanctissimi Domini Nostri prævià absolutione ad Interdicti observantiam redierant, cum non valuissent eos ab obedientiæ proposito removere; positis illicò ad Monasterium custodiis, omnes illius claves sibi consignari curarunt, bonis stabilibus ejusdem Fisco præcedenter incorporatis, & adstantibus prædictis Fratre Justino, & Sacerdote Felice Vitellario abolitæ Monarchiæ adhærentibus, mobilium Inventarium confecerunt, & ex iis argentea aliaque pretiosiora tradiderunt Secreto la Pedura, expulsis præterea à toto Regno supradictis Priore, & Decano Cassinensibus. Immo cum Ecclesia hujus Monasterii sine Sacerdotibus remansisset, iidem la Pedura Secretus, & Fratres de Morillo; in eam ad alternatim celebrandum introduxerunt Sacerdotes Andream Angeli, Promagistrum Notarium Gieronymi Naro Vicarii foranei, Calogerum Fonti, Josephum Fiannaccam, & Fratrem Ferdinandum Guastum Minorem Conventualem Sancti Francisci, qui antea Ministrum Monasterio relictum ad Interdictum violandum compulerat.

Ibidem Sacerdos Didacus la Pedura interdictam Ecclesiam Capuccinorum aperiri facit, & in ea sacrilegè Missam celebrat.

Prior, & Decanus Monasterii Cassinen. exulare compulsi à toto Regno Siciliæ.

§. 8. Plura itidem, & gravissima perpessi sunt Incolæ Civitatis Saccæ, delegato illic Fratre Felice Scarsella Ordinis Cappuccinorum eique oblatâ assistentiâ Capitanei Armorum, cujus brachium idem Scarsella imploravit contra Fratrem Franciscum Susini Priorem Conventus Tertii Ordinis Sancti Francisci, qui excitatus exemplo Patris Vicarii Dainotti Ordinis Minimorum, Religiosis etiam reluctantibus, Ecclesiæ januas obseraverat: Verùm dissimulante dicto Capitaneo, & nihil contra præfatos agente, rem detulit ad Ducem Angioenum, qui eos Agrigentum accivit, dato hac de re mandato Joanni Frangipano Archipresbytero. Susinus autem timens hominem potius, quàm Deum, Ecclesiam iterum aperuit: Ast Dainottus non perhorruit faciem Ducis, & coram eo intrepidè se præsentavit, quem propterea objurgatum Dux remisit ad Præsidem Fernandez. Subinde ad eamdem Civitatem Saccæ novus Delegatus accessit Joannes Baptista Palermus aliàs nominatus, qui per Ignatium Maringo Porterium eidem P. Dianotto præcepit, ut se conferret ad Ecclesiam Matricem, ibique assisteret Missarum solemniis, ac Hymno: *Te Deum*, ut asserebat, decantando cum interventu utriusque Cleri Sæcularis, & Regularis, & Nobilium dictæ Civitatis: Dainottus autem, spreto ejusmodi præcepto, non interfuit. Aliàs etiam, & quidem pluries, sed frustra, dictus novus Delegatus impellere tentavit eumdem Patrem Dainottum ad Interdicti violationem, & quod saltem summo mane ad primum campanæ signum semel in Ecclesiam veniret, & vestibus Sacerdotalibus indutus cæremonias in altari peragendo Sacrum facere simularet. Accesserunt insuper ad ipsum Sacerdotes Franciscus Palermus, Vitus Abruzzus, Onuphrius Zaccus, & Joannes Giaconus, & objecto eidem proprio exemplo, qui scilicet nuper à dicto Joanne Baptista Palermo coacti in Ecclesiâ nuncupatâ *del Crocifissello* Sacrificium simulaverant, & solutâ Valerio Sciasciæ Magistro Notario pecuniâ pro fide celebrationis ad Ducem Angioenum transmissâ, illius iram evaserant, instanter eum rogarunt, ut pari simulatione id ipsum ageret. At pater Dainottus cogitans, quod eminentiæ Sacrificii, suique Ministerii sublimitati indignum, & sacrilegum, nec non Fidelibus scandalosum fuisset fingere, dum ob ejus simulationem multi ad Interdicti violationem decepti inducerentur, illicita admittere fortiter recusavit. Jussus autem, ut ad conspectum Præsidis Fernandez accederet, metum Palermo incussit se omnes ejus rapinas, & crimina, si accessisset, Præsidi proditurum. Quare solutis eidem unciis duabus, ac aureo uno Valerio Sciasciæ Magistro Notario, qui urgere non cessabat, & eisdem rapinis assueverat, præcepti revocationem, annuente Civitatis Archipresbytero, obtinuit. Evulgato deinde etiam in hac Civitate enunciato Brevi Sanctissimi, rediit ibidem Delegatus Supradictus Joannis Baptista Palermus associatus ab eodem Magistro Notario, Porteris duobus ac duobus Militibus, & illicò invasit Conventum Patrum Ordinis Prædicatorum, ejusque Vicarium detrusit in Conventu Patrum Carmelitarum, & post biduum sub custodiâ deorum Militum eumdem allegavit Panormum ad Judicem assertæ, & abolitæ Monarchiæ, qui eidem assignavit loco carceris cubiculum Cœnobii ejusdem Ordinis, eumque subinde per totam Civitatem sub sequestro relaxavit. Post hæc supedictus Pater Dainottus, qui adhuc commorabatur in suo Conventu Civitatis Saccæ, opportunè fugam arripuit, comitantibus reliquis duobus Religiosis sui Ordinis, cum alii jampridem ad Conventus non interdictos se se transtulissent. Sub die autem 29. Decembris in eumdem Conventum irruit præfatus Palermus à supradictis stipatus; sed intercluso eis undequaque ingressu, quia Pater Dainottus ante suum discessum omnes januas Conventus, Sacrarii, & Cellarum occluserat, ac munierat, per contiguum murum vi ruptum ab Erasmo Mandria Birruario Custode Saccæ, aliis quoque coadjuvantibus, aditus patefactus est. Irrumpentibus itaque omnibus prædictis more baccantium Militum, fractisque septem & decem januis, totum Conventum non sine maximo universæ Civitatis scandalo everterunt, & subreptis pluribus comestibilibus, famulum unicè inibi repertum in publicos carceres conjecerunt. Tandem ejectis Patribus Societatis Jesu, etiam ipse Pater Dainottus fuit de mandato Ducis Angioeni à Capitaneo Justitiæ ejusdem Civitatis à toto Regno expulsus.

Alia attentata, & vexationes contra Observantes Interdictum in Civitate Saccæ.

§. 9. Breviter hic, & sub compendio retulit idem Comparens deplorabilem statum hujusce Civitatis, asserendo eam fuisse invasam à Capitaneo Schirò, & quinquaginta ejus Militibus, & illic etiam in hunc finem delegatum fuisse Virum Palermum Ducem Justitiæ ejusdem Civitatis, ut omnes Ecclesiasticos cogeret celebrare, & ab Ecclesiæ mandatis declinare; quapropter ubique bonorum inventaria, & confiscationes, ubique carcerationes, & exilia; adeò ut plurimi ex Sacerdotibus, & Monachis relictâ Civitate in speluncas, & sylvas se receperint. Ipsæ quoque Sanctimo-

nia-

niales plura perpessæ sunt, quas tamen, nec privationis bonorum, nec inediæ, nec obstructionis januæ Monasterii incussus timor à proposito obedientiæ valuit dimovere. Transeundo nunc ad Civitatem Leucatæ narravit, quod Clericus Flaminius Cannata, arrogato sibi titulo Delegati assertæ Monarchiæ, aperuit Ecclesiam Monasterii S. Benedicti, dissentiente Petro Paulo Scicolono Vicario foraneo, & amplius parere recusante mandatis Canonici Catanzari, atque in medio ejusdem Ecclesiæ sedens coegit Octavium Lazzarottum Cappellanum Ordinarium ad ibidem publicè celebrandum; Onuphrius vero Celestri Capitaneus Justitiæ, jubente Duce Angioeno, eidem Vicario foraneo, qui juramentum in receptâ absolutione præstitum fideliter servabat, ac aliis undecim Sacerdotibus, mandatis Apostolicis obsequentibus, & in alio Monitorio nominatis, exilium injunxit, quibus Joachinus dicti Vicarii Scicoloni nepos, ne Interdictum violare cogeretur, in exulem ultroneum se adjunxit. Insuper, quod Cajetanus Pizzulantes Delegatus Ordinarius ejusdem assertæ Monarchiæ, post carcerationem Vicariorum Generalium Ecclesias hujus Civitatis aperiri jussit, Monarchiæ fausta acclamando, & Sacerdotes Civitatis dimisso domi præcepto compulit ad celebrandum. Quemadmodum etiam in Terrâ Priazi Carolus Coletti Archipresbyter ab assertâ Monarchiâ specialiter Delegatus, prædictam celebrationem, & Interdicti violationem aliis imperavit.

Et in Civitate Leucatæ, ac alibi.

§. 10. Præterea, quòd in Civitate Panormi Frater Salernus Prior Misericordiæ Tertii Ordinis Sancti Francisci, in contemptum censurarum Ecclesiasticarum omnes anathemate perculsos publicè absolvit, eisque palam Sacramenta ministravit, carcere, & aliis pœnis affligens Religiosos, sibi subditos, qui prædictis contradicerent, aut Excommunicatos in suam communionem recipere detrectarent, & temerè affirmans Summo Pontifici hâc in re obedientiam non esse præstandam. Imò cum die Dominicâ, duodecimâ mensis Maii, duo ex eisdem excommunicatis Ecclesiam dicti Ordinis intrassent eo tempore, quo Religiosi ad Beatissimæ Virginis opem implorandam convenerant, & sex ex ipsis, ne cum Excommunicatis communicarent, ab Ecclesia recessissent, antedictus Prior nedum eos in vincula conjecit, verùm etiam Potestatem Laicalem contra eosdem instanter instigavit, à qua propterea relaxatum fuit mandatum, ut in Castellum ad mare traducti in subterraneis ergastulis sub aquis detruderentur.

Frater Salernus Tertii Ordinis S. Francisci in Civitate Panormi excommunicatos absolvit & plura committit in contemptum Interdicti, & censurarum.

§. 11. Hæc omnia, etsi enormia, & sacrilega, ac antiquas propemodum nascentis Ecclesiæ persecutiones æmulantia, longè superari visa sunt, ut idem Dominus Procurator Fiscalis prosequebatur, ab iis calamitatibus, quæ Civitati, & Diœcesi Agrigentinæ ex temerariâ electione Francisci Vanni in Vicarium Generalem illius Ecclesiæ supervenerunt. Factus est enim iste universo Populo in scandalum, & in laqueum magnum, & tunc confortata fuit superbia, & castigatio, & tempus eversionis, & ira indignationis. Fusius autem, ut rei gravitas exposcat, historiam retexendo, narravit, quod alias post carcerationem trium Vicariorum Generalium Agrigentinorum, & obitum quarti, intruso in eodem Vicariatu Canonico Joanne Baptista Formica, in eoque munere se pertinaciter confovente, suo etiam Episcopo invito, & reluctante, & contra expressum mandatum Sanctissimi Domini Nostri, idem Sanctissimus per Literas in formâ Brevis die decima Martis 1714. ad Capitulum, & Canonicos præfatæ Ecclesiæ directas, eisdem, nec non reliquo Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, ac universo Populo dictæ Civitatis, & Diœcesis enixè præceperat, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à memorato eorum Episcopo deputatus foret, vel in posterum deputaretur, congruam obedientiam exhiberent, simulque scirent ea omnia, quæ Vicariatus ejusmodi titulo, sive à supradicto Canonico Formica de facto gerebantur, sive à quovis alio, qui absque Sanctitatis Suæ, seu præfati Episcopi facultate dicti Vicariatus authoritatem sibi quomodolibet in posterum usurparet, similiter geri contingeret omninò irrita, invalida, & inania, nullliusque roboris, ac momenti esse, & fore, quemadmodum verè illa pro irritis, invalidis, & inanibus se habere, & ab omnibus habenda esse declaravit. Evulgatis his Apostolicis Literis per universam Civitatem, & Diœcesim, Sæcularis Potestas insectari non destitit alios quatuor Vicarios Generales ab Episcopo successivè deputatos, duobus ex eis relegatis, & duobus a toto Regno expulsis. Et quia adhuc alii duo pari subingressu in eodem Vicariatus Officio legitimè constituti reperiebantur, quorum alter primò deputatus suo muneri, prout rerum conditio exigebat, clam satisfaciendo in publicum non prodibat, eadem Sæcularis Potestas sibi in animo proposuit, vel omnes, qui titulo Vicariatus hujusmodi assurgerent, aliorum exemplo exterminare, vel Vicarium sibi benevisum, & suorum scelerum Fautorem, & Ducem, in Ecclesiâ Agrigentinâ contra prædictas Apostolicas Literas constituere. Cogit propterea pœnâ mortis comminatâ Magistratum dictæ Civitatis Juratos nuncupatos, ut subscriberent supplicem libellum Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis directum, quo eidem expositâ necessitate Vicarii Generalis instabant, ut attentâ ejusmodi Officii vacatione ad alicujus Vicarii Generalis electionem devenirent; dicto autem libello ab eâdem Sæculari Potestate ad tres Canonicos inferius nominandos transmisso, in ejus sequelam sub initium mensis Aprilis nomine Capituli, & Canonicorum prælatorum affixa fuerunt per Civitatem Edicta, quibus significabant, quòd si quis illuc adesset Vicarius Generalis, infra triduum in apertum prodiret, sin minus eo elapso, & non comparente ad alterius Vicarii electionem se deventuros fore denunciabant. Cum verò unum ex ejusmodi Edictis affixum propè Portam Mazzaram nocte avulsum fuisset per Clericum Petrum lo Cicero, in hunc illicò manus injecerunt duo Milites Capitanei Sebirò ad Edicti custodiam adstantes, illumque sclopporum ictibus percussum ad præfatum Ducem Angioenum adduxerunt; qui cum factâ disquisitione comperisset, quod manè dictus Clericus versatus fuerat cum Diacono Petro la Matina, hunc statim quoque apprehensum in carceres Episcopales sub arctissimâ custodiâ conjecit, Clericum verò lo Cicero post privatam detentionem in Castellum Civitatis Leucatæ allegavit, quod satis superque manifestum reddit, quàm conjuncta essent consilia & studia asserti illius Capituli, & Sæcularis Potestatis, quove tenderet Edictum sub Capituli nomine evulgatum. Triduo itaque elapso tres Ecclesiæ Agrigentinæ Canonici, videlicet Franciscus Catanzarus, Jacobus Ragusa, & Dominicus Brignonus, quorum duo priores per censuras Ecclesiasticas jam fuerant ab Ecclesiæ gremio separati; Tertius verò Interdicti manifestus violator, & compulsor, quoniam morte præventus humanum hoc evasit judicium, divinæ reservatus fuit sententiæ; Tres, inquam, antedicti Canonici, cæteris illius Ecclesiæ Canonicis, in diversa dispersis, aliis scilicet in carceres conjectis, vel relegatis, aliis exulibus, vel profugis, & aliis latitantibus, mense Apri-

Secularis potestatis violentia in quatuor Vicarios Generales ab Episcopo Agrigentino deputatos, & Machinatio pro electione alterius Vicarii Generalis.

Tres Canonici Agrigentini, scilicet duo excommunicati, & tertius manifestus Interdicti Violator, Vicarium Generalem Agrigentinum perperam eligunt Franciscum Vannum.

lis

lia proximè præteriti Capitulum Agrigentinum, ut prætendebant, sed veriùs Sinagogam Satanæ repræsentantes, elegerunt in Vicarium Generalem Ecclesiæ Agrigentinæ supradictum Franciscum Vannum assertum Cantorem ejusdem Ecclesiæ, tunc Panormi commorantem, eique ejusmodi electionem significarunt. Ille igitur, habitâ prædictæ suæ electionis notitiâ, spirans minarum, & cædis, accepit literas à Ministris Sæcularis Potestatis in omnes, qui in Civitate, & Diœcesi Agrigentinâ Interdictum servassent, munitoque quodam suo familiari facultatibus Capitanei Armorum militari potiùs, quàm Ecclesiastico more, è Civitate Panormitanâ discessit die 15. ejusdem mensis Aprilis, & sero diei 17. Agrigentum pervenit. Mox familiam, & Officiales sibi constituit ex Viris impiis, & iniquis, ac manifestis Interdicti Violatoribus, & inter eos elegit in Assessorem supradictum Joannem Baptistam Palermum, Sacerdotem Joannem Partinum in Procuratorem Fiscalem, & præfatum Canonicum Jacobum Ragusam in Magistrum Notarium, qui omnes memorato Vanno præsto erant cooperando & compellendo ad Interdicti violationem afflictis, & dispersis iis, qui eligentes potius abjectos esse in Domo Dei, quàm habitare in Tabernaculis Peccatorum, inter illius Officiales adscribi recusaverant: relegato etiam præ cæteris Doctore Piranio Siracusis ob Assessoris munus ab eo dimissum: Petro Scorzaro, & Francisco Fnrmica Ærariis in carceribus Sicilianæ detrusis, ac similiter in carceres conjectis Uxoribus aliorum Ærariorum, qui eâdem de causâ in fugam, & latebras se dederant, antiquis itidem Actuariis sub custodiâ Militum Domi detentis. Sequenti autem mane diei in Cœnâ Domini intravit in Sanctificarionem cum superbiâ, & ausus fuit celebrare solemnia; indeque in publicam Plateam exivit, gestans in pectore claviculam Tabernaculi Domini, & suadens multis, ut ad Ecclesiam venirent. Populus tamen fugit à facie ejus, tanquam à facie colubri. Clerici pariter, licèt moniti ad interessendum Divinis, ejus contempserunt mandatum, & dimisso Clericali habitu in veste laicali in publicum prodeuntes, ab illius prætensâ jurisdictione se subtraxerunt: multi etiam Sacerdotes, qui in Civitate remanserant, & fideliter Mandatis Apostolicis obsequebantur, auditâ illius electione, vulgatâque famâ ejus adventus, descenderunt in abdita, & in abscondita, quærentes Justitiam, & Judicium in deserto. Posteà autem die Parasceves idem Vannus una cum pluribus protervis, & contumacibus supplicationem fecit, ut Populum in Ecclesiam attraherent; Populo autem ad imaginem Sanctissimi Crucifixi gemente, & clamante, ut pacem daret sustinentibus ejus causam, sibique legitimum Sacrificii, & Sacramentorum usum restitueret, tres antedicti Canonici, & præsertim Catanzarus eumdem Populum urgebant, ut Ecclesiam ad lacrimandum ingrederetur, ibique Missas audiret, & Sacramenta reciperet.

Impia attentata præfati Vanni contra observantes Interdictum in Civitate, & Diœcesi Agrigentina.

§. 12. Similiter in festo Sanctissimæ Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi dictus sacrilegus Vannus, comitantibus pluribus Presbyteris Interdicti contemptoribus, Crucifixum in manu gestans concionem habuit ad Populum in publicâ Plateâ Civitatis, asserens concessum fuisse à Sanctissimo Domino Nostro Jubilæum, omnesque obtestabatur, ut ad Sacrificia, & Sacramenta in Ecclesiam se conferrent. Insuper Dominicâ in Albis publicam indixit supplicationem, ut præfatum Jubilæum evulgaret, in quâ, fune ad collum alligatâ, spineâ coronâ capiti superpositâ, dorso saxis onerato, Crucem bajulans similem concionem in Plateâ ad Populum habuit, additis minis, si Ecclesiam intrare detrectasset: in id etiam cohortantibus, & sermonem habentibus Fr. Josepho Romano, aliàs Bellotta, Ordinis Discalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, & supradicto Canonico Brignono, in sellâ gestatoriâ ob pinguedinem primi, & infirmitatem secundi in publicam Plateam hunc in finem delatis. Sed fidelis Populus magis, magisque obturaverat aures suas, nè exaudiret voces incantantium, & alii aliò fugierunt. Imò in aliâ supplicatione, in quâ delata fuit Imago Beatæ Mariæ Virginis *delli Greci* nuncupata, ne unus quidem ex Populo sacrum Confraternitatis induere voluit, ut Imaginem prædictam deferret. Parem quoque obedientiam Apostolicæ Sedis mandatis exhibuerunt mulieres, ad quarum subversionem Frater Franciscus Gattus Ordinis Prædicatorum ostiatim prædicare temerè præsumpserat, eas contumeliosè objurgando, quæ Missam audire, & Sanctissimam Eucharistiam sumere recusabant; præ aliis verò excelluit fides, & constantia Sanctimonialium, quæ licèt in clausurâ positæ, animo tamen liberæ, præfato Vanno fortiter restiterunt, refugientes eum in Superiorem recognoscere, eique, licèt requisitæ, Monasteriorum, & Ecclesiarum claves consignare, inter quas, Moniales Monasterii Magni Agrigenti ab eâdem firmitate dimoveri non valuerunt, quamvis dictus Vannus muris obstrui decrevisset januas eorum Monasterii, easque sic propemodum privare omni humano commercio; quemadmodum etiam Moniales Civitatis Leucatæ viriliter recusarunt obedientiam exhibere Josepho Avernæ, in Vicarium foraneum illic ab eodem Vanno deputato, nec ullatenus timuerunt suum Monasterium custodiis fuisse à pluribus diebus circumvallatum, successivè occlusas fuisse illus januas, decretam bonorum sequestrationem, aliasque minas sibi illatas ab iis, qui possunt quidem corpus occidere, Animam autem non possunt, sed spe in Cœlum erectæ, tribulationem pro causâ Ecclesiæ cum patientiâ, & longanimitate sustinentes, laudabile exemplum fidelitatis, & obedientiæ erga Sanctam hanc Sedem cæteris exhibuerunt.

Alia scelera ejusdem Vanni, ejusque Sociorum.

§. 13. Prætereà aliud attentatum dictus Vannus sacrilegè patravit, ex quo commota fuit universa Civitas, & Diœcesis Agrigentina; nam præter literas encyclicas, seu circulares ad Parochos, & Vicarios foraneos Diœcesis directas, ac ultra decretam ejusdem Diœcesis visitationem ad totalem violationem Interdicti, temerario ausu, & summa imis miscendo, in pluribus Ecclesiis dictæ Diœcesis constituit Oeconomos, & Parochos sibi benevisos, qui gregem potiùs dispergerent, quàm custodirent, carceratis jam, vel relegatis, seu exulantibus, & profugis eorum Pastoribus, deputavit Vicarios foraneos sibi adhærentes: & quod horrendum est, literas patentes ad confessiones audiendas distribuit Viris sacrilegis, & Interdicti manifestis contemptoribus, ut per ipsum Sacramentum pœnitentiæ, ad Animarum salutem à Christo Domino institutum, ipsis Animabus pretioso ejus Sanguine redemptis venenum propinarent; ex quo Fideles in maximâ fuerunt perturbatione, & discrimine constituti; discernere enim non valentes Pastores à Lupis, ad suorum peccatorum veniam Sacerdotem quærebant, & in suarum Animarum perniciem Sacerdotem reperire formidabant. Inter eos autem, quos idem Vannus, ut mox dictum est, deputavit, numerantur Alfius lo Cicero, Gerlandus la Mantia, Dominicus Sachirellus pro Fidelium confessionibus excipiendis. Placidus lo Verme cum assistentiâ Fratris Gatti superiùs nominati deputatus similiter fuit in Oeconomum in Parochiali Ecclesiâ Sancti Michaelis Agrigenti, carceribus tradito Dominico Dinâ Archipresbytero:

Nova scelera, & attentata præfati Vanni, & aliorum illi adhærentium.

Joan-

Johannes Baptista Calleja Oeconomus in Civitate Leucatæ, ibique etiam in Vicarium foraneum deputatus supradictus Joseph Averna: in Terrâ Cameratæ Oeconomus Sacerdos Laurentius Narcisus olim Monachus, latitante illius Archipresbytero, & alii multi numerantur, quorum Catalogum impossibile est recensere.

Laicalis potestas præsidium, atque fomentum tribuit attentatis prædicti Vanni, & Interdictum observantes conjunctim durè persequuntur.

§. 14. Execrabilibus hisce ausibus supradicti Vanni conatus suos addiderunt Laicalis potestas, & abrogatæ Monarchiæ Tribunal, & mutuas sibi dexteras porrexerunt, ex quorum immani feritate cumulata fuit calamitas earumdem Civitatis, & Diœcesis. Multiplicarunt enim flagella contra servantes Interdictum, destinatis Delegatis, qui huc, & illuc discurrentes, omnes cogebant, aut sacrificare, aut Sacrificiis respectivè interesse, aggravatis propterea pœnis carcerationum, relegationum, exiliorum, bonorumque interceptionum, ac funditus eversis patrimoniis, ac dispersis familiis, adeò ut multi persecutionibus tracti, & retrorsum abeuntes, à filiali erga Sedem Apostolicam obedientiâ desciverint, & plures transgredientes constitutum, & jusjurandum, quod juraverant, in pristinos errores relapsi sint; Bonis porrò, & fidelibus in vincula traditis, vel à Regno expulsis, sivè profugis, ac in solitudinibus errantibus, non sit penè amplius Sacerdos in Populo, tantùmque in Civitatibus, & Locis Diœcesis inhabitent, & exultent Rebelles, & Impii, qui ad insidias sanctificationis, & in contemptum mandatorum Apostolicorum publicè celebrantes, vel eis assistentes, dies festos converterunt in luctum, honores Dei in contumeliam, sacrificia ejus in opprobrium. Eò demum progressa est crudelitas laicalis Potestatis illius Regni, ut dispersis, ac dissipatis iis, qui mandatis Ecclesiæ obsequentes Interdictum fidelitar, ut par erat, observabant, iram suam convertere non erubuerit contra illos, qui ex Christianâ charitate afflictis & profugis aliquâ ratione subveniebant, inter quos memorabile virtutis exemplum exhibuit Illustris Vir D. Ugo Notarbartolus Marchio Malphitani; non modò enim, eò quia, ut obsequens Ecclesiæ filius, ex causâ Interdicti abstinuerit ab expositione Sanctissimi Sacramenti cum Oratione quadraginta horarum in Ecclesiâ Matrice Caltanisettæ, ut prius consueverat, sed etiam ob suspicionem, quod Ecclesiasticos Interdictum servantes tutatus fuerit, ac tanquam Sindicus Apostolicus pauperem supellectilem Patrum Capuccinorum ab Invasoribus occultaverit, & custodierit, eidem tunc commoranti in Terrâ Palatii Adriani exhibitum fuit à Joanne Mendoza Capitaneo armorum *di Valdinoto*, & Francisco Baldanza Magistro Notario præceptum laicalis potestatis Regni Siciliæ, ut sub pœnâ unciarum mille se constitueret in Castello Drepani, à loco ejus residentiæ centum triginta milliaribus distante, instigantibus in id supradictis Felice Vitellaro, Andrea Angeli, Francisco la Pedura, & ejus filiis; cui quidem præcepto idem Marchio promptè parere non prætermisit eo fermè tempore, quo ob imminentem segetum messem indispensabilis ejus assistentia existimabatur; Conduxerat enim reditus Civitatis Caltanisettæ, in emphyteusim habebat Palatium Adrianum, aliasque magni valoris proventus, nec non quatuor domos apertas retinebat, inter quas unam Panormi, ubi afflictissimam Uxorem reliquit, non respiciens carnem, ac suis omnibus rationibus penitus neglectis; & in eodem Castello detentus, parvipendens dispersionem, & ruinam sui Patrimonii, ac Divinam voluntatem, & infallibilem ejus Providentiam adorans, lætabatur, & gloriabatur in tribulationibus suis: Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta, omnia, & singula committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitate & Diœcesi Agrigentinâ de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositum non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, & ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ authoritatis contemptu, sivè mandando, committendo, & compellendo, sivè consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet cooperando urgentes, tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instantes, & debitè requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo, manu ejusdem Sanctissimi D. N. die vigesimâ sextâ mensis Martii currentis anni signato tenoris sequentis, videlicet:

Mira constantia Ugonis Notarbartoli Marchionis Malphitani pro Interdicto.

Summus Pontifex causam & Processum hujusmodi attentatorum, & scelerum delegavit A. C.

Tenor Chirographi Pontificii.

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo, spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 30 *Novembre* 1714. *vi ordinammo, che atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consulte, ed Instigazioni all'inosservanza de gl'Interdetti di nostr'ordine apposti nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, & il vostro Tribunale dovesse procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravenzione di detti Interdetti, tanto direttamente, quanto indirettamente, concedendovi a tal effetto le facoltà necessarie; E quantunque voi, & il vostro Tribunale, come Essecutore Generale delle Lettere Apostoliche, avereste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; Nondimeno à maggior cautela, e di nostro proprio moto, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò avessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi, in quanto avesse fatto di bisogno, questa Causa, ò Cause da qualunque Tribunale, Congregazioni, e Giudice, come ancò havendo per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostra, come di parola in parola vi fossero stati inseriti, Con detto Nostro Chirografo le commettessimo à Vai, ed al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quas, commandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo concedutevi, dovesse procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazione contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell' Immunità, Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori al' inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgenta, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari di qualsisia Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e*

quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant'Offizio di quel Regno, e di ogni altre Persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, ed insieme vi concedemmo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Constituzioni Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che abbiamo qui per espresso, come fusse registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, mà ampliamo in modo, che espressamente di simile nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, concediamo à Voi, e vostro Tribunale, doppo aver una, ò più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti, senza bisogno di altro Chirografo possiate, e posse il vostro Tribunale continuare, e nuovamente formare Processi contro li sudetti Violatori dell'Imunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, Consultori, Instigatori, ed in qualsivoglie modo complici direttamente, ò indirettamente, e contro li Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori direttamente, ò indirettamente all'inosservanza degl'Interdetti come sopra, e contro li Violatori de' medemi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compresevi ancora la Città, e la Diocesi di Lipari, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de' sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, Constituzioni, e Brevi Apostolici, e particolarmente del nostro Breve emanato sotto li 6. Novembre 1714. super omnimoda, & inviolebili observantia Ecclesiastici Interdicti &c. senza pregiudizio di altre pene, che de Jure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire in avvenire, e quante volte occorrera senz'altro Nostro Chirografo vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, e straordinarie di poterli citare per Editto, constandovi anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, e maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelli delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, e d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia quì per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzioni di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, e che contra di esso non si posse in alcun tempo opporre d'obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benchè degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare: dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostanti quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzione, & Ordinazione Apostoliche, Concilii, anco Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; A quali tutti, e singoli, eziamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo i loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apost. di Monte Cavallo questo dì 26. Marzo 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designotis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c. in quo morum trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 15. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi D N. Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & exequutionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro

nunc

nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licèt alias excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Sacerdotes Dominicum Sachitello, Joannem Baptistam Palermo assertum Archipresbyterum Calamonici, Jacobum Caracciolo, Jacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Clericum Onuphrium Buteru, Canonicum Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, & Fr. Dominicum Palamengo Minores Conventuales Sancti Francisci, Fr. Angelum Morillo, & Fr. Ludovicum Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Didacum la Pedura, Vincentium la Russa Archipresbyterum Caltanisetta, & abrogata asserta Monarchia Delegatum, Hieronymum Naro Vicarium Foraneum, Fr. Justinum è Castro Termini Ordinis Discalceatorum S. Augustini Vice Priorem dicta asserta, & abrogata Monarchiæ, Sacerdotes Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Josephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti Minorem Conventualem S. Francisci, Fr. Felicem Scarsella Ordinis Capuccinorum, Sacerdotes Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Honuphrium Zacco, Joannem Giacone, Valerium Sciascia Magistrum Notarium dicti Joannis Baptistæ Palermo, Clericum Flaminium Cannata, Sacerdotes Cajetanum Pizzolante, Carolum Colletti Archipresbyterum Terræ Prizzi, Fr. Salerno Priorem Misericordiæ Tertii Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni assertum Cantorem Cathedralis Ecclesiæ Agrigentinæ, & in Officio Vicari tus Generalis intrusum, Jacobum Ragusa Canonicum ejusdem Ecclesiæ, Sacerdotem Joannem Parrino, Fr. Josephum Romano, aliàs Bellotta Ordinis Discalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, Fr. Franciscum Gatto Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Alfium lo Cicero, Gerlandum la Mantia, Placidum lo Verme, Joannem Baptistam Calleia, Josephum Averna, & Laurentium Narcisi olim Monachum*, (cùm quoad Laicos superius nominatos, in separatâ instantiâ agatur) citatis, monitis & requisitis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Dominico Cæsare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, nec non quoad Ecclesiasticos Sæculares, in Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint; quò verò ad Regulares, in Officiorum, Dignitatum, & Graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterùm quomodolibet obtinenda, pœnas, aliasque in supradictis Literis Apostolicis in formâ Brevis Sanctissimi Domini Nostri, die sextâ Novembris anni millesimi septigentesimi decimi quarti expeditis super omnimodâ, & inviolabili Interdicti observantiâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique Domino Procuratori Fiscali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Dominicum Sachitello, Joannem Baptistam Palermo, Jacobum Caracciolo, Jacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Onufrium Butera, Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, Fr. Dominicum Palamengo, Fr. Angelum Morillo, Fr. Ludovicum Morillo, Didacum la Pedura, Vincentium la Russa, Hieronymum Naro, Fr. Justinum è Castro Termini, Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Josephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti, F. Felicem Scarsella, Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Onuphrium Zacco, Joannem Giacone, Valerium Sciascia, Flaminium Cannata, Cajetanum Pizzolante, Carolum Colletti, Fr. Salerno Priorem Misericordiæ Tertii Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni, Jacobum Ragusa, Joannem Parrino, Fr. Josephum Romano, aliàs Bellotta, Fr. Franciscum Gatto, Alfium lo Cicero, Gerlandum la Mantia, Placidum lo Verme, Joannem Baptistam Calleia, Josephum Averna, & Laurentium Narcisi* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum respectivè (ultra alias de jure competentes reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octavâ, die verò nonâ mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. Anno decimo sexto.

Nomina Violatorum, & Compulsorum ad Interdicti violationem.

Citantur, & monentur omnes supra nominati ad comparendum, & allegandum causam quare declarari non debeant excommunicati &c.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causar. Cameræ Apostolicæ Notarius,

Die 17. Martii 1716. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes præfatos Citatos, & Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

X.

MONITORIUM

Die 9. Decembris 1715. expeditum contra Compulsores, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitatibus Panormi, & Messanæ, nec non in Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparen., ac Ecclesiastici Interdicti, eisdem Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparen. appositi, & præsertim contra Laicos dictarum Civitatum, & Locorum.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Panormi in Festo S. Agathæ solemnis habetur Processio cum Reliquiis ejusdem Sanctæ.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobarius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, quod cum ex veteri, ac laudabili consuetudine singulis annis die quinta Februarii, Sanctæ Agathæ sacra, pia quædam supplicatio, seu processio in Civitate Panormi habeatur, in qua cum interventu quorumdam ex Regularibus, nec non Capituli, & Canonicorum Metropolitanæ Ecclesiæ Panormitanæ, ac Senatus Panormitani, Sacræ hujus Virginis, & Martyris Reliquiæ per Civitatem circumferri solent, timerentque iidem Regulares, ne (sicut aliàs Sæcularis potestatis instigatione accidisse compertum est) aliquis ex Excommunicatis prædictæ supplicationi interesse auderet, optimâ ratione statuerunt hoc anno, ejusmodi superveniente casu, propriæ Crucis vexillo demisso, à supplicatione discedere, ne scilicet communicando in divinis cum publicè denunciatis, inciderent in censuras à Sacris Canonibus, Apostolicisque Constitutionibus inflictas. Cumque, uti verebantur, unus ex Excommunicatis, nempe Sacerdos Franciscus Brunus, dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneficiatus, vulgò Vidandiere, qui post vesperas ab Ecclesiâ egressus fuerat, specie quidem sacram supplicationem evitantis, sed revera, ut diabolicâ calliditate Regulares prædictos eluderet, clanculum ad illam per aliam januam reversus, sub ipsius supplicationis initium, superpelliceo, & dalmaticâ apud Siculos vulgò *Fegatale* indutus, comparere ausus fuerit, locumque inter alios Beneficiatos occupare: hujusce Excommunicati inopinato aspectu perculsi tam Seminarii Ecclesiastici Alumni, quàm Fratres Ordinis Prædicatorum Conventuum Sancti Dominici, & Sanctæ Zitæ, confestim disrupto Supplicationis ordine aufugerunt, eorumque exemplo Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupati *della Gangia*, & una cum eis Augustiniani, Carmelitæ, ac Minimi S. Francisci de Paulâ supplicationem ipsam sacrilega Excommunicati præsentiâ prophanatam deseruerunt, proprium quique Conventum repetentes, exceptis dumtaxat Fratribus Tertii Ordinis Sancti Francisci, & Vicario illius supplicationis, qui à præmeditatâ fugâ defecerunt. Præclarum hoc, perenni omnium laude dignum, obedientiæ exemplum erga Apostolicam Sedem, nefarium objurgatorem habuit, quem nunquam habere debuisset, Magistrum scilicet Pizzolantem, Priorem Provincialem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, qui ubi suos Religiosos relictâ supplicatione ad Conventum regressos conspexit, regressusque causam cognovit, Dei timore contempto, habitusque, & officii sui sanctitate violatâ, nedum contra dictos Religiosos verba protulit, Ecclesiastico, & Regulari Superiore prorsus indigna, sed (quod horrendum est) imbecilliores quosdam ex iisdem Religiosis, ut ad ipsam supplicationem redirent, temerè compulit, ducemque se illis hac in re majori cum scandalo præbere non erubuit in gratiam Ministrorum laicæ potestatis. qui propterea acerbioribus temeritatis, & impudentiæ modis eos insectati sunt Regulares, qui eamdem supplicationem reliquerant, præcipuè verò Superiores, quorum jussu præmissa omnia contigisse existimarunt.

Regulares constituunt à dicta Processione discedere, ubi aliquis Excommunicatus illi interesse auderet.

Sacerdos Franciscus Brunus Metropolitanæ Beneficiatus Excommunicatus, Superpelliceo, & Dalmatica indutus eidem Processioni se immiscere audet.

Alumni Seminarii, & omnes Regulares, exceptis Fratribus Tertii Ordinis S. Francisci, & Vicario supplicationis, eam illicò deserunt, & proprium quique Conventum repetunt.

Provincialis Carmelitarum suos Religiosos coarguit, & ad Processionem redire compellit, illisque se ducem præbet.

§. 2. Ejusmodi autem nefarium facinus præ cæteris adimpletum fuit per Tribunal illud, quod sacra nomina temerè, & per summam impudentiam usurpans, sacram se Ecclesiasticorum Congregationem, seu Junctam vocitat, licet ex hominibus, nedum merè laicis, sed quibusdam etiam excommunicatis publicè declaratis constituatur, cum in eo reperiantur Josephus Fernandez Præses Tribunalis Regiæ Magnæ Curiæ, Antonius Negri Præses Tribunalis Consistorii sacræ Conscientiæ, Comes Borda Consultor, Nicolaus Pensabene Præses Advocatus Fiscalis Magnæ Curiæ Civilis, & Ignatius Perlongus Advocatus Fiscalis Tribunalis Patrimonii. Hujus itaque Congregationis, seu Junctæ decreto, nec non consilio, operâ, & assistentiâ dicti Perlongi, sequenti die sexta Februarii sacrilegis vinculis mancipati fuerunt PP. Prior S. Dominici, & Promagister Novitiorum, qui in dictâ supplicatione Vicarii munus obierat, PP. Guardianus, & Vicarius Conventus Minimorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupat. *della Gangia*, PP. Prior, & Vice Prior S. Augustini, PP. Corrector, & Procorrector Minimorum S. Francisci de Paulâ, eorumque Superior Provincialis, qui omnes in carceres Castri ad mare detrusi fuerunt, appositis vigilibus, qui ad Carceratorum custodiam, diu, noctuque excubarent, eosque à mutuis habendis colloquiis prohiberent. Damnabilem operam ejusmodi carcerationibus præstiterunt, præter præfatum Ignatium Perlongum, Dominicus Piccione, assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Fiscalis Matheus nuncupat. *lo Vecchio* Porterius, seu Satelles, & N. N. alter Porterius seu Satelles.

Congregatio seu Juncta Ecclesiasticorum dictè insectatur Regulares, qui dicta Processione aufugerant, & plures ex ipsis in carceres detrudit.

§. 3. Ad hæc eadem Congregatio, seu Juncta in aliam prorupit temeritatem, quippe ejusdem Perlongi operâ execrabilem propositionem, jamdiu tempore san. mem. Innocentii X. sub die 15. Januarii 1652. pro schismaticâ, & hæreticâ à Sacrâ Inquisitione reprobatam, Regularium Superioribus, aliis quidem oretenus tantùm, aliis verò in scriptis expositam deferri curavit, ab iis improbè requirendo, ut singulos eorum Subditos interrogarent, num parituri essent Decretis Rescriptis, Brevibus Apostolicis, censuris particularibus, seu generalibus, Interdictisvè in Siculam Ditionem transmissis, absque eo quod Regio exequatur munirentur; Ita ut illorum nomina, qui illis obedientiam, nullâ habitâ ratione Regii

Congregatio, seu Juncta prædicta opera Ignatii Perlongi Advocati fiscalis exquirit à Superioribus Regularibus, an ipsi, eorumque Religiosi parituri sint decretis Apostolicis in Siciliam transmissis, absque eo quod Regio exequatur muniantur, & singulorum responsum scripto exarari postulat.

exe-

exequatur, se præstituros esse declararent, in altera folii parte eorum verò, qui se obedientiam hujusmodi negaturos dicerent, in opposità describerentur. Et hæc quidem ab omnibus Regularibus, ut præfertur, impudentissimè requirebantur, majori autem cum audacià à PP. Conventus S. Zitæ Ordinis Prædicatorum postulata fuerunt; eorum siquidem constantiam expugnandam cum temerè suscepisset Doctor Dominicus Ondars à Studiis dicti Perlongi, ac etiam N. Conservator Regni, origine Taurinensis, unanimiter libellum, seu folium, quod conscriptam recensitæ propositionis approbationem continebat, subscribendum iis detulere, & præcipuè Patri Magistro Regenti Majorana, quem etiam variis librorum assertis authoritatibus tentarunt, ut folium prædictum subscriberet, sed frustra, cum ipse dictis Seductoribus ad evidentiam ostenderit præfatam propositionem, uti schismaticam, hæreticam, alias damnatam fuisse, damnabilioremque tunc fieri, utpote relativam ad temerarium illud edictum per Sanctissimum Dominum Nostrum Papam Clementem XI. damnatum, quo scilicet, tamquam irrita, nulliusque roboris declarata fuerant Decreta, & Brevia Pontificia, Regio exequatur carentia, cum satis omnibus Christifidelibus perspectum, exploratumque sit Sanctiones, Decreta, ac Constitutiones, quæ ab oraculo Supremi, & Visibilis Ecclesiæ Capitis, Christique in Terris Vicarii emanant, utpote divinâ potestate fulcita, per se ipsa ubique locorum, independenter à quacumque humanâ authoritate, paratam executionem habere. Cumque paucis ab inde diebus P. Prosuperior Conventus supradicti, jussu cujusdam Officialis præfatæ Congregationis, seu Junctæ, iisdem Religiosis decernendum publicè proposuisset, quid essent facturi, eveniente casu particularis, vel generalis Interdicti, num scilicet Cathedrali Ecclesia illud servante, ipsi quoque servaturi forent, & an cum Excommunicatis in Ecclesiam convenientibus forent communicaturi? Nunquam in suis responsionibus à via veritatis declinarunt, id etiam laudabiliter præstantibus cæteris ejusdem Ordinis Religiosis, nec non Fatribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Minimis Sancti Francisci de Paula, ac quantum hactenus innotuit, nonnullis tantùm ex Augustiniana Familia in diversa abeuntibus.

Regulares, ac præ cæteris Majorum Regens Ordinis Prædicatorum, constanter abnuunt folio prædictam propositionem continenti subscribere, eamque hæreticam, & alias damnatam ostendunt.

Brevia, & decreta Pontificia ubique locorum paratam habere debeant executionem independenter à quacumque humana authoritate.

§. 4. Obtinuerunt interim præfati Regularium Superiores à carceribus memorati Castri, in quibus per octo ferè dies detenti fuerant, relaxari. Verùm ut in hoc etiam delictum, scandalumque non deesset, Dominico Piccione abrogatæ assertæ Monarchiæ Procuratore Fiscali, nec non Mattheo prænominato *lo Vecchia* alteroque Birruario comitantibus, proprio Conventui se restituere coacti sunt, extorta insuper à Fratribus Minoribus de Observantia titulo relaxationis quadam pecuniæ summa, ac mandato pro illius solutione eorum Syndico transmisso: Quin imò neque etiam è carceribus educti debitam sibi libertatem recuperare potuerunt, cum ipsi à Superioribus perperam in eorum locum suffectis jussu ejusdem Congregationis, seu Junctæ prohibitum fuerit, ne pedem ponerent extra Claustra, simulque demandatum, ut intra quatuor dierum spatium in exilium proficiscerentur; Cumque iis constituta die per adversum tempus discedere non licuerit, expulsi tamen fuerunt, nondum elapso dicto mense Februarii, P. Antonius Vella Prior Sancti Augustini, P. Cajetanus Lombardi Subprior, P. Petrus Franciscus Castelli Prior Conventus Sancti Dominici, P. Raymundus Calvi Promagister Novitiorum Conventus S. Zitæ ejusdem Ordinis Prædicatorum, P. Alexander è Panormo Custos, P. Archangelus de Monte Regali Vicarius Conventus Minorum S. Francisci de Observantia aliàs *della Gangia*, P. Gaspar Cascianus Superior Provincialis, P. Jacobus Carravini Corrector, P. Jacobus de Franco Procorrector Minimorum Sancti Francisci de Paula.

Regulares Carcerati ob discessum à Processione relaxantur, ad quamdam pecuniæ summam solvendam coguntur, ac postmodum exilio mulctantur.

Nomina Regularium in exilium actorum.

§. 5. Eodem fermè tempore plura notatu digna evenere; cum enim die 10. Februarii, nempè quartâ Dominicâ post Epiphaniam P. Blancardus Ordinis Prædicatorum in Ecclesiâ Sancti Dominici ad Populum sacra verba faceret super illum currentis eo die Evangelii Textum: quo dicitur: Simile factum esse Regnum Cælorum Homini, qui seminavit bonum semen in Agro suo: ex quo in dies magis inobedientia erga Sanctam hanc Sedem, & Clavium contemptus augeri videbatur, Spiritus Sancti, qui ubi vult spirat; igne succensus, Sanctissimam Crucifixi Redemptoris Imaginem præ manibus habens, verus Christi Orator, multa de obedientiâ ergà Sedem Apostolicam præstanda dixit, quibus piè commoti Audientium animi, suspiria, singultus, lacrymasque emiserunt; quod etiam eadem die contigit in Ecclesia S. Ritæ, in qua P. Thomas Innocentius Barcellona, inter Sanctissimi Rosarii recitationem, sumpto argumento ab admirabili Ascensionis Dominicæ Mysterio, opportunè enarravit, quod dum magno angerentur dolore Apostoli, ob eorum orbitatem propter ascensum Domini Nostri JesuChristi in Cœlum, dulcissimè eos solatus fuerit Divinus Salvator, & Magister, illis denunciando, se in Terris sui Vicarium, qui noxia evelleret, & destrueret, utiliaque plantaret, Petrum reliquisse; Atque inde inferens, quod cum indubitatum sit, legitimum B. Petri Successorem esse Romanum Pontificem, ei jure meritò Christifideles omnes enixam præstare teneantur obedientiam; Quo sanè verbi Dei gladio adeò penetrata fuerunt Auditorum corda, ut gemitibus, ploratibusque Sacra Ædes piè insonuerit. Nec dissimile est id, quod eadem die accidit in Templo domus professæ Societatis Jesu, ubi P. Antonius Ignatius Mancusius in expositione Sacræ Scripturæ, & peculiariter cap. Genes. 21. in quo legitur: *Crevit Isaac, & ablactatus est Puer, fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis ejus*: ostendit quàm grande sit gaudium quo æternus Pater perfunditur in conspectu nostræ Fidei, non jam lactantis in cunis, sed adultæ in Theatris, in faciem sævientium magnanimiter fortis, & sanguinem effundere paratæ, prout effundere non dubitarunt tot generosi Martyres, imbelles Virgines, & lactantes Pueri, qui, sicuti eos Deus illam per verbum edocuerat, ita proprio cruore per summam fortitudinem firmarunt, canentes cum Isaia 25. *Iste Dominus, sustinuimus eum, exultabimus, & lætabimur in salutari ejus*: Nullum profectò in Sacris hisce Oratoribus crimen inveniri poterat; quod enim crimen esse potest, verbum Dei in veritate annunciare? Illos nihilominus reos, utpote contrarios operibus suis, Ministri Laici existimantes, Religiosos Sancti Dominici exilii pœna mulctarunt, Patrique Mancusio (qui proprii Superioris jussu in Domus professæ Villam se receperat ad effugiendum carcerationem, quæ ex adventu Advocati Fiscalis Perlongi timebatur) eâ conditione permanendi facultatem in Civitate Drepani concesserunt, ut à publicâ concione habendâ, & ab audiendis Sacramentalibus Confessionibus abstineret, de quibus per Præpositum Provincialem Societatis certior factus idem P. Mancusius, Religioso verò dignum reddidit responsum: æquo animo scilicet se obtemperaturum, si jussu sui Superioris, secus verò si Potestatis Laicæ mandato prædicta sibi interdicerentur, ideòque ad quæcumque pro Justitiâ fortiter sustinenda paratus, maluit à Siculâ Regione exilium perpeti, quàm ex

P. Blancardus Ordinis Prædicatorum de obedientia Apostolicæ Sedi præstanda præclarè disserit in Ecclesia S. Dominici, & Audientium animos permovet.

Idem egregiè præstat P. Barcellona in Ecclesia S. Ritæ ejusdem Ordinis.

Et docet omnes Christifideles obtemperare debere Romano Pontifici Christi Vicario B. Petri Successori.

Idem insuper agit P. Mancusius Jesuita in Ecclesia domus professæ.

Ob præmissa iidem Regulares S. Dominici à Laicis Ministris exilii pœna mulctantur.

Et P. Mancusius itidem vexatur.

Qui demum è Regno Siciliæ ultrò exulat.

præcepto Ministri Laici propeii Instituti Religiosa exercitia relinquere.

§. 6. Cœterum ab iis, quæ per summam im prudentiam euutra Regulares gerebantur, nec ipsa Episcopalia Dignitas fuit immunis, nam eum Illustrissimus, & Reverendissimus Archiepiscopus Panormitanus, oc cum Excommunicatis communionem haberet, desisset in sua Metropolitanâ Ecclesiâ Pontificalia celebrare, & Divinis interesse, aut veritus fuit supranominatis Ignatius Perlongus ad eumdem Reverendissimum Archiepiscopum de mense Januarii proximè elapsi se contulerre, cumque hortari, ut ægritudinia prætextu sublato, ad Ecclesiam accederet saltem in proximo Sanctæ Rosaliæ Festo, ibique eo die solemni Sacrorum celebrationi assisteret, ad removendum (ut aicbat) scandalum ex ejus absentiâ ab Ecclesiâ in Populo exortum; temerè addendo, optimè notum esse, simulatam à se fuisse ægritudinem, ne in Ecclesiam descendendo cum Excommunicatis communicaret: Ad quæ zelo Domus Dei accensus Reverendissimus Præsul, pervicacem, & pravum hunc Censurarum, & Sacrorum Canonum contemptorem acerbè increpans, eique ultionis judicium, quò tardius, eò severius à Deo sibi infligendum comminatus, illum dimisit. Cum autem ferre jam amplius non posset idem Reverendissimus Archiepiscopus tot Sacrarum Personarum carcerationes, & exilia, nec non scandalosam, & diuturnam Excommunicatorum communionem in publicum Apostolicæ Authoritatis contemptum, cumque res eò jam essent adductæ, ut pro debito sui Pastoralis Officii munere, opportunis Juris, & facti remediis, per Sacros Canones, & Constitutionca Apostolicas præscriptis utendum sibi necessarin esset, benignè, ac paternè, antequam ad illa procederet, primarium in dicto Regno Sæcularis Potestatis Ministrum de his omnibus commonuit; Verum eò inconsiderationis, & temeritatis deventum est, ut neglectâ reverentiâ proprio Pastori debitâ, illi quædam Epistola traosmissa fuerit, quâ Taurinum ad audiendum verbum regium petere præcipiebatur, evulgando interim, eumdem Archiepiscopum fuisse ab eo Principe accitum, ut de vigentibus cum Romanâ Curiâ controversiis plenè instructus, inde ad Urbem mitti posset ad easdem controversias cum Sanctissimo Domino Nostro Papa componendas.

erlongus advocatus Fiscalis Archiepiscopum Panormitanum ntat, ut ad Metropolitanam accedat, & ibidem um excommunicatis communicet in divinis,

ed Archiepiscopus contanter abnuit & d. Fiscalem acerbè redarguit.

Proptereà abire, & Taurinum petere jubetur ad audiendum verbum regium.

§. 7. Hoc compositionis cum Ecclesia ineundæ evulgato desiderio, unusque crediderit, & sanè rationabiliter, nullus amplius violentias fore timendas; nihilominus aliter se res habuit, neque enim intermissa fuit Ecclesiasticorum, & præsertim Regularium injusta oppressio, dum præter Religiosos relatos, ab eâdem Congregatione, seu Junctâ, circa idem tempus discessus Archiepiscopi, alii etiam exulare jussi fuerunt ex iis, qui damnatam propositionem subscribere recusaverant, inter quos duo illi Concinnatores Ordinis Prædicatorum, de quibus superius mentio facta fuit. Ita pariter in exilium missi fuerunt è Conventu S. Augustini P. Baccalaureus Marcus Antonius Bertola, P. Marianus Butta, P. Franciscus Valmajor, P. Thomas Benedictus Calvi, Frater Joannes Thomas è Bono, Fr. Vincentius Catania; E Conventu Consolationis ejusdem Ordinis, P. Baccalaureus Joseph Maria Missa Prior, P. Baccalaureus Thomas Aurelius Magister Novitiorum, P. Baccalaureus Dominicus Hernandes Proprior, P. Antoninus Maggio Procurator; E Conventibus verò S. Dominici, & S. Zitæ præfati Ordinis Prædicatorum, P. Baccalaureus Joannes Dominicus Riccardi. P. Regens Hieronymus Torres, P. Baccalaureus Hiacinthus Maria la Ferlà Prædicator Generalis, P. Joseph Maria Biancardus Lector, Fr. Franciscus Espina Lector, Fr. Joseph Palazzo Lector, Fr. Joseph Barchiona Lector, Fr. Thomas Innocentius Barchiona, Fr. Pius Apuliensis; E Minoribus Observantibus S. Francisci, P. Bonaventura de Drepano Custos, P. Albertus de Drepano, P. Angelicus de Caltanisetta (cui tamen in gratiam gravis ætatis exilium remissum fuit) P. Lector Felix de Drepano, Fr. Joannes Maria de Panormo Laicus; Ex Minimis denique Sancti Francisci de Paula, P. Exprovincialis, & Regens Studiorum, Fr. Fridericus Graffeo, P. Exprovincialis Laurentius Lombardinus, P. Definitor Vincentius Perna, P. Definitor Matthæus Francus Actualis Lector Theologiæ, P. Lector Balthassar Franciscus, P. Definitor Cosmus Cardace, qui tamen invalidus reputatus fuit ad sustinendum exilium, cum morbo graviter vexaretur. His porrò in exiliis demandandis eadem Congregatio, seu Juncta, diabolicâ illa calliditate usa est, quam adhibere solent ii, qui lucem oderunt, ne opera eorum arguantur; ut enim hæc, nedum impia, sed etiam injusta exilia, Populo occulta remanerent cogebantur illi, qui è Siciliâ expellebantur, ad literas illas, quæ vulgò *Passaporto* appellantur, obtinendas, supplices libellos exhibere, in quibus privati negotii gerendi gratiâ, se ad hanc Almam Urbem proficisci velle exponebant; Quod idem falsò postcà, etiam in ipsis Litteris, quæ Exulibus tradebantur, asserebantur. Quis jam credere poterit in Catholico Regno eò calamitatis deventum esse, ut ad sustinenda per summum nefas prætensa assertæ, & abrogatæ Monarchiæ Jura, seu veriùs abusus, necesse sit, Ecclesiasticis præsertim, vel cum æternæ salutis dispendio cum Excommunicatis in Divinis communicare, vel exilia, carceres, bonorumque proscriptiones perpeti?

Jussu Laicalis potestatis plures Regulares Interdicti, sanæque doctrinæ assertores in exilium ejiciuntur,

Et ad injustum exilium occultandum, coguntur petere, ac obtinere literas Passaporto, quasi ultrò & non expulsi è Sicilia discederent.

§. 8. Congregatio siquidem, seu Juncta illa de qua superiùs dictum est, acacerbis, indignisque modis affligere, & insectari non cessans eos omnes, qui se obsequentes, ut par est, Ecclesiastico Interdicto demonstrant, illos ad minimum in exilium à toto Regno ejicere satagit, quemadmodum eâ de causâ ejecti sunt Sacerdos Matthæus Pallotta, Angelus Serio, Matthæus Rizzi, Vincentius Navarro, Michael Ficazza, Hieronymus Caggio, Vincentius Rosso Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Panormitanæ, Sacerdos Sigismundus Rosso Minister Seminarii, ac demum duo ejusdem Metropolitanæ Canonici, Archidiaconus Stella, & Canonicus Silvestri; Nec non pari modo expulsi fuerunt inferiùs recensendi Sacerdotes Agrigentinæ Civitatis, & Diœcesis jussu sæpedictæ Congregationis, seu Junctæ, eadem de causâ, ex quâ eorum plures dudum priùs in Civitate Panormi detenti fuerant, videlicet Canonicus Hieronymus Gioeni, unus ex Vicariis Generalibus Agrigenti, ab Episcopo, dum in humanis erat, deputatus post carcerationem trium aliorum Vicariorum Generalium, & obitum quarti, Sacerdos Gioeni ejus Frater, Sacerdos Nicolaus Noto, alter Vicarius Generalis Agrigentinus ab eodem Episcopo, ut suprà, deputatus, Sacerdos Matthæus Firenda, Sacerdos Callogerus Borgelli, Sacerdos Nicolaus Cantini, Sacerdos Honuphrius Ciotta, Sacerdos Gaspar Agrò, Sacerdos Antonius Balsamo, Sacerdos Antonius Paci, Sacerdos Honuphrius Cucchiarello, Diaconus Honuphrius Contino, omnes Mansionarii Cathedralis Ecclesiæ Agrigentinæ, Sacerdos Cajetanus Ricciardi, Sacerdos Angelus Pantalena, Sacerdos Antonius Scaglione de Agrigento, Sacerdos Ignatius Diadona de Caltanisetta, Sacerdos Franciscus Maria Alexii Archipresbyter Terræ S. Joannis, Sacerdos Archangelus Onulfo Archipresbyter Terræ Palmæ, Sacerdos Joannes Labisco Vicarius Foraneus ejusdem Terræ, Sacerdos Stephanus Alto Vicarius Curatus Terræ Sanctæ Catherinæ, Sacerdos Joseph Miserendi ejusdem Terræ.

Plurimi insuper alii Sacerdotes, & Clerici eamdem ob causam in exilium aguntur.

Aliæ vexationes, & exilia injuncta observantibus Interdictum, & obtemperantibus Summo Pontifici in Civitate plazzæ Catanien. Diœc.

§. 9. Exposuit insuper idem Procurator Fiscalis, quod via affixo in oppido Civitate nuncupato Plazze Cataniensis Diœcesis Pontificio Brevi, sub die 6. Novembris expedito quo omnimoda, & inviolabilis observantia Ecclesiastici Interdicti in Civitatibus, & Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentinâ appositi, præcipiebatur, missus illuc fuit, tanquam Delegatus, Nicolaus Ardizzone Laicus, una cum Notario Philippo la Gumena, & Sabandorum Militum turmâ ad hoc, ut Breve præfatum per detestabilem audaciam è loco, in quo affixum fuerat, amoveret, utque eodem tempore in eos, qui illud affixerant, quique Ecclesiasticum Interdictum observabant, animadverteret; Cumque à duobus famulis Canonici Roccaforte, cum assistentiâ ejusdem Canonici, aliorumque Ecclesiasticorum (de quibus in alia instantia seorsim dictua exponens agere intendit) in carceres Castri Orsini Cataniæ detrusi fuissent Sacerdotes Lucianus de Philippis Canonicus secundarius Cathedralis Ecclesiæ, Franciscus Lauria, & Hieronymus Gemellarius, cui nimirum à Dominico Constantio Judice Cataniæ sub atrocium pœnarum comminatione injuctum anteà fuerat, ut ad Interdictum violandum publicè populum hortarentur, post diutinas ærumnas in illis carceribus toleratas sub die 11. Martii proximè præteriti, ex quo summam in Interdicto observando constantiam exhibuerant, damnati fuerunt in pœnam exilii, eis pridie à Francisco Marino Duce Justitiæ intimati; Quinimò ne solius, ac simplicis exilii pœna mulctati viderentur, Navigio (ad quod à dictis duobus famulis aliisque Ecclesiasticis associati fuerant) Messanam prius traducti sunt, ubi quadam Mansione Portæ, nuncupata *della Guardia*, longo viginti quatuor horarum spatio detenti fuerunt in conspectu Militum, qui illos ferè ad nuditatem expoliantes prætextu inspiciendi, num literas, aliasve res deferrent etiam in pudendis corporis partibus sacrilegè non minùs quam inverecundè perquisierunt, ac subindè illos Naviculario, procul à Regno traducendos consignarunt, ipsorum Militum Duce seu capite eos præmonente, ne Siculis oris ampliùs appellere auderent, eo quia in Principis indignationem jam inciderant.

Violentia in Monasteria Monialium SS. Juliani, & Placidi Cataniæ Interdicto obtemperantium.

§. 10. Idem Nicolaus Ardizzone, Dominicus Constantinus Judex, & N. Joanninus Sabandorum Militum Dux in eâdem Civitate Cataniæ, cum complicitate Ecclesiasticorum, suis loco, & tempore in alia Instantia nominandorum, decurrente mense Februarii, seu Martii proximè præteriti, post evulgatum memoratum Breve Pontificium super omnimodâ observantiâ Interdicti, obsideri à Militibus jusserunt Monasteria SS. Juliani, & Placidi Civitatis Cataniæ, ne, quæ ipsis Monialibus ad victum necessaria erant, illuc induci possent, ambarumque Ecclesiarum Portis temerè apertis, comminati sunt iisdem Sacris Virginibus, ut eas à constanti Ecclesiastici Interdicti observantiâ deterrerent, se ipsas ad alia Monasteria remotiora traducturos. Eadem audaciâ alibi Petrus Angelus Canizzaro Dua Justitiæ Barræ Francæ Diœcesis Cataniensis in exilium ejecit propter Interdicti observantiam P. Antoninum de Barra Franca, & P. Gabrielem de Plazza Ordinis Minorum S. Francisci de observantiâ Reformatorum. Nec minori temeritate Joannes Schiro Dux Armorum cum suo Locumtenente, & Notario, sexdecimque circiter Militibus ad Conventum S. Viti eorumdem Fratrum Reformatorum Agrigenti, in quo Interdicto obtemperabatur, se contulit, ubi unico tantùm Sacerdote, unicoque Clerico, tribus Fratribus Laicis, ac duobus Tertiariis adinventis (alii siquidem Imbecilliores ob violentiarum metum fuga sibi consuluerant) eosdem per binas vices interpellare ausus fuit Principine, an Pontifici mallent obtemperare, religiosissimoque accepto responso se in iis, quæ erant Cæsaris usque ad sanguinis effusionem Cæsari, seu Principi libenter parituros esse, Deo autem, ac Jesu Christi in Terris Vicario in iis, quæ Dei erant; Ad eorum constantiam infringendam iisdem præcepit, ut coram Duce Angioenn se constituerent, à quo post idem renovatum certamen, & frustra tentatam ipsorum fortitudinem, omnes in exilium damnati fuerunt.

Aliæ violentiæ, & attentata in observantes Interdictum in Diœcesi Catanien. & Civitate Agrigentina.

Alii eamdem ob causam à Duce Angioeno, & Canonico Catanzaro afflicti in Civitate Agrigentina.

§. 11. His igitur die 28. Martii proximè elapsi cùm perenni eorum fidei laudi in exilium amandatis, idem Dux Angioenus quibusdam Nobilibus Viris Agrigenti sub pœna capitali præcepit, ut die Dominico ad audiendum Sacrum sese conferrent, eodemque tempore Canonicus Catanzaro in alio Monitorio nominatus in carceres dictæ Civitatis conjici jussit Sacerdotem Carminem Nicosiam, non alterius criminis, quàm servati Interdicti reum, quod à Paulo Spada Milite Joannis Schiro executioni demandatum fuit, & post longam carcerationem, jussu supradicti Ducis Angioeni à Locumtenente præfati Schiro, Militibusque duobus nocte diei 7. Maii præteriti ad Episcopales carceres traductus fuit & ibi jussu Delegati assertæ, & abrogatæ Monarchiæ per Christophorum la Puma fuit ei de more injunctum exilium, in quod ille die 14. dicti Mensis proficisci coactus est, Ignatio Martigo Birruario eum ad Navigium comitante.

In Civitate Caltanisettæ Agrigentinæ Diœc. refigitur Breve Apostolicum super omnimoda observantia Interdicti.

§. 12. Præterea, cum in oppido Civitate nuncupato Caltanisettæ Agrigentinæ Diœcesis ad manus Francisci la Pedura Secreti dictæ Civitatis, aliorumque Ecclesiasticorum, qui optimè noti sunt, pervenisset enunciatum Breve Pontificium super omnimodâ observantiâ Interdicti, jam in dicta Civitate evulgatum, cumque illud posteà è loco, in quo affixum fuerat, amotum fuisset, & ab ipsis per Julium Scavone Porterium transmissum Delegato abrogatæ Monarchiæ, & sæpedicto Duci Angioeno, iste de eorum incuria conquestus, evulgandum rursùs in eadem Civitate transmisit edictum, seu Bannimentum, dudum contra Brevia, & Pontificia Decreta, impiè, & detestabiliter emanatum, reprobatumque, uti notum est, à Sanctissimo Domino Nostro, tanquam irritum, nullius roboris, & temerarium. Quæ evulgatio majori iniquitate, ac fastu per sonitum tubæ facta fuit, graviori etiam adjectâ pœnâ, nempe mortis naturalis contra Laicos, & exilii cum bonorum omnium confiscatione adversùs Ecclesiasticos, qui intra viginti quatuor horarum terminum dicta Brevia, & Decreta revelare detrectassent. Adversùs insuper PP. Cappuccinos dictæ Civitatis, Interdictum religiosè servantes, coactâ decem, & octo Militum turmâ missus fuit supranominatus Dua Armorum Schiro, ab ejus Magistro Notario, la Pedura Secreto, aliisque in alia instantiâ exprimendis Ecclesiasticis associatus, qui frustrà tentatâ dictorum Religiosorum constantiâ, ut eos ad Interdictum violandum compellerent, Clausuræ clavibus extortis, sub Militum custodiâ eos reliquerunt; Inevitabile proinde exilium sibi imminere prævidentes dd. Cappuccini, superatâ quibusdam munusculis Militum ferociâ, ut è propriis cellulis per Conventum discurrere possent, sibi permitti obtinuerunt, utque inprimis Sacræ Sinaxi, & deinde suppellectilibus sacris consulerent, hæc ipsorum Syndico transmiserunt, consummatis summo manè ab uno ex eorum Sacerdotibus Sacrosanctis Particulis, quo ipso mane iniquitatis Executores cum eorumdem Religiosorum constantiam magis, magisque obfirmari comperiissent, eos ad cellulas reduxerunt, ac aperto Sacrario mediante clavi, quam sibi per dictos PP. consignari curaveverant, Ecclesiâque pariter apertâ, nec non dato signo celebrandæ Missæ sonitu sacri Æris à dicto Julio

Et solemniter iterum promulgatur Edictum Laicalis Potestatis contra Brevia, & Decreta Pontificia, addita pœnæ capitali, & confiscationis bonorum contra non revelantes eadem Brevia, & Decreta.

Violentia illata PP. Capuccinis ejusdem loci eorumque constantia.

Scavone, publicè illam ibi celebrare non dubitavit quidam Sacerdos in alia instantiâ nominandus.

Violentia ibidem illata PP Minor. de observantia ejusdem loci.

§. 13. Nec sanè absimiles violentias perpeti coacti sunt eâdem de causâ Fratres Minores de observantiâ Reformati ejusdem Civitatis Caltanisettæ, qui cum sero ejusdem diei ad Conventum Cappuccinorum à Militibus supradictis traducti fuissent, circa octavam noctis horam una simul cum eisdem PP. Cappuccinis sub trium Equestrium Militum custodiâ, nempe Vincentii, aliàs l'Intronato de Bivonâ, Antonii Grescâ Græci, & Demetrii de Plana Græcorum equitare coacti sunt Drepanum versùs vigesimo suprà centesimum ferè lapidem à dicta Civitate remotum, iterque adeò devium, aquisque pluviis abundans capessere ut parum abfuerit, quin unus è dictis pauperibus Religiosis, flumine continuis imbribus tumido, in quod progressus erat, demergeretur, cumque post ærumnosum octo dierum iter Drepanum pervenissent, ab Arcis Columbariæ Custode in Navigium ascendere jussi, quatuor dierum spatio in carceribus dictæ Arcis detenti fuerunt, posteà verùm decem numero, sex nempe ex Ordine Cappuccinorum, ac quatuor ex Ordine Reformatorum, à quinque Navigiis, quæ Taurinum sale onusta remeabant, ad Cajetæ littora adducti sunt, ibique expositi. Ad hæc silentio prætermitti non potest, quod in Monasterio S. Flaviæ Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis ejusdem Civitatis Caltanisettæ contigit; cum enim ad illud è Civitate Panormi Interdicto obsequi exoptantes redìissent P. Dominicus Bononia Prior, & P. Carolus Maria Fernandez Decanus (cæteri siquidem Monachi, utpote infirmiori virtute præditi, ad evitandas violentias fugam arripuerant) primâ die Februarii proximè præteriti ad dictum Monasterium se transtulit Joseph Galliano Magister Notarius Ducis Armorum Schiro, prædictisque duobus Religiosis ad dictum Monasterium reversis indixit, ut eodem mane Missam celebrarent, aliàs vigintiquatuor horarum spatio è Regno discederent, quo præcepto ipsis rursùs aliàs sequenti die temerè facto, eoque semper ab eis religiosâ fortitudine contempto, tertia die ad Monasterium venerunt idem Dux Schiro, ejus Locumtenens, Magister Notarius, & Franciscus la Pedura Secretus, ac præter incorporationem omnium bonorum stabilium ad ipsum Monasterium spectantium præcedenter factam, omnia pariter, & singula illius bona mobilia describere ausi sunt, adstantibus nefario facinori quampluribus Militibus; Præterea cum ad eorum aures pervenisset, quod P. Celerarius in suo discessu quibusdam Monasterii benevolis pretiosiora supellectilia, & vasa argentea Sacrarii consignaverat. Depositarios coëgerunt, ut illa dicto la Pedura descripta traderent, delictaque delictis addendo, antequam Panormum repeterent, sub pœnâ triremium ad annos sex, commisso Laico, qui solus in dicto Monasterio supererat, præceperunt ut signa sacri Æris sonitu daret, & Missarum Sacrificiis ministraret, designatis interim ex iis, qui Interdictum violaverant, Sacerdotibus, qui Sacra omnia sumptibus ejusdem Monasterii celebrarent; ipsis autem Monachis die 6. Februarii in exilium profectis nedum negatum fuit per Ministros impii hujus exilii executores, ut mitiùs intra Regni fines exulare possent, cum præsertim P. Prior adversâ valetudine uteretur, & valde provectâ ætate esset prægravatus; Sed quâcumque humanitatis specie posthabitâ, eorum discessui è toto Regno brevissimus trium horarum terminus constitutus fuit, unde die x. prædicti mensis discedere coacti sunt.

Monasterium Ordinis S Benedicti d. loci vexatur, & duo illius Monachi in exilium ejiciuntur.

§ 14. Insuper eodem Duce Angioeno accitus fuit Agrigentum (ut in aliâ instantiâ latiùs exponitur) Pater Natalis Dainotti Vicarius actualis Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, qui in Civitate Saccæ Agrigentinæ Diœcesis cum aliis Regularibus debitam Interdicto observantilam exhibeat, acriterque fuit objurgatus, eo quod proprium munus impleret, ac eo etiam potissimum, quod ejus exemplo firmiores cæteri redderentur, ex quibus per manifestam injustitiam Reus declaratus, varia perpeti coactus fuit, itaut ad graviora, quæ sibi imminere videbantur, effugienda, opportunum duxerit, relicto Conventu (cujus portas omnes, summâ abhibitâ cautela clausas reliquerat) aliò se cum duobus Religiosis conferre. Verùm nec ista Conventum ipsum tutum reddere potuerunt à violentiis Ministrorum iniquitatis, jussu enim cujusdam Ecclesiastici (de quo in alia instantia sermo, & ratio habebitur) præruptis ab Erasmo Mandica Birruario d. Civitatis, ad hoc specialiter vocato muro, & portis omnibus dicti Conventus, per eas illum ingressi fuerunt, ac quemdam Juvenem, servitiis ejusdem Conventus addictum, quem in quâdam mansione invenerant, vinculis mancipatum inde abduxerunt, expulso postea alia occasione, eamdem tamen ob causam, à Ditione Siculâ ipso P. Dainotto ex præscripto per Epistolam à Duce Angioeno, cujus jussu illi exilium injunctum fuerat à Vito Palermo Duce Justitiæ dictæ Civitatis. Ejusdem etiam Ducis Angioeni mandato sub die 25. Martii proximè elapsi ab Onuphrio Celesti Duce Justitiæ Civitatis Leucatæ exilium à toto Regno oretenùs indictum fuit Petro Paulo Scicolone Vicario Foraneo dictæ Civitatis, qui per dies duos, violentiis compulsus, Interdicti violandi auctor, aliorumque, quæ adversùs illud observantea præcipiebantur, Executor extiterat, quique postea luce veritatis illustratus, ac ex ipsâ cujusdam, ut vocant, Manifesti adversùs Jura Sedis Apostolicæ impressi lectarâ, inviolabilem Ecclesiæ mandatis observantiam præstandam esse persuasus, incredibili fortitudine Agrigentum se contulit, ibique prædicto Duci se Interdictum servare velle palàm declaravit. Cumque eodem tempore eidem Vicario Dux Justitiæ prædictus notulam ostenderit, sibi ab Angioeno transmissam, in quâ alii viginti duo Sacerdotes exulare mandabantur, mirabile dictu accidit, quod Sacerdos Joachinus Scicolone, Vicarii Nepos, cujus nomen in notulâ descriptum non fuerat, ad Interdicti observantiam Patrui sui exemplo permotus, in exulem ultroneum se adjunxit. Ex prædictis autem viginti duobus Sacerdotibus (cum cæteri jam fugam è Civitate arripuissent) in exilium abierunt Sacerdotes Nuntius Mancemi, Franciscus Moncada, Sanctes Valenza, Marinus Nocara, Angelus Cara, Octavius Lazzarotta, Ignatius Cavalieri, Gaspar Salemi, Bernardus Amari, Petrus Lavori, & Petrus Bernisci. Inter hæc immissus fuit in eamdem Saccæ Civitatem Hector Antinorus Armorum Dux cum quatuordecim Militibus Equestribus, ut vinculis mancipatrent DD. Archidiaconum Ugum, & Canonicum Biancucci Cathedralis Agrigentinæ, qui in obsequium supradicti Brevis Pontificii à Civitate Agrigentinâ aufugerant, ne Interdictum violare compellerentur. In tantâ autem Bonorum omnium oppressione illæsi minimè remanserunt Religiosi Societatis Jesu, ubi enim illi accepto Brevi Pontificio sub die 6. Novembris Anni elapsi expedito, ac quâlibet falsâ doctrinâ rejectâ, Ecclesias claudere, Interdictumque Ecclesiasticum cum Fidelium ædificatione exactè observare cœperunt, bonis omnibus (quibus in Diœcesibus Interdicto subjectis affluebant) per Laicam Potestatem spoliati, exulare jussi sunt è Siciliæ Regno.

Alia gravia attentata Ducis Angioeni in P. Dainottum Vicarium Minimorum Saccæ Agrigentinæ Diœc. & in illius Conventum.

Nec non in Scicolone Vicarium Foraneum Leucatæ

Ejusdem Ducis Angioeni mandato alii viginti duo Sacerdotes exulare coguntur,

Religiosi Societatis Jesu ob Interdicti observantiam bonis exuuntur in omnibus locis interdictis, ac è toto Siciliæ Regno exulare jubentur.

§ 15. At non hic finis eorum, quæ temerè adversùs Sedem Apostolicam patrata fuerunt; Cùm enim aliàs fuerit à Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ

Agri-

Agrigentinæ in Vicarium Generalem illegitimè electus Canonicus Joannes Baptista Formica, fueritque ejus electio, prout satis notum est, specialibus Sanctissimi Domini Nostri Literis in formâ Brevis reprobata, indictis Censuris non modò per intrusum Canonicum Formicam, quatenus ab exercitio ejusmodi muneris illicò non abstinuisset, sed etiam per cæteros Cannnicos, quatenùs illum in Vicarium agnovissent, ipso facto, in currendis, ſ præceptumque ulteriùs fuit eisdem Capitulo, Canonicis, ac per eos reliquo Clero, tam Seculari, quàm Regulari, nec non Universo Populo Civitatis, & Diœcesis Agrigentinæ, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à tunc in humanis agente Episcopo Agrigentino deputatus fuisset, vel in posterùm deputaretur, congruam obedientiam exhiberent; Nihilominùs in Apostolicæ Authoritatis contemptum transmissa fuit è Civitate Panormi quædam supplicis libelli formula nomine Syndici, & Juratorum Civitatis Agrigentinæ Capitulo, & Canonicis illius Ecclesiæ porrigenda, in quâ Capitulum, & Canonici præfati rogarentur Vicarium eligere, eo quod plures ex Ecclesiasticis æs alienum, quo gravabantur, persolvere recusarunt, absque eo, quod justitiâ mediante, à quoquam ad id cogi possent, & ex hoc non levia orirentur scandala, quod si Vicarium non elegissent, scirent se ad majorem Curiam, & ad quos hæc electio spectasset, provocandos esse; Cum verò Jurati prædicti supplici libello hujusmodi subscribere renuerent, Dux Angioenus ultimi supplicii comminatione compulit Josephum Garusso, Dominicum la Sera, Joannem Ugo, & Gasparem Montaperto ad ea subscribendum; Quare eodem porrecto Libello, tres Canonici (quorum duo jam excommunicati declarati fuerant) non obstantibus supra recensitis Apostolicis literis, ad cujusdam Vicarii Generalis electionem temerè, scandalosè, & nulliter devenerunt. Verùm de hoc mentio fiet in aliâ Instantiâ pari modo facienda.

Ducis Angioeni jussu tres Canonici ad novi Vicarii Generalis Agrigentini electionem contra Mandatum Pontificis procedere compelluntur.

§. 16. Has porrò vexationes in odium observantiæ Interdicti cum tantâ Ecclesiasticæ Immunitatis læsione non solùm Ecclesiastici, sive Seculares, sive Regulares, verùm etiam Laici Interdictum servantes perpessi sunt, nam circa finem mensis Aprilis proximè elapsi peractâ prius per Franciscum Ingaftone Commissarium Generalem, ac Franciscum Baldaza ejus Magistrum Notarium, cum assistentiâ Joannis Mendozza de Plazzâ Ducis Armorum Vallisnotæ, ejusque Militum, diligenti perscrutatione in Domibus Marchionis Ugi Notarbartoli, tam in Civitate Caltanisettæ, quàm in Palatio Adriano, scriniisque omnibus investigatis, exindè scripturas omnes eripuere, ipsique Marchioni Præceptum exhibuere, in quo sibi à Primario illius Regni Ministro mandabatur ut sub pœna unciarum mille Regio Fisco solvendarum, rectâ Drepanum peteret, seque in Carceribus illius Arcis constitueret; Unde idem Marchio, licèt nullius alterius culpæ reus existeret quam observantiæ ergà Interdictum, & charitatis, quàm in illud servantes ostenderet, nec non omissæ præter morem expositionis Augustissimi Eucharistiæ Sacramenti, quam priùs singulis annis in Majori Hebdomadâ, propriis sumptibus facere consueverat, ut per hanc laudabilem, religiosamque omissionem Interdicto obsequeretur, impio tamen præcepto obtemperare coactus fuit. Ita etiam idem Dux Angioenus tres Agrigentinæ Diœcesis Juratos pœnâ affecit, ex quo publicis supplicationibus, quæ in Rogationum diebus fieri solent, interesse recusarunt, relegando Christophorum Gari in Civitate Leucatæ, Gasparem Petaccioli Drepani, & Franciscum Sala ad Terminos, aliis Juratis in eorum locum suffectis, ac inter eos N. de Palamenni, qui temerè, & impudenter jactaverat se pro viribus facturum, ut Populus ad audiendum Sacrum conveniret, atque Monasteria ab Interdicti observantiâ deficerent.

Referuntur vexationes à Laicali Potestate illatæ Marchioni Notarbartolo, & aliis Secularibus in odium Interdicti.

§. 17. Cæterum nullum ex hactenus expositis facinori mox referendo comparari potest; Tremendum etenim Sacræ Inquisitionis Tribunal adversùs hæreticam pravitatem ad Catholicæ fidei propugnationem Apostolicâ authoritate institutum, tentatum fuit, ut per suos Ministros adversùs Ecclesiam, ejusque visibile Caput Jesu Christi in Terris Vicarium insurgeret, ac quodammodò usque ad effusionem sanguinis arma sumeret. Supradictus siquidem la Pedata Secretus Civitatis Caltanisettæ, se accepisse dicens, & jactans ab uno ex Inquisitoribus cujusdam declarationis formulam, convocavit in Archivio dictæ Civitatis nonnullos Sacræ Inquisitionis Foristas, & familiares, ut ei subscriberent, ejusdem autem declarationis tenor erat qui sequitur videlicet: *Noi infrascritti, come Foristi del Santissimo Tribunale dell' Inquisitione della Città di Caltanisetta per non incorrere nell'innosservanza delli dritti della Corona, nelle presenti concernenze colla Corte Romana, e per esser sodi all ubbidienza dell'immemorabili Privilegii di questo Regno, dichiariamo volere anzi spargere il proprio sangue, non che trasgredire agl'ordini di Sua Maestà, che Dio guardi, di non voler dare nessuna credenza à qualunque rescritto straniero, senza il Regio exequatur & essendo il prossimo Interdetto contrario alli dritti della Corona, e Privilegi di questo fedelissimo Regno, perciò siamo di voto di non doversi osservare, come nullo, ed invalido, onde in fede di ciò habbiamo sottoscritto la presente di proprio pugno oggi le 25. Aprile* 1715. Incertum quidem adhuc est, quid egerint Foristæ, & Familiares præfati; Illorum tamen pietas, & Religio, nec non Sanctitas Muneris eorum fidei commissi, spem certam ingerit, fore ut omnes ab impiæ hujusmodi declarationis subscriptione, & approbatione abstinuerint, & abstineant.

Familiares Sanctæ Inquisitionis Caltanisettæ tentantur subscribere declarationi contrariæ Interdicto, & Apostolicæ Authoritati.

§. 18. Redeundo autem ad impium Interdicti Violatorem, Compulsoremque Ducem Angioenum, cum hic communicato consilio cum intruso Vicario Generali, claudi constituisset Monialium Collocutoria in tribus Monasteriis Civitatis Agrigentinæ, nisi (ut eisdem Monialibus comminatus fuerat) intra quatuor dierum spatium Ecclesias referarent, Religiosæ illæ Virgines, omnem in Cœlesti Sponso propriæ defensionis, & custodiæ curam projicientes, sanctissimi Crucifixi Simulacrum, in suorum Monasteriorum Turribus, nigris circumindutum velis exposuerunt, ex quo uti sacrum in Fideli Populo horrorem, ita forsàn in ipsis Compulsoribus Ministris terrorem excitatum esse credendum est, licèt, quod inde verè secutum fuerit, adhuc ignoretur. Exules intereà Ecclesiastici, tam Seculares, quàm Regulares, e Siciliæ Regno aufugientes, quò magis sibi opportunitas dabatur, in aliena Dominia se contulerunt, eorumque plurimi in quamdam extra idem Regnum Regionem, ubi exilii ærumnas cum patientiâ tolerabant, se receperant. At de hoc certioratus Primarius Laicalis Potestatis illius Regni Minister, se miseros illos Exules non modò extrà Regnum, sed propemodùm extra Mundum esse velle non obscurè ostendens, literis commonuit Principem illius Regionis, in quam iidem Exules se receperant, quod si ex proscriptis Siculis aliquem in posterum in suo Dominio reciperet, receptosque non ejiceret, sibi commercium cum Regno prædicto fore interdicturum sciret, nec illa ei, quæ ad victum ejus Regionis necessaria erant, ulterius ministraturum; Et hoc quidem satis de recenti accidit, nempè in mensibus Maii, vel Junii proximè præteritis, adeòque longè

Violentia à Duce Angioeno, Pseudo-Vicario Generali Agrigentino illata Monialibus trium Monasteriorum ejusdem Civitatis, illarum que miræ constantia.

Laicalis Potestas ejectos in exilium ob Interdictum etiam extra Siciliæ Regnum persequitur, & in aliena ditione consistere non patitur.

post

Diocesi di Lipari, o dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de' sacri Canoni, Decreti de Concilii Generali, Constituzioni, e Brevi Apostolici, o particolarmente del nostro Breve emanato sotto li 6. Novembre 1714. super omnimoda, & inviolabili observantia Ecclesiastici Interdicti &c. senza pregiudizio d'altre pene, che de Jure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire in avvenire, e quanto volte ocorrerà, senz'altro Nostro Chirografo, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, o straordinarie di poterli citare per Editto, constandovi anche sommariamente, & estragiudicialmente, o quanto vi parrà che basti del non tutto accesso, volendo, o decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocentiana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, ò maggiori delle Nostre Città, Terre, & Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente alle Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne' Concilii Generali, o particolarmente à quelle delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, & d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa specifica, & individua menzione, li tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia quì per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun' modo sia servata la forma della Costituzione di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione ò subrezzione mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare. ò giudicare, dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, o tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, o alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; Alle quale tutte, e singole, etiamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, o pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente. Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo di 16. Marzo 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumquo alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & nun aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscupus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 21. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & exequutionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licet aliàs excommunicati declarati exstiterint) quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Josephum Fernandez Præsidentem Tribunalis Magnæ Curiæ, Antoninum Negri Præsidem Tribunalis Consistorii Sacræ Conscientiæ, Comitem Borda Consultorem, Nicolaum Pensabene Præsidem Advocatum Fiscalem Magnæ Curiæ, Franciscum Mariam Cavallaro Judicem Magnæ Curiæ Civilis, Ignatium Perllongum Advocatum Fiscalem Tribunalis Patrimonii, Dominicum Piccione Fiscalem abolitæ assertæ Monarchiæ, Mattheum nuncupat. lo Velchio Porterium, seu Satellitem, N. alterum Porterium, seu Birruarium, Doctorem Dominicum Ondars Auditorem à studiis d. Perlongi, N. Taurinensem Conservatorem Regni, Nicolaum Ardizzone Delegatum, Notarium Philippum Gumena, N. N. N. N. N. N. Milites Sabaudos cum dicto Delegato transmissos, N. N. duos famulos Canonici Roccaforte, N. Castri Orsini Præfectum, Dominicum Constantino Judicem Cataniæ, Franciscum*

Nomina Violatorum Interdicti, & Ecclesiasticæ Immunitatis & Pontificiæ authoritatis

Mati-

Marino Ducem Justitiæ Catania N. N. N. N. N. N. Milites Portæ Messana nuncupat. della Guardia, N. Caput dd. Militum, N. Giovanninum Sabandorum Militum Capitaneum, Petrum Angelum Canizzaro Ducem Justitiæ Barra Francæ, Joannem Schirò Ducem Armorum, N. ejus Locumtenentem, Paulum Spada illius Militem, Josephum Gallano Magistrum Notarium, N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexdecim circiter dicti Ducis Armorum Milites, Hieronymum Angioenum Duca d'Angiò nuncupatum, Christophorum la Puma carcerum Episcopalium Agrigenti Custodem, Ignatium Mariga Porterium, seu Birruarium Agrigenti, Franciscum la Pedura Secretam Civitatis Calcamsettæ, Julium Scavone Porteriam, Petrum la Pedura ejusdem Secreti filium, Vincentium, aliàs l'Intronato de Bivona, Antonium Gresca Græci, Demetrium de Plana Græcorum, N. Præfectum Castri Columbariæ Drepani N. N. N. N. Vigiles Custodiæ Religiosorum in dicto Castro appositas, Erasmum Mandria Birruarium Civitatis Saccæ, Vitam Palermo Ducem Justitiæ dictæ Civitatis, Onuphrium Celesti Ducem Justitiæ Civitatis Leucatæ, Hectorem Antinoro Ducem Armorum, N. N. N. N. ejus Equestres Milites in numero quatuordecim circiter, Franciscum Ingastone Commissarium Generalem, Franciscum Baldanza ejus Magistrum Notarium, Joannem Mendozza de Plazza Ducem Armorum Vallis notæ, N. N. N. Milites sociantes, N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, Carolum Alconada nuncupat. l'Ajutante, Franciscum Hernandez dictum Sargente Maggiore Archidiaconum Emanuelem Carnovale Vicarium Generalem Liparen. intrusum, Magistrum Pizzolante Provincialem Ordinis Carmelitarum Panormi, & Fratrem Antonium de Fasa Guardianum Capuccinorum Liparæ, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alii viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Dominico Cesare Fiorello, Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum se se in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique Domino Procuratori Fiscali Generali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Josephum Fernandez, Antoninum Negri, Comitem Borda, Nicolaum Pensabene, Franciscum Mariam Cavallaro, Ignatium Perlonga, Dominicum Piccione, Matthæum nuncupat. lo Vecchio, N. alterum Porteram, Doctorem Dominicum Ondars, N. Taurinen. Consultorem Regni, Nicolaum Ardizzone, Notarium Philippum la Gumena, N. N. N. N. N. N. Milites Sabandos cum Delegato transmissos, N. N. duos famulos Canonici Roccaforte, N. Castri Orsini Præfectum, Dominicam Constantino, Franciscum Marino, N. N. N. N. N. N. Milites Portæ Messanæ, N. Caput dictorum Militum, N. Giovannini Sabandorum Militum Ducem, Petrum Angelum Canizzaro Ducem Justitiæ Barræ Francæ, Joannem Schirò, N. ejus Locumtenentem, Paulum Spadam illius Militem, Josephum Galtani, N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexdecim Milites, Hieronymum Angioenum nuncupat. Duca d'Angia, Christophoram la Puma, Ignatium Marigò, Franciscum la Pedura Julium Scavone, Petrum la Pedura, Vincentium aliàs l'Intronata, Antonium Gresca Græci, Demetrium de Plana Græcorum, N. Præfectum Castri Columbariæ Drepani, N. N. N. Vigiles Custodiæ Religiosorum in dicto Castro appositos, Erasmum Mandria, Vitum Palermo Ducem Justitiæ Civitatis Saccæ, Onuphrium Celesti, Hectorem Antinori, N. N. N. Equestres, Milites in numero quatuordecim circiter, Franciscum Ingastone, Franciscum Baldanza, Joannem Mendozza, N. N. N. Milites Sociantes, N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, Carolum Alconada nuncupatum l'Ajutante, Franciscum Hernandez, dictum Sargente Maggiore, Archidiaconum Emanuelem Carnevale, Magistrum Pizzolante Provincialem Ordinis Carmelitarum Panormi, & Fr. Antonium de Fasa Guardianum Cappuccinorum Liparæ,* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra aliàs de jure competentes reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive devenietur, & procedetur justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1715. Indictione octavâ, die verò 9. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi Anno decimo sexto.

Citantur, & monentur omnes supranominati ad comparendum & allegandum causam quare declarari non debeant incidisse in Censuras & pœnas &c.

Dominicus Cæsar Fiorellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 17. Martii 1716. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatas Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis edita, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncapata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos præfata Sententia lata fuit.

XI, MONITORIUM

Die 9. Decembris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Compulsores, & violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitate Messanæ, ac in Civitate, & Diœcesi Catanien., nec non Ecclesiastici Interdicti, eidem Civitati, & Diœcesi Catanien. appositi, & præsertim contra Ecclesiasticos earumdem Civitatis, & Diœcesis Catanien.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanaque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & expletâ jam relatione eorum, quæ ab Administris Sæcularis Potestatis Regni Siciliæ, eique adhærentibus, impiè non minus, quàm sacrilegè perpetrata fuerunt, tam in Civitate Panormi, quàm in Civitate, & Diœcesi Agrigentin. contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac respectivè contra Interdictum, cui Civitas, & Diœcesis Agrigentin. præfatæ jussu Sanctissimi Domini Nostri Papæ subjectæ reperiebantur, & adhuc reperiuntur, nec non relatis insuper nonnullis excessibus, qui ex detestabili quorumdam Laicorum temeritate in Civitate, & Diœcesi Catanien., pari Interdicto suppositis, eâdem de causâ contigerunt, ut ex distinctis petitionibus hodiernâ die factis latius apparet: Modò fusiùs commemorando ea, quæ ex damnatâ potissimùm operâ quorumdam Virorum Ecclesiasticorum in Civitate, & Diœcesi Catanien. hujusmodi admissa fuerunt, narravit, ex aliis nostris monitoriis Literis die duodecima Januarii proximè præteriti expeditis satis innotuisse miserrimum, & deplorabilem statum Civitatis, & Diœcesis præfatarum, & quàm graves illic violationes Ecclesiasticum Interdictum usque ab initio sustulerit. Cùm enim eam præ aliis calamitatem Civitas, & Diœcesis prædictæ infeliciter sortitæ fuerint, ut Joannes Baptista Parisius Ecclesiæ Cataniensis tunc Vicarius Generalis, non minus sui muneris, quàm sui Episcopi Proditor factus, in proprium Antistitem, & in Gregem suæ curæ commissum arma converterit, eo adnitente, nec non accedente auctoritate potestatis sæcularis, cujus partes nefariè tunc explebat Franciscus Barbara Abbas Sanctæ Luciæ nuncupatus, uti assertæ, & abrogatæ Monarchiæ Delegatus, factum fuit, ut Ecclesiæ tam Civitatis, quàm Diœcesis apertæ fuerint, & ferè ubique divina Officia publicè celebrarentur. Adhuc tamen memoratum Apostolicum Interdictum suos habuisset Cultores, & plures, dirâ licet, ac sævâ ejusmodi tempestate nullatenus commoti, constantes permansissent in obedientiâ Apostolicorum mandatorum, præsertim, quia etiam multi Prævaricatores redeuntes ad cor, ipsius Interdicti observantiam in dies repetebant, nisi ex illismet, qui scientiam legis se habere promittebant, insurrexissent Viri fabricatores mendacii, qui auditum à veritate avertentes, etiam postquam verus Apostolicæ Sedis sensus multifariam eis innotuerat, posuerunt in mendacio spem suam, & sub inani metus obtentu latissimam aperuerunt viam Interdicti eversioni. Plurimi igitur, etiam ex iis, quibus eadem Sancta Sedes confisa fuerat, ut pro sui officii, vel gradus debito ascenderent ex adverso, ac starent in prælio, & murum opponerent pro domo Israel, susceperunt vocem mendacii, & Prophetis prophetantibus de corde suo applauserunt manibus suis; Ecclesiastici scilicet, tam Sæculares, quàm Regulares, qui aquam hanc turbidam falsæ doctrinæ ebibentes, primi confregerunt obedientiæ jugum, ruperunt vincula, & recesserunt de viâ, errantes ac in errorem mittentes, & scandalizantes plurimos, & irritum facientes mandatum Apostolicæ Sedis. Horum porrò exemplo, nec non supradicti Parisii suasionibus, ac minis, & terroribus, potestatis Sæcularis Populi Catanienses abducti, omnes ferè declinaverunt, ac simul inutiles facti sunt, adeò ut in Civitate, & Diœcesi Catanien. vix Interdicti umbra remanserit.

Joannes Baptista Parisius Vicarius generalis Catanien. proditor sui Præsulis & subditorum, & manifestus Interdicti violator, & hostis.

Ejus suasionibus, & minis Sæcularis potestatis abducti plurimi Ecclesiastici utriusque Cleri, & Populi Cataniensis Interdictum ubique violant.

§. 2. Intereà è sublimi Apostolorum Principis Sede exurgens Sanctissimus Dominus Noster, ac zelando honorem Domus Dei, quæ est Ecclesia, per suas Apostolicas literas in formâ Brevis die sextâ Novembris anni proximè præteriti expeditas exaltavit in fortitudine vocem suam; Voci autem ejus dedit Deus vocem virtutis apud Populos, unde in luce sagittarum suarum lux orta est eis. Damnavit quippe Sanctitas Sua, ut in alia contemporanea instantia dictum est, ac rejecit uti falsas in casu, de quo agebatur, doctrinas allatas: Exprobravit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia declarationibus à Sanctitate Sua toties factis non crediderunt: Præcepit omnimodam, & exactam Interdicti observantiam, sublato tam metus, quàm alio quovis contraveniendi prætextu, vel colore: Distrinxit demùm contra Refractarios spiritualem Ecclesiæ gladium, interminatis Ecclesiasticis censuris, innovatis Sacrorum Canonum pœnis, & aliis etiam ex integro cumulatis. Porrò, ubi primùm evulgatæ fuerunt præfatæ Pontificiæ literæ per earum affixionem in civitate, & in aliis locis Diœcesis Cataniensis sequenti mense Januarii factam, ad sonitum Apostolicæ vocis commota fuit in contritione multitudo copiosa tam Ecclesiasticorum, quàm Laicorum, uberesque, ac saluberrimi fructus illicò apparuerunt; statim enim Interdicti observantiam reassumpserunt Patres Societatis Jesu, & Patres Carmelitæ Discalceati, hac subinde de causa in exilium acti: Sex Monasteria Monialium Civitatis Cataniæ, paucis exceptis Monialibus, ab interventu, ac respectivè publicâ Divinorum Officiorum celebratione abstinuerunt. In Terra Barcæ Francæ clausa fuit Ecclesia Matrix, illiusque exemplum secuti fuerunt Fratres Minores Ordinis Reformatorum S. Francisci. In Civitate Plazzæ, Oppido Petræ Persiæ, & aliis locis ejusdem Diœcesis similiter Interdictum ex parte reintegratum fuit. Innumeri demum, ad plurima Hominum millia, ex omni genere, & sexu, tam Ecclesiasticorum Sæcularium, & Regularium, quàm Laicorum, impetratâ ex indulgentia piæ Matris Ecclesiæ absolutione, ad Interdicti observantiam redierunt, quos omnes expansis ulnis, & in latitudine

Summus Pontifex per suas literas ejusmodi Violatores objurgat, falsas disseminatas doctrinas damnat, Interdictum exactè ab omnibus observari præcipit.

Pontificiis commoti vocibus plurimi Interdicti observantiam reassumunt in Civitate & Diœcesi Catanien.

cordis Apostolica Sedes excepit, opportunè hunc in finem delegata in partibus facultate eos absolvendi præstito tamen priùs ab illius juramento de non contraveniendo ampliùs in posterùm memorato Interdicto, adeò proinde ea evulgatione dicti Brevis invaluerunt vires obsequentium mandatis Sanctæ Sedis, ut plures ex Adversariis à voce Apostolici tonitrui formidantes, quasi submissis alis, ei apertò obsistere minimè ausi fuerint. Sed adhuc non defuerunt perversi homines, qui pœnis Ecclesiasticis in nihilum correcti, quinimò adjicientes in dies peccatum super peccatum, majori quàm unquam studio conati sunt, ut Interdictum præfatum penitus everterent.

Nec tamen desunt, qui in contumacia persistentes illud evertere conantur.

Narrantur plura scelera à Canonico Roccaforte patrata in contemptum Pontificiæ authoritatis, ejusque dira persecutio in Observantes Interdictum.

§. 3. Præ aliis verò idem Dominus Procurator Fiscalis narravit, quod Sacerdos Innocentius Roccaforte Bonadies Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, ac supradicti Abbatis Barbaræ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ Delegati, non tam in munere, quàm in iniquitate successor, ad affixionem dictarum literarum Apostolicarum excandescens, easque contumeliosis verbis irridens, statim ac intellexit easdem literas fuisse affixas in Civitate Plazzæ, ac Nicolaum Ardizone ibidem pro eadem asserta, & abrogata Monarchia similiter Delegatum, illas minimè lacerasse, aut quidquam contra eas egisse, illius negligentiam graviter increpavit, eumque statim illuc remisit cum aliis in separata Instantia nominatis, ut easdem literas refigeret nec non diligenter inquireret, ac severè in eos animadverteret, qui illas affixerant, vel Interdictum servassent. Subinde idem Innocentius Roccaforte, adjuvantibus Subdiacono Innocentio Patti ejus Nepote, Sacerdote Francisco Viola, aliisque Laicis in contemporanea petitione recensitis, die nona Februarii proximè præteriti manus injecit in Sacerdotes Lucianum de Philippis Canonicum Secundarium Ecclesiæ Cathedralis Cataniensis, Franciscum Lauriam, & Hieronymum Gemellarium, non alia de causa, nisi quia absolutione impetrata Interdictum observabant, ejusque observantiam verbo, & exemplo apud alios promovebant, ac insuper, quia jussi contra ipsum Interdictum prædicare, constanter abnuerant; illos itaque detrusit in carceres Regii Castelli Cataniæ Castri Ursini nuncupati, ubi plura pro Ecclesiæ causa sustinuerunt; statim enim inclusi fuerunt in separatis mansionibus, seu veriùs cryptis, intercluso eis undequaque, ac districtè prohibito quolibet humano commercio, adeò ut vix postea ob loci humiditatem, & hyemalis temporis rigorem impetrare valuerint facultatem morandi ante carceris januas adstantibus excubiis; Cumque ejusmodi ærumnarum causâ in adversam valetudinem incidissent supradicti Hieronymus Gemellarius, & Franciscus Lauria, nonnisi post biduum permissum fuit Medico, ut eumdem Gemellarium, sub oculis tamen dicti Subdiaconi Patti, invisere posset: Lauria verò, tametsi graviter ægrotaret, ac pro eo instarent, ac rogarent tam Medicus, quàm Nobiles Catanienses è carceribus emitti, neque etiam sub fidejussione de illuc redeundo, postquam convaluisset, obtinere potuit, repulsis semper Intercessoribus à Roccaforte asserente indignos esse nedum gratiâ, sed vitâ Seductores Civitatis, & Regni: repetitis tandem clamoribus, cum propter morbi contumaciam, ac etiam ob fumum, & gravem odorem è virentibus, & putridis lignis, quæ à Vigilibus intra carceres concremabantur, productum, inhabitatio ejusdem carceris intolerabilis evasisset, idem Lauria transferri obtinuit ad carcerem, ubi detinebatur alter Sacerdos Lucianus de Philippis, quem tamen cum primo deteriorem expertus fuisset, eo quia undique imbribus patebat, ad priorem locum unà cum dicto Luciano reductus fuit, Interim obturatis ad eorum preces auribus, ac sensim carceris angustiis in dies adauctis, quotidie sollicitabantur, libertate etiam, & muneribus oblatis, ad Interdicti violationem, sæpiùs ad Castellum hac de causâ accedente dicto Innocentio Patti nepote Canonici Roccaforte; omni tandem amissâ spe illorum constantiam flectendi, notificatum eis fuit præceptum exulandi à Primario Regni Siciliæ Ministro transmissum, datâ tamen eis optione, vel ejusmodi exilii pœnam subeundi, vel publicè celebrandi; Cumque illi pro constanti Interdicti observantiâ exilium elegissent, die decimâ Martii exulare jussi fuerunt, ac serò sequentis diei ad navim deducti ab ipsis Roccaforte, Innocentio Patti, & aliis in contemporanea Instantia nominatis, & ad Gubernatorem Messanæ directi, ibique post varias injurias, & contumelias in aliam naviculam superimpositi, indictâ Principis indignationis, & exilii pœnâ, extra Regnum fuerunt amandati.

Eamdem ob causam duo Sacerdotes in carceres conjecti, & postea in exilium à toto Regno ejecti.

Alia attentata Canonici Roccaforte in Moniales Catanien.

§. 4. Præterea dicti Roccaforte, Joannes Baptista Parisius, & alii in separatâ Instantiâ nominati se contulerunt ad Monasteria Monialium SS. Juliani, & Placidi Civitatis Cataniæ, quæ, ut dictum fuit, ad Interdicti observantiam cum aliis laudabiliter redierant, eorumque muros Militibus circumvallarunt, & ne, quæ eis ad victum necessaria erant, illic introducerentur, prohibuerunt, exinde januas earum Ecclesiarum temerè aperuerunt, seque illas ad alia, & remotiora loca forte traducturos minati fuerunt. Cùm autem, his omnibus contemptis, eædem Moniales à constanti custodiendi Interdicti proposito divelli non voluissent, missus fuit à præfato Roccaforte ad Monasterium Sancti Placidi Frater Franciscus Malavigna Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, Vir impius, & sæculari potestati contra Apostolicam Sedem obsequentissimus, qui illuc accedens, & Ecclesiam ingressus, horrendo, & nefario ausu statim aperuit ostiolum Tabernaculi Augustissimi Eucharistiæ Sacramenti, ac contemptâ Divinæ Majestatis præsentiâ, sacrilegè arripuit ipsum tremendum Sacramentum, illudque præ manibus tenens, conversus ad Moniales aperuit os suum in blasphemias, ac ipsum Dominum ut caput suum invocans, si falsum esset dicturus, contra Interdictum, ejusque validitatem, & observantiam plura execrabilia evomuit, ipsasque Moniales obtestando, ut idem Interdictum contemnerent, & sæcularis potestatis mandatis obedientiam exhiberent, affirmare perrexit eas lethaliter peccare observando Interdictum, supremamque Veritatem in testem sui mendacii, & hæreticalis assertionis advocare non timuit. Quinimò parùm reputans solas Moniales ad Interdicti violationem adegisse, ad ulteriora progrediens, ne dum similibus blasphemiis ad parem inobedientiam impellere contendit Religiosos sui Ordinis, sed tentavit insuper totum Siciliæ Regnum, imò universum Terrarum Orbem, si fieri potuisset, pestifero sacrilegarum suarum propositionum halitu inficere: In hunc enim finem libellum quemdam conscripsit contra jura Sedis Apostolicæ, & obedientiam divino jure eidem Sanctæ Sedi debitam, amaritudinibus, & maledictionibus plenum, à supradicto Roccaforte Panormum transmissum, ut typis evulgaretur: credibile tamen est, quod ad ejus lecturam ipsorum Sanctæ Sedis Inimicorum aures exhorruerint, & petitæ illius evulgationi non annuerint, licèt quid inde verè secutum sit, hactenus ignoretur.

Horrendum scelus Fr. Francisci Malavigna, ejusque nefarius libellus quo dictas Moniales, ac omnes Siculos ad Interdicti violationem adigere tentavit.

§. 5. Ad hæc gravissima fuerunt vulnera Immunitati, Jurisdictioni, Libertatique Ecclesiasticæ, ac præfato Interdicto illata à supradicto Joanne Baptista Parisio Thesaurario Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, quippe qui, licèt à Reve-

ren-

Canonicus Parisius ob sua scelera amotus à Vicariatu Generali ab Episcopo Catanien. confirmationem petit, & obtinet à Potestare Sæculari, & in officio temere continuat.

rendissimo Domino Episcopo fuisset ab Officio Vicariatus Generalis amotus, suffecto in ejus locum Canonico Petro Lauria, de quo inferiùs dicetur atque ejusmodi remotio eidem Parisio innotuisset, delato ad illius manus uno ex pluribus originalibus Edictis super eâdem remotione subscriptis propriâ manu prædicti Reverendissimi Domini Episcopi, ejusque sigillo munitis, ac in Civitate Cataniæ affixis eodemmet tempore, quo illic affixæ fuerant enunciatæ literæ Apostolicæ super omnimodâ observantiâ Interdicti, præter Epistolam ab eodem Reverendissimo Antistite hac de re scriptam Confessario ipsius Parisii; Nihilominus, semotione ejusmodi ab initio dissimulatâ, mox ab eâ sine causâ, & injustè (ut jactabat) secuta, securfum babuit ad Primarium Potestatis Sæcularis illius Regni Ministrum, transmissis interim per universam Diœcesim literis incyclicis, seu circularibus, quibus præcipiebat, ut quousque non rediret responsum dictæ Sæcularis potestatis nullatenus sibi obedientia subtraheretur, reportataque (quod planè incredibile videtur) ab eodem Ministro confirmatione in Vicariatus Generalis Officio, auctoritate ejusdem Sæcularis Potestatis contra tot notissima Sacrorum Canonum & Conciliorum Decreta, ac contra tot Pontificias Constitutianes in eodem Officio, licèt insuper excommunicatus, ac publicè postea denunciatus fuisset, detestabiliter, & pertinaciter perseveravit, & perseverat, non sine maximo Animarum periculo, in rebus præsertim Sacramentorum administrationem concernenibus, & cum gravissimâ Interdicti læsione, quod totis viribus evertere non prætermittit.

Plures Canonici Cathedralis Cataniensis Interdictum apertè violant & ab altis violari curant.

§. 6. Complures itidem alii, veritati resistentes, etiam post evulgatas supradictas literas Apostolicas, non destiterunt verbo, & exemplo promovere inobservantiam ejusdem Interdicti, inter quos numerantur Joannes la Valle, Petrus Gullotta, & Joannes Giuffrida Canonici Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, nec non Archangelus Caruso, Erasmus Barbagallo, & Fabritius Strano ejusdem Ecclesiæ Canonici Secundarii, ac Sacerdos, Petrus Scoto Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Montis Serrati Cataniæ: Sed præ cæteris nonnulli ex Regularibus, videlicet supradictus Fr. Franciscus Malavigna, & Frater Illuminatus Scoto Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum, Frater Bonaventura Campanelli, & Frater Vincentius pariter Campanelli germani fratres, Minores Conventuales ejusdem Sancti Francisci, & Pater Franciscus Maria Asmondo Congregationis Clericorum Regularium Minorum, qui profitentes se esse legis Doctores, sed veriùs erroris, ac mendacii Magistros se ostendentes, facti sunt acerrimi Persecutures jurium Apostolicæ Sedis, falsis eorum doctrinis abducentes Populos ab obedientiâ eidem debitâ, ac Refractarios in propriâ pertinaciâ obfirmantes, & contra præfatum Interdictum inflammanres. Cæterùm hisce doctrinis magis obdurata fuerunt eosda filiorum iniquitatis, qui in suâ obstinatione perseverantes, studia omnia adhibuerunt, ut eos inquirerent qui Interdictum observabant, & præsertim Sacerdotes, qui illud etiam ab aliis, ut par erat, observari curabant; illos propterea, veluti Seditiosos, Rebelles, & publicæ pacis Perturbatores apud omnes proclamare ausi sunt, ut eos penitus perderent. Præ aliis autem contumeliosè è Regno Siciliæ ejecerunt Sacerdotem, Petruno Lauriam Canonicum Cathedsalis Ecclesiæ Cataniensis, & in Officio Vicariatus Generalis ejusdem Ecclesiæ io locum memorati Parisii à Reverendissimo Domino Episcopo, ut superiùs dictum fuit, subrogatom, qui eum operâ ejusdem Parisii, & Canonici Roc-

Idem agunt complures Sacerdotes Sæculares, & Regulares, qui præterea Pontificiam auctoritatem impiè insectantur.

catorte, longe ante mox dictam suam iuorogationem jam loco carceris detineretur in Civitate Messanæ unà cum Sacerdote Carolo Colli, in quam ut paratum declinarent carcerem, è Civitate Cataniæ aufugientes se receperant, ac in eâdem Civitate Messanæ sui muneris partes pro loci, & temporis conditione explendo, obsequentes Interdicto confirmare; aliosque ad ejus observantiam revocare non prætermitterent, iu id etiam cooperante præfato Sacerdote Carolo Colli, extemplò die 11. Septembris proxime præteriti, instigante supradicto Roccaforte, ambo à Comite Vianzioi Gubernatore Messanæ acciti, & confestim in manus Custodis Portus Messanensis traditi, & ab eo, Militibus adstantibus, recta in paratam naviculam impositi, & à Regno expulsi fuerunt. Præterea in Civitate Pater ionis, ubi pro Seculari potestate vigili, & improbâ sollicitudine incumbebant contra Ecclesiasticum Interdictum Sacerdos Josephus Sparpaglia Vicarius Foraneus, & Joseph Gargia Ayello Dux Justitiæ dictæ Civitatis ab eisdem circa mensem Aprilis labantis anni in carceres conjecti fuerunt Canonicus Antoninus Santangeli, & Pater Lector Dominicus Diamenti Ordinis Prædicatorum, nec oon sequenti mense Junio in Conventu S. Mariæ Gratiarum procurata fuit captura P. Josephi è Plazza Congregationis Italiæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupat. quam tameo ille non sine vitæ suæ discrimine è speculâ se projiciendo evasit, licèt eum Miles armatâ manu insequeretus. Nec sanè dissimilia passi fuissent Sacerdotes Stephanus Asmetto Cantor, & Sebastianus Scandura Cappellanus Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ *dell' Alto*, necnon Alfius Rosso, & Salvator Rosso Cappellani in alia Ecclesiâ sub invocatione S. Barbaræ ejusdem Civitatis Paternionis, ac Sacerdos Fortunatus Papalasdo, qui religiosè abnuerant violare Interdictum, ad quod jussu, & minis prædictorum Josephi Sparpagliæ Vicarii Foranei, & Josephi Gargiæ Ayello Ducis Justitiæ pluries compulsi fuerant, nisi, cum se advincula conquiri intellexerunt, aliorum exemplo cautiores redditi, arreptâ è Regno fugâ mensibus Julio, & Augusto proximè præteritis, Adversariorum consilia elusissent. Hanc quoque Persecutorum iram pari fugâ declinarunt Sacerdotes Gaspar Cantarella, & Laurentius de Amico è Civitate Jacis Sancti Antonii, quos in carcerem conjicere curaverat N. N. Natione Sabaudus, Capitaneus Militum Armorum Civitatis Jacis Realis, nec non Sacerdos Laurentius Vattiatus Cappellanus in Ecclesiâ Matrice ejusdem Loci Jacis Sancti Antonii, contra quem odio exarserat memoratus Roccaforte, instigante Josepho Maria Foraneo Jacis Realis, qui ulteriùs minis, & carceris terrore compellere tentaverat Sacerdotem Marium Gulli Cappellanum in Ecclesiâ Sancti Sebastiani dictæ Civitatis Jacis Realis, ut facultatem audiendi Sacramentales Confessiones à supradicto Parisio, licèt jamdiu ab Officio Vicariatus Generalis deposito acciperet; Unde omnes prænominati, ne iniquis Compulsorum mandatis obtemperando, Dei, & Ecclesiæ Ordinationi sesisterent, Patriâ relictâ, è toto Siciliæ Regno de mense Septembris, proximè præteriti aufugerunt. Non impari virtute eligentes Deo potiùs, quàm hominibus placere, Sacerdotes Christophorus Sanchez Cappellanus Ecclesiæ Cathedralis Civitatis Cataniæ, Bartholomeus Petralia Beneficiatus Secundarius Ecclesiæ Collegiatæ S. Mariæ Montis Serrati, P. Franciscus Balestrerius Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, & Clericus Joseph Finocchiaro Sacrista in Ecclesiâ nuncupatâ *delli morti* dictæ Civitatis, impiorum

Fervet persecutio in C... servantes I... terdictum plures carceribus mancipantur.

Alii in exilium è toto Regno ejiciuntur.

Alii ad evitandas persecutiones ærumnas fuga ... illis Pa... bus sibi consulunt.

Paribi, & Roccaforte vocem contemnentes, ut eorum indignationem evaderent, è Regno pariter circa idem tempus abierunt: Illorum tamen manus non evitarunt Sacerdotes Horatius Polverenti, & Petrus Margaritti, qui culpabiles apud eosdem Compulsores inducti, ea quo Interdicto, ut æquum erat, obtemperando, clausis januis in dicta Ecclesia *d.lli morei* Sacrum faciebant, de mense Junio proximè elapso carceribus mancipati, & subinde pœna exilii è Civitate, & Diœcesi Catanien. mulctati fuerunt.

Recensentur plures alii Regulares, & Sacerdotes Sæculares, qui Interdictum violarunt, & ab aliis violari curarunt in Civitate, & Diœcesi Catanien.

§. 7. Demum silentio prætereunda non sunt, quæ idem Dominus Procurator Fiscalis prosequendo addidit patrata fuisse in eadem Civitate Cataniæ contra Ecclesiasticum Interdictum à P. Lucio Bonanno Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis Abbate Monasterii Sancti Nicolai de Arena, & à Fr. Raymundo Bonfiglio Ordinis Prædicatorum degente in Conventu Sanctæ Catharinæ Senensis, aliisque Ecclesiasticis mox nominandis. Dictus enim Pater Bonannus haud satis egisse reputans Religiosos sibi Subditos pravo suo exemplo ad Interdicti violationem adigendo, reseratis etiam Ecclesiæ januis, ut omnibus opportunitas daretur publicæ Divinorum Officiorum celebrationi interessendi, propriâ authoritate abuti pergens, eos, qui iniquo præcepto parere detrectarunt, ad ejusmodi obedientiam sibi exhibendam minis coegit, & P. Alexandrum Pilo in recto observantiæ proposito perseverantem, tentavit primò parata carceratione terrere, & subinde mense Martio proximè præterito, injuncta exilii pœna, e Monasterio ejecit: Frater verò Bonfiglio Consiliarius supradicti Canonici Roccaforte, nedum ejus animum malignantibus consiliis obduravit, & magis in dies obduras, sed insuper suasionibus æquè perversis ab observando Interdicto avertit Matronas Civitatis, easque falsa illius religione deceptas in viam perditionis adduxit. Horum iniquitatem consectati fuerunt Sacerdotes Augustinus Manduca Primarius Cathedralis Ecclesiæ Sacrista, & præfati Canonici Roccaforte Confessarius, qui pervicaciter persistens in violatione Interdicti, pluries, & palam in Ecclesiæ Sacrario contra Observantes oblocutus fuit, impiè etiam in Summi Pontificis potestatem blasphemans; Nec non Antonius Tropea ejusdem Ecclesiæ Cathedralis Canonicus, qui in præmium improbi laboris verbo & exemplo impensi, ut alios ad Interdictum violandum induceret, promeruit in Rectorem Seminarii a Paritio constitui ut Alumnos ejus curæ, & educationi commissos ad parem inobservantiam erudiret. Nec à prædictis dissensit alter Sacerdos Martinus Mari: Declamavit enim in Civitate Jacis Realis contra Interdicti observantiam: Sollicitavit alios ad illud contemnendum: Et in Ecclesia sui jurispatronatus sub Invocatione Sancti Martini, publicæ commoditati hac de re aperta, celebravit, cæteraque Divina Officia peregit; Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. præmissa omnia, & singula committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitate, ac Diœcesi Catanien. de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositum, non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ Authoritatis contemptu, sive mandando, committendo, compellendo, sive consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet cooperando urgentes, tam directè, quàm indirectè, tam conjunctìm, quàm divisìm, & alias omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur, quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die vigesima sexta mensis Martii currentis anni signato, tenoris sequentis, videlicet:

Ejusmodi delictorum causa à Pontifice per speciale Chirographum delegatur A. C.

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo, spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 30. Novembre 1714. vi ordinammo, che attesi l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, o libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consulte, ed Instigazioni all'inosservanza degl'Interdetti di nostr'ordine apposti nella Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, ed il vostro Tribunale doveste procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; concedendovi à tal effetto le facoltà necessarie: E quantunque Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle Lettere Apostoliche, avereste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; nondimeno à maggior cautela, & di nostro motoproprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà assoluta, per estrattando primieramente tutto, e singole altre ragioni, che intorno à ciò havessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi in quanto havesse fatto di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione e Giudice, come anco avendo per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati di ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti, con detto nostro Chirografo le commettessimo à Voi, ed al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quas, comandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo concedutevi, doveste procedere alla trasmissione de' Monitorii, e citazioni contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preeminenza, o dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Gesù, o quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant' Offizio di quel Regno, & d'ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua nota degni, ed insieme vi concedemmo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de Concilii Generali, e Constituzioni Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che habbiamo qui per espresso, come fusse registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, ma ampliamo in modo, che espressamente di simile nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà assoluta concediamo à

Voi,

Voi, e vostro Tribunale, doppo haver una, ò piu volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti senza bisogno di altro Chirografo possiate, e possa il vostro Tribunale continuare, e novamente formare Processi contro li sudetti Violatori dell'Imunità, Giurisdizione, o Libertà Ecclesiastica, Consultori, Instigatori, ed in qualunque altro modo Cooperatori direttamente, ò indirettamente all'inosservanza degl'Interdetti come sopra, e contro li Violatori de medesimi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compresovi ancora la Città, e la Diocesi di Lipari, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de sacri Canoni, Decreti de' Concilii generali, Constituzioni, e Brevi Apostolici, e particolarmente del nostro Breve emanato sotto li 6. Novembre 1714. super omnimoda, & inviolabili observantia Ecclesiastici Interdicti &c., senza pregiudizio di altre pene, che de Jure competessero. Et affinche più facilmente possiate ciò esseguire in avvenire, e quante volte occorrerà senza altro nostro Chirografo, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, rachiamo, ricorso, opposizione di nullità, etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie, di poterli citare per Editto, costando anco sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà che basti, del non tuto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, o vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di S. Pietro alla Curia Innocentiana, & in Campo di Fiore & alle Chiese Catedrali, à maggiori delle nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civitavecchia, & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore, contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando, in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifacio VIII. de una, & Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua mentione, li tenori delle quali tutte, o singole vogliamo, che si abbino qui per espressi, & inserti di parola in parola, e che il presente Nostro Chirografo voglia, & abbia il suo pieno effetto, vigore & esecuzione con la nostra sola sottoscrizzione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. pari mente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua mentione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare; dichiarando nullo, e irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte e singole cose premesse, qualsivoglia Costituzione, & Ordinazione Apostoliche, Concilii anche Generali, statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Catolica, & alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre Clausole, e Decreti: A quali tutti, e singoli etiamdio più volte confermati, e benche ricercassero speciale, & individua mentione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta Potestà espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale e la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 26. Marzo, 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantia postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterum reperiendos culpabiles, tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis, expressè protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto processu desuper in posterum fabricando, & non aliàs &c. quatenùs sibi Literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis, affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & alias de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ Authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes, constitoque Nobis, per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus Literis exequendis tutum non patere accessum, petitas Literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 8. Quocirca vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legendum, & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra etiam in Confinibus maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolicâ Authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licet aliàs excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expressè reservamus, *supradictos Sacerdotem Innocentium Roccaforte, Benedicti Canonicum Cathedralis Ecclesiæ Catanien. Subdiaconum Innocentium Patti Nepotem dicti Canonici Roccaforte, Sacerdotem Franciscum Viola, Sacerdotem Joannem Baptistam Parisium Thesaurarium Ecclesiæ Cathedralis Catanien., olim Vicarium Generalem, & jam ab ejusmodi Officio depositum, Fr. Franciscum Malavigna Ordinis Minorum Reformatorum S. Francisci, Joannem la Valle, Petrum Gullotta, & Joannem*

Nomina omnium prædictorum Violatorum Interdicti hostium Pontificiæ authoritatis.

Giuffrida Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Catanien., *Archangelum Caruso, Erasmum Barbagallo, & Fabritium Strano Canonicos Secundarios ejusdem Ecclesiæ, Sacerdotem Petrum Scoto Canonicum Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Montis Serrati dictæ Civitatis Cataniæ, Fr. Illuminatum Scoto Ordinis Minorum Reformatorum Sancti Francisci, Fr. Bonaventuram Campanelli, & Fr. Vincentium Campanelli germanos fratres Minores Conventuales ejusdem Sancti Francisci, P. Franciscum Mariam Asmondo Congregationis Clericorum Regularium Minorum, Comitem Vianzini Gubernatorem Civitatis Messanæ, N. N. Custodem, seu Capitaneum Portus ejusdem Civitatis Messanæ, & N. N. N. N. Milites, Sacerdotem Josephum Sparpaglia Vicarium foraneum Civitatis Paternionis, Josephum Garzia Ajella Ducem Justitiæ ejusdem Civitatis N. N. Natione Sabaudum Capitaneum Militum Armorum Civitatis Jacis Realis, & Josephum Maria Vicarium foraneum hujus Civitatis, P. Lucium Bonannum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis Abbatem Monasterii Sancti Nicolai de Arena Civitatis Cataniæ, Fr. Raymundum Bonfiglio Ordinis Prædicatorum degentem in Conventu S. Catharinæ Senensis Cataniæ, Sacerdotem Augustinum Manduca Primarium Sacristam Ecclesiæ Cathedralis Cataniæ, Sacerdotem Antonium Tropeam Canonicum ejusdem Ecclesiæ Cathedralis, & Sacerdotem Martinum Maria è Civitate Jacis Realis*, (cùm quoad alios Laicos in præmissis repertos culpabiles in separatâ Instantiâ agatur) citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, se trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Dominico Cæsare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, nec non quoad Ecclesiasticos Sæculares, in Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint, quò vero ad Regulares, in Officiorum, Dignitatum, & graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcunque in posterùm quomodolibet obtinenda, pœnas, aliasque in supradictis Literis Apostolicis in formâ Brevis Sanctissimi Domini Nostri die sextâ Novembris anni millesimi septingentesimi decimiquarti expeditis super omnimodâ, & inviolabili Interdicti observantiâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique D. Procuratori Fiscali Generali Jus, & Justitiam ministrari; Certificantes eosdem *Innocentium Roccaforte Bonadies, Innocentium Patti, Franciscum Viola, Joannem Baptistam Parisia, Fr. Franciscum Malavigna, Joannem la Valle, Petrum Gullotta, Joannem Giuffrida, Archangelum Caruso, Erasmum Barbagallo, Fabritium Strano, Petrum Scoto, Fr. Illuminatum Scoto, Fr. Bonaventuram Campanelli, Fr. Vincentium Campanelli, P. Franciscum Mariam Asmondo, Comitem Vianzini Gubernatorem Civitatis Messanæ, N. N. Custodem, seu Capitaneum Portus Messanæ, & N. N. N. N. Milites, Josephum Sparpaglia, Josephum Garzia Ajella, N. N. Natione Sabaudum Capitaneum Militum Armorum Civitatis Jacis Realis & Josephum Maria, P. Lucium Bonannum, Fr. Raymundum Bonfiglio, Augustinum Manduca, Antonium Trapea, & Martinum Maria* sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus, nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum respectivè (ultra alias de Jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sivè deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione octavâ, die verò 9. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentia Papæ XI. Anno decimo sexto.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 17. Martii 1716. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

XII.

Die 6. Junii 1716. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra plures, qui communicare ausi fuerunt in Divinis cum Excommunicatis vitandis in Regno Siciliæ cum præfixione termini ad legitimè comparendum sub censuris, & pœnis in Sacris Canonibus, & Conciliis contentis, ac monitione ad omnes Christifideles, ut à quocumque prohibitæ cum illis communionis genere se abstineant.

Nicolaus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Spinula Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Pro-Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius. Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Executor.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis,

Can-

Monentur, & citantur ad comparendum, & allegandum causam quare declarari non debeant incidisse in Censuras, & pœnas &c.

Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit non defuisse in Civitate Panormi pervicaces Homines, qui non erubescentes peccata sua, nec formidantes Ecclesiastica vincula, quibus ob violatam Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam obstricti fuerant, prolatam in eos recto Ecclesiæ judicio Excommunicationis sententiam indurato corde sustinuerunt, & adhuc pertinaciter sustinent. Extitisse insuper plures perditionis filios, qui illorum partes sequentes, & nihil attendentes, quinimò despicientes salutaria monita publicis nostris Schedulis editis diebus 25. Januarii anni 1714., & 5. Aprilis anni proximè elapsi cunctis Christifidelibus data, ut eosdem Excommunicatos palam denunciatos, nempe Josephum Fernandez Præsidem, Ignatium Perlongo, Nicolaum Ardizzone, aliosque nominatim expressos, tanquam putrida membra ferro Excommunicationis ab Ecclesiæ corpore abscissa, aufugerent, hæc, inquam, salutaria monita, seu potius canonica præcepta spernentes pernicioso communionis solatio illorum contumaciam confoverunt, majoremque eis insolentiæ fomitem subministrarunt. Nonnulli siquidem Ecclesiastici, ac præsertim Sacerdotes, qui fuerunt Vasa Domini, adnitente etiam Laicali Potestate illius Regni, in id gravissimum scelus devenerunt, ut in ipsam Dei gloriam effundentes malitiam, veniam quippe peccatorum, & pœnarum remissionem, sivè Indulgentiam supplices ante faciem Domini petentes, Deum verò ad iracundiam provocantes, Sacrum facere, & Altari ministrare solemni ritu ad nominatorum Excommunicatorum præsentiam, & interessentiam sacrilegè præsumpserunt.

Excommunicati in Civitate Panormitana Censuras palam contemnunt, & nonnulli sacerdotes, Laicali Potestate adnitente, coram ipsis Sacrum facere audent.

§. 2. Hæc profectò pluries in Civitate Panormitanâ accidisse exposuit, præcipuè diebus 15. Julii, 25. Decembris, & 26. Februarii proximè præteritorum in illius Metropolitanâ Ecclesiâ, ubi Inventionis Corporis Sanctæ Rosaliæ Virginis, ac Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi festos dies celebrantes, & Ecclesiastico ritu Cinerum solemnitatem, juxta Sanctæ Matris Ecclesiæ morem, colentes, fusis ad Deum precibus, Altare ejus introiverunt, Sacrum faciens Canonicus ejusdem Ecclesiæ Metropolitanæ Mamilianus Cozzo, ac Sacerdotes ei ministrantes dictâ die 25. Decembris Canonicus Didacus Sciacca in Officio Diaconi, & N. N. in altero Subdiaconi; aliâ verò die 26. Februarii idem Sciacca Diaconi, & Sacerdos Petrus Guagenti Subdiaconi officia præstantes; Iniquo pariter ausu, & religiosâ disciplinâ neglectâ, celebratis Missæ Sacrificiis ad eorumdem Excommunicatorum præsentiam interfuerunt Canonici Augustinus Perez de Alba, Emanuel Tiganus, Antoninus Scoma, Andreas Marini Caffarelli, Albertus Bartolotta, Paulus Pinnisi, Augustinus Passalacqua, & N. Finocchiaro, nec non Beneficiati Philippus Scolare nuncupatus l'Abbate Corda Fradixa, Benedictus Leonti, Joseph Papalardo, & Nicolaus Martorana.

Id accidisse narratur in Metropolitana Ecclesia, & personæ explicantur.

§. 3. Id ipsum etiam occasione Solemnitatum Sanctissimæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorumque Francisci, Augustini, Teresiæ, Thomæ Aquinatis, ac Francisci de Paula factum fuisse narravit idem Procurator Fiscalis in Regularium Ecclesiis, nempe Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini die 28. Augusti proximè præteriti, Patrum Minorum Conventualium Sancti Francisci 4. Octobris, & 8. Decembris subsequentis, Patrum Carmelitarum Discalceatorum die 15. dicti mensis Octobris, Patrum Ordinis Prædicatorum die 7. Martii proximè elapsi, ac demum Fratrum Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula die 2. subsequentis mensis Aprilis: Inibi namque, Excommunicatis vitandis pari iniquitate, & scandalo assistentibus, Divina celebrarunt Officia, nempe Missæ Sacrificium ex Ordine Eremitarum Sancti Augustini Fr. Cajetanus Lombardi, Diacono ministrante Fr. Petro Moncillo, & Subdiacono Fr. Augustino lo Monaco: Ex Ordine Minorum Conventualium Fr. Magister Antonius Maria lo Monaco, Ministerium Diaconi, & Subdiaconi respectivè eidem præbentibus dictâ die 4. Octobris Fratribus Leonardo Tomassini, & Vincentio Bocchi, ac 8. die Decembris Fratribus Petro Paulo Termine, & Baccalaureo Bellona: Ex ordine Carmelitarum Discalceatorum Frater Stephanus a Sancto Josepho, & ei ministrantibus Diacono Fratre Hiacyntho à Spiritu Sancto, & Subdiacono Fratre Angelico a Sancto Cajetano: Ex Ordine Prædicatorum Magister Hiacynthus Ruscianus, eidem ministrantibus Diacono Fratre Gervasio Azzaretti, & Subdiacono Mariano Ferrara de Bivona: Et demùm ex Ordine Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula ad Altare introiverunt Sacrum faciens Frater Joannes Baptista Prioli, nec non Fratres Antoninus Cona, & Deodatus Firrera Diaconi, & Subdiaconi ministerium respectivè exercentes: Singulis verò Sacrificiis in qualibet Regularium Ecclesia solemniter, ut præmittitur, celebratis, astiterunt quoque Sacerdotes Jo. Baptista Martinez, & Joseph Cozzo pro eorum Magisterii munere Sacras ceremonias dirigentes; Rebusque aliis, prout ex Processu, & actis Causæ ad quæ &c, congrua congruis &c. super quibus &c. Quæ omnia, & singula, Potestate Laicali cooperante, indigno corde gesta fuisse commemoravit coram Nobis, legitimisque Juribus comprobavit d. Dominus Procurator Fiscalis. Quamobrem ad instantiam, & pro parte ejusdem fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparen. decernere, & concedere, dignaremur, sine tamen præjudicio suis loco, & tempore ad alia Juris remedia, & contra alios in præsenti Monitorio non expressos procedendi.

Id ipsum contigisse narratur etiam in pluribus aliis Ecclesiis Regularium prædictæ Civitatis.

§. 4. Nos igitur Nicolaus Cardinalis Spinula Pro-Auditor Generalis, & Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter deputatus, attendentes requisitionem hujusmodi fore, & esse justam, & rationi consonam, hancque damnatam, detestabilemque communionem in Divinis cum Excommunicatis vitandis in spretum Potestatis Clavium habitam sedulò spectantes, & intento animo considerantes grandem Sacerdotum ruinam, quantò grandis est Dignitas, in qua peccarunt, petitas literas monitorias, pro nunc, & sine præjudicio ad graviora remedia, juxtà Canonicas Sanctiones in futurum deveniendi, concedendas, & in locis infra dicendis, constito jam Nobis de non tuto accessu ad Regnum Siciliæ: exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus. Quocircà vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute S. Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs visis eisdem præsentibus, per præsens publicum

nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in audientiâ publicâ literarum Contradictarum SS. Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ & extra eam in confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempè in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Anni, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolica Authoritate pro nunc & sinè præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles quàm facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Panormi Mamilianum Cozzo, Didacum Sciacca, Augustinum Perez de Alba, Emanuelem Tiganum, Antoninum Scoma Andream Marini Caffarelli, Albertum Bartolotta, Paulum Pinnisi, Augustinum Passalacqua, & N. Finocchiaro; nec non ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ Beneficiatos Philippum Scolare nuncupatum l'Abbate Corda Fradixa, Benedictum Leonti, Josephum Papalardo, & Nicolaum Martorana, Sacerdotes quoque Petrum Guagenti, Jo. Baptistam Martinez, Josephum Cozzo & N. N. qui dicta die 25. Decembris in officio Subdiaconi ministravit, prout etiam Fratres Eremitas Sancti Augustini Cajetanum Lombardi, Petrum Moncillo, Augustinum lo Monaco, Fratres Minores Conventuales Antonium Mariam lo Monaco, Leonardum Tomassini, Vincentium Bocchi, Petrum Paulum Termini Baccalaureum Bellona: Fratres Carmelitas Discalceatos Stephanum à sancto Josepho, Hyacinthum à Spiritu Sancto, Angelicum à Sancto Cajetano. Fratres ex Ordine Prædicatorum Hyacinthum Ruscianum, Gervasium Azzaretti. Marianum Ferrara de Bivona, & Fratres ex Ordine Minimorum Jo. Baptistam Prioli, Antoninum Cona, ac Deodatum Ferrera*, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Dominico Cæsare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, pœnas contra prædicta, & similia committentes, ac præsertim in contemptum, ut præmittitur, Communionem in Divinis cum Excommunicatis vitandis habentes, in Sacris Canonibus, & Conciliis contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni & relaxari, & ad omnes, & singulos actus, dc. & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, ipsique Domino Procuratori Fiscali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eosdem Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Panormi *Mamilianum Cozzo, Didacum Sciacca, Augustinum Perez de Alba, Emanuelem Tiganum, Antoninum Scoma, Andream Marini Caffarelli, Albertum Bartolotta, Paulum Pinnisi, Augustinum Passalacqua, & N. Finocchiario; nec non ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ Beneficiatos Philippum Scolare nuncupatum l'Abbate Cordafradixa, Benedictum Leonti, Josephum Papalardo, & Nicolaum Martorana; Sacerdotes quoque Petrum Guagenti, Jo. Baptistam Martinez, Josephum Cozzo, & NN. qui dicta die 25. Decembris in officio Subdiaconi ministravit; prout etiam Fratres Eremitas Sancti Augustini Cajetanum Lombardi, Petrum Moncillo, Augustinum lo Monaco: Fratres Minores Conventuales Antonium Mariam lo Monacho, Leonardum Tomassini, Vincentium Bocchi. Petrum Paulum Termine, Baccalaureum Bellona: Fratres Carmelitas Discalceatos Stephanum à Sancto Josepho, Hyacinthum à Spiritu Sancto, Angelicum à Sancto Cajetano: Fratres ex Ordine Prædicatorum Hyacinthum Ruscianum, Gervasium Azzaretti Marianum Ferrara de Bivona, & Fratres ex Ordine Minimorum Jo. Baptistam Prioli, Antoninum Cona ac Deodatum Ferrera* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Excellentissimus D. Locumtenens Generalis infrascriptus, nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, Justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante.

Nomina eorum, qui communicare ausi sunt in divinis cum Excommunicatis vitandis.

Monentur ii omnes ad comparendum, & dicendum causam quare declarari non debeant incidisse in Censuras, & pœnas &c. infra terminum ipsis præfixum.

§. 5. Interim verò Nos vehementer cupientes, ut prænominati, cæterique excommunicationis Sententiâ innodati, tandem erubescentes agnoscant peccata sua, & ad sinum Sanctæ Matris Ecclesiæ humili, & contrito corde revertantur: Idcircò, ne illorum contumaciam in pejus enutriat perniciosum communionis solatium, neve Animarum periculum ex eâ Communicantibus immineat, Vobis omnibus, & singulis superiùs nominatis committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ expressè mandamus, quatenus vigore præsentium moneatis, seu moneri faciatis, prout Nos, sic instante dicto Domino Procuratore Fiscali, per easdem præsentes nostras literas, juxtà canonica Instituta, monemus omnes, & singulos Christifideles, eisdemque inhibeatis, prout Nos pariter illis inhibemus, ne sub quovis prætextu, & quæsito colore, audeant, vel præsumant quodcumque prohibitæ communionis genus cum illis habere, sed omninò ab hujusmodi damnato patri ipio abstinere se debeant sub censuris, & pœnis in Sacris Canonibus contentis, ad quarum quidem incursus declarationem, & executionem, ac ad omnia alia necessaria, & opportuna, præmissis de jure præmittendis, Nos procedemus, sivè infrascriptus Dominus Generalis Locumtenens, Justitia mediante procedet contra quoscumque de prædictis reperiendos culpabiles, atque punibiles. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo sexto, Indictione nona, die verò sexta mensis Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo sexto.

Omnes Christi fideles admonentur, ne quodcumque communionis genus sub quovis prætextu habere audeant cum prædictis Excommunicatis sub Censuris, & pœnis.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 10. *Octobris* 1716. *Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursu*

cursu in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

Postquam è Tribunali A. C. pro tuitione Immunitatis Ecclesiasticæ, Apostolicæque authoritatis in Regno Siciliæ tam graviter læsæ, & pro observatione potissimum Ecclesiastici Interdicti Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparitan. ab illarum Episcopis de speciali mandato Sanctissimi appositi, & deinde à Sanctitate Sua amplissimè confirmati, Monitoria, Sententia, & publica Anathematis Schedula superius relata, ac inserta prodierant: æquum, justumque imò etiam maximè necessarium visum est rationem inire, qua Ecclesiæ satisfieret, spirituali illorum populorum saluti summum in discrimen adductæ consultum esset, sublatisque è medio scandalis, pristina tandem, ac bonorum omnium votis tantoperè exoptata tranquillitas Siciliæ restitueretur. Hunc igitur in scopum Summo Pontifice, & qui tunc prædictam Insulam obtinebat, Hispaniarum Rege Catholico Philippo V., pro insita utrique eximia pietate, ac prudentia laudabiliter conspirantibus, à Majestate Sua primùm Eminentissimus Dominus Cardinalis Franciscus de Aquaviva, Regius apud Sanctam Sedem Administer, & mox à Sanctissimo R. P. D. Vincentius Alamannus utriusque Signaturæ Referendarius, & ab arcanis notis Sanctitatis Suæ, ad ejusmodi negotium honestis conditionibus transigendum delecti fuere. Pluribus itaque à Pontificio Deputato cum prædicto D. Cardinali, atque etiam cum R. P. D. Herrera, Sacræ Rotæ Romanæ Auditore, ab Eminentia Sua subrogato habitis colloquiis, & tractationibus, etsi multiplices, nec levis momenti difficultates intercessissent, tandem, benedicente Domino, fælicem ad exitum perducta res est, communi consensu firmatis decem Articulis, quorum tenor hic subjicitur.

I. Che rimossi tutti gl'impedimenti frapposti all'intiera osservanza dell Interdetto nelle tre Diocesi di Catania, di Girgento, e di Lipari, e rivocati, & aboliti tutti gl'Atti, Decreti, & Ordinazioni fatte in contrario, si osservi in avvenire nelle dette trè Diocesi pienamente l'Interdetto.

II. Che tutti gl'Esuli, fuggitivi, rilegati, ò anco carcerati, tanto Laici, che Ecclesiastici, e Regolari per l'osservanza dell'Interdetto, ò per qualsivoglia altra causa in odio della giurisdizione Ecclesiastica, ò dell'obbedienza præstata alla Sede Apostolica, siano richiamati, e scarcerati respettivamente, e rimessi in quell' istesso stato, e grado, in cui erano prima della loro espulsione, fuga, rilegazione, ò carcerazione.

III. Che si rimuovano tutti, e singoli sequestri apposti per le cause sopra espresse, con doversi restituire dal presente Governo à chi è di ragione, tutto ciò, che si trovasse in mano, ò che avesse percetto de' frutti sequestrati; restando poi semper à peso de' particolari il restituire quello, in che si fossero utilizzati sotto il presente, e passato Governo.

IV. Che tutte le privazioni di Dignità, ò Benefizii Ecclesiastici, ò di qualunque grado, offizio, ò prerogativa, in cui sono stati dichiarati respettivamente incorsi dalla Santa Sede, ò in essecuzione degl' Ordini della medesima, varii Ecclesiastici, ò Regolari, abbiano il loro effetto, sin tanto che non vengano reintegrati dalla somma pietà di Nostro Signore, il quale per grazia speciale reintegrarà tutti quelli, che daranno veri segni di pentimento, à sola riserva di quei pochi li Benefizii, ò gradi de' quali saranno stati già legitimamente disposti in altri Soggetti, à quali non si dovrà impedirne il pacifico possesso, ò se qualcheduno si stimasse gravato, Nostro Signore gli farà amministrare tutta la giustizia.

V. Che essendo nulli tutti li Capitoli Regolari celebrati contro la forma de' Sacri Canoni, ò delle Costituzioni particolari di ciascheduno Ordine; ò contro il divieto della Sede Apostolica, e per consequenza, essendo di niun valore tutti gl' atti fatti in essi Capitoli, dovranno li Superiori Generali degl' Ordini dare il necessario riparo, e rimedio a gl' inconvenienti seguiti. Quanto poi all' elezzioni fatte in essi Capitoli, essendo similmente di niun valore, rimossi li Superiori intrusi, saranno riconosciuti per legitimi quelli, che sono stati eletti per Breve, ò che hanno havute le facoltà di governare dalla Sacra Congregazione, ò da' loro legitimi Superiori Generali, sin a tanto che per li primi spiri il tempo del Breve, e per gl' altri, che si celebri il nuovo legitimo Capitolo convocato dal vero Superiore.

VI. Che tutti gli Scommunicati dichiarati per le cause sopra espresse debbano riputarsi, e portarsi come tali, e domandare l'assoluzione, dando le dovute sodisfazioni alla Chiesa.

VII. Che li Cadaveri di Monsignor Patriarca Vescovo di Catania, e di Monsignor Vescovo di Girgento, si trasportino nelle loro Catedrali, con esservi ricevuti con quelle dimostrazioni, che si convengono, nella forma concertata per il trasporto del Cadavere del Vescovo dell' Aquila.

VIII. Che li due Vicarii Apostolici di Catania, e di Girgento, ritornati che siano al governo di quelle Diocesi, possano liberamente senza alcuna opposizione essercitarvi il loro Offizio, finche quelle Chiese non siano proviste di un nuovo Pastore, ò che Sua Santità permetta à quei Capitoli, assoluti che saranno li Canonici, di procedere all' elezzione di un Vicario Capitolare.

IX. Che essendo nulli tutti gl' atti spettanti sì al Foro di conscienza, che al contentioso fatti da' Vicarii intrusi, ò da qualunque altro Superiore Ecclesiastico non legitimo, darà Sua Santità le sufficienti facoltà a' Vicarii Apostolici di Catania, e di Girgento, ed al Vicario Generale di Monsignor Vescovo di Lipari, perche possano provedere a gl' innumerabili disordini seguiti per nullità de' sudetti atti, con dar loro le opportune instruzzioni, ad effetto di evitare al possibile ogni disturbo, e scandalo, e lo stesso à proporzione si farà co' Regolari, dando le facoltà a' Superiori Generali.

X. Adempite che siano le sudette sodisfazioni, e costando à Nostro Signore del loro intiero adempimento, darà Sua Santità le facoltà necessarie a' Vicarii Apostolici di Catania, e di Girgento, ed al Vicario Generale di Lipari, tornati che siano al Governo delle loro Diocesi, per rimuovere l'Interdetto.

Die 7. Aprilis 1719. Summus Pontifex omnes præinsertos Articulos benignè probavit, eosque à R. P. D. Alamanno perlegi, ac recitari mandavit Eminentissimis DD. Cardinalibus Tanario, Paulutio, de Aquaviva, Corradino, & Albano, nec non RR. PP. DD. Alexandro Albano Sanctitatis Suæ Nepoti; & Scipioni de Ricciis Sac. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ Secretario, ad Palatium Apostolicum Vaticanum jussu Sanctitatis Suæ ad hoc specialiter vocatis. Expleta lectione Eminentissimus D. Cardinalis de Aquaviva nomine Regis Ca-

tulicam pietam, integram, ac omnimodam octo priorum Articulorum executionem pollicitus fuit; Et vicissim reliqui quatuor Eminentissimi Cardinales noni, & decimi Articulorum adimplementum Pontificio nomine spoponderunt.

Subindè mandato Sanctissimi per encyclicas literas Sac. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ universis Siciliæ Ordinariis missa fuerunt exempla prædictorum decem Articulorum cum opportuna Instructione; Nec non Vicariis Apostolicis Catanen., & Agrigent., ac Vicario Generali Liparitan. injunctum fuit, ut postquam illis exploratum, compertumque esset integrum, atque omnimodum adimplementum satisfactionum à Regiis Officialibus præstandarum, Interdictum memoratis Civitatibus, & Diœcesibus appositum removerent. Eisdem prætereà Vicariis, ac reliquis omnibus Siciliæ Ordinariis tributa fuit facultas absolvendi in forma Ecclesiæ consueta à censuris omnes, & singulos, qui illis innodati reperirentur ob violationem Interdicti, ac læsam Immunitatem, libertatemque Ecclesiasticam, sive ob alium quemcumque actum ab ipsis gestum in odium Jurisdictionis Ecclesiasticæ, vel obedientia præstita mandatis Sanctæ Sedis Apostolicæ, ejusdem Interdicti observationem respicientibus; Ac insuper dispensandi cum illis, qui irregularitatem contraxissent, dummodò tamen iidem Excommunicati, ac irregulares absolutionem, & dispensationem respectivè debita humilitate postularent, partibusque læsis satisfacerent, & à similibus in futurum abstinere pollicerentur.

Intereà Eminentissimus D. Cardinalis de Aqua viva liberam potestatem fecit omnibus Siculis expulsis, & profugis tam in Urbe, quàm extra eam degentibus, in ipsam Insulam ad propria revertendi, concesso singulis petentibus amplo Salvo Conductu-Passaporto nuncupato: Et postmodum ex literis prædictorum trium Vicariorum certus allatus fuit Nuncius, quòd cum Regii Officiales stabilitas conventiones bona fide adimplevissent, ipsi vicissim Interdictum à præfatis Civitatibus, & Diœcesibus authoritate à Sanctissimo eis benignè tributa sustulerant.

MONITORIUM

Vigore specialis Chirographi Pontificii die 29. Julii 1715. expeditum contra Carolum Joseph Juniperum Præpositum Curatum Odalengi Casalen. Diœcesis, ob recursum ab eodem Præposito habitum ad Laicalem Potestatem, ad effectum impediendi executionem Decretorum Episcopi Casalensis, nec non contra Officiales, ac alios ejusdem Laicalis Potestatis Ministros, qui Ecclesiasticam Immunitatem, & ordinariam Domini Episcopi jurisdictionem multipliciter eâ occasione violarunt.

Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Episcopus Casalensis decernit munia Parochialia exerceri in Ecclesia S. Grati subrogatæ in locum Parochialis de consensu Partium.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Per-Illustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, Illustrissimum, & Reverendissimum Episcopum Casalen. variis recursibus postulatum usque ab anno 1711. ad normam Sacrorum Canonum, & præcipuè Sacri Concilii Tridentini, plures, ac providas fecisse Ordinationes ad consulendum Spiritualibus Indigentiis Animarum, ac Fidelium habitantium in Villis Odalengi magni, nempè in Valle Sturæ, Casalegii, & Rivæ pro commodâ Sacramentorum receptione, Divinorum Officiorum participatione, aliisque respectivè Parochialibus muneribus ad eorum commodum exercendis in Ecclesiâ Sancti Grati dictis Incolis magis congruenti tanquam sita ferè in medio dictarum Villarum sorrogat. in locum antiquæ Ecclesiæ Parochialis Sancti Quilici, ob temporum injuriam, Bellorumque incursiones derelictæ, initis etiam inter dictarum Villarum Incolas ex una, & Parochum, seu Præpositum Matricis Ecclesiæ dicti Loci Odalengi magni conventionibus sub die 29. Junii 1712. seu &c. cum reservatione Jurium prætensi Patroni, & Præpositi, ad cujus Ecclesiam prædictarum Villarum Habitatores ob Loci distantiam, & difficultatem itineris sine magno incommodo, præcipuè senio affectorum, Puerperarum, Mulierum lactantium, ac malè valentium accedere non poterant.

Parochus contra Decretum Episc., & subscriptas pactiones recurrit ad Laicam Potestatem, ejusque brachio Decreti executionem impedit.

§. 2. Contra disposita per Episcopum, ac subscriptas pactiones hodiernus idem Præpositus Curatus Carolus Joseph Juniperi recursum habuit ad Potestatem Laicam, nolens in Ecclesia destinatâ prædicta occasione Paschatis Sacramenta ministrari, & de facto Paschali tempore proximè elapsi anni 1714. ab eâdem Laicâ Potestate transmitti obtinuit ad Villas præfatas Equitem Limbertum cum suâ Cohorte in numero sexaginta circiter Militum ad hospitandum in Domibus Privatorum, illorumque expensis, ut eosdem per vim adigeret ad Paschale Præceptum adimplendum in dictâ Præpositurali Ecclesiâ Odalengi, quemadmodùm tali urgente insistentia post vexationes octo dierum spatio passas, multaque damna, ac dispendia illuc accedere coacti fuerunt cum maximâ, ac scandalosâ Jurisdictionis Ecclesiasticæ læsione. Quibus concussionibus, & violentiis altera non minor accessit; Etenim ad dictam Civitatem Casalis advocati fuerunt Franciscus Bencius, & Joannes Baptista Serenus coram Civitatis Præfecto nuncupat. *il Commandante*, & præcipuè coacti fuerunt ad præfatas Villas redire, ibique Instrumentum Unionis eorumdem Particularium conficere coram eodem Duce, & Militibus inibi ut supra, residentibus. Deinde ad eamdem Civitatem remissi, adhuc compulsi fuerunt quamdam conventionem favore præfati Præpositi dispositam, ac ipsis penitùs læsivam approbare, imposito etiam Causæ silentio: Quam conventionem sic coactè initam Particulares læsi ferre non valentes, novum recursum ad Reverendissimum Episcopum habuerunt, constanter protestantes se nolle eidem conventioni acquiescere; Pervenerunt ad aures Præpositi, & Præfecti Civitatis novissimæ Popularium preces Episcopo porrectæ, & fuerunt in causâ, ut prædicti Bencius, & Serenus, tanquam ditiores in Populo, iterùm vexarentur. Etenim ad Civitatem revocati, priùs in Arce fuerunt inclusi, inde per Civitatem longo tempore detenti, ut detegerent, & referrent eos, qui ad Reverendissimum Episcopum noviter

Et vexat Incolas Villæ S. Grati.

recur-

recursum habuissent, supradictos etiam vexantes, & retinentes ad extorquendam declarationem ab eis, quod Milites, licèt ad gravandum transmissi, damnum Villicis prædictis minimè intulissent. Obstitit semper Præpositus dispositionibus per Episcopum præordinatis ad commodiorem Sacrorum Populo ministrationem etiam per Concordiam firmatis, & in praxim redactis; imò demùm vetuit Vice-Curato ab Episcopo deputato in Ecclesiâ Divi Grati quamcumque munerum Parochialium administrationem, Missæ celebratione excepta; Undè, attentâ diffidentiâ Populi, ac semper increscente temeritate Parochi, magis excitata fuit Episcopi vigilantia, & propterea ad occurrendum Præpositi machinationibus, consulendum Populo quoad Spiritualia, simulque Ecclesiasticam Immunitatem, ac Jurisdictionem tuendam, deputavit, ac respectivè confirmavit Sacerdotem Blasium Pastore in Vicarium dictæ Ecclesiæ Sancti Grati cum omnibus facultatibus Parochialibus, adjecto eidem Præposito onere illi subministrandi duos saccos frumenti, & uvæ rubra centum; Justis decausis eidem Junipero inhibendo, ne ad Loca Vallis Sturæ sine novâ licentiâ accederet: frustra institit coram Episcopo pro hujus Decreti revocatione; numquam tamen, licèt requisitus, taxatam congruam Vicario deputato subministravit; imò per novum recursum ad Potestatem Laicam directæ fuerunt molestiæ præfato Vicario Blasio Pastori, cui fuit exhibita quædam Epistola ad Testium præsentiam per manus Alberti Allera Vice-Prætoris ejusdem Loci, illi per Equitem Crevacore Casalis Præfectum directa sub datâ 16. Augusti proximè præteriti, in qua eidem injungebat, ut quàmprimùm ad dictam Civitatem se conferret pro gravi negocio sibi conferendo; Cumque illùc se contulisset, & coram eo se præsentasset, ei exulationis negocium indixit infra tres dies à toto Statu, ac Dominio illius Principis exequen.

Negat Vice-Curato subsidium ab Episcopo præscriptum, & in exilium ejici curat.

§. 3. Intereà Episcopus, ne Ecclesia Sancti Grati destituta remaneret Vicario, in illius locum subrogavit Sacerdotem Michaelem Germanum Cloverio; Prædictus tamen Blasius Pastore, nesciens quo verteret ad Incolatum, præsertim ob ejus paupertatem, licèt exilio mulctatus, nondùm discesserat, elapso jam per dies termino præfixo, propterea redit ad ea Loca præfatus Eques Lamberto, qui cum Famulo, ac duobus Militibus sub die Veneris 31. mensis Augusti anni præteriti pervenit ad Vallem Sturæ, & præcisè ad Domum Ecclesiæ S. Grati, in quâ degere solebat prædictus Vicarius Pastore, factaque diligenti perquisitione etiam in absconditis Domus, & Ecclesiæ pro illo carcerando, eoque non reperto, cum in antecedenti die, ad obedientiam præstandam cœpisset iter ipsum successivè insecuti fuerunt, ac arrestarunt die Sabbati prima Septembris, seu alio veriori tempore in ipso itinere, quod à Cesareto prosequebatur ultra Padum, fuitque eodem die per duos Milites translatus ad dictam Civitatem Casalen., & in militari Statione Portæ Castelli nuncupat. usque ad vespertinam Portarum clausuram fuit detentus, & posteà de ordine dicti Præfecti Civitatis, ut dicitur *il Commandante*, ductus ad Domum N. Ponsani nuncupat. l'*Ajutante*, ibique tota nocte per Excubias custoditus, rursus de mane eidem Præfecto exhibitus, præceptum habuit de discedendo, nec ampliùs accedendo ad loca Dominantis sub pœnâ indignationis ejusdem, fuitque statim Equo immissus, quem paratum habebant, & per tres Equestres milites associatus per Portam nuncupat. *Cittadelle*, deportatus fuit successivè usque ad fines Status Mediolanensis; rebusque aliis in processu, & in processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad

Item Vice-Curatus à Laicali Potestate comprehensus exulare compellitur.

quos &c. prædicta omnia, committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam instando, mandando, committendo, compellendo, consulendo, instigando, & quomodolibet respectivè cooperando tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed omni &c. super quibus &c.; Quamobrem ad Instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extrà Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur, quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri sub die 16. currentis mensis Julii signato, tenoris sequentis, videlicet:

Instantia Procuratoris Fiscalis.

Monsignor Arcivescovo di Tebe. Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Essendo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che Monsignor Vescovo di Casale havendo composte alcune differenze trà il Sacerdote D. Carlo Giuseppe Giuniperi Curato, e Prevosto di Odalengo grande, con li Particolari, & Huomini delle Ville di Stura, Casaleggio, e Riva membri di detto luogo d'Odalengo sovra la necessità, che havevano degli Esercizii degl'atti Parocchiali nella Chiesa di S. Grato à loro vicina senza essere obligati à trasferirsi in lontananza con strade disastrose alla Chiesa di detto Prevosto in detto Odalengo grande con pregiudizio dell' Infermi, Vecchi, e Donne lattanti, come per il passato, almeno in alcuni giorni destinati, erasi pratticato dalli Antecessori di detto Prevosto, che esercitavano le funzioni Parocchiale anche in detta Chiesa, con haver detto Prelato precedentemente proveduto di un Sacerdote, che in detta Chiesa di S. Grato per modo di provisione somministrasse loro i Sacramenti, e concluso anche il trattato con concordia, e Capitoli sottoscritti tra le Parti, e deputato per ultimo, doppo altre provisioni, per Vice-Curato con dipendenza da detto Prevosto il Sacerdote Don Biagio Pastori con somministrazione di qualche stipendio, supplendo all' altro il Popolo, prevalendosi delle facoltà del Sacro Concilio di Trento in occorrenze simili, ed essendo mancato detto Prevosto alla Contribuzione della congrua à detto Vice-Curato tassata, ed avendo anche proibito à detto Vice-Curato ogn'altra funzione Parochiale, toltane la celebrazione della Messa, fosse da Monsignor Vescovo ordinato il pagamento di ciò, che il Prevosto à detto Vice-Curato Pastori doveva; E correndo all' hora i tempi della Pasqua, pretese di più con contravenire alle provisioni del Prelato accordate, che detti Particolari degl' accennati Cantoni omninamente si trasferissero alle funzioni Sagre, e Precetto Pasquale alla sua Chiesa Parocchiale di Odalengo, e per tal fine ricorresse alla Potestà Laica, especialmente al Commandante di Casale, e da quello nella Settimana doppo l'ottava di Pasqua fosse mandato à quei Cantoni il Cavalier Lamberto Capitano con Compagnia de Soldati Granattieri, e fossero posti, e distribuiti à discrezione nelle Case di detti Particolari à spese de medemi con molti danni, & mali trattamenti ad effetto di obligarli, come l'obligarono, doppo la tollerenza di queste violenze per otto giorni, à trasferirsi in detta Parocchia d'Odalengo per sodisfare al Precetto, tutto con manifesto disprezzo, e lesione della Giurisdizione Ecclesiastica. Nè questi soli furono gl' aggravii, perche con la chiamata in Casale di alcuni Particolari più benestanti di detti Cantoni, ò Ville fù loro ordinato di ritornar alle proprie Case, con fare un Atto di unione, come li convenne fare alla presenza del Capitano, e Soldati, e ritornare poi in Casale, ove furono astretti à far una concordia tutta in loro damno, e che s'imponesse

Tenor Chirographi Pontificii, quo Causa A. C specialiter delegatur.

fine

fine à questa causa. Essendo intolerabili a quei Popoli dette violenze, fecero ricorso à Monsignor Vescovo, rappresentandole la concordia lesiva, alla quale erano stati violentemente astretti, del qual ricorso havutosi notitia dalla Potestà Laica, richiamò novamente in Casale li due Particolari sudetti de Cantoni, quali furono posti in Castello, e poi ritenuti in Città, à fine di saperechi havesse fatto l'ultimo ricorso al Vescovo, e per ottenere dichiaratione, che li Soldati mandati ne medemi Cantoni non havevano recato alcun danno à i Particolari de i medemi. Non desisteva il Prevosto d'Odalengo sudetto dalla di lui aderenza alla Potestà Laica, particolarmente per esser stata dal Vescovo decretata la somministrazione della porzione della congrua al Vice-Curato Pastori, e di essere stato inibito da Monsignor Vescovo di trasferirsi à quei Cantoni, ò Ville senza licenza, perilche con lettera, e con pretesto in essa di havere à parlargli per cose rilevanti, il Commandante di Casale scrivesse al sopradetto Don Biagio Pastori Vice-Curato di trasferirsi in detta Città; Che avendo egli obbedito, gli fosse dal medesimo intimato l'esilio da i Stati del Dominante sotto pena della di lui indignazione in termine di trè giorni, il quale havendo procrastinata l'obedienza per non sapere dove prender recovero per la di lui povertà, fusse spedito il sudetto Cavalier Lamberto con due Soldati, e suo Servitore, quali si portarono à detti Cantoni, ed alla Chiesa di San Grato, e fatta diligente perquisizione nella casa di detto Vice-Curato prossima alla Chiesa, e dentro la Chiesa medesima per carcerarlo, e non avendolo trovato per essere il giorno precedente partito, lo insegnissero, e trovato lo fermassero, mentre partiva da Ceraseto oltre Pò, e lo conducessero à Casale, ove doppo haverlo trattenuto nel corpo di guardia, e poi custodito la notte in casa dell' Ajutante Ponzano, la mattina dal detto Commandante le fusse rinovato il sopradetto esilio, e posto à cavallo fusse accompagnato da trè Soldati, e condotto fino al Confine dello Stato di Milano, & altro, come meglio, e più chiaramente, e distintamente dal Processo, ò Processi sopra di ciò formati. E non potendo, nè dovendo Noi comportare violazioni così sacrileghe della Giurisdizione, Immunità, e Libertà Ecclesiastica, vogliamo, che si proceda omninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che in questi fatti risultaranno Rei, e se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Curia Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto del Processo, o Processi come di parola in parola fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirographo la commettiamo a Voi, & al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trovacon li suoi annessi, connessi, emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, & quas, commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facultà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazioni contro tutti quelli, che dal Processo, ò Processi formati restaranno sufficientemente indiziati delle sudette violazioni di giurisdizione, immunità, o libertà Ecclesiastica di qualunque stato, grado, preeminenza, e dignità fossero, ed insieme vi concediamo, tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti Violatori, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Costituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de jure competessero; Et affinche più facilmente possiate ciò esseguire vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie di poterli citare anche per editto, constando vi anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma nella Basilica di San Pietro, nella Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali delle nostre Città di Bologna, e Ferrara, vagliano, & abbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Costituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una, e d'Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbiano qui per espressi, & inseriti di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pleno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benchè non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse; Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Catolica, & alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausule, e decreti; A' quali tutti, e singoli, etiamdio più volte confermati, e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 16. Loglio 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterum reperiendos culpabiles, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis exprese protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper, & quatenus opus sit, in posterùm fabricando, & non aliàs &c., quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, &

pu-

publicandas, cum pro illis exequendis in Civitate Casalis, cæterisque illius Domini locis tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & alias de opportuno juris remedio providere dignaremur.

§. 4. Nos igitur Nicolaus Archiepiscopus Thebarum Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictam Civitatem Casalis, aliaque loca illius Dominii, in quibus moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac in Cathedralibus nostrarum Civitatum Bononiæ, & Ferrariæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolica Auctoritate pro nunc, & reservatis, ut supra, Juribus supradictos, *Præpositum Carolum Josephum Juniperi, Equitem Crevacore Præfectum Civitatis Casalis Commandante nuncupat., Equitem Lambertum Ductorem Militum nuncupat. Granatieri. Albertum Allera Vice Prætorem Odalengi, N. Ponzano, ut dicitur, Ajutante in Civitate Casalis, N. N. N. N. N. N. Milites Granaterios ad gravandum transmissos in numero sexaginta circiter, N. N. duos Milites, qui Sacerdotem Pastore arrestarunt, & ad Civitatem Casalen. adduxerunt. N. N. N. tres Milites, qui eundem Sacerdotem Pastore exulatam extra Statum associarunt*, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos de jure irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique D. Procuratori Fiscali Generali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Præpositum Carolum Josephum Juniperi, Equitem Crevacore Præfectum Civitatis Casalis, Equitem Lambertum Ductorem Militum, Albertum Allera Vice Prætorem, N. Ponzani, ut dicitur Ajutante. N. N. N. N. N. N. Milites Granaterios ad gravandum transmissos in num. 6. circiter, N. N. duos Milites, qui Sacerdotem Pastore arrestarunt, & ad Civitatem Casalen. adduxerunt, N. N. N. tres Milites, qui eundem Sacerdotem Pastore exulatum extrà Statum associarant, sic citatos, & monitos*, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus, nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de Jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante. eorum absentiâ, & contumacia non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, die verò 29. mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentia Papæ XI Anno decimoquinto.

Nomina Citatorum, & monitorum ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatim Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

In Nomine Domini Amen. Præsenti publico relationis Instrumento Cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum quod Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octava, die verò junuica octava mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo quinto. In Mei, ac Testium infrascriptorum præsentia præsens, & personaliter constitutus Paulus Braci publicus Cursor Curiæ Episcopalis Ferrariæ retulit mihi Notario infrascripto se sub hodierna die coram infrascriptis Testibus retroscriptum Monitorium contra Sacerdotem Carolum Josephum Juniperi Curatum, & Præpositum Matricis Ecclesiæ Loci Odalengi magni Casalensis Diœcesis, Equitem Crevacore Præfectum Civitatis Casalis Commandante nuncupatum, Equitem Lambertum Ductorem Militum nuncupat. Granatieri. Albertum Allera Vice-Prætorem Odalengi, N. Ponzani, ut dicitur, Ajutante in Civitate Casalis. N. N. N. N. N. N. Milites in numero sexaginta circiter, & alios quinque Milites N. N. N. N. N. primò duos, ac deinde tres in retroscripto Monitorio specificatos exequutum fuisse ad valvas Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Ferrariæ sub Invocatione S. Georgii, affixa ibidem copia, & dimissa præsentibus Domino Ignatio Garani, ac Joseph Lorenzeti testibus &c. aliaque fecisse, & dixisse, prout habuit in mandatis, & ita tactis &c. juravit &c. non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c. Actum Ferrariæ in Cancellaria Criminali Curiæ Episcopalis ejusdem Civitatis, præsentibus ibidem Domino Ignatio Garani Filio quondam Julii Ferseu de Cura Sancti Jacobi, ac Joseph Lorenzotis filio Alberti pariter Ferseu de Cura

Sancta Mariæ Nova testibus antescriptis ad præfata omnia habitu specialiter, atque rogatu. Ego Antonius Odoardus Valentus Notarius publicus, & Curiæ Criminalis Episcopalis Ferrarien. Cancellarius de prædictis rogatus fui. In quorum fidem hic me subscripsi, & solito mei Tabellionatus signo requisitus signavi die, mense, & anno suprascriptis &c.

Thaddæus, Miseratione Divina Tituli S. Alexii, S. R. E. Presbyter Card. à Verme Episcopus Ferrariensis &c. Universis &c. fidem facimus, & attestamur supradictum Dominum Antonium Odoardum Valenti esse Notarium publicum hujus Civitatis, Curiæque nostræ Notarium, & Cancellarium ad Criminalia, ejusque similibus hic, & ubique locorum in judicio, & extra fidem adhiberi plenam. In quorum &c. Dat. Ferrariæ ex Palatio Episcopali die 13. Augusti 1715.

Carolus Quercius Notarius, & Canc. Episcopalis.

Deventum posteà non fuit ad Sententiam declaratoriam incursus censurarum, aliarumque pœnarum in antedicto Monitorio contentarum, & comminatarum, quia Carolus Joseph Juniperi Præpositus Curatus Odalergi pœnitentia ductus veniam humiliter postulavit ab Episcopo Cassinensi, ejusque Decretis, atque mandatis se debitam obedientiam præstiturum spopondit. Quibus ab eodem Episcopo Sacræ Congregationi Immunitatis Ecclesiasticæ significatis, eadem Sac. Congregatio, Sanctissimo annuente, die 21. Decembris 1716. præfato Episcopo facultatem concessit absolvendi etiam in forma privata memoratum Præpositum à censuris, in quas ob præmissa inciderat, facta tamen priùs per eum obligatione reficiendi omnia damna, quæ Vice-Curatus Ecclesiæ S. Grati, & Incolæ Villæ Valditura passi fuerant, nec non abstinendi à similibus in futurum.

MONITORIUM

Quo Censuræ à Domino Cardin. Archiepiscopo Januen. jussu Summi Pontificis promulgatæ contra P. Thomam Granellum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum ob non paritionem Pontificio præcepto confirmantur, & aggravantur, ac omnibus Christifidelibus sub gravibus pœnis mandatur, ut a qualibet cum ipso conversatione, atque commercio abstineant.

Nicolaus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Spinula Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Pro-Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Executor.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Archiepiscopum Januen. die 29. Octobris anni 1712. statim, ut par erat, exequendo ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Apostolica mandata processisse ad declaratoriam excommunicationis Sententiam contra Fratrem Thomam Granellum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, eumque Ecclesiasticis censuris innodatum à Fidelium consortio disjunctum, segregatum & separatum publicis schedulis in fui, ac Cleri Metropolitanæ Ecclesiæ Januen., nec non frequentis Populi præsentia ad valvas ejusdem Ecclesiæ denunciasse, eo quod Supremi Pontificis Præcepto, quo illi dudum sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda injunctum fuerat, ut a Civitate Januen. discederet, & ad Conventum Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Bononien. dicti Ordinis se conferret, elapso termino sibi ad id præfixo, non paruerat, seu potiùs parere contempserat. Fr. Thomas Granellus ob inobedientiam præcepto Pontificio declaratur Excommunicatus à D. Card. Archiepiscopo Januen.

§. 2. Hanc autem excommunicationis Sententiam, seu denunciationem vigore prædictarum schedularum secutam, exinde Sanctissimum Dominum Nostrum suis literis in forma Brevis editis die 3. Decembris antedicti Anni 1712. pro ritè, legitimè, & validè facta declarasse, proindeque eumdem Fratrem Thomam Granellum sic denunciatum excommunicatum ab omnibus, & singulis Christifidelibus habendum esse, ac uti talem sub censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contra eos, qui cum Excommunicatis commercium, vel consortium habent inflictarum, & insuper quoad Regulares etiam perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, ac munerum, & officiorum Regularium per eos obtentorum, perpetuæque pariter inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso jure absque alia declaratione incurrendis pœnis vitari omninò debere eisdem literis pariter decrevisse, ac declarasse. Excommunicatio ejusdem Fratris Granelli specialiter confirmatur à Summo Pontifice, ejusque commercium prohibetur sub gravibus pœnis.

§. 3. Prædictis tamen censuris penitus neglectis dictum Fratrem Thomam Granellum, licèt merito facinorum suorum justè ab Ecclesia pulsum, contemnendo præterea Ecclesiastica vincula per insolentem insultationem in Ecclesiæ opprobrium, & spretum Potestatis Civium temerè, & sacrilegè à prænotata die 29. Octobris anni 1712. se gessisse, & adhuc se gerere, tamquam non excommunicatum in grave Animæ suæ præjudicium, & Fidelium scandalum, pertinaciter in tantâ contumaciâ perseverando, & excommunicationis sententiam, qua ligatus est, indurato animo sustinendo, aliosque per communicationem ad peccatum inducendo, pluraque ex illis, quæ ab Excommunicatis exerceri non possunt, sacrilegè quoque attentando, rebusque aliis, prout latiùs ex processu, & actis causæ, ad quæ &c. singula singulis &c. super quibus &c. Idem tamen Fr. Granellus censuris neglectis, pro non Excommunicato palam temerè se gerere audet.

§. 4. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & gravatorias literas extra Romanam Curiam, & ad Partes contra prædictum Fratrem Thomam Granellum, & respectivè monitorias, sive inhibitorias de non communicando cum eo pro omnium Christifidelium salute, ejusdemque Fratris Granelli exoptata resipiscentiâ, decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Cardinalis Spinula Judex, & Pro-Auditor prædictus, nec non sententiarum, Instantia Procuratoris Fiscalis, ut contra d. Fr. Granellum ad gravatoriam censurarum procedatur, ejusque commercium omnibus Christifidelibus interdicatur.

ac censurarum, literarumque Apostolicarum universalis; ac merus Executor optimè agnoscentes ad ordinariam nostram jurisdictionem pertinere, ut prædicta excommunicationis Sententia ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Archiepiscopo Januen. legitimè prolata, Apostolicâ etiam auctoritate fulcita, literisque Pontificiis pariter, ut præmittitur, confirmata suam obtineat executionem, dictusque Frater Thomas Granellus Ecclesiasticis pœnis correctus, quid Deo humiliato corde, quidque ejus Ecclesiæ debeat, tandem agnoscat, omnesque, & singuli Christifideles, ut Canonica docet auctoritas, ab illius communione pro eorum Animarum salute se abstineant, petitas literas gravatorias, & monitorias respectivè concedendas, publicandas, & exequendas, prout inferiùs decernitur, fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus.

§. 5. Quo circa, ne ipse Frater Thomas de suâ contumaciâ gloriari possit, & valeat, neve adeò scandalosa, & execrabilis pertinacia transeat præsumptoribus in exemplum, sed potiùs pœna illius sit aliorum metus, dictam excommunicationis sententiam aggravandam esse duximus, prout juxta S. Matris Ecclesiæ morem, licèt ad graviora remedia in casu, de quo agitur, ob diutinam nimis Excommunicati proterviam procedere debuissemus, illam pro nunc aggravamus, antedictasque censuras aggravatas esse volumus, proindeque pro præsentium nostrarum literarum debitâ executione vobis omnibus, & singulis supradictis, ad quos, seu quem præsentes nostræ literæ pervenerint, seu aliàs quomodolibet præsentabuntur, expressè mandamus, & districtè præcipimus sub pœnis arbitrio nostro infligendis in casu inobedientiæ, quatenus prædictum Fr. Thomam Granellum sic excommunicatum singulis diebus Dominicis, & aliis festis in vestris quisque Ecclesiis, Candelis accensis, & pulsatis Campanis post Divina Officia, vel statim Missâ Conventuali, aut privatâ respectivè terminatâ, publicè, & solemniter excommunicatum, & aggravatum denuncietis, & publicetis, donec aliud à nobis datum vobis fuerit in mandatis, ut sic dictus Frater Thomas pro merito culpæ adeò publici contemptus publicæ quoque confusionis pœna plectatur.

A. C. mandat Fr. Granellum solemniter excommunicatum, & aggravatum publicè denunciari.

§. 6. Interim verò exoptantes, ut omninò idem Frater Thomas Granellus, debitâ satisfactione præmissâ, ad sinum S. Matris Ecclesiæ pœnitens, & contrito corde revertatur, & intento animo considerantes, quantò majorem illi generet insolentiæ fomitem, & contumaciam delinquendi in pejus enutriat, perniciosum illud communionis solatium, & quam grave Animæ periculum ex eâ Communicantibus immineat; Idcircò vobis omnibus, & singulis superius nominatis committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ expressè mandamus, quatenus omnes Christifideles sedulò moneatis, prout nos per præsentes sic eos monemus, eisdemque pariter juxta Sacrorum Canonum Instituta inhibeatis, prout quoque illis inhibemus, ne de cætero aliquis ipsorum audeat, vel præsumat sub quovis prætextu, & quæsito colore cum dicto Fratre Thoma Granello solemniter excommunicato quodcumque prohibitæ conversationis genus habere, sed omninò ab illius damnato participio abstinere. Certificantes, & vos prænominati omnes, & singuli certificare quoque curetis cunctos Christifideles, quod si quis præsentibus nostris literis, seu veriùs sacris Canonibus, & Pontificiis sanctionibus temerè contravenire ausus fuerit, sciat se incursurum censuras, & pœnas omnes Ecclesiasticas quocumque jure contra Communicantes cum Excommunicatis indictas, & præsertim, si Regulares fuerint, etiam perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, ac munerum, & officiorum regularium per eos obtentorum, perpetuæque pariter inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterùm quomodolibet obtinenda, ut statuitur in memoratis literis in forma Brevis Sanctissimi Domini Nostri Papæ die 3. Decembris anni 1712. editis, & legitimè publicatis: Ad quarum quidem censurarum, pœnarumque incursus declarationem, & executionem, ac ad omnia alia necessaria, & opportuna, Nos præmissis de jure præmittendis, sivè infrascriptus Perillustris, & Excellentissimus Dominus Noster in Criminalibus Locumtenens Generalis deveniet contra omnes, & singulos de similibus culpabiles repertos, ac de jure punibiles.

Et fideles admoneri, ut ejusdem Fr. Granelli consortium evitent sub pœnis censurarum, & aliis hic præscriptis.

§. 7. Demum ne quis de prædictis omnibus, & singulis ignorantiam aliquam allegare unquam possit, & valeat, decernimus, & mandamus præsentes nostras literas affigi, & publicari ad valvas Curiæ nostræ Innocentianæ, aciei Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, nec non ad majorem cautelam ad confinia Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus Bononien., & Ferrarien., basque sic affixas, & publicatas quemlibet ad exactam observantiam ita arctare, ac si cuique personaliter intimatæ, atque executæ fuissent, In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo sexto. Indictione 8. die verò mensis Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi anno decimo sexto.

Decernit præsentis Monitorii affixionem, & publicationem in Urbe, & in Civitatibus Bonon. Ferrarien. factam omnes arctare perindè ac si unicuique fuisset personaliter intimatum.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens.

Paulus Fatius Cur. Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Antedictum Monitorium jussu Sanctissimi ob rationes in eo explicatas paratum fuerat anno 1716., sed illius executio suspensa deinde fuit, quoniam Frater Thomas Granellus reversus ad cor, Sanctitati Suæ humiliter supplicavit, ut ex Apostolica clementia ipsum à censuris, in quas ob inobedientiam Pontificio Præcepto inciderat, absolvi facere dignaretur, seque ad debitam obedientiam Pontificiis mandatis præstandam promptum exhibuit. Sua Sanctitas illius precibus benignè annuens, ei primum absolutionem ad tempus cum reincidentia, ac deinde etiam plenariam concessit, injuncta tamen lege, ut loco Conventus Sanctissimæ Annuntiationis Civitatis Bononien. ipse ad Almam Urbem accedere teneretur. Venit itaque Romam idem Religiosus vir circa initium mensis Junii 1719., & supplici libello sua propria manu subscripto die nona ejusdem mensis, debitam submissionem, ac obedientiam Apostolicis mandatis humiliter professus est, præteritarum culparum veniam à Sanctissimo obsequentissimè postulavit, ac demum petiit, ut R. P. D. Vicesgerenti, sivè alteri Præsuli ipsum rursus absolvendi à censuris: in quas ob præmissam causam inciderat, facultatem tribuere dignaretur. Sua Sanctitas ejusmodi supplicationibus inclinata, per literas Sac. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ datas die decima præfati mensis Junii 1719. petitam facultatem delegavit R. P. D. Vicesgerenti, à quo idem Frater Thomas Granellus prævia obligatione de se à similibus in futurum abstinendo, in forma privata ritè tandem absolutus fuit.

MONITORIA MEMORABILIA

Illustriss., & Reverendiss. D. Thesaurarii Generalis Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

MONITORIUM

1. Die 6. Octobris 1711. capeditum contra Anditorem Patrimonialem Gen. Cameræ Computorum & plures Officiales, Administros, & Executores Serenissimi Ducis Sabaudiæ ob violentam occupationem jurisdictionis temporalis, & fructuum vacantinm Abbatiæ Sancti Benigni Fructoarien. Nullius, seu Hypporegien., aut alterius Diœcesis, ad Cameram Apostolicam pertinentium, & alia moltiplicia gravissima attentata in Subditos, Colonos, atque etiam Ecclesiasticas Personas ejusdem Abbatiæ cum violatione Immunitatis Ecclesiasticæ, Supremique Dominii S. Sedis Apostolicæ usurpatiooe.

Jaannes Patritius Archiepiscopus Seleucia Sanctissimi Damini Nostri Papa, & ejus Reveieuda Camera Apostolica Thesaurarius Generalis & quarumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum & Beneficiorum Ecclesiasticarum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. PP. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Seholasticis, Cantorihus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Paruchialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Cusatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pto parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & prævijs probationibus assumptis expositum, & deductum, quod cum die prima Augusti 1710. seu &c. per mortem bon. mem. Joannis Frsncisci Carrun ex Marchionibus Sancti Thomæ, dum vixit, Abbatis perpetui Abbatiæ S. Benigni Fructuarensis, Nullius, seu Hipporegien., vel alterius Diœcesis uon longè a Civitate Taurini existentis, eadem Abbatia, seu Commenda vacaverit, & jure notorio dictà vacatione, & cessatione attentà in eadem Abbatià, ejusque jurisdictione, bonotum administratione, fructuum perceptione, nemo quicumque fuerit, & sit, manus apponere potuisset, vel debuisset præter Reverendam Cameram Apostolicam, ejus Collectores, Subcollectores, & Ministros, nihilominus ad instantiam D. Feeciæ de Cossato Anditoris Patrimonialis Generalis Cameræ Computorum Serenissimi Ducis Sabaudiæ, non minus oulliter, quàm injustè super jurisdictiona temporali, & bonorum dictæ Abbatiæ administratione, & fructuum exactione eadem Cameræ Compntorum se ingesserit, imò, ut omnibus innotesceret boc prætensum, & usurpatum Jus, & Bona ejusdem Abbatiæ, seu Monasterii esse sub administratione ejusdem Serenissimi Ducis Cameræ Computorum in iisdem Bonis, seu illorum aliquihus mandavit apponi, prout fuerunt appositi pannoncelli, seu salvæguardiæ cum stegmate ejusdem Serenissimi Ducis etiam eum deputatione Oeconomi in personam Josephi Antonii Rogerini de Chivasso, & successivè die 2. Augusti prædicti ad instantiam Josephi Bargnia Notarii Collegialis nomine dicti Patrimonialis Generalis, Balthazar Ferrerius Notarius pariter Collegialis, & Actuarius ejusdem Cameræ eum prætensà speciali delegatione sibi factà à Camerà Computorum prædictà Edictum publicaverit, in quo præcipiebatur eumdem Rogerinum ab omnibus in Oeconomum prædictum recognoscendum esse, inhibendo cuicumque Personæ cujusvis status, gradus, & conditionis, ne quocumque modo auderet se ingerere in dicta Abbatià, ejus Bonis, & jurisdictione sub pœnà aureorum centum Fisco dicti Serenissimi Ducis applicandorum, ac aliis eidem Cameræ Computorum arbitrariis. Et deinde instante eadem Camerà Computorum, seu Runibelli illius Patrimonialis Generalis alias ejusdem Serenissimi Ducis emanaverint Edicta jurisdictioni Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & supremo Dominio Sedis Apostolicæ valdè præjudicialia occasione vacationis dictæ Abbatiæ. Verùm eum fructus Abbatiarum, Commendatum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum tempore vacationum, seu cessationum ad Reverendam Cameram Apostolicam spectent, & spectare debeant, & tali jure in retroactis vacationibus dictæ Abbatiæ, & Commendæ S. Benigni à Nunciis Apostolicis, aliisque S. Sedis Officialibus, & Ministris in Ditione ejusdem Serenissimi Ducis eò tunc existentibus dicti fructus recullecti, & pro eadem Reverendà Camerà custoditi, & eidem Cameræ Apostolicæ incorporati fuerint, & interea Officiales, & Judices pro Justitià administrandà Vassallis, & Subditis in Oppidis, Castris, & Locis eidem Abbatiæ, ejusque existenti Abbati Commendatario etiam io temporalibus subjectis à Romanis Pontificibus, seu Nunciis, aut aliis Ministris Apostolicis præfatis constitui; ac deputari consueverint, & debeant, cum jurisdictio sit in fructu, & quemadmodum Reverenda Camera Apostolica juxtà Constitutiones Summorum Pontificum est Domina, & administrat fructus omnium vacantium per san. mem. Joannem XXI., & alios Romanos Pontifices applicatos indigentiis Romanæ Ecclesiæ, & Cameræ Apostolicæ, ita juridictiones omnes ad hujusmodi Abbatias vacantes spectantes, quæ sunt in fructu, ad eamdem Cameram pertinere debent, præsertim eum ipsa Oppida, Castra, & Luca sub alto, & supremo dominio pro tempore existentis Romani Pontificis, ac S. R. E. privativè quoad alios quicumque fuerint, & sint, & censeri debeant, ideòque Vassalli, Universitates, & Homines eorumdem Oppidorum, Castrorum, & Locorum soli Sanctæ Sedis superioritati fuerint, & sint verè subjecti, & propterea dictu Serenissimo Duci, seu ejus Magistratibus, vel Ministris tempore vacationis, seu eessationis Commendæ, seu Monasterii prædicti, Judices constituere, aut alios jurisdictionales actus exercere, & multò minùs fructus Bonorum ad Monasterium, seu Abbatiam spectantium sub quocumque prætextu colligere, seu custodire, aut Oeconomos deputare, & sic res ad Ecclesias spectantes perturbare licuerit, nec liceat in præjudicium Sanctæ Sedis, & Cameræ prædictarum; Nihilominus à die vacationis ejusdem Abbatiæ per obitum dicti Abbatis à S. Thoma noo solùm, ut dictum est, fuerunt appositæ Salvæguardiæ Ducales in Bonis dictæ Abbatiæ, & Deputatus Oeconomus, sed etiam ab eadem Camerà Computorum fuerunt electi Judex, aliique Ministri, tum pro administrandà Justitià (licet nulliter, & absque ulla jurisdictione); Tum pru recollectione, &

Camera Computorum Ducis Sabaudiæ usurpat administrationem bonorum Abbatiæ vacantis S. Benigni, ejusque jurisdictionem ad Cameram Apostolicam notorio Jure spectantes. Deputat Oeconomum, Judicem, & alios Ministros.

per.

perceptione fructuum, & redituum ejusdem Abbatiæ, prout hucusque armatâ manu, violcotiis, & carcerationibus adhibitis, jurisdictio fuit administrata, & etiam aliqui reditus tam inexacti, quàm tempore vocationis maturati à Subditis, & Vassallis dictæ Abbatiæ uulliter, attentate, ac injuste ab iisdem Ministris Ducalibus exacti fuerint, nou obstantibus Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum, & præsertim Bullæ in Cœna Domini, sanctionibus, & posthabitis etiam, ac rejectis pluribus edictis de mandato nostro, aliorumque Officialium Sanctæ Sedis in illa regione existentibus, publicatis, imò non obstante Breve Sanctissimi D. N. Papæ super hoc emanato varia. & multifariè in oppressionem Subditorum Sanctæ Sedis, in prejudicium Reverendæ Cameræ, & in contemptum supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis attentarunt, & attentant, & signanter sub die 30. Septembris præteriti anni 1710.

§. 2. Jacobus Rogerinus tamquam Agens Josephi Antonii Rogerini de Chivasso prætensi Oeconomi Bonorum dictæ Abbatiæ à Camera Computorum deputati associatus à quatuor, vel quinque Lictoribus Senatus Taurinensis se contulit ad Aream Castri Terræ Montanarii. & ab ea abripuit eminas decem. & septem panici, ut dicitur, *Melga bianca*, recollecti in Bonis dictæ Commendæ vacautis, & ad Reverendam Cameram Apostolicam spectantis, & illas sic ablatas reposuit in eodem Castro.

§. 3. Postridie, nempè primâ Octobris ejusdem anni, Advocatus Octavius Felix Battaglionus ab Eugenia prætensus Judex in eadem Abbatiâ vacante deputatus in dicta Camera Computorum dicti Serenissimi Ducis, Joseph Antonius Rogerinus prætensus Oecouumus, Bernardus Vayra Notarius Loci Foglissi associati à quinque ejusdem Speciei Satellitibus accesserunt ad Molendinum dictæ Terræ Montanarii, & ab illo abripere fecerunt frumenta pro trituratione relicta *Molituras* nuncupata, quæ successivè surripere continuavit Laurentius Casso, alio nomine, Capitaneus Alexandrinus prætensus Minister, seu Agens Antonii Battuelli, Joseph Mariæ Galimberti, & Georgii Boggi prætensorum Conductorum redituum dictæ Abbatiæ sibi à dicto Abbate de S. Thoma, dum viveret, locatorum: Et successivè etiam alia frumenta, seu molituras modo per unum, modò per alium ex prædictis Ministris, aliquando divisim, & quandoque conjunctim, & ut plurimùm ope Satellitum dicti Serenissimi Ducis adhibitâ usque ad diem decimamtertiam Aprilis præteriti ablata fuerint in præjudicium Reverendæ Cameræ, ad quam dicta frumenta spectabant, & spectant.

§. 4. Supervenit dies quarta Novembris, in qua dictus Laurentius Casso, duobus associatus Justitiæ Militibus dicti Serenissimi Ducis ab altero ex eis Benedicto Trosia nuncupato, advocari sibi fecit de domo Josephi Ferrarii in Terrâ S. Benigni, Felicianum Saudinum Procuratorem Fiscalem Abbatialem pro Reverenda Camera Apostolica deputatum, quem de domo egressum comprehendere fecit, & sic comprehensum arundine, seu bacillo ter in spatulis verberavit, ipsumque Saudinum de percussionibus reclamantem, idem Capitaneus evaginato ense ad festinandum versus carceres compulit, superadditis minis, quod si non festinasset, ipsum gladio transfixisset, injuriis una simul afficiendo, & gravando, & signanter, quòd de Molendino Capones, & frumenta furatus fuisset, & deinde eumdem Saudinum propè carceres adducere, & demùm ad Cauponam sub signo Coronæ traducere fecit, & taliter comprehensum, verberatum, minis affectum, & traductum, licentiavit, hæc omnia perpetrando, ex quo tamquam Fiscalis pro tuendis Juribus Reverendæ Cameræ in eadem Abbatiâ sedulam operam navabat.

§. 5. Sequenti die 5. ejusdem Mensis Novembris idem Capitaneus dictorum prætensorum Conductorum Agens, fretus assistentiâ quatuor, vel quinque ex consuetis armatis Apparitoribus deliberatâ per ipsum usurpatione omnium frumentorum, & leguminum repositorum in Horreis conjunctis, & connexis Ecclesiæ, & Monasterio dictæ Abbatiæ, & in illius bonis recollectorum, ad Rev. Cameram spectantium, quorum Horreorum claves per Ministros dictæ Rev. Cameræ retinebantur, versus dictum Monasterium processit, & cum in itinere invenisset Antonium Morellum Servientem Curiæ Abbatialis pro Rev. Camera, & Michaelem Violonum, illos à dictis Satellitibus intercipere fecit, & secum ad dictum Monasterium adduxit, quò ubi pervenerint, & præsertim ante unum ex dictis Horreis cum reperiissent illius Ostium clausum, & munitum, per vim aperuerunt, repertisque in illo pluribus diversorum leguminum acervis, absque ulla mensuratione quantitatem singulorum, dictus Laurentius Casso ad sui libitum adnotabat, & nova Ostio Horrei appositâ serâ, illoque reaptato, & clauso, clavem sibi retinuit. Postea cum iisdem associatus se contulit ad aliud Horreum in loco Immuni, & Sacrario ejusdem Ecclesiæ contiguum, cujus Ostium reseratum repertum fuit, tamen cum violentiæ signis, quod per antea ab ipsis Satellitibus factum fuisse deprehendebatur, & adinventis in illo frumentis, & secalibus, Ostium ad commodum usum restituerunt, novis pariter seris in eo appositis, illoque sic clauso, & clave sibi retenta, prædictus Laurentius Casso recessit, & ad sui diversorium se contulit, & illuc etiam traducere curavit dictos Morellum, & alium Adjunctum, quibus imposuit, & gravioribus minis coëgit, ut cruce signarent quoddam folium suo cerebroso marte semiscriptum super occupatæ Annonæ quantitate, & ab illis absque aliqua scripti narratione de re ignota Testimonium extorsit.

§. 6. Se receperat ad evitandas oppressiones in Ecclesiâ Terræ Montanarii unius ex Castris Abbatialibus, Antonius Ferrerus ejusdem Universitatis Syndicus, & sub die 12. dicti mensis Advocatus Battaglionus, ut supra prætensus Judex, Joseph Ombertus Notarius Ducalis, Joseph Antonius Rogerinus prætensus Oeconomus associati à quatuor, vel quinque ex consuetis Militibus, adivere Domum præfati Ferrerii Syndici, & de ordine ejusdem Advocati, de illa Milites subtraxerunt duas arcas nuceas, variæ Annonæ quantitatem, ac duas Juvencas, quæ omnia per dictos Executores fuerunt asportata, & respectivè adducta ad Castrum dictæ Terræ.

§. 7. Sequenti die 13. Novembris cumulatæ fuerunt violentiæ contra Sanctæ Sedis Subditos in dicto loco Montanarii; Nam prædictus Advocatus Battaglionus, Joseph Ombertus prætensus ejus Locumtenens, seu à secretis, Rogerinus prætensus Oeconomus, & Capitaneus Casso nomine dictorum prætensorum Conductorum una cum decem vel duodecim armatorum Satellitum turmâ, impetum ostiatim fecerunt in dictorum Subditorum, seu Vassallorum Domus, ac prædicta die, & per totum mensem, & quando eis videbatur ad libitum singulos requirendo, ut vigesimam panicorum (*Melga bianca* nuncupatam) traderent, & licèt omnes contradicerent, & adversùs talem requisitionem protestarentur, nolle illam consignare nisi Oeconomo, seu Subcollectori Rev. Cameræ Apostolicæ, cui erat debita, nihilominus pre-

prædicti Officiales aliqoando omnes, multuties eorumdem aliqoi, & sæpissimè violenter fractis etiam janua, nullâ adhibitâ mensurâ prædictas vigesimas usurparunt.

§. 8. Retinuerat Michael Cenna Colonium cujusdam Abbatialis Prædii nuncupati *La cafina dell'Airale*; Hunc Colonum Capitaneus Caffo, ut supra, asserius Agens dictorum prætensorum Conductorum; debitorem supponebat quorumdam caponum, & carnis suillæ, propterea die 7. Decembris die Dominico sub tali prætextu illum à duobus Satellitibus comprehendere, & ad carceres Castri Terræ Montanarii adducere fecit, in quibus quatuordecim dierum spatio retentus fuit.

§. 9. Sub eodem prætextu succedente nocte subsequentis diei 8. Decembris, alterum Prædium Abbatiale adivit nuncupatum *la Cafina delle mura*, novem, vel decem stipatus ex dictis Exequutoribus, & in somno repertis Dominico, & Joanne, Francisci Tessuti Coloni filiis, illos capere, & adducere fecit ad eosdem carceres, ex quo eorum Pater non tradiderat, ut prætendebat, suillam carnem, neque capones, in quibus carceribus fuerunt retenti decem dies circiter.

§. 10. Nondum satis erat dictis Laicis Ministris perturbare, & lædere jurisdictionem Sedis Apostolicæ, & dictos Subditos Abbatiales vexare, & opprimere, sed etiam loca Sacra ausi sunt perturbare; Nam prævià publicatione proclamatia per Cameram Computorum dicti Serenissimi Ducis super reparatione in Ædificiis Bonorum Abbatialium facienda, destinati fuerunt Artifices, & die undecima Decembris Antonius Belminus de Lugano prætensus operi Præfectus, Dominicus Furno, & Carolus Mussa Fabrimurarii, & prætensi Partitantes dictæ Cameræ Computorum, authoritate pulliter, & perperam ipsis commissa, se contulerunt ad Monasterium Abbatiale, & cum aliis Mercenariis, illius tectum conscenderunt agendo, operando, & ut eis videbatur, prosequendo circa ejusdem Monasterii regulamenta, absque ulla legitima facultate, parvipendendo Loci Immunitatem.

§. 11. Adhuc ulteriùs spretæ fuerunt Ecclesiæ, & Cameræ Apostolicæ Ministri. Etenim illamet die undecima Decembris, in qua Fabrimurarii Monasterium manumiserant, cum Marcus Aurelius Carlevaris Judex, seu Locumtenens Locorum dictæ Abbatiæ in Causis Sæcularibus, seu Laicalibus pro Rev. Camera deputatus ad evitandas pro sui posse personales violentias confugisset ad Ecclesiam Sanctæ Marthæ Terræ Montanarii, ad eam se contulit dictus Capitaneus Caffus cum Satellitibus, eidemque Marco Aurelio Judici Rev. Cameræ Apostolicæ injunxit de ordine prætensi Judicis Battaglioni, ut ad ipsum se conferret sub pœnâ aureorum quinquaginta, cui dictus Locumtenens binas illi exprobavit præcepti nullitates, defectum nempe Jurisdictionis, & Territorii.

§. 12. Postridiè idem Caffo cum Lictoribus adivit molam frumentariam Loci S. Benigni pariter ad dictam Commendam, seu Abbatiam spectantem, & extractione seræ, violenter aperuit magnam Arcam, ubi molituræ frumentorum asservabantur, illaque in saccis reposita, unà cum duobus animalibus suinis asportare, & adducere fecit, ut priùs factum fuerat de Molendino Montanarii.

§. 13. Conspirabant in dictum Marcum Aurelium Carlevaris tanquam Rev. Cameræ Apostolicæ Locumtenentem, & pro administratione Justitiæ in Causis Laicalibus durante vacatione dictæ Abbatiæ deputatum, licet in Ecclesiâ refugiatum, propterea ad eumdem in janua Ecclesiæ morantem die 18. Decembris prætensus Judex Battaglionus unum ex Apparitoribus transmisit, ut illi quandam Præcepti copiam traderet, quam cum dictus Marcus Aurelius recusavisset, Apparitor ad illius pedes projecit, nec illam voluit recolligere, licèt postea sciverit, fuisse copiam Præcepti, quo sibi imponebatur quorumdam actorum Civilium consignatio.

§. 14. Nulla ferè currebat dies sine gravamine, quoniam sub die 29. Decembris memoratus Capitaneus Caffo rediit cum Exequutoribus ad Prædium nuncupatum *la Cafina delle mura*, & ad superiora Ædium Francisci Coloni ascensus, ubi propriam annonam retinebat, mensurari fecit eminas quinquaginta quinque frumenti, quas ablatas ad occupata Horrea Monasterii asportari fecit, prævia declaratione, quod sibi dictum triticum assumpserat loco caponum, & carnis suillæ à dicto Colono (prout aiebat) debitorum, ultra expensas factas tempore, quo filiis ejusdem Francisci per plures dies fuerant carcerati.

§. 15. Nec etiam Tiburtio Cinnæ alteri Colono pepercit, nam eadem die 29. Decembris sub prætextu, quòd ille in societate Thomæ, & Michaelis Cinnæ Colonus extitisset Prædii Abbatialis nuncupati *la Cafina dell'Airale*, assumpto prætextu, quòd & ipse esset debitor caponum, & suillæ carnis, applicando etiam illi prætensum debitum expensarum pro recensita carceratione Michaelis Cinnæ, pariter ejusdem Tiburtii domum cum Satellitibus visitavit, & ab illa asportari fecit eminas quinquaginta panici, ut dicitur *Melga bianca*, ac eminas sexdecim aliorum leguminum.

§. 16. Supersunt alia in præsentis anni curriculo, etenim sub die 12. Januarii ipse Capitaneus Caffo, & dictus Antonius Belmino, & Dominicus Furno prætensi partitantes pro Camerâ Computorum, se contulerunt ad Prædium nuncupatum *la Cafina delle mura*, & sub prætextu, quod inibi facienda esset reparatio domus Colonicæ, seligere curarunt duodecim arbores quercus, & quatuor alterius speciei, & ille de ordine ejusdem Capitanei sub die 14. fuerunt succisæ.

§. 17. Hac eadem die 14. dictus Laurentius Caffo una cum duobus ex dictis Justitiæ Militibus, sclopis instructis, & secum adducens Magistros partitantes nuper recensitos; accessit ad Castrum Lombardori pariter de juribus ejusdem Abbatiæ in Spiritualibus, & Temporalibus, reperroque Loci ostio munito; illud per vim aperuerunt, & sic ingressi cum vidissent Rev. Matthiam Vacca Ecclesiæ dicti Loci Præpositum, & Curatum, qui ad violentiæ strepitum accurrerat, bis ab eis fuit monitus, ut sisteret, qui tamen pavidus ad suam properavit Ecclesiam, quem statim etiam insecuti fuere prædicti Caffo, & Satellites armati unà cum Antonio Belmino operum Præfecto, & Dominico Furno Fabromurario à dictâ Camerâ Computorum deputatis; Qui Capitaneus Caffo assistentibus Executoribus visitare fecit à nominatis singulas Ecclesiæ partes inferiùs, & superiùs, ac etiam exteriora loca Castri prædicti. Quæ violentiæ eapropter fuerunt adbibitæ, quia pridie supradicti Belminus, & Furno, ut supra deputati, se contulerunt ad requirendum eumdem Præpositum, ut illos tanquam deputatos à dicta Camera Computorum ad invisendam Ecclesiam pro illius reparatione admitteret, quod tamen permittere noluit dictus Præpositus, summè abhorrens exercitium jurisdictionis Laicalis Magistratus in suâ Ecclesiâ.

§. 18. Die verò 22. ejusdem mensis Januarii idem Battaglionus se Judicem subscribendo pro Camerâ Computorum dicti Serenissimi Ducis, dictæ Abbatiæ vacatione pendente, Præceptum expedivit, seu manum Regiam contra Syndicos, & Administratores Universitatis Loci Fletti ad instantiam dicti Capitanei Laurentii Caffo tanquam

Agen-

Agentis assertorum Conductorum super solutiooe Canonis à dicta Communitate, ut asserebatur debiti pro annis 1707., 1708., 1709., 1710. in summâ aureorum quatuor centum sub pœna aliorum aureorum centum Fisco Abbatiali applicandorum, cujus Præcepti copia projecta fuit ad pedes Joannis Petri Gamera Syndici, & Joannis Antonii Constantini Consiliarii dictæ Communitatis par quemdam Inservientem, seu Bajulum Communitatis Lusighe..

§. 19. Adveniente die 27. Februarii dictus Advocatus Battaglionus eodem asserto titulo alteram Præcepti, seu requisitoriæ copiam transmisit, qua præcipiebat prædictam solutinnem cum effectu fieri debere, & faciendam fuisse per eamdem Communitatem infra terminum decem dierum sub pœna viginti quinque aureorum, ut supra, applicandorum, cujus Præcepti copia per eumdem inservientem, & Bajulum pariter projecta fuit penes dictum Joannem Petrum Gamera illam recipere recusaotem.

§. 20. Advenit exequutionis dies, quæ fuit 24. Martii, in qua aliàs recensitus Notarius Joseph Ombertus de Chivasso, qui se gerebat pro Locumtenente, & à secretis prædicti Battaglioni in Abbatiali Territorio, & Laurentius Casso cum quindecim Justitiæ Ministris armatis ingredientes per apertas januas Domorom, Arearum, seu Stabulorum Incolarum Terræ Sancti Benigni, aliasque clausas per vim aperientes pro supradicto prætenso Communitatis debito, multa utensilia, mobilia, semoventia, aliaque bona abstulerunt; Etenim in damnom Petri Benedicti Syndici duos Boves; In damnum Joannis Petri Ganera alterius Syndici, Currum ferratum, duos alios Boves una una cum Vitula: In damnum Martini Obetti pariter duos Boves, ac Juvencam, & prævaluit mox fuisse illi etiam alia bona subtracta: In damnum Joannis Guglielmetti, & Augustini Jordani pariter de Coosilio, Juvencam unam pro quolibet: Io damnum Joannis Matthæi Oberto Apothecarii, quædam ponnera Tabacci, alia pondera Olei ad comedendum, & Piscium salitorum cum aliis Domus, & Coquinæ utensilibus. Ultimò occuparunt integram Aononam Joannis Antonii Constantini, quam tamen eò tunc non extraxerunt, sed apposuere custodias, & habitâ commoditate exterorum currunm de loco Boschi Nigri sub die 26. ejusdem mensis ad Terram Sancti Benigni fueront omnia adducta, & asportata, postquam nonnullarum aliarum ædium januas per vim aperuissent, nullâ in eis reperta re subtrahendâ, & postquam dictorum Bonorum facta fuisset publica licitatio oullo Oblatore reperto.

§. 21. In Terra Sancti Benigni die 28. Martii iterum prædicta omnia fuerunt voce Præconis subhastationi exposita in albo Prætorio, proclamante uno ex dictis Justitiæ Militibus nuncupato Bartholomæo Martelli, & licitante, oblationem augendam supra duplas viginti tres, altero ex eisdem Militibus nuncupato Luca Garone offerente duplas trigintaquatuor; & prosequuta proclamatione usque ad horam 16. fuit eadem dimissa, & omnia supradicta exequuta in odium dictæ Communitatis Fletti, ipsisque discedentibus, fuerunt allata, & adducta versus Civitatem Taurini,

§. 22. Ad compescenda, modò quo poterat, hujuscemodi violenta attentata, ac tuendum Jura Rev. Cameræ Apostolicæ, & Jurisdictionem, ac supremum Dominium Sanctæ Sedis, Abbas Flavius Barbarossa Generalis Superiotendens Feudorum Ecclesiasticorum pro Sanctâ Sede Apostolica in Principatu Messerani, & Crevacorii, aliorumque Locorum Commissarius, ac Gubernator, & in dicta Abbatiâ Sancti Benigni, ac ejus Abbatialium Terrarum subjectarum alto dominio dictæ Sanctæ Sedis cum Spirituali, ac Temporali Jurisdictione specialiter delegatus, efformaverat die 20. Decembris 1710. in Terrâ Messerani Edictum postmodum die 8. Aprilis decurrentis anni affixum in dictâ Abbatiali Jurisdictione, & Territorio, & præsertim in Januâ principali ejusdem Abbatialis Ecclesiæ Sancti Benigni, in quo Edicto, iohærendo aliis de nostro ordine emanatis, & inibi publicatis, ac affixis, idem Abbas delegatus, reprobabat omnes actus turbativos usque nunc à Magistratibus Taurini, & eorum Deputatis nulliter, illegitimè, sine Jurisdictione, & attentatè factos in præjudicium Subditorum Jurisdictionis, & alti Dominii Sanctæ Sedis, non sine Censurarum à Sacris Canonibus & Bullis Pontificiis indictarum incursu, præcipiendo, & committendo eisdem Subditis, ut constanter, & fideliter etiam in futurum se gererent erga Sanctam Sedem, & in defensione, ac conservatione Jurium Rev. Cameræ Apostolicæ, seque abstinerent à recognoscendis prædictis Magistratibus, eorumque assertis Ministris, nullamque eisdem obedientiam exhiberent, quinimmò pro viribus eorum attentatis contradicerent, illaque quoad fieri poterat impedirent. Hoc Edictum, ut supra Januæ Ecclesiæ Abbatialis affixum sub die 11. Aprilis dictus Capitaneus Casso cum assistentia quinque Militum Justitiæ defixit, & secum asportavit.

§. 23. Eodem mense, die vero 14., Joannes Dominicus Battuellus alter ex prætensis Conductoribus, ut suprà, una cum Joanne Dominico de Mattheis de Vulpiano, adivit Prædium Abbatiale, nuncupatum *la Casina delle Mura*, ubi retinebantur fœna recollecta, quæ mensurare fecit à Perito ad hunc effectum adducto, & dum Mensurator à Ministro Rev. Cameræ transmissus ad eumdem finem illuc pervenerat, dictus Battuellus, vendidit dicta fœna eidem Joanni Dominico, & ob timorem forsan, quòd illa subtraherentur, illuc se contulit Capitaneus Casso sclopo armatus cum tribus de consuetis Executoribus pariter armatis, & tota nocte inibi adstiterunt ad Custodiam.

§. 24. Successivè die 7. Mensis Maii præteriti, idem Capitaneus Laurentius adivit Ecclesiam Sancti Bernardini Loci Montanarii, & cum vidisset illius ostium munitum, per vim aperuit, & ingredi mandavit duos Fabros Murarios, quos secum adduxerat, affirmantes fuisse transmissos à Dominico Furoo, ut supra, partitante, qui de ordine ejusdem Capitanei Casso in dicta Ecclesiâ se se operibus applicarunt.

§. 25. Nec omittendum, quod idem Capitaneus, Vir violentus, maximè fretus usurpatâ authoritate dictorom Ministrorum Ducaliom, nec Ecclesiasticis pepercerit, quoniam illis assiduò minabatur, jactitans velle illos appendi facere per guttura, & præsertim Rev. Priorem Franciscum Faraglio, & Andream Frola Sacerdotes, quibus etiam non semel minabatur velle illorum Animas intra Corpus adurere.

§. 26. Demum post alia attentata, violentas exactiones, & carcerationes Laicorom in dictâ Abbatiali Jurisdictione Sanctæ Sedis Apostolicæ Subditorum, manus in Ministrum Altaris injecerunt; Etenim cùm die 4. mensis Julii circa horam decimam quartam Rev. Sacerdos Jo: Dominicus Passera Subcollector, & Oeconomus Deputatus pro Rev. Camerâ Apostolicâ recollectione redituum dictæ Abbatiæ vacantis, dum extabat in Loco Montanarii dictæ Abbatiæ subjecto, & præcisè in Atrio Domus Jo: Dominici Cassaro, supervenerunt Officiales Militares Garel, & Borrel cum aliis Militibus Equestribus Regimenti nuncu-

pati *Genuè* Serenissimi D. Ducis Sabaudiæ, qui priùs officiosam salutationem erga dictum Rev. Passeram exhibuerunt, illumque interpellarunt, ut equum, quem instructum, & vacuum conduxerant ad deambulandum, unà cum ipsis conscenderet, illum quodammodò illudentes, per quæ verba nondum violentiam comprehendens dictus R. Passera, modestè renuit; At illi statim indixerunt, ut jamdudum paratum equum ascenderet nullà morà, & sic militibus circumdatus, & constipatus, illicò agnovit non officiosam salutationem, & deambulationem exhibuisse, sed grave imperium sibi injunxisse, ideòque timore perculsus paruit, & dum in equum ascendere parabat, alter adstantium Militum breviores sclopos, qui ephippio anteriori equi erant appensi, de suis receptaculis subtraxit, & alter ad nutum dicti Officialis Garel habenas ejusdem equi apprehendit, ne fugam sibi parare posset, sed certior factus dictus Miles à Rev. Passera, quod ab eorum manibus nec evadere, nec fugam arripere proposuerat, dictus Miles habenas dimisit, & ad liberum usum dicti Sacerdotis reliquit, quem cum sic arrestatum militari more vidissent, & in magnà angustia positum agnovissent nonnulli ex Conterraneis Civibus, eidem suaserunt, ut constanti animo injurias, & sacrilegas oppressiones toleraret, quapropter dicti Officiales, & Milites eundem Sacerdotem Passeram circumdatum, & constipatum traduxerunt versùs Terram Chivassi, & deinde mutatis equis veloci cursu traductus fuit usque ad confinia Dominii Serenissimi Ducis Sabaudiæ, ubi cum Ducatu Mediolanensi conterminat, ibique fuit à Militibus dimissus, sibi injuncto de ordine Serenissimi Ducis prædicti præcepto, ne inposterùm auderet pedes apponere in Locis ejusdem Serenissimi Ducis, & sub ejus Dominio existentibus,

Rebusque aliis, prout in Processu, & Processibus desuper constructis prædicta omnia memorati.

Fecia de Cossato Auditor Patrimonialis Generalis.

Rombelli Patrimonialis Generalis.

Balthaxar Ferrerius, &

Joseph Barguia Notarii Collegiales.

Advocatus Octavius Felix Battaglionus ab Eugenia.

Joseph Omberto Notarius de Chivasso.

Joseph Antonius Rogerinus.

Et Jacobus Rogerinus pariter de Chivasso.

Prior Antonius Battuelli.

Joseph Maria Galimberti.

Georgius Boggio.

Laurentius Caffa nuncupatus il Capitano Alesandrino.

Bernardus Vayra Notarius de Foglisso.

Garel, & Borrel } *Officiales Militares.*

Antonius del Mino de Lugano.

Dominicus Furnu.

Carolus Mussa.

N. N. N. Milites Equestres, qui præstiterunt assistentiam, & associationem in arresto, & traductione dicti R. Sacerdotis Jo. Dominici Passera.

N. Serviens, seù Bajulus Communitatis Lusighè.

Benedictus Troyse.

Bartholomæus Martelli.

Lucas Garrone, &

N. N. N. alii Justitiæ Milites, quocumque nomine nuncupentur usque ad numerum duodecim.

Commiserunt, & perpetrarunt instando, mandando, committendo, jusdicendo, actu scribendo, exequendo, adhærendo, assistendo, auxilium præstando, Instantias fieri committendo, vel permittendo, administrando, Jurisdictionem exercendo, fructus exigendo, alienando, in Ecclesiis manus apponendo, Immunitatem Ecclesiasticam violando, aliaque attentata committendo, & semper Jurisdictionem, altumque dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ, & Jura Rev. Cameræ lædendo, & usurpando tam conjunctim, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, ita ut utile per inutile non vitietur, nec è contra, non solùm &c., sed & omni &c. super quibus &c. pœnas propterea ac Censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi solita, damnabiliter incurrendo. Fuimus propterea pro parte supradicti Illustrissimi D. Gasparis Turchi SS. D. N. Papæ, & R. C. A. Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportuno Juris remedio providere; Monitoriumque ad partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur.

§. 27. Nos itaque petitioni hujusmodi, tamquam justæ annuentes, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & Vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium, committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs statim visis, & receptis, præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostra, imò veriùs Apostolica authoritate antedictos,

Feciam de Cossato Auditorem Patrimonialem Generalem.

Rombelli Patrimonialem Generalem.

Balthaxarem Ferrerium, &

Josephum Barguiam Notarios Collegiales.

Advocatum Octavium Felicem Battaglionum ab Eugenia.

Nomina citatorum ad comparendum & allegandum causam quare &c.

Josephum Omberto Notarium de Chivasso.

Josephum Antonium Rogerinum.

Et Jacobum Rogerinum pariter de Chivasso.

Priorem Antonium Battuelli.

Josephum Mariam Galimberti.

Georgium Boggio.

Laurentium Caffa nuncupat. il Capitano Alesandrino.

Bernardum Vayra Notarium de Foglisso.

Garel, & Borel } *Officiales Militares.*

Antonium Delmino de Lugano.

Dominicum Furno.

Carolum Mussa.

N. N. N. Milites Equestres, qui præstiterunt assistentiam, & associationem in arresto, & traductione dicti R. Sacerdotis Jo. Dominici Passera.

N. Servientem, seù Bajulum Communitatis Lusighè.

Benedictum Froise.

Bartholomæum Martellum,

Lucam Garrone, &

N. N. N. alios Justitiæ Milites quocumque nomine nuncupatos usque ad numerum duodecim.

Moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra quadragintaquinque dierum spatium ab executione præsentium computandorum, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinà Canonicà monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit debeat Romæ coram nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam

sam

ſam quare non debeant ipſi, & eorum quilibet in omnes, & ſingulas Cenſuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſertim in Bullà in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari ſolita contentas, inflictas, impoſitas, & comminatas, incidiſſe, & incurriſſe, declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quaſcumque deſuper neceſſarias, & opportunas decerni, & relaxari, & reſpectivè ipſi non debeant condemnari ad damna, expenſas, & intereſſe, & ſuper præmiſſis cum dicto Illuſtriſſimo D. Commiſſario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit Juri ſtetiſſe, deque eorum Innocentià, ſi quæ ſit, legitimè docuiſſe, præſentique noſtro Monitorio omninò paruiſſe.

28. Certificantes eoſdem ſic monitos, requiſitos, citatos, & eorum quemlibet, quod ſi in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, ſeu comparationem diſtulerint, vel diſtulerit, nos nihilominùs ad ulteriora Juris, & facti remedia, & ad declarationem incurſus pœnarum prædictarum uſque ad Sententiam, illiuſque exequutionem incluſivè, prout Juris fuerit, per contradictas per Edictum publicum procedemus, eorum contumacià, vel abſentià, & aliis quibuſcumque non obſtantibus. Et cum exceſſus prædicti patrati fuerint in Juriſdictione, & Territorio Abbatiali S. Benigni, & valdè notoria ſit violenta occupatio Juriſdictionis S. Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, & nihilominùs ad ſupererogationem ex pluribus etiam Teſtium depoſitionibus hæc omnia comprobata remaneant; Cumque pro præſenti noſtro Monitorio exequendo tutus non pateat acceſſus, propterea volumus, & authoritate noſtra decernimus idem noſtrum Monitorium contra omnes ſupranominatos exequi mediante affixione, & demiſſione ejuſdem copiarum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum S. Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Eccleſiarum Terrarum, & Locorum Abbatialium S. Benigni, quo ſic exequuto, & in actis infraſcripti noſtri Secretarii legitimè reproducto, ita eoſdem monitos, & eorum ſingulos arctare, & adſtringere perinde valeat, ac ſi perſonaliter & magis legitimè exequutum foret contrariis quibuſcumque non obſtantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curià Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo undecimo Indictione quarta, die verò 6. Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Clementis Divinà providentià Papæ XI. Anno undecimo.

Jo: Patricius Archiepiſcopus Seleuciæ Theſaurarius Gener. & ſpecialiter Delegatus.

Pro D. Jo: Antonio Tartaglia R. C. A. Secretario.

Aſtulphus Galuppus Curſorarius.

Die 17. Februarii 1712. Elapſis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliiſque ſervatis de ſtylo Curiæ ſervari ſolitis, lata, & publicata fuit contra omnes Citatos Contumaces Sententia declaratoria incurſus in omnes, & ſingulas Cenſuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas: Eademque die decreta, relaxata, typis impreſſa, & conſuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua ipſi univerſis Chriſtifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, tenoris ſequentis videlicet.

Hic authoritate Apoſtolica Nobis delegata *Fecia de Coſſato Auditor Patrimonialis Generalis Cameræ Computorum Sereniſſ. Ducis Sabaudiæ, Rombelli Patrimonialis Generalis, Baltaxar Ferrerius, & Joſeph Bargna Notarii Collegiales, Advocatus Felix Battaglionus ab Eugenia, Joſeph Omberto Notarius de Chivaſſo, Joſeph Antonius Rogerinus, & Jacobus Rogerinus pariter de Chivaſſo, Prior Antonius Barruelli, Georgius Boggio, Laurentius Caſſo nuncupatus il Capitano Aleſandrino, Bernardus Vayra Notarius de Fogliſſo, Garel, & Borel Officiales Militares, Antonius del Aſino de Lugano, Dominicus Furno, Carolus Muſſa N. N. N. Equeſtres, N. ſerviens, ſeu Bajulus Communitatis Luſighe Benedictus Troiſe, Bartholomæus Martelli, Lucas Garone, & N. N. N. alii Juſtitiæ Milites quocumque nomine nuncupati uſque ad numerum duodecim*; declarantur excommunicati, & innodati omnibus, & ſingulis Cenſuris, & pœnis in Sacris Canonibus, Conciliis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari ſolita contentis, & à Fidelium conſortio disjuncti, ſegregati, & ſeparati, à quibus nonniſi à Sanctiſſimo Domino Noſtro, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præter quam in mortis articulo conſtituti, & tunc cum reincidentia eò ipſo, poſtquam convaluerint, abſolvi poſſint, ex quo vacante Ven. Abbatia, ſeu Commenda Sancti Benigni Fructuarienſis Diœceſis non longè à Civitate Taurini exiſtente à die 1. Auguſti 1710. ſeu &c. per obitum bo: mem: Joannis Franciſci Carron inſurrexerint omnes ſupra nominati, uſurpando Jus, & Bona ejuſdem Abbatiæ ſeſe ingeſſerint in adminiſtrationem, & fructuum perceptionem cum deputatione Oeconomi, Edictorum publicatione, Judicis, aliorumque Miniſtrorum electione tam pro adminiſtranda Juſtitia, quam pro recollectione, & perceptione nonnullorum fructuum ejuſdem Abbatiæ, prout huc uſque armata manu violentiis, & carcerationibus adhibitis, juriſdictio adminiſtrata fuit, fructuſque nonnulli recollecti, non obſtantibus ſanctionibus Sacrorum Canonum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, & reſpectivè Bullæ in Cœna Domini, & pluribus Edictis de mandato noſtro publicatis, immò non obſtante Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ ſuper hoc emanato, vanè, & multifariè in oppreſſionem ſubditorum S. Sedis, in præjudicium Reverendæ Cameræ attentarint, ſingula ſingulis congruè referendo, & alias prout latiùs in Sententia per nos lata continetur, ad quam &c. Ideoque tamquam excommunicati, & ſupradictis Cenſuris Eccleſiaſticis innodati, & illaqueati, ab omnibus Chriſtifidelibus evitentur, quouſque abſolutionis Beneficium ab eodem Sanctiſſimo Domino Noſtro ſive à Romano Pontifice pro tempore exiſtente obtinuerint. Inſtante Illuſtriſſimo Gaſpare Turchi Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ Commiſſario Generali.

Joannes Patricius Archiepiſcopus Seleuciæ Theſaurarius Generalis, & ſpecialiter Delegatus.

Jo: Antonius Tartaglia R. C. A. Secr.

Amoventes, lacerantes, ſeu quomodolibet deturpantes ſint ipſo facto iiſdem Cenſuris innodati, & excommunicati, ut ſupra.

Joannes Patricius Archiepiſcopus Seleuciæ Theſaurarius Generalis, ſpecialiter Delegatus.

Jo: Antonius Tartaglia R. C. A. Secr.

MONITORIUM

Die 20. Junii 1713. expeditum contra plures alios Officiales, Administros, & Executores Serenissimi Ducis Sabaudiæ ob jurisdictionales actus violenter exercitos in loca, incolas, & bona subjecta vacanti Abbatiæ S. Benigni, ac occupationem proventuum ejusdem Abbatiæ, cum violatione Immunitatis Ecclesiasticæ, contemptu Censurarum, & usurpatione Supremi Dominii super dictis locis, personis, & bonis ad summum Pontificem, & S. Sedem Apostolicam pertinentis.

Joannes Patricius Archiepiscopus Seleucia Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticarum vacantium in tota Italia Collector Generalis & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Vice-plebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Refertur occupatio à Laica Potestate facta fructuum & Jurisdictionis Abbatiæ S. Benigni, & Excommunicatio pronunciata contra occupatores quæ tamen ab eadem Potestate nulla tenore declarata fuit.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi D. N. Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod quamvis sub die 17. Februarii anni præteriti deventum fuisset ad Sententiam declaratoria Censurarum etiam publicis Cedulonibus publicatam, & à consortio fidelium segregati, & sejuncti fuissent, & fuerint nonnulli, qui occasione vacationis Abbatiæ, seu Commendæ Sancti Benigni Fructuariensis Nullius Diœcesis à die prima Augusti 1710. per obitum bo: me: Joannis Francisci de Carron ex Marchionibus Sancti Thomæ, dum vixit, Abbatis dictæ Abbatiæ auctoritate publicâ Laicali suffulti, licèt perperam, & nulliter usurpando jus, & facultatem super administratione, & fructuum perceptione cum deputatione Oeconomi, Edictorum publicatione, Judicis, aliorumque Ministrorum electione, & exercitiis respectivè tam pro administrandâ Justitiâ, quàm pro recollectione, & perceptione nonnullorum fructuum ejusdem Abbatiæ, prout verè armatâ manu, violentiis, & carcerationibus adhibitis Jurisdictio administrata fuit, fructusque nonnulli recollecti, quando attenta dictæ Abbatiæ vacatione, & cessatione, nemo quicumque esset, & sit, quomodocumque manus apponere debuisset, & potuisset præter Rev. Cameram Apostolicam, ejus Collectores, Subcollectores, & Ministros in maximum dictæ Rev. Cameræ præjudicium, & directam læsionem Jurisdictionis, & supremi Dominii Sanctæ Sedis Apostolicæ, cui immediatè Terræ, loca, bona, & Incolæ, seu Vassalli ejusdem Abbatiæ subsunt. Nil profuit medela ad resipiscentiam, immo ad majora attentata, & pejora scandala deventum fuit, quoniam inter cætera contra dictas Ecclesiasticas censuras eadem insurrexit Potestas Laica, & publicis, ac impressis Edictis ausa fuit easdem censuras nullas, injustas, & invalidas declarare, illisque sub pœnis injunctis observari vetuit, & quod etiam admiratione dignum est, contra pauperes, & inermes locorum dictæ Abbatiæ, & sanctæ Sedis subditos, qui Ministris Sedis Apostolicæ paruissent, militaris adhibita fuit vis.

Narrantur nova attentata d. Laicæ Potestatis.

§. 2. Et ad nova specialia attentata, & scandala procedendo, sub die 9. Januarii 1712. prodiit Edictum sub nomine Serenissimi Ducis Sabaudiæ ad instantiam, & relationem Cameræ computorum subscriptum: *Nicola*: & per collationem cum originali factam subscriptum: *Umberto Secretaria*; cujus Edicti dispositio continebat, quod vacante officio Judicis in temporalibus in Terris, & Castris Sancti Benigni, Montanarii, Lombardorii, & Feletti subjectis dictæ Abbatiæ redactis, ut asserebatur, ad manus ejusdem Celsitudinis, constituit, & elegit de consilio dictæ Cameræ computorum in Judicem, ut supra, Advocatum Collegiatum Joannem Paulum Bianchiardi Vicarium Civasii cum omnibus honoribus, auctoritatibus, utilibus, juribus, emolumentis, ac omnibus aliis ad dictum munus spectantibus, & cum salario sibi ad partes assignato &c. imponendo omnibus, & præsertim Syndicis, Consiliariis, & Particularibus dictorum locorum, ut pro tali illum recognoscerent, ac obedientiam præstarent.

Alia attentata.

§. 3. Eodem mense Januarii, & sub die 12. non minus attentatè Capianeus Laurentius Casso, tanquam prætensus Agens Affictuariorum bonorum dictæ Abbatiæ, tunc à dicto Abbate Joanne Francisco de Carron possessæ, unus de excommunicatis recensitis comparuit coram dicto Blanchiardi Judice prætenso, & nomine, quo supra, se Creditorem exposuit Joannis Baptistæ Veccæ de Montanaria, Michaelis Sandini, & Jacobi Bertini de Lombardore in summâ librarum Ducalium 750. pro affictu omnium bonorum dictæ Abbatiæ existentium in finibus dicti loci Lombardore, comprehenso Prato nuncupato *della Sella*, sito in confinibus loci S. Benigni pro annis 1709., 1710., 1711. ad rationem librarum 250. annuarum; Et ulteriùs eodem titulo esse Creditorem ejusdem Joannis Baptistæ Vaccæ de Montanario, Georgii Bertini, Michaelis Sandini, Petri Ferrarii de Lombardore in alia summa librarum 2600. pro responsione cum prædictis Affictuariis conventa ad rationem librarum 1300. quolibet anno pro fruitione redituum Molendini Loci Lombardori vigesimis Tritici, ac aliorum frumentariorum, & segetum ad dictam Abbatiam spectantium, & de mandato ejusdem prætensi Judicis Blanchiardi contra prædictos commissa fuit citatio, & injunctio, qua iis præfigebatur terminus decem dierum ad solvendum sub pœna scutorum viginti quinque auri Fisco Abbatiali solvendorum, & executionis realis, & personalis, cum subscriptione *Umberto*. Eadem die similem citationem relaxavit ad instantiam ejusdem eodem, quo supra, nomine cum simili præfixione termini, & pœna contra Communitatem, Syndicos, & Consiliarios Sancti Benigni iis comminando pariter executionem realem, & personalem pro libris 1203. & solidis 10. cum subscriptione ejusdem *Umberto Secretario*.

§. 4. Ulterius eodem prætenso Agente instante sequenti die 13. Januarii aliam citationem, & injunctionem cum præfixione termini, & comminatione pœnæ, ac executionis realis, & personalis relaxavit contra Molitores, & Massarios respectivè Locorum Montanarii, & Sancti Benigni, & præsertim contra Alexandrum, & fratres de Anselmis Massarios Prædii nuncupati Aytalis Montanarii pro consignatione Panici albi vulgò *Melga bianca* pro prætensa portione dominicali, & in defectum ad solutionem valoris una cum expensis, subscriptum pariter loco dicti Judicis: *Umberto*.

§. 5. S

§. 5. Similem injunctionem, & citationem sub eademmet die, & ad ejusdem instantiam dictus prætensus Judex relaxavit cum iisdem comminationibus contra Dominicum Furnum Affictuarium Molendini nuncupati: *Pista della Canepe* Montanarii, injuncta etiam consignatione duorum suum ponderis ruborum duodecim pro quolibet, & quadraginta ruborum Canapis, & nonnullorum Caponum, additâ comminatione solutionis pecuniarum pro valore hujusmodi specierum, quatenus species hujusmodi non reperirentur, nec consignari potuissent.

§. 6. Item aliam exequi curavit citationem cum præfixione termini, & similibus comminationibus ad instantiam dictorum prætensorum Affictuariorum contra Molitores, & Massarios tam Loci Montanarii, quàm Prædii, ut dicitur, *delle Mura*, & Molendini Sancti Benigni pro nonnullis prætensis obligationibus, & præsertim contra Bartholomæum, & fratres de Boggio pro consignatione, & traditione eminarum quinquaginta Panici, ut dicitur *Melga bianca* pro residuo portionis dominicalis anni 1711. vel illius valoris cum solitâ subscriptione; *Umberto loco Judicis*. In declinatione ejusdem mensis Januarii Carolus Philippus Boggio prætensus Oeconomus Josephi Mariæ Galimberti, & Georgei Boggio prætensorum Conductorum redituum dictæ Abbatiæ eodem Abbate de Carron tunc vivente cum assistentia quatuor armatorum Militum Justitiæ Senatus Taurini, quorum duo denominantur Joannes Rapeto, & Frescia, se contulit ad Molendinum Montanarii, & violenter arripere fecit eminas tres Tritici, sexdecim Panici albi, & duas Secalis de molituris, quæ ad Rev. Cameram Apostolicam spectabant, quas transportare fecit ad Castrum dicti loci Montanarii.

§. 7. Post hujusmodi executiones processum fuit contra Syndicos, & Particulares Terræ Sancti Benigni pro summa librarum 1203. cum dimidiâ pro prætensis Canonibus, ut prætendebatur, debitis pro ultimo semestri Anni 1711.; Die etenim 15. Februarii elapsi Anni 1712. idem Advocatus Blanchiardi prætensus Judex Ducalis, *Franciscus Joseph Umberto* Notarius de Civassio assertus Locumtenens, seu Secretarius, *Joseph Antonius Rogerinus* pariter de Civassio, qui se jactabat dictæ Abbatiæ Oeconomum pro Serenissimo Duce, *Carolus Philippus Boggio* de Sancto Georgeo, ut asserebatur, subrogatus in locum Joannis Dominici Battuelli unius ex prætensis Affictuariis, *Capitaneus Laurentius Caffo* unà cum armatis Justitiæ Militibus *Antonio Barchetto*, *Bernardo Valino*, *Bartholomæo Martello*, *& Dominico Umberto* se contulerunt ad plures Domos, & Stabula Syndicorum, & Incolarum Terræ Sancti Benigni, & in eorum præjudicium ab iis extraxerunt duos ferratos Currus quatuor Rotarum, decem Boves, sex Juvencos, & quatuor Vaccas, quæ omnia sub hasta vendiderunt, tanquam majori oblatori, cuidam ex forensibus oblatoribus pretio librarum 1355. qui eas res secum asportavit, & extra Territorium traduxit.

Nova laicæ potestatis attentata in spretum Censurarum.

§. 8. Post prædictos actus tam violentos usurpatæ Jurisdictionis supervenerunt spretus Censurarum in Sententia, de qua supra, & violentiæ contra spiritualia remedia; Etenim die 9. Martii subsequentis affixum fuit in Abbatiæ Terris Edictum impressum ad instantiam Cameræ Computorum tenoris infrascripti — *ALTEZZA REALE* — *Sendosi vociferato alcuni mesi sono, che dal Tesoriere Generale de Spogli Monsignor Patrizio Arcivescovo di Seleucia, tanto in qualità suddetta, che di supposto Delegato di Sua Santità, fossero per lasciarsi qualche citazione in odio d'alcuni di quelli Offiziali, Ministri, Operarii, e Famegli, che doppo la vacanza dell' Abbazia di San Benigno eransi di speciali commissione, e commando adoperati in diversi affari, & atti tutti tendenti alla ristorazione delle Fabriche, & Beni, raccolta, e conservazione de frutti, sustentamento, & esercizio della Giurisdizione temporale d'essa Abbazia, come ridotta, durante la vaccanza, sotto la special protezione di Vostra Altezza Reale, dal di cui Regio Patronato dipende; Si compiacque Vostrà Altezza Reale con publico Manifesto, o sia Editto delli 13. del scorso Novembre à relazione della sua Camera con esso proibire, e strettamente à tutti gli Offiziali, Ministri, Operarii suoetti, e chiunque altro, che potessero venire espressamente, ò genericamente citati, ò molestati per tali fatti, ò dipendenti da essi, di mai comparire personalmente, nemeno in qualunque maniera avanti detto Monsignor Patrizio, nè altro qualunque pretteso Giudice d'aliena Giurisdizione, per rispondere de fatti sudetti, ò consimili sotto gravissime pene corporali, e meglio come dal sudetto Editto appare: Ciò tutto non ostante hà nuovamente preteso il Patrimoniale Generale di Vostra Altezza Reale, che da Monsignore sudetto siasi preteso, e si pretenda passar tant'oltre di proferire, e publicare asserta Sentenza di Scommunica maggiore contro diversi de Particolari sudetti, & etiamdio contro due de Patrimoniali Generali di Vostra Altezza Reale sotto pretesto sino li medesimi, e ciascheduno di essi incorsi nelle Censure solite fulminarsi contro gli Usurpatori de beni, e redditi della Chiesa nella Bolla, qual si publica in ogn'anno in die Cænæ Domini. E perche quando ciò fiassi fatto, ò venisse farsi, verrebbero ad essere evidentemente pregiudicate le prerogative di un' Abbazia, ch'è di Regio Patronato di V. A. R., e nell'istesso tempo violati li dritti, che alla medesima competiscono sì per la Regia Protezione, che per altri titoli, e ragioni, e che di più verrebbero ad essere ingiustamente, e con notorio evidente gravame censurate, e scommunicate Persone, quali non solamente non sono state legitamente citate, ma che etiamdio furono notoriamente impedite, anzi espressamente proibite sotto gravissime pene di comparire avanti del Citante, e che per nissuna maniera possino mai dirsi comprese nelle Censure fulminato contro degl'Usurpatori de beni della Chiesa, mentre con la da essi procurata, e fatta raccolta, & esazzione de frutti, non hanno già mai preteso applicarli à se, ma di conservarli, ò convertirli in sola utilità della Chiesa stessa, alla quale appartengono, rendendosi tanto più chiaramente nulla, & ingiusta tal pretesa Sentenza, e publicazione di Scommunica, quando passasse tant'oltre a comprendere quei stessi Officiali, e Persone, che per indispensabil obbligo del loro Offizio non v'hanno avuta altra parte, che d'ubbidire à Magistrati, e sostenere le ragioni, e dritti del loro Sovrano. Che perciò ad effetto d'oviare à tanti, e così rilevanti pregiudizii di V. A. R., e suoi Sudditi ricorra à piedi della medesima.*

Umilmente supplicandola, che attesa l'evidente nullità, ingiustizia, e surrezione, a cui non potrebbe, se non chiaramente soggiacere qualunque simile Sentenza, chè si fosse proferta, ò fosse per proferirsi, e publicarsi in odio de sudetti, si compiaccia V. A. R. commandare a chi che sia, e specialmente all' Abitanti nelle Terre di detta Abbazia di non permettere la publicazione, disseminazione, & etiamdio la lettura d'alcun'Ordine, Manifesto, Stampa, ò Scritti continente tal pretesa Sentenza, e publicazione di Scommunica in odio di chi che sia degli Uffiziali suddetti, Agenti, e Particolari sudetti, e per cause sopra espresse, e quand'anche fosse seguita qualche publicazione, quella nonostante si proibisca à chiunque si sia, nessuno eccettuato, d'evitare il commercio, ò consortio d'alcuno di essi, sotto pretesto, che siano censurati, ò motteggiare li medemi, come tali, nè inferire loro alcuna reale, o verbale molestiâ, ingiuria, ò danno di

qual-

quasi voglia sort per causa, ò fatti dependente da quanto sopra, non ostante qualunque publicazione, che fosse già fatta, ò si ardisse di fare di tal pretesa Scommunica, come evitendimente nulla & ingiusta; Il tutto sotto gravi, e gravissime pene corporali, con dichiarar la publicazione di queste da farsi ne Luoghi soliti in qualunque delle Terre d'essa Abbazia valere, e che alla copia stampata dal Stampatore Valletta debba prestarsi la stessa fede, che all'originale.

Il Patrimoniale Generale di V. A. R.

Vittorio Amadeo II. per grazia di Dio Duca di Savoia, Prencipe di Piemonte, Rè di Cipro.

Veduta per la Camera nostra de Conti l'alligata Supplica sottoscritta dal Patrimoniale nostro Generale suo tenere considerato; Per le presenti col parere à partecipazione della pretetta Camera nostra (attesa l'evidente nullità, ingiustizia, e surrezione, a cui non potrebbe, se non chiaramente soggiacere qualunque simil Sentenza narrata, che si fosse prnferta, ò fosse per proferirsi, e publicarsi in odio delli nominati in detta Supplica) abbiamo commandato, e commandiamo à chi che sia, e specialmente all' Abitanti delle Terre dell' Abbazia supplicata di non permettere la publicazione, disseminazione, & etiamdio la lettura d'alcun Ordine, Manifeste, stampa, ò scritti continente tal pretesa Sentenza, ò publicazione di scommunica in odio di chi che sia dell Ufficiali, Sudditi, Agenti, e Particolari, de' quali si tratta, e per le cause narrate, e quandu anche fosse seguita qualche publicazione, quella non ostante preibiamo à chiunque si sia nessuno eccettuato d'evitare il commercio, à consortiu d'alcuno di essi, sotto pretesso, che siano censurati, meno motteggiare li medisimi, cu me tali, nè inferire loro alcuna reale, ò verbale molestia, ingiuria, ò danno di qualsivoglia sorte per causa, o fatti dependenti da quante si supplica, non ostante qualunque publicazione, che fosse già fatta, à s'ardisse di fare di tal pretesa scommunica, come evidentemente nulla, & ingiusta, il tutto sotto gravi, e gravissime pene corporali; Dichiarando la publicazione di queste da farsi ne' luoghi soliti in qualunque delle Terre di essa Abbazia valere, & alla copia stampata dal Stampatore nostra Valletta doversi prestare l'istessa fede, come all originale, che tale è nostra mente. Dat. in Torino li 9. Marze 1712.

Per Sua Altezza Reale à relazione di detta Camera. Castiglione.

In Torino per Gio. Battista Valletta Stampatore di Sua Altezza Reale 1712.

§. 9. Undequaque Ministri Laici Jurisdictionem usurpabant in præjudicium Sanctæ Sedis, & damnum Reverendæ Cameræ Apostolicæ; Quippè sub die 22. Martii 1712. Comes Foschieri, ut asserebatur, Gubernator, seu *Commandante* Civitatis Taurini, scripsit epistolam Antonino Costæ Terræ Lombardori Syndico tenoris, ut sequitur: *Signor mio: Alla ricivuta di questa non mancherà far penetrare à Valentino Fioritu, Antonio Costa, e Bertolotto Segretario esser mente di S. A. R., che tutti trè unitamente à lei si debbino per tutto dimani ritrovare in questa Città, ove giunti subito si portino da me per ricever gli ordini, che per parte di detta Altezza Reale li devo communicare, avvertendogli à non differrire l'ubbidire per non essere severamente castigati alla forma, e mente dell'ordine di detta Altezza Reale, e quì persuadendomi eseguiranno pontualmente il commande fattoli mi rassegno. Torino li 22. Marzo 1712. Di V. S. Affettionatissimo, & Obligatissimo per servirla---Conte Foschieri Commandante della presente Città.*

Al Signor Antonino Costa Sindico del Luogo di Lombardore.

§. 10. Rationabili minarum metu Antoninus Costa Syndicus, Jacobus Antonius Bertolottus Communitatis Secretarius, & Antonius Costa prædicti, se contulerunt ad Civitatem Taurini, & ad dictum Comitem, à quo fuerunt moniti, prout ipsi occasione, quà de metu protestati sunt, retulerunt per hæc verba: *Che teneva ordine*, nempe dictus Comes Foscherius, *da S. A. R. di farli sapere, qualmente ove in avvenire venisse à seguire, ò à farsi qualche insulto, ò al Signor Avvocato Blanchiardi Giudice Ducale, ò alli Soldati di Giustizia, ò altri Deputati dell' Eccellentissima Camera di Torino, mentre si fossero fatti atti di giurisdizione nel Luogo di Lombardore, si sarebbe messo il Luogo tutto à fuoco, e sangue, e che voleva portarsi lui Signor Conte Foschieri in persona, soggiungende, che non voleva, che due, ò trè Paesani glie la facessero stravedere, e che il sudetto Signor Blanchiardi si sarebbe portato à publicare cert'ordine il Sabbato allore prossimo, e che si pigliassero (guarda) li venisse fatto alcun insulto:* Illisque respondentibus hoc non esse in eorum posse, dictus Comes respondit: *Che lasciassero la disputa trà S. A. R. & il Papa, e che loro facessero li loro affari.*

§. 11. Idem Comes Foscherius novas dedit literas sub die 18. Maii Syndicis ejusdem Loci Lombardori, quas sub eadem die dictus Advocatus Blanchiardi prætensus Judex (prout dictus Comes in præcedenti epistolà prædixerat) præsentavit Joanni Ludovico Chiara Syndico tunc Domi ægrotanti, & recusanti, quibus sic præcipiebatur: *Magnifici Signori Gio. Battista Vacca, Giorgio Bertino, Pietro Ferrere, Michel Sandino, e Giacomo Bertine, come meglio resta espresso qui sotto tutti Affittuali de' Redditi di cotesto Luogo, hanno trascuratu, e trascurano il pagamento di quanto devono all' Abbazia di San Benigno, restando ancor Reliquatori delle somme infranotate, e volendo, che sodisfaccino à quante devono, mi hà ordinato di farli penetrare esser mente sua, che faccino chiamare avanti loro li sudetti Signori Vacca, Bertino &c., à quali intimeranno per parte di detta Reale Altezza di dover pagare frà giorni dieci prossimi le somme infrascritte in mano del Signor Carlo Filippo Boggio, ò chi farà per esso, de' quali vanno in debito sotto pena dell'esecuti.ne militare, alla quale si procedera dettu termine spirato, e pagamento non fatto senz'altra dilazione, & avendo cause giuste in contrario, quelle verranno ad allegare avanti me in questa Città personalmente frà detto termine. Queste è quanto m'occorre suggerire à loro Signori in esecuzione de Reali comandi, e persuadendomi eseguiranno quanto sopra, attendendo risposta del loro operata, mi conferme. Torino le 18. Maggio 1712.*

Gio: Battista Vacca)
Giorgiu Bertino) Di Lombardore Affittavoli
Pietro Ferrara) de rendite di Lombardore.
Michele Sandine)

Per il Fitto annuu di lire 1306. devono di reliquoto,

Cioè dell' Anno 1710. ————	*lire* 428.
Nell Anno 1711. ————	*lire* 1300.
————	*lire* 1728.

Gio: Battista Vacca)
Michel Sandino) Affittavoli dell' Abbatia in
Giacomo Bertino) Lombardore.

Devonu à ragione di lire 250. l'Anno di Fitto somma di lire 500.

Affettimatissimo per servirli
Conte Foschieri.

Foris; *A' Signori Sindici di Lombardore.*

§. 12. Sub eàdem die 18. mensis Maji dictus assertus Judex Blanchiardi consignavit Petro Philippo Avenato Syndico Communitatis Fletri aliam

epi-

epistolam sub eâdem Datâ ab eodem Comite scriptam Syndicis dicti Loci directam, qua eidem Communitati injungit solutionem lib. 551. 8. 6. sub comminatione militaris executionis. Advocatus Blanchiardi prædictus sub hac die aliam similem epistolam consignare tentavit Joanni Francisco Francono Communitatis Montanarii Syndico; at hic notitiam habens de aliâ præcedenti consignatâ Syndico Communitatis Fletti, abhorrens quamcumque aliam prætensam jurisdictionem præter illam Sanctæ Sedis, ejusque Ministrorum, renuit, & aufugit, & consignare tentantem delusit. Itidem die 21. Maii uniformem epistolam dimisit ad pedes renuentis Eleonoræ Conjugis Dominici Furni Subconductoris Molendini Loci Montanarii, qua epistola præcipiebatur Syndicis Communitatis, quod eumdem Dominicum admonerent, ut frumentarias responsiones sub executionis militaris pœna traderet in manibus assertorum Affictuariorum: At Molitor nolens alios præter Ministros Sedis Apostolicæ, & Reverendæ Cameræ recngnoscege, executionem militarem fuit passus.

Novæ Violentiæ à laica potestate illatæ Incolis S. Benigni.

Quamubrem sub die 26. dicti mensis Maii ad Locum Montanarii se contulerunt duæ Legiones, ut dicitur *Regimenti* Equitum Suæ Celsitudinis: Altera nuncupata *Dragoni*: Altera *Cavallaria di Savoia* sub directione Domini Marchionis de Garezzo Ductoris Generalis, & adveniente die 11. sequentis mensis Junii Advocatus Blanchiardi duos ex dictis Militibus unum ex Legione Genuæ militati nomine *Vin naovo* ex Centuria Philippi, & alium nuncupatum Raymundum ex Centuria Trotti ex Legione equestri dominata *di Savoia* illos misit ad propriam domum dicti Furni, ut ab illa victum eorum arbitratu exigerent protestantes ab illa non posse discedere nisi de ordine dicti Blanchiardi, ad quem (renuente eodem Furno) recurrere, steterunt usque ad diem 14., & ultra, & cibariis consumptis, unus ex dictis Militibus *Vin nuovo* nuncupatus discedens secum asportavit quatuor lintea nova, & duos saccos pariter novos valoris librarum viginti circiter, & continuante altero Milite Raymundo nuncupato successit alter nuncupatus *Beller* de Summariva de Coborte Principe, & in eâdem domo dicti Furni steterunt, & victualia usurparunt usque ad diem vigesimam dicti mensis, & discedentes secum detulerunt aliud linteum cum Rubo *di Cocchetti* valoris in totum librarum viginti unius circiter.

§. 13. Supervenerunt postmodùm majora excidia in prædictis locis Abbatialibus, quandoquidem exhaustis, & consumptis ferè omnibus facultatibus Incolarum dictæ Abbatiæ ob frequentes, & continuatos transitus, & stationes Militum Imperialium, & dicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tandem sub die 12. Maii dicti anni 1712. duæ Militum Legiones dicti Serenissimi Ducis Castra posuerunt in dicto Loco Abbatiali Montanarii, & deinde auctis novis copiis supplementiis, die 29. ejusdem mensis Milites prædicti per domos, & habitacula Incolarum distributi fuerunt Ductore Domino Marchione de Garezzo Locumtenente Generali pro eadem Celsitudine, & in dicto Loco Montanarii permanserunt usque ad diem 14. Junii, & deinde se contulerunt ad alium Locum Abbatialem Fletti, ubi pariter castrametati sunt.

§. 14. Verumtamen ad desolationem Terræ, & Loci Montanarii non defuit aliarum Turmarum copia: etenim sub die 18. ejusdem mensis Junii pervenere decem Agmina peditum sub Generali

Narrantur aliæ vexationes.

Duce Vallis ducta per quemdam *Commissarium Carera*, & pestiterunt in eodem Loco usque ad diem vigesimam, & inde recedentes locarunt Castra in Loco S. Benigni. Quæ Militum Turmæ Territoria, agrosque jam satos, & pascua devastarunt, & recedentes plusquam viginti juga Bovum cum curribus, & plaustris secum pro eorum usu traduxerunt, aliaque notabilia præjudicia dictis Incolis intulerunt. Nec defuere alia damna, & incommoda; nam sub die 17. prædicti mensis Junii coacti fuerunt Subditi prædicti Sanctæ Sedis construere Pontem, ut facile apparatus militaris Suæ Celsitudinis expeditè transiret, & sub die 19. ejusdem coacti fuerunt transmittere octo currus cum belluis pro transportandis militaribus impedimentis.

§. 15. Jam Castra tenebant in Loco, & Territorio Fletti à die 12. Junii aliæ Militum copiæ, & dum Populus congregatus erat in Ecclesiâ ad horas vespertinas, Officialis nuncupatus *Garello* aliàs excommunicatus cum manipulo viginti quatuor equitum post occupatam publicam ejus Loci Plateam se contulit domum Petri Philippi Avennatti Syndici, & deinde alii Commilitones plures alias domos Consiliariorum dicti Loci Sedi Apostolicæ subjectorum invaserunt, & in illis steterunt, & deinde Hospitium verterunt in rapinam, subripientes Dominis domorum victualia, animalia mactantes, pluraque alia damna inferentes, ita ut dictæ duæ Legiones, quæ prius castrametatæ fuerant in Terrâ Montanarii, & deinde a die 14. Junii usque ad diem 18. ejusdem mensis invaserunt ejusdem Loci Fletti Territorium, dum ab illo recedebant, vastarunt vites & arbores, ac subripuerunt etiam octo currus cum jugatis Bovibus dictorum Incolarum, ut apparatum rei militaris traducerent ad Locum Borgarii, quos quidem currus, & boves sic traductos ad Civitatem Civassi dicto prætenso Judici Blanchiardi tradiderunt, & iste sub die 20. dicti mensis illos vendidit pretio librarum 1206. pro prætensis vigesimis, ac laudemiis à dictâ Communitate Loci Fletti debitis. Antequam prædictus N. Garello aliàs excommunicatus è dicto Loco una cum aliis discederet, se ad Ecclesiam Parochialem contulit, in cujus valvis affixi erant Cedulones Censurarum per ipsum, & alios incursarum, & gestatoria arundine ipsius nomen in Cedulonibus impressum laceravit, & postea illos defixos ausu temerario in Terram projecit. Nec prætermittendum, quod hisce met diebus & præsertim sub die 13. Junii ab Officiali nuncupat. *Rivetti* Militibus stipato de ordine, & præsente dicto Blanchiardi in Loco S. Benigni arrestatus fuit Carolus Gamarra, & adductus ad carceres Taurini.

Excommunicatus Cedulones in Terra producit.

§. 16. Hac eadem die, dum Sacerdos Joannes Victorius Aliberti ejusdem Loci S. Benigni intra ejusdem Terræ ambitum morabatur in Loco nuncupat. *Contrada Grossa* per Tormenti ænei Præfectum vulgò *Brigadiere* Legionis Genuæ Matthæum Brunum nuncupatum, & militari nomine Lasfuer fuit apprehensus per transversum carceratione sibi nunciata per hæc verba *braccio forte d'ordine di Sua Altezza Reale*, ad quæ verba quatuor Milites ejusdem Legionis Archibusiis brevioribus, & Acinacibus armati eidem Officiali auxilium præbuerunt, eumdem Sacerdotem in brachiis apprehensum manu dextera armata cum sic detentum adduxerunt ad custodias, quas in domo Communitatis Prussianæ Militiæ tenebant, eumq; Sacerdotem collocarunt in quadam mansione à tribus eorumdem Militum custoditum. Undecimâ die dicti mensis Junii se contulit ad Terram Lombardorii Decuria undecim Militum equestrium una cum Præfecto Tormenti ænei, qui hos Milites ducebat, nuncupato *Cacciatore*, qui eosdem Milites locavit in domibus Jacobi Bertini hæredis Georgei Michaelis Sandini, & Petri Ferrera, quos iidem coegit Militibus subministrare victualia usque ad diem 18. ejusdem mensis.

Violentia Sacerdoti illata.

§. 17. Intereà, & antequam prædicti Mili-

tes

tes discederent, & signanter sub die 16. ejusdem Junii Turma Equitum centum quadraginta circiter, cujus Doctores erant Eques Casilinardus Legionis vulgò dictæ *Drago Majar*, & Eques Sancti Martini Centurio ulterius Legionis jussu Marchionis de Govezzo occupavit prædictam Terram Lombardorii, & manu militari subripuit Incolis viginta sea Boves aratorios, vaccas quadraginta sex, sea juvencos, totidemque vitulos, jumenta tria, duosque mulos, quæ quidem animalia traducta ad Civitatem Civassi, pariter dictus Blanchiardus prætensus Judex palam vendidit, pretiumque illorum recepit.

§. 18. Diebus autem 7., & 22. mensis Julii per Justitiæ Militem Senatus Tausini fuerunt exequutæ in odium Communitatis S. Benigni quædam assertæ copiæ intimationum, seu injunctionum in personam Mariæ Uaoris Antonii Farnenghi Syndici dictæ Communitatis subscriptarum, *Umberto*, quibus de ordine dicti prætensi Judicis in prima præcipiebatur solutio librarum 1203. in manibus Caroli Philippi Boggi prætensorum Affictuariorum Agentis intra terminum decem dierum sub pœna executionis realis, & personalis, & in secundâ injungebatur solutio in manibus Joannis Mariæ Roccha prætensi Oeconomi Ducalis infra terminum quinque dierum sub eadem pœna. Quarum injunctionum vigore sub die 13. Augusti per duos ejusdem Legionis Milites, alterum vocatum Joannem Baptistam Abbate, & alterum Castlone violenter fuerunt extracti, & subtracti de stabulis Syndicorum, & Consiliariorum sexdecim boves præsentibus, & auctorizantibus dictis Blanchiardo prætenso Judice, Francisco Josepho Umberto ejusque Officiali, & Notario, & Joanne Maria Roccha, ut supra, prætenso Oeconomo, quæ animalia fuerunt vendita in eodem Loco cuidam Advenæ tanquam majori Oblatori pretio librarum 1344. 15. 10.

§. 19. Dum alii vexabantur, aliis Incolis ejusdem Abbatiæ non dabatur requies, etenim publicatum, & respectivè intimatum fuit quoddam præceptum de mandato dicti prætensi Judicis sub Dat. 19. Julii cum assueta subscriptione Umberto Secretario, qua notificabatur omnibus Syndicis Agentibus debitoribus Massariis, Molitoribus, & quibuscumque aliis Abbatiæ debitoribus eisdem præcipiebatur; ut in Abbatiæ Oeconomum recognoscerent tanquam à Sua Celsitudine deputatum ad relationem Cameræ Computorum D. Joannem Mariam Roccha de Taurino, & in ejus manibus quæcumque fieri debuisset solutio omni alio exclusio Exactore sub pœnis indignationis Suæ Celsitudinis, reiteratæ solutionis, & exequutionis militaris.

§. 20. Incœpta jam post messem trituratione frumenti per Franciscum Tessutum Colonum, & Massarium Prædii nuncupati *Casina delle mura* nè Ministri Reverendæ Cameræ partem Dominicalem exigerent, ad custodiam fuit transmissus Bartholomæus Guglielmettus de Sancto Georgen, & sub die 20. Julii dictum Prædium adivit Joannes Maria Roccha prætensus Ducalis Oeconomus associatus duobus Armatis Militibus cum sagulis viridis coloris Ducali stemmate discriminatis, & injuncta divisione frumenti (licèt Colono reluctante, & protestante ad Reverendam Cameram spectare) abstulit eminas 110. frumenti, quæ asportare curavit super curribus dicti Coloni, & ad Castrum dicti Loci Montanarii, & ad Terram S. Benigni.

§. 21. Præmissa sub eâdem die 20. Julii executione alterius consimilis intimationis super deputatione prædicti Oeconomi, illiusque recognitione facienda contra Bernardinum Boggium, & Alexandrum Anselmum Colonos, & Massarios Prædii nuncupat, *l'Airale* dicti Loci Montanarii sub die 3. Augusti dictus assertus Oeconomus Roccha ad dictum Prædium duobus similibus Militibus associatus se contulit, & interpellatis iisdem Colonis pro divisione frumenti, illisque rennentibus, & declarantibus portionem Dominicalem debitam esse Ministris Reverendæ Cameræ Apostolicæ tanquam pendente vacatione maturatam, quam unicè recognoscebant. Idem Oeconomus violentias jactans, & Colonorum carcerationem incutiens subripuit eminas 160. tritici, quæ cum curribus, & bobus dictorum Colonorum per vim cogentibus, & associantibus dictis Militibus, traducta, & asportata fuerunt ad Castrum prædictum. Rediit sub die prima Septembris, ipse Ducalis Oeconomus ad idem Prædium unico associatus Milite, & non obstante simili contradictione Colonorum, qui unicè Rev. Cameræ Apostolicæ Ministros recognoscere protestati fuerunt, violenter abstulit eminas 78. secalis, 24. fabarum, & 9. cicerum. Die verò quinta Novembris idem Roccha, associantibus Bernardino, & Stephano fratribus Bianna de Castronovo, se transtulit ad Molendinum Montanarii, & in illo repertis Josepho, & Jacobo Molitoribus, qui nomine Reverendæ Cameræ Apostolicæ dictum Molendinum retinebant, eidemque certam portionem frumenti tradere tenebantur, prout protestati fuerunt, quibus non obstantibus timore carcerationis eisdem incusso ad ministerium dicti Molendini pro Camerà Ducali supradictos Fratres intrusit.

§. 22. Fuerat jam de ordine dicti Blanchiardi prætensi Judicis sub datum 6. Aug. cum subscriptione Umberto exequuta quædem copia Intimationis, seu injunctionis in odium Communitatis Lombardorii de mandato Gubernatoris Taurini, & ad instantiam dicti prætensi Ducalis Oeconomi Roccha super solutione librarum 485. pro residuali summa debita pro Annis 1710., & 1711., non obstante exequutione factâ super belluis, ex quarum venditione non potuit consequi integra satisfactio. Item super solutione librarum 1550. pro debito anni tunc decurrentis 1712. sub pœnâ dictæ exequutionis militaris. In cujus comminationis exequutionem die 2. Novembris ingressi fuerunt, & tenuerunt Locum prædictum centum quinquaginta circiter Ducales Milites equestres sclopis, & acinacibus armati, partim Legionis ut dicitur *Regimento Birago*, partim *Cavaglia*: Quibus omnibus præerat Comes de Permon, cum quo alii Officiales, nempe Comes Benzo equestris Turmæ Ductor. Monsieur de S. Georgeo Turmæ Ductoris Legatus, seu Locumtenens, Aliæ vexationes.
Monsieur de Vansi pariter Locumtenens, Monsieur Cerito, & Eques *della Villa* Equites Vexillarii omnes de Legione Cavaglia, Comes *della Manta* Equestris Turmæ Ductor, Monsieur Mussetto similis Ductoris Locumtenens, Monsieur Longaray, & Eques Burghesius signiferi Equestris omnes de Legione Birago. Qui milites de ordine supra dictorum Officialium respectivè prius pedester dispositi ad obsidionem stabulorum, ab illis extraxerunt, & comprehenderunt Boves aratorios triginta sex, juvencos, & vaccas decem, & octo, quas belluas eodem die adduxerunt ad Civitatem Civassi, & consignarunt Advocato Blanchiardi prætenso Judici, de cujus ordine fuerunt venditæ pretio librarum 2235.

§. 23. Pro effectu alterius similis intimationis, & injunctionis sub eâdem die 6. Augusti in odium Communitatis Loci Montanarii relaxatæ, & pro eo, quod Ministri Ducales ab illâ exigere prætendebant die 26. Octobris ejusdem anni 1712. se contulerunt ad dictum Locum Montanarii duæ Legiones equestres Suæ Celsitudinis, altera

nun-

nuncupat. *Birago*, altera *Piemonte Reale*, seu *Cavaglia* sub ductu Marchionis de Birago Magistri Equitum Legionis sui nominis, qui inibi Castra tenuit per totam diem prædictam Novembris cum maxima Loci, Territorii, & Incolarum damnificatione ob consumptionem præsertim fœni, aliorumque straminum, lignorum, & victualium; Præparati tamen ad discessum ante lucem subsequentis diei 2. Novembris juxta Officialium ordinationes à dictis Militibus occupata fuit Platea, & Loci annexi, aciesque disposita, transmissi fuerunt Excubitores ad proprias domos, & stabula Incolarum dicti Castri, distributis aliis Militibus per vicos, & demùm orta luce de ordine dicti Marchionis, juncta assistentia dicti Advocati Blanchiardi, impetum fecerunt in stabula, & domos dictorum Incolarum: De stabulis fuerunt subtracta duocenta circiter capita Belluarum de Bovinis, equinis, & suinis, quæ eadem die fuerunt adductæ ad Civitatem Civassi, & prosequendo executiones ex ædibus Joannis Dominici Cassari abstulerunt eminas 120. tritici, 24. secalis, 6. ordei, 18. avenæ, & 18. panicii albi: Ex ædibus Joannis Baptistæ Clara eminas 50. tritici, 24. secalis, 24. panicii albi; De domo Syndici Joannis Francisci Franconi eminas 69. tritici, 22. secalis, 6. fabarum: De domo Phisici Nicolai Francisci Fiola eminas 50. tritici. 16. secalis, 10. fasolorum, 9. fabarum, 40. panicii albi, 4. cicerum, & 14. avenæ: De Domo Sindici Joannis Malani Petitti eminas 33. panicii albi; de domo Petri Pauli Rimaudo eminas 276. tritici, 35. secalis: De domo Notarii Francisci Antonii Petitti eminas 50. panicii albi. De Molendino ejusdem Loci Montanarii de victualibus dictorum Incolarum saccos 52. ex variis frumenti speciebus, quæ omnia fuerunt asportata, & consignata prædicto Rocchæ prætenso Oeconomo.

Noviæ violentiæ.

Incolarum Abbatiæ S. Benigni constantia, & fides erga Sedem Apostolicam.

§. 24. Quæ omnes recensitæ violentiæ, & attentata facta, & executa fuerunt, legitimè contradicentibus, & impugnantibus Communitatibus dictæ Abbatiæ, illarumque Particularibus qui licèt oppressi, & sæpè sæpiùs in Ecclesias, & Loca immunia ob timorem carcerationis recepti, nunqam tamen consensum præstiterunt, & semper protestati fuerunt de vi injustà illis illata, declarando semper, & in quolibet actu repetendo eos esse unicè subjectos sub Dominio Sanctæ Sedis, & Abbatiæ fructus consignandos, & persolvendos esse Ministris, & Officialibus dictæ Sanctæ Sedis, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ, nec velle, nec posse alios recognoscere, vacatione durante, quàm eosdem Ministros Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Rebusque aliis, prout in Processu, & Processibus desuper constructis prædicta omnia memorati.

Nomina singulorum qui attentata, & violentias prædictas admiserunt, aut mandarunt.

Mr. di S. Georgio.
Mr. di Vansi.
Mr. Ceruto.
Eques della Villa.
Comes della Manta.
Mr. Mosetto.
Mr. Longarais.
Eques Borghese.
Eques Casalinardo.
Eques S. Martino.
Mattheus Bruni nuncupat. la Fleur.
N. Cacciatore.
N. Rivetti.
N. Garello.
N. Nomine militari Vin nuovo,
Raimundo.
N. Beller.
Patrimonialis Generalis,
N. Castilione.
Joannes Baptista Valetta.
Nicola.
Joannes Paulus Blanchiardi.
Franciscus Joseph Umberto.
Laurentius Casso.
Carolus Philippus Boggio.
Joseph Antonius Rugerino.
Joannes Maria Rocca.
Bartholomæus Guglielmetti.
Bernardinus) *Fratres de Biauna,*
Stephanus)

Justitiæ Milites,

Joannes Andreas Rapeto.
N. Frescia, & duo alii N. N.
Antonius Barchetto.
Bernardus Valino.
Bartholomæus Martello.
Dominicus Umberto.
Joannes Baptista Abbate.
N. Castione.

Commiserunt & perpetrarunt instando, mandando, committendo, Jus dicendo, actus scribendo, exequendo, adhærendo, assistendo, auxilium præstando, instantias fieri committendo, vel permittendo, administrando, jurisdictionem exercendo, fructus exigendo, alienando, Immunitatem Ecclesiasticam violando, aliaque attentata committendo, & semper jurisdictionem, supremumque Dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ, & Jura Reverendæ Cameræ lædendo, usurpando tam conjunctim, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, itaut utile per inutile non vitietur, nec è contra, non solùm &c., sed & omni &c., super quibus &c., pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi solitâ damnabiliter incurrendo. Fuimus propterea pro parte supradicti Illustrissimi Domini Gaspari Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportuno Juris remedio providere, Monitoriumque ad partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur.

§. 25. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate antedictos,

Mr di S. Georgio.
Mr. di Vansi.
Mr. Ceruto.
Equitem della Villa.
Comitem della Manta.
Mr. Mosetto.
Mr. Longarais,
Equitem Borghese.
Equitem Casalinardo.
Equitem S. Martino.
Matthæum Bruni nuncupat. la Fleur.
N. Cacciatore.
N. Rivetti.
N. Garello.
N. Nomine Militari Vin nuovo.
Raymundum N.
N. Beller.
Patrimonialem Generalem.
N. Castilione.
Joannem Baptistam Valetta.

N. Nicola.
Joannem Paulum Blanchiardi.
Franciscum Joseph Umberto.
Laurentium Casso.
Carolum Philippum Boggio.
Josephum Antonium Rugerino.
Joannem Mariam Rocca.
Bartholomeum Guglielmetti.
Bernardinum, & Stephanum } *Fratres de Bianna.*

Justitiæ Milites.

Joannem Andream Rapeto.
N. Frescia, & duos alios N. N.
Antonium Barchetto.
Bernardum Valino.
Bartholomæum Martello.
Dominico Umberto.
Joannem Baptistam Abbate.
N. Castlone.

Citantur omnes nominati & monentur ad comparendum & allegandum causam quare &c.

Moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandatis, prout Nos eosdem barum serie citamus, monemus, & requirimus, eisdemque. & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio, & peremptorio termino, quatenùs infra quadraginta quinque dierum spatium ab exequutione præsentium compotandorum, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & Vos assignetis dabeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis, personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeant ipsi, & eorum quilibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in Cœnâ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali, & aliis, cum quibus opus fuerit. Juri stetisse, deque eorum innocentiâ, si quæ sit legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

§. 26. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, citatos, & eorum quemlibet, quodsi in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, vel distulerit, Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus; Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occopatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostol. nihilominus ad supererogationem ex pluribus etiam Testium depositionibus hæc omnia comprobata remaneant; Cumque pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propteraà volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum, Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto, & in actis infrascripti Nostri Secretarii legitimè reproducto ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & astringere perinde valeat ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Iodictione sexta; die verò 20. Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Clementis Divinâ Providentia Papæ Undecimi Anno decimo tertio.

Jo. Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gener., & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Rev. Cam. Apostol. Secretarius.

Die 26. Septemb. 1713. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

Die 3. Augusti 1714. expeditum contra Canonicum Joannem Blanciardum, Sacerdotem Josephum Blanciardum, & Sacerdotem Ludovicum Pomano ob sacrilegam commonicationem cum Advocato Joanne Paulo Blanciardo prætenso Judice Cameræ Computorum Taurini excommunicato palam declarato, & alia ab ipsis gesta in contemptum censurarum, & Apostolicæ authoritatis.

Joannes Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis. & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omnè meliori modo Principalis

cipalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum inde, & super eo quòd suspicantibus, vel timentibus R R. Canonis Ven. Ecclesiæ Abbatialis S. Benigni Fructuariensis Nullius Diœcesis, eàdem Abbatiâ vacante, appositionem Interdicti Ecclesiastici, ex eo quod in dicta Ecclesia Divina fuerant celebrata præsente, & assistente Advocato Joanne Paulo Blanciardo prætenso Judice Cameræ computorum Taurini in locis ejusdem Abbatiæ vacantis nulliter intruso, ac publico excommunicato, & per Nos per Cedulonum affixionem declarato, ob tunc timorem sic consulti nonnulli ex dictis Canonicis coram Nobis recurrere, & humilibus precibus supplicare decreverunt, ut ab hac Ecclesiastica censura illos eximere dignaremur, exponendo non dolose, vel temerè id fuisse sequutum. Quo audito in Collegiali Congressu per Canonicum Joannem Blanciardum supradicti Excommunicati Patruum, iste obloquendo contra Canonicum Petrum Antonium Passaro, qui propositionem fecerat in Capitulo, & referendo ad ejusdem, & aliorum machinationes honestos hos ad superioris recursus, eum simul, ac alios verbalibus injuriis affecit, eisdem præsertim exprobando, quod ipsi Excommunicati extiterant, & non Advocatus ejus Nepos, quem pro tali nunquam reputaverat, nec reputabat, quam declarationem non minùs temere confirmaverunt, ac eidem pariter adhæserunt Sacerdos Joseph Blanciardus prædicti Advocati Frater, & Sacerdos Ludovicus Pomano in eodem loco Ludi Magister, quarum censurarum præfato modo contemptum, non solùm eò tunc verbis expresserunt, verùm etiam præcedenter, & subsequenter factis comprobarunt; privatim enim, ac publice eorum singuli cum dicto Excommunicato publicè per Nos declarato tractarunt, & familiariter versati sunt, imò cohabitarunt, & convixerunt, Ludovicus verò non solùm in Civilibus cum prædicto Excommunicato verùm etiam in Divinis communicavit, Sacrum in Ecclesis celebrando præsente, & assistente Excommunicato prædicto, & prout latius in Processu, & Processibus desuper constructis, prædicta omnia memorati Canonicus Joannes Blanciardus, Sacerdos Joseph Blanciardus, & Sacerdos Ludovicus Pomano commiserunt, & perpetrarunt in gravem censurarum contemptum, & vilipendium tam conjunctim, quàm divisim, ac aliss omni &c. singula singulis congruè referendo, ita ut utile per inutile non vitietur, nec è contra &c. non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c.; pœnas propter eà, ac censuras in Sac. Canonibus contentas damnabiliter incurrendo, fuit nos propterea pro parte supradicti Illustrissimi Domini Gaspari Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportuno Juris remedio providere, Monitoriumque ad partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur.

Nonnulli Canonici Abbatialis Ecclesiæ S. Benigni metuentes appositionem Interdicti, quia in dicta Ecclesia divina celebrarunt præsente Jo. Paulo Blanciardo publico Excommunicato, in Collegiali congressu de petenda absolutione à censuris deliberant.

Ejusmodi propositioni repugnant Canonicus Joannes Blanciardus, & injuriis afficit Canonicum Passarò, qui eam fecerat.

Prædicto Canonico Blanciardo adhærent Sacerdotes Joseph Blanciardus, & Ludovicus Pomano.

Qui deinde cum præfato Excommunicato palam communicare audent in publicum contemptum censurarum.

Instantis Commissarii Cameræ Apostolicæ, ut procedatur contra præfatos censurarum Contemptores.

§. 2. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, quatenus statim requisiti, seu aliquis vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate antedictos *Canonicum Joannem Blanciardum*, *Sacerdotem Josephum Blanciardum & Sacerdotem Ludovicum Pomano*, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, prout Nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, tertio, & peremptorio termino, quatenus infra quadraginta quinque dierum spatium ab executione præsentium computan., quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ monitione canonicâ assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeant ipsi, & eorum quilibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sac. Canonibus contentas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum d. Illustrissimo D. Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit Juri stetisse, deque eorum innocentiâ si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

Nomina citatorum ad comparendum, & allegandum causam quare declarari non debeant incidisse in censuras, & pœnas &c.

§. 3. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos & eorum quemlibet, quodsi in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, vel distulerit; Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout Juris fuerit, per contradictas, per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione, Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sanctæ Sedis, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ & pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem Copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas aliquarum Ecclesiarum, Terrarum, seu Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c; Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ hac die tertiâ Augusti 1714.

Ob non tutum accessum ad Abbatiam Sancti Benigni mandatur præsens Monitorium Romæ, & alibi affigi, & sic affixum omnes arctare perinde ac personaliter singulis intimatum fuisset.

Jo. Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gen., & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Rev. Cam. Apostol. Secretarius.

Die 3. Septembris 1714. supradictum Monitorium affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in nova Curia Montis Citatorii per me Sebastianum Vasellum D. N. Papæ Cursorem.

Die 17. Maij 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni-nuncupata, quâ universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitan-

& Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullà die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solità contentas damnabiliter incurrendo. Fuimus proinde pro parte, & ad instantiam supradicti Illustrissimi Domini Gasparis Tinchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportono juris remedio providere, ad sententiam scilicet declaratoriam nullitatis omnium, & singulorum à præfato asserto Judice Victorio Amedeo Trona hactenùs gestorum, ac in futurum, ab ipso, sive aliis quibuscumque similibus Usurpatoribus iniquè gerendorum devenire, Literasque monitorias contra eumdem Victorium Amedeum ad personaliter vel legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ, & rationi consonæ annuentes, vigore præsentium, nulla, irrita, inania, nulliusque roboris, & momenti juxta Sacrorum Canonum, Conciliorum, & Apostolicarum Constitutionum statuta declaramus, ac publicè denunciamus omnia, & singula per dictum assertum Judicem usque nunc de facto, ut præmittitur, gesta, ac in futurum, etiam ab aliis gerenda, Literasque monitorias contra eumdem, ut petitur, decernimus, & relaxamus. Quocirca vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seù alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostrà, immò veriùs Apostolicà auctoritate supradictum *Victorium Amedeum Trona* moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eidemque præcipiatis, & mandetis, prout Nos eumdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, eique præcipimus & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra quadraginta quinque dierum spatium ab executione præsentium computandorum, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinà Canonicà monitione assignamus, & vos assignetis debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullà in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solità contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eum literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari. Certificantes eumdem *Victorium Amedeum Trona* sic monitom, requisitum, & citatum, quòd si in præfatis Monitorii termino non comparuerit, seu comparere neglexerit, vel distulerit, Nos nihilominus ad declaratoriam sententiam incursus in censuras, & pœnas prædictas, illiusque executionem inclusivè, prout Juris fuerit, per Contradictas, vel Edictum publicum procedemus, ejus contumacià, vel absentià, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum excessus prædicti patrati fuerint, & sint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostolicæ, quæ nihilominùs ad supererogationem comprobata remanet; cumque pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus ad personalem executionem faciendam; propterea volumus, & authoritate nostrà decernimus hoc idem Monitorium contra prænominatum *Victorium Amedeum Trona* per affixionem, & dimissionem ejus copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum S. Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni exequi, & publicari, quo sic exequuto, publicato, & in actis infrascriptis nostri Secretarii legitimè reproducto, ita eumdem monitum arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ hac die 29. Septembris 1716.

Jo. Cardinalis Patritius Pro-Thesaurarius Generalis, & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia R. C. A. Secr.

Die 10. Aprilis 1717. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, atque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra præfatum Victorium Amedeum Trona contumacem Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eâdemque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis affixa fuit publica Schedula - Cedolone - nuncupata, qua idem Victorius Amedeus Trona universis Christifidelibus denunciatus fuit excommunicatus vitandus, ac in eventum privatus Ecclesiasticâ sepultura.

MONITORIUM VII.

Die 17. Maii 1719. expeditum contra Antonium Bontempo assertum Fiscalem Curiæ Abbatialis S. Benigni, Dominicum Ruffina Georgium ejus filium, & Ignatium Bontempo Justitiæ Executores ob læsam Immunitatem Ecclesiasticam, ac violatam jurisdictionem, & Authoritatem Sanctæ Sedis Apostolicæ.

Carolus Collicola Protonotarius Apostolicus Sanctiss. Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro - Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Papa Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Vice-plebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Joannis Caroli Piancastelli Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod præter ea, quæ Administri Laicæ Potestatis Taurinensis contra Immunitatem Ecclesiasticam attentarunt,

& in aliis nostris Monitoriis literis contemporaneè expeditis expressa leguntur, alia quoque ab eisdem, cæterisque nominandis perpetrata fuerunt. Accessit enim die 2. Junii anni 1718. ad locum Felecti jurisdictionis vacantis Abbatiæ S. Benigni Antonius Bontempo assertus Fiscalis Curiæ Abbatialis, qui utens usurpata authoritate improbè sibi collatâ per Taurinensem Potestatem pluribus armatis Hominibus eum comitantibus, nempè Dominico Ruffins, Georgio ejus filio, & Ignatio Bontempo Justitiæ Executoribus, nonnullisque Militibus insecutus fuit Joannem Avenatum prætensum delinquentem, in quem eò tunc fugientem iidem Birruarii, & Milites plures archibusiatas exploderunt, ipsumque lethalibus vulneribus sauciarunt, qui tamen sic vulneratus ad Ecclesiam Parochialem confugit. Verùm præfatus assertus Fiscalis Antonius Bontempu dedit in mandatis eisdem Justitiæ Executoribus, ac Militibus nondum notis, ut januas dictæ Ecclesiæ obsiderent, prout illicò Homines præfati januas illius Ecclesiæ, ne cuiquam in eam ingressus, vel egressus ab ea peteret, sub cautâ custodiâ tenuerunt usque ad sequentem diem tertiam dicti mensis Junii, qua dictus Joannes Avenatus omni humano ausilio destitutus causâ receptorum vulnerum ex hac vitâ in eodem immuni loco decessit: Eamdemque custodiam usque ad aliam sequentem diem continuarunt in maximam injuriam, & contemptum Ecclesiasticæ Immunitatis, rebusque aliis; prout ex Processu desuper constructo, ad quem &c. singula singulis &c. super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte dicti Illustrissimi Domini Joannis Caroli Piancastelli Commissarii Generalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & monitoriales literas extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitime comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, & Judex Delegatus sedulò spectantes eam execrabilem læsionem Ecclesiasticæ Immunitatis, per excubias militares ante fores Ecclesiæ, ut præmittitur commissam, proindeque attendentes requisitionem hujusmodi Nobis factam fore, & esse justam ac rationi consonam, cumque justa petenti non sit denegandus assensus, prædictas literas monitorias contra delinquentes concedendas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus. Quocirca committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus vobis omnibus, & singulis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium, quatenus visis iisdem præsentibus &c. supradictos *Antonium Bontempo assertum Fiscalem Curiæ Abbatialis, Dominicum Ruffina, Georgium ejus filium, & Ignatium Bontempo Justitiæ Executores* citetis, moneatis, & requiratis ac moneri, citari, & requiri faciatis prout nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus, quatenus infra sexaginta dierum spatium ab executione præsentium computandum, quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & alios viginti pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & ipsorum quilibet, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeamus ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas contra prædicta, & similia committentes in sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse declarare, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas, decerni, & relaxari, deque eorum Innocentiâ, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes *eosdem Antonium Bontempo, aliosque prædictos* sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit, Nos nihilominus ad ulteriora ad declarationem scilicet incursus pœnarum prædictarum usque ad sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per Contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, aliisque quibuscumque non obstantibus. Et cum, ut notorium est, non sit tutus accessus ad effectum personaliter citandi omnes, & singulos in præsenti Monitorio nominatos: Proinde volumus, quòd præsens Monitorium contra omnes in eo expressos expeditum, ac executum mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum S. Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas supradictæ Parochialis Ecclesiæ loci Felecti, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctet, & adstringat perinde, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret. Contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo nono, Indictione duodecimâ, die verò decima septima mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo nono.

Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, Collector Gen., & Judex Delegatus.

Antonius Cajetanus Frosius R. C. A. Sec.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictæ literæ Monitoriales affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Magnæ Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis consuetis Urbis per me Franciscum Baldum Apostolicum Cursorem.

Joannes Triphellius Magister Curs.

VIII.

MONITORIUM

Die 17. Maii 1719. expeditum contra Advocatum Victorium Amadeum Trona assertum Judicem temporalis jurisdictionis Abbatiæ S. Benigni, Notarium Vincentium Ferretum, Dominicum Ruffina, Georgium ejus filium, & Andream Fresia Birruarios, N. Fratrem d. Advocati Trona, N. Officialem Militum, Notarium Franciscum Antonium Josephum Umberto, & assertum Fiscalem Antonium Buontempo ob læsam Ecclesiasticam Immunitatem, & turbatam jurisdictionem locorum ejusdem Abbatiæ ad S. Sedem Apostolicam, Summumque Romanum Pontificem pertinentem.

Carolus Collicola Prothonotarius Apostolicus Sanctiss. Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro-Thesaurarius Generalis, quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Papa Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum

Rec-

beant ipsi, & eorum quilibet in censuras, & pœnas in Sacris Constitutionibus Apostolicis contentas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum d. Illustrissimo D. Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit Juri stetisse, deque eorum innocentiâ si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, & eorum quemlibet, quod si in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout Juris fuerit, per contradictas, per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum delicta prædicta patrata fuerint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostolicæ & propterea pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem Copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum, Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto & in actis infrascripti nostri Secretarii legitimè reproducto, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Magnâ Curiâ Innocentianâ hac die tertiâ Augusti 1714.

Jo. Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gen., & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Rev. Cam. Apostol. Secretarius.

Die 17. Maii 1715. Elapsis termino in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra præfatos Citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, & in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

Die 22. Junii 1716. expeditum contra Petrum Ghiò, seù Gbiliò, & Quiricum Antonium Testam, propterea quòd à Laicali Potestate Taurinensi conducere ausi fuerint Terras, atque proventus Abbatiæ S. Benigni Fructuarien., ab ipsamet Laicali Potestate temerè usurpatos in grave præjudicium, & maximum contemptum Jurium, & Jurisdictionis S. Sedis Apostolicæ.

Joannes Tituli Sanctorum quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Patritius, Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro-Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Pro-Collector Generalis, & specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quòd usurpata à Laicali Potestate Taurinensi temporali Jurisdictione ac administratione Bonorum Ecclesiasticorum vacantis Abbatiæ Sancti Benigni, eorumque fructuum, atque proventuum exactione, pluribusque enormibus attentatis ab ejusdem Laicalis Potestatis Ministris iniquè patratis in grave præjudicium, & maximum contemptum Jurium ac Jurisdictionis Apostolicæ Sedis, ut latè aliis nostris monitoriis Literis editis die 6. Octobris anni 1711., seu &c. commemoratum fuit, ad quas &c. illorum partes quoque sequuti fuerunt Petrus Ghiò, seù Gbiliò, & Quiricus Antonius Testa, qui falsò putantes utile sibi esse alterius incommodo, eorum commodum augere, Terras ejusdem Abbatiæ Sancti Benigni à prædictâ Laicali Potestate conduxerunt, illarumque proventus ex avidæ mentis impetu sibi usurparunt, & adhuc pari iniquitate sibi usurpant, non formidatâ excommunicationis sententiâ contra hujusmodi Usurpatores per Sacros Canones, atque Apostolicas Constitutiones lata, prædicta omnia, & singula temerè, & dolosè committentes, rebusque aliis, prout ex processu, & actis causæ ad quæ &c. pœnas proptereà, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita damnabiliter incurrendo. Quocirca fuimus pro parte & ad instantiam supradicti Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenus sibi in præmissis de opportuno juris remedio providere, Monitoriumque ad Partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & Vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò verò Apostolicâ authoritate supradictos *Petrum Ghiò, seu Gbiliò, & Petrum Antonium Testa*, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requi-

ri-

Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c. Noveritis fuisse nuper cor. Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Joannis Caroli Piancastelli Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod exul à Ditione Serenissimi Sabaudiæ Ducis, & Principis Pedemontis morabatur in loco Felecti jurisdictionis Temporalis Abbatiæ Sancti Benigni ad Apostolicam Sedem pertinen. D. Comes Joannes Baptista Valperga de loco Corguati Taurinensis Diœcesis, qui, etsi tutus, ut juste putabat, moram ibidem traheret extra jurisdictionem, & Territorium sui originatii Principis contrarium nihilominus expertus fuit, quia laicalis Potestas Taurinensis in usurpatione jurisdictionis, & jurium Sanctæ Sedis in locis d. Abbatiæ Sancti Benigni per alias monitorias literas exposita perseverans, misit Ministros, & Officiales Curiæ, militesque armatos ad præfatum locum Felecti, ut dictum Comitem Valperga, ac si in vetito loco velut exul versaretur, illicò mancipassent, & in carcerem conjecissent. Id promptæ executioni dare satagerunt laici Administri, sed quod gravius est, ac dolentius exposuit d. D. Commissarius Generalis, eò devenerunt, ut in ipsam Dei Domum, Ecclesiam scilicet Parochialem Felecti armata manu Hostium more irrumpentes vim pluribus intulerint, pluresque jurisdictionales actus Ecclesiasticæ Immunitatis læsivos inibi exercuerint. Etenim die decimâ mensis Septembris Anni proximè præteriti ad eum præmissum finem se contulit ad locum Felecti Advocatus Victorius Amedeus Trona intrusus Judex Temporalis dictæ Abbatiæ, qui nondum à sua perversâ ratione desistens, nec ab hujusmodi attentatis desistens, propter quæ publicè denunciatus excommunicationis Sententiam, in quam incidisse declaravimus, adhuc indurato corde substinet, hæc sacrilegè cum prænominatis in crimine Sociis attentavit contra Ecclesiasticam Immunitatem. Confugerat enim dictus Comes Valperga in præfatam Ecclesiam Parochialem, & armatis Hominibus in eum irruentibus, se receperat in Sacrarium, cujus ostium claudere curaverat. Vim autem armatâ manu inferentibus Notario Vincentio Ferreto, Dominico Ruffina, & Andrea Fresia Birruariis, eodemque Advocato Trona, ejusque fratre, ac Officiali Militum non potuit dictus Comes illorum impetum substinere. Sic itaque per vim ostio Sacrarii aperto, d. Trona ingressum in illud habuit, & illicò extra Immunem locum violenter expulit Æmilianum Guglianettum, qui inibi adstabat, & præventivè d. Comitem monuerat de adventu prædictorum Officialium. Successivè mandavit Notario Francisco Josepho Umberto, ut ipsi Comiti Præceptum injungeret de discedendo intra triduum à loco Felecti, prout idem Notarius, iniquum mandatum eo in Immuni loco exequendo, hujusmodi Præceptum d. Comiti intimavit. His omnibus peractis in contemptum Ecclesiasticæ Immunitatis discessum illinc habuerunt. Iterum verò die 16. mensis Octobris subsequentis armati Homines ad eumdem præmissum finem reditum fecerunt ad locum Felecti; Ast subitò de his monitus d. D. Comes in eamdem Parochialem Ecclesiam aufugit, in quam proinde ingressum habuerunt d. Notarius Ferreto parvum sclopum præ manibus gestans, Georgius filius d. Dominici Ruffina ensem evaginatum manutenens, qui assistentibus etiam dictis Dominico Ruffina, & Andrea Fresia Birruariis, nec non Antonio Buontempo asserto Fiscali Curiæ Abbatialis, minitati fuerunt d. Comiti violentam ejus extractionem à loco Immuni, etsi inde fortiter pro Domo Dei se opponente illius Parochialis Ecclesiæ R. D. Præposito, executi non fuerint: Adveniente tamen d. Advocato Trona, de ejus mandato, eodem Notario Ferreto in Immuni loco scribente, & jurisdictionem exercente, renovatum fuit Comiti Valperga antedictum Præceptum de discedendo è loco Felecti, rebusque aliis, prout in Processu desuper constructo, ad quem &c. singula singulis &c. super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte d. Illustrissimi D. Joannis Caroli Piancastelli Commissarii Generalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & monitorias literas extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, & Judex delegatus sedulò spectantes damnatam, detestabilemque usurpationem jurisdictionis, & jurium Sanctæ Sedis, ac violationem Ecclesiasticæ Immunitatis, ut præmittitur commissam, proindeque attendentes requisitionem hujusmodi nobis factam fore, & esse justam, ac rationi consonam, cumque justa petenti non sit denegandus assensus prædictas literas monitorias contra delinquentes concedendas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus. Quo circa committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus vobis omnibus, & singulis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium, quatenus visis iisdem præsentibus &c. supradictos *Advocatum Victorium Amadeum Trona, Notarium Vincentium Ferreto, Dominicum Ruffina, Georgium ejus filium, & Andream Fresia Birruarios, N. fratrem d. Advocati Trona, N. Officialem Militum, Notarium Franciscum Josephum Umberto, ac assertum Fiscalem Antonium Bontempo* citetis, moneatis, & requiratis ac moneri & requiri faciatis, prout nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus, quatenus infra sexaginta dierum spatium ab executione præsentium computan., quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & alios viginti pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & ipsorum quilibet, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeamus ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas contra prædicta, & similia committentes in sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse declarare, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas, decerni, & relaxari, deque eorum Innocentiâ, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes *eosdem Advocatum Victorium Amadeum Trona, aliosque prædictos* sic citatos, & monitos; quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit, Nos nihilominus, ad ulteriora, ad declarationem scilicet incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit per Contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, aliisque quibuscumque non obstantibus. Et cum, ut notorium est, non

sit

ſit tutus acceſſus ad effectum perſonaliter citandi omnes, & ſingulos in præſenti monitorio nominatos: Proinde volumus, quòd præſens noſtrum Monitorium contra omnes in eo expreſſos expeditum, ac executum mediante affixione, & dimiſſione ejuſdem copiarum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas ſupradictæ Parochialis Eccleſiæ loci Felecti, ita eoſdem monitos, & eorum ſingulos arctet, & adſtringat perinde, ac ſi perſonaliter, & magis legitimè executum foret. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo decimo nono, Indictione duodecimâ, die verò decima ſeptima menſis Maii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo nono.

Carolus Collicola Pro-Theſaurarius, Collector Gen., & Judex Delegatus.

Antonius Cajetanus Froſini R. A. C. Sec.

Die, Menſe, & Anno, quibus ſupra, ſupradictæ literæ Monitoriales affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Magnæ Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis conſuetis Urbis per me Franciſcum Baldum Apoſtolicum Curſorem.

Joannes Triphellius Magiſter Curſ.

EDICTUM.

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Pro-Auditoris Sanctiſſimi, quo juſſu Sanctitatis Suæ omnibus Romanæ Curiæ Judicibus præcipitur, ut Mandata perſonalia contra debitores relaxent, quotieſcumque ab initio debuerint ſummam majorem ſcutis octo, & obulis quadraginta, licèt eam poſtmodum unâ, vel pluribus ſolutionibus, imminuerint, ut comprehendatur ſub reformatione ſan. mem. Pauli V., cui, cæteriſque contrariis quibuſcumque derogatur.

Pietro del Titolo di San Giovanni ante Portam Latinam Prete Cardinale Corradini Pro-Auditore della Santità di N. Sig.

ORdinando la Riforma della ſanta memoria Paolo Quinto, che per debito, che non eccede la ſomma di ſcudi otto bajocchi quaranta non poſſa venirſi alla cattura perſonale, nè ſpedirſi il Mandato contro la perſona mà ſolamente contro li beni, ſi è riconoſciuto in prattica, che molti Debitori di maggior ſomma pagano à conto in una. ò più volte tanta rata di debito, quanta è neceſſaria, perche reſti la reſiduale rata del loro debito ſotto la ſomma, che da detta Riforma ſi richiede per potere ottenere il Mandato perſonale, per lo che molti poveri Creditori, anche Mercenarii non poſſono ottenere, ſe non doppo lunghe liti, e gravi diſpendii la ſodisfazione, anzi molti reſtano affatto deſperati di poter eſſere ſodisfatti, difendendo li Debitori le perſone colla diſpoſizione della Rifore le robbe con inibizioni dotali, e con altri impedimenti; Perciò la Santità Sua, che commiſera infinitamente li poveri, a' quali, come Creditori di ſomme picciole, ſuole ſempre avvenire ciò, che è di ſopra eſpreſſo, per togliere queſt'inconveniente, che per lo più ſuccedere per malizia de' Debitori, ſi è riſoluta ordinare, come per il preſente Editto ordina, che in avvenire tutti li Giudici tanto ordinarii, che Delegati, e Deputati della Curia Romana, non oſtante la diſpoſizione della ſudetta Riforma, debbano in tal caſo rilaſſare li mandati anche perſonali, e che detti Mandati poſſano liberamente eſeguirſi contro la perſona ſenza tema di nullità, derogando la Santità Sua nel caſo, e caſi ſudetti alla detta Riforma, & ad ogn'altra Coſtituzione, e legge, che faceſſe in contrario. Dato dalle Stanze della noſtra habitazione queſto dì 7. Decembre 1712.

P. Card. Corradini Pro-Auditore di Noſtro Signore.

Die, menſe, & anno quibus ſupra, ſupradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Franciſcum Bartolottum Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

Sebaſtianus Vaſellus Pro Mag. Curſ.

DECRETA MEMORABILIA Congregationum Particularium à Clemente XI. Pont Max. deputatarum quæ deinde Sua Sanctitas comprobavit, & obſervari mandavit.

Juxtà temporis ſeriem diſpoſita.

DECRETUM I.

Quo omnibus Confeſſariis, etiam Pœnitentiariis Baſilicarum Urbis, & aliis privilegiatis interdicitur, ne Pœnitentes à quibuſdam Cenſuris, & Caſibus Apoſtolicæ Sedi reſervatis abſolvant, & abſolutiones, ſi fortè obtentæ fuerint, nullæ, ac irritæ declarantur.

QUoniam Sanctiſſimus D. N. Clemens XI. pro Paſtorali in commiſſum ſibi Gregem zelo, & pro Eccleſiaſticæ diſciplinæ rectâ ratione conſervandâ, deputavit Congregationem particularem Eminentiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium Sancti Clementis, Paulutii Majoris Pœnitentiarii, & Fabroni, nec non RR. PP. Corradini Sanctitatis Suæ Auditoris, mei infraſcripti S. Congregationis Concilii, & hujus deputatæ Secretarii, ac PP. Damaſceni Conſultoris Sancti Officii, & Alfari Conſultoris Theologi Sacræ Pœnitentiariæ. Eadem Congregatio, conſideratâ reformatione facultatum Officii Sacræ Pœnitentiariæ à fel. record. Innocentio XII. in ejus Conſtitutione edita 3. Septembris 1692. Cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, præcipiendum eſſe omnibus, & quibuſcumque Presbyteris tam Sæcularibus, quàm Regularibus in Urbe ad Confeſſiones audiendas deputatis, ne impoſterùm etiam in foro conſcientiæ abſolvant extra mortis articulum quoſcumque Pœnitentes tam Incolas Urbis, quàm ad eam confluentes ab infraſcriptis Caſibus, nempe à Caſu publico violatæ Clauſuræ Monialium ad malum, ſeu inhoneſtum finem, à Presbytericidio publico, & à caſu publico violatæ Immunitatis Eccleſiaſticæ in terminis Conſtitutionis Gregorii XIV. incipientis, *Cum alias nonnulli*, & etiam à caſu occulto dictæ violationis Immunitatis, ſi fuerit ſecuta auctoritate publica, idque omninò

ſer-

servari ab omnibus, & quibuscumque Confessariis in Urbe degentibus cujuscumque Religionis, Instituti, etiam Societatis Jesu, ac Congregationis, quæcumque speciali nota explicandis, prout explicari latius fuere in Decreto Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium die 9. Mensis Januarii 1602. sub fel. record. Clemente VIII., ac illius confirmatoriis, & innovatoriis sub fel. record. Paulo V. die 7. Januarii 1617., & Urbano VIII. die 17. Novembris 1628. editis. Ac sub præsenti prohibitione comprehendi etiam Pœnitentiarios Basilicarum Urbis, & ab omnibus Confessariis prædictis, eam observari sub iisdem pœnis, & censuris eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis, quæ continentur in præfatis Decretis. Noverintque Pœnitentes absolutionem, si quam imposterum obtinuerint à præfatis Casibus in præsenti Decreto expressis, esse nullam nulliusque roboris, & momenti, eaque omnia observari. Non obstantibus quibuscumque Privilegiis absolvendi à prædictis Casibus, sub quibuscumque tenoribus tam ante, quàm post dicta Decreta tam particularibus personis, quam ratione Religionis, Societatis vel Instituti obtentis, & juxta latam derogationis formam in iisdem Decretis contentam, quæ in præsenti repetita censeatur, & non obstantibus omnibus, quæ idem Clemens VIII., Paulus V., & Urbanus VIII. voluerunt non obstare; Rursus declarando, prout declaratum fuit in præfatis Decretis, quod circa alios Casus Sanctæ Sedi Apostolicæ reservatos non expressos in præsenti Decreto (exceptis illis, quæ continentur in Bulla in die Cœnæ Domini legi consueta) ita intelligatur præservata facultas absolvendi Confessariis Privilegiatis in Urbe degentibus, quatenus tamen eam habeant ex legitimis Privilegiis non revocatis, & in usu existentibus, ac juxta eorum tenorem tantum exequendis. Aliis verò in Urbe Confessariis Privilegia non habentibus nihil de novo, sicuti per præfata Decreta, ita per præsens censeatur concessum.

Factà per me infrascriptum hac die decima tertia mensis Maii 1711. relatione prædictæ resolutionis Sanctissimo D. N. Sanctitas Sua eam, omniaque, & singula in ea contenta cum omnibus Clausulis derogatoriis benignè probavit, ac inviolabiliter imposterum servari præcepit ab omnibus, ut supra expressis, præsensque Decretum in forma solita publicari jussit, atque mandavit.

Vincentius Petra S. C. Concilii, & dictæ Deputatæ Secretarius.

II. DECLARATIO

Officialium, & Ministrorum Cameralium, quibus permittitur facultas deferendi Sclopettos parvos, & longiores, non tamen prohibitos, intus, & foris, oneratos, intra Civitates, & loca Status Ecclesiastici muris, & fossis, seu vallo circumdata.

Die 28. Septembris 1714.

IN Congregatione à Sanctissimo deputata, in qua interfuerunt Illustrissimi Domini Thesaurarius Generalis, Marefuscus Auditor Sanctissimi, Bancherius Secretarius Sacræ Consultæ, de Moralia Cameræ Apostolicæ Clericus, Liccius, & de Afflictis ejusdem Sacræ Consultæ Ponentes, seu Relatores, Advocatus Fiscalis, Procurator Fiscalis Generalis, & Commissarius Rev. Cameræ, examinatum fuit de mandato Sanctissimi Dubium, an, & quibus Officialibus, & Ministris Cameralibus competat facultas deferendi Sclopettos parvos, & longiores (non tamen prohibitos) intus, & foris oneratos intra Civitates, & Loca Status Ecclesiastici muris, & fossis, seu vallis circumdata, fuitque declaratum, quod præter Officiales, & Ministros Camerales, quibus ad præscriptum Bannimenti Cardinalis Pamphilii anno 1645. editi expressè permittitur facultas deferendi intra Civitates, & loca prædicta muris, & fossis, seu vallo circumdata arma prædicta intus, & foris onerata, fuisse etiam comprehensos.

Judices, & Fiscales, & Subcollectores, seu Commissarios Spoliorum.

Nec non associantes pecunias Fiscales, seu Appaltatorum fiscalium in actu illarum associationi, & transmissionis tantùm.

Item Bullatores, seu Ponderatores, seu Revisores deputatos pro gabella carnis.

Ac demum Salnitrarios, seu conficientes Nitra in actu eorum exercitii tantùm.

Die 4. Octobris 1714. Facta relatione Sanctissimo per me Infrascriptum Auditorem, Sanctitas Sua approbavit suprarelatas resolutiones Congregationis Particularis, & ita servari mandavit.

P. Episcopus Cyrenen. Auditor.

DECLARATIONES III.

Provisiones, & Decreta super Sportulis, quæ Judicibus, Commissariis, Rotæ, aliisque Tribunalibus persolvi debent.

CUm ad aures Sanctissimi Domini Nostri plurimæ pervenerint Litigantium querelæ super inobservantiâ Reformationis Tribunalium Urbis à felicis recordationis Paulo Papâ V. editæ, nec non Literarum Apostolicarum rec. mem. tum Innocentii Papæ XI. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo nono, quarto Kalendas Julii: tum Innocentii Papæ XII. pridiè nonas Decembris Anno præfatæ Incarnationis millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio expeditarum, in ea præsertim parte, in qua Judicibus Commissariis, Rotæ, & aliis Tribunalibus ejusdem Urbis taxantur Sportulæ: Simulque delatum fuerit, quod eâ de causâ germanum præfatarum Reformationis, & Literarum Apostolicarum intellectum, & claram Romanorum Pontificum mentem fallacibus argumentis, & minùs veris interpretationibus, vanisque subterfugiis, ac prætextibus, non sine maximo ipsorum Litigantium, & præsertim Pauperum dispendio, everti, eludi, & retardari contingit. Cumque Sanctitas Sua, eâ, quâ, cæteris indesinenter præest, pervigili curâ, & eximiâ, qua pauperes prosequitur, charitate, Congregationem particularem plurium Prælatorum ex Senioribus Romanæ Curiæ, nec non de stylo, seu praxi ejusdem Curiæ apprimè instructorum specialiter (ut infra) ad id deputaverit, attributâ eis facultate, quibuscumque minùs veris interpretationibus, in subsistentibus titulis, & prætextibus penitus sublatis, & rejectis, præfatorum Pontificum literas juxta eorum mentem, & sensum, declarandi, interpretandi, & debitæ, prout par est, executioni demandandi, reservatâ tamen sibi facultate easdem Declarationes, Provisiones, & Decreta approbandi, & confirmandis

di; Eadem Congregatio, re maturè discussâ, sub diebus decimâ, & decima octavâ Februarii proximè præteriti, & secunda Junii currentis, infrascriptas edidit Declarationes, Provisiones, & Decreta.

Primò. In Causis, in quibus Judices Delegati, & Urbis Tribunalia procedunt vigore unius dumtaxat Commissionis, non liceat eis exigere, nisi unicam tantùm propinam juxta Taxam in dictâ Reformatione Pauli V. editam, ac in literis Innocentii XI., & Innocentii XII. confirmatam, etiamsi in Commissionibus fuerint expressa, & inclusa diversa credita, seu bona, diversæ actiones, & diversæ personæ. Ac etiam non obstante, quòd ad instantiam Collitigantium, vel alterius ipsorum fuerint divisa, & disputata diversa dubia, separatæ prodierint Decisiones, latæque separatæ Sententiæ.

II. In Causis, in quibus fuit in Sententiâ declaratum constare de credito unius ex Collitigantibus in aliquâ certâ, & determinatâ summâ, reservatâ aliâ majori summâ in Monitorio, seu Commissione, petitâ, discutiendâ in aliâ instantiâ, seu judicio, taxatio Sportularum erit regulanda à ratâ summæ in Sententiâ definitæ, non autem à totâ summâ in Monitorio, seu Commissione petitâ.

III. In Causis concursus Creditorum non percipiatur, nisi unica propina, habito respectu ad totam summam, solvenda tamen proportionabiliter ab omnibus Creditoribus per contributum.

IV. In Causis, in quarum Commissionibus fuit demandatum, ut docto de paupertate unius ex Collitigantibus, Judex procedat absque solutione sportularum, seu propinæ, nullo modo liceat exigere sportulas, seu propinam ab ullâ ex Partibus, quamvis divite, aut sponte dante.

V. In expeditionibus Causarum servetur in Rotæ Auditorio antiquus stylus; Nec cogantur Partes eâdem die, quâ instant pro expeditione, tradere Judici, vel Notario cedulam Sententiæ, vel citationem pro Decreto definitivo, ut statim, & contemporaneè in eâdem Rotâ, quâ fuerit decreta expeditio causæ, subscribatur Sententia seu Decretum definitivum hujusmodi: minusque cogantur ante emanatam resolutionem Rotalem pro expeditione Causæ solvere, aut deponere sportulas, sed liberum sit Colligantibus instare in Rotâ pro expeditione Causæ, etiam nullâ traditâ cedulâ, nec reproductâ, imò nec executâ citatione pro habendo Decreto definitivo, nec ullo sportularum facto deposito, itaut Victori, seu Victoribus, etiam post editam resolutionem Rotalem pro Causæ expeditione, liceat citare, & reproducere citationes in die, quâ illæ cadunt, ac tradere cedulam infra terminum *Pro servato*, & solvere, seu deponere Sportulas pro obtinendis subscriptione ejusdem Cedulæ Sententiæ, seu Decreto definitivo, prout juxta antiquum laudabilem stylum, seu consuetudinem practicari consuevit, dummodò tamen Parti victæ post decretam expeditionem Rotalem semper, & in quocumque casu remaneat tempus congruum saltem tridui ad renunciandum, non obstantibus quocumque Decreto contrario etiam ejusdem Rotæ, & contrariâ praxi novissimâ introductâ.

VI. Factâ renunciatione liti, non liceat recipere quidquam pro sportulis, seu propinâ sub quovis prætextu, etiam taxationis expensarum, sublatis, ac penitus revocatis quocumque Decreto ejusdem Rotæ, usu, seu consuetudine contrariâ, & quibuscumque aliis in contrarium facientibus.

VII. Quamvis in præinsertis Innocentii XII. Literis dispositum sit, ubicumque in hac sportularum materiâ quæstio aliqua emergeret super interpretatione, declaratione, aut executione suarum, & dictorum Pauli V., ac Innocentii XI. Literarum, standum esse judicio, & declarationi Gubernatoris Urbis pro tempore, & duorum in ordine succedentium ex Congregatione Reformationis Tribunalium Urbis. Nihilominùs, quia experientia compertum est, quàm rarò præfati Gubernator, & alii duo in ordine succedentes ex Congregatione Reformationis convenire, & congregari valeant; Ideo pro majori, & faciliori Litigantium commoditate visum fuit consulendum Sanctissimo, ut præviâ revocatione, & abrogatione in hac dumtaxat parte suprarelatæ Constitutionis Innocentii XII., tam præmissorum, quàm aliorum in præfatis literis Pauli V., Innocentii XI., & Innocentii XII. dispositorum, executionem mandet, deleget, & committat suo, & Pontificum Successorum pro tempore Auditori, ad quem facilior, & quotidie patet aditus; Quò verò ad earumdem literarum declarationem, & interpretationem mandet stari judicio, & declarationi ejusdem Auditoris, nec non Decani pro tempore tum Signaturæ Gratiæ, tum Signaturæ Justitiæ, quovis alio recursu, & appellatione penitùs sublatis.

Et factâ Sanctissimo Domino Nostro Declarationum, Provisionum, & Decretorum præmissorum relatione, Sanctitas Sua ea approbavit, & ab omnibus Judicibus Commissariis, Rotâ, aliisque Tribunalibus Urbis omninò servari mandavit, revocatis, & reprobatis quocumque decreto, etiam ejusdem Rotæ, usu, & consuetudine contrariâ, & aliis quibuscumque in contrarium facientibus; Ac insuper, præviâ derogatione literis Innocentii XII. in hac parte tantùm, Suo, & Pontificum Successorum pro tempore Auditori illarum executionem, prout etiam eidem Auditori, & Decanis pro tempore Signaturæ Gratiæ, & Justitiæ earumdem interpretationem, ac declarationem specialiter commisit, & delegavit, omni, & quacumque appellatione, & recursu rejectis, & sublatis; eâ tamen adjectâ declaratione, quòd Sanctitas Sua non intendit per hujusmodi Declarationum, Provisionum, & Decretorum approbationem, seu confirmationem, quoquo modo liberare, seu eximere eos, qui in aliquo contrafecerunt, seu contravenerunt dispositis in Reformatione Pauli V. & memoratis suorum Prædecessorum literis, à restitutione summæ, si quæ ab illis foret indebitè exacta, nec ab aliis pœnis per eos quomodolibet incursis. Datum hac die 22. Junii 1715.

Prosper Episcopus Cyrenen. Sanctissimi Domini Nostri Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædictæ Congregationi interfuerunt, sunt hæc.

R. P. D. Ferdinandus Nuptius Archiepiscopus Nicenus Sac. Congt. Episcoporum, & Regularium Secr.

R. P. D. Vincentius Petra Archiepiscopus Damascenus, Sacræ Congregationis Concilii Secretarius.

R. P. D. Silvius de Cavaleriis Archiepiscopus Athenarum, Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide Secr.

R. P. D. Prosper Marefuscus Episcopus Cyrenen. SS. Domini Nostri Auditor.

R. P. D. Fattinellus de Fattinellis R. C. A. Clericus.

R. P. D. Prosper de Lambertinis Utriusque Signaturæ Referendarius, & Promotor Fidei.

R. P. D. Gaspar Turchus R. C. A. Commissarius Genet.

Salvator Paparozzius A. C., & Sacri Palatii Apost. Notarius.

Die 26. Junii 1715. supradictæ Declarationes, Provisiones, & Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apostolicum Cursorem.

Ludovicus Cappelli Magister Curs.

IV. DECRETUM.

Pro tollendis abusibus per eos invectis, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à Locis immunibus, ad quæ confugerant, dolosè extractos fuisse, frequenter allegare solent.

CUm ad aures Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. delati fuerint graves abusus in plurimis locis, ac præsertim in Provinciis Italiæ, & Insulis eidem adjacentibus atque etiam in Regnis Hispaniarum, à plerisque eorum invecti, qui ubi de mandato Judicum capti fuerint, & carceribus mancipati pro causis Civilibus, vel criminalibus, ad eludendam justitiam, allegare frequenter solent sese ab Ecclesiis, aliisve Locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliàs dolosè extractos fuisse, & ad propriam allegationem comprobandam non solùm in suis depositionibus facilè pejerant, sed falsos insuper inducunt Testes, adhibitàque Consanguineorum, vel Amicorum suorum operâ, etiam alia non minùs damnabilia patrare non erubescunt; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsan etiam impunè delinquendi, per Baroncellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, datâ operâ, ab Ecclesiis, Locisve immunibus prædictis sese extrahi curarunt, eâ spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas Suas ejusmodi malis, quibus Justitiæ cursus inhibetur, animarumque salus magnum in discrimen adducitur, pro eximiâ suâ Pastorali solicitudine, ac zelo occurrere intendens, exquisivit à Congregatione Particulari nonnullorum Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, ac Illustrissimorum, & Reverendissimorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ad hunc effectum deputatâ, quomodò, & qua ratione provideri posset, ut tam graves abusus è medio tollerentur. Habitâ itaque Congregatione prædicta sub die 5. Octobris 1716., cui interfuerunt DD. Cardinales Tanarius, Spinula S. R. E Camerarius, Vallemanus, Grimaldus, & Origus, ac RR. PP. Prosper Marefuschus Episcopus Cyrenensis ejusdem Sanctitatis Suæ Auditor, Antonius Bancherius Protonotarius Apostolicus, ac Sacræ Consultæ Secretarius, Carolus Cerrus Rotæ Romanæ Auditor, Scipio de Ricciis præfatæ Congregationis Secretarius, Prosper de Lambertinis Consistorialis Aulæ Advocatus, ac Fidei Promotor, & Nicolaus Jacobatius R. C. A. Procurator Fiscalis Generalis, re maturè discussâ eadem Congregatio censuit.

Consulendum Sanctissimo, quòd omnibus Ordinariis tam Italiæ, Insularumque illi adjacentium, quàm etiam Hispaniarum, scribantur literæ, per quas illis injungatur, ut publico Edicto notificent, ac moneant omnes, & singulos, qui ad Ecclesias, aliave Loca immunia confugerunt, vel in posterum confugient, ut quatenus gaudere velint beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ localis, curent in eisdem Ecclesiis, & Locis immunibus permanere, caveantque, ne ullo prætextu, causâ, vel quæsito colore ad eas, vel ea deserenda sese induci sinant; Nam si extra illas, vel illa ab Executoribus Justitiæ capti fuerint, minimè eis proderit allegare, vel etiam probare, quòd fallacibus suasionibus, blandis verbis, assecurationibus, dolosisve machinationibus extracti fuerint; Cum Animarum saluti, Justitiæ administrationi, ac publicæ etiam delictorum vindictæ, ubi de Criminalibus agitur, expediat, ut de cætero illæ dumtaxat extractiones suffragentur, quæ aut violenter patratæ, aut sub fide Salvi-Conductus ab aliquo Judice Ordinario, seu Delegato concessi, ac subscripti secutæ fuerint; qui tamen Salvus-Conductus suffragari poterit pro tempore tantùm in eo præscripto, intra quod extracti ad Loca immunia omninò reverti debebunt, si eorum Immunitate iterum gaudere intendant. Præterea iidem Ordinarii moneant, atque notificent in ejusmodi Edicto, quòd, si quis vero extractionem dolosè, ut supra, commissam ante promulgationem Edicti passus fuerit, ac Immunitatis Localis beneficio gaudere velit, Ecclesiasticum confugium repetere omninò debeat intra mensem à die promulgationis ejusdem Edicti numerandum, petito etiam, quatenus opus sit, ad hunc effectum Salvo-Conductu ab ipsis Ordinariis gratis concedendo, ita tamen, ut eo tempore elapso, si extra locum immunem deprehensus fuerit, perinde habeatur, ac si voluntariè, sponteque suâ inde recessisset, nec audiri possit super extractione dolosâ, quam de præterito se passum fuisse allegaret. Factâque eidem Sanctissimo Domino Nostro per me infrascriptum Secretarium de præmissis omnibus relatione, Sanctitas Sua Particularis Congregationis Sententiam benignè probavit, ac desuper præsens Decretum edi, illudque à Sacrâ Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ, & Controversiis jurisdictionalibus præpositâ promulgari, & executioni mandari præcepit. Hac die 22. Decembris 1716.

S. A. Card. Tanarius.

Scipio de Ricciis Secretarius.

DECRETUM V.

Quo declaratur Prælato Inferiori non sufficere quadragenariam præscriptionem unà cum titulo colorato ad acquirendum Territorium separatum, ac jurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem in Clerum, & Populum cum Episcopi exclusione in aliquo speciali loco, sed ad id omninò requiri, aut clarum, & undequaque subsistens Apostolicum Privilegium, aut consuetudinem immemorabilem cum his omnibus requisitis ritè probatam, per quam Apostolicum Privilegium de jure præsumi valeat.

IN Congregatione Particulari à Sanctiss. Domino Nostro die tertia Augusti 1718. specialiter deputata, EE. DD. Judice, Vallemani, Parracciani Præfecti Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, Corradini Præfecti Sacræ Congregationis Concilii Tridentini Interpretis, Scotti Præfecti Signaturæ Justitiæ, nec non RR. PP. DD. Petræ prædictæ Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Secretarii Lancettæ Sacræ Rotæ Romanæ Decani, Cerri ejusdem Rotæ Auditoris, Ansidei Assessoris Sanctissimæ Inquisitionis, & mei infrascripti Secretarii memoratæ Congregationis Concilii Tridentini Interpretis, & hujus quoque Particularis Congregationis Secretarii, ut in ea videlicet examinaretur, an ad tramites Sacrorum Canonum, Sacrique

præsertim Concilii Tridentini, possit inferior Prælatus Territorium separatum, & jurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem in Clerum, & Populum, cum ipsius Episcopi exclusione, in aliquo speciali loco acquirere per quadragenariam præscriptionem unà cum titulo colorato: prædicti Eminentissimi Domini, & RR. PP. particularem Congregationem constituentes insimul congregati in ædibus Emiuentissimi Judice die 3. Januarij hujus anni 1721. post maturum, & diligentissimum materiæ examen, unanimiter responderunt non posse, sed pro acquisitione Territorii separati, prædictæque jurisdictionis, omninò requiri, aut clarum, & undequaque subsistens Apostolicum Privilegium, aut consuetudinem inmemorabilem cum suis omnibus requisitis ritè probatam, per quam Apostolicum Privilegium de jure præsumi valeat. An autem admisso verò Apostolico Privilegio, de sui natura apto ad separationem Territorii, & concessionem jurisdictionis Ordinariæ, quasi Episcopalis in Clerum, & Populum cum exclusione Episcopi in aliquo determinato loco, sed aliqnam rationabilem dubietatem, aut disputationem admittente, subsequens uniformis quadragenaria, aut per aliud legitimum tempus continuata observantia savens Prælato inferiori in qualibet actuum specie Ordinariæ, & quasi Episcopalis jorisdictionis, deservire valeat pro dicti Apostolici Privilegii interpretatione, prædicti Eminentissimi Domini, & RR. PP. dixerunt id dependere à singulis casuum, & factorum circumstantiis, & sic dandum esse responsum à suis Judicibus super hac re in casibus particularibus. Factàque per me prædictorum omnium Sanctissimo Domino Nostro relatione, die 24. Januarii hoc anno 1721., Sanctitas Sua approbare dignata est, & præsens Decretum publicari mandavit.

Prosper de Lambertinis Sacræ Congreg. Particularis Secretarius.

DECRETUM.

In Causa Vacationis Decanatus Sacri Collegii Cardinalium die 28. Februarii 1721. habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R. P. D. Auditoris Sanctissimi, cui interfuerunt RR, PP. DD. Petra Secretarius Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Marefuscus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Certus, Herrera Sacræ Rotæ Auditores, Ansideus Assessor S. Officii, & Lambertinus Sacræ Congregationis Concilii, & hujus Particularis Congregationis Secretarius.

Omnesque unanimiter responderunt,

CONsulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur Decanatum Sac. Collegij Cardinalium devenisse vigore. Bullæ V. san. mem. Pauli Quarti ad Eminentissimum Dominum Cardinalem Tanarium, uti Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curiâ præsentem tempore vacationis dicti Decanatus sequutæ per obitum Cardinalis Fulvii Astallii, exclusis Episcopis Cardinalibus antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publicâ causà, & destinatione Romani Pontificis, etsi residerent in Diœcesibus, quarum administrationem ex dispensatione Apostolicâ retinent, & ita servandum esse perpetuis futuris vacationibus.

Quo ad aliam verò controversiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Episcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Episcopatu, sed antiquiorem in Cardinalatu, Causa non fuit proposita, attentà cessione suo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo, quòd declarare dignetur ex hujusmodi cessione nullum in futuris Decanatus vacationibus censeri irrogatum fuisse præjudicium Cardinalibus similia jura soventibus.

Factâque eàdem die per me infrascriptum Secretarium de præmissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua Congregationis Sententiam quo ad utramque partem benignè approbavit, & perpetuis futuris temporibus servari mandavit.

Prosper de Lambertinis Secretarius.

PARS TERTIA,

Complectitur Edicta, Declarationes, & Decreta Memorabilia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. Ejusque auctoritate.

A Sacris Congregationibus Urbis.

Nempè S. Officii, Episcoporum, & Regularium, Concilii Tridentini, Propagandæ Fidei, Immunitatis Ecclesiasticæ, Sacrorum Rituum, Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum, Indicis librorum prohibitorum, Disciplinæ Regularis, Visitationis Apostolicæ, Rerum Cœremonialium, Consultationis super negociis Status Ecclesiastici, & Reformationis Tribunalium ejusdem Urbis prodierunt.

Edicta, Decreta, & Acta Memorabilia Sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ, ac Universalis Inquisitionis.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM

Quo Folia, seu Summaria inscripta, *Lega spirituale de Viventi fermata co' Morti*, damnantur cum aliis Ordinationibus.

Feria V. die 12. Julij 1703.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro D. Clemente Divinâ Providentiâ Papa XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sanctâ Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Cum

Cum aliàs ab Innocentio X. sub die quinta Augusti 1653. pro Confraternitate Beatæ Mariæ, vulgò del Soccorso in Ecclesiâ PP. Societatis Jesu Sanctæ Fidei in Indiis Occidentalibus, & ab Innocentio XI. sub die 20. Martij 1680. pro alia itidem Confraternitate Beatæ Mariæ Virginis Auxiliatricis in Ecclesiâ Sanctissimæ Trinitatis eorumdem Patrum Societatis Oeniponti, nec non ab eodem Innocentio XI. sub die quintâ Martii 1682. pro simili Confraternitate Beatæ Mariæ Virginis de bono remedio in Ecclesiâ Fratrum Excalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Taurini canonicè erectis, & respectivè nuncupatis, de Omnipotentis Dei misericordiâ, & Apostolicæ Sedis clementia nonnullæ Indulgentiæ fuerint concessæ, & ad notitiam subindè Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium Generalium Inquisitorum pervenerint quædam folia, seu Summaria variis temporibus, atque in diversis locis Italiæ, & extra Italiam relativè ad dictas indulgentias impressa sub hoc titulo *Lega spirituale de Viventi fermata co' Morti*, quæ prævio maturo, ac diligenti examine in multis contraria, & non parùm dissona dictorum Brevium dispositionibus ab Eminentissimis Patribus sunt reperta videlicet.

Primò. Quia in Titulo Summarii Taurinensis Indulgentiæ, quæ solitis Christifidelibus in hac vita degentibus fuerunt concessæ ad ipsos etiam Defunctos, & quidem principaliter extensæ reperiuntur, & in foliis, seu Summariis, quæ referuntur ad Confraternitates Civitatum Sanctæ Fidei, & Oeniponti assumitur titulus proprio marte excogitatus, scilicet: *Lega spirituale de' viventi fermata co' morti*, contra tenorem dictorum Brevium.

Secundò. Quia Indulgentiæ quæ certis, ac determinatis personis, ac locis, in quibus prædictæ Confraternitates canonicè erectæ sunt, in dictis Brevibus conceduntur, ad omnes, & quoscumque totius Orbis Christifideles, qui pro eorum libitu, nulla servata forma, seu solemnitate nomen dederint, & iisdem Confraternitatibus adscripti fuerint, Indulgentiæ prædictæ extenduntur, contra mentem Pontificum in dictis Brevibus satis expressam, in quibus præcipuæ Indulgentiæ Confraternitatum prædictarum Confratribus, & Consororibus, hæc, vel illa opera pia exercentibus, vel certis anni diebus Ecclesias præfatas Civitatum Sanctæ Fidei, Oeniponti, & Taurini devotè visitantibus, concessæ leguntur.

Tertiò demum, quia in foliis, seu Summariis prædictis ipsi etiam ubique locorum Defuncti Confraternitatibus hujusmodi adscribuntur, vel adscribi dicuntur, postquam aliquis ex Fidelibus viventibus pia quædam opera pro illis expleverit, cum tamen de his nulla in dictis Brevibus mentio habeatur.

Propterea his, atque aliis attentè perspectis, & coram Sanctissimo D. N. Clemente Papa XI. relatis, Sanctitas Sua de consilio dictorum Eminentissimorum Patrum, nedum folia, seu Summaria prædicta quocumque idiomate, & quocumque loco impressa, veluti dictorum Brevium dispositionibus contraria, prohibuit, & damnavit, sicuti illa præsenti Decreto damnat, & prohibet; verùm etiam uti nullas, atque invalidas, nulliusque roboris assertas descriptiones Confratrum, & Consororum, quocumque loco extra Civitates Sanctæ Fidei, Oeniponti, & Taurini factas declaravit, prout hoc ipso Decreto annulat, & respectivè prohibet, salvis, & firmis, atque in suo robore permansuris iis omnibus, quæ in dictis Brevibus conceduntur.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Jnquisitionis Notarius

Die 8. Augusti 1703. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum SS. Inquisitionis Curs.

DECRETUM.

Quo liberculus inscriptus *Lotto spirituale &c.* damnatur cum aliis ordinationibus.

Feria 4. die 18. Julii 1703.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu Sanctæ Mariæ super Minervam coram Eminentissimis & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Examinatis Documentis exhibitis ad probandam validitatem Indulgentiarum, quæ ut asseritur concessæ fuerunt ab Alexandro VI. Coronis S. Brigittæ, & ab Urbano VIII. Crucibus, quas vocant S. Turribii, examinatis etiam quibusdam foliis impressis Romæ, Venetiis, & forsan alibi cum titulo: *Lotto Spirituale per le povere Anime del Purgatorio molto bisognose di Christiano soccorso &c.*, in quibus præscribitur modus suffragandi per quamdam speciem sortis Animabus, quæ in Purgatorio cruciantur; maturèque omnibus perpensis, iidem Eminentissimi decreverunt.

Quoad Indulgentias concessas, ut prætenditur Coronis S. Brigittæ, declarandas esse apocryphas, & nullius roboris, ac momenti; sine præjudicio tamen Indulgentiarum à Leone X. dictis Coronis concessarum 6. Idus Julii 1515.

Quoad indulgentias, ut prætenditur concessas Crucibus S. Turribii circa quas fuerunt relata Decreta aliàs edita à Sacra Congregatione, tanquam falsas esse prohibendas.

Quo verò ad prædicta folia impressa cum titulo: *Lotto spirituale &c.* esse ubique supprimenda, non propter suffragia pro iisdem Animabus, quæ sancta sunt, sed propter dictum titulum, & modum, qui est prophanus, & Christiana pietate planè indignus.

Nemo igitur cujuscumque ordinis, gradus, & conditionis existat, Indulgentias, Summaria ipsarum, si quæ sunt, & respectivè folia præfata promulgare, apud se retinere, imprimere, vel imprimi curare audeat, sed statim à præsentis Decreti notitia, quicumque eadem Summaria, & folia habuerit, locorum Ordinariis, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere teneatur, sub pœnis in Brevibus, seu Constitutionibus Apostolicis contentis.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 8. Augusti 1703. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum SS. Inquisitionis Cursorem.

ACTA

Causæ Rituum, seu Cæremoniarum Sinensium complectentia.

I.

Mandatum, seu Edictum D. Caroli Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis in Regno Sinarum, nunc Episcopi Cononensis.

II.

Quæsita ex eodem Mandato, seu Edicto excepta, Sacræ Congregationi Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis proposita.

III.

Responsa data iidem Quæsitis à præfatâ Congregatione.

IV.

Decretum à Sanctissimo D. N. D. Clemente divinâ Providentiâ Papa XI. in eâdem Congregatione die xx. Novembris 1714. editum, quo dicta Responsa confirmantur, & approbantur.

MANDATUM,

Seu Edictum Domini Caroli Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis in Regno Sinarum, nunc Episcopi Cononensis.

CArolus Maigrot Sacerdos, Vicarius Apostolicus Fokiensis, Sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, Sociusque Sorbonicus omnibus Vicariatus nostri Consacerdotibus salutem in eo, qui est omnium vera salus. Ex quo in Sinarum Imperium, Deo favente, appulimus, Nobis semper hæc Vicariorum Apostolicorum solicitudinis præcipua pars visa est, ut diversis quæstionibus, de quibus inter Missionarios jamdiù controvertitur, finem, si fieri posset, afferrent: Sin minùs, regulam Missionariis traderent, quæ donec Apostolica Sedes controversiam dijudicaret, æquali ab omnibus usu, & ratione servaretur. Neque enim, quod sæpiùs gementes conspeximus, sine magno Ecclesiarum istarum detrimento accidit, ut Evangelii Ministri in rebus, quæ ad Dei cultum, & Idololatriæ extirpationem attinent, inter se non consentiant; Ut quod alii sine Idololatriæ labe fieri posse non putent, hoc alii Christianos facere permittant, aut etiam ad faciendum adhortentur, utque illi ipsi, qui certos usus superstitiosos esse arbitrantur, eosdem pro bono pacis interdum tolerent. E' qua mali tolerantiâ malum radices agere, atque in dies incrementum accipere, diuturnâ experientiâ cognovimus.

Et quidem plerique Vicariatus nostri Missionarii hanc in quæstionibus tanti momenti non sententiarum modo discrepantiam, sed praxis, & usus dissimilitudinem tolli magnoperè cupientes nostram pro eo, quo indigni fungimur, Vicarii Apostolici munere sententiam sciscitati sunt: ac ne continuis conscientiæ scrupulis, & angoribus premerentur, *aliquid saltem* per interim *a nobis decerni sæpiùs instarunt*: Rerum autem gravitas fecit, ut non ita citò responderimus, atque illi exoptabant: Etsi enim jam à multo tempore bon. mem. Episcopi Heliopolitani, olim Vicarii Apostolici Fokiensis, & Sinarum Missionum generalis Administratoris jussu, cum suas nobis vices demandaret, his rebus incumberemus, nova tamen, & acrior diligentia, postquam ad Apostolicum Vicariatum à S. Sede electi fuimus, adhibenda esse visa est. Quâ in re, id verè affirmare possumus, nihil à nobis spontè prætermissum fuisse, ut sive ex Sinicis fontibus, sive ex Commentariis hoc in genere Europæo Idiomate conscriptis, quoscumque habere potuerimus, sive ex eruditorum Virorum consortio, veritatem indagaremus. Et quod omnium maximè necessarium est, Deum jugi Sacrificio, & assiduis precibus obsecravimus, ut tenebras nostras illuminaret, & semitas suas, quodque placitum, & acceptum est in oculis suis, edoceret.

Cum itaque Decretis, & Constitutionibus Apostolicis sancitum sit ad Apostolicos Vicarios spectare, ut iis, quæ ad Cultum Divinum, & bonos mores pertinent, intra suorum Vicariatuum fines provideant, ut hac in parte Officio nostro satisfaciamus, omnibus, & singulis Vicariatus nostri Missionariis observanda præcipimus, quæ sequuntur, *donec aliter ab Apostolica Sede decretum fuerit.*

Primò. Exclusis nominibus Europæis, quæ nonnisi barbaro quodam modo Sinicis literis, & vocibus exprimi possunt, Deum Opt. Max. longo usu recepto nomine Tien Chu, Cœli Dominum appellandum esse statuimus, ita duæ aliæ Sinicæ Voces Tien Cœlum, & Xang Ti supremus Imperator prorsus repellantur; Multò minùs affirmetur id, quod Sinæ præfatis nominibus Tien, & Xang Ti intelligunt, Deum esse, quem Christiani colimus.

Secundò. Districtè prohibemus, ne in ullâ Ecclesiâ Tabella quædam, cui hæ duæ literæ Cœlum Colito King Tien inscriptæ sunt, appendatur, & ubicumque appensa fuerit, intra duos menses auferri mandamus, cum aliis ejusdem sensus Tabellis, & Versibus, in quibus nomina Tien, & Xang Ti Deo affiguntur, ac nostro quidem judicio, cum omnes illæ Tabellæ, tum ea in primis, quæ literas King Tien continet ab Idololatria excusari non possint. Tametsi verò non ita certa res esset, ac nobis videtur, vel ipsa periculi suspicio, ne ab Evangelii Ministris abominatio desolationis in loco sacro collocetur, nos ab ejusmodi Tabellis deterrere debet: Maximè cum experientiâ nobis constet eos Vicariatus nostri Missionarios, quorum in Ecclesiis illæ Tabellæ non habentur, nihilo ad Evangelium prædicandum imparatiores esse, nec minorem, quàm alii, laborum suorum fructum percipere.

Tertiò. Quæsita super Capitibus Summo Pontifici Alexandro VII. proposita multis in rebus non esse veridica declaramus: ac proinde Missionarios responsis ab Apostolicâ Sede, rectè quidem, & sapienter, at juxta circumstantias in dubiis expressas datis, inniti non posse, ad usitatum apud Sinas Confucii, & Progenitorum cultum permittendum.

Quartò. Missionarii nullatenùs, nullaque de causâ Christianis permittant solemnibus, quæ semel, & iterum singulis annis Confucio, & Progenitoribus offerri solent, Sacrificiis, seu oblationibus præesse, ministrare, aut interesse; quas oblationes superstitione imbutas esse declaramus.

Quintò. Missionarios, qui in locis, ubi Evangelio operam navant, Tabellarum in Defunctorum honorem privatis in Domibus erectarum usum abolere studuerunt, magnoperè laudamus, atque, ut eo, quo cœperunt, pede in posterum pergant, adhortamur: Ubi verò hunc usum tollere difficilius erit, ad hoc saltem res temperamentum revocetur, ut sublatis literis Xin Chù, Xin Goei, Ling Goei; solummodò defuncti nomen Tabellæ inscribatur, aut ad summum litera Goei superaddatur: ac ne hujusmodi Tabella, quàm in prædictâ formâ, donec Apostolica Sedes de re ipsâ judicaverit, non omninò reprobamus, superstitiosè accipiatur, in loco, ubi Tabellæ privatis in domibus erigi solent, scripta majoribus characteribus declaratio apponatur, in quâ, & quæ sit Christianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enuntietur; Cujus declarationis in formam ad hujus Mandati calcem tradidimus, neque tamen prohibemus aliam ejusdem sensus apponi, si modò priùs à nobis approbata fuerit.

Sextò. Cum nonnulla, seu verbo, seu scripto evulgari animadvertimus, quæ incautos in errorem inducunt, & viam ad superstitionem patefaciunt, V. G.

Philosophiam, quam Sinæ profitentur, si benè intelligatur, nihil habere legi Christianæ contrarium.

Nomi-

Nomine Taii Kie sapientissimos Priscos Deum Causam primam rerum omnium definire voluisse.

Cultum, quem Confusius Spiritibus adhibuit, Civilem potiùs, quàm Religiosum fuisse.

Librum, quem Sinæ Ie King appellant, summam esse optimæ doctrinæ physicæ, & moralis.

Hæc, & similia, uti falsò, temerè, & scandalosè dicta, scriptave, districtè inhibemus, ne in toto Vicariatu nostro disseminentur.

Septimò. Caveant Missionarii, ne qui Christiani Sinicos libros in Scholis legunt; Atheismum, & diversas superstitiones, quibus illi libri, tam in
IV. Textu, quàm in Commentariis scatent, in Auditorum animos infundant; Sed illos Missionarii admoneant, ut obvios errores refutent, & errorum occasione, quæ de Deo, de Mundi creatione, & gubernatione, Christiana Religio tradit, discipulos diligenter edoceant, atque eosdem Christianos Missionarii frequenter commonefaciant, ne quod facilè contingit, suis in scriptionibus aliquid è Scholæ literariæ principiis legi Christianæ contrarium admisceant.

Sunt, & aliæ quæstiones, quas hac vice nondum attingimus, quia cum memoratis capitibus, quæ præcipua sont, & è quibus alia magnâ ex parte dependent, provisum fuerit, facilius erit, quod in cæteris tenendum sit, præscribere, & in usum inducere.

Si quis autem Missionarius, quod absit, nullâ habitâ hujus declarationis, & Mandati ratione, intra duos menses, memoratas Tabellas, & versus ab Ecclesiis suis, aut domibus non auferat, aut intra præfatum tempus manum operi non adhibeat, ut quas præscribimus, regulas in usum, & morem inducat concessas ei à nobis, & à quocumque alio Vicario, & Provicario Apostolico facultates per præsentes revocamus, ac pro tempore præfato revocatas esse declaramus.

Neque tamen hac præsenti declaratione, & Mandato eos culpare intendimus, qui aliter antea censuerunt, aliamque praxim secuti sunt ab eâ, quam in posterum sequendam esse statuimus; Mirum enim videri non debet, si in rebus hujusmodi Missionarii omnes unius, ejusdemque Sententiæ non fuerint, & eam unusquisque praxim amplexus sit, quæ sibi in Domino magis veritati consona videbatur: Nunc verò in hoc omnes studia nostra conferamus, ut idem sapiamus, ut unanimes uno ore exhibeamus istam Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam, sed ut sit Sancta, & immaculata, ac Deus pacis, & dilectionis erit nobiscum. Datum in Oppido Changlo Provinciæ Fokiensis die 26. mensis Martii 1693.

Carolus Maigrot Presbyter Vicarius Apostolicus Fokiensis.

II.

QUÆSITA

In Causa Rituum Sinensium super Mandato, seu Edicto Domini Caroli Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis in Regno Sinarum, nunc Episcopi Cononensis ab Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus specialiter à sanctæ memoriæ Innocentio Papa XII. deputatis, post varias Congregationes, ac longum Jurium hinc inde deductorum examen, confecta: primum quidem Theologis, & Qualificatoribus ad id selectis proposita, ac deinde in Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis discussa, & resoluta.

Controversiis in Imperio Sinico subortis inter Missionarios Apostolicos, iisque ad Sanctam Sedem delatis sub Innocentio Decimo, Alexandro Septimo, & Clemente Nono, num quædam, quæ à Sinis Gentilibus peraguntur præsertim erga Confucium antiquum Philosophum, & Progenitores defunctos permitti possint iis, qui ad Christianam Fidem conversi fuerint; propterea, quod alii ex Missionariis affirmarent actiones illas superstitiosas, vel Idololatricas esse, alii è contra civiles tantùm, & politicas.

Die 12. Septembris 1645. Quæsita quædam in Sacrâ Congregatione de Propaganda Fide proposita, examinata, & resoluta fuerunt, approbante sa. me. Innocentio X.

Alia quoque in Sacrâ Congregatione Sancti Officii pariter discussa, & resoluta die 23. Martii 1656. sa. me. Alexander VII. approbavit: Et deinde die 20. Novembris 1669. sa. me. Clemens IX. utraque vim habere pro diversâ facti, & circumstantiarum expositione declaravit.

At verò, cum ejusmodi controversiæ Missionariorum non adhuc quiscerent, D. Carolus Maigrot Vicarius Apostolicus Fokiensis, nunc Episcopus Cononensis, in toto suo Vicariatu quædam observanda præcepit, donec aliter ab Apostolicâ Sede decretum fuerit, Edicto promulgato die 26. Martii 1693., & in septem Articulos distributo.

Porrò petente eodem D. Maigrot sui Mandati confirmationem, sa. mem. Innocentius XII. rem ad Sacram Congregationem Sancti Officii diligentissimè discutiendam remisit, deputatis ad id quatuor Theologis Qualificatoribus, videlicet Patre D. Joanne Maria Gabriellio Abbate Generali Reformatorum Sancti Bernardi, nunc S. R. E. Cardinali, Patre Nicolao Serrano Priore Generali Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Patre Philippo à Sancto Nicolao Exgenerali Carmelitarum Discalceatorum, & Patre Carolo Francisco Varesio olim Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum de Observantiâ Reformatorum.

Utque opportuna Quæsita proponerentur, & de facti circumstantiis probè constaret, Sanctitas Sua jussit adesse Patrem Joannem Franciscum à Leonissa Ordinis Minorum de Observantiâ Reformatorum Episcopum Berytensem, & Vicarium Apostolicum *Hu Quang*, qui post longam plurium annorum in Imperio Sinico moram, huc redux advenit, rerum, quæ in illis Regionibus peraguntur, oculatæ Fidei testis, Sinarumque Rituum apprimè instructus.

Igitur solerti curâ, & omnibus seriò, exactèque perpensis, & additâ facti circumstantiarum plenâ enarratione, infrascripta efformata fuerunt quæsita super unoquoque ex septem Articulis Edicti D. Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis, videlicet:

Super primo Articulo.

Primò. Quæritur, an excludi debeant nomina Europæa ad significandum Deum Optimum Maximum.

Nomen enim Deus, aliaque vocabula Europæa, quibus supremum Ens significatur, Sinicis characteribus exprimi vix posse, nullamque rei significatæ ideam apud Sinas excitare videntur. Videri possunt. (A)

(A) *Supplex libellus Procuratoris Generalis Societatis Jesu §. il primo.*
Observationes P. Dez. in Mandatum Vicarii Maigrot à Patribus Societatis Jesu Sacræ Congregationi exhibitæ fol. 108. *§. Prævaluit, par.* 2. *observ.* 1.

Secundò. Quæritur, an ad significandum Deum Optimum Maximum, repellendæ sint voces *Tien*. Cœlum, vel *Xang Ti*, Supremus Imperator.

Ratio dubitandi eſt, quia licet aliqui Miſſionarij Europæi exiſtimaverint, & exiſtiment antiquos Sinas præfatis nominibus *Tien*, *& Xang Ti* indigitaſſe Deum vivum, & verum; & nihilominùs Miſſionarij ferè omnes aſſerunt, quod Sinenſes Literati, quæ eſt præcipua Sinæ Imperio Secta, quatenus ejuſdem Sectæ doctrinam exponunt, & ſequuntur, ſaltem à quingentis annis, cum in Atheiſmum deciderint, vel omnes, vel, ut aliquibus videtur, ferè omnes nominibus *Tien & Xang Ti*, nil aliud, niſi Cœlum materiale & viſibile, vel ad ſummum quamdam Cœli virtutem eidem Cœlo inſitam, quam rerum omnium principium, ſeu potiùs comprincipium eſſe putant, deſignant. Unde Cœlo ſic ſumpto, quemadmodum & Terræ, Planetis, Montibus, & Fluviis reſpectivè ſacrificant: Et in Regiis Urbibus Peching, & Nanching Templa viſuntur, in quibus ſtatis anni temporibus, præſertim in Templo Pechinenſi, ipſemet Imperator Cœlo ſolemne Sacrificium offert. (*B*)

(*B*) *Semedo Relazione della Gran Monarchia della China par. 1. cap. 17. pag. 105.. qui ſolummodo teſtatur ſacrificari Cœlo.*

Maffæus Hiſtoriarum Indicarum pag. 100. ait, quod aliqui Cœlum præcipui omni ſtudio colendum exiſtimant.

Joannes Gualter in Libro Italico—Notizie varie dell'Imperio della China pag. 88. teſtatur ſacrificari Cœlo.

Memoriale Procuratoris Generalis Societatis Jeſu Sacræ Congregationi exhibitum §. *il primo.*

Videantur Ludovicus le Compte in Libro Gallico—Nouveaux memoires to. 2. pag. 186., & Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſionibus ad Quæſita Sacræ Congregationis....

Et ad Quæſita Eminentiſſimi Caſanate....

Longobardus apud Navarettam tom. 1. pag. 246.

Tertiò. Quæritur, an Deus Optimus Maximus ſit appellandus nomine Tien Chù, Cœli Dominus

Ratio eſt, quia ab omnibus Miſſionariis Sinenſibus vocabulum Tien Chù ad ſignificandum Deum Optimum Maximum longo uſu receptum eſt. Et in hoc Partes diſſentire non videntur. Videri poſſunt iidem Auctores, quibus additur (*C*)

(C) *Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſionibus ad Quæſita Sacr. Congregationis Particularis.......*

Et ad Quæſita Eminentiſſ. Caſanate......

Quartò. Quæritur, an attentis prædictis liceat affirmare Sinas præfatis nominibus Tien, & Xang Ti intelligere Deum, quem, Chriſtiani colunt.

Super ſecundo Articulo.

Primò. Quæritur, an permitti poſſit appendi in Eccleſiis Chriſtianorum Tabellam inſcriptam King Tien: Cœlum colito.

Ratio dubitandi eſt, quia prædicta vox Tien nunc temporis à Sinenſibus Literatis accipitur pro Cœlo materiali, ut ſupra dictum eſt in ratione dubitandi ad tertium Quæſitum ſuper primo Articulo. (*D*)

(D) *Videri poſſunt Auctores allegati lit. B.*

Et quatenus negativè.

Secundò: Quæritur, an ſaltem permitti poſſit cum declaratione, & quâ.

Super tertio Articulo.

Proponetur Quæſitum infra, quia pendet à decidendis in ſequentibus.

Super quarto Articulo.

Primò. Quæritur, an ſuperſtitione imbuta ſint ſolemnia, quæ ſemel, & iterùm ſingulis annis Confucio, & Progenitoribus offerri ſolent ſacrificia, ſeu oblationes, itant iis præeſſe, miniſtrare, aut intereſſe Chriſtianis nullatenus, nullâque de causâ permitti poſſit.

Ratio dubitandi eſt, reſpectu Confucij, quia Secta Literaria, quæ primas obtinet in illo Imperio, Confucium non ſolùm uti Magiſtrum, verum etiam uti Sanctum colere videtur. (*E*)

(E) *Videri poſſunt Semedo Relazione della Gran Monarchia della China par. 1. cap. 10. pag. 63.*

Kircher China Illuſtrata par. 3. cap. prim. fol. 132., & pag. 137. col. 1.

De Marin. Hiſt. de ſel. ſucc. lib. 1. c. 8. pag. 104. qui tamen loquitur de Tunchinenſibus.

Rhodes in Cathechiſ. pag. 113., & in Relatione Hiſtorica de Tunchino pag. 60.

Bartol. la Cina lib. 1. pag. 74. verſ. 12.

Præterea in quadam oblatione faciendâ Confucio, quæ deſcribitur in Libro, ſeu Rituali Sinico, Ta Ming Hoey Tien, nonnullæ orationes ſeu offertoria præſcripta ſunt, in quibus Confucij virtus Cœlo, Terræque æquiparatur, Doctrina antiquis, moderniſque præfertur: Imò, ex quo homines eſſe cœperunt, nemo illum æquaſſe dicitur, & quod ejus Spiritus præteritos Xing, ſeu Sanctos excellit. Quod autem hic dictio Xing Sanctitatem potiùs, quam Sapientiam, vel Sapientiam ſimul, & Sanctitatem ſignificet, infertur ex hoc, quod inter illos, qui Confucium præceſſerunt, & Xing ſuperiùs appellantur, comprehenduntur ſaltem nonnulli, de quibus expreſſis verbis in claſſicis Sinarum libris dicitur. quod poſt mortem in Cœlum evolarunt, & in Cœlis poteſtatem habent favendi hominibus, eoſque, etiam Sinenſes antiquitùs, ut Sanctos venerati ſunt & hactenùs celebrant, ut tales. Inſuper alibi in libris Sinicis hæc habentur. Xing Jin Chy Chy Ye: ju Iao, Xun, Ven Vang, Cheu Kung, Kung çhu: Id eſt Sanctorum Virorum ſummitas: ut verbi gratiâ, Antiquiſſimi Imperatores Iao, & Xun, Rex Ven Vang, Princeps Cheu Kung, & Kung çhu, ſeu Confucius. Quod verò hoc etiam in loco dictio Xing. Sanctitatem potiùs, quàm Sapientiam ſignificet, inferri videtur ex eo, quod omnes ante Confucium hic nominati apud Sinas in ſupremâ Sanctorum ſerie ab antiquis temporibus referantur, & ut tales ab iiſdem Sinenſibus ſemper habiti fuerint, ut conſtat ex libris eorum claſſicis; licet apud Sinenſes Atheos præfata dictio Xing in allatis Textibus perfectiſſimum, & ſapientiſſimum Virum, vel ſummum perfectionis gradum, ad quem homines Cœlo, ſeu Naturâ favente pertingere poſſunt, ſignificare videatur,

Ipſe Confucius in ſingulis Civitatibus Ædes habet ei dedicatas, quæ Gymnaſia non ſunt, nec Aulæ tantum eſſe videntur, ſed potiùs Capellæ, eò quòd Sinicè vocentur Miao, quo vocabulo Idolorum Templa deſignantur, & à nonnullis Authoribus Ædes prædictæ Templa, ſeu Fana dicantur. Videri poſſunt. (*F*)

(F) *Trigantius, & Riccius de Chriſtian. expeditione lib. 1. pag. 118.*

Semedo par. prima cap. 10. pag. 63.

Kircher China Illuſtrata par. 3. c. 1. pag. 132. col. 1.

In quibus Ædibus extat effigiès Confucii, vel ſaltem Tabella cum hâc inſcriptione — *Sedes Spiritus Sanctiſſimi, vel Sapientiſſimi Protomagiſtri Confucii*, quæ verbis Sinicis eſt hujuſmodi: Cui Xing Sien Sum Kunc çhu Xin Goey, ut teſtatur Pater à Leoniſſa, qui aſſerit dictionem Sinicam Xing non ſignificare tantummodò Sanctum, ſed aliquando etiam Sapientem. Alij præfatam inſcriptionem, ſic latinè vertunt — *Sanctiſſimi, & Super-Excellentiſſimi.*

Man-

Mandarini, seu Gebernatores, ac Magistratus Urbium unà cum Literarorum Præfectis, nec non Graduatis, seu Doctoribus Literatis bis in anno, nempe circa Æqninoctium Veris, & Autumni ibidem solemnem oblationem, seu sacrificium peragunt, in quo à Ministro, & Assistentibus cum variis gennflexionibus, & inclinationibus, dirigente Cœremoniarum Magistro, ante Tabellam Confucij supra mensam, seu Altare expositam, candelis accensis, cum odorum suffitu immolati, seu immolandi Animalis sanguis, ac pili offeruntur, ac deinde terræ infodiuntur, itemque panni serici, qui posteà extra Templum, seu Ædem in proximo atrio, accensu igne, comburuntur. Item vinum libatur, occisorum Animalium, Suis videlicet. Capræ, seu Cervi, & similium carnes immolantur, quæ inter Assistentes, & alios, peractâ oblatione, seu sacrificio distribuuntur, & ab omnibus magni fiunt, & comeduntur. Ante omnia autem jam à principio Confucij Spiritus invitatur, ut adsit, immolatisque fruatur, veniensque ad oblationem certis cœremoniis recipitur, eique, quidquid in sacrificio geritur, tanquam præsenti, in Tabellâ significatur: Ministris nonnullorom ante sacrificium dierum jejuniis, & à Thoro coniugali abstinentia, publico ritu præscripta sunt: Hostias immolendas, fuso in earum auriculis probandi causâ liquore quodam, seu vino calido, seligunt. Oblatio incipit post primum, aut secundum Galli cantum, & summo mane terminatur; Spiritum Confucij, finitâ oblatione, abeuntem grato animo, ac certis verborum formulis prosequuntur: & adstantibus omnibus, antequam dimittantur, ob sacrificium benè peractnm, felicitates plurimæ promittuntur, prout in Rituali Ta Ming Hoei Tien, tomo, seu tractatu 91. in descriptione oblationis faciendæ Confucio apud Patrem à Leoniss. Videri possunt respectivè. (C)

(G) *Bartol. China par. 3. lib. 1. pag. 71.*

Kircher in China Illustrata par. 3. cap. 10. pag. 132.

Le Tellier tom. 2. pag. 274. &. Vous direz.

Lopez c. 5. de Confucio n. 60. circa med. p. 64.

Præter prædictas binas solemnes oblationes, aliæ minùs solemnes eodem in loco, seu quidam alij Ritus, & cœremoniæ in ejusdem Confucij honorem statutis temporibus peraguntur, tùm à Magistratibus, seu Gubernatoribus Urbium, tùm à reliquis Literatis; de quibus etsi speciatim à Vicario Apostolico Maigrot mentio facta non fuerit, nihilominùs quia in quæsitis Patris Martinij Societatis Jesu aliqua saltem exposita fuerunt, aliud quæsitum ad rem clariùs elucidandam instituitur.

Secundò, Igitur quæritur, an cæremoniæ, ritus, & ublationes minus solemnes, quæ fiunt in honorem ejusdem Confucij, à Christianis licitè exerceri, & peragi possint in loco præfato.

Ratio dubitandi, præter dicta in præcedenti ratione ad primum, est, quia bis singulis mensibus in novilunio scilicet, & plenilunio cujuscumque Urbis Mandarinus, seu primarius Magistratus, aliique Officiales, & Literati summo mane Ædem, seu Templum Confucij magnâ cum pompâ adeunt, & ante ejus Effigiem, seu Tabellam, accensis cereis, cum thuris, atque odorum suffitu, repetitis vicibus genuflectunt, toto corpore prostrati, ac terram fronte percutientes. Item quandoque præsertim in novilunio ab aliquibus vinum, & olera quædam, ac fructus offerri solent. Mandarini, seu Gubernatores Urbium, ac Magistratus, antequam dignitatem adeant, seu statim post aditam dignitatem, seu dignitatis possessionem, ad Templum, seu Ædem Confucij pergunt, ibique ante ejus Effigiem, seu Tabellam, eadem peragunt, quæ fieri ab eis in novilunio, ac plenilunio modò dictum est; Non tamen vinum, olera, nec fructus offerunt. Videri possunt. (*H*)

(H) *Omnes, qui allegati sunt lit. G.*

Præterea Literati, postquam in amplissimo Gymnasio, seu Palatio, ubi per aliquos dies probantur, gradus literarios adepti sunt, statim ad Ædem, seu Templum Confucij se conferunt, ibique coram prædictâ Tabellâ cereis accensis, cum thuris, atque odorum suffitu, iteratis vicibus genuflectunt toto corpore ad terram prostrati, prout in aliis proximè relatis ritibus, seu oblationibus minùs solemnibus. Hæ verò in honorem Confucij oblationes tum solemniores, tum minùs solemnes, seu ritus præfati ita Sinensium Imperatorum Legibus, publicoque Regni usu stabiliti sunt, ut non liceat eos omittere, saltem absque gravi periculo respectivè amissionis Mandarinatus, graduum, aut dignitatum. Videri possunt. (*I*)

(I) *Lopez in Prol. dicti tractatus &. Dubia quoque circa finem.*

Pater à Leonissa in suis respons. ad quæsita.

Respectu verò Progenitorum, ratio dubitandi circa solemnes oblationes, quæ in primo quæsito proponuntur est, quia Sinæ defunctos Parentes, seu Progenitores, saltem usque ad quartum gradum, publico, ac singulari cultu prosequuntur, Ædes eis dedicant, quæ potius Cappellæ, & Templa, quàm simplices Aulæ videntur esse, tum ex his, quæ in eis geruntur: tum ex nomine Miao, quo Imperialium, aliorumque Imperij Procerum, Progenitorum defunctorum, Ædes ex antiquissimâ institutione vocantur; quo pariter nomine etiam Idolorum Templa communiter designantur, ut supra dictum est, & Animalium quoque sanguine ex antiquisimo ritu in Rituali Li Ki præscripto, uti etiam oblationum, seu sacrificiorum vasa, quæ nulli usui extra Templa predicta applicari licet, dedicari solent: Vestes verò, quibus Proceres, ac præsertim Imperatores uti solebant, aut solent in præfatis oblationibus, speciali ritu in eodem Ly Ki præscripto fieri debent, ac consumptæ, obsoletæque cremari, ne propbanis usibus inserviant.

Cæterorum autem Progenitorum defunctorum Ædes, licèt non Miao, sed çhu Tang appellentur, in re id ipsum significare, & ad eosdem cultus erga defunctorum præfatorum Spiritus exhibendo destinari videntur, quia tam in Ædibus çhung Miao dictis, quàm in çhu Tang nuncupatis, Imagines, seu Statuæ Primariorum Progenitorum reperiuntur, aut saltem, & communiter ubique Tabellæ Progenitorum asservantur supra mensam, vel altare cum hac Inscriptione-- *Sedes Spiritus N. defuncti Progenitoris*

Quæ quidem Tabellæ, saltem his temporibus, ideò fieri videntur, ut non tantummodo loco Spirituum. seu Defunctorum adhibeantur, sed etiam, ut iidem Spiritus, seu Defunctorum Animæ quodammodò in eis resideant; quia eo tempore quo Defuncti Progenitores sepeliuntur, quo etiam earundem Tabellarum incipit usus, in ipsomet Sepulturæ loco, ut ex Rituali Sinico Kia Ly nuncupato constat, ad dictas Tabellas, flexis genibus, & expressis verbis, Spiritus, seu Animæ præfatæ invitantur, ut in illis resideant, & domum revertantur, quo facto eædem Tabellæ solemniter domum deferuntur, ac statuto tempore in Ædibus præfatis, etiam solemniter collocantur: Dicitur etiam in dicto Rituali, quod quando in præfatis Tabellis aliquæ literæ mutandæ, vel addendæ sunt (quod quidem fit, quando in Ædes præfatas novæ Tabellæ introducuntur, & antiquæ, seu priores ad gradum superiorem transeunt juxta ordinem consanguinitatis,

vel quando ab Imperatore nova dignitas, seu dignitatis titulus aliquibus Progenitoribus Defunctis juxta Regni morem confertur, qui Tabellis inscribendus est) aquâ madefiant, ut abradi possint, & abrasis, lotisque, lotionis aqua in Ædis, seu Templi parietem projiciatur, quæ cœremonia summam Sinensium reverentiam erga easdem Tabellas indicare videtur. Item in eodem Rituali dicitur, quòd transacto quarto consanguinitatis gradu, quando scilicet in Ædibus, seu Templis præfatis dictas Tabellas asservari ampliùs non licet, hujusmodi Tabellæ Terræ insodi debent respectivè, vel in propriis sepulturis eorumdem Progenitorum, vel in parte anteriori Ædis, seu propè januam: antiquitùs autem ab Ædibus chung Miao nuncupatis ad alias Ædes transferri solebant, ibique asservari, & recondi, & in Rituali Kia Ly dicitur, quod Imperator, & Imperii Proceres id faciunt. Ad easdem Tabellas, vel ad loca, & sedilia, seo mensas, in quibus dictæ Tabellæ è suis tabernaculis cum speciali reverentiâ extractæ, expositæ jam sunt, si adhiberi debeant, eorumdem Progenitorum Spiritus, seu Animæ, præsertim solemnium oblationum tempore, invitantur, ut descendant, & in eis maneant, quod quidem fit, vel expressis verbis, constat ex formulâ descriptâ in Rituali Kia Ly, ubi de oblationibus faciendis primis familiarum Progenitoribus Xy çhu, & Sien çhu nuncupatis, qui jam quartum gradum ascendentiæ præcesserunt, fit sermo, quæ formula in medio Ædis, seù Templi ante vas ibidem cum carbonibus accensis positum, flexis genibus à Primario oblationis Ministro recitari debet, eâque recitatâ, supèr eisdem carbonibus cum speciali cœremoniâ Animalis, seù Victimæ pinguedo ponitur, seu effunditur, ut vapor ascendat; vel saltem & semper cum cœremoniâ effundendi vinum super palearum manipulis, quæ Kiang Xin, idest descensus Spirituum in eodem Rituali appellatur, quæque pariter cum solemnitate, & reverentiâ magnâ ordinariè fieri debet in medio Templi, seu Ædis ante mensam, seu Altare, ubi odores cremantur; quæ Hiang Cho, idest odorum mensa vocatur, ibique posteà fit alia similis cœremonia effundendi vinum, quæ vocatur Chy, idest oblatio, quæ loco Spirituum fit (fierique dicitur antiquis Vini Institutoribus, seù Inventoribus) Itemque Progenitores, seu Progenitorum Spiritus invitantur, ut oblatis fruantur, seo frui velint, ut in eodem Rituali præscribitur; de eodem descensu, seu adventu spirituum, etiam Primogenitorum Defunctorum; & de fruitione, seu acceptatione oblatorum pluries fit mentio in libris antiquis, & aliis Ritualibus Sinicis; unde multi Sinenses eosdem Progenitorum spiritus cœremoniis supradictis invitatos venire, & frui putant, aut credunt. Non pauci tamen ad imaginariam, vel dubiam potiùs, quàm realem Spirituum præsentiam, adventum, & fruitionem hæc omnia, ut etiam ex Libris, & Ritualibus Sinicis colligitur, reducere videntur: Confusius verò in libro Lun Yu ait: çhi ju çhai; çhu Xin ju Xin çhay, idest offerendum, seu sacrificandum est, veloti adessent, (scilicet illis, quibus offertur:) offerendum, seu sacrificandum est Spiritibus, veluti Spiritus adessent, seu, existerent. Statutis autem anni temporibus in eisdem locis, seu Templis præfatorum Progenitorum defunctorum Spiritibus solemnes oblationes, seu sacrificia offeruntur, ad quæ tantummodò cujusque familiæ Viri, ac Mulieres respectivè conveniunt, ac earumdem familiarum Primogeniti ex lege debent primaria officia in dictis oblationibus exercere, qui etiam propriis manibus Animalia offerenda occidunt in locis, ac cum cœremoniis in Ritua libro pro personarum qualitate respectivè præscriptis, omniaque peraguntur eodem ferè ritu, mutatis mutandis, qui supra in oblationibus solemnibus Confucio exhibitis descriptus est: In Templis, seu Ædibus çhu Tang nuncupatis juxta Rituale Kia Ly serica non offeruntur, nec in eodem fit mentio illius Papyraceæ monetæ, quæ nunc temporis in omnibus oblationibus, quæ Progenitoribus Defunctis à Gentilibus fieri solent, cremantur, eò quod hæc cœremonia non sit propria Sectæ Literariæ; neque in fine oblationis illa verborum formula præscribitur, quâ in superioribus oblationibus abeuntes Spiritus prosequuntur, sed tantùm ad id quædam inclinationes, & prostrationes faciendæ referuntur, quibus peractis Tabellæ, si adhibitæ, & expositæ fuerint, in locum suum reportantur, & in Tabernaculis reponuntur, nec non Progenitorum nomine, seu de mandato eorundem, ut in Rituali Kia Ly dicitur, à Magistro Cœremoniarum Ministris Primariis, & implicitè Adstantibus omnibus plurimæ felicitates promittuntur, & antequam fiant nonnullæ ex prædictis solemnibus oblationibus, fortibus cum speciali cœremoniâ ante januam Ædis, seu Templi çhu Tang eligitur dies, & de felici electione monentur pariter speciali Ritu in eadem Æde, seu Templo Progenitores Defuncti, seu eorumdem Spiritus, ut videre est in dicto Rituali; in quo etiam dicitur, quòd omnes oblationes çhi consistunt tantummodò, seu principaliter in totali soliditate, & perfectione amoris, & reverentiæ; & ideò Pauperes juxta paupertatem suam, infirmi juxta vires suas, in illis faciendis se gerant; qui verò divitiis, & viribus abundant, juxta præscriptos ritus eas peragant.

Preces verò, licèt, ex antiquissimo Ritu in Libro, seu Rituali Ly Ky tantummodò certis temporibus, seu pro publicis Imperii necessitatibus in Templis Progenitorum Defunctorum çhung Miao nuncupatis peragendæ præscribantur, & non pro privatis necessitatibus, seu indigentiis, vel ad privatas felicitates postulandas - Cum è contrà hoc ipsum ex eodem antiquissimo Ritu in oblationibus etiam solemnibus ordinariè offerendis interdictum videatur; nihilominus etiam ad privatas felicitates ab eisdem Progenitoribus Defuncti petendas, deprecationes, præsertim nunc temporis à Sinensibus quandoque fieri referuntur, & probantur ex alio Rituali Sinico in quatuor Tomos diviso & Kia Ly pariter dicto, quo Gentiles passim utuntur in Sinis, licèt hujusmodi deprecationes non fuerint authoritate publicâ, sed potius tacitâ permissione in eodem Rituali, & alibi à privatis Doctoribus insertæ. Communiter autem eò magis felices, ac fortunatos se fore putant, aut sperant, quo majori pietate, ac diligentiâ solitis officiis erga præfatos Defunctos functi fuerint. Ex Classico Rituali etiam habetur, quod in alendis Animalibus ad usum sacrificiorum tum Xang Ti, tum Spiritibus omnibus etiam Progenitorum in Templis, & locis eisdem respectivè dicatis offerendorum, destinatis Imperij Urbium Præfectis de mandato Regio injunctum sit, ut omnem curam adhibeant, Populisque id ipsum suadent, eo quòd ad felicitates pro eisdem Populi petendas in dictis oblationibus offerri debeant. Item ex Classicis Ritualibus plura referuntur, unde deduci videtur, Sinenses non tantùm à Xang Ti, alisque Spiritibus, Montium scilicet, Fluminum &c. verùm etiam à Spiritibus Defunctorum felicitates plurimas concedi ob præfatas oblationes benè peractas docuisse, credidisse ab antiquo tempore, aut saltem finxisse.

Qui verò Atheisticam Doctrinam profitentur, & sequuntur, licèt eorumdem Spiritum existentiam negent, tamen quâdam motione sympathicâ

per

per dispositionem Ministris ad sacrificandum, vel offerendum præscriptam, Cœli aerem tenuissimum; in quem Defunctorum Spiritus resolvi asserunt, concitari, ac moveri, & quodammodò attrahi ad oblationem insinuant, unde beneficos influxus erga Offerentes, Adstantesque promanare docent: Quod infertur etiam ex iis, quæ habentur in extractis ex libro, cui titulus: *Confucius Sinarum Philosophus, & per Patres Societatis iterum impressis, ac in parvo libello Sac. Congregationi oblatis.* Tandem præfati Athei, prout antiqui omnes sub nomine Quey Xin Spiritibus omnes etiam Defunctorum, dum genericè eos designare, vel nominare volunt, comprehendunt; & de præfatis Quey Xin genericè multa præclara referunt, sic que Populis erga illos timorem pariter, & honorem suadent. (L)

(L) *Maffeus hist. Indic. pag.* 100.

Semed. par. 1. *cap.* 118. *pag.* 101. *ubi tamen negat esse propriè Sacrificia.*

Allexand. de Rhodes lib. 1. *cap.* 27. *pag.* 88., *&* 89. *qui loquitur de Tunchino.*

De Marin. lib. 1. *cap.* 14. *fol.* 155. *qui pariter loquitur de Tunchino.*

Præter prædictas solemnes oblationes, quæ fiunt in honorem Defunctorum Progenitorum, aliæ etiam minùs solemnes oblationes, nec non alii Ritus, ac cœremoniæ eisdem in Ædibus, seu Templis diversis anni temporibus, præsertim primâ die anni Sinici, in Solstitiis, ac singulis mensibus, in novilunio scilicet, & plenilunio, honorem eorundem Defunctorum fieri solent; De quibus licèt Vicarius Apostolicus Maigrot specificam mentionem non fecerit, expedire videtur, ob rationem supra allatam, ubi de oblationibus minùs solemnibus Confucio fieri solitis agitur, ut etiam speciale quæsitum hic instituatur, unde.

Tertiò. Quæritur an Christianis liceat in præfatis Ædibus, seu Templis supradictas oblationes minùs solemnes offerre, in eis ministrare, seu quomodolibet inservire, nec non alios Ritus, & Cœremonias peragere.

Ratio dubitandi, præter ea, quæ dicta sunt in superiori ratione ad Quæsitum respectu præfatorum Defunctorum est, quia supradictis temporibus uniuscujusque familiæ personæ utriusque sexus, ad quas juxta præscriptum in Ritualibus Sinicis, ac præcipuè in Rituali Kia Ly, ex officio spectat, summo mane debitis, ac speciosis vestibus indutæ, Ædes Progenitoribus dicatas, ac pridiè pro more ornatas respectivè adeunt; in eis coram Tabellis eorundem Progenitorum post ablutionem mannum, cum variis inclinationibus, & genuflexionibus, è Tabernaculis per Ministros designatos extractis, & super mensam, seu Altare collocatis, Cereis accensis, odores, ac thura cremantur, Vinum libatur, & super palearum manipulum effunditur (quæ cœremonia indicat, descensum Spirituum) fructus varij, ac potio Chà dicta offertur, seu apponitur coram quâlibet ex eisdem Tabellis, ac tandem cum aliis genuflexionibus, & inclinationibus, Spiritibus abeuntibus quodammodo vale dicitur.

In plenilunio verò juxta ea, quæ habentur in Rituali Kia Ly, Cœremonia extrahendi Tabellas è Tabernaculis non fit, vinum non apponitur, sed fructus, & potio Cha, cætera, ut in novilunio, peraguntur.

Insuper diebus quasi singulis, & in certis casibus coram Tabellis præfatis ab his, ad quos spectat, inclinationes, & prostrationes variæ fiunt, odoresque quandoque cremantur cereis accensis.

Tandem, qui sunt tenuioris fortunæ, ut non habeant Ædes, seu Templa Progenitoribus defunctis dicata, in Domibus privatis coram Tabellis eorundem in supradictis anni temporibus respectivè accensis candelis cum thuris, seu odorum suffitu offerunt, seu apponunt carnes, vinum, potionem Cha, fructus & alia hujusmodi, genuflexionibus seu inclinationibus etiam adhibitis, minori tamen cum solemnitate. Sinæ enim Domi communiter habent locum aliquem, tanquam lararium, ubi dictas Tabellas cum solitâ inscriptione asservant, easque singulis diebus sæpè salutant, ac certis temporibus, uti dictum est, coram eisdem Ritus, ac cœremonias præfatas peragunt.

Item Sinenses ferè omnes sepulchra eorundem Progenitorum, quæ in montibus, seu locis præaltis, extra mœnia sunt, semel in anno adeunt, ibi oblationem faciunt, apponendo scilicet, carnes, vinum, fructus, potionem Cha, & alia hujusmodi cum solitis genuflexionibus, & inclinationibus: aliquando autem solemniùs hæc omnia peragunt juxta Ritus, ac vires: adhibitâ etiam cœremoniâ effundendi vinum, quæ, ut supra, Kiang Xin, vocatur, herbas etiam, & gramina circa sepulturas nata eradicant, purgant, plorant, mox finitis lacrymis, oblatis vescuntur.

Alias insuper oblationes tum solemnes, tum minùs solemnes Sinenses facere solent mortuis Progenitoribus præsertim à die obitus, usquequo sepulturæ tradantur, quæ exceptâ circumstantiâ Templi, seu Ædis, nec non vestium speciosarum, quia lugubribus vestimentis eo tempore utuntur, in cæteris cum supradictis respectivè concordant. Et ideò

Quartò. Quæritur, an Christianis liceat præfatas oblationes, Ritus, ac cœremonias coram supradictis Progenitorum Tabellis in privatis Domibus, vel etiam in eorundem Progenitorum sepulchris, aut antequam Defuncti prædicti sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetos, una cum Gentilibus, vel seorsim peragere, eisque ministrare, aut interesse.

Quintò. Quæritur, an Christianis liceat præfatas omnes oblationes, tum solemniores, tum minùs solemnes, nec non alios Ritus, ac cœremonias, tam in Ædibus, seu Templis Defunctorum, quàm Domi, & in sepulchris, prout supra relatæ sunt, peragere, aut eis simul cum Gentilibus interesse, vel in eis ministrare, saltem præmissâ publicâ, vel secretâ protestatione, eos non religioso, sed civili tantùm, ac publico cultu erga Defunctos Progenitores hæc omnia præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Sextò. Quæritur, an liceat, seu permitti possit Christianis easdem omnes oblationes respectivè in locis supradictis, vel saltem Domi, ac defunctorum sepulchris seorsim, vel etiam cum Gentilibus offerre, aliosque Ritus, ac cœremonias peragere, sublatis omninò superstitiosis, vel superstitionis speciem, præseferentibus, hoc est ea tantummodò offerendo, quæ juxta Regni morem vivis offerri solent; & cum cœremoniis, ac Ritibus erga vivos fieri, vel adhiberi solitis. Et an hoc saltem liceat præmissâ, seu adhibitâ supradictâ protestatione.

Ratio est, quia nisi hæc saltem Sinensibus Christianis permittantur, valde timendum est, ne qui Christiani jam sunt, Christianam Religionem penitùs abjiciant, & qui nondum illam suscepere, in posterum nullatenus amplectentur: Imò in Christianos, tanquam in Patriorum Rituum erga defunctos Progenitores desertores, ac destructores insurgant, eosque ac Missionarios omnes minis, ac persecutionibus exagitent, & à Regno penitùs excludant.

Ita quoad factum pertinet, testatur Pater Joannes Franciscus de Nicolais à Leonissâ Vicarius Apostolicus *Hu Quang* Episcopus Beritensis, apud quem sunt Ritualia, aut Textus allegati, eaque exhibuit, & interpretatus est.

Super

Super quinto Articulo.

Quæritur primò, an Christianis permitti possit dictas Tabellas Progenitorum in privatis Domibus retinere cum Inscriptione Xin Chù, Xin Goei, idest: *Thronus, seu sedes Spiritus, seu Anima N. defuncti.*

Et quatenùs negativè.

Secundò, Quæritur, an saltem abrasâ eâ Inscriptione, solummodo defuncti nomine inscripto, aut ad summum supperadditâ literâ Goei, Sedes, seu Thronus.

Et quatenùs negativè.

Tertiò. Quæritur, an saltem cum declaratione, quâ declaretur, quæ sit Christianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac nepotum in Progenitores pietas esse debeat.

Hic quæritur quid decernendum sit circa tertium Articulum supra omissum, tenoris sequentis.

Quæsita super capitibus inter hujusce Missionis Operarios controversis, Summo Pontifici Alexandro VII. proposita, multis in rebus non esse veridica declaramus: ac proinde Missionarios, responsis ab Apostolica Sede, rectè quidem, & sapienter, at juxta circumstantias in dubiis expressas datis, inniti non posse, ad usitatum apud Sinas Confucii, & Progenitorum cultum permittendum.

Super sexto Articulo.

Quæritur, quid decernendum sit super sexto Articulo præfati Edicti D. Maigrot, tenoris sequentis.

Cùm nonnulla, seu verbo, seu scripto evulgari animadverterimus, quæ incautos in errorem inducunt, & viam ad superstitionem patefaciunt, verbi gratia: Philosophiam, quam Sinæ profitentur, si benè intelligatur, nihil habere Legi Christianæ contrarium.

Nomine Tay Kie Sapientissimos Priscos Deum causam primam rerum omnium definire voluisse.

Cultum, quem Confucius Spiritibus adhibuit, vilem potiùs, quàm religiosum fuisse.

Librum, quem Sinæ Je Hing appellant, summam esse optimæ Doctrinæ physicæ, & moralis.

Hæc, & similia, uti falsò, temerè, & scandalosè dicta, scriptave districtè inhibemus, ne in toto Vicariatu nostro disseminentur,

Super septimo Articulo.

Quæritur, an sit approbandum, quod D. Maigrot disponit in septimo Articulo, tenoris sequentis.

Caveant Missionarii, ne qui Christiani Sinicos Libros in Scholis legunt, Atheismum, & diversas superstitiones, quibus illi Libri tam in Textu, quàm in Commentariis scatent, in Auditorum Animos infundant; sed illos Missionarii admoneant, ut obvios errores refutent, & errorum occasione, quæ de Deo, de Mundi creatione, & gubernatione, Christiana Religio tradit, Discipulos diligenter edoceant; atque eosdem Christianos Missionarii frequenter commonefaciant, ne quod facilè contingit, suis in scriptionibus aliquid è Scholæ Literariæ principiis Legi Christianæ contrarium admisceant.

III.

RESPONSA

Quæ ad Quæsita superius relata, prævio diuturno, maturo, ac diligentissimo examine, de mandato san. mem. Innocentii XII. priùs inchoato, ac deindè jussu Sanctissimi D. N. D. Clementis PP. XI. per plures annos continuato à Sac. Congregatione Eminentissimorum, ac Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ adversus Hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum à Sede Apostolicâ specialiter deputatorum, auditis Partibus, nec non Theologorum, & Qualificatorum ad id deputatorum votis, data fuerunt, ac postmodum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro approbata, & confirmata.

Super primo Articulo.

AD primum Quæsitum Sacra Congregatio censuit non esse adhibenda nomina Europæa ad significandum Deum Opt. Max. Inutilis siquidem esset eorum usus, posito quòd illa Sinicis characteribus exprimi vix possint, nec ullam apud Sinas rei significatæ ideam excitare valeant

Ad secundum respondit Affirmativè. Si enim illis vocibus apud præcipuam Sinensium Sectam, quæ Literatorum nuncupatur, nonnisi Cœlum corporeum, & visibile, vel quædam Cœli virtus eidem Cœlo insita designatur, quæcumque alia tandem eisdem vocibus significatio attribui valeat, abstinere ab eis prorsus debent Missionarii, ne ansam præbeant illis gentibus existimandi nihil aliud esse Deum, quem Christiani colunt, quam Cœlum corporeum, aut ejus virtutem.

Ad tertium. Similiter respondit Affirmativè, præsertim cum nulla hac in re adsit inter partes controversia.

Ad quartum. Sufficienter fuisse provisum in responsione ad secundum Quæsitum.

Super secundo Articulo.

AD primum. Attentis iis, quæ dicta sunt in responsione ad secundum Quæsitum primi Articuli, Sacra Congregatio respondit permittendum non esse in Ecclesiis Christianorum appendi tabellam, de quâ agitur, nec jam appensam retineri. Etsi enim nefas omninò sit suspicari, quòd aliqui Ministri Evangelici Tabellam hujusmodi in Ecclesiis Christianorum permittentes, alio animo id faciant, quam per inscriptionem in eâ appositam non Cœli materialis, sed Factoris, ac Domini Cœli, adeòque veri Dei cultum explicandi: abstinendum tamen omninò est ab illa praxi, quàm, juxta ea, quæ habentur apud S. Leonem *ser. 7. de Nativit. Domini*, cum quis in nostris invenerit, qui erroribus relictis Christianam fidem amplexus est, eam secum partem opinionis vetustæ, tamquam probabilem retinere posset, quam Fidelibus, & Infidelibus viderit esse communem.

Ad secundum. Præsuppositâ inscriptione, de quâ agitur, respondit Negativè. Quod si loco inscriptionis: *Cœlum colito*: proponeretur alia: *Dominum Cœli colito*; esset hæc subrogatio novæ Tabellæ, non declaratio antiquæ.

Super tertio Articulo

REmissâ ad alium locum quæstione remittitur & ad illum responsio.

Super quarto Articulo.

AD sex Quæsita hujus articuli Sacra Congregatio respondit: Christianis nullatenùs, nullâque de causâ esse permittendum præesse, ministrare, aut interesse solemnibus Sacrificiis, seu oblationibus, quæ in utroque Æquinoctio cujusque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri solent, tanquam superstitione imbutis.

Similiter nec esse permittendum in Ædibus Confucii, quæ eo appellari dicuntur vocabulo, quo apud Sinas Idolorum templum designari dicitur, exerceri, ac peragi à Christianis cœremonias, Ritus, & oblationes, quæ in honorem ejusdem Confucii fieri dicuntur tum singulis mensibus in novilunio, & plenilunio à Mandarinis, seu Primatiis Magistratibus, aliisque Officialibus, & Literatis, tum ab iisdem Mandariois, seu Gubernatoribus, ac Magistratibus, antequam dignitatem adeant, seu saltem post ejusdem possessionem adeptam: tum denique à Literatis, qui postquam ad gradus sunt admissi, è vestigio ad Templum, seu Ædem Confucii se conferunt.

Idem non esse permittendum Christianis in Templis, seu Ædibus Progenitoribus dicatis oblationes minus solemnes eisdem facere, nec in illis ministrare, aut quomodolibet inservire, vel alios Ritus, & cœremonias peragere.

Demùm, nec esse permittendum Christianis præfatas oblationes, Ritus, ac cœremonias, prout in Quæsitis relatæ sunt, coram Progenitorum Tabellis, in privatis domibus, nec in eorumdem Progenitorum sepulchris, aut antequam Defuncti sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetas, unà cum Gentilibus, vel seorsim peragere, eisque ministrare, aut interesse; imò prædicta omnia, tanquam à superstitione inseparabilia, juxta ea, quæ in Quæsitis proposita sunt, ne quidem esse permittenda Christianis, præmissâ publicâ, vel secretâ protestatione, se non religioso, sed civili, ac politico tantùm cultu erga Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Cæterùm per Responsa hujusmodi non censendam esse damnatam præsentiam illam, seu assistentiam merè materialem, quam cum Gentilibus superstitiosa peragentibus, citra ullam sivè expressam, sivè tacitam gestorum approbationem, ac quovis ministerio penitùs secluso, eisdem superstitiosis actibus quandoque præstari contingat à Christianis, cum aliter odia, & inimicitiæ vitari non possunt, factâ tamen Fidei protestatione, & cessante periculo subversionis.

Similiter nec per eadem Responsa vetari, quo minùs erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint juxta earum gentium mores, quæ verè superstitiosa non sint, nec superstitionis speciem præseferant, sed intra limites civilium, ac politicorum Rituum contineantur. Porrò quænam hæc sint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum Domini Patriarchæ Antiocheni Commissarii, & Visitatoris Generalis in Imperio Sinarum, tum Episcoporum, ac Vicariorum Apostolicorum illarum partium Judicio relinquendum esse; qui tamen interea omni, quo poterunt, studio, ac diligentiâ curare debebunt, ut Gentium cœremoniis penitùs sublatis, illi sensim à Christianis, & pro Christianis hac in re usu recipiantur Ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis piè præscripsit.

Super quinto Articulo

AD tria Quæsita hujus Articoli Sacra Congregatio respondit: Christianis non posse permitti Tabellas Progenitorum, juxta Sinensium morem, in privatis domibus retinere, cum inscriptione, quâ Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Animæ N. defuncti, adeoque quâ Spiritum, seu Animam illius defuncti ibidem aliquando sisti, vel residere significetur; Imò nec cum aliâ, quâ Sedes, seu Thronus, adeòque idem ac priori, licet magis contractâ, inscriptione designari videatur.

Quo verò ad Tabellas solo Defuncti nomine inscriptas, tolerari posse illarum usum secluso scandalo, hoc est, dummodò qui Christistiani non sunt, arbitrari non possint Tabellas hujusmodi à Christianis retineri eâ mente, quâ ipsi illas retinent, & adjectâ insuper declaratione ad latus ipsarum Tabellarum apponendâ, qua & quæ sit Christianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enuncietur.

Ad Quæsitum tertii Articuli huc remissum, Sacra Congregatio satiùs duxit nihil respondere, ne aliàs Apostolica Sedes ab eo, quem in ejusmodi controversiis Sinicis hactenus tenuit, antiquo more recedere cogatur, quo nimirùm ad ea, quæ sibi pro tempore, tametsi diversimodè exposita fuerunt, responsa quidem veritatis semper data, nunquam verò super expositorum hujusmodi veritate, seu falsitate pronunciare consuevit.

Super sexto Articulo

NIhil certi firmari posse quoad propositiones enunciatas in hoc sexto Articolo, nisi præhabitis plenioribus, & necessariis rerum in eis contentarum notitiis. Intereà tamen commitendum esse præfato Domino Patriarchæ Antiocheno, ut auditis Episcopis, & Vicariis Apostolicis, nec non peritioribus Missionariis illarum Partium, hac in re id statuat, atque decernat, quod juxta datam sibi à Domino prudentiam Catholicæ Religionis indemnitati, atque Animarum saluti magis expedire censuerit.

Super septimo Articulo.

PRæsupposito, quod Sinici Libri Atheismum, & diversas superstitiones continesnt, prout in Mandato Domini Episcopi Cononensis dicitur, utile non modò, ac salutare, sed & omnimodò necessarium fuisse monitum, de quo agitur in septimo Articulo, adeòque illud esse approbandum.

Laudandam demùm esse declarationem in calce ejusdem Mandati adjectam, qua dicitur culpandos non esse illos Missionarios, qui aliam praxim ab eâ, quæ in ipso Mandato præscribitur, sequi hactenùs duxerunt; cum mirum videri non debeat, quòd in ejusmodi materiâ per tot annos discussâ, & in quâ juxta diversas Apostolicæ Sedi expositas circumstantias, diversa itidem ante hac emanarunt ejusdem Sedis responsa, concordes omnes non fuerint in eâdem sententia. Ita proinde hac in re agendum fore tum à præfato Domino Patriarcha Antiocheno, tum ab aliis, quibus superiùs responsorum executio injungetur, ut omnis quidem Ethnicæ superstitionis species, ejusque afflatus, juxta Tertulliani monitum,

etiam

etiam de longinquo devitetur: insimul tamen Operariurum Evangelicorum in Vineâ Domini strenuè, ac sedulò laborantium, qui priusquam supra relata Dubia ex solitâ hujus S. Sedis prouidentiâ, ac rectitudine dirimerentur, aliter senserunt, honori, ac famæ consulatur, nec tamquam Idololatriæ Fautores traducantur; præsertim quie pleraque ex illis, quæ Christianis permittenda non esse, sicut præmittitur, responsum fuit, ipsi quoque se nunquam reverâ permisisse declararunt, nec dubitandum sit illos, finitâ jam causâ, præfatæ Sanctæ Sedis mandatis eâ, quâ decet, humilitate, & obedientiâ esse obsecuturos.

IV.

Fer. 5. die 20. Novembris 1704.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & uni-
versalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico
Quirinali coram Sanctissimo D. N. D. Clemente di-
vina Providentia Papa XI. ac Eminentissimis, &
Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota
Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Ge-
neralibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter
deputatis.

Sanctitas Sua, postquam in pluribus Congregationi-
bus coram se habitis, ab ipso Pontificatus sui primordio,
super præmissis Quæsitis, seu Dubiis Theologorum, ac
Qualificatorum ad id à sanctæ memoria Innocentio
XII. Deputatorum sententias exceperat: postquam iti-
dem pluries de iis egerat cum DD. Episcopis Beritensi,
& Rosaliensi Vicariis Apostolicis in Regno Sinarum,
Romæ nunc commorantibus ac postquam demum quic-
quid in ejusmodi controversiis Patres Franciscus Noel,
& Gaspar Castner Societatis Jesu Procuratores, &
Missionarii Apostolici ejusdem Regni deducere potue-
runt, seu voluerunt, audiverat: Responsa supradicta,
quæ in aliis præcedentibus Congregationibus similiter
coram Sanctitate Sua habitis, diu, multumque dis-
cussa, ac maturè examinata fuerant, confirmavit, &
approbavit, illaque Domino Carolo Thomæ de Tour-
non Patriarchæ Antiocheno Commissario, & Visitato-
ri Apostolico in præfato Sinarum, & aliis India-
rum Orientalium Regnis transmitti mandavit, una cum
congrua, & opportuna Instructione desuper facienda,
ad hoc ut tam ipse, quàm reliqui Archiepiscopi,
Episcopi, seu alii, qui in illis partibus Visitatoris,
Delegati, seu Vicarii Apost. munus exercent, vel in
posterum exercebunt, Responsa hujusmodi ab omnibus,
& singulis nunc, & pro tempore ibidem existentibus
Missionariis cujuscumque Ordinis, Religionis, & Insti-
tuti, etiam Soc. Jesu, nec non ab universis Christifi-
delibus earumdem partium sub pœnis canonicis ea, qua
decet, obedientia observari curent, & faciant; sus-
pensa tamen interea, justis, & rationalibus ex cau-
sis animum Sanctitatis Suæ moventibus, eorumdem
Responsorum publicatione, seu quavis evulgatione
tam in Urbe, quàm in aliis Europæ partibus. In
contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Joseph Bartolus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

DECRETUM.

Quo Sententia, seu Decretum à Consilio Brabantiæ emanatum, ut Libertatis, Immunitatis, ac Jurisdictionis Ecclesiasticæ manifestè læsivum, damnatur, ac nullum, & irritum declaratur, cum aliis Ordinationibus.

Feria V. die 29. Martii 1708.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico apud Sanctum Petrum coram Sanctissimo D. N. D. Clemente Divinâ Providentiâ Papa XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sanctâ Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Cùm ad aures Sanctissimi D. N. Clementis Papæ XI. pervenerit à Consilio Brabantiæ emanasse quamdam Sententiam, seu Decretum, quo non solùm Archiepiscopo Mechliniensi præcipitur, ut quasdam suas monitoriales literas ad Guilielmum Vandenesse Deservitorem Ecclesiæ Parochialis Sanctæ Catharinæ pro rebus ad Fidem spectantibus transmissas, casset, & annullet, verùm etiam omnibus, tam Ecclesiasticis, quàm Secularibus personis injungitur, ut censuris in prædictis literis monitorialibus appositis, & comminatis nullatenus obediant, easdemque nullius efficaciæ reputent sub iisdem pœnis, quibus Perturbatores publicæ quietis obnoxii reperiuntur, nec non multa alia continentur Libertati, Immunitati, ac Jurisdictioni Ecclesiasticæ notoriè adversantia, ut in eâdem Sententiâ uberiùs legitur, eamdemque Sententiam publicis in locis affixam fuisse non sine maximo Christifidelium scandalo, ac perturbatione. Cumque summoperè sit alienum à ratione, ac pietate, & Religione Catholicorum Hominum Ecclesiasticos Judices in sua jurisdictione, ac multò magis in rebus, & causis ad Catholicam Fidem pertinentibus, quoquomodo impedire, vel perturbare, quin potius ipsis cum eorum auxilium fuerit invocatum assistere teneantur; Præfatus Sanctissimus D. N., ne rem tam perniciosi exempli dissimulare videatur, firmis ante omnia remanentibus præfatis Archiepiscopi Mechliniensis literis monitorialibus, Decretum, seu Sententiam prædictam à Concilio Brabantiæ emanatam, cujus tenorem, non quidem approbandi, sed penitùs, & omninò reprobandi animo, hic pro inserto voluit sufficienter haberi, & pro specificè declarato, habita super ea cum Venerabilibus Fratribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in totâ Republicâ Christianâ Generalibus Inquisitoribus deliberatione maturâ, & de eorum Fratrum consilio præfatam Sententiam cum omnibus, & singulis eam præcedentibus, & quomodolibet consequentibus, licèt ipso jure nulla, irrita, inania, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacua ab ipso initio fuerint, & sint, nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, auctoritate Apostolicâ damnat, improbat, cassat, irritat, & nullius roboris, & momenti fuisse, & esse decernit, & declarat, ac pro infectis haberi vult.

Mandat insuper Sanctitas Sua quibuscumque Personis cujuslibet gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, etiam speciali, vel specialissima nota dignis, ne præfato Decreto, seu Sententiæ, vel eam quoquomodo præcedentibus, aut consequentibus ullo pacto obediant, aut deferant, vel illa in judicio, aut extra allegare, seu iis uti præsument, perinde, ac si illa non emanassent, sub

pœnis

1708. pœnis, & censuris contra Violatores Ecclesiasticam libertatem, immunitatem, & jurisdictiooem inflictis, à quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, beneficium absolntionis obtinere valeant.

Postremò prædicto Barbantiæ Consilio Sanctitas Sua mandat, & præcipit, ut prædictum Decretum, seu Sententiam cum omnibus eam præcedentibus, & quomodòlibet subsequentibus ex libris, codicibus, & regestis, in quibus descripta, & adnotata fuerint, tolli, aboleri, & cassari faciat cum effectu, ne alias contra eos Consiliarios, aliosque quotquot præfatæ Sententiæ cooperati sunt, aut quomodolibet consenserunt, pœnis, & censuris prædictis ea de causâ jam irretitos ad alia majora remedia procedere compellatur.

Præterea, ut à nemine ullo unquam tempore ignorantia bujus Decreti allegari possit, Sanctitas Sua vult, & intendit, quod affixum in locis solitis hujus Almæ Urbis omnes, & singulos, quos illud coocernit perindè arctet, & afficiat, ac si unicuique eorum fuisset nominatim, & personaliter intimatum. Præcepit tandem sub pœnâ excommunicationis ipso facto incnrrendæ, ne quis hujus Decreti paginam infringere, vel ei ausu temerario audeat contraire.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 10. Aprilis 1708. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

DECRETUM.

V. Quo Institutiones Theologicæ Gasparis Juvenin damnantur, earumque retentio, & lectio sub gravibus pœnis interdicitur.

Feria 3. die 25. Septembris 1708.

SAcra Congregatio Emineotissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S.R.E. Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum habita in conventu Sanctæ Mariæ super Minervam, auditâ relatione, & censurâ factâ à Qualificatoribus Theologis ad id specialiter deputatis Operis in septem Tomos distributi sub titulo: *Institutiones Theologicæ ad usum Seminariorum. Autore Gaspare Juvenin Oratorij Gallicani Presbytero, & in Seminario Eminentissimi Cardinalis de Noailles Archiepiscopi Parisiensis Sacræ Theologicæ Professore. Parisiis, & Venetiis 1704. & 1705.* Præfatum opus de mandato Sanctissimi D. N. Clementis Papæ XI., cui relata fuarunt cum prædictâ Theologorum censurâ eorumdem Eminentissimorum vota, præsenti Decreto prohibet, & damnat, vetatque, ne quis cujuscumque sit status, & conditionis ullo modo, & sob quocumque prætextu iterum imprimere, neque imprimi facere, neque jam impressum, tam ex supradictis, quàm ex quacumque alia editione apud se retinere, aut legere audeat: Sed ipsum Ordioariis locorum, aut hæreticæ pravitatis Ioquisitoribus statim, & cum effectu tradere, & consignare teneatur, sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 9. Octobris 1708. supradictum Decretum affixum & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

1710.

EDICTUM;

VI. Quo quibuscumque Personis sub excommunicationis latæ Sententiæ, & aliis gravissimis pœnis interdicitur, ne quem p.am, cni Secretum S. Officij commissum est, ad illud ullo modo violandum adducere, vel etiam requirere audeant.

LA Santità di Nostro Signore PP. Clemente XI. che in mezzo all'immense cure del suo Pontificato rivolge i più serij pensieri al mantenimento della S. Fede Cattolica, maturatamente considerando quanto à ciò conferisca, & abbia coofe rito fin hora il segreto del S. Offizio, ehe nelle cause, tanto immediatamente, quanto mediatamente dipendenti dalla medesima, s'è inviolabilmente osservato da tutti quelli, à i quali è stato confidato, per maggiormente assicurarlo dalle insidie d'alcuni, che non avendolo legitimamente, ricorrono all'artificio, & all'inganno, per venire in cognizione delle materie, che ad esso appartengono: ed insinuandosi con le persone che l'hanno, procurano con fallaci, suggestive interrogazioni di sorprenderle, e d'indurle a manifestarlo, sottraendo anche dagl'occhi delle medesime le più gelose scritture, le quali leggano, ritengano, copiano, e poi communicano ad altri. Uditi sopra di ciò gl'Eminentissimi Signori Cardinali Generali Inquisitori, ordina con il presente Editto, il quale affisso ne i luoghi soliti di Roma, vuole, che abbia l'istessa forza, come se fusse à ciascuno personalmente intimato, à tutte, e singole persone legitimamente non ammesse al sopradetto segreto del S. Offizio di qualsivoglia grado, e condizione, benche degne di specialissima menzione, che non ardischino in avvenire di ricercare, e sotto qualunque pretesto, e colore investigare le notizie comprese sotto l'istesso segreto, procurare, leggere, retinere, e communicare ad altri scritture, manuscritti, & altre materie ad esso appartenenti, ed in qualsivoglia maniera sorprendere, ed indurre à rivelarlo le persooe, nella fede delle quali è stato degnamente depositato sotto pena à i Contraventori della Scommunica maggiore di lata Sentenza da incorrersi ipso facto senza alcuna precedente dichiarazione, dalla quale non possino essere assoluti, se non nel solo articolo della morte, che dalla Santità Sua, e dagl'altri Sommi Pontefici suoi Successori, sospendendo, e levando sopra di ciò tutta la facoltà alla Sagra Penitenziaria, & all'istesso Eminentissimo Cardinale Sommo Penitenziere, e sotto peoe anche corporali gravi, e gravissime ad arbitrio della Santità Sua, da estendersi fino alla Galera, secondo le circostanze delle trasgressioni, e le qualità delle Persone, che averanno trasgredito. Dato dal Palazzo del S. Offizio questo adi 24. Gennaro 1710.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Jnquisitionis Notarius

Die 24. Januarii 1710. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

DECRETUM.

VII. Super omnimoda, ac inviolabili observatione Responsorum alias in causâ Rituum, seu Cœremoniarum Sinensium à Sacra Congregatione datorum, & à Sanctissimo approbatorum, cum aliis Ordinationibus.

Feria 5. die 25. Septembris 1710.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo Domino Nostro D. Clemente divinâ providentiâ Papa XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Idem Sanctissimus Dominus Noster in causâ Rituum, seu Cœremoniarum Sinensium, auditis tam in Congregationibus anno præterito non semel, quàm in aliis mense, & anno præsentibus pluries coram Sanctitate Sua habitis, præfatorum Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentissimè discusserunt, sententiis, decrevit, & declaravit responsa aliàs in causâ hujusmodi ab eâdem Congregatione datâ, & à Sanctitate Suâ die 20. Novembris 1704. confirmata, & approbata, necnon Mandatum, seu Decretum ab Eminentissimo, & Reverendissimo DD. Cardinali de Tournon tunc Patriarcha Antiocheno Commissario, & Visitatore Apostolico Generali in Imperio Sinarum die 25. Januarij 1707. hac de re editum ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inconcussè, & inviolabiliter, sub censuris, & pœnis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis, observanda esse; Quovis contrafaciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato, ac potissimum non obstante quacunque appellatione à quibusvis personis, sive Secularibus, sive Regularibus, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, ac quâvis Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, ad Sedem Apostolicam interpositâ, quam propterea Sanctitas Sua rejiciendam esse decrevit, ac reipsa rejecit. Porro cum idem D. Cardinalis de Tournon in suo Mandato, seu Decreto supradicto Apostolicæ decisioni die 20. Novembris 1704. latæ se expresè inhærere professus fuerit, Sanctitas Sua ulterius declaravit ipsum Mandatum, seu Decretum unà cum censuris in eo contentis ad normam eorundem responsorum accipiendum esse, itaut nihil per illud responsis præfatis additum, seu detractum fuisse censendum sit, ac omnia, quæ in eis insunt, etiam in Mandato, seu Decreto prædicto inesse intelligantur. Cæterum Sanctitas Sua, tametsi non sine ingenti animi sui mœrore acceperit, quod humani generis hostis multiplicia in dies zizania in latissimis illis regionibus superseminare non cessat, non tamen propterea in eis Catholicæ Religionis propagandæ saluberrimum, ac sanctissimum opus ullatenùs deserere volens, sed illud majori, qua potest, animi contentione, ac studio, iisque potissimum dissidiis, quibus inibi Christianæ fidei seges, veluti spinis suffocatur, prorsùs submotis, ardentius semper, & enixiùs promovere cupiens, congruam super præmissis, aliisque ad ea pertinentibus instructionem confici, illamque dicto D. Cardinali de Tournon, quatenus adhuc in illis partibus commoretur, sin minus illi, qui ejus loco deputatus fuerit, necnon Episcopis, & Vicariis Apostolicis earumdem partium transmitti mandavit, quâ non minus debitæ Apostolicorum decretorum executioni, quàm Missionariorum concordiæ, Evangelicæ veritatis prædicationi, atque animarum saluti opportunè consulatur. Demum, ut nimiæ illi de his rebus scribendi licentiæ, quæ non sine fidelium scandalo inter Partes diuturnâ contentione exasperatas invaluit, modus imponatur, Sanctitas Sua districtè præcipit omnibus, & singulis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus, aliisque quibuscumque Secularibus Personis tam Ecclesiasticis, quàm Laicis, cujuscumque tandem status, gradus, conditionis, & dignitatis existant, ut in posterum non audeant sub quovis quæsito colore, vel prætextu imprimere, vel quoquomodo in lucem edere libros, libellos, relationes, theses, folia seu scripta quæcumque, in quibus ex professo, vel incidenter de Ritibus Sinicis hujusmodi, vel de controversiis desuper, seu illorum occasione exortis quomodòlibet tractetur, sine expresâ, & speciali licentiâ à Sanctitate Sua, seu pro tempore existente Romano Pontifice in Congregatione supradictæ Sanctæ, & Universalis Inquisitionis obtinenda. Ut autem ejusmodi prohibitio inviolabiliter observetur, eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit Contravenientes quoscumque excommunicationis latæ sententiæ, Regulares verò etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnas ipso facto absque aliâ declaratione incurrere, & nihilominus aliis etiam pœnis Sanctitatis Suæ, & Successorum suorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis subjacere. Libros porrò, libellos, relationes, theses, folia, ac scripta quæcumque, quæ in futurum præsentis prohibitionis tenorem edi contigerit (citra ullam aliorum hactenus editorum approbationem, super quibus opportunè providebitur) pro expresè prohibitis haberi voluit, absque alia declaratione sub pœnis, & censuris in Regulis Indicis librorum prohibitorum contentis. Impressores verò, præter scriptorum sic impressorum amissionem, pecuniariis, aliisque corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, teneri mandavit; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die prima Octobris 1710. *supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctæ Inquisitionis Cursorem.*

LETTERA.

VIII. Scritta da Monsignor Assessore del S. Offizio al P. Generale della Campagnia di Giesù li 11. Ottobre 1710. d'ordine della Santità di Nostro Signore.

PEr riparo delle sinistre interpetrazioni, che contro la mente di N. S. da alcuni si danno al Decreto ultimamente publicato nella Causa de' Riti Cinesi, quasi che nella seconda parte di esso venga distrutto quanto si dispone nella prima, dichiarai nella settimana passata à V. P. Reverendissima per ordine della Santità Sua, che siccome la medesima non hà mai riputato, che il suo primo decreto dell'ano 1704. fosse condizionato, di maniera che l'osservarlo, ò nò, restasse in arbitrio di chi ne credesse, ò non ne credesse verificata l'esposizione; così vuole, che l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di

Tournon, si strettamente ingiunta nell'ultimo Decreto, non si possa eludere con tale pretesto, sotto le pene contenute in detto Mandato; aggiungendole, come le dissi, che apunto principalmente con l'oggetto di levare questo pretesto della pretesa condizionalità del primo Decreto, aveva la Santità Sua ordinato, che nel sudetto ultimo Decreto si mettessero quelle parole: *quovis contrafaciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato*: Ubbidisco ora à un nuovo comandamento della Santità Sua, con significare, come faccio, à V. P. Reverendissima, che essendo oggi giorno di posta, ella si contenti, in occasione, che trasmetterà il sudetto Decreto a' suoi Religiosi nella China, di accompagnarlo anco con la notizia dell'accennata dichiarazione da me fattagliene, affinche non abbia per conto loro, come pienamente confida Sua Santità, à venir ritardata in conto alcuno la puntuale osservanza del medesimo Decreto, che, come ella ben sà tanto preme à Sua Beatitudine; e le bacio divotamente le mani.

Di V. P. Reverendissima

Dal S. Offizio 11. Ottobre 1710.

Divotiss., & Obligatiss. Servitore.

Antonio Banchieri.

RISPOSTA

Del Padre Generale della Compagnia di Giesù.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Colendissimo.

Ricevo con la dovuta venerazione i sentimenti, e i comandi di Sua Santità, espostimi da V.S. Illustrissima in quella sua delli 11. stante; e la prego ad assicurar la Santità Sua, che mi conformerò ad essi, e gl'eseguirò colla maggior attenzione, e farò tutto il possibile, perche con egual puntualità siano eseguiti anche da gl'altri tutti della Compagnia. Spero di trovarci in ogn'uno di essi in ciò la prontezza, che tutti dobbiamo à i cenni di Sua Santità; E riverendo V. S. Illustrissima con tutto il rispetto, mi rassegno.

Di V. S. Illma, e Rma

Dalla Casa Professa 11. Ottobre 1710.

Devotiss., & Obligatiss. Servitore.

Michel Angelo Tamburini Preposito Generale della Compagnia di Giesù.

LETTERA

Scritta da Monsignor Assessore del S. Offizio alli PP. Generali de' Predicatori, de gl'Agostiniani, e V. Commissarii Generali de' Min. Osservanti, e Riformati di S. Francesco li 17. Ottobre 1710. d'ordine della Santità di Nostro Signore.

Per riparo delle sinistre interpretrazioni, che contro la mente di N. S. da alcuni si danno al Decreto ultimamente publicato nella Causa de i Riti Cinesi, quasiche nella seconda parte di esso venga distrutto quanto si dispone nella prima, mi comanda la Santità Sua di dichiarare in suo nome, come faccio, à V. P. Reverendissima, che siccome la medesima non hà mai riputato, che il suo primo Decreto dell'anno 1704. fosse condizionato, di maniere che l'osservarlo, ò nò, restasse in arbitrio di chi ne credesse, ò non ne credesse verificata l'esposizione; così vuole, che l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di Tournon, si strettamente ingiunta nell'ultimo Decreto, non si possa eludere con tal pretesto, sotto le pene contenute in esso Mandato, aggiungendole, che appunto principalmente con l'oggeto di levare questo pretesto della pretesa condizionalità del primo Decreto, ordinò la Santità Sua, che nel sudetto ultimo Decreto si mettessero quelle parole: *quovis contrafaciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato*: Vuole perciò le Santità Sua, che V. P. Reverendiss. in occasione di trasmettere a' Religiosi del suo Ordine Missionarij della Cina il sudetto Decreto, lo accompagni anche con la notizia di questa dichiarazione, affinche non abbia per conto loro, come pienamente confida, à venire ritardata in conto alcuno la puntuale osservanza del medesimo Decreto, che, com'ella ben sà, tanto preme à Sua Beatitudine; E le bacio divotamente le mani.

Di V, P. Rma

Dal S. Offizio 17. Ottobre 1710.

Divotiss., & Obligatiss. Servitore.

Antonio Banchieri

RISPOSTA

Del P, Generale de' Predicatori.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Osservandissimo.

Ricevo con li dovuti senti menti d'ossequio gl'ordini di N.S. notificatimi da V.S. Illustrissima nella sua delli 17. corrente, con i quali la Santità Sua mi comanda, che in occasione di trasmettere à Religiosi del mio Ordine Missionarij nella Cina il Decreto ultimamente publicato nella Causa de' Riti Cinesi, debba accompagnarlo con la notizia, che Sua Santità siccome non hà mai riputato, che il suo primo Decreto dell'anno 1704. fosse condizionato, così vvole, che qualunque sinistra interpretazione di pretesa condizionalità non possa impedire l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di Tournon. Eseguisco prontamente gl'ordini di Sua Santità, e son certo, che li Missionarii del mio Ordine nella Cina ubidiranno con tutta rassegnazione, come sempre hanno fatto; e le bacio riverentemente le mani.

Di V. S. Illma, e Rma

Minerva 18. Ottobre 1710.

Divotiss., & Obligatiss. Servitore.

Fr. Antonino Cloche Maestro Generale de' Predicatori.

RISPOSTA

Del Padre Generale de gl'Agostiniani.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Colendissimo.

Ricevo il benignissimo foglio di V. S. Illustrissima, e Reverendissima, con cui mi comanda à nome di N. S., che nel trasmettere à i Missionari del Mio Ordine nella Cina il Decreto ultimamente publicato nella Causa de i Riti Cinesi, faccia loro sapere l'obligo, che hanno di esattamente osservarlo, senza far conto delle sinistre interpetrazioni, che da alcuni si danno, mentre la Santità Sua dichiara, che sicome non ha mai riputato, che il suo primo Decreto dell' anno 1704. fosse condizionato, così vuole, che l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di Tournon non si possa eludere con verun pretesto. Io mi darò l'onore di ubbidire à i zelantissimi comandamenti della Santità Sua; e bacio à V. S. Illustrissima riverentemente le mani.

Di V. S. Illma, e Rma

Da S. Agostino li 18. Ottobre 1710.

Umilissimo, & Obligatissimo Servo.

Fr. Diodato Nuzzi Generale de gl'Agostiniani.

RISPOSTA

Del P. V. Commissario Generale de'Minori Osservanti.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signor mio Signore Padrone Colendissimo.

Ho ricevuto la lettera di V. S. Illustrissima in data de 17. corrente spedita dal S. Offizio, con cui mi partecipa la dichiarazione di S. S. all'ultimo Decreto uscito sopra le materie de' Missionarii della Cina, & il commando, che in occasione di trasmettere à miei Religiosi Missionarii nella Cina il Decretto, vi unisca la notizia della dichiarazione, accioche e l'uno, e l'altra sia inviolabilmente atteso, & eseguito, come richiede la qualità della materia, e l'ubbidienza prontissima, che si deve à N. S., & alla S. Sede. Nella contingenza della Risposta, che hò l'onore di dare à V. S. Illustrissima, di aver ricevuto la da me rivertissima lettera, devo assicurarla, che ubbidirò esattamente à quanto mi vien comandato nella medesima lettera, e nelle occasioni, che mi si offeriranno, ne darò à V. S. Illustrissima attestati della puntuale ubbidienza; e con riverentemente baciarli le Sacre mani, resto à comandi.

Di V. S. Illma, e Rma

Roma Araceli 18. Ottobre 1710.

Umilissimo, e Divotissimo Servitore.

Fr. Celestino V. Commissario Generale.

RISPOSTA.

Del Padre V. Commissario Generale de' Riformati.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Colendissimo.

In esecuzione prontissima di quanto V. S. Illustrissima si compiacque comandarmi per ordine di N. S., l'accerto, che alla prima congiuntura, che vi sarà, di poter trasmettere nella Cina alli Missionarii del mio Ordine l'ultimamente emanato Decreto di Sua Santità, gli s'inculcarà la piena osservazione del medesimo, e gli si manifestarà la dichiarazione, e mente di Sua Beatitudine, affinche sia in tutto effettuata. Tanto m'accade in risposta della favoritissima di V. S. Illustrissima, alla quale ossequioso bacio le Sacre mani.

Di V. S. Illma, e Rma.

S. Francisco à Ripa 18. Ottobre 1710.

Umilissimo, & Obligatissimo Servo.

Fr. Antonio da Monte Buso V. Commissario Generale.

DECRETUM. IX.

Super denegatione suffragiorum Ecclesiæ, & privatione Ecclesiasticæ Sepulturæ Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasten. defuncti absque ullo resipiscentiæ, ac pœnitentiæ signo in suâ damnabili contumaciâ, & inobedientiâ Decretis Apostolicis.

Feria 4. die 14. Januarii 1711.

In Congregatione Generali S. R., & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ supra Minervam coram Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in totâ Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Lectis literis D. Nuncii Apostolici Coloniensis referentis, Dominum Petrum Coddæum Archiepiscopum Sebastenum in Hollandia gravi morbo detineri, non sine imminenti vitæ periculo, seque ad tollendum, si fieri posset, publicum scandalum, quod ex notoriâ, & diuturnâ, ejusdem Archiepiscopi inobedientiâ tot Decretis Apostolicis exortum crescebat in dies, transmisisse in Hollandiam Alexandrum Borgiam auditorem suum unâ cum paternis literis eumdem ad veram, & Catholico Archiepiscopo dignam resipiscentiam adhortantibus: & nihilominus ipsum in suâ contumaciâ prestitisse; Ac propterea petentis ejusdem Sacræ Congregationis mandata, quid sibi agendum esset, quatenus præfatus Archiepiscopus (quod Deus averteret) in eadem damnabili pertinaciâ moreretur: Eadem Sacra Congregatio, re maturè discussâ, die 30. Decembris 1710. censuit: *Eidem Archiepiscopo, quatenus sine debita pœnitentia decesserit, aut decedat, denegenda esse à Christifidelibus solita suffragia, tanquam notorie inobedienti, & refractario Constitutionibus, & Decretis Apostolicis, & privandum esse Ecclesiastica sepultura; et que de (re per eumdem D. Nuncium Coloniensem admonendos esse omnes Catholicos in Hollandia Partibus constitutos*, Quod quidem Decre-

tum

tum à R. P. D. Assessore Sancti Officii Sanctissimo D. Nostro Domino Clementi Divinâ Providentiâ Papæ XI. eadem die in solitâ audientiâ relatum Sanctitas Sua approbavit, & executioni demandari jussit.

Cùm verò postmodom aliis ejusdem D. Nuncii, & pluribus aliorum literis Sacræ Congregationi nunciatus fuerit infelix, ac undequaque deplorabilis ejusdem Archiepiscopi obitus, absque ullo pœnitentiæ de præfatâ publicâ inobedienoâ signo, immò cum repetitâ novis; & enixis supradicti Auditoris adhortationibus repugnantiâ, atque obfirmaoone, præsertim in denegandâ debitâ sujectione Decretis Apostolicis, ac subscriptione novissimæ Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri, quæ incipit *Vineam Domini &c.* adversùs Jansenianam hæresim; Eadem Sacra Congregatio die 14 Januarii 1711., re iterum maturè discussâ, quamvis non sioe maximo omnium Eminentissimorum Patrum dolore, censuit supradictum Decretum die 30. Decembris 1710 editum esse exequendum, & per eumdem D. Nuncium, non tam ad damnandam Defuncti memoriam, quàm ad aliorum Contumacium, ac refractariorum exemplum, & admonitionem, ut tremendi Judicii Dei memores, saluri Animarum suarum opportunè consulant, omnibux per Hollandiam Catholicis significandum esse. Quæ omnia, & singula per R. P. D. Assessorem eadem die in solita audientiâ Sanctissimo Domino Nostro relata Saoctitas Sua, prout idem R. P. D. Assessor retulit, in omnibus, & per omnia benignè approbavit, & executioni demandari jussit.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

DECLARATIO

X. Reverendissimi Patris Michaelis Angeli Tamburini Præpositi Generalis Societatis Jesu super Postulato unanimiter sibi facto à RR. Patribus Assistentibus Nationum, & Procuratoribus Provinciarum ejusdem Soc. Romæ Congregatis Mense Novembri 1711. Sanctissimo Domino Nostro Domino Clementi XI Pontifici Maximo humiliter oblata ab eodem P. Præposito Gen. die 20. ejusdem mensis.

Die 20. Novembris 1711.

REverendiss. Pater Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis Societatis Jesu, provolutus ad pedes Sanctiss. D. N D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. in Palatio Apostolico Quirinali, onâ cum PP. Assistentibus Nationom, ac Procuratoribus singularum Provinciarum dictæ Societatis, obtulit Sanctitate Suæ per modum sopplicis libelli scripturam tenoris, qui sequitur, videlicet:

Foris:

Sanctissimo D. Nostro Clementi Papæ XI.
Propræposito Generalis Societatis Jesu.

Intus verò.

Inter Postulata, quæ Patres Procuratores missi Romamè singulis Societatis Jesu Provinciis ad consuetam Coogregationem Procuratorum indictam in hunc mensem Novembrem anni 1711. proposuere, unum fuit præ cæteris summâ oblatum contentione, & acerrimis omnium studiis, votisque commendatum, tanquam longè maximi ad suarum Provinciarum pacem, & existimationem momenti.

In hoc Postulato significant Præposito Generali lacerari Societatis universæ nomen indignissimâ accusatione, quæ illi majorem inurit dolorem, quàm innumerabiles aliæ accusationes, obtrectationes, & calumniæ contrà eamdem fabricari, & disseminari solitæ; & quià se fatetur ad vivum vulnerari, & pupillam oculi sui tangi.

Accusationem hanc vehementiores Adversarii his verbis informant: *Erga Decreta Pontificia præ cæteris exactam submissionem, cæcamque obedientiam buccinant Jesuitæ; ab ea tamen præ cæteris deficiunt, dum ad sulvam decreta non sunt...... Religiosos Societatis præ cæteris inobedientes esse Constitutionibus Apostolicis.*

Eam ob tem prædicti Patres Procuratores ad refellendam omni ope tàm probrosam, quam à veritate alienam accusationem, simulque ad declarandum Societatix dolorem, cùm se tàm gravi, tam acerbo vulnere peotam sensit; unâ voce postularunt, ac faciendum judicarunt, ut solemni, & legitimâ qoadam actione, quæ vim, & locum obtineret cujuscumque Apologiæ, Præpositus Generalis Societatis nomine totius Ordinis confirmaret, contestaretur, ac declararet, provolutus ad Sanctitatis Suæ pedes, & coram Ecclesiâ universâ, constantissimam, immutabilem, invictam totius Societatis Jesu fidem in amplectendis, obeundis, & ad ultimum usqoe spiritum exequendis, quæcumque fuerint à Sede Apostolica præscripta, constituta, & imperata, & nominatim quod spectat ad Decreta per Suam Sanctitatem edita de ritibus Sinensibus tum anno 1704. die 20. Novembris, tum anno 1710. die 25. Septembris; Quæ quidem Decreta, etiam prout à Sanctitate Sua explicata, & exposita fuerunt in literis ejus nomine scriptis ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Assessore Sancti Officii ad Reverendom admodum Patrem Præpositum Generalem Societatis sub die 11. mensis Octobris anno 1710 inconcussè, & inviolabiliter, sub censuris, & pœnis ibidem expressis, sine ullâ contradictione, tergiversatione, aut cunctatione, quovis contrafaciendi quæsito colore, aut prætextu penitus sublato, sibi adamussim observanda, & exequenda, sponte, & ultrò admitot, & amplectitur Societas universa: atque ita obloquentium ora obstructum iri confidit.

Huic Postulato unâ cum Patribus Assistentibus iidem Patres Procuratores Romæ coovocati propriâ manu subscripsere.

Michael Dias Assistens Lusitaniæ.
Andreas Vvaibl Assistens Germaniæ.
Jo. Vincentius Imperialis Assistens Italiæ.
Guillelmus Daubenton Assistens Franciæ.
Ludovicus de Montesdoca Assistens Hispaniæ.
Matthias Karski Procurator Lituaniæ.
Richardus Plovuden Procurator Angliæ.
Stephanus Sczainecki Procuratot Poloniæ.
Joseph Vice comes Procurator Provinciæ Mediolanensis.
Carolus Franciscus Demachault Procurator Campaniæ.
Carolus Dauchez Procurator Franciæ.
Josephos Preiss Procurator Germaniæ Superioris.
Jo. Baptista Spinula Procurator Provinciæ Romanæ.
Antonius Milesius Procurator Provinciæ Venetæ.
Aodrea Dehmaz Procurator Rheni Superioris.
Joannes Petrus du Fornel Procurator Provinciæ Tolosanæ.

Gaspar Buhon Procurator Provinciæ Lugdonensis:
Balthasar Vveiman Rheni Inferioris Procurator.
Gavinus Silvester Lecca Procurator Sardiniæ.
Joannes de Bruyn Procurator Flandrobelgij.
Franciscus Rescalli Procurator Austriæ.
Joannes Capeta Procurator Bohemiæ.
Dominicus Viva Procurator Neapolitanæ.
Joannes Baptista de Fourmestraux Procurator Gallobelgicæ.
Antonius Franciscus Joseph Provana Procurator Sinensis.

BEATISSIME PATER.

TAm justis, tam gravibus, ac necessariis PP. Procuratorum Postulatis obsecundans Præpositus Generalis Societatis Jesu ad Sanctitatis Vestræ pedes humillimè provolutus, quocumque optimo, ac certissimo modo potest, cùm omni asseveratione, ac sinceritate suo, ac totius Societatis nomine profitetur, ac declarat Sanctitati Vestræ, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, constantissimum obsequium, reverentissimam submissionem, & obedientiam cæcam, in amplectendis, & exequendis quæcumque per eamdem Sanctam Sedem decreta fuerint, & imperata; iisque potissimum, quæ circa Sinicos ritus edita sunt, tum anno 1704. die 20. Novembris, tum anno 1710. die 25. Septembris. Quæ quidem Decreta, etiam prout à Sanctitate Vestra explicata, & exposita fuerunt in Literis Sanctitatis Vestræ nomine eidem Præposito Generali scriptis ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Assessore S. Officij sub die 11. Octobris anno 1710. inconcussè, & inviolabiliter, sub censuris, & pœnis ibidem expressis, sine ullâ contradictione, tergiversatione, aut cunctatione, quovis contrafaciendi quæsito colore, aut prætextu penitus sublato, sibi adamussim observanda, & exequenda sponte, & ultrò admittit, & amplectitur Societas. Universa. Testatur autem idem Præpositus Generalis hanc esse vocem, hunc votum, hunc spiritum, Societatis Universæ, hunc, & futurum esse: sicut proculdubio semper fuit.

Quod si quis nihilominus è nostris esset ubicumque terrarum (quod avertant Superi) qui aliter sentiret, & loqueretur, aut locuturus esset: nam id omninò prævenire, aut impedire nulla satis potest humana prudentia, in tantâ Subditorum multitudine: declarat, asserit, ac profitetur Præpositus Generalis nomine totius Societatis, se jam nunc illum reprobare, repudiare; ac meritâ castigandum pœnâ, neque agnoscendum pro vero, & genuino filio Societatis: Illum tamquam degenerem, & non suum, habebit, ubi tales semper habuit, & modò habet Societas, & quantum poterit, semper compescet, comprimet, & conteret.

Ea mens, hoc propositum, ea contestatio, Societatis est, quam ejus totius nomine deponit ad Sanctissimos Pedes Beatitudinis Vestræ Præpositus Ipsius Generalis; ut indè per universam disseminetur, ac spargatur Ecclesiam, Quod si ad exprimendam efficaciùs Societatis in hac protestatione mentem, inveniri verba possent clariora, & magis significantia, aut formulæ magis distinctæ, disertæque ad obstruendum omnem cavillationibus, & sinistris interpretationibus aditum; intendit, optat vult Præpositus Generalis, ut ea, quæ in hoc Scripto adhibet, verba vim omnem aliorum quorumcunque magis idoneorum habeant: faceturque sibi non occurrisse ulla meliora, & apertiora, quibus veram, & sinceram totius Societatis mentem declararet.

Ex Domo Professâ Romanâ die 20. Nov. 1711.

Ita fatetur, & protestatur.

Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis.

Idem verò Sanctissimus Dominus Noster supradictos Patres Præpositum Generalem, necnon Assistentes Nationum, ac Procuratores Provinciarum ejusdem Societatis, quam Sanctitas Sua in visceribus gerit paternæ suæ Charitatis, benignè, excepit: oblatamque sibi Declarationem præmissam Typis mandari, ac pervulgari posse permisit.

DECRETUM

XI.

Quo tria Opuscula in Galliis adversùs Apostolicam Constitutionem *Unigenitus* evulgata proscribuntur.

Feria 4. die 2. Maji 1714.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendiss. Dominorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum habita in Conventu S. Mariæ super Minervam: Auditis Censuris plurium Theologorum deputatorum ad examen infrascriptorum Foliorum Gallico idiomate nuper editorum: Ipsisque Censuris Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XI. relatis unà cum eorumdem Dominorum Cardinalium votis, de mandato Sanctitatis Suæ præsenti Decreto prohibet, & damnat eadem Folia.

Primum scilicet sub titulo: *Lettre Pastorale, & Mandement de Monseigneur l'Evêque de Boulogne au sujet de la Constitution de Notre Saint Pere le Pape du* 8. *Septembre* 1713.: quod incipit: *Pierre &c. Ce qui s'est passé &c.* & desinit. *Donné à Boulogne le* 12. *Mars* 1714. tanquam, ut minimum, captiosum, scandalosum, temerarium, Sanctæ Sedi Apostolicæ injuriosum, redolens schisma, & in illud inducens, erroneum & sapiens hæresim.

Secundum sub titulo: *Lettre Pastorale, & Mandement de Monseigneur l'Illustrissime, & Reverendissime Evêque Comte de Chaalons, Pair de France au sujet de la Constitution de Notre S. Pere le Pape du* 8. *Septembre* 1713. quod incipit: *Gaston, &c. L'interêt, que vous avez pris:* & desinit: *Donné à Chaalons, &c. le quinzieme de Mars.* 1714. tanquam ut minimum, captiosum, scandalosum, temerarium, Sanctæ Sedi Apostolicæ injuriosum, redolens schisma, & in illud inducens, erroneum, & sapiens hæresim.

Tertium demum sub titulo: *Lettre Pastorale, ou Mandement de Monseigneur l'Evêque de Bayonne au sujet de la Constitution de Notre Saint Pere le Pape du* 8. *Septembre* 1713.: quod incipit: *André &c. Des incommoditez:* & desinit: *Donné à Bayonne &c. ce* 22. *Mars* 1714.: tanquam, ut minimum, captiosum, scandalosum, temerarium, & Sanctæ Sedi Apostolicæ injuriosum.

Hæc itaque Folia sic prohibita, & damnata per idem Decretum, eadem Sacra Congregatio, de mandato, ut supra, vetat, ne quis cujuscunque sit status, & conditionis, quocumque loco, idiomate, & versione impressa, vel imprimenda audeat ullo modo, & sub quocumque prætextu iterum imprimere, vel imprimi facere, neque impressa apud se retinere, & legere licitè valeat; Sed ipsa Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim, & cum effectu tradere, & consignare teneatur sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Die 5. Maji 1714.

Joseph Bartolin S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 5. Maji 1714. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij Sancti Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

EDICTUM

XII.

EDICTUM

Qun quibuſcumqne perſonis ſub Excommunicationis latæ ſententiæ, aliiſque gravibus pœnis præcipitur, ut S. Officio, vel locorum Ordinariis revelent, & denuncient reos criminum ad idem Sanctum Officium pertinentium.

Nos Nicolaus Epiſcopus Oſtien. Acciajolus, Fr. Vincentius Maria Archiepiſcopus Epiſcopus Portuen. Urſinus, Franciſcus Archiepiſcopus Epicopus Prænestinen. Judice, Galeatius tit. S. Laurentii in Lucina Mariſcottus, Bandinus, tit. S. Praxedis Panciaticus, Joſeph tit. S. Mariæ Traſpontinæ Sacripantes, Fabritius tit. SS. Joannis, & Pauli Paulutius, Laurentius tit. S. Petri ad Vincula Caſonus, Carolus Auguſtinus tit. S. Auguſtini Fabronus, Joannes Baptiſta tit. S. Stephani in Monte Cœlio Ptolomæus, Fr. Franciſcus Maria tit. Sanctæ Priſcæ Caſinus Presbyteri; & Petrus SS. Laurentii, & Damaſi Otthobonus Diaconus miſeratione Divina S. R. E. Cardinales in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generales Inquiſitores à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter electi, ac deputati.

Essendo a Noi per la continua eſperienza manifeſto, che molti per malizia, altri per inobedienza, & altri per ignoranza, non ſodisfanno all'obligo, che hauno di denuntiare al Sant' Offiaio li delitti ſpettanti ad eſſo, e che perciò ſuccednno grandiſſimi inconvenienti, & errori, non ſolamente contro i buoni, e Criſtiani coſtumi, ma ancora contra la Fede Cattolica. Noi pertanto, à quali ſpecialmente deve eſſere a cuore la gloria di Dio, la conſervazione, & augumento della Fede Catrolica, e la ſalute dell'Anime; volendo provedere à tanto diſordine; con autorità Apoſtolica à Noi commeſſa commandiamo in virtu di ſanta obedienza, e ſotto pena di Scnmmunica di lata ſentenza, oltre l'altre pene preſcritte da Sacri Canoni, Decreti, Conſtituzione, e Bolle de Somnni Pontefici, per tenore del preſente Editto à tutte, & à ciaſcuna perſona di qualunque ſtato, grado, e condiziona, ò dignità, così Eccleſiaſtica, come Secolare, che frà il termine di un meſe, dieci de quali per il primn, dieci per il ſecondo; e dieci per il terzo termine peremptorio, debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S. Offizio, overo à gli Ordinarii, tutti, e ciaſcuno di quelli, de quali ſappinn, o habbiano havuto, ò haveranno notizia.

Che ſiano Eretici, ò ſoſpetti, ò diffamati d'Ereſia, ò credenti, ò fautori, ò ricettatori, ò defenſori loro, ò habbiano aderito, ò aderiſcono à Riti de Giudei, ò Manmettani, ò de Gentili, ò habbiano apoſtatato dalla S. Fede Criſtiana.

Che abbiano fatti, ò faccino atti, da quali ſi poſſa argomentare patto eſpreſſo, ò tacito col Demonio, eſſercitando incanti, magie, ſortilegii, progendogli ſuffomigii, inceuſi per trovar teſori, & altri intenti, chiedendo da lui riſpoſte, & invocandolo; & à queſto effetto promettargli obedienza, e conſacrarli pentaculi, libri, ſpade, ſpecchi, ò altre coſe, nelle quali intervenga il nome, & opera ſua.

Che ſi ſiano ingeriti, ò ingeriſcono in far eſperimenti di Negromantia, o di qualſiſia altra ſorte di magia, con entrare ne' circoli, far l'eſperimento della Cataffa, del Crivello per trovar i medeſimi Teſori, coſe naſcoſte, rubbate, ò perdute, e fare altre ſimili, e ſuperſtitioſe attioni ad altri fini, maſſime con abuſo de' Sacramenti, ò dicoſe ſacre, e benedette.

Che ſenaa licenza dovuta ritenghino ſcritti, che contenghino Ereſie, ò libri Eretici, che trattino ex profeſſo di Religione, ó che gli abbino altri, ò tennti, ò ſtampati, ò fatti ſtampare, ò li leggano, tengano, ſtampano, fanno ſtampare, introducano, ò difendino, ſotto qualſivoglia preteſto, ò colore.

Che habbino libri di Negromantia, Magia, ò continenti incanteſimi, ſortilegii, e ſimili ſuperſtitioni, maſſime con abuſo di coſe ſacre.

Che contro il voto ſolenne fatto nella Profeſſione in qualſivoglia Religione approvata, ò dopo aver preſo l'Ordine ſacro, habbia contratto, ò contraha Matrimonio.

Che vivendo la prima moglie pigli la ſeconda, ò vivendo il primo Marito, pigli il ſecondo.

Che contro li Decreti, e Coſtituaioni Apoſtoliche habbino abuſato, ò abuſino il Sacramanto della Penitenaa, ſervendoſi della cnnfeſſione, e confeſſionario à fini diſoneſti, ſollecitando in eſſi i Penitenti ad turpia, & havendo con eſſi diſcorſi di coſe illecite, e non convenienti al fine, per il quale è ſtato inſtitnito.

Che habbiano proferito, ò proferiſcono beſtemmie ereticali contro Dio, la Beatiſſima Vergine, e Santi, ò procedino à qualunque atto di offeſa, ò diſprezzo contro l'Immagini, ò figure rappreſentanti il medeſimo.

Che habbiano tenute, ò tenghino òcculte conventicole, ò radunanze in pregiudizio, diſprezzo, ò contro la Religione.

Che habbiano indotto qualche Criſtiano ad abbracciare il Giudaiſmo, ò altra Setta contraria alla Fede Cattolica, ò impedito i Giudei, ò Turchi à battezzarſi.

Che non eſſendo ordinati Sacerdoti, s'habbiano con ſacrilego ardire uſurpato, ò ſi uſurpino di celebrar Meſſa, ancorche non habbino proferito le parole della conſecratione, ò habbiano preſonto di miniſtrare il Sacramento della penitenza à Fedeli di Chriſto, ancorche, non ſi ſia venuto all'atto dell'aſſolutione.

In oltre ſi dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come ſi ordina col preſente editto, non poſſino eſſere da alcuni aſſoluti, ſe non dal S. Offizio, dopo che haveranno in eſſo giuridicamente rivelato i delinquenti, al che non poſſino ſodisfare con bollettini, ò lettare, senza nome, e cognome dell'Antore, ò altri modi incerti, de quali non ſi tiene conto alcuno nel Santo Tribunale.

Si dichiara anche, che con la ſudetta eſpreſſione de caſi di ſopra da Noi ſpecificati da rivelarſi non ſi eſcludano gli altri caſi ſpettanti al S. Offizio, che per altro ſono compreſi ne i ſacri Canoni, Coſtituzioni, e Bolle de Sommi Pontefici; Ne meno col preſente Editto s'intenda derogato all'altre proviſioni canonicbe, Apoſtoliche & à gl'altri Editti degli Ordinarii, & Inquiſitori.

Et à fine che del preſente Editto non ſi poſſa pretendere ignoranza, commandiamo, che ſia affiſſo per i luoghi ſuliti di Roma, e ſi notifichi alli Veſcovi delle Città vicine à Roma, nelle quali non ſono Inquiſitori, acciò lo publichino, & ordiuino, che li Parochi delle loro Dioceſi lo legghino ogn'anno la prima Domanica dell'Advento e la prima Domenica di Quareſima; il che parimente vogliamo, che ſi facci dalli Parochi, e Regolari di Rnma nelle loro Chieſe in tempo, che ſi troverà in eſſe congregato maggior numero di Popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chieſe, e Sacreſtie di eſſe un eſſemplare del medemo, per oſſervare quanto in eſſo ſi ordina. Dal Palazzo del Sant'Offizio queſto di 31. Marzo 1718

Joſeph Bartolus S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Die 9. Aprilis 1718. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatii S. Officii, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellium Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

EDICTUM

XIII. Plura præscribens ad coercendam temeritatem impugnantium Apostolicas Constitutiones *Unigenitus*, & *Pastoralis*.

Nos Nicolaus Episcopus Ostien. Acciajolus, Franciscus Episcopus Prænestinen. Judice, Joseph tit. S. Mariæ Transpontinæ Sacripantes, Fabritius tit. SS. Joannis, & Pauli Paulutius, Laurentius tit. S. Petri ad Vincula Casonus, Carolus Augustinus tit. S. Agustini Fabronus, Joannes Baptista tit. S. Stephani in Monte Cœlio Ptolomæus, Fr. Franciscus Maria tit. S. Priscæ Casinus Presbyteri, & Petrus SS. Laurentii, & Damasi Otthobonus Diaconus miseratione Divina S. R. E. Cardinales in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores à Sancta Sede Apostolica specialiter electi, & deputati.

ESsendo à Noi specialmente à cuore la gloria di Dio, la conservazione, & augumento della Fede Cattolica, e la salute dell'Anime, e volendo perciò opportunamente provedere à quelli disordini, che suole produrre la malizia, inobedienza, ò ignoranza di taluni, li quali mossi dal proprio capriccio, ò mala intenzione procurano con false interpretazioni, e pretesti di eludere anche le Apostoliche Costituzioni, e specialmente quella, che per dare col suo Pastorale zelo un opportuno, e necessario rimedio alle molte perverse dottrine, che per varie parti si andavano disseminando con inganno de Semplici, e sotto falsa imagine di pietà, non senza pregiudizio della purità della Fede, e dell'unità della Santa Chiesa Cattolica, la Santità di Nostro Signore promulgò fin sotto li 8. Settembre 1713. che comincia -- *Unigenitus Dei Filius* -- e dell'altra, che in conseguenza di essa hà ultimamente aggiunta sotto li 8. Settembre dell'anno presente, che comincia -- *Pastoralis Officii* -- Quindi è, che Noi, inerendo à quanto viene disposto nell'Editto Generale del S. Offizio solito promulgarsi, e ultimamente rinovato li 31. Marzo prossimo passato, con Autorità Apostolica à Noi commessa commandiamo in virtù di santa obedienza, e sotto pena di Scommunica di lata sentenza, oltre le altre pene prescritte da Sacri Canoni, Decreti, Costituzioni, e Bolle de Sommi Pontefici, per tenore del presente speciale Editto à tutte, & à ciascheduna persona di qualunque stato, grado, condizione, ò dignità, così Ecclesiastica, come Secolare, che frà il termine di giorni trenta, dieci de quali per il primo, dieci per il secondo, e dieci per il terzo termine perentorio assegniame, debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S. Offizio, overo all'Ordinarii (oltre li casi espressamente contenuti nel sopradetto Editto Generale) tutti, e ciascuno di quelli, de quali sappiano, ò habbiano havuto, ò haveranno notizia.

Che non ostante la proibizione sotto pena delle Censure Ecclesiastiche, & altre da incorrersi ipso facto, espressa nella detta Costituzione *Unigenitus* circa le Proposizioni cento una condannate, di non sentire, insegnare, ò predicare altrimente di quello, che nella medema Costituzione si contiene, ardiscano d'insegnare, difendere, ò divulgare le predette Proposizioni, ò alcuna di esse, ò delle medeme anco per modo di disputarne, in publico, ò in privato trattare, se non ad effetto d'impugnarle.

Che presumano lodare, difendere, fomentare, ò in qualunque altro modo favorire li Autori, Assertori, e Difensori delle predette Proposizioni condannate, ò di alcuna di esse, ò respettivamente l'Impugnatori, Contradittori, Disobedienti, Contumaci, e Ribelli à detta Costituzione.

Che all'incontro ardiscano di riprovare, biasimare, ò parlare senza il dovuto rispetto della condannazione santamente fatta di dette Proposizioni nella Costituzione medesima.

Che presumano leggere, ritenere, introdurre, copiare, stampare, o in altro modo spacciare, communicare, e divulgare Libri, Scritture, Epistole, o altri fogli tanto stampati, che manuscritti in qualunque idioma, nelli quali si parli direttamente, ò indirettamente contro la prefata Costituzione *Unigenitus*, e s'impugni, si limiti, ò si eluda l'obbedienza ad essa dovuta da tutti i Christiani contro la proibizione già fatta di tutti detti Libri, e Scritture tanto fatti, quanto che si facessero in avvenire per Decreto di questo S. Offizio affisso, e publicato li 2. Marzo 1717. sotto pena di Scommunica da incorrersi ipso facto ad instar de Libri, e Scritti degli Eretici trattanti espressamente contro la Religione Cattolica.

E che finalmente in qualunque altro modo mostrino di contravenire, e non prestare la dovuta, & intiera obedienza, e riverenza all'istessa Costituzione -- *Unigenitus* -- & all'altra susseguente -- *Pastoralis Officii*.

Dichiarandosi, che contro tutti, e singoli i predetti Delinquenti si procederà secondo lo stile del S. Offizio nelle Cause di Fede contro gl'Eretici, Scismatici, ò sospetti in qualunque modo d'Eresia, ò di Scisma secondo la qualità della colpa.

Inoltre si dichiara, che quelli, li quali non denunciaranno, come si ordina col presente Editto, non possano essere da alcuno assoluti, se non dal S. Offizio, doppo che averanno in esso giuridicamente rivelato li Delinquenti; al che non possano sodisfare con Bollettini, o Lettere senza nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi incerti, de quali non si tiene conto alcuno nel S. Tribunale.

Et à fine, che del presente Editto non si possa pretendere, ne allegare ignoranza, commandiamo, che sia affisso ne' luoghi soliti di Roma à notizia di ciascheduno. Dal Palazzo del S. Officio questo di 19. Decembre 1718.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Die 22. Decembris 1718. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basililicæ Principis Apostolorum, Palatii S. Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellium Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

DECRETUM

Quo Instructio Pastoralis Domini Cardinalis de Noailles Archiepiscopi Parisiensis damnatur, ejusque lectio, ac retentio sub gravibus pœnis prohibetur. XIV.

Feria 5. die 3. Augusti 1719.

IN Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino N. Cle-

mente Divinâ Providentiâ Papa XI, ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in totâ Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sanctâ Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XI., cum accepisset non sine gravi paterni animi sui mœrore in lucem editum fuisse, & magnâ quidem Bonorum offensione, atque animarum periculo evulgatum Librum, cui titulus: *Premiere Instruction Pastorale de Son Eminence Monseigneur le Cardinal de Noailles Archevêque de Paris au Clergé Seculier, & Regulier de son Diocése sur la Constitution Unigenitus.* Parisiis impressum apud Joannem Baptistam Delespine anno 1719.: Habitis priùs plurium doctissimorum, ac insignium in Sacrâ Theologiâ Magistrorum, & Professorum, nec non memoratæ Congregationis Sanctæ Romanæ, & Uuniversalis Inquisitionis Qualificatorum; quos ad id specialiter deputavit, consultationibus, ut rei gravitas postulabat, ac subindè auditis votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum, prohibendum, atque damnandum censuit, prout præsenti Decreto omninò prohibet, & damnat Librum præfatum, uti continentem Doctrinas, & Assertiones falsas, captiosas, seditiosas, scandalosas, præsumptuosas, temerarias, omnibus Catholicis Episcopis, ac præcipuè Gallicanis ipsique Apostolicæ Sedi multipliciter in juriosas, erroneas, hæreticis, hæresibus, & Schismati faventes, atque etiam schismaticas, & hæreticas respectivè.

Hunc itaque Librum sic prohibitum, & damnatum, Sanctitas Sua vetat, ne quis cujuscumque sit status, & conditionis, ullo modo, & sub quocumque prætextu iterum imprimere, vel imprimi facere, neque jam quocumque loco, & quocumque idiomate impressum apud se retinere, aut legere audeat, sed eùm Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim, & cum effectu tradere, & consignare teneatur sub pœnâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto, absque aliâ declaratione, incurrendæ, aliisque pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 12. Augusti 1719. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Juxtà temporis seriem digesta.

EPISTOLA

I. Encyclica ad Universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, qua illis veneratio, ac reverentia Ecclesiis debita impensissimè commendatur.

PRemendo alla Santità di Nostro Signore di sodisfare alle parti del suo Apostolico Minesterio con andare estirpando, per quanto è possibile, dal Popolo Christiano le offese, che si fanno al Signore Dio, e quelle particolarmente, che cagionando publico scandalo, portano più irreparabile rovina spirituale alle anime, e provocano maggiormente l'ira Divina sopra di Noi, hà posto locchio fino dal principio del suo Pontificato in primo luogo sopra l'abuso ormai troppo universale del poco rispetto, che si usa alle Chiese, le quali, dovendo esser Case di Orazione, pajano per la irreligiosità di molti mali Christiani quasi ridotte à Case di libertà, e di peccati.

Mi hà però commandato espressamente la Santità Sua d'incaricare in suo nome à V. S., siccome à tutti gl'altri Ordinarii d'Italia, e dell'Isole adjacenti, che con ogni studio, e diligenza procurino di porgere rimedio all'inconveniente predetto, e di restituire alla Casa di Dio la riverenza, ed il rispetto, che l'è dovuto. Ed à tal l'effetto la Santità Sua rinovando con la presente tutte le disposizioni de' Sagri Canoni, Constituzioni, e Decreti Apostolici altre volte fatti, e promulgati da' Sommi Pontefici suoi Predecessori intorno all'istessa materia, vuole che V. S.

I. Per mezzo di Prediche, e Sermoni, ò con Editti, e Lettere Circolari istruisca, e faccia ben ponderare a' suoi Popoli, quanto dispiaccia alla Maestà di Dio l'irreverenza nelle Chiese, insinuando le minaccie della Sagra Scrittura, ed i castighi publici, come di Peste, Fame, Guerra, Terremoti, e simili, che per commune sentimento de Santi suole Dio specialmente mandare per vendicare gli affronti, che i mali Christiani vanno à fargli nella sua propria Casa: *Quoniam ultio Domini est ultio Templi sui.* In segno di che, come notanno i medemi Santi, non si trova, che Christo Nostro Signore castigasse colle sue proprie mani altro peccato, che questo, mentre con i flagelli scacciò i Profanatori del Tempio.

II. Prescriva alli Confessori, che amoniscano seriamente sopra di ciò li Penitenti.

III, Faccia specialmente avvertire le Donne, che vengano alle Chiese colla dovuta modestia, ed umiltà, non con pompe, gale, vanità, ed ornamenti indecenti, nè con alterigia, e fasto più confacevole à i luoghi di libertà, e di feste profane, che al Santuario di Dio, ricordandosi che alla Chiesa deve andarsi per placare l'ira Divina, non per irritarla, e non per commettere, e cagionare nuovi peccati, mà per cancellare i commessi: Non potendosi udire senza orrore, che à cagione dell'immodestia feminile si siano in alcuni luoghi le cose ridotte à segno, che in vece di andare alle Chiese per trovarvi la divozione, convenga tal'hora fuggirne per non la perdere.

IV. Dove potrà farsi commodamente, si destini, ed assegni agli Huomini luogo distinto, e separato da quello delle Donne, nè si permetta che gli uni si fermino, e stiano in quello delle altre, di maniera, che resti tolta trà di loro ogni indecente communicazione.

V. Insista onninamente, che nelle Chiese non si facciano colloquii profani, circoli, ò strepiti, nè si trattino negozii, e molto meno si amoreggi; Riprendendo con santo zelo i Trasgressori, e castigarli severamente, con implorare anco in caso di bisogno l'ajuto del Braccio secolare.

VI. Specialmente invigili, che al Santo Sagrificio della Messa assistino tutti coll'attenzione, e religiosità, che conviene ad un Mistero si vene-

rabile,

rabile, e mostrino anche esternamente di starvi presenti non pure col corpo, mà eziandio colla mente, e con divoto affetto del cuore.

VII. Ordini altresì agli Ecclesiastici, che nella divozione, modestia, e decoro in celebrare i Divini Uffizii, ed esercitare le altre Sagre Funzioni si portino in guisa, che non habiano à soggiacere alla maledizione intimata da Dio à chi fa l'opera sua negligentemente, e si tolga alli Secolari ogni occasione di scandalo, e di mal'esempio.

VIII. Proveda parimente, che la stessa modestia, e divozione si osservi dal Clero, e dal Popolo nelle Processioni Ecclesiastiche, le quali essendo istituite per implorar grazie, e misericordie dal Signore, e per ringraziamento de Beneficii da Sua Divina Maestà ricevuti devono essere accompagnate non da discorsi vani, e portamenti indecenti, che pur troppo si vedono, comme se si andasse à diporto, mà da orazioni, & altri atti di Christiana divozione, che possono essere graditi dal Signore Iddio, secondo l'intenzione di Santa Chiesa.

IX. Molto più si faccia ciò osservare, quando nelle dette Processioni si porta il Santissimo Sagramento, ò nelle Feste solenni, ò il Santo Viatico à gl'Infermi: Nella quale occasione sarà molto lodevole, che per quanto potrà, procuri d'introdurre nella sua Diocesi l'osservanza delle Regole, ed Istruzioni sopra di ciò promulgate in quest' Alma Città di Roma l'Anno 1695. per ordine della santa memoria di Papa Innocenzo XII., eccitando li Fedeli à rendere in quella Sacra Azzione ogni più divoto ossequio al Venerabilissimo Sagramento dell'Altare, anche per conseguire li tesori Spirituali delle Sante Indulgenze à tal'effetto concedute da' Sommi Pontefici, e specialmente dalla santa memoria di Papa Innocenzo XI., e susseguentemente dall'istesso Innocenzo XII.

X. Procuri, che le Feste, e Solennità si celebrino con modestia, e divozione, e senza spettacoli, conviti smoderati, e profanità vietate da i Sagri Canoni, e che nelle musiche si osservi il decoro Ecclesiastico, senza mescolanza di parole non usate dalla Chiesa. In tali solennità, ancorche maggiori, li Divini Uffizii, e Messe cantate si celebrino secondo gli approvati Sagri Riti, ed all'hore prescritte dalle Rubriche, in modo che le Messe cantate non si prolunghino più che al mezzo giorno, ed i Vesperi, e le Compiete, oltre il tramontar del Sole: Avvertendo, che alle 24. hore terminati siano tutti i Divini Uffizii, ed ogni altra sagra Funzione, e nella medesima hora siano serrate tutte le Chiese: E questa regola debba anco esattamente praticarsi nelle vestizioni, e velazioni delle Monache.

XI. In caso di trasgressione circa le predette cose minacci con publici Editti, ò in altre maniere, che stimerà più proprie gravi pene: & anco di prohibire le sopradette Funzioni, e Feste e di sottoporre in caso di bisogno all'Interdetto Ecclesiastico le medesime Chiese.

XII. Proibisca onninamente, e sotto gravi pene alli Poveri, ed alli Mendicanti l'andar cercando limosina per le Chiese, nascendoda ciò un gran disturbo alli Divini Uffizii, ed elle orazioni de' Fedeli.

XIII. Ordini alli Parochi invigilare, e correggere li Delinquenti circa tutte le cose suddette, e bisognando il denunciarli al suo Tribunale, e castighi li stessi Parochi, quando in ciò manchino.

XIV. Intimi la medesima vigilanza, ed attenzione alli Superiori Regolari per le Chiese loro, ed in caso di contravenzione, negligenza, oltre gl'altri rimedii prescritti da' Sacri Canoni, ne dia parte à questa Sagra Congregazione, che punirà i medesimi Superiori, anco con la privazione de'loro Uffizii, ed altre pene più gravi.

Confida la Santità di Nostro Signore, che basterà questo semplice eccitamento al zelo di V. S per animarla à compire esattamente in questa parte al suo debito Pastorale, per non essere incolpata al Tribunale di Dio di haver taciuto, quando conveniva alzar le voce, e la mano contro I Profanatori del Santuario, e che però sarà ella per impiegare ogni studio, à fine di provedere ad un disordine si importante, e sì scandaloso, che in realtà ferisce il Paterno cuore della Santità Sua, la quale è risoluta di fare quanto è possibile dal canto suo, acciochè, si tolga questa abominazione dal luogo Santo, e che la nostra Italia, in cui risiede il Capo visibile della Chiesa, e posta, come sotto i suoi occhi, possa anco in questa materia del rispetto alle Chiese servire di essempio à tutte l'altre Nazioni del Christianesimo, ed in tal maniera preservarsi da quei flagelli, che per castigo delle nostre colpe pur troppo ci vengono presentemente minacciati dalla Divina Giustizia. Roma 26. Luglio 1701.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

G. D. Paracciani Prosegretario.

EPISTOLA

Qua Nuncio Apostolico in Regno Neapolitano jussu Summi Pontificis mandatur, ut omnibus Vicariis Capitularibus ejusdem Regni Pontificio nomine inhibeat, ne literas Dimissorias pro prima clericali Tonsura, aliisve Ordinibus cuicumque concedant, tametsi annus à die vacationis Ecclesiarum elapsus sit, absque speciali facultate Sacræ Congregationis.

La Santità di Nostro Signore hà ordinato d'ingiungere à V. S. affinche con lettera circolare proibisca in nome della Santità Sua à tutti li Vicarii Capitolari di cotesto Regno il concedere le lettere Dimissoriali per la prima Tonsura, ed altri Ordini, quantunque sia passato l'anno della vacanza delle Chiese, senza speciale licenza di questa Sagra Congregazione sopra li negozii de' Vescovi, e Regolari; obbedisco al supremo comando di Sua Beatitudine. E le prego &c. Roma 9. Settembre 1701.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

G. D. Paracciani Prosegretario.

EPISTOLA

Qua præcedens Mandatum Nuncio Apostolico in Regno Neapolitano injunctum instauratur, & ad Vicarios Capitulares, & Apostolicos Ecclesiarum, quarum vacatio post illud contigerat, extenditur.

Con lettera delli 9. Settembre prossimo passato per comandamento espresso della Santità di Nostro Signore fù ingionto à Monsignor Arcivescovo di Cesarea Antecessore di V. S. di proibire in nome della Santità sua à tutti li Vicarii Capitolari di cotesto Regno il concedere le lettere Dimissoriali per la prima Tonsura, ed altri Ordini, quantunque fosse trascorso l'anno

della

1702. 1703.

della vacanza delle Chiese, senza speciale licenza di questa Sagra Congregazione sopra negozii de' Vescovi, e Regolari; essendo per tanto vacate altre Chiese in detto Regno doppo l'Ordine accennato, Sua Beatitudine mi hà ordinato di rinuovarlo à lei, affinche faccia la medema proibizione agl'altri Vicarii Capitolari, ed Apostolici della Chiese, che doppo il prim'ordine restano vacanti; ed il Signore Iddio la prosperi. Roma 5. Maggio 1702.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

N. Grimaldi Segretario.

EPISTOLA

IV. Encyclica ad universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, qua plura illis dantur Pastoralia monita, & plura itidem injunguntur ad vitiorum extirpationem, Christianarum virtutum cultum, & morum disciplinam pertinentia,

LA sollecitudine Pastorale di Nostro Signore intenta sempre à promovere il bene spirituale del suo Gregge, siccome hà giudicato conveniente, che il Giubileo, quale poche settimane sono fù publicato con tanto frutto in quest'Alma Città di Roma, e susseguentemente nel Regno di Napoli, e in alcune altre Città, e Diocesi dello stato Ecclesiastico più gravemente danneggiate da' passati terremoti, si distenda anco à tutte l'altre Città, e Diocesi dell'Italia, e Isole adjacenti, per eccitare magiormente la pietà de'Fedeli à placare con una vera penitenza altre sante opera l'ira di Dio giustamente sdegnato per i nostri peccati, & ad implorare dalla Divina Clemenza la cessazione di tanti flagelli, che per tutte le parti ò attualmente travagliano l'afflitta Christianità, ò manifestamente gli sovrastano; così hà pensato à tutti li mezzi più proprii, onde abbia à ritrarsi maggior frutto dal medesimo Giubileo, con stimolare tutti à prenderlo con le dovute disposizioni, & à riumovere quegl' ostacoli, che potrebbero impediro gl' effetti della Divina misericordia. Che però la Santità Sua hà ordinato, che con la presente Lettera, che sarà circolare à tutti li Patriarchi, Arcivescovi, Vescovi, e altri Ordinarii nell'Italia, e Isole adjacenti sudette, si raccommandi efficacemente à V. S. d'insistere col suo Pastorale zelo per l'adempimento delle cose infrascritte.

Primieramente ricorda la Santità Sua à V. S. l'esatta osservanza di quanto con altra simile lettera circolare le fù già prescritto intorno alle venerazione, e rispetto dovuto alle Chiese, sopra di che per molto, che già si fosse detto à tenore della lettera sudetta, non però si farà mai fatto, nè detto à bastanza; tanto più che il vedersi presentemente porre in uso dalla Maestà Divina quei castighi, co' quali la medesima suole specialmente punire l'irriveranza alle Chiese, fà manifestamente conoscere quant'oltresi fosse avanzato l'inconveniente predetto.

Secondo. Vuole, che V. S. invigili singolarmente alla santificazione delle Feste, con fare intendere al Popolo, quanto grave torto si faccia alla Maestà del Signor Iddio, inpiegando quei giorni riservati specialmente al soo onore, in opere non solamente servili, mà, quel ch'è peggio, peccaminose. Procuri dunque di far ben riflettere al Popolo, che le dette opere servili sono vietate ne' giorni festivi, non perche si stia in ozio, ma affinche ci sia maggior tempo, e commodità di frequentare le Chiese, di assistere alli Officii Divini, di ascoltare la Divina parola, di ristorare le anime colle Orazioni, e Santi Sagramenti, e coll'essercizio d'altre opere di pietà, & in somma di attendere più di Proposito all'unico, & importantissimo negocio dell'eterna salute, secondo il detto dell' Apostolo: *Rogamus vos, ut abundetis magis, & operam detis, ut quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis.* 1. Thess. 4. 11. Dal che si vede quanto sia disdicevole l'abuso pur troppo frequente di quelli, che non si vergognano d'impiegare i giorni consacrati à Dio in traffichi, giuochi, crapule, amoreggiamenti, & altre vanità mondane. Onde pare che le Feste ormai siano rese oggetto d'abominazione al Signor Iddio, secondo l'espressione terrible, che ne fa per il suo Profeta: *Odi, & projeci festivitates vestras & non capiam odorem cætuum vestrorum;* Amos 5.21. Anzi si muove giustamente da simili profanazioni l'ira Divina à mandare publici flagelli di Guerre, Inondazioni, Terremoti, Pestilenze, e simili, dichiarandosi lo stesso Dio: *Sabbata mea violaverunt vehementer; dixi ergo, ut effunderem furorem meum super eos, & consumerent eos.* Ezech. 20.

Terzo. Considerando in oltre la Santità Sua, che una gran parte della depravazione de' costumi del Christianesimo procede dalla mala educazione de' figliuoli per la pochissima cura, che si pigliano i Padri, e Madri di allevarli nel timor santo di Dio, ordina espressamente à V. S. d'invigilare, accioche i Capi di famigli a adempiscano l'obligo strettissimo, che hanno di educarli bene con istruirli, correggerli, e sopra tutto dar loro buon essempio, il che se facessero come devono, si vedrebbe grandissimo migliotamento nel Christianesimo; essendo verissimo, che i figliuoli mantengono quei costumi, che apprendono da fanciulli: *Adolescens juxta viam suam etiam cum senuerit non recedet ab ea.* Prov. 22. 6. Ammonisca però seriamente i medesimi Padri, e Madri del gran conto che renderanno à Dio se trascuraranno di tener lontani i loro figliuoli dalle cattive compagnie, e li lascieranno assuefare ad abiti viziosi, e l'istesso inculchi, e faccia inculcare da'Predicatori e da' Confessori alli Padroni rispetto à loro Servitori, facendo a' medesimi ben ponderare la gravissima sentenza dell'Apostolo: *Si quis suorum, & maxime domesticorum curam non habet fidem negavit, & est infideli deterior.* 1. Tim. 4. 8.

Quarto. Dovrà V. S. specialmente invigilare, che da' Maestri di Scuola, e molto più dalli Parochi s'insegni con tutta diligenza, e particolarmente le Feste la Dottrina Christiana, e che si spieghino con chiarezza i principali Misteri della Santa Fede; al che saranno di grande ajuto anco altre persone pie, che a tal'effetto potrebbero deputarsi, come con tanto frutto praticò nella sua Chiesa di Milano S. Carlo, che ne prescrisse regolamenti si utili ancho per le altre Diocesi. Et affinche in fanciulli colla dovuta frequenza, & applicazione attendino à questa si necessaria istruzzione, V. S. non lasci di avvertire seriamente i Padri, & altri che ne hanno cura, dell'obligo di far loro imparare le cose necessarie alla salute, ordinando alli Confessori di non assolverli, se in ciò si troveranno notabilmente colnevoli, e contumaci.

Quintò. E perche pur troppo spesso si vedono più bisognosi d'istruzzione li Adulti, che i Fanciulli medesimi, dovrà V. S. ricordarsi dell' obligo, che hà insieme con tutti i suoi Parochi di pascere per se stessa, ò in caso di legitimo impedimento per mezzo de Predicatori colla divina

parola

1703.

parola i Popoli à se commessi, *non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis*, mà con proporre, e
1.Cor.2: 4. spiegare massime utili, & adattate alla capacità delli Uditori, affinche ogn'uno resti informato delle obligazioni del proprio stato, & eccitato ad adempirle con la dovuta essattezza. A'tal'effetto non lasci d'inculcare à Parochi, che sopra ogni altro si vagliano del tanto necessario, & util Libro del Catechismo Romano; invigilando specialmente, che li medesimi secondo, che vien loro prescritto dal sacro Concilio di Trento *nella sess. 24. de reform. cap. 7. Inter Missarum solemnia, aut divinorum celebrationem sacra eloquia, & salutis monita vernacula lingua singulis diebus Festis, vel solemnibus explanent, eademque in omnium cordibus postpositis inutilibus quæstionibus, inserere, atque eos in lege Domini erudire studeant.* Rispetto poi a' Predicatori abbia particolar cura, che essercitino il loro uffizio con quello spirito di pietà, e con quel decoro, che si deve ad un Ministero sì Sacrosanto, e perciò usi tutta l'attenzione tanto in eleggere, quanto in procurare, che da quelli, a' quali appartiene, siano eletti à tal carico soggetti non meno per l'integrità della vita, che per la sodezza della dottrina in tutto degni d'amministrarlo, accadendo pur troppo spesso, massime ne' Castelli, e Luoghi piccioli, che una licenza, un mal'essempio, un neo del Predicatore non solo tolga tutto quel frutto, che egli avesse potuto mai fare con le sue Prediche; mà positivamente sia cagione di molti scandali, e di molti disordini.

Sesto. Giovarà anco sommamente al profitto spirituale del suo Gregge, se V. S. introdurrà non solo ne'Borghi, e Ville della sua Diocesi, mà anco ne' Luoghi più nobili, e popolati l'uso delle sacre Missioni, sì per potere con questo mezzo più liberamente, e più utilmente riprendere quegl'abusi, che tal'hora nel suo popolo fossero maggiori, & in conseguenza più bisognosi di rimedio, come per supplire con ciò alla penuria, che si trova bene spesso nella Città medesima della parola di Dio, che da molti non viene predicata con la dovuta semplicità, e chiarezza; Havendo mostrato l'esperienza anco ultimamente in Roma, che quando si spiegano familiarmente, & in forma adattata al frutto per l'anima le cose di Dio, il popolo le sente con gusto, concorre con frequenza, e ne riporta grande utile con emendazione de' costumi, & edificazione universale. Non potra però essere, se non ottimo consiglio, che V. S. cominci presentemente à valersi di tal mezzo per meglio preparare li Fedeli di cotesta sua Diocesi all'acquisto del Santo Giubileo, e specialmente, perche siano ben'instrutti, e pazientemente ajutati à fare una buona Confessione Generale, ad effetto d'applicare in tal guisa l'opportuno, e necessario rimedio al pur troppo grave, e frequente male di quelle confessioni, che potessero per l'addietro haver fatte invalidamente.

Settimo. Si raccomanda specialmente à V. S. la paterna cura delle Monache, che essendo *illustrior portio gregis Christi*, devono come Spose care al Signore essere in maggior pregio tenute, e con più sollecitudine custodite. Procuri perciò V.S., che ne' Monasterij non s'introduchino rilassamenti nell'osservanza Regolare, e sopra tutto, che vi si osservi la dovuta ritiratezza, togliendo à tal'effetto alle Monache la frequenza inutile delle grate, perche non siano divertite dal divino servigio, al quale si sono dedicate, e facendo loro essattamente osservare quanto a' colloquij con persone di fuori tanto Secolari, quanto Regolari quel, che sopra di ciò si dispone da' sacri Canoni, dalle Costituzioni Apostoliche, e da varii Decreti, e dichiarazioni delle Sacre Congregazioni in diversi tempi emanate, e publicate. Procuri altresì, che siano provedute di Confessori dotti, d'età provetta, di vita irreprensibile, zelanti, e disinteressati, ed à suo tempo di Predicatori essemplari, e ferventi, cha le essortino con efficacia à mantenersi fedeli à quel Signore, che frà tante altre le ha elette ad un sì grand'onore, & ad una vocazione sì sublime. Si ricordi in oltre di far puntualmente osservare quel, che dalla san. mem. di Papa Innocenzo XI. fù ordinato, cioè che tutte quelle, che vogliono farsi Monache in qualsivoglia Monastero anco soggetto à' Regolari siano tenute fare gl'Essercizii Spirituali per dieci giorni avanti, che ricevino l'abito, e siano ammesse al Noviziato; e che li medesimi Essercizii si ripetino per l'istesso spazio di dieci giorni avanti che siano ammesse alla Professione. E perche l'istesso Pontefice ordinò parimente, che si procurasse con tutte le diligenze possibili, mà con modi soavi, e discretti, che ancora tutte le Monache Professe una volta l'anno almeno per qualche tempo, che si fosse stimato opportuno, facessero li medesimi Essercizii per la rinovazione dello spirito tanto necessaria à persone del tutto consacrate à Dio, vuole perciò la Santità Sua, che s'intenda rinovato anche tal'ordine, e quando fin'ora non se fosse stata introdotta la pratica in cotesta Diocesi, incarica specialmente à V. S. di procurarne l'introduzzione in tempo, e con l'occasione del presente Giubileo.

Ottavo. Quello poi, in che V. S. deve premere maggiormente si è il vivere regolato degli Ecclesiastici, affinche tanto nella decenza dell'abito, e portamento esteriore (nel che da molti si manca notabilmente) quanto nella vita, & onestà de' costumi spirino nella Chiesa di Dio quell'odore di santità, con cui possano tirar tutti soavemente, & efficacemente all'amore della virtù, siccome richiede la loro professione, e l'obligo, che gli viene imposto dal loro Grado. Si ricordino di essere nella Chiesa di Dio in alto luogo per essere considerati da tutti, come regola del ben vivere; Perche come perla il Concilio di Trento: *In eos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt, quod imitentur*; Che però è necessa- Sess.22.cap 1.
rio, che in tutte le cose: *Nil nisi grave, moderatum, ac religione plenum præ se ferant*; Precedendo à tutti colla esemplarità della vita, e confermando coll'opere quello, che devono ad altri insegnare colle parole.

Nono. E perche è certissimo, che quelle stesse orazioni, che fatte con la dovuta religiosità, & essattezza ci rendono degni delle celesti misericordie, se si fanno con trascuraggine, & irriverenza chiamano sopra di noi le maledizioni divine, secondo ciò che è scritto: *Maledictus homo, qui facit opus Domini negligenter*; E ci servono non di merito, mà di colpa, conforme all'espressione del Profeta: *Oratio ejus fiat in peccatum*; Perciò affinche per ogni parte si tolgano, quanto è possibile, le cagioni de' publici castighi sopra l'afflitta Christianità, e risplenda nella Chiesa il dovuto decoro, e maestà delle sacre Funzioni, vuole Sua Beatitudine, che V. S. inculchi premurosamente alli Canonici, Benefiziati, Mansionarii, Cappellani, Chierici, & altri Serventi tanto della sua Catedrale, quanto delle Collegiate della sua Diocesi l'obligo strettissimo, che hanno d'assistere in Coro con ogni riverenza, silenzio, e modestia, come conviene alla presenza della tremenda Maestà dell'Altissimo, e di salmeggiarvi con divozione di cuore, e distinzione di voci, senza precipitazione, ò troncamento di parole, in modo che una parte del Coro non cominci un versetto prima che l'altro non sia finito, e che il Popolo possa intendere quel, che si canta, & essere eccitato à divozione, e compunzione in

udire

ndire le divine lodi; Avvertendoli, che se in ciò notabilmente mancano, non adempiscono il debito del Ministerio loro, e però ingiustamente ne tirano li stipendii, e sono in conseguenza tenuti à restituirli. Sopra di che Sua Santità incarica gravemente la conscienza tanto di V.S. quanto de' Presidenti del Coro, se non saranno le debite diligenze, affinche si osservi quanto di sopra si è detto, è quello, che di più deve osservarsi secondo la forma de' sacri Canoni, e delle particolari Costituzioni di ciascheduna Chiesa; Volendo che li Trasgressori siano severamente puniti con puntature, & altre pene canoniche, e li Ministri, e Serventi amovibili anco con la rimozione. Maggiore poi di qualsisia espressione dovrà essere l'attenzione, ch'Ella è tenuta ad usare, affinche il tremendo Sacrificio dell' Altare, di cui non vi è nel Mondo azzione più santa, ne più divina, si offerisca da' suoi Sacerdoti non solo con quella interna purità, che conviene à chi quotidianamente dee porgere all' Eterno Padre il celeste Olocausto del suo umanato Figliuolo, mà anco con quell'esterna divozione nell' esatta osservanza delle sacre ceremonie prescritte dalle rubriche, che si ricerca, affinche chi è posto tra Dio, gli Huomini per placare l'ira sua divina, non habbia con le proprie trascuratezze, e negligenze maggiormente ad irritarla.

Decimo. Per ultimo non potendosi negare, che il gran numero degli Ecclesiastici, non diminuisca molto la stima della Dignità Sacerdotale presso del Popolo, mentre non scorge in molti di loro quella prerogativa di merito, che corrisponde al Grado, perciò V.S. vada molto circospetta nel conferire gli Ordini, ricordevole dell'ammonizione dell'Apostolo: *Manus citò nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis*: guardandosi dall'ammettere nel Clero alcuno, come avverte San Leone, *ante ætatem maturitatis, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ*, e rigettando assolutamente, e con petto forte coloro, che non per vero desiderio di servire al Signore Iddio, mà per umani interessi, e rispetti vogliono intrudersi nel Santuario del Signore. Osservi perciò esattamente quel tanto, che in questa materia si dispone da sacri Canoni, e specialmente dal Sacro Concilio di Trento, e procuri di fare scelta di Ministri idonei, e ben forniti di pietà, e di dottrina; Poiche, se ben questi son pochi: *melius est* (come si legge ne'Sacri Canoni, e si comprova colla esperienza) *Domini Sacerdotium paucos habere Ministros, qui possint dignè opus Dei exercere, quam multos inutiles, qui onus grave Ordinatori adducant.*

1. Tim. 5. 22.

C. Tales dist. 23.

Con la osservanza delle sopradette cose confida la Santità Sua d'haver la consolazione tanto desiderata dal suo paterno cuore, di vedere mediante l'estirpazione de' principali abusi, e lo stabilimento di una vera pietà Christiana resa la nostra Italia libera dalle presenti calamità, e dalle maggiori, che la giustizia di Dio ciminaccia, e disposta sempre più à ricevere sì nello spirituale come nel temporale gli effetti abbondanti delle divine misericordie &c. Roma 16. Marzo 1703.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

N. Grimaldi Segretario.

V.

EPISTOLA

Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, quâ Monialibus sub gravibus pœnis interdicitur, ne Fenestellis, in quibus Sacra Communio ministratur, nec locis ad Confessiones sacramentales audiendas destinatis pro Collocutoriis abutantur.

Non tralascia la mente indefessa di Nostro Signore, quantunque agitata dalle calamità de' tempi correnti, di rimaner fissa nella continua Pastorali sollecitudine à procurare con ogni maggior studio possibile la salute dell' Anime, con isvellere fino dalle radici le minime occasioni valevoli à farle perdere, ò illaqueare ne' peccati. Prevedendo pertanto la Santità Sua gl'inconvenienti, che possono accadere nell'abuso de'Confessionarii, e de' Fenestrini della Communione nelle Chiese di Monache, de' quali alcuni si servono per Parlatorii, senza riflettere, che quelli sono Tribunali di Penitenza, e luoghi sagri da venerarsi, e non profanarsi, ò deturparsi con cicaleggi, vani discorsi, e forse anche peccaminosi, hà ordinato espressamente d'ingiungersi à V.S. che sotto gravi pene proibisca à tutte le Monache de i Monasterii della sua Diocesi, che in avvenire non si servino de i Confessionarii, ò altri luoggi assegnati per udire le Confessioni Sagramentali, che per confessarsi de i loro peccati, e che non se ne vagliano altrimenti per Parlatorii; Ed inoltre, che le Chiavi de i Fenestrini, per i quali le Monache ricevono il Santissimo Sagramento dell' Eucaristia, si tengano sempre appresso le Abbadesse, e Superiore delle Religiose medeme, e che non si aprano, che alle occasioni, nelle quali le Monache stesse devono communicarsi, riportandosi immediatamente, e senza intervallo di tempo nelle mani delle sudette Superiore. Tanto dunque Ella eseguirà in ubidienza del supremo comando di Sua Beatitudine &c. e le prego &c. Roma 30. Ottobre 1706.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

F. Nuzzi Segretario.

EPISTOLA.

Quâ Vicario Capitulari Aquilano jussu Summi Pontificis mandatur, ut Sacerdotibus, & Clericis ejusdem Civitatis inhibeat, ne in Comediis cujusvis generis Interlocutorum partes agant.

E A Pervenuto à notizia della Santità di Nostro Signore, che in cotesta Città sia per recitarsi una Comedia in Musica, nella quale intendano d'intervenire per Interlocutori alcuni Sacerdoti; E se bene la Santità Sua difficilmente si persuade, che Voi, quando seriamente riflettiate alle calamità universali, & anche particolari di cotesta Città, non vi possiate indurre à permettere a Sacerdoti, e Chierici, che compariscano ne Teatri, e Rappresentanze, le quali appena si tolerano nelle Persone Laicali, essendo ciò vietato da' sagri Canoni, e dalle resoluzioni di questa Sagra Congregazione, tuttavia hà stimato di strettamente injungere, che proibiate in nome di Sua Beatitudine sotto gravi pene à Sacerdoti, e Chierici d'intervenire, come sopra, in alcuna sorte di Comedie, ò Rappresentazioni, benche sagre, ò spirituali. Non mancherete per tanto d'obbedire al supremo comando di Nostro Signore &c. E Dio vi prosperi. Roma 31. Ottobre 1706

G. Card. di Carpegna Prefetto

F. Nuzzi Segretario.

VII.

EPISTOLA

Encyclica, quâ jussu Summi Pontificis universis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Italiæ, ac Insularum adjacentium Ordinariis, necnon Superioribus Generalibus Ordinum Regularium, quorum regimini Monialium Monasteria subsunt, districte mandatur, ut Monialibus sibi Subditis inhibeant, ne occasione Officiorum, sivè antequam illa exercere incipiant, sivè postquam illis perfunctæ fuerint, ullos sumptus proprio, & peculiari earum nomine faciant.

LA Santità di Nostro Signore, che con paterno amore, & Apostolico zelo invigila incessantemente à togliere gli abusi, e promovere il bene spirituale di tutto il Christianesimo, non lascia di stender l'occhio della sollecita sua Pastorale attenzione alla buona direzzione delle persone Religiose, e specialmente delle Sacre vergini, che con ragione si chiamano *Illustrior portio Gregis Christi*, sperando da essa, non solo di conseguire, la loro santificazione, mà ancora di poter ottenere per mezzo delle orazioni di queste dilette Spose del Nostro Signor Giesù Cristo, quando veramente attendano con tutto il loro spirito à quella religiosa perfezzione, à cui si sono consecrata, specialissimi ajuti dal medesimo Signore nelle gravissime, e pur troppo note calamità, che di presente affliggono per ogni parte la Santa Chiesa; Che però, avendo inteso da varie parti, che uno de' principali impedimenti al profitto spirituale delle medesime Religiose ne' Monasterij dell'Italia, & Isole adjacenti proviene dalle spese, che sono costretta di fare le Monache particolari in occasione de' loro Offizij, derivando da ciò (oltre le vessazioni importune, che si danno alli Padri, Madri, e altri Parenti, quali tal volta non possono corrispondere) necessariamente la distrazzione dall'Orazione, e culto di Dio, l'inosservanza della Regole, l'attaccamento biasimevole alli beni terreni, e tal volta anco con pregiudizio del voto della santa povertà, le continue inquietudini, li sdegni, e le occasioni di ttrattare con troppa libertà, e frequenza con i Secolari con danno scambievole delle anime, e inconvenienti anco più gravi, a quali giungono frequenti, a quotidiani ricorsi alle orecchie de' Superiori Ordinarij, delle Sagra Congregazione, e della stessa Santità Sua; E volendo la medesima, che onninamente si ponga un' efficace rimedio a' sudetti disordini, sicome hà commandato, che à quelli opportunamente si proveda rispetto alli Monasterij di quest' Alma Città di Roma con diverse ordinazioni contenute in un'Editto sopra di ciò publicato sotto il dì 4. Giugno prossimo passato, così per curare con egual rimedio l'istesso gravissimo male anco negl'altri Monasterij d'Italia, a dell'Isole adjacenti, hà incaricato à me d'ingiungere strettamente in suo nome a V. S., e nell'istessa maniera à tutti gl'altri Ordinarij d'Italia, e dell'Isole sudette, comma parimente alli Superiori Generali delle Religioni presidenti a' Monasterij de Monache, che, fatti ben ponderare dalle Religiose à lei soggette i sopradetti disordini, e le pessime conseguenze, che da essi provengono, e quanto all'incontro sia per conferire alla loro religiosa quiete, & à liberarle da infiniti fastidij, rimorsi, e scrupoli, l'alienarsi affatto dal peosiera, a sollecitudine d'ogni privato interesse tempo rale; Ella seguendo l'esempio di quel, che si è fatto in Roma, incarichi sotto precetto formale di santa obedienza, con riservare à se la facoltà di assolverne, & in oltre sotto pena di privazione d'Officio, e delle voce attiva, a passiva, e altre à suo arbitrio à tutte le Abbadesse, Superiore, Camarlenghe, Sagrestane, Rotare, & altre Monache Officiali di tutti li Monasterij, che non facciano, nè permettano rispettivamente, che da altre si faccia spesa alcuna, ancorche ne fosse data loro commodità da' Parenti, ò da altre Persone, duranti li loro Offizii, nè meno quelli finiti, ò prima di essercitarli, nè di dare cos'alcuna di qualsivoglia valore à titolo di celebrazione di feste, ò di donativo, nè sotto qualunque altro titolo, che abbia causa, occasione, ò dipendenza dalli predetti Officii, non solo alle Superiore, Officiale, Monache, Novizie, a altre, che dimorano nel Monastero rispettivamente (quali pure non dovranno riceverla) mà ne anche alli loro Superiori benche Regolari, Confessori, Deputati, Fattori, è altri Officiali del Monastero, anzi ne meno alla Chiesa, ò alla Sagrestia. mà qualsivoglia spesa da farsi nelli essercizii di detti Officij, ò per celebrare le loro festività, ò per occasione delle medesime, quale dovrà sempre essere conveniente, e moderata, si faccia colle rendite del Monastero senza contraere debito alcuno; Al qual'effetto dovrà V. S. efficacemente ingiungere taoto alle Superiore, & Officiali, quanto alli Deputati, Sindici, & Economi di ciascheduno Monastero di procurare, che le sudette spese, come sopra, moderate, si stabiliscbino dentro breve termine con li modi, che stimeranno più proprij, e convenienti, da approvarsi da lei, secondo le rendita de' medesimi Monasterij. Intende in oltre espressamente la Santità Sua, che la disposizione di quanto si contiene nella presente lettera, sia universale, e comune à tutti li Monasterij di Monache, eziandio governati da Regolari, e da qualunque altro Superiore, benche privilegiato, a privilegiatissimo, e degno di special menzione, ò in qualsivoglia altro modo esenti, ò anche immediatamente soggetti alla Santa Sede, come parimente alle Case d'Oblate, benche non abbiano Clausura, nè Voti solenni. Così dunque V. S. dovrà far'osservare con tutta diligenza, e attenzione; Et in caso, per che conseguire pienamente l'effetto, che si desidera, quale sommamente preme alla Santità Sua, Ella abbia bisogno in qualche cosa delli oracoli, e autorità della Santà Sede, non manchi di ricorrere alla medesima, con certa fiducia di venire assistita con tutto quell'ajuto, e protezione, che si giudicharà espediente per ottenere onninamente il compimento di cosa sì necessaria alla quiete, a benefizio spirituale delle Religiose, e tanto importante al servizio del Signor Iddio, da cui la prago ogni maggior felicità. Roma 28. Luglio 1708.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

Ferdinando Arcivescovo di Nicea Segr.

VIII.

EPISTOLA

Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios, nec non Monialium Superiores Regulares conscripta, quâ dispositæ in aliis præcedentibus Epistolis declarantur.

PEr provedere alla Religiosa quiete della Monache, e liberarle da rimorsi, e scrupoli, coma da ogni sollecitudine di privato interesse temporale, ordinò già la Santità di Nostro Signore con Editto, ò sia Lettera Circolare in data delli 28. del passato mese di Luglio,

cha

chè tutte le spese degl'Officij si facessero con le rendite de'Monasterii. Ora à fine di sodisfare alle istanze di alcuni Monasterij, che hanno in ciò ricercata qualche più chiara spiegazione, la Santità Sua, col parere d'una Congregazione specialmente deputata, hà commandato e commanda, che in virtù delli Decreti Apostolici fatti per l'osservanza del Voto della santa proverrà, i livelli, ò vitalizii si consegnino, ò consondano nella Cassa commune à disposizione della Superiora, la quale somministri alle Monache quanto gli occorre per le loro necessità Religiose, & il rimanente converta in benefizio del Monastero per sovvenirlo, & abilitarlo à supplire alle spese necessarie per gl'Officii, & altro; restando però sempre nel suo vigore la disposizione, e penelità del prefato Editto, ò sie Lettera circolare: s'ingionge per tanto efficacemente à V. S. di procurare, che si metta in prattica ciò, che sopra si è detto, nel che somma mente preme il santo zelo di Nostro Signore, che desidera l'obedienza dovuta ad un' Ordine sì necessario, non meno per il profitto spirituale, che per la quieta temporale dell' animo di tutte le Religiose. Glie lo significo, & il Signor Iddio la prosperi. Roma 26. Gennaro 1709.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

Ferdinando Arcivescovo di Nicea Segr.

EPISTOLA

IX. *Jussu Summi Pontificis ad Eminentiss. Archiepiscopum Neapolitanum conscripta, quâ illi significatur, ut in Monasteriis ejusdem Civitatis disposita à Sanctitate Suâ de sumptibus à Monialibus occasione Officiorum faciendis exactè observari mandet.*

ESsendo gionto all' orechio di Nostro Signore, che in cotesti Monasteri di Monache soggeti à Vostra Eminenza contro gli ordini dati dalla Santità Sua col mezzo di questa Sagra Congregazione à tutti i Monasteri d'Italia con Lettera circolare de' 28. Luglio 1708. le Abbadesse, Vicarie, Celerarie, Camerlenghe, Sagrestane, Rotare, & altre Monache officiali, tanto nell'ingresso, che nel fine del loro Officio faccino spese ec. cedenti, anche sopra la somma di ducati ottocento, e più à titolo di pietanze alle Monache, & à i loro Superiori, benchè Regolari, Confessori, Deputati, Fattori, & altri; E conoscendo Sua Beatitudine, che da ciò deriva la tepidezza delle Religiose nello Spirito, la distrazzione dall'Orazione, e dal Culto di Dio, l'inosservanza della Regola, e forse tal volta il pregiudizio del voto della santa povertà, mi hà commandato di scrivere à Vostra Eminenza, che si compiaccia d'incaricare sotto precetto formale di santa obedienza, con riservarne à se la facoltà d'assolverne, & inoltre sotto pena di privazione d'officio, e della privazione di voce attiva, e passiva, & altre à suo arbitrio, alle Monache Officiali sudette, che non facciano, nè permettino, che da altri si faccia spesa alcuna, ancorchè ne fosse data loro commodità da Parenti, ò da altre Persone, duranti i loro Officii, mà nè meno quelli finiti, & esercitati, nè anche à titolo di celebrazione di feste, ò di donativo, ne sotto qualsisia altro titolo, che abbia causa, occasione, ò dipendenza dalli predetti Officii, e come più amplamente si contiene nella sudetta Lettera circolare de' 28. Luglio 1708., la quale vuole Sua Santità, che venga in ogni sua parte pontualmente, e religiosamente osservata. Nell'obedir dunque agl'ordini supremi di Nostro Signore col significarlo à Vostr'Eminenza, perche cooperi con tutto il suo zelo à sì santa, e pia intenzione di Sua Beatitudine, le bacio &c. Roma 26. Gingno 1716.

Ferdinando Card. d'Adda Pro-Prefetto.

V. Arcivescovo di Damasco Segretario.

EPISTOLA

X. *Jussu Summi Pontificis ad Nuncium Apostolicum in Civitate Neapolitanâ conscripta, quâ illi injungitur, ut in Monasteriis Monialium ejus jurisdictioni subjectarum disposita à Sanctitate Suâ de sumptibus à Monialibus occasione Officiorum faciendis inviolabiliter observari curet.*

PReme sommamente à Nostro Signore, che venghino esattamente osservati gli Ordini trasmessi, anche al suo Antecessore con lettere di questa Sagra Congregazione de' 28. Luglio 1708. circa la superfluità delle spese, che si fanno dalle Abbadesse, Vicarie, & altre Monache Officiali duranti, finiti i loro Officii, sì nelle pietanze per le altre Monache, loro Superiori, Confessori, Deputati, Fattori, e simili altri Ministri, che nelle occasioni di Feste si fanno. Sentendosi però, che ne'Monasteri di cotesta Città soggetti alla Giurisdizione di V. S., non solo non vengono osservati tali Ordini, mà che anzi venghino fatte spese e cedenti la soma di ottocento, e più ducati in pietanze, e celebrazione di Feste contra la pia, e savia mente di Suà Beatitudine, che pur troppo prevede, quanto detrimento sia con ciò per risultare alle Religiose nella via dello spirito; nella distrazzione dall'orazione, nel culto di Dio, nell' osservanza della Regola, e forse anche tal volta nel voto della santa povertà; mi hà pertanto commandato di scrivere à lei, che come Ministro Apostolico, à cui soggiaciono i Monasterii esenti dalla Giurisdizione di cotesto Eminentissimo Arcivescovo, dovrà dar'esempio à quelli, che sono immediatamente soggetti à Sua Eminenza, faccia precetto formale di santa obedienza, con riservare à se la facoltà di assolverne, & inoltre sotto pena di privazione di Officio, delle voci attiva, e passiva, & altre da arbitrarsi da lei, alle Monache, & Officiali sudette di ciascun Monastero esistente sotto il suo governo, che non facciano, nè permettino, che da altre si faccia spese alcuna, ancorche ne fosse data loro commodità da Parenti, ò da altre Persone duranti, e finiti i loro Officii, nè anche à titolo di celebrazione di Feste, ò di donativo, nè sotto qualsivoglia altro titolo, che abbia causa, occasione, ò dipendenza dalli predetti Officii, e come più amplamente si contiene nella menzionata lettera circolare de' 28. Luglio 1708. E susseguentemente procuri con tutta efficacia, che sia il tutto eseguito, e si proceda contro chi trasgredirà onninamente alle pene, essendo specialmente ordine della Santità di Nostro Signore, che V. S. in tal'affare facci riconoscere la sua vigilanza. Così Ella eseguirà in ossequio de' supremi cenni di Sua Beatitudine; E le prego &c. Roma 26. Giugno 1716.

F. Cardin. d'Adda Pro-Prefetto.

V. Arciv. di Damasco Segretario.

EPISTOLA

XI. Encyclica ad Archiepiscopos, & Episcopos Romandiolæ, ac Provinciæ Urbinatis, necnon ad D. Cardinalem Abbatem Commendatarium Abbatiæ Nonantulanæ jussu Summi Pontificis conscripta, quâ Festorum dierum sanctificatio, ac irrepentium abusuum extirpatio illis impensè commendatur.

ESsendo che la Santità di N. Signore sempre più coltivi nel suo cuore la sollecitudine, che nelli giorni festivi dedicati specialmente al culto di Dio, si esercitino li Fideli nell'assistenza a' Divini Officii, & opere di pietà, e siccome in essi è ingiunto dalle sacre pagine l'astinenza dall'opere servili, così maggiormente devesi ciascuno astenere dall'esercizio, & applicazione ad atti vani, & inonesti. Onde nella lettera circolare spedita nell'anno 1701, primo del suo Pontificato, giudicò essere delle prime cure del suo Apostolico Ministero ricordare à gl'Ordinarii il procurare l'osservanza delle Feste con ingiungere, che si celebrino con modestia, divozione, e senza spettacoli, e profanità vietate dalli sacri Canoni; Ora essendo giunto alle sue orecchie, che per aver più concorso di Popolo, che ne' giorni festivi si suol radunare nelle Città, e Luoghi, si pratichino ne' detti giorni spettacoli d'Istrioni, Ciarlatani, Maschere, e simili voluttuosi, e vani trattenimenti; Pertanto la Santità Sua m'ha imposto, che io eccititi seriamente il zelo pastorale di V. S., come con questa eseguisco, à porgere rimedii à simili abusi, quando vi siano, e che onninamente con la sua autorità ordinaria, e con le pene dovute proibisca, che nelli giorni festivi si faccino maschere, nè spettacoli, e radunanze d'Istrioni, Ciarlatani, Saltimbanchi, e simili, anche con pretesto di solamente vendere, e distribuire medicamenti e dove per l'uso tolerato si faccino in giorni di festa nè si possa altrimente, e con prudenza, e soavità ovviare, almeno proibisca, che le cose espresse non seguano la mattina, mà dopo li Divini Officii, e Vespero, e che detti Istrioni, Ciarlatani, e Saltimbanchi non usino parole e gesti osceni ò distribuischino simili canzoni, nè che segua avanti, ò vicino le Chiese, e Monasterii di Monache, ò Conservatorii di Zitelle: Non dubito, che V. S. con tutta prontezza si conformarà al zelo di S. B., invigilando con tutta attenzione à quanto se le ingiunge &c. Roma 11. Gennaro 1719.

G. D. Card. Paracciani Prefetto.

V. Arciv. di Damasco Segretario.

EPISTOLA.

XII. Encyclica jussu Summi Pontificis ad universos Ditionis Ecclesiasticæ Archiepiscopos, & Episcopos conscripta, qua Monita alias data quoad Festorum dierum sanctificationem, & invectorum abusuum extirpationem instaurantur, eorumque executio ipsis enixè commendatur.

LA Santità di Nostro Signore eccitata dal debito del suo Apostolico Ministerio, fino da' primi mesi del suo Pontificato, per fare à tutti palese quanto avesse à cuore la puntuale osservanza, e santificazione delle Feste, con lettera spedita da questa Sagra Congregatione in data delli 30. Luglio 1701. fè strettamente inculcare a' Vescovi di doverecon tutta la maggior attenzione procurare, che li giorni delle medesime Feste da' Fedeli commessi alla loro cura veramente si santificassero, con impiegarli nel culto di Dio, nell'assistenza a' Divini Officii, nell'ascoltare la divina parola, e in altri esercizii, e opere di pietà, dovendosi per tal cagione astenere dall'opere servili, e molto più da divertimenti vani, e scandalosi. L'istesso ricordo per ordine della Santità Sua fu rinovato à ditti Vescovi con altra lettera della medesima Sacra Congregazione in data delli 16. Marzo 1703. §. secondo Vuole &c. Susseguentemente avendo Sua Beatitudine considerato, che nel tempo del Carnevale si moltiplicano li occasioni de mentovati divertimenti troppo ripugnanti alla santità delle Feste con altra lettera similmente circolare delli 11. Gennaro 1716. fè insinuare a' medesimi Vescovi di proibere ne' sudetti giorni di Festa assolutamente, se fosse possibile, le Maschere di qualsivoglia sorte, come anco li spettacoli, radunanze d'Istrioni, Ciarlatani, e Saltimbanchi, ancorche questi si valessero del pretesto di voler solo dare qualche divertimento al Popolo, per più facilmente vendere, e distribuire li loro medicamenti; Quando poi per la lunga tolleranza avutasi di simili abusi, eziandio n'e giorni festivi, non si fosse giudicato opportuno di farne per detti giorni un' assoluta, e generale proibizione, come la Santità Sua averebbe desiderato, dovessero almeno onninamente, estrettamente ordinare, che in quei giorni tanto le Maschere, quanto le altre accennate azzioni non si facessero mai la mattina, mà solo potessero tolerarsi doppo pranzo, e doppo finiti li Vesperi, e altri Officì Divini, come parimente dovessero invigilare, che in qualsivoglia tempo da sudetti Istrioni, Ciarlatani, e Saltimbanchi si osservasse la dovuta modestia, nè si usassero parole, atti, egesti osceni, anzi nè pure si distribuissero Canzoni simili; nè mai le accennate, ò altre somiglianti azzioni si permettessero in tale vicinanza delle Chiese, ò Monasterii di Monache ò Conser vatorii di Zitelle che ò dall'une, ò dall'altre potessero udirsi li suoni, canti, ò altri strepiti carnevaleschi.

Non ostanti però gl' accennati ordini dati replicatamente, come si è detto, essendo pervenuto à notizia di Nostro Signore, che li medesimi in alcuni luoghi dello Stato Ecclesiastico siano poco osservati, nè dubitando la Santità Sua che da tale inosservanza siano provenuti, e provenghino quei flagelli, co' quali il Signor Iddio ci hà percossi, e ci percuote, anzi giustamente temendo, che d'all'istesso fonte possino derivarne altri più gravi, che ci minaccia, come lo stesso Dio se ne dichiarò in Ezechiele: *Sabbatha mea violaverunt vehementer: dixi ergò, ut effunderem furorem meum super eos, & consumerem eos*: mi hà percio strettamente commandato la Santitàsua, che Io ecciti di nuovo l'attenzione, e zelo di V. S., come faccio, à invigilare dal canto suo, che puntualmente, e intieramente venga osservato tutto ciò, che si contiene nella sudetta lettera circolare, e che inoltre le notifichi, come parimente faccio, esser sua mente, che in niuna maniera, e in niun tempo sia permesso alli Ciarlatani, Saltimbanchi, e Istrioni di far recite, Comedie, ò Rappresentazioni, nelle quali operino, recitino, cantino, ò comparischino Donne, ancorch è mascarate; scrivendosi perciò dalla Segretaria di Stato alli Signori Cardinali Legati, e dalla Sacra Consulta alli Governatori dello Stato Ecclesiastico, che debbano onninamente tutto ciò proibere sotto gravi pene. Non dubito che Ella sia per conforma, si pienamente, & esattamente alle rette, e sante determinazioni del Sommo Pontefice, come ben richiede quell'effica- Ezech. 20. 13

ficacia, con cui per ordine della Santità Sua se le ne ingiunge l'essecuzione. E auguro à V. S. dal Signor Iddio ogni maggiore felicità, Roma 4. Gennaro 1721.

G. D. Card. Parraciani Prefetto.

V. Arciv. di Damasco Secretario.

DECRETUM.

Quo PP. Cappuccinis Sardiniæ facultatem conferendi Scapulare, seu habitum parvum cum cingulo S. Francisci Secularibus utriusque sexus, Tertiariis nuncupatis, competere declaratur.

XIII. IN Causâ vertente inter Patres Cappucinos Regni Sardiniæ ex unâ, & Patres Minores de Observantiâ ejusdem Regni, seu &c. partibus ex altera, de, & super infrascripto Dubio: nempè, an Patribus Cappuccinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere habitum, seu Scapulare parvum cum singulo Sancti Francisci Secularibus utriusque sexus in propriis Domibus, & sub Jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, seu Tertii Ordinis, eosque dirigere in spiritualibus juxta Regulas dicti Tertii Ordinis in propriis Ecclesiis in casu &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit competere PP. Cappuccinis facultatem conferendi Scapulare, seu habitum parvum cum cingulo Sancti Francisci. Romæ 16. Novembris 1703.

Et die 29. Februarii 1704. denuo auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & PP. Minorum Cappuccinorum S. Francisci, referente eodem Eminentissimo Gabriellio Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in decisis sub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c.

Die verò 6. Martii ejusdem Anni 1704. tertia vice proposita Causa per eumdem Eminentiss. Gabriellium, ad preces Procuratoris, Generalis, Commissarii Curiæ Minorum de Observantia, & Procuratoris Generalis Strictioris Observantiæ S. Francisci, eadem Sacra Congregatio censuit, ac decrevit extradendum supradictum Decretum. Romæ &c.

G. Card. Carpineus Præfectus.

N. Grimaldus Secr.

DECRETUM.

XIV. Sanctissimi, quo Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium facultas adimitur indulgendi Fratribus Cappucinis Ordinis S. Fraucisci, ut personarum secularium confessiones audire possint, nisi id eidem Sacræ Congregationi in casibus particularibus à Summo Pontifice pro tempore existente specialiter permittatur.

Ex Audientia Sanctissimi die 8. Augusti 1704.

SAnctissimus Dominus Noster justis, & rationabilibus causis animum suum moventibus præsentis Decreti vigore Sacræ Congregationi Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ adimit facultatem, & autoritatem Indulta concedendi Fratribus Cappuccinis Ordinis Sancti Francisci audiendi Personarum Secularium Confessiones, nisi de speciali Sanctitatis Suæ, vel Successorum suorum mandato, quo præsenti prohibitioni expresse derogetur, id benignè indulgeatur, vel indulgeri mandetur: ac propterea eadem Sacra Congregatio à similium Indultorum, & facultatum concessione cessare, & abstinere debeat in futurum, salvis tamen ipsorum Fratrum Cappuccinorum Constitutionibus, quas Sanctitas Sua servari mandavit.

Ita est V. Archiepiscopus Damascenus Sacr. Congreg. Secretarius.

DECRETUM.

XV. Pro Unione Monasteriorum Ordinis S. Benedicti in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ consistentium, eorumque erectione in Congregationem titulo S. Crucis Polonam nuncupandam.

DEsiderantibus Monasteriis, & Monachis Ordinis Sancti Benedicti Regni Poloniæ pro restauratione collapsæ Disciplinæ Regularis, conservatione, atque augmento Observantiæ proprij Instituti, & boni Religionis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus in Congregationem, & unitatem reduci sub uno primario Capite gurbernandam, inhærendo Sacrorum Canonum, & Sacri Concilij Tridentini dispositioni, exemplo Congregationis Benedictino-Bavaricę, aliarumque plurium ejusdem Ordinis, recursum habuerunt circa annum 1687. ad Sanctam Sedem, assumptaque fuit desuper discussio in Sacrà Congregatione Episcoporum, & Regularium coram nonnullis ejusdem S. R. E. Cardinalibus specialiter deputatis, quæ deinde intermissa hueusque remansit. Nuper autem in Visitatione generali dictorum Monasteriorum factà Autoritate Apostolicà ex commissione Nuncij Apostolici per Abbatem Monasterij Sanctæ Crucis in Calvo Monte P. Stanislaum Mirechi, unanimi omnium Monasteriorum, & Conventuum consensu, pari restaurandæ, & conservandæ Disciplinæ regularis zelo, decretum extitit, ut instantia jampridem apud Sanctam Sedem introducta pro reductione ipsorum Monasteriorum Ordinis Sancti Benedicti Poloniæ, & Lithuaniæ in unam Congregationem, ut supra, omninò prosequatur, & ad optatum finem perducatur, datis ad eumdem effectum opportunis facultatibus Abbati prædicto S. Crucis, qui proinde Romam se contulit, & ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus, suo, suorumque Monasteriorum, & Monachorum nomine obsequenter supplicat, quatenus S. V. dignetur deputare particularem Congregationem aliorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium in locum aliàs deputatorum, & defunctorum, qui super præmissis discussionem reassumant, & ultimam manum imponant, ad hoc, ut sub umbrâ Paternæ Charitatis Sanctitatis Vestræ, ejusque Pastorali Clementià protegente, Monasteriorum, & Monachorum Oratorum pia desideria adimpleantur, eorumque reductio in unitatem, & Congregationem à Sacris Canonibus, & Sacro Concilio Tridentino inculcata, & uniformis regulari Instituto, necnon ad restaurationem Re-

Tenor supplicationis Pontifici latæ pro Monachorum Ord. S. Benedicti Polonæ.

ligiosæ Observantiæ, atque utilitatem Monasteriorum directa optatum effectum feliciter consequantur. Ut Deus &c.

Super hujusmodi Precibus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium remissis placuit deinde Sanctissimo Domino Nostro particularem Congregationem nonnullorum S. R. E. Cardinalium deputare, videlicet Carpinei, Abduæ, S. Clementis, Gabriellii, Sacripantis, Sanctacrucij, Paulutij, & Fabroni, exhibitisque consensibus omnium Monachorum degentium in infrascriptis Monasteriis juxtà Ordinem Fundationis nominatis, videlicet.

Monasterium Sanctæ Crucis Calvomontanum.

Monasterium B. virginis Assumptæ Siccoviense.

Monasterium Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli Tynecense.

Monasterium S. Adalberti Episcopi, & Martyris Plocense.

Monasterium S. Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mogilnicense.

Monasterium S. Mariæ Lubinense.

Monasterium ad S. Mariam Trocense.

Monasterium ad S. Annam Horodoscense.

Monasterium ad S. Crucem Hesuisense

cum quibusvis eorum membris, pertinentiis, dependentiis, annexis, & connexis.

Congregatio particularis Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata, audito P. Stanislao Mirechi Abbate Monasterij Sanctæ Crucis Calvomontani, Procuratore specialiter constituto à Monachis in prædictis Monasteriis degentibus, negotio maturè discusso, censuit per Literas Apostolicas in formâ Brevis ad ejusdem Stanislai supplicationem, ac etiam motu proprio expediendam unionem, & erectionem in Congregationem sub Titulo S. Crucis Polonam nuncupandam, Monasteriorum hujusmodi in Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ respectivè existentium, aliorumque Monasteriorum dicti Ordinis ipsi Congregationi, ut infra dicetur, aggregandorum concedi posse, cum illorum exemptione ab Ordinariorum Jurisdictione ad formam Congregationis Bavariæ, & cum eisdem Privilegiis, sine præjudicio in reliquis omnium interesse habentium, & habere quomodòlibet prætendentium; salvis tamen Ordinariis locorum quoad omnia Monasteria Juribus eisdem vigore sacri Concilij Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis, necnon cum facultate aggregandi prædictæ Congregationi de novo erigendæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis consistentia, quæ ipsi Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus Congregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen, si quæ sint in dictis Regno, & Magno Ducatu constituta, Monasteriis alteri cuicumque Congregationi canonicè aggregatis) necnon Constitutiones pro bono regimine, & gubernio Congregationis hujusmodi in primo illius Capitulo Generali efformandi, ita tamen, ut nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquàm à S. Sede fuerint expresse confirmatæ. Executionem verò committi posse Nuncio Apostolico Poloniæ juxtà Instructionem eidem transmittendam. Romæ die 2. Maji 1709.

G. Card. Carpineus Præfectus.

F. Archiepiscopus Nicenus Secret.

XVI.

Subjicitur Breve Apostolicum super erectione prædictorum Monasteriorum Ordinis S. Benedicti in novam Congregationem sub invocatione Sanctæ Crucis Polonam nuncupandam, quòd cùm serius ad Collectoris manus delatum fuerit, suo loco poni, ac inter cæteras Clementis XI. Constitutiones in prima Operis Parte inseri non potuit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ sollicitudinis munere, in id præcipuè sollicitis studiis incumbimus, ut monastica, regularisque disciplina, sicubi collapsa est, modis congruis restitui, ubi vero Domino benedicente viget, firmius solidari valeat, eoque tendentia Religiosorum Virorum, Altissimi obsequiis sub suavi vitæ monasticæ jugo mancipatorum vota libenter exaudimus, ac aliàs Pastoralis Officij Nostri partes opportunis rationibus, interdum etiam per novarum Congregationum institutiones paternâ desuper charitate interponimus, sicut omnibus maturè consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium, ad monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum, & felicem progressum, spiritualemque Christi-fidelium ædificationem, & animarum salutem, expedire in Domino arbitramur. Cum itaque (sicut accepimus) Dilectis Filiis Monachis infrascriptorum Monasteriorum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ respectivè consistentium, nempe S. Crucis Calvomontani, Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Sicuechoviensis, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli Tynecensis, Sancti Adalberti Episcopi, & Martyris Plocensis, Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mogilnicensis, Sanctæ Mariæ Lubinensis, ad Sanctam Mariam Trocensis, ad Sanctam Annam Horodescensis, & ad Sanctam Crucem Nesvisensis, pro regularis disciplinæ collapsæ restauratione, ac proprij Instituti observantiâ, & illius augmento, necnon felici, prosperoque tam in spiritualibus, quam in temporalibus, prædictorum Monasteriorum regimine, ipsa Monasteria juxta Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini dispositionem, in Congregationem sub uno primario Capite gubernandam, ad instar Bavaricæ, aliarumque similium Congregationum Monasteriorum dicti Ordinis uniri, & institui desiderantibus, non ita pridem in Visitatione generali dictorum Monasteriorum, per Dilectum Filium Christinum Stanislaum Mirecki Abbatem Calvomontani Monasterij prædicti, de mandato Venerabilis Fratris Nicolai Archiepiscopi Thebarum Nostri, & Apostolicæ Sedis in Regno Poloniæ Nuncij facta, unanimi Monachorum eorumdem Monasteriorum consensu, parique restaurandæ, & conservandæ dictæ regularis disciplinæ zelo, decretum extiterit. ut instantia jamdudum ad hanc Apostolicam Sedem pro unione, & institutione hujusmodi obtinenda, delata, & deinde intermissa renovaretur. Ac propterea dicti Monachi eundem Christinum Stanislaum suum ad id Procuratorem, cum opportunis facultatibus specialiter constituerint, ipseque Christinus Stanislaus ad hanc Almam Urbem se contulerit, dictamque unionem, & institutionem fieri magnoperè exoptet; Hinc est, quod Nos, qui monasticam, regularemque disciplinam confovere, atque promovere omni studio contendimus, piis, & religiosis ipsius Christini Stanislai, ac dictorum Monachorum desideriis Apostolicâ charitate benedicentes, eorũque singulares personas à quibusvis excommuni-

ca-

cationis &c. cenſentes de nonnullorum ex Ven. Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis ſuper hoc negotio à Nobis ſpecialiter deputatorum, qui illud maturè diſcuſſerunt, & prædictum Chriſtinum Stanislaum deſuper audiverunt, conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ ſcientiâ, & maturâ deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula Monaſteria ſupradicta Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ & Magno Ducatu Lithuaniæ reſpectivè exiſtentia tenore præſentium in unum corpus unimus, & conjungimus, ſicque unita, & conjuncta unà cum aliis Monaſteriis ejuſdem Ordinis illis, ut infra dicetur, forſan aggregandis in novam Congregationem ſub invocatione Sanctæ Crucis Polonam nuncupandam ad inſtar dictæ Congregationis Bavaricæ, & cum iiſdem privilegiis perpetuò erigimus, & inſtituimus, ac ipſam novam Congregationem ſic erectam, & inſtitutam, ejuſque Monaſteria, & Loca regularia, illorumque Abbates, Monachas, & bona quæcumque, ab omni juriſdictione, viſitatione, correctione, & ſuperioritate quorumcumque Ordinarium, ita ut illi in novam Congregationem, Monaſteria, Loca regularia, eorumque Abbtes, & Monachos hujuſmodi aliquam juriſdictionem, vel ſuperioritatem quovis prætextu, & ex quacumque cauſâ habere, & exercere non poſſint (ſalvis tamen eiſdem Ordinariis Locorum quoad omnia Monaſteria juribus eis vigore Concilii Tridentini prædicti, & Conſtitutionum Apoſtolicarum competentibus, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegatis) harum ſerie eximimus, & liberamus, ſine præjudicio in reliquis omnium intereſſe habentium, vel habere quomodolibet prætendentium; Præterea eidem Cogregationi ſic de novo erectæ, & inſtitutæ, alia quæcumque Monaſteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis conſiſten., quæ ipſi novæ Congregationi aggregari voluerint ſive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujuſmodi conſenſerint (exceptis tamen ſiquæ ſint in prædictis Regno, & Magno Ducatu conjuncta, Monaſteriis alteri cuicumque Congregationi canonicè aggregatis) ſibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipſius novæ Congregationis in primo illius Capitulo generali Conſtitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur aſſequantur, niſi poſtquam ab Apoſtolica Sede prædicta fuerint expreſſe confirmatæ, efformandi facultatem motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, earumdem tenore præſentium tribuimus, & impartimur. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmiſſis ſeù eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodòlibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & audiò, aut cauſæ propter quas eædem præſenter emanarint adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, judica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeù intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris, redoci, ſeu adversùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliud ve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeù etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, ſeù ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & quandocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam &c. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis præfatæ Nuncios alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum &c. judicari, & definiri debere, ac irritum, &c. attentari. Quocirca memorato Nicolao Archiepiſcopo moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Sedis prædictæ in dicto Regno Nuncio, per perſentes moto pari committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictæ novæ Congregationis, ejuſque Superiorum, & Monachorum, ſeu alicujus eorum deſuper fuerit requiſitus, eaſdem præſentes literas & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens faciat auctoritate noſtrâ illos & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum hujoſmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittens illos deſuper à quoquam quàvis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoſlibet, & Rebelles &c. compeſcendos, legitimiſque &c. ſecularis Non obſtan. præmiſſis, ac fel. re. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de unà, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo &c. non trahatur, nec non, quatenus opus ſit noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula, de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis; generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumvis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, aliiſve quibuſvis etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, & Monaſteriis, illorumque reſpectivè Præſulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & alus perſonis quibuſlibet, etiam ſpecificâ, & individuâ mentione, & expreſſione dignis, ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque &c. decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certâ ſcientiâ, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & aliàs quomodòlibet in contrarium præmiſſarum conceſſis, ac pluries & quantiſcumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiam pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis &c. ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficiente expreſſis, & inſertis, ac exactiſſimè, & accuratiſſimè ſervatis, & ſpecificatis reſpectivè habentes, illis &c. derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut earumdem præſentium Litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem &c. oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Petrum 22. Maji 1709. Anno 9.

F. Oliverius.

DECRETUM.

XVII. Quo abolentur Indulta, & Privilegia Lectoribus, Prædicatoribus, & Magistris Noviriorum concessa in Statutis Capitulorum generalium Toletani, Romani, & Victoriæ Ordinis Minorum Observantium Reformatorum S. Francisci, non obstantibus Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, & Brevi confirmatorio Venerabilis Servi Dei Innocenti XI.; ita tamen ut Regulares præfati Ordinis, qui dicta Indulta, & Privilegia legitimè hactenus consecuti fuerint, ac in eorum pacificâ possessione extiterint, iis uti, & frui pergant.

Die 18. Julij 1720.

Ex Capitulo generali Toletano sub anno 1682. nonnulla concessa fuerunt Indulta, sive Privilegia Lectoribus Sacr. Theologiæ, Prædicatoribus, & Magistris Noviriorum Ordinis Minorum Observantium Reformatorum, qui scholastica exercitia, verbi Dei prædicationem, & Noviriorum Tyrocinium tempore, & modo præscriptis, respectivè expleverint, sub hac formâ videlicet: Capitulum generale perpendens, moltos præmio magis, quàm pœna ad virtutes excitari, omnium Vocalium strictioris Observantiæ unanimi consensu, ac nemine discrepante, statuit eos, qui integrum Philosophiæ cursum, & Sacram Theologiam per duodecim annos laudabiliter docuerunt, vel in posterùm docebunt, ultimum locum, & præcedentiam obtinere inter eos, qui Ministri, aut Vicarii Provincialis per biennium, vel Guardiani Hierusalem, vel Secretarij Generalea fuerunt. Qui verò totidem annis in Cathedralibus, vel in Suggestis conspicuis, vel generalibus in verbi Dei promulgatione præclare se gesserunt, vel posthac se gerent, immediatè post Definitores actuales, & qui Magistri Noviriorum per octo annos fuerunt, vel erunt post, Ex-Custodes, & Pro-Ministros, qui in Capitulo Generali Hispaniarum legitimè suffragati sunt, locum habeant, ea tamen lege, ut unus ex Lectoribus, unusque ex Concionatoribus, & unus ex præfatis Magistris antiquior in suo quolibet munere expleto, præfata respectivè præcedentia, & loco absque jure subrogandi, eodem tempore gaudere possit; Præfati autem Lectores teneantur in posterum exercitia scholastica facere ad præscriptum Constitutionum Generalium &c. Quod Toletanum Statutum, quoad Lectores Sacræ Theologiæ sub die 7. Decembris 1685. esse confirmandum Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium censuit, & successivè à Venerabili Servo Dei Innocentio XI. per literas in forma Brevis anno tum proximo sequenti pro eisdem Lectoribus Sacræ Theologiæ Apostolicâ auctoritate communitum fuit, salva tamen in præmissis memoratæ Congregationis facultate. In Capitulo pariter Generali Romano, sub anno 1688. Titulum *Emeriti* jam dictis Lectoribus attributum extitit, & in altero Capitulo Generali *Victoriæ* nuncupato, anno 1694. unus ex qualibet Provincia Conventus determinatus fuit, ubi Lectores, Privilegia consecuturi scholastica exercitia prosequi deberent.

Quoniam verò Superiores Generales jamdudum recursum habuerunt ad Sanctam Sedem exponentes gravia, quæ ex ipsis Indultis, & Privilegiis supervenerunt Regularis disciplinæ præjudicia, inter Religiosos jurgia, lites, & ambitus mulcùm ab humilitate, & simplicitate Reformati Ordinis abhorrentes, Sanctissimus Dominus Noster Congregationem particularem deputavit Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium Paulucci, Casoni, Paracciani Præfecti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Fabroni, meique infrascripti ejusdem Sacræ Congregationis Secretarii, ut singula quæ ad adducebantur, sedulò examinarentur, & votum super prædictis Sanctitati Suæ deinde exponeretur.

Die igitur Jovis 18. Julij 1720. eadem Congregatione habita EE. PP. unanimiter fuerunt in sensu: Consulendum esse Sanctissimo Domino Nostro pro annullatione, & abolitione dicti Statuti Toletani super Indultis, & Privilegiis, Lectoribus, Prædicatoribus, & Magistris Noviriorum, ut præfertur, concessis, nec non aliorum Statutorum in Capitulis Generalibus Romano, & Victoriæ editorum, non obstantibus Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium negociis præpositæ, & Brevi confirmatorio Venerabilis Servi Dei Innocentii XI. Sicque deinceps Lectores, Prædicatores, & Magistri Noviriorum prædicta Indulta, Privilegia, & Titulos consequi nullatenus valeant; Ita tamen, ut Regulares, præfati Ordinis, qui usque ad præsentem diem jam dicta Indulta, & Privilegia legitimè consecuti fuerint, in eorumque extiterint pacifica possessione, iis uti, & frui possint in statu tantùm, in quo reperiuntur, non tamen assequi valeant aliud Privilegium in casu loci vacantis privilegiati, atque nihil præsenti Decreto juri ex illis quæsito derogatum censeantur. Datum Romæ die 18. Julij 1720.

Die 20. prædicti mensis facta per me infrascriptum Secretarium relatione Sanctissimo Domino Nostro Sanctitas Sua resolutionem, sive Decretum approbavit, ac expediri jussit Literas Apostolicas in forma Brevis.

J. D. Card. Peraccianus Præfectus.

F. Archiepiscopus Damascenus Secr.

CONFIRMATIO

Præcedentis Decreti, auditis rationibus à Lectoribus Ordinis Minorum Observantium Reformatorum deductis. XVIII.

Die 29. Augusti 1720.

Cum pridem sub die 18. Julij 1720. Congregatio deputata Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Paulucci, Casoni, Paracciani Præfecti Sacræ Congregationis, & Fabroni, meique infrascripti Secretarij, fuerit, in sensu consulendi Sanctissimo Domino Nostro pro abolitione Statuti Toletani, nec non aliorum Statutorum in Capitulis Generalibus Romano, & Victoriæ editorum super Indultis, & Privilegiis Lectoribus, Prædicatoribus, & Magistris Noviriorum Ordinis Minorum Observantium Reformatorum concessis, prout latiùs ex facti serie, & Decreto edito à Sanctissimo Domino Nostro approbatum fuit.

Nuper ex Lectorum præmemorati Ordinis parte eidem Sanctissimo Domino Nostro expositum fuit, quod aliàs sub die 21. Junij 1709. in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium hac eadem promota Superiorum Generalium Instantia super abolitione respectivè dictorum Privilegiorum, & Indultorum, Ponente claræ memoriæ Cardinali Sancti Clementis, rescriptum fuit, *nihil esse innovandum*, proindeque ex iis, aliisque prætensis rationibus, quæ à dictis Lecto-

ribus

ribus adducebantur, & in eâdem Congregatione particulari exhibitæ non fuerint, non esse locum abolitioni prædictorum Indultorum, & Privilegiorum dicebatur.

Hinc denuò de mandato Sanctissimi Domini Nostri, Congregatione habita die Jovis 29. Augusti 172n. & perpensis dicto Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, aliisque prætensis rationibus prædictorum Lactorum, EE. PP. unanimiter fuerunt in sensu: *Standum esse in Decretis sub die 18. Julij proximè præteriti.*

J. D. Card. Paraccianus Præfectus.

V. Archiepiscopus Damascenus Secret.

DECRETA, EPISTOLÆ ET

Responsa Memorabilia Sacræ Congregationis Eminentiss., & Reverendiss. DD. Cardinalium Concilij Tridentini interpretum.

Juxtà temporis seriem disposita

DECRETUM

I. De celebratione Missarum in Oratoriis privatis.

QUoniam Sancta sanctè tractanda sunt, ac præsertim tremendum incruenti Sacrificij Mysterium, quod omni Religionis cultu, & veneratione peragendum est; Propterea soper observandis, & evitandis in celebretione Missarum, Sacrosanctis Oecumenicis Conciliis, ac præsertim Tridentino sub cap. unico sess. 22. inter cætera statutum est, ut tantum Sacrificium, solummodò in Ecclesiis, aut Oratoriis Divino tantùm Cultui dicatis celebraretur, præcipiendo Episcopis, & locorum Ordinariis, nè privatis in domibus, atque omninò extra Ecclesiam peregi paterentur: Ac subinde Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum E.R.S. Cardinalium ipsius Concilij Tridentini executioni, & interpretationi præpositorum sæpè sæpiùs per opportuna Decreta obrepentes abusus eliminavit. Modarnis tamen temporibus innotuit Sanctissimo Domino Nostro, quòd nonnulli Episcopi, sub prętextu Privilegiorum Cappellis Episcopalibus competentium, & complures Regulares, sub prætextu Privilegiorum, quæ ipsis à Sancta Sede indulta noscuntur, per hujusmodi Privilegiorum dilatationem seu potiùs excessum, & abusum in nonnullis Diœcesibus, præsertim Regni Neapolitani, ac in ipsa Neapolis Civitate, ea sibi licere putant, quæ permissa non sunt, quinimò prohibita, siquidem nonnulli Episcopi etiam in alienâ Diœcesi, & extra domum propriæ habitationis in privatis Laicorum Domibus erigi faciunt altare, ibiqua per unum, aut plures ex suis Cappellanis vivificam Christi Hostiam immolare; Regulares verò in quibusdam Magnatum, seu aliarum Nobilium Personarum privatis Oretoriis, quæ certis quandoque ex causis à Sanctâ Sede Apostolicâ concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quàm in ipsis celebrare sit indultum, vel absque præsentia Personarum, quarum contemplatione gratiosa concessin emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Constitutiones Diœcesanas, aut etiam per Decreta Sacræ Congregationis Concilij celebreri prohibetur, aut quæ in ipsismet Indultis Apostolicis excipiuntur, quominus in iis celebrari possit, aut etiam Altari portatili uti non verentur, in sanctarum Sanctionum contemptum, ac Sancti Sacrificij irreverentiam.

Quamobrem ad abusus hujusmodi eliminandos & ad instaurandam venerationem tremendo Ministerio debitam, idem Sanctissimus Dominus Noster ex unanimi voto S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, inhærendo declarationibus aliàs hac de re editis, expresè declarat, Episcopis, & his Majoribus Prælatis, etiam Cardinalatus dignitate fulgentibus, nequa sub prætextu Privilegij clausi in corpore juris, neque alio quocumque titulo, ullo modo licere extre domum propriæ habitationis in domibus Laicis, etiam in propria Diœcesi, quod fortius intelligitur in alienâ, etiamsi Diœcesani consensus adhiberetur, erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, seu celebreri facere, ac pari modo in Oratoriis privatis, quæ per Sanctam Sedem concessa fuerint, non licere Regularibus cujusvis Ordinis, aut Instituti, seu Congregationis, etiam Societatis Jesu, aut etiam cujuscumqua Ordinis militaris, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, aut aliis quibuscumque Sacerdotibus, etiamsi essent Episcopi, in iis celebrare in diebus Paschatis Sanctissimæ Resurrectionis, Pentecostes, Natavitatis Domini Nostri Jesu Christi, aliisque anni festis solemnioribus, ac diebus indulto exceptis. In reliquis verò diebus prædictis Regularibus, seu Sacerdotibus quibuscumque, etiam Episcopis, in præfatis Oretoriis celebrere non licere, ubi etiam unica Missa, quæ in Indulto conceditur, celebrata fuerit, super quo celebraturus teneatur diligenter inquirere, & de eo se optimè informare; Atque illa etiam in casibus permissis celebreri nequeat post meridiem, demandando propterea ulteriùs, ac declarando in omnibus hujusmodi casibus, Personas quascumque dictas Missas audientes nullatenus Ecclesiæ præcepto satisfacera; Quo verò ad Altare portatile iterum inhærendo declaretionibus supradictis, centuit licentias, seu Privilegia concessa nonnullis Regularibus in cap. in his de Privil., & per aliquos Summos Pontifices aliis Regularibus communicata, utendi dicto Altari portatili, in eoque celebrandi absque Ordinariorum licentia in locis, in quibus degunt, omninò revocata esse per idem Sacrum Concilium, & propterea eosdem Regulares probibendos, ne illis utantur, ac mandandum, prout præsentis Decreti tenore mandat Episcopis, aliisque Ordinariis locorum, ut contra quoscumque Contravenientes, quamvis Regulares, procedant etiam tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, ad pœnas præscriptas per idem Sacrum Concilium in d. Decreto sess. 22. usque ad censuras latæ sententiæ, tributa etiam eisdem facultate per boc Decretum ita procedendi perinda, ec si per Sanctam Sedem specialiter concessa fuisset Et ita Sanctitas Sua declarat, & servari mandat. Romæ hac die 15. Decembris 1703.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

Jo. Dominicus Thomatus Episcopus Cyrenen. S. C. C. Secr.

Die 8. mense Januarij 1704. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Monte Citatorio Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Apost. Curs.

DE-

II.

DECRETUM.

Plura decidens Dubia quoad Missas, quæ in Altaribus privilegiatis celebrantur.

CUM in concessione Indulgentiarum Summus Pontifex soleat præfigere certum numerum Missarum celebrandarum qualibet die in Altari Privilegiato, pro parte nonnullorum Religiosorum porrectus fuit Sanctissimo supplex libellus pro resolutione instascriptorum dubiorum, quo ad hanc Sacram Congregationem remisso sub die 23. Aprilis proximè præteriti rescriptum fuit; Exhibeatur formula Indulgentiarum, & ponatur in folio.

In executionem hujusmodi rescripti exhibetur formula Indulgentiarum, quæ est tenoris sequentis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam. Omnium saluti paterna charitate intenti sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorij pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam Metropolitanam Mediolanen., in qua nullum aliud Altare Privilegiatum reperitur concessum, & in ea situm Altare S. Caroli hoc speciali dono illustrare, dummodo in dicta Ecclesia quinquaginta Missæ quotidiè celebrentur, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus autoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Animâ cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad præfatum Altare celebrabit, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragij Indulgentiam consequator; Ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorij pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque, & præsentibus ad septennium tantùm valituris. Datum &c.

Ad futuram &c. Omnium saluti &c. Volentes igitur Ecclesiam Conventus Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum Civitatis Tusculanæ, in qua nullum aliud Altare Privilegiatum &c. illustrare, dummodo in dicta Ecclesiâ quatuordecim Missæ quotidiè celebrentur, auctoritate &c. confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infrà illius octavam, ac secunda, & sexta feriis cujuslibet hebdomadæ pro Anima cujuscumque Christifidelis &c. ut supra.

His igitur præhabitis EE. VV. non dedignabuntur sapientissimè de more respondere.

Primo: An absentibus Religiosis ex causâ Prædicationis tempore Quadragesimæ, & Adventus, vel quando occasione Festivitatum, vel Funerum, aut similium à Superioribus ad celebrandum alibi transmittuntur Indulgentiæ concessæ cum certo numero Missarum, qui ob dd. causas adimpleri non potest, prorsùs cessent, vel pro eo tempore quo numerus non fuerit adimpletus, sint suspensæ, vel potiùs remaneant in suo robore.

Secundò: An idem sit statuendum, deficiente præfixo numero Missarum ob infirmitatem Sacerdotum, tam Regularium, quàm Secularium.

Tertiò: An pariter idem sit statuendum deficiente dicto numero Missarum ob absentiam ab Ecclesiis Secularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliqoot dies, & menses.

Die 30. Julij 1706. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum ad primum quoad primam partem pro tempore Adventus, & Quadragessima censuit remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodo raro contingat Ad secundum censuit non remanere suspensas. Ad tertium satis provisum in primo.

B. Card. Panciaticus Præf.

Vincentius Petra Secr.

III.

DECRETUM

Super dubiis propositis in Causa

Aquen. Jurium Parochialium.

ÆGre ferens Joannes Franciscus Stranius modernus Præpositus, & Parochus loci Incisæ quosdam prætensos abusus fuisse invectos à PP. Carmelitis ejusdem Loci in præjudicium suorum jurium Parochialium, ad hanc Sac. Congregationem recursum habuit, à qua de more requisitâ informatione Episcopi, Vicarius Generalis illius juxta Relationem Parocho usquequaque favorabilem in Summario exhibendam, transmisit; Quo circa infrascripta Dubia concordata, Patribus hinc indè scribentibus, resolvenda EE. VV. proponuntur, una cum alio Dubio, quod est ultimom, nuper concordatum occasione, qood cùm PP. obedire detrectaverint Episcopi Edicto prolato, ubi prætenditur, pendente lite in hac Sac. Congregatione, demandanti, ut in funeribus accederent ad Parochialem, ad levandam Crucem, eorum tres fuerunt à Confessionibus audiendis suspensi, super quibus informans Episcopus eadem confirmat, & conqueritur eosdem tres Patres suspensos statim post declarationem cum spretu, licet semel tantùm, audivisse Confessiones. Quapropter ex utrinque deducendis humiliter postulant Partes ipsæ declarari.

I. An PP. Carmelitæ in Rogationibus possint ad Processionem accedere sine Cappis Albis.

II. An in solo numero duorum Religiosorum Cruce præcedente?

III. An teneatur Præpositus, qui est etiam Parochus in publicis generalibus Processionibus fieri consuetis, monitos facere dd. Patres, ut ad Processionem accedant, & quomodo?

IV. An iidem PP. possint liberè quæstuare in diebus Hebdomadæ sibi benevisis, absque restrictione alicujus diei?

V. An possint eamdem quæstuationem facere pro Confraternitatibus in eorum Ecclesiâ erectis?

VI. An possint in d. Ecclesia pro dd. Confraternitatibus exponere SS. Eucharistiæ Sacramentum occasione Novenæ SS. Natalis, & quadraginta Horarum in diebus sibi benevisis sinè licentia Ordinarij?

VII. An easdem expositiones facere possint pro eorumdem Regularium devotione?

VIII. An possint benedicere Sponsos cum licentia Parochi, vel sine?

IX. An iidem Patres audientes Confessiones Infirmorum, teneantur ante, vel post dictam Confessionem illsm Parocho notificare?

X. An

X. An possint in propriâ Ecclesiâ Mulieres post partum benedicere, & ad Purificationem admittere?

XI. An vocati possint se conferre ad benedicendam Febrem cum Reliquiâ S. Alberti?

XII. An vocati ad associandum Defunctorum Cadavera prius convenire debeant ad Ecclesiam Parochialem cum eorum Cruce, & deinde se conferre ad Domum Defuncti, & quatenus negativè.

XIII. An ad eundem effectum sub qua Cruce, & in quo loco dicti Patres expectare debeant Parochum, & alios exequiis intervenientes?

XIV. An possint dare signum, & celebrare Missam in diebus festivis eodem tempore, antequam detur signum, & celebretur Missa Parochialis?

XV. An præpositus habeat Jus interveniendi in redditionibus rationum faciendis per Confraternitates Laicorum in Ecclesiâ dd. Patrum erectas?

XVI. An eisdem Patribus Carmelitis liceat Processiones facere extrà propria Claustra, seu districtum, & intra limites Parochiæ, invito Parocho? Et quatenus negativè.

XVII. An eisdem Patribus liceat extra propria Claustra, seu districtum per loca consueta facere Processionem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo occasione suæ Festivitatis, petitâ tamen licentiâ à Parocho, licèt non obtenta?

XVIII. An Patres suspensi sint reintegrandi ad audiendas Confessiones Sacramentales in casu &c.

Diebus 19. Maji, & 9. Junii 1708. Sac. Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum.

RESPONDIT

Ad primum: Negativè.
Ad secundum: Negativè.
Ad tertium: Affirmativè, sivè per Nuncium, sivè per Schedulam.
Ad quartum: Affirmativè.
Ad quintum: Negativè.
Ad sextum: Negativè.
Ad septimum: Negativè.
Ad octavum: Posse, cum licentiâ tamen Parochi, & ampliùs non proponi mandavit.
Ad nonum: Affirmativè ad formam Constitutionis Clementis X.
Ad decimum: Affirmativè.
Ad undecimum: Affirmativè.
Ad duodecimum, &
Ad decimum-tertium: In casu, de quo agitur, posse convenire etiam in Ecclesia viciniori Domui Defuncti, & in Tumulatione Cadaveris sub unica Cruce Ecclesiæ tumulantis.
Ad decimum-quartum: Affirmativè.
Ad decimum-quintum: Negativè.
Ad decimum-sextum: Negativè.
Ad decimum-septimum: Affirmativè.
Ad decimum-octavum: Affirmativè.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secretarius.

DECRETUM.

VI. Super dubio, an Minoribus Observantibus Sancti Francisci liceat in eorum Ecclesiis retinere Capsulas pro eleemosynis Missarum.

QUemadmodum probos decet Religiosos, cupientes hujus Ordinis Patres non minùs eorum Regulæ puritatem custodire, præcipuè circa paupertatis Votum tantoperè à Sancto Fundatore injunctum, quàm Apostolicis jussis obtemperare, humillimè expetierunt hujus S. C. oraculum super declaratione emergentis casus qui est hujusmodi. Urget ex unâ parte novissima Constitutio san. mem. Innocentii XII. super Celebratione Missarum, quæ incipit *Nuper* cum decreto *irritanti*, & clausula *sublata*, nec non cum derogatione expressâ omnium Constitutionum Apostolicarum, & Statutorum Ordinum; tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, atque Consuetudinum immemorabilium, quæ inter alia provida Decreta, demandat, retentionem Capsularum pro Missis celebrandis per hæc verba; *Debeant ulteriùs Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas, tum manualium, tum perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in Capsa particulari sub duabus Clavibus, quarum una penès Superiorem Localem, altera verò penès alium a Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de eisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus Discretis, seù Consiliariis, vel alio simili modo nuncupatis, singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.*

Obstare ex aliâ parte videntur hujusmodi Capsæ retentioni bina Decreta, alterum editum in Generali Congregatione Cismontanæ Familiæ habitâ in Conventu Aracœli Anno 1615. *relatum in Tom. 3. Orb. Seraph. pag.* 613. Alterum verò per eadem verba conceptum itidem in Generali Congregatione in eodem Conventu celebratâ Anno 1628. coram el. mem. Card. Gypsio à san. mem. Urbano VIII. specialiter delegato, recensitum quoque in *Tom. 4. ejusdem Orb. Seraph. pag.* 11. quod, & pariter eorumdem verborum texturâ relatum reperitur post Constitutionem *Injuncti nobis* prælaudati Pontificis 49. *in ordine Bull. Tom. 4. sub dat.* 14. *Junii* 1628., *& publicatum die* 15. *ejusdem mensis, & Anni*, ibi: Capsæ, vel Trunci ad recipiendas eleemosynas pecuniarias, etiam pro Missis oblatas, non solùm ab Ecclesiâ, sed etiam à Sacristia, & à quacumqe parte, quæ sit intra Clausuram Conventus, omnino prohibentur sub pœna inobedientiæ, & excommunicationis majoris; *oblata autem eleemosyna pro Missis nullo modo intrà Clausuram Conventus, aut intrà Ecclesiam, vel Sacristiam ab aliquo recipi permittatur, sed ad Syndicum Apostolicum offerens remittatur; Quod si id grave illi fuerit, & voluerit Tertiario, vel Servitori Conventus tamquam Syndici substituto illam tradere, ut ad Syndicum ipsum ejus nomine deferatur, id fieri poterit, ea tamen lege, ut intrà Clausuram Conventus, aut Ecclesia, nec Tertiarius, nec Servus illam recipiat, & Guardianus, qui contrarium permiserit, privetur Officio suo. Et ibidem infrà. Prætereà nullo modo habeant in eorum Ecclesiis, vel Sacristiis, aut alibi Cippos, aut Truncos ordinatos ad offerentium, seu donantium pecunias, nec Capsulas pro eleemosynis Missarum.*

Insuper obstare videntur typis traditæ Constitutiones editæ in Capitulo Generali celebrato in eodem Conventu Aracœlitano die 29. Maji 1700. Pro Cismontana familia, §. ad propositionem num. 1. pag. 30. ubi hæc habentur: *Ad propositionem factam in Discretorio Observantium an supplicari deberet SS. ut dispensare dignetur cum Observantibus in præcepto de retinendo Capsulas in Sacristia pro recipiendis eleemosynis prò Missis, prout insinuari videtur in Decretis, de Celebratione Missarum. Definitorium Generale attenta dispositione Regulæ nostra cap. 4., ac Apostolicarum declarationum illius, aliorumque Pontificum Constitutionum præsertim Nicolai III. Exiit, Clem. V. Exivi, Pauli III. Exponi Nobis, die 30. Maji 1536., Innocentii XI. Solicitudo Pastoralis, Innocentii XII. Aliàs à felici,*

nec

nec non Decreti Sac. Congregationis Consultationibus hujus nostræ Familiæ præposita, approbante Sanctissimo, sub Dat. die 4. Junii 1628. declarat ejusmodi Capsulas statui, ac Professioni Fratrum Minorum de Observantia esse repugnantes, & proinde Fratres nostros non comprehendi sub præcepto hujusmodi de retinendis prædictis Capsulis in Sacristiis, vel suis Conventibus, & si opus fuerit supplicetur SS. pro confirmatione hujus declarationis per Officiales Familiæ: Harum autem Constitutionum legalitatem impugnat modernus V. Commissarius Generalis Familiæ Cismontanæ, antumans eas fuisse efformatas proprio marte mox Defuncti P Generalis Ordinis, circa consensum Generalis Capituli; Sed earum loco, hoc aliud exhibuit documentum. In Regestro Curiæ Aracælitanæ facto ab Anno 1700. usque ad Annum 1704 *fol.* 22. *num.* 7. *inter alia sic legitur. Circa Capsulam pro conservatione eleemosynarum pro Missis celebrandis recipiendarum in Sacristiis omnium Regularium, etiam Mendicantium cum amplissimis derogatoriis omnium in contrarium quomodolibet disponentium à Sacra Congregatione Concilii in novissimis Decretis de Celebratione Missarum observari mandatam cum circumstantiis in ea materia dispositis, Discretorium Generale optat, ut supplicetur Sanctissimo pro dispensatione Observantium ab obligatione eas Capsulas retinendi; At Diffinitorium Generale rogat Reverendiss. P. Generalem, ut perpensis perpendendis, mandet id fieri, & respectivè supplicari, quod sibi melius in Domino, ac Ordini utilius videbitur expedire.*

Ancipites valdè sunt Religiosi præfati Ordinis, utram in partem se dent super hujusmodi Capsularum retentione, exindeque in varias abierunt interpretationes, cum præjudiciali difformitate regularis Instituti, utpote, qui Innocentianam Constitutionem servandam contendunt, Capsulas ad usum revocarunt, cæteri verò, qui supra relatis Ordinis statutis connituntur, easdem abjecerunt; Propterea prænominatus V. Commissarius Generalis ad restituendam in hac parte debitam Regulæ uniformitatem, reverenter expetiti ab EE. VV. declarationem, an sui Religiosi observantes Regulæ D. Francisci comprehendantur sub primodicta Constitutione Innocentiana de Capsulis retinendis pro Missis celebrandis.

Eminentissimus Ordinis Protector informare desuper requisitus præallegatas dispositiones librando, non dubitat hosce Fratres Minores Observantes comprehendi sub d. Constitutione Innocentianâ, eo quòd illa specificè de Regularibus Mendicantibus loquatur, atque præmemorais Religionis Statuta ex adverso recensita non obstare, subdit, attenta speciali eorumdem derogatione in eadem Innocentianâ contenta, quin. & ulterius Eminentiss. Relator allegando Indultum san. mem. Gregorii XIII. permittentis usum hujusmodi Capsularum in Sacristiis dd. Fratrum, pro asservandis eleemosynis in dies oblatis, quod refertur ab Auctore *Orb. Seraph. tom.* 3. *pag.* 382. *col.* 2. & *pag.* 446. *col.* 1. censet nullum sese deprehendere inconveniens in earum usu quoties tamen retineantur cum cautelâ, in locis non publicis, ne in apparentiâ offendatur paupertas, sed asserventur Claves, apud Sindicum Apostolicum, & Superiorem localem respectivè, ad formam Constitutionis Innocentianæ, ut latiùs in ejusdem relatione per manus circumferenda. His itaque expensis emergit dubium sapientissimè ab EE. VV. resolvendum.

An, & quomodò Minores Observantes valeant retinere Capsulas pro Missis celebrandis in casu &c.

Die 7. Julii 1708. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit negativè.

B. Card. Panciaticus Præf.

V. Petra Secr.

RESOLUTIO. V.

Plurium dubiorum Oeconomicam administrationem Archiconfraternitatis Sancti Hieronymi Charitatis Urbis, & pia Opera, quæ ibidem exercentur, respicientium.

Romana Operum Piorum.

PErlustrato per Eminentiss. Mariscottum jussu Sanctissimi Domini Nostri moderno statu omnium redituum, & onerum Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis Urbis, non levia detecta fuerunt inconvenientia, propter quæ locus iste indies deterior fieri videtur cum maximo præjudicio Operum Piorum à Fundatoribus injunctorum, quorum exercitium hactenus defuisse, & posthac planè defuturum noscitur: Ad reparandum itaque, quo fieri potest, æquiori modo id grave detrimentum, Officiales & Deputati ejusdem Loci humiliter preces eidem Sanctissimo porrexerunt, ad hanc Sacram Congregationem remissas, hæc media desuper suggerentes.

I. Quod cùm præfata Archiconfraternitas gravata sit ingenti ære alieno pertingente summam scutorum 92201. 48. ex eo proveniente, quòd effectus, & reditus a piis Benefactoribus relicti erogati olim fuerint, & annuatim erogentur in aliis Operibus, quam ab eisdem Benefactoribus præscriptis, itaut anno quolibet Exitus Introitum superet in scutis 3140. 15. Ac vice versâ cum eadem Archiconfraternitas possideat Capitale liberum ad omni onere scutor. 41887. 94. ideòque supplicarunt pro facultate convertendi, & applicandi hoc Capitale liberum in extinctionem præmemorati debiti.

II. Admissâ hujusmodi petitâ applicatione, cum nulli alii supersint dicto Loco Pio reditus pro solvendis annuis scutis 459. quæ requiruntur pro mercede Ministrorum incumbentium administrationi redituum, idcirco exorarunt pro facultate detrahendi singulis annis ex proventibus cujuscumque hæreditatis, donationis, & legati ratam partem proprotionabiliter usque ad constandam dictam summam annuorum scut. 459

III. Cum hactenus rationes omnium redituum tam liberorum, quàm oneribus obnoxiorum extiterint sub confuso, ita ut aliquatenus desitum fuerit ab adimplemento Operum Piorum à Testatoribus præscriptorum, quin & ulteriùs plus expensum fuerit in adimplendis aliquibus oneribus, quàm essent reditus assignati, & vice versâ detractum aliis oneribus, quorum reditus illis correspondebant, licèt revera non aliàs, quàm in piis & charitativis operibus proventus expensi fuerint: Cumque modò ex rerum involucro, & temporis antiquitate prædicti excessus, & defectus liquidari nequeant, ac nimis ardua dignoscatur singulorum ad singula reintegratio quinimò adhuc omnibus liquidatis nulla quidem compensatio sequi potest ex notoria Archiconfraternitatis inopia, ideoque attenta eorum bona fide Oratores supplicant pro sanatione gestorum in præteritum, eorumque approbatione.

IV. Ad evitanda in posterum similia adsurda, rogant insuper pro reductione onerum Mis-

sarum,

ſarum, Subſidiorum dotalium, aliorumque piorum Operum eidem Loco incumbentium, attenta notabili diminutione redituum illis correſpondentium, vel ex naturâ rei, vel ex facto Principis ſequutâ.

V. Subjiciunt tandem preces Oratores ipſi, ut in futurum, quotieſcunque caſus eveniat diminutionis redituum, ipſiſmet fiat facultas faciendi congruas onerum reductiones.

Eminentiſſimus Mariſcottus Relator pro informatione requiſitus, rebus maturè penſatis quoad primam Inſtantiam cenſet, poſſe indulgeri modo expreſſo ab E. S. in folio aſſignando pro reintegratione cujuſlibet hæreditatis certa bona libera ejuſdem Oratricis, exprimendo, ſingula bona: Quoad ſecundam petitionem, admittendam eſſe putat, ſtante neceſſitate Miniſtrorum, indicatque E. S. proviſiones pro ſingulis Miniſtris: Quoad tertiam cenſet, ſi Sanctiſſimo placuerit, petitam abſolutionem concedi poſſe, cum exceſſus, & defectus enunciati ex rerum involucro, ac temporum vetuſtate in præſens liquidari non poſſint, & quatenus etiam liquidarentur, ob notam Archiconfraternitatis indigentiam exequi non valeant. Et demùm quoad quartam, & quintam pariter inſtantiam, onerum reductionem in futurum concedendam eſſe arbitratur, ad rationem redituum, juxta methodum per E. S. labore non parvo expreſſam in folio ſeparato, prout etiam attribui poſſe Eminentiſſimo Protectori dictæ Ven. Archiconfraternitatis facultatem moderandi onera in caſu minorationis redituum, & hoc pro faciliori rei expeditione, & celeri piarum voluntatum adimplemento, cùm certa, & invariabilis regula ſingulis quibuſcunque annis dari nequeat in futurum pro memorata reductione. Dignentur itaque Eminentiſſimi Patres eorum ſapientiſſimum Oraculum præbere.

An, in quibus, & quomodò petitis ſit annuendum &c.

Die 7. Julii 1708. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, attentâ relatione Eminentiſſimi D. Cardinalis Mariſcotti; quoad primam inſtantiam benignè commiſit eidem Eminentiſſimo, ut veris exiſtentibus narratis, & prævia Oratorum abſolutione à quibuſcunque cenſuris, & pœnis, petitam facultatem erogandi præfatum liberum Capitale ſcutorum quadraginta unius millium octingentorum octoginta ſeptem, & obulorum nonaginta quatuor in diſſolutionem, & extinctionem ſupra enunciati æris alieni pro ſuo arbitrio, & prudentiâ Oratoribus gratis impartiatur. Secundam petitionem benignè remiſit arbitrio ejuſdem Eminentiſſimi Relatoris, qui pro ſuâ prudentiâ ſuper gerat, ſtatuat, atque decernat, quod ſibi magis in Domino expedire videbitur. Quoad tertiam inſtantiam eidem Eminentiſſimo Relatori commiſit, ut in præteritum geſta ſanet dumtaxat, atque convalidet. Quo verò ad petitam quarto loco reductionem Miſſarum, Subſidiorum dotalium, aliorumque piorum Operum, eidem Eminentiæ Suæ commiſit, ut vocatis, ſi qui fuerint vocandi, ac maturè penſatis omnibus, & ſingulis hujuſmodi Fundationibus, ſeu Legatis, firmis remanentibus oneribus congruam Eleemoſynam habentibus, ac provenientibus ex contractu inito cum Archiconfraternitate, necnon Miſſis, quæ à piis Fundatoribus, ſeu Teſtatoribus in eorum diſpoſitionibus fuerint prædilectæ, & ſubſidiis dotalibus antepoſitæ, ea dumtaxat Miſſarum onera, commutatis Anniverſariis in tot Miſſas lectas ad rationem Eleemoſynæ manualis, more Urbis inſpecto, ac ſubſidia dotalia, & alia pia Opera, juxta proportionatam redituum quantitatem, dempto, ex eis obulo pro qualibet Miſsâ, in cauſam ſacrorum Utenſilium erogando, quatenus Eccleſia reditus ad hunc effectum aſſignatos non habeat, juxta *Conſtitutionem ſanct. mem. Urbani VIII. de celebratione Miſſarum*, pro ſuo arbitrio, & prudentiâ moderetur, atque reducat, quæ taxativè à piis Fundatoribus concepta fuerint. Secus verò, ſi fundationes, ſeu Legata prædicta demonſtrativè concepta erunt, quo caſu eadem Sacra Congregatio cenſuit, non eſſe locum reductioni, ſed agendum eſſe contra hæredes Fundatorum ad perpetuam injunctorum onerum manutentionem, & ad ſupplendam ſummam deficientem, tam pro præterito, quam pro futuro tempore. Quatenus autem quoad onera demonſtrativè concepta, factis judicialibus, & poſſibilibus diligentiis, vel hæredes cogendo, vel Teſtatorum bona non reperiantur, ſuper quibus Oratorum conſcientia onerata remaneat, tunc cenſuit, *onera ipſa reduci poſſe proportionabiliter, ut ſupra:* Ita tamen, ut ſi quando reditus augeantur, augeri quoque debeat ad ratam Miſſarum numerus, & quantitas dotium, aliorumque piorum operum, non autem diminuantur in caſu diminutionis eorundem redituum, ſed in caſibus particularibus ad eandem Sacram Congregationem recurratur, quod in actu præſertim viſitationis erit inſpiciendum. Ut autem in futurum cautiùs & diligentiùs procedatur, tum in acceptandis piis Legatis cum onere Miſſarum, tum in adimplendis jam acceptatis, ſæpedicta Sacra Congregatio præfato Eminentiſſimo Relatori pariter commiſit, ut Deputatis & Officialibus prædictæ Archiconfraternitatis ſtrictè injungat obſervantiam dictæ Conſtitutionis ſanctæ mem. Urbani VIII., & Innocentii XII. ſuper celebratione Miſſarum.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secretarius.

Romana Applicationis Miſſarum, & Subſidii Dotalis.

EXponunt Officiales, & Deputati Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis Urbis, quod olim PP. Minoris Obſervantiæ Provinciæ Romanæ dimiſerint in manibus ſanctæ memoriæ Clementis VII. Eccleſiam S. Hieronymi, ejuſque Conventum, Sacrarium, ſacra ſupellectilia, multaſque domus adjacentes, quodque idem Summus Pontifex eamdem Eccleſiam cum ſupradictis membris univerſis præfatæ Archiconfraternitati eâ lege, ut ibi retineri non poſſent, niſi Sacerdotes Seculares, qui tenerentur, vel per ſe, vel per alios Cappellanos celebrare ſaltem octo Miſſas lectas quotidianas, & diebus feſtis Miſſam ſolemnem canere cum Veſperis, & Completorio abſque expreſſione applicationis Sacrificij; Necnon, quod cum Joannes Baptiſta Foſſa duas dotes diſtribuendas reliquerit per dictam Archiconfraternitatem, his verbis: *Mandavit, quod de omnibus ſuis bonis prima vice tantùm exponantur in ornamentum, & beneficium Sacriſtiæ S. Hieronymi Charitatis ſcuta quinquaginta, & reliquis annis futuris de ſuis introitibus nubantur Puellæ duæ modo, & forma, prout aliæ nuptui traduntur ultra numerum ſolitum a dicta Societate:* Hinc ſupplicavit declarari infraſcripta dubia, ſuper quibus auditus Eminentiſſimus Mariſcottus Relator rationes hinc inde adducit quoad primum, ſed votum non aperit. Quo verò ad ſecundum putat deberi dotes diſtribui non ad rationem ſcutorum triginta pro qualibet, prout aliæ diſtribuuntur à dictæ

Archiconfraternitate, sed ad ratam fructuum hæreditariorum, remittendo totum judicio EE. PP., qui exorantur resolvere.

Primò. *An Sacerdotes hodierni Ecclesiæ S. Hieronymi numero vel possint Sacrificium applicare in satisfactionem aliorum oneratum à Testatoribus injunctorum post unionem Archiconfraternitatis prædictæ, seu potiùs teneantur applicare pro Benefactoribus ante unionem in casu &c.*

Secondò. *An duæ dotes distribuendæ ex dispositione Joannis Baptistæ Fossa debeant esse in summa scutorum triginta pro qualibet, comprehensa veste, sive pro interanti quantitate integri fructus hæreditatis prædictæ in casu &c.*

Die 7. Julii 1708. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit ad primum *Affirmativè quoad primam, & negativè quoad secundam partem*: Ad secundum *Negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem.*

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secretarius.

EPISTOLA.

VI. Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, qua pium Exercitiorum spiritualium opus ipsis maximè commendatur, & Clericis, Sacerdotibus, aliisque Ecclesiasticis illa peragentibus plura ex Apostolicâ benignitate indulgentur.

REverendissime Domine uti Frater. Inter gravissimas Pastoralis Officij curas, quibus Sanctissimus Dominus Noster assiduè premitur, in eam præcipuo studio incumbit, ut quicunque in sortem Domini vocati sunt, præsertim verò Sacerdotes, & animarum Rectores, tum sacrarum Literarum, Divinarumque rerum scientiâ, tum etiam vitæ, morumque honestate cæteris antecellant, ac in omnibus, juxtà monitum Apostoli, præbeant semetipsos exemplum bonorum operum in doctrinâ, in integritate, in gravitate, Cum etenim ipsi sint sanctiora Ecclesiæ membra, Dispensatores mysteriorum Dei, Christiani Populi Duces, & Magistri, Mediatores inter Deum, & Homines, lucernæ super candelabrum positæ, ut luceant omnibus, qui in Domo sunt; Nihil est, quod alios magis ad pietatem, divinumque cultum accendat, quàm illorum vita, & exemplum; Omnes siquidem in ipsos, tamquam in speculum, oculos conjiciunt, ut inde sumere possint, quod imitentur. Porrò cum diuturnâ experientiâ compertum sit ad retinendam, conservandamque Sacerdotalis Ordinis dignitatem, & sanctimoniam maximè conducere, ut Ecclesiastici viri spiritualibus Exercitiis aliquando vacent, quibus quidquid sordium de mundano pulvere contractum est, commodè detergitur, Ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur, rectè, sanctèque vivendi norma vel instituitur, vel confirmatur; Proindè Sanctitas Sua pro eximio, quo flagrat, omnium salutis zelo vehementer exoptans, ut pium hoc, & saluberrimum exercitiorum spiritualium opus ubique locorum magnoperè frequentetur, ac vigeat, universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, cæterosque tum Italiæ, tum etiam Insularum adjacentium Ordinarios enixè admonet, ac in Domino hortatur, ut dillu in sua quisque Diœcesi, quo majori poterunt conatu, & studio promovere satagant; præcipuè verò iis districtè injungit, ac præcipit, ut, quæ dudum san. mem. Innocentius XI, P. M. per encyclicam Epistolam à Sacrâ Congregatione Episcoporum, & Regularium Consultationibus præpositâ ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Episcopos datam die 9. Octobris 1682. quoad hujusmodi Spiritualia Exercitia à singulis Clericis decem dierum spatio antequam ad sacros Ordines assumantur, peragenda mandavit, exactè, ac inviolabiliter observari, & exequi curent, & quos iisdem exercitiis per antedicti temporis spatium minimè operam dedisse cognoverint, à sacrâ Ordinatione repellant penitus, & arceant, Prætereà Sanctitas Sua eosdem Ordinarios admonet, & hortatur, ut fructu, qui sanè uberrimus ex prædictis spiritualibus Exercitiis percipitur, opportunè proposito, ac explicato universos ex Clero sibi subjecto, sed præcipuè animarum Rectores, Confessarios, Canonicos, aliosque Beneficiatos Chori servitio adstrictos diligenter excitent ad eadem Exercitia saltem semel in anno peragenda in domibus Religiosorum Societatis Jesu, seu Presbyterorum Congregationis Missionis, si adsint, sin minùs in alia pia, seu Regulari Domo ab ipsis Ordinariis ad id designanda, & approbandâ. Ut autem alacriùs ad ejusmodi spiritualem secessum singuli conveniant, Sanctitas Sua omnibus præfatis animarum Rectoribus, Confessariis, Canonicis, Beneficiatis, aliisque Sacerdotibus, & Clericis, qui per decem dies sigulis annis, eadem Exercitia peregerint in domibus præfatis, ibique diu, noctuque permanserint, ac interea temporis verè pœnitentes, & confessi Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino elargitur. Parochos insuper per idem tempus semel tantùm in anno exercitiis hujusmodi vacantes à residentiâ benignè absolvit; Quod ipsum servari præcipit quoad Canonicos, Beneficiatos, aliosque personali residentiâ obstrictos, & Chori servitio mancipatos, quos nihilominus lucrari decernit integros fructus, & quotidianas suorum respectivè Canonicatuum, & Beneficiorum distributiones quascumque, perinde ac si Choro; Divinisque Officiis personaliter interessent, dummodò tamen eadem Exercitia peragant, obtentâ prius ab Ordinario licentiâ, à quo nullatenus concedenda erit Adventus, & Quadragesimæ tempore, ac in solemnioribus Festivitatibus, nec unquam omnibus simul Canonicis, aliisque Choro inservientibus, sed eo adhibito modo, ut Chori servitium nequaquam intermittatur, & quoad Parochos, idoneis prius subrogatis Oeconomis ab ipsomet Ordinario approbandis, qui animarum curam laudabiliter administrent. Mandat insuper Sanctitas Sua, ut hæ literæ publicentur in istâ Diœcesi, & in Cancellariæ regestis pro perenni eorum, quæ in illis continentur, observantiâ describantur, & ad hunc ipsum finem quolibet triennio earum publicatio in posterùm renovetur.

Quæ omnia ita diligenter ab Ampl. tuæ vigili providentiâ, ac pastorali sollicitudine præstanda fore confidit Sanctissimus Pater, ut à Sanctitate Suâ laudem, à Cœlesti verò bonorum operum Retributore condigna præmia valeat promereri; Et Ampl. tuæ copiosa divinorum Chrismatum incrementa ex animo precor. Ampl. tuæ Dat. Romæ die 1. Februarij 1710.

Uti Frater.

Bandinus Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secret.

EPISTOLA

EPISTOLA.

VII. Encyclica ad universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, ac alios locorum Ordinarios quoscunque data, qua illis de speciali mandato Summi Pontificis injungitur, ut Canonicos, Beneficiatos, Portionarios, & alios apud Ecclesias, quarum servitio addicti sunt, residere obligatos, necnon Parochos, & quoscunque alios animarum curam gerentes opportunis remediis, & canonicis pœnis ad personalem residentiam compellant.

Reverendissime Domine uti frater. Pastoralis Officii debito salubriter exequendo assiduè intentus Sanctissimus Dominus Noster in eam præ cæteria singulari studio incumbit solicitudinem ut omnes Metropolitanarum, Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum Dignitates Canonici, Beneficiati, Portionarii, aliique earum obsequiia mancipati, præcipuè, verò Ecclesiarum Parochialium Rectores, & quicunque alii animarum curæ præpositi, juxtà Sacrorum Canonum, & Sacri Tridentini Concilii Decreta, atque Apostolicarum Constitutionum præscriptum, personalis residentiæ munus, quo obstricti sunt, agnoscant, illudque bonâ fide, & quâ par est, sedulitate, ac diligentiâ præstent: Cùm autem Sanctitati Suæ non absque gravi animi sui mœrore dudum innotuerit, nonnullos præfatarum Ecclesiarum servitio, vel animarum regimini addictos, proprii oblitos Officii, huc illuc per menses, & annos divagari sine ullâ suorum Prælatorum licentiâ, vel etiam cum eâ, sed ultra tempus permissum, ac præter causas legitimas ab eisdem sacris Canonibus, & sacro Tridentino Concilio approbatas, & absque Apostolicis Indultis, quæ ab hac Sacrâ Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii interpretum justam discedendi causam habentibus concedi solent; unde non rarò fit, ut divina Officia, & Ecclesiastica munia, quæ ab integro Ministrorum numero expleri debent, maximè negligantur, & animarum cura proprio Pastore destituta gravissimum patiatur detrimentum, nec sit qui parvulis petentibus Evangelicum panem frangat; Volens propterea Sanctitas Sua pro eximio, quo pollet, zelo, maximum hunc abusum è medio tollere, simulque opportunè prospicere, ut singuli Ecclesiarum Ministri deincepa iis debita fideliter exhibeant obsequia, & Parochialium in primis Ecclesiarum Rectores, pascendis ovibus sibi commissis assiduè, ac diligenter vacent; sicuti eâ de re saluberrima in Urbe mandata nuper edidit pro iis, qui alibi residere obstricti, inibi commorantur; ita etiam jubet, ac præcipit universis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac cæteris locorum Ordinariis quibuscunque; ut propriam quisque Pastoralem solicitudinem excitantes, prælaudata sacrorum Canonum, & sacri Concilii Tridentini Decreta adversùs prædictarum Ecclesiarum Canonicos, omnesque, & singulos Beneficiatos de jure, vel consuetudine residere obligatos, necnon adversùs Parochos, & quoscunque alios animarum curam exercentes respectivè edita seriò observent, ac observari faciant, eos opportunis remediis ad personalem residentiam compellendo, ut onera unicuique eorum pro divino cultu, & Ecclesiarum, animarumque servitio incumbentia sustinere commodè possint. Porrò in hunc ipsum finem eosdem locorum Ordinarios hortatur, ac admonet, ut hujusmodi Parochos, Canonicos, aliosque Beneficiatos, ut supra, residere detrectantes, pœnis à sacris Canonibus, & sacro Concilio Tridentino statutis, subtractionis scilicet fructuum, & crescente contumaciâ, privationis etiam Canonicatuum, ac Beneficiorum, quibus potiuntur, mulctare, & coërcere non omittant, ac in eos ulteriùs procedant juxtà formam *Decretalis Innocentii III. relatæ in cap. Ex tua de Cleric. non residen.*, implorato etiam ad id, ubi opus fuerit, auxilio, & ope Ordinariorum, in quorum Diœcesibus prædicti Refractarii commorantur. Ut autem hæc omnia suum exactiùs sortiantur effectum, Sanctitas Sua iisdem locorum Ordinariis injungit, ut quos ex Parochia, Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis ejusmodi in præsens, vel etiam in posterum quandocunque à propriâ residentiâ abesse compererint ultrà tempus permissum, & absque debitis Apostolicis Indultis; eorumdem Contumacium nomina, & Beneficia residentialia, quæ obtinent, ac insuper Diœceses, & Loca, in quibus ipsi moram trahunt huic Sacræ Congregationi per suas Literas incunctanter denuncient, & quoad Contumaces in Urbe degentes idipsum tam eidem Sacræ Congregationi, quàm Eminentissimo ejusdem Urbis Vicario significent. Mandat denique Sanctitas Sua, ut præsentes Literæ, ne ullo unquam temporis decursu obsolescant, aut in desuetudinem abeant, istius Cancellariæ regestis describantur.

Cumque in his exequendis, provida in primis Sacrorum Antistitum solertia versari debeat, confidit Sanctissimus Pater præmissa omnia ab Amplitudinis tuæ vigili zelo, atque studio ita præstanda fore, ut nedum tui Officii debito cumulatè satisfacias, verùm etiam nihil desuper Sanctitati Suæ desiderandum relinquas, & Amplitudini tuæ prospera, lætaque cuncta à Deo precor.

Amplitudinis tuæ.

Uti Frater

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secret.

EPISTOLA.

VIII. Encyclyca methodum, ac normam præscribens observandam ab omnibus Episcopis, aliisque Prælatis facultatem habentibus indicendi Concursum ad Parochiales Ecclesias in examine, sive Concursu ad easdem Ecclesias, quoties earum vacatio contigerit, instituendo.

Reverendissime Domine uti Frater. Quò Parochiales Ecclesiæ dignioribus Personis gubernandæ traderentur statuit, ut notum est, Sacrosancta Tridentina Synodus ses. 24 cap. 18. ut; vacante Ecclesiâ Parochiali, indiceretur, & fieret Concursus; ac, postquam Concurrentes ab Episcopo, vel ejus Vicario Generali, atque ab Examinatoribus Synodalibus saltem tribus, examinati, & approbati essent, Episcopus eum eligeret, quem ætate, moribus, doctrinâ, prudentiâ; aliisque rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam necessariis, & opportunis, digniorem cæteris, magisque idoneum judicaret. Adjecitque ad hanc Concilii Sanctionem validiùs confirmandam, re, & nomine Sanctissimus Pontifex Pius Quintus, quod, si unquam Episcopus minùs habilem, postpositis magis idoneis, elegisset, possentii, qui rejecti essent, à mala ejusmodi electione ad Metropolitanum, vel, si ipse eligens Metropolitanus, aut exemptus foret, ad viciniorem Ordinarium, ut Sedis Apostolicæ Delegatum, vel aliàs ad ipsam Sedem Apostolicam appellare, ac Prælectum ad

novum examen coram ipso appellationis Judice, & ejus Examinatoribus provocare; ea tamen cautione, ut appellatio non in suspensivo, sed in devolutivo esse deberet: quemadmodum in ejus Constitutione, quæ trigesima tertia est, latiùs cavetur; concludendo, quod, constito de prioris Eligentis irrationabili judicio, eoque revocato, Parochialis Ecclesia magis idoneo conferatur.

Cùm autem neque Concilii Decreto, neque Pontificis Bullæ examinis in Concursu peragendi forma, seu methodus ulla certa, ac peculiaris servanda proponantur; difficile dictu est, quanta Examinum, aliorum alibi, diversitas extiterit, atque hinc occasio querelarum. Nam alicubi, cum non eædem omnibus Quæstiones, non iidem casus propositi fuissent: erant identidem, qui, vel in judicio, vel extra conquererentur; sibi quidem postpositis difficiliores, Prælecto autem faciliores ad solvendum Quæstiones obtigisse. Alibi verò eædem quidem omnibus Quæstiones propositæ fuerunt, sed neque hæ, neque datæ à Concurrentibus responsiones scripto, seu Literis, consignabantur. Cumque postmodum, nec rarò contigerit, ut è postpositis quispiam, jure Bullæ supradictæ, novum ad Examen coram Judice Appellationis, ejusque Examinatoribus Electum provocaret: Sacra Congregatio usque ad anno 1603. considerans gravamen non alia ratione, quàm novo examine probari posse; provocationem ad novum examen censuit admittendam, gravamine nec dum probato, & requisitis tantummodò probationibus in subsequenti judicio, in quo probato per novum examen Appellantis gravamine quoad doctrinam, probanda super est ejusdem præ jam electo in reliquis ad regendam Ecclesiam requisitis præstantia, ut de majori alterutrius ad Parochialis Ecclesiæ gubernium idoneitate sententia ferri possit, cum non continuò, siquis est doctior, is etiam aptior, seu magis idoneus ad id regimen habeatur, vel etiam habendus sit. Quam Sacræ Congregationis sententiam Scriptores, & Tribunalia laudarunt. Aliis demum in Diœcesibus laudabilis invaluit consuetudo, ut eædem omnibus Quæstiones, iidemque casus proponantur; ac (ne qua detur ansa Cancellario quidquam suo marte addendi, minuendi, mutandi) ut ipsemet Concurrentes, quæ interrogati fuerint, quæque responderint, sua manu perscribant. Atque Ordinarii, qui morem hunc longè optimum in examinando tenuere, Sacræ deinde Congregationi etiam, atque etiam considerandum reliquerunt, bia, qui sic examinati essent, atque postpositi, in posterum, ut solent, Appellantibus, indulgenda nec ne statim Electi novum ad examen provocatio, nulla gravaminis prærequisita probatione, videretur; cumisti ex actis primi examinis gravamen Doctrinæ facilè alioquin probare possent; quod alii alter nimirum examinati probare, nisi secundo, seu novo examine non poterant. Nec defuere alii probitatis, ac peritiæ in administrandis diu Ecclesiis laude præstantes, qui monerent, frænum aliquod hujusmodi Appellantium licentiæ tandem injiciendum, eorumque jam nimis crebras novum ad examen provocationes esse reprimendas; quippe quæ vix unquam sine magno Ecclesiarum damno contingunt. Nam cum novum examen coram Judice appellationis longè procul à Parochia peragendum sit; Electus ab Episcopo, qui provocatur, Parochiam, quam possidet, cogitur interea temporis deserere, eamque OEconomo, vel Vicario cuipiam, veluti sponsam ignotis Custodibus, relinquere, Sponso non parumper, sed diu sanè absfuturo; dum nempe, implicita, ut fit, lite, terna etiam, vel quaterna, alia ex aliis, examina super præstantia primum doctrinæ, tum deinde aliorum, quæ ad integrandam idoneitatem opportuna sunt, contentiosè multiplicentur, & commodè, ne dicam otiosè, transigantur, antequam deliberari possit, utri Concurrentium Parochia sit adjudicanda.

Ad tollendam ejusmodi non minùs quærelorum, quàm incommodorum occasionem, Sacra Congregatio Concilii Tridentini Interpres, postquam rem omnem à capite repetitam in geminâ Sessione prima Octobris, & 16. Novembris 1720. summo studio recognovit, tandem, Sanctissimo etiam annuente, statuit (quod per præsentes Literas encyclicas exequitur) omnes, & singulos Episcopos, aliosque Prælatos, penes quos sit jus, & auctoritas faciendi Concursum, hortari, ut examen ejusmodi instituere non graventur, quale jam, & multæ Diœceses, & Urbs ipsa observat, atque Apostolica etiam Dataria postulat, sive, cum, Sede vacante, vacat Ecclesia aliqua Parochialis, cujus collatio ad Sedem Apostolicam pertineat; sive, cum vacat Parochialis aliqua, ut dicitur juxta Decretum, sive demum, cum vacante in Collegiatis, aut Cathedralibus Ecclesiis Dignitate aliquâ majori, annexam habente curam animarum, faciendus est Concursus, atque ad Apostolicam Datariam transmittendus, ut notum est, atque in Literis, quæ de ordine Sanctissimi tunc è Dataria prodeunt, clarè præscribitur.

Vacante itaque Ecclesiâ Parochiali, quæ conferenda sit per Concursum, atque, hoc solitis formulis indicto, hæc, quæ sequuntur, ex Sacræ Congregationis Sententiâ, consilio, suasione servanda proponuntur.

Primum nempe, ut assignentur eædem omnibus Concurrentibus Quæstiones, iidem Casus, idemque Textus Evangelii, super quo sermonis aliquid perscribant, ad probandam dicendi pro concione facultatem.

Alterum, ut Casus, & Quæstiones resolvendæ dictentur omnibus eodem tempore, atque omnibus pariter eodem tempore Textus Evangelii tradatur.

Tertium, ut certum, idemque omnibus spatium temporis constituatur, intra quod Casus resolvant, Quæstionibus respondeant, Conciunculam componant.

Quartum, ut eodem Concurrentes omnes in Conclavi claudantur, unde, quandiu scribent (dabitur enim omnibus scribendi copia) nemo eorum egredi, neque alius quispiam eò ingredi possit, nisi postquam scripta confecerint, & exhibuerint.

Quintum, ut omnes suâ quisque manu tum responsa, tum sermonem scribant, subscribantque.

Sextum, ut responsa quidem latinè, sermo autem ea, qua ad populum haberi solet, lingua scribatur.

Postremum, ut unumquodque responsum, & unusquisque sermo, cum ab unoquoque Concurrentium exhibebitur, non solùm ab eo, qui scripsit, atque à Cancellario Concursus, verùm etiam ab Examinatoribus, & ab Ordinario, vel ejus Vicario, qui Concursoi interfuerint, subscribatur.

Peracto secundùm hanc formulam Concursu, collataque ei, qui magis idoneus, ac dignior judicatus fuerit, Ecclesiâ Parochiali, non admittatur Appellatio, aut à malâ relatione Examinatorum, aut ab irrationabili judicio Episcopi, nisi intra decem dies à die Collationis interponatur.

Si quis autem hoc intra spatium appellaverit, Actaque Concursus petat ad Judicem appellationis transferenda; mittantur vel acta ipsa originalia Concursus clausa, & obsignata, vel certè unum aliquod authenticum eorum exemplum, à Cancellario Concursus, atque altero Notario collatum & auscultatum coram Vicario, vel alio in Ecclesiasticâ dignitate constituto, quem eligat

Ordi-

Ordinarius, ad quem etiam Notarii Cancellario adjungendi electio pertinebit, necnon ab Examinatoribus Synodalibus, qui Concursui interfuerunt, subscriptum.

Ex quibus actis, vel authentico eorum exemplo nisi gravamen quoad doctrinam probetis, qui sic, ut præmittitur, examinatus, aut à mala relatione Examinatorum, aut ab irrationabilli judicio Episcopi appellaverit, novum ad examen provocandi facultatem à Sacra Congregatione frustra postulabit.

Quemadmodum, & in judicio appellationis persequi jus suum frustra tentabit is, qui forte se gravatum doleat quoad reliqua, nisi interpositâ maturè, ut dictum est, appellatione ab irrationabili judicio Episcopi, gravamen quoad illa ostenderit vel ex actis primi Concursus, vel saltem ex attestationibus, & documentis extrajudicialibus etiam, sed non levibus.

Atque ita quidem sensit Sacra Congregatio, & Sanctissimus assensit. At si quis tamen Ordinariorum aliter, ac supra descriptum est; Concurrentium examina instituere perrexerit, perget & Sacra ipsa Congregatio more pristino Appellantibus, qui se gravatos dixerint, provocationem ad novum examen, nulla gravaminis præviâ probatione indulgere. Interim tamen, ne harum Litterarum memoria dilabatur, vult eadem Sacra Congregatio eas in uniuscujusque Ordinarij Cancellaria perpetuò conservari. Cujus interea consilium, tum voluntatem dum ego omnibus significo, Amplitudini tuæ fausta omnia è Cœlo precor. Romæ hac die 10. Januarij 1721.

Ampl. Tuæ.

Uti Frater.

P. M. Card. Corradinus Præfectus.

P. Lambertinus Secret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM.

I. Quo Vicariis Apostolicis, & Missionariis in Anglia laborantibus injungitur, ut secularibus, politicisque negotiis nequaquam se immisceant, & Evangelico tantum Ministerio exequendo intenti sint.

Die 26. Martij 1703.

SAcra Congregatio de Propaganda Fide, annuente Sanctissimo D. Nostro, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum vestigiis inhærente, præsentis Decreti tenore districtè mandat, & præcipit omnibus, & singulis Vicariis Apostolicis, aliisque Missionariis tam Secularibus, quàm cujusvis Ordinis, seu Instituti, etiam necessario exprimendi Regularibus in Anglia laborantibus, ut omninò se abstineant à Secularibus, & politicis negotiis, iisque præcipuè, quæ ad Statum Regni, vel Reipublicæ, sive temporalem eorum administrationem pertinent, Magistratibus Secularibus debitum obsequium præstent, modesti, pacifici, & quieti, quemadmodum veros Christi Fideles, ac præsertim Ecclesiæ Ministros decet, illis dumtaxat occupationibus, quæ suæ sunt vocationis, intenti, scilicet orationi, prædicationi verbi Dei, Sacramentorum administrationi, & similibus pietatis officiis, pro Persecutoribus ipsis, si aliquando duriora pro Fide Catholicâ patiantur, orantes: nemini dantes ullam offensionem, nec ulli malum pro malo reddentes, sed Apostolorum, virorumque Apostolicorum vestigia sectantes, in omnibus se patientiæ, & charitatis exemplum exhibeant, ut non ab similem illis laborum, atque passionum suarum fructum, ac præmium à Divinâ Bonitate sperare meritò possint. Datum Romæ die, & anno quibus supra.

Carolus Cardinalis Barberinus Præfectus.

Carolus Augustinus Fabronus Secretarius.

DECREEUM.

Quoad Juramentum ab Alumnis Collegii Urbani præstari solitum. II.

Die 4. Maji 1705.

REferente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Colloredo dubia quædam orta circa juramentum ab Alumnis hujus Collegii Urbani præstari solitum, quæ tam Alumnorum, quàm Rectorum pro tempore Collegii præfati conscientias non mediocriter vexare possent, quæque primum proposita in Congregatione Generali habita die 20 Aprilis præteriti coram Sanctissimo Domino Nostro, remissa fuerunt à Sanctitate Sua Congregationi Ordinariæ pro voto, Eminentissimi Patres re maturè perpensa censuerunt.

Primò expedire, ut Alumni, qui admittuntur completo ætatis anno decimoquarto, antequam juramentum præstent, expectent sex menses à die admissionis; qui verò admittuntur ante completum annum decimum quartum, expectent adhuc sex menses postquam compleverint eumdem annum decimumquartum.

Secundò pariter expedire, ut Sanctitas Sua dignetur remittere arbitrio Sacræ Congregationis prorogationem termini ad juramentum præstandum in casibus particularibus, ubi fuerit necessarium.

Quibus omnibus per R. P. D. Carolum Augustinum Fabronum Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis, Sanctitas Sua benignè annuit, & ita in posterùm servari mandavit quibuscunque non obstantibus in Audientiâ habitâ die 14. Maji 1705.

Joseph Cardinalis Sacripantes Præfectus.

Carolus Augustinus Fabronus Secretarius.

DECRETUM.

In causa prætensæ depositionis, & privationis D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni. III.

Die 20. Martij 1713.

IN causa super prætensis criminibus, & excessibus contra D. Jacobum Patriarcham Antiochenum oppositis, & deductis, audita, maturèque in pluribus Congregationibus perpensa relatione Eminentissimi Fabroni, & signanter depositione Testium nulliter, & inordinatè contra eumdem D. Jacobum examinatorum, nec non viso examine aliorum Testium à P. Lauren-

tio à S. Laurentio Delegato Apostolico pariter examinatorum, ac respectivè repetitorum, ac visis, & auditis literis ad Sanctissimum Dominum Nostrum Clementem PP. XI., & hanc Sacram Congregationem missis ab Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Montis Libani Nationis Maronitarum, & audito D. Leniamino Archiepiscopo Edensi eorum Ablegato oretenus informante, visisque videndis, & consideratis considerandis, EE. PP. censuerunt dictum Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum à prætensis criminibus, & excessibus contra ipsum oppositis, & deductis, defensionibusque, prout omne jus exigit, eidem assignatis, tanquam non repertum culpabilem, nec de jure punibilem, absolvendum fore, & esse, prout absolverunt, nec dictos Episcopos, & Archiepiscopos potuisse, nec debuisse procedere ad depositionem, & privationem dicti Patriarchæ à sua jurisdictione, & à Patriarchatus dignitata, confirmando in hac parte Sententiam dicti Patris Laurentii Delegati Apostolici, ideoque ad bonam famam, ac personalem æstimationem reintegrandum, reintegratumque dictum Jacobum voluerunt, & mandarunt.

Quo vero ad manutentionem, sive reintegrationem ad Dignitatem, Jurisdictionem, ac Sedem Patriarchalem, decreverunt, causam in alia Congregatione Generali reproponi, ad effectum examinandi, & recognoscendi de viribus, & subsistentia renunciationis factæ ab eodem Jacobo Patriarcha, & interim ne fides Catholica, & Patriarchalis Sedes aliquod detrimentum patiatur, per modum provisionis authoritate Sacræ Congregationis senior in ordine Archiepiscopali, seu Episcopali administret, absque eo, quod hujusmodi Administratori aliquod jus quæsitum, seu tributum ad Pastoralem Dignitatem consequendam censeatur.

Et silentium desuper omnibus, & singulis imponendum, prout imponunt.

Et ad Dominum Secretarium, qui curet præsens Decretum exarari caracteribus, ac idiomate arabico, & in illis Partibus publicari non solùm dicto, sed & omni &c.

In solitâ Audientiâ Sanctissimi die Martis 4. Aprilis 1713. facta per me infrascriptum Secretarium relatione, lectoque præsenti Decreto Sanctitati Suæ de verbo ad verbum, idem Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XI. benignè approbavit, illudque exequi mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

ALIUD DECRETUM.

IV. Super plenaria reintegratione antedicti D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni ad possessionem Patriarchatus, ejusque Sedi, necnon jurisdictionis, & jurium Patriarchalium quorumcunque.

Die 8. *Maji* 1713.

REferente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Fabrono merita causæ semper renunciatione, seu dimissiona facta per Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum, cujus discussio reservata fuit in Congregatione Generali 20. Martii proximi præteriti, & maturè ponderatis, examinatis, ac discussis omnibus tam in facto, quàm in jure, ac visis reclamationibus, & recursu petito ad hanc Sacram Congregationem, & Sanctam Sedem Apostolicam ab eodem Patriarcha adversùs dictam renunciationem, seu dimissionem, visisque videndis, & consideratis considerandis, Eminentissimi PP. censuerunt: ac decreverunt, dictum Dominum Patriarcham Jacobum manutenendum, & quatenus opus sit, reintegrandum, ac reponendum, seu restituendum fore, & esse, prout reintegrarunt, reposuerunt, ac restituerunt in possessionem, vel quasi Patriarchatus, ejusque Sedis, ac plenariæ jurisdictionis, omniumque, & singulorum jurium Patriarchalium, amoto exinde Administratore per Sacram Congregationem in alia Sententiâ 20. Martii per modum provisionis deputato, ac alio quocunque Detentore, seu Intruso, præfatamque renunciationem, seu dimissionem Patriarchatus factam, alteram die 13. Augusti 1711. immediatè post reintegrationem ad Thronum, seu Sedem Patriarchalem, & alteram die 14. ejusdem mensis in Hospitio Fratrum Minorum Arisse per Patrem Laurentium Commissarium Apostolicum acceptatam, sicuti etiam prætensam electionem, seu deputationem exinde factam alterius Patriarchæ non obstitisse, neque obstare, easque uti nullas, & invalidas, ac insubsistentes revocarunt, ac nullius esse roboris, & momenti, & ac si factæ non fuissent, declararunt, & mandarunt, sententiamque P. Laurentii Commissarii Apostolici sub dicta die 13. Augusti latam in hac parte confirmarunt, approbarunt, & emologarunt.

Præcipientes, ac mandantes omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Clero, & Universo Populo Nationis Maronitæ, ut in virtute sanctæ obedientiæ non solùm dictum Dominum Jacobum in verum, legitimum, & unicum Nationis Maronitarum Patriarcham recognoscant, eique pareant; Verùm etiam, ut præsentem Sententiam, ac declarationem ab omnibus observari curent, & satagant, itaut, qui secus, aut contra quoad hæc omnia, & singula, & alia contenta in sententiâ latâ, & editâ 20. Martii præteriti, quam pariter in hac parte confirmarunt, fecerint, tenuerint, prædicaverint verbo, vel scripto asseruerint, censuris, & pœnis contra Inobedientes, ac Refractarios à Sacris Canonibus inflictis subjaceant, absolutione Sacræ Congregationi, ac Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XI. reservata, & ita decreverunt, non solùm dicto, sed & omni alio meliori modo.

In Audientiâ solitâ Sanctissimi die Martis 9. Maji 1713. relato per me infrascriptum Secretarium sententiæ supradictæ tenore de verbo ad verbum, Sanctissimus Dominus Noster Papa Clemens XI. eamdem sententiam, seu Decretum in omnibus, & singulis suis partibus approbavit, & exequi præcepit, ac mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

INNOVATIO

Decreti san. mem. Alexandri VII. super residentia Episcoporum etiam Regularium Ecclesias tam inter Schismaticos, quàm inter Infideles constitutas obtinentium, cum ejus ampliatione, & aliis ordinationibus. V.

Die 17. *Junij* 1715.

REferente R. P. D. Silvio de Cavaleris Archiepiscopo Athenarum Secretario, Sacra Congregatio censuit, supplicandum Sanctissimo pro confirmatione, & innovatione Decreti san. mem. Alexandri VII. 26. Julii 1662. & ejusdem extensione ad omnes Regulares à Sede Apostolicâ, etiam ad nominationem, seu supplicationem Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei, ad Offi-

cia Vicarii Apostolici, seu Ecclesiæ alicujus Administratoris, vel Visitatoris promovendos, cum caractere Episcopali Ecclesiarum tam inter Schismaticos, quàm inter Infideles constitutarum, cum extensione etiam ad omnes alios certæ alicujus Regulæ, ac modi intra Claustra vivendi, adeò ut ejusmodi caractere, ac titulo insigniti, absentes ab Ecclesiis, seu Vicariatibus Apostolicis, aut absoluto officio Administratoris, vel Visitatoris, etiamsi sine eorum culpa, sed justâ de causâ, aut ex legitimo impedimento eos abesse contigerit, non possint exercere Pontificalia, cæteraque Ordini Episcopali competentia, etiam de consensu Ordinariorum sub pœnâ suspensionis ipso facto incurrendæ, & Romano Pontifici reservatæ, ut ex Decreto edito in Congregatione Generali coram Sanctissimo 28. Martii 1651. cum jurisdictio dictis Episcopis restricta, ac limitata sit inter fines Diœcesis, & Vicariatus, seu Ecclesiæ administrandæ, & ad actum visitandi respectivè, ac præterea reassumpto habitu propriæ Religionis, seu Instituti non secus ac cæteri alii Religiosi subsint suis Superioribus Regularibus.

Censuit etiam Sacra Congregatio juramentum de hujusmodi Decreto observando; quod aliàs præstari debuit in manibus Eminentissimi Cardinalis Ecclesiam in Consistorio propositituro, posse præstari coram Eminentissimo Præfecto, seu Secretario ejusdem Sacræ Congregationis ante consecrationem ejusmodi Episcopi, seu Archiepiscopi, transmittendum verò Decretum san. mem. Alexandri VII. cum extensione, ut supra, ad Secretariam Brevium, Consistorialem, ad Dominum Auditorem Sanctissimi, & ad Magistros Cæremoniarum, qui Eminentissimo Episcopo consecranti ante ipsam consecrationem affirment ejusmodi juramentum fuisse præstitum, eaque de re in suis registris mentionem faciant.

Forma Juramenti.

EGo electus ad Ecclesiam   viso, ac maturè considerato per integram lecturam supradicto Decreto san. mem. Alexandri VII. & extensione cum innovatione, & confirmatione factâ à Sanctissimo D. N. Clemente XI., & singulis in eisdem contentis, & expressis, promitto ea omnia absque ulla tergiversatione observare, & adimplere sub pœnis in eisdem contentis, in quibus in casu inobservantiæ, toties, quoties liberâ, ac spontaneâ voluntate me subjicio, & ita tactis Sacrosanctis Evangeliis spondeo, voveo, ac juro omni &c. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Qua Sacræ Congregationis sententiâ per eumdem Dominum Secretarium Sanctissimo D. Nostro relata, lectis etiam per extensum prædictis Decretis tam san. mem. Alexandri VII. quàm Sacræ Congregationis 28. Martii 1651. Sanctitas Sua hujusmodi Sacræ Congregationis sententiam, atque Decretum in omnibus benignè approbavit, confirmavit, innovavit, ac extendit respectivè, & executioni mandari, ac observari præcepit in Audientiâ habitâ eâdem die 17. Junii 1715. Datum ex ædibus dictæ Sacræ Congregationis die, & anno quibus supra.

J. Cardinalis Sacripantes Præfectus.

S. Archiepiscopus Athenarum Secret.

Decretum verò san. mem. Alexandri VII., de quo supra fit mentio, est tenoris sequentis videlicet.

QUia Ecclesia N.   inter Schismaticos constituta non sine magnâ rei Catholicæ jacturâ à pluribus annis Pastoralis solatio destituta reperitur, eò quòd illius Episcopi, licèt sæpissimè, ac seriò moniti, Canonicisque remediis pluries, ac diversimodè excitati in eâ minimè resederint, adeòque illius status deplorabilis evaserit, ut nisi extremis, & efficacioribus remediis hujusmodi malo succurratur, quod reliquum est, ibi Catholici nominis vestigium prorsus abolitum iri pertimeri posset, Sanctissimus Dominus Noster volens ex debito Pastoralis Officii, ac sibi impositæ Universalis omnium Ecclesiarum sollicitudinis sui muneris in tantâ necessitate partes omnes explere, matura desuper habitâ deliberatione censuit, ubi ordinaria remedia nequaquam profecisse compertum est etiam extraordinaria adhibere, malumque magis præcavere, quàm expectare curandum; quamobrem præsenti Decreto ultra pœnas à Sacris Canonibus contra non Residentes constitutas, pœnam quoque suspensionis ab executione Ordinis Episcopalis, etiam in propria Diœcesi ipso facto, & absque alia declaratione incurrendæ vigore præsentium futuris pro tempore ejusdem Ecclesiæ Episcopis imposuit, atque legitimæ causæ, vel impedimenti allegatio eosdem præservare, ac excusare valeat, nisi à Sede Apostolicâ, vel ejusdem in Regno Nuncio residente fuerit in scriptis approbata. Decernit insuper, ac declarat, Sanctitatis Suæ mentem nequaquam esse, eosdem Episcopos, si Regulares fuerint, ab obligationibus professione regulari, quam emiserunt, annexis, per adeptionem dignitatis, ac muneris Episcopalis nullatenus absolvere, ac eximere, nisi quatenus ejusdem muneris, ac Curæ Pastoralis exercitio impedimenti sint, ideòque quotiescumque ex ipsorum culpa (quod absit) sive ex alia qualibet causâ, aut impedimento, quantumvis justo, ac legitimo in prædictâ Ecclesiâ, aut saltem Diœcesi residere, excepto tempore à Sacro Concilio Tridentino præfinito, aut noluerint, aut nequiverint, minimè absolutos esse, ac censeri ab obligatione, quam per professionem Regularem contraxerunt de vivendo intra Claustra, & sub obedientiâ Superiorum ejusdem Religionis, observandoque omnia, & singula, quæ à Regularibus intra Claustra degentibus, sive ex præscripto Regulæ, & Constitutionum suæ Religionis quomodolibet, & qualitercumque observari debent, ac solent, adeò ut quandocumque hac in parte defecerint, nec à S. Sede licentiam, seu dispensationem in scriptis obtinuerint, nec statim ad Claustra suæ Religionis sese contulerint, ad omnes illas pœnas, quæ contra Regulares extra Claustra degentes à Sacris Canonibus, atque Apostolicis Constitutionibus prolatæ sunt, adstricti censeantur: Superioribus Ordinis, ad quos spectat injungendo, ut ad Claustra eos revocent ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum contra Regulares extra Claustra degentes emanatarum. Ut verò insuper omnis prorsus eisdem Episcopis, postquam ad Ecclesiam promoti fuerint, adimatur occasio extra Diœcesim divertendi, eadem Sanctitas Sua, inhærens Decreto aliàs pro similibus Episcopis à Sacra Congregatione de Propagandâ Fide coram san. mem. Innocentio X. ipsius Prædecessore lato, ac laudabiliter hactenus servato, vigore præsentium decrevit, & statuit nullatenus eisdem licere postquam ad Episcopatum fuerint promoti, sub pœnâ suspensionis ipso facto incurrendæ, sive resederint, sive non, in alienâ Diœcesi, etiam de propriorum Ordinariorum licentia munia Pontificalia quomodocumque exercere, nec etiam pro tempore, quo sive ex Indulto Sacri Concilii Tridentini, sive ex dispensatione Apostolicâ eisdem non residere permissum fuerit. Pro eo verò tempore, quo, ut præfatum est, ultrà tempus Concilii non resederint, nullatenus

eisdem liceat proventus ullos, aut fructus Ecclesiæ, tametsi alioquin beneficia legitimè ipsis fuerint collata, percipere, aut illis uti, & frui, etiam sub spe dispensationis obtinendæ, ad quos fructus, & proventus Sanctitas Sua ex nunc eosdem pro eo tempore incapaces declarat, atque inhabilitat, nec non ad pœnam restitutionis, aliasque contra Usurpatores, & injustos Detentores bonorum Ecclesiasticorum latas teneri declarat. Quòd si demum ex aliquo ingruente Bellorum, aut alterius cujuslibet gravis causæ impedimento, & per Sedem Apostolicam, ut præfatum est, in scriptis approbando alicui ipsorum minimè residere permissum fuerit, saltem in loco aliquo proximiori, & per eamdem Sanctam Sedem in scriptis designando residere omninò teneantur sub eisdem prorsus pœnis, quæ superius de residentia in Diœcesi dictæ sunt. Præsens autem Decretum idem Sanctissimus cuilibet ex præfatis Episcopis pro tempore, ante propositionem in Consistorio ad Ecclesiam notificari mandavit, ut ad omnium in eo contentorum observationem per juramentum in manibus Reverendissimi Cardinalis præfatam Ecclesiam in Consistorio propositurì, & sub rogitu Notarij Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide præstandum sese adstringant. ejusdemque Decreti, ac juramenti tenorem in Decreto Consistoriali, & in Bullis inseri mandavit. Die 26. Julii 1662.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Eminentiss., & Reverendiss. DD. Cardinalium Sacræ Congregationis Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

RESOLUTIONES

I. Variæ quoad Privilegiatos, & Clericos tam cælibes, quam conjugatos admissos, seu petentes admitti ad publica munera Communitatis.

EUGUBINA.

Sacra Congregatio super Immunitate Ecclesiasticâ & controversiis Jurisdictionalibus ad consulendum controversiis, quæ sæpè sæpiùs oriuntur in admissione Clericorum, & etiam Laicorum privilegiatorum ad Consilia Communitatum, nec non ad exercitium munerum publicorum decrevit.

Primò: Quòd Privilegiati gaudentes Privilegio Fori Ecclesiastici, & petentes admitti inter Consiliarios, admittantur, ita tamen, ut quoad pertinentia ad Consiliariatum tantùm non gaudeant privilegio Fori Ecclesiastici.

Secundò: Quod Privilegiati prædicti jam admissi inter Consiliarios renuentes intervenire Consiliis, quatenus non fuerint legitimè impediti, subjiciantur eisdem mulctis pecuniariis, quibus subjacent alii Laici non privilegiati, & easdem mulctas exequi possit Judex Laicus, dummodo ipsi Privilegiati actu non renuncient absque spe reintegrationis in perpetuum loco, quem habent in Consilio, ita ut amplius non possint admitti.

Tertiò: Quòd iidem Privilegiati habentes locum in Consilio possint etiam renuentes cogi à Superiori Laico suscipere munera Camerarii, Depositarii, Grascerii, Abundantiarij, & similia officia Communitativa eadem formâ, & pœnâ, quibus cogi possunt Laici non Privilegiati, dummodò ipsi Privilegiati actu non renuncient in perpetuum absque spe reintegrationis loco, quem habent in Consilio, ita tamen, ut ampliùs non possint admitti.

Quartò: Quòd iidem Privilegiati suscipientes præfata Munera non gaudeant Privilegio Fori quoad pertinentia tantùm ad præfata Munera ab ipsis suscepta, & contra eosdem procedi possit in omnibus Casibus, etiam expleto Officio.

Quintò: Quòd Clerici Conjugati, qui sunt de numero Consiliariorum, non incedentes notoriè in habitu, & Tonsura, quatenus renuant intervenire Consiliis, vel suscipere Munera Camerarii, Depositarii, Grascerii, Abbundantiarij, & similia Officia Communitativa, possint mulctari per Superiorem Laicum eisdem mulctis pecuniariis, quibus sunt subjecti alii Laici; Et in casu, quo iidem Clerici Conjugati, postquam renuerint, reassumpserint habitum, talis reassumptio nihil eisdem suffragetur pro evitanda præfatâ mulctâ.

Sextò: Quoad alios Clericos, tam Cælibes, quàm Conjugatos habentes requisita Cap. unic. de Cleric. Conjug. in 6. etiam admissos inter Consiliarios, si legitimè non impediti renuerint interesse Consiliis, Episcopi, aliique Superiores Ecclesiastici procedant ad omnem requisitionem etiam extrajudicialem Superioris Laici, vel Magistratus contra eosdem ad mulctas pecuniarias ab ipsis arbitrandas, dummodò non sint minores, illis, quibus subjecti sunt Consiliarii Seculares, & pœnæ applicentur locis Piis.

Episcopi procedant similiter contra eosdem Clericos, casu quo deliquerint in materiis pertinentibus ad Consilium Romæ hac die 27. Julij 1706.

G. Card. Carpineus.

F. Maresuscus Secretarius.

DECRETUM.

II Quo absolutio ab Episcopo Astensi concessa nonnullis excommunicatis ob læsam Jurisdictionem, ac Immunitatem Ecclesiasticam nulla, ac invalida declaratur.

ASTEN.

Cum Sac. Congregationi Immunitatis Ecclesiasticæ innotuerit, quòd Episcopus Asten., postquam sub die 16. Novembris 1711. per Decretum definitivum declaraverat, Josephum Talianum Loci Montatæ Fangi Asten, Diœcesis, Julium Cæsarem Maggiolinum Archipresbyterum Conditorem, Ambrosium Casalegnum Canonicum Ecclesiæ Cathedralis Asten., & Carolum Gabrielem Pictarellum Notarium, & Causidicum ejusdem Civitatis, ob recursus habitos, & respectivè factos ad Senatum Taurinen. in quadam controversiâ Beneficiali ortâ inter præfatum Talianum Provisum à Capitulo, & Franciscum Benedictum Burra Provisum Apostolicum, Excommunicationis Majoris pœnam, juxta dispositam in Can. 16. Bullæ Cœnæ Domini, incurrisse; Ac etiam, postquàm demandaverat affigi publicas Schedulas, seu Cedulones ejusdem excommunicationis, prout affixæ fuerunt in locis publicis ejusdem Civitatis; Nihilominùs, impressis sub die 23. Novembris ejusdem anni quibusdam Literis Moniatorialibus, & respectivè Inhibitorialibus

Sena-

Senatus Taurinen., in quibus, nedum præfatus Episcopus, sub pœna reductionis bonorum, tam Episcopatus, quàm propriorum, monitus fuit ad revocandum infrà terminum quinque dierum supradictum Decretum, & Schedulas declaratorias ejusdem excommunicationis, tanquam nulliter, & insubsistenter prolatæ, sed ulteriùs inhibitum fuit cuicumque Personæ cujuslibet status, gradus, & conditionis; ne sub pœnis arbitriis ejusdem Senatus extenden. usque ad mortem, consortium præfatorum Taliani, Maggiolini, Casalegni, & Pictarelli, ut supra, excommunicatorum evitaret, neve aliquam molestiam, injuriam, aut damnum ex causâ supradictâ inferret: Hisce Litteris, & minis perterritus idem Episcopus, nullatenus attento, quod per editionem, & publicationem supradicti definitivi Decreti, expiraverat omnis ejus Jurisdictio, nec poterat ampliùs revocare declarationem incursus Censurarum, minusque præfatos Excommunicatos à Censuris absolvere, ob reservationem ejusdem absolutionis Summo Pontifici pro tempore existenti, præterquam in mortis articulo, contentam in præfatis Literis Apostolicis, singulis annis in die Cœnæ Domini legi & promulgari solitis, perperam, & nullo Jurisdictionis munimine fulcitus, ac sub aliis inanibus, & prorsùs insubsistentibus fundamentis, ausus fuit aliam proferre Sententiam, in quâ Declaratoriam incursus censurarum, per supra relatum definitivum Decretum ab ipso præcedenter factam, præfatos Talianum, Maggiolinum, Casalegnum, & Pictarellom, non affecisse, pronunciavit, eamdemque Declaratoriam penitus revocavit; Et (quod valde notatu dignum est) non sine maximâ terminorum contradictione, & implicantiâ, eos, quos in censuras non incurrisse in eadem Sententiâ declaravit, ab eisdem Censuris absolvit, in quantum ipse potuit, demandando ulteriùs publicationem, & affixionem ejusdem Sententiæ, prout publicata, & affixa fuit in locis publicis dictæ Civitatis.

Hinc est, quod eadem Sacra Congregatio Immunitatis Ecclesiasticæ, ad quam, ex Ordinationibus Summorum Pontificum, privativè pertinet cognitio prætensæ invaliditatis, seu Injustitiæ Declaratoriæ Censurarum à Locorum Ordinariis prolatæ, ex causâ læsæ Jurisdictionis & Immunitatis Ecclesiasticæ, ita ut, nec eisdem Ordinariis, post prolatam Declaratoriam, seu Decretum super incursu Censurarum, nec alteri Judici in gradu appellationis liceat ampliùs manus apponere, easdemque Censuras revocare, nec ab eis quoquomodo absolvere; Re maturè perpensâ censuit præfatam Sententiam fuisse nullam, invalidam, nulliusque roboris, & momenti, nec prædictam revocationem, & respectivè absolutionem à Censuris, ullo modo suffragari prænominatis Taliano, Maggiolino, Casalegno, & Pictarello, sed ipsos esse vitandos, & ab omni consortio, SS. Sacramentorum participatione, & Fidelium communione arcendos, donec ab eadem Sac. Congregatione, ad quam ab eis recurrendum est, supradictum Decretum super incursu Censurarum, nullum, vel injustum declarari obtinuerint, vel à Summo Pontifice absolutionem reportaverint.

Et factâ Sanctissimo D. N., per me infrascriptum Secretarium hac die 5. mensis Julii 1712. relatione supradicti Decreti Sac. Congregationis, Sanctitas Sua, nedum illud approbavit, & omnia in eo contenta servari mandavit, sed ut omnibus Christifidelibus idem Decretum innotesceret, ad valvas Ecclesiæ Cathedralis Astens., & alia loca publica ejusdem Civitatis illud affigi præcepit, ejusque transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu tamen alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Eminentissimi Præfecti Sac. Congregationis munitis integram fidem haberi voluit, & mandavit. Datum Romæ dictâ die 5. mensis Julii 1712.

G. Cardinalis Marescottus.

Prosper Episcopus Cyrenen. Secret.

EPISTOLA

III. Encyclica jussu Summi Pontificis ad Archiepiscopos Hispaniarum conscripta, pro tollendis abusibus eorum, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à locis immunibus, ad quæ confugerant, dolosè extractos fuisse allegare solent.

Illustris, ac Reverendissime Præsul, uti Frater.

Cum ad aures Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XI. plurimæ pervenerint querelæ fide dignorum testimonio comprobatæ, adversùs eos, qui ubi de mandato Judicum, sivè in criminalibus, sivè etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres conjecti, ad eludendam justitiam, falsò plerumque affirmare solent sese ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliàs dolosè extractos fuisse: dictumque suum perjurio confirmare audent, ac insuper adhibitâ consanguineorum, vel amicorum suorum operâ, falsos testes inducere, & alia non minùs detestabilia patrare non verentur; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsan etiam impunè delinquendi, per Baroncellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, datâ operâ, ab Ecclesiis, locisve immunibus prædictis sese extrahi fecerant, eâ spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas Sua graves ejusmodi abusus quibus justitiæ cursus inhibetur, animarumque salus in discrimen adducitur, pro Pastorali suâ sollicitudine, eximioque zelo, è medio tollere, ac radicitùs extirpare cupiens, audito priùs nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Romanæ Curiæ Prælatorum, super hac re specialiter deputatorum consilio, decrevit per organum hujus Sacræ Congregationis Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ, injungi Amplitudini Tuæ, quemadmodum per præsentes injungitur, ut publico speciali Edicto, tenoria in adjuncto folio expressi, moneat, denunciet, atque notificet, quod omnes, & singuli cujuscumque status, gradus, & conditionis fuerint, qui actu confugerunt, vel in posterùm confugient ad Ecclesias, seu loca immunia istius Diœcesis, si illorum Immunitate gaudere velint, curent attentè in eis permanere, nec se ullo prætextu, causâ, vel quæsito colore seduci sinant ad discedendum ab iisdem Ecclesiis, seu locis immunibus; ubi etenim extrà illas, seu illa ipsos deprehendi contingat, minimè eis proderit allegare, & probare, quòd fallacibus suasionibus, blandis verbis, assecurationibus, dolosisve machinationibus extracti, seu abducti inde fuerint; Cum ad occurrendum fraudibus, & abusibus supra expositis Sanctitas Sua, de præfatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Prælatorum consilio congruum, ac opportunum duxerit, firmiter decernere, & statuere, prout decernit, & statuit, quòd deinceps ii tantùm extra Ecclesias, & loca immunia, ad quæ confugerant, Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio gaudere pergant, qui ab Ecclesiis, & locis immunibus hujusmodi vio-

lenter

lenter extracti fuerint, vel inde discesserint sub fide Salvi Conductus ab aliquo Judice Ordinario, vel delegato concessi, & subscripti, non tamen, nisi ad tempus in eo præfixum, valituri. Jubet insuper præfatus Sanctissimus Dominus Noster, quod Amplitudo Tua, eodem publico Edicto, moneat, prout similiter annexâ formulâ cavetur, omnes, & singulos, si qui fuerint, in istâ Diœcesi, qui ante publicationem Edicti hujusmodi revera blandis verbis, aut aliàs dolosè ab Ecclesiis, aliisve locis immunibus extracti fuerint, ut quatenus gaudere intendant beneficio Immonitatis eisdem Ecclesiis, & locis debitæ, debeant intrà terminum unius mensis à die publicationis ejusdem Edicti computandum, redire ad Ecclesias, vel loca immunia, undè extracti fuerunt, exposcendo ad hunc effectum, quatenus opus sit, ab Amplitudine Tuâ Salvum Conductum, pro tuo arbitrio, & prudentiâ limitatum, ac gratis concedendum; Additâ insuper declaratione, quòd si elapso prædicto termino in manus Curiæ inciderint, ita habebuntur, ac si ab iisdem Ecclesiis, & locis immunibus sponte suâ, nullâque prorsùs interpositâ fraude, discessissent, nec eis licebit ampliùs dolosam extractionem allegare. Cæterum cum hæc Sanctissimi Domini Nostri provisio non in tuâ tantùm, sed & in aliis istius Provinciæ Diœcesibus servari omninò debeat; Sanctitas Sua districtè Tibi præcipit, ut hæc omnia, quæ per præsentes Tibi injunguntur, etiam Episcopis Suffraganeis tuis, aliisque locorum Ordinariis Tibi Metropolitico jure subjectis accuratè significes, & ab eis exactè pariter, ac diligenter observari cures, & facias. Placeat igitur Amplitudini Tuæ ita exequi; dum ego interea deprecor eidem veriores felicitates. Romæ 20. Januarij 1717.

Amplitudinis Tuæ.

Uti Frater Addictissimus.

S. A. Cardin. Tanarius

Scipio de Ricciis Secretarius.

Formula Edicti promulgandi.

Cum ad notitiam Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. delati fuerint graves abusus, à plerisque eorum invecti, qui ubi de mandato Judicum, sive in criminalibus, sive etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres conjecti, ut inde emittantur, allegare frequenter solent sese ab Ecclesiis, aliisve locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliàs dolosè extractos fuisse, & ad propriam allegationem comprobandam, non solùm in suis depositionibus facilè pejerant, sed falsos insuper inducunt testes, adhibitaque consanguineorum, vel amicorum suorum opera, etiam alia non minus damnabilia patrare non erubescunt; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsan etiam impunè delinquendi, per Baroncellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, datâ operâ; ab Ecclesiis, locisve immunibus prædictis sese extrahi curarunt, ea spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est quod Sanctitas Sua ejusmodi malis, pro eximia sua sollicitudine, ac zelo, occurrere intendens, speciali commissione, per organum Sacræ Congregationis Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ Nobis directa, & inferius registranda, districtè Nobis injunxit, ut ad præsentis Edicti promulgationem procederemus.

Apostolicis itaque Sanctitatis Suæ mandatis, qua par est, veneratione, & obsequio morem gerentes, vigore præsentis publici Edicti, monemus omnes, & singulas personas cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, quæ actu confugerunt, vel in posterum confugient ad Ecclesias, & loca immunia, si beneficio Immunitatis hujusmodi gaudere velint, ne sub quovis prætextu exeant, vel discedant ab eisdem Ecclesiis, locisve immunibus, imò diligenter caveant, ne fidem adhibeant ulli assecurationi, quam sibi ad id à quavis persona, etiamsi fuerit Justitiæ Minister, offerri contigerit, nisi eis simul exhibeatur Salvus Conductus ab aliquo Judice Ordinario, vel delegato concessus, ac subscriptus; quo casu Salvus Conductus hujusmodi, pro eo tamen duntaxat limitato tempore, pro quo concessus fuerit, ipsis suffragabitur.

Caveant igitur omnes, & singuli confugientes ad Ecclesias, & loca immunia præcisè servare confugium; Quoniam si deinceps extra Ecclesias, & loca immunia hujusmodi capti, ad manus Curiæ devenerint, nequaquam eis proderit, ad effectum fruendi beneficio Ecclesiasticæ Immunitatis, allegare, vel etiam concludenter probare, quod blandis verbis, vel alias dolosè ab Ecclesiis, vel locis immunibus prædictis extracti, seu abducti fuerint, cum Sanctissimi Domini Nostri mens sit, quod de cætero ea tantùm extractiones, seu abductiones extractis, seu abductis ad præfatum effectum suffragentur, quæ, aut violenter, aut sub fide Salvi Conductus, ut supra concessi, & subscripti secutæ fuerint.

Cæterum, ubi contingat in hac Nostra Diœcesi aliquam reperiri personam, quæ revera blandis verbis, aut aliàs dolosè ab Ecclesia, seu loco immuni extracta, vel abducta fuerit, serio illam per præsens Edictum admonemus, ut quatenus frui intendat beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ localis, redeat ad confugium intra terminum unius mensis, à die publicationis præsentis Edicti computandum, petito prius à Nobis Salvo Conductu, quem gratis concedimus; Quod si elapso prædicto termino, extra locum immunem deprehensa fuerit, sciat se habendam esse, perindè ac si ab eodem loco immuni sponte sua discesserit, nec ampliùs audiendam super extractione dolosa, quam de præterito se passam fuisse allegaret, cum talis itidem sit mens Sanctitatis Suæ.

Volumus autem, hoc Nostrum monitoriale Edictum ad valvas Metropolitanæ Ecclesiæ hujus Civitatis affigi, & publicari, ac insuper in singulis Parochialibus Ecclesiis Nostræ Diœcesis, inter Missarum solemnia promulgari, sicque affixum, & publicatum, ac respectivè promulgatum post mensem à die illius affixionis, & publicationis, ac respectivè promulgationis computandum, omnes, & singulos, quos illud concernit, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatum fuisset. Datum in Nostro Palatio Archiepiscopali hac die.....

EPISTOLA IV.

Encyclica de eodem argumento conscripta Italico idiomate ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios.

Illustre, e Reverendissimo Monsignore come Fratello.

Essendo pervenute da più parti alla Santità di Nostro Signore molte querele, che pur troppo si sono riconosciute appoggiate alla verità, sopra gli abusi, ed inconvenienti, che frequentemente nascono dall'allegarsi da molti di quelli, che vengono carcerati tanto per cause Civili, quanto per Criminali, di essere stati dolosamente estratti dalle Chiese, e Luoghi Immuni; mentre li medesimi, per eludere la giustizia, bene spesso asseriscono falsamente di aver patita tale dolosa estrazzione, e per sostenerla, spergiurano ne'loro Constituti, inducono Testimonij falsi, e commettono altre simili enormità, coll'ajuto anco de'loro Amici, e

Congionti; anzi talvolta essi stessi sona quelli, che per potere liberamente vagare, e forse anco commetter' delitti senza perdere il benefizio dell' Immunità, che pretendono di continuare à godere si erano fatti à bella posta estrarre per mezzo de' Ministri subalterni della Giustizia dalle sudette Chiese, & Luoghi Immoni. Qoindi è, che la Santità Sua, per provedere à tanti, e sì gravi inconvenienti, che accadono in pregiudizio della Giustizia, & in notabile aggravio dell'Anime de' Fedeli; Udito prima il parere di una particolare Congregazione di alcuni Signori Cardinali, e Prelati à tal'effetto specialmente deputati dalla Santità Sua, ordina, e commanda, che tutti gli Ordinarii de' Luoghi debbano ammonire, e notificare con publico Editto, che tutti quelli, che ora si trovano risugiati, e che in qoalunque tempo avvenire saranno per risugiarsi nelle Chiese, e altri Luoghi Immoni, di qualsivoglia stato grado, e condizione siano, se vogliono goderne l'Immunità, avvertino di non partirne, nè si lascino indurre sotto qualsisia pretesto, causa, ò colore à uscir fuori di dette Chiese, e altri Luoghi Immuni, poiche oscandone, se capitaranno nelle mani della Giustizia, non valerà loro il dire, ò pretendere di provare di esserne stati estratti dolosamente, ò con fallaci suggestioni, ò assicurazioni; volendo la Santità Sua, che doppo la detta ammonizione non possa più allegarsi, ne allegandosi possa a chi si sia giovare l'estrazzione dolosa, mà unicamente possa allegarsi, e giovare l'estrazzione violenta, e quella, che fosse seguita sotto la sicurezza di Salvo Condotto conceduto e sottoscritto da qualche Giudice Ordinario, ò Delegato; quale però dovrà valere solo per quel tempo limitato, per cui sarà stato conceduto. Sicome parimente dovranno notificare publicamente, come sopra, che se alcuno veramente fosse statoper il passato dolosamente estratto da qualche Chiesa, ò Luogo Immune, & voglia godere del benefizio dell' Immunità Locale, debba ritornare al Consugio Ecclsiastico dentro un mese da decorrere doppo la publicazione del medesimo Editto, con chiedere à gl'istessi Ordinarii, quando gli occorra, per tal'effetto il Salvo Condotto, quale dovra darseli gratis, e per tempo limitato ad arbitrio de'medesimi Ordinarii. Avvertendo inoltre, che se passato il detto termine d'un mese, sarà catturato fuori del Luogo Immune, dovrà considerarsi, come se volontariamente, e senz'alcuna fraude ne fosse partito; nè dovrà udirsi sopre l'estrazzione dolosa, che pretendesse aver Patita. Avendo però Nostro Signore ordinato, che se ne faccia Lettera Circolare, in essecutione de'supremi commandi della Santità Sua, partecipo il tutto à V. S, acciò possa adempire la mente di Sua Beatudine, con farne publicare Editto secondo la forma espressa nell'annesso foglio, che le trasmetto; come altresì sarà sua cura, che lo stesso si esseguisca da Vescovi suoi Suffraganei, e da altri Ordinarii dipendenti da cotesta sua Chiesa Metropolitana, a' quali perciò dovrà ella à tal' effetto pienamente significare quanto à lei stessa con la presente s'ingiunge. Ed Io in tànto col significarglielo, me le offro, Roma 20. Gennaro 1717.

Di V. S.

Come Fratello Affezzionatissimo

S. A. Card. Tanara

Scipione de Ricci Segret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Rituum Congregationis.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM.

I. Pro elevatione Ritus Officii S. Petri de Alcantara à Semiduplici ad Duplicem de præcepto pro Ecclesiâ universali.

Urbis, & Orbis.

REmisso à Sanctissimo D. Nostro Clemente Papa XI. ad Sac. Rituum Congregationem supplici Libello, quo Sanctitati Suæ à Fr. Alphonso à Sancta Mariâ Procuratore Provinciæ Sancti Josephi Fratrum Minorum Discalceatorum Sancti Francisci nomine ejusdem Provinciæ humiliter supplicabatur, quatenus Officium Sancti Petri de Alcantara, quod sub ritu semiduplici recitatur, per Universas Orbis Ecclesias, singulis perpetuis futuris temporibus sub ritu duplici de præcepto recitari benignè demandare dignaretur. Eoque ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali de Judice relato; Sac. eadem Rituum Congregatio ejusmodi sopplicibus precibus, accedentibus Regiæ Majestatis Catholicæ Commendationibus, ac Serenissimi Magni Ducis Etruriæ erga Sanctum prædictum ingenti devotione moti non minùs piis, quàm enixis Instantiis, petitam elevationem Ritus Officii Sancti Petri de Alcantara prædicti, à semiduplici, ad duplicem de præcepto pro Ecclesiâ Universali posse concedi censuit; Si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 16. Aprilis 1701.

Et facta deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro, relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 20. ejusdem mensis, & anni 1701.

G. Cardin. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

II. Quo Officium S. Ubaldi Episcopi celebrari sancitur sub Ritu semiduplici de præcepto in Ecclesia universali.

Urbis, & Orbis.

EXponens Episcopus Eugubinus diem Natalem S. Ubaldi Episcopi, plerumque infra Octava Ascensionis Domini N. Jesu Christi ac Pentecostes occurrere, & propterea Officium ejusdem Sancti sub die 18 Februarii Anni 169. sub ritu semiduplici ad libitum pro Ecclesia Universali concessum, nunquam, vel rarò posse recitari, Sac. Rit. Congregationi humiliter supplicavit, quatenus de præcepto sub eodem ritu semi duplici in posterùm recitandum præscribere benignè dignaretur; Et Sac. eadem Rit. Congregatio ad relationem Eminenissimi, & Reverenpissimi Domini Cardinalis de Carpineo, omnibus benè consideratis, annoendum censuit, & Officium Sancti Ubaldi Episcopi prædicti in Ecclesiâ Universali in posterùm sub ritu semiduplici

de

de præcepto reſtandum eſſe duxit, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro placueri. Die 9. Decembris 1701.

Et facta per me de prædictis Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua benigne annuit. Die 10. ejuſdem menſis Decembris, & Anni 1701.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius.

DECRETA.

III. Circa Jura Parochialia, Functiones, & Præeminentias controverſas inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, earumque Cappellanos, & Officiales.

Urbis, & Orbis.

AD debitum imponendum finem controverſiis, quæ inter Parochos, & Confraternitates Sæculares, earumque Cappellanos, & Officiales ſuper Juribus Parochialibus, & functionibus Eccleſiaſticis, nonnulliſque Præeminentiis, ſeu prærogativis frequenter exoriri ſolent, in Sacrorum Rituum Congregatione ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale Colloredo propoſitis infraſcriptis Dubiis, videlicet.

I. An Confraternitates Laicorum legitimè erectæ in Eccleſiis Parochialibus habeant dependentiam à Parocho in explendis functionibus Eccleſiaſticis non Parochialibus?

II. An dictæ Confraternitates erectæ in Cappellis, vel Oratoriis, tum publicis, tum privatis, annexis Parochialibus Eccleſiis, & ab eis dependentibus habent dictam dependentiam à Parocho quoad dictas functiones?

III. An Confraternitates erectæ in aliis Eccleſiis publicis habeant quoad eaſdem functiones aliquam dependentiam à Parocho, intra cujus Parochiæ limites ſitæ ſunt Eccleſiæ?

IV. An Confraternitates erectæ in Oratoriis tum publicis, tum privatis, ſejunctis ad Eccleſiis Parochialibus, quoad dictas functiones Eccleſiaſticas, habeant dictam dependentiam à Parocho

V. An benedictiones, & diſtributiones Candelarum, Cinerum & Palmarum, ſint de juribus mere Parchialibus?

VI. An benedictiones Mulierum poſt partum, Fontis Baptiſmalis, Ignis, Seminis, Ovorum, & ſimilium, ſint de juribus merè Parochialibus?

VII. An functiones omnes Hebdomadæ Sanctæ ſint de juribus merè Parochialibus?

VIII. An celebratio Miſſæ ſolemnis feria quinta in Cœnâ domini ſit de dictis juribus Parochialibus?

IX. An prima pulſatio Campanarum in Sabbato Sancto ſit de dictis juribus Parochialibus?

X. An celebratio Miſſarum ſolemnium per annum, ſive pro vivis, ſive pro defunctis, ſit de dictis juribus Parochialibus?

XI. An expoſitio Quadraginta Horarum & benedictio, quæ fit ſuper Populo, ſit de dictis juribus merè Parochialibus?

XII. An expoſitio, quæ fit cum Reliquiis, vel Sacris Imaginibus, & benedictio, quæ cum eis fit ſuper Populo, ſit de dictis juribus Parochialibus?

XIII. An functiones in præſentibus octo dubiis, videlicet à dubio quinto ad duodecimum, expreſſæ, peragi poſſint in Oratoriis privatis, contradicente Parocho?

XIV. An in dictis Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres ſtatis horis recitaris poſſint Horæ Canonicæ, cum cantu, vel ſine, abſqoe aliâ licentiâ Parochi?

XV. An in dictis Oratoriis privatis ſit licita celebratio Miſſæ privatæ, aſſentiente Ordinario Loci, & contradicente Parocho?

XVI. An Cappelani Confraternitatum poſſint Populo denunciare Feſtivitates, & Vigilias occurrentes in hebdomadâ abſque licentia Parochi?

XVII. An Parochus, invitis Confratribus, docere poſſit Doctrinam Chriſtianam in prædictis Eccleſiis, & Oratoriis publicis, vel privatis, à Parochiali diviſis, & ſeparatis?

XVIII. An in ſæpedictis Eccleſiis publicis Confraternitatum poſſint haberi publicæ Conciones, etiam per totum curſum Quadrageſimæ, vel Adventus, cum licentiâ Ordinarii, & abſque licentiâ Parochi?

XIX. An in eiſdem Eccleſiis poſſit celebrari Miſſa, ſive lecta ſive cantata, ante Miſſam Parochialem, ſive lectam, ſive cantatem?

XX. An ad Parochum ſpectet facere Officium funebre ſuper Cadaveribus ſepeliendis in ſæpedictis Eccleſiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum?

XXI. An intra ambitum earumdem Eccleſiarum fieri poſſint Proceſſiones juxta cujuſqoe Confraternitatis Inſtitutum, abſque interventu, val licentiâ Parochi?

XXII An eædem Proceſſiones fieri poſſint extra ambitum dictarum Eccleſiarum, abſque licentiâ illorum Parochorum, per quorum, territorium tranſeundum eſt?

XXIII. An in dictis Proceſſionibus Cappellani Confraternitatum poſſint deferre ſtolam?

XXIV. An Epiſcopo accedenti ad Eccleſias publicas Confraternitatum, quæ non ſint Regularium, neque proprium Rectorem Beneficiatum habeant, porrigendum ſit aſperſorium à Parocho, in cujus territorio ſunt ſitæ dictæ Eccleſiæ.

XXV. An earumdem Eccleſiarum, & Confraternitatum Rectores, & Cappellano poſſit Perochus, ceſſante alio ſpeciali, ac legitimo titulo, & ex ſolo Jure Parochialitatis compellere invitos ad aſſiſtendum functionibus Eccleſiæ Parochialis.

XXVI. An in ſæpedictis Eccleſiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus, retineri poſſit Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſine ſpeciali indulto Sedis Apoſtolicæ?

XXVII. Præſuppoſitâ facultate retinendi, an poſſit infrà annum publicè exponi, ſine licentiâ Ordinarii?

XXVIII. An poſſit Parochus ſe ingerere in adminiſtratione oblationum, vel eleemoſynarum in ſæpedictis Eccleſiis recollectarum, vel capſulæ pro illis recipiendis expoſitæ clavem retinere?

XXIX. An in Eccleſiâ Parochiali Confratres, vel eorum Cappellani immiſcere ſe valeant, invito Parocho, in ejuſdem Eccleſiæ functionibus, ſive Parochialibus, ſive non Parochialibus?

XXX. An Confraternitates, ſive ſint erectæ in Eccleſia Parochiali, ſive extra illam, poſſint pro libito, & juxta uniuſcujuſque peculiaria ſtatuta Congregationes ſuas facere, abſque interventu, vel licentia Parochi.

XXXI. An poſſint propria bona adminiſtrare ac de illis diſponere, abſque ulla dependentiâ à Parocho?

XXXII. Quando Parochus eiſdem Congregationibus interſit de mandato Ordinarii, & tamquam ejus delegatus, an poſſit ſuffragium deciſivum ferro; & quatenus Affimativè?

XXXIII. An etiam ſuffragium duplex?

Sacra eadem Rituum Congregatio re maturè discussa respondendum esse censuit.

Ad primum : Affirmativè.
Ad Secundum : Affirmativè.
Ad Tertium : Negativè.
Ad Quartum : Negativè.
Ad Quintum : negativè.
Ad Sextum : Negativè ; sed benedictiones Mulierum, & Fontis Baptismalis fieri debere à Parochis.
Ad Septimum : Negativè prout jacet.
Ad Octavum : Negativè, prout jacet ; sed spectare ad Parochos.
Ad Nonum : Negativè, prout jacet ; sed spectare ad Ecclesiam digniorem, ad formam Constitutionis Leonis X. in 22. §. 14.
Ad decimum : Negativè prout jacet ; sed licere Confratribus dumtaxat in festivitatibus solemnioribus ejusdem Ecclesiæ, vel Oratorii, ut in Brundusina sub die prima Junii 1601.
Ad Undecimum : Negativè.
Ad Duodecimum : Negativè ; & quoad benedictiones cum Reliquiis, & Imaginibus, serventur Decreta.
Ad Decimum tertium, satis provisum in superioribus.
Ad Decimum quartum : Affirmativè ; nisi aliter Ordinarius statuat ex rationabili causa.
Ad Decimumquintum : Affirmativè.
Ad Decimum sextum : Affirmativè.
Ad Decimum septimum : Negativè.
Ad Decimum octavum : Affirmativè.
Ad Decimum nonum : negativè ; nisi aliter Episcopus disponat.
Ad vigesimum : Affirmativè, quando tumulandus est subjectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium.
Ad Vigesimum primum : Affirmativè.
Ad Vigesimum secundum : Negativè, nisi adesset licentia Episcopi.
Ad Vigesimum tertium : Negativè ; extra propriam Ecclesiam.
Ad Vigesimum quartum Negativè.
Ad Vigesimum quintum : Negativè.
Ad Vigesimum sextum : Negativè.
Ad Vigesimum septimum : Negativè.
Ad Vigesimum octavum : Negativè.
Ad Vigesimum nonum : Negativè.
Ad Trigesimum : Affirmativè, dummodo non impediant functiones, & Divina Officia.
Ad Trigesimum primum : Affirmativè.
Ad Trigesimum secundum : Negativè.
Ad Trigesimum tertium : Negativè.

Et ita salvis tamen conventionibus, & pactis in erectione Confraternitatum forsan factis, concordiis inter Partes initis, & à Sancta Sede approbatis. Indultis, Constitutionibus Synodalibus, ac Provincialibus, & consuetudinibus immemorabilibus, vel saltem centenariis, declaravit, ac decrevit, si Sanctissimo Domino Nostro videbitur. Die decimâ Decembris 1703.

Et facta deinde per me Secretarium de prædictis Decretis Sanctissimo Domino Nostro relatione, prævia eorumdem integra lectura, Sanctitas Sua laudavit, benignèque approbavit, & publicari, & non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus, servari mandavit Die 12. mensis Januarii 1704.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM. IV.

Quo statuitur Magistros Cœremoniarum abstinere debere à munere imponendi, & auferendi Mitram, & Gremiale Celebranti in Cappellà Pontificià, nisi Diaconus, & Subdiaconus fuerint impediti.

ROMANA.

CUm inter Subdiaconum, & Præfectos Cœremoniarum Cappellæ Pontificiæ super Jure supplendi vices Diaconi impediti in explendo munere imponendi, & auferendi Mitram, & Gremiale Celebranti in Cappellà Pontificià, excitatà Controversià, & ea ad Sac. Rituum Congregationem à Sanctissimo D. N. Clemente Papa XI. remissà, ab Emo, & Rmo D. Cardinale Francisco Barberino infrascripto Dubio proposito.

An impedito Diacono munus auferendi Mitram, & Gremiale Celebranti in Cappella Pontificia, & alia ejusdem Diaconi munera spectent ad Subdiaconum, vel potiùs ad Cœremoniarum Magistros in casu &c.

Sac. eadem Rituum Congregatio sub die 26. Aprilis proximè præteriti censuerit respondendum : Dilata, & ad Eminentissimum Dominum Ponentem ad mentem, & mens fuerit, Quod Eminentissimus Ponens curaret, ut Magistri Cæremoniarum abstinerent in futurum ab imponendo, & auferendo Mitram, & Gremiale in casu &c. nisi impeditis Diacono, & Subdiacono.

Non acquiescente hujusmodi resolutioni Præfecti Cæremoniarum prædicti, pro nova audientia eidem Sac. Rituum Congregationi demissè supplicaverunt ; Et Sac. eadem Rituum Congregatio ad relationem ejusdem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Francisci Barberini, respondit : Nihil de nova audientia, & servetur Decretum sub die 26. Aprilis proximè præteriti. Die 7. Junii 1704.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM. V.

Quoad benedictionem Crucium Altarium ; & Processionum.

URBIS.

FRatre Josepho Maria à Turribus Ord. Cappuccinorum supplicante demissè à Sac. Rituum Congreg. declarari :

1. An Cruces Altarium, seu Processionum, sint benedicendæ de præcepto ; &

2. An si non sint de præcepto, possit simplex Sacerdos eas benedicere privatè, & non solemniter?

Sac. eadem Rituum Congregatio censuit respondendum.
Ad primum : Negativè.
Ad secundum : Affirmativè. Et ita declaravit. Die 12. Julii 1704.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

VI.

DECRETA GENERALIA.

Circa Rubricas.

CUm Sacrorum Rituum Congregationi demissè supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cùm multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit à Sanctâ Sede Apostolicâ, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, adventus, Vigiliarum, & Quatuor temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum; An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim à Sacrâ Congregatione; Quod scilicet Festum duplex, vel semiduplex etiam translatum necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed solâ communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Colloreda respondit.

Ad primum negativè, & hujusmodi indulta non habere locum in feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor temporum, Vigiliarum sive cum jejunio, sive absque jejunio nec in feria secunda Rationum, nec in illa feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum affirmativè.

Ad tertium negativè in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper, ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

B. Inghiranus Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

VII. Quo Officium S. Hedvvigis Reginæ Poloniæ Viduæ sub ritu semiduplici de præcepto in Ecclesiâ universali celebrari statuitur.

Urbis, & Orbis.

INdulta ab Innocentio felicis recordationis Papa XI. sub die decimâ septimâ Septemb. 1680. ad pias preces Serenifs. Joannis Tertii Regis Poloniæ facultate recitandi in Ecclesiâ Universali Officium Sanctæ Hedvvigis Reginæ Poloniæ Viduæ sub Ritu semiduplici ad libitum; Serenifs. modò Maria Casimira Regina Poloniæ Sanctissimo Domino Nostro exinde supplicavit, quatenus benignè concedere dignaretur, ut Officium prædictum in posterum sub Ritu duplici de præcepto; & cum Oratione propriâ, aliàs sub die decimâ tertiâ Augusti 1701. pro Congregatione Cisterciensi approbata recitetur, precibusque prædictis à Sanctitate Sua ad Sacr. Rituum Congregationem remissis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Card. Gabriello relatis, Sacr. Rituum eadem Congregatio posse concedi censuit, ut Officium Sanctæ Hedvvigis prædictum, hactenus sub Ritu semiduplici ad libitum recitatum, in posterum cum dictâ Oratione propriâ, sub eodem Ritu semiduplici, de præcepto tamen, recitetur. Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 20. Martii 1706.

Et facta de prædictis per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die vigesima septima ejusdem mensis, & anni 1706.

G. Card. Carpineus Præfectus.

B. Inghirami Sac. Rituum Congreg. Secretarius.

DECRETUM.

VIII. De prælatione Officii S. Marcii Officio SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi in casu, quo utrumque transferendum erat.

Urbis, & Orbis.

CUm anno 1707. proximè futuro Festum S. Marci Evangelistæ occurrat in feriâ 2. post Dominicam Resurrectionis, & similiter Festum Sanctorum Apostolorum Philippi, & Jacobi in Dominicâ in Albis, ac propterea, juxta Rubricas, utrumque sit transferendum; Quæsitum fuit à Sacr. Rituum Congregatione quodnam eorum deberet in translatione præferri, & priùs reponi. Et eadem Sacra Congregatio omnibus benè perpensis, referente Eminentifs. & Reverendifs. D. Card. Colloredo, censuit præferendum esse Officium Sancti Marci. Et ita declaravit, & servari mandavit. Die 17. Julii 1706.

G. Card. Carpineus.

B. Inghiranus Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

IX. De Vigiliâ Nativitatis S. Joannis Baptistæ occurrente in festo Sanctissimi Corporis Christi.

Urbis, & Orbis.

REmissâ à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XI. ad Sacrorum Rituum Congregationem discussione dubii.

An occurrente Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ in die festo Sanctissimi Corporis Christi, anticipato jejunio vigiliæ prædictæ in diem vigesimam secundam Junii, ad formam Constitutionis 232. san. mem. Urbani Papæ Octavi, debeat in Officio diei vigesimæ secundæ prædictæ, ejusdem Evangelii nona lectio, recitari, & in Officio, & Missâ de eadem fieri Commemoratio?

Eadem Sac. Rituum Congregatio omnibus benè perpensis, & pluries consideratis, Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Colloredo referente: Nihil de Vigilia in Officio, & Missa peragendum esse censuit, si Sanctissimo D. Nostro videbitur. Die 18. Septembris 1609.

Et

Et facta per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die secunda mensis Octobris ejusdem anni 1706.

G. Cardin. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM

X. Quo Officium S. Antonini Archiepiscopi Florentini sub Ritu semiduplici de præcepto in Ecclesiâ universali recitandum esse sancitur.

Urbis, & Orbis.

AD enixas preces nomine Serenissimi Magni Ducis Etruriæ Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XI porrectas, à Sanctitate Sua ad Sacrorum Rituum Congregationem remissas & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. S. Clementis relatas: Eadem Sac. Rit. Congregatio posse concedi censuit, ut Officium S. Antonini Archiepiscopi Florentini, hactenus sub Ritu semiduplici ad libitum in Ecclesiâ universali recitari concessum, in posterum sub eodem Ritu semiduplici, de præcepto tamen, ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, recitetur: Si Sanctissimo Domino Nostro videbitur, die secunda Aprilis 1707.

Et facta per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die 16. ejusdem mensis Aprilis, & anni 1707.

Pro Eminentissimo Card. Carpineo Præf.
L. Card. Colloredus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM

XI. In Causâ Ferrarien. Beatificationis, & Canonizationis B. Luciæ de Narniâ Ordinis S. Dominici Fundatricis Monasterij S. Catharinæ de Senis Ferrariæ.

FActâ relationes ad humilimas, ac repetitas preces, & Instantias Magistratuum Ferrariæ, Viterbii, & Narniæ, ac Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum, nomine ejusdem Ordinis per clar. mem. Card. Aldobrandinum, tunc hujus Causæ Ponentem, in Congregatione Sacrorum Rituum habita coram fel. recor. Innocentio Papa Decimo die 19. Januarij 1654. de contentis in duobus Processibus autoritate Ordinariâ confectis per clar. mem. Franciscum Mariam Cardinalem Macchiavellum, tunc Episcopum Ferrariensem; primo nimirum Anno 1647. super Cultu, scientibus, & tolerantibus Ordinariis, ab immemorabili tempore exhibito Beatæ Luciæ de Narniâ, quæ feliciter obdormiverat in Domino die 15. Novembris 1544., & casu excepto à Decretis par san. mem. Urbanum Octavum editis in Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis, cujus vigore idem Cardinalis Macchiavellus per sententiam latam die 1?. Decembris ejusdem Anni 1647. pronunciaverat constitisse, & constare de immemorabili Cultu dictæ Servæ Dei, & propterea non fuisse, nec esse controventum Decretis Apostolicis supradictis, & secundo de anno 1648. super Sanctitate Vitæ, Virtutibus, & Miraculis, cum exhibitione etiam nonnullorum antiquorum Documentorum super Stigmatibus, quæ inibi dicuntur impressa in corpore prædictæ Beatæ, visum fuit, signari posse Commissionem introductionis hujus Causæ, eidem Sacræ Congregationi directam, ut cognosceret an ritè, & rectè pronunciatum fuisset per supradictum Ordinarium Ferrariensem super casu excepto ex immemorabili, in cujus Commissionis sub inde à piæ mem. Alexandro Septimo signatæ executionem, ad humillimas perces Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Josephi Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Presbyteri Cardinalis Sacripantes etiam nomine Communitatis Narniæ suæ Patriæ, necnon Reverendissimi P. Antonini Cloche Magistri Generalis prædicti totius Ordinis Prædicarum, & Monialium S. Catharinæ de Senis Ferrariæ, prout etiam Rev. P. Magistri Thomæ Ripoll Sacerdotis Professi ejusdem Ordinis Provincialis Terræ Sanctæ Postulatoris hujusmodi Causæ, propositum fuit in Congregatione Sacrorum Rituum ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Thoma Maria Tituli S. Clementis Presbytero Cardinali Ferrario in locum dictæ clar. mem. Cardinalis Aldobrandini deputato, seu subrogato, Dubium, an Sententia bon. mem. Cardinalis Macchiavelli super Cultu ab Immemorabili erga Beatam Luciam de Narniâ præstito sit confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agitur: Super quo auditis prius pluries in voce, & scriptis bon. mem. Joanne Baptista Bottino Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocato specialiter deputato ad supplendas vices Reverendissimi Archiepiscopi Myrensis Promotoris Fidei, & subinde Domino Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, nec non ejusdem Reverendissimi Promotoris Coadjutore; Eadem Sacra Congregatio censuit, sententiam Cardinalis Macchiavelli, ut præfertur, latam super Cultu immemorabili non esse infirmandam in casu, & ad effectum, de quo agitur, si Sanctissimo Domino Nostro videbitur. Die 16 Februarii 1710.

Et facta de prædictis per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die prima mensis Martii ejusdem Anni 1710.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM

XII. In Causâ Neritonen. Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Fratris Josephi à Cupertino Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci.

SAnctissimus D. Noster Clemens Papa XI. enixis precibus Patris Magistri Joannis Damasceni Ordinis Minorum Conventualium Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, & Sacrorum Rituum Congregationis Consultoris, nomine suæ Religionis eidem Sanctissimo Domino Nostro humillimè porrectis, benignè inclinatus, audito prius Voto Sacrorum Rituum Congregationis; concessit causam Beatificationis, & Canonizationis dicti Servi Dei Fratris Josephi à Cupertino prosequi, agi, & discuti posse super illius meritis usque ad totalem determinationem, non obstante, quod à die obitus illius sequuti die 18. Septembris 1663., seu &c. non sint adhuc elapsi quinquaginta Anni ad formam Decretorum san. mem. Urbani Octavi, quibus expressè

in hac Causâ derogavit, & ita servari, prosequi, agi, discuti, & terminari mandavit, dictis Decretis aliis Constitutionibus Apostolicis, caeterisque contrariis non obstantibus quibuscumque Hac die 10. Julii 1711.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rituum Congreg. Secretarius.

D E C R E T U M.

XIII. In Causâ Viennen. in Galliâ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Joannis Francisci Regis Presbyteri Societatis Jesu die 27 Martii 1712. Festo Paschatis Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi.

Sanctissimus Dominus Noster, absoluto Sacro solemniter à Sanctitate Sua celebrato in Basilicâ Principis Apostolorum, statim ac ad suas solitas mansiones Palatii Vaticani reversus fuit, advocavit ante prandium Dominum Advocatum Prosperum de Lambertinis Fidei Promotorem, ac me infrascriptum Prothonotarium Apostolicum, modò exercentem Vices R. P. D. Secretarii Congregationis Sacrorum Rituum, nobisque dixit, elapsis diebus, videlicet die 15. currentis mensis propositam fuisse in Congregatione habitâ coram Sanctitate Sua Causam Viennen. in Galliâ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Joannis Francisci Regis Presbyteri Societatis Jesu, discussoque in ea dubio: An constet de Virtutibus ejusdem Servi Dei tam Theologalibus, scilicet Fide, Spe, & Charitate, quàm Cardinalibus, nimirum Prudentia, Justitiâ, Fortitudine, & Temperantiâ, earumque respectivè annexis in gradu heroico, in casu, & ad effectum, de quo agitur: Sanctitatem Suam distulisse resolutionem, ad effectum exposcendi prius in re tam arduâ Divinum lumen. Cùm autem id Sanctitas Sua jàm fecerit, ac potissimùm hac die Resurgentem Dominum humiliter exoraverit, ut Coelesti claritate mentem suam illustrare dignaretur; quacumque idcirco majori cunctatione postpositâ, suffragiis in eàdem Congregatione latis inhærere se velle declaravit, adeòque super præmisso dubio promulgari mandavit responsum affirmativom constare de Virtutibus tam Theologalibus, quàm Cardinalibus, earumqoe annexis in gradu heroico, in casu &c. & ita &c.

G. Card. Carpineus

C. Collicola Prothonotarius Apostolicus modò exercens vices R. P. D. Cong. Sac. Rituum.

D E C R E T U M.

XIV. In Causâ Hispalen., seu Marochitanâ Beatificationis, & Canonizationis, seu Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Joannis de Prado Fratris expresè Professi Strictioris Observantiæ Excalceatorum Ordinis S. Francisci die 27. Martii 1712. Festo Paschatis Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi.

Sanctissimus Dominus N. Clemens Papa XI. absoloto Sacro solemniter à Sanctitate Sua celebrato in Basilicâ Principis Apostolorum, statim ac ad suas solitas mansiones Palatii Vaticani reversus fuit, advocavit ante prandium D. Prosperum de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocatum Fidei Promotorem, ac me infrascriptum Prothonotariom Apostolicum, modò exercentem vices R. P. D. Secretarii Congregationis Sacrorom Rituum, nobisque dixit, jam ante sex menses, nempe 22. Septembris 1711. in Congregatione habita coram Sanctitate Sua fuisse propositam Causam Hispalen., seu Marochitanam Beatificationis, & Canonizationis, seu Declarationis Matyrii Ven. Servi Dei Joannis de Prado Fratris expresè Professi strictioris Observantiæ Excalceatorum Ordinis Sancti Francisci, ac primi Ministri Provincialis Provinciæ Beticæ Sancti Didaci nuncupatæ, ad annunciandum Evangelium, & docendas Gentes Regnorum Feze, & Marochii à Sacra Congregatione de Propagandâ Fide missi, in eaque discussum fuisse dubium: An constet de Martyrio, & Causa Martyrii ejusdem Servi Dei, ac de Signis, seu Miraculis in Casu, & ab effectum, de quo agitur; auditis tamen omnium suffragiis, nullam tunc à Sanctitate Suâ fuisse captam resolotionem, ut prius, de more, in tam gravi deliberatione Divinam Opem imploraret; Nunc verò, cum hoc jam peregerit, ad signanter hac ipsâ die ferventiores ad id preces in mox celebrato solemni Sacrificio ad Deum effuderit, nolle se diutiùs differe publicationem responsi ad Dubium supradictum, adeòque inhærendo suffragiis in eàdem Congregatione latis, promulgari jussit decretum, ut sequitur: *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, nec non de uno tantùm Miraculo tertii generis*, videlicet de 13. subitæ Sanationis Fratris Gabrielis Telles ab impotentiâ ad motum universi sui corporis. Et ita &c.

G. Card. Carpineus.

C. Collicola Prothonotarius Apostolicus modò exercens vices R. P. D. Secr. Congr. Sac. Rituum.

D E C R E T U M

XV. In Causâ Vratislavien. Beatificationis, & Canonizationis Beati Ceslai Odrovantii Ordinis Prædicatorum.

Proposito per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Barberinum causæ Beatificationis, & Canonizationis B. Ceslai Odrovantii prædicti Ponentem, seu Relatorem in Sacrorum Rituum Congregatione ordinariâ Dubio: An sententia Reverendissimi Suffraganei Uvratislavien. Judicis delegati lata super Cultu immemorabili, & Casu excepto à Decretis fel. rec. Urbani VIII. sit confirmanda, vel infirmanda in caso &c. Sac. eadem Rituum Congregatio, ad instantiam Reverendissimi Patris Antonini Cloche Magistri Generalis Ordinis Prædicatorom, prout etiam R. P. Magistri Thomæ Ripoll Sacerdotis Professi ejusdem Ordinis Provincialis Terræ Sanctæ, & hujusmodi Causæ Postulatoris, audito prius tam in voce, quàm in scriptis D. Comite Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, ac Fidei Promotore, censuit respondendum, sententiam Suffraganei esse confirmandam, si Sanctissimo D. N. placuerit Die 20. Augusti 1712.

Factaque deinde de præmissis per me Collicollam Prothonotarium Apostolicum, & modò exercentem vices Secretarii Congregationis Sacrorum Rituum Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 27. ejusdem mensis Augusti, & anni 1712.

G. Card. Carpineus.

C. Collicola exercens vices R. P. D. Secretarii Congr. Sac. Rituum.

DE-

XVI.

DECRETUM

Quo elogium S. Pij Papæ V. pro Martyrologio, & nonnulla verba addenda tertiæ lectioni secundi Nocturni de eodem Sancto Pontifice approbantur.

Urbis & Orbis.

Cum Sacr. Rituum Congregatio sub die 28. Januarii 1713. Eminentiss., & Reverendiss. D. Cardinali S. Clementis proponente instantiam R. P. Generalis Ordinis Prædicatorum pro Elogio S. Pii V. in Martyrologio apponendo, nonnullisque verbis in lectionibus secundi Nocturni addendis remiserit: idemque Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis sequens Elogium pro Martyrologio videlicet: *Romæ S. Pii Papæ V. ex Ordine Prædicatorum, qui Ecclesiasticæ disciplinæ restituendæ, hæresibus extirpandis strenuè, ac feliciter incumbens, Vitæ, ac Legum Sanctitate Catholicam Ecclesiam gubernavit*, nec non pro tertia lectione secundi Nocturni, post illa verba, multa à Deo ejus intercessione patratis miraculis, infrascripta nempe: *Quibus ritè probatis à Clemente X. Pont. Max. Sanctorum numero adscriptus est*; à se diligenter revisa, in eâdem Sac. Rituum Congregatione pro approbatione retulerit; Eadem Sacra Congregatio tum Elogium, tum verba prædicta approbavit, & in Martyrologio, ac Lectionibus apponi, imprimique posse concessit, si Sanctissimo placuerit. Die primâ Julii 1713.

Factaque deinde per me infrascriptum Prosecretarium Sanctissimo Domino Nostro de prædictis relatione, Sanctitas Sua benigè annuit. Die 8. ejusdem mensis, & anni 1713.

G. Card. Carpineus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rit. Congr. Prosecr.

XVII.

DECRETUM

Quo Officium S. Agathæ V., & M. sub Ritu duplici ad Ecclesiam universalem extenditur.

Urbis, & Orbis.

Cum aliàs sub die 10. Septembris 1701. Sacr. Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo Domino N., Officium S. Agathæ Virginis, & M. die 5. Februarii sub Ritu semiduplici recitari consuetum, ut in omnibus Hispaniarum Regnis sub Ritu duplici celebrari posset, indulserit: Ad humillimas modò preces Episcopi Cataniensis eidem Sanctissimo Domino Nostro porrectas, & à Sanctitate Sua ad ipsam Sac. Rituum Congregationem remissas, quibus expositum fuit, ut idem Officium sub Ritu duplici ad totam Ecclesiam universalem extendere dignaretur, Sacra eadem Congregatio, referente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Albano gratiam petitam concedendam esse censuit, prædictumque Officium ab omnibus Christifidelibus, qui ad horas Canonicas tenentur, sub Ritu duplici in posterum recitari, & ita in Breviario apponi, ac servari mandavit; si Sanctissimo D. Nostro placuerit. Die 26. Augusti 1713.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione Sanctitas Sua benigne annuit. Die 29. ejusdem mensis, & anni 1713.

G. Card. Carpineus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rit. Congr. Prosecr.

XVIII.

DECRETUM.

Quo novum Officium S. Josephi Sponsi Beatissimæ Virginis Mariæ pro Ecclesiâ universali approbatur.

Urbis, & Orbis.

Ad confovendam, imò etiam augendam Fidelium devotionem erga S. Joseph Sponsum Beatissimæ Virginis Mariæ, ejusque Cultum ferventiùs semper promovendum, Sacr. Rituum Congregatio Officium cum novis Antiphonis, Versibus Lectionibus primi Nocturni, Responsoriis, & Capitulis, ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Albano in eâdem Sac. Rituum Congregatione relatum approbavit, ac ab omnibus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 19. Martii in festo ejusdem S. Jopseph in posterum recitari, & in Breviario apponi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit die 3. Febr. 1714.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 4. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. de Abduâ Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Prosecret.

XIX.

DECRETUM

Quo Officium S. Joannis de Deo ad Ecclesiam universalem sub Ritu semiduplici extenditur.

Urbis, & Orbis.

Piis Cæsareæ Majestatis, Regis Christianissimi, nec non Magni Ducis Hetruriæ precibus Sanctissimo Domino nostro porrectis, & à Sanctitate Sua ad Sacr. Rituum Congregationem remissis, quibus supplicatum fuit, ut Officium Sancti Joannis de Deo Ordinis Fratrum Hospitalitatis Fundatoris, jam aliàs pro eodem Ordine, ac pro Regnis Hispaniarum, & Lusitaniæ approbatum, atque concessum, ad Ecclesiam universalem extendere dignaretur, Sac. eadem Rituum Congregatio; referente Eminentissimo; & Reverendissimo D. Cardinali Casino, annuendum esse censuit, suprascriptumque Officium ab omnibus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 8. Martii sub Ritu semiduplici recitari, & in Breviario apponi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit die 21. Aprilis 1714.

Et facta deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 5. Maji ejusdem anni 1714.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congregat. Prosecret.

XX.

DECDETA VARIA

Ad Missarum celebrationem pertinentia summatim collecta, quæ in Missali typis Sacræ Congregationis de Propagandâ Fidei novissimè impresso edita sunt.

Urbis, & Orbis.

Cum occasione Missalis Typis Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide summâ cura, ac dili-

diligentiâ novissimè impressi, & prope diem publico usui exponendi Sacræ Rituum Congregationi enixè fuerit supplicatum, ut nonnulla ejusdem Sacræ Congregationis Decreta jam aliàs edita, & approbata, in prædicto novo Missali summatim apponi, & imprimi posse benignè concedere dignaretur, videlicet:

Missæ pro Defunctis, sive de Requiem in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani nullatenus celebrari debent. Quod si ex Benefactorum institutione Missæ hujusmodi celebrandæ incidunt in festum duplex, tunc, ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento sit, in aliam diem non impeditam minimè transferantur; sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificii juxta mentem eorumdem Benefactorum die 5. Augusti 1662. approbatum à fel. recor. Alexandro VIII. eadem die.

Prædictum decretum ab ejusdem fel. recor. Alexandro VII. speciali Brevi, quod incipit: *Credita Nobis*: denuò fuit confirmatum, ac insuper statutum idem servandum esse quoad Missas in Altaribus Privilegiatis ex obligatione celebrandas; & Indulgentias per ejusmodi Privilegia concessas animabus in Purgatorio existentibus suffragari, perinde, ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum. Ac denique declaratum Anniversaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus, etiam in duplici majori contingentis, in prædicto Decreto die 5. Augusti edito minimè comprehendi, prout antea in una Novarien. 22. Novembris 1664. eadem Sacra Congregratio declaraverat. Die 22. Januarij 1667. Pontificatus XII.

Deinde fel. recor. Clemens IX. eadem Sacræ Congregationis Decreta alio Brevi, cujus initium: *Cum fel. recor.* iterum confirmavit, prædictamque Alexandri VII. dispositionem ad Altaria non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantùm hebdomadæ diebus nunc, & in futurum quandocumque privilegiata extendit. Die 23. Septembris 1669. Pontificatus III.

Tandem proposito dubio, an supradictæ Alexandri VII., & Clementis IX. Declarationes sibi locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, & infra Octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus licet à festo duplici non impediantur, adhuc tamen Missæ Defunctorum juxta Ritum Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iisdem diebus celebrari licet, servata cæteroquin Privilegiatorum forma, ad Altaria privilegiata celebrarentur; eadem Sacra Rituum Congregatio die 3. Aprilis 1688. prædictorum Pontificum declarationes pro omnibus diebus, quibus juxta rubricas Missæ Defunctorum celebrari non possunt, intelligendas esse respondit, ejusque Decretum subinde confirmatum fuit à fel. recor. Innocentio Papa XI. speciali Brevi, quod incipit: *Aliàs postquam*, dato die 4. Maji 1688.

Decretum à Sacrâ Rituum Congregatione anno 1630. editum, quo permittitur posse in Ecclesiis recitari Officia, & Missas celebrari de illis Sanctis, quorum Corpora, vel Reliquiæ insignes in eisdem asservantur, intelligendum esse de Sanctis duntaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodò constet de identitate Corporis eorumdem, vel insignis Reliquiæ; secus verò de Sanctis in eodem Martyrologio non descriptis. Quorum tamen Corporibus, & Reliquiis ab Ordinariis locorum approbatis debita à Fidelibus veneratio adhibenda est, sed absque Officio, & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præceptore citandi Officium, aliisque in Constitutionibus S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691., approbatum à fel. recor. Innocentio XII. die 19. Octobris.

Ad augendam Fidelium venerationem erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, ejusque cultum in toto terrarum Orbe promovendum, prohibitum est celebrari Missas votivas, vel pro Defunctis infra octavam Corporis Christi. Die 21. Junii 1670. Eadem die à fel. recor. Clemente XI. approbatum.

Item prohibitum est easdem Missas celebrari infra Octavam Nativitatis Domini; in Missis verò solemnibus pro re gravi infra eamdem Octavam celebrandis dicenda est Præfatio juxta rubricam generalem tit. 12. num. 4., die 25. Septembris 1706. jam à Sanctissimo approbatum.

Re verò in Sacrâ Rituum Congregatione ad relationem Eminentiss., & Reverendiss. Domini Cardinalis Barberini pluries discussa, & maturè perpensa, Sacra eadem Rituum Congregatio supradicta Decreta, tum ut Celebrantium instructioni, & usui sint, tum ut nonnulli abusus, qui in aliquibus locis irrepserunt, penitus evellantur, in post Missali rubricas generales apponi, & imprimi posse censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 15. Septembris 1714.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Suas sensum Sacræ Congregationis approbavit, eademque Decreta in Missali apponi, & imprimi mandavit. Die 29. Septembris ejusdem anni 1714.

F. Cardinalis de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparit. Sac. Rit. Congr. Pro-Secretarius.

DECRETUM.

Quo Causas omnes tam Beatificationis, & Canonizationis, quàm alias controversas, quæque quovis modo in Sacrâ Rituum Congregatione tractantur, ad Notarium ejusdem Sacræ Congregationis privativè quoad omnes alios, etiam Palatii Apostolici, A. C., aliorumque Tribunalium quorumcumque Notarios, spectare declaratur, & statuitur. XXI.

CUm Sac. Rituum Congregatio, ne tam Processus Causarum Beatificationum & Canonizationum, quàm alii, qui in causis controversis confici possunt, per manus Notariorum variorum Tribunalium dispersi vagarentur, usque ab anno 1625., pro actitandis hujusmodi causis Clearcum Buscum in proprium, & peculiarem ipsius Sacræ Congregationis Notarium nominaverit; Cumque hujusmodi declaratione minimè obstante, Notarii A. C., ac signanter Sac. Palatii Apostolici in prædictis causis controversis sese ingerere cœperint, denuò habito per Jacobum Saxum anno 1682. ad Sac. Rituum Congregationem recursu, eadem Sac. Congregatio die 24. Januarii prædicti anni de communi EE. Cardinalium dictæ Sac. Congregationi Præpositorum voto censuit, & decrevit, omnes causas, penes ipsam controversas ac imposterùm controvertendas, ab eâque cognoscendas, illarumque acta omnino spectare ad Notarium ipsius Sacræ Congregationis privativè quo ad omnes alios Notarios quorumcumque Tribunalium, & ita observari mandavit, non obstantibus quibuscumque. Huic autem decla-

rationi, ac decreto post aliquod tempus praememorati Notarii minimè obtemperantes, varias supra recensitas causas actitarunt citationes, expedierunt, Processus confecerunt, aliaque peragere in præjudicium jurium, ac facultatum proprii Notarii Sacræ ejusdem Congregationis attentarunt. Proinde Cosmus Antonius de Bernardinis modernus ejusdem Sac. Congregationis Notarius, apud ipsam iterum institit, quatenus prædictis Sac. Palatii, vel A, C., & aliorum Tribunalium Notariis tum observantiam memorati Decreti, tum restitutionem scripturarum omnium, ac Processuum mandare dignaretur, iisdemque inhibere, ne in hujusmodi causis controversis, aliisque ad Sacram Congregationem Rituum spectantibus in posterùm sese ingerere ullo modo audeant, vel præsumant. Sacra verò eadem Congregatio hujusmodi instantiæ die 23. Martii 1715. rescribendum duxit: *Audiatur Notarius A. C. coram Eminentissimo Præfecto*; Citato itaque coram eodem Eminentissimo Sac. Palatii, & A. C. Notario Paulo Fatio, pluriesque, tam in voce, quàm in scriptis audito, juribusque hinc inde deductis visis, & maturè perpensis, propositaque denuo Instantia sub infrascriptâ die, Sac. eadem Rituum Congregatio iterum censuit, ac decrevit, causas omnes tum Beatificationis, & Canonizationis, tum controversas, quæque quovis modo in ipsâ Sacrâ Congregatione tractantur, earumque acta, Processus &c. spectare ad proprium illius Notarium privativè quoad omnes alios, nec non tum S. Palatii Apostolici, & A. C. tum aliorum Tribunalium Notarios inhibendos esse, ne ampliùs in causis jam enunciatis sese ingerere audeant, & præsumant sub pœnis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis infligendis, Et ita decrevit, & servari mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 6. Mensis Julii 1715.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 13. ejusdem mensis, & anni 1715.

F. Card. de Abduâ Præfectus.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus Sac. Rit. Congr. Pro-Secr.

Die 18. Julii 1715. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Baptistam de Capellis Apost. Curs.

Ludovicus Capellus Mag. Curs.

DECRETUM.

XXII. Quo Oratio de B. Joanne Francisco Regis pro Missa, & Officio approbatur.

ORATIO.

Pro Ven. Servo Dei Joanne Francisco Regis.

DEus qui ad animarum salutem Beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili charitate, & invicta patientia decorasti, concede propitius, ut ejus meritis, & exemplis æternæ vitæ præmia consequamur, Per Dominum, &c.

Sacra Rituum Congregatio suprascriptam Orationem propriam in Beatificatione Servi Dei Joannis Francisci Regis Societatis Jesu Presbyteri solemniter decantandam approbavit, eamque postmodum in Officio illius, & Missa recitari posse concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 9. Maji 1716.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 30. ejusdem mensis, & anni 1716.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congregat. Secret.

DECRETUM.

XXIII. Quo Elogium S. Fruilani Episcopi Legionensis pro dascriptione in Martyrologio Romano approbatur.

Elogium S. Fruilani Episcopi.

LEgione in Hispania Sancti Fruilani ejusdem Civitatis Episcopi, monasticæ vitæ propagandæ studio, beneficentia in pauperes, cæterisque virtutibus, & miraculis clari.

Legionem.

Suprascriptum Elogium proprium S. Fruilani Episcopi Legionensis ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Origo diligenter compositum, & in Sacra Rituum Congregatione relatum, Sacra eadem rituum Congregatio approbavit, ac in Martyrologio Romano sub die quinta Octobris apponi, ac imprimi posse censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 9. Maii 1716.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 30. ejusdem mensis, & anni 1716.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congregat. Secret.

DECRETUM.

XXIV. Quo sancitur incidente festo Sanctissimæ Annunciationis in feriam V. Majoris Hebdomadæ Præceptum audiendi Missam, & abstinendi ab operibus servilibus non esse transferendum, sed omninò servandum, adeòque per locorum Ordinarios providendum, ut plures Missæ privatæ ante celebrationem Missæ Conventualis pro Præcepti adimplemento celebrentur.

CUm Festum Sanctissimæ Annunciationis sequenti anno 1717. incidat in feriam V. Majoris Hebdomadæ, ideòque à nonnullis quæsitum fuerit, an Præceptum audiendi Missam, & vacabdi ab operibus Servilibus ad Diem, in quâ ejus Officium celebrari debet, sit tranaferendum; an verò servandum sit in ipsâ feriâ v. Majoris Hebdomadæ, & per Locorum Ordinarios providendum, ut eo die aliquæ Missæ privatæ ante Conventualem pro Præcepti adimplemento celebrentur, prout in Camerinen., & pro Ecclesiis Almæ Urbis mendatum fuit, die 20. Martii 1660. Sacra eadem Rituum Congregatio, re maturè discussâ, censuit, Præceptum audiendi Missam, & abstinendi à Servilibus non esse transferendum, sed omninò servandum esse in prædictâ feriâ v. Majoris Hebdomadæ, adeòque per Ordinarios Locorum providendum, ut eo die pro Civitatum, & Pagorum qualitate, ac Christi

fidelium in iis degentium numero plures Missæ privatæ ante celebrationem Missæ Conventualis pro Præcepti adimplemento celebrandæ non desint, sed tamen propterea antiquus mos Communionis Cleri in Missa Solemni ejus diei, quo Ecclesia Sanissimi Eucharistiæ Sacramenti institutionem, & memoriam recolit., summâ Religione hactenùs observatus, nullo modo, omittatur; Et ita declaravit, ac Decretum hujusmodi publicari, & imprimi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 12. Septembris 1716.

Factaque per me Secretarium de prædictis eidem Sanctissimo Domino Nostro relatione Sanctitas Sua benignè annuit. Die 27. ejusdem mensis, & anni 1716.

F. Card. de Abdua Præfect.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparit. Sac. Rituum Congreg. Secr.

DECRETUM

XXV. Super extensione Officii, & Missæ Sanctissimi Rosarii ad Ecclesiam Universalem.

Urbis, & Orbis

CUm aliàs fel. rec. Gregorius Papa XIII. attentè considerans celebrem Victoriam, quam Christianorum Classis in virtute Domini Dei Sabaoth decertans, sub san. mem. Pio PP. V. ejus Prædecessore non longè à Corinthiaco sinu, die 7. Octobris MDLXXI., quæ eo anno prima Dominica ejusdem Octobris fuerat, de Classe Turcarum, numero licèt longè superiore, & prætcritis elata Victoriis mirabiliter reportaverat, eâdem planè die contigisse, qua Sodalitates omnes sub Invocatione Sanctissimi Rosarii (quod etiam Psalterium Beatissimæ Virginis Mariæ nuncupatur) per universum Terrarum Orbem erectas, juxta earum laudabilia instituta, & consuetudines processionaliter incedentes, devotas ad Deum preces effudisse compertum erat, adeòque piè credi poterat, preces hujusmodi per intercessionem Sanctissimæ Virginis ad dictam Victoriam consequendam plurimum profuisse; ad illius memoriam perpetuò conservandam, agendasque eo nomine Omnipotenti Deo, ejusque Gloriosissimæ Genitrice perennes gratias, per suas litteras de prima Aprilis 1573. expeditas decreverit, ut ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus quâlibet primâ die Dominicâ mensis Octobris per Universi Orbis partes, in iis videlicet Ecclesiis, in quibus Altare, vel Capella ejusdem Rosarii foret, ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus festum solemne sub nuncupatione Rosarii hujusmodi sub duplici majori Officio, ad instar aliarum solemnium Festivitatum celebraretur, & sanctificaretur, eâque die Officium de eâdem Beatissimâ Virgine novem Lectionum more Ecclesiastico persolveretur, & recitaretur. Subinde verò rec. mem. Clemens Papa X. ad pias, devotasque preces clar. mem. Mariannæ, dum vixit, Hispaniarum Reginæ Catholicæ tunc Viduæ, per similes suas in forma Brevis litteras die 26. Septembris 1671. expeditas indulserit, ut Festum solemne Rosarii à memorato Gregorio XIII., sicut præmittitur, institutum ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus qui ad horas Canonicas tenetur, in omnibus Ecclesiis Hispaniarum, aliorumque Regnorum, Provinciarum, ac Dominiorum Regi Catholico subjectorum, etiamsi in dictis Ecclesiis non adesset Altare, seu Cappella ejusdem Rosarii, celebraretur cum Officio, ac Missâ propriis, & aliàs, prout in ambabus Apostolicis literis supradictis uberiùs continetur. ac successivè ejusmodi Indultum diversis temporibus à Sacrâ Rituum Congregatione ad plures tam intra, quàm extra Italiam Provincias, Ditiones, Civitates, & Diœceses pari modo extensum fuerit. Cumquè postea eadem Congregatio ad enixas clar. etiam, mem. Leopoldi dum vixit, Romanorum Regis Imperatorem electi, humilesque P. F. Antonini Cloche Ordinis Prædicatorum Magistri Generalis supplicationis, piæ mem. Innocentio Papæ XII. porrectas, & ab illo ad dictam Congregationem remissas, in eâque ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Barberino relatas Officium, & Missam Sanctissimi Rosarii hujusmodi die ipsius festo ad Universalem Ecclesiam absque ullâ restrictione extendi posse censuerit, si ita eidem Innocentio XII. placuisset; Verùm hujus Decreti relatio memorato Innocentio XII. ob superventam ejus infirmitatem, ac deinde secutum obitum fieri nequieverit: Sanctissimus autem Dominus Noster Clemens Papa XI. ejus Successor quamcunque hac in re resolutionem hucusque distulerit; Novissimè Sanctitas Sua animadvertens nuperam insignem Victoriam ab Exercitu Augustissimi Caroli VI. similiter Romanorum Regis in Imperatorem electi de innumeris Turcarum copiis in Hungaria relata, die 5. Augusti proximè præteriti, hoc est, Festo Dedicationis S. Mariæ ad Nives, ac eo fermè tempore, quo Confratres Sodalitatis Rosarii publicam Processionem in hac Almâ Urbe, magno Populi concursu, & singulari devotione peragentes, pias ad Deum preces pro Turcarum depressione effundebant, atque ad id validissimum Deiparæ Virginis patrocinium in auxilium Christianorum humiliter implorabant, obtentam fuisse: Nec non insuper perpendens Civitatem, & Arcem Corcyrensem paulò post, videlicet in Octavâ Festi Assumptionis Sanctissimæ Virginis prædictæ ab immanissima eorumdem Turcarum oppugnatione feliciter liberatam fuisse: abeòque nedum præclara hæc beneficia ejusdem Deiparæ, ut pie credendum est, intercessione Nobis à Domino collata fuisse, verùm etiam sub illius præsidio (præsertim Christi-fidelibus Rosarium, prædictum, juxta adhortationes dudum jussu Sanctitatis Suæ factas, quotidiè, ac devotè recitare pergentibus) feliciores in dies eventus Christianis armis sperari meritò posse: ut corda Fidelium erga ipsam Gloriosissimam Virginem vehementiùs inflammentur, gratiarumque cœlitùs concessarum memoria nunquam extinguatur, Decretum Congregationis prædictæ benignè approbavit, ac Officium proprium sub ritu duplici majori, nec non Missam Rosarii die illius Festo, nempè Dominicâ primâ Octobris, ab Universis Christifidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur singulis annis recitari, & respectivè celebrari, ac in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit. Die tertiâ Octobris 1716.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Ep. Lipar. S. Rit. Cong. Secr.

DECRETUM.

Quoad cultum Coronæ ferreæ, quæ in Collegiata Ecclesiâ S. Joannis Baptistæ Modoetiæ Mediolane, Diœcesis asservatur. XXVI.

CUm Modoetiæ in Ecclesiâ Collegiatâ S. Joannis Baptistæ ab antiquissimo tempore inter cæteras

Sancto-

Sanctorum Reliquias Corona Ferrea, uno ex Clavis Domini Nostri Jesu Christi, ut piè creditur, in laminam, sive circulum compacto exornata asservaretur: Cumque Anno 1687. D. Tanchredinus Visitator cultum eidem Coronæ antea præstitum, quousque à clar. mem. D. Card. Vicecomite tunc Mediolanen. Archiepiscopo, aliter decerneretur, Decreto suspenderit; idem verò Cardinalis Archiepiscopus rei gravitate perpensâ anno 1688. recursum ad Apostolicam Sedem habendum esse, ab eâque decisionem expostulandam edixerit; Modoetienses verò actis nonnullis in Curiâ Archiepiscopali tunc peractis usque modò siluerint, ac solummodo tribus ab hinc annis Sac. Rituum Congregationi pro prædictâ Decisione supplicaverint: Hinc audito priùs R. P. D. Calcho Episcopo Lucano, tunc Vicario Capitulari Mediolanen. deinde verò Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Odeschalco moderno Archiepiscopo Mediolani, ac postremò tam in voce, quàm in scriptis R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Ptolomæus in infrascripta dubia declaranda proposuit, videlicet:

Primum. *An Capitulo Collegiatæ S. Joannis Baptistæ Modoetiæ liceat Coronam Ferream, de qua agitur, retinere intus Crucem, in qua fuit reposita, insimul cum aliis Reliquiis, & publicæ Venerationi exponere* & quatenùs negativè.

Secundùm. *An saltem eidem Capitulo liceat dictam Coronam Ferream exponere in Altari Majori; & processionaliter deferre, prout olim practicabatur*, in casu &c.

Et Sacra eadem Congregatio re maturè discussa, visisque eorum juribus, respondendum censuit.

Ad primum *Affirmativè.*

Ad secundum *Provisum in primo*; & ita declaravit. Die septimâ Augusti 1717.

Et factâ deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 10. ejudem mensis, & anni 1717.

F. Card. de Abdua Præfect.

N. M. Tedeschi Episc. Lip. S. Rit. Cong. Sec.

DECRETUM

XXVII. Extensionis Officii S. Spiridionis Conf., & Pont. cum lectionibus propriis, & Oratione de communi sub Ritu semiduplici ad universam ditionem Serenissimæ Reipublicæ Venetæ.

AD pias, enixasque preces Serenissimæ Reipublicæ Venetorum per Excellentissimum Dominum Nicolaum Duodo apud S. Sedem Oratorem Ordinarium Sanctissimo D. N. Clementi XI. porrectas, quibus Sanctitati Suæ humiliter supplicabatur, ut ipsa Officium cum lectionibus propriis pro festo Sancti Spiridionis Conf. & Pont. aliàs die 23. Novembris anni 1602. à Sacra Rituum Congregatione pro Civitate Corcyren. approbatis, & PP. etiam Congregationis S. Philippi Nerii Urbis, & Civitatis Neapolis die 22. Augusti 1699. concessis, in posterum in memoriam insignis liberationis Civitatis, & Insulæ Corcyren. ab arctissima Turcarum obsidione die 14. Decembris in festo dicti Sancti ad universum Clerum totius Dominii ipsius Reipublicæ extendere dignaretur, illasque à Sanctitate Sua ad Sacram Rituum Congregationem remissas; Sacra eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis de Abdua, audito prius R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, lectiones prædictas cum oratione de communi singulis annis in Officio diei festi ipsius Sancti sub Ritu semiduplici ab omnibus Christifidelibus utriusque sexus totius Dominii supradictæ Reipublicæ recitari posse concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 12. Junii 1717.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 14. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Secret.

DECRETUM

XXVIII. Quo declaratur Confessariis; & Cappellanis Monialium licere Missas celebrare Sanctorum, de quibus ipsæ recitent Officium, sed cum Missali Romano, & de communi, non verò Missas proprias eorumdem Sanctorum variis Ordinibus à Sacra Congregatione concessas.

SUpplicantibus, frequenter Sac. Rituum Congregationi plerisque variorum Ordinum Monialibus, ut Confessario, & Cappellanis earumdem servitio addictis facultatem celebrandi Missas Sanctorum, de quibus prædictæ Moniales Officium recitant, benignè imperturi dignaretur; Sacra eadem Congregatio ad occurrendum his, & similibus Instantiis præsenti Decreto generali declarat: Licere in posterùm tum Confessario, tum Cappellanis tantùm quarumcumque Monialium servitio addictis Missas Sanctorum, de quibus ipsæ recitent Officium, celebrare, sed cum Missali Romano, & de Communi, non verò Missas proprias eorumdem Sanctorum variis Ordinibus à Sacra Congregatione concessas. Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 20. Novembris 1717.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, & præfatam Sac. Congregationis resolutionem confirmavit. Die prima Decembris ejusdem Anni 1717.

F. Cardinalis de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Ep. Lip. S. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

XXIX. Elevationi Officii S. Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis à Ritu semiduplici ad duplicem, cum præcepto, quòd in illius Missa dicatur etiam *Credo.*

Urbis, & Orbis.

AD pias preces Serenissimi Jacobi III. Magnæ Britanniæ &c. Regis Sanctissimo Domino Nostro porrectas, & à Sanctitate Sua ad Sac. Rituum Congregationem remissas, in eaque per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Gualterium Regni Angliæ Protectorem relatas, Sacra eadem Congregatio Officium S. Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis, & Angliæ Primatis, aliàs sub Ritu semiduplici de præcepto die ejus festo 21. Aprilis pro Ecclesia Universali recitari concessum, in posterùm ab

omni-

omnibus Christifidelibus tam Secularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur sub Ritu duplici celebrari debere; Et ut in ejus Missa, quæ incipit: *In medio Ecclesiæ*, dicatur etiam *Credo*, indulsit, ac ita in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 3. Februarii 1720.

Factaque per me Secretarium eidem Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 8. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. Paulutius Pro-Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Secret.

XXX.

DECRETUM

Quo omnibus Ecclesiasticis Sacro Ordini Constantiniano S. Georgii adscripti, ac insuper omnibus aliis inservientibus Ecclesiæ Conventuali Parmen., & aliis ejusdem Ordinis Ecclesiis ubicumque existentibus permittitur, ut Officium de eodem Sancto Georgio sub Ritu duplici primæ classis cum octava recitare, & Missam de communi celebrare possint, servatis de rubricis Missalis, & Breviarii Romani.

NOn minus piis, quàm enixis precibus Serenissimi Ducis Parmæ, ac Magni Magistri Sacri Ordinis Constantiniani Sancti Georgii Martyris Sacræ Rituum Congregationis porrectis, ac per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Gualterium relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio Officium S. Georgii Martyris supradicti Ordinis Titularis cum lectionibus ejusdem propriis pro secundo Nocturno die 9. Maji 1693. ad relationem clar. mem. Cardinalis Colloredi jam approbatis ab omnibus Ecclesiasticis tam præfato Ordini adscriptis, quàm omnibus aliis inservientibus, sive Ecclesiæ Conventuali vulgò nuncupat. della Steccata Civitatis Parmen., sive aliis ejusdem Ordinis Ecclesiis ubicumque existentibus, qui ad horas Canonicas tenentur, sub Ritu duplici primæ classis cum octava in posterum recitari, & Missam de communi respectivè celebrari posse concessit, servatis tamen rubricis Breviarii, ac Missalis Romani, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit, die 27. Julii 1720.
Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 31. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. Paulutius Pro-Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit Sac. Rituum Congregationis Secr.

XXXI.

DECRETUM

In Causa Forolivien. Canonizationis Beati Peregrini Latiosi Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

PRoposita dudum videlicet die 26. Aug. 1702. in Congregatione ordinaria Sacrorum Rituum per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Barberinum. Causa Canonizationis B. Peregrini Latiosi Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis super dubio: *An Sententia Episcopi Foroliviensis super cultu immemorabili, & casu excepto à Decretis fan. mem. Urbani VIII. esset confirmanda:* prodiit rescriptum affirmativum, quod à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XI. approbatum fuit, ac subinde cum Titulo *Beati* publicatum, juxta resolutionem captam in eadem Congregatione die 2. Septembris ejusdem anni.
Datis postmodum remissorialibus, & compulsorialibus literis Episcopis Foroliviensi, & Tiphernati, fabricati fuerunt bini Processus ac compulsata quædam jura, quorum validitas in supradicta Congregatione ordinaria die 12. Septembris 1716. recognita fuit, ac successivè ab eodem Sanctissimo Domino Nostro approbata. Nuper verò in Congregatione generali eorumdem Sacrorum Rituum habita coram Sanctitate Sua die 16. Julii proximè præteriti per supradictum Dominum Cardinalem Barberinum iterum proposita fuit eadem Causa, discussumque dubium: *An constet de virtutibus ejusdem Beati Peregrini tam Theologalibus, scilicet Fide, Spe & Charitate, quàm Cardinalibus, nimirum Prudentia, Justitia, Fortitudine, & Temperantia, earumque respectivè annexis in gradu heroico in casu, & ad effectum, de quo agitur:* Super quo Sanctitas Sua, auditis tam Consultorum, quam Eminentissimorum DD. Cardinalium suffragiis distulit ea die resolutionem, ut prius cœlestis luminis opem tam suis, quàm aliorum precibus in tam gravi deliberatione de more imploraret. His peractis præfatus Sanctissimus Dominus Noster infrascripta die Sancto Philippo Benitio, eximio ejusdem Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis Propagatori, sacra, accitis coram se R. P. D. Lambertino Fidei Promotore, ac me infrascripto supradictæ Congregationis Secretario, ad præmissum dubium de Virtutibus, dari, & promulgari jussit responsum affirmativum sequentibus verbis, videlicet: *Ita constare de Virtutibus prædictis, ut tutò in præsenti casu procedi possit ad ulteriora, nimirum ad discussionem miraculorum, & ita &c.* Hac die 23. Augusti 1720.

F. Card. Paulutius Pro-Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Secret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM

De initio septennii, ad quod Brevia Apostolica Altarium Privilegiatorum restringi solent.

I.

DIscusso dubio in Sacrâ Congregatione Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositâ. An attentis verbis, quæ in Brevibus Indulgentiarum apponi solent *præsentibus ad septennium tantùm valituris*; Septennii initium à die publicationis Brevis desumendum sit; eadem Sacra Congregatio die 18. Maji 1711. declaravit, non à die publicationis, sed à die datæ Brevis, septennii tempus incipere. Et factâ relatione Sanctissimo Domino Nostro per me infrascriptum Secretarium die vigesimâ ejusdem Mensis, Sanctitas Sua Congregationis sententiam approbavit.

L. M. Card. Gabriellius Præf.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

DE-

II. ## DECRETUM.

De Indulgentiis, quas gestantes Scapulare Conceptionis B. V. Immaculatæ, & Cincturati Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ consequi possunt.

PRæcipuas inter curas, quibus Sacra Congregatio Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita sedulo incumbit, ea est, ot Indulgentias, quæ à nonnullis interdum temerè evulgantur, maturè expendat, & quas, aut revocatas, aut falsas, & apocryphas esse deprehenderit, ne Fideles illarum assequendarum spe decipiantur, palam detegat, atque prohibeat.

Cum itaque Sacræ Congregationi delatum fuerit in libello quodam Veronæ impresso anno 1711., cui titulus: *Breve notitia del santo habitino, che si dispensa da Padri Teatini ad onore dell' Immacolata Concezione di Maria Vergine in virtù d'un Breve Apostolico di Clemente X. confermato con altro del Regnante Sommo Pontefice in data delli 12. Maggio 1710. Con le Indulgenze proprie; e dell'aggregazione alla loro Religione &c.* Plurimas Indulgentias falsò contineri, veluti à Summis Pontificibus concessas, aut quoquomodo communicatas, gestantibus Scapulare parvum cœrulei coloris, quod vocant Conceptionis Beatissimæ Virginis Immaculatæ. Ideò re maturè perpensâ die 22. Februari 1712. declaravit nullas alias Indulgentias pro gestatione prædicti Scapularis acquiri, nisi illas, quas Sanctissimus Dominus Noster literis in formâ Brevis desuper editis die 12. Maji anno 1710. clementer concessit his verbis: *Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, quibus Scapularia benedicta hujusmodi, ut præfertur, in posterùm distribuentur, die, quo illa primùm susceperint, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam; Nec non eisdem in cujuslibet eorum, mortis articulo, si etiam verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu, ore si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, itidem plenariam; Ac ipsis pariter verè pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis, vel Capellam, seu Oratorium die festo ejusdem Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ à primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum &c. preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper prædictis Christifidelibus etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis Ecclesiam, vel capellam, seu Oratorium hujusmodi in aliis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus, ut præfertur, visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictarum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus &c.*

Cumque pariter Sac. Congregationi innotuerit in alio libello Bononiæ impresso anno 1707. qui inscribitur: *Sacro Diario delle gratie, e Indulgenze concesse alla Compagnia della Cintura detta di S. Agostino, e di S. Monica &c.* Multas pro Cincturatis referri Indulgentias, quarum aliquæ, aut revocatæ, aut falsæ omninò sunt; Ideo Sacra eadem Congregatio prædicta die 22. Februarii 1712. similiter declaravit, Cincturatos nullas alias Indulgentias pro gestatione Cincturæ lucrari posse, nisi illas, quæ expresse continentur in Brevi à san. mem. Clemente X. desuper edito, quod incipit: *Ex injuncto Nobis coelitus*, dato die 27. Martii 1675.

Et ut omnis in posterùm erroris, ac deceptionis occasio auferatur, districtè prohibuit, ne aliæ Indulgentiæ voce, aut scripto publicentur pro gestatione supramemorati parvi Scapularis, aut prædictæ Cincturæ præter eas, quæ in supradictis Brevibus Sanctissimi Domini Nostri Clementis XI. & sa. me. Clementis X. respectivè continentur. Ac insuper recensitos Libellos, alterum Veronæ, alterum Bononiæ impressum proscribendos censuit sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis.

Quibus per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis Sanctitas Sua Sententiam Sacræ Congregationis approbavit, & in omnibus servari jussit. Datum die 24. Februarii 1712.

Fr. Thomas Maria Card. S. Clementis.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secr.

Die, Mense, & Anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Baptistam de Cappellis Apost. Curs.

Ludovicus de Cappellis Pro Mag. Curs.

DECRETUM.

III. Quo tria Summaria assertarum Indulgentiarum Confraternitatibus S. Rocchi concessarum proscribuntur, easdemque Confraternitates non aliis Indulgentiis gaudere posse declaratur, nisi illis, quæ à san. mem. Paulo V. in Brevi dato 3. Novembris 1606. concessæ reperiuntur.

CUm tria nuper Indulgentiarum Summaria Sacræ Congregationi Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ delata fuerint, in quibus quamplurimæ Indulgentiæ aut falsæ, aut apocryphæ, aut à nonnullis Romanis Pontificibus, signanter verò à fel. recor. Paulo V. Brevi dato 3. Novembris anni 1606. expresse revocatæ continentur, & quod longè deterius est, multæ etiam facultates, & concessiones, & nonnulla itidem privilegia, aut pariter revocata, aut omnino conficta non sine magno Fidelium scandalo, & Animarum periculo temerè evulgantur: Sacra eadem Congregatio, quæ fideli, ac prudenti cœlestis Indulgentiarum Thesauri dispensationi præest, die 12. mensis Martii labentis anni, re maturè perpensâ declaravit, Confraternitates S. Rocchi in quibusvis locis existentes, & Archiconfraternitati de Urbe aggregatas nullis aliis Indulgentiis, concessionibus, & privilegiis uti, & frui posse, nisi illis, quæ in supradicto Brevi sa. me. Pauli V. continentur, & quæ in aggregationibus ab eadem Archiconfraternitate expediri solitis de verbo ad verbum referuntur. Prædicta autem summaria, quorum unum ita inscribitur: *Sommario dell' Indulgenze concesse da Sommi Pontefici alla Venerabile Compagnia di S. Rocco di Roma, ed alla Compagnia di S. Rocco d'Ancona aggregata &c.* In Ancona nella Stamperia Camerale 1661. Alterum verò, *Sommario del Celeste Tesoro dell' Indulgenze, doni, grazie, facoltà, e privilegi concessi per molti Romani Pontefici, ed ultimamente confermati, ed ampliati dalla Santità di Nostro Signore Gregorio per la Divina Providenza Papa XIV. alla Ven. Compagnia, ed Ospedale di S. Rocco di Roma, da potersi concedere dalli Commissarii deputati à questo Sant' Offizio della publicazione di tante divine grazie à ciaschedun fedel Christiano, che verrà entrare nella*

Santa Confraternita di S. Rocco di Roma : In Roma appresso Paolo Blado Stampatore Camerale 1591. Tertium denique : *Sommario del Celeste Tesoro dell'Indulgenze, doni, grazie, facoltà, e privilegij concessi &c. à ciascheduno Fedel Christiano che verà entrare nella Santa Confraternita di S. Rocco di Roma, & communicare alla Confraternita del medesimo S. Rocco, e Sebastiano nella Chiesa della B. V. Maria di Loreto nelle Città di Roveredo: In Roma, ed in Roveredo, per Giuseppe Antonio Gojo* 1712. Sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis proscribenda esse censuit, atque insuper districtè prohibuit, ne aliæ Indulgentiæ, concessiones, aut privilegia pro supradictis Confraternitatibus S. Rocchi voce, aut scripto evulgentur, nisi ea, quæ in sæpe memorato Brevi Pauli V. concessa reperiuntur : Quam Sacræ Congregationis Sententiam per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatam Sanctitas Sua probavit, & executioni mandari jussit. Datum die 14. Martii 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphaël Cosimus de Hyeronimis Secret.

Die, mense, & anno, quibus suprà supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Franciscum Bartholatum Apost. Curs.

Ludovicus Capellus Mag. Curs.

DECRETUM

IV. Quo declaratur Monasteria Monialium à curâ Regularium suorum Ordinum ad immediatam jurisdictionem Episcoporum translata, aut transferenda iisdem privilegiis, ac indulgentiis frui debere, quibus ante ejusmodi translationem fruebantur.

LIcet ab hac Sacra Congregatione Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositâ non semel declaratum fuerit, nonnulla Sanctimonialium Monasteria, quæ antea sub gubernio Fratrum sui Ordinis degebant, per hoc, quod Episcopum loci subjecta deinde fuerint, privilegia, & indulgentias, quibus antea fruebantur nullatenùs amisisse; Tamen cum sæpiùs alia etiam Monasteria, quæ simili modo sub immediatam Episcoporum jurisdictionem translata sunt, idem ab Apostolicâ Sede declarari humiliter postulaverint; ut nulla in posterum dubitandi ratio supersit; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussâ die 20. Aprilis 1711. declaravit : Monasteria omnia Sanctimonialium, quæ à curâ, & gubernio Fratrum suorum Ordinum sub immediatam jurisdictionem Episcoporum translata sunt in posterùm transferri aliquâ ratione contigerit, non ideò privilegia, & Indulgentias, quibus antea gaudebant, amisisse, seu amissura fore; Sed eodem modo cunctis prædictis privilegiis, & Indulgentiis, uti, & frui debere, ac si sub gubernio Fratrum suorum Ordinum actu existerent. Quam Sacræ Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster die 22. ejusdem mensis approbavit. Datum Romæ die 14. Maji 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphaël Cosimus de Hieronymis Secr.

Die, mense, & Anno quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Josephum Batialem Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

DECRETUM.

Quo bina Summaria Indulgentiarum, ut apocrypha, proscribuntur, eorumque usus interciditur. V.

SAcra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita die 13. mensis Julii anni 1714. maturè perpensis duorum Indulgentiarum Summariis, quorum unum ita inscribitur : *Sommario dell'Indulgenze, grazie, e doni concesse da molti Romani Pontefici, e nuovamente confermate dalla Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. alla Venerabil Chiesa, e Hospitale di S. Maria di Monserrato di Catalogna, & alli Confratri, e Consorore d'essa Madre Vergine. In Palermo presso Francesco Ciche* 1714. Alterum verò : *Sommario dell'Indulgenze concesse da diversi Romani Pontefici, ed ultimamente ampliate, & confirmate da Nostro Signore Clemente XI. alli Fratelli, e Sorelle del Sacro Reale, e Militare Ordine, così dell'osservanza, come delli Scalzi di Nostra Signora della Mercè. Opera della Redenzione de Schiavi Christiani frà gl'Infedeli. In Roma nella Stamperia della Reverenda Camera Apostolica. In Messina nella Stamperia della di Amico. Ed in Palermo per Felice Marino* 1710. : Dictorum Summariorum usum interdixit, illaque prohibenda esse censuit sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Quibus Sanctissimo Domino Nostro die 18. ejusdem mensis Julii per me Secretarium relatis; Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. Datum die 19. Julii Anni 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphaël Cosimus de Hieronymis Secret.

Die 19. Julii 1714. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Remolatum Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

DECRETUM.

Quoad Indulgentias Rosariis, seu Coronis S. Brigittæ à Summis Pontificibus concessas. VI.

Indulgentiæ, Rosariis, seu Coronis, quas S. Brigittæ vocant, a Summis Pontificibus concessæ.

LEo Decimus Pontifex Maximus per literas suas incipientes : *Ex Clementi* : datas Idus Julii 1515. concedit omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui per, & super Rosaria, seu Coronas S. Brigittæ devotè oraverint, pro qualibet Oratione Dominica centum dies, & totidem pro salutatione Angelicâ, & pro quolibet Symbolo, si dixerint, vel recitaverint, etiam centum dies Indulgentiarum : nec non pro quolibet psalterio (id est Rosario, aut corona quindecim Decadum Beatæ Mariæ Virginis)

super illis integrè per eosdem Christifideles, per se ipsos, aut cum socio, vel familiari, qui eandem Indulgentiam consequatur, dicto, vel recitato septem annos, & totidem quadragenas.

Sanctissimus Dominus Noster Clemens XI. Pontifex Maximus in suo Brevi, quod incipit: *De salute Greg. Dominici*: Dato 22. Septembris 1714. concedit omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus confessis, & sacrâ Communione refectis, ac pro Christianorum Principium concordiâ, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione orantibus, qui quotidiè per integrum annum Coronam S. Brigittæ, dummodo sit saltem quinque decadum, recitaverint, semel in anno die per unumquemque Christifidelem eligenda plenariam Indulgentiam omnium peccatorum, cum facultate etiam eandem plenariam Indulgentiam applicandi animabus in Purgatorio existentibus.

Ad lucrandum hujusmodi Indulgentias requiritur, ut Coronæ à PP. Superioribus Monasteriorum, seu ab aliis Religiosis Ordinis Sanctissimi Salvatoris, seu S. Brigittæ ad id specialiter deputatis benedicantur.

DECRETUM.

S. Congregatio Indulgentiis, & S. Reliquiis præposita die 26. Novembris 1714. censuit permitti posse impressionem præsentis Summarii Indulgentiarum concessarum Coronis, quas vocant, S. Brigittæ, addita declaratione, quòd omnes aliæ Indulgentiæ, quæ in præsenti Summario expressæ non continentur, sunt aut Apochryphæ, aut nullæ, aut à Sanctissimo Domino Nostro Clemente XI. revocatæ per supradictum Breve datum die 22. Septembris 1714.

Prohibet insuper eadem Sacra Congregatio, ne hujusmodi Coronæ vendantur, aut alteri commodentur, & si secus fiat, declarat supradictas Indulgentias cessare, & nullius esse roboris, vel momenti. Datum die 4. Decembris 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secr.

DECRETUM.

VII. Quo Summarium Indulgentiarum Regularibus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nonnullas continens Indulgentias ad quæstum damnatur, & prohibetur.

QUamvis Indulgentiæ omnes pro porrigentibus manus adjutrices non semel ab Apostolicâ Sede, signanter verò à S. Pio V. Constit. 30. quæ incipit: *Etsi Dominici Gregis* dat. 6. Idus Februarii anno 1567. revocatæ fuerint, Quæstoresque damnati, nonnulli tamen interdum docentes ea, quæ non oportet, Indulgentias ad quæstum evulgare præsumunt. Quapropter Sacra Congregatio Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita huic malo occurrere cupiens, Summarium quoddam, cui titulus: *Breve Sommario delle principali grazie, & Indulgenze concesse alli Religiosi dell'Ordine Santissima Trinità della Redenzione delli Schiavi, delle quali godono tutti quelli, che portano il Scapulario, ò vero Abitino, & visiteranno le Chiese, ò Cappelle di dett'Ordine &c.*, impressum Neapoli apud Hiacynthum Pittante anno 1703., ubi nonnullæ Indulgentiæ ad quæstum continentur, die 28. Januarii labentis anni 1716. sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis damnandum censuit insimul declarando, Confraternitates à Superioribus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum institutas, nullis aliis Indulgentiis gaudere, nisi illis, quæ expressè continentur in earum Summario, aliàs, nempe die 31. Januarii ani 1675, ad eadem Sac. Congregatione recognito, atque approbato, & deindè Romæ Typis R. C. Apostolicæ impresso anno 1682. Quibus Sanctissimo Domino Nostro per me Secretarium relatis, Sanctitas Sua Sententiam Sac. Congregationis probavit, & executioni mandari jussit. Datum die 11. Martii 1716.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

Die, mense, & anno quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Jo. Baptistam de Cappellis SS. D. N. PP. Cursorem.

Bartholomæus de Camillis Mag. Curs.

DECRETUM.

Quo declaratur necessariam esse delationem Scapularii ad lucrandas Indulgentias concessas Sodalibus Confraternitatum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. VIII.

IN Sacrâ Congregatione Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita habita die 28, Aprilis labentis anni 1716. relatis precibus P. Joannis à S.Francisco Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ humiliter postulantis declarari, an Sodales Confraternitatum sui Ordinis loco Scapularii, quod plerique gestare solent, exiguum panni albi frustulum, cui parvula Crux rubri, & cærulei coloris acu intexta est, vesti assutum deferentes, lucrari valeant Indulgentias concessas iis, qui Scapularium deferunt. Eminentissimi Patres declararunt, non lucrari. Datum die 29. Aprilis 1716.

L. Cardinalis Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

DECRETUM.

Quo declaratur Indulgentiam pro feriis sextis mensis Martii dari solitam comprehendi sub clausulâ. *Volumus autem* &c. quæ in Brevibus Apostolicis apponi consuevit. IX.

NE contra veterem, & probatam in Ecclesiâ consuetudinem, Indulgentiarum numero nimis aucto, Ecclesiastica disciplina enervetur, sæpius in Brevibus apponi consuevit clausula illa: *Volumus autem, ut si aliàs Christifidelibus dictam Ecclesiam qualibet Anni die visitantibus alia Indulgentia perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa fuerit, præsentes literæ nullæ sint*: Cum autem aliàs pro ejusdem clausulæ explicatione supplicatum fuerit, Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita declaravit, *ea nullatenus comprehendi Altaria privilegiata pro Defunctis*,

neque Indulgentias, aut certo Personarum generi concessas ut Confraternitatibus, Regularibus, & Capitulo, aut certum pium opus in ipsa Ecclesia peragentibus, ut Litanias, aliasque hujusmodi recitantibus, de iis, qui Christiana Doctrina erudiuntur, vel alios erudiunt, & qui Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti expositioni cum oratione quadraginta horarum intersunt, neque Stationum Urbis, & septem Altarium Indulgentias ad instar septem Altarium Basilicæ Vaticanæ concessas neque demum, quæ pro unica vice conceduntur Cæterum si alia Indulgentia sive plenaria, sive non plenaria in perpetuum, vel ad tempus, tam ab eodem, tam ab alio Romano Pontifice generatim Christifidelibus Ecclesiam, vel aliquod ejus Altare, seu Cappellam visitantibus eodem die vel diverso concessa fuerit, de qua non fiat in literis Apostolicis mentio, has literas ob dictam clausulam esse prorsus irritas, ac nullas: ut expressè habetur in Decreto ab eadem Sacra Congregatione desuper edito die 23. Junii anni 1673. Postea tamen eidem Sacræ Congregationi delatum fuit, non paucos esse, qui prædictum Decretum non rectè intelligentes sibi suadent, quod si in aliquâ Ecclesia jam concessæ reperiantur Idulgentiæ, quæ pro feriis sextis mensis Martii dari solent, & postea in eadem Ecclesiâ alia Indulgentia concedatur cum appositione in Brevi suprememoratæ clausulæ: *Volumus autem &c.* Indulgentia, quæ postremo loco data est, valida sit. Qua propter, ut omnis in posterum erroris occasio auferatur, eadem Sacra Congregatio habita die 18. Aprilis anni 1716. declaravit Indulgentiam ultimo loco ita concessam ob sæpe dictam clausulam *Volumus autem &c.* literis Apostolicis insertam, esse nullam. Datum die 11. Septembris 1716.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

DECRETUM.

X. Quo Summarium quoddam Indulgentiarum Regularibus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Christianorum concessarum, ut continens quamplurimas falsas Indulgentias, prohibetur, ejusque usus interdicitur.

DEcet Sac. Congregationem Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositam Indulgentias aut revocatas, aut falsas, & apocryphas detegere, atque prohibere, ut quæ veræ sunt, à Fidelibus dignoscantur, & circumspectè prospicere, ut omnis in re tam sacra turpis quæstus prorsus eliminetur.

Maturè itaque perpenso Summario quodam Indulgentiarum, quod inscribitur: *Breve Sommario delle principali grazie, & Indulgenze concesse alli Religiosi dell'Ordini della Santissima Trinita della Redenzione de Schiavi Christiani: delle quali godono tutti quelli, che portano il Scapolario, ò vero Abitino, e visiteranno le Chiese, o Cappelle di detto Ordine, le quali Indulgenze sono state approvate da Sommi Pontefici, e di nuovo della fel. mem. di Papa Innocenzo XII., come si vede nella Bolla spedita l'anno 1693.* Et excipit *saranno privi di guadagnare le predette Ingenze:* impresso Neapolis anno 1716., in quo Summario, nedum quamplurimæ Indulgentiæ falsæ continentur, verùm etiam contra Apostolica Decreta pro earumdem Indulgentiarum assecutione pecuniæ solutio præscribitur. Sacra eadem Congregatio die 20. Decembris anni 1718. dicti Summarii Neapolis, ut supra impressi, vel denuo ubicumque imprimendi usum interdixit, illudque prohibuit sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis. Insuper declarando, nullis aliis Indulgentiis frui posse Confraternitates erectas, seu imposterum erigendas sub titulo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nisi illis, quæ habentur in Summario alias Romæ impresso, & ab eadem Sacra Congregatione approbato die 31. Januarii 1675.

Quibus per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis, Sanctitas Sua Sententiam Sacræ Congregationis approbavit. Datum die 22. Decembris 1718.

J. D. Card. Parraccianus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secretarius.

Die 24. Decembris 1718. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Montis Citatorii, ac aliis locis solitis; & consuetis Urbis per me Bartholomæum Cannulli Apostolicum Cursorem.

Joannes Triphelius Mag. Curs.

DECRETUM.

Quo duo Summaria typis impressa, ut continentia nonnullas Indulgentias falsas, apocryphas, aut ab Apostolicâ Sede revocatas, prohibentur, eorumque usus interdicitur. XI.

CUm Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita, re maturè perpensâ, deprehenderit, nonnullas Indulgentias falsas apocryphas, aut ab Apostolicâ Sede revocatas contineri in Libello impresso per Carolum Josephum Astorinum anno 1712. Papiæ, & Laude Pompeja, cui titulus: *Compendio della Regola del Terz'Ordine de' Penitenti del Serafico Padre S. Francesco confermatà da Papa Nicola IV. nuovamente per commodità de Terziarii, e Terziarie, che oggidi si trovano sotto la protezzione del medesimo Santo Padre, ristampato ad istanza delli Fratelli, & Sorelle di dett'Ordine, eretto nell' Insigne Chiesa di S. Francesco di questa Città di Lodi, con l'aggiunta d'una breve notezia dell' Indulgenze, favori, & privilegi più conspicui concessi da Sommi Pontefici à quest'Ordine*: & in quodam Summario Indulgentiarum, edito Ulysipone anno 1681. Typis Antonii Craesbeech de Melo, quod inscribitur: *Summario do Thesouro Celestial das Indulgencias, gracas, faculdades, & privilegios concedidos por muytos Romanos Pontifices ao Sagrado, & Apostolico Hospital de Santa Spirito em Saxia da Cidade de Roma, confirmadas ora nuovamente pelo Sanctissimo Papa Gregorio XIII. nosso Senhor: as quaes se concedem pelos Commissarios, Collectores, Deputados por este Santo Officio, à todos, & cada hum dos Fieis Christaos, que quizerem entrar na Santissima Confraria da Casa, & Hospital de nossa Senhora da Victoria desta Cidade de Lisboa*: Eadem Sacra Congregatio die 29. Januarii anni 1720. censuit, libellum supra enunciatum, prædictumque Summarium prohiberi, illorumque usum interdici debere sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Quam Sacræ Congregationis Sententiam per me Secretarium Sanctissimo D. N. relatam Sanctitas Sua approbavit die 31. ejusdem mensis. Datum 14. Februarii 1720.

J. D. Card. Parraccianus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secretarius.

Die

Die, mense, & anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apostolicum Cursorem.

Jo. del Rè Mag. Curs.

DECRETUM.

XII. Quo statuitur, ut pro aggregationibus Archiconfraternitatibus Almæ Urbis, seu potiùs pro illarum expensis nihil ultra unum scutum aureum recipi valeat.

AD tollendos nonnullos abusus, qui in expediendis literis patentibus aggregationum Archiconfraternitatibus Almæ Urbis retroactis temporibus irrepserint Sacra Congregatio Indulgentiarum Decreto edito die 6. Martii 1608. approbante san. mem. Paulo V. statuit, atque decrevit, ut pro expeditione prædictarum literarum aggregationum, seu potiùs pro expensis desuper faciendis, nempe pro pergamena, scriptura, sigillo, capsulis, cordulis, cera, Secretarii, Notariique labore, vel mercede, aliisque omnibus quibuscumque nihil omninò ultra scutum unum aureum pro singula aggregatione, institutione, vel confirmatione quovis prætextu, aut colore etiam meræ eleemosynæ exigi, aut recipi valeat, sub pœna ipso facto incurrendæ nullitati aggregationis omniumque Indulgentiarum, & spiritualium gratiarum in aggregationibus contentarum, cum privatione etiam facultatis aggregandi, & privatione pariter Officiorum, & inhabilitate ad eadem Officia in posterum obtinenda pro Ministris, Superioribus, Officialibus, aliisque contra prædictum Decretum facere præsumentibus; quæ à nullo alio, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente remitti valeat, aliisque etiam sub gravioribus pœnis arbitrio ejusdem Romani Pontificis pro tempore existentis imponendis. Ne autem longo temporis decursu prædicti Decreti oblivio induci, ac denuo abusus irrepere possint, Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita habita die 9. Aprilis 1720. decrevit, atque mandavit singulis Ordinibus, Religionibus, Institutis, & Archiconfraternitatibus, eorumque Superioribus, Ministris, atque Officialibus quocunque nomine nuncupatis, ut pro expediendis literis patentibus aggregationum, seu potius pro illarum expensis quibuscunque nihil ultra unum scutum aureum sub quovis prætextu, aut quæsito colore etiam à sponte dantibus, aut titulo eleemosynæ recipere audeant, aut recipi permittant sub iisdem pœnis contentis in supra memorato Decreto edito die 6. Martii 1608., ne Confraternitates aggregandæ sumptibus nimium graventur, & ut omnes intelligant, cœlestes Ecclesiæ Thesauros non quæstus, aut alicujus lucri causa, sed ab pietatem Fidelium excitandam ex Apostolicæ Sedis benignitate aperiri. Quibus per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Clementi XI. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & in omnibus executioni mandari jussit. Datum die 10. Aprilis 1720.

J. D. Card. Paraccianus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Josephum Badsalem Apost. Curs.

Jo. Triphellius Mag. Curs.

DECRETUM MEMORABILE

Sacræ Congregationis Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalium Ad Indicem Librorum, eorumque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Christiana Republica à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum.

DECRETUM

I. Sacræ Indicis Congregationis Decreto damnati, & prohibiti fuerunt infrascripti Libri ubicunque, & quocunque idiomate impressi, imprimendive; Nemo cujuscunque gradus, & conditionis eos imposterum vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis à præsentis Decreti notitiâ tradat, sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

LIBRI SUNT,

ACtorum Eruditorum, quæ Lipsiæ publicantur, Supplementa. Tomus IV. Lipsia MDCCXI.

La Coscienza illuminata dalla Theologia di San Tomaso d'Aquino, ristretta, e volgarizzata dal Conte Gio: Battista Comazzi. In Colonia. 1711.

Disputatio perjucunda, qua Anonymus probare nititur Mulieres homines non esse: cui opposita est Simoni Gedicci Sacros. Theologiæ Doctoris Defensio sexus muliebris, quâ singula Anonymi argumenta, distinctis Thesibus proposita, viriliter enervantur. Editio novissima. Hagæ Comitis CIↃIↃCXLIV.

Divine vision, & Relation des trois Etats, l'Ecclesiastique, le Politique, & l'Oeconomique: laquelle Moi Jean Engelbert, de Bronsvvic, ai vue de mes yeux, & veillant, étant à Vvinsem, au païs de Lunebourg l'an 1625. Ecrite pour une seconde fois à Embden l'an 1640. par l'Auteur même en Allemand, & traduite en François pour l'édification &c. à Amsterdam CIↃIↃCLXXX.

De Fabulâ Equestris Ordinis Constantiniani Scipionis Maffeii Marchionis Epistola; Tiguri 1712.

Histoire du Regne de Loüis XIII. Roy de France, & de Navarre &c. Par M. Michel le Vassor. Second. Edition revuë, & corrigée à Amsterdam Tome premier MDCC. Second. MDCCII. Troisième MDCCIV.

Jurisprudentia Ecclesiastica, seu Consistorialis Rerum, & Quæstionum &c. Definitiones succinctas, Jure Divino, Canonico, & Civili, Constitutionibus, & Ordinationibus Ecclesiasticis probatas, Rescriptis, Decretis, & Responsis Electoralibus corrobatas exhibens. Libr. III., Autore Benedicto Carpzou I. C. Consiliario &c. Hanoviæ MDCLII.

Liturgia, seu Liber precum communium, & administrationis Sacramentorum, aliorumque Rituum, atque Cœremoniarum Ecclesiæ juxtà usum Ecclesiæ Anglicanæ &c. Londini MDCLXXXI.

De non sperandâ novâ Monarchia Dialogus. Ratisbonæ An. Ch. 1681.

Sacræ Theologiæ Summa Joannis Duns Scoti Doctoris Subtilissimi, & Commentaria &c. Magistro Angelo Uulpes à Monte Piloso Ordin. Minorum Conventualium Authore &c. Tomus Secundus Partis Secundæ. Neapoli 1633.

Salomon, & Marcolphus Juſtiniano Gregoriani; hoc eſt, ſapida, ac inſipida, ſana, atque inſana &c. Autore 4. X. 4. Ego enim vitam meam non tàm verbis aliorum, quàm propriis meis factis ſtudeo illuſtrare. Gala &c. Francofurti, & Dreſdæ. 1698.

In quorum fidem manu, & Sigillo Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Sancti Clementis ſupradictæ Sacræ Congregationis Præfecti Præſens Decretum ſignatum, & munitum fuit. Romæ in Palatio Apoſtolico Quirinali die 15. *Maji* 1714.

Fr. Thomas Maria Ordinis Prædic. Card. S. Clementis Præfectus.

Fr. Auguſtinus Pipia Ordinis Prædicatorum Sac. Congreg. Secr.

Die 18. *Maji* 1714. *ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Palatii S. Officii, in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Joſephum Batialem Apoſtolicum Curſorem.*

Sebaſtianus Vaſellus Magiſter Curſ.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Sacræ Congregationis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium Super Diſciplina Regulari Deputatorum.

Juxtà temporis ſeriem diſpoſita.

EPISTOLA.

I. Encyclica ad univerſos Italiæ, Inſularumque adjacentium Ordinarios juſſu Summi Pontificis conſcripta, qua ipſis diſtrictè injungitur, ut vitam, mores, & diſciplinam Regularium in parvis Conventibus degentium diligente inquirant, inobſervantes corrigant, ac ubi reſipiſcentiæ ſpes non extet, eos Sacræ Congregationi denuncient.

PErvenuta la notizia à Noſtro Signore, che i Superiori delle Religioni ſogliono per ordinario collocare di ſtanza ne' Conventi più piccoli, e ſpecialmente fuori di mano, li ſoggetti meno oſſervanti delle loro Regole, e che queſti, per la licenza del luogo, divenuti più liberi, in vece di edificare, diſtruggono la Caſa del Signore, Sua Santità per la premura particolare, che altamente nudriſce, che in ogni luogo ſi mantenga, e ſi accreſca ſempre più lo ſplendore delle Religioni, e ſi ſtabiliſca in eſſe l'eſatta oſſervanza Regolare, à tenore reſpettivamente delle loro Coſtituzioni, ſi è moſſa ad ordinare, che per via di queſta Sagra Congregazione ſopra la Diſciplina Regolare s'ingiunga ſtrettamente à V. S., come ſi fa colla preſente lettera, pech'ella, uſando il ſuo zelo, invigili attentamente, che Religioſi dimoranti pro tempore ne' ſudetti Conventi dentro, e fuori di coteſta Città, e Dioceſi oſſervino eſattamente quanto devono al Signore in corriſpondenza allo ſtato, à cui ſono ſtati chiamati, e in virtù de' Voti da eſſi fatti ſolennemente; onde ella doverà paternamente ammonirli della mente di Sua Beatitudine, e della ſteſſa Sagra Congregazione, e in caſo di traſgreſſione correggerli ſeriamente ſecondo la diſpoſitione del Decreto: *Ut in parvis*, emanato d'ordine della ſanta memoria d'Innocenzo X. li 10. Febraro 1654., e quando non ſi ſcorga in eſſi ſegno alcuno di reſipiſcenza, darne ſubito parte alla Sagra Congregazione, perche poſſa la medeſima opportunamente provedere. Si ſerva pertanto Ella di quel zelo, che le ſomminiſtra la cauſa, e di quegli eccitamenti, che le detta l'onore di Dio, pregandole dal Cielo vere felicità. Roma 26. Gennaro 1607.

G. R. Card. Imperiali Prefetto.

F. de Vico Segretario.

DECRETUM.

II. Quo diſpoſita, atque ſancita à P. V. Commiſſario Generali Ordinis Minor. Obſer. Reformat. S. Franciſci pro Conventibus Receſſus, ſeu Recollectionis nuncupatis confirmantur.

SAcra Congregatio ſuper Diſciplinâ Regulari, expenſo tenore Epiſtolæ circularis V. Commiſſarii Generalis Min Obſervantium Reformatorum Sancti Franciſci datæ die 9. Januarii 1707., in qua ſub num. 7., ubi de Conventibus Receſſus, ſeu Recollectionis agitur, hæc habentur: *E in detto Convento, ò Conventi, ne quali doverà attenderſi al ſolo ſpirito, divozione, & orazione, non vi potrà eſſere ſtudio, nè Lettori, ò altro Religioſo eſente da qualunque atto commune.* Et maturè perpenſis omnibus, & ſingulis deductis tam à dicto Vice-Commiſſario Generali, & Procuratore Generali Strictioris Obſervantiæ Sancti Franciſci ex una, quam à Patribus habitantibus in Conventibus Receſſus Provinciarum Reformatarum Marchiæ, & Bononiæ Patribus ex altera, prò ſtabilitate Conventuum Receſſus, ſivè Recollectionis cum peculiaribus legibus reſcripſit: Executioni mandetur in omnibus Provinciis prædicta Epiſtola Circularis Vice Commiſſarii Generalis ſub die nonâ Januarii 1707. Et tam Superiores Generales, quàm Provinciales omninò provideant Conventus Recollectionis; alias Sacra Congregatio providebit. Dat. Romæ hac die 24. Martii 1708.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

MANDATUM.

Procuratoribus Generalibus omnium Ordinum Regularium injunctum, ut per Encyclicam Epiſtolam Miniſtros Provinciales ſingularum Provinciarum Italiæ, Inſularumque adjacentium admoneant, ut per idoneum Virum regularem ſingulis diebus Dominicis in quolibet Conventu Profeſſis Laicis, ac præſertim quæſtuatoribus Doctrinam Chriſtianam, Catechiſmum Romanum, & aliquod Regulæ punctum explicari curent. III.

IN vigore della preſente s'incarica ſeriamente al Padre Procuratore Generale &c. di ſcrivere una Lettera circolare à tutti li Provinciale delle Provincie d'Italie, ed Iſole adjacenti, con

ordi-

ordinar loro in coerenza della mente espressa della Sagra Congregazione sopra la Disciplina Regolare, che in ciaschedun Convento della medesima si spieghi ogni Domenica da un Padre, che dai Superiori Locali rispettivamente sarà giudicato à proposito, la Dottrina Christiana, Catechismo Romano, e qualche punto di Regola ai Religiosi professi nello stato Laicale, e particolarmente ai Questuanti, con premere fervorosamente intorno à tutto ciò, che riguarda i doveri, & obblighi precisi, e proprii della Vita Religiosa, che professano. Si starà intanto attendendo di sentire in scriptis da V. P., che così si eseguirà speditamente senz' altro &c. di Casa 13. Novembre 1709.

F. de Vico Segretario.

DECRETUM.

IV. De instituendis in unaquaque Provincia strictioris Observantiæ Sancti Francisci Conventibus spiritualis recessus pro Religiosis ferventioribus ad præscriptum Epistolæ Circularis P. à Monte Buso Vice-Commissarii, aliàs à Sacra Congregatione confirmatæ.

CUm ad aures Sacræ Congregationis super Disciplinâ Regulari pervenerit, & multiplici fide dignorum testimonio fuerit comprobatum, in multis Provinciis strictioris Observantiæ S. Francisci per Italias, & Insulas adjacentes, Epistolam Circularem Vice-Commissarii Generalis à Monte Buso, datam 9. Januarii 1707. & ab hac Sacrâ Congregatione confirmatam 24. Martii 1708. plenum non sortiri effectum quoad demandatos spirituali Recessus Conventus: Volens propterea Sacra Congregatio, ne talis inobservantia in Regularis Disciplinæ detrimentum diutiùs protrahatur, opportunè, & efficaciter providere, re maturè discussâ, auditisque pluries tum voce, tum scripto, Superioribus Ordinis, referente Eminentissimo Fabrono rescripsit: Pro omnimodâ observantia præfatæ Epistolæ Circularis Vice-Commissarii Generalis à Monte Buso confirmatæ, ut supra, à Sacra Congregatione, de instituendis in unaquaque Provincia supradictis Conventibus spiritualis Recessus pro Religiosis ferventioribus, & non concedatur licentia admittendi ad habitum, & professionem, nisi in Provinciis, in quibus Sacræ Congregationi constiterit, præfatos Conventus re ipsa institutos esse ac sedulò, & cum effectu à Superioribus promoveri. Et interim detur à Superioribus Generalibus nota, ubi sint respectivè instituti dicti Conventus. Romæ 10. Decembris 1714.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

DECRETUM.

V. Consimile præcedenti pro Minoribus Observantibus S. Francisci.

CUm ad aures Sacræ Congregationis super Disciplinâ Regulari pervenerit, & multiplici fide dignorum testimonio fuerit comprobatum in multis Provinciis Minorum de Observantiâ Sancti Francisci per Italias, & Insulas adjacentes, Breve fa. me. Innocentii XI., quod incipit: *Militantis Ecclesiæ* &c. editum die 22. Novembris 1679. plenum non sortiri effectum quoad demandatos Recollectionum Conventus: Volens propterea eadem Sacra Congregatio, ne talis in observantia in Regularis Disciplinæ detrimentum diutiùs protrahatur, opportunè & efficaciter providere, re maturè discussâ, auditisque pluries tum voce, tum scriptis Superioribus Ordinis, referente Eminentissimo Fabrono, censuit: Supersederi pro nunc in expeditione novi Brevis; sed omninò servandam esse dispositionem Brevis fan. mem. Innocentii XI. 22. Novembris 1679. de non concedenda licentiâ admittendi ad habitum, & ad professionem in illis Provinciis, in quibus plenè non constiterit Sacræ Congregationi supradictos Recollectionum Conventus institutos fuisse juxta formam in eodem Brevi præscriptam. Et interim detur à Superioribus Generalibus nota, ubi respectivè sunt Recollectionum Coventus. Romæ 10. Decembris 1714.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

DECRETUM.

VI. Quo Officium prioratus Conventus S. Marcelli de Urbe Ordinis Servorum B. M. V. declaratur incompatibile cum Curâ animarum ejusdem Ecclesiæ, ac præterea statuitur, ut prædicta duo munia, tamquam incompatibilia, in omnibus Conventibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & instituti seorsim, distinctisque personis demandentur.

MAturè discussâ in Sacrâ Congregatione super Disciplica Regulari habitâ sub die 28. Maji currentis anni 1715. Causâ Incompatibilitatis Prioratus Conventus Sancti Marcelli de Urbe Ordinis Servorum B. M. V., & Curæ Animarum ejusdem Ecclesiæ, unitim in persona Patris Hieronymi Allegri, Eminentissimi Patres, auditis Partibus, unanimiter censuerunt, prædicta duo munia esse inter se incompatibilia, & insuper nominationem præfati Patris Allegri in Priorem dicti Conventus esse nullam: Mandantes insimul, Sanctissimo Domino Nostro approbante, ut enunciata duo Officia seorsim provideantur in omnibus, & singulis Conventibus cujscumque Ordinis, Societatis, aut instituti, quibus Cura Animarum incumbit; aut incumbere contigerit. Et ita perpetuò, & inviolabiliter observetur sub pœnis arbitrio ejusdem Sacræ Congregationis.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

DECRETUM.

VII. Præscribens modum, quo Laici, seu conversi in Religione Minorum Conventualium Sancti Francisci recipi, ac admitti debeant.

CUm ex parte Ministrorum Provincialium Provinciarum Italiæ Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium humillimæ preces exhibitæ fuerint Sacræ Congregationi super Disciplina Regularium, quatenus eadem Sacra Congregatio omni meliori modo, speciali suo Decreto validare, roborare, ac confirmare dignaretur determinationem quamdam per

secreta suffragia approbatam in Congregatione Generali ejusdem Ordinis Romæ habita in Conventu SS. XII. Apostolorum diebus 24. 25. & 26. mensis Maji currentis anni 1716., circa Laicos, seu Conversos in posterum ad probationis annum in præfata Religione recipiendos, prout latius continetur in Regestro Decretorum existen. in Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis.

Sacra Congregatio super Disciplinâ Regulari, audito super expositis Procuratore Generali Ordinis Minorum Conventualium, annuente Sanctissimo Domino Nostro, benignè censuit, enunciatam determinationem fore validandam, roborandam, ac confirmandam, prout præsentis Decreti tenore, validat, roborat, & confirmat; Ita tamen, ut imposterùm nulli liceat ex Superioribus præfati Ordinis, pro tempore existentibus, Laicos, sivè Conversos, ad probationis annum admittere, nisi prius (expleta jam eorundem ætate viginti annorum, juxtà Apostolicas Sanctiones) per integrum postmodum triennium ad minùs in aliquibus prædicti Ordinis Conventibus in simplici Oblatorum, sivè Tertiariorum gradu, pro opportuno experimento, commorati fuerint, ibidemque Religiosè vixerint, sub pœna ipsius Ordinis Superioribus, si secus fecerint privationis Officiorum ipso facto incurrendæ, absque aliâ declaratione, vocisque activæ, & passivæ, nec non sub aliis pœnis, arbitrio ejusdem Sac. Congregationis infligendis. Constitutionibus Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 22. Septembris 1716.

J, R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius

PROCURATORIBUS.

Generalibus Ordinum Regularium renovatur prohibitio aliàs injuncta non procedendi ad fundationem novorum Conventuum, & Monasteriorum intra Italiam, ac Insulas adjacentes, nisi priùs Conventus, vel Monasterii fundandi redituum sufficientia, & subsistentia coram Sacrâ Congregatione justificata fuerit.

LA Sagra Congregazione sopra la Disciplina Regolare destinata dalla sa.me. d'Innoc. XII. à stabilire specialmente l'osservanza della Vita Commune, ed a riconoscere la sufficienza, e sussistenza dell'entrate per essa necessarie nelle fondazioni, che avessero avute à farsi di nuovo di Monasterii, e Conventi dentro l'Italia, ed Isole adjacenti, vedendo, che non viene in questa parte tanto essenziale in verun conto adempita la mente di sì zelante Pontefice, non obstanti le pene di privazioni di voce attiva, e passiva, sospensione dalle cariche, e dignità, e perpetua inabilità adessen' Superiori pro tempore, a' quali appartiene simile incumbenza; è venuta in determinazione di ridurre à memoria di tutti i Superiori Regolari l'obbligo preciso, che loro ne corre, avvertendo di non tentare in avvenire fondazione alcuna senza prima giustificare, come sopra, la sufficienza, e sussistenza dell'entrate avanti la stessa Sagra Congregazione sotto le pene enunciate, ed altre ad arbitrio della medesima.

Monsig. de Vico Segretario, che ne avanza la notizia al P. Procuratore Generale &c. per la dovuta esecuzione in ciò, che concerne l'interesse della sua Religione, starà attendendo il riscontro in scriptis della recevuta del presente Viglietto, unitamente colla nota dell'ultima fondazione, specificando il giorno, mese, & anno, in che seguì, e di cuore lo riverisce. Di Casa questo dì 23. Febbrajo 1717.

DECRETUM.

IX. De qualitate Vestis gestandæ ab iis, qui in Ordine Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Oblatorum gradum admittuntur.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

ALcuni Religiosi dell'Ordine de' Minori Conventuali Servi omiliss. dell' EE. VV. ossequiosamente rappresentano, qualmente essendo stato publicato nella Religione medema il provido Decreto emanato da cotesta Sag. Congregazione sotto li 22. Settembre dell' anno prossimo scaduto 1716., in virtù del quale vien proibito sotto rigorose pene, che in avvenire non possano i Laici, ò sian Conversi esser ammessi all' anno della lor probazione, se prima dalla Religione in qualche Convento non saranno stati sperimentati nella loro vocazione, probità, ed abilità almeno per un intiero triennio in semplice grado di Oblati, ò sia di Terziarii, come più chiaramente si raccoglie dal sudetto Decreto, è stato susseguentemente da qualche Religioso promosso il dubbio, se i detti Oblati, che in avvenire saranno ammessi all'Oblatismo debbano essere vestiti intieramente dell' Abito dell' Ordine, cioè con tonaca, e capuccio, come per lo più si praticava nella Religione, massime ne' tempi già scorsi, e come sembra prescrivano *le Sac. Constit. Urbana in Caput 11. Regulæ tit. 23. num. 2. de receptione Oblatorum* colle sequenti parole, *Vestem brevem, & religiose accomodatam gestent*, ed anche come si pratica da tant' altre Religioni, specialmente de Monaci, siccome da Padri Minori Osservanti, e da altri. Gli Oratori per tanto supplicano riverentemente l'EE. VV. voler degnarsi di stabilire, ciò che precisamente dovrà in avvenire praticarsi universalmente nelle Religione sul dubbio accennato, affinche non ne nascano mostruose deformità, il che succederebbe, se, divisi i pareri, fussero gli Oblati vestiti chi col capuccio, chi senza, ingiungendo a' Superiori in caso di trasgressione quelle pene, che dall' EE. VV. saranno giudicate più proprie. Che della gratia &c. Quam Deus &c.

Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, audito Procuratore Generali Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci, statuit, atque decernit, ut omnes, & singuli in eodem Ordine ad simplicem Oblatorum gradum in posterum admittendi omninò vestem brevem sine caputio habeant, eamdemque vestem brevem sine caputio gestent, & gestare debeant, donec, & quousque in Oblatismo perseveraverint, prout præsentis Decreti tenore exequi mandat, ac præcipit Superioribus dicti Ordinis, sub pœnis, si secus fecerint, vel fieri permiserint, privationis Officiorum ipso facto incurrenda absque alia declaratione, vocisque activæ, & passivæ, nec non sub aliis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis infligendis: Constitutionibus Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque minimè obstantibus. Datum Romæ hâc die 23. Februarii 1717.

J. R. Card. Imperialis Præf.

F. de Vico Secr.

MANDATA, EDICTA,

& Decreta Memorabilia Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ.

Juxta temporis seriem disposita.

MANDATUM PONTIFICIUM,

I. Quo universis Basilicarum, aliarumque Urbis Ecclesiarum Vicariis, Dignitatibus, Canonicis, Beneficiatis, Clericis Beneficiatis, Cappellanis, aliisque Chori servitio quomodolibet addictis interdicitur, ne adscititiis capillamentis vulgò *Perucche* Choro, nec Capitularibus, Processionibus, aut aliis Ecclesiasticis functionibus intersint, & qui secus fecerint, pro absentibus habeantur.

Ex Audientia Sanctissimi.

Considerando la Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. quello, che da Sac. Canoni, dal Sacro Concilio di Trento, e da altre Ordinazioni Apostoliche si prescrive sopra la moderazione, e congrua Tonsura de' Capelli delle persone Ecclesiastiche, e riconoscendosi dalla Santità Sua quanto ripugni alle dispositione de medesimi Sac. Canoni, e sia disconvenevole, & indecente à chiunque professe stato Clericale usare Capelliere finte, dette volgarmente Perucche, e specialmente à quelli, che essendo obligati al servizio delle Chiese, devono assistere à i divini Offizii nel Coro; d'ordine espresso datoci à bocca, comanda, che in avvenire, principiando dal primo giorno di Agosto dell'anno corrente, niuno, che in qualsivoglia Basilice, ò Chiesa di Roma goda Vicariati, Dignità, Canonicati, Beneficiati, Chiericati Beneficiati, Mansionariati, Cappellanie perpetue, ò manuali, Prebende, & ogn'altro offizio, che con qualunque titolo habbia annesso il servizio della Chiesa, e l'assistenza del Coro, v'intervenza con Capelli finti, girelli postieci, ò Perucche, benche queste fossero liscie, corte, e moderate, ò con berrettini d'artificio straordinario, & insolito à praticarsi, e la Santità Sua espressamente comanda, che ciascheduno de' sopranominati, che ardisse d'intervenire & assistere alle Messe, Divini Offizii, Processioni, & in ogni altra funzione Ecclesiastica con Capelli finti, girelli, Perucche, ò vero con berrettini d'artificio straordinario, & insolito à praticarsi, come sopra, terminato il mese di Luglio prossimo venturo sia tenuto, e reputato come assente, ò che dalli Puntatori si punti, come se non fosse in alcun modo intervenuto, e presente, lasciando nel suo vigore tutte le Ordinazioni, proibizioni, e pena respettivamente altre volte decretate contro gl'Ecclesiastici, che nudriscono chiome eccedenti e che usassero Capelli finti, ò Perucche; & affinche il presente Ordine sia inviolabilmente osservato, vuole la Santità Sua, che da' Signori Cardinali Arcipreti, Titolari, e Diaconi, & altri Superiori Ecclesiastici si publichi nelle loro Basiliche, e Chiese respettivamente, e che un'essemplare del medesimo, resti sempre affisso in luogo visibile, nelle Sagrestie di ciascheduna delle sopradette Basiliche, e Chiese sotto pena di scudi dieci d'oro da pagarsi da Sagrestani maggiori dell'istesse, da applicarsi la metà all'Accusatore, e l'altra metà à Luoghi Pii ad arbitrio della Santità Sua. Questo di 4. Maggio 1701.

Gioseppe Domenico de Totis Segretario della Sac. Visite Apostolica.

DECRETA.

Varia, & Instructio pro accurato perpetuorum onerum Missarum adimplemento. II.

Affinche gli obblighi delle Messe perpetue, ò à tempo, ò manuali, che dalla providenza de' Fedeli defonti prima di passare da questa all'altra vita, ò dalla carità de loro Congionti, & Amici, ovvero dalla divozione di pii Benefattori sono stabiliti con assegnamenti di certi capitali, ò con limosine quotidiane per la celebrazione di esse, vengano puntualmente adempiti da quelli, che avendo ricevuti gli emolumenti, sono à ciò tenuti, e le povere Anime purganti ricevano ne' debiti tempi i dovuti suffragii, la Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. inerendo à i Decreti sopra la celebratione delle Messe emanati in tempo delle SS. MM. di Urbano VIII. e d'Innocenzo XII. suoi Predecessori, e rinovandone la puntuale osservanza sotto l'istesse pene in dette Costitutioni contenute, per comandamento espresso datoci à bocca ordina, e comanda à tutti i Superiori, Soprintendenti, Deputati, Sagrestani, Cappellani, & à qualunque altra persona, che con qualsisia titolo, & ufficio presiede, al governo, regolamento, & amministrazione delle Chiese Patriarcali Basiliche, Collegiate, Parocchiali, Monasteri, e Conventi de' Regolari dell'uno, e l'altro sesso, Conservatorii, Congregationi, Ospedali, Confraternite laicali, e d'ogn'altra Chiesa, Cappella, & Oratorio di Roma, che tanto nel ricevere le limosine delle Messe, quanto nel sodisfare à gli oblighi nella celebrazione delle medesime sia inviolabilmente, & intieramente osservata, e praticata la seguente Istruzzione, sotto pena à quelli, che ò in tutto, ò in parte la trasgrediranno della sospensione à Divinis, se saranno Preti Secolari, e della privatione della voce attiva, e passive, e delle Cariche, & Ufficii, se saranno Regolari, & anche d'altre pene pecuniarie, e I
respettivamente corporali ad arbitrio della Santità Sua.

Istruzzione per le Messe perpetue.

Si formerà un Catalogo, nel quale si descriveranno distintamente tutti gl'oblighi di Messe Cantate, e piane, sì perpetui, come ad tempus, da che provengono, se per Testamento, ò per Donatione, ò in altra forma, con li fondi che sono stati lasciati per Dote di ciascheduno obligo, e gl'Altari, in cui si devono sodisfare.

Il detto Catalogo doveranno esibirlo poi al Signor Angelo Stanielli Computista Deputato da Sua Santità, che gli sarà fatto l'esibito, e gli sarà reso.

Doveranno in oltre tenere la Tabella distinta di tutti detti oblighi con la espressione del nome del Benefattore, & indicatione del Testamento, ò altro Istromento; che, vi sia, cioe per quali atti, e di che tempo, e respettivamente con li suoi Colonelli distinti delle Messe Cantate, Messa quotidiane, Messe d'ogni mese, Messe d'ogni settimana, ò altri oblighi temporanei, che li sono lasciati che si celebrino con l'espressione dell'Altare, in cui si doveranno celebrare &c. Qual Tabella doverà esser riconosciute, e sottoscritte da Monsignore Segretario della Sagra Visita Apostolica pro tempore, e Computista Deputato, e si debba tenere affissa nelle Sagrestia in luogo patente, come dispongono le Costitutioni Apostoliche, e che da essa non si possa levare, nè aggiongere partita alcuna senza ritornare à riconoscersi, e sottoscriversi da medesimi, e succedendo istra

Annum qualche lascita si debba portare tanto il Catalogo, quanto detta Tabella per potersi notare.

Inoltre doveranno tenere due Libri, uno per l'oblighi perpetui, e l'altro per le Messe avventitie, come dispongono le medesime Costitutioni Apostoliche, e questi doveranno regolarsi nel modo, come si dirà appresso.

Il Libro delle Messe perpetue si doverà intavolare Anno per Anno, e doverà esser finito d'intavolare dentro il mese di Ottobre di ciaschedun' Anno per l'Anno avvenire, e nelli mesi di Novembre, e Decembre esibirli al Computista deputato da Nostro Signore, acciò riconosca, se sono ben intavolati, e li contrasegni, e faccia sottoscrivere à Monsignore Segretario della Sagra Visita Apostolica pro tempore, e li Libri vecchi in cui appariranno notate le celebrationi dell'Anno antecedente, si doveranno parimente esibire al medesimo dentro il mese di Gennaro susseguente all'Anno finito, acciò si riconosca, se sia adempito à tutti l'oblighi, e non essendo adempito in qualche cosa si deduca la Causa, acciò si possano pigliare quell'espedienti, che pareranno più proprii.

Il modo d'intavolare detti Libri sarà il seguente, cioè

Si debba tenere un Libro bislungo per le Messe perpetue, nel quale in prima carta si devono descrivere partita per partita gl'oblighi della Messe perpetue, che vi sono, cioè.

	Messe Cantate	Messe basse
Per l'Anima di Pietro N. N. una Messa quotidiana bassa, & un'Anniversario il giorno della sua Morte, che fù li... come in Tabella num. primo	num. 1.	num. 365.
Per l'Annima di Paolo N. N. una Messa il mese bassa, come in Tabella num. 2.	num.	num. 12.
Per lascita di Francesco N. N. una Messa ogni Venerdi, come in Tabella	num. 3.	num. 52.
Per lascita di Gio. N. N. Messe 50. l'Anno, comme in Tabella num. 4.	num.	num. 50.
	num. 1.	num. 479.

e così di altre, che potessero esservi, andar notando sotto detto rigo ultimo, e chiudere poi la somma dell'intiero delle Messe, che si doveranno celebrare in tutto l'anno, e il medesimo se vi sono altri Anniversarii con la medesima dichiaratione, e succedendo poi infra annum qualche altra lascita aggiongerla, come sopra.

Si noterà poi nella carta susseguente à correlatione della nota sudetta giornata per giornata, cioè nel mezzo adì primo Gennaro, & in margine dire num. 1. Messa per l'Anima di N. N. e se sono quattro Messe quotidiane di diversi, notara sotto il medesimo giorno, quattro partite distinte per l'obligo, che vi è, e così andar seguitando, & in quella giornata che cade il Venerdì, Sabbato, ò altro giorno fisso, che vi sia qualche dispositione, aggiongere la partita in quel giorno distintamente, che in fin d'anno il numero delle Messe tirato in margine verà à corrispondere con la prima nota fatta in primo foglio del detto Libro del essempio.

Adì primo Gennaro 1705 *Giovedì.*

Num. 1. Per l'Anima di Pietro N. N.
Num. 1. Per l'Anima di Paolo N. N.

2. detto Venerdì

Num. 1. Per l'Anima di Pietro N. N.
Num. 1. Per l'Anima di Francesco N. N.
Num. 1. Per l'Anima di Gio. N. N.

3. detto Sabbato.

Num. 1. Per l'Anima di Pietro N. N.

In oltre debba ogni Sacerdote, tanto Cappellano fisso della Messa quotidiana, quanto ogn'altro, ch'haverà cura di celebrare per l'oblighi infra settimana, celebrato, che haverà la sua Messa, notarci dirimpetto alla sua partita dell'obligo per il quale hà celebrato, N.N. celebravi, & in questa forma resteranno adempite le dispositioni nel modo, che sono state lasciate, & apparirà chiaramente la celebratione.

Per ovviare à qualche disordine, che potesse succedere in quelle Chiese, dove vi è maggior numero di Messe per oblighi fissi da celebrarsi, dove si può dar il caso, ch'escano più Sacerdoti à celebrare nel medesimo tempo, & uno ritornando prima metta il *celebravi* in quella partita, che havesse adempito un'altro; Si ordina che il Sacerdote quando và in Sagrestia per prepararsi ricorra al libro, e riconosca la sua partita vacante, dove deve metter il *celebravi*, per chi la deve dire, e metta subito in suo Nome, & Cognome, e celebrato che haverà, aggiunti al detto nome, *celebravi*, che in questa forma ogn'uno che arriverà, che non vederà la partita contrasegnata, come sopra, saprà quella doverà celebrare, e non ne succederà confusione.

In caso poi, che in quel giorno, che si deve celebrare per adempimento dell'obligo: fusse qualche Sacerdote accidentalmente impedito, onde in detto giorno non restasse celebrata la Messa, dovendosi rimetter doppo, noterà quello che celebrarà, N. N. celebravi sub die tali &c., perche senza detta dichiaratione non verrebbe à corrispondere alla giornata, che vi sarà il *celebravi*, come l'altre.

Per le Messe avventizie.

Si riterrà solito libro, nel quale si notano l'Elemosine, che vengono portate da Benefattori. e queste si doveranno descrivere distintamente, se siano Votive, ò pro Defunctis, & il numero esprimerlo dentrò la partita in lettera con tirarlo fuori per abbaco, come per essempio.

Messe due per Defonti	num. 2.
Messe trè per S. Antonio	num. 3.
Messe 4 per S. Francesco	num. 4.

Le Messe notate in detto libro si doveranno poi riportare in un'altro libró da tenersi in Sagrestia, nel quale si doverà notare Messa per Messa ad effeto, che il Sacerdote possa all'incontro mettere il *celebravi* nel modo, come si è detto nelle Messe perpetue, e se ne da la norma come appresso,

Messe una per Defonti	num. 1.
Messe una per Defonti	num. 1.
Messe una per S. Antonio	num. 1.
Messe una per S. Antonio	num. 1.
Messa una per S. Antonio	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.

Quelle Messe, che non si saranno finite di celebrare in quell'anno, che si sono havute l'Elemosine, si doveranno riportare nell' anno susseguente, e notarle in prima partita con l'istesso ordine di sopra.

PRocuri per tanto ciascuno di dare pronta esecuzione à quanto si ordina per espresso comandamen-

damen.

damento di Sua Santità, altrimenti si procederà contro è Trasgressori rigorosamente alle pene di sopra comminate. Et perche, niuno, possa in qualsivoglia tempo allegare ignoranza di quanto nella sopra espressa Istruzzione si prescrive, si doverà in ciascheduna Sagrestia delle sopranominate Chiese, & Oratorii tenere continuamente affisso in luogo visibile un'essemplare del presente Editto, sotto pena in caso di contravenzione di scudi dieci d'oro da pagarsi irremissibilmente dal Sagrestano, se sarà Prete Secolare, e della privazione della carica, & inabilità a qualsivoglia Uficio per cinque anni, se sarà Regolare. Dato il 1. Ottobre 1704.

Giuseppe Domenico de Tous Segretario della Sac. Visita Apost.

Nicolò Pignatelli Commiss. e Fiscale della Sac. Visita Apost.

Paolo Fatii Not. delle Sac. Congreg.

EDICTUM,

III. Pro notitiis Missarum onera respicientibus, quæ Secretariæ Sacræ Congregationis à Notariis, & aliis infra statutum tempus exhibendæ sunt.

UNa delle cure principali, che sin dal principio del suo Apostolico Ministero hà cagionata particolar sollecitudine nella santa mente di Nostro Sig. Papa Clemente XI. è sempre stata la premura, che restino adempiti gl'oblighi delle Messe, che con pia providenza i Fedeli hanno procurato, ò in vita, ò in morte di assicurarsi con l'impiego delle proprie facoltà per suffragio delle loro anime, ò de loro Congionti, Benefattori, ed Amici; e potendosi temere, che l'ommissioni, e le negligenze tavolta practicate nella sodisfazione di detti oblighi, habbiano potuto provocare la Divina Giustitia, che non solo faccia provare à i Popoli le gravi percosse del suo flagello, ma anche maggiori sempre più ne minacci; Per tanto la Santità Sua per sottrare il suo Gregge vivente dalle calamità, che gli sovrastano in questa vita, e l'anime de Fedeli Defonti dall' atrocissime pene, che soffrono nell'altra per mancanza de i dovuti suffragii comandò con ordine datoci à bocca, che si publicasse un Instruzzione, in cui era prescritto à tutte le Chiese, e Luoghi Pii di Roma un modo, e metodo universale di formare, e descrivere le Tabelle, ed i Cataloghi degl'oblighi delle Messe, ed intavolare i libri, dove si deve notare l'effettiva celebrazione di ciascheduna Messa di mano dell'istesso Celebrante.

Ed havendo noi fin sotto il 1. Ottobre 1704. Per obedire alli commandamenti di Sua Santità fatta personalmente presentare la detta Instruzzione à i Ministri di tutte le Chiese, e Luoghi Pii di Roma, dalla pronta esecuzione, che hà havuto, e dalla commune osservanza della medesima per due anni già terminati, si è riconosciuto di quanto profitto sia stata per assicurare la piena sodisfazione degl'oblighi delle Messe, con indicibile consolatione, e quiete dell'animo di Sua Beatitudine.

Ma perche nel confronto, che di ordine parimenti della Santità Sua si và presentemente facendo di detti oblighi descritti nelle Tabelle con i Testamenti, ed altri documenti d'onde derivano, si è trovato in alcuni qualche difetto, ò mancanza ne i nomi de i Notari nel tempo, e nella quantità con pregiudizio de sudetti suffragii; Ed affinche in avvenire le Tabelle, che di nuovo si formeranno, ò le addizioni, che si faranno nella gie formate de nuovi oblighi, che giornalmente sopravengono, sempre apparischino fatte con maggior legalità, e sicurezza, e di loro in ogni tempo si possa havere una piena verificatione.

La Santità di Nostro Signore, con ordine datoci à bocca, vuole, ed espressamente comanda, che tutti li Capo Notari, loro Sostituti, Giovani di qualsivoglia Tribunale Ecclesiastico, e Secolare di Roma, ed anche quelli, che senza haver Uffizio publico, si rogano nelle loro case private in detta Città, doppo quindici giorni, che havranno stipolato qualsivoglia contratto tra vivi, in cui vi sia ingionto obligo di Messe, ò perpetue, ò à tempo lungo, che passi il decennio, ò anniversarii, ne debbano portare, e lasciare nota distinta nella nostra Segretaria, ò de nostri Successori nell' uffizio di Deputato à riconoscere gl'oblighi delle Messe, e riportarne la fede dell'esibizione da darsegli gratis, e parimente doppo quindici giorni, che havranno aperto, e publicato qualsivoglia Testamento, Codicillo, ò donatione causa mortis di qualsisia persona anche privilegiata, ò privilegiatissima, della quale se ne dovesse fare special menzione, benche fosse Cardinale della S. R. C., dove siano ingionti pesi di Messe, come sopra, debbano portare, e lasciare l'istessa nota alla medema Segretaria, e riportarne la fede dell'esibizione, sotto pena alli Trasgressori di venticinque scudi di oro da pagarsi per ciascheduna volta, che non haveranno adempito quanto di sopra si contiene, da applicarsi una metà all'Accusatore, il quale sarà tenuto segreto, e l'altra metà à poveri luoghi Pii, ed anche della sospensione, e privazione dell'uffizio, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua, alle quali pene saranno ancora tenuti li Notari Padroni per i loro Sostituti, e Giovani.

E di più vuole, e comanda, che tutti li Parochi, ò altri, che con qualsivoglia titolo esercitino cure d'anime, tanto amovibili, quanto perpetui Secolari, e Regolari, Confessori, Sacerdoti, e Religiosi di qualsivoglia Ordine, ed Instituto di qualunque Monastero, Convento, ò Ospizio di questa Città, doppo quindeci giorni dalla morte di qualsivoglia persona, come sopra, che gl'havrà confidentialmente lasciato qualche obligo di Messe perpetue, ò à lungo tempo, ò anniversarii, ò che in loro presenza secondo la dispozitione della ragione Canonica, havrà disposto legati di Messe, come sopra, ne debbano portare, e lasciare la nota alla sopradetto Segretaria, e riportarne la fede dell'esibizione, come sopra, sotto pena à Secolari per ciascheduna volta, che mancaranno, di venticinque scudi d'oro da applicarsi, come sopra, ed à Regolari della privazione di voce attiva, e passiva, ed anche ad ambedue della sospensione del loro uffizio, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua.

In oltre comanda, che tutti li Camerlenghi, ed Uffiziali de i Capitoli di Patriarcali, Basiliche, e Collegiate di Roma, e tutti li Superiori, e Sopraintendenti, Rettori, Sagrestani, e Cappellani di qualsivoglia Chiesa, tanto de Regolari, quanto de Secolari, e Monasteri di Monache, e Conservatorii, e tutti li Presetti, Guardiani, Proveditori, ed altri Superiori di Confraternite, Oratorii, Adunanze, Congregationi ed altri luoghi Pii Secolari in qualsivoglia modo nominati, benche erette in Chiese, e Case Regolari, che in caso, che da qualsivoglia persona, come sopra, confidentemente brevi manu, ò per scrittura privata gli fosse consegnata, ò in vita, ò in morte qualche somma di denaro di contante, ò qual-

che stabile, luogo di Monte credito, ò qualsivoglia altro Capitale con peso di celebratione di Messe perpetue, ò à lungo tempo, che passi il decennio, debbano doppo quindeci giorni, che ne sarà seguita l'assegna, portarne, e lasciarne la nota alla medesima Segretaria, e riportarne la fede dell'esibizione, come sopra, sotto pena à Trasgressori Secolari di venticinque scudi d'oro per ciascheduna volta da applicarsi nel modo sopra detto, ed alli Regolari della privazione di voce attiva, e passiva, & ad entrambi della sospensione, privazione del loro officio, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua.

Intendendo la medema Santità Sua, che nel presente Editto s'intendano compresi i Parochi, Vicarii perpetui, ò Manuali, ò altri, che sotto qualsivoglia titolo habbiano l'esercizio di cura di anime, Confessori, Sacerdoti Secolari, e Regolari, Superiori, Prefetti, Guardiani, Sopraintendenti, Notari, e Segretarii di qualsivoglia Chiesa, Confratenità ò altro luogo Pio, benche fosse Nazionale, e che godesse qualunque privilegio, esenzione, ò indulto Apostolico, beoche fosse per titolo di dotazione, ò fondazione, e per qualsivoglia altra causa, alle quali tutte la Santità Sua per la piena osservanza di quanto di sopra si contiene con la pienezza della sua autorità specialmente deroga.

Procuri per tanto ciascuno di prontamente adempire quanto nel presente Editto si contiene, per non incorrere nelle pene nel medesimo comminate, che contro i Trasgressori saranno puntualmente eseguite; Dichiarando, che il medesimo Editto publicato, ed affisso ne i soliti luoghi di Roma, obligarà tutti, come se à tutti fosse personalmente intimato, questo di primo Febraro 1707.

Giuseppe Domenico de Totis Deputato dalla Santità di N. Sig.

Paolo Fatii Not. A. C. e delle Sagre Congregazioni.

Die, mense, & anno quibus supra supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis consuetis, per me Angelum de Conellis Apostolicum Cursorem.

Pro Mag. Curs. Sebastianus Vasellus Curs.

EDICTUM,

IV. Quo plura statuuntur, atquè mandantur pro sedulo Missarum onerum adimplemento, eorumque in destinatis libris descriptione.

Avendo la Santità di Nostro Sig. Papa Clemente XI. con Editto emanato sotto il primo di Ottobre 1704. già prescritto il metodo, che universalmente deve osservarsi nell'adempimento degli obblighi di Messe, tanto perpetue, quanto manuali; ed avendo con altro simil'Editto sotto il primo di Febraro 1707. providamente ordinato, che si diano nella nostra Segretaria le notizie de i nuovi pesi di celebrare negli Altari, ò Chiese destinate da Testatori, ò pii Benefattori; quindi è, che inerendo à gli accennati Editti con rinovarne la puntuale osservanza sotto le medesime pene in essi contenute, e volendo con il suo santo zelo sempre più provedere al totale adempimento de i sopranominati obblighi di Messe, per ordine espressamente datoci à bocca precisamente vuole, e comanda.

Che tutti li Capellani, e Sacerdoti, Canonici, Abbati, Rettori, Benefiziati, ed altri di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche privilegiati, e privilegiatissimi, delli quali se ne dovesse fare speciale menzione, tanto Secolari, quanto Regolari di qualsivoglia Ordine, ed Instituto, comprese anche le undici Congregazioni, e li Padri Gesuiti, di qualunque Monostero, Convento, Ospizio, Oratorio, Chiesa, ed altro luogo Pio di quest'Alma Città di Roma, che hanno il peso di celebrare le Messe in un Altare certo, e determinato, debbano per l'avvenire celebrarle nel medesimo, e non in altro Altare, benche ugualmente, ò più privilegiato. Ed acciò apparisca tale adempimento, doveranno li sudetti, che averanno celebrato, notare di proprio carattere la celebrazione nel libro, che nelle Sagrestie si ritiene à tal'effetto con l'espressione dell'istesso Altare, come per esempio, se si hanno da celebrare la Messe nell'Altare di S. Francesco, devono scrivere di proprio carattere la celebrazione in questa forma, cioè: *Ego N. celebravi ad Altare S. Francisci*; overo, essendo notato l'Altare nel foglio contraposto, possono scrivere in questo modo, *Ego N. celebravi ad contrascriptum Altare*: e così doveranno fare di altro Altare, se l'obligo sarà in Altro Altare; altrimente incorreranno ipso facto nella pena dieci scudi d'oro per ogni volta, che contraverranno, da applicarsi la metà all'Accusatore, e l'altra metà à luoghi Pii, ad arbitrio della Santità Sua, e saranno tenuti à celebrare di nuovo le Messe celebrate, ò fatte celebrare in altro Altare, overo non notate nella forma già detta, come se non fussero in modo veruno adempite. E se saranno Regolari quelli, che in qualunque modo contraverranno à quanto nel presente Editto si contiene, incorreranno ipso facto nella pena della sospensione dall'uffizio, e della privazione della voce attiva, e passiva, ed anche tanto contro i sudetti Secolari, quanto Regolari si procederà ad altre pene, ancora maggiori, ad arbitrio di Sua Santità. E contro i Sagrestani, ed altri Soprintendenti alle Sagrestie, che non invigilaranno alla puntuale osservanza di tale adempimento, si procederà rigorosamente con simili, ò altre pene, ad arbitrio di Sua Beatitudine.

Similmente ordina, e comanda, che le Messe perpetue dalla pia disposizione de' Fedeli lasciate da celebrarsi in una certa, e determinata Chiesa, non possano in conto alcuno celebrarsi, ò farsi celebrare in altra Chiesa, e molto meno fuori di Roma, ancorche l'altra Chiesa tanto dentro la Città, quanto fuori, fosse dipendente dalla Chiesa, dove sono state destinate le Messe, ò fosse della stessa Religione, e dell'istesso Instituto. E quelli, che in qualunque maniera contraverranno, incorreranno nel medesimo modo nelle pene già sopra espresse.

Finalmente essendosi ordinato sotto il primo di Ottobre 1704. nel sopranominato Editto, ò Istruzione da osservarsi per l'adempimento degli obblighi delle Messe, che il libro delle Messe perpetue debba intavolarsi anno per anno, ed essere finito d'intavolarsi dentro il mese di Ottobre di ciascheduno anno per l'anno avvenire, e nelli mesi di Novembre, e Decembre esibirsi al Computista deputato dalla medesima Santità Sua; ed essendosi per l'esperienza riconosciuto, che l'esibirlo in detto tempo genera qualche confusione, ed incommodo, perche molti portandolo nel fine del mese di Decembre, non possono poi subito per l'angustia del tempo, dentro in quale non può il Computista riconoscere tanti libri, nel principio del nuovo anno riaverlo, & in conseguenza notare in esso la celebrazione delle Messe, mà sono

forzati

forzati à notare la celebrazione in foglio volante; perciò la Santità Sua non cessando di sempre più procurare il miglior, e più facile modo di adempire gli oblighi delle Messe, confermando in tutto, e per tutto il nominato Editto, ò Istruzione, e solo in questa parte moderandolo, espressamente ordina, e comanda, che li libri delle Messe perpetue per l'anni avvenire debbano intavolarsi dentro il mese di Settembre, ed esibirsi al detto Computista dentro il mese di Ottobre, sotto le medesime pene à i Trasgressori, già nell'accennato Editto contenute.

Avverta dunque ciascuno di puntualmente adempire quanto nel presente Editto si prescrive, altrimente incorrerà irremissibilmente nelle pene in esso comminate, ed anche in altre maggiori, ad arbitrio di Sua Beatitudine. Ed acciò nissuno possa in qualsivoglia tempo allegare ignoranza di quello si contiene in questo Editto, si doverà in ciascuna Sagrestia di tutte, e singole Chiese, e luoghi Pii di Roma tenere continuamente affisso in luogo visibile un'esemplare del medesimo Editto, sotto pena in caso di contravenzione di scudi dieci d'oro, da pagarsi irremissibilmente dalli Sagrestani, ò Sopraintendenti alle Sagrestie, se saranno Preti Secolari, e della privazione dell'uffizio, della voce attiva, e passiva, e dell'inabilità à qualsivoglia uffizio, se saranno Regolari: dichiarando però, che questo Editto publicato, ed affisso ne i soliti luoghi di Roma, obligherà tutti, e singoli, come se à tutti, e singoli fosse personalmente intimato. Questo di 25. Gennaro 1708.

Leonardo Antonio Ghezzi Segr. della Sagra Visita Apostolica.

Nicolò Pignatelli Commissario, e Fiscale della Sagr. Visita Apost.

Paolo Tatii Not. della Sag. Cong.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Sebastianus Vasellus.

DECRETA, ET ORDINATIONES

V. Variæ pro recta Hospitalium Urbis spirituali, ac temporali administratione.

ESsendo pervenuti alla notizia di Nostro Signore Clemente XI. molti abusi, ed inconvenienti di alcuni Spedali di Roma, e volendo la Santità Sua con il suo vigilantissimo, e paterno zelo à quelli ovviare, e sempre più procurare il buon regolamento spirituale, e temporale di essi Spedali; Quindi per ordine espresso datoci à bocca premurosamente ordina, e comanda nella seguente forma, cioè.

1. Che li Religiosi destinati alla pia Visita delli Spedali, secondo la ripartizione prescritta nell'Editto stampato, prontamente ricevino questo incarico, e con tutta la diligenza, ed esattezza attendino alla cura dell'Infermi, non solo con udire le loro confessioni Sagramentali, con istruirli ne i misteri della Santa Fede, con farli esercitare atti di Fede, Speranza, e Carità, ed altri atti necessari alla salute dell'anime in conformità delle istruzzioni già impresse; Mà con esercitarsi ancora essi Religiosi nelli atti di carità in occorrenza de' bisogni corporali dei medesimi Infermi.

2. Li Confessori ordinari di essi Spedali, con il pretesto di aspettare li Religiosi destinati come sopra, non possano negare, ò differire, ò trascurare di udire le confessioni dell'Infermi, e di esercitare le altre opere di pietà, alle quali sono tenuti per il loro officio; Nè da questo s'intendano in modo alcuno disobligati per l'assistenza straordinaria delli sudetti Religiosi, stabilita in sussidio, e per maggior commodo di essi Infermi.

3. Li Priori, ed altri Officiali, e Ministri delli Spedali non possano impedire da esercitare questa pia Opera di udire le confessioni dell'Infermi quei Sacerdoti Secolari avventizi, li quali siano attualmente Confessori, benche solo approvati per una certa, e particolare Chiesa di Roma; Potendo anche questi tali in vigore di un Editto speciale della Santità di Nostro Signore udire le confessioni dell'Infermi nelli accennati Spedali, rimettendosi però alla prudenza de i medesimi Priore, ed Officiali l'ammettere li detti Confessori per li Spedali delle Donne.

4. Non essendovi probabile, ò prossimo pericolo di morte non si costringano à confessarsi l'infermi subito, che arrivano alli Spedali, e prima di entrare in letto: Ma debbano prima porsi à letto, ed ivi per qualche tempo congruo farli riposare ad arbitrio prudente del Confessore assistente, il quale intanto con ogni carità, e diligenza procuri ben dispore li medesimi Infermi à far come si deve una buona confessione per poi degnamente, e con vero frutto ricevere questo tanto necessario Sacramento della penitenza.

5. Tutti li sopranominati Confessori degli Spedali per maggior tranquillità delle coscienze dell'Infermi, sappiano bene, ed esattamente osservino l'Indulto per i casi riservati, e per altre facoltà, ed indulgenze già concesso allo Spedale della Beata Vergine della Consolazione con Breve della santa memoria di Paolo Terzo sotto li 13. Giugno 1544., ed'hora riformato, e dichiarato con altro simile Breve della Santità di Nostro Signore Clemente XI. sotto li 12. Gennaro dell'anno corrente 1714. e communicato à gl'altri Spedali di Roma.

6. Li Confessori, e Cappellani ordinari delli Spedali giamai lascino, ò trascurino l'assistenza de i moribondi, e particolarmente in tempo di notte, mà vestiti con Cotta, e Stola, continuamente debbano à quelli assistere, ed aggiutarli con pie, e devote esortazioni, ed orazioni secondo il Rituale Romano à conseguire l'eterna salute.

7. Li Priori delli medesimi Spedali, sotto pena della privazione de' loro uffici, e di altre ad arbitrio debbano con chiavi ben custodire il libro, nel quale si hanno da sottoscrivere li Religiosi per i giorni destinatili ad assistere, nè permettano che tali Religiosi si sottoscrivino, se prima non costa ch'eglino abbiano fatta la dovuta assistenza in conformità delle Istruzzioni sopra di ciò emanate.

8. Non sia lecito, nè in conto veruno si permetta alle Donne di entrare alli Spedali dove sono gli Huomini, nè all'incontro à gl'Huomini dove sono le Donne senza grave, ed urgente necessità, e licenza in scritto delli Custodi, ò Superiori deputati di essi Spedali, quale licenza debba farsi doppo la precedente Fede del proprio Paroco, che attesti della parentela, e consanguinità, e debba riconoscersi dal Priore dello Spedale, anche in caso dell'ingresso dell'Huomo allo Spedale delle Donne.

9. In niun modo si permetta all'Infermi tanto femmine, quanto maschi l'alzarsi da i loro letti, ed andare ignudi per lo Spedale, mà debbano essere decentemente coperti.

10. Il Santissimo Viatico si porti all'Infermi onorevolmente con i dovuti lumi, ad accompagnamento di tutti quei, che devono intervenirvi, ed in ogni modo si procuri da i Superiori, ed Officiali, che tutti gl'Astanti anche Ministri umilmente adorino un tanto Venerabile Sagramento con inginocchiarsi, e fare altri segni di culto Christiano, e Religioso.

11. Con la dovuta carità, e divozione dalli medesimi Spedali si osservi nel seppellire i morti quel pio rito di far precedere al Cataletto la Croce con alcuni Sacerdoti, ed alcuni lumi. Ne possano tali morti essere prima seppelliti se non doppo il dovuto spazio di tempo almeno diventi hore, ò anche più, secondo il prudente giudizio de Periti acciò che non possa restare dubbio alcuno sopra la loro morte, sicome ammonisce il Rituale Romano.

12. Restino privi dell'officj, e soggiacciano ad altre pene anche più gravi, e maggiori ad arbitrio, secondo le circonstanze de casi tutti quelli, li quali per loro trascuragine, ò difetto di assistenza lasciassero morire gl'Infermi senza li Sagramenti.

13. Nelli Spedali sempre di giorno, e di notte assistano alcuni Giovani di guardia in numero sufficiente, acciò possino esser pronti all'occorenze, e repentini casi dell'Infermi, e parimente in quelli delle femmine vi siano simili Donne di guardia, ed anche in ciascuno Spedale sempre di giorno, e notte à vicenda vi assista almeno un Confessore per i bisogni Spirituali dell'Infermi.

14. E finalmente essendosi dalla Sagra Congregazione della Visita Apostolica per ordine espresso della felice memoria d'Innocenzo XI. sotto li 4. Gennaro 1686., e successivamente dalla medesima Sagra Congregazione per simile ordine della Santità di Nostro Signore sotto li 13. Settembre 1712., già altre volte providamente ordinato: *Che arrivando alli Spedali di Roma malati di qualsivoglia sorte d'infermità, ò feriti debbano tutti indifferentemente dalli Soprastanti di essi Spedali essere con carità ricevuti, ed immediatamente posti ne i letti de medesimi Spedali senza che al loro arrivo si possino ricusare, e mandar via, con il motivo, che in detti Spedali non si curino malati di simil'infermità, ò feriti, e che debbanno ritenersi insinò à tanto, che dai Medici ordinari di essi Spedali sia riconosciuto il loro male, ed allora con l'attestazione de medesimi Medici, doveranno li Soprastanti con tutta carità, e nella forma più commoda trasmetterli all'altri Spedali soliti à ricevere simili malati, ò feriti*: Hora la medesima Santità Sua di nuovo approva, e conferma in tutto, e per tutto tale ordine, e decreto, e sotto le medesime pene in esso comminate premurosamente ne incarica la di lui totale, e piena osservanza.

Ed acciò tutte, e singole cose sopradette siano puntualmente, e con ogni esatezza osservate, nè possa in qualunque tempo allegarsi l'ignoranza di esse, perciò anche la medesima Santità Sua, con ordine speciale come sopra datoci à bocca espressamente ordina, e comanda à tutti li Priori, ed Officiali di tutti, e singoli Spedali di Roma sotto la pena della privazione de i loro offici, ed altre pene anche maggiori, ad arbitrio, che li presenti ordini, e decreti debbano perpetuamente, continuamente tenersi affissi in ciascheduno Spedale in luogo publico, e visibile. Questo di 31. Genn. 1714.

F. Vescovo di Lecce Pro-Secretario.

Nicolò Pignattelli Commissario, e Fiscale della Visita.

Paolo Patii Notaro A.C., e delle Sagre Congregazioni.

VI.

EDICTUM.

Quo præcedentes Ordinationes instaurantur, ac plura insuper alia pro accuratiori onerum Missarum adimplemento statuuntur.

LA Pastorale sollecitudine della Santità di Nostro Signore gia mai si stanca di pensare à stabilire un perfetto regolamento, perche totalmente si adempiscano i Legati, e pesi delle Messe, e ne ricevano il dovuto, e pronto suffragio le anime de Defonti, ed ajuto, e grazie li Fedeli, che non li trascurano; Perciò avendo negli anni scorsi fatto publicare alcuni Editti, per mezzo de' quali si è ottenuto nella maggior parte il bramato fine, ne rinova ora con tutto il fervore, autorità, e commando quanto in essi viene prescritto: e sentendo tuttavia insorgere alcuni abusi nell'adempimento di molti Legati, a cui possa darsi più opportuno rimedio, con commando espresso datoci à viva voce vuole, che si publichino gli ordini seguenti.

Primieramente per li Legati di Messe, che restano in arbitrio di poterli sodisfare in quella Chiesa, ò Chiese, dove parerà, e piacerà à gli Eredi, ò altri, che abbino per qualunque titolo l'obligo ingionto di adempirli, siano tenuti li detti Eredi, ò altri, come sopra, tanto Ecclesiastici, quanto Laici di qualsivoglia stato, grado, e condizione in fine di ogni anno portare le giustificazioni del loro adempimento nella Computisteria della Sagra Visita, nella quale se ne riterrà registro in libro à parte, e verranno riconosciute da uno de' Computisti à tal fine deputato, e sottoscrite da Monsignor Segretario della Sagra Visita Apostolica pro tempore, sotto pena à Contraventori di scudi 25. d'oro da applicarsi la metà al Denunziante, che sara tenuto segretto, e l'altra metà in benefizio de poveri luoghi Pii, e se saranno Regolari, incorrano nella pena della sospenzione dall'offizio, e della privazione di voce attiva, e passiva, oltre altre pene anche maggiori ad arbitrio di Sua Santità, e della Sagra Congregazione della Sagra Visita.

Ordinando, e dichiarando, che le giustificazioni da esibirsi, come sopra, debbano contenere la celebrazione delle Messe notata giorno per giorno dal Celebrante in un foglio, ò libretto particolare con la sottoscrizione in fine del Rettore, ò Sagrestano di quella Chiesa, ò Chiese, nelle quali si saranno celebrate; Et per la celebrazione delle Messe, che per disposizione de Benefattori, ò per speciale Indulto si facere fuori di Roma, le dette giustificazioni debbano esser legalizzate dagli Ordinarii de' luoghi, se li Celebranti saranno Sacerdoti Secolari, e se Regolari, da Superiori Maggiori della loro Religione.

E quando il Benefattore hà ingionto il peso à gli Eredi, ò altri di dichiarare la Chiesa, dove abbino a celebrarsi le Messe, siano quelli tenuti sotto le pene sudette dentro sei mesi determinare la Chiesa, nella quale abbia à farsi l'adempimento, e registrarsi nella Tabella di detta Chiesa.

Ordina parimente la Santità Sua, che tutti li pesi di Messe perpetui, ò a lungo tempo, che passi li dieci anni, li quali fino al presente non si trovassero espressi nelle Tabelle di quelle Chiese, in cui devono sodisfarsi, ò perche l'obligo di sodisfarli spettava ad altri, ò Secolari, ò Regolari, ò luoghi Pii, ò pure perche sin'ora si sono fatte sodisfare come se fossero Messe avventizie, per l'avvenire si aggiungano alle dette Tabelle, con espressione, che il peso di farli sodisfare spetta à tali Eredi, Legatari, ò altri. E per la più pronta, e facile esecuzione si ordina a gli Eredi, Lega-

tari,

tari, ò altri, come sopra, che non trovandosi espressi gli accennati pesi nelle Tabelle di quelle Chiese, dove gli devono far sodisfare, nel termine di sei mesi ne portino la notizia in detta Computisteria sotto le pene di sopra espresse.

In oltre la Santità Sua vuole, e commanda, che l'erezione delle Cappellanie, ò essegnamento de' fondi per peso di Messe ingionto da' Benefattori, si faccia sollecitamente, e perciò nel termine di sei mesi dovranno gli Eredi, ò altri, come sopra, far costare in detta Computisteria l'erezione, ò assegna fatta de' fondi. E quando per qualche giusta, e ragionevol causa si richiedesse maggior tempo, dentro il medesimo termine di sei mesi dovrà impetrarsi una proroga competente.

Essendo per tanto tutti questi ordini diretti à togliere abusi, e mantenere con facilità, ed esattezza l'adempimento de' Legati Pii, procuri ciascuno prontamente eseguire quanto nel presente Editto si contiene, e per secondare con la dovuta ubbidienza la rettissima intenzione di Sua Beatitudine, e per non incorrere nelle pene in esso comminate, le quali irremissibilmente si eseguiranno contro li Trasgressori; Dichiarando, che il medesimo Editto publicato, ed affisso ne' soliti luoghi di Roma obligarà tutti, come se à tutti; e ciaschedun di loro fosse personalmente intimato: Ed acciò che in qualsivoglia tempo avvenire nissuno possa allegare causa d'ignoranza di quanto nel presente Editto si contiene, si dovrà in ciascheduna Sagrestia di qualsivoglia Chiesa, e luogo Pio di Roma tenere continuamente affisso in luogo visibile uno esemplare del medesimo Editto sotto le pene di sopra espresse in caso di contravenzione. Dato li 18. Settembre 1719.

A. M. Pallavicini Segretario della Sagra Visita Apostolica.

Gaetano Ivones Commissario, e Fiscale della Sagra Visita Apost.

Paolo Fat.i Not. A. C., e delle Sagre Congregazioni.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Hieronymum Erbam SS. D. N. Papæ Curs.

Franciscus Bartolottus Mag. Curs.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Cæremonialis.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM.

I. Quo nemini licere declaratur Strata ad Ecclesias sibi deferri facere, exceptis dumtaxat Personis Regalibus, & si secus actum fuerit, graves pœnæ statuuntur.

PRoposito in Sacra Congregatione Cæremoniali quodam abusu inter alios, qui de recenti in Urbe irrepserunt, eadem Sacra Congregatio ad eum omnino tollendum, die 30. Maji currentis anni 1701. decrevit.

Non licere cuicumque Personæ quovis gradu, conditione, ac dignitate insignitæ, (ipsis Personis Regalibus tantum exceptis) ad Ecclesias Strata sibi deferri facere, & si secùs actum fuerit, immediatè cessandum fore à Divinis. Quod nisi servetur, Rectores, cæterosque Ecclesiarum Ministros, ipso facto Excommunicationis pœnam, aliasque arbitrio Sacræ Congregationis incurrere, eamque Ecclesiam, in qua talis abusus permissus fuerit, habendam esse pro interdicta.

Et facta per me Pro-Secretarium relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum præfatum approbavit, nec non promulgari, atque executioni tradi, & in omnibus Urbis Sacrariis affigi mandavit. Die 3. Octobris 1701.

C. Cardinalis Barberinus Pro-Præfectus.

Candidus Cassina Cærem. Magister. Pro-Secretarius.

DECRETUM.

II. Quo PP. Generali, & Procuratori Generali Ordinis Minorum S. Francisci de Paula locus conceditur in Cappellis Pontificiis post Generales, & Procuratores Generales Ordinum Mendicantium, & bini sermones ibidem assignantur.

REmissis à Sanctissimo Domino N. ad Sac. Congregationem Cæremonialem supplicationibus Patrum Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula pro obtinendo loco in Cappellis Pontificiis, & binis sermonibus infra annum habentis, prout habent alii quinque Generales, ac Procuratores Generales Ordinum Mendicantium; Eadem Sacra Congregatio ad preces Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Albani præfati Ordinis Minimorum apud Apostolicam Sedem Protectoris, censuit concedendum esse locum in Cappellis Pontificiis PP. Generali, & Procuratori Generali Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula post alios Generales, & respectivè Procuratores Generales Ordinum Mendicantium, assignatis Feriâ secundâ Paschatis Resurrectionis, & Festo S. Joannis Apostoli, & Evangelistæ pro Sermonibus habendis in Sacello Pontificio, si Sanctitati Suæ placuerit.

Et facta de prædictis per me Secretarium relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua benignè annuit, Decretum approbavit, & publicari mandavit. Hac die 26. Martii 1716.

N. Episcopus Ostien. Card. Acciajolus Præf.

Candidus Cassina Secretarius.

DECRETUM.

III. Super assignatione loci in Cappellis Pontificiis PP. Generali, & Procuratori Generali Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum post omnes alios Generales, & Procuratores Generales, qui jam tali prærogativa potiuntur.

CUM Sanctissimus Dominus Noster supplicationes à Patre Magistro Francisco Maria Bichio Vicario, & Procuratore Generali Or-

dinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum, tàm P. Magistri Pantaleonis Garziæ Troncon Generalis, quam totius Ordinis prædicti nomine, humillimè Sanctitati Suæ porrectas, pro habendo loco in Cappellis Pontificiis, ac Sermonibus ibidem peragendis, prout obtinent alii sex Generales, & Procuratores Generales Ordinum Mendicantium, ad Sac. Congregationem Cæremonialem remiserit, Eadem Sac. Congregatio ad preces Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Otthoboni S. R. E. Vicecancellarii, ejusdem Ordinis àpud Apostolicam Sedem Protectoris, censuit concedendum esse locum in Cappellis Pontificiis PP. Generali Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum post omnes alios Generales, & respectivè Procuratores Generales, qui jam tali prærogativà potiuntur; Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 27. Januarii 1718.

Et facta de prædictis relatione Suæ Sanctitati per me Secretarium, Sanctitas Sua benignè annuit, Decretum approbavit, & publicari, ac servari mandavit. Hac die prima Februarii ejusdem anni.

N. Episcopus Ostien. Card. Acciajolus Præfectus.

Candidus Cassina Secretarius.

EDICTA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Consultationibus Negotiorum Status Ecclesiastici Præfectæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

EDICTUM.

I. In eos, qui deferre, retinere, conficere, vel in Ecclesiasticam Ditionem in vehere ausi fuerunt, parvos Cultros qualitatis, & mensuræ hic descriptæ.

Fabritio del Titolo de SS. Gio: e Paolo della S. R. C. Prete Cardinale Paulucci.

Richiedendo il servitio della publica quiete, e sicurrezza de' Sudditi, che si ponghino più pronti, evalidi rimedii che sianno possibili per ovviare alla frequenza degli homicidii, che da qualche tempo in qua si commettono con coltelli ferratori, si in Rama, come nello Stato Ecclesiastico tanto mediatamente quanto immediatamente soggetto. Quindi è che la Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. usando della sua paterna vigilanza, e cura, attese le notizie pervenute à Sua Beatitudine, che tanto nella Città di Roma, e suo Distretto, quanto in altre Città, e Luoghi di tutto lo Stato Ecclesiastico tanto immediatamente, quanto mediatamente soggetti alla Santa Sede sia stata introdotta una nuova forma di coltelli ferratori, quali per la loro punta seguita, ò fatta à fronde d'oliva, ò con il taglio dall'una, e l'altra parte, benche non eccedino la lunghezza di un palmo di cana romana mercantile, e non habbino molla, cerchietto, ò altro ingegno, che fermi il manico con la lama, sono però fabricati in maniera, che pajono più tosto ordinati ad inferire la morte, che ad altro uso humano, hà ordinato con il parere della Sac. Consulta, che per riparare à tali delitti si publichi il presente bando da valere à beneplacito della Santità Sua, e della Santa Sede Apostolica, con il quale primieramente, ricordando la puntuale osservanza della Constituzione della san. mem. di Alessandro VIII. che comincia, *Et si cuncta*, fatta l'anno primo del suo Pontificato Idibus Augusti 1690. sopra la delatione, e retentione de pugnali, cotelli, & de qualunque altra sorte d'armi di minor misura di trè palmi di canna romana, e della sua dichiarazione publicata li 22. di Settembre di detto anno, come anco di qualunque altra Bolla, Constitutione, e Provisione, ò dichiarazione fatte fin qui da altri Sommi Pontefici suoi Predecessori, e delli Bandi d'ordine de' medesimi Sommi Pontefici in diversi tempi publicati sopra la delatione, e retenzione di simil sorte d'armi, il tenore delle quali tutte, e singole vuole, che si habbia qui per espresso, e come se di parola in parola fussero state inserite, e respettivamente ampliando la disposizione della sudetta Constituzione di Alessandro VIII., e della sua dichiarazione, e d'ogni altra disposizione, come sopra, ordina, e comanda à chiunque si sia di qualsivoglia stato, grado, condizione, e preeminenza tanto mediatamente, quanto immediatamente sogetto alla Santità Sua, & alla S. Sede Apostolica, comprese anco le quattro Legazioni di Bologna, Ferrara, Romagna, & Urbino, & anco la Città di Benevento, che sotto pena irremissibile della Galera per sette anni da estendersi ad arbitrio della Sacra Consulta, secondo le qualità, e circostanze de' casi, e delle Persone, anco fino alla perpetua, in avvenire non porti tanto di nascosto, quanto in palese; nè tampoco ritenghi in casa qualunque sorte di coltelli ferratori, anco ad uso da accommodar le pene, con punta di lunghezza maggiore di tre quarti d'un palmo di canna romana mercantile fra manico, e lama, come anco quelli, che se bene sono di tre quarti d'un palmo di canna, come sopra; e di minor lunghezza, sono però fatti con la punta seguita, ò à fronde d'oliva, ò con il taglio da tutte due le parti, e chiunque l'haverà in Roma, e suo distretto, anco in luoghi Baronali, li debba portare nel termine di quindeci giorni al Tribunale del Governo di Roma, e negli altri luoghi dello Stato Ecclesiastico frà trenta giorni a' Signori Cardinali Legati, ò Governatori, che non riconoscono nella Provincia Superiore, ò vero di spuntarli; e solamente si permette, che si possano ritenere, e respettivamente portare quelli cotelli ferratori, e temperini, che saranno di lunghezza non maggiori di tre quarti d'un palmo di canna come sopra, frà il manico, e lama, purche non siano à punta seguita, ò fatta a fronde d'oliva, ò con il taglio dall'una, e l'altra parte, e non habbiano molla, cerchietto, vite, ò altro ingegno, che fermi il manico con la lama.

Commanda in oltre sotto la medema pena à qualunque persona tanto Artefici, come Bottegari, e Mercanti, che non ardischino doppo la publicazione del presente Baodo, fabricare, ò introdurre, ò ritenere nelle loro Botteghe, e Case, ne in mostra, nè nascostamente, tanto per uso proprio, quanto per vendere alcun coltello ferratore, e temperino, tanto con la punta seguita, ò fatta à fronda d'oliva, ò con il taglio dall'una, e l'altra parte di qualunque lunghezza, quanto con altra punta di lunghezza maggiore trà manico, e lama di tre quarti d'un palmo di canna romana, come sopra, dandosegli perciò tempo quindeci giorni dal dì della publicazione del presente Bando ò di mandar fuori dello Stato quei coltelli, che si troveranno havere con tal punta, e respettivamente di maggior lunghezza, ò vero di farli spuntare.

Dichiara, & in oltro vuole Sua Beatitudine, che in tutte le sopradette Ordinazioni, e prohibizioni, oltre l'intendersi compresi li Giudici, Notari, Barigelli, Birri, & ogn'altro Ministro di Giustizia, ancorche servissero a qualunque Curia, e Tribunale Ecclesiastico sieno comprese ancora le persone Ecclesiastiche, & in qualcunque modo esenti, anco dell'Ordine Gerosolimitano, & ogni altra Persona espressa nella suddetta Costituzione della san. mem. d'Alessandro VIII. quali non ostante tale eccezzione, dovranno esser puniti, in caso di contravenzione, con la pena irremissibile della Galera per cinque anni, & anco maggiore, secondo le circostanze de'casi, e qualità delle Persone, cioè in Roma, da quelli Giudici, quali hanno, ò gli compete, ò possono esercitare la Giurisdizziona contro di loro, e fuori di Roma dagl'Ordinarii delli Luoghi tanto mediatamente, quanto immediatamente sottoposti alla Santità Sua, & alla Santa Sede, comprese anco le quattro Legationi, e Città di Benevento, come sopra.

Et ad effetto, che non sia trascurata l'osservenza del presente Bando; mà sia da tutti inviolabilmente eseguito, la Santità Sua vuole, ordinà, e comanda, che alli Barigelli, & altri Esecutori, facendo la cattura di qualcheduno trovato in flagranti con detti coltelli serratori coma sopra prohibiti per le Città, Terre, e Castelli, & in qualsivoglie altro luogo, se gli dia di premio, oltre la solita mercede della cattura, scudi cinque moneta da pagarsegli irremissibilmente dal Contraventora.

E finalmente Sua Santità vuole, che il presente Bando affisso, e publicato in Roma nelli luoghi solisi, astringa, e obblighi ciascuna Persona, come sopra in Roma doppo tregiorni, e nel terminc di venti giorni per tutto la Stato Ecclesiastico mediatamente, & immediatamente sottoposto alla Santà Seda, come se ad ogn'uno fusse stato personalmente intimato. E per la contravenzione di esso si procederà etiam per Inquisitionem, & ex officio, come sarà più proficuo alla Corte, & al Fisco. Dato in Roma li 2. Gennaro 1708.

F. Card. Paolucci.

C. Origo Segr.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Bandimentum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Benedictum Baldum Apostolicum Cursorem.

Laurentius Cristallinus pro Mag. Curs.

INDULTUM GENERALE.

II. Concessum Inquisitis, & Bannitis, qui in ballo contra Turcas sub signis Venetorum militabunt.

Fabritio del Titolo de' Santi Gio., e Paolo della S. R. C. Prete Card. Paolucci.

ALl' inesplicabile afflizzione, che hà provata, e prova il paterno cuore di Nostro Signora per li noti formidabili progressi, che nel breve corso di poche settimane li sono fatti dalle Arme de' Turchi nel Regno della Morea, & in altri luoghi del Dominio Veneto, aggiungendosi il timora di più dilatate calamità, cha quindi possono derivara enco ad altre Provincie Christiane, e patticolarmente a'Popoli dello Stato Ecclesiastico; la Santitè Sue doppo il ricorso fatto in si orgente bisogno al Divino ajuto con privata, e publiche preghiere,, e doppo gli Uffizi replicatamente passati nella più efficace maniera con tutti li Principi Christiani, per eccitarli alla difesa della publica causa, non ha lasciato di prontamente accorrervi Ella stessa con tutti quegli umani ajuti, che hà potuto, a che dalle pur troppo note angustie dell'Erariu Apostolico gli sono stati permessi. Desiderando però di somministrarne altre più validi nella futura Campagna, mentre ne và prendendo le nezessarie misure, si è in tanto degnata di ordinare, che sia notificato, come col presente Editto si notifica è tutti, e singoli, cha si trovano contumaci, inquisiti, condannati, e banditi in qualsivoglia luogo, e Tribunale dello Stato Ecclesiastico, mediatamente, & immediatamente soggetto, a per qualsivoglia delitto, eccetto che di ribellione, di lesa Maestà imprimo; e secondo capo, di monetarii, di Parricidii, Traditori, & Assassini di strada: Che se vorranno andara ad arrolarsi in qualitas de' Soldati per militare sotto la Insegne Venete contro il commune Nemico; c col buon servitio rendersi degni delle grazia, e remissione: Doppo che si saranno prasentati, a fatto registrare il loro nome da Monsignor Nunzio in Venezia: Quelli, che saranno banditi in pena di vita, è riserve di quelli sopra eccettuati, doppo che averannomilitato per il corso di cinqua anni continui, & averanno ottenuto da' loro Capitani, e Commandanti il ben servito, e che il medesimo sarà stato riconosciuto da Monsignor Nunzio in Venezia, ottaranno la total remissione dalla pena, alla quale erano stati condannati. Agli altri poi, che si trovano banditi in pene di Galere in perpetuo, si concederà parimente la grazie, doppo che averanno militato per lo spazio di trè anni; Et alli Banditi di Galera ad tempus, quando averanno militato per due enni, riportato però che si sia da ciascheduno delli sopranominati il ben servito riconosciuto, come sopra, da Monsignor Nunzio. E perche è molto conveniente, trattandosi di cause si importante à tutta la Christiana Republica, & alla Cattolica Religione, di derogare per il publico bene al dritto della private sodisfazione, si dichiara, che l'istessa gratia, e remissione conseguiranno quelli ancora, che adempite le condizioni suddette, non averanno ottenuta la pace, nelli casi, ne'quali la medesima è necessarie, con la riserva però dell'esilio dal luogo del delitto, a suo Territorio, sin tanto cha l'ottenghino, sotto pena di nullità della remissione, edi rimaner sottoposti alli pregiudizii di prima in caso di contravenzione. In oltre per facilitare, quanto sia possibile, l'intento desiderato, si notifica, che quelli li quali per andare in Venezia, ò eltro luogo destinato per Piazza d'armi ad arrolarsi, averanno bisogno di passare per lo Stato Ecclesiastico dentro in termina di quattro mesi supplichino la Sagra Consulta per ottenere un libero Salvo Condotto, con dare in nota i loro nomi, cognomi, delitti, luoghi, e tempi della loro condanna, che gli serà concesso con quelle cautele, che pareranno più convenevoli all'istessa Sagra Consulta, tanto in ordine al tempo, che doveranno durare detti Salvi Condotti; quanto in ordine alli luoghi, per i quali dove ranno transitare, ad oggeto, che possino senza verun timore di scandalo, e d'inconvenienti portarsi liberamente alli luoghi destinati dalla Republica, per assoldar le Milizie. In fede &c. Dat. in Castel Candolfo 12. Ottobra 1715.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, Mense, & Anno, quibus supra: Supradictum Indultum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Franciscum Baldum SS. D. N. Papæ Cursorem.

Andreas Græcus Mag. Curs.

EDICTUM.

III, Quo aliàs sancita de Privilegiatis vulgò - *Patentati* - Ditionis Ecclesiasticæ confirmantur, nec non casus, & conditiones declarantur, quibus illi privilegio Fori gaudere debent, cum aliis ordinationibus.

Fabritio del Titolo de' SS. Gio., e Paolo della S. R. C. Prete Cardinal Paulucci.

ANcorche con risoluzioni, e decreti altre volta publicati, particolarmente ne tempi d'Urbano VIII. Innocenzo XI. & Innocenzo XII. sia stato dato opportuno provedimento all'eccessivo numero de Patentati, & all'esenzione del Foro abusivamente pretesa, ò introdotta dalli medesimi; Ad ogni modo, perche l'esperienza hà fatto conoscere, che tuttavia continua, anzi si và giornalmente accrescendo un tale abuso, non solo nel numero, e qualità dell'istesse Patenti, che sotto diversi titoli di ministerio, d'offitio, di rimunerazione gratuita, overo sotto puro nome di familiarità si concedano, ma anco nella pretensione, che hanno simili Patentati, ò privilegiati d'essere indistintamente in tutte le loro cause esenti dal Foro, e giurisdizione de i Giudici ordinarii con notabilissimo pregiudizio del retto, e spedito corso della giustizia, e della publica quiete, il che deriva principalmente dall'erronea intelligenza, a sinistra interpretazione delle sudette risoluzioni, e Decreti, intorno alla total comprensione di detti Patentati di qualunqua specie essi siano. Quindi è, che nostro Signore, il quale in mezzo alle gravissime cura, nelle quali si trova la sua Pastorale sollecitudine, non lascia d'invigilare con paterna, & indefessa clemenza al buon regolamento della giustizia, e suoi Tribunali, & all'indennità, e commodo de suoi sudditi, dopo avere udito il parere di una particolare Congregaziona di Signori Cardinali, e Prelati specialmente à tal'effetto deputata, inerendo à quanto dalla medema Congregazione adunatasi nel giorno delli 14. di Giugno prossimo passato con l'oracolo della sua viva voce à noi sopra di ciò communicato, hà ordinato, che si publichi il presente Editto, con cui riducando alla memoria, & incaricando la piena, e totale osservanza degl'enunciati Decreti, e risoluzioni de i mentovati Sommi Pontefici, e specialmente d'Innocenzo XI. sotto li 7. Novembre del 1676. e d'Innocenzo XII. in data delli 28 Settembre 1692. il tenore de'quali vuole, che si abbia per espresso, come se di parola in parola fosse qui registrato, per togliere affatto in avvenire ogni abuso, e qualsivoglia pretesto di sinistra interpretazione, stabilisce, dichiara, ordina, e commanda, che à tutti li Patentati, come sopra, li quali in virtù delle loro Patenti particolari, e non per altro titolo giuridico, pretendono esse re esenti della giurisdizione da'loro Giudici ordinarii, tanto in Roma, quanto in tutte le Provincie, e Legationi dello Stato Ecclesiastico, anco di Bologna, e Ferrara, bencha siano Patentati, e Privilegiati de Signori Cardinali, degl'Arcivescovi, a Vescovi, da' Signori Cavalieri della Sac. Religiona di Malta, e de' loro Commendatori, e Priori, e di altri Ecclesiastici anco Regolari, e di qualunque altra persona di qualsisia qualità, condiziona, dignità, e preeminenza, e che meritassero individua, a specialissima menzione, quali tutti la Santità Sua vuole, e commanda, che s'intendino compresi, come se individualmente, e ciascheduno di loro fusse quì nominato, niuno affatto eccettuato (non compresi unicamenta gl'Offiziali della Sac. Congr. della Santissima Inquisizione) suffraghi il privilegio del Foro solamente nelle cause, tanto civili, quanto criminali, e miste concernenti in qualunque modo il loro Offizio, e ministero ò che abbiano causa, annessione, e dipendenza dall'istesso Offizio, e ministero, e non in altre cause: Di modo che se contro questa dichiarazione, disposiziona, & ordinazione, si proferissero in alcun tempo Decreti, ò Sentenze, e concedessero inibizioni, ò si attentassa qualunque altra cosa in contrario, tutti, e singoli detti atti s'intendino, e siano de fatto irriti, nulli, di niun valore, a come se non fussero stati fatti, e possino respettivamenta, esenza incorso d'alcuno attentato impunemente disprezzarsi. Vuole in oltre la Santità Sua, cha tutte le Persone di sopra nominate, alle quali in qualsivoglia modo compete il Jus di concedere le sudette Patenti, e Privilegi (non derogando punto alle Risolutioni, Decreti, Editti, & altre provisioni in diversi tempi emanate intorno al registro delle Patenti, anzi quelli approvando, confermando, e quanto faccia di bisogno rinovando) siano tenute dentro il termine di dua mesi dalla publicaziona del presente Editto à trasmettere in Segretaria di Stato la noto distinta dell'Offizii necessarii, per i quali intendano di dare le dette Patenti, col numero determinato, e qualità precisa di detti Ufficiali; Avvertendo alli dd. Patentati, e Privilegiati, che se non sarà stata trasmessa la nota sudetta in Segretaria di Stato, ò che essi ritenghino Patenti concesse per altro Offizio diverso da quelli, che saranno stati espressi in detta nota, ò che siano di numero eccedente al già determinato nella medesima, non suffragherà à i medesimi alcun privilegio di Foro qualcunqua sia la causa di cui si tratti, e si considereranno tali Privileggi, e Patenti come se non fossero loro state concesse.

Rispetto poi alli Patentati Camerali, essendo stato con altre particolari disposizioni bastantemente provedùto al registro delle Patenti, alle facoltà di portar l'armi, & al privilegio del Foro, si ricorda, a si Incarica loro strettamenta senz'altra innovazione, l'osservanza di quanto in esse si contiene, e specialmente nel Bando del Cardinal Panfilii delli 4. Marzo 1645. nell' Editto della sa. me. d'Innocenzo XI. in data delli 7. Novembre 1676. a nelle risoluzioni prese dalla Congregazione deputata li 28. di Settembre 1714. e successivamente dalla Santità Sua approvate sotto li 4. Ottobre dell'istess anno.

E quanto si dispone, & ordina nel presente Editto vuole Sua Santità, che si osservi in tutto lo Stato immediatamenta, e mediatamente soggetto alla S. Sede, e che publicato, & affisso, che sarà ne i luoghi soliti di Roma, e di quelle Città ancorda, ove risiedano li Presidie Provincie, e nelle quattro Legazioni di Bologna, Ferrara, Romagna, a Urbino, obblighi ogn'uno all'osservanza, come se gli fusse stato personalmente intimato. Dato in Roma li 4. Aprile 1718.

F. Card. Paulucci.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit in Curia Innocentiana, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Battilum.

Andreas Grecus Pro Magistro Curs.

PRO.

VI.

PROROGATIO,

Termini in præcedenti Edicto assignati illis, quibus Jus competit concedendi Privilegia, seu Diplomata *Patenti* nuncupata pro eorum exhibitione in Secretaria Status, una cum notulà Officialium ab ipsis deputatorum sub pœna amissionis Privilegii.

Fabrizio del Titolo de' SS. Giovanni, e Paolo della Santa Romana Chiesa Prete Cardinal. Paulucci.

PRemendo sommamente alla Santità di Nostro Signore, che la Giustizia habbia il suo corso, con l'osservanza di quanto si prescrive nell'Editto publicato li 4. Aprile 1718. per la dichiarazione di quelli casi, e di quelle condizioni, che devono essere adempite, acciò li Patentati, e Privilegiati possino godere il Privilegio del Foro; E perche trà le altre condizioni veniva principalmente ordinato, che tutte le persone in esso nominate, alle quali in qualsivoglia modo compete il Jus di concedere le Patenti, e Privilegii fossero tenute dentro il termine di due mesi dalla publicazione dell' enunciato Editto trasmettere in Segretaria di Stato la nota distinta degl'Ufficii necessarii, per i quali intendevano di dare le dette Patenti col numero determinato, e qualità precisa di detti Uffiziali, con avvertire alli detti Patentati, e Privilegiati, che se non fosse stata trasmessa la nota sudetta, ò che essi ritenessero Patenti concesse per altro Officio diverso da quelli, che fossero stati espessi in detta nota, ò che fossero di numero eccedente al gia determinato nella medesima, non gl'avria suffragato alcun Privilegio di Foro, e si sarebbero considerati, come se tali Privilegii, e Patenti non fossero loro stati concessi, e come più amplamente si dispone in detto Editto, al quale in tutto, e per tutto si habbia relatione; Mà ciò non ostante da molti e stata trascurata dentro il termine ivi prefisso la detta trasmissione: Onde tutti li Giudici, e Tribunali per altro competenti sono rimasti in piena libertà di procedere in qualunque Causa tanto civile, quanto criminale, e mista di simili Patentati senza verun riguardo alla loro pretesa esenzione; Tuttavia la Santità di Nostro Signore usando della sua paterna clemenza si è degnata di prorogare per un altro mese dalla data della presente il termine alle persone sudette per trasmettere in Segretaria di Stato l'enunciata nota, dopo il qual termine intende, e vuole, che senza alcun ritardo si proceda liberamente nelle cause come sopra, e respettivamente contro li Patentati, e Privilegiati di quelle persone, che non l'averanno trasmesse senz'altra dichiarazione, decreto, ò resoluzione di qualsisia Giudice, Tribunale, ò Congregazione: E senza speranza di altra Proroga, ò ulterior dilazione. Et acciò ad alcuna delle sopradette Persone non possa giovare la scusa, ò pretesto d'ignoranza, ò di figurata tolleranza; Ordina, e commanda la Santità Sua, che la presente Notificazione publicata, & affissa che sarà ne' luoghi soliti di Roma, a di quelle Città ancora, ove risiedono li Presidi delle Provincie, e nelle quattro Legazioni di Romagna, Ferrara, Urbino, e Bologna obblighi, & astringa ogni uno in tutto lo Stato immediatamente, e mediatamente soggetto alla S. Sede, comme se in ciascun luogo particolare anco mediato fosse stata publicata, & ad ogni persona particolarmente intimata. Dato in Roma questo di 7. Febraro 1719.

F. Card. Paulucci.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradicta Notificatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Bassilem Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

V.

EDICTUM.

Cautelas præscribens observandas à Gubernatoribus localibus, & Custodibus Portarum quoad testimonia sanitatis, cum aliis Ordinationibus ad arcendum à Pontificia ditione pestilentiæ flagellum opportunis.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

ANcorche dalla Santità di Nostro Signore siano state sin'ora prese tutte quelle misure, e precauzioni, che nelle presenti calamitose contingenze del consaputo mal contagioso introdotto in Marsilia, conveniva di prendere per preservare la salute de' proprii Sudditi da qualunque pericolo; riflettendo nondimeno con la sua paterna vigilanza, che la più forte, e più efficace di ogni altra cautela, è quella di togliere, per quanto sia possibile i pretesti, e l'occasioni di poter contravenire ai precedenti Editti, per mezzo dei quali è stato interdetto, ò sospeso alla detta Città di Marsilia, e ad altri Paesi, e Luoghi in essi descritti il commercio con lo Stato Ecclesiastico, hà stimato indispensabile di rinuovare, e di confermare, siccome col presente Bando rinnova, e conferma, tutto ciò, che negl'altri già publicati sotto li trè, dieci, quattordici, e quindeci del corrente è stato disposto, e di render più sicuro il loro adempimento con l'introduzione de i bulletini di Sanità, di modo che non possa alcuna persona di qualunque stato, grado, ò condizione, che sia, benche Ecclesiastica, tanto Secolare, quanto Regolare, e in qualsivoglia modo privilegiata, & esente, la quale avesse bisogno d'individua, especial mentione, ancorche provenisse da Paesi non interdetti, nè sospetti, entrare nello Stato Ecclesiastico, tanto per Mare, quanto per Terra senza esser munita de' predetti bullettini, ò fedi di Sanità. Vuole dunque la Santità Sua, che ciascheduna di dette persone nel primo ingresso, che farà nel Dominio Pontificio da qualunque parte, che ciò segua, si presenti avanti quel Governatore, ò Jusdicente, che sarà più prossimo al Luogo, per dove avrà avuto l'ingresso nel mentovato Dominio, che si esibisca al medesimo l'accennate fedi, nelle quali dovranno essere esattamente descritte non solamente le persone istesse dei Passaggieri, e la loro età, e Luoghi di dove saranno partiti, mà ancora le mercanzie, animali, & altre robbe, che seco conducessero, quantunque fossenotorio, che procedessero da Paesi liberi, sopra i quali non potesse cadere veruna, benchè minima ombra di sospetto, e che volendo proseguire il loro viaggio per il rimanente dello Stato, faccino una simile esibizione in ogni luogo, per cui passeranno, sotto pene corporali gravissime da estendersi anche à quella della vita secondo le circostanze de'casi, nelle quali incorreranno tanto i principali Contraventori, quanto qualunque altro, che desse loro ajuto, ò assistenza per contravenire, e della perdita delle loro mercanzie, animali, & altre robbe. E sicome sarebbe più grave il delitto, e più fraudolenta la contravenzione, se per elu-

dere la presente disposizione, oscissero dalle strade maestre, e caminassero per stradelle, e viottoli communemente non praticati, così dichiara Sua Beatitudine, che anche in questo caso incorreranno nell'stessa pena non solamente i principali Delinquenti, mà quelli ancora, che daranno loro fomento, & ajuto.

§. 1. Dovranno bensì i Governatori, e Jusdicenti locali spedire con ogni maggior sollecitudine i sopradetti Passagieri, e confermare loro gl'attestati di sanità, che esibiranno senza alcuna sorte di emolumento, sotto quelle pene, che alla Santità Sua parrà di dover loro imporre, secondo la qualità de' casi, e delle circostanze, che accompagneranno la loro contravenzione. La conferma poi, ò sia attergazione delle Bullette si farà nella forma seguente: Vista nel tal Luogo, esprimendosi per appunto quello, in cui si farà l'attergazione, e specificandosi il giorno, e il mese, e poi seguirà la sottoscrizione del Governatore, ò Judiscente locale, il quale osservando fedi alterate, ò ragionevolmente sospette d'alterazione, dovrà trattenere in luogo separato con tutte le necessarie cautele le persone, che l'esibiranno con tutte le loro mercanzie, animali, & altre robbe, e darne senza dilazione ragguaglio alla Sagra Consulta, che sopramtende alla conservazione della publica salute, e nell'istessa forma appunto dovrà contenersi, se le persone, che capiteranno da Paesi forastieri, saranno affatto prive di fedi di sanità, ò apparirà dalle medesime, che procedino da luoghi interdetti, ò sospesi. Vuole anche la Santità Sua, che partendosi i suoi proprii Sudditi, & altri, benche Forastieri dimoranti nel Dominio Pontificio, dalle loro Patrie, e da altro Luogo dello Stato Ecclesiastico, in cui si troveranno, ad effetto di trasferirsi in Roma, ò in altra Città, e Luogo tanto dell'istesso Dominio, quanto di diverso Principato, prendino anch'essi l'atteslato di sanita, in cui dovranno descriversi le loro Persone, Nome, Cognome, età, e luogo di dove partiranno, si come anche le mercanzie, animali, & altre robbe, che seco condurranno; E s'avvertano sopra di ciò i Governatori locali, ai quali appartiene di sottoscrivere detti attestati di non ritardarne la spedizione, nè prendere veruna mercede, sotto le pene anche più gravi ad arbitrio di Sua Beatitudine, e della Sagra Consulta, in caso, che trasgrediscano. Non saranno però dette Persone obligate à confermare l'accennate fedi nelle Città, e Luoghi, per i quali passeranno, mà basterà, che l'esibischino in Roma al Custode di quella Porta, per dove entreranno, da cui riconosciute, che siano, sarà loro permesso liberamente, e senza indugio l'ingresso; E l'istessa esibizione appunto dovranno fare al Governatore, ò Jusdicente d'altra Città, ò Luogo, in cui si trasferiranno per trattenervisi; Se poi i Custodi delle Porte in quanto à Roma, e i Governatori, ò Jusdicenti in quanto all'altre Città, e Looghi, trovassero dette fedi alterate, ò sospette d'alterazione, ne renderanno subito ragguagliata la Sagra Consulta, trattenendo, e assicurando colle solite cautele l'Esibitore, ò Esibitori di esse.

§. 2. E perchè tali alterazioni è molto più probabile, che possino farsi da i Forastieri procedenti da Paesi stranieri, che da i Sudditi Pontificii, ò dalle Persone, le quali da lungo tempo in quà dimoranno nello Stato Ecclesiastico, e può ragionevolmente dubitarsi, che chi si serve di tali mezzi abbia intenzione d'introdursi in Roma più, che in qualunque altra parte di questo Stato, dovranno i sopradetti Custodi delle Porte considerare con particolar' attenzione quelle fedi, che riceveranno da i primi ragguagliando l'istessa Sagra Consulta di qualunque falsità, ò alterazione, che troveranno, e assicurando, come sopra, con le dovute cautele le Persone, che l'avranno presentate con tutte le Mercanzie, animali, & altre robbe, che condurranno, sotto le pene anco corporali ad arbitrio di Sua Beatitudine, e della detta Sagra Consulta in caso, che contravenghino. Per evitare inoltre la confusione, che potrebbe nascere dal non essere i Governatori locali ben informati, se le persone, che passano per le loro giurisdizioni provenghino da Roma, ò da altre parti, giachè può facilmente succedere, che per evitare la sopradetta esibizione di Bullette, si asserisca da qualche Passaggiere d'esser partito da Roma, benchè provenga da altri luoghi forse interdetti, ò sospesi, intende la Santità Sua, che qualunque Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione ancorche Ecclesiastica Secolare, e Regolare, e in qualsivoglia modo privilegiata, & esente debba in occasione di partire da Roma, provedersi di fede di sanità da dispensarsi gratis in Campidoglio à fine di essere amessa à pratica, dove le converrà di passare, e respettivamente trattenersi. Conoscendo poi la Santità Sua, che nelle presenti circostanze, e sommamente pernicioso il permettere agl'Oziosi, e Vagabondi di entrare in Roma, e nello Stato Ecclesiastico, e di trattenervisi à quelli, che già vi sono, ordina espressamente, senza però derogare all'altri Bandi sopra di ciò publica dal Governo di Roma, cha tali persone, le quali non anno veruna applicazione, ò nell'eserzio di qualche arte, con cui si procaccino il vivere, ò non sono impiegate in servizio di altri, che dia loro le necessarie sussistenza, ò pure che non abbino entrate sufficienti à vivere senza industria, e fatica, in maniera che siano affatto inutili al publico, debbino nel termine di trè giorni doppo la publicazione del presente Bando partirsi da Roma, e suo Distretto, e nel termine di quindeci dal rimanente dello Stato Ecclesiastico: sotto pena di cinque anni di Galera da incorrersi irremisibilmente da i Trasgressori, e sotto l'istessa pena proibisce à simili persone di entrare tanto in detta Città di Roma, e suo Distretto, quanto in qualunque Città, ò altro luogo del Dominio Pontificio. Dichiara finalmente, che nel presente Editto si comprende qualunque Persona Ecclesiastica Secolare, e Regolare, ed in qualsivoglia modo privilegiata; ed esente, henche avesse bisogno d'individua, e specialmenzione, e che publicato, che sia ne i luoghi soliti di Romo, abbia la medesima forza, come se fusse publicato in ciascun luogo dello Stato Ecclesiastico, e che nel termine di trè giorni in quanto à Roma, e suo Distretto, e di quindeci in quanto al rimanente dello Stato Ecclesiastico, astringa tutti, come se ad ogn'uno fusse personalmente intimato. Dato in Roma 27. Agosto 1720.

F. Card. PAULUCCI.

A. Banchieri Segretario.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Orsinum Apostolicum Cursorem.

Joannes del Rè Mag. Curs.

ALIUD EDICTUM.

VI. Quoad testimonia sanitatis tam ab Exteris, quàm à Subditis Pontificus loca ditionis Ecclesiasticæ ingredientibus exhibenda.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

BEnchè nell'Editto publicato sotto li 27. di Agosto prossimo passato sia stato di ordine espresso di Nostro Signore prescritto l'uso de i Bullettini di sanità, tanto à quelle Persone, che da Paesi forastieri si transferiscono nello Stato Ecclesiastico, quanto à i Sudditi della Santità Sua, che da un luogo del Dominio Pontificio passano all' altro per proseguire il viaggio verso Roma, ò verso qualunque parte, tanto dell' istesso Dominio Pontificio, quanto di diverso Principato, e siano stati strettamente incaricati i Governatori, & Jusdicenti locali di osservare, se detti Bullettini siano falsi, ò sospetti di alterazione, trattenendo in luogo separato le persone, che gli averanno esibiti; Riflettendosi nondimeno dalla Santità Sua, che simili falsità sono ugualmente facili à succedere, che capaci d'introdurre, nel suo Stato la contagiosa infezzione, da cui con l'indefessa sua vigilanza l'hà sin'ora preservato, e volendo nelle forme più proprie, ed efficaci impedire un tale eccesso, e togliere qualunque scusa, e pretesto di commetterlo, ordina, e dichiara con il presente Editto, che nessuna Persona, ancorche Ecclesiastica tanto Secolare, quanto Regolare, ed in qualsivoglia modo privilegiata, ed esente, benchè il di lei privilegio fosse di tal natura, che avesse bisogno d'individua, e special menzione, ardisca di falsificare, ed in qualsivoglia modo alterare i mentovati Bullettini di sanità, siccome anche di esibirli, benchè falsificati, ò alterati da altri, tanto in Roma, quanto in ogn' altra Città, Terra, e Luogo dello Stato Ecclesiastico, sotto pena della vita da incorrersi egualmente da i principali Trasgressori, che da quelli, che dassero loro assistenza, ed ajuto; E perchè l'esibire i sopradetti Bullettini fatti per altri, che per chi gli presenta è ugualmente pregiudiziale alla publica salute, che il falsificarli, e l'alterarli, intende, e vuole, che nell' istessa pena della vita incorra ogni Persona quantunque Ecclesiastica, Secolare, Regolare, e come sopra privilegiata, ed esente, la quale si servisse di tali fedi di sanità, benchè in se medesime non false, nè alterate, fatte per diversa Persona da quella, che l'esibisce. E parimenti proibisce ad ogn'uno, che averà il proprio attestato di sanità, di prestarlo, venderlo, ed in qualsivoglia modo concederlo à altri, sotto pena della galera di dieci anni da estendersi alla perpetua, ed anche alla morte naturale ad arbitrio della Sag. Consulta, la quale soprintende alla preservazione della commune salute, secondo la qualità, & circostanze dei casi. Vuole finalmente, che publicato, che sia quest'Editto ne i luoghi soliti di Roma abbia la medesima forza, come se fusse publicato in ciascun luogo dello Stato Ecclesiastico, e che nel termine di trè giorni in quanto a Roma, e suo distretto, e di quindeci in quanto al rimanente dello Stato Ecclesiastico astringa tutti, comme se ad ogn'uno fusse personalmente intimato. Dato in Roma li 8. Ottobre 1720.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, Urbis per me Josephum Battelem Apostolicum Cursorem.

Joannes del Rò Mag. Curs.

EDICTUM.

VII. Quo Deputatis Portarum Urbis sedula Officii cura sub gravibus pœnis injungitur, ac in illorum numero quoscumque Privilegiatos, etiam Equites Hierosolymitani Ordinis, comprehendi declaratur.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

COnsiderando la Santità di N. S. quanto abbia sin'ora conferito alla conservazione della publica salute in questa Città il non ammettere dentro la medesima le persone, le quali non abbino legittimi attestati di Sanità, e riflettendo nell'istesso tempo alla necessità, che vi è, che le Persone, le quali assistono alle Porte, ad effetto di esaminare detti attestati, sodisfaccino pienamente al loro dovere, ordina, e dichiara con il presente Editto, col quale non solamente non intende di revocare, ma di confermare tutti gl'altri precedentemente publicati in materia di Sanità, che tutte le sopradette Persone, ò siano Deputati, ò Commissarii, ò Vice-Commissarii, ò altri Offiziali, prestino alle Porte, che sono state per il passato, e che saranno per l'avvenire loro destinate, tutta la dovuta assistenza, sotta pena della disgrazia della Santità Sua, e d'altre anco corporali gravissime ad arbitrio della Sacra Consulta, la quale soprintende alla custodia della commune salute, in caso di contravenzione; E perche l'importanza dell'affare richiede, che nessuna delle mentovate Persone, e particolarmente i Signori Deputati non si esimano per qualunque causa, che possino addurre, dall'accettare, e dall'esercitare tale deputazione, intende, che nel numero di essi deputati venghino compresi i Cavalieri tanto dell'Ordine Gerosolimitano, quanto di qualunque altro, che avesse bisogno d'individua, e specil menzione. Per togliere finalmente a' Trasgressori il pretesto di allegar l'ignoranza del medesimo Editto, vuole, che affisso, e publicato nei luoghi soliti di Roma obblighi, & astringa le Persone in esso enunciate doppo il termine d'un giorno, come se à ciascun di loro fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma 12. Novembre 1720.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Thomam de Unionibus Apost. Cursorem.

Barth. de Camillis Mag. Curs.

EDICTUM.

VIII. Quo præterita Mandata ad arcendum à Pontificia ditione pestilentiæ periculum pertinentia confirmantur, & norma præscribitur à Gubernatoribus, ac Deputatis locorum in concedendis Sanitatis testimoniis observanda.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

SOno sempre più funesti i riscontri, che si hanno del mal contagioso di Provenza; Onde corrispondenti

pondenti al pericolo, che sovrasta alla commune salute, devono essere le precauzioni per evitarlo. Premendo però alla Sacra Consulta, la quale sopraintende alla conservazione della Sanità tanto in Roma, quanto nel rimanente dello Stato Ecclesiastico, di tener lontano da'Dominii di Nostro Signore così orribil flagello, con il presente Editto espressamente approvato dalla Santità Sua riduce à memoria di qualunque Persona; benche Ecclesiastica, tanto Secolare, quanto Regolare, e in qualsivoglia modo privilegiata, & esente, ancorche il di lei privilegio fosse di tal natura, che avesse bisogno d'individua, e special mentione, i Bandi publicati sotto li trè, dieci, quattordici, quindeci, eventisette d'Agosto, sotto li due, quindeci, e vinticinque di Settembre, sotto gl'otto d'Ottobre, e sotto i dodici, edicianove di Novembre del prossimo passato anno, e confermando tutto ciò, che in essi è stato disposto, dichiara, che in avenire si darà a'medesimi una pronta, & esatta esecuzione, e si procederà contro i Contraventori militarmente, e all'uso di guerra, senza, che per evitare le pene in detti Bandi stabilite, possa loro suffragare nei casi di contraventione alcun motivo, ò pretesto di ignoranza: E perche oltre alle disposizioni ne'medesimi Bandi già fatte è necessario di provedere, che dai Governatori, Jusdicenti, e Deputati de'Lunghi tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede non si spedischino bullettini di Sanità à Persone forastiere, le quali da lungo tempo non abitano in detti luoghi soggetti alla loro giurisdizione (giache con la soverchia facilità di munire d'attestati di Sanità Gente non cognite, s'espone ad evidente pericolo la publica salute) proibisce l'istessa Sagra Consulta sotto pene corporai gravissime da estendersi sino alla Galera ad tempus, & anche in perpetuo., e all'istessa morte, ad arbitrio, secondo la qualità delle Persone, e circostanze della contravenzione a'mentovati Governatori, Jusdicenti, e Deputati di concedere attestati di Sanità à persone, delle quali non abbino piena cognizione, e che per lo spazio almeno di dui mesi non abbino abitato nell'istesso luogo, da dove esse Persone partiranno. Dovranno bensì mentovati Governatori, Jusdicenti, e Deputati confermare nelle soliteforme i bulletini di Sanità alle Persone anche forastiere, che li esibiranno, ad effetto, che possino liberamente proseguire il loro viaggio, purche non siano sospetti di falsità, ò alterazione. Dichiara finalmente, e vuole, che il presente Editto affisso, e publicato, che sia ne'luoghi soliti di Roma, astringa tutti nel termine di trè giorni in quanto à Roma, e suo Distretto, e di quindeci in quanto al rimanente dello Stato Ecclesiastico, come se à ciascuno fosse personalmente intimato. Dato in Roma 7. Febraro 1721.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Andream Placentinum Apost. Curs.

Jo. del Rè Mag. Curs.

DECRETA MEMORABILIA
Congregationis Reformationis Tribunalium Urbis.

IN CONGREGATIONE

Habita die 9. Februarii 1708.

I. PRimò fuit resolutum Sacerdotes, etiam Clericos in majoribus Ordinibus etiam Beneficiatos residentiales non posse patrocinari Causas in Curia Capitolina, in aliis quoque Curiis etiam Ecclesiasticis non posse patrocinari, nisi de licentia Sanctissimi sub pœnis scutorum centum monetæ, aliisque arbitrio Sanctitatis Suæ.

Secundò firmis remanentibus provisionibus omnibus aliis circa dilationes quinquennales per Decreta hujus Congregationis Reformationis etiam Particularia disponitur per novum Decretum, quòd in omnibus Tribunalibus etiam Ecclesiasticis servetur dispositio Statuti Urbis *cap.* 161. *lib.* 1. cum declaratione etiam quòd non admittatur cautio juratoria.

Die 11. dicti mensis Februarii facta per me infrascriptum præfatorum Decretorum, & resolutionum relatione Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XI. idem Sanctissimus dicta Decreta approbavit, eaque imprimi, publicari, & observari mandavit.

F. Caffarellus Gub., & V. Camerarius.

Julianus Fantivecchius Sec.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradicta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum de Cappellis Apostol. Curs.

Pro D. Magistro Curs. Sebastianus Vasellus.

Consentaneum visum est pro coronide, & complemento Operis hic adjicere duo Chirographa majoris momenti à san. mem. Clemente XI. expedita, quorum altero Emus, & Rmus D. Joseph Renatus S. R. E. Cardinalis Imperialis Sacræ Congregationis Boni Regiminis Præfectus cum solitis, ac aliis amplioribus facultatibus constituitur. Altero autem omnium locorum Baronalium Ditionis Pontificiæ Communitates prædictæ Sacræ Congregationi subjiciuntur.

Deputatio Eminentissimi D. Cardinalis Imperialis in Præfectum Sac. Congregationis Boni Regiminis cum solitis, & aliis amplioribus facultatibus. II.

REverendiss. Cardinale Gioseppe Renato Imperiale. Sin'dal principio del Nostro Pontificato uno de maggiori pensieri, che avemmo, fù quello di provedere al buon governo, & amministrazione de Beni delle Communità del Nostro Stato Ecclesiastico, e che le Cause, e negozii, ne quali avessero interesse, fossero spediti con tutta la

celerità possibile per sfuggire ogni sorte dispense; E perciò essendo appieno informato della vostra sperimentata attenzione, e del zelo, che sempre avete avuto, particolarmente à favore delle Communità, vi deputammo senza segnarvi il Chirografo, per Prefetto della Nostra Congregazione del Buon Governo; & ora volendo, che non si possa dubitare della validità di quello, che fin'ora, come Prefetto, avete fatto, e per l'avvenire farete, abbiamo determinato deputarvi di nuovo, come in appresso; Onde con il presente Nostro Chirografo, avendo per espresso, e di parola in parola inserto il tenore di qualunque cosa necessaria da esprimersi, e che ricercasse specifica, & individua menzione, di Nostro moto proprio, certa scienza, è pienezza della Nostra assoluta Potestà, di nuovo vi eleggiamo, e deputiamo per Prefetto della detta Nostra Congregazione del Buon Governo, con tutti li onori, pesi, giurisdizioni, preeminenze, autorità, e facolta solite godersi da simili Prefetti, e rispettivamente conceduteli tanto da Clemente VIII. nella Bolla dell'erezione di detta Congregazione, quanto da altri Nostri Predecessori, & in oltre (non però per le Cause contentiose, quali vogliamo, che si debbano conoscere nella piena Congregazione nel modo fin'ora praticato) vi diamo facoltà di poter tenere in vostra Casa Congregazioni particolari, & ivi pigliare le provisioni, e fare le risolutioni, che stimarete espedienti, & utili per la buona economia delle dette Communità; & ancora di potera tanto nelle Congregazioni piene, quanto nelle dette particolari ordinare riparazioni di mura de' Luoghi, Strade, e Ponti, conforme astringere à contribuire ò con denari, ò con Persone secondo le loro qualità per l'opere dette del commune qualsivoglia, ancorche privilegiato, & esente, non ostante li loro privilegii, & esenzioni, e di commutare, e trasportare qualche Datio, ò Colletta, che si pagasse di presente, in altro, che si giudicasse profittevole, & utile à dette Communità, e di ordinare l'esecuzioni di tali risoluzioni nel modo, che vi parerà, come se fossero state fatte nelle piene Congregazioni, essendo questo mente, e volontà Nostra espressa; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo da registrarsi in Camera, secondo la Bolla di Pio IV. de registrandis, abbia il suo pieno effetto, e vigore, non ostanti qualsivoglia privilegii, esenzioni, costituzioni, & ordinazioni Apostoliche Nostre, e de Nostri Predecessori, leggi civili, e Canoniche, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, & ogni altra cosa, che facesse, ò potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendo il loro tenore qui per espresso, per questa sol volta, e per l'effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano. Questo dì 4. Maggio 1701.

CLEMENS PAPA XI.

DECLARATIO.

II. Comprehensionis Communitatum omnium Locorum Baronalium in Pontificia ditione existentium sub Constitutione Clementis VIII., & aliis Apostolicis ordinationibus rectum regimen earumdem Communitatum respicientibus: cum expressa abrogatione Indultorum, & Exemptionum quibuscunque Baronibus tam Secularibus, quàm Ecclesiasticis, etiam Regularibus, ea de re concessarum, & cum decreto, quod antedictæ Communitates Locorum Baronalium quotannis proprias Tabellas ad Sacram Congregationem Boni Regiminis transmittere teneantur.

Reverendiss. Cardinale Imperiale Præfetto delle Congr. de Sgravii, e Buon Governo delle Communità del Nostro stato Ecclesiastico. Per togliere Noi gli abusi, e dar opportuno rimedio à i gravi pregiudizii, che dai Baroni del Nostro Stato Ecclesiastico, ò loro Ministri erano stati introdotti, e si apportavano alle Communità delle Città, Terre, Castelli, & altri luoghi da essi Baroni posseduti nel detto Nostro Stato, particolarmente nel ripartimento de pesi Camerali, rinovammo la Congregazione particolare altre volte dalla sa. mem. di Innocenzo XI. Nostro Predecessore deputata per decidere, e terminare la controversia trà le dette Communità, e i loro Baroni sopra di ciò da lungo tempo ancora indecisa pendente, nella quale più volte esaminatesi, è maturamente consideratesi le ragioni dedotte per parte delli detti Baroni, finalmente nel dì 19. Decembre 1702. à tenore della resoluz ione presasi, fù pronunciato essere li detti Baroni tenuti al pagamento del Sussidio Triennale, e di altri pesi Camerali, come sono tenuti, & obligati gli altri Cittadini di essi luoghi, tanto per li beni posseduti nel tempo dell'Impositioni di detti pesi, quanto per gli altri doppo acquistati, e da acquistarsi, alla qual Sentenza vogliamo sempre si abbia relazione; dalla qual Sentenza appellatisi i detti Baroni alla Nostra Signatura di Grazia, parve à questa, tenutasi avanti di Noi nel giorno 22. Mag. dell'anno 1703. prossimo passato, di negare alli detti Baroni, anche in devolutivo, l'appellazione, emanandone rescritto: *Nihil*, e desiderando Noi, che con la maggior possibile sollecitudine havesse il detto Giudicato il suo effetto, coll'astringere i detti Baroni al pagamento delli pesi sudetti, deputammo altra Congregazione particolarmente per esaminare il modo, con cui potesse più facilmente, e speditamente ottenersene l'esecuzione, quale tenutasi avanti di Voi essendo stata di parere doversi deputare, e trasmettere i Commissarii, e Visitatori Apostolici in ciascuna Città, Terra, e luogo Baronale, con facoltà di far stimare, allibrare, e descrivere ne pubblici Catasti tutti i Beni da essi Baroni in quelli posseduti, di riveder le Tabelle di dette Communità, correggerle, e riformarle, e di nuovo ordinarle, e di far tutt'altro, che da detti Visitatori si fosse giudicato necessario, perche siano i Beni di detti Baroni tassati egualmente, che gli altri de i Cittadini e Abitanti de i sudetti luoghi, e che siano altresì i medemi Baroni astretti al pagamento de pesi per la rata ad essi toccante, e riferitoci da Voi il sentimento di detta Congregazione, ci compiacemmo d'approvarla, sicome acciò fosse pienamente eseguito, deputammo per Commissarii, e Visitatori de sudetti luoghi, diversi Prelati, concedendo loro ogni necessaria, & opportuna facoltà, & autorità di ricognoscere lo stato delle Communità, di detti luoghi, riformare, e correggere i Catasti in quelle esistenti, e dove non si trovassero, ordinare, che di nuovo si facessero, prendendo l'assegna de' Beni, tanto dagl'Ecclesiastici, quanto da' Baroni, e da' altre qualsisiano Persone, e facendo quelli stimare, allibrare, e descrivere ne' publici Catasti, di far nuove Tasse, e ripartimenti de pesi Camerali sudetti, di modo che al pagamento di quelli debbano concorrere tanto gli Ecclesiastici Secolari, e Regolari, quanto ogni Barone, e qualunque altra Persona, benche privilegiata, di rivedere le Tabelle di esse Communità, correggerle, riformarle, e di nuovo ordinarle, e con altre facoltà diffusamente espresse ne i Nostri Brevi sopra ciò

ci

ciò spediti, à quali in tutto, a per tutto debba avervi relazione; Et avendo non senza gran Nostro dispiacere sentito, che nella visita de' detti luoghi siasi riconosciuto, che le maggior parte delle dette Communità sieno state notabilmente pregiudicate per le cattiva amministrazione de' Ministri, & Officiali de Baroni, e delle sudette Communità, anzi in alcuni contratti fatti con i medemi Baroni enormissimamente lese, e che ne i detti luoghi Baronali non vi siano Tabelle, ò quelle formate senza la dovuta buona regola. Et essendo stati rappresentati li detti pregiudizii, & altri abusi in danno delle sudette Commomità nella Congr. avanti di Voi tenuta, la medesime sie state di sentimento, non obstante qualunque osservenza in contrario, espressamente comprenderle, ed è que le stendere, & ampliere le dette Constituzione della sa. mem. di Clemente VIII. sopra il Buon Governo delle Communità, come à loro favorevole; Onde compassionando Noi lo stato di dette povere Communità, e sudditi, & invigilando col nostro paterno zelo al sollievo di essi, & à togliere affetto li sudetti pregiudizii, & abusi in grave danno delle Communità causati, & introdotti, habbiemo per provedere all'indennità di esse, e sudditi in avvenire, inerendo alla prefata risoluzione, determinato dichiarare tutte le Communità de' luoghi Baronali esistenti nel Nostro Stato Ecclesiastico, per comprese, e come fossero espressamente, & individualmente nominate nelle detta Costitutione di Clemente VIII. nell'istesso modo, a forma, che sono tutte le altre Communità del Nostro Stato Ecclesiastico. Quindi, avendo nel presente Nostro Chirografo per espresso, e di parole in parola inserto il tenore di tutte le risoluzioni, e decreti emanati nelle Congregazioni sudette (queli, e tutt'altro per l'esecutione di quelli fin'ore fatto, di nuovo approviamo, e pienamente confermiamo) della dette Costituzione di Clemente VIII., ed altre Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche successivamente emanate sopra il Buon Governo delle Commonità del Nostro Stato Ecclesiastico, ed ogn'altra cosa quantosivoglia necessarie ad esprimerli, rivocando primieramente, & annullando colla pienezza delle Nostra Potestà Pontificie tutti, e qualsivoglia Privilegi, esenzioni, facolta, immunità, e prerogative alli detti Baroni del detto Nostro Stato, tanto Ecclesiastici, quanto Secolari, & ancorche, Cardinali, Arcivescovi, Vescovi, anche Assistenti alla Nostra Cappelle, Chierici di Camera, Camerali, Ministri, & Officiali del Nostro Palazzo Apostolico, Cavalieri di Malta, Regolari delle undici Congregationi, e di qualunque altro stato, grado, e condizione, ancorche fossero tali, che per comprenderli avessero bisogno di speciale, & individue menzione, in qualsivoglie modo, e sotto qualsivoglia titolo, cause, colore, e capo concedute de quelsisieno Sommi Pontefici Nostri Predecessori con qualsisiano parole, a clausole insolite, e derogatorie di derogatorie, & anche Consistorialmente, di Nostro moto proprio, certa scienzia, a pienezza delle Nostre Potestà Apostolice, dichiariamo, che tutte le Communità di qualsisiano Città, Terre, Castelli, & altri luoghi Baronali esistenti dentro il Nostro Stato Ecclesiastico, siano, e s'intendano comprese, & individualmente, e singolarmente nominate nella detta Costituziune di Clemente VIII., e vogliamo, e decretiamo, che siano tenute, & obligate di trasmettere, e fare, esibire ogn'anno alla dette Nostra Congregazione del Buon Governo le loro Tabelle, e che soggiaccieno, e debbano soggiacere à tutte le medeme regole, ordinazioni, e leggi delle detta Congregazione, alle quali à tenore della detta Costituzione di Clemente VIII., de i Chirografi, Moti proprii, e d'altre Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche Nostre, e de' Nostri Predecessori, sono sottoposte le altre Communità del Nostro Stato Ecclesiastico, come se dal principio fossero state comprese, & espressamente nominate, ò che da loro medesime si fossero sponteneamente, e validamente sottoposte, ordinando alli detti Baroni, loro Governatori, e Podestà, che in avvenire sotto le pene ad arbitrio della dette Congregazione del Buon Governo, Vostro, ò de Prefetti pro tempore della medema Congregazione, & ad esse Communità, che sotto le stesse pene, & altre contenute nelle detta Bolla di Clemente VIII. non ardiscano in modo alcuno contravenire alle dispositione della detta Bolla, anzi debbano quella, i Chirografi, & altre Costitutioni, & Ordinazioni Apostoliche emanate sopra il Buon Governo delle dette Communite in tutto, e per tutto inviolabilmente osservare, & eseguire, e per il pieno effetto di questa nostre determinazione publicarete Editti, anche penali, e farete quelli affigere dove, e quando à Voi parerà, e darete tutti gli Ordini, che sopra di ciò stimarete necessarii, & opportuni, per esser tale la mente, e volontà Nostre espressa. Volendo, e decretando, che al presente Nostro Chirografo, ammettendosi, e registrandosi in Camera secondo la dispositione della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore de registrandis, non si possa mai opporre di subrezzione, obrezzione, ò difetto della nostra volontà, & intenzione, nè d'alcun altro vizio, ò difetto si sostanziale, come formale, mà che debba havere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, o come se la detta Nostra determinazione fosse stata da Noi fatta in pieno Concistoro, e di consenso di tutti i Reverendissimi Cardinali, & in ogni altro migliore, e più valido, e legitimo modo, & ancorche non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti i detti Baroni, le Communità, è qualsisieno altre Persone, che vi avessero, ò in qualsivoglia modo pretendessero d'avervi interesse, e che così, e non altrimente debba sopra tutte, e singole cose sudette giudicarsi, definirsi, & interpretarsi da qualsisiano Giudici Ordinarii, Commissarii, Delegati, e Subdelegati della Nostra Camera, e Ruota, dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e da altri Reverendissimi Cardinali, benche de Latere Legati, togliendo ad essi, & à ciascheduno di loro la facolta, & autorità di giudicare, definire, & interpretare altrimenti, e dichiarando Noi preventivamente d'adesso, per quando venisse il caso, irrito, nullo, & invalido tutto ciò, che in contrario si facesse, non ostanti qualsisieno Privilegi, Indulti, Esenzioni, e prerogative alli detti Baroni, & altre Persone privilegiate sopra espresse concedute con le derogazione delle derogatorie, restituzione in integrum, in qualsivoglia modo, e forma, e clausole amplissime, e decreti irritanti, e che per comprenderli fosse di bisogno farne speciale, & individua menzione, Chirografi, Moti proprii, Concilii Generali, e Provinciali, decreti, e risoluzioni fatte in essi, leggi civili, e canoniche, la regole della Nostra Cancellaria de Jure quaesito non tollendo, e quelsisieno Statuti, benche confermati dalla S. Sede, usi, stili, consuetudini, ed osservanze antichissime, e qualunque altra cose, che facesse, ò potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parole in parola inserto, di Nostro moto proprio, certa scienzie, e colle pienezze della Nostra Potestà, supplendo à qualunque vizio, e difetto si sostanziale, come formale, che sopra ciò potesse intervenire, per queste volta sola, & all'effetto predetto amplamente deroghiamo Dato dal Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo li 1. Ottobre 1704.

CLEMENS PAPA XI.

IN-

INNOCENTIUS XIII.

PONTIFEX CCXLVIII.

ANNO DOMINI MDCCXXI.

INNOCENTIUS XIII. Romanus, Michaël Angelus anteà dictus, Caroli de Comitibus Filius S. R. E. Presbyter Cardinalis Titulo SS. Quirici & Julittæ. Die 8. Maji 1721. Summus Pontifex Romæ est Pronunciatus & Die 18. coronatus. Creavit Cardinales tres, obiit Romæ 8. Martii 1724. Vacavit Sedes menses duos Dies 22.

Assertio Juris Sanctæ Sedis Apostolicæ in Regnum Siciliæ, Hierusalem & Terræ citra Pharum per investituram ejusdem regni factam Carolo VI. Romanorum Imperatori a SS. D. N. D. Innocentio Papa XIII.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à tuendis Sedis Apostolicæ & Ecclesiæ juribus.

INscrutabili illius, per quem Reges regnant, & legum conditores justa decernunt providentia, ad Supremi Apostolatus fastigium, meritis licet imparibus evecti, sicuti Spiritualibus Dominici Gregis Nobis divinitus commissi utilitatibus, atque incrementis promovendis, jugi studio, assiduisque laboribus incumbere non desinimus, ita etiam oculos mentis Nostræ ad Temporalia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Sponsæ Nostræ ac Sedis Apostolicæ Jura sartatecta tuenda, & præsertim Regnorum, ac Dominiorum, quæ ad illam pertinent proprietatem, debitamque subjectionem conservandam convertere, iisque more Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum opportuna ratione consulere compellimur, prout in Domino expedire arbitramur.

Infeudatio Regni Siciliæ, Hierusalem & terræ citra Pharum Ferdinando Aragoniæ Regi à Julio Papa II. facta.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Julius Papa II. Prædecessor Noster Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota Terra quæ est citra Pharum, usque ad confinia Terrarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Civitate Nostra, tunc sua Beneventana cum ejus Territorio, & pertinentiis dumtaxat excepta, ad jus & proprietatem ejusdem Ecclesiæ pertinentia, & tunc ad ipsum Prædecessorem, & dictam Ecclesiam devolutum, quovis modo, & ex quavis causa illud ad eandem Ecclesiam devolutum esset; aut aliàs ejus dispositio ad prædictum Prædecessorem pertineret, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis clar. mem. Ferdinando Aragoniæ, & utriusque Siciliæ, ac Hierusalem Regi pro se, suisque in dicto Regno Aragoniæ Successoribus, & Hæredibus tam masculis quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, certe tunc expresso modo natis, & nasciturus, in Feudum perpetuum pro annuo censu, & sub diversis conditionibus, modis, formis, adjectionibus, permissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus, etiam tunc expressis, sine tamen præjudicio juris ipsi Ferdinando Regi aliàs in eodem Regno forsan competentis, cui tunc noluit derogari de fratum suorum consilio pariter, & assensu, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessit, & elargitus fuit, dictam Civitatem Beneventanam cum ejus Territorio, Districtu, & pertinentiis per ipsum Prædecessorem, seu Romanum Pontificem distinctis, seu distinguendis, cum eorum Incolis, prout illam sibi dudum anteà præfata Ecclesia retinuerat, & reservaverat, sibi, & Sedi Apostolicæ specialiter reservando, prout in ipsius Prædecessoris desuper confectis Literis, in quibus idem Prædecessor inter ali. voluit, quod dictus Ferdinandus Rex, & sui in d. Regno Siciliæ, cum Terra intra Pharum Hæredes, & Successores darent Prædecessori, & Ecclesiæ præfatis eorum Privilegium aurea Bulla bullatum, in quo proprio juramento faterentur, & recognoscerent expressè Regnum Siciliæ, & Hierusalem, & totam eorum Terram, quæ est citra Pharum usque ad confinia ejusdem Ecclesiæ, exceptà Civitate Beneventanà præfata cum Territorio, districtu, & pertinentiis suis ex sola gratia, & mera liberalitate Sedis, & Prædecessoris præfatorum sibi, suisque Hæredibus, & Successoribus fuisse concessum, ac eos recepisse, & tenere Regnum Siciliæ, & Terram hujusmodi à Prædecessore, & Ecclesia prædictis, sub pactis, modis, & conditionibus tunc, ut præfertur, expressis, plenius continetur.

Facta Carolo V. Romanorum Imperatori à Leone Papa X.

§. 2. Et deinde piæ mem. Leo Papa X. etiam Prædecessor Noster Regnum Siciliæ cum terra citra Pharum clar. memor. Carolo Romanorum Imperatori semper Augusto, tunc Romanorum, & Hispaniarum Regi Catholico, in Imperatorem electo, in Feudum eisdem modo, & forma, quibus per prædictum Julium Prædecessorem præfato Ferdinando Regi concessum fuerat, & sub prædictis, quæ tunc per eamdem Sedem remissa non apparerent, & certis aliis tunc expressis conditionibus de novo concessit, & de eo etiam ipsum Carolum Imperatorem investivit; Et dictus Carolus Imperator per quondam Joannem Emanuelem aurei Velleris Equitem tunc in humanis agentem, & ipsius Caroli Imperatoris apud Leonem, & Sedem præfatam Oratorem, & Procuratorem specialem promisit, & se, & omnes Regnum ipsum Siciliæ vigore illius concessionum, tam per Julium, quam per Leonem Prædecessores hujusmodi factarum pro tempore obtinentes obligavit ad inviolabiliter observandum, & adimplendum omnia in Literis Julii Prædecessoris contenta, super quibus de dispensatione, aut illorum remissione per eamdem Sedem non constaret, seu appareret, & solvendum singulis annis in perpetuum Cameræ Apostolicæ septem milla ducatos auri de Camera in Festo B. Petri, ultra solitum censum Parafreni albi pro recognitione veri, & directi Dominii ipsius Regni Siciliæ, & ad Leonis Prædecessoris, & Cameræ prædictorum requisitionem delinquentes in Terris eidem Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis ad dictum Regnum, & illius Civitates, Terras, & loca confugientes capi, & ad Urbem, vel alium locum remitti faciendum, sub pœnis in Literis Julii Prædecessoris hujusmodi contentis, dummodò idem Leo Prædecessor & Successores Sui Romani Pontifices, ac præfata Camera ad ipsius Caroli Imperatoris, & Officialium suorum requisitionem delinquentes in Terris, & locis dicti Regni ad Terras, & Loca Ecclesiæ confugien-

tes

tes pariter ad eos remitterent, prout in Instrumento publico desuper confecto, & in certis ipsius Leonis Prædecessoris Literis de verbo ad verbum inserto plenius continetur.

§. 3. Ac successive rec. mem. Julius Papa III. Prædecessor etiam Noster prævia renunciatione dicti Caroli Romanorum Imperatoris semper Augusti dictum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota Terra citra Pharum usque ad confinia Romanæ Ecclesiæ, excepta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & Districtu, ut supra, inclytæ mem. Phillippo II. tunc Angliæ Regi, & Hispaniarum Principi, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis, quam fœminis, ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus Julii, & Leonis comprehensis, & per eos vocatis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum auri de Camera, & unius Parafreni albi solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis Julii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quæ per eamdem Sedem remissæ non apparerent, similiter concessit, & de eo ipsum Philippum Regem investivit; Et dictus Philippus Rex per quondam Ferdinandum Franciscum Avalos de Aquino Marchionem Piscariæ tunc in humanis agentem, & ipsius Philippi Regis apud Julium Prædecessorem, & Sedem prædictos Procuratorem specialem, obedientiam, homagium, & juramentum fidelitatis consuetum præstitit, prout in ipsius Julii Prædecessoris Literis plenius continetur. Quæ omnia idem Philippus Rex successivè per Bullam suam auream sub datum Bruxellis anno Domini 1555. die prima Octobris manu sua subscriptam approbando & acceptando confessus fuit, & recognovit.

Philippo II. Angliæ Regi & Hispaniarum Principi à Julio Papa III.

§. 4. Posteà vero fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, eodem Philippo II. viam universæ carni ingresso, Regnum ipsum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra prædicta citra Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Romanæ Ecclesiæ, exceptâ Civitate Beneventanâ cum ejus Territorio, districtu, & pertinentiis per se seu ejus, & Nostros Prædecessores Romanos Pontifices distinctis, ac eorum incolis, quam sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter retinuit clar. mem. Philippo III. etiam Hispaniarum Regi Catholico pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus, tam masculis, quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus utriusque Julii, & Leonis Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis, in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur, solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis utriusque Julii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quorum remissionem per Sedem prædictam factam fuisse non appareret; præstitis tamen prius eidem Clementi Prædecessori, & Sedi, & Ecclesiæ præfatis nomine ipsius Philippi III. Regis per bon. mem. Antonium de Cardano, & Corduba Ducem Suissæ, Sornæ, & Vænæ, Comitem Cabræ, & Palamos, Vicecomitem de Ubregar, & ipsius Philippi III. Regis Consanguineum & Consiliarium apud eumdem Clementem Prædecessorem & Sedem prædictam Oratorem & Procuratorem, ac mandatarium suum specialem & per eumdem Clementem admissis obedientia, atque homagio, & juramento fidelitatis, sub certa, tunc expressa forma pariter concessit, & elargitus fuit, ac Regnum ipsum præfato Philippo III. Regi modo & forma præmissis infeudavit, prout in prædicti Clementis Prædecessoris sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1599. quinto Idus Septembris Pontificatus Sui Anno Octavo expeditis Literis plenius continetur.

Philippo III. Hispaniarum Regi à Clemente Papa VIII.

§. 5. Subindè autem defuncto Philippo III. Gregorius XV. Prædecessor etiam Noster idem Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra præfata citra Pharum usque ad confinia Terrarum Ecclesiæ Romanæ exceptâ Civitate Beneventanâ cum ejus Territorio, districtu, & pertinentiis per se, seu ejus & Nostros Prædecessores Romanos Pontifices distinctis, ac loco Pontis Curvi, ejusque Territorio, quæ sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter retinuit clar. mem. Philippo IV. etiam Hispaniarum Regi Catholico pro se, suisque Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis, quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessione utriusque Julii, & Leonis, ac Clementis Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium, & unius Parafreni albi solvendo ut supra, & sub conditionibus, modis, & formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis dictorum Julii II & III ac Clementis, quarum remissionem per Sedem Apostolicam factam fuisse non appareret; præstitis tamen, prius eidem Gregorio Prædecessori, & Sedi, & Ecclesiæ prædictis nomine ipsius Philippi IV. Regis per quondam Franciscum de la Cueva Ducem de Alburquerque, apud eum, & Sedem præfatam Oratorem, & Procuratorem ac mandatarium suum specialem & per eundem Gregorium admissâ obedientiâ, atque homagio, & juramento fidelitatis, sub certa tunc expressa forma concessit, & elargitus fuit, ac Regnum hujusmodi præfato Philippo IV. Regi modo, & forma præmissis infeudavit, prout in prædicti Gregorii XV. Prædecessoris sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctum Petrum V. Kalendas Decembris 1621. Sui Pontificatus Anno Primo expeditis Literis plenius continetur. Quæ omnia idem Philippus IV. Rex successivè, per Bullam suam auream sub datum Matriti V. Novembris 1622. manu sua subscriptam approbando & ampliando confessus fuit, & recognovit.

Philippo IV. Hispaniarum Regi à Gregorio, Papa XV.

§. 6. Postremò verò dicto Philippo IV. Rege ab humanis exempto piæ mem. Alexander VII. Prædecessor itidem Noster præfatum Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citrà Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Ecclesiæ Romanæ, excepta prædicta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & districtu, & pertinentiis per se, seu Romanos Pontifices distinctis, una cum Terra Pontis Curvi, ejusque Territorio, quæ sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter reservavit cl. m. Carolo II. Hispaniarum Regi Catholico tunc in minori ætate constituto, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis quam fœminis ex eo recta linea descendentibus natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus utriusque Julii, Leonis, Clementis, ac Gregorii Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis, in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur, solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, & ordinationibus in Literis

Carolo II. Hispaniarum Regi in minoribus constituto ab Alexandro Papa VII.

utrinf.

otriuique Julii, Clementis, ac Gregorii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quarum remissione per Sedem præfatam factam fuisse non appareret, concessit, & elargitus fuit, ac Regnum ipsum eidem Carolo Regi infeudavit, eumque de illo investivit; Et dictos Carolus Rex mediante cl. m. Marianna ab Austria Regina Hispaniarum ejus matre Tutrice, atque Gubernatrice per B. M. Fridericum, dum viveret, Tituli Sancti Petri ad vincula Cardinalem Sfortiam Procuratorem & mandatarium suum specialem eidem Alexandro Prædecessori, ac Sedi, & Ecclesiæ prædictis obedientiam, homagium, & juramentum fidelitatis præstitit, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris Literis pariter sub plumbo apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1666. 15. Kalendas Junii Pontificatus sui Anno XII. emanatis uberius continetur. Quæ omnia idem Carolus II. Rex postmodùm tam per Suam Bullam auream sub datum Matriti 29. Martii 1667. à memorata Marianna Regina ejus Matre, Tutrice, ac Gubernatrice subscriptam, quam per aliam similem Bullam sub datum pariter Matriti 7. Aprilis 1676. propria ipsius Caroli Regis interim majoris ac sui juris effecti manu signatam approbando, & ampliando confessus fuit, & recognovit.

Clemens Papa XI. Carolo II. sine liberis defuncto ejusmodi investitura supersedit.

§. 7. Cum autem, sicut Deo placuit, jam tum ab anno millesimo septingentesimo dicto Carolo II. Rege sine liberis è vivis erepto, Europa fermè tota inde in partes divisa diuturno bello conflagraverit, ac felicis recordationis Clemens Papa XI. Prædecessor etiam Noster justis, & gravissimis causis adductus, infeudatione, atque investitura dicti Regni Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra citrà Pharum concedenda, tametsi pluries oblato etiam censu præfato ad id requisitus fuisset inter sævientis belli ejusmodi motus supersedendum esse duxerit, salvis tamen, & illæsis remanentibus juribus sibi, & dictæ Sedi super eodem Regno competentibus, quæ per plura Chirographa propria ejus manu signata, in quibus itidem cautum fuit tempus, & tempora non currere, luculenter præservavit, prout etiam Nos per simile Chirographum anno superiore præservavimus.

Carolus VI. Romanorum Imperator pro obtinenda præfati regni investitura præstito fidelitatis juramento supplicat.

§. 8. Nunc verò Charissimus in Christo Filius Noster Carolus VI. Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, qui in dicto Regno Siciliæ, & Hierusalem, ac tota Terra citra Pharum successit, & illud de præsenti possidet, volens debitam obedientiam, ac fidelitatis, & homagii juramentum in manibus Nostris præstare, & ea, quæ ratione ipsius Feudi tenetur, adimplere, Dilectum Filium Nostrum Michaëlem Fridericum Tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem de Althaun Procuratorem, & mandatarium suum specialem fecerit, constituerit, & deputaverit specialiter, & expresse ad se nomine prædicti Caroli VI. Regis, quoties opus fuerit, coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia præsentandum, ac à Nobis Investituram Regni hujusmodi petendam, eamque acceptandam, necnon Nobis nomine ejusdem Caroli Regis pro præfato Regno Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum debitam obedientiam exhiben. ac etiam fidelitatis, & homagii juramentum ratione Feudi dicti Regni præstandum, quod requisitum necessarium, & opportunum foret ex ipsius Feudi natura, & quemadmodum illud præstitum fuerat à Carolo II. Rege atque ab aliis Prædecessoribus Suis in eodem Regno solitum fuerat præstari; & dictus Michaël Fridericus Cardinalis de Althaun Procurator, in vim Constitutionis, & Deputationis hujusmodi, ad præmissa omnia, & singula nomine prædicti Caroli Regis peragenda, & exequenda coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia sub die 17. mensis Maii proximè præteriti se præsentavit, & in Generali Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregatione sub hac die Martis IX. mensis Junii præsentis Anni, quæ coram Nobis in Palatio Nostro Apostolico Montis Quirinalis ad hoc specialiter convocata, & habita fuit cum pluribus Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Prælatis ibi assistentibus, nomine ipsius Caroli Regis Nobis, & Sedi Apostolicæ ac Romanæ Ecclesiæ prædictis obedientiam, atque homagium, & juramentum fidelitatis sub forma inferiùs adnotata præstiterit.

Quæ à Sanctitate sua sub certis modo, forma & conditionibus ei conceditur.

§. 9. Nos considerantes ipsius Caroli Regis hæreditariam regnandi consuetudinem, & quod sciet, & volet commissos sibi Populos in pacis amœnitate, & Justitiæ cultu confovere, ac Nos & Romanam Ecclesiam ipsius Regni Proprietarios, ac directos Dominos grata devotione, fide sincera recognoscere; Nec diutiùs volentes à concessione investituræ, & infeudationis præfatæ, ac directi Dominii Nostri usu, & exercitio abstinere sed potiùs novis, ac justissimis ex causis ita suadentibus, præsentique rerum, & temporum statu accuratè perpenso, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærendo, Nostra, & ejusdem Sanctæ Sedis Jura, per novam concessionem hujusmodi asserere, & conservare intendentes, habita super his cum eisdem Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus prius in eodem Consistorio, & deinde etiam in alia simili Congregatione Generali ad hoc nominatim habita sub die sabbathi sexta ejusdem præsentis mensis Junii in eodem Palatio Nostro, ibique mandato Procurationis ipsius Caroli Regis in Imperatorem electi publicè, & alta voce perlecto, & diligenter inspecto, deliberatione matura de ipsorum fratrum consilio pariter, & assensu, & ex certa Nostra scientia, & de Apostolicæ Potestatis plenitudine, In Nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti Obedientiam ab eodem Cardinale de Althaun Procuratore, nomine ipsius Caroli Regis Nobis, & Sedi, & Cameræ prædictis, ut præmittitur, præstitam, itemque homagium & juramentum fidelitatis hujusmodi læto, atque hilari animo admittimus, ac Regnum ipsum Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra prædicta citrà Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Ecclesiæ Romanæ, exceptâ prædictâ Civitate Beneventanâ cum ejus Territorio, & districtu, & pertinentiis per Nos seu Romanos Pontifices distinctis, ac eorum Incolis, quam Nobis, prout illam sibi dudum prædicta Ecclesia specialiter reservamus, eidem Carolo Hispaniarum Catholico, & Romanorum Regi in Imperatorem electo cui per Nostras in forma Brevis pridie expeditas Literas concessimus, ut dictum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, ac totam Terram citrà Pharum una cum Imperio & Romanorum seu Theutoniæ Regno quoad vixerit, retinere liberè, & licitè possit, & valeat tametsi in utriusque Julii, Leonis, Clementis, Gregorii & Alexandri prædictorum, & ante eos diversorum aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Literis id expresse, & districtè prohiberetur, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus tàm masculis, quàm fœminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascitu-

ris, servata inter ipsos descendentes prærogativa sexus, ita quod masculi ex masculis omnibus fœminis earumque descendentibus maribus, & fœminis, cujuscunque lineæ sint, aut gradus semper præferantur, & inter ipsos masculos primogenituræ ratio & lineæ prærogativa prævaleat & observetur, quæ prærogativa locum quoque habeat, & prævaleat inter dictas fœminas, earumque Descendentes in casu deficientiæ omnium descendentium masculorum ex masculis in Feodum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium & unius Parafreni Albi, ut præfertur solvendo, & cæteroquin in omnibus & per omnia sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus & ordinationibus in Literis utriusque Julii, Clementis, Gregorii, ac Alexandri, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quarum remissionem per Nos & Sedem prædictam factam fuisse non apparebit omni meliori, quo possumus, modo concedimus, & elargimur, ac regnum ipsum dicto Carolo Regi modo, & forma præmissis infeudamus, eumque de illo per ipsius Michaëlis Friderici Cardinalis Procuratoris ad osculum pedum Nostrorum admissionem investimus: Volentes, & intendentes, ut infra annum à data præsentium computandum, idem Carolus Rex Privilegium suum Bulla aurea bullatum in quo proprio juramento fateatur, & recognoscat expressè Regnum Siciliæ, & Hierosalem, ac totam Terram eorum quæ est citra Pharum usque ad confinia Terrarum ipsius Ecclesiæ Romanæ, exceptis Civitate Beneventanà, & loco Pontis Curvi, cum illius Territoriis, districtibus, & pertinentiis, quæ eidem Ecclesiæ remaneant præfato Carolo Regi, suisque Hæredibus, & Successoribus dicti Regni Siciliæ Regibus ex sola gratià, & mera liberalitate Sedis Apostolicæ, & Nostra fuisse concessa, eosque recepisse, & tenere Regnum Siciliæ, & Terram hujusmodi à Nobis & dicta Romana Ecclesia sub pactis, modis & conditionibus supradictis. Nobis seu Romano Pontifici pro tempore existenti dare, & tradere teneatur. Per præmissa autem non intendimus Juribus quibuscunque in aliquo præjudicare.

Gratiosa censuum supradicti regni ratione hactenus non solutorum remissio.

§. 10. Demum ut idem Carolus Rex in Imperatorem Electus eo magis ad sinceræ illius, quam in Nos, & hanc Sanctam Sedem profitetur devotionis, & observantiæ debita argumenta Nobis, & eidem Sedi exhibenda excitetur, quò Nos & Romanam Ecclesiam in eum propensiores, & munificentiores invenerit, scientia & potestatis plenitudine paribus ipsi Carolo Regi omnes & singulos census ratione supradicti Regni hactenus decursos, & non solutos ex speciali dono gratiæ liberaliter remittimus & condonamus, ipsumque de illis absolvimus, quietamus, & plenariè liberamus, & ex causa dictorum censuum hucusque decursorum à quocumque nullatenus molestari posse decernimus, dummodò tamen in proximo Festo Sancti Petri, & sic successivè perpetuis futuris temporibus singulis annis ipse Carolus Rex, ejusque Hæredes, & Successores præfatum censum Nobis, & Successoribus Nostris cum solis solemnitatibus integrè persolvere omninò debeant.

Formula juramenti ab Imperatoris Mandatario præstiti.

§. 11. Forma autem Juramenti per dictum Cardinalem præstiti, talis est. Ego Michaël Fridericus Cardinalis de Althaun Serenissimi Domini Caroli Hispaniarum Catholici & Romanorum Regis in Imperatorem Electi, Dei gratia Regis Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum Procurator ad hæc omnia specialiter constitutus speciali modo per dictum Carolum Regem sub die X. mensis Augusti Anni proximè elapsi coram Archiepiscopo Valentino, Comite Philippo de Sizendorf & Marchione de Rofrano ipsius consiliariis, ac respectivè Secretariis subscripto, plenum homagium, Ligium, & Vassallagium nomine dicti Caroli Regis faciendum vobis Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XIII. & Ecclesiæ Romanæ pro Regno Siciliæ, & Hierusalem, ac tota Terra, quæ est citra Pharum, usque ad confinia Terrarum ipsius Ecclesiæ exceptà Civitate Beneventanà, & toto Territorio, & omnibus districtibus, & pertinentiis secundum antiquos fines Territorii, & pertinentiarum & districtus Civitatis ejusdem per Romanum Pontificem distinctos, & imposterum distinguendos, in animam dicti Serenissimi Caroli Regis principalis mei, juro, quod idem Serenissimus D. Carolus ab hac hora in antea fidelis, & obediens erit Beato Petro, & vobis Domino Innocentio XIII. vestrisque Successoribus Romanis Pontificibus canonice intrantibus, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ Apostolicæ. Non erit in consilio, consensu, vel facto, ut vitam perdatis, seu perdant, aut membrum, seu capiamini, vel capiantur mala captione, consilium verò quod sibi credituri estis per vos, aut Nuncios vestros, vel per Litteras, ad vestrum, vel eorum damnum scienter nemini pandet, & si sciverit fieri, vel tractari seu procurari aliquid quod in vestrum vel eorum damnum cedat, illud pro posse impediet, & si hoc impedire non poterit, illud vobis, vel eis significare curabit. Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri tam in Regno Siciliæ prædicto, quàm alibi consistentia adjutor vobis, vel eis erit ad defendendum, vel retinendum ac recuperandum & recuperata manutenendum contra omnem hominem. Vestras & singulas conditiones supradictas, & quascunque alias in Literis fel. record. Julii Papæ II. super ipsius Regni & Terrarum infeudatione, sive investitura confectis contentas, ac omnia, & singula, quæ in eis continentur, plenariè adimplebit, & inviolabiliter observabit, & nullo unquam tempore veniet contra ea, nec procurabit per se, vel alium, seu alios quoquomodò ut assumatur, vel nominetur in Dominum Lombardiæ, seu Thusciæ, excepto tamen, quod Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum una cum Imperio, & Regno Romanorum seu Theutoniæ, quoad vixerit, retinere possit juxta concessionem, quam à Vobis desuper obtinuit, & si assumptionem, vel nominationem ad dominium Lombardiæ, & Thusciæ, aut majoris partis earumdem fieri contingat, nullum hujusmodi assumptioni, seu nominationi assensum præstabit, nec intromittet se modo aliquo de eorum, vel alicujus eorum regimine, nec de Civitate Beneventana, & suis Territoriis, Districtibus, & pertinentiis, seu Campania, neque de Maritima, Ducatu Spoletano, neque Marchia Anconitana, Patrimonio Beati Petri, & Thusciæ, Massa, Trebaria, Romandiola, Alma Urbe, in Civitatibus Perusina, Civitatibus Castelli, Bononiensi, Ferrariensi, Avenionensi, & Comitatu Vanaissino, seu aliis Terris quibuscunque Vestris, & Feudis ipsius Ecclesiæ ubilibet constitutis ex successione, vel Legato, seu donatione aut venditione, seu alio quovis titulo, vel contractu nihil unquam sibi acquiret, seu vindicabit, vel poterit acquirere seu quomodòlibet vindicare, & nihil unquam recipiet, vel habebit, seu retinebit, vel poterit recipere, habere, vel etiam retinere in illis, nec ullam Potestariam, Capitaniam, vel Rectoriam, nullumque aliud Officium recipiet, seu recipere poterit in eisdem, seu ipsorum aliquo, nec etiam occupabit, vel occupari permittet seu faciet præmissa vel partem

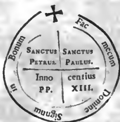
tem

tem aliquam eorumdem, neque illam offendet, aut molestabit, neque etiam Romanam Ecclesiam quoquomodo sub censuris pœnisque spiritualibus, & temporalibus in conditionibus, & infeudatione præfatis contentis, quas hic haberi volo in singulis suis partibus aliàs pro specificè expressis, & repetitis. Schismatico, aut Hæretico cuicumque, vel à Fide devio, ab ipsa Ecclesia præciso, ejusque sequacibus, & dantibus eis auxilium, consilium, vel favorem, non dabit quovis modo per se, vel alium seu alios directè, vel indirectè, publicè vel occultè auxilium, consilium, vel favorem, nec ab aliis quantum in eo erit, si impedire poterit dari permittet, sed eos juxta posse suum donec convertantur persequetur, & impugnabit. Et ulterius promitto, quod ipse Carolus Rex infra annum, omnia, & singula mediante aurea Bulla ratificabit, sic dictum Carolum Regem Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Juravi ut suprà Ego Michaël Fridericus Cardinalis de Althaun.

Sanctio pœnalis. §. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ reservationis, admissionis, concessionis, elargitionis, infeudationis, investituræ, voluntatis, vel intentionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 9. Junii 1722. P. A. secundo. Datum Romæ apud Sanctam M. Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo Vigesimo Secundo quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

✠ Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Joannes Episcopus Tusculanus Cardinalis Judice.
† Ego Joannes Episcopus Albanensis Card. Paulutius.
† Ego Joannes Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.
† G. Cardinalis Marescottus.
† Ego Joseph Tituli S. Praxedis Presb. Card. Sacripantes.
† Ego Laurentius Tit. S. Petri ad vincula Presb. Card. Corsinus.
† Ego Ph. A. Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Gualterius.
† Ego Joseph Tituli S. Mariæ Angelorum Card. Vallemanus.
† Ego C. A. Tituli S. Augustini Presb. Card. Fabronus.
† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presb. Card. Zondelarius.
† Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presb. Card. Corradinus.
† Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Stephani in monte Cælio Presb. Card. Tolomeus.
† Ego B. Tit. S. Petri in monte Aureo Presb. Card. Scottus.
† Ego Nicolaus Tit. S. Sixti Presb. Card. Spinula.
† Ego Georgius J. Sanctæ Agnetis Presb. Card. Spinula Card. Sanctæ Agnetis nuncupatus.
† Ego Josephus Tit. S. Susannæ Card. Pereyra de la Cerda.
† Ego Michaël Fridericus Tit. S. Sabinæ Presb. Card. ab Althaun.
† Ego J. B. Tit. S. Priscæ Presb. Card. Salernus.
† Ego Albarus J. Sancti Bartholomei in Insula Presb. Card. Cienfuegos.
† Ego B. M. J. Sancti Bernardi ad Thermas Presb. Card. de Comitibus Major Pœnitentiarius.
† Ego B. Sanctæ M. in via lata Diaconus Card. Pamphilius.
† Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Diaconus Card. Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.
† Ego J. R. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.
† Ego L. S. Agathæ in montes Diac. Card. de Alteriis.
† Ego Annibal S. M. in Cosmedin Diac. Card. Albanus S. R. E. Camerarius.
† Ego Curtius S. Eustachii Diac. Card. Origus.
† Ego Fabius SS. Viti & Molesti D. Card. Oliverius.
† Ego Alexander S. Adriani Diac. Card. Albanus Card. Alexander nuncupatus.

P. Card. Prodatarius.

P. Card. Oliverius.

Visa de Curia J. G. Archiepiscopus Amasenus

L. Martinettus.

Die Lunæ 15. Junii 1722. suprascriptæ Litteræ Apostolicæ in plena Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt, illaque Illustrissimo & Reverendissimo Domino Guidoni de Palagio ejusdem Cameræ Apostolicæ Clerico commissæ cum facultate admittendi, deinde verò sub die 26. ejusdem Mensis, citato desuper Illustrissimo & Reverendissimo Domino Joanne Carolo Piancastello dictæ Cameræ Commissario Generali ex decreto ipsius Cameræ idem Illustrissimus & Reverendissimus D. de Palagio C. A. Clericus & Judex deputatum admisit, & registrari mandavit, & registratæ fuerunt in libro signaturarum Sanctissimi sub fol. 45.

Dominicus Antonius Galosius R. C. A. Secretarius.

BENEDICTUS XIII.

PONTIFEX CCXLIX.

ANNO DOMINI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. feliciter regnans, Romanus: Vicentius Maria Ferdinandi de Ursinis Filius S. R. E. Presbyter Cardinalis Titulo S. Sixti Episcopus Portuensis & Archiepiscopus Beneventanus. Die 29. Maij 1724. Summus Pontifex Romæ est pronunciatus & die 4. Junii coronatus. In hunc usque diem creavit Cardinales 17. Hunc Deus incolumem servet in multos annos.

I. Confirmatio, & innovatio Litterarum, à san. mem. INNOCENTIO PAPA XIII. editarum super Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum cum aliis Ordinationibus.

Edita A. D. 1724.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Supremo Militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio constituti, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Ecclesiasticam disciplinam sartam, tectamque tuendam, & ubi collapsa est instaurandam providè disposita esse noscuntur, Apostolici muniminis Nostri patrocinio libenter constabilimus, novisque præsidiis, ut exactius serventur, corroboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ decus, specialemque Christifidelium ædificationem expedire in Domino arbitramur.

Literæ fel. rec. Innocentii PP. XIII. §. 1. Aliàs siquidem emanarunt à fel. rec. PP. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro Litteræ tenoris, qui sequitur; videlicet.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Procemium de servanda & instauranda disciplina Ecclesiastica. Ad perpetuam rei memoriam. Apostolici Ministerii, quod Nobis, licet immerentibus, imposuit Superni dispositio consilii, ratio præcipuè exigit, ut Ecclesiasticæ Disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ, aut ubi opus fuerit, restaurandæ, juxta sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; onde & de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribolos identidem germinare quotidiana experientia edocemur: quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin oberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

Supplicationes. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belloga, & Moncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginensi ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ disciplinæ rationibus, ac saluberrimis Sacri Oecumenici Concilii Tridentini Decretis haud quaquam consentanea sensim in diversis Inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque ut opportunum remedium adhiberetur à Nobis, quibus est commissa plenitudo sollicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed & alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota charissimos in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Litteris, conjonxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus à Nobis deputatorum rem omnem sedulò examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententiâ ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit; de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infrà sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac Nostra perpetuò valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

I. Primùm igitur, cum à Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissimè animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus Sacra Ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri Fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur; propereaque provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non secularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, ut pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione; ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quàm quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit; aut quos constiterit Litterarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde Majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari. Requisita admittendum ad primam tonsuram

II. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quàm in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita; nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episco- De adscriptione Tonsura initiandorum, ad Ordines promovendorum & promotorum.

Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat: Quod si qui modò reperiantur, vel Clericali Tonsura jam initiati, vel ad Ordines sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint: Episcopi adscriptionem hujusmodi, vel à seipsis, vel à Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minùs quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quàm quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ecclesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, sed Beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui à Diœcesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susceperunt, causa ediscendi Litterarum scientias in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa à suo Episcopo approbata, vel approbanda, absentes reperiantur.

De officio Clericorum in Episcopalibus Seminariis educatorum.

III. Cùm autem Clerici, qui in Episcopalibus Seminariis educantur, ut commodiùs ad Litterarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque à Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assiduè incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantùm festis Cathedrali, aliisve loci Ecclesiis inservire: hanc quidem serviti per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus, nec non ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque Appellatione, aut Inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel ei piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportunè provideri valeat.

Ad sacros & Presbyteratus ordines admittendorum necessariæ qualitates.

IV. Præterea cum maximè deceat eos, qui propiùs ad Sacratissima Mysteria accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christifidelibus possint: Episcopi nonnisi eos ex Clero tam Seculari, quàm Regulari ad Sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu verè dignos per diligentem inquisitionem compererint; adeo ut satis non sit illos, qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Cathechismo instructos esse, atque aptè respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui verò ad Presbyteratum erunt assumendi, idonei priùs per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem: quod quidem ut rectè præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantùm ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ moralis competenter periti sint.

De ordinandis ad titulum Beneficii quod habent in diversa ab eorum Domicilio Diœcesi.

V. Quod si Domicilium in una Diœcesi habentes, Beneficium verò in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est: Episcopus Domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt, super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Litterarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Speculatores* obtinendarum; addito quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem Litteris: hæque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tanquam habiles approbati non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minimè possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subjecti sint, ad Ordines promoveri: sique secus fiat, Ordinans quidem à collatione Ordinum per annum, Ordinatus verò à susceptorum Ordinum executione, quamdiù proprio Ordinario videbitur expedire eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diœcesis suscipere, quàm si Beneficium prædictum sit ejus reditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus, sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad Sacros Ordines vigentem in loco prædicti Beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat,) sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

De puniendis Clericis officia Clericalia non explentibus.

VI. Porrò ad sartam, tectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minùs momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud satis idonei sint, quàm quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ sanctitati suscepti instituti respondeat, multòque magis, quod abstineant iis, quæ à Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis. Statuimus propterea, atque decernimus, quod, qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut Loco Pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Scola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione, eos privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ anteà factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad Sacros Ordines sperari nequeat; iidem Episcopi, servatâ formâ à Sacris Canonibus traditâ, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi verò reperiantur Clerici Cappellanias, vel Beneficia cujuscumque etiam tenuis reditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potiùs, quàm ædificet, vel concubi-

narii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisvè alearum dediti, vel fatores rixarum, vel negoiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica Immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium à Laicis non exemptis solvendorum temerè abutentes, vel qui demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quàm merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, contra ipsos, ad pœnas à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & à Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Cappellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio à Sacris Canonibus imposita est, homanis quibuscumque rationibus posthabitis, procedant, memores seipsos neglectæ subditorum emendationis condignas, Deo vindice, pœnas persoluturos.

Clerici intersint Missæ Conventuali secundis Vesperis & collationibus super casibus conscientiæ.

VII. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ nunquam satis in obsequiis supremo Numini exhibendis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant, plurimùm in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diœcesibus vigentem, ut Clerici tàm in minoribus, quam in majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes, superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum Cantu celebratæ, nec non primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque Festis assistant. Quin imò enixè hortamur, ut Episcopi aliarum Diœcesium, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper satagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiæ forum concernentibus, & super ritibus, ac cæremoniis sacris intersint.

De Cappellaniis in Hispaniarum Regno sufficienti reditu destitutis.

VIII. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Cappellanias etiam de Jurepatronatus vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo tenui, ut nec ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessariæ ascendat; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Cappellaniarum, quæ nullum certum redituum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis verò Beneficiis, & Cappellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam Congruæ partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Cappellaniis. Utque Patronatuum jura, quantùm fieri possit, salva remaneant; liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quàm Laicis ad dicta Beneficia, & Cappellanias nominare, non tamen veluti ab Beneficia Ecclesiastica requirentia in nominandis primam Tonsuram, sed tanquam ad legata pia; & nominati, tametsi primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera à Fundatoribus injuncta.

De Animarum Cura.

IX. Non sine gravi Nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christifideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ legis præcepta, Fideique Dogmata, pueros que ejusdem Fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique sermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeò sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi à se amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstari necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium Sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium pueros Mysteriis Fidei, vel in scholis, vel in compitis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicies struatur, distinctè præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui animarum curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitimè impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si verò aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur; iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minùs idoneorum opportunè suppleri curent: & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi verè idoneis ad memorata Officia per se ipsos adimplenda conferantur.

De vero Constitutionis Pii V. sensu.

X. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat, declaramus Constitutionem illam pertinere duntaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ sint: nec non portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum, nec minori, quàm quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto.

De deputandis Coadjutoribus & Vicariis temporariis eorumque congrua.

XI. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ, ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Episcopis pro data sibi à Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redituum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, nec non inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, sive Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint; poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint, auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii à Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, ante-

quam

quam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quoad ad Confessiones audiendas antes fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum rectè exercendam opportunis præditi noscantur. Quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios verè idoneos nominaverint; tunc pariter ad ipsos Episcopos liberè spectet deputatio cum dicta congruæ assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

De Casu quo Parochiani ad Parochiales Ecclesias Divini cultus gratia accedere nequeunt.

XII. Verùm quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur, sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempè ob Locorum distantiam, sivè itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant; tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias, in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum Cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere, assignata ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tamquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

De honore Episcopis exhibendo.

XIII. Cum ad præscriptum quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiosè, ac perpetuò observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi præeminentiæ, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantùm obligent auctores.

De Religiosorum numero ultra redituum vires non multiplicando.

XIV. Præterea, ut claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ Nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientiæ compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad religiosum habitum admittantur, quàm vires redituum patiantur; moderno, ac pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quàm Mulierum, sive Bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quàm qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisve quibuscunque obventionibus, in commune tamen conferendis, commodè possit sustentari.

De Regularibus ad Ordines promovendis, eorumque Litteris dimissoriis ad Episcopum Diœcesanum dirigendis & Ordinationibus ab eo habendis.

XV. Quoties verò Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omninò Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum à piæ memoriæ Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam Nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium, quàm ad Episcopum Diœcesanum Literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione à suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu, quo Diœcesanus à Diœcesi abesset, vel ordinationes non esset habiturus; quo etiam casu in Litteris Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diœcesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus; exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium à Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut à quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint; super quo Indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statutis à jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publicè habendam esse, vel si in alio Diœcesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, & præsente Clero ejusdem loci. Ne verò incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœcesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuntietur, se ordinationes esse habituros, adeo ut quoties denunciatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diœcesanum Ordinationes ea vice minimè esse habiturum, sibique idcircò licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum Litteris Dimissoriis suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superiùs expressa.

De servandis in mulierum Monasteriis.

XVI. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis Ordinariis, in aliis verò exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcussè observari curent, quæ circa Sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quàm in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris Nostri edita Idibus Januarii anni millesimi quingentesimi septuagesimi quinti providè ordinata sunt.

De obtinenda à Sacerdotibus Ordinariorum approbatione & licentia pro confessionibus audiendis.

XVII. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis rectè exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Seculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad genus Personarum, vel quoad tempus, non posse pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni millesimi septingentesimi expeditas Litteras decreverit Sacerdotibus tam Secularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, à quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione

Ordinarii illius Loci, in quo ipſi Pœnitentes degunt, & Confeſſores eligunt, etiam ab Ordinariis aliorum Locorum antea approbati fuiſſent, ac etiamſi Pœnitentes Ordinariis illis, qui Confeſſores Electos approbaſſent, ſubditi eſſent; necnon Confeſſiones aliter factas, ac reſpectivè exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confeſſores ipſo jure ſuſpenſos eſſe: Nos eamdem Conſtitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus inſuper prædictis Sacerdotibus tam Secularibus, quam Regularibus ad Confeſſiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocunque alio Privilegio electis ſuffragari minimè etiam poſſe, quòd approbati alias fuerint ab Epiſcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in quo Confeſſiones audiendæ ſunt, ſed talis tunc temporis ampliùs non exiſtat, vel quia ab humanis exceſſerit, aut Epiſcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Eccleſiam auctoritate Apoſtolica tranſlatus reperiatur; ſed neceſſariam omninò eſſe illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Juriſdictionem in ea Diœceſi exerceat, approbationem. Hæc tamen ſuffragetur etiam tacita, eaque adeſſe cenſeatur, quouſque præcedens licentia, ſive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo caſu nova, & expreſſa impetranda erit, ſi illa præcedenter obtenta, vel per temporis adſcripti lapſum expiraverit, vel per poſteriorem revocationem ſublata fuiſſet.

De confeſſionibus Monialium.

XVIII. Meminerint quoque Regulares ſe excipere non poſſe Confeſſiones Monialium, tametſi eorum regimini, & gubernio ſubjectæ ſint, niſi ultra licentiam ſuorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Epiſcopo Diœceſano faciendum, ejuſque ſpecialis quoad Confeſſiones dictarum Monialium approbatio; remota quacunque contraria conſuetudine, etiam immemorabili.

De deputando extraordinario pro Monialibus Confeſſore.

XIX. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confeſſor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confeſſiones audiat; ſi in poſterum Superiores Regulares quoad Monaſteria ipſis ſubjecta toties prædictum extraordinarium Confeſſorem deputare neglexerint, vel ſi etiam ex proprio eodem Ordine ſemper deputaverint, nec ſaltem ſemel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem aut Secularem, aut Regularem alterius diverſi Ordinis Profeſſorem: in his caſibus Epiſcopi pro ſuo arbitrio, & conſcientia deputationem hujuſmodi facere poſſint, nec illa quovis titulo, aut prætextu à Superioribus Regulasibus valeat impediri.

De removendis abuſibus contra Ceremoniale Epiſcoporum Rituale Romanum & rubricas Miſſalis ſeu Breviarii.

XX. Epiſcopi inſuper abuſus omnes, qui in Eccleſiis aut Secularibus, aut Regularibus contra præſcriptum Cæremonialis Epiſcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Miſſalis, & Breviarii irrepſerint, ſtudeant omninò removere. Et, ſi adversùs ea, quæ in dicto Cæremoniali ſtatuta ſunt, conſuetudinem, etiam immemorabilem allegari contingat; poſtquam recognoverint, aut eam non ſatis probari, aut etiam probatam ſuffragari, utpotè irrationabilem, de jure non poſſe: executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali conſtituta ſunt diligenter incumbant; nec ulla ſuſpenſiva appellatio admittatur.

Et contra Concilii Tridentini de Miſſarum celebratione Decretum.

XXI. Sedulò pariter curent iidem Epiſcopi, ut eliminentur abuſus, ſi qui forsàn, tam quoad Eccleſiaſticos Seculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversùs Concilii Tridentini Decretum de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſarum ſeſſ. 22.; & contra Regulares, ſi opus fuerit, procedant ex Apoſtolica delegatione in eo decreto ipſis indulta, poſtpoſita quacumque appellatione ſuſpenſiva, ſed ſolum reſervata in devolutivo ſuper quocunque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore exiſtentium S. R. E. Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Confirmatur & declaratur Decretum Clementis Papæ XI. de celebratione Miſſarum in Oratoriis privatis & uſu altaris geſtatorii.

XXII. Cumque circa Miſſarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa uſum Altaris geſtatorii, à recol. memor. Clemente Papa XI. Prædeceſſore etiam Noſtro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Epiſcopi dent operam, ut omnia ibidem Statuta etiam in Regnis Hiſpaniarum ſerventur, idemque Decretum in ſuis reſpectivè Diœceſibus, ut faciliùs omnibus innoteſcat, publicari faciant, addita etiam prohibitione, ne in privatis Regularium Cellis, ſive Cubiculis erigatur Altare pro re Sacra ibidem facienda, & contra quoſcunque contravenientes cenſuris etiam Eccleſiaſticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apoſtolicæ in memorato Decreto ipſis delegata, remotaque quacunque contraria conſuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto ſtatuatur, non licere Epiſcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacroſanctum Miſſæ ſacrificium celebrare, ſive celebrari facere; hujuſmodi prohibitio intelligenda non ſit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipſi Epiſcopi fortè occaſione Viſitationis, vel itineris hoſpitio excipiantur, ut nec etiam quando Epiſcopi in caſibus à Jure permiſſis, vel de ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia abſentes à Domo propriæ ordinariæ habitationis, moram idcircò faciant in aliena Domo per modum ſimilis habitationis: his enim caſibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non ſecus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Servanda quæ in ſeſſ. 25. cap. 25. ejuſdem Syn. Trid. præſcribuntur.

XXIII. Præcipimus quoque accuratè attendi, ac adimpleri quæcunque alia præſcribuntur in ejuſdem Generalis Synodi ſeſſ. 25. de Regularibus, & Monialibus. Cumque in cap. 25. ampliſſimè derogetur omnibus contrariis Privilegiis ſub quibuſcunque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Conſtitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam conſuetudinibus, vel Præſcriptionibus, etiam immemorabilibus; ſciant omnes derogationem hujuſmodi non ad ea tantùm referri, quæ in prædicto Capite continentur, ſed etiam ad alia, quæ in ſingulis ſuperioribus Capitulis ejuſdem ſeſſionis conſtituta ſunt.

De appellationibus in cauſis criminalibus ab Ordinariis locorum ad Nuncium Sedis Apoſtolicæ ſeu Metropolitanos.

XXIV. Ad hæc, ut recta in Judiciis ratio ſervetur, præcipimus, quod ubi in Cauſis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hiſpaniarum proceſſerint ex Officio, hoc eſt non ad ullius querelam, ſive accuſationem, ſi ab eorumdem Ordinariorum Sententiis appellatio, vel ad Sedis Apoſtolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interpoſita fuerit; tunc (ne alioquin, ſi nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam ſuis criminibus debitam effugiant), Procuratores Fiſcales Tribunalis Nuntiaturæ Apoſtolicæ, & reſpectivè etiam Curiæ Metropolitanæ, inſtantias, alioſque actus deſuper neceſſarios peragant, & proſequantur, ut prædictæ Ordinariorum ſententiæ juſtam confirmationem, & executionem obtineant. Quod ſi dictis Procuratoribus Fiſcalibus non citatis, & inauditis, contrarias Sententias in gradu appellationis proferri contigerit,

iſte

istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quin immo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perindè ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

Servanda generaliter quoad appellationes & inhibitiones Decreta Innocentii Papæ IV. & Urbani VIII.

XXV. Cæterùm cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones satis provisum fuerit per Constitutionem piæ mem. Innocentii Papæ IV. Prædecessoris etiam Nostri in Cap. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. à Congregatione Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & à præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata, ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, die videlicet 5. Septembris 1636., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis statuitur, diligentissimè per omnes iis comprehensos observetur in Caussis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum; quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam Inhibitiones nuncupatas temporarias penitùs exclusis.

Quoad Civilia innovantur Constitutiones Innocentii IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV.

XXVI. Quo verò ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in Caussis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolatè custodienda erit norma præscripta in Constitutionibus fel. rec. Innocentii IV., Alexandri IV., Bonifacii VIII., Gregorii XV. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, nec non in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsenti nostra Constitutione innovamus, & confirmamus; hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque locorum Ordinariis litteras suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Finalis ad Concilii Tridentini observationem exhortatio & obstantium remotio.

XXVII. Enixè denique, & ex intimo Paterni Cordis Nostri sensu omnes è religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exactè, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singula in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio post hac ullo modo impediatur, aut retardetur; decernimus, ac declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante prædicti Concilii promulgationem à Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum; itemque obstare non posse ullum Statutum, vel Concordiam, quæ à prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit admissa à competenti Judice per tres Sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum, quibus etiam tamquam Exequutoribus præsentium nostrarum litterarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas, ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuò, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus à Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privativè facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit; interpretandi, explicandi, ac declarandi eamdem nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, Rituale Romanum; & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenùs illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis Dubio consultatio promoveri possit. Decretis verò, & Declarationibus à prædicta Congregatione faciendis, postquam Nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit, statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omninò cessare, perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Decreta pro firmitate.

Decernentes pariter easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari debere; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caussarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuntios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Institutis & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet Personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ Potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seù aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus

specia-

specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides, tàm in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Maii 1723. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Die 13. Maii 1723. P. A. secundo.

Confirmat ut in rubr.

§. 2. Cùm autem, sicut accepimus, tametsi præmissa à memorato Innocentio Prædecessore maturo, ac saluberrimo fuerint constituta, & ordinata Consilio, illa nihilominus, nec dùm plenariæ executioni, ut par erat, demandata fuerint, neque proindè optatos fructus usque quaque proferre valuerint; Hinc est, quòd Nos probè considerantes, nihil magis alios ad veram Pietatem, & Dei Cultum assiduè instruere, & excitare, quàm eorum vitam, & exemplum, qui se Divino Ministerio dedicarunt, facilèque fieri posse, ut Populus in via Domini prosperè, & feliciter progrediatur, si Clerus illi præluceat, ac suavem in eo Sanctioris Disciplinæ, bonorumque Operum odorem diffundat, ac propterea eorumdem præmissorum ad hunc tàm pium, & salutarem finem tendentium subsistentiæ, ac paratæ executioni, sublatis quibusvis impedimentis, quantum cum Domino possumus, Pastorali nostra cura, & sollicitudine consulere cupientes, præinsertas Innocentii Prædecessoris Litteras, & quæcumque in eis constituta, ordinata, sancita, decreta, & declarata, ac alias quomodòlibet contenta, & expressa, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac quatenùs opus sit, innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, sancimus, decernimus, & declaramus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Mandatum pro Executione.

§. 3. Nec non tam Dilecto Filio nostro, & Sedis præfatæ in Regnis Hispaniarum Nuncio nunc, & pro tempore existenti, quoad ea, quæ ad ipsum, ejusque Tribunal pertinent, quam Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Locorum Ordinariis, & Superioribus, ac etiam Dilectis Filiis utrique Clero Seculari, & Regulari eorumdem Regnorum districtè, ac sub interminatione Divini Judicii Auctoritate præfata harum Serie præcipimus, & mandamus, ut illa omnia, & singula omni mora, dilatione, & cunctatione sublata, debita Obedientia exequantur, & accuratè, ac exactè servent, faciantque respectivè illa ab iis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum eadem Auctoritate omnimodæ executioni demandari, & inviolabiliter observari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 4. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & Auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Innocentius Prædecessor in Litteris suis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium publicatio intimationis personalis vim habet.

§. 6. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum Exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctari, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 7. Utque ipsarum Litterarum transumptis, seù Exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1724. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 23. Septembris 1724. P. A. primo.

F. Card. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die verò Prima Octobris, Pontificatus SS. D. N. D. BENEDICTI, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo, supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Principis Apostolorum, S. Joannis in Laterano, & S. Mariæ Majoris, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, & in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Franciscum Baldum, & Dominicum de Martinis Apostolicos Cursores.

Joannes del Rè Mag. Curs.

I I.

Litteræ in forma Brevis ad universos Fratres Ordinis Prædicatorum Professores adversus Calumnias Doctrinæ SS. Augustini & Thomæ intentatas.

Romæ MDCCXXIV.

Dilectis filiis universis Fratribus Ordinis Prædicatorum Professoribus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

DEmissas preces, & æquissimas conquestiones vestras, quas dilectus filius Augu-

stinus

stinus Pipia totius ordinis Magister Generalis Religiosæ vitæ exemplis, ac doctrina prudentiaque commendatissimus, supplici libello ad Nos detulit, ea benignitate complexi sumus; quam & vestra in Catholicam Religionem amplissima merita, & Nostra, quam dudum professi sumus erga ordinem Prædicatorum observantia filialis, Nostræque demum humilitati impositum paternæ caritatis, & sollicitudinis officium postulabant. Quod igitur ægrè admodum, ut par est molesteque feratis erroribus à fel. rec. Clemente Papa XI. Prædecessore Nostro per Constitutionem, quæ incipit *UNIGENITUS DEI FILIUS*, saluberrimo, & sapientissimo judicio rejectis damnatisque Augustinianæ & Angelicæ Doctrinæ nomen obtendi, indeque audeque sudere nonnullos Apostolicæ auctoritati, ac vestræ existimationi detrahere, quod ipsa vestrarum sententiarum capita ejus Constitutionis censuris, notisque injusta esse calumnientur; Justam quidem animorum vestrorum offensionem laudi damus; qua nimirum vos germanos S. Thomæ discipulos maximè probastis. Magisterio enim tanti Doctoris imbutos nihil decet magis, quam ut in addictissima huic Sanctæ Sedi Fide obedientiaque præcipuum studiorum suorum fructum, & laudem collocent; & ablonas refragantesque Apostolicis Decretis opiniones non aversentur modò, sed per arma etiam lucis, & veritatis dissipent, & evertant. Tantum tamen abest ut vicem vestram doleamus, ut vobis potius gratulemur, quod hac etiam in parte causa vestra ab hujus Sanctæ Sedis rationibus sejuncta esse non potuerit; quodque alienæ prorsus calumniosæque interpretationes ad conflandam memoratæ Constitutioni invidiam temerè excogitatæ ad injuriam quoque vestri nominis redundarint. Cæterum non adeò vobis erat, aut dolendum, aut mirandum, quod cum ipsis Divinorum librorum oraculis, & Apostolicis definitionibus pro impotenti, obfirmatoque partium studio passim vis afferatur, hac eadem contentionis pervicaciæque licentia Angelicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potius jure mirandum, quod tam praepostero consilio in hac causa locus esse potuerit, ubi Sancti Thomæ exploratissimis sententiis, damnati errores disertissimè confutantur. Quandoquidem omnipotentis Dei providentia factum est (a), ut Angelica Doctoris vi, ac veritate Doctrinæ, non solum innumeræ, quæ vel ipsius ætate, vel antea grassatæ sunt, sed multæ etiam deinceps exortæ sunt hæreses, confusæ, & convictæ dissiparentur. Magno igitur animo contemnite Dilecti filii, calumnias intentatas sententiis vestris de gratia præsertim per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita prædestinatione ad gloriam sine ulla prævisione meritorum, quas laudabiliter hactenus docuistis, & quas ab ipsis SS. Doctoribus Augustino, & Thoma se hausisse, & verbo Dei summorumque Pontificum, & Conciliorum Decretis & Patrum dictis consonas esse schola vestra, commendabili studio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis corde satis constet, ipsique calumniatores, nisi dolum loqui velint satis perspiciant SS. Augustini, & Thomæ (b) inconcussa, tutissimaque dogmata nullis prorsus antedictæ constitutionis censuris esse perstricta, ne quis imposterum eo nomine calumnias struere, & dissentiones serere audeat, sub Canonicis pœnis districtè inhibemus. Pergite porrò Doctoris vestris opera sole clariora sine ullo prorsus errore (c) conscripta, quibus Ecclesiam Christi mirâ eruditione clarificavit (d) inoffenso pede decurrere, ac per certissimam illam (e) Christianæ Doctrinæ regulam sacro Sanctæ Religionis veritatem incorruptæque disciplinæ sanctitatem tueri, ac vindicare. Hæc sunt enim Dilecti filii quæ Prædecessores Nostri de Sancti Thomæ doctrina senserunt, & prædicarunt; quæque Nos non modò ad curarum vestrarum lenimentum, sed ad animi quoque Nostri solatium libentissimè usurpamus; & præconio Apostolicæ vocis efferimus. Inclytus enim ordo iste cui nomen dedimus, & quem expressè, Domino miserante, professi sumus eodem Angelicæ doctrinæ lacte Nos aluit, ac licet impari institutionis fructu, ad gerendam Ecclesiarum sollicitudinem eduxit; ut privato etiam diuturnoque colendarum artium experimento edicere potuerimus, quod ex Apostolatus specula per hasce Litteras annunciamus. Deum interea, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, supplices rogate, ut sincero Angelici Doctoris studio, omnes in simplicitate cordis nitantur, quæ ille docuit, intellectu conspicere, atque in unitate spiritus, & caritate fraternitatis quæ ille egit imitatione complere. Ac Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Novembris 1724. Pontificatus Nostri anno primo.

Carolus Archiepiscopus Emissenus.

(a) Pius V. in Bulla Mirabilis Deus 1567.

(b) Alexander VII. in Brevi incipiente Litteras 1660.

(c) Clemens VIII. in Brevi incipiente Dilecti Filii 1603.

(d) In Collecta fest.

(e) Pius V. in Bulla ut supra.

CONSTITUTIO III.

Qua locorum Ordinariis Italiæ, Insularumque adjacentium districtè mandatur, ut Seminariorum erectionem sedulò promoveant, eorumque honestæ substentationi provideant Taxâ & subsidiariâ respectivè unione Beneficiorum juxtà modum à Sacro Tridentino Concilio præscriptum; ac insuper nova instituitur Congregatio Seminariorum nuncupanda, quæ recto illorum regimini, & administrationi præsideat, cum aliis ordinationibus, & clausulis, ac derogationibus opportunis.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Exordium: suis profedi la Clericorum Institutione curis.

CREDITÆ Nobis cœlitus dispensationis Officium salubriter exequi, adjuvante Domino, satagantes, ad ea mentem, curasque Nostras libenter convertimus, per quæ sedulæ Clericorum institutioni opportunè prospicitur. Ubi enim illi à teneris annis, seu plantæ novellæ, benigniori culturâ educentur, Litterarumque scientiam in Seminariis accuratè informentur, cum posteà ad laboriosa Ecclesiastica Ministeria in Viam Dominicam transplantantur, Ecclesiarum regimini; populorumque saluti maximè fructuosos, ac utiles esse diuturnâ plurimorum annorum experientiâ satis compertum habemus.

§. 1. Cum

Præcipit ut in rubr.

§. 1. Cum itaque Seminarii Ecclesiastici erectio à Sacrâ Tridentinâ Synodo *cap.* 18. *sessione* 23. *de reformat.* Episcopis omnibus enixoperè commendata, & ad Ecclesiasticam Disciplinam conservandam adeò necessaria, in pluribus Cathedralibus Ecclesiis, quemadmodùm non sine gravi animi Nostri mœrore accepimus, huc usque neglecta fuerit; Nos pro Pastorali vigilantiæ Nostræ debito pium hoc, & sanctum opus strenuè promovere cupientes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine universis, & singulis Locorum Ordinariis Italiæ, Insularumque adjacentium, hac Nostrâ perpetuo valiturâ Constitutione districtè injungimus, præcipimus, & mandamus, ut in Cathedralibus, in quibus Seminarium hactenùs erectum non fuit illud quamprimùm erigi, ac omninò institui curent; Ubi verò jam reperitur erectum, sed congruis reditibus ad Alumnorum, Magistrorumque sustentationem necessariis instructum non est, de iis, ut infrà, opportunè provideant. Utroque igitur casu, nimirùm tam pro erectione novi Seminarii, quàm pro supplemento redituum Seminarii jam erecti, Taxam cum consilio duorum de Capitulo, & totidem de Clero conficiant à memorato Tridentino Concilio *cap.* 18. *sessione* 23. *de reformat.* præscriptam, incipiendo ab integris fructibus Mensæ Episcopalis, & absque ullo discrimine prosequendo juxtà normam ibidem expressam, & providè constitutam. Eidem verò Taxæ omnia, & singula Beneficia Secularia, & Regularia per quoscumque, etiam Venerabiles Fratres Nostros Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, nec non Nostros, & pro tempore existentis Romani Pontificis Familiares, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Clericos, Ministros, ac Officiales quoscumque præsentes, & futuros obtenta, & in posterum obtinenda, ac omnia insuper Beneficia Secularia Prioratibus, Commendis, vel Bajulivibus Ordinis Fratrum Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque unita, aut de cætero unienda, nec non fructus, ac reditus Confraternitatum Laicorum, ex certis fundis, & capitalibus provenientes (non autem summas pecuniarias, quæ à Confratribus quolibet mense, vel anno, vel per modum eleemosynæ, vel in vim Statutorum contribuuntur) subjici, & ad illius solutionem perpetuo teneri decernimus, statuimus, & mandamus; Declarantes ab eâ exemptos esse debere Regulares pro iis tantùm Beneficiis, vel fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes disertè, ac expressè, & ex causâ verè, ac propriè onerosâ indulsit, ut ab onere Taxæ pro Seminario exempti sint.

Taxæ summa & Exactor.

§. 2. Porrò ejusmodi Taxa juxta locorum qualitatem respondere debeat summæ scutorum trium pro quolibet centenario proventuum Beneficii, & si necessitas urgeat, augeatur etiam usque ad summam quinque pro centenario, ita numquam minor scutis tribus, neque major sit scutis quinque pro quolibet centenario, & anno; ac in illius confectione regula à Tridentino Concilio in prædicto *cap.* 18. sancita accuratè, & ad amussim observetur. Donec autem nova hæc Taxa confecta, & à Congregatione à Nobis deputata, ut infrà dicetur, approbata fuerit, alia Taxa, quam Seminarium antea exigere consueverat, omninò persolvatur. Cæterum novæ Taxæ exactio semper committatur personæ fide, & facultatibus idoneæ ab Episcopo, & Cathedralis Ecclesiæ Capitulo specialiter approbandæ, ac deputandæ, ita quidem ut quoties Exactor hujusmodi negligens, aut minus idoneus repertus fuerit, illius culpam idem Episcopus, & Capitulum præstare debeant, & pro non exactis, atque deperditis respectivè de proprio teneantur, liceatque Seminario tam contra Exactorem, quam contrà Deputantes, eorumque hæredes, quocumque tempore agere nedùm pro deperditis, sed etiam pro non exactis ad præcisam Taxæ faciendæ normam, & quantitatem.

§. 3. Prætereà Episcopi, & Capitula portiones, seù quotas sibi obtingentes juxta præfatam Taxam quolibet anno realiter, & cum effectu deponere teneantur penes Exactorem, deputatum, qui eas solvat, seu eroget in sumptus pro Seminarii manutentione necessarios, & tam hujus depositi, quàm successivæ solutionis, seù erogationis, simulque cujuslibet alterius exactionis non factæ, & qua de causa, documentum per eosdem Episcopos, & Capitula ad antedictæ Congregationis Secretarium quotannis transmittatur. Ejus solutio.

§. 4. Quod si in aliqua Diœcesi computatis propriis Seminarii reditibus, si qui sint, nec non Beneficiorum anteà cum effectu illi unitorum, ac fructibus parvorum Conventuum suppressorum præcedenter applicatis (quas quidem tum Beneficiorum uniones, tum applicationes fructuum parvorum Conventuum firmas esse volumus) per hujusmodi etiam Taxam erectioni, & sustentationi Seminarii ad necessitatem nimirum uniuscujusque Diœcesis, & Alumnorum, non autem ad pompam, & voluptatem, sufficienter provideri nequiverit; tunc, & eo casu, ac in subsidium tantùm, Ordinarii locorum eidem Seminario unire, & applicare possint, ac debeant Beneficia simplicia cujuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, etiam Jurispatronatus Ecclesiastici, vel quomodocumque affecta, & dispositioni Sedis Apostolicæ reservata, sine tamen ullo divini cultus, ac illa obtinentium præjudicio. Hæc porrò unio fiat statim, & ante eorumdem Beneficiorum vacationem: nempè uniantur Beneficia primo loco vacatura usque ad certam annui reditus quantitatem in ipsâ unione specificandam, quæ computatâ Taxâ insufficienti, satis esse possit sustentationi certi numeri Alumnorum pro unoquoque Seminario designatorum, ipsaque unio, statim ac Beneficia prædicta quomodocumque vacaverint, debitum, atque integrum sortiatur effectum, fel. rec. Clementis VIII., ac Urbani pariter VIII., nec non aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus, vel Decretis in contrarium facientibus non obstantibus. In casu insufficientiæ prædictorum, Ordinarii alia Seminario Beneficia unire possint.

§. 5. Cæterùm considerantes Monasteria, Prioratus, & Beneficia Consistorialia, nec non aliqua alia indispensabiliter necessaria esse, ac fore pro congruâ sustentatione S. R. E. Cardinalium, & Ministrorum Romano Pontifici, & Sedi Apostolicæ actualiter inservientium, volumus, & declaramus, quod Abbatiæ, Prioratus, & Monasteria Consistorialia, seù Beneficia quovis modo Apostolicâ auctoritate commendata, & ad præsens obtenta, ac in futurum obtinenda per antedictos S. R. E. Cardinales, seu veros, & proprios Papæ Familiares, Nuncios Apostolicos, & Prælatos, Congregationum, quibus iidem S. R. E. Cardinales intersunt, Secretarios dumtaxat, memoratis Seminariis uniri, & applicari numquam possint, & uniones, quas forsan fieri contigerit, nullæ, ac irritæ prorsùs sint, firmâ in reliquis remanente libertate, & facul- Præservantur Beneficia pro congrua Sedis Apostolicæ Ministrorum sustentatione commendata.

facultate utendi (servata tamen forma superius expressa, & non aliter) cætera omnia Beneficia, etiam, ut præfertur, affecta, & reservata, vel aliàs ad provisionem, ac dispositionem Sedis Apostolicæ quomodòlibet pertinentia.

Erigitur Congregatio Seminariorum cum opportunis facultatibus.

§. 6. Cùm autem, sicut accepimus, Seminaria plerisque in locis ideò erecta minimè seperiantur, vel quia Episcopi Taxam conficere detrectant, ne illam à semetipsis inchoare cogantur, vel quia Beneficia simplicia, quorum dispositio ad eos liberè spectat, occurrente illorum vacatione, suis Familiaribus, aliisve personis sibi gratis, & benè visis conferre volunt; Hinc est quod Nos omnes scopulum, ac obicem impeditivum boni spiritualis ab ejusmodi Seminariorum erectione provenientis è medio prorsùs tollere, ac removere intendentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, Congregationem Seminariorum nuncupandam, in qua Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Congregationi super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, nec non Congregationi Interpretum Concilii Tridentini præfati, utriusque Congregationis Secretarii Datarius, seu Prodatarius ac Subdatarius, nunc, & pro tempore existentes esse debeant, tenore præsentium perpetuò erigimus, ac instituimus, ejusdemque Congregationis Secretarium illum ipsum, qui Congregationis Concilii prædicti Secretarius pro tempore fuerit, constituimus, ac deputamus; prædictæque Congregationi, ac illius Secretario omnium, & singulorum Seminariorum in locis, ubi adhuc erecta non sunt, erigendorum, & ubi erecta quidem sunt, sed sufficientes non habent reditus, iis pro modo indigentiæ, ut præfertur, augendorum omnimodam curam committimus, ac demandamus, nec non ejusdem Congregationis Deputatis prædictis semel singulis mensibus, & quoties opus fuerit, se congregandi, dictorum Seminariorum erectionem promovendi, jam erectorum statum, & proventus recognoscendi, eorum necessitatibus opportunè consulendi, Taxas approbandi, reformandi, & augendi, numerum Alumnorum in singulis Seminariis taxandi, & præfigendi, eumque pro modo redituum augendi, & minuendi, Statuta pro recto, felicique eorumdem Seminariorum regimine, & administratione condendi, eaque mutandi, variandi, corrigendi, ac toties quoties illis expedire videbitur, de novo faciendi, emergentes controversias summariè, solàque facti veritate inspectâ, cognoscendi, & definiendi, Visitatores etiam, qui ejusmodi Seminaria diligenter perlustrent, & an rectè, atque fideliter administrentur, ac in iis potissimum regulæ à Tridentino Concilio præscriptæ sedulò adimpleantur, inspiciant, & recognoscant, ubi, quando, & quoties opus esse judicaverint, facto tamen prius verbo cum Romano Pontifice pro tempore existente, delegandi, ac deputandi, aliaque in præmissis necessaria, & opportuna pro datâ ipsis à Domino prudentiâ, decernendi, & gerendi, & exequendi, plenariam, atque omnimodam facultatem, potestatem, & autoritatem tribuimus, concedimus, ac impartimur.

Mandatum ad Episcopos de taxa conficienda & præfatæ Congregationi transmittenda.

§. 7. Universis itaque Episcopis, quorum in Diœcesibus non adsunt, vel congruis reditibus instructa non sunt, Seminaria, per præsentes injungimus, & mandamus, ut quamprimùm præfatam Taxam sedulò conficiant, eamque ad antedictæ Congregationis Secretarium infra sex menses à die publicationis præsentis Constitutionis computandos omninò transmittant una cum distinctâ, & accuratâ relatione omnium Beneficiorum suarum Diœcesum, eorumque annui valoris, nec non locorum, animarumque, & Ecclesiarum in illis existentium cum suis qualitatibus, ad hoc ut eadem Congregatio, omnibus maturè perpensis, statuere possit, an prædicta Taxa approbari, necne debeat, simulque numerum Alumnorum in unoquoque Seminario retinendorum, & summam pro singulorum substentatione necessariam præscribere, & reliqua tandem omnia, quæ rectâ eorumdem Seminariorum administratione, sedulaque Alumnorum institutione utilia, ac opportuna judicaverit, salubriter decernere valeat.

Inhibetur iisdem usus inservientium seminario cum præservatione Episcopi Pontificalia exercentis.

§. 8. Omnibus insuper Episcopis præfatis, ne de cætero pro se, vel suis Vicariis, aut Familiaribus quibuscunque, sub quovis colore, & prætextu, habitatione, coquinâ, famulis, Ministris, aut Officialibus Seminarii, vel Lectoribus, Magistris, Sacerdotibus, Clericis, quoquomodo inservientibus eidem Seminario, & Alumnis, vel à Seminario salariatis, & substentatis, ac quomodòcumque retentis, uti audeant, districtè sub pœnâ Interdicti ab ingressu Ecclesiæ vetamus, ac inhibemus: Non tamen per hoc prohibere intendimus Episcopo Pontificalia exercenti, ne Cæremoniarum Magistro, vel Sacerdotibus à Seminario retentis, uti possit: imò ut eorum operâ, ac assistentiâ in hujusmodi sacris functionibus liberè uti valeat, plenam ipsi Episcopo tribuimus facultatem.

Studia quibus in præfatis seminariis incumbendum.

§. 9. Postremò saluberrimæ præfati Concilii dispositioni inhærentes, volumus, præcipimus, & sancimus, ut in omnibus Seminariis tam hactenùs erectis, quàm in posterùm erigendis, Alumni Grammatices, Cantus Gregoriani, Computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium tantum disciplinâ erudiatur, & Sacræ Scripturæ, Cathechismi, aliorumque Ecclesiasticorum Librorum, præsertim verò de Sacramentis, Sacrisque Ritibus, & Cæremoniis tractantium, lectioni diligenter incumbant, ut cum ad Vineam Domini excolendam vocati fuerint, dignos, peritos, utilesque Operarios sese probare valeant, fructumque ei reddant ubertimum temporibus suis.

Decretum roborans, irritans & Clausula sublata.

§. 10. Decernentes præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec non præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodòlibet spectabit, exactè, & inviolabiliter perpetuò observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacunque potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac autoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus quatenus opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscunque, & præfatis Clementis VIII., & Urbani pariter VIII. Prædecessorum Nostrorum aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcunque personarum editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum dero-

gatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, vel aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis mandatum & fides transumptorum.

§. 12. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; utque earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatis, sanctionis, prohibitionis, institutionis, deputationis, præfectionis, commissionis, mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, septimo Idus Maij Pontificatus Nostri Anno I.

D. 9 Maij 1725. P. A. Primo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco † Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die verò 8. mensis Junii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI, Divinâ Providentiâ Papa XIII. Anno secundo supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Cursorum,

IV.

Constitutio qua san. mem. Gregorii Papæ XIV. Literæ Apostolicæ certa excipientes delicta, & casus, in quibus Inquisiti Laici Ecclesiasticâ Immunitate gaudere non debent, confirmantur, declarantur, & ad alia etiam delicta, & casus extenduntur, ac ampliantur: Necnon Curiis Ecclesiasticis forma in eorumdem Inquisitorum extractione à locis immunibus observanda præscribitur, cum aliis ordinationibus, & clausulis, ac derogationibus opportunis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à sua sollicitudine pro tuendis Ecclesiarum Immunitatibus.

Ex quo, divinâ disponente clementia, ad supremum universi Christiani populi regimen assumpti fuimus, considerantes debitum, quo obstringebamur, Ecclesiarum, Sacrorumque Locorum Immunitatem sartam tectam, inviolatamque ubique custodiendi inter graviores suscepti Apostolici Ministerii curas meritò recenseri: diù, multumque rationes, ac media Nobiscum expendere non omisimus, quibus ipsa Immunitas in pristinum venerationis, & reverentiæ locum restitui posset, ac in omnibus Orbis Catholicis regionibus ita observaretur, quemadmodùm prisca Majorum Nostrorum disciplina, & vetus Canonicarum Sanctionum norma præscripsit.

Tenor Constitutionis Gregorii Papæ XIV.

§. 1. Dum hæc sollicito animo revolveremus, in oculos primùm incurrit celebris illa Constitutio à fel. rec. Gregorio Papa XIV. Prædecessore nostro edita, quæ incipit *Cum aliàs*, qua quidem Constitutione idem Gregorius Prædecessor pro Pastorali zelo suo hunc ipsum in scopum intendens, facultates, & indulta à quibusdam Romanis Pontificibus, ac præsertim à S. Pio V., & Sixto etiam V., Prædecessoribus itidem nostris, tunc suis, concessa aliquibus Principibus, eorumque Officialibus, & Magistratibus extrahendi, ac abducendi ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus certorum criminum reos, & delinquentes, reformavit, moderatusque fuit; Simul autem delictorum frequentiæ, unde publica tranquillitas maximè perturbatur, occurrere volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora à pravis hominibus patrarentur sub certâ impunitatis spe, quam ex confugio ad loca immunia sibi parabant, nonnulla expressit, & explicavit crimina, & casus, in quibus laicos delinquentes Ecclesiasticâ Immunitate nequaquam gaudere voluit, & decrevit; ac insuper Judices constituit, qui in occurrentibus casibus, an delictum esset, necne in eadem Gregorianâ Constitutione exceptum, cognoscere, & declarare deberent; certamque demum formam in extractione prædictorum delinquentium à locis immunibus observandam stabilivit, & inviolabiliter ab omnibus perpetuò observari mandavit, quemadmodùm in prædicta Constitutione anno Incarnationis Dominicæ 1591. nono Kal. Junii promulgatâ ulteriùs continetur.

Confirmat innovat & extendis prout in rubr.

§. 2. Quoniam verò post editam hujusmodi Constitutionem ob varias Doctorum eam interpretantium sententias, & variam itidem Curiarum Ecclesiasticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones super vero, rectoque ejus sensu inter Ecclesiastica, & Secularia Tribu-

nalia exortæ fuerunt; quamplures Romani Pontifices, ac præsertim piæ me. Clemens IX. Clemens X. & Clemens XI. Prædecessores similiter nostri de præfatis contentionibus dilucidâ casuum exceptorum explicatione submovendis non semel, sicut accepimus, deliberarunt, facilioremque insuper eos probandi, & declarandi methodum, ut ejusdem Gregorii Prædecessoris mens pleniùs executioni demandaretur, Curiis Ecclesiasticis præscribere cogitabant; sed ab aliis distracti curis, ac interim morte præventi, destinata perficere nequiverunt. Hinc igitur est, quod Nos omninò expedire arbitrantes, ut ejusmodi controversiis finis aliquando imponatur, eorumdemque Prædecessorum pio, atque salubri proposito inhærentes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuò valitura Constitutione, in primis providam memorati Gregorii Prædecessoris Constitutionem cum omnibus, & singulis in eâ contentis, atque dispositis amplissime confirmamus, approbamus, & innovamus, & quatenùs opus sit, criminum in illâ exceptorum reis, & delinquentibus Immunitatem Ecclesiasticam suffragari nequaquam debere iterum, ac de novo decernimus, & declaramus. Prætereà non absque gravi animi Nostri dolore animadvertentes ob auctam, atque in dies invalescentem perversorum hominum malitiam sæpè, ac sæpius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quæ non minùs, quam illa in Gregorianâ Constitutione, ut præfertur, excepta, publicam quietem perturbant, proinde ad delinquentium audaciam, ac ejusmodi delictorum frequentiam, quantùm fieri poterit, coërcendam, pro Apostolici muneris nostri debito, ea, quæ inferius explicabuntur, statuenda censuimus.

Unicus actus Latronem afficit.

§. 3. Cum itaque prædictâ Gregorianâ Constitutione cautum sit; ut publicis Latronibus, viarumque Grassatoribus, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, aut viatores ex insidiis aggrediuntur, Immunitas Ecclesiastica minimè suffragetur; non levis autem inter Doctores emerserit controversia, an quis ex unico actu publicus Latro, & Grassator dici possit, vel plures ad id actus requirantur: Nos ejusmodi controversiam dirimere intendentes, unicam tantùm grassationem in viâ publicâ, aut vicinali admissam sufficere ad hoc, ut quis publicus Latro, & Grassator dici valeat, dummodò tamen grassati mors, aut membrorum mutilatio secuta fuerit, tenore præsentium definimus & declaramus.

Extensio quoad homicidia & mutilationes in Ecclesiis committentes.

§. 4. Insuper ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, atque repellimus, & pro exclusis, atque repulsis haberi volumus nedum eos, qui homicidia, aut mutilationes membrorum in Ecclesiis, earumve Cœmeteriis committere audent, quemadmodum in Gregorianâ Constitutione sancitum est: verùm etiam eos, qui stantes in Ecclesia, vel Cœmeterio, interficiunt stantes extra Ecclesiam, vel Cœmeterium, aut ipsis membrum mutilant: Nec nos eos, qui stantes extrà Ecclesiam, aut Cœmeterium, occidunt stantes intrà Ecclesiam, vel Cœmeterium, aut iis membrum mutilant: ac eos tandem, qui confugientibus vim inferunt, atque ipsos ab Ecclesiis, aliove loco immuni violenter extrahunt, & abducunt: Declarantes in quatuor præmissis casibus ejusmodi Reos non illius tantùm Ecclesiæ, quam violarunt, sed cujuscumque etiam alterius Ecclesiæ Immunitate gaudere nequaquam posse, aut debere.

Privantur Immunitate Assassinii Mandatarii & Mandantes.

§. 5. Ad hæc in crimine Assassinii non modò Mandatarios, qui in ipsàmet Gregorianâ Constitutione apertè excipiuntur, sed etiam Mandantes, qui certum præmium, aut mercedem sive in pecuniâ, sive in aliis rebus tradiderint, aut promiserint, quamvis promissio nullum habuerit effectum, dummodò Assassinium re ipsâ patratum fuerit ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus; ac pro exclusis perpetuò haberi volumus, & mandamus.

Exclusio variorum ab eadem Immunitate.

§. 6. Excludimus pariter, repellimus, atque privamus ejusdem Immunitatis privilegio Interficientes Proximum suum animo præmeditato, ac deliberato: Falsificantes Literas Apostolicas: Ministros Montis Pietatis, vel alterius publici Telonii, aut Banci pro depositis Principis, privatarumque personarum destinati, furtum, aut falsitatem in prædictis locis committentes, cujus ratione Arca pecuniaria ita minuatur; ut pœnæ ordinariæ locus sit: Conflantes, adulterantes, vel detondentes quascumque Monetas aureas, vel argenteas, etiam Principum exterorum, quotiescumque in loco, aut provincia, ubi crimen admittetur, liberum habeant usum, & commercium: vel ipsas monetas conflatas, adulteratas, aut detonsas scienter ita expendere, & erogare præsumentes, ut fraudis conscii, atque participes censeri possint: Illos demùm, qui sub nomine Curiæ sese introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, easque re ipsâ committunt cum homicidio, aut mutilatione membrorum alicujus ex domesticis earumdem ædium, vel etiam extranei, quem ibi fortè reperiri contigerit, dummodò homicidium, vel membrorum mutilatio sequatur.

Abolentur interpretationes & declarationes contrariæ.

§. 7. Cæterùm cum diuturnâ experientiâ compertum fuerit Curias Ecclesiasticas in casibus, qui hactenùs evenerunt, difficulter probare, & consequenter declarare potuisse delictum, pro quo quis ad Ecclesiam confugerat, fuisse comprehensum in numero exceptorum, propter variam earumdem Curiarum praxim, & varias pariter opiniones Doctorum, qui antedicti Gregorii Prædecessoris mentem quoad normam ab ipso præscriptam recipiendi probationes, & procedendi ad declarationem criminum exceptorum, interpretati voluerunt: statuimus, præcipimus, & mandamus nullam in hoc de cætero haberi rationem cujuscumque interpretationis ejusdem Gregorianæ Constitutionis, quæ à quocumque Doctore prodierit, neque pravis à quibuslibet Curiis, aut Tribunalibus invictæ, imò nec quarumcumque declarationum, quæ ab hujus Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, sive etiam à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum emanaverint, quatenùs præsenti nostræ Constitutioni adversentur; sed in occurrentibus casibus normam hic à Nobis præscribendam inviolabiliter ab omnibus observari volumus, & sancimus.

De modo delinquentes è locis immunibus extrahendi.

§. 8. Quotiescumque igitur Curia Ecclesiastica a Curia Sæculari fuerit requisita, ut Laicum aliquem delinquentem è loco immuni extrahi, ac illi consignari faciat, eaque super delicti excepti qualitate, ac personæ reiterate subministrata, vel acquisita sint indicia, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur; tunc Curia Ecclesiastica ad ejusdem Delinquentis extractionem ab Ecclesiâ, aliisve locis immunibus, ope,

ope, ac medio suorum Executorum, implorato etiam, quatenùs opus sit, brachii secularis auxilio, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, procedere teneatur, extractumque ad suos Carceres asportari, ac ibi sub tutâ custodia detineri curet, & faciat. Ubi verò ex Processu informativo desuper conficiendo constet de crimine excepto, ac insuper adversùs eumdem extractum talia resultent indicia, ut crimen ab eo fuisse patratum moraliter credi possit (quæ quidem indicia juxta regulas Juris vocantur ultra torturam) eo tandem casu præfatum Extractum Ministris & Officialibus Curiæ Secularis tradere, & consignare possit, ac debeat, exactâ tamen, receptâque prius ab ipsis obligatione in formâ Juris validâ restituendi Extractum Ecclesiæ sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici reservatæ, quatenùs idem Extractus indicia contra ipsum acquisita in suis defensionibus purget, ac diluat. Quod si ea minime purgaverit, & verè delinquens repertus fuerit, Curiæ Sæculari in ipsum tali casu, ut juris esse censuerit agere, atque procedere liceat.

Confirmatur Gregoriana Constitutio quoad inhibitionem secularibus ullo modo in præfatis se ingerendi.

§. 9. Prætereà considerantes sæpedictum Gregorium Prædecessorem in suâ Constitutione optimo quidem jure sanxisse, ut soli Episcopi, & non alii Episcopis inferiores, etiamsi locorum Ordinarii sint, aut nullius Diœcesis, aut Conservatores à Sede Apostolicâ specialiter, vel generaliter deputati, cognoscere, & declarare valeant an delicta, pro quibus Inquisiti ad loca immunia confugerunt, & in eis se receperunt, sint, nec ne de genere, ac numero exceptorum; Nos providam ejusmodi dispositionem approbantes, & confirmantes, eique inhærentes, motu, scientiâ, ac potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium quibuscumque Magistratibus, Officialibus, & Ministris Secularibus, nec non quibusvis aliis personis cujuscumque gradus, & conditionis existant, etiamsi Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis mundana Dignitate, aut auctoritate præfulgeant, districtè interdicimus, ac inhibemus, ne hujusmodi causis vel conficiendo processus, vel Inquisitos extrahendo à locis immunibus, vel declarando crimina ab eis admissa esse de exceptis in Gregoriana, aut in præsenti nostra Constitutione, ullo pacto sese ingerant, aut immisceant. Quod si secùs quidquam attentare præsumpserint, ex nunc omnia in contrarium præmissorum gerenda irrita, & inania, nulliusque roboris, vel momenti perpetuò fore, ipsosque Attentantes in Censuras, & alias pœnas à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversùs eos, qui Jurisdictionem Ecclesiasticam quoquo modo lædunt, ac violant, inflictas Incurrere decernimus, & declaramus: volentes, intendentes, ac expressè mandantes, quod omnimoda cognitio, atque judicium de criminibus in Gregoriana Constitutione exceptis, & à Nobis superius explicatis, tùm etiam de aliis, quæ in præsenti nostra Constitutione adjicienda, & similiter excipienda duximus, quemadmodum, ut præfertur, adjecimus, & excepimus, ad Episcopos tantùm, privativè quoad omnes alios, perpetuò spectet, atque spectare debeat; & donec ipsi in occurrentibus casibus declaraverint delictum esse de exceptis, & cætera omnia à Nobis superiùs constituta adimpleverint, Inquisitos Ecclesiæ, vel alterius loci sacri, ad quem confugerunt, immunitate gaudere tuto debere, ac in ea conservandos, & manutenendos esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

Exhortatio ad Executores.

§. 10. Universos demùm, & singulos Venerabiles Fratres Nostros Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, quos hujus nostræ Constitutionis Executores, deputamus, in visceribus Domini Nostri Jesu Christi hortamur, & paterna charitate admonemus, ut quanti momenti sit hoc negotium, seriò cogitantes, in occurrentibus casibus qualitatem testium, & probationum pondus summo studio, ac vigilantia scrutentur, omnemque fraudem, dolum, procul arceri satagant; quin etiam Sacerdotali pectore, quotiescumque opus fuerit, iis omnibus obsistant, qui ejusdem præsentis Constitutionis executionem, ac observantiam quomodòcumque temerario ausu impedire præsumerent. In reliquis porrò casibus tam in hac nostra, quam in Gregoriana Constitutione non exceptis; memores quàm acriter semper, & qua eximia, ac prorsùs singulari animi fortitudine Majores nostri pro Ecclesiastica libertate, ac Immunitate pugnaverint, nihil de illa imminui permittant, neque sacris juribus labem ullam irrogari patiantur, sed ea pari sane zelo, atque constantia tueri curent: ab omni tamen tumultu, ac perturbatione caventes, ne jactantiæ causa potius, quam miserationis, & justitiæ titulo, Ecclesiastica Privilegia asserere velle videantur.

Decretum roborans, irritans, & clausula sublata.

§. 11. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque integros, atque plenarios effectus ubique sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodòlibet in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve, quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, ac functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 12. Non obstantibus quibuscumque Cancellariæ nostræ Apostolicæ Regulis, nec non quorumcumque Prædecessorum Nostrorum Litteris Apostolicis, Privilegiis, Indultis, & facultatibus quibusvis Personis etiam speciali mentione dignis, & quavis quantumcumque sublimi dignitate, & authoritate fulgentibus, & ex quibusvis etiam gravibus, ac urgentissimis causis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs quomodòlibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia expressio facienda; aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis,

insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes publicandæ & transumptis fides adhibenda.

§. 13. Ut præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 14. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc, Nostræ voluntatis, sanctionis, declarationis, confirmationis, præcepti, decreti, mandati, prohibitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, sexto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. 8. Junii 1725. P. A. secundo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco † Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die verò 15. mensis Junii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI, Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Cursorum.

V.

Constitutio pro Civitate Beneventana, ad quam, variis terræ motibus labefactatam, extenditur Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. incipiens: *Quæ publicè utilia*, ad ornatum Urbis Romæ augendum edita A. D. 1574.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. INter divinæ ultionis flagella, quæ in sacris Literis contra peccata hominum immittenda, inque sanctorum Patrum monumentis sæpe numero immissa nunciantur, terræ motus magnos præcipuo loco numerari didicimus. Nos ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntate in pastorali ministerio præpositi, adessemus, ejus potentiam & benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello concussi. Nam & civitatem Nostram commovisse, potentiæ fuit, & firmasse, benignitatis. Non enim mortem peccatoris vult Deus, sed eum converti, & vivere, ut terræ motus flagello prætereunte, metus non transeat, sed in cordibus Nostris supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio Nostri Archiepiscopatus anno recurrente, in prima concussione Beneventana, reliquarum summe terribili, cujus mentio Omnipotentis misericordiam Nobis ob oculos ponit, Nos cum toto Episcopio prostrati & consepulti, brachio Excelsi, & præsenti ope beati Philippi Nerii Confessoris, Cleri & civitatis patroni, inter communes ejulatus ex lamentabili strage & ruinis erepti fuimus. Sed contra evenit quamplurimis ovibus Nostris, ædificiorum mole obrutis & extinctis. Siquidem præter episcopium utraque basilica metropolitana, & beati Bartholomæi Apostoli, collapsæ sunt; ædes quoque virginum Deo sacrarum, cœnobia ordinum regularium, & magna pars afflictissimæ civitatis cum mœniis & turribus corruit; adeoque amplissimi Ducatus olim caput, ipsoque ævo Nostro clarissima civitas in tristitiam & luctum conversa est.

Beneventum terræ motibus, divinæ ultionis flagellis concussum.

§. 2. Nos ergo inscrutabili Dei providentia ex sede Beneventana ad Petri cathedram evectos decere arbitramur, post multas & graves pastoralis muneris curas hanc nequaquam negligere, ut civitas, in qua Dominus per totos octo triginta annos sedere nos voluit, eodem benedicente, Apostolatus Nostri largitatem experiantur. Quamobrem memoria repetentes damna, à tribus terræ motibus, & præsertim à primo, quem memoravimus, Benevento illata, civitatisque, beati Petri Apostolorum principis, Sedisque Apostolicæ imperio subjectæ, instaurationi pro debito officii Nostri in posterum consulere cupientes, Constitutionem pro hujus almæ Urbis Nostræ ædificiis ornandis ampliandisque, per felicis recordationis antecessorem Nostrum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum & commodum extendere decrevimus. Itaque quum novarum ædium, à Romanis civibus dilatandarum reædificationi, absque vicinorum jactura idem Gregorius antecessor Noster prospicere vellet, provida Constitutione anno tertio sui Pontificatus vulgata, cujus initium: *Quæ publicè utilia*, super hujusmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi jure vicinorum domos, quædam à jure congrui non recedentia, sed æqua eidem & consona, in judiciis hac de re habendis, observanda, disposuit atque decrevit, ut in jam dicta Constitutione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præsenti huic Nostræ, veluti de verbo ad verbum insertam haberi, & censeri volumus. Nos vero, qui eandem Nostram civitatem Beneventanam, beati Petri fidelissimam filiam, verè paterno & nunquam, nisi nobiscum interituro amore complectimur, eandemque in dies per generosos cives novis ædificiis sacris & civilibus ornari & augeri cupimus, ut hoc facilius & alacrius peragatur, debitaque juris honestate servata promoveatur, prædictam Gregorianam Constitutionem, omniaque & singula in ea disposita, statuta, & servanda in dilatandis, ampliandisque ædificiis, emendisque, & retrahendis vicinorum domibus causa dilatationis, ampliationis, & ornatus ejusmodi, Nos Apostolica auctoritate, ad civitatis Beneventanæ utilitatem & beneficium perpetuò extendimus, diffundimus, & ampliamus, ita ut super emtionibus & retractibus domuum, sternendisque ejus-

Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. pro Urbe Roma, ad civitatem Beneventanam extenditur.

dem civitatis viis & plateis, erigendisque privatis & publicis ædificiis, illius ornatum spectantibus, Gregoriana Constitutio semper & ubique observari debeat; judicesque in causis coram se ventilandis, ad formam ejusdem Constitutionis, & non aliter, definire & judicare teneantur.

In emendis retrahendisque vicinorum domibus pro locis Deo dicatis instaurandis, justum pretium tantum, & non amplius solvatur.

§. 3. Sed quia in eadem Constitutione Gregoriana expressè cavetur, ut, si quis in propria domo, fundo, solove ædificare voluerit, vicini suas domos, & loca, ejusmodi ædificiis utilia, seu necessaria, ut pote eidem domui, fundo, & solo contermina, neque ab ipsis culta, sive habitata, sed tantum locari solita, ei vendere omnino cogantur; pretio tamen aucto ad duodecimam partem, ultra æquum & congruum ejus æstimationis pretium faciendam; sique ædificio, quod insigne evasurum sit, perficiendo quæpiam domus, à proprio domino habitata, sive hortus, aliusve locus, muris cinctus, tali ædificio exstruendo cohæreat; tunc, eo jam cœpto, & à duobus saltem lateribus domui, horto vel loco ejusmodi cohærente, cujus æstimationem quadruplo ædificium illud sit excessurum, domus, horti vel loci dominus, etiam in illis habitans, cogatur ea vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio solvendo; nos hæc perpendentes, & locis Deo dicatis, ut summum Pontificem decet, providere volentes, ædes sacras, monasteria, aliaque loca pia ab utroque hujusmodi pretio & augmento absolvimus, eximimus, & liberamus, Ecclesiasque, monasteria, aliaque loca pia, volumus & statuimus, ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus & cætera loca, eorum domibus, fundis, ac solo vicina, juste æstimata fuerint, pro tali emptione & retractione solvere teneantur.

Hæc Constitutio in partem Beneventanæ civitatis ornatui magis favorabilem, semper explicanda & interpretanda.

§. 4. Ubi vero hæc omnia & singula, præsentibus Apostolicis Literis Nostris comprehensa, atque statuta, fortasse in aliquibus circa legitimum sensum in controversiam adduci contigerit, volumus & decernimus, in eam partem explicari debere; quæ civitatis ornatui magis favere videatur, semperque sive in judicio, sive extra judicium, ubique favorabilia censeri; atque ita ab universis judicibus, etiam Nostri Palatii Apostolici, & S. R. E. Cardinalibus, sublata quavis aliter explicandi, interpretandi & judicandi potestate, explicari, interpretari & judicari debere: sique secus fiat, id totum fore irritum & inane.

Pro hac Constitutione firmanda cæteris quibuscunque derogatur.

§. 5. Hæc autem fieri volumus atque statuimus, non obstantibus quibuscunque, & felicis recordationis Symmachi & Pauli II. antecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, legibusque etiam civilibus, dictæque civitatis Beneventanæ, & Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque religiosorum, sive piorum, ordinumque, bona ejusmodi possidentium, statutis, & consuetudinibus, nec non testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, etiam jurejurando, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque & Literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & locis, eorumque superioribus, capitulis & conventibus, seu populo Beneventano, & aliis quibuscunque, concessis, ac quibusvis Sedis Apostolicæ indulgentiis: per quæ præsentium executio, & per eas tributæ jurisdictionis explicatio posset quomodolibet impediri vel retardari: quibus omnibus, eorum tenores pro plenè & integrè expressis habentes, de plenitudine potestatis derogamus cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extensionis, ampliationis, renovationis, concessionis, sanctionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Hanc Constitutionem nemo violare audeat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, pridie Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. 12. Decembris 1725. P. A. secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa de Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

VI.

Constitutio pro Tertiariis Ordinis Sancti Francisci. Universa privilegia toti Tertiariorum cœtui, in tres status distincto, à Summis Pontificibus concessa, confirmantur; ipsique Tertiarii omnimodæ jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, pro tempore exstituti, denuo subjiciuntur, & commendantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Sedis Apostolicæ amor erga Dei famulos Tertiarios præsertim Beati Francisci.

§. 1. PAterna Sedis Apostolicæ providentia erga pios homines, sub habitu humilitatis & pœnitentiæ Deo famulantes, sæpe Romanos Pontifices antecessores Nostros impulit, pro eorum solatio & commodo pridem concessa approbare, & renovare, & jam approbata, rursus Apostolica auctoritate munire, ut eo firmiora persisterent, quo sæpius essent ejusdem Sedis auctoritate suffulta. Hinc, ut Ordinis *Tertiariorum*, Beati Francisci *de Pœnitentia* nuncupati, qui in tres status divisus, secularium scilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Ecclesia Dei semper protulit, & quotidie proferre satagit, quieti, regimini, atque incremento probè consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus antecessoribus Nostris complures Literæ diversis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, concessiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eisdem immediatè, & directè, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præsertim Fratrum Minorum, concessa, ampliata, extensa, & confirmata fuere, prout in ipsis Apostolicis Literis plenius, & uberius continetur.

Motiva hujus Constitutionis.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, per hujusmodi concessiones, ampliationes, declarationes, extensiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejusdem Ordinis, & illius professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur; asserentibus nonnullis, gratias, & indulta hujusmodi non esse in usu, vel revocata, aut restricta fuisse, nec ea parte subsistere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit; sive Tertiarios tantùm Regulares, seu sub clausura, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in seculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utriusque sexus Christifidelibus in ipso seculo, & in conjugio, propriisque domibus manentibus, à Beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente seculo, in

Ita-

Italia præsertim, ad statum religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios hujusmodi ab Ordinariis locorum alicubi controversiis, & litibus in dies molestari, ac perturbari contingat, non sine ejusdem instituti, & Fratrum ipsorum detrimento, & quietis jactura.

Lites, & controversiæ quæcunque abolentur, & extinguuntur.

§. 3. Ideo Nos, attenta consideratione pensantes, quantum utilitatis Catholicæ religioni, morumque instaurationi per humilitatis, suique abjectionis exempla Ordinis prædicti professores hactenus attulerunt, & imposterum, juvante Domino, afferre valeant; ac proinde volentes, ut decet, eorum conservationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipsorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de Nostra mera liberalitate, & ex certa Nostra scientia, ratione eorum, quam profitentur, altissimæ paupertatis, omnes, & singulas lites, ac controversias tum in prima, cum etiam in secunda, & ultima instantia actu pendentes, ac coram quibuscunque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemptis, & privilegiatis, etiam prævia commissione manu Nostra signata, vel coram Palatii Apostolici causarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, necnon Nostris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipsasque, earumque status, nomina, & cognomina judicum, & conlitigantium, aliorumque, necessario exprimendorum qualitates, & circumstantias præsentibus Literis Nostris pro sufficienter expressis habentes, & ad Nos advocantes, harum serie extinguimus, cassamus, & abolemus, perpetuumque silentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Omnia privilegia à Summis Pontificibus Tertio Ordini S. Francisci concessa approbantur & renovantur.

§. 4. Quascunque insuper Literas, & gratias, tàm spirituales, quàm temporales, concessiones, indulgentias, exemptiones, indulta, privilegia, communicationes, extensiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remissiones, & similia, tam in genere, quàm in specie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, aut aliis, quovis nomine nuncupatis habitationibus, Ecclesiis etiam, Oratoriis, & Cappellis vel immediatè, & directè, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præsertim Fratrum Minorum, à Romanis Pontificibus antecessoribus Nostris, quomodòlibet concessa, quorum tenorem, ac si de verbo ad verbum his Nostris Literis insereretur, haberi volumus pro expresso, harum serie approbamus, & confirmamus, ac pro potiori cautela, Apostolica auctoritate singula de novo concedimus, & largimur.

Triplex Tertiariorum status unum, & eundem Tertium Ordinem, sanctum, meritorium, & verum, non confraternitatem componit: quorum regula denuo confirmatur.

§. 5. Ut vero detractorum calumniis adversùs hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto conceditur, occurramus, Antecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, qui hunc vivendi modum, & formam approbarunt, vel confirmarunt, aut etiam summis laudibus extulerunt, Nos eundem sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conformem, necnon verum, & proprium Ordinem, unum in toto Orbe ex Secularibus, aliisque collegialiter viventibus, & Regularibus promiscuè compositum, & à quacunque Confraternitate ex comprehensis in Bulla recolendæ memoriæ Clementis PP. VIII. omnimodè distinctum, utpote qui sub propria Regula, ab hac Romana Sede approbata, cum Novitiatu, Professione, & Habitu sub certis modo, & forma, prout cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi consueverunt, dispositus reperitur, fuisse, semper & esse decernimus, & declaramus: atque motu simili, Regulam prædictam à felicis recordationis Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Nicolao IV. pro Tertiariis utriusque sexus, & cujuscunque status, sive Ecclesiastici, sive Laicalis, quomodòcunque in seculo sub proprio tecto, ac in conjugio ipso degentibus, 16. Kalendas Septembris 1289. approbatam, à Clemente V. 3. Kalendas Septembris 1308. atque à Gregorio XI. 8. Idus Februarii 1372. aliisque in forma specifica confirmatam, necnon per Leonem X. pro personis; tria substantialia vota emittentibus, accommodatam, & appropriatam per quasdam suas Literas incipientes: *Inter cætera &c.* sub dat. Romæ 20. Januarii 1521. Nos denuo approbamus, & confirmamus, atque Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur illis adjicimus.

Minister Generalis totius Ordinis Minorum, & Secundarii Superiores confirmantur in auctoritate supra omnes Tertiarios utriusque sexus.

§. 6. Sed quia accidit olim, & non sine animi Nostri dolore in dies etiam didicimus evenire, ut Fratres dicti Ordinis, Seculares præsertim, Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, & Provincialium respectivè, quorum curæ, & jurisdictioni hæc Sancta Sedes eos subesse voluit, obedientiam, & regimen detrectantes; & non parere, ut debent, sed imperare, quod non possunt, sæpius affectantes, omnia susque deque vertant, Regulamque prædictam, ac statuta, atque adeo Nostrorum etiam Antecessorum Constitutiones, quamvis contraria intendentes, atque præcipientes, inflectant in sensus suos, & multoties Ordinariis locorum, aut sponte sua, aut ad eorum Fratrum Tertiariorum instantiam, mittentibus, & quo prohibiti sunt, extendentibus manum in non suam hanc messem, pro bona fruge, quæ, ut desideranda est, etiam expectanda esset, zizania tantummodo producantur, Nos memoria recolentes, primum hunc Tertii Ordinis statum, Secularium nempe sub proprio tecto degentium, dum Institutis suis obedienter insisteret, non tantum pravos populorum mores in melius reformasse, sed etiam Sanctitatis egregiæ fructus uberrimos protulisse, cupientesque ipsum ad pristinæ observantiæ, quem tenuit apicem, revocare, motu simili, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & quascumque Literas Apostolicas, per quas aliqua superioritas, præeminentia, & auctoritas in ejusdem Instituti Fratres, & Sorores primario Ministro Generali prædicto totius Ordinis Minorum, aliisque secundariis Superioribus conceditur, & tribuitur, præsentium tenore non solum approbamus, & confirmamus, verum, & concessa renovamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & mandamus; speciatim verò quæ in Literis Innocentii PP. IV. incipientibus: *Vota Devotorum &c.* sub datum Lugduni Idibus Junii 1246. in aliis Nicolai IV. incipientibus: *Unigenitus Dei Filius &c.* sub datum apud Urbem Veterem 6. Idus Augusti 1290. in aliis Martini V. incipientibus: *Licet inter cætera &c.* sub datum Romæ 9. Decembris 1427. in aliis Sixti IV. incipientibus: *Romani Pontificis Providentia &c.* sub datum Romæ 18. Kalendas Januarii 1471. in aliis Alexandri PP. VI. incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 16. Maii 1500. in aliis Julii II. incipientibus: *Exponi Nobis fecistis &c.* sub datum Romæ 15. Octobris 1507. in aliis Leonis X. incipientibus: *Superioribus diebus &c.* sub datum Romæ 14. Maii 1517. in aliis denique Beati Pii PP. V. incipientibus: *Ea est officii Nostri &c.* sub datum Romæ 5. Nonas Julii 1568. continentur, auctoritate,

& tenore præmissis de novo confirmamus, & renovamus.

Privilegia Apostolica Congregationum particularium extenduntur ad universum Tertium Ordinem.

§. 7. Extendimus deinde ad universum Tertii Ordinis gregem quæcumque Apostolica Indulta, aut privilegia, regimen, & directionem hujusmodi respicientia, pro una, vel altera Congregatione in particulari aliàs vulgata, & speciatim, quæ pro Tertiariis Ferrariæ in quibusdam Joannis, in sua obedientia nuncupati XXIII. incipientibus; *Cum privilegiis, & Litteris Apostolicis ambigitur &c.* sub datum Bononiæ 16. Kalendas Julii 1414. & aliis Pii II. pro Tertiariis regnorum Castellæ, incipientibus: *Pia Deo, & Ecclesiæ desideria, &c.* sub datum apud Abbatiam S. Salvatoris Clusii III. Idus Julii 1462. aliis etiam Pauli III. pro Tertiariis Universæ Hispaniæ, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 14. Septembris 1537. aliisque ejusdem Pauli III. similiter pro Hispaniis, incipientibus: *Ad fructus uberes &c.* sub datum Romæ 5. Nonas Julii 1547. ac aliis Alexandri VII. pro Hispanis, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub dat. Romæ 28. Julii 1657. sicuti, & aliis Innocentii XIII. pro Brasiliis, incipientibus: *Ordines, & Congregationes &c.* sub datum Romæ 23. Januarii 1724. edita, & publicata fuere, omnia, & similia, directionem, & regimen Ordini Fratrum Minorum attribuentia, Apostolica auctoritate confirmantes, ad gregem ipsum universum extendimus, & ampliamus.

Omnes Tertiarii, non tamen Regulares Italiæ subjiciuntur directioni Fratrum Minorum.

§. 8. Mandamus propterea universis, & singulis hujusmodi instituti professoribus, per universum Mundum existentibus, præsentibus, & futuris, cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, ac tam in seculo sub proprio tecto, vel in conjugio ipso, quam collegialiter congregatis, aut etiam sub clausura sub tribus votis essentialibus degentibus, ut sicuti cum primo & secundo Ordine, Minorum scilicet, & Clarissarum, unum, & eundem Institutorem, Auctorem, & Patriarcham habent, ita unum, & eundem ipsiusmet Fundatoris legitimum Successorem, veluti Patrem, & Caput totius Seraphici gregis, atque trium Ordinum Beati Francisci primarium Generalem honorent, observent, & recognoscant; ejusque secundarios Delegatos, sive Provinciales, sive Guardianos, aut etiam Commissarios Visitatores, tanquam suos legitimos, & veros Superiores venerentur, ita ut ipsorum judicio in dubiis, aut controversiis circa Regulam, & Statuta se conforment, atque in iis omnibus, quæ concernunt Ordinem ipsum, nec Regulæ sunt contraria, illis pareant, & obediant: quod si secus fecerint, ab eisdem cassari, atque habitu spoliari possint; imò nullis proinde Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere decernimus, & jubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis Regularibus Italiæ præjudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare Constitutioni felicis memoriæ Sixti PP. V. Antecessoris Nostri, incipienti: *Romani Pontificis Providentia &c.* sub datum Romæ 29. Martii 1586. sed eam in suo robore permanere decernimus; imo pro potiori cautela ipsam de novo confirmamus; idem omnino statuentes circa Moniales, tria Vota essentialia emittentes, aut etiam Tertiarias alias in Conservatoriis communiter tantum viventes, ut scilicet pleno jure visitationi, correctioni, & directioni Fratrum Minorum subjaceant, nisi aliter ab hac Sede reperiatur specialiter ordinatum.

Ministro generali totius Ordinis Minorum injungitur propagatio Tertiariorum per universum Orbem, eidemque Ministro facultas conceditur statuendi, quæ bonum eorum respiciunt.

§. 9. Injungimus autem eidem Generali Ministro totius Ordinis, ut Beati Francisci Patris sui vestigiis inhærendo, ubilibet intra Provincias per universum Orbem eidem commissas, hujusmodi Tertii Ordinis Congregationes Seculares, tam Fratrum, quàm Sororum per patentes Litteras suas, vel sui Commissarii Generalis erigere, ipsasque sic erectas, juxta Constitutiones, seu Statuta à felicis recordationis Paulo PP. III. Antecessore Nostro approbata, vel secundum alia in speculo Seraphico contenta, atque Directorio trium Ordinum inserta, nec non per recolendæ memoriæ Innocentios PP. XI. XII. & XIII. confirmata, quæ etiam præsentium tenore renovamus, & approbamus, confovere, & moderari curet, studeatque; nisi tamen eidem Generali Ministro, & Capituli Generalis Patribus, aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum jus, ac liberam auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi, aut minuendi, ac alia de cætero statuendi, quæ bonum dicti Gregis regimen concernere possunt; dummodo tamen Regulæ præfatæ, sacrisque Canonibus non adversentur, ad tenorem litterarum Clementis PP. VII. incipientium: *Dum uberes fructus &c.* sub datum 15. Martii 1526. perpetuis futuris temporibus facultatem facimus atque largimur.

Solis Superioribus Minorum competit quoscumque recipere ad Tertium Ordinem, eisque Confessarium, & Visitatorem, qui præsideat & rationes examinet, assignare.

§. 10. Insuper dicti Ordinis profectum, & incrementum præ oculis habentes, ac prædictis Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus inhærentes; eidem Generali Ministro privativè quoad alios quoscumque, concedimus, ut per secundarios Superiores, ad id opportuna, & necessaria facultate suffultos, utriusque sexus Christifideles juxta morem dicti Ordinis recipere, Commissarium etiam Visitatorem, seu Confessarium, moribus, vitæ sanctimonia, & ætate idoneum, qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, ac de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, seu Congressus convocet, & in ipsis, ac aliis quibuscumque actibus, & functionibus præsideat; duplex etiam in paritate suffragium ferat, assignare possit, ac valeat; nec non easdem Congregationes, & earum Domos, Conservatoria, Hospitalia, Cappellas, & Oratoria opportunis temporibus, vel per seipsum, vel per Ministros Provinciales, aut etiam Commissarios Visitatores, seclusis locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque personis cujusvis status, gradus, vel conditionis existant, & quacumque auctoritate fungantur, visitare, ac instruere, & paterne corrigere, ac reformare tam in capite, quam in membris, ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, quæ correctionis, aut reformationis officio cognoverit indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis, juxta ejus Constitutiones ordinare, & exequi, sicuti in Domino expedire animadverterit; & speciatim, ut quoties sibi placuerit, per Visitatores suos libros, & rationes redituum, ac bonorum ipsarum Congregationum examinare, & recognoscere possit, quin in eorum administratione, aut eleemosynarum perceptione, vel distributione se ingerant; sed tantùm, an videlicet Deputati, & Officiales piis operibus, ac legatis, oneribusque præfatæ Congregationi injunctis, atque impositis, debitis modo, & forma, & opportuno tempore satisfaciant, concedimus, & indulgemus; & pro potiori cautela, piæ memoriæ Innocentii PP. XI. dispositionem per suas litteras in forma Brevis, incipientes: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 10. Februarii 1688. circa rationem redituum per omnia Monasteria Monialium, eorumque Exactores Superioribus Ordinis Minorum reddendam, expressè confirmamus, & ad universas Tertii Ordinis Congregationes, sive Fratrum Secularium sub proprio tecto, sive etiam Sororum, collegialiter viventium, extendimus, & renovamus.

§. 11.

Tertiarii poſſint ſub proprio habitu, & Cruce, vel ſub Cruce Minorum publicis proceſſionibus, & aſſociationibus intereſſe: nec in loca, ubi jam ſunt, alii introducantur.

§. 11. Volumus proinde, ut Tertiarii ipſi, ſub proprio tecto viventes, in omnibus ſe præbeant hujus ſeculi contempores, atque eorum exemplo cæteri alliciantur, & ad humilitatem incitentur, ut ſub propria Cruce, vel etiam ſub Cruce Fratrum Minorum, ad publicas proceſſiones, & ad aſſocianda cadavera, aliaſque Eccleſiaſticas functiones ſe conferre, & ſub proprio habitu, per Ordinis Conſtitutiones deſignato, incedere valeant, ac poſſint, tenore præſentium concedimus, & largimur; præcipientes pariter, ad evitanda jurgia, & contentiones omnibus & ſingulis, etiam inter Subditos prædicti Generalis Miniſtri non comprehenſis, & facultate pro fundandis Tertiis Ordinibus ſecularibus prædictis per Sedem Apoſtolicam conceſſa gaudentibus, ne quocumque prætextu audeant vel hujuſmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint jam fundatum, eoque minus jam fundatas Tertii Ordinis Congregationes ad ſe recipere, ſi à Conventu recedere, apud quem, & ſub cujus directione, ac guberuio erecti prius inveniuntur, recedere voluerint. Propterea declaramus omnia irrita, & mera attentata, quæcumque ab aliis, præter voluntatem antedictorum Superiorum Ordinis Minorum circa Tertios Ordines iſtos, aut innovari, aut mandari contigerit contra hanc noſtram Conſtitutionem, Tertioſque Ordines memoratos in poſterum erigendos ubi jam alii erecti, & fundati ſunt, aut a Conventu, apud quem exiſtunt, transferendos ad alium, præſertim eidem Generali Miniſtro nequaquam ſubjectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apoſtolica Sede habendos non eſſe, minuſque gaudere Indulgentiis, & privilegiis Tertio huic Ordini per eandem Sedem Apoſtolicam impertitis.

Confirmantur indulgentiæ Tertio Ordini conceſſæ.

§. 12. Ut autem Chriſtifideles ſacrum hoc Inſtitutum ferventius quærant, & inventum non dimittant, libentiuſque vacent exercitiis pietatis, & humilitatis, à Beato Franciſco in Regula ſua præſcriptis, omnes, & ſingulas conceſſiones, & gratias tam ſpirituales, quam temporales, indulgentias præſertim per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros uni, vel alteri Congregationi Tertii Ordinis hujuſmodi, ſive ſecularium, ſive collegialiter viventium, ſive etiam Religioſorum, eorumque perſonis, atque Monaſteriis, Domibus, Conſervatoriis, Eccleſiis, Hoſpitalibus, Cappellis, & Locis quibuſcumque, tam directè & ſpecificè, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, Minorum ſcilicet, Sanctæ Claræ, Prædicatorum, Auguſtinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, nec non cum Archiconfraternitatibus Cordigerorum, & Confalonis de Urbe, ſub quacumque forma, & expreſſione verborum conceſſas approbamus, & confirmamus, atque de novo concedimus, & largimur; ſingulatim vero illas, quæ leguntur in Litteris felicis memoriæ Anteceſſorum Noſtrorum Clementis PP. V. incipientibus: *Cum illuminatum ſit &c.* ſub datum 8. Maii 1305. & aliis Sixti PP. IV. incipientibus: *Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordines &c.* ſub datum Kalendis Auguſti 1479. in aliis Leonis X. incipientibus: *Dudum per Nos accepto &c.* ſub datum 10. Decembris 1519. atque etiam aliis Clementis VII. incipientibus: *Ad uberes &c.* ſub datum 1526. ſicuti & aliis Pauli PP. III. incipientibus pariter: *Ad uberes fructus &c.* ſub datum 8. Novembris 1584. aliis etiam Clementis PP. VIII. incipientibus: *Ratio Paſtoralis Officii &c.* ſub datum 20. Decembris 1597. atque aliis Pauli PP. V. incipientibus: *Cum certas &c.* ſub datum 11. Martii 1607. Eas præterea, quæ aliis quamplurimis continentur, ut Innocentii PP. XI. incipientibus: *Univerſis &c.* ſub datum 30. Septembris 1681. & *Eccleſia Catholica &c.* 28. Junii 1686. atque etiam: *Exponi Nobis &c.* 5. Septembris, & *Aliàs emanavit &c.* 10. Octobris ejuſdem anni, nec non *Exponi Nobis &c.* 15. Maii 1688. ſicuti & aliis Innocentii PP. XII. incipientibus: *Ad ea &c.* ſub datum 24. Decembris 1692. *Et debitum &c.* ſub datum 19. Maii 1694. nec non: *Sua Nobis &c.* 17. Kal. Januarii 1695. & *Cum ſicut Dilectus &c.* 21. Novembris 1696. atque: *Exponi Nobis &c.* 3. Decembris 1697. ſicuti: *Ex debito Paſtoralis &c.* quæque aliis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Litteris in favorem dicti Ordinis expeditis, continentur, auctoritate, & tenore præmiſſis renovamus, & confirmamus.

Clauſula pro hujus Conſtitutionis obſervatione.

§. 13. Decernentes has noſtras litteras Apoſtolicas ſemper & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque toto plenarios, & integros effectus obtinere, & ſortiri debere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & in futurum ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervandas, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, & qualibet cauſa, quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Tertii Ordinis prædicti, & quicumque in præmiſſis, & circa ea quomodòlibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione, jus, vel rem habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem Præſentes litteræ prodierint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quolibet alio, quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente, defectu; ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua, reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nuſquam appareret, ſeu aliàs probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris; aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodòlibet, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, impetrato, ſeu vulgato uti, vel ſe juvare in judicio, vel extra, poſſe; neque ipſas præſentes Litteras Apoſtolicas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exſtituros, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem Succeſſorum ad Summi Apoſtolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa ſcientia, ac conſiſtorialiter, & ex qui-

quibuslibet causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis; etiamsi de eisdem præsentibus Litteris Apostolicis, eorumque toto tenore, ac Data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehensas, sed semper & omninò ab illis exceptas, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data concessas esse, & fore, Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodoliber quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quovis judicio, & quavis instantia, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane decernimus, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ministro generali totius Ordinis Minorum injungitur hujus Constitutionis executio.

§. 14. Quocirca dilecto Filio actuali Ministro totius Ordinis Minorum, ejusque Successoribus pro tempore extituris per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel per se, vel per suum Commissarium Generalem, sive per Judices, Conservatores ipsius Ordinis, aut etiam per alios quoscumque sibi benevisos, & ab ipso Delegatos; præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, tanquam Commissarius Apostolicus ad hunc effectum speciatim Delegatus, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari; omnesque, & singulos, quos ipsæ præsentes litteræ concernunt, præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere; non permittens, illos super his à locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque, quavis auctoritate fungente, quomodòlibet, & indebitè molestari, perturbari, vel inquietari; nullum, & insubsistens declarans quidquid sit, aut fuerit in contrarium factum; divisiones, obstacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem, præsertim secularium, & contra ipsos Tertiarios prædicto Ordini Minorum, ut præmisimus, subjectos, insimulque rebelliones, ac sublevationes adversus Superiores, & Religiosos primi Ordinis, eorumque in prædictum Tertium Ordinem superioritatem, correctionem, jurisdictionem, & privilegia sub quocumque prætextu, ratione, vel causa exortas, latas, & deductas, non permittens; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis, servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogatur.

§. 15. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus Dictis, dummodò ultra tres Dietas aliquis vigore præsentium ad judicium non trahatur; aliisque quibusdam forsan in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Tertii Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium eorundem præmissorum concessis, approbatis, innovatis, & confirmatis; etiamsi in eis caveatur expressè, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu proprio, ac consistorialiter, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, nisi hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per diversas literas intimatæ fuerint: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, ac specificatis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singularum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissimè, & plenissime, ac sufficienter, nec non specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Constitutionis transsumptis habenda fides.

§. 16. Volumus prætereà, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii generalis dicti Ordinis, sive Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc Constitutionem violare audeat.

§. 17. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, approbationis, concessionis, extensionis, ordinationis, largitionis, Decreti, voluntatis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei,

ac

ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. 10. Dec. 1725. P. A. secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

Loco † Plumbi.

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia J. Archiepiscopus Ancyranus,

Lucas Martinettus.

VII.

Constitutio Apostolica qua BENEDICTUS XIII. declarat & præcipit omnibus & singulis Congregationibus Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, Indiarum, & Lusitaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum ut inter ipsas servetur uniformitas in Cantu Gregoriano, Rasura Barbæ, & Caputio Rotundo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Declarat & præcipit ut in rubr.

§. 1. CUm, sicut accepimus, inter dilectos Filios Fratres Congregationum Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, Indiarum, & Lusitaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum multiplex, & magna diversitas tam circa recitationem Divini Officii in Choros, quod in quibusdam Conventibus, & Regionibus cum Cantu, & nota celebratur, quàm circa Habitum Regularem introducta sit; Quidam enim Religiosi Caputio Rotundo, alii verò acuminato utantur, ac denique alii Barbam oblongam deferant, alii è contrà eam totaliter radant. Nos, ut uniformitas in his omnibus ex commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii nostri debito servetur, providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis Filiis Vicariis Generalibus, Provincialibus, & Conventualibus Prioribus, ac universis Fratribus Discalceatis Ordinis, & Congregationum hujusmodi, ut tàm ipsi, quàm cæteri omnes, & singuli earumdem Congregationum Religiosi Professi uniformitatem in Cantu Gregoriano, Rasura, & Caputio Rotundo omninò servare teneantur, harum serie præcipimus, & mandamus.

Clausulæ præservativæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seù in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci posse.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nos non, quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transsumptis, seù exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. 22. Januarii P. A. secundo 1726.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1726. Pontificatus Nostri anno secundo.

F. Card. Oliverius.

Copia hac cum suo Originali concordat de verbo ad verbum, in cujus rei fidem Nos subscripsimus. Fr. EOSTACHIOS A SANCTA AGNETE, *Procurator Generalis Augustinorum Excalceatorum Congregationis Gallicanæ. Romæ 2. Febr. 1726.*

VIII.

Pro recta justitiæ administratione, & litigantium, præsertim pauperum, utilitate de visitandis Causidicorum, & Notariorum officiis publicis, archivis, & curiis forensibus universis per S. R. E. Cardinalem, quolibet decennio eligendum: cui muneri obeundo nunc deputatur Eminentissimus Dominus Cardinalis. Vincentius Petra.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Summus Pontifex litigantium vexationes tollere satagit.

§. 1. SUmmi Apostolatus officium, divinitus humilitati nostræ commissum, eam sollicitudinem nobis imponit, ut per Antecessorum Nostrorum vestigia incurrentes, præter fructuosam Dominici agri culturam, negotia pariter, quæ in hujus almæ Urbis Nostræ publicis Magistratibus, Judiciariis tribunalibus, & curiis forensibus per Notarios, Cursores, causarum Procuratores, & quoscumque Actuarios geruntur, incorruptè, sincerè, & minori, quo fieri potest, litigantium dispendio & incommodo, majorique eorumdem tribunalium, totiusque generalis curiæ decore, atque ornamento peragantur, ut litibus ad finem optatum perductis, ipsi litigantes ab indebitis vexationibus, assiduisque molestiis atque impensis tandem liberi evadant.

Diuturnæ litium ambages, & subterfugia omnino abolenda.

§. 2. Hæc nobis cogitantibus recti viri & justitiæ percupidi per suos libellus supplices, non sine magno animi nostri mœrore, significandum curarunt, quorumdam paucorum

calli-

calliditates, nullo pacto ferendas, eò devenisse, ut in easdem forenses curias, ac tribunalia urbana, licet probis & spectatis viris frequentia, sensim irrepserint: quæ, nisi illis mox occurratur, immodico justitiæ detrimento eo respicere videntur, ut litigantes diutissimè exagitent, litesque, eorum artibus per varias ambages in foro circumductæ, dolosis subterfugiis interminabiles & perpetuæ reddantur, ita ut exiguam nummorum alteri creditam summam recuperaturus, diuturno judiciorum gyro irretitus, deque foro in forum translatus, summam, sibi debita longè majorem, impendere, & persæpe, quod dolentes dicimus, à pecuniis & amicis imparatus, ob angustiam rei familiaris in desperationem adactus justam causam prorsus deserere, & rem suam amittere cogatur.

Clemens XI. Pont. Max. ut fraudes forenses evelleret, generalem visitationem curiarum & officiorum faciendam decrevit.

§. 3. Hæc quam dedeceant tabellionum & causidicorum nomina, quibus fides alieni juris commissa est, seriò Nos perpendentes, deque fori & curiæ urbanæ honore solliciti, quæ toto orbe suspiciente, viris integerrimis scientia & probitate conspicuis, sub Pontificibus Antecessoribus Nostris maxime floruit, Ecclesiasticis appellationum causis celerrime expediendis ex universis Christianorum provinciis ad eam confluentibus; ne unquam, Nobis ipsis videntibus, pauci, suo nomine prorsus indigni, cæterorum probitatem & virtutis famam dehonestare videantur, gliscenti malo consulere decrevimus, cui alias felicis recordationis antecessor Noster Clemens XI. pro sua sapientia consulere studuit. Is enim, ut hac in re publico bono prospiceret, fraudesque omnes in damnum litigantium latenter, vel emergentes, funditus evelleret, suo speciali decreto, seu rescripto, dato die 1. Decembris anni 1702. dilectum filium Galeatium Sacræ Romanæ Ecclesiæ tituli sancti Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Mariscottum nuncupatum, virum cana fide, justitiæ zelo, rerum usu, cæterisque virtutibus commendatum, deputavit, qui singulas forenses curias, & publica officia sedulo inviseret, quemadmodum vigilanti studio, nec dispari pietate & religione, quindecim mensium spatio præstitisse compertus est.

Nova singulis decenniis curiarum, & officiorum forensium visitatio per S. R. E. Cardinalem facienda.

§. 4. Sed cum raro contingat, ut inter triticum zizania & lollium non pullulent ac succrescant, Nos iterum eo rem processisse intelleximus, ut corruptelæ postmodum introductæ nova remedia ex pastorali munere Nostro vehementissime flagitent. Idcirco ad reipublicæ utilitatem, incorruptæque justitiæ normam sancte custodiendam, mentis Nostræ oculos paterna caritate intendentes, præmissorum consideratione, populis imperio sancti Petri subjectis, ac quorumcumque litigantium indemnitati & solatio, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, motu proprio, ex certa Nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præsentibus Apostolicis Literis Nostris decernimus & sancimus, singulis decenniis per Nos & successores Nostros Romanos Pontifices, aliquem ex venerabilibus fratribus Nostris Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, doctrina & rerum peritia insignem, diligendum, qui auctoritate Apostolica, tantæ rei necessaria, plenissimè instructus, & huic muneri aptus, curias judiciarias visitet, ac diligentissimè recognoscat, an decreta, & sanctiones, de iis benè gerendis per Romanos Pontifices antecessores Nostros editæ, impleantur, novosque abusus, si qui sint, tollere satagat, prout ejus prudentia opportunum censuerit.

Modus visitationis quomodo faciendus.

§. 5. Hujusmodi autem generalem visitationem formalem & materialem, omnium & singulorum archiviorum, omniumque, & quorumcunque officiorum, & curiarum, in urbe existentium, cum facultatibus necessariis & opportunis reformandi, corrigendi, statuendi & decernendi peragere valeat. Ad hæc, omnia & singula Notariorum cujuscunque curiæ, tribunalis & magistratus tam Ecclesiastici, quam secularis; Secretariorum Cameræ Apostolicæ, cursorum & mandatariorum officia, per seipsum visitare, inspicere, sibique omnia exposita & patefacta rimari & contrectare possit, diligentissime exploraturus scripturas, codices, & eorum forulos & pluteos, ut plenè videat, an ea, qua decet fidelitate observentur, suæque executioni mandentur ordinationes, ab Antecessoribus Nostris vulgatæ, præsertim vero quæcumque idem Cardinalis Mariscottus in jam dicta visitatione sua observanda mandavit.

Cardinalis Visitator quid facere debeat.

§. 6. Ad eumdem pariter Cardinalem Visitatorem, nunc & in posterum deputandum, pertinebit extrajudiciales informationes, quibus exactè instruatur, accipere, & quærere etiam, utrum recursus ad Nos facti, eidemque Cardinali communicandi, vel alii, durante visitatione, faciendi, circa quoscunque abusus & defectus in easdem curias introductos, vel introducendos, justitiæ & terminationi causarum, præsertim pauperum litigantium, ob futuros, vere inolescere, & existere comperiantur. Quos si Cardinalis visitator veros esse deprehenderit, vel fortasse alios etiam sine cujuscunque recursu, in rebus judiciariis vigere observaverit, eidem incumbere volumus, ut de personis, actisque secreto edoctus, unde ejusmodi abusus, debitum justitiæ cursum pro pauperibus litigantibus impedientes, oriantur, eos omnino tollere valeat, decretisque & statutis suis opportunis prospicere, ne amplius introducantur. Notarios quoque, substitutos, cursores, mandatarios, & causidicos, cæterosque in dolo repertos ad tempus ab officio sine ordine judiciario, & ex conscientia informata, suspendere possit, sique perpetua suspensione opus fuerit, de hoc Nos vel Successores Nostros Romanos Pontifices monitos reddat. Quod etiam factum volumus quotiescumque crimina, quibus gravior pœna debeatur, in eadem Visitatione detegentur. Denique Cardinalis Visitatoris oculata cognitio & circumspecta prudentia Nobis Nostrisque Successoribus suggerere debebit quidquid amplius tanta res pro bono reipublicæ, & populi Nobis commissi tranquillitate postulare videbitur.

Aliæ facultates Cardinalis Visitatoris.

§. 7. Ut autem celerius & expeditius, quo fieri potest, vota Nostra, justitiam & æquitatem respicientia, suum exitum consequantur, Cardinali Visitatori facultatem impertimur mandata quæcunque, etiam vivæ vocis oraculo ex Nobis accepta, illis, ad quos pertinebit, referendi, & oretenus per Nos imperata executioni mandandi: quibus relationi & mandatis, jussu Nostro factis, plenam & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, & firmiter obtemperari, tanquam mandatis Nostris Apostolicis, omnino volumus & jubemus. Præterea eidem Cardinali, omnium curiarum visitatori, facultatem his Litteris Nostris concedimus eligendi pro eadem Visitatione materiali & formali alios convisitatores rerum peritos, seu Prælatos, seu forenses & curiales viros, suo arbitrio, pro diversitate curiarum visitandarum, mutandos: qui convisitatores suffragio consultivo in rebus & casibus ex arbitrio Visitatoris pendentibus potiantur. Idem etiam Cardinalis Visitator sibi Notariorum in munere cancellarii sumat, & Cursorem, quos ex quacunque curia sibi sumendos judicaverit, eorumque opera in Visitatione utatur ad conscribenda, & quibus opus fuerit nuncianda decreta & acta: eosdemque Notariorum & Cursorem pro arbitratu suo mutabit secundum curiarum diversitatem. Idem porro

Notarius & Cursor à Cardinale Visitatore secum assumpti, exactè & fideliter suum monos in visitatione exequantur, pro laboribus suis debitam mercedem accepturi. Tota autem visitatio intra annum compleatur, ab initio ejus computandum, Nobis reservata facultate eam prorogandi, ut res postulare videbitur.

Amplissimus Cardinalis Petra primus Visitator deputatus.

§. 8. Jam vero primum hujusmodi Visitatorem, præmissis facoltatibus, muneri opportunis, instructum, post maturam deliberationem, unum ex pluribus per Nos putavimus eligendum, dilectum filium Nostrum Vincentium Sacræ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Onuphrii Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum, virum utraque jurisprudentia eximium, pari animi virtute atque integritate præstantem, rerum experientia & consilio apud recolendæ memoriæ decessores Nostros, utrumque Innocentium XII. & XIII. & eo amplius apud Clementem XI. Nosque ipsos, in plerisque hujus Romanæ Sedis gravibus negociis adhibitum & probatum, quodque hac in re magni refert, olim in curia forensi judicem. Hic ergo auctoritate Nostra munitus easdem curias visitabit, quæque corrigenda, emendanda, & moderanda censebit, emendare, corrigere, & moderari sataget, & litigantium utilitati, juxta animi Nostri sensum, propensamque ad sublevandos populos Nostros voluntatem, consulet, volentes, ut quæcunque ab eodem Cardinali Visitatore decreta, statuta, emendata, correcta, ordinatave fuerint in præmissis, ea inviolabiliter observentur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis inesset, si Nos ipsi eadem mandavissemus.

Clausulæ derogatoriæ hujus Constitutionis.

§. 9. Præsentes vero Apostolicas Literas Nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod forsan rem habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quacunque alia causa, quantumvis legitima & juridica, ac etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, aut in jus vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscunque aliis constitutionibus & Literis Apostolicis in contrarium, etiam pari motu, & consistorialiter editis, vel edendis, aut aliis quomodolibet contrariis dispositionibus, nullatenus comprehendi posse, sed validas & efficaces semper fore & esse volumus: sicque, & non aliter per quoscunque judices, etiam causarum palatii Apostolici auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane, decernimus; non obstantibus eorumdem officiorum, archiviorum, & curiarum forensium erectionibus, constitutionibus Apostolicis, aliisque earumdem curiarum reformationibus, statutis, consuetudinibus juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis & renovatis: quibus omnibus, aliàs in suo robore permansuris, hac vice speciatim & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. 4. Febr. 1726. P. A. secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum pridie nonas Februarias anno Dominicæ Incarnationis millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa De CURIA J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinetius.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta, die verò 19. mensis Februarii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D.N.D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolotium Apostolicum Cursorem.

Nicolaus Capellus Magister Cursorum.

IX.

Regulare & claustrale institutum professos omnino prohibens quacunque de causa transire ad profitendam regulam alterius ordinis, in quo regularis & claustralis observantia non vigeat: item cujuscunque ordinis hospitalarii, aut militaris, vel etiam hospitalarii simul & militaris, licet in eis regularis & claustralis observantia vigeret. Facultas hujusmodi transitus imposterum concedendi reservatur uni summo Pontifici, præterea nemini.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Quid Tridentina Synodus, & Sanctus Pius V. statuerint de recipiendis ad professionem regularem.

§. 1. Licet sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplinæ regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscunque ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum & professionem admittere posse, nisi, ut in ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in claustro perpetuo maneat: & licet Pius Papa Prædecessor Noster Constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque ordinibus, monasteriis hospitalibus, & locis piis olim concessa, excipiendi & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque, quamvis in ordine mitiori professos; prohibendo, ne illi imposterum ad habitum & professionem regularem admitterentur, etiam perpetuo manere & vivere deberent in claustro; nihilominus viri pietate & prudentia conspicui Nobis exposuerunt, se longa experientia didicisse, nosque ipsi, qui, Deo favente, hac ipsa die regulare institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas sanctiones & cautelas pro recta ordinum regularium disciplina, adversus calliditatem & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem compluries contigit, & in dies contingere videmus, quospiam, ordinis regularis, & claustralis institutum professos, deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiares ob causas, ejusmodi transitus facultatem postulare & impetrare consuevisse à propriis Superioribus, se privilegium subditis suis regularibus eumdem transitum ad alias religiones concedendi, habere jactantibus; vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare à S. R. E. Cardinalibus Legatis, vel ab ejusdem Ecclesiæ Cardinali majori Pœnitentiario, & non raro à Nostræ civitatis Avenionensis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus venerabilium Fratrum Nostrorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negociis Episcoporum & Regularium præposita, & sacri Concilii Tridentini interpretum. Quæ facultas transeundi ad profitendam regulam alte-

Sessione XIV. cap. 11. Sessione XXV. cap. 19.

Const. XXXIX.

rius religionis, in qua nulla vigeat claustralis & regularis observantia; vel in aliam religionem hospitalariam, aut militarem, vel hospitalariam simul & militarem, ubi etiam vigeat claustralis & regularis observantia, compluribus decretis earumdem Congregationum, & optimo statui ordinum regularium maximè opponitur.

Professi ordinem regularem & claustralem prohibentur transire ad ordinem in quo regularis & claustralis observantia non vigeat, atque etiam ad ordines militares, & hospitalarios, in quibus regularis & claustralis observantia vigeat.

§. 2. Quare præcipua sollicitudo nostra erga omnes regularium familias, quas veluti acies castrorum, ad excubias militantis Ecclesiæ ordinatas, magno & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præsenti Constitutione, in suo pleno robore & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem regularium disciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere studeamus. Itaque omnibus & singulis Regularibus, in quocunque Regulari & claustrali ordine professis, transitum ad quemcunque alium ordinem in quo claustralis & regularis observantia non vigeat, post maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia omnino prohibemus. Transitum etiam ad quemcumque ordinem hospitalarium, vel militarem, vel hospitalarium simul & militarem, etiamsi in hujusmodi ordinibus claustralis & regularis observantia vigeret; ac etiamsi ageretur de apostata, vel non apostata, à primævo suo ordine ad ejusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscunque Superioribus regularium, S. R. E. Cardinalibus Legatis ejusdem R. E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apostolicæ Sedis, Vicelegato Avenionensi, utrique Congregationi Cardinalium, negotiis Episcoporum & regularium præpositæ, sacrique Concilii Tridentini Interpretum, per præsentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcunque privilegia, auctoritates, facultates, & consuetudines, ejusmodi transitum concedendi cuicunque regulari claustrali, apostatæ, vel non apostatæ, quacunque de causa; quamvis etiam consensus, tam Superioris, in cujus ordine antea professus fuerit, quam alterius Superiores in cujus ordine novam professionem emittere voluerit. Nobis autem nostrisque Successoribus Romanis Pontificibus pro tempore exstituris similes concessiones penitus reservamus, itaut in posterum S. R. E. Cardinales Legati, ejusdem S. R. E. Cardinalis major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionensis, præfictæque Congregationes in examine libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium, hac de re nihil omnino decernere possint, nisi nostro vel Romani Pontificis pro tempore exstituri speciali rescripto, ejusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiamsi causæ ejus concedendi summæ viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam nobis, & pro tempore exstituro Romano Pontifici, totius rei distincta & accurata relatio facta fuerit, & postquam à nobis ipsis vel à Romano Pontifice, pro tempore exstituro earumdem causarum pondus approbatum, & transitus facultas concessa fuerit.

Transitus regularium, non observata hac Constitutione, nulli & invalidi.

§. 3. Eisdem vero præsentibus litteris nostris quoscunque transitus, non observato ad unguem harum tenore, imposterum faciendos, nullos & invalidos fore & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eamdem facultatem procedendi in eos, qui deinceps, præsenti Constitutione non observata ad alium ordinem transire, aosi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in regulares extra monasteria vagantes, & crimina committentes.

Sessione VI. *cap.* III

Decreta pro firmitate

§. 4. Decernimus quoque præsentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacunque ratione, tanquam fortasse contra alias Apostolicas, canonicasque sanctiones, jam pridem usu receptas, facientes, aut quovis alio quæsito colore, in jus & controversiam vocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci, non posse; sed semper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas: sicque in præmissis universis & singulis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; nec non irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ

§. 5. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, easdem præsentes solenniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis quibuscunque: nec non ordinibus ejusmodi, etiam juramento & confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis: privilegiis quoque, indultis, Litteris Apostolicis, eisdem ordinibus, illorumque superioribus & fratribus, quomodolibet, etiam plures concessis & approbatis: quibus omnibus & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 13. Febr. 1726. P. A. secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Idibus Februariis, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa De CURIA J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta verò die 19. mensis Februarii Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolottum Apostolicum Cursorem.

Nicolaus Capellus Magister Cursorum.

Constitutio

X.

Constitutio Renovatoria Bullæ *Apostolici Ministerii* circa disciplinam præsertim Regularem pro Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii sollicitudo nos admonet in his vigilantiæ, & auctoritatis Nostræ partes libenter interponere, ut quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Dominici Gregis, animarumque salutem, & directionem providè constitnta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum.

Querela de dictæ Constitutionis inobservantia & contra eam hactenus gestorum annullatio.

§. 1. Cum itaque quamplurium ex Venerabilibur Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Hispaniarum literis non ita pridem intellexerimus, Constitutionem pro Ecclesiasticæ disciplinæ in eisdem Regnis conservarione, & instauratione à fel. record. Innocentio PP. XIII. Prædecessore Nostro die 13. Maii 1723. post maturum consilium editam, quæ incipit: *Apostolici Ministerii &c.*, ac subindè à Nobis per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas litteras, quibus totum ipsius Constitutionis tenorem inseruimus, confirmatam, & innovatam per nonnullos præsertim Regulares in dd. Regnis degentes haud omninò, ut par erat, servari, quinimo ejus executionem variis artibus, inanibusque prætextibus retardari, atque eludi; graviter commoti fuimus, nec defuimus conceptum inde dolorem. ac indignationem Nostram cum Superioribus generalibus ipsorum ordinum communicare, eisque disertè explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem Nostram esse, ut memorata Constitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes condignis pœnis animadverteretur: Ipsi vero Superiores Generales pro ea, qua præditi sunt, prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus S. Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non sine intimo animi sui mœrore accidisse Nobis, ingenuè declararunt, vehementer etiam improbantes quidquid contra eamdem Constitutionem scripto, vel facto attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam à Nobis suppliciter implorarunt, simulque polliciti sunt sedulam se daturos operam, ut quæ in ea facienda, servandaque præscribuntur, ab omnibus, & singulis suis Religiosis absque mora adimpleantur. Licèt autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum, quo Religiosas semper prosequuti sumus, & prosequimur familias, in quarum altera, inclito nempè Fratrum Prædicatorum Ordine diù versati sumus à pœnis adversus dictos transgressores infligendis abstineamus, nihilominùs quæcumque hactenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem à nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequutis, & quandocumque sequuturis, auctoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus.

Uberior declaratio dispositionis.

§. 2. Præstereà graviùs mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac Judicium perhibere volentes, districtè, ac in virtute sanctæ Obedientiæ Nobis Vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab Universis Christifidelibus debitæ, harum, serie denuò præcipimus, & mandamus, ut exactè, & inviolabiliter, omnique colore, prætextu, tituln, & contraria quavis interpretatione prorsùs sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii Prædecessoris Constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tùm Secularem, tùm Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juxtà formam in hisce literis Nostris, ut infra, præscribendam. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domos tàm Virorum, quàm Mulierum plures Personæ reciperentur, quam quæ vel ex proventibus ipsornm Monasteriorum, Conventuom, aut Domorum, sivè ex consuetis eleemosynis, alisque obventionibus in commune conferendis possint commodè substentari; Hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuimus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suir, sivè Clericis, sivè Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; Et si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quàm in eo juxtà modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sivè Prælatus eos ad alterum ejusdem Provinciæ Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit, statim transferat; Quatenùs verò numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provinciæ respectivè excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodiè viventium illo redactus sit, ut commodè ali valeant: Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio setiò injungentes, quatenùs sedulò curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, proutilli in dicta Constitutione demandatum fuerat.

super Religiosorum numero ex obventionum sufficientia metiendo.

De observatione Decretorum super collatione Ordinum.

§. 3. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, decretum piæ memoriæ Clementis PP. VIII. Prædecessoris etiam Nostri, juxta memoratam Constitutionem accuratissimè observetur, districtè quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, ne eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, siue Conventu intra suam Diœcesim sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diœcesis fuerit, litteras dimissorias sui Superioris Regularis non exhibext, servata in præmissis decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii Prædecessorum prædictorum dispositione.

De Sanctimonialium clausura custodienda.

§. 4. Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini Judicii denuò præcipimus, ut quibuscunque mulierum Monasteriis tam sibi subjectis, quàm etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium clausura, impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu, tum in Sacri Concilii Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memor. Gregor. PP. XIII. Prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius Prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

De confessionibus Regularium.

§. 5. Porrò injungimus quoque exactam ejusdem Innocentii Constitutionis observantiam circa Confessiones à Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec

ex alio quocumque privilegio expediendas absque præcedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existentis loci, in quo Sacramentum pœnitentiæ ministretur, servata quoque limitatione, quæ in ipsa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quoad tempus, vel quoad locum, vel genus Personarum; Declarantes, quod in omnibus casibus prædictis confessiones aliter factæ. & respectivè exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipsique Confessarii eo ipso suspensi erunt.

Super Episcopi Diœcesani approbatione obtinenda pro audiendis Monialium Confessionibus.

§. 6. Ad hæc rursùs prohibemus, atque interdicimus, ne Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subjectarum, & ab Ordinarii Jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi, ultra licentiam suorum Superiorum Regularium, examinati fuerint, & pro ipsarum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbati ab Episcopo Diœcesano; Et si secùs factum fuerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Jure suspensos fore itidem declaramus; Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus Superiores Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium sibi tamen subjectarum dumtaxat, absque istiusmodi speciali approbatione Episcopi Diœcesani audire licitè, & validè possint, permittimus, & indulgemus.

Pœna contravenientium Decreto circa deputationem Confessarii extraordinarii pro Monialibus.

§. 7. Et quia mentis, ac intentionis Nostræ est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione præcisè serventur ea, quæ in eadem Innocentii Prædecessoris Constitutione super assignatione. seù deputatione Confessarii extraordinarii Monialibus sub Prælatorum Regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut Superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel prætextu non servaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directè. aut indirectè præbuerint, ipso facto suspensionem ab eorum Officiis, nec non privationem vocis tam activæ, quam passivæ incurrant.

Infringentium Decreta de Oratoriorum privatorum Missis & usu Altaris portatilis.

§. 8. Eisdemque pœnis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subjicimus etiam Regulares, qui sancitis, & ordinatis tum à rec. memor. Clemente PP. XI., tum ab ipso Innocentio Prædecessoribus quoad celebrationem Missæ in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, nec non usum Altaris gestatorii, seù portatilis qualitercumque contravenerint, seù minimè obtemperaverint.

Clausulæ præservativæ.

§. 9. Decernentes pariter easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari debere; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisvè quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica. aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus. Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisvè quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritanöbusque, & aliis Decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis. confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicationis Mandatum & transsumptorum fides.

§. 11. Ut autem eædem præsentes litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos quos illæ concernunt, perinde arctari, & affigere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum litterarum transsumptis, seù exemplis. etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem protsùs fides tàm in Judicio, quam extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1726. Pontificatus Nostri anno secundo.

Die 27. Martii 1726. P.A. secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto. Indictione quarta, die verò 28. mensis Martii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIII. anno secundo supradicta Litteræ Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis. Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, & in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Machetti Apost. Curs.

Nicolaus Capelli Mag. Curs.

Literæ

X.

Literæ quibus gratiæ, & privilegia à san. mem. Clemente PP. XI. aliàs concessa Academiæ Theologicæ in Archigymnasio Sapientiæ de Urbe erectæ confirmantur, & innovantur, aliaque plurima pro salubri ejusdem Academiæ directione, præsidio, & incremento conceduntur, cum diversis ordinationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Excelsa Sedis Apostolicæ specula constituti, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ad excitanda Sacrarum Literarum, & bonarum Disciplinarum studia, debitumque virtuti honorem rependendum, prudenti disposita consilio, & felici, faustoque inchoata esse noscuntur principio, prosequi, & quantùm Nobis ex alto conceditur, perficere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinà perpensis, rationi, ac recto ordini consentaneum fore in Domino arbitramur.

Tenor Constitutionis Clementis XI. emanatæ ad favorem Academiæ Theologicæ.

§. 1. Aliàs siquidem emanarunt à fel. rec. Clemente PP. XI. Prædecessore Nostro, ad favorem Academiæ Theologicæ nuncupatæ non ità pridem in Urbe institutæ, Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Clemens Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. Inscrutabili Divinæ Bonitatis, atque sapientiæ providentiâ ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis licet imparibus, evecti, inter multiplices Pastoralis vigilantiæ Nostræ curas, Sacrarum Literarum, sae præsertim Theologicæ Facultatis studia, per quæ depulsâ ignorantiæ caligine mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ Fidei puritas ab Hæresibus, pravisque Dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & Divini Cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur, ubique locorum, ac præcipuè in hac Alma Urbe Nostra, ex quâ Doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assiduè promanant, quantùm Nobis ex Alto conceditur, promovere, excitare, & eunfovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque Decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque aliàs, nempè ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seù Doctores, aut aliàs graduati ad pleniorem, & sublimiorem Sacrarum, Divinarumque rerum cognitionem aspirantes, Sanctæ Theologiæ, nec non Historiæ Ecclesiasticæ Disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenùs navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis Nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seù instituta sit, eique usum loci in ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis Conventibus habendis, & functionibus peragendis, sub certis modo, & forma tunc expressis assignaverimus, & concesserimus, & sicut plurimorum præstantium Virorum testimonio, imò etiam nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, qui Literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpiùs interfuerunt, relatione accepimus, Dilecti Filii Academici eidem Academiæ adscripti, notabiles in prædictis Disciplinis progressus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore ut dicta Academia, benedicente Domino, non solùm majora in posterum suscipiat incrementa, verùm etiam suavissimos, oberesque fructus in Ecclesiâ Dei quandoque proferat, in eumque finem prædicti Academici pro recto, ac felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seù Statuta, quæ per bon. mem. Thomam Mariam, dum vixit, ejusdem S. R. E. Cardinalem Ferrarium Sancti Clementis nuncupatum jussu Nostro revisa, & subindè approbata fuerunt, jam pridem condiderint, quorum tenor est, qui sequitur videlicet. *Constitutiones Academiæ Theologicæ. Academiam Theologicam solùm illis patere volumus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarunt. Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis bis in hebdomada scilicet feria tertia, & sexta de Sacris, Divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis historica disputatio erit; identidem verò vel ad Nostræ Religionis dogmata pertinentes controversiæ, vel ad Sacras Literas disceptabuntur. Ab exercitationibus vacatio erit à Dominica Sexagesima ad Dominicam Quadragesimæ; à die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & à decimo sexto Kalen. Octobris ad decimam quintam Kalen. Decembris. Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipuæ quæstiones à Censoribus selectæ triennii disputationibus absolventur: eorumdem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quævè in alteram tantùm decernetur. Ordo in Theologicis ad summam Divi Thomæ; in Historicis ad seriem temporum accommodabitur. In quocumque Conventu Academicus, cui id fuerit injunctum, primùm ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit; dùm duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt, ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acutè refellet, & confutabit. Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit; sex horas, tres antè, tres post meridiem disputabit. Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores quà disputando, quà in solemnibus disputationibus accuratè disceptando sustinebunt: Completo triennio proximum à Censoribus locum, ac Sedem honoris ergo habebunt, de omnibus; quæ ab Academicis consciscentur, suffragium ferent. Quicumque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus. De controversiis disceptandis Censoris judicium erit; unus minùs solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt: quid de illis sentiant, judicabunt; suffragia occulta erunt soli Academico à secretis nota, ut possit, cùm fuerit opportunum, doctrinæ cujusque testimonium perhibere. Academicus à Secretis qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus unà cum duobus aliis Censoribus præerit, non solemnibus, tunc cùm Censorem non adesse contigerit. Diem solemnibus disputationibus statuet, eum pro iis habendis designabit, quem integrum annum in Academia exegisse constabit, annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur. Certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere, eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet mense in tabella descriptas exponet, scriptoresque, qui de illis uberiùs, & luculentius disserunt, indicabit, Acta omnium, quæ geruntur conficiet: Academicorum nomina in albo describet; & tempus quo adscripti fuerint adnotabit. Academicorum doctrinam, labores, Censorum judicio probatas disputationes publicis Literis pro cujusque meritis testabitur.* Ac proindè sicut memorati Academici exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi

non minùs ejusdem Academiæ erectionem, seù institutionem, perpetuique usus loci eis, sicut præmittitur, assignati concessionem, quàm Constitutiones, & Statuta præinserta, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & aliàs desuper Paternæ providentiæ Nostræ partes interponi plurimùm desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sincerù exoptamus affectibus, eorumdem exponentium votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, benignè annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à Jure, vel ab homine, quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usus loci ei in ædibus dicti Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatas, nec non Constitutiones, & Statuta præinserta, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica, tenore præsentium, sine tamen Universitatis Studii Generalis ejusdem Urbis, ac cujusquam alterius præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscumque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodòlibet intervenerint, amplissimè supplemus. Et nihilominùs dictam Academiam Theologicam, quatenùs opus sit, auctoritate, & tenore similibus itidem perpetuò erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfati denuò concedimus, & assignamus. Porrò ne unquàm in eadem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut præter, & ultrà eos in ejusmodi Statutis, & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores nunc, & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, Officium Censorum in dicta Academia pariter obtineant: Præterea, ut Academici nunc, & pro tempore similiter existentes, mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis eo impensiùs, solertiùsque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulò, ac laudabiliter adimpleverint, in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem in cujusque ipsorum Patriis respectivè providendis, aliis omnibus cæteris paribus tam in Romanâ Curiâ, quàm extrà eam præferri volumus, & mandamus; seriò idcircò requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios Nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seù Locorum Ordinarios, ac quoscumque Beneficiorum ejusmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos, quorum multi exteri, & ex diversis Nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supradictæ Academiæ adscriptos, in eaque diu cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis Literis testimonialibus Manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque Sigillo munitis, docuerint, in collatione eorumdem Beneficiorum, quatenùs ipsi reditibus ad congruam sui sustentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus cæteris paribus similiter præferant; quia vero etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimum adjumenti, atque splendoris huc usque attulerunt, & ut in Domino confidimus deinceps quoque allaturi sunt, idcircò eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi volentes, earumdem tenore præsentium decernimus, ut postquàm iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum adscribendi, de Superiorum suorum consensu, omnes Academicorum partes per sexennium rectè, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perindè ac si Sacram Theologiam in suis respectivè Monasteriis, Conventibus, seù Domibus Regularibus per triennium actu legissent, ita tamen ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex unoquoque Monasterio, Conventu, seù Domo Regulari de Urbe præfata ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur, à suis respectivè Superioribus deputentur, ad hoc ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant: iis autem transacto sexennio alii duo, & non plures subrogentur, sicque de sexennio in sexennium servari debeat. Demum ut ejusdem Academiæ conservationi, bonoque regimini, nec non Academicorum commodis, & utilitatibus uberiùs consultum sit, promptumque & paratum eis suppetat præsidium, dilectos filios Nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum Sanctæ Anastasiæ Paraccianum, Carolum Augustinum Sancti Augustini Fabronum, Joannem Baptistam Sancti Stephani in Monte Cœlio, Ptolomeum titulorum Presbyteros, nec non Annibalem Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, Nostrum secundùm Carnem ex fratre germano nepotem prædictæ Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quàm quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantiam, Academicorum admissionem, & expulsionem, Secretarii, & Censorum deputationem & amotionem spectantia, ac generaliter omnia & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, & conducere videbuntur, agantur, statuantur, & ordinentur: Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per Nos, & Sedem Apostolicam pariter deputandis plenam, liberam, & amplam ad præmissa facultatem, & auctoritatem, harum serie, tribuimus, & impartimur. Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum

Palatii Apostolici Auditores jodicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit Urbis, & Gymnasii præfatorum, ac quorumcumque Ordinum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodòlibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & espressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1718. Pontificatus Nostri Anno 18. F. Cardinalis Oliverius. Loco † Annuli Piscatoris.

Fructus uberrimi in Ecclesiam ex præfata Academia promanantes laudantur.

§. 2. Cum autem Nos, qui, dum Cardinalatus honore fungebamur, prædictæ Academiæ functionibus, & exercitationibus summâ cum animi Nostri jucunditate interfuimus, eamque memorato Clementi Prædecessori magnopere commendavimus, ac re ipsa adjuvare non defuimus, nunc ita disponente Dei providentia, qui vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt, ad Supremi Apostolatus fastigium nullo licet meritorum nostrorum suffragio evecti, ac providè consideranter quantum splendoris, atque ornamenti Almæ Urbi præfatæ, nec non utilitatis universæ Reipublicæ Christianæ accederet, si eadem Academia novis, validioribusque præsidiis constabiliretur, quorum ope firmius subsisteret; majoresque in dies progressus faceret: Sic namque multi (ut meritò sperare licet) nedum in Urbe prædicta, sed in aliis etiam Christiani orbis partibus degentes, qui consueto Sac. Theologiæ cursu in Scholis absoluto, illius studium prorsus abjiciunt, ad hanc Academiam convolantes, Sacrorum Dogmatum, Historiæ Ecclesiasticæ, ac Scholasticæ Theologiæ studia alacri animo prosequentes, seu aggredientes, ad Ecclesiastica munia ritè, & rectè obeunda in primis idonei redderentur, puriori, solidiorique scientiæ pabulo enutrirentur, & in sana Doctrina eruditi, illam in suis respective regionibus docere, & propagare, atque adversùs profanas vocum, sententiarumque hisce præsertim temporibus admodùm increbescentes novitates strenuè propugnare possent: Illi verò, qui censuræ gradu post diuturnos labores in dicta Academia adepto in eadem Urbe commorarentur collatis inter se consiliis, aut in confutandis libellis, qui nimiâ temeritate adversùs Orthodoxæ Fidei puritatem, sanctioraque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sedis Apostolicæ jura, ac probatas, & à majoribus Nostris receptas traditiones, & Sententias passim circumferuntur, aut in vetustioribus SS. Patrum codicibus fideliter evulgandis, vel novis elucubrationibus pro temporum opportunitate edendis, rem Catholicam, ac Literariam tueri, & illustrare valerent; hos proinde, aliosque uberiores ab eo qui incrementum dat, & preces, ac vota humilium excedit, fructus ex eadem Academiâ præstolantes, gratias, & privilegia ei ab ipso Clemente Prædecessore, sicut præfertur concessa ampliare, & extendere decreverimus.

Confirmatio de qua in rubr.

§. 3. Hinc est, quod ejusdem Academiæ statui, conservationi, & incrementis opportunè prospicere, ac dilectos filios illius Academicos specialis favore gratiæ prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, præinsertas Clementis Prædecessoris Literas, ac omnia, & singula in eis contenta & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentiam perpetuò approbamus, & confirmamus, ac quatenùs opus sit innovamus, & de novo concedimus, statuimus, & ordinamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjungimus.

Subsidia pro pauperibus.

§. 4. Prætereà cum, sicut accepimus, plerique ex eis qui eidem Academiæ hactenus nomen, & operam dederunt, rei familiaris angustiâ pressi, à cœptis absistere, & aliò studia sua convertere debuerint, pluresque, ne prædictæ Academiæ adscriberentur, hac ipsa de causâ deterriti fuerint, indeque factum sit, quod dicta Academia optatos progressus huc usque minimè facere potuerit, quin etiam timeri possit, ne sensim decrescente Academicorum numero tandem omninò deficiat, & concidat, nisi aliquot ex benignitate Apostolica depromptis subsidiis fulciatur, atque sustineatur; volumus, ut partim ex illis qui actu dictæ Academiæ adscripti reperiuntur, partim ex iis, qui eidem adscribi cupiunt, viginti pauperes Ecclesiastici, qui saltem per quadriennium Sacræ Theologiæ assiduè studuerint, per Ven. Fratres Nostros S. R. E. Cardinales ipsius Academiæ Protectores nunc, & pro tempore existentes deinceps deligantur, eorumque singulis, donec aliter per Nos, seù Romanos Pontifices Successores Nostros provisum fuerit, summa quinquaginta scutorum monetæ Romanæ per Datariam Apostolicam ex pecuniis Romano Pontifici pro tempore existenti ex eadem Datariâ obvenien. quotannis ab initio præsentis Anni incipien. assignetur, & persolvatur, donec expleto sexennio censuræ gradum assecuti fuerint, ac subindè alii per prædictos Cardinales in eorum locum subrogentur, quibus enarrata pecuniæ summa itidem subministretur.

Parænesis ad Censores.

§. 5. Censores autem ipsius Academiæ pro tempore quoque existentes seriò hortamur, & monemus, quatenùs non ea tantùm, quæ in ejusdem Academiæ Constitutionibus sibi injunguntur, fideliter, ac sedulo adimpleant, verùm etiam in errores refutandos, Ecclesiæ, & Sedis prædictæ jura asserenda, & vindicanda, ac Ecclesiasticam historiam illustrandam juxta modum, & formam sibi à nobis, vel Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, aut Cardinalibus Protectoribus præfatis præscribendos, viribus omnibus incumbentes, Deo, & Ecclesiæ se devovere, ac jugiter deservire procurent.

Academici præsertim Censores in Beneficiorum collatione anteferendi.

§. 6. Et quia debitus Justitiæ ordo exigit eos, qui Sacrarum Literarum studiis se dedunt, aliisque in Divinarum rerum scientiâ præcellunt, condignis ab hac Sancta Sede gratiarum muneribus donari, cumque idem Clemens Prædecessor in præinsertis Literis Academicos prædictos in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum aliis anteferri monuerit, Nos ipsius Clementis Prædecessoris vestigia sectantes, omnes, & singulos quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores similiter requirimus, ut quos diutiùs in dicta Academiâ cum laude versatos esse constiterit, aliis in ejusmodi collatione, cæteris paribus præferant, præcipuè verò eosdem Romanos Pontifices Successores Nostros enisè rogamus, ut secum reputantes quantopere Academia Theologica præfatam Almam Urbem ornare, quotque uberes in Ecclesia Dei fru-

ctus, benedicente Domino, afferre possit, si eam maximè vigere, ac florere contigerit, in Canonicatibus, aliisque Beneficiis hujusmodi conferendis, pensionibusque Ecclesiasticis reservandis, & aliis gratiis impertiendis, dictos Academicos, præsertim si Censores fuerint, præ oculis habere velint, prout singulorum merita postulaverint, quemadmodum nos facere non omittemus.

Commendandi ad varia munia ecclesiastica.

§. 7. Ad hæc cum æqui bonique rationi conducere dignoscatur, certis muniis exercendia adhibere, qui tutom adeò Doctrinæ experimentum palàm dederunt, maximèque deceat honoribus etiam augere, qui omni cura, ac studio ampliorem sibi sapientiam comparere, Academiam prædictam in publicum Ecclesiæ bonum, ac commodum colere, servare, & augere non desinunt, dimensosque sibi litterarios labores pro veritate tuenda, dictæque Sedis dignitate asserendà ultrò suscipiunt, & tolerant, eisdem Cardinalibus Protectoribus injungimus, ut quandocumque novi Philosophiæ, aut Sacræ Theologiæ Lectores publici in prædicto Gymnasio Sapientiæ, vel in Collegio de Propagandâ fide nuncupato de eadem Urbe constituendi venient, aut etiam quoties novi designandi erunt in Urbe præfatâ Examinatores ad Confessiones, Sacros Ordines; & Beneficia, Qualificatores Officii Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem, Consultores Congregationum eorumdem Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus, Indici librorum prohibitorum, & expurgandorum, ac Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositarum, aut Examinatores Episcoporum in facultate Theologicâ; Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti commendare non prætermittant Censores Academiæ prædictæ, sivè Ecclesiastici Seculares, sivè Regulares fuerint, idemque præstent, cum de promotione ad Episcopales, aliasve Ecclesiasticas Dignitates faciendâ agetur, ut singulorum meritis debitâ circumspectione libratis eos eligamus, quos ad majorem Dei gloriam, & Ecclesiæ utilitatem in Domino expedire censuerimus.

Requisita Censorum.

§. 8. Quoniam autem, ut Nobis quoque innotuit, multis ex Academicis prædictis antehac Censoris Academiæ hujusmodi munus delatum fuit, Volumus quod præter eos, qui jam Censoria gradum obtinuerunt, nemini imposterum hoc munus deferatur, nisi illis Academicis, qui exacto laudabiliter sexennio, & sex peractis publicis disputationibus juxta præfatæ Academiæ Constitutiones, nomen, & officium Censoris dictæ Academiæ Theologicæ sibi promeruerint.

Confirmatio & subrogatio Protectorum.

§. 9. Cæterùm cum idem Clemens Prædecessor memoratos Cardinales dictæ Academiæ Protectores, & Defensores constituerit, ac deputaverit, quibus fel. rec. Innocentius Papa XIII. Prædecessor etiam Noster Dilectum Filium Nostrum Bernardum Mariam tit. S. Bernardi ad Thermas ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Comitibus nuncupatum addidit, ac nonnulli ex illis ab humanis decesserint, Nos ipsos Cardinales Protectores, & Defensores Academiæ prædictæ sic Deputatos, ac de præsenti existentes, auctoritate præfata confirmantes, in locum defunctorum Venerabilem Fratrem Nostrum Fabritium Episcopum Ostien. & Veliternen. Paulutium Sacri Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanum, ac Dilectum Filium Nostrum Ludovicum tituli S. Silvestri in Capite, ipsius S. R. E. Card. Picum respectivè nuncupatos, auctoritate præfatâ subrogamus, ac in Protectores, & Defensores hujusmodi pariter constituimus, & deputamus.

Decretum roborans & clausula sublata.

§. 10. Decernentes quoque easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunquè spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 6. Maji 1726 Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

F. Card. Oliverius.

CONSTITUTIO

XII.

Per quam confirmatur Erectio Conservatorii pauperum Puellarum Oppidi *de Guimarens* Bracharen. Diœcesis in Monasterium Ordinis B. V. MARIÆ de Monte Carmelo, eademque, quatenus opus sit, suppleto quocumque defectu sanatur, & convalidatur; Moniales verò à Jurisdictione Archiepiscopi, & Parochi perpetuò liberantur, & Superioribus Fratrum dicti Ordinis immediatè subjiciuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à fovendo & confirmando pauperum Puellarum Monasterio.

SAcrosanctæ Militantis Ecclesiæ Gubernacula ex Summi Sacerdotii cathedra Nobis, meritis licèt imparibus demandata tenentes, ad ea per quæ pauperes Puellæ olim sub aliquali vivendi Regula in communi Domo Conservatorii viventes, tandem spretis hujus infelicis seculi illecebris, tanquam prudentes Virgines accensis lampadibus obviam ituræ Sponso Jesu, eadem Domo in Monasterium erecta, assumptoque Regulari habitu perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatudinem consectari valeant, ac exindè honoris flores, & honestatis fructus, Regularisque Vitæ propagatio deveniant, propensis studiis intendimus, & ne in posterum de hujusmodi erectionis validitate hæsitari contingat, sed litium anfractibus, & dissidiis super hoc habitis hucusque finis perpetuò imponatur, ac personæ in ea degentes Divinis laudibus ea, quæ par est mentis puritate, & cordis sinceritate liberius insistant, erectionem Monasterii hujusmodi Apostolicæ confirmationis munimine roborantes, Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout personarum hujusmodi ac locorum & temporum qualitatibus matura consideratione

pen-

pensatis in Domino conspicimus salubriter expedire.

Conservatorii fundatio, professionis emissio & in Monasterium erectio.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias videlicet de Anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto, seù alio veriori tempore in Oppido de Guimarens Bracharen. Diœcesis simplex Conservatorium nonnullarum Puellarum in communi viventium per quondam tunc in humanis agentem Franciscum Antunes Torres, dum viveret, seù juxta ejus sub qua ab humanis decessit dispositionem Testamentariam fundatum, & erectum extiterit. Subindè verò scilicet de anno ejusdem Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo Puellæ præfatæ habitum, & institutum Ordinis Fratrum Carmelitarum Tertii Ordinis nuncupatorum de manibus ejusdem Ordinis Superiorum susceperint, adauctisque paucis ab inde annis tam illius Fabrica Regio Diplomate mediante constructa, quàm annuis redditibus, & Tertiariarum numero, tunc existens loci Ordinarius non tantum Ecclesiæ de ejus licentia extructæ benedictionem impartiri, verum etiam ibidem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reponi, Claustra benedici, nonnullas Sepulturas pro eisdem Puellis aperiri concesserit, dictæque Puellæ sese noviter Jurisdictioni, & Gubernio tunc existentium Superiorum ejusdem Ordinis submiserint, ac sub Regimine Dilecti Filii Fratris Antonii de Incarnatinne tunc existentis Commissarii Generalia dicti Ordinis in Regno Portugalliæ per aliquod temporis spatium permanserint. Cumque in Constitutione Pii Papæ V. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Circa pastoralis*, *&c.* caveatur expresè, quod Puellæ in hujusmodi Conservatoriis degentes, vel in manibus propriorum Superiorum solemnem emittere teneantur Professionem, aut Conservatoria hujusmodi dissolvantur, & supprimantur, proptereaque de anno pariter Domini millesimo septingentesimo quarto, seù etiam alio veriori tempore, cum tunc existentes Puellæ præfatæ opportunum situm Clausuram, Officinas, Dormitoria, Cellas, ac Suppellectilia Sacra, & profana, necessariosque annuos reditus haberent, & nemine contradicente, concurrentibusque in eisdem omnibus necessariis requisitis pro erectione Conservatorii præfati in Monasterium Monialium præfati Ordinis, earum solemnem Professionem in manibus præfati Commissarii Generalis specialiter ad id à tunc existente dicti Ordinis Superiore Generali deputati expresè emiserint; qua solemni professione trium substantialium Votorum, ac perpetuæ Clausuræ in manibus Superiorum dicti Ordinis juxta Constitutionem præfatam, ut præfertur emissa licet dictum Conservatorium formale Monasterium, ac Puellæ præfatæ Moniales dicti Ordinis respectivè evaserint, & ab omnimoda Jurisdictione Ordinarii exemptæ Superioribus dicti Ordinis, qui eas usque ad annum ejusdem Domini millesimum septingentesimum septimum pacificè gubernarunt subjectæ extiterint, nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam à Venerabili Fratre moderno Archiepiscopo Bracharen. quàm à Dilecto etiam Filio moderno Parochialis Ecclesiæ ejusdem Oppidi Rectore eo sub prætextu, quod Puellæ præfatæ per illius manus Paschale Sacramentum non suscepissent, ac sub prætensione, quod ipsæ verè Moniales non existerent, nec à Jurisdictione ejusdem Ordinarii exemptæ essent varias litium molestias passi fuerant; quapropter habito per Dilectas in Christo filias Modernas Priorissam, & Moniales præfati Monasterii in gradu appellationis ad Tribunal Nunciaturæ Apostolicæ Portugallen. recursu de anno similiter Domini millesimo septingentesimo octavo, in libera possessione exemptionis ab Ordinarii præfati Jurisdictione, prout erant manuteneri obtinuerunt, & deindè ad Sedem Apostolicam pro approbatione & confirmatione Erectionis præfati Monasterii, ac quatenus opus esset cujuslibet nullitatis, quæ in ea intervenire potuisset sanatione recursu etiam desuper habito de anno pariter Domini millesimo septingentesimo decimo octavo, à Dilecto etiam Filio Nostro, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis commoranti favorabilem informationem reportaverint, dictusque Archiepiscopus ab indè citra se opposuerit sub prætextu, quod Conservatorium præfatum absque Sedis Apostolicæ præfatæ licentia, ac Ordinarii consensu nulliter in Monasterium Monialium erectum fuisset, ac Priorissa, & Moniales præfatæ utpote nulliter professæ sub illius Jurisdictione adhuc remanere deberent.

Ordinarii ejusmodi erectioni se opponunt & Moniales ad Nunciaturam Apostolicam recurrunt.

Laudatur earum in observando sui Ordinis instituto assiduitas.

§. 2. Nos igitur, qui quantum in Domino possumus personarum quarumlibet præsertim Monialium Regularis Vitæ disciplinam servantium quietem, & tranquillitatem, litium jurgiorumque perturbatione semota Paternis, & sinceris desideramus affectibus, ac attendentes, quod licet Conservatorii hujusmodi, ut præfertur in Monasterium præfati Ordinis Erectio, & Institutio usque, & de præfato Anno Domini millesimo septingentesimo quarto earum plenarium sortitæ fuerint effectum, ac Priorissa, & Moniales præfatæ in eodem Monasterio ad formam Erectionis, & Institutionis præfatarum Altissimo famulatum exhibentes in Divinis laudabiliter deservierint, & deserviant de præsenti, & ab indè citra Constitutiones, seu Ordinationes, aut Regulæ secundum earum institutum pacificè, & absque ulla contradictione per eas observatæ fuerint.

Confirmatio de qua in rubr.

§. 3. Nihilominùs ne de Erectionis, & Institutionis hujusmodi viribus, ex quo illæ Apostolica auctoritate factæ non fuerint, ac expressus Ordinarii loci hujusmodi desuper consensus non intercesserit, & ne de ejusdem Monasterii stabilitate ullo unquam tempore hæsitari contingat, Monasterii præfati statui, & stabilitati, dictarumque Priorissæ, & Monialium conscientiarum quieti, & tranquillitati in præmissis opportunè providere, easque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon earum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Erectionem, & Institutionem, ut præfertur factas, Apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit sanamus, & convalidamus; ac dicti Monasterii Priorissam, & Moniales nunc, & pro tempore existentes ab omnimoda Jurisdictione præfati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Parochialis Ecclesiæ Rectoris etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac immediatè pro tempore existentium Superiorum Regularium præfati Ordinis, à quibus actu reguntur, & gubernantur Jurisdictioni, ac Regimini subjicimus, cum facultate eisdem Superioribus Regularibus pro tempore existentibus tradendi Priorissæ, & Monialibus præfatis nunc, & pro tempore existentibus tam probationis, quàm Professionis Velum, ità ta-

men, ot Moniales, quæ in eodem Monasterio sub illius Regula recipientur, & admittentur in futurum babitum per alias Moniales præfati Ordinis gestari solitum suscipere: & tempore probationis elapso Professionem per easdem emitti consuetam expresse emittere, Regulam, necnon perpetuam Clausuram, ac Ritus, mores, consuetudines, & Regularia Instituta præfati Ordinis servare, Divinisque laudibus, & Officiis insistere debeaot, & teneantur.

Exemptio bonorum à decimis.

§. 4. Et insuper eidem Monasterio, illiusque Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque Census, Terræ, Domus, Possessiones, bona mobilia, & immobilia, quovis nomine nuncupata per quoscunque Christifideles in perpetuum, vel ad tempus, simulque, vel successivè pro augmento bonorum Monasterii hujusmodi, & Monialium in eo pro tempore degentium, seu alicujus earum intuitu, vel contemplatione, ac etiam titulo eleemosynæ, vel aliàs quomodòlibet donata, assignata, & erogata, ac in posterum donan. assignan. & eroganda ex nuoc proot, & postquam donata, assignata, & erogata fuerint, libera, immunia, & exempta à decimis & aliis quibuscunque oneribus, & impositionibus esse debeant; Ita quod liceat Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus præfatis corporalem, realem, & actualem illorum, Juriumque, & pertinentiarum quorumcunque possessionem per se, vel alium, seu alios earum, ac dicti Monasterii nominibus propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque, reditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, exigere, levare, arrendare, locare, dislocare, ac in communes earum, & dicti Monasterii, usus, & otilitatem convertere, Diœcesani loci vel cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita.

Communicatio privilegiorum aliarum Monialium.

§. 5. Quodque Priorissa, & Moniales nunc & pro tempore existentes præfatæ omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, Immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, Indulgentiis, favoribus, & gratiis universis tàm spiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Moniales dicti Ordinis in genere, vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, aut aliàs quomodòlibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter, ac absque ulla prorsùs differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, & per omnia, dummodò tamen illa seù illæ sint in usu, & non revocata, seù revocatæ, nec sub aliqua revocatione comprehensa, & comprehensæ, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, dictique Ordinis Institutis non adversentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuò concedimus, & indulgemus, necnoo Constitutiones, aut Ordinatiooes, seù Regulas hujusmodi pro firmiori illarum validitate, & subsistentia Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam, adjicimus, illasque ab omnibus ad quas nunc spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere volumus.

Sanatio defectuum erectionis.

§. 6. Omnesque, & singulos tàm Juris, quàm Facti, & solemnitatum, aliosque quantumvis substantiales defectus, si qui in Erectione hujusmodi quomodòlibet intervenerint eadem auctoritate supplemus, præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, seù alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocatiooibus, sospensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & Sedem Apostolicam præfatam sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis etiam motu simili, & de scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine paribus pro tempore factis; & facien. comprehendi, vel confundi, sed tanquam ad majus Divini Cultus augmentum factas, & emanatas semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacunque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes Priorissam, & Moniales Monasterii præfati quandocunque eligen. concessas, ac validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliàs per quoscunque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere. Et si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane Motu pari decernimus.

Deputatio Executorum.

§. 7. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus fratribus Archiepiscopo Lacedemonien. & Episcopo Tagasten. ac Dilecto similiter Filio Emanueli Alvares Cidade Canonico Ecclesiæ Elboten. motu simili per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seù alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcunque ubi, & quandocunque opus fuerit, & quoties pro parte Priorissæ, & Monialium nunc, & pro tempore existen. præfatarum requisiti fuerint solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra illas, & in eis contento hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, illisque pacificè, frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex Priorissa, & Monialibus nunc, & pro tempore existen. prædictis desuper quomodòlibet indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, servata tamen forma Concilii Tridentini, appellatiooe postposita compescendo.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodò tamen ultra tres dietas aliquis vigore earumdem præsentium extra suam Diœcesim ad Judicium non trahatur & quibuscumque prætensionibus prædicti Archiepiscopi, sive ejus Promotoris Fiscalis, & quacumque lite in quocumque Tribunali, aut Congregatione, Urbis & de Partibus indecisa pendente, ac quibusvis Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Univer-

sa-

falibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Privilegiis, quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis eidem Monasterio, ac quibusvis aliis Superioribus, & personis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum forsan quomodòlibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expresè, nec non opportunè, & validè, hac vice dumtaxat motu simili, deque scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. 3. Aug. 1726. P. A. tertio.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1726. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

P. Cardinalis Prodatarius.

I. B. Archiep. Nisiben. Subdatarius.

A. Magister Brevium.

Loco ✝ Sigilli.

O. de Carconiis.

XIII.

Binæ Apostolicæ Litteræ in forma Brevis expeditæ.

In quarum primis ejusdem Constitutio: *Paterna Sedis Apostolica providentia* pro Tertiariis Ordinis S. Francisci anno 1725. quarto Idus Decembris emanata ad Tertiarias Ordinis Servorum B. M. V. extenditur, & ampliatur; Ita ut à Jurisdictione, & dependentia Ordinariorum eximantur, & Priori Generali ejusdem Ord. pro tempore existenti Curæ, & Superioritati subjectæ omninò sint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior, & Procurator Generales Fratrum Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, quòd cum ipsi longa experientia cognoverint nonnullas molestias, vexationesque, quas ejusdem Ordinis Tertiariæ tolerant, ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarias ad eorum dependentiam, seù superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, & spiritus dispersionem, atque prædicti Ordinis Superioribus non modicam inquietudinem parere, dicti Exponentes, quò similibus inordinationibus occurrant, Litteras Nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri anno secundo expeditas, per quas inter alia Tertiariæ Ordinis Sancti Francisci à Jurisdictione, & dependentia Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarias primò dicti Ordinis per Nos extendi summopere desiderant, præsertim quia hunc Ordinem à fel. rec. Innocentio PP. VIII. Prædecessore Nostro ad participationem privilegiorum quatuor aliorum Ordinum Mendicantium admissum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Extensio de qua in rubr.

§. 2. Nos igitur ipsos Priorem, & Procuratorem Generales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Litteras Nostras prædictas, per quas Tertiariæ secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini earum Ministri Generalis subjiciuntur, ad Tertiarias primò dicti Ordinis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extendimus, & ampliamus, ita ut illæ Prioris Generalis pro tempore existentis hujus Ordinis curæ, & superioritati subjectæ omninò sint.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit primò dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ad de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Augusti 1726. Pontificatus nostri anno tertio.

D. 8. Aug. 1726. P. A. tertio.

F. Card. Oliverius.

XIV.

In secundis verò perpetuis futuris temporibus locus Consultoris Sac. Rituum Congregationis uni ex Professoribus ejusdem Ordinis decernitur, & ordinatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtio Justitiæ exigit, ut Religiosorum Virorum Ordines in Ecclesia Dei piè, sanctèque instituti, qui multos pro Religione labores continuò substinent, congruis honoribus, & gratiis decorentur.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui unus ex Consultoribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositæ existit, locum fixum Consultoris hujusmodi, eidem suo Ordini assignari summoperè desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur erga prædictum Ordinem, quem in visceribus gerimus charitatis, aliquod pa-

Decernit prout in rubr.

Paternæ nostræ benevolentiæ monumentum exercere cupientes, ipsumque Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodòlibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus locus Consultoris prædictæ Congregationis Cardinalium, succedente illius pro tempore vacatione, uni ex memorati Ordinis professoribus concedi, & assignari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Decretum roborans & irritans.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Augusti 1726. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Die 8. Aug. 1726. P. A. tertio.

F. Card. Oliverius.

XV.

CONSTITUTIO

De recta administratione Hospitalium, & Montis pietatis Civitatis Cæsenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Commemorat suam pro Ecclesia Cæsenate, tùm pastoralem olim, tum. p. t. Pontificalem solicitudinem.

§. 1. Quotiescumque cogitamus (hoc autem sæpe contingit) nos Ecclesiæ Cæsenati sex & quadraginta ab hinc annis pastorali officio præfuisse; toties memoria repetimus regulas, instructiones, edicta, & synodales constitutiones, quibus illius episcopatus rebus, & præcipue locorum piorum administrationi pro nostri ingenii viribus providere curavimus. Postquam vero ineffabile Dei consilium, nullis exigentibus meritis nostris, in cathedra beati Petri Apostolorum principis sedere nos voluit, sæpenumero ad eandem dilectissimam olim sponsam nostram Ecclesiam Cæsenatem oculos pontificiæ caritatis convertimus, ut aliquod nostræ pro ea sollicitudinis argumentum ostenderemus; dumque se nobis primo obtutu Seminarium Clericorum Secularium episcopatus obtulit, statim de illo amplificando, novisque reditibus augendo decrevimus, ut adolescentes, militiæ ecclesiasticæ nomen daturi, in eo moribus & literis, quæ decent sacros ministros, commodius imbuantur.

Hujus Const. motiv. est deplorandus Hospitalium & Montis pietatis Cæsenæ status.

§. 2. Quum vero nuper haud modica animi nostri perturbatione rursus nobis innotuerit, quod cæteroquin oculis nostris olim adspeximus, atque hisce manibus contrectavimus, Xenodochia nimirum, sive Hospitalia, & Montem pietatis Cæsenæ ob incuriam & culpam laicorum, non ea, qua decet cura & vigilantia gubernari; eorum reditus, in peregrinorum & pauperum beneficium convertendos, Dei timore postposito, dissipari; quæque pii eorumdem auctores Dei obsequio & religioni destinaverant, jam dudum dilapidari; nos huic malo remedium aliquod allaturi, præsentem Constitutionem nostram edere decrevimus, duodecim capita complectentem, pro eorumdem Xenodochiorum, sive Hospitalium & Montis pietatis tutiori administratione impolterum observanda, ne amplius ea, quæ peregrinis & pauperibus Christi veterum Cæsenatium pietas danda esse voluit, in alios usus, contra eorum mentem manifesta Dei offensione, transferantur. Capita vero, quæ diximus, huic nostræ Constitutioni inseri volumus, ut perpetuis futuris temporibus legi, neque ab ullo, ad quem pertinere videbuntur, ignorari unquam possint. Hæc autem sunt.

PRO HOSPITALI SANCTISSIMI Crucifixi.

Priorum numerus, ordines & electio.

I. Priores, ad regimen Hospitalis sanctissimi Crucifixi deputati, perpetuis futuris temporibus sint decem tantum; horum quinque sint ex ordine Ecclesiastico seculari: unus ex canonicis Ecclesiæ cathedralis decretorum doctor, qui Primicerii vocabulo utatur; duo alii sint ex numero Parochorum: cæteri duo ex numero simplicium Presbyterorum. Quinque reliqui, de more, sint ex laicis. Quinque vero illi Ecclesiastici ab Episcopo eligantur, ad nutum ejusdem Episcopi quandocunque & quomodocunque ipsi placuerit, inde amovendi. Sed quinque reliqui ex ordine laicorum, de more, à publico & generali cœtu consiliariorum civitatis eligantur.

Officiorum inter eos distributio.

II. In quocunque munere & officio, quod inter Priores ejusdem Hospitalis sanctissimi Crucifixi distribui contigerit, nunquam bini aut singuli tantum laici habeantur, sed unus ex Ecclesiasticis, alter ex laicis.

Rationarii electio, Officium & stipendium.

III. Inter Ministros Hospitalis sanctissimi Crucifixi Rationarius seu Calculator & Director ejus redituum, sit semper extraneus, à solo Episcopo eligendus, cujus etiam nutu, ex officio suo removeri possit. Ad eumdem Rationarium & Calculatorem pertineat examinare & recognoscere administrationes, quæ fiunt in cæteris locis piis civitatis: quæque propterea eam portionem in annuum ejusdem Rationarii stipendium, de suo conferant, quam Episcopus ei tribuendam, & conferendam judicabit, omni recursu & appellatione remota.

PRO HOSPITALI SANCTI TOBIÆ.

Priorum Ordo & electio.

IV. Ex duodecim Prioribus, ad regimen Hospitalis sancti Tobiæ deputatis, perpetuis futuris temporibus sex sint ex ordine ecclesiastico seculari, nimirum duo ex canonicis Ecclesiæ cathedralis, duo ex Parochis, duo ex simplicibus

Presbyteris. Hos sex solus Episcopus eligat, semper ejus nutu inde amovendos. Cæteri sex sint ex ordine laicorum, eo modo eligendi, quem Constitutiones ejusdem Hospitalis præscribunt.

De prompta prædictorum executione.

V. Ut hæ nostræ sanctiones plenum & cirissimum effectum obtineant, venerabili fratri nostro Joanni Baptistæ Episcopo injungimus, ut statim ac præsentem nostram Constitutionem acceperit, ex Prioribus laicis, regimini ejusdem Hospitalis sancti Tobiæ deputatis, sex solos antiquiores in suo officio relinquat; sed pro sex reliquis recentioribus, itidem laicis, ipse eligat sex alios ex ordine Ecclesiastico, ut superius dictum est.

Abolitio trium prandiorum, Eleemosynarum & sumptuum inutilium.

VI. Ne reditus Hospitalis, qui Christi pauperibus & peregrinis alendis sunt adsignati, deinceps in commessationes, compotationes & convivia impendantur, primo volumus, atque barum tenore jubemus & declaramus, ut tria prandia, sumptibus ejusdem Hospitalis sancti Tobiæ, sub prætextu viatorum, quotannis parari solita in festo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, feria v. in cœna Domini, & in festo Resurrectionis Dominicæ, omninò aboleantur, nec amplius parari possint. Secundò, omnes eleemosynæ tritici, panis, leguminum, nummorum, carnis, vini, aliarumque rerum, quæ hactenus bis in anno, hoc est in solemnibus Natalis & Paschatis Christi Domini distribui consueverunt, pari pacto aboleantur. Tertiò omnes sumptus inutiles, & omnino supervacanei in prandiis, jentaculis, comessationibus, conviviis, cœnis, refrigerationibus, & cæteris hujusmodi voluptatibus, occasione congregationum, processionum, recognitionum & bonorum visitationum, fieri soliti, omnino aboleantur, sub pœna singulis transgressoribus centum scutorum argenteorum ipso facto incurrenda, & eorumdem ære pro rata solvenda: quæ Seminario Clericorum secularium ejusdem episcopatus applicabitur.

Ex necessariis sumptibus residua Clericorum Secularium Seminario applicanda.

VII. Completo anno administrationis ejosdem Hospitalis sancti Tobiæ, & statim recognitione facta, quæcumque ex annuis & necessariis sumptibus ejusdem Hospitalis supererint, volumus, ut perpetuò eidem Seminario Clericorum secularium adjudicentur.

Jus Episcopi in æqualitate suffragiorum.

VIII. Quotiescumque ejusdem Hospitalis Priores congregari contigerit, ut de rebus ad Hospitale pertinentibus aliquid secretis suffragiis decernant, eorumdemque suffragia fuerint numeri utrinque paris, rursus ad nova suffragia non procedatur, sed Episcopus ipse, vel ejus Vicarius generalis jussu & nomine ejusdem Episcopi suo proprio suffragio possit & debeat illorum suffragiorum æqualitatem tollere, eique parti adhærere, cui pro sua prudentia & arbitrio sibi adhærendum censebit. Nullus verò actus, nulla congregatio sine præsentia Episcopi, aut ejus Vicarii generalis fieri possit. Hoc sub pœna omnium actorum nullitatis observandum indicimus: atque hoc idem caput etiam de Hospitali sanctissimi Crucifixi dictum intelligatur.

Solutio pensionis annuæ.

IX. Idem Hospitale & Confraternitas sancti Tobiæ, cæteræque duæ sanctæ Mariæ à Populo, & sanctæ Mariæ à suffragio, quibus singulis per Litteras nostras Apostolicas in forma Brevis, editas die 30. Mai elapsi anni 1725. injunctum fuit onus perpetuæ pensionis scutorum argenteorum monetæ Romanæ quinquaginta, Seminario Episcopali Clericorum secularium, perpetuis futuris temporibus persolvendæ, ejusdem pensionis medietatem singulis semestribus anticipato solvere debant. Si octiduo ab elapso semestri aliqua ex iis tribus Confraternitatibus medietatem ejusdem pensionis anticipato solvere neglexerit, tunc duplicatam pensionem solvere omnino debeat.

PRO MONTE PIETATIS.

Æstimator pignorum ejusque merces.

X. Cæteris ministris & officialibus Montis pietatis adjungatur æstimator pignorum, semper a solo Episcopo eligendus, eidemque subjectus, atque inde ejus nutu & arbitrio amovendus. Huic autem ministro, uti reliquis, eam mercedem solvat Montis pietatis, quæ ab Episcopo solvenda censebitur.

Eligendi duo Præsides Ecclesiastici.

XI. Præter duos præsides laicos ejusdem Montis pietatis, publico & generali cœtu Consiliariorum civitatis eligendos, Episcopus duos alios eligat ex ordine ecclesiastico seculari, ejus nutu & arbitrio inde amovendos, quibus eadem onera & emolumenta dabuntur, quæ duobus præsidibus laicis dari consueverunt.

Episcopi circa regimen facultates.

XII. Episcopus perpetuis futuris temporibus independenter a quocunque, plena & libera facultate potiatur augendi, minuendi, declarandi, moderandi Constitutiones, ordines & capitula, pro bono regimine ejusdem Montis pietatis sancita, & statuta, quibus non tantum ministri & Officiales ejusdem Montis subjaceant; sed etiam officiales civitatis in omnibus & quibuscunque rebus ad eumdem Montem pietatis pertinentibus sub pœnis, quæ in iisdem Constitutionibus vulgabuntur.

Derogatio contrariis.

§. 3. Hactenus capita duodecim ad Hospitalia sanctissimi Crucifixi, & sancti Tobiæ, ac ad Montem pietatis Cæsenæ pertinentia, perpetuisque futuris temporibus inviolabiliter observanda, non obstantibus quibuscunque consuetudinibus, & quatenùs opus sit, Seminarii, Hospitalium & Montis pietatis prædictorum, respectivè, fundatione, erectione, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, eorumdemque Seminarii, Hospitalium & Montis pietatis, etiam juramento, confirmatione Apostolicà, vel quavis firmitate alia, respectivè, roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis & Litteris Apostolicis, eis, & eorum cuilibet, respectivè quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque, respectivè, tenoribus expressa mentio habenda esset in his nostris litteris, ad præmissorum omnium & singulorum effectum, illis alias in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè ac speciatim, & expressè, hac vice dumtaxat, Apostolica auctoritate, respectivè derogamus, & derogari volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, decreti, statuti, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 15. Aug. 1726. P. A. tertio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ 1726. 18. Kalendas Septembres, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

P. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Alia

XVI. Alia Declaratio Constitutionis fa. me. Innocentii Papæ XII. super exemptione Archiepiscoporum, Episcoporum, aliorumque inferiorum Prælatorum Regni Neapolis à Spoliis, Cameræ Apostolicæ debitis, ac bonorum, per eos ex reditibus Ecclesiasticis acquisitorum, applicatione in commoduro Ecclesiarum, illis commissarum, editæ, & à Sanctissimo D. N. ad casus, in quibus dicti præsules extra residentiam decesserint, ampliatæ; quod scilicet illa comprehendat etiam bona hujusmodi, de quibus iidem Præsules per Donationem, aliumve contractum inter vivos, cum reservatione eorum fructuum, usus vel alterius commoditatis ad sui vitam aliter, quam favore Ecclesiarum prædictarum disposuerint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmsnum decet Pontificem æqui, bonique Supremum assertorem in terris à Domino constitutum, illa, quæ ex circumspecta sua, ac Prædecessorum suorum providentia piè, sapienterque processerunt, cum aliorsum, quam justitiæ ratio postulet, detorqueri intelligit, ita declarare, ac extendere, ut sequioris, & ab eorum intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Causæ & tenor Constitutionis Innocentii XII.

§. 1. Alias siquidem felicis recordationis Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster animo recolens, ingentem extare in Regno Neapolis numerum Metropolitanarum, Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, quibus Prælati inferiores, vel Dignitates, quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes, præerant, congruis pro majori parte carentium reditibus, adeoque illa, quam Dei domus exposceret, majestate, & eleganti structura, nec non decenti suppellectili Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterisque divino cultui necessariis, ob earum inopiam, ut plurimum destitutam; Simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & quandoque etiam in extremis laborant, à Subcollectoribus Spoliorum sub prætextu assecurandi Jura ad Cameram Nostram, tunc suam, Apostolicam pertinentia, identidem vexari, ac perturbari consueverant, per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: *Inscrutabili æterna Sapientia*: Anno Incarnationis Dominicæ 1693. tertio Kalendas Februarii, Pontificatus sui anno tertio editam, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Cameram Apostolicam prædictam, ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis eatenus spectasse dignoscebatur, percipiendi, exigendi, habendi, assequendi omnes, singulas, & quascumque pecunias, res, effectus, jura, semoventia, & bona etiam stabilia cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existerent, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex reditibus, fructibus, & proventibus præfatarum Ecclesiarum quomodocumque verè, & propriè acquisita, Spolia nuncupata, nec non fructus naturales à solo separatos, civiles, tempore mortis perceptos, seu exactos ex reditibus earumdem Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni prædicti omnino exemit, & liberavit, ac exemptos, & liberatos esse, & fore censeri voluit, & mandavit, ad effectum tamen, & non aliàs, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad supradictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuissent, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias, eorum regimini commissas, spectare, & ad earumdem favorem, beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, & erogari deberent.

Ampliatio ad casus quibus Episcopos & Prælatos extra residentiam decedere contigerit.

§. 2. Ac subindè per Nos accepto, quod postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuerat, debitæque executioni demandari cœperat, Cameræ præfatæ Thesaurarius, ac Commissarius generales, nec non spoliorum in memorato Regno Neapolis Collectores, & Subcollectores pro tempore existentes, prætenderent sub eadem Constitutione minimè comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque spectantium ad Archiepiscopos, & Episcopos, & Prælatos inferiores ejusmodi, decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Nos æquum fore censentes, ut nullum hac in re constitueretur discrimen inter Præsules extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minimè deberet Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutione principaliter consideratum, ipsique Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifestè colligebatur, propositum in primis fuerat, statuimus, ac declaravimus, memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, expeditasque super præmissis ejus Litteras suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, atque executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolis, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos prædictus extra residentiam obire contingeret, & quatenus opus esset, easdem Innocentii Prædecessoris Litteras ad omnes, & singulos ejusmodi casus extendimus, & ampliavimus, & alias, prout tam in præfati Innocentii Prædecessoris, quam in Nostris anno itidem Incarnationis Dominicæ 1724. quarto Idus Julii Pontificatus Nostri anno primo confectis desuper Litteris, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Nova Declaratio de qua in rubr.

§. 3. Cum autem, sicut ad Apostolatus Nostri notitiam pervenit, nonnulli enarratas Literas Apostolicas minimè obsistere, aut impedire prætendant, quominus Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores dicti Regni bona ex reditibus suarum Ecclesiarum acquisita, seu provenientia, ad aliorum, quam ipsarum Ecclesiarum favorem, reservatis sibi, quamdiu in humanis egerint, eorumdem bonorum fructibus, seu usu, aut commoditate, inter vivos donare, sive aliàs de eis disponere valeant.

Nos

Nos animadvertentes, non aliam præfati Innocentii prædeceſſoris, ac Noſtram in præmiſſis mentem, atque conſilium fuiſſe, quam ut gravibus Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Eccleſiarum prædictarum neceſſitatibus ſubveniretur, ipſæque Eccleſiæ, poſt Præſulum ſuorum obitum, ex bonis eis è reditibus earumdem Eccleſiarum quæſitis, aliquod levamen recipere, illiſque juvari, inſtaurari, ornari, rebuſque ad divinum præſertim cultum neceſſariis inſtrui poſſent; facilis verò præberetur aditus, ſaluberrimas ejuſmodi Sanctiones evertendi, ac eludendi, dictaſque Eccleſias earum effectu, deſtinatoque ſibi inde ſubſidio fruſtrandi, & defraudandi, ſi per donationem, ſeu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eiſdem Præſulibus de dictis bonis, cum reſervatione eorum fructuum, uſus, vel commoditatis, donec viverent, diſponere liberum eſſet; quandoquidem ex ejuſmodi diſpoſitione ipſi nullum pene incommodum ſentirent; Eccleſiæ autem præfatæ ingens acciperent detrimentum, ac propterea omnem, quæ hac in re enaſci poſſet, controverſiam, & ambiguitatem tollere, ipſarumque Eccleſiarum quieti, tranquillitati, ac indemnitati, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſupradictas Innocentii Prædeceſſoris Literas per Nos ampliatas, & extenſas, ut præfertur, illa etiam pecunias, res, Jura, cæteraque bona præfata tam mobilia, quam ſtabilia per Archiepiſcopos, Epiſcopos, ac Prælatos inferiores dicti Regni, ex reditibus, & proventibus ſuarum Eccleſiarum acquiſita, de quibus ab eiſdem Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Prælatis per donationem, ſeu alios contractus inter vivos, cum reſervatione illorum fructuum, uſus, vel cujusvis alterius commoditatis ad ſui vitam, aliter, quam in prædictarum Eccleſiarum beneficium, & utilitatem quomodolibet diſpoſitum fuerit; ſeu diſponi quandocunque contigerit, comprehendere, ac in illis locum obtinere, & ad illa extendi, tenore præſentium declaramus, nec per ejuſmodi donationes, contractus, & diſpoſitiones ullum Metropolitanis, Cathedralibus, & aliis Eccleſiis prædictis, earumque Juribus præjudicium inferri, ac generari debere, aut poſſe perpetuò ſtatuimus.

Decreta pro firmitate.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta etiam ex eo, quòd quilibet, etiam ſpeciali, & individua mentione digni, in præmiſſis intereſſe habentes; ſeu habere quomodòlibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarunt, ſufficienter aut nullatenus adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, ſeu ex alia quacunque, quantumvis pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, quantumvis magno, formali, & ſubſtantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adversùs illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, vel aliud quodcunque juris, facti, ſeu gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo quempiam in Judicio, vel extra illud uti poſſe; Sed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata & Decretum irritans.

§. 5. Sicque in præmiſſis, cenſeri, atque ita, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, & alios quoſlibet, quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocunque functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obſtantibus quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, necnon omnibus, & ſingulis, quæ tam Innocentius Prædeceſſor, quam Nos in Literis præfatis conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

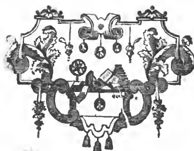
§. 7. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem proruſùs fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XII. Octobris milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, Pontificatus Noſtri Anno tertio.

D. 12. Octobris 1726. P. A. tertio.

Pro D. Card. F. Oliverio.

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenus.

FINIS.

INDEX

INDEX
RERUM ET MATERIARUM OMNIUM,

Quæ in hoc Octavo Volumine continentur, Alphabetico Ordine digestus.

F

G

H

I

L

M

Aliud

N

O

Officium

Privile-

T

FINIS.

